

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Rok 1908.

We Wiedniu.

Z ces. król. drukarni nadwornej i rządowej.

1908.

Pierwszy skorowidz.

Spis chronologiczny

ustaw i rozporządzeń ogłoszonych w Dzienniku ustaw państwa w roku 1908.

Data ustawy, patentu lub rozporządzenia	T r e ś ć	Numer	Strona
1906			
19. września	Druga umowa dodatkowa do umowy międzynarodowej, dotyczącej przewozu towarów na kolejach żelaznych z dnia 14. października 1890, Dz. u. p. Nr. 186 z r. 1892	230	779
1907			
28. sierpnia	Akt dodatkowy do układu z dnia 5. marca 1902, dotyczącego ustawodawstwa co do cukru	99	347
22. listopada	Obwieszczenie Ministerstwa obrony krajowej i Ministerstwa skarbu, którem ogłasza się zaliczenie gminy Borgo do ósmej klasy wojskowej taryfy czynszowej	5	9
25. „	Rozporządzenie Ministerstw rolnictwa, spraw wewnętrznych, skarbu, handlu i kolei żelaznych, dotyczące upoważnienia c. k. Urzędu celnego głównego w Meranie do odprawiania pocztowych przesyłek żywych roślin	12	21
16. grudnia	Obwieszczenie Ministerstwa skarbu i Ministerstwa handlu, dotyczące przystąpienia miejskiej Kasy podatkowej w Gracu do obrotu przekazowego c. k. Urzędu pocztowych kas oszczędności	2	3
18. „	Rozporządzenie Ministerstw skarbu, rolnictwa, spraw wewnętrznych i handlu, dotyczące upoważnienia głównych Urzędów celnych w Uścieku, Czeskiej Lipie, Cieplicach i Chomotowie do ekspedycyowania zagranicznych przesyłek pocztowych z świeżymi roślinami	18	35
19. „	Protokół, dotyczący przystąpienia Rosji do układu co do cukru	100	353
20. „	Obwieszczenie Ministra spraw wewnętrznych w porozumieniu z Ministrem handlu tudzież Ministrem wyznań i oświaty, dotyczące sprostowania błędu drukarskiego w rozporządzeniu z dnia 1. sierpnia 1907. Dz. u. p. Nr. 183.	23	43
27. „	Rozporządzenie Ministerstwa skarbu, którem wprowadza się do sprzedaży stemplowane urzędowe blankiety wekslowe kategorii wartości po 4, 6, 8 i 10 K z tekstem serbsko-chorwackim	19	35
30. „	Rozporządzenie Ministra wyznań i oświaty i Ministra skarbu, ustanawiające względnie regulujące kwotę nadającego się do fasonowania wydatku na prowadzenie urzędu dziekańskiego odnośnie do dziekanatów dyecezyi St. Pölten	3	3

Data ustawy, patentu lub rozporządzenia	T r e ś ć	Numer	Strona
1907			
30. grudnia	Obwieszczenie Ministerstwa skarbu, dotyczące upoważnienia królewsko-węgierskich głównych Urzędów celnych w Budapeszcie i Pozsony (Preszburgu) do wymiaru cła od przędz, podpadających pod numera taryfy 223. i 224.	6	9
31. „	Obwieszczenie Ministerstwa skarbu, dotyczące zawartego pomiędzy Ministrem skarbu królestw i krajów reprezentowanych w Radzie państwa z jednej strony a Ministrem skarbu krajów świętej Korony węgierskiej z drugiej strony układu z dnia 8. października 1907 co do postępowania z odsetkami od papierów wartościowych, emitowanych w drugim państwie, pod względem podatku rentowego według ustawy austriackiej z dnia 25. października 1896, Dz. u. p. Nr. 220., względnie podatku od procentów z kapitału i rent według XXII. węgierskiego artykułu ustawy z roku 1875.	9	15
31. „	Reskrypt Ministerstwa skarbu. celem wykonania ogłoszonego obwieszczeniem Ministerstwa skarbu z dnia 31. grudnia 1907, Dz. u. p. Nr. 9. z roku 1908, układu pomiędzy Ministrem skarbu królestw i krajów reprezentowanych w Radzie państwa z jednej strony a Ministrem skarbu krajów świętej Korony węgierskiej z drugiej strony co do postępowania z odsetkami od papierów wartościowych, emitowanych w drugim państwie, pod względem podatku rentowego według ustawy austriackiej z dnia 25. października 1896, Dz. u. p. Nr. 220., względnie podatku od procentów z kapitału i rent według XXII. węgierskiego artykułu ustawy z roku 1875	10	17
31. „	Reskrypt Ministerstwa skarbu celem wykonania zatwierdzonego ustawą z dnia 30. grudnia 1907, Dz. u. p. Nr. 278., układu z daty 8. października 1907, zawartego w przedmiocie unikania podwójnych opodatkowań takich przedsięwzięć, które rozciągają zakres swoich interesów na oba państwa, oraz w przedmiocie kilku innych spraw, dotyczących bezpośredniego opodatkowania, pomiędzy Ministrem skarbu królestw i krajów reprezentowanych w Radzie państwa z jednej strony a Ministrem skarbu krajów świętej Korony węgierskiej z drugiej strony	11	18
1908			
2. stycznia	Patent cesarski, dotyczący zwołania sejm ^u Austrii poniżej Anizy	1	1
2. „	Rozporządzenie Ministerstwa skarbu celem wykonania postanowień, dotyczących pobierania należności od cukru przesyłanego w postępowaniu przekazawczem	4	4
3. „	Dokument koncesyjny na kolej lokalną z Frydlandu do Bila	8	10
6. „	Obwieszczenie Ministerstwa skarbu, dotyczące utworzenia ekspozytury Kolei południowa głównego Urzędu celnego w Wiedniu	7	9
6. „	Dokument koncesyjny na linie kolei lokalnej z Auersthal do Schweinbarth i z Pyrawartl do Dobermannsdorf	15	23
9. „	Obwieszczenie Ministerstwa skarbu, dotyczące rozszerzenia upoważnień ekspozytury celnej Neustift	13	21
10. „	Rozporządzenie Ministerstwa skarbu, dotyczące przeliczania funtów peruwiańskich przy wymierzaniu i uiszczaniu należności stemplowych i bezpośrednich, jakoteż podatku od obrotu papierów kredytowych	20	35
10. „	Obwieszczenie Ministerstwa skarbu i Ministerstwa handlu, dotyczące używania poświadczeń złożenia pocztowych kas oszczędności do wpłat uiszczanych na rzecz miejskiego Urzędu podatkowego w Libercu	24	43

Data ustawy, patentu lub rozporządzenia	T r e ś ć	Numer	Strona
1907			
11. stycznia	Obwieszczenie Ministerstwa skarbu, dotyczące wydania monet pamiątkowych po 100 koron i po 5 koron, wybitych z powodu czterdziestej rocznicy koronacji Jego cesarskiej i królewskiej Apostolskiej Mości na króla węgierskiego, tudzież węgierskich krajowych monet złotych po 100 koron	16	25
13. „	Rozporządzenie Ministerstwa sprawiedliwości i Ministerstwa skarbu w porozumieniu z Najwyższą Izbą obrachunkową co do uwolnienia stron od opłacania należności manipulacyjnych i kosztu druków, wynikających w obrocie przekazowym Urzędu pocztowych kas oszczędności z sądami i cywilno-sądowymi urzędami depozytowymi	14	21
14. „	Obwieszczenie Ministerstwa skarbu i handlu, dotyczące utworzenia ekspozytury „V Magazyn kolei państwowej, Obszar wolny“ głównego Urzędu celnego w Tryeście	25	43
14. „	Obwieszczenie Ministerstwa obrony krajowej i Ministerstwa skarbu, którem ogłasza się zaliczenie gminy Kötschach do ósmej klasy wojskowej taryfy czynszowej	37	61
14. „	Obwieszczenie Ministerstwa obrony krajowej i Ministerstwa skarbu, którem ogłasza się zaliczenie gminy Schlanders do dziewiątej klasy wojskowej taryfy czynszowej	38	61
14. „	Rozporządzenie Ministerstw handlu i skarbu, dotyczące zaprowadzenia nowych formularzy dla dokumentów zastawu przy kredytowaniu stempla od kart do gry	45	145
21. „	Rozporządzenie Ministerstwa handlu, dotyczące wykonania niektórych postanowień artykułu XVII. umowy co do uregulowania wzajemnych stosunków handlowych i obrotowych pomiędzy królestwami i krajami reprezentowanymi w Radzie państwa a krajami świętej Korony węgierskiej (ustawa z dnia 30. grudnia 1907, Dz. u. p. Nr. 278.), odnoszących się do ochrony wzorów	17	29
22. „	Rozporządzenie Ministerstw skarbu, handlu i rolnictwa, dotyczące zmiany niektórych postanowień przepisn wykonawczego do ustawy o taryfie celnej z dnia 13. lutego 1906., Dz. u. p. Nr. 22., i objaśnień do taryfy celnej	22	41
24. „	Obwieszczenie Ministerstwa skarbu, dotyczące przekształcenia Urzędu celnego pobocznego w Schönwald w ekspozyturę celną	26	44
27. „	Rozporządzenie Ministerstwa skarbu, dotyczące zniesienia zapisku wzór O, zaprowadzonego rozporządzeniem Ministerstwa skarbu z dnia 11. czerwca 1883, Dz. u. p. Nr. 91.	27	44
28. „	Rozporządzenie Ministerstwa spraw wewnętrznych, dotyczące cennika lekarstw do farmakopei austriackiej, Ed. VIII.	21	36
30. „	Rozporządzenie Ministerstw spraw wewnętrznych, rolnictwa, handlu i sprawiedliwości, dotyczące oznaczania olei jadalnych	28	44
30. „	Rozporządzenie Ministerstwa handlu, dotyczące egzaminu zawodowego dla urzędników conceptowych c. k. Władzy morskiej	35	51
4. lutego	Rozporządzenie Ministerstwa sprawiedliwości w porozumieniu z Ministerstwami spraw wewnętrznych, handlu i skarbu, dotyczące utworzenia sądu przemysłowego w Tryeście	30	45

Data ustawy, patentu lub rozporządzenia	T r e ś ć	Numer	Strona
1908			
7. lutego	Rozporządzenie Ministerstw skarbu, handlu i rolnictwa, dotyczące zmiany niektórych postanowień objaśnień do taryfy celnej z dnia 13. lutego 1906	29	44
9. „	Rozporządzenie Ministerstwa sprawiedliwości, którem wydaje się postanowienia kompetencyjne co do prowadzenia ksiąg gruntowych i co do spraw egzekucyjnych z powodu zmienionego dolno-austriacką ustawą krajową z dnia 28. grudnia 1904, Dz. u. i rozp. kr. Nr. 1. z roku 1905, odgraniczenia dzielnic wiedeńskich	31	46
11. „	Obwieszczenie Ministerstwa kolei żelaznych, dotyczące przeniesienia Najwyższej koncesyi udzielonej na kolej lokalną Wodniany—Prachatyce i koncesyi na kolej lokalną Prachatyce—Wolary na spółkę akcyjną „Zjednoczone koleje lokalne Lasu Czeskiego“ oraz udzielenia koncesyi na normalnotorową kolej lokalną z Wolar przez Tusset do granicy państwa przy Neuthal z odnogą do Żelnawy	36	55
11. „	Obwieszczenie Ministerstwa kolei żelaznych, dotyczące koncesjonowania kilku wązkotorowych linii kolejek elektrycznych w Meranie i okolicy . .	39	61
11. „	Obwieszczenie Ministerstwa kolei żelaznych, dotyczące koncesjonowania elektrycznej wązkotorowej kolejki z Meranu do Obermais	40	64
11. „	Obwieszczenie Ministerstwa kolei żelaznych, dotyczące koncesjonowania sieci wązkotorowych kolejek elektrycznych we Lwowie	41	67
15. „	Rozporządzenie Ministerstwa handlu, dotyczące wydania nowych znaczków dziennikarskich	32	46
16. „	Rozporządzenie Ministra sprawiedliwości w porozumieniu z Ministrem skarbu, dotyczące znizenia należności za doręczenia w sprawach cywilnych . .	34	49
17. „	Ustawa dotycząca przedłużenia mocy obowiązującej ustawy z dnia 8. lutego 1897, Dz. u. p. Nr. 52. o rozciągnięciu czasowego uwolnienia od podatku domowo-czynszowego dla przebudowań, które z publicznych względów uzdrowotnienia lub ruchu będą przedsięwzięte na obszarze gminy miasta Gracu	33	47
21. „	Rozporządzenie Ministra handlu w porozumieniu z Ministrem spraw wewnętrznych, którem uzupełnia się w dalszym ciągu tudzież zmienia w jednym punkcie rozporządzenie ministeryalne z dnia 27. maja 1885, Dz. u. p. Nr. 82., dotyczące szczególnych postanowień co do przerw w pracy przy poszczególnych rodzajach przemysłu, a zmienione już względnie uzupełnione wskutek rozporządzeń ministeryalnych z dnia 2. kwietnia 1897. Dz. u. p. Nr. 88., z dnia 4. marca 1898, Dz. u. p. Nr. 44., z dnia 16. października 1903., Dz. u. p. Nr. 210. i z dnia 9. stycznia 1905, Dz. u. p. Nr. 7.	48	149
22. „	Rozporządzenie Ministra spraw wewnętrznych w porozumieniu z innymi interesowanymi Ministrami, dotyczące przepisu wykonawczego do ustawy z dnia 16. grudnia 1906, Dz. u. p. Nr. 1. z roku 1907, o ubezpieczeniu pensyjnym funkcyjaryszy w służbie prywatnej i niektórych funkcyjaryszy w służbie publicznej	42	71
22. „	Obwieszczenie Ministerstwa obrony krajowej i Ministerstwa skarbu, którem ogłasza się zaliczenie gmin Hainburg i Stockerau do innych klas taryfy .	71	305

Data ustawy, patentu lub rozporządzenia	T r e ś ć	Numer	Strona
1908			
22. lutego	Rozporządzenie Ministerstw rolnictwa, spraw wewnętrznych, skarbu, handlu i kolei żelaznych, dotyczące upoważnienia c. k. Urzędu celnego pobocznego w Preussisch-Heinersdorf do odprawiania przesyłek żywych roślin	74	309
28. „	Rozporządzenie Ministerstwa sprawiedliwości, dotyczące złączenia Sądów powiatowych Innere Sadt I i II oraz przeniesienia miejsca urzędowania Sądu egzekucyjnego i hali aukcyjnej w Wiedniu	43	141
7. marca	Patent cesarski, dotyczący zwołania sejmku istryjskiego	44	143
7. „	Rozporządzenie Ministerstw skarbu, handlu i rolnictwa, dotyczące zmiany niektórych postanowień objaśnień do taryfy celnej z dnia 13. lutego 1906	46	148
7. „	Rozporządzenie Ministerstw spraw wewnętrznych, handlu i skarbu, którem zabrania się wprowadzania i sprzedaży elektrycznej baterii słuchowej G. Keith-Harveya w Londynie	47	148
7. „	Obwieszczenie Ministerstwa skarbu w porozumieniu z Ministerstwem kolei żelaznych, dotyczące przekazywania towarów, wywożonych do Rosji w obrocie kolejowym pod kontrolą celną	50	153
9. „	Patent cesarski, dotyczący zwołania sejmku tryesteńskiego	49	151
11. „	Obwieszczenie Ministerstwa kolei żelaznych, podające spis szlaków kolei żelaznych, do których stosuje się umowa międzynarodowa z dnia 14. października 1890, Dz. u. p. Nr. 186. z r. 1892, tycząca się obrotu towarów na kolejach żelaznych	56	169
14. „	Rozporządzenie Ministerstw skarbu i handlu, dotyczące zastrzeżenia prawa reklamacy przy ocieniach, dokonywanych przez c. k. pocztę	51	153
15. „	Rozporządzenie pełnego Ministerstwa, którem uzupełnia się § 7. rozporządzenia ministeryalnego z dnia 24. października 1897., Dz. u. p. Nr. 250. o prowadzeniu egzekucji na wierzytelności, przysługujące względem skarbu państwa lub funduszu, który zostaje pod zarządem publicznym	52	155
16. „	Obwieszczenie Ministerstwa handlu, dotyczące dopuszczenia wodomierza typu XLV. do urzędowego uwierzytelniania	53	156
16. „	Rozporządzenie Ministerstwa skarbu i Ministerstwa handlu w porozumieniu z Najwyższą Izbą obrachunkową, dotyczące dołączania kwitów złożenia pocztowej Kasy oszczędności do nakazów płatniczych co do powszechnego podatku zarobkowego, podatku domowo-czynszowego tudzież podatku 5%owego	65	293
17. „	Rozporządzenie Ministerstwa handlu w porozumieniu z Ministerstwami spraw wewnętrznych i skarbu, dotyczące zaopatrzenia cechmistrzów (pomocników cechmistrzów), pełniących służbę na podstawie umowy, których zdolność zarobkowania uległa zmniejszeniu, tudzież zaopatrzenia ich wdów i sierót	75	309
22. „	Patent cesarski, dotyczący zwołania sejmów Krainy, Moraw i Vorarlbergu	54	159
22. „	Rozporządzenie Ministerstwa sprawiedliwości, dotyczące przydzielenia powiatów sądowych Mautern i Kirchberg nad Wagramem do okręgu Sądu obwodowego w Krems	57	181
23. „	Obwieszczenie Ministerstwa kolei żelaznych, dotyczące udzielenia koncesyi na normalnotorową kolej lokalną z Friedbergu do Aspang i zmiany postanowień koncesyjnych dla kolei lokalnych z Fürstenfeldu do Hartbergu z odnogą do Neudau, oraz z Hartbergu do Friedbergu	55	161

Data ustawy, patentu lub rozporządzenia	T r e ś ć	Numer	Strona
1908			
23. marca	Dokument koncesyjny na kolej lokalną ze Lwowa przez Kamionkę Strumiłową do Stojanowa	58	181
23. „	Dokument koncesyjny na kolej lokalną z Opawy do granicy państwa obok Filtsch	59	187
23. „	Obwieszczenie Ministerstwa kolei żelaznych, dotyczące przeniesienia Najwyższej koncesyi z dnia 1. sierpnia 1881, Dz. u. p. Nr. 104., udzielonej dla poruszanej lokomotywą kolei z Vöcklabruck do Kammer, na dziedziców Mirosława de Keissler	60	190
23. „	Obwieszczenie Ministerstwa kolei żelaznych, dotyczące zmiany obwieszczenia Ministerstwa kolei żelaznych z dnia 21. maja 1907, Dz. u. p. Nr. 134., odnoszącego się do koncesjonowania wązkotorowej kolejki elektrycznej z Kemmelbach-Ybbs do Ybbs, z powodu zaprowadzenia ruchu pakunkowego na tej kolejce	61	191
28. „	Rozporządzenie Ministerstwa handlu, dotyczące wydania nowych znaczków na portoryum i przedłużenia czasu używania znaczków listowych poprzedniej emisji	66	293
28. „	Dokument koncesyjny na normalnotorową kolej lokalną z Taus do Tachowa	68	297
30. „	Rozporządzenie Ministerstwa skarbu, dotyczące jednostek giełdowych papierów, notowanych na giełdach swoich (wiedeńskiej, praskiej i tryeńskiej), jako podstawy wymiaru podatku od obrotu papierów kredytowych	64	283
1. kwietnia	Rozporządzenie Ministra spraw wewnętrznych, którem wydaje się pierwszy statut „Powszechnego Zakładu pensyjnego dla funkcyonaryuszy“, mającego powstać w myśl § 39. ustawy z dnia 16. grudnia 1906, Dz. u. p. Nr. 1. z roku 1907 o ubezpieczeniu pensyjnym funkcyonaryuszy w służbie prywatnej i niektórych funkcyonaryuszy w służbie publicznej	62	193
1. „	Rozporządzenie Ministra spraw wewnętrznych, którem ogłasza się wzorowy porządek czynności dla biur krajowych „Powszechnego Zakładu pensyjnego dla funkcyonaryuszy“	63	273
7. „	Rozporządzenie Ministerstw skarbu, handlu i rolnictwa, dotyczące zmiany niektórych postanowień objaśnień do taryfy celnej z dnia 13. lutego 1906	67	295
8. „	Obwieszczenie Ministerstwa skarbu, dotyczące wydania jubileuszowych krajowych monet złotych stempla austriackiego po 10 i 20 koron	72	305
9. „	Obwieszczenie Ministerstwa kolei żelaznych, dotyczące przedłużenia zakreszonego koncesją terminu do ukończenia budowy i puszczania w ruch elektrycznej wązkotorowej linii kolejki w Karlsbadzie z Marienbaderstrasse do południowego brzegu Helenenhofplateau	69	303
10. „	Rozporządzenie Ministerstwa skarbu, którem uznaje się, iż obwieszczenie Ministerstwa skarbu z dnia 18. grudnia 1907, Dz. u. p. Nr. 276., dotyczące papierów kredytowych ogólnego długu państwowego tudzież długu państwowego królestw i krajów reprezentowanych w Radzie państwa, przeznaczonych na wojskowe kaucje małżeńskie, ma być stosowane do kaucyi małżeńskich oficerów i urzędników c. k. obrony krajowej tudzież oficerów (rachmistrzów) c. k. żandarmerji, składających się z takich papierów kredytowych	73	308
11. „	Obwieszczenie Ministerstwa kolei żelaznych, dotyczące koncesjonowania elektrycznej wązkotorowej kolejki na obszarze miasta Bozen i w jego okolicy	79	315

Data ustawy, patentu lub rozporządzenia	T r e ś ć	Numer	Strona
1908			
13. kwietnia	Rozporządzenie Ministerstwa skarbu, dotyczące zmiany niektórych postanowień co do wywozu piwa poza linię celną z zastrzeżeniem zwrotu podatku	70	303
14. „	Rozporządzenie Ministerstwa obrony krajowej i Ministerstwa skarbu, którem zmienia się w porozumieniu z wspólnym Ministerstwem wojny wykazy <i>d)</i> i <i>e)</i> załącznika 19. przepisów wykonawczych do ustawy o kwaterunkach z dnia 11. czerwca 1879, Dz. u. p. Nr. 93. i do ustawy z dnia 25. czerwca 1895, Dz. u. p. Nr. 100., wydanych rozporządzeniem ministeryalnym z dnia 27. lipca 1895, Dz. u. p. Nr. 119.	110	377
15. „	Rozporządzenie Ministra handlu w porozumieniu z Ministrem spraw wewnętrznych, którem wydaje się przepisy* dla ochrony życia i zdrowia osób, zajętych zawodowo robotami pokostniczymi, lakierniczymi i malarskimi	81	319
16. „	Obwieszczenie Ministerstwa skarbu, dotyczące przekształcenia Urzędu celnego pobocznego w Mauthen w ekspozyturę celną	82	323
17. „	* Ustawa, którą ustanawia się na rok 1908. kontyngenty rekrutów, potrzebnych do utrzymania wojska, marynarki wojennej i obrony krajowej, i zezwala na ich pobór	76	310
18. „	Rozporządzenie Ministerstwa spraw wewnętrznych, obejmujące przepisy co do chemicznego badania barwików, których można używać przy wytwarzaniu środków żywności i przedmiotów użytkowych	77	311
18. „	Rozporządzenie Ministra spraw wewnętrznych, dotyczące oznaczenia tych zajęć, pozostających w związku z zawodem farmaceutycznym lub pokrewnych temuż, które uważać należy za czynność zawodową w myśl § 3. ustawy z dnia 18. grudnia 1906, Dz. u. p. Nr. 5. z r. 1907	80	318
18. „	Rozporządzenie Ministra spraw wewnętrznych, dotyczące ograniczenia pod względem wydawania środków <i>Aether i Spiritus Aetheris</i> w aptekach publicznych na Bukowinie	85	335
23. „	Patent cesarski, dotyczący zwołania sejmu tyrolskiego	78	313
24. „	Rozporządzenie Ministerstwa skarbu w porozumieniu z Ministerstwami spraw wewnętrznych, sprawiedliwości i handlu, którem zabrania się używania dawnej waluty austriackiej w stosunkach między kupcami i przemysłowcami a publicznością	83	323
24. „	Rozporządzenie Ministerstw skarbu, handlu i rolnictwa, dotyczące wydania spisu przeciętnej wartości handlowej najważniejszych chemicznych materiałów pomocniczych i wytworów, podlegających wymiarowi cła od wartości według Nr. 622.	84	325
24. „	Obwieszczenie Ministra spraw wewnętrznych w porozumieniu z Ministrami skarbu, handlu i rolnictwa, dotyczące sprostowania błędu w rozporządzeniu z dnia 16. kwietnia 1907, Dz. u. p. Nr. 106.	120	499
25. „	Rozporządzenie Ministra wyznań i oświaty w porozumieniu z Ministrem rolnictwa, zmieniające § 27. regulaminu dla egzaminów rządowych w Akademii rolniczej z dnia 7. czerwca 1906, Dz. u. p. Nr. 117.	93	343
27. „	Obwieszczenie Ministerstwa skarbu, dotyczące utworzenia Urzędu celnego pobocznego I. klasy w Rudo i równoczesnego zwinięcia ustanowionego tamże posterunku zapowiadawczego	94	343

Data ustawy, patentu lub rozporządzenia	T r e ś ć	Numer	Strona
1908			
27. kwietnia	Obwieszczenie Ministerstwa skarbu, dotyczące utworzenia w Piano della Fugazza (Streva) ekspozytury Urzędu celnego pobocznego w Vallarsa na przeciąg letnich miesięcy roku 1908	95	344
29. "	Rozporządzenie Ministra sprawiedliwości, dotyczące utworzenia Sądu powiatowego w Trzeszt na Morawach	86	336
29. "	Rozporządzenie Ministra sprawiedliwości, dotyczące utworzenia Sądu powiatowego w Slawonicach na Morawach	87	336
29. "	Obwieszczenie Ministerstwa kolei żelaznych, dotyczące zgaśnięcia Najwyższych koncesyi dla kolei żelaznych, poruszanych lokomotywą (tramwajów parowych) z Hietzingu do Perchtoldsdorfu, z Wiednia (dzielnica II.) do Stammersdorfu, z Floridsdorfu do Gross-Enzersdorfu, z Perchtoldsdorfu do Mödlingu i z Hietzingu do Ober-St. Veit	88	336
29. "	Dokument koncesyjny na normalnotorową kolej lokalną elektryczną z Bruneck do Sand w T.	89	337
1. maja	Rozporządzenie Ministerstwa skarbu, dotyczące zmiany terminów zapłaty podatku domowo-czynszowego w poborczym okręgu podatkowym Zatec	90	342
4. "	Rozporządzenie Ministerstw skarbu, handlu i rolnictwa, dotyczące zmiany niektórych postanowień objaśnień do taryfy celnej z dnia 13. lutego 1906.	91	342
6. "	Rozporządzenie Ministerstw skarbu, handlu i rolnictwa, którem pozwala się używania książęco Lichtensteińskich krajowych monet złotych do zapłaty cel	114	395
6. "	Rozporządzenie Ministerstwa skarbu w porozumieniu z Ministerstwem handlu i Ministerstwem kolei żelaznych, dotyczące dopuszczenia książęco Lichtensteińskich krajowych monet do zapłat, uiszczanych w urzędach celnych, podatkowych, pocztowych i w kasach c. k. kolei państwowych w powiatach sądowych Feldkirch i Bludenz	115	395
7. "	Rozporządzenie Ministra handlu w porozumieniu z Ministrem spraw wewnętrznych, którem wydaje się szczegółowe postanowienia co do zawodowego stręczenia posad mamek	96	344
7. "	Rozporządzenie Ministra handlu w porozumieniu z Ministrami spraw wewnętrznych i sprawiedliwości, którem wydaje się szczegółowe postanowienia co do zawodowego stręczenia służby i pracy za granicę	97	344
7. "	Obwieszczenie Ministerstwa skarbu, dotyczące utworzenia ekspozytury królewsko-węgierskiego głównego Urzędu celnego w Budapeszcie w zakładzie Spółki akcyjnej browaru piwnego Antoniego Drehera w Budapeszcie (Köbánya)	98	345
8. "	Rozporządzenie Ministerstwa handlu, dotyczące wydania książeczek z znaczkami listowymi	92	342
17. "	Rozporządzenie Ministra sprawiedliwości o ochronie praw autorskich w stosunku do Szwecyi	101	359
19. "	Rozporządzenie Ministerstwa sprawiedliwości, dotyczące przydzielenia gminy i obszaru dworskiego Lonie do okręgu Sądu powiatowego w Przemyślanach i Sądu obwodowego w Brzeżanach w Galicyi wschodniej	102	360
19. "	Reskrypt Ministerstwa skarbu, dotyczący dobywania eteru siarczanego i octowego z alkoholu	103	360

Data ustawy, patentu lub rozporządzenia	T r e ś ć	Numer	Strona
1908			
19. maja	Rozporządzenie Ministerstw skarbu, rolnictwa, spraw wewnętrznych i handlu, dotyczące upoważnienia c. k. Urzędu celnego głównego w Szybeniku do odprawiania przesyłek roślin, nadchodzących z zagranicy	142	555
22. „	Patent cesarski, dotyczący rozwiązania sejmu istryjskiego	104	363
23. „	Dokument koncesyjny na kolej lokalną z Treffen do Johannisthal (Karmel) .	105	365
25. „	Rozporządzenie Ministerstwa spraw wewnętrznych w porozumieniu z Ministerstwem wyznań i oświaty i Ministerstwem rolnictwa, dotyczące zaprowadzenia kursów naukowych celem wykształcenia organów policji zdrowia i artykułów żywności	155	567
25. „	Rozporządzenie Ministerstwa spraw wewnętrznych w porozumieniu z Ministerstwem wyznań i oświaty i Ministerstwem rolnictwa, dotyczące do- vodu zawodowego uzdolnienia osobnych i zaprzysiężonych organów, ustanowionych przez korporacje autonomiczne do sprawowania policji zdrowia i artykułów żywności	156	568
29. „	Rozporządzenie Ministra handlu w porozumieniu z Ministrem spraw we- wnętrznych, którem wydaje się przepisy co do przemysłowego prowa- dzenia przedsiębiorstwa w kamieniołomach i kopalniach gliny, piasku oraz szutru	116	396
5. czerwca	Rozporządzenie Ministerstw skarbu, handlu i rolnictwa, dotyczące zmiany niektórych postanowień przepisu wykonawczego do ustawy o taryfie celnej z dnia 13. lutego 1906, Dz. u. p. Nr. 22. i objaśnień do taryfy celnej	106	369
7. „	Obwieszczenie Ministerstwa skarbu, dotyczące wydania jubileuszowych sztuk pięcioronowych stempla austriackiego	107	371
10. „	Obwieszczenie Ministerstwa skarbu, dotyczące przekształcenia ekspozytury tarnopolskiego Urzędu celnego głównego w Budzie zbaraskiej, posiadają- cej upoważnienia urzędu celnego pobocznego II. klasy, na samoistny urząd celny poboczny II. klasy	121	499
12. „	Reskrypt Ministerstwa skarbu, dotyczący ściągnięcia banknotów 20-koro- nowych z daty 31. marca 1900 i wydania banknotów 20-koronowych z daty 2. stycznia 1907	108	373
12. „	Patent cesarski, dotyczący zwołania sejmu krańskiego	109	375
12. „	Rozporządzenie Ministerstwa skarbu, którem w wykonaniu artykułu X., l. 3. ustawy z dnia 25. października 1896., Dz. u. p. Nr. 220. ustanawia się na . rok 1908 wysokość opustu z podatku gruntowego i budynkowego, tudzież sumę ogólną podatku zarobkowego i stopę podatkową dla przedsię- biorstw, obowiązanych do publicznego składania rachunków, a wymie- nionych w § 100., ustęp 1. i 5. przytoczonej ustawy	117	402
15. „	Obwieszczenie Ministra kolei żelaznych, którem wprowadza się w wykonanie postanowienia artykułów I. do IV. włącznie protokołu końcowego III. międzynarodowej konferencji berneńskiej z dnia 18. maja 1907 w przedmiocie technicznych ujednostajnień na kolejach żelaznych	111	379
15. „	Obwieszczenie Ministrów skarbu i kolei żelaznych, którem wprowadza się w wykonanie postanowienia artykułu I. protokołu końcowego III. między- narodowej konferencji berneńskiej z dnia 18. maja 1907, w przedmiocie takiego urządzenia wozów kolejowych w obrocie międzynarodowym, które zapewnia bezpieczeństwo celne	112	390
16. „	Obwieszczenie Ministerstwa handlu, dotyczące zmiany statutu Urzędu staty- styki pracy w Ministerstwie handlu	113	393

Data ustawy, patentu lub rozporządzenia	T r e ś ć	Numer	Strona
1908			
21. czerwca	Rozporządzenie Ministerstwa wyznań i oświaty w porozumieniu z Ministerstwem spraw wewnętrznych, dotyczące zaprowadzenia teoretycznego egzaminu państwowego na kursie techniki ubezpieczeń w c. k. niemieckiej Akademii technicznej w Pradze	134	517
22. „	Rozporządzenie Ministerstwa skarbu w porozumieniu z Ministerstwami handlu i kolei żelaznych, dotyczące ograniczenia obrotu przeprawnego przez terytoryum bawarskie	143	555
27. „	Rozporządzenie Ministerstwa handlu, którem uzupełnia się przepisy z dnia 10. czerwca 1902, Dz. u. p. Nr. 124. z roku 1902. o wydawaniu przesyłek pocztowych	122	499
27. „	Ustawa, którą z powodu utworzenia Ministerstwa robót publicznych zmienia się postanowienia ustawowe o zakresie działania poszczególnych Ministerstw	123	501
27. „	Rozporządzenie Ministerstwa skarbu w porozumieniu z Ministerstwem sprawiedliwości, dotyczące wypowiedzenia układu zawartego z królewsko saskim Rządem względem wzajemnego uwalniania od opłat spadków, składających się z ruchomości	126	507
27. „	Dokument koncesyjny na kolej lokalną z Siebenbrunn-Leopoldsdorf do Engelhartstetten z odnogą z Breitstetten do Orth	132	511
27. „	Rozporządzenie Ministerstwa wyznań i oświaty w porozumieniu z Ministerstwem rolnictwa, dotyczące wprowadzenia teoretycznych egzaminów państwowych dla rolniczego wydziału zawodowego w czeskiej Akademii technicznej w Pradze	135	518
27. „	Rozporządzenie Ministerstwa wyznań i oświaty w porozumieniu z Ministerstwem rolnictwa i Ministerstwem spraw wewnętrznych, dotyczące wprowadzenia teoretycznych egzaminów państwowych dla wydziału zawodowego techniki kultury w c. k. niemieckiej Akademii technicznej w Pradze	137	529
27. „	Rozporządzenie Ministerstwa wyznań i oświaty w porozumieniu z Ministerstwem rolnictwa i z Ministerstwem spraw wewnętrznych, dotyczące wprowadzenia teoretycznych egzaminów państwowych dla wydziału zawodowego techniki kultury w c. k. czeskiej Akademii technicznej w Pradze	138	539
29. „	Ustawa skarbowa na rok 1908	118	403
29. „	Ustawa, dotycząca używania częściowych zapisów długu pożyczki w kwocie 360,000.000 K. która ma być zaciągnięta przez miasto Wiedeń, do korzystnego umieszczania kapitałów fundacyjnych, pupilarnych i tym podobnych	119	497
1. lipca	Obwieszczenie Ministerstwa spraw wewnętrznych, dotyczące wyznaczenia terminu do pierwszego zgłoszenia funkcjonaryszy, podlegających obowiązkowi ubezpieczenia w myśl ustawy z dnia 16. grudnia 1906, Dz. u. p. Nr. 1. z roku 1907	127	507
2. „	Rozporządzenie Ministerstwa handlu w porozumieniu z Ministerstwem spraw wewnętrznych i Ministerstwem skarbu, dotyczące zakazu handlu obnośnego na obszarze Semmeringu, zajęтым pod hotele i wille, w gminie Breitenstein	128	508
4. „	Obwieszczenie Ministerstwa skarbu, dotyczące utworzenia posterunku zapowiadawczego przy Churerhütte w Balzers	129	508
4. „	Obwieszczenie Ministerstwa skarbu, dotyczące utworzenia ekspozytury urzędu celnego w Elisenthal	133	510

Data ustawy, patentu lub rozporządzenia	T r e ś ć	Numer	Strona
1908			
6. lipca	Obwieszczenie pełnego Ministerstwa, dotyczące utworzenia Ministerstwa robót publicznych dla królestw i krajów reprezentowanych w Radzie państwa	124	501
6. „	Rozporządzenie Ministerstwa robót publicznych, dotyczące umundurowania urzędników państwowych, należących do wydziału tego Ministerstwa . .	125	506
7. „	Rozporządzenie Ministerstwa skarbu, dotyczące udzielenia ułatwień przy zgłaszaniu opodatkowanych przesyłek cukru w kartonach, które podlegają obowiązkowi przekazania	130	508
7. „	Rozporządzenie Ministerstwa skarbu, dotyczące zmiany terminów zapłaty podatku domowo-czynszowego w okręgach poborczych podatkowych Nachod i Rudnice	139	547
9. „	Rozporządzenie Ministerstw skarbu, handlu i rolnictwa, dotyczące zmiany niektórych postanowień przepisu wykonawczego do ustawy o taryfie celnej z dnia 13. lutego 1906, Dz. u. p. Nr. 22., oraz objaśnień do taryfy celnej i spisu przeciętnej wartości handlowej najważniejszych chemicznych materiałów pomocniczych i wytworów, podlegających wymiarowi cła od wartości według Nru 622., który to spis wydano rozporządzeniem z dnia 24. kwietnia 1908, Dz. u. p. Nr. 84.	131	508
11. „	Rozporządzenie Ministerstwa spraw wewnętrznych, którem przenosi się gminy Gratsch, Meran, Obermais i Untermais do IV. klasy taks za udzielenie koncesyi na prowadzenie apteki publicznej	136	527
11. „	Rozporządzenie Ministerstw rolnictwa, skarbu i handlu, dotyczące uzupełnienia spisu głównych korporacji i organów rolniczych i leśniczych, właściwych do wystawiania certyfikatów w postępowaniu celnym	144	556
13. „	Rozporządzenie Ministerstwa skarbu, dotyczące zezwolenia na rozsprzedaż soli kuchennej, pochodzącej z saliny Aussee, w powiecie politycznym Tamsweg w Solnogradzie	145	556
15. „	Obwieszczenie Ministerstwa skarbu, dotyczące przekształcenia kilku królewsko-węgierskich głównych urzędów celnych II. klasy na urzędy I. klasy	146	556
15. „	Rozporządzenie Ministerstw handlu, spraw wewnętrznych, skarbu, kolei żelaznych, robót publicznych i obrony krajowej w porozumieniu z wspólnym Ministerstwem wojny, dotyczące obrotu celuloиду, towarów celuloidowych i odpadków celuloidu	163	585
19. „	Obwieszczenie Ministerstwa kolei żelaznych, dotyczące przeniesienia na gminę królewskiego głównego miasta Pragi koncesyi na normalnotorową kolejkę elektryczną, wiodącą od zbiegu ulicy Palackiego z ulicą Hawliczka aż do stacji końcowej w Żyżkowie, położonej przy drodze skarbowej czarnokosteleckiej	147	556
19. „	Obwieszczenie Ministerstwa kolei żelaznych, dotyczące zmiany postanowień § 11. Najwyższego dokumentu koncesyjnego z dnia 21. kwietnia 1885, Dz. u. p. Nr. 70., na parowę kolej żelazną z Solnogradu do austriacko-bawarskiej granicy państwowej w kierunku ku Berchtesgaden	157	571
19. „	Obwieszczenie Ministerstwa kolei żelaznych, dotyczące nadania koncesyi na małą wązkotorową kolej elektryczną na obszarze miasta Goryeyi	158	573
20. „	Patent cesarski, dotyczący rozwiązania sejmu dolnoaustriackiego	149	559

Data ustawy, patentu lub rozporządzenia	T r e ś ć	Numer	Strona
1908			
21. lipca	Ustawa, dotycząca kontyngentu rekrutów dla utrzymania obrony krajowej na rok 1908	140	549
21. „	Ustawa, dotycząca zasiłku na utrzymanie dla rodzin żołnierzy, którzy stawili się do ćwiczeń wojskowych (służbowych), względnie celem odebrania wykształcenia wojskowego	141	551
22. „	Rozporządzenie Ministerstwa robót publicznych w porozumieniu z Ministerstwem spraw wewnętrznych, dotyczące urządzenia i ruchu założonych podług powszechnej ustawy górniczej hut ołowianych i cynkowych	180	621
23. „	Rozporządzenie Ministerstw spraw wewnętrznych, handlu, skarbu i rolnictwa, dotyczące ograniczeń pod względem dowozu gołębi	150	561
23. „	Rozporządzenie Ministerstw spraw wewnętrznych, skarbu i handlu, dotyczące uzupełnienia regulaminu celnego, wydanego rozporządzeniem z dnia 23. czerwca 1891, Dz. u. p. Nr. 78. dla wolnego obszaru nowego portu w Tryeście i dla wolnego obszaru S. Sabba	151	561
23. „	Obwieszczenie Ministerstw spraw wewnętrznych i sprawiedliwości, dotyczące otwarcia w Innsbrucku powszechnego rządowego Zakładu dla badania środków spożywczych i przedmiotów użytkowych rodzaju oznaczonego w ustawie z dnia 16. stycznia 1896, Dz. u. p. Nr. 89. z r. 1897	152	563
23. „	Obwieszczenie Ministerstwa kolei żelaznych, dotyczące nadania koncesyi na małą normalnotorową kolej parową od stacyi Windisch-Feistritz c. k. uprz. Towarzystwa kolei południowej do miasta Windisch-Feistritz	161	579
23. „	Obwieszczenie Ministerstwa robót publicznych, dotyczące urzędowego sprawdzania i uwierzytelniania przyrządów do pomiaru zużycia elektryczności	184	691
23. „	Obwieszczenie Ministerstwa robót publicznych i Ministerstwa skarbu, dotyczące dopuszczenia normalnych alkoholomierzy przeznaczonych dla celów administracyi skarbowej do urzędowego sprawdzania i uwierzytelniania	210	747
24. „	Ustawa, dotycząca pozbycia i obciążenia przedmiotów, należących do nieruchomości własności państwa	148	556
24. „	Obwieszczenie Ministerstwa kolei żelaznych, dotyczące nadania koncesyi na kolej lokalną Tscheitsch—Steinitz i zmiany warunków koncesyjnych dla kolei lokalnej Saitz—Göding	164	595
27. „	Ustawa, dotycząca rozszerzenia czasowego uwolnienia od podatku domowoczynszowego dla nowych budynków na gruntach pofortyfikacyjnych na obszarze gminy miasta Krakowa i gmin katastralnych Nowa Wieś Narodowa, Krowodrza, Czarna Wieś i Zwierzyniec	153	563
27. „	Dokument koncesyjny na kolej lokalną z Retz do Drosendorf	175	611
31. „	Ustawa, dotycząca używania zapisów długu niższo-austriackiej pożyczki inwestycyjnej na cele kolei krajowych do korzystnego umieszczania kapitałów fundacyjnych, pupilarnych i tym podobnych	165	600
2. sierpnia	Rozporządzenie całego Ministerstwa, dotyczące niektórych zmian co do wcielenia miejscowości do wykazu dodatków aktywalnych urzędników państwowych	154	564
2. „	Ustawa, dotycząca uwolnienia od należności stemplowych i bezpośrednich fundacyi i zapisów, dokonanych z powodu sześćdziesiątej rocznicy Mego panowania, tudzież udzielania ulg podatkowych z tego samego powodu	166	600

Data ustawy, patentu lub rozporządzenia	T r e ś ć	Numer	Strona
1908			
2. sierpnia	Ustawa, dotycząca nabycia czeskiej kolei północnej przez państwo	169	608
7. „	Obwieszczenie Ministerstw rolnictwa i skarbu, dotyczące preliminarza kwot, wydać się mających w roku 1908 z funduszu melioracyjnego (ustawa z dnia 30. czerwca 1884, Dz. u. p. Nr. 116.)	159	576
7. „	Rozporządzenie Ministerstwa handlu, dotyczące wydania jubileuszowych kart korespondencyjnych	160	577
7. „	Rozporządzenie Ministra wyznań i oświaty i Ministra skarbu, którem ustala się kwotę uznawanej w zeznaniach dochodów pozycji wydatkowej za prowadzenie urzędu dekanalnego dla nowo utworzonego rzymsko-katolickiego dekanatu w Radowcach, względnie zmienia się tę kwotę za prowadzenie rzymsko-katolickiego urzędu dekanalnego w Suczawie	176	616
7. „	Rozporządzenie Ministerstwa skarbu, którem orzeka się, że obwieszczenie Ministerstwa skarbu z dnia 18. grudnia 1907, Dz. u. p. Nr. 276., dotyczące papierów kredytowych powszechnego długu państwowego tudzież długu państwowego królestw i krajów reprezentowanych w Radzie państwa, przeznaczonych na wojskowe kaucyje małżeńskie, znaleźć ma zastosowanie do złożonych w takich papierach kredytowych kaucyji małżeńskich oficerów i urzędników król. węg. obrony krajowej i król. węg. żandarmerji	183	689
8. „	Ustawa, dotycząca ustalenia kontyngentu alkoholu na kampanię 1908/09 i jego indywidualnego rozkładu	170	609
8. „	Ustawa, dotycząca używania częściowych zapisów długu pożyczki królewskiego stołecznego miasta Krakowa w kwocie 23,600.000 K do korzystnego umieszczania kapitałów fundacyjnych, pupilarnych i tym podobnych	171	609
9. „	Ustawa o odpowiedzialności za szkody wynikłe z ruchu samochodów	162	581
10. „	Ustawa, dotycząca używania książeczek wkładowych, wydanych przez Bank krajowy królestwa Galicyi i Lodomerji z wielkiem księstwem Krakowskiem do korzystnego umieszczania kapitałów fundacyjnych, pupilarnych i tym podobnych	172	609
10. „	Rozporządzenie Ministerstw sprawiedliwości i skarbu w porozumieniu z Najwyższą Izłą obrachunkową, zmieniające częściowo postanowienia o depozytowem wydawaniu gotówki przez pocztę lub przez pocztową Kasę oszczędności	177	616
11. „	Ustawa, dotycząca używania częściowych zapisów długu trzeciej dalmatyńskiej pożyczki funduszu melioracyjnego w kwocie 600.000 K do korzystnego umieszczania kapitałów fundacyjnych, pupilarnych i tym podobnych	173	610
11. „	Ustawa, dotycząca używania częściowych zapisów długu pożyczki zaciągnąć się mającej przez miasto Czerniowce w kwocie ośmiu milionów koron do korzystnego umieszczania kapitałów fundacyjnych, pupilarnych i tym podobnych	174	610
11. „	Rozporządzenie Ministerstwa skarbu w porozumieniu z Ministerstwem spraw wewnętrznych, mające na celu wykonanie niektórych postanowień należytościowych § 87. ustawy z dnia 16. grudnia 1906, Dz. u. p. Nr. 1. z r. 1907 o ubezpieczeniu pensyjnym funkcyjaryuszy w służbie prywatnej i niektórych funkcyjaryuszy w służbie publicznej	198	725
12. „	Obwieszczenie Ministerstwa skarbu, dotyczące utworzenia głównego Urzędu celnego w Litomierzycach	178	617

Data ustawy, patentu lub rozporządzenia	T r e ś ć	Numer	Strona
1908			
13. sierpnia	Rozporządzenie Ministerstwa skarbu, celem wykonania art. I ustawy z dnia 11. sierpnia 1907, Dz. u. p. Nr. 201., dotyczącej wybijania monet studionowych	167	601
13. „	Obwieszczenie Ministerstwa skarbu, dotyczące wydania jubileuszowych krajowych monet złotych po 100 K austriackiego stempla i ich wybijania na rachunek prywatny	168	601
19. „	Ustawa, dotycząca częściowego przedłużenia mocy obowiązującej ustawy o ulgach podatkowych z dnia 23. maja 1905, Dz. u. p. Nr. 89., odnoszącej się do miasta Lublany	185	697
19. „	Ustawa, dotycząca przedłużenia mocy obowiązującej ustawy z dnia 8. lutego 1897, Dz. u. p. Nr. 53. o rozciągnięciu czasowego uwolnienia od podatku domowo-czynszowego dla przebudowań, które z publicznych względów uzdrowotnienia lub ruchu będą przedsięwzięte na obszarze gminy miasta Królegrodu, tudzież dla nowych budowli w tamtejszym rejonie pofortyfikacyjnym	186	697
19. „	Ustawa, dotycząca używania częściowych zapisów długu pożyczek w kwotach 10,000.000 K i 11,157.900 K, które mają być zaciągnięte przez królestwo Galicji i Lodomerji z wielkim księstwem Krakowskim, do korzystnego umieszczania kapitałów fundacyjnych, pupilarnych i tym podobnych	187	715
20. „	Obwieszczenie Ministerstwa kolei żelaznych, dotyczące zmiany dokumentu koncesyjnego z dnia 26. lipca 1907, Dz. u. p. Nr. 174. na wązkotorową parową kolej lokalną z Ostrawy Morawskiej przez Peterswald do Karwina z odnogą dla połączenia z koleją lokalną Hruszów—Ostrawa Polska	191	719
21. „	Patent cesarski, dotyczący zwołania sejmów: Czech, Galicji, Austrii górnej, Solnogradu, Styrii, Karyntyi, Bukowiny, Moraw, Śląska, Tyrolu, Gorycyi i Gradyski i Przedarulanii	179	619
21. „	Ustawa, dotycząca postanowień przejściowych co do rozkładu podatku budynkowego w niektórych gminach sąsiadujących z gminą miasta Pragi na wypadek ich złączenia z Pragą	188	715
22. „	Rozporządzenie Miuistrów spraw wewnętrznych, sprawiedliwości i handlu, dotyczące zmiany ordynacyi wyborczej dla sądów przemysłowych	181	627
24. „	Obwieszczenie Ministerstwa skarbu w porozumieniu z Ministerstwami sprawiedliwości i spraw wewnętrznych, dotyczące używania zapisów długu Pierwszego austriackiego Zakładu kredytowego dla urzędników w Wiedniu do korzystnego umieszczania kapitałów fundacyjnych, pupilarnych i tym podobnych	194	721
25. „	Obwieszczenie Ministerstwa robót publicznych, dotyczące dopuszczenia nowego systemu elektromierza do urzędowego uwierzytelniania	199	727
26. „	Rozporządzenie Ministra wyznań i oświaty oraz Ministra skarbu, którem, zmieniając rozporządzenie ministeryjne z dnia 4. maja 1907., Dz. u. p. Nr. 118., ustanawia się na nowo dodatki aktywne systemizowanego grona nauczycielskiego przy rzymsko-katolickich i grecko-katolickich dycieczalnych zakładach naukowych teologicznych i przy głównych zakładach naukowych teologicznych w Gorycyi i Zadarze	207	741
29. „	Rozporządzenie całego Ministerstwa, dotyczące prowizorycznego wprowadzenia w życie traktatu handlowego zawartego z Serbią w dniu 14. marca 1908, wraz z załączkami i protokołem końcowym	182	629

Data ustawy, patentu lub rozporządzenia	T r e ś ć	Numer	Strona
1908			
1. września	Ustawa, dotycząca pomnożenia liczby członków i zastępców Izby notaryalnej w Pradze	189	717
1. "	Rozporządzenie Ministerstwa skarbu, dotyczące częściowej zmiany osobnych postanowień co do zabarwiania benzyny przeznaczonej do poruszania motorów	190	717
4. "	Rozporządzenie Ministra sprawiedliwości, dotyczące zawiadamiania naczelników gmin o zarządzeniach sądów cywilnych, które powinny być uwidaczniane w listach wyborczych	192	719
9. "	Rozporządzenie Ministerstwa skarbu, którym uznaje się, iż obwieszczenie Ministerstwa skarbu z dnia 18. grudnia 1907, Dz. u. p. Nr. 276., dotyczące papierów kredytowych ogólnego długu państwowego tudzież długu państwowego królestw i krajów reprezentowanych w Radzie państwa, przeznaczonych na wojskowe kaucje małżeńskie, ma być stosowane do kaucyi małżeńskich członków c. i k. marynarki wojennej, które składają się z takich papierów kredytowych	200	731
12. "	Obwieszczenie Ministerstwa skarbu, dotyczące sprostowania rysunku monet pamiątkowych po 5 koron, wybitych z powodu czterdziestej rocznicy koronacyi Jego cesarskiej i królewskiej Apostolskiej Mości na króla węgierskiego	195	721
14. "	Rozporządzenie Ministra wyznań i oświaty, dotyczące porządku egzaminów ścisłych dla uzyskania doktoratu weterynaryi na akademiach weterynarskich	205	737
14. "	Rozporządzenie Ministra wyznań i oświaty, dotyczące zaprowadzenia opłat szkolnych na akademiach weterynarskich	206	739
14. "	Obwieszczenie Ministerstwa robót publicznych, którem ogłasza się przepisy, dotyczące urzędowego sprawdzania i uwierzytelniania żelaznych naczyń do przewozu piwa (naczyni do pasteryzowania)	208	742
15. "	Obwieszczenie Ministerstwa spraw wewnętrznych, dotyczące utworzenia dwóch nowych starostw powiatowych w Czechach z siedzibą urzędową w Warnsdorfie i w Brandysie nad Łabą	193	720
15. "	Rozporządzenie Ministerstwa skarbu, dotyczące zmiany terminów zapłaty podatku domowo-czynszowego w pobocznym okręgu podatkowym Kolin w Czechach	196	723
18. "	Obwieszczenie Ministerstwa skarbu, dotyczące przeniesienia Urzędu celnego pobocznego II. klasy Hueb (do Neuhaus)	201	731
19. "	Rozporządzenie Ministerstwa spraw wewnętrznych, dotyczące działalności urzędowej starostów powiatowych w Litomierzycach i Karlinie	197	723
23. "	Rozporządzenie Ministerstwa handlu, dotyczące wydania nowych kart korespondencyjnych, listków kartkowych, opasek, znaczków przy przesyłkach pneumatycznych, poświadczeń nadania telegramów, blankietów nadawczych na telegramy z odroczeniem opłaty, kart rozmów telefonicznych, kart oszczędności pocztowych i poświadczeń wpłaty podatków, oraz używania stempli z wizerunkiem znaczka nowych blankietów pocztowych do bezpośredniego wyciskania pocztowego znaczka wartościowego	202	732
25. "	Rozporządzenie Ministerstwa sprawiedliwości, dotyczące rozpoczęcia działalności urzędowej przez Sąd powiatowy w Gmünd, powiat polityczny Gmünd w Austrii dolnej	203	733
25. "	Ustawa, dotycząca otwarcia kredytu dodatkowego do preliminarza państwowego na rok 1908 celem poprawy położenia materialnego niektórych kategorii funkcjonaryszy państwowych	204	735

Data ustawy, patentu lub rozporządzenia	T r o ś ć	Numer	Strona
1908			
30. września	Obwieszczenie Ministerstwa skarbu, dotyczące utworzenia urzędu podatkowego w Gmünd w Austrii dolnej	209	745
30. "	Obwieszczenie Ministerstwa skarbu, dotyczące utworzenia ekspozytury celnej Ulica Heinersdorf (w Czechach)	211	748
30. "	Obwieszczenie Ministerstwa skarbu, dotyczące utworzenia okręgu rozkładu podatku zarobkowego dla obszaru nowo utworzonego Starostwa powiatowego w Brandysie nad Łabą w Czechach, oraz zmiany liczby członków i zastępców członków komisji podatku zarobkowego IV. klasy dla „Powiatu politycznego Karlin z wyłączeniem miasta Karlina“	212	749
30. "	Obwieszczenie Ministerstwa skarbu, dotyczące utworzenia nowego okręgu szacunkowego podatku osobisto-dochodowego dla obszaru nowo utworzonego Starostwa powiatowego w Brandysie nad Łabą, tudzież spowodowanego przez to zmniejszenia liczby członków komisji szacunkowej dla podatku osobisto-dochodowego „Powiat polityczny Karlin z wyłączeniem miasta Karlina“	213	749
30. "	Obwieszczenie Ministerstwa skarbu, dotyczące utworzenia nowego okręgu rozkładu podatku zarobkowego dla obszaru nowo utworzonego Starostwa powiatowego w Warnsdorfe w Czechach, tudzież zmiany oznaczenia dotychczasowego okręgu rozkładu „Powiat polityczny Rumburk z wyjątkiem Warnsdorfu, Dolnego Gruntu, Horniego Gruntu i Jirzelina“	214	750
30. "	Obwieszczenie Ministerstwa skarbu, dotyczące utworzenia nowego okręgu szacunkowego podatku osobisto-dochodowego dla obszaru nowo utworzonego Starostwa powiatowego w Warnsdorfe z wyłączeniem miasta Warnsdorfu, tudzież spowodowanego przez to zmniejszenia liczby członków komisji szacunkowej podatku osobisto-dochodowego dla „Powiatu politycznego Rumburk z wyłączeniem miasta Rumburka“	215	751
7. października	Rozporządzenie Ministerstwa skarbu, dotyczące zmiany terminów zapłaty podatku domowo-czynszowego w poborczym okręgu podatkowym Karlsbad w Czechach	216	753
10. "	Rozporządzenie Ministra sprawiedliwości w porozumieniu z Ministrem spraw wewnętrznych, dotyczące sądów polubownych dla ubezpieczenia pensyjnego	223	763
15. "	Rozporządzenie Ministerstw spraw wewnętrznych, handlu i skarbu, którym zabrania się wprowadzania i rozsprzedaży niektórych artykułów kauczukowych	217	753
21. "	Reskrypt Ministerstwa skarbu, dotyczący zabronienia wywozu i przewozu materiałów wojennych	218	753
21. "	Rozporządzenie Ministerstwa skarbu, dotyczące utworzenia drugiej administracji podatkowej w Tryeście i spowodowanych tem zmian co do okręgów rozkładu powszechnego podatku zarobkowego i okręgów szacunkowych podatku osobisto-dochodowego	219	755
21. "	Rozporządzenie Ministerstwa handlu, którym uzupełnia się §§ 7. i 12. rozporządzenia Ministerstwa handlu z dnia 10. czerwca 1902, Dz. u. p. Nr. 121., dotyczącego wydawania przesyłek pocztowych	225	769
23. "	Rozporządzenie Ministra spraw wewnętrznych, którym wydaje się postanowienia wykonawcze co do ubezpieczenia od wypadków przedsiębiorstw wymienionych w § 11. ustawy z dnia 9. sierpnia 1908, Dz. u. p. Nr. 162., o odpowiedzialności za szkody wynikłe z ruchu samochodów	220	757

Data ustawy, patenta lub rozporządzenia	T r o ś ć	Numer	Strona
1908			
26. października	Rozporządzenie Ministerstwa spraw wewnętrznych w porozumieniu z Ministerstwem sprawiedliwości i Ministerstwem robót publicznych, dotyczące samochodów o nieznacznej chyżości	221	757
26. „	Rozporządzenie Ministra handlu w porozumieniu z Ministrem spraw wewnętrznych, dotyczące odrębnego traktowania przemysłów, wymienionych w § 1., ustępie 3., punkcie 53. ustawy z dnia 5. lutego 1907, Dz. u. p. Nr. 26, pod względem dowodu uzdolnienia w Liberecu	226	769
28. „	Rozporządzenie Ministra spraw wewnętrznych w porozumieniu z Ministrem sprawiedliwości, dotyczące ubezpieczenia odpowiedzialności za szkody wynikłe z ruchu samochodów	222	761
28. „	Obwieszczenie Ministerstwa skarbu, dotyczące przeniesienia siedziby urzędowej Inspektoratu skarbowego w Zuckmantlu do Freiwaldau	224	767
5. listopada	Obwieszczenie Ministerstwa spraw wewnętrznych, dotyczące terytorjalnego odgraniczenia i wyznaczenia siedzib biur krajowych Zakładu pensyjnego, które mają być utworzone w myśl § 53. ustawy z dnia 16. grudnia 1906, Dz. u. p. Nr. 1. z roku 1907 o ubezpieczeniu pensyjnym funkcjonaryuszy w służbie prywatnej i niektórych funkcjonaryuszy w służbie publicznej	227	771
8. „	Rozporządzenie Ministerstwa handlu w porozumieniu z Ministerstwem spraw wewnętrznych, którym uznaje się wszystkie dzielnice tudzież kilka gmin podatkowych bezpośredniego miasta Tryestu za miejsce wyłączone w myśl § 2., ustępu 2. ustawy z dnia 26. grudnia 1893, Dz. u. p. Nr. 193, odnoszącej się do uregulowania koncesyonowanych przemysłów budowlanych	229	777
9. „	Rozporządzenie Ministerstw skarbu, handlu i rolnictwa, dotyczące zmiany niektórych postanowień przepisu wykonawczego do ustawy o taryfie celnej z dnia 13. lutego 1906, Dz. u. p. Nr. 22, oraz objaśnień do taryfy celnej i spisu przeciętnej wartości handlowej najważniejszych chemicznych materiałów pomocniczych i wytworów, podlegających wymiarowi cła od wartości według Nr. 622., który to spis wydano rozporządzeniem z dnia 24. kwietnia 1908, Dz. u. p. Nr. 84.	228	773
9. „	Rozporządzenie Ministra sprawiedliwości, dotyczące zaprowadzenia rocznych wykazów czynności gminnych urzędów pośrednictwa	231	821
16. „	Obwieszczenie Ministerstwa skarbu, dotyczące upoważnienia głównego Urzędu celnego II. klasy w Sarajewie do ekspedycjonowania przesyłek roślin, nadchodzących z zagranicy	232	823
16. „	Obwieszczenie Ministerstwa skarbu, dotyczące upoważnienia królewsko-węgierskiego głównego Urzędu celnego I. klasy w Koloszarwie do kredytowania cła	233	823
17. „	Układ z Państwem niemieckiem w celu wzajemnej ochrony prawnej przemysłu	267	930
19. „	Obwieszczenie Ministerstwa skarbu, dotyczące utworzenia nowego okręgu rozkładu podatku zarobkowego dla obszaru nowo utworzonego Starostwa powiatowego w Eferding w Austrii górnej, oraz zmiany liczby członków i zastępców członków komisji podatku zarobkowego III. i IV. klasy dla „Powiatu politycznego Wels“	235	825
20. „	Rozporządzenie Ministerstwa skarbu, dotyczące wprowadzenia w życie urzędowego wyłaczania w c. k. Urzędzie podatkowym w Cieplicach znaczków stemplowych po 2 h i 10 h na blankietach listów przewozowych, rachunków i na innych blankietach	237	827

Data ustawy, patentu lub rozporządzenia	T r e ś ć	Numer	Strona
1908			
20. listopada	Rozporządzenie Ministerstwa skarbu, dotyczące zmiany terminów zapłaty podatku domowo-czynszowego w poborczym okręgu podatkowym Uście nad Łabą w Czechach	238	827
22. "	Rozporządzenie pełnego Ministerstwa, którem wydaje się postanowienia wykonawcze do artykułu II. ustawy z dnia 25. września 1908, Dz. u. p. Nr. 204	234	823
22. "	Rozporządzenie Ministerstw spraw wewnętrznych i handlu, dotyczące uzupełnienia rozporządzenia ministeryalnego z dnia 26. marca 1902, Dz. u. p. Nr. 66, o obrocie zgęszczonym kwasem octowym	241	829
23. "	Rozporządzenie Ministerstw skarbu, rolnictwa, spraw wewnętrznych, handlu i kolei żelaznych, dotyczące upoważnienia c. k. Urzędu celnego pobocznego w Hermsdorf do odprawiania przesyłek roślin, nadchodzących z zagranicy	239	828
24. "	Rozporządzenie pełnego Ministerstwa, którem zmienia się niektóre postanowienia rozporządzeń z dnia 15. lipca 1906, Dz. u. p. Nr. 141 i z dnia 23. marca 1907, Dz. u. p. Nr. 88, dotyczących pomocniczego personelu kancelaryjnego przy państwowych władzach, urzędach i zakładach	236	826
24. "	Rozporządzenie Ministerstwa skarbu, dotyczące wyprowadzania bez opłaty podatku próbek cukru, przeznaczonych do wywozu poza linię celną	242	829
27. "	Rozporządzenie Ministerstwa spraw wewnętrznych, dotyczące zaliczenia przedsiębiorstw samochodowych, poddanych ubezpieczeniu od nieszczęśliwych wypadków wskutek § 11. ustawy z dnia 9. sierpnia 1908, Dz. u. p. Nr. 162, do klas niebezpieczeństwa	240	828
28. "	Dokument koncesyjny na kolej lokalną z Slanego do Kačic	246	839
30. "	Obwieszczenie Ministerstwa skarbu, dotyczące utworzenia urzędu podatkowego w St. Michael im Lungau (w Solnogrodzie)	243	830
3. grudnia	Rozporządzenie Ministerstwa skarbu, dotyczące zmiany terminów zapłaty podatku domowo-czynszowego w poborczym okręgu podatkowym Rokicany w Czechach	244	830
3. "	Rozporządzenie Ministerstwa sprawiedliwości w porozumieniu z Ministerstwami spraw wewnętrznych i handlu, dotyczące rozszerzenia wykazów statystycznych sądów przemysłowych	245	830
8. "	Rozporządzenie Ministerstwa skarbu, dotyczące uzupełnienia postanowień co do wolnego od podatku poboru oleju skalnego, podlegającego opodatkowaniu	247	843
5. "	Dokument koncesyjny na wązkotorową linię kolei lokalnej z Bürgerstrasse do placu przed dworcem kolei południowej w Innsbuku	253	851
5. "	Obwieszczenie Ministerstwa kolei żelaznych, dotyczące koncesjonowania odnogi kolejowej do kamieniołomów na Damilu, odgałęziającej się od wązkotorowej kolejki parowej z Berun do Koněprus, tudzież zmiany postanowień koncesyjnych na wązkotorową kolejkę parową z Berun do Koněprus i z Berun do Królodworu wraz z odnogami, oraz na odnogi kolejowe do miejsc ładunkowych „Bilý lom“ i „Cisařský lom“	254	852
5. "	Rozporządzenie Ministerstwa obrony krajowej, Ministerstwa rolnictwa i Ministerstwa spraw wewnętrznych w porozumieniu z wspólnym Ministerstwem wojny, którem zmienia się § 7. postanowień wykonawczych do ustawy o dostarczaniu koni z dnia 16. kwietnia 1873, Dz. u. p. Nr. 77.	255	859

Data ustawy, patentu lub rozporządzenia	T r o ś ć	Numer	Strona
1908			
7. grudnia	Rozporządzenie Ministerstwa sprawiedliwości, dotyczące przedaźni sądowych	249	847
7. „	Obwieszczenie Ministerstwa skarbu, dotyczące otwarcia ekspozytury królewsko-węgierskiego Urzędu celnego głównego w Pozsony (Pezsburgu) .	250	847
12. „	Rozporządzenie Ministerstwa skarbu, dotyczące częściowej zmiany przepisu wykonawczego o podatku od cukru z dnia 29. sierpnia 1903, Dz. u. p. Nr. 176	251	848
13. „	Patent cesarski, dotyczący zwołania sejmku Austrii górnej	248	845
16. „	Rozporządzenie Ministerstw skarbu, handlu i rolnictwa, dotyczące zmiany niektórych postanowień objaśnień do taryfy celnej z dnia 13. lutego 1906, i spisu przeciętnej wartości handlowej najważniejszych chemicznych materiałów pomocniczych i wytworów, podlegających wymiarowi cła od wartości według Nr. 622., który to spis wydano rozporządzeniem z dnia 24. kwietnia 1908, Dz. u. p. Nr. 84	252	848
16. „	Rozporządzenie Ministerstwa skarbu i Ministerstwa handlu w porozumieniu z Najwyższą Izbą obrachunkową, dotyczące uskutecznienia wypłat na rachunek władz skarbowych w Styrii, Karyntyi, Krainie, Pobrzeżu, Tyrolu i Vorarlbergu przez c. k. pocztową Kasę oszczędności	261	895
17. „	Rozporządzenie Ministerstwa robót publicznych, którem zmienia się niektóre postanowienia rozporządzenia Ministerstwa handlu z dnia 15. września 1898, Dz. u. p. Nr. 157, dotyczącego organizacji Urzędu patentowego, względnie rozporządzenia Ministerstwa handlu z dnia 29. października 1902, Dz. u. p. Nr. 205	256	861
17. „	Rozporządzenie Ministerstwa robót publicznych, którem zmienia się niektóre postanowienia porządku czynności c. k. Urzędu patentowego	257	883
21. „	Rozporządzenie Ministerstw skarbu, handlu i rolnictwa, dotyczące stosowania ogólnych stóp celnych obowiązującej taryfy celnej do przedmiotów, pochodzących z Czarnogóry	258	887
21. „	Obwieszczenie Ministerstwa skarbu, dotyczące utworzenia Rady rękodzielniczo-przemysłowej	259	889
23. „	Rozporządzenie Ministerstwa skarbu, dotyczące ustalenia na rok 1909. tej ilości cukru, którą dopuści się do ekspedycyowania do Bośni i Hercegowiny bez opłaty należności	260	893
25. „	Obwieszczenie Ministerstwa kolei żelaznych, dotyczące przedłużenia terminu, wyznaczonego koncesją do ukończenia budowy kolei lokalnej z Dermulo na przesmyk Mendel i otwarcia na niej ruchu	262	897
28. „	Rozporządzenie Ministerstwa spraw wewnętrznych w porozumieniu z Ministerstwami wyznań i oświaty, sprawiedliwości, skarbu, handlu i robót publicznych, którem uwalnia się niektóre grupy funkcyonaryuszy od obowiązku ubezpieczenia w myśl ustawy z dnia 16. grudnia 1906, Dz. u. p. Nr. 1 z r. 1907, o ubezpieczeniu pensyjnem funkcyonaryuszy w służbie prywatnej i niektórych funkcyonaryuszy w służbie publicznej	263	897
29. „	Ustawa, dotycząca ponownego przedłużenia ważności postanowień ustawy z dnia 31. grudnia 1894, Dz. u. p. Nr. 2. z r. 1895 o kolejach niższego rzędu	264	898
29. „	Ustawa, którą wydaje się postanowienia wykonawcze z powodu przystąpienia do Unii międzynarodowej dla ochrony własności przemysłowej . .	268	933

Data ustawy, patentu lub rozporządzenia	T r o ś ć	Numer	Strona
1908			
29. grudnia	Ustawa, którą zatwierdza się i wprowadza w życie uzupełniające postanowienia do artykułów XVI i XVII. umowy z daty Budapeszt, dnia 8. października 1907, dotyczącej uregulowania wzajemnych stosunków handlowych i obrotowych między królestwami i krajami reprezentowanymi w Radzie państwa a krajami świętej Korony węgierskiej (ustawa z dnia 30. grudnia 1907, Dz. u. p. Nr. 278), ułożone w porozumieniu z rządem krajów Korony węgierskiej z powodu przystąpienia do międzynarodowej Unii dla ochrony własności przemysłowej i do układu madryckiego z dnia 14. kwietnia 1891, dotyczącego międzynarodowego rejestrowania marek fabrycznych lub handlowych	269	934
29. „	Ustawa, dotycząca dalszego poboru podatków i opłat, tudzież pokrywania wydatków państwowych w czasie od dnia 1. stycznia do dnia 30. czerwca 1909	272	939
29. „	Ustawa, którą upoważnia się rząd do tymczasowego uregulowania stosunków handlowych z zagranicą na czas od dnia 1. stycznia do dnia 31. marca 1909	273	941
29. „	Rozporządzenie Ministerstwa sprawiedliwości w porozumieniu z Ministerstwem skarbu, dotyczące wypowiedzenia układu zawartego z wielkksiążęcym Rządem badeńskim względem wzajemnego postępowania z spadkami, składającymi się z ruchomości	274	942
29. „	Rozporządzenie Ministerstwa sprawiedliwości, Ministerstwa skarbu i Ministerstwa handlu w porozumieniu z Najwyższą Izbą obrachunkową, dotyczące uskuteczniania wypłat na rachunek władz sądowych w Austrii poniżej Anizy, Austrii powyżej Anizy i w Solnogradzie przez c. k. pocztową Kasę oszczędności	275	942
30. „	Obwieszczenie Ministerstwa kolei żelaznych, dotyczące koncesjonowania elektrycznej normalnotorowej kolejki na obszarze głównego miasta Solnogradu	265	898
30. „	Układy, dotyczące Unii międzynarodowej dla ochrony własności przemysłowej i międzynarodowego rejestrowania marek	266	901
30. „	Rozporządzenie Ministerstwa robót publicznych, dotyczące międzynarodowego rejestrowania marek	270	935
30. „	Rozporządzenie Ministerstwa robót publicznych, dotyczące dokumentów potrzebnych dla wykazania prawa pierwszeństwa przy zgłaszaniu patentów, wzorów i marek	271	937

Drugi skorowidz.

Spis abecadłowy

ustaw, rozporządzeń itd., ogłoszonych*) w Dzienniku ustaw państwa w czasie od dnia 1. stycznia do dnia 31. grudnia 1908. (Rocznik LX., część I. do CXXV.)

- Administracya podatkowa** druga w Tryeście, jej utworzenie. 219, 755.
- Aether**, ograniczenie wydawania w aptekach publicznych na Bukowinie. 85, 335.
- Akademia rolnicza**, częściowa zmiana regulaminu egzaminów rządowych. 93, 343.
- **techniczna** czeska w Pradze, wprowadzenie teoretycznych egzaminów państwowych dla wydziału zawodowego rolniczego. 135, 518.
- — — — — wprowadzenie teoretycznych egzaminów państwowych dla wydziału zawodowego techniki kultury. 138, 539.
- — — — — niemiecka w Pradze, wprowadzenie teoretycznego egzaminu państwowego na kursie techniki ubezpieczeń. 134, 517.
- — — — — wprowadzenie teoretycznych egzaminów państwowych dla wydziału zawodowego techniki kultury. 137, 529.
- Akademie weterynarskie**, porządek egzaminów ścisłych dla uzyskania doktoratu weterynaryi. 205, 737.
- — zaprowadzenie opłat szkolnych. 206, 739.
- Akt** dodatkowy do układu, dotyczącego ustawodawstwa co do cukru. 99, 347.
- Aktywalne dodatki**, ob. Dodatki.
- Alkohol**, dobywanie eteru siarczanego i octowego. 103, 360.
- ustalenie kontyngentu na kampanię 1908/9 i jego rozkład. 170, 609.
- Alkoholomierze**, ich sprawdzanie. 210, 747.
- Apteka publiczna**, przeniesienie gmin Gratsch, Meran, Obermais i Untermais do IV. klasy taks za udzielenie koncesyi. 136, 527.
- Apteki publiczne** na Bukowinie, ograniczenie pod względem wydawania środków Aether i Spiritus Aetheris. 85, 335.
- Arad**, przekształcenie tamtejszego urzędu celnego na urząd I. klasy. 146, 556.
- Artykuły kanczukowe**, zakaz wprowadzania i sprzedaży. 217, 753.
- Aspang**, koncesya na kolej z Friedbergu. 55, 161.
- Anersthal**, koncesya na kolej do Schweinbarth. 15, 23.
- Aussee**, rozsprzedaż tamtejszej soli kuchennej w powiecie Tamsweg. 145, 556.
- Austria dolna**, rozwiązanie sejm. 149, 559.
- — — — — uskutecznianie wypłat na rachunek tamtejszych władz sądowych przez pocztową Kasę oszczędności. 275, 942.
- — — — — używanie zapisów długu pożyczki inwestycyjnej na cele kolei krajowych do korzystnego umieszczania kapitałów. 165, 600.
- — — — — zwołanie sejm. 1, 1.
- — — — — górna, uskutecznianie wypłat na rachunek tamtejszych władz sądowych przez pocztową Kasę oszczędności. 275, 942.

*) Z dwóch liczb, podanych przy każdym wyrazie, oznacza pierwsza liczbę ustawy, rozporządzenia itd., druga zaś, wydrukowana grubszymi czcionkami, stronicę Dziennika ustaw państwa, na której ustawę, rozporządzenie itd. umieszczono.

- Austria górna**, zwołanie sejmu. 179, **619**; 248, 845.
- Austryacka waluta**, ob. Waluta.
- Autonomiczne korporacje**, ob. Korporacje.
- Autorskie prawa**, ob. Ochrona praw.
- Badanie** chemiczne barwików, środków żywności i przedmiotów użytkowych. 77, **311**.
- Baden**, wypowiedzenie układu względem wzajemnego postępowania ze spadkami. 274, **942**.
- Balzers**, utworzenie posterunku zapowiadawczego przy Churerhütte. 129, **508**.
- Bank krajowy galicyjski**, używanie jego książeczek wkładkowych do korzystnego umieszczania kapitałów. 172, **609**.
- Banknoty** 20 koronowe, ściągnięcie banknotów z daty 31/3 1900 i wydanie banknotów z daty 2/1 1907. 108, **373**.
- Barwiki** środków żywności i przedmiotów użytkowych, ich chemiczne badanie. 77, **311**.
- Bateria słuchowa**, G. Keith-Harveya, zakaz jej wprowadzania i sprzedaży. 47, **148**.
- Bawaria**, ograniczenie obrotu przeprawnego przez jej terytoryum. 143, **555**.
- Benzya** do poruszania motorów, jej zaharwanie. 190, **717**.
- Berchtesgaden**, zmiana koncesji na kolej Solnogród—granica państwa ku Berchtesgaden. 157, **571**.
- Berneńska konferencya**, ob. Konferencya.
- Berun**, zmiana koncesji na kolejkę do Konéprus i do Królodworu. 254, **852**.
- Bezpieczeństwo celne**, wprowadzenie odnośnych postanowień konferencyi berneńskiej co do urządzenia wozów kolejowych. 112, **390**.
- Bezpośrednie należności**, ob. Należności.
- **opodatkowanie**, ob. Opodatkowanie.
- Bila**, koncesya na kolej z Frydlandu, 8, **10**.
- „Bilý lom“**, zmiana koncesji na odnogę kolejową do miejsca ładunkowego tej nazwy. 254, **852**.
- Blura krajowe** Zakładu pensyjnego dla funkcjonaryusz, wzorowy porządek czynności. 63, **273**.
- Blankiety pocztowe**, nowe, ich wydanie. 202, **732**.
- **weksłowe** po 4, 6, 8, 10 K z tekstem serbsko-chorwackim, ich wprowadzenie. 19, **35**.
- Bludenz**, dopuszczenie książęco Lichtensteińskich monet do zapłat w tamtejszym powiecie. 115, **395**.
- Błąd** w rozporządzeniu z dnia 16/4 1907, Dz. u. p. Nr. 106. 120, **499**.
- — — — — 1/8 1907, Dz. u. p. Nr. 183. 23, **43**.
- Borgo**, zaliczenie gminy tej do 8. klasy wojskowej taryfy czynszowej. 5, **9**.
- Bośnia i Hercegowina**, oznaczenie na rok 1909. ilości cukru, dopuszczonej do ekspedycyowania bez opłaty należności. 260, **893**.
- Bozen**, koncesya na kolejkę. 79, **315**.
- Brandys n. Ł.**, utworzenie okręgu rozkładu podatku zarobkowego dla tamtejszego starostwa. 212, **749**.
- — — — — szacunkowego podatku osobisto-dochodowego dla tamtejszego starostwa. 213, **749**.
- — — — — starostwa. 193, **720**.
- Breitstetten**, koncesya na odnogę kolei do Orth. 132, **511**.
- Browar Drehera** w Budapeszcie, utworzenie tamże ekspozytury celnej. 98, **345**.
- Bruncck**, koncesya na kolej do Sand w T. 89, **337**.
- Buda zbarazka**, przekształcenie tamtejszej ekspozytury celnej na urząd celny II. klasy. 121, **499**.
- Budapeszt**, upoważnienie tamtejszego urzędu celnego do wymiaru cła od przędz. 6, **9**.
- utworzenie ekspozytury tamtejszego urzędu celnego w zakładzie Spółki browaru Drehera. 98, **345**.
- Budynkowy podatek**, ob. Podatek.
- Budżet** na rok 1908. 118, **403**.
- Bukowina**, ograniczenia pod względem wydawania środków Aether i Spiritus Aetheris w aptekach publicznych. 85, **335**.
- zwołanie sejmu. 179, **619**.
- Cechmistrze**, ich zaopatrzenie. 75, **309**.
- Celna ekspozytura**, ob. Ekspozytura.
- **taryfa**, ob. Taryfa.
- Celne bezpieczeństwo**, ob. Bezpieczeństwo.
- **urzędy**, ob. Urzędy.
- Celny regulamin**, ob. Regulamin.
- Celuloid**, obrót celuloidu, towarów celuloidowych i odpadków celuloidu. 163, **585**.
- Cennik lekarstw** do farmakopei austr., ed. VIII. 21, **36**.
- Certyfikaty** w postępowaniu celnym, uzupełnienie spisu korporacji i organów właściwych do ich wystawiania. 144, **556**.
- Chemiczne badanie**, ob. Badanie.

- Chemiczno materiały pomocnicze i wytwory, ob. Materiały.**
- Chomotów**, upoważnienie tamtejszego urzędu celnego do ekspedycyowania roślin. 18, 35.
- Chyżość**, samochody o nieznacznej chyżości. 221, 757.
- Cieplico**, upoważnienie tamtejszego urzędu celnego do ekspedycyowania roślin. 18, 35.
- wyłaczanie znaczków stemplowych w tamtejszym urzędzie podatkowym. 237, 827.
- „Cisarský lom“**, zmiana koncesyi na odnogę kolejową do miejsca ładunkowego tej nazwy. 254, 852.
- Cło**, upoważnienie Urzędu celnego w Kołoszarze do kredytowania cła. 233, 823.
- używanie książęco Lichtensteińskich monet złotych do zapłaty cła. 114, 395.
- Cukier**, akt dodatkowy do układu, dotyczącego ustawodawstwa co do cukru. 99, 347.
- oznaczenie na rok 1909. ilości, dopuszczonej do ekspedycyowania do Bośni i Hercegowiny bez opłaty należności. 260, 893.
- przesyłany w postępowaniu przekazawczem, rozporządzenie wykonawcze co do pobierania należności. 4, 4.
- przystąpienie Rosyi do układu co do cukru. 100, 353.
- ułatwienia przy zgłaszaniu opodatkowanych przesyłek w kartonach. 130, 508.
- wyprowadzanie próbek cukru bez opłaty podatku. 242, 829.
- zmiana przepisu wykonawczego o podatku od tegoż. 251, 848.
- Cynkowo huty, ob. Huty.**
- Cywilne sądy, ob. Sądy.**
- Czarna Wieś, ob. Kraków.**
- Czarnogóra**, stosowanie ogólnych stóp taryfy celnej do przedmiotów, pochodzących stamtąd. 258, 887.
- Czoohy**, nabycie czeskiej kolei północnej przez państwo. 169, 603.
- zwołanie sejmu. 179, 619.
- Czorniwoco**, używanie zapisów długu pożyczki miasta tego do korzystnego umieszczania kapitałów. 174, 610.
- Czeska Akademia techniczna, ob. Akademia.**
- Czeska Lipa**, upoważnienie tamtejszego urzędu celnego do ekspedycyowania roślin. 18, 35.
- Czynszowa taryfa wojskowa, ob. Taryfa.**
- Dalmacya**, używanie zapisów długu pożyczki funduszu melioracyjnego do korzystnego umieszczania kapitałów. 173, 610.
- Damili**, koncesya na odnogę kolejową do kamieniołomów na Damilu. 254, 852.
- Depozytowo urzędy, ob. Urzędy.**
- wydawanie gotówki, ob. Gotówka.
- Dormulo**, przedłużenie terminu budowy kolei lokalnej na przesmyk Mendel. 262, 897.
- Dobermannsdorf**, koncesya na kolej z Pyrawarth. 15, 23.
- Dodatki aktywalno** grona nauczycielskiego przy rz. k. i gr. k. dycieczalnych zakładach naukowych teologicznych i głównych zakładach naukowych teologicznych w Gorycy i Zadarze. 207, 741.
- — urzędników państwowych, zmiany co do wcielenia miejscowości do wykazu dodatków. 154, 564.
- Doktorat weterynaryi**, porządek egzaminów ścisłych dla jego uzyskania. 205, 737.
- Dokument koncesyjny, ob. Koncesya.**
- Dokumenty** dla wykazania prawa pierwszeństwa przy zgłaszaniu patentów, wzorów i marek. 271, 937.
- zastawu przy kredytowaniu stempla od kart do gry, zaprowadzenie nowych formularzy. 45, 145.
- Domowo-czynszowy podatek, ob. Podatek.**
- Doręczenia** w sprawach cywilnych, zniżenie odnośnych należności. 34, 49.
- Dostarczanie koni**, zmiana odnośnych postanowień. 255, 859.
- Dowód uzdolnienia**, odrębne traktowanie przemysłów pokostniczego, lakierniczego itp. w Libercu. 226, 769.
- — organów policji zdrowia i artykułów żywności. 156, 568.
- Drehera browar, ob. Browar.**
- Drosendorf**, koncesya na kolej z Retz. 175, 611.
- Drukarski błąd, ob. Błąd.**
- Dwudziestokoronowe banknoty, ob. Banknoty.**
- Dycieczalno zakłady naukowe, ob. Zakłady.**
- Dziokański urząd, ob. Urząd.**
- Dziennikarskie znaczki, ob. Znaczki.**
- Eferding**, utworzenie okręgu rozkładu podatku zarobkowego dla tamtejszego starostwa. 235, 825.
- Egzamin państwowy teoretyczny**, jego zaprowadzenie na kursie techniki ubezpieczeń w niemieckiej Akademii technicznej w Pradze. 134, 517.

Egzamin zawodowy dla urzędników conceptowych Władzy morskiej. 35, 51.

Egzamina państwowe teoretyczne, ich wprowadzenie dla wydziału zawodowego rolniczego w czeskiej Akademii technicznej w Pradze. 135, 518.

— — — — — dla wydziału zawodowego techniki kultury w czeskiej Akademii technicznej w Pradze. 133, 539.

— — — — — dla wydziału zawodowego techniki kultury w niemieckiej Akademii technicznej w Pradze. 137, 529.

— — w Akademii rolniczej, częściowa zmiana regulaminu. 93, 343.

— ścisłe dla uzyskania doktoratu weterynaryi. 205, 737.

Egzekucya na wierzytelności względem skarbu państwa lub funduszu pod zarządem publicznym, uzupełnienie przepisów o jej prowadzeniu. 52, 155.

Egzekucyjne sprawy, ob. Sprawy.

Ekspozytura celna „Kolej południowa“ w Wiedniu, jej utworzenie. 7, 9.

— — „V, Magazyn kolei państwowej, obszar wolny“, w Tryeście, jej utworzenie. 25, 43.

— — „Ulica Heinersdorf“, jej utworzenie. 211, 748.

— — w Budzie zbarazkiej, jej przekształcenie na urząd celny II. klasy. 121, 499.

— — w Elisenthal, jej utworzenie. 133, 516.

— — w Mauthen, przekształcenie tamtejszego urzędu celnego na ekspozyturę. 52, 323.

— — w Neustift, rozszerzenie jej upoważnień. 13, 21.

— — w Piano della Fugazza, jej utworzenie. 95, 344.

— — w zakładzie Spółki browaru Drehera w Budapeszcie, jej utworzenie. 98, 345.

— Urzędu celnego w Pozsony, jej utworzenie. 250, 847.

Elektromierz, uwierzytelnianie nowego systemu. 199, 727.

Elektryczna kolejką, ob. Kolejka.

Elektryczność, sprawdzanie przyrządów do pomiaru jej zużycia. 184, 691.

Elisenthal, utworzenie ekspozytury celnej. 133, 516.

Engelhartstetten, koncesya na kolej z Siebenbrunn—Leopoldsdorf. 132, 511.

Eter siarczany i octowy, jego dobywanie z alkoholu. 103, 360.

Farmaceutyczny zawód, ob. Zawód.

Farmakopea austr., ed. VIII., cennik lekarstw. 21, 36.

Feldkirch, dopuszczenie książęco Lichtensteińskich monet do zapłat w tamtejszym powiecie. 115, 395.

Floridsdorf, zgaśnięcie koncesyi na kolej do Gross-Enzersdorf. 88, 336.

Formularze nowe dla dokumentów zastawn przy kredytowaniu stempla od kart do gry. 45, 145.

Freiwaldau, przeniesienie siedziby inspektoratu skarbowego z Zuckmantlu. 224, 767.

Friedberg, koncesya na kolej do Aspang. 55, 161.

— zmiana koncesyi na kolej z Hartbergu. 55, 161.

Frydland, koncesya na kolej do Bila. 8, 10.

Fundacye i zapisy jubileuszowe, uwolnienie ich od należności stemplowych i bezpośrednich. 166, 600.

Fundusz melioracyjny, preliminarz kwot wydać się mających w r. 1908. 159, 576.

— zostający pod zarządem publicznym, uzupełnienie przepisów o prowadzeniu egzekucyi na wierzytelności względem tegoż. 52, 155.

Funkcjonaryszce, odgraniczenie terytorjalne i wyznaczenie siedzib biur krajowych Zakładu pensyjnego. 227, 771.

— ogłoszenie wzorowego porządku czynności dla biur krajowych Powszechnego Zakładu pensyjnego. 63, 273.

— pierwszy statut „Powszechnego Zakładu pensyjnego dla funkcjonaryszy“. 62, 193.

— podlegający obowiązkowi ubezpieczenia, wyznaczenie terminu pierwszego zgłoszenia. 127, 507.

— przepis wykonawczy do ustawy o ubezpieczeniu pensyjnym. 42, 71.

— uwolnienie niektórych grup od obowiązku ubezpieczenia pensyjnego. 263, 897.

— wykonanie postanowień należnościowych ustawy o ubezpieczeniu pensyjnym. 198, 725.

— państwowi, kredyt dodatkowy na rok 1908. celem poprawy położenia materialnego niektórych ich kategorii, ustawa. 204, 735.

— — — — postanowienia wykonawcze. 234, 823.

Funty peruwiańskie, ich przeliczanie przy wymiarze należności stemplowych i bezpośrednich, jakoteż podatku. 20, 35.

Fürstenfeld, zmiana koncesyi na kolej do Hartbergu 55, 161.

Galicya, używanie książeczek wkładkowych Banku krajowego do korzystnego umieszczania kapitałów. 172, 609.

— — zapisów długu pożyczek galicyjskich do korzystnego umieszczania kapitałów. 187, 715.

— zwołanie sejmu. 179, 619.

Giełdowe jednostki, ob. Jednostki.

Giełdy swojskie, jednostki giełdowe papierów, notowanych na giełdach tych, jako podstawa wymiaru podatku. 64, 283.

Gminne urzędy pośrednictwa, ob. Urzędy.

Gmünd, rozpoczęcie działalności urzędowej tamtejszego sądu. 203, 733.

— utworzenie tamże urzędu podatkowego. 209, 745.

Göding-Saitz, zmiana koncesyi na kolej lokalną. 164, 595.

Gołębie, ograniczenia pod względem ich dowozu. 150, 561.

Gorycy, dodatki aktywne grona nauczycielskiego przy głównym zakładzie naukowym teologicznym. 207, 741.

— koncesya na kolejkę. 158, 573.

— i Gradyśka, zwołanie sejm. 179, 619.

Gotówka, zmiana postanowień o depozytowem wydawaniu gotówki przez pocztę lub pocztową Kasę oszczędności. 177, 616.

Grac, przystąpienie tamtejszej kasy podatkowej do obrotu przekazowego pocztowej Kasy oszczędności. 2, 3.

— uwolnienie przebudowań od podatku domowo-czynszowego. 33, 47.

Gratsch, przeniesienie gminy tej do IV. klasy taks za udzielenie koncesyi na aplekę publiczną. 136, 527.

Grono nauczycielskie przy rz. k. i gr. k. dyecezalnych zakładach naukowych teologicznych i głównych zakładach naukowych teologicznych w Gorycy i Zadarze, nowo ustanowienie dodatków aktywnych. 207, 741.

Gross-Enzersdorf, zgaśnięcie koncesyi na kolej z Floridsdorfu. 88, 336.

Grunta fortyfikacyjne na obszarze Krakowa i sąsiednich gmin, uwolnienie wzniesionych tamże budynków od podatku domowo-czynszowego. 153, 563.

Gruntowe księgi, ob. Księgi.

Gruntowy podatek, ob. Podatek.

Győr, przekształcenie tamtejszego urzędu celnego na urząd I. klasy. 146, 556.

Hainburg, zaliczenie gminy tej do innej klasy taryfy kwaterunkowej. 71, 305.

Hala aukcyjna w Wiedniu, przeniesienie jej miejsca urzędowania. 43, 141.

Handel obnośny na obszarze Semmeringu, jego zakaz. 128, 508.

Handlowa wartość, ob. Wartość.

Handlowe stosunki, ob. Stosunki.

Handlowy traktat, ob. Traktat.

Hartberg, zmiana koncesyi na koleje z Fürstenfeldu oraz do Friedbergu. 55, 161.

Heinersdorf-Ulica, utworzenie tamże ekspozytury celnej. 211, 748.

Hercegowina, ob. Bośnia.

Hermendorf, upoważnienie tamtejszego urzędu celnego do ekspedycyowania roślin. 239, 828.

Hietzing, zgaśnięcie koncesyi na koleje do Perchtoldsdorfu i do Ober-St. Veit. 88, 336.

Hueb, przeniesienie tamtejszego urzędu celnego. 201, 731.

Huty ołowiane i cynkowe, ich urządzenie i ruch. 180, 621.

Innsbruck, koncesya na linię kolei lokalnej. 253, 851.

— utworzenie tamże zakładu dla badania środków spożywczych i przedmiotów użytkowych. 152, 563.

Inspektorat skarbowy w Zuckmantlu, przeniesienie jego siedziby do Freiwaldau. 224, 767.

Istrya, rozwiązanie sejm. 104, 363.

— zwołanie sejm. 44, 143.

Izba notaryalna w Pradze, pomnożenie liczby członków. 189, 717.

Jadalne oleje, ob. Oleje.

Jednostki giełdowe papierów, notowanych na giełdach swojskich, jako podstawa wymiaru podatku. 64, 283.

Johannisthal, koncesya na kolej z Treffen. 105, 365.

Jubileusz cesarski, uwolnienie fundacyi i zapisów jubileuszowych od należności stemplowych i bezpośrednich. 166, 600.

— — wydanie kart korespondencyjnych jubileuszowych. 160, 577.

— — — monet złotych, stempla austr. po 10 i 20 K. 72, 305.

— — — — złotych stempla austr. po 100 K i ich wybijanie na rachunek prywatny. 168, 601.

— — — sztuk pięciokoronowych stempla austr. 107, 371.

Kačice, koncesya na kolej lokalną z Slanego. 246, 839.

Kamieniołomy, przepisy co do przemysłowego prowadzenia przedsiębiorstwa. 116, 396.

Kammer, przeniesienie koncesyi na kolej z Vöcklabruck na dziedziców Mirosława de Keissler. 60, 190.

Kancelaryjny personal, ob. Personal.

Kapitały fundacyjne, popularne itp., używanie książeczek wkładowych galicyjskiego Banku krajowego do ich korzystnego umieszczania. 172, 609.

— — — — używanie zapisów długu pożyczek galicyjskich do ich korzystnego umieszczania. 187, 715.

— — — — używanie zapisów długu pożyczki dalmałyńskiej funduszu melioracyjnego do ich korzystnego umieszczania. 173, 610.

— — — — używanie zapisów długu pożyczki niższoaustriackiej na cele kolei krajowych do ich korzystnego umieszczania. 165, 600.

— — — — używanie zapisów długu pożyczki miasta Czerniowce do ich korzystnego umieszczania. 174, 610.

— — — — używanie zapisów długu pożyczki miasta Krakowa do ich korzystnego umieszczania. 171, 609.

— — — — używanie zapisów długu pożyczki miasta Wiednia do ich korzystnego umieszczania. 119, 497.

— — — — używanie zapisów długu Zakładu kredytowego dla urzędników do ich korzystnego umieszczania. 194, 721.

Karlin, zakres rozszerzonej działalności tamtejszego starosty. 197, 723.

— zmiana liczby członków komisji podatku zarobkowego dla powiatu politycznego Karlin z wyłączeniem miasta Karlina. 212, 749.

— zmniejszenie liczby członków komisji szacunkowej dla podatku osobisto-dochodowego „Powiat polityczny Karlin z wyłączeniem miasta Karlina“. 213, 749.

Karlsbad, przedłużenie terminu do ukończenia budowy i puszczenia w ruch kolejki elektrycznej. 69, 303.

— zmiana terminów zapłaty podatku domowo-czynszowego w tamtejszym okręgu poborczym. 216, 753.

Karty do gry, nowe formularze dla dokumentów zastawu przy kredytowaniu stempla. 45, 145.

— **korrespondencyjne** jubileuszowe, ich wydanie. 160, 577.

— — nowe, ich wydanie. 202, 732.

Karwin, zmiana koncesyi na kolej z Ostrawy morawskiej. 191, 719.

Karyntya, uskutecznanie wypłat na rachunek tamtejszych władz skarbowych przez pocztową Kasę oszczędności. 261, 895.

Karyntya, zwołanie sejm. 179, 619.

Kasa oszczędności pocztowa, dołączanie kwitów złożenia do nakazów płatniczych podatkowych. 65, 293.

— — — przystąpienie miejskiej Kasy podatkowej w Gracu do obrotu przekazowego. 2, 3.

— — — uskutecznanie za jej pośrednictwem wypłat na rachunek władz sądowych w Austrii dolnej, górnej i w Solnogradzie. 275, 942.

— — — — za jej pośrednictwem wypłat na rachunek władz skarbowych w Styryi, Karyntyi, Krainie, Po-brzeżu, Tyrolu i Vorarlbergu. 261, 895.

— — — uwolnienie stron od należytości manipulacyjnych i kosztu druków w obrocie przekazowym kasy tej z sądami i urzędami depozytowymi. 14, 21.

— — — używanie jej poświadczeń złożenia do wpłat na rzecz Urzędu podatkowego w Libercu. 24, 43.

— — — zmiana postanowień o depozytowem wydawaniu gotówki. 177, 616.

— **podatkowa miejska** w Gracu, przystąpienie jej do obrotu przekazowego pocztowej Kasy oszczędności. 2, 3.

Kaucye małżeńskie wojskowe, zastosowanie obwieszczenia, dotyczącego papierów kredytowych przeznaczonych na kaucye takie, do kaucyi małżeńskich członków c. i k. marynarki wojennej. 200, 731.

— — — — obwieszczenia, dotyczącego papierów kredytowych, przeznaczonych na kaucye takie, do kaucyi małżeńskich oficerów i urzędników c. k. obrony krajowej tudzież oficerów (rachmistrzów) c. k. żandarmerji. 73, 308.

— — — — obwieszczenia, dotyczącego papierów kredytowych, przeznaczonych na kaucye takie, do kaucyi małżeńskich oficerów i urzędników król. węg. obrony krajowej i król. węg. żandarmerji. 183, 689.

Kauczukowe artykuły, ob. Artykuły.

Keissler, przeniesienie koncesyi na kolej z Vöcklabruck do Kammer na dziedziców Mirosława de Keissler. 60, 190.

Keitha-Harveya bateria słuchowa, zakaz jej wprowadzania i sprzedaży. 47, 148.

Kemmelbach-Ybbs, zmiana koncesyi na kolejkę do Ybbs. 61, 191.

Kirehberg n. Wagr., przydzielenie tego powiatu sądowego do okręgu Sądu obwodowego w Krems. 57, 181.

Klasy niebezpieczeństwa, ob. Ubezpieczenie.

— **taryfy**, ob. Taryfa.

Kolej Auersthal—Schweinbarth i Pyrawarth—Dobermannsdorf, koncesya. 15, 23.

— **Bruneck—Sand w T.**, koncesya. 89, 337.

- Kolej Dermulo**—przesmyk Mendel, przedłużenie terminu budowy. 262, 897.
- Friedberg—Aspang, koncesya. 55, 161.
 - Frydland—Bila, koncesya. 8, 10.
 - Fürstenfeld—Hartberg i Hartberg—Friedberg, zmiana koncesyi. 55, 161.
 - Lwów—Stojanów, koncesya. 58, 181.
 - Opawa—granica państwa obok Pilsch, koncesya. 59, 187.
 - Ostrawa Morawska—Karwin, zmiana koncesyi. 191, 719.
 - Retz—Drosendorf, koncesya. 175, 611.
 - Saitz—Göding, zmiana koncesyi. 164, 595.
 - Siebenbrunn-Leopoldsdorf—Engelhartstetten, koncesya. 132, 511.
 - Slane—Kačice, koncesya. 246, 839.
 - Solnogród—granica ku Berchtesgaden, zmiana koncesyi. 157, 571.
 - Taus—Tachów, koncesya. 58, 297.
 - Treffen—Johannisthal, koncesya. 105, 365.
 - Tscheitsch—Steinitz, koncesya. 164, 595.
 - Vöcklabruck—Kammer, przeniesienie koncesyi na dziedziców Mirosława de Keissler. 60, 190.
 - w Insbruku, koncesya. 253, 851.
 - Wodniany—Prachatyce i Prachatyce—Wolary, przeniesienie koncesyi na spółkę „Zjednoczone koleje Lasu Czeskiego“. 36, 55.
 - Wolary—granica państwa przy Neuthal, koncesya. 36, 55.
 - północna czeska, nabycie jej przez państwo. 169, 603.
- Koleje**, do których stosuje się umowa międzynarodowa o obrocie towarów, ich spis. 56, 169.
- druga umowa dodatkowa do umowy międzynarodowej o przewozie towarów. 230, 779.
 - krajowe, używanie zapisów długu niższo-austryackiej pożyczki inwestycyjnej na cele kolei tych do korzystnego umieszczania kapitałów. 165, 600.
 - niższego rzędu, ponowne przedłużenie ważności odnośnej ustawy. 264, 898.
 - (tramwaje parowe) z Hietzingu do Perchtoldsdorfu, z Wiednia do Stammersdorfu, z Floridsdorfu do Gross-Enzersdorfu, z Perchtoldsdorfu do Mödlingu i z Hietzingu do Ober-St. Veit, zgaśnięcie odnośnych koncesyi. 88, 336.
 - wprowadzenie w wykonanie postanowień konferencji berneńskiej co do technicznych ujednostajnień. 111, 379.
- Koleje zjednoczone Lasu Czeskiego**, przeniesienie na spółkę tę koncesyi na koleje Wodniany—Prachatyce i Prachatyce—Wolary. 36, 55.
- Kolejka Berun**—Koněprus, zmiana koncesyi. 254, 852.
- Berun—Królodwór, zmiana koncesyi. 254, 852.
 - Kimmelbach-Ybbs—Ybbs, zmiana koncesyi. 61, 191.
 - Meran—Obermais, koncesya. 40, 64.
 - Praga—Żyżków, przeniesienie koncesyi na gminę miasta Pragi. 147, 556.
 - Stacja Windisch - Feistritz — Miasto Windisch-Feistritz, koncesya. 161, 579.
 - w Bozen i jego okolicy, koncesya. 79, 315.
 - w Gorycyi, koncesya. 158, 573.
 - w Karlsbadzie, przedłużenie terminu budowy i puszczania w ruch. 69, 303.
 - w Solnogradzie, koncesya. 265, 898.
- Kolejki we Lwowie**, koncesya, 41, 67.
- w Meranie i okolicy, koncesya. 39, 61.
- Kolln**, zmiana terminów zapłaty podatku domowo-czynszowego w tamtejszym okręgu poborczym. 196, 723.
- Kołoszwar**, przekształcenie tamtejszego urzędu celnego na urząd I. klasy. 146, 556.
- upoważnienie tamtejszego urzędu celnego do kredytowania cła. 233, 823.
- Komisya podatku**, ob. Podatek.
- szacunkowa, ob. Podatek.
- Kompetencya** co do prowadzenia ksiąg gruntowych i co do spraw egzekucyjnych z powodu zmiany w odgraniczeniu dzielnic wiedeńskich. 31, 46.
- Koncesya na aptekę publiczną**, przeniesienie gmin Gralsch, Meran, Obermais i Untermais do IV. klasy taks. 136, 527.
- na kolej Auersthal—Schweinbarth i Pyrawarth—Dobermannsdorf. 15, 23.
 - — — Bruneck—Sand w T. 89, 337.
 - — — Friedberg—Aspang. 55, 161.
 - — — Frydland—Bila. 8, 10.
 - — — Fürstenfeld—Hartberg i Hartberg—Friedberg, jej zmiana. 55, 161.
 - — — Lwów—Stojanów. 58, 181.
 - — — Opawa—granica państwa obok Pilsch. 59, 187.
 - — — Ostrawa morawska—Karwin, jej zmiana. 191, 719.

Koncesya na kolej Retz--Drosendorf. 175, 611.

- — — Saitz—Göding, jej zmiana. 164, 595.
- — — Siebenbrunn—Leopoldsdorf — Engelhartsteten. 132, 511.
- — — Slane—Kačice. 246, 839.
- — — Solnogród—granica państwa ku Berchtesgaden, jej zmiana. 157, 571.
- — — Taus—Tachów. 68, 297.
- — — Treffen—Johannisthal. 105, 365.
- — — Tschetsch—Steinitz. 164, 595.
- — — Vöcklabruck—Kammer, jej przeniesienie na dziedziców Mirosława de Keissler. 60, 190.
- — — Wodniany—Prachatyce i Prachatyce—Wolary, przeniesienie jej na spółkę „Zjednoczone koleje lasu Czeskiego“. 36, 55.
- — — Wolary—granica państwa przy Neuthal. 36, 55.
- na koleje (tramwaje parowe) z Hietzingu do Perchtoldsdorfu, z Wiednia do Stammersdorfu, z Floridsdorfu do Gross-Enzersdorfu, z Perchtoldsdorfu do Mödlingu i z Hietzingu do Ober-St. Veit, jej zgaśnięcie. 88, 336.
- na kolejkę Berun—Koněprus, jej zmiana. 254, 852.
- — — Berun—Królodwór, jej zmiana. 254, 852.
- — — Kammelbach—Ybbs—Ybbs, jej zmiana. 61, 191.
- — — Meran—Obermais. 40, 64.
- — — Praga—Žyžków, przeniesienie jej na gminę miasta Pragi. 147, 556.
- — — Stacja Windisch-Feistritz—Miasto Windisch-Feistritz. 161, 579.
- — — w Bozen i jego okolicy. 79, 315.
- — — w Gorycyi. 158, 573.
- — — w Solnogradzie. 265, 896.
- na kolejki we Lwowie. 41, 67.
- — — w Meranie i okolicy. 39, 61.
- na linię kolei w Innsbruku. 253, 851.
- na odnogę kolejową do kamieniołomów na Damilu. 254, 852.
- na odnogi kolejowe do miejsc ładunkowych „Bily lom“ i „Čísařský lom“, jej zmiana. 254, 852.

Koněprus, zmiana koncesyi na kolejkę z Berun. 254, 852.

Konferencya berneńska, wprowadzenie jej postanowień co do technicznych ujednostajnień na kolejach żelaznych. 111, 379.

Konferencya berneńska, wprowadzenie jej postanowień co do urządzenia wozów kolejowych, zapewniającego bezpieczeństwo celne. 112, 390.

Konie, zmiana postanowień o ich dostarczaniu. 255, 859.

Kontyngent alkoholu na kampanię 1908/9 i jego rozkład. 170 609.

— rekrutów dla obrony krajowej na rok 1908. 140, 549.

— — — wojska, marynarki wojennej i obrony krajowej, ustanowienie go na rok 1908 i zezwolenie na pobór. 76, 310.

Kopalnie gliny, piasku i szutru, przepisy co do przemysłowego prowadzenia przedsiębiorstwa. 116, 396.

Korespondencyjne karty, ob. Karty.

Koronacya na Króla węg., wydanie monet pamiątkowych z powodu czterdziestej rocznicy. 16, 25.

— — — — sprostowanie rysunku monet po 5 K. 195, 721.

Korporacye autonomiczne, dowód zawodowego uzdolnienia dla ustanowionych przez nie organów policyi zdrowia i artykułów żywności. 156, 568.

— i organy rolnicze i leśnicze, właściwe do wystawiania certyfikatów w postępowaniu celnem, uzupełnienie ich spisu. 144, 556.

Koszt druków w obrocie przekazowym pocztowej Kasy oszczędności z sądami i urzędami depozytowymi, uwolnienie stron od tegoż. 14, 21.

Kötschach, zaliczenie gminy tej do ósmej klasy wojсковej taryfy czynszowej. 37, 61.

Krainna, uskutecznianie wypłat na rachunek tamtejszych władz skarbowych przez pocztową Kasę oszczędności. 261, 895.

— zwołanie sejmku. 54, 159; 109, 375.

Kraków i sąsiednie gminy, uwolnienie budynków na gruntach polortylikacyjnych od podatku domowoczynszowego. 153, 563.

— używanie zapisów długu pożyczki miasta tego do korzystnego umieszczania kapitałów. 171, 609.

Kredyt dodatkowy na rok 1908. celem poprawy położenia materialnego niektórych kategorii funkcyjnarjuszy państwowych, ustawa. 204, 735.

— — — — — celem poprawy położenia materialnego niektórych kategorii funkcyjnarjuszy państwowych, postanowienia wykonawcze. 234, 823.

Kredytowanie cła, ob. Cło.

Kredytowy zakład, ob. Zakład.

Krems, przydzielenie powiatów sądowych Mautern i Kirchberg n. Wagr. do okręgu tamtejszego Sądu obwodowego. 57, 181.

- Królowódwr**, zmiana koncesyi na kolejkę z Berun. 254, 852.
- Królogród**, czasowe uwolnienie przebudowań na obszarze miasta tego i nowych budowli w rejonie fortyfikacyjnym od podatku domowo-czynszowego. 186, 697.
- Krowodrza**, ob. Kraków.
- Książeczki wkladkowe** galicyjskiego Banku krajowego, używanie ich do korzystnego umieszczania kapitałów. 172, 609.
- z znaczkami listowymi, ich wydanie. 92, 342.
- Księgi gruntowe**, postanowienia kompetencyjne z powodu zmiany w odgraniczeniu dzielnic wiedeńskich. 31, 46.
- Kultura**, wprowadzenie teoretycznych egzaminów państwowych dla wydziału zawodowego techniki kultury w czeskiej Akademii technicznej w Pradze. 138, 539.
- — — — — dla wydziału zawodowego techniki kultury w niemieckiej Akademii technicznej w Pradze. 137, 529.
- Kurs techniki ubezpieczeń** w niemieckiej Akademii technicznej w Pradze, zaprowadzenie teoretycznego egzaminu państwowego. 134, 517.
- Kursy naukowe** dla organów policji zdrowia i artykułów żywności, ich zaprowadzenie. 155, 567.
- Kwas octowy**, zgęszczony, uzupełnienie przepisów o obrocie nim. 241, 829.
- Kwaterunki**, zmiana wykazów *d)* i *c)* załącznika 19. przepisów wykonawczych do odnośnej ustawy. 110, 377.
- Kwity złożenia** pocztowej Kasy oszczędności, ich dołączenie do nakazów płatniczych podatkowych. 65, 293.
- Lakiernicze roboty**, ob. Roboty.
- Las Czeski**, przeniesienie koncesyi na koleje Wodniany—Prachatyce i Prachatyce—Wořary na spółkę „Zjednoczone koleje Lasu Czeskiego“. 36, 55.
- Lekarstwa**, ich cennik do farmakopei austr., ed. VIII. 21, 36.
- Leśnicze korporacje**, ob. Korporacje.
- Liberzee**, odrębne traktowanie przemysłów pokostniczego, lakierniczego itp. pod względem dowodu uzdolnienia. 226, 769.
- używanie poświadczeń złożenia pocztowej Kasy oszczędności do wpłat na rzecz tamtejszego urzędu podatkowego. 24, 43.
- Lichtenstein**, dopuszczenie tamtejszych monet do zapłat w powiatach Feldkirch i Bludenz. 115, 395.
- używanie tamtejszych monet złotych do zapłaty cel. 114, 395.
- Listowe znaczki**, ob. Znaczki.
- Listy kartkowe nowe**, ich wydanie. 202, 732.
- **wyborcze**, zawiadamianie naczelników gmin o zarządzeniach sądów cywilnych, które powinny być uwidaczniane w listach tych. 192, 719.
- Litomierzycze**, utworzenie tamże urzędu celnego. 178, 617.
- zakres rozszerzonej działalności tamtejszego starosty. 197, 723.
- Lokalna kolej**, ob. Kolej.
- Lublana**, przedłużenie ulg podatkowych. 185, 697.
- Lwów**, koncesya na kolej do Stojanowa. 58, 181.
- — na kolejki elektryczne. 41, 67.
- Lonic**, przydzielenie gminy i obszaru dworskiego do Sądu powiatowego w Przemyślanach. 102, 360.
- Malarskie roboty**, ob. Roboty.
- Małżeńskie kaucye**, ob. Kaucye.
- Mamki**, zawodowe stręczenie posad. 96, 344.
- Manipulacyjne należytości**, ob. Należytości.
- Marki**, dokumenty potrzebne dla wykazania prawa pierwszeństwa przy ich zgłaszaniu. 271, 937.
- ich międzynarodowe rejestrowanie. 270, 935.
- układy co do ich międzynarodowego rejestrowania. 266, 901.
- Marynarka wojenna**, ustanowienie kontyngentu rekrutów na rok 1908. 76, 310.
- — zastosowanie obwieszczenia, dotyczącego papierów kredytowych, przeznaczonych na wojskowe kaucye małżeńskie, do kaucyi małżeńskich członków c. i k. marynarki wojennej. 200, 731.
- Materyały pomocnicze** i wytwory chemiczne, podlegające wymiarowi cła od wartości, spis ich przeciętnej wartości handlowej. 84, 325.
- — — — — podlegające wymiarowi cła od wartości, zmiana spisu ich przeciętnej wartości handlowej. 131, 508; 228, 773; 252, 848.
- **wojenne**, zakaz ich wywozu i przewozu. 218, 753.
- Mauntern**, przydzielenie tego powiatu sądowego do okręgu Sądu obwodowego w Krems. 57, 181.
- Manthen**, przekształcenie tamtejszego urzędu celnego na ekspozyturę. 82, 323.
- Melioracyjny fundusz**, ob. Fundusz.
- Mendel**, przedłużenie terminu budowy kolci z Dermulo. 262, 897.
- Moran**, koncesya na kolejkę do Obermais. 40, 64.

Meran, koncesya na kolejki tamże i w okolicy. 39, 61.

- przeniesienie gminy tej do IV. klasy taks za udzielenie koncesyi na aptekę publiczną. 136, 527.
- upoważnienie tamtejszego urzędu celnego do odprawiania żywych roślin. 12, 21.

Międzynarodowa umowa, ob. Umowa.

- unia, ob. Unia.

Miejsce wyłączone, uznanie za takie dzielnic i gmin podatkowych miasta Tryestu. 229, 777.

Ministerstwo handlu, zmiana statutu Urzędu statystyki pracy. 113, 393.

- **robót publicznych**, jego utworzenie. 124, 501.
- — — umundurowanie urzędników. 125, 506.
- — — zmiana zakresu działania poszczególnych Ministerstw wskutek jego utworzenia. 123, 501.

Mödling, zgaśnięcie koncesyi na kolej z Perchtoldsdorfu. 88, 336.

Monety księżęco Lichtensteinskie, dopuszczenie ich do zapłat w powiatach Feldkirch i Bludenz. 115, 395.

- — — złote, używanie ich do zapłaty cel. 114, 395.
- pamiątkowe po 100 K i 5 K, ich wydanie z powodu czterdziestej rocznicy koronacyi na Króla węg. 16, 25.
- — — — sprostowanie rysunku monet po 5 K. 195, 721.
- stukoronowe, rozporządzenie wykonawcze do ustawy o ich wybijaniu. 167, 601.
- złote jubileuszowe stempla austr. po 10 i 20 K, ich wydanie. 72, 305.
- — — — po 100 K, ich wydanie i wybijanie na rachunek prywatny. 168, 601.
- — węgierskie, krajowe po 100 K, ich wydanie. 16, 25.

Morawy, zwołanie sejmku. 54, 159; 179, 619.

Morska Władza, ob. Władza.

Motory, zmiana postanowień co do zabarwiania benzyny przeznaczonej do ich poruszania. 190, 717.

Nabycie czeskiej kolei północnej przez państwo. 169, 603.

Nachod, zmiana terminów zapłaty podatku domowoczynszowego. 139, 547.

Naczelnicy gmin, zawiadanie ich o zarządzeniach sądów cywilnych, które powinny być uwidaczniane w listach wyborczych. 192, 719.

Nakazy płatnicze co do podatku powszechnego zarobkowego, podatku domowoczynszowego, tudzież podatku 5⁰/₀-owego, dołączanie kwitów złożenia pocztowej Kasy oszczędności. 65, 293.

Należytości manipulacyjne i koszt druków w obrocie przekazowym pocztowej Kasy oszczędności z sądami i urzędami depozytowymi, uwolnienie stron od tychże. 14, 21.

- od cukru, przesyłanego w postępowaniu przekazawczem, rozporządzenie wykonawcze. 4, 4.

- stemplowe i bezpośrednio, uwolnienie fundacyi i zapisów jubileuszowych. 166, 600.

- za doręczenia w sprawach cywilnych, ich znizenie. 34, 49.

Należytościowe postanowienia, ob. Postanowienia.

Nauczycielskie grono, ob. Grono.

Naukowc zakłady, ob. Zakłady.

Neustift, rozszerzenie upoważnień tamtejszej ekspozytury celnej. 13, 21.

Neuthal, koncesya na kolej Wołary—granica państwa przy Neuthal. 36, 55.

Niemiecka akademia techniczna, ob. Akademia.

Niemieckie państwo, ob. Państwo.

Nieszczęśliwe wypadki, ob. Ubezpieczenie.

Notaryalna izba, ob. Izba.

Nowa Wieś Narodowa, ob. Kraków.

Obciążenie nieruchomości państwa. 148, 556.

Obermais, koncesya na kolejkę z Meranu. 40, 64.

- przeniesienie gminy tej do IV. klasy taks za udzielenie koncesyi na aptekę publiczną. 136, 527.

Ober-St. Veit, zgaśnięcie koncesyi na kolej z Hietzingu. 88, 336.

Objaśnienia do taryfy celnej, zmiana niektórych ich postanowień. 22, 41; 29, 44; 46, 148; 67, 295; 91, 342; 106, 369, 131, 508; 228, 773.

Obnośny handel, ob. Handel.

Obrona krajowa, kontyngent rekrutów na rok 1908. 76, 310; 140, 549.

- — zastosowanie obwieszczenia, dotyczącego papierów kredytowych, przeznaczonych na wojskowe kaucye małżeńskie, do kaucyi oficerów i urzędników c. k. obrony krajowej. 73, 308.

- — zastosowanie obwieszczenia, dotyczącego papierów kredytowych, przeznaczonych na wojskowe kaucye małżeńskie, do kaucyi oficerów i urzędników król. węg. obrony krajowej. 183, 689.

- Obrót celuloideu, towarów celuloidowych i odpadków celuloideu.** 163, 585.
- kwasem octowym, zgęszczonym, uzupełnienie odnośnych przepisów. 241, 829.
 - przekazowy, ob. Kasa oszczędności.
 - przeprawy przez terytorium bawarskie, jego ograniczenie. 143, 555.
 - towarów na kolejach żelaznych, spis szlaków, do których stosuje się umowa międzynarodowa. 56, 169.
- Obrotowe stosunki, ob. Stosunki.**
- Obszar wolny nowego portu w Tryeście i obszar wolny S. Sabba, uzupełnienie regulaminu celnego.** 151, 561.
- Ochrona praw autorskich w stosunku do Szwecyi.** 101, 359.
- prawna przemysłu, układ z Państwem niemieckim. 267, 930.
 - własności przemysłowej, postanowienia wykonawcze z powodu przystąpienia do Unii międzynarodowej. 268, 933.
 - — — układy co do międzynarodowej Unii. 266, 901.
 - wzorów, rozporządzenie wykonawcze do umowy dotyczącej uregulowania wzajemnych stosunków handlowych i obrotowych pomiędzy królestwami i krajami repr. w Radzie państwa a krajami Korony węg. 17, 29.
 - życia i zdrowia osób, zajętych robotami pokostniczymi, lakierniczymi i malarskimi. 81, 319.
- Ocena, dokonywane przez pocztę, zastrzeżenie prawa reklamacyi.** 51, 153.
- Octowy eter, ob. Eter:**
- kwas, ob. Kwas.
- Odgraniczenie terytoryalne i wyznaczenie siedzib biur krajowych Zakładu pensyjnego dla funkcjonaryuszy.** 227, 771.
- Odnoga kolejowa do kamieniołomów na Damilu, jej koncesyonowanie.** 254, 852.
- Odnogi kolejowe do miejsc ładunkowych „Bilý lom“ i „Čisářský lom“, zmiana koncesyi.** 254, 852.
- Odpowiedzialność za szkody z ruchu samochodów.** 162, 581.
- — — — — samochodów, jej ubezpieczenie. 222, 761.
- Odsetki od papierów wartościowych, układ co do postępowania z nimi pod względem podatku.** 9, 15.
- — — — — postanowienia wykonawcze. 10, 17.
- Okrąg rozkładu, ob. Podatek.**
- Okrąg szacunkowy, ob. Podatek.**
- Olej skalny, uzupełnienie postanowień co do wolnego od podatku poboru oleju tego.** 247, 843.
- Oleje jadalne, ich oznaczanie.** 28, 44.
- Ołowiane huty, ob. Huty.**
- Opawa, koncesya na kolej do granicy państwa obok Pilsch.** 59, 187.
- Opłaty, dalszy ich pobór w czasie od 1. stycznia do 30. czerwca 1909.** 272, 939.
- od spadków składających się z ruchomości, wypowiedzenia układu z Saksonią. 126, 507.
 - szkolne na akademiach weterynarskich, ich zaprowadzenie. 206, 739.
- Opodatkowanie bezpośrednie, postanowienia wykonawcze do układu w przedmiocie kilku spraw dotyczących tego opodatkowania.** 11, 18.
- Opodatkowanie podwójne przedsiębiorstw rozciągających zakres swoich interesów na oba państwa, postanowienia wykonawcze do układu co do unikania tegoż.** 11, 18.
- Opust z podatku gruntowego i budynkowego na rok 1908.** 117, 402.
- Ordynacya wyborcza dla sądów przemysłowych, jej zmiana.** 181, 627.
- Organa policyi, ob. Policya.**
- Organizacya Urzędu patentowego, zmiana odnośnych postanowień.** 256, 861.
- Orth, koncesya na odnogę kolei z Breitstetten.** 132, 511.
- Osobisto-dochodowy podatek, ob. Podatek.**
- Ostrawa Morawska, zmiana koncesyi na kolej do Karwina.** 191, 719.
- Oszczędności pocztowe, wydanie nowych kart oszczędności.** 202, 732.
- Pamiątkowe monety, ob. Monety.**
- Państwo, pożytycie i obciążenie nieruchomości jego własności.** 148, 556.
- niemieckie, układ w celu ochrony prawnej przemysłu. 267, 930.
- Państwowe władze, nrzędy, zakłady, ob. Władze.**
- wydatki, ob. Wydatki.
- Państwowi funkcjonaryusze, ob. Funkcjonaryusze.**
- urzędnicy, ob. Urzędnicy.
- Państwowy egzamin, ob. Egzamin.**

- Papiery**, notowane na giełdach swojskich, ich jednostki giełdowe jako podstawa wymiaru podatku. 64, 283.
- wartościowe, układ co do postępowania z odsetkami od tychże pod względem podatku. 9, 15.
 - — — — postanowienia wykonawcze. 10, 17.
- Pasteryzowanie**, sprawdzanie i uwierzytelnianie żelaznych naczyń do pasteryzowania piwa. 208, 742.
- Patent cesarski**, dotyczący rozwiązania sejmu dolnoaustriackiego. 149, 559.
- — — — — istryjskiego. 104, 363.
 - — — — — zwołania sejmów: Czech, Galicyi, Austrii górnej, Solnogradu, Styryi, Karyntyi, Bukowiny, Moraw, Śląska, Gorycyi i Gradyski i Vorarlbergu. 179, 619.
 - — — — — Krainy, Moraw i Vorarlbergu. 54, 159.
 - — — — — sejmu Austrii dolnej. 1, 1.
 - — — — — Austrii górnej. 248, 845.
 - — — — — istryjskiego. 44, 143.
 - — — — — krainkiego. 109, 375.
 - — — — — tryesteńskiego. 49, 151.
 - — — — — tyrolskiego. 78, 313.
- Patentowy urząd**, ob. Urząd.
- Patenty**, dokumenty potrzebne dla wykazania prawa pierwszeństwa przy ich zgłaszaniu. 271, 937.
- Pensyjne ubezpieczenie**, ob. Ubezpieczenie.
- Pensyjny zakład**, ob. Zakład.
- Perchtoldsdorf**, zgaśnięcie koncesyi na kolej z Hietzingu oraz kolej do Mödlingu. 88, 336.
- Personal kancelaryjny pomocniczy przy państwowych władzach, urzędach i zakładach**, zmiana odnośnych postanowień. 236, 826.
- Peruwiańskie funty**, ob. Funty.
- Piano della Fugazza**, utworzenie ekspozytury celnej. 95, 344.
- Pięcokoronowe sztuki**, ob. Sztuki.
- Pierwszeństwo przy zgłaszaniu patentów, wzorów i marek**, dokumenty potrzebne dla wykazania tego prawa. 271, 937.
- Piltsch**, dokument koncesyjny na kolej z Opawy. 59, 187.
- Piwo**, sprawdzanie i uwierzytelnianie żelaznych naczyń do jego przewozu. 208, 742.
- zmiana postanowień co do wywozu piwa poza linię celną z zastrzeżeniem zwrotu podatku. 70, 303.
- Pobrzeże**, uskutecznianie wypłat na rachunek tamtejszych władz skarbowych przez pocztową Kasę oszczędności. 261, 895.
- Poczta**, zastrzeżenie prawa reklamacji przy ocenianiu, dokonywanych przez pocztę. 51, 153.
- zmiana postanowień o depozytowem wydawaniu gotówki. 177, 616.
- Pocztowa kasa oszczędności**, ob. Kasa.
- Pocztowe blankiety**, ob. Blankiety.
- przesyłki, ob. Przesyłki.
- Pocztowy znaczek**, ob. Znaczek.
- Podatek**, uzupełnienie postanowień co do wolnego od podatku poboru oleju skalnego. 247, 843.
- wyprowadzanie próbek cukru bez jego opłaty. 242, 829.
 - zmiana postanowień co do wywozu piwa poza linię celną z zastrzeżeniem zwrotu podatku. 70, 303.
 - **budynkowy**, postanowienia przejściowe co do jego rozkładu w niektórych gminach sąsiadujących z Pragą. 188, 715.
 - **domowo-czynszowy**, uwolnienie budynków na gruntach pofortyfikacyjnych na obszarze Krakowa i sąsiednich gmin. 153, 563.
 - — — — przebudowań na obszarze miasta Gracu. 33, 47.
 - — — — przebudowań na obszarze miasta Królegrodu i nowych budowli w rejonie pofortyfikacyjnym. 186, 697.
 - — — — zmiana terminów zapłaty w okręgach Nachod i Rudnice. 139, 547.
 - — — — terminów zapłaty w okręgu Kolin. 196, 723.
 - — — — terminów zapłaty w okręgu Karlsbad. 216, 753.
 - — — — terminów zapłaty w okręgu Rokicany. 244, 830.
 - — — — terminów zapłaty w okręgu Uście nad Łabą. 238, 827.
 - — — — terminów zapłaty w okręgu Żatec. 90, 342.
 - **gruntowy i budynkowy**, opust na rok 1908. 117, 402.
 - **od cukru**, zmiana przepisu wykonawczego. 251, 848.
 - **od obrotu papierów kredytowych**, jednostki giełdowe papierów notowanych na giełdach swojskich. 64, 283.

Podatek od procentów z kapitału i rent według węg. art. ustawy, układ co do postępowania z odsetkami od papierów wartościowych pod względem tego podatku. 9, 15.

— — postanowienia wykonawcze. 10, 17.

— **osobisto-dochodowy**, utworzenie okręgu szacunkowego dla Starostwa w Brandysie n. Ł. 213, 749.

— — — — okręgu szacunkowego dla Starostwa w Warnsdorfe z wyłączeniem miasta Warnsdorfu. 215, 751.

— — — — zmiana okręgów szacunkowych w Tryeście. 219, 755.

— — — — zmniejszenie liczby członków komisji szacunkowej dla „Powiatu politycznego Karlin z wyłączeniem miasta Karlina“. 213, 749.

— — — — liczby członków komisji szacunkowej dla „Powiatu politycznego Rumburk z wyłączeniem miasta Rumburka“. 215, 751.

— **rentowy** według ustawy austr., układ co do postępowania z odsetkami od papierów wartościowych pod względem tego podatku. 9, 15.

— — postanowienia wykonawcze. 10, 17.

— **zarobkowy**, domowo-czynszowy i 5% -owy, dołączanie kwitów złożenia pocztowej Kasy oszczędności do nakazów płatniczych. 65, 293.

— — suma ogólna na rok 1908. 117, 402.

— — utworzenie okręgu rozkładu dla Starostwa w Brandysie n. Ł. 212, 749.

— — — — rozkładu dla Starostwa w Eferding. 235, 825.

— — — — rozkładu dla Starostwa w Warnsdorfe. 214, 750.

— — — — zmiana liczby członków komisji dla powiatu politycznego Karlin z wyłączeniem miasta Karlina. 212, 749.

— — — — członków komisji dla powiatu politycznego Wels. 235, 825.

— — — — okręgów rozkładu w Tryeście. 219, 755.

Podatki, dalszy ich pobór w czasie od 1. stycznia do 30. czerwca 1909. 272, 939.

— wydanie nowych poświadczeń wpłaty podatków. 202, 732.

Podatkowa administracja, ob. Administracja.

— **kasa**, ob. Kasa.

Podatkowo ulgi, ob. Ulgi.

Podatkowy urząd, ob. Urząd.

Podwójne opodatkowanie, ob. Opodatkowanie.

Pofortyfikacyjny rejon, ob. Rejon.

Pokostnicze roboty, ob. Roboty.

Policja zdrowia i artykułów żywności, dowód uzdolenia odnośnych organów, ustanowionych przez korporacje autonomiczne. 156, 568.

— — — — — zaprowadzenie kursów naukowych dla odnośnych organów. 155, 567.

Polubowne sądy, ob. Sądy.

Pomocniczy personal, ob. Personal.

Poprawa położenia materyalnego niektórych kategorii funkcyjaryuszy państwowych, kredyt dodatkowy na rok 1908., ustawa. 204, 735.

— — — — — postanowienia wykonawcze. 234, 823.

Porządek czynności Urzędu patentowego, zmiana niektórych postanowień. 257, 883.

— — wzorowy dla biur krajowych „Powszechnego Zakładu pensyjnego dla funkcyjaryuszy“. 63, 273.

— egzaminów ścisłych dla uzyskania doktoratu weterynaryi. 205, 737.

Portoryum, ob. Znaczk.

Posady mamek, zawodowe ich stręczenie. 96, 314.

Pośrednictwo, ob. Urzędy pośrednictwa.

Postanowienia należyściowe ustawy o ubezpieczeniu pensyjnym funkcyjaryuszy, rozporządzenie wykonawcze. 198, 725.

Postępowanie przekazawcze, pobieranie należyści od cukru przesyłanego w tem postępowaniu. 4, 4.

Posterunek zapowiadawczy przy Churerhütte w Balzers, jego utworzenie. 129, 508.

Poświadczenia złożenia pocztowej Kasy oszczędności, ich używanie do wpłat na rzecz Urzędu podatkowego w Libercu. 24, 43.

Pozbycie i obciążenie nieruchomości własności państwa. 148, 556.

Pozsony, otwarcie ekspozytury tamtejszego urzędu celnego. 250, 847.

— upoważnienie tamtejszego urzędu celnego do wymiaru cła od przędz. 6, 9.

Pożyczka dalmatyńska funduszu melioracyjnego, używanie jej zapisów długu do korzystnego umieszczania kapitałów. 173, 610.

— miasta Czerniowce, używanie jej zapisów długu do korzystnego umieszczania kapitałów. 174, 610.

— — Krakowa, używanie odnośnych zapisów długu do korzystnego umieszczania kapitałów. 171, 609.

— — Wiednia, używanie odnośnych zapisów długu do korzystnego umieszczania kapitałów. 119, 497.

Pożyczki galicyjskie, używanie odnośnych zapisów długu do korzystnego umieszczania kapitałów. 187, 715.

- Praca** przy poszczególnych rodzajach przemysłu, uzupełnienie postanowień co do przerw. 48, 149.
- zawodowe jej stręczenie za granicę. 97, 344.
- Prachatyce**—Wodniany i Prachatyce—Wolary, przeniesienie koncesji na odnośne koleje lokalne na spółkę „Zjednoczone koleje Lasu Czeskiego”. 36, 55.
- Praga**, pomnożenie liczby członków tamtejszej izby notaryalnej. 189, 717.
- przeniesienie na gminę tę koncesji na kolejkę elektryczną od zbiegu ulic Palackiego i Hawliczka do stacji w Żytkowie. 147, 556.
 - rozkład podatku budynkowego w niektórych gminach sąsiadujących z Pragą. 188, 715.
 - zaprowadzenie teoretycznego egzaminu państwowego na kursie techniki ubezpieczeń w niemieckiej Akademii technicznej. 134, 517.
 - — — — teoretycznych egzaminów państwowych dla wydziału zawodowego rolniczego w czeskiej Akademii technicznej. 135, 518.
 - — — — państwowych dla wydziału zawodowego techniki kultury w czeskiej Akademii technicznej. 138, 539.
 - — — — państwowych dla wydziału zawodowego techniki kultury w niemieckiej Akademii technicznej. 137, 529.
- Prawa autorskie**, ob. Ochrona praw.
- Prawo reklamacyi** przy ocenianych, dokonywanych przez pocztę. 51, 153.
- Preliminarz** kwot, wydać się mających w r. 1908. z funduszu melioracyjnego. 159, 576.
- Preszburg**, ob. Pozsony.
- Preussisch - Heinersdorf**, upoważnienie tamtejszego Urzędu celnego do ekspedycyowania roślin. 74, 309.
- Próbki cukru**, ob. Cukier.
- Protokół**, dotyczący przystąpienia Rosji do układu co do cukru. 100, 353.
- Przebudowania** na obszarze miasta Gracu, ich czasowe uwolnienie od podatku domowo-czynszowego. 33, 47.
- — — — Królorodu, ich czasowe uwolnienie od podatku domowo-czynszowego. 186, 697.
- Przedawnie sądowe**, uzupełnienie odnośnych postanowień. 249, 847.
- Przedsiębiorstwa** obowiązane do publicznego składania rachunków, stopa podatkowa na rok 1908. 117, 402.
- rozciągające zakres swoich interesów na oba państwa, postanowienia wykonawcze do układu co do unikania podwójnego opodatkowania. 11, 18.
 - samochodowe, ich zaliczenie do klas niebezpieczeństwa przy ubezpieczeniu od nieszczęśliwych wypadków. 240, 828.
- Przedsiębiorstwa** samochodowe, postanowienia wykonawcze co do ubezpieczania ich od wypadków. 220, 757.
- Przedsiębiorstwo** w kamieniołomach, kopalniach gliny, piasku i szutru, przepisy co do jego przemysłowego prowadzenia. 116, 396.
- Przędze**, upoważnienie Urzędów celnych w Budapeszcie i Pozsony do wymiaru cła. 6, 9.
- Przekazawcze postępowanie**, ob. Postępowanie.
- Przekazowy obrót**, ob. Obrót.
- Przemysłany**, przydzielenie gminy i obszaru dworskiego Łonie do okręgu tamtejszego sądu powiatowego. 102, 360.
- Przemysł**, układ z Państwem niemieckim dla jego ochrony prawnej. 267, 930.
- uzupełnienie względnie zmiana postanowień co do przerw w pracy. 48, 149.
- Przemysłowa własność**, ob. Własność.
- Przemysłowy sąd**, ob. Sąd.
- Przemysły** pokostniczy, lakierniczy itp., odrębne ich traktowanie co do dowodu uzdolnienia w Libercu. 226, 769.
- Przepis wykonawczy** do taryfy celnej, zmiana niektórych jego postanowień. 22, 41; 106, 369; 131, 508; 228, 773.
- Przeprawy obrót**, ob. Obrót.
- Przerwy** w pracy przy poszczególnych rodzajach przemysłu. 48, 149.
- Przesyłki** pocztowe, uzupełnienie przepisów o ich wydawaniu. 122, 499; 225, 769.
- Przewóz** towarów na kolejach żelaznych, druga umowa dodatkowa do umowy międzynarodowej. 230, 779.
- Przyrządy** do pomiaru zużycia elektryczności, ich sprawdzanie i uwierzytelnianie. 184, 691.
- Publiczne** składanie rachunków, ob. Przedsiębiorstwa.
- Pyrawarth**, koncesja na kolej do Dobermannsdorf. 15, 23.
- Rada** rękodzielniczo-przemysłowa, jej utworzenie. 259, 889.
- Radowce**, ustanowienie kwoty wydatku na prowadzenie urzędu dziekańskiego. 176, 616.
- Regulamin** celny dla wolnego obszaru nowego portu w Tryeście i wolnego obszaru S. Sabba, jego uzupełnienie. 151, 561.
- egzaminów rządowych w Akademii rolniczej, jego częściowa zmiana. 93, 343.

Rejestrowanie międzynarodowe marek. 270, 935.

— — — odnośne układy. 266, 901.

Rejon pofortyfikacyjny miasta Królegrodu, uwolnienie budowy od podatku domowo-czynszowego. 186, 697.

Reklamacya przy oceniach, dokonywanych przez pocztę, zastrzeżenie tego prawa. 51, 153. •

Rękodzielniczo-przemysłowa Rada, ob. Rada.

Rekruci, ob. Kontyngenty rekrutów.

Retz, koncesya na kolej do Drosendorf. 175, 611.

Roboty pokostnicze, lakiernicze i malarskie, ochrona życia i zdrowia osób, zajętych tymi robotami. 81, 319.

Rodziny żołnierzy, którzy stawili się do ćwiczeń względnie celem odebrania wykształcenia wojskowego, zasiłek na ich utrzymanie. 141, 551.

Rokicany, zmiana terminów zapłaty podatku domowo-czynszowego w tamtejszym okręgu. 244, 830.

Rolnicza akademja, ob. Akademia.

Rolnicze korporacye, ob. Korporacye.

Rolniczy wydział, ob. Wydział.

Rośliny, upoważnienie Urzędów celnych w Uścieku, Czeskiej Lipie, Cieplicach i Chomotowie do ich ekspedycyowania. 18, 85.

— — Urzędu celnego w Hermsdorf do ich ekspedycyowania. 239, 828.

— — — — w Meranie do ich ekspedycyowania. 12, 21.

— — — — w Preussisch-Heinersdorf do ich ekspedycyowania. 74, 309.

— — — — w Sarajewie do ich ekspedycyowania. 232, 823.

— — — — w Szybeniku do ich ekspedycyowania. 142, 555.

Rosya, jej przystąpienie do układu co do cukru. 100, 353.

— przekazywanie towarów, wywożonych tamże pod kontrolą celną. 50, 153.

Rozkład podatku, ob. Podatek.

Rozsprzedaż soli kuchennej z Saliny Anssee w powiecie Tamsweg. 145, 556.

Rudnice, zmiana terminów zapłaty podatku domowo-czynszowego. 139, 547.

Rudo, utworzenie urzędu celnego i zwinięcie posterunku zapowiadawczego. 94, 343.

Rumburk, zmiana oznaczenia dotychczasowego okręgu rozkładu „Powiat polityczny Rumburk z wyjątkiem Warnsdorfu, Dolnego Gruntu, Horniego Gruntu i Jirzentina“. 214, 750.

Rumburk, zmniejszenie liczby członków komisji szacunkowej podatku osobisto-dochodowego dla „Powiatu politycznego Rumburk z wyłączeniem miasta Rumburka“. 215, 751.

Sąd egzekucyjny w Wiedniu, przeniesienie jego miejsca urzędowania. 43, 141.

— **obwodowy** w Krems, przydzielenie powiatów sądowych Mautern i Kirchberg n. Wagr. do jego okręgu. 57, 181.

— **powiatowy** w Gmünd, rozpoczęcie działalności urzędowej. 203, 733.

— — w Przemyslanach, przydzielenie gminy i obszaru dworskiego Łonie do jego okręgu. 102, 360.

— — w Sławonicach, jego utworzenie. 87, 336.

— — w Trzeszt, jego utworzenie. 86, 336.

— **przemysłowy** w Tryeście, jego utworzenie. 30, 45.

Sądowe władze, ob. Władze.

Sądy cywilne, zawiadamianie naczelników gmin o takich zarządzeniach sądów tych, które powinny być uwidaczniane w listach wyborczych. 192, 719.

— **połubowne** dla ubezpieczenia pensyjnego. 223, 763.

— **powiatowe** Innere Stadt I i II, ich złączenie. 43, 141.

— **przemysłowe**, rozszerzenie ich wykazów statystycznych. 245, 830.

— — zmiana ordynacji wyborczej. 181, 627.

— uwolnienie stron od należności manipulacyjnych i kosztu druków w obrocie przekazowym pocztowej Kasy oszczędności. 14, 21.

Saitz—Göding, zmiana koncesyi na kolej lokalną. 164, 595.

Saksonja, wypowiedzenie nkładu co do uwalniania spadków od opłat. 126, 507.

Samochodowe przedsiębiorstwa, ob. Przedsiębiorstwa.

Samochody o nieznacznej chyżości. 221, 757.

— odpowiedzialność za szkody wynikłe z ich ruchu. 162, 581.

— ubezpieczenie odpowiedzialności za szkody wynikłe z ich ruchu. 222, 761.

Sand w T., koncesya na kolej z Bruneck. 89, 337.

Sarajewo, upoważnienie tamtejszego urzędu celnego do ekspedycyowania roślin. 232, 823.

Schlanders, zaliczenie gminy tej do dziewiątej klasy wojskowej taryfy czynszowej. 38, 61.

Schönwald, przekształcenie tamtejszego urzędu celnego w ekspozyturę. 26, 44.

- Schweinbarth**, koncesya na kolej z Auersthal. 15, 23.
- Sejm Austrii dolnej**, jego rozwiązanie. 149, 559.
- — — — zwołanie. 1, 1.
 - — górnej, jego zwołanie. 179, 619; 248, 845.
 - bukowiński, jego zwołanie. 179, 619.
 - czeski, jego zwołanie. 179, 619.
 - galicyjski, jego zwołanie. 179, 619.
 - Gorycyi i Gradyski, jego zwołanie. 179, 619.
 - istryjski, jego rozwiązanie. 104, 363.
 - — — zwołanie. 44, 143.
 - karyntyjski, jego zwołanie. 179, 619.
 - krański, jego zwołanie. 54, 159; 109, 375.
 - morawski, jego zwołanie. 54, 159; 179, 619.
 - śląski, jego zwołanie. 179, 619.
 - solnogradzki, jego zwołanie. 179, 619.
 - styryjski, jego zwołanie. 179, 619.
 - tryesteński, jego zwołanie. 49, 151; 179, 619.
 - tyrolski, jego zwołanie. 78, 313.
 - Vorarlbergu, jego zwołanie. 54, 159; 179, 619.
- Semmering**, zakaz handlu obnośnego. 128, 508.
- Serbia**, prowizoryczne wprowadzenie w życie traktatu handlowego z Serbią. 182, 629.
- Siarczany eter**, ob. Eter.
- Siebenbrunn-Leopoldsdorf**, koncesya na kolej do Engelhartstetten. 132, 511.
- Siedziby biur krajowych Zakładu pensyjnego dla funkcyjaryszu**. 227, 771.
- Sieroty cechmistrzów**, ob. Cechmistrze.
- Skalny olej**, ob. Olej.
- Skarb państwa**, uzupełnienie przepisów o prowadzeniu egzekucyi na wierzytelności względem tegoż. 52, 155.
- Skarbowa nastawa na rok 1908**. 118, 403.
- Skarbowe władze**, ob. Władze.
- Skarbowy inspektorat**, ob. Inspektorat.
- Slane**, koncesya na kolej do Kačič. 246, 839.
- Slawonice**, utworzenie sądu powiatowego. 87, 336.
- Służba**, zawodowe jej stręczenie za granicę. 97, 344.
- S61 kuchenna z saliny Aussee**, zezwolenie na jej rozsprzedaż w powiecie Tamsweg. 145, 556.
- Solnogród**, koncesya na kolejkę. 265, 898.
- uskutecznianie wypłat na rachunek tamtejszych władz sądowych przez pocztową Kasę oszczędności. 275, 942.
 - zmiana koncesyi na kolej do granicy ku Berchtesgaden. 157, 571.
 - zwołanie sejmum. 179, 619.
- Spadki**, wypowiedzenie układu z Badenem względem wzajemnego postępowania z spadkami. 274, 942.
- — — z Saksonią co do uwalniania spadków od opłat. 126, 507.
- Spiritus aetheris**, ograniczenie wydawania w aptekach publicznych na Bukowinie. 85, 335.
- Spis korporacji i organów rolniczych i leśniczych**, właściwych do wystawiania certyfikatów w postępowaniu celnem, jego uzupełnienie. 144, 556.
- szlaków kolei żelaznych, do których stosuje się umowa międzynarodowa o przewozie towarów na kolejach żelaznych. 56, 169.
 - wartości handlowej najważniejszych chemicznych materyałów pomocniczych i wytworów. 84, 325.
 - — — — chemicznych materyałów pomocniczych i wytworów, jego zmiana. 131, 508; 223, 773; 252, 848.
- Spożyweze środki**, ob. Środki.
- Sprawdzanie alkoholomierzy**. 210, 747.
- przyrządów do pomiaru zużycia elektryczności. 184, 691.
 - żelaznych naczyń do przewozu ptwa. 208, 742.
- Sprawy egzekucyjne**, postanowienia kompetencyjne z powodu zmiany w odgraniczeniu dzielnic wiedeńskich. 31, 46.
- Sprostowanie błędu w rozporządzeniu z dnia 16/4 1907**, Dz. u. p. Nr. 106. 120, 499.
- — — — z dnia 1/8 1907, Dz. u. p. Nr. 183. 23, 43.
 - rysunku monet pamiątkowych po 5 K, wybitych z powodu czterdziestej rocznicy koronacyi na Króla węg. 195, 721.
- S. Sabba**, uzupełnienie regulaminu celnego dla tamtejszego wolnego obszaru. 151, 561.
- Stammersdorf**, zgaśnięcie koncesyi na kolej z Wiednia. 88, 336.
- Starostowie w Litomierzycach i Karlinie**, zakres ich rozszerzonej działalności. 197, 723.
- Starostwa w Warnsdorfie i Brandysie n. Ł.**, ich utworzenie. 193, 720.

- Statut pierwszy „Powszechnego Zakładu pensyjnego dla funkcjonaryuszy“.** 62, 193.
- Urzędu statystyki pracy w Ministerstwie handlu, jego zmiana. 113, 393.
- Statystyczne wykazy,** ob. Wykazy.
- Statystyka pracy,** ob. Urząd statystyki.
- Steinitz—Tsheitsch,** koncesya na kolej lokalną. 164, 595.
- Stempel** od kart do gry, nowe formularze dla dokumentów zastawu. 45, 145.
- Stemplowe należitości,** ob. Należitości.
- **znaczkki,** ob. Znaczkki.
- St. Michael** in Lungau, utworzenie tamże urzędu podatkowego. 243, 830.
- Stockerau,** zaliczenie gminy tej do innej klasy taryfy kwaterunkowej. 71, 305.
- Stojanów,** koncesya na kolej ze Lwowa. 58, 181.
- Stopa podatkowa** dla przedsiębiorstw obowiązanych do publicznego składania rachunków na rok 1908. 117, 402.
- Stosunki handlowe i obrotowe** pomiędzy królestwami i krajami repr. w Radzie państwa a krajami Korony węg., rozporządzenie wykonawcze do art. XVII. umowy, dotyczącej ich uregulowania. 17, 29.
- — — — między królestwami i krajami repr. w Radzie państwa a krajami św. Korony węg., uzupełniające postanowienia do art. XVI. i XVII. umowy, dotyczącej ich uregulowania. 269, 934.
- — z zagranicą, upoważnienie rządu do ich tymczasowego uregulowania. 273, 941.
- St. Pölten,** ustanowienie kwoty wydatku na prowadzenie urzędu dziekańskiego dla dziekanatów tamtejszej diecezji. 3, 3.
- Stręczenie zawodowe** posad mamek. 96, 344.
- — służby i pracy za granicę. 97, 344.
- Stukoronowe monety,** ob. Monety.
- Styrya,** uskutecznianie wypłat na rachunek tamtejszych władz skarbowych przez pocztową Kasę oszczędności. 261, 895.
- — zwołanie sejm. 179, 619.
- Suezawa,** zmiana kwoty wydatku na prowadzenie urzędu dziekańskiego. 176, 616.
- Suma ogólna** podatku zarobkowego na rok 1908. 117, 402.
- Szegedyn,** przekształcenie tamtejszego urzędu celnego na urząd I. klasy. 146, 556.
- Szkody z powodu ruchu** samochodów, odpowiedzialność za nie. 162, 581.
- Szkolne opłaty,** ob. Opłaty.
- Szlaki kolei,** ob. Koleje.
- Sztuki pięciokoronowe,** jubileuszowe stempla austr., ich wydanie. 107, 371.
- Szwecya,** ochrona praw autorskich. 101, 359.
- Szybenik,** upoważnienie tamtejszego urzędu celnego do odprawiania przesyłek roślin. 142, 555.
- Ścisłe egzamina,** ob. Egzamina.
- Śląsk,** zwołanie sejm. 179, 619.
- Środki żywności,** chemiczne badanie barwików. 77, 311.
- — dowód uzdolnienia organów policji zdrowia i środków żywności. 156, 568.
- — utworzenie Zakładu dla ich badania w Insbruku. 152, 563.
- — zaprowadzenie kursów naukowych dla organów policji zdrowia i środków żywności. 155, 567.
- Tachów,** koncesya na kolej z Taus. 68, 297.
- Taksy** za udzielenie koncesyi na aptekę publiczną, przeniesienie gmin Gratsch, Meran, Obermais i Untermais do klasy IV. 136, 527.
- Tamsweg,** zezwolenie na rozsprzedaż soli kuchennej z saliny Aussee w tamtejszym powiecie. 145, 556.
- Tarnopol,** przekształcenie ekspozytury tamtejszego urzędu celnego w Budzie zbarazkiej na urząd celny II. klasy. 121, 499.
- Taryfa celna,** stosowanie jej stóp ogólnych do przedmiotów, pochodzących z Czarnogóry. 268, 887.
- — zmiana niektórych postanowień objaśnień. 29, 44; 46, 148; 67, 295; 91, 342; 252, 848.
- — — — postanowień przepisu wykonawczego i objaśnień. 22, 41; 106, 369; 131, 508; 228, 773.
- **czynszowa wojskowa,** zaliczenie gmin Hainburg i Stockerau do innych klas. 71, 305.
- — — — gminy Borgo do ósmej klasy. 5, 9.
- — — — gminy Köttschach do ósmej klasy. 37, 61.
- — — — gminy Schlanders do dziewiątej klasy. 38, 61.
- Taus,** koncesya na kolej do Tachowa. 68, 297.
- Techniczna akademia,** ob. Akademia.
- Technika kultury,** ob. Wydział techniki.
- **ubezpieczeń,** ob. Kurs techniki.

- Telefon**, wydanie nowych kart rozmów telefonicznych. 202, 732.
- Telegramy**, wydanie nowych poświadczeń nadania i blankietów nadawczych. 202, 732.
- Teologiczne zakłady**, ob. Zakłady.
- Terminy zapłaty podatku**, ob. Podatek.
- Towary**, wywożone do Rosji pod kontrolą celną, ich przekazywanie. 50, 153.
- Traktat handlowy z Serbią**, prowizoryczne wprowadzenie go w życie. 182, 629.
- Tramwaje parowe**, ob. Koleje.
- Treffen**, koncesya na kolej do Johannisthal. 105, 365.
- Tryest**, utworzenie administracji podatkowej drugiej. 219, 755.
- — ekspozytury tamtejszego Urzędu celnego „V, Magazyn kolei państwowej, obszar wolny“. 25, 43.
 - — sądu przemysłowego. 30, 45.
 - uznanie jego dzielnic i gmin podatkowych za miejsce wyłączone. 229, 777.
 - uzupełnienie regulaminu celnego dla wolnego obszaru nowego portu. 151, 561.
 - zmiana okręgów rozkładu powszechnego podatku zarobkowego. 219, 755.
 - — — szacunkowych podatku osobisto - dochodowego. 219, 755.
 - zwołanie sejmu. 49, 151; 179, 619.
- Trzeszt**, utworzenie sądu powiatowego. 86, 336.
- Tscheitsch—Steinitz**, koncesya na kolej lokalną. 164, 595.
- Tyrol**, uskutecznianie wypłat na rachunek tamtejszych władz skarbowych przez pocztową Kasę oszczędności. 261, 895.
- zwołanie sejmu. 78, 313.
- Ubezpieczenia**, teoretyczny egzamin państwowy na kursie techniki ubezpieczeń w niemieckiej Akademii technicznej w Pradze. 134, 517.
- Ubezpieczenie odpowiedzialności za szkody z ruchu samochodów**. 222, 761.
- przedsiębiorstw samochodowych od wypadków, klasy niebezpieczeństwa. 240, 828.
 - — — — — postanowienia wykonawcze. 220, 757.
 - pensyjne funkcyonaryuszy, odgraniczenie terytorjalne i wyznaczenie siedzib biur krajowych Zakładu pensyjnego. 227, 771.
- Ubezpieczenie pensyjne funkcyonaryuszy**, pierwszy sta ut „Powszechnego Zakładu pensyjnego“. 62, 193.
- — — postanowienia należytościowe. 198, 725.
 - — — przepis wykonawczy. 42, 71.
 - — — sądy polubowne. 223, 763.
 - — — uwolnienie niektórych grup od obowiązku ubezpieczenia. 263, 897.
 - — — wyznaczenie terminu do pierwszego zgłoszenia. 127, 507.
- Ujednostajnienia techniczne** na kolejach żelaznych, wprowadzenie postanowień konferencji berneńskiej. 111, 379.
- Układ** co do cukru, przystąpienie Rosji. 100, 353.
- — — postępowania z odsetkami od papierów wartościowych pod względem podatku. 9, 15.
 - — — — postanowienia wykonawcze. 10, 17.
 - — — unikania podwójnych opodatkowań przedsiębiorstw rozciągających zakres swoich interesów na oba państwa i co do kilku innych spraw dotyczących bezpośredniego opodatkowania, postanowienia wykonawcze. 11, 18.
 - dotyczący ustawodawstwa co do cukru, akt dodatkowy. 99, 347.
 - z Badenem względem wzajemnego postępowania ze spadkami, jego wypowiedzenie. 274, 942.
 - z Państwem niemieckim w celu wzajemnej ochrony prawnej przemysłu. 267, 930.
 - z Saksonią względem uwalniania od opłat spadków, jego wypowiedzenie. 126, 507.
- Układy**, dotyczące Unii międzynarodowej dla ochrony własności przemysłowej i międzynarodowego rejestrowania marek. 266, 901.
- Ulgi podatkowe** dla fundacyi i zapisów jubileuszowych. 166, 600.
- — — miasta Lublany, ich przedłużenie. 185, 697.
- Ułatwienia** przy zgłaszaniu opodatkowanych przesyłek cukru w kartonach. 130, 508.
- Umowa** dodatkowa do umowy międzynarodowej o przewozie towarów na kolejach żelaznych. 230, 779.
- dotycząca uregulowania wzajemnych stosunków handlowych i obrotowych pomiędzy królestwami i krajami repr. w Radzie państwa a krajami Korony węg., rozporządzenie wykonawcze do art. XVII. 17, 29.
 - — — — — stosunków handlowych i obrotowych między królestwami i krajami repr. w Radzie państwa a krajami św. Korony węg., uzupełniające postanowienia do art. XVI i XVII. 269, 934.
 - międzynarodowa o przewozie towarów na kolejach żelaznych, druga umowa dodatkowa. 230, 779.

- Umowa międzynarodowa** o przewozie towarów na kolejach żelaznych, spis szlaków kolei żelaznych, do których umowa ta stosuje się. 56, 169.
- Umundurowanie** urzędników Ministerstwa robót publicznych. 125, 506.
- Unia międzynarodowa** dla ochrony własności przemysłowej. odnośne układy. 266, 901.
- — — — własności przemysłowej, postanowienia wykonawcze. 268, 933.
- Untermais**, przeniesienie gminy tej do IV. klasy taks za udzielenie koncesji na aptekę publiczną. 136, 527.
- Urząd celny** w Arad, przekształcenie go na urząd I. klasy 146, 556.
- — w Budapeszcie, utworzenie jego ekspozytury w zakładzie Spółki browaru Dreliera. 98, 345.
- — w Győr, przekształcenie go na urząd I. klasy. 146, 556.
- — w Hermsdorf, upoważnienie go do ekspedycyowania roślin. 239, 828.
- — w Hueb (do Neuhaus), przeniesienie go do Hueb. 201, 731.
- — w Koloszwarze, przekształcenie go na urząd I. klasy. 146, 556.
- — — — upoważnienie go do kredytowania cła. 233, 823.
- — w Litomierzycach, jego utworzenie. 178, 617.
- — w Mauthen, przekształcenie go na ekspozyturę. 82, 323.
- — w Meranie, upoważnienie go do ekspedycyowania roślin. 12, 21.
- — w Pozsony, otwarcie jego ekspozytury. 250, 847.
- — w Preussisch-Heinersdorf, upoważnienie do ekspedycyowania roślin. 74, 309.
- — w Rudo, jego utworzenie i zwiniecie posterunku zapowiadawczego. 94, 343.
- — w Sarajewie, upoważnienie go do ekspedycyowania roślin. 232, 823.
- — w Schönwald, przekształcenie go na ekspozyturę. 26, 44.
- — w Szegedynie, przekształcenie go na urząd I. klasy. 146, 556.
- — w Szybeniku, upoważnienie go do ekspedycyowania roślin. 142, 555.
- — w Tarnopolu, przekształcenie jego ekspozytury w Budzie zbarazkiej na urząd celny II. klasy. 121, 499.
- Urząd celny** w Tryeście, utworzenie ekspozytury „V, Magazyn kolei państwowej, obszar wolny“. 25, 43.
- — w Vallarsa, utworzenie jego ekspozytury w Piano della Fugazza. 95, 344.
- — w Wiedniu, utworzenie jego ekspozytury „Kolej południowa“. 7, 9.
- **dziekański**, ustanowienie kwoty wydatku dla dziekanatów dyecezyi St. Pölten. 3, 3.
- — — — wydatku dla dziekanatu w Radowcach i zmiana kwoty na prowadzenie urzędu tego w Suczawie. 176, 616.
- **patentowy**, zmiana porządku czynności. 257, 883.
- — — postanowień co do jego organizacji. 256, 861.
- **podatkowy** w Cieplicach, urzędowe wytłaczanie znaczków stemplowych. 237, 827.
- — w Gmünd, jego utworzenie. 209, 745.
- — w Libercu, używanie poświadczeń złożenia pocztowej Kasy oszczędności do wpłat. 24, 43.
- — w St. Michael im Lungau, jego utworzenie. 243, 830.
- **statystyki pracy** w Ministerstwie handlu, zmiana statutu. 113, 393.
- Urządzenie wozów kolejowych**, ob. Wozy kolejowe.
- Urzędnicy** konceptowi Władzy morskiej, ich egzaminowanie. 35, 51.
- Ministerstwa robót publicznych, ich umundurowanie. 125, 506.
- państwowi, zmiany co do wcielenia miejscowości do wykazu dodatków aktywalnych. 154, 564.
- używanie zapisów długu Zakładu kredytowego dla urzędników w Wiedniu do korzystnego umieszczenia kapitałów. 194, 721.
- Urzędy celne** w Budapeszcie i Pozsony, upoważnienie ich do wymiaru cła od przędz. 6, 9.
- — w Uścieku, Czeskiej Lipie, Cieplicach i Chomotowie, upoważnienie ich do ekspedycyowania roślin. 18, 35.
- **depozytowe**, uwolnienie stron od należności manipulacyjnych i kosztu druków w obrocie przekazowym. 14, 21.
- **pośrednictwa** gminne, ich wykazy czynności. 231, 821.
- Uście nad Łabą**, zmiana terminów zapłaty podatku domowo-czynszowego w tamtejszym okręgu poborczym. 238, 827.
- Uściek**, upoważnienie tamtejszego urzędu celnego do ekspedycyowania świeżych roślin. 18, 35.

Ustawa, dotycząca dalszego poboru podatków i opłat, tudzież pokrywania wydatków państwowych w czasie od 1. stycznia do 30. czerwca 1909. 272, 939.

- — — — kontyngentu alkoholu na kampanię 1908/9 i jego rozkładu. 170, 609.
- — — — kontyngentu rekrutów dla obrony krajowej na rok 1908. 140, 549.
- — — — nabycia czeskiej kolei północnej przez państwo. 169, 603.
- — — — otwarcia kredytu dodatkowego na rok 1908. celem poprawy położenia materialnego niektórych kategorii funkcjonariuszy państwowych. 204, 735.
- — — — dodatkowego na rok 1908. celem poprawy położenia materialnego niektórych kategorii funkcjonariuszy państwowych, postanowienia wykonawcze. 234, 823.
- — — — pomnożenia liczby członków Izby notaryalnej w Pradze. 189, 717.
- — — — postanowień przejściowych co do rozkładu podatku budynkowego w niektórych gminach sąsiadujących z Pragą. 188, 715.
- — — — pozbycia i obciążenia nieruchomości własności państwa. 148, 556.
- — — — przedłużenia mocy obowiązującej czasowego uwolnienia od podatku domowo-czynszowego dla przebudowań na obszarze miasta Gracu. 33, 47.
- — — — obowiązującej czasowego uwolnienia od podatku domowo-czynszowego dla przebudowań na obszarze miasta Króloworu i dla nowych budowli w rejonie pofortyfikacyjnym. 186, 697.
- — — — ulg podatkowych dla miasta Lublany. 185, 697.
- — — — ważności ustawy o kolejach niższego rzędu. 264, 898.
- — — — rozszerzenia czasowego uwolnienia od podatku domowo-czynszowego dla nowych budynków na gruntach pofortyfikacyjnych na obszarze gmin Kraków, Nowa Wieś Narodowa, Krowodrza, Czarna Wieś i Zwierzyniec. 153, 563.
- — — — ustanowienia na rok 1908. kontyngentu rekrutów dla wojska, marynarki wojennej i obrony krajowej, tudzież zezwolenia na ich pobór. 76, 310.
- — — — uwolnienia fundacji i zapisów jubileuszowych od należności stemplowych i bezpośrednich, tudzież udzielania ulg podatkowych z tego powodu. 166, 600.
- — — — używania książeczek wkładowych galicyjskiego Banku krajowego do korzystnego umieszczania kapitałów. 172, 609.
- — — — zapisów długu pożyczek galicyjskich do korzystnego umieszczania kapitałów. 187, 715.

Ustawa, dotycząca używania zapisów długu pożyczki dalmatyńskiej funduszu melioracyjnego do korzystnego umieszczania kapitałów. 173, 610.

- — — — długu pożyczki miasta Czerniowce do korzystnego umieszczania kapitałów. 174, 610.
 - — — — długu pożyczki miasta Krakowa do korzystnego umieszczania kapitałów. 171, 609.
 - — — — długu pożyczki miasta Wiednia do korzystnego umieszczania kapitałów. 119, 497.
 - — — — długu pożyczki niżso-austryackiej na cele kolei krajowych do korzystnego umieszczania kapitałów. 165, 600.
 - — — — wybijania monet stukoronowych, rozporządzenie wykonawcze. 167, 601.
 - — — — zasiłku na utrzymanie dla rodzin żołnierzy, którzy stawili się do ćwiczeń wojskowych (służbowych) względnie celem odebrania wykształcenia wojskowego. 141, 551.
 - — — — którą wydaje się postanowienia wykonawcze z powodu przystąpienia do Unii międzynarodowej dla ochrony własności przemysłowej. 268, 933.
 - — — — zatwierdza się i wprowadza w życie uzupełniające postanowienia do art. XVI. i XVII. umowy, dotyczącej uregulowania wzajemnych stosunków handlowych i obrotowych między królestwami i krajami repr. w Radzie państwa a krajami św. Korony węg. 269, 934.
 - — — — zmienia się zakres działania poszczególnych Ministerstw z powodu utworzenia Ministerstwa robót publicznych. 123, 501.
 - — — — o kwaterunkach, zmiana wykazów *d)* i *e)* załącznika 19. przepisów wykonawczych. 110, 377.
 - — — — o odpowiedzialności za szkody wynikłe z ruchu samochodów. 162, 581.
 - — — — o ubezpieczeniu pensyjnym funkcjonariuszy, przepis wykonawczy. 42, 71.
 - — — — upoważniająca rząd do tymczasowego uregulowania stosunków handlowych z zagranicą. 273, 941.
 - — — — skarbowa na rok 1908. 118, 403.
- Ustawodawstwo** co do cukru, akt dodatkowy do odnośnego układu. 99, 347.
- Utworzenie administracji podatkowej II. Tryeście.** 219, 755.
- — — — ekspozytury celnej „Kolej południowa“ Urzędu celnego w Wiedniu. 7, 9.
 - — — — „V. Magazyn kolei państwowej, obszar wolny“ w Tryeście. 25, 43.
 - — — — „Ulica Heinersdorf“. 211, 748.
 - — — — Urzędu celnego w Pozsony. 250, 847.
 - — — — w Elisenthal. 133, 516.

- Utworzenie ekspozytury celnej w Piano della Fugazza.** 95, 344.
- — — w zakładzie Spółki browaru Drehera w Budapeszcie. 98, 345.
 - **Ministerstwa robót publicznych.** 124, 501.
 - — — — spowodowana tem zmiana zakresu działania poszczególnych Ministerstw. 123, 501.
 - **okręgu rozkładu podatku zarobkowego dla Starostwa w Brandysie n. Ł.** 212, 749.
 - — — — — w Eferding. 235, 825.
 - — — — — w Warnsdorfie. 214, 750.
 - — szacunkowego podatku osobisto-dochodowego dla Starostwa w Brandysie n. Ł. 213, 749.
 - — — — osobisto - dochodowego dla Starostwa w Warnsdorfie z wyłączeniem miasta Warnsdorfu. 215, 751.
 - **posterunku zapowiadawczego przy Churerhütte w Balzers.** 129, 508.
 - **Itady rękodzielniczo-przemysłowej.** 259, 889.
 - **Sądu powiatowego w Sławonicach.** 87, 336.
 - — — w Trzeszt. 86, 336.
 - — **przemysłowego w Tryeście.** 30, 45.
 - **Starostw w Warnsdorfie i Brandysie n.Ł.** 193, 720.
 - **Urzędu celnego w Litomierzycach.** 178, 617.
 - — — w Rudo i zwinięcie posterunku zapowiadawczego. 94, 343.
 - — **podatkowego w Gmünd.** 209, 745.
 - — — w St. Michael im Lungau. 243, 830.
 - **Zakładu dla badania środków spożywczych i przedmiotów użytkowych w Innsbruku.** 152, 563.
- Uwierzytelnianie alkoholomierzy.** 210, 747.
- nowego systemu elektromierza. 199, 727.
 - przyrządów do pomiaru zużycia elektryczności. 184, 691.
 - wodomierza typu XLV. 53, 156.
 - żelaznych naczyń do przewozu piwa. 208, 742.
- Uwolnienie niektórych grup funkcjonaryuszy od obowiązku ubezpieczenia pensyjnego** 263, 897.
- **od podatku,** ob. Podatek.
- Uzdolnienie,** ob. Dowód uzdolnienia.
- Użytkowe przedmioty,** ob. Środki żywności.
- Vallarsa,** utworzenie ekspozytury tamtejszego urzędu celnego w Piano della Fugazza. 95, 344.
- Vöcklabruck,** przeniesienie koncesyi na kolej do Kammer na dziedziców Mirosława de Keissler. 60, 190.
- Vorarlbeg,** uskutecznianie wypłat na rachunek tamtejszych władz skarbowych przez pocztową Kasę oszczędności. 261, 895.
- zwołanie sejmu. 54, 159; 179, 619.
- Waluta austr. dawna,** zakaz jej używania w stosunkach z publicznością. 83, 323.
- Warnsdorf,** utworzenie okręgu rozkładu podatku zarobkowego dla tamtejszego starostwa, 214, 750.
- — — szacunkowego podatku osobisto-dochodowego dla tamtejszego starostwa z wyłączeniem miasta Warnsdorfu. 215, 751.
 - — tamże starostwa. 193, 720.
- Wartość handlowa najważniejszych chemicznych materiałów pomocniczych i wytworów,** spis odnośny. 84, 325.
- — — — materiałów pomocniczych i wytworów, zmiana spisu. 131, 508; 228, 773; 252, 848.
- Wartościowe papiery,** ob. Papiery.
- Włowy po cechmistrzach,** ob. Cechmistrze.
- Węgierskie monety,** ob. Monety.
- Weksłowe blankiety,** ob. Blankiety.
- Wels,** zmiana liczby członków komisji podatku zarobkowego dla tamtejszego powiatu politycznego. 235, 825.
- Weterynarya,** porządek egzaminów ścisłych dla uzyskania doktoratu. 205, 737.
- Weterynarskie akademie,** ob. Akademie.
- Wiedeń,** postanowienia kompetencyjne co do ksiąg gruntowych i spraw egzekucyjnych z powodu zmiany w odgraniczeniu dzielnic. 31, 46.
- utworzenie ekspozytury celnej „Kolej południowa“. 7, 9.
 - używanie zapisów długu pożyczki miasta tego do umieszczania kapitałów. 119, 497.
 - zgaśnięcie koncesyi na kolej do Stammersdorfu. 88, 336.
 - złączenie Sądów powiatowych Innere Stadt I i II oraz przeniesienie miejsca urzędowania Sądu egzekucyjnego i hali aukcyjnej. 43, 141.
- Wierzytelności** względem skarbu państwa lub funduszu pod zarządem publicznym, uzupełnienie przepisów o prowadzeniu egzekucyi. 52, 155.

Windisch-Feistritz, koncesya na kolejkę. 161, 579.

Władza morska, egzamin zawodowy dla urzędników konceptowych. 35, 51.

Władze sądowe w Austrii dolnej, górnej i Solnogradzie, uskutecznianie wypłat na ich rachunek przez pocztową Kasę oszczędności. 275, 942.

— skarbowe w Styryi, Karyntyi, Krainie, Pobrzeżu, Tyrolu i Vorarlbergu, uskutecznianie wypłat na ich rachunek przez pocztową Kasę oszczędności. 261, 895.

— **urzędy i zakłady państwowe**, zmiana postanowień co do pomocniczego personelu kancelaryjnego. 236, 826.

Własność przemysłowa, postanowienia wykonawcze z powodu przystąpienia do Unii międzynarodowej dla jej ochrony. 268, 933.

— — układy co do Unii międzynarodowej dla jej ochrony. 266, 901.

Wodniany-Prachatyce, przeniesienie koncesyi kolejowej na Spółkę Zjednoczone koleje Lasu czeskiego. 36, 55.

Wodomierz typu XLV., jego uwierzytelnianie. 53, 156.

Wojenne materiały, ob. Materiały.

Wojsko, ustanowienie kontyngentu rekrutów na rok 1908. 76, 310.

Wojskowa taryfa czynszowa, ob. Taryfa.

Wojskowe kaucyje małżeńskie, ob. Kaucyje.

Wolary, koncesya na kolej do granicy państwa przy Neuthal. 36, 55.

Wolny obszar, ob. Obszar.

Wozy kolejowe, wprowadzenie postanowień konferencji berneńskiej pod względem bezpieczeństwa celnego. 112, 390.

Wyborcza ordynacya, ob. Ordynacya.

Wyborcze listy, ob. Listy.

Wyciskanie bezpośrednie pocztowego znaczka wartościowego z wizerunkiem znaczka nowych blankietów pocztowych. 202, 732.

Wydatek na prowadzenie urzędu dziekańskiego dla dziekanatów dyecezyi St. Pölten. 3, 3.

— — — dziekańskiego w Radowcach, względnie zmiana wydatku na prowadzenie urzędu dziekańskiego w Suczawie. 176, 616.

Wydatki państwowe, pokrywanie ich w czasie od 1. stycznia do 30. czerwca 1909. 272, 939.

Wydawanie przesyłek pocztowych, ob. Przesyłki.

Wydział zawodowy rolniczy w czeskiej Akademii technicznej w Pradze, wprowadzenie teoretycznych egzaminów państwowych. 135, 518.

— — — — techniki kultury w czeskiej Akademii technicznej w Pradze, wprowadzenie teoretycznych egzaminów państwowych. 138, 539.

— — — — w niemieckiej Akademii technicznej w Pradze, wprowadzenie teoretycznych egzaminów państwowych. 137, 529.

Wykazy czynności gminnych urzędów pośrednictwa. 231, 821.

— *d*) i *e*) załącznika 19. przepisów wykonawczych do ustawy o kwaterunkach, ich zmiana, 110, 377.

— statystyczne sądów przemysłowych, ich rozszerzenie. 245, 830.

Wyłączone miejsce, ob. Miejsce.

Wypłaty na rachunek władz sądowych w Austrii dolnej, górnej i w Solnogradzie, ich uskutecznianie przez pocztową Kasę oszczędności. 275, 942.

— — — — skarbowych w Styryi, Karyntyi, Krainie, Pobrzeżu, Tyrolu i Vorarlbergu, ich uskutecznianie przez pocztową Kasę oszczędności. 261, 895.

Wywóz piwa poza linię celną z zastrzeżeniem zwrotu podatku, zmiana odnośnych postanowień. 70, 303.

Wzory, ob. Ochrona wzorów.

— dokumenty potrzebne dla wykazania prawa pierwszeństwa przy ich zgłaszaniu. 271, 937.

Ybbs, zmiana koncesyi na kolejkę z Kemmelbach-Ybbs. 61, 191.

Zadar, dodatki aktywne grona nauczycielskiego przy głównym zakładzie naukowym teologicznym. 207, 741.

Zagranica, upoważnienie rządu do tymczasowego uregulowania stosunków handlowych. 273, 941.

Zajęcia, które uważać należy za czynność zawodową w zawodzie farmaceutycznym. 80, 318.

Zakaz handlu obnośnego na obszarze Semmeringu. 128, 508.

— używania dawnej waluty austr. w stosunkach z publicznością. 83, 323.

— wprowadzania i sprzedaży baterji słuchowej G. Keith-Harveya. 47, 143.

— — — — niektórych artykułów kauczukowych. 217, 753.

— wywozu i przewozu materiałów wojennych. 218, 753.

Zakład dla badania środków spożywczych i przedmiotów użytkowych, utworzenie go w Innsbruku. 152, 563.

— **kredytowy dla urzędników w Wiedniu, używanie jego zapisów długu do korzystnego umieszczania kapitałów.** 194, 721.

— **pensyjny dla funkcyjaryuszy, odgraniczenie terytoryalne i wyznaczenie siedzib jego biur krajowych.** 227, 771.

— — — — ogłoszenie wzorowego porządku czynności dla jego biur krajowych. 63, 273.

— — — — wydanie pierwszego statutu. 62, 193.

Zakłady naukowe teologiczne, dyecezalne, rz. k. i gr. k., oraz główne w Gorycy i Zadarze, nowe ustanowienie dodatków aktywalnych grona nauczycielskiego. 207, 741.

Zaopatrzenie cechmistrzów, których zdolność do zarobkowania uległa zmniejszeniu, tudzież ich wdów i sierót. 75, 309.

Zapisek wzór O (rozp. Min. skarbu z dnia 11. czerwca 1883., Dz. u. p. Nr. 91.), zniesienie tegoż. 27, 44.

Zapisy długu pożyczek galicyjskich, ich używanie do korzystnego umieszczania kapitałów. 187, 715.

— — pożyczki dalmatyńskiej funduszu melioracyjnego, ich używanie do korzystnego umieszczania kapitałów. 173, 610.

— — — miasta Czerniowce, ich używanie do korzystnego umieszczania kapitałów. 174, 610.

— — — — Krakowa, ich używanie do korzystnego umieszczania kapitałów. 171, 609.

— — — — Wiednia, ich używanie do korzystnego umieszczania kapitałów. 119, 497.

— — — niższo-austryackiej na cele kolei krajowych, ich używanie do korzystnego umieszczania kapitałów. 165, 600.

— — Zakładu kredytowego dla urzędników w Wiedniu, ich używanie do korzystnego umieszczania kapitałów. 194, 721.

Zapowiadawczy posterunek, ob. Posterunek.

Zarobkowy podatek, ob. Podatek.

Zasiłek na utrzymanie dla rodzin żołnierzy, którzy stawili się do ćwiczeń względnie celem odebrania wykształcenia wojskowego. 141, 551.

Zawód farmaceutyczny, oznaczenie zajęć, które uważać należy za czynność zawodową. 80, 318.

Zdrowie, dowód uzdolnienia organów policyi zdrowia i artykułów żywności. 156, 568.

— — — — zaprowadzenie kursów naukowych dla organów policyi zdrowia i artykułów żywności. 155, 567.

Zgłoszenie pierwsze funkcyjaryuszy, podlegających obowiązkowi ubezpieczenia, jego termin. 127, 507.

Znaczki dziennikarskie, nowe. 32, 46.

— listowe, wydanie książeczek z znaczkami tymi. 92, 342.

— na portoryum, wydanie nowych znaczków i przedłużenie czasu używania znaczków listowych poprzedniej emisji. 66, 293.

— pocztowe wartościowe, używanie stempli do ich bezpośredniego wyciskania. 202, 732.

— przesyłek pneumatycznych, wydanie nowych znaczków. 202, 732.

— stemplowe, urzędowe ich wytłaczanie w Urzędzie podatkowym w Cieplicach. 237, 827.

Zuckmantel, przeniesienie siedziby tamtejszego inspektoratu skarbowego do Freiwaldau. 224, 767.

Zwierzyniec, ob. Kraków.

Zwrot podatku, ob. Podatek.

Żandarmerya c. k., zastosowanie obwieszczenia, dotyczącego papierów kredytowych, przeznaczonych na wojskowe kaucje małżeńskie, do kaucyi oficerów (rachmistrzów) c. k. żandarmeryi. 73, 308.

— król. węg., zastosowanie obwieszczenia, dotyczącego papierów kredytowych, przeznaczonych na wojskowe kaucje małżeńskie, do kaucyi oficerów i urzędników król. węg. żandarmeryi. 183, 689.

Żatec, zmiana terminów zapłaty podatku domowo-czynszowego w tamtejszym okręgu poborczym. 90, 342.

Żołnierze, zasiłek na utrzymanie dla rodzin żołnierzy, którzy stawili się do ćwiczeń względnie celem odebrania wykształcenia wojskowego. 141, 551.

Żywność, ob. Środki żywności.

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Część I. — Wydana i rozestana dnia 2. stycznia 1908.

Treść: № 1. Patent cesarski, dotyczący zwołania sejmu Austrii poniżej Anizy.

1.

Patent cesarski z dnia 2. stycznia 1908.,

tyczący się zwołania sejmu Austrii poniżej Anizy.

My Franciszek Józef Pierwszy,
z Bożej łaski Cesarz Austriacki,

Król Węgierski i Czeski, Dalmatyński, Kroacki, Sławoński, Galicyjski, Lodomeryjski i Illiryjski, Król Jeruzolimski itd., Arcyksiążę Austriacki, Wielki książę Toskański i Krakowski; Książę Lotaryński, Solnogradzki, Styryjski, Karyntyjski, Kraiński i Bukowiński; Wielki Książę Siedmiogrodzki; Margrabia Morawski; Książę Górno- i Dolno-Sląski, Modzeński, Parmanski, Piacencki i Gwastalski, Oświęcimski i Zatorski, Cieszyński, Fryulski, Dubrównicki i Zadarski, Uksiążęcony Hrabia na Habsburgu i Tyrolu, Kyburgu, Gorycyi i Gradysce; Książę na Trydencie i Bryksenie; Margrabia Górno- i Dolno-Lużycki i Istryjski; Hrabia na Hohenembsie,

Feldkirchu, Bregencyi, Sonnenbergu itd.; Pan na Tryeście, Kotorze i Windyjskiej Marchii; Wielki Wojewoda Województwa Serbskiego itd. itd. itd.

wiadomo czynimy:

Sejm krajowy arcyksięstwa Austrii poniżej Anizy, odroczone na zasadzie Naszego postanowienia, zwołuje się w celu podjęcia czynności na dzień 8. stycznia 1908. do miejsca zebrania ustawą wyznaczonego.

Dan w Naszem stołecznem i rezydencyjnym mieście Wiedniu, dnia 2. stycznia tysiąc dziewięćsetnego ósmego, Naszego panowania sześćdziesiątego roku.

Franciszek Józef wkr.

Beck wkr.

Korytowski wkr.

Marchet wkr.

Fiedler wkr.

Gessmann wkr.

Prášek wkr.

Klein wkr.

Biennerth wkr.

Derschatta wkr.

Ebenhoch wkr.

Peschka wkr.

Abrahamowicz wkr.

Georgi wkr.

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych

wychodzi nakładem c. k. Drukarni nadwornej i państwowej w Wiedniu, dzielnica I., Seilerstätte l. 24,
także w roku 1908. w języku

niemieckim, chorwackim, czeskim, polskim, rumuńskim, ruskim, słoweńskim i włoskim.

Prenumerata na cały **rocznik 1908** każdego z tych ośmiu wydań Dziennika ustaw państwa wynosi za egzemplarz **8 K.** Pojedyncze jego części można odbierać w miejscu lub otrzymywać bezpłatnie pocztą.

Prenumerować można w składzie c. k. Drukarni nadwornej i państwowej w Wiedniu, dzielnica I., Seilerstätte l. 24, i nabywać tamże także pojedyncze roczniki i pojedyncze części Dziennika ustaw państwa.

Ponieważ Dziennik ustaw państwa wydaje się względnie rozsyła się abonentom tylko po poprzednim złożeniu prenumeraty rocznej, przeto należy równocześnie z zaabonowaniem uiścić także przypadającą kwotę pieniężną; celem umożliwienia szybkiego i niewadliwego doręczenia pocztowego należy podać prócz dokładnego adresu mieszkania także odnośny okrąg doręczeń pocztowych.

Pojedyncze roczniki wydania **niemieckiego** można nabywać:

Rocznik	1849 za . . .	4 K 20 h	Rocznik	1869 za . . .	6 K — h	Rocznik	1889 za . . .	6 K — h
"	1850 " . . .	10 " 50 "	"	1870 " . . .	2 " 80 "	"	1890 " . . .	5 " 40 "
"	1851 " . . .	2 " 60 "	"	1871 " . . .	4 " — "	"	1891 " . . .	6 " — "
"	1852 " . . .	5 " 20 "	"	1872 " . . .	6 " 40 "	"	1892 " . . .	10 " — "
"	1853 " . . .	6 " 30 "	"	1873 " . . .	6 " 60 "	"	1893 " . . .	6 " — "
"	1854 " . . .	8 " 40 "	"	1874 " . . .	4 " 60 "	"	1894 " . . .	6 " — "
"	1855 " . . .	4 " 70 "	"	1875 " . . .	4 " — "	"	1895 " . . .	7 " — "
"	1856 " . . .	4 " 90 "	"	1876 " . . .	3 " — "	"	1896 " . . .	7 " — "
"	1857 " . . .	5 " 70 "	"	1877 " . . .	2 " — "	"	1897 " . . .	15 " — "
"	1858 " . . .	4 " 80 "	"	1878 " . . .	4 " 60 "	"	1898 " . . .	6 " — "
"	1859 " . . .	4 " — "	"	1879 " . . .	4 " 60 "	"	1899 " . . .	10 " — "
"	1860 " . . .	2 " 40 "	"	1880 " . . .	4 " 40 "	"	1900 " . . .	7 " — "
"	1861 " . . .	3 " — "	"	1881 " . . .	4 " 40 "	"	1901 " . . .	6 " — "
"	1862 " . . .	2 " 80 "	"	1882 " . . .	6 " — "	"	1902 " . . .	7 " 50 "
"	1863 " . . .	2 " 80 "	"	1883 " . . .	5 " — "	"	1903 " . . .	9 " — "
"	1864 " . . .	2 " 80 "	"	1884 " . . .	5 " — "	"	1904 " . . .	5 " — "
"	1865 " . . .	4 " — "	"	1885 " . . .	3 " 60 "	"	1905 " . . .	6 " — "
"	1866 " . . .	4 " 40 "	"	1886 " . . .	4 " 60 "	"	1906 " . . .	12 " — "
"	1867 " . . .	4 " — "	"	1887 " . . .	5 " — "			
"	1868 " . . .	4 " — "	"	1888 " . . .	8 " 40 "			

Cenę sprzedaży rocznika 1907 poda się do wiadomości z początkiem stycznia 1908.

Pojedyncze roczniki wydań w innych siedmiu językach od r. 1870. począwszy można nabywać po tej samej cenie co wydanie niemieckie.

Nabywającym na raz przynajmniej 10 dowolnie wybranych, zupełnych roczników Dziennika ustaw państwa przysznaje się opust 20%, a nabywającym na raz przynajmniej 25 dowolnie wybranych, zupełnych roczników Dziennika ustaw państwa opust 25%, zaś nabywającym na raz przynajmniej 35 dowolnie wybranych, zupełnych roczników Dziennika ustaw państwa opust 30%.

NB. Części niemieckiego wydania Dziennika ustaw państwa, które zaginęły lub doszły w stanie wadliwym, reklamować należy najpóźniej w przeciągu czterech tygodni po ich ukazaniu się, zaś części wydań nieniemieckich najpóźniej w przeciągu sześciu tygodni po wydaniu spisu rzeczy i karty tytułowej do odnośnych wydań, wprost w c. k. Drukarni nadwornej i państwowej w Wiedniu, dzielnica III., Rennweg l. 16.

Po upływie tego terminu można pojedyncze części Dziennika ustaw państwa dostać wyłącznie tylko za opłatą ceny handlowej ($\frac{1}{4}$ arkusza = 2 strony za 2 h).

Ponieważ wszystkie roczniki wydania niemieckiego począwszy od roku 1849. i wszystkie roczniki wydań w innych siedmiu językach począwszy od roku 1870. są całkowicie uzupełnione, przeto można nabyć w składzie c. k. Drukarni nadwornej i państwowej w Wiedniu, dzielnica I., Seilerstätte Nr. 24. nie tylko każdy pojedynczy rocznik po cenie wyżej podanej, lecz nawet każdą z osobna część wszystkich tych roczników po cenie handlowej ($\frac{1}{4}$ arkusza = 2 strony za 2 h); tym sposobem umożliwiające zostało uzupełnienie niekompletnych roczników i zestawienie pojedynczych części podług materyi.

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Cześć II. — Wydana i rozesłana dnia 5. stycznia 1908.

Treść: (№ 2—4.) 2. Obwieszczenie, dotyczące przystąpienia miejskiej Kasy podatkowej w Gracu do obrotu przekazowego c. k. Urzędu pocztowych kas oszczędności. — 3. Rozporządzenie, ustanawiające względnie regulujące kwotę nadającego się do fasyonowania wydatku na prowadzenie urzędu dziekańskiego odnośnie do dziekanatów dyecezyi St. Pölten. — 4. Rozporządzenie, celem wykonania postanowień dotyczących pobierania należności od cukru przesyłanego w postępowaniu przekazawczem.

2.

Obwieszczenie Ministerstwa skarbu i Ministerstwa handlu z dnia 16. grudnia 1907.,

dotyczące przystąpienia miejskiej Kasy podatkowej w Gracu do obrotu przekazowego c. k. Urzędu pocztowych kas oszczędności.

Miejska Kasa podatkowa w Gracu przystąpiła za zezwoleniem Ministerstwa skarbu do obrotu przekazowego c. k. Urzędu pocztowych kas oszczędności.

Można więc uiszczać zapłaty na rzecz wymienionj Kasy podatkowej także w drodze obrotu czekowego i kliringowego c. k. pocztowej Kasy oszczędności.

Postanowienia rozporządzenia ministeryalnego z dnia 25. października 1906., Dz. u. p. Nr. 226., stosują się także do tego obrotu płatniczego.

Korytowski wlr.

Fiedler wlr.

3.

Rozporządzenie Ministra wyznań i oświaty i Ministra skarbu z dnia 30. grudnia 1907.,

ustanawiające względnie regulujące kwotę nadającego się do fasyonowania wydatku na prowadzenie urzędu dziekańskiego odnośnie do dziekanatów dyecezyi St. Pölten.

Zmieniając częściowo rozporządzenie ministeryalne z dnia 19. czerwca 1886., Dz. u. p. Nr. 107., ustanawia się kwotę wydatków dziekańskich, które w zeznaniach, według ustawy z dnia 19. września 1898., Dz. u. p. Nr. 176., składać się mających, należy uznać za wydatek, niezależnie od zbadania kwestyi, czy odnośnemu proboszczowi, któremu poruczono prowadzenie spraw dziekańskich, w ogóle należy się w myśl powołanej ustawy uzupełnienie kongruy z funduszu religijnego, względnie z państwowej dotacyi tegoż funduszu, dla dziekanatów Krems, Scheibbs, St. Oswald i Gerungs dla każdego na kwotę 260 koron, dla dziekanatów Waidhoffen n. Ybbs, Wilhelmsburg, Ybbs, Spitz, Weitra, Ottenschlag, St. Pölten i Waidhoffen nad Thayą dla każdego na kwotę 240 koron a dla reszty dziekanatów dla każdego na kwotę 200 koron.

Postanowienia niniejszego rozporządzenia mają wejść w życie w dniu 1. stycznia 1908.

Korytowski wlr.

Marchet wlr.

4.

Rozporządzenie Ministerstwa skarbu z dnia 2. stycznia 1908.,

celem wykonania postanowień dotyczących pobierania należności od cukru przesyłanego w postępowaniu przekazawczem.

W wykonaniu rozdziału II. protokołu końcowego do artykułu XIII. umowy dotyczącej uregulowania wzajemnych stosunków handlowych i obrotowych pomiędzy królestwami i krajami reprezentowanymi w Radzie państwa a krajami świętej Korony węgierskiej, Dz. u. p. Nr. 278., zarządza się w porozumieniu z królewskim węgierskim Ministerstwem skarbu co następuje:

§ 1.

Od przesyłek cukru pojawiających się w obrocie pomiędzy królestwami i krajami reprezentowanymi w Radzie państwa a krajami świętej Korony węgierskiej, tudzież Bośnią i Hercegowiną i podlegających postępowaniu przekazawczemu pobierać się będzie począwszy od dnia 1. stycznia 1908. przez czas trwania mocy obowiązującej brukselskiej konwencji cukrowej z dnia 5. marca 1902., Dz. u. p. Nr. 25., z roku 1903., należność w wymiarze 3 K 50 h od 100 kilogramów czystej wagi cukru konsumcyjnego a w wyniarze 3 K 20 h od 100 kilogramów czystej wagi cukru surowego.

Przesyłki zawierające netto więcej niż 2 kilogramy lecz nie więcej jak 5 kilogramów cukru nie podlegają w przyszłości postępowaniu przekazawczemu, a tem samem także obowiązкови oznajmienia.

Należność przypadającą do poboru należy wydawać zarządowi skarbowemu obszaru, dla którego przesyłka jest przeznaczona, na podstawie rocznego obrachunku.

Od opłaty należności są wolne:

1. Przesyłki transito podlegające postępowaniu przekazawczemu.

2. W obrocie z królestw i krajów reprezentowanych w Radzie państwa do krajów świętej Korony węgierskiej za każdy rok kalendarzowy 225.000 cetnarów metrycznych cukru.

3. W obrocie z królestw i krajów reprezentowanych w Radzie państwa do Bośni i Hercegowiny ilość maksymalna, którą na każdy rok kalendarzowy oznaczy Minister skarbu w porozumieniu z królewskim węgierskim Ministrem skarbu.

Na rok 1908. oznaczono ilość tę na 20.000 cetnarów metrycznych.

§ 2.

Należność zapłacić ma wysyłający przed ekspedycją przesyłki ze strony urzędu wysyłkowego (§ 3. reskryptu Ministerstwa skarbu z dnia 20. lipca 1899., Dz. u. p. Nr. 128.) a przekazanie przesyłki do urzędu dostawy nie może nastąpić pierwej, zanim wysyłający nie przedłoży potwierdzenia z uiszczenia należności przypadającej od przesyłki.

Za podstawę obliczenia należności przechodowej należy wziąć ilość cukru zaokrągloną na całe kilogramy. Przy tem zaokrąglenia należy pominąć ułamki poniżej połowy kilograma a natomiast ułamki wynoszące pół kilograma i więcej wstawić w rachunek jako pełny kilogram.

§ 3.

Zapłata należności wymienionej w § 1. nastąpi wyłącznie za pośrednictwem pocztowej kasy oszczędności przy użyciu zielonych poświadczeń złożenia, które na stronie odwrotnej zarówno poświadczenia odbioru jak i poświadczenia złożenia (poświadczenie złożenia w znaczeniu ściślejszem) nosić będą wydrukowany napis „należność od przewożonego cukru“.

W każdym obszarze administracyjnym uiszczać się będzie wpłaty na rachunek jednego urzędu.

Poświadczenia złożenia otrzymają strony bezpłatnie od urzędów wysyłkowych. Użycie innych poświadczeń złożenia jest niedopuszczalne.

Strony, które mają swój rachunek w obrocie czekowym pocztowej kasy oszczędności, mogą polecić przekazanie należności do odnośnej kasy państwowej przez wystawienie czeku i przy użyciu wyżej wymienionego poświadczenia złożenia.

Kredytowanie należności nie ma miejsca.

§ 4.

Dowodu uiszczenia należności dostarcza się przez oddanie urzędowi wysyłkowemu poświadczenia złożenia zaopatrzonego urzędowym poświadczeniem pocztowym.

Urząd wysyłkowy ma zbadać, czy kwota uiszczona według poświadczenia złożenia pokrywa w zupełności kwotę przypadającą od stwierdzonej ilości cukru.

Jeżeli rzecz się tak ma, wówczas należy w obu egzemplarzach karty przejścia uwidocznić w kolumnie 9. urzędowego sprawozdania dostarczenie potwierdzenia zapłaty słowami „należność w kwocie . . . K . . h uiszczono“, powołać na poświadczeniu

odbioru numer pozycji rejestru wysyłkowego, samo zaś poświadczenie odbioru dołączyć do rejestru wysyłkowego i ekspedycyować przesyłkę w sposób przepisany.

Gdyby przedłożone poświadczenie odbioru opiewało na mniejszą kwotę niż ta, która przypada od przesyłki, natenczas należy wstrzymać się z ekspedycją przesyłki aż do przedłożenia potwierdzenia zapłaty brakującej kwoty, którą wpłaci się również w sposób wyżej przepisany.

Ewentualne nadpłaty można uznać za ważną zapłatę należności tylko co do takich dalszych przesyłek cukru wysyłanych przez tę samą osobę, które oznajmia się i ekspedycyuje w ciągu tego samego miesiąca kalendarzowego, w którym oddano odnośne poświadczenie odbioru.

W wypadku takiego pokrycia kilku przesyłek jednym i tem samem poświadczeniem odbioru, winien urząd wysyłkowy zanotować na ściągniętem poświadczeniu odbioru (lub na kartce przyczepionej do tegoż pod pieczęcią urzędową) numery pozycji rejestru wysyłkowego, pod którymi wciągnięto przesyłki pokryte jednym poświadczeniem odbioru, ludzież poszczególne kwoty przypadające tytułem należności przechodowej a nadto powołać przy rozmaitych numerach pozycji rejestru wysyłkowego ten numer pozycji, do którego dołączono poświadczenie odbioru.

Urząd poboreczy, na którego rachunek uiszcza się zapłaty tytułem należności od przewożonego cukru, winien wstawić zapłacone kwoty pozycya po pozycyi do rejestru jako odbior i dołączyć do rejestru tego nadeszłe poświadczenia złożenia jako załączniki. Sumy miesięczne rejestru tego należy przenieść pod osobną pozycyą do pobocznego dziennika podatku spożywczego; sam rejestr wraz z załącznikami przesłać się ma w drodze departamentu rachunkowego krajowej władzy skarbowej do fachowego departamentu rachunkowego VI. Ministerstwa skarbu (Wiedeń, I., Fleischmarkt 19).

Ewentualne zwroty tytułem należności przechodowej należy wstawić do rachunku w rejestrze zwrotów podatku spożywczego od cukru w osobną kolumnę, która otrzyma nagłówek „Zwrócona należność przechodowa“.

§ 5.

Z pośród oznaczonych w § 1., ustępie 4., 1. 2. i 3. ilości rocznych można ekspedycyować bez pobrania należności:

1. Przesyłki cukru kandysowego aż do ogólnej ilości rocznej 10.000 g do krajów świętej Korony węgierskiej a 100 g do Bośni i Hercegowiny

w urzędach wysyłkowych, które każdorazowo wyznaczy Ministerstwo skarbu;

2. te przesyłki cukru o wadze pojedynczych przesyłek nie wyższej jak 25 g, które wysyłane bywają bez użycia publicznego zakładu przewozowego w urzędach wysyłkowych, wyznaczonych każdorazownie przez Ministerstwo skarbu aż do ogólnej ilości rocznej 12.000 g do krajów świętej Korony węgierskiej a 4900 g do Bośni i Hercegowiny;

3. pozostającą resztę z tych obecnie w ruchu będących zakładów produkcyi cukru i wolnych składów cukru, które w roku kalendarzowym 1906. wywozły co najmniej 5000 g cukru za opłatą podatku spożywczego, a to w stosunku do tych ilości opodatkowanych.

Z pośród rocznych ilości przypadających na wymienione w punkcie 3. przedsiębiorstwa celem wysłania bez opłaty należności do krajów świętej Korony węgierskiej oraz do Bośni i Hercegowiny tudzież z pośród ilości rocznych, dopuszczonych według punktu 2. w poszczególnych urzędach wysyłkowych do wolnej od należności ekspedycyi można w ciągu jednego miesiąca kalendarzowego skorzystać zawsze jedynie z ósmej części.

§ 6.

Przedsiębiorcom zakładów produkcyi cukru i wolnych składów cukru wolno przenieść w całości przypadające na nich udziały roczne na zakład produkcyi cukru, któremu przyznano udział. O każdym takim przeniesieniu należy bezzwłocznie donieść na piśmie właściwemu organowi nadzorcemu (urzędowi wysyłkowemu).

Częściowe przeniesienie udziałów rocznych, przypadających na poszczególne przedsiębiorstwa wymaga zezwolenia Ministerstwa skarbu.

§ 7.

Każdy urząd wysyłkowy, który odprawia przesyłki przewożonego cukru jako wolne od należności, winien donieść o przesyłkach ekspedycyowanych w jednym dniu bez poboru należności i to w dniu ekspedycyowania przesyłki wprost fachowemu departamentowi rachunkowemu VI. Ministerstwa skarbu (Wiedeń, I., Fleischmarkt 19). Doniesieniem tem nie należy obejmować przesyłek transito i przesyłek zwrotnych, omówionych w § 8.

W razie przeniesienia udziału przekazanego jednemu przedsiębiorstwu na inne przedsiębiorstwo winien organ nadzorczy przedsiębiorstwa odstępującego swój udział (urząd wysyłkowy) zbadać przedewszystkiem, czy ilość podana w doniesieniu nie została już istotnie wyczerpana w poniżej przepisany rachunku dotyczącego przedsiębiorstwa, o ile zaś badanie to nie nasunie żadnej wątpliwości,

winien zawiadomić bezzwłocznie drogą awiza organ nadzorczy tego przedsiębiorstwa, na którego rzecz nastąpiło przeniesienie i równocześnie także fachowy departament rachunkowy VI. Ministerstwa skarbu (Wiedeń, I., Fleischmarkt 19). Organ nadzorczy winien dołączyć nadesłane awizo do tego rachunku, w którym ma się uwidocznic przeniesienie.

Organ nadzorczy tego przedsiębiorstwa, które udział swój przenosi na inne przedsiębiorstwo, winien uwidocznic okoliczność tę w rachunku.

Urzędy wysyłkowe, które dokonują wolnej od należności ekspedycji cukru do krajów świętej Korony węgierskiej oraz do Bośni i Hercegowiny na zasadzie § 5. niniejszego rozporządzenia, winny prowadzić co do ilości dopuszczonych do wolnej od należności ekspedycji i co do korzystania z nich osobny rachunek w podwójnem wygotowaniu przy użyciu papieru do kopiowania, a to osobno dla przesyłek do krajów świętej Korony węgierskiej a osobno dla przesyłek do Bośni i Hercegowiny.

Rachunek zamknąć należy w ostatnim dniu każdego miesiąca i jeszcze tego samego dnia przesłać bezpośrednio do fachowego departamentu rachunkowego VI. c. k. Ministerstwa skarbu.

Przy zamknięciu rachunku należy pozostałą resztę ilości rocznej, wyznaczonej do wolnej od należności ekspedycji przenieść do nowego rachunku.

Duplikat rachunku pozostaje w urzędzie wysyłkowym.

§ 8.

Na wnoszonych do poszczególnych urzędów wysyłkowych oznajmieniach co do przesłania cukru w postępowaniu przekazawczem z prawem do uwolnienia od należności należy dokładnie zaznaczyć chwilę podania i wciągnąć oznajmienia te zaraz do rejestru wysyłkowego w porządku czasowym ich wniesienia.

Urząd wysyłkowy winien karty przejścia przesyłek odprawionych jako wolne od należności zaopatrzyć na pierwszej stronie zapiskiem „wolne od należności“, który ma być wypisany atramentem czerwonym wyraźnie i widocznie (względnie wyciśnięty pieczętką o barwie czerwonej), ponadto należy w rejestrze wysyłkowym i w kolumnie 9. urzędowego sprawozdania na karcie przejścia umieścić również zapisek „wolne od należności“ i podać numer pozycji wyżej (§ 7.) przepisanego rachunku.

Jeżeli nie można przesyłki odprawić jako zupełnie wolnej od należności, natenczas należy zaopatrzyć kartę przejścia zapiskiem „częściowo wolne od należności“ a w kolumnie 9. urzędowego sprawozdania na karcie przejścia uwidocznic

uiszczenie należności za podlegającą opłacie część przesyłki (§ 4.).

W przymocie przesyłek transito można tylko te przesyłki ekspedyować jako wolne od należności, co do których wynika niewątpliwie z dołączonych dokumentów, iż przesyłka przeznaczona jest dla miejscowości położonej w wysyłającym obszarze krajów.

Urząd wysyłkowy winien oznaczyć oba egzemplarze kart przejścia dla przesyłek transito, wolnych od należności wyraźną uwagą na pierwszej stronie „przesyłka transito“.

Urząd dostawczy obszaru tranzytowego ekspedujący przesyłkę transito winien poddać przesyłkę czynności urzędowej w myśl § 5. reskryptu Ministerstwa skarbu z dnia 20. lipca 1899., Dz. u. p. Nr. 128., bez wystawiania jednak karty legitymacyjnej a następnie przekazać ją, jako bezwarunkowo wolną od należności, do miejsca przeznaczenia wymienionego w pierwotnem oznajmieniu.

Na obu egzemplarzach karty przejścia należy również umieścić zapisek „przesyłka transito“.

Urząd dostawczy obszaru tranzytowego winien ponadto zaznaczyć w karcie przejścia i w rejestrze dostawczym pozycję rejestru wysyłkowego, pod którą przekazano napowrót odnośną przesyłkę do wysyłającego obszaru krajów.

Jeżeli przesyłka transito ma wskutek późniejszej zmiany miejsca przeznaczenia pozostać w obszarze tranzytowym, natenczas wówczas tylko można wystawić kartę legitymacyjną, jeżeli dostarczone będzie potwierdzenie urzędu wysyłkowego, iż należność przechodową uiszczono dodatkowo lub że w myśl § 5. przyznano przesyłce uwolnienie od należności.

Przesyłka transito nie wciąga się do rachunku przepisanego w § 7.

Jeżeli przesyłka ekspedywana bez pobrania należności pozostawiona będzie na obszarze królestw i krajów reprezentowanych w Radzie państwa, natenczas winien urząd wysyłkowy na podstawie zawiadomienia, które otrzymał w myśl § 4., l. 3. reskryptu Ministerstwa skarbu z dnia 20. lipca 1899., Dz. u. p. Nr. 128., zaraz donieść o tem fachowemu departamentowi rachunkowemu VI. Ministerstwa skarbu, podając pozycję rejestru wysyłkowego i wagę przesyłki a zarazem wykreślić względnie zanotować w rachunku ilość cukru pozostawioną w obszarze wysłania.

To samo postępowanie ma być zastosowane jeżeli przesyłka cukru ekspedywana jako wolna od należności z krajów świętej Korony węgierskiej lub z Bośni i Hercegowiny na podstawie postanowień reskryptu Ministerstwa skarbu z dnia 11. października 1906., Dz. u. p. Nr. 207., zwrócona zostaje z kartą przejścia wystawioną pierwotnie przez urząd wysyłkowy i bez wygotowania nowej karty przejścia.

Przesyłki cukru pochodzące z krajów świętej Korony węgierskiej lub z Bośni i Hercegowiny, które zwrócone zostają na podstawie postanowień powołanego w poprzednim ustępie reskryptu Ministerstwa skarbu napowrót do wysyłającego obszaru krajów, nie podlegają przy zwrotnem przesłaniu opłacie należności; przesyłek takich nie należy wciągać do rachunku wyżej przepisanego.

Przesyłki, przesyłane powrotnie w myśl § 4., l. 6., lit. B reskryptu Ministerstwa skarbu z dnia 20. lipca 1899., Dz. u. p. Nr. 128, na podstawie pozwolenia władzy skarbowej I. instancyi, w postępowaniu przekazawczem należy ekspedycyować jako wolne od należności i nie należy ich wciągać do wspomnianego wyżej rachunku.

§ 9.

Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z mocą obowiązującą od dnia 1. stycznia 1908.

Od tych przesyłek przechodowych cukru, które ekspedycyowano do wysłania w czasie od 1. stycznia 1908. aż do dnia wykonania niniejszego rozporządzenia, należy o ile przesyłki te nie korzystają z uwolnienia od należności w myśl niniejszego rozporządzenia, uiszczyć dodatkowo przypadającą należność.

Korytowski wlr.

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych

wychodzi nakładem c. k. Drukarni nadwornej i państwowej w Wiedniu, dzielnica I., Seilerstätte l. 24, także w roku 1908. w języku

niemieckim, chorwackim, czeskim, polskim, rumuńskim, ruskim, słoweńskim i włoskim.

Prenumerata na cały **rocznik 1908** każdego z tych ośmiu wydań Dziennika ustaw państwa wynosi za egzemplarz **8 K.** Pojedyncze jego części można odbierać w miejscu lub otrzymywać bezpłatnie pocztą.

Prenumerować można w składzie c. k. Drukarni nadwornej i państwowej w Wiedniu, dzielnica I., Seilerstätte l. 24, i nabywać tamże także pojedyncze roczniki i pojedyncze części Dziennika ustaw państwa.

Ponieważ Dziennik ustaw państwa wydaje się względnie rozsyła się abonentom tylko po poprzednim złożeniu prenumeraty rocznej, przeto należy równocześnie z zaabonowaniem uiścić także przypadającą kwotę pieniężną; celem umożliwienia szybkiego i niewadliwego doręczenia pocztowego należy podać prócz dokładnego adresu mieszkania także odnośny okrąg doręczeń pocztowych.

Pojedyncze roczniki wydania **niemieckiego** można nabywać:

Rocznik	1849 za . . .	4 K 20 h	Rocznik	1869 za . . .	6 K — h	Rocznik	1889 za . . .	6 K — h
"	1850 " . . .	10 " 50 "	"	1870 " . . .	2 " 80 "	"	1890 " . . .	5 " 40 "
"	1851 " . . .	2 " 60 "	"	1871 " . . .	4 " — "	"	1891 " . . .	6 " — "
"	1852 " . . .	5 " 20 "	"	1872 " . . .	6 " 40 "	"	1892 " . . .	10 " — "
"	1853 " . . .	6 " 30 "	"	1873 " . . .	6 " 60 "	"	1893 " . . .	6 " — "
"	1854 " . . .	8 " 40 "	"	1874 " . . .	4 " 60 "	"	1894 " . . .	6 " — "
"	1855 " . . .	4 " 70 "	"	1875 " . . .	4 " — "	"	1895 " . . .	7 " — "
"	1856 " . . .	4 " 90 "	"	1876 " . . .	3 " — "	"	1896 " . . .	7 " — "
"	1857 " . . .	5 " 70 "	"	1877 " . . .	2 " — "	"	1897 " . . .	15 " — "
"	1858 " . . .	4 " 80 "	"	1878 " . . .	4 " 60 "	"	1898 " . . .	6 " — "
"	1859 " . . .	4 " — "	"	1879 " . . .	4 " 60 "	"	1899 " . . .	10 " — "
"	1860 " . . .	3 " 40 "	"	1880 " . . .	4 " 40 "	"	1900 " . . .	7 " — "
"	1861 " . . .	3 " — "	"	1881 " . . .	4 " 40 "	"	1901 " . . .	6 " — "
"	1862 " . . .	2 " 80 "	"	1882 " . . .	6 " — "	"	1902 " . . .	7 " 50 "
"	1863 " . . .	2 " 80 "	"	1883 " . . .	5 " — "	"	1903 " . . .	9 " — "
"	1864 " . . .	2 " 80 "	"	1884 " . . .	5 " — "	"	1904 " . . .	5 " — "
"	1865 " . . .	4 " — "	"	1885 " . . .	3 " 60 "	"	1905 " . . .	6 " — "
"	1866 " . . .	4 " 40 "	"	1886 " . . .	4 " 60 "	"	1906 " . . .	12 " — "
"	1867 " . . .	4 " — "	"	1887 " . . .	5 " — "	"	1907 " . . .	13 " — "
"	1868 " . . .	4 " — "	"	1888 " . . .	8 " 40 "			

Pojedyncze roczniki **wydań w innych siedmiu językach** od r. 1870. począwszy można nabywać po tej samej cenie co wydanie niemieckie.

Nabywającym na raz przynajmniej 10 dowolnie wybranych, zupełnych roczników Dziennika ustaw państwa przyznaje się opust 20%, a nabywającym na raz przynajmniej 25 dowolnie wybranych, zupełnych roczników Dziennika ustaw państwa opust 25%, zaś nabywającym na raz przynajmniej 35 dowolnie wybranych, zupełnych roczników Dziennika ustaw państwa opust 30%.

NB. Części niemieckiego wydania Dziennika ustaw państwa, które **zaginięły** lub doszły **w stanie wadliwym**, reklamować należy najpóźniej **w przeciągu czterech tygodni** po ich ukazaniu się, zaś części wydań nieniemieckich najpóźniej **w przeciągu sześciu tygodni** po wydaniu spisu rzeczy i karty tytułowej do odnośnych wydań, wprost w c. k. Drukarni nadwornej i państwowej w Wiedniu, dzielnica III., Rennweg l. 16.

Po upływie tego terminu można pojedyncze części Dziennika ustaw państwa dostać wyłącznie tylko **za opłatą ceny handlowej** ($\frac{1}{4}$ arkusza = 2 strony za 2 h).

Ponieważ **wszystkie roczniki wydania niemieckiego** począwszy od roku 1849. i **wszystkie roczniki wydań w innych siedmiu językach** począwszy od roku 1870. są **całkowicie uzupełnione**, przeto można nabyć w składzie c. k. Drukarni nadwornej i państwowej w Wiedniu, dzielnica I., Seilerstätte Nr. 24., **nie tylko każdy pojedynczy rocznik po cenie wyżej podanej, lecz nawet każdą z osobna część** wszystkich tych roczników po cenie handlowej ($\frac{1}{4}$ arkusza = 2 strony za 2 h); tym sposobem umożliwione zostało uzupełnienie niekompletnych roczników i zestawienie pojedynczych części podług materyi.

Rok 1908.

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Część III. — Wydana i rozesłana dnia 14. stycznia 1908.

Treść: (№ 5—8.) 5. Obwieszczenie, którem ogłasza się zaliczenie gminy Borgo do ósmej klasy wojskowej taryfy czynszowej. — 6. Obwieszczenie, dotyczące upoważnienia królewsko-węgierskich głównych urzędów celnych w Budapeszcie i Pozsony (Preszburgu) do wymiaru cła od przędz podpadających pod numer taryfy 223. i 224. — 7. Obwieszczenie, dotyczące utworzenia ekspozytury Kolej południowa głównego Urzędu celnego w Wiedniu. — 8. Dokument koncesyjny na kolej lokalną z Frydlandu do Bila.

5.

Obwieszczenie Ministerstwa obrony krajowej i Ministerstwa skarbu z dnia 22. listopada 1907.,

którem ogłasza się zaliczenie gminy Borgo do ósmej klasy wojskowej taryfy czynszowej.

Odnośnie do obwieszczenia z dnia 14. grudnia 1900., Dz. u. p. Nr. 214., zalicza się w porozumieniu z c. i k. wspólnem Ministerstwem wojny gminę Borgo do ósmej klasy taryfy czynszowej kwaterunków wojskowych, która obowiązuje do końca roku 1910.

Korytowski wlr.

Georgi wlr.

6.

Obwieszczenie Ministerstwa skarbu z dnia 30. grudnia 1907.,

dotyczące upoważnienia królewsko-węgierskich głównych Urzędów celnych w Budapeszcie i Pozsony (Preszburgu) do wymiaru cła od przędz podpadających pod numer taryfy 223. i 224.

Według zawiadomienia królewsko-węgierskiego Ministerstwa skarbu upoważniono królewsko-węgier-

skie główne Urzędy celne w Budapeszcie i Pozsony (Preszburgu) do wymiaru cła od przędz podpadających pod numer taryfy 223. i 224.

Korytowski wlr.

7.

Obwieszczenie Ministerstwa skarbu z dnia 6. stycznia 1908.,

dotyczące utworzenia ekspozytury Kolej południowa głównego Urzędu celnego w Wiedniu.

W Wiedniu, Favoritenplatz, utworzono ekspozyturę c. k. głównego Urzędu celnego w Wiedniu noszącą oznaczenie „Eskpozytura głównego Urzędu celnego Kolej południowa“, która rozpoczęła już swoją działalność.

Ekspozytura ta posiada w ogólności upoważnienia celne głównego Urzędu celnego w Wiedniu, jednak co do towarów należących do XXII. aż do XXVI. klasy taryfy tylko upoważnienia głównego Urzędu celnego II. klasy, a po nadto jest uprawniona do stosowania skróconego postępowania zapowiadawczego w obrocie kolejowym.

Korytowski wlr.

8.

Dokument koncesyjny z dnia 3. stycznia 1908.,

na kolej lokalną z Frydlandu do Bila.

Na zasadzie Najwyższego upoważnienia nadaję w porozumieniu z interesowanymi Ministerstwami wiceprezydentowi Rady kultury krajowej dla Moraw Drowi Cyrylowi Seifertowi w Napagedl oraz centralnemu dyrektorowi książecko-arcybiskupich dóbr monsignorowi Julianowi Roska w Kromieryżu koncesyę na budowę i utrzymywanie w ruchu kolei żelaznej, poruszanej lokomotywą, która ma być wykonana jako normalnotorowa kolej lokalna od stacji Frydland na linii c. k. uprz. ostrawsko-frydlandzkiej kolei żelaznej do Bila, a to w myśl postanowień ustawy o koncesyach na koleje żelazne z dnia 14. września 1854., Dz. u. p. Nr. 238., jakoteż ustaw z dnia 31. grudnia 1894., Dz. u. p. Nr. 2. z r. 1895., i z dnia 24. grudnia 1905., Dz. u. p. Nr. 216., pod następującymi warunkami i zastrzeżeniami:

§ 1.

Co do kolei żelaznej, będącej przedmiotem tego dokumentu koncesyjnego, korzystają koncesyonaryusze z dobrodziejstw, przewidzianych w artykule V. ustawy z dnia 31. grudnia 1894., Dz. u. p. Nr. 2. z r. 1895.

§ 2.

Koncesyonaryusze obowiązani są ukończyć budowę koncesyonowanej kolei najpóźniej w przeciągu jednego roku, licząc od dnia dzisiejszego, gotową kolej oddać na użytek publiczny i utrzymywać ją w ruchu bez przerwy przez cały okres koncesyjny.

Jako rękojmię dotrzymania powyższego terminu budowy, tudzież wykonania i urządzenia kolei zgodnie z warunkami koncesyi — złożyć mają koncesyonaryusze na żądanie c. k. rządu odpowiednią kaucyę w papierach wartościowych, nadających się do lokacyi pieniędzy sierocych.

W razie niedotrzymania powyższego zobowiązania kaucya ta uznana być może za przepadłą.

§ 3.

Do wybudowania koncesyonowanej kolei nadaje się koncesyonaryuszom prawo wywłaszczania podług przepisów ustawowych, w tej mierze obowiązujących.

Takie samo prawo przyznane będzie koncesyonaryuszom co do wybudowania tych, ewentualnie wybudować się mających kolei podjazdowych, których budowę rząd ze względu na dobro publiczne uznałby za pożyteczną.

§ 4.

Co do budowy koncesyonowanej kolei i co do ruchu na niej stosować się winni koncesyonaryusze do osnowy tego dokumentu koncesyjnego, do warunków koncesyjnych, ustanowionych przez Ministerstwo kolei żelaznych jakoteż do istniejących w tej mierze ustaw i rozporządzeń, w szczególności do ustawy o koncesyach na koleje żelazne z dnia 14. września 1854., Dz. u. p. Nr. 238., i do regulaminu ruchu na kolejach żelaznych z dnia 16. listopada 1851., Dz. u. p. Nr. 1. z r. 1852., wreszcie do ustaw i rozporządzeń, któreby w przyszłości zostały wydane. Pod względem ruchu będzie można odstąpić od środków bezpieczeństwa i przepisów dotyczących ruchu a ustanowionych w regulaminie ruchu kolei żelaznych i w odnośnych postanowieniach dodatkowych, o tyle, o ile ze względu na szczególne stosunki obrotu i ruchu a w szczególności ze względu na zmniejszoną chyżość Ministerstwo kolei żelaznych uzna to za dopuszczalne; w tej mierze trzymać się należy osobnych przepisów ruchu, które wyda Ministerstwo kolei żelaznych.

§ 5.

Transporty wojskowe przewożone być muszą po zniżonych cenach taryfowych. Taryfę wojskową stosuje się do przewozu osób i rzeczy według postanowień, które tak w tej mierze jak i względem ulg dla podróżujących wojskowych, na austriackich kolejach państwowych każdorazem obowiązują.

Postanowienia te stosują się także do obrony krajowej i pospolitego ruszenia obu połów Monarchii, do tyrolskich strzelców krajowych i do żandarmeryi, a to nietylko w podrózach na koszt skarbu, lecz także w służbowych podrózach na ćwiczenia wojskowe i zgromadzenia kontrolne, odbywanych własnym kosztem.

Koncesyonaryusze obowiązani są przystąpić do umowy zawartej przez austriackie spółki kolejowe co do zakupu i utrzymywania w pogotowiu przyborów dla transportów wojskowych, oraz co do pomagania sobie nawzajem służbą i taborem przy uskutecznianiu większych transportów wojskowych, dalej do każdorazem obowiązujących przepisów dla kolei żelaznych na wypadek wojny, jakoteż do umowy dodatkowej o przewozie chorych i rannych, przewożonych w pozycyi leżącej na

rachunek skarbu wojskowego, która weszła w wykonanie z dniem 1. czerwca 1871.

Przepis, który obowiązuje każdorazem pod względem transportów wojskowych kolejami żelaznymi, tudzież każdorazem obowiązujące przepisy dla kolei żelaznych na wypadek wojny nabywają dla koncesjonaryuszy mocy obowiązującej od dnia otwarcia ruchu na koncesjonowanej kolei. Przepisy rzeczono rodzaju, które dopiero po tym terminie zostaną wydane i w Dzienniku ustaw państwa nie będą ogłoszone, staną się dla koncesjonaryuszy obowiązującymi z chwilą, w której im się je urządzenie poda do wiadomości.

Zobowiązania te ciążyą na koncesjonaryuszach tylko o tyle, o ile dopełnienie ich będzie możliwe ze względu na drugorzędny charakter tej linii oraz ze względu na ułatwienia udzielone skutkiem tego pod względem budowy, urządzenia i rodzaju ruchu.

Koncesjonaryusze obowiązani są przy obsadzeniu posad mieć wzgląd na wysłużonych podoficerów armii, marynarki wojennej i obrony krajowej, w myśl ustawy z dnia 19. kwietnia 1872., Dz. u. p. Nr. 60.

§ 6.

Do przewozu korpusów straży cywilnej (straży bezpieczeństwa, straży skarbowej itp.) stosować należy analogicznie zniżoną taryfę, przepisaną dla transportów wojskowych.

§ 7.

Koncesjonaryuszom nie wolno powierzać ruchu na koncesjonowanej kolei osobom trzecim, wyjąwszy przypadek, gdy rząd na to wyraźnie zezwoli.

Rząd zastrzega sobie prawo objęcia każdej chwili ruchu na koncesjonowanej kolei i utrzymywania go aż do upływu okresu koncesyjnego na rachunek koncesjonaryuszy.

W przypadku takim koncesjonaryusze zwracają mają rządowi koszty z powodu utrzymywania tego ruchu rzeczywiście ponoszone.

Zresztą warunki tego utrzymywania ruchu unormowane będą w kontrakcie ruchu, który rząd zawrze z koncesjonaryuszami.

§ 8.

Koncesjonaryusze obowiązani są postarać się o zaopatrzenie swoich funkcyjaryuszów na wypadek niezdolności do pracy i na starość tudzież

o zaopatrzenie ich rodzin i w tym celu przystąpić do zakładu emerytalnego związku austriackich kolei lokalnych, o ileby dla koncesjonowanego przedsiębiorstwa kolejowego nie utworzono własnej kasy emerytalnej, przynajmniej takie same korzyści członkom zapewniającej, względnie przynajmniej takie same obowiązki na koncesjonaryuszy nakładającej, jak w rzeczonym zakładzie emerytalnym.

Owo zaopatrzenie na wypadek niezdolności do pracy i na starość tak należy przeprowadzić, by koncesjonaryusze lub wstępujące w ich miejsce przedsiębiorstwo mieli obowiązek zgłaszać w instytucie emerytalnym związku austriackich kolei lokalnych, względnie we własnej kasie emerytalnej, stałych funkcyjaryuszy z dniem nadania im stałej posady, z innych zaś funkcyjaryuszy przynajmniej tych, którzy pełnią służbę jako kierownicy maszyn, palacze, konduktorzy, strażnicy lub posługacze stacyjni — przy odpowiednim ich zatrudnieniu najpóźniej po ukończeniu trzech lat służby.

§ 9.

Koncesjonaryusze obowiązani są pod warunkami i zastrzeżeniami, w artykule XII. ustawy z dnia 31. grudnia 1894., Dz. u. p. Nr. 2. z r. 1895. podanymi, dozwolić rządowi na jego żądanie każdego czasu współużywania swej kolei do transportów między kolejami już istniejącymi lub dopiero w przyszłości mającymi powstać — na których rząd ruch utrzymuje — w taki sposób, by rząd mógł z prawem samoistnego ustanawiania taryf przeprowadzać lub pozwolić przeprowadzać tak całe pociągi, jak i pojedyncze wozy współużywaną koleją lub jej częściami za opłatą stosownego wynagrodzenia.

§ 10.

Nadaje się koncesjonaryuszom prawo utworzenia — za osobnem zezwoleniem rządu i pod warunkami, które on ustanowi — spółki akcyjnej, która przejmie wszystkie prawa i obowiązki koncesjonaryuszy.

Statut spółki oraz wzory akcyi, które będą wydane, podlegają zatwierdzeniu rządu.

Tekst skryptu dłużnego, który ewentualnie będzie wystawiony celem zaciągnięcia pożyczki ubezpieczonej w księgach kolejowych a nie rozłożonej na częściowe zapisy długu wymaga zatwierdzenia rządowego.

Wydanie obligacyi pierwszeństwa wykluczone jest na tak długo i o tyle, jak długo i o ile ich oprocentowanie i umorzenie nie będzie trwale zabezpieczone według wykazów, które Ministerstwo kolei żelaznych ma zbadać.

Cyfra rzeczywistego, jakoteż imiennego kapitału zakładowego podlega zatwierdzeniu rządu.

W tym względzie przyjmuje się za zasadę, że oprócz kosztów na sporządzenie projektu, budowę i urządzenie kolei, łącznie z kosztami zaopatrzenia się w park kolejowy tudzież kosztów na uposażenie rezerwy kapitału, którą ma rząd oznaczyć — rzeczywiście wyłożonych i należycie wykazanych — z doliczeniem odsetek interkalarnych rzeczywiście zapłaconych w okresie budowy i straty na kursie, gdyby ją istotnie poniesiono przy gromadzeniu kapitału, żadnych wydatków dalszych jakiegobądź rodzaju w kapitał wliczać nie wolno.

Gdyby po wybudowaniu kolei jeszcze jakie nowe budowle wystawione lub urządzenia ruchu pomnożone być miały, można koszta przez to poniesione doliczyć do kapitału zakładowego, jeżeli rząd zgodził się na wzniesienie projektowanych nowych budowli lub na pomnożenie urządzeń ruchu i jeżeli koszta będą należycie wykazane.

Cały kapitał zakładowy umorzony być ma w okresie koncesyjnym według planu amortyzacji, przez rząd zatwierdzonego.

§ 11.

Rząd zastrzega sobie prawo wykupienia koncesjonowanej kolei po jej wybudowaniu i otwarciu na niej ruchu w każdym czasie pod następującymi warunkami:

1. Dla oznaczenia ceny wykupna policzy się czyste roczne dochody przedsiębiorstwa w ciągu ostatnich zamkniętych lat siedmiu przed chwilą wykupna, straci się zaś z tego czyste dochody najniepomyślniejszych dwóch lat, poczem obliczy się średni dochód czysty pozostałych lat pięciu.

2. Gdyby wykupno nastąpić miało przed upływem unormowanego w § 1. czasowego uwolnienia od podatku, w takim razie przez resztujący okres uwolnienia od podatku stanowi obliczony w ten sposób średni dochód czysty owych lat pięciu uściśnić się mającą bez opłaty podatku rentę wykupna. Za czas po upływie wolności podatkowej oznacza się rentę wykupna w ten sposób, że od dochodów, podług których oblicza się sumę średnią, policza się podatek wraz z dodatkami według stopy procentowej odnośnych lat i potrąca go od dochodów. Do pozostałej reszty dolicza się ze względu na to, że stosownie do § 131., lit. a) ustawy z dnia 25. października 1896., Dz. u. p. Nr. 220., opłacać się ma na przyszłość od renty wykupna podatek dziesięcioprocentowy — dodatek w wysokości jednej dziewiątej tego czystego dochodu.

3. Gdyby wykupno nastąpić miało po upływie ustanowionego w § 1. czasowego uwolnienia od podatków, uważać się będzie przy obliczaniu czystych dochodów rocznych podatki i dodatki do podatków, ciążące na wykupionem przedsiębiorstwie kolejowem, oraz wszelkie inne opłaty publiczne za wydatki ruchu.

Jeżeli obowiązek płacenia podatku istniał nie przez wszystkie lata, podług których oblicza się sumę średnią, w takim razie obliczyć należy także co do lat wolnych od podatku podatek wraz z dodatkami według stopy procentowej odnośnych lat i potrącić go z przychodów.

Ze względu jednak na to, że stosownie do § 131., lit. a) ustawy z dnia 25. października 1896., Dz. u. p. Nr. 220., opłacać się ma od renty wykupna podatek dziesięcioprocentowy, doliczyć należy do przeciętnych czystych dochodów, w taki sposób obliczonych, dodatek, wynoszący jedną dziewiątą tych czystych dochodów.

4. Czysty dochód roczny, obliczony w myśl powyższych postanowień, płacić należy koncesyonaryuszom jako wynagrodzenie za wykupioną kolej aż do upływu okresu koncesyjnego w ratach półrocznych, płatnych z dołu dnia 30. czerwca i dnia 31. grudnia każdego roku.

5. Gdyby jednak kolej miała być wykupioną przed upływem siódmego roku ruchu lub gdyby średni dochód czysty, w myśl powyższych postanowień ustępów 1. do 3. obliczony bez uwzględnienia dodatku w ustępach 2. i 3. przewidzianego, nie dawał przynajmniej takiej sumy rocznej, któraby się równała racie rocznej, potrzebnej na oprocentowanie i umorzenie według planu zaciągniętych za zezwoleniem rządu na pokrycie policyjalnych kosztów zakładowych i w księgach kolejowych zabezpieczonych pożyczek, wraz z ratą roczną, potrzebną na oprocentowanie po cztery od sta kapitału akcyjnego, zatwierdzonego przez rząd i na umorzenie tegoż w ciągu trwania koncesyi, w takim razie wynagrodzenie, które państwo ma zapłacić za kolej wykupioną, będzie polegało na tem, że państwo, wymienione wyżej kwoty ryczałtowe płacić będzie w ratach półrocznych z dołu dnia 30. czerwca i dnia 31. grudnia każdego roku i zwracać koncesyonaryuszom podatek rentowy, przypadający od tej renty wykupna.

6. Państwo zastrzega sobie prawo, iż może pożyczki zaciągnięte dla zebrania kapitału na koncesjonowaną kolej, w kwocie według zatwierdzonego planu umorzenia w czasie wykupna jeszcze nie umorzonej, przejąć w każdym czasie w miejsce koncesyonaryusza do zapłaty z własnych funduszów, w którym to wypadku przypadająca do wypłaty

renta wykupna obniża się o kwotę potrzebną do oprocentowania i umorzenia oznaczonego kapitału pożyczkowego, tudzież w danym razie o odpowiadającą temu zapotrzebowaniu kwotę dodatku, który w myśl postanowień ustępów 2. i 3. ma być doliczony do dochodu przeciętnego.

7. Państwo zastrzega sobie dalej prawo, że wolno mu będzie w każdym czasie zamiast niepłatnych jeszcze rent, w myśl postanowień powyższych punktów koncesyonaryuszom należnych, zapłacić kapitał równający się zdyskontowanej według stopy po cztery od sta — licząc odsetki od odsetek — na rok wartości kapitałowej tych rent, po strąceniu, jak się samo przez się rozumie, dodatku, gdyby w myśl postanowień ustępów 2. i 3. mieścił się w tych rentach.

Gdyby państwo postanowiło w taki sposób spłacić kapitał, wolno mu będzie użyć do tego, podług własnego wyboru, gotówki lub obligacyi długu państwa. Obligacye długu państwa liczone będą w takim razie po kursie, jaki wyniknie jako przecięcie z porównania kursów pieniężnych obligacyi długu państwa tego samego rodzaju, notowanych urzędowo na giełdzie wiedeńskiej, w ciągu półroczu bezpośrednio poprzedzającego.

8. Przez wykupienie kolei i od dnia tego wykupienia przechodzi na państwo za wypłatą wynagrodzenia pod l. 1. do 7. przepisanego, bez dalszej zapłaty wolna od ciężarów, względnie obciążona tylko zalegającą jeszcze resztą pożyczek, za zezwoleniem rządowym zaciągniętych, własność i używanie koncesyonowanej kolei ze wszystkimi do niej należącymi ruchomościami i nieruchomościami, licząc tu także tabor wozowy, zapasy materiałów i zapasy kasowe, ewentualnie także koleje podjazdowe własnością koncesyonaryusza będące i ich przedsiębiorstwa poboczne, jakoteż rezerwowe kapitały ruchu i rezerwy utworzone z kapitału zakładowego, o ileby te ostatnie z zezwoleniem rządowym nie były już stosownie do swego przeznaczenia użyte.

9. Uchwała rządu, tycząca się wykonania państwowego prawa wykupna, które nastąpić może zawsze tylko z początkiem roku kalendarzowego, oznajmiona będzie przedsiębiorstwu kolejowemu we formie deklaracyi najpóźniej do 31. października bezpośrednio poprzedzającego roku.

Deklaracya ta określać będzie następujące szczegóły:

- a) termin, od którego wykupno następuje;
- b) przedsiębiorstwu kolejowemu, będącemu przedmiotem wykupna i inne przedmioty majątkowe, które bądź jako przynależność przedsiębiorstwa kolejowego bądź jako zaspokojenie pretensyi państwa lub z jakichkolwiek innych tytułów prawnych przejść mają na państwo;

c) kwotę ceny wykupna (l. 1. do 7.), którą państwo zapłacić ma przedsiębiorstwu kolejowemu, ewentualnie tymczasowo obliczoną z zastrzeżeniem późniejszego sprostowania, z oznaczeniem terminu i miejsca płatności.

10. Państwo zastrzega sobie prawo ustanowienia — jednocześnie z doręczeniem deklaracyi tyczącej się wykupna — osobnego komisarza do czuwania nad tem, żeby stan majątku, począwszy od tej chwili, nie został na szkodę państwa zmieniony.

Od chwili deklaracyi co do wykupna, wymaga wszelka sprzedaż lub obciążenie nieruchomości, w niej wymienionych, pozwolenia tego komisarza.

Tosamo odnosi się do przyjmowania wszelkich nowych zobowiązań, które albo przekraczają zakres zwyczajnego toku interesów albo powodują trwałe obciążenie.

11. Koncesyonaryusze obowiązani są mieć o to staranie, aby rząd mógł w dniu na wykupienie wyznaczonym objąć w fizyczne posiadanie wszystkie w deklaracyi wykupna wymienione przedmioty majątkowe.

Gdyby koncesyonaryusze nie uczynili zadość temu zobowiązaniu, będzie rząd miał prawo nawet bez ich zezwolenia i bez sądowej interwencyi objąć w fizyczne posiadanie oznaczone w deklaracyi przedmioty majątkowe.

Począwszy od chwili wykupienia, odbywać się będzie ruch na wykupionej kolei na rachunek państwa; przeto od tej chwili przypadają wszelkie dochody ruchu na korzyść państwa, na koszt jego zaś wszelkie wydatki ruchu.

Czyste dochody, jakie okażą się z obrachunku po chwilę wykupienia, pozostaną własnością przedsiębiorstwa kolejowego, które natomiast odpowiadać ma samo za wszelkie należytości obrachunkowe i za wszelkie inne długi, pochodzące z budowy i ruchu kolei aż do chwili powyższej.

12. Rząd zastrzega sobie prawo zahipotekowania na podstawie deklaracyi wykupna (l. 9.), prawa własności państwa na wszystkich nieruchomościach majątkowych, wskutek wykupienia na państwo przechodzących.

Koncesyonaryusze obowiązani są oddać rządowi na jego żądanie do dyspozycyi wszelkie dokumenty prawne, jakichby do tego celu od nich potrzebował.

§ 12.

Trwanie koncesyi łącznie z ochroną przeciw zakładaniu nowych kolei w myśl § 9., lit. b) ustawy o koncesjach na koleje żelazne oznacza się na lat dziewięćdziesiąt (90), licząc od dnia dzisiejszego, a gaśnie ona po upływie tego czasu.

Pod warunkami przewidzianymi w § 16. może rząd także przed upływem powyższego czasu uznać koncesję za zgasłą.

§ 13.

Gdy koncesya zgaśnie i od dnia jej zgaśnięcia przechodzi na państwo bez wynagrodzenia wolna od ciężarów własność i używanie koncesyjonowanej kolei i wszystkich ruchomych i nieruchomych przynależności, licząc tu także tabor wozowy, zapasy materiałów i zapasy kasowe, będące ewentualnie własnością koncesyonaryuszy koleje podjazdowe i przedsiębiorstwa poboczne, jakoteż rezerwowe kapitały ruchu i rezerwy, utworzone z kapitału zakładowego, o ileby te ostatnie za zezwoleniem rządu nie były już stosownie do swego przeznaczenia zużyte.

§ 14.

Tak wtedy, gdy koncesya niniejsza zgaśnie, jak i w razie wykupienia kolei (§ 11.), zatrzymują koncesyonaryusze na własność fundusz rezerwowy, utworzony z własnych dochodów przedsiębiorstwa i ewentualne aktywa obrachunkowe, tudzież te osobne zakłady i budynki z własnego majątku wzniesione lub nabyte, do których zbudowania lub nabycia rząd koncesyonaryuszy z tym wyraźnym dodatkiem upoważnił, że przedmioty te nie mają stanowić przynależności kolei.

§ 15.

Rząd ma prawo przekonywać się, czy budowa kolei i jej urządzenia ruchu są we wszystkich częściach odpowiednio celowi i sumiennie wykonane, tudzież zarządzić, aby wadom w tym względzie zapobieżono względnie je usunięto.

Rząd ma także prawo wglądać w zarząd kolei przez wydelegowanego przez siebie funkcjonariusza, a w szczególności nadzorować, aby budowę wykonano zgodnie z projektem i kontraktami za pośrednictwem organów nadzorczych, wydelegowanych na koszt koncesyonaryuszy i to w sposób, jaki uzna za stosowny.

W razie utworzenia spółki akcyjnej, komisarz przez rząd ustanowiony ma także prawo bywać na posiedzeniach rady zawiadowczej lub innej reprezentacji sprawującej zarząd spółki jakoteż na walnych zgromadzeniach, ile razy uzna to za potrzebne i zawieszać wszelkie takie uchwały lub zarządzenia, któreby się sprzeciwiały ustawom, koncesyi lub statutowi spółki, względnie były szkodliwe dla publicznego dobra; w przypadku jednak takim winien komisarz przedstawić sprawę natychmiast Ministerstwu kolei żelaznych do decyzji, która zapaść ma bezzwłocznie z mocą spółkę wiążącą.

§ 16.

Rząd zastrzega sobie ponadto prawo tej treści, że gdyby pomimo poprzedniego ostrzeżenia dopuszczono się ponownie naruszenia lub zaniebdania jednego z obowiązków, przepisanych dokumentem koncesyjnym, warunkami koncesyi lub ustawami, będzie temu zapobiegał środkami odpowiadającymi ustawom, a według okoliczności uzna koncesję za zgasłą jeszcze przed upływem okresu koncesyjnego. W szczególności można uznać koncesję za zgasłą jeszcze przed upływem okresu koncesyjnego, jeżeli niedopełniono zobowiązań względem ukończenia budowy i otwarcia ruchu określonych w § 2., o ile ewentualne przekroczenie terminu nie dałoby się usprawiedliwić w myśl § 11., lit. b, ustawy o koncesjach na koleje żelazne.

Derschatta wlr.

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Część IV. — Wydana i rozesłana dnia 15. stycznia 1908.

Treść: (№ 9—11.) 9. Obwieszczenie, dotyczące zawartego pomiędzy Ministrem skarbu królestw i krajów reprezentowanych w Radzie państwa z jednej strony a Ministrem skarbu krajów świętej Korony węgierskiej z drugiej strony układu z dnia 8. października 1907. co do postępowania z odsetkami od papierów wartościowych, emitowanych w drugim państwie, pod względem podatku rentowego według ustawy austriackiej z dnia 25. października 1896., względnie podatku od procentów z kapitału i rent według XXII. węgierskiego artykułu ustawy z roku 1875. — 10. Reskrypt Ministerstwa skarbu celem wykonania ogłoszonego obwieszczeniem Ministerstwa skarbu z dnia 31. grudnia 1907. układu pomiędzy Ministrem skarbu królestw i krajów reprezentowanych w Radzie państwa z jednej strony a Ministrem skarbu krajów świętej Korony węgierskiej z drugiej strony co do postępowania z odsetkami od papierów wartościowych, emitowanych w drugim państwie, pod względem podatku rentowego według ustawy austriackiej z dnia 25. października 1896. względnie podatku od procentów z kapitału i rent według XXII. węgierskiego artykułu ustawy z roku 1875. — 11. Reskrypt Ministerstwa skarbu celem wykonania zatwierdzonego ustawą z dnia 30. grudnia 1907. układu z daty 8. października 1907., zawartego w przedmiocie unikania podwójnych opodatkowań takich przedsiębiorstw, które rozciągają zakres swoich interesów na oba państwa, oraz w przedmiocie kilku innych spraw, dotyczących bezpośredniego opodatkowania, pomiędzy Ministrem skarbu królestw i krajów reprezentowanych w Radzie państwa z jednej strony a Ministrem skarbu krajów świętej Korony węgierskiej z drugiej strony.

9.

Obwieszczenie Ministerstwa skarbu z dnia 31. grudnia 1907.,

dotyczące zawartego pomiędzy Ministrem skarbu królestw i krajów reprezentowanych w Radzie państwa z jednej strony a Ministrem skarbu krajów świętej Korony węgierskiej z drugiej strony układu z dnia 8. października 1907. co do postępowania z odsetkami od papierów wartościowych, emitowanych w drugim państwie pod względem podatku rentowego według ustawy austriackiej z dnia 25. października 1896., Dz. u. p. Nr. 220., względnie podatku od procentów z kapitału i rent według XXII. węgierskiego artykułu ustawy z roku 1875.

Pomiędzy Ministrem skarbu królestw i krajów reprezentowanych w Radzie państwa z jednej strony

a Ministrem skarbu krajów świętej Korony węgierskiej z drugiej strony zawarty został następujący układ:

Układ

pomiędzy

Ministrem skarbu królestw i krajów reprezentowanych w Radzie państwa z jednej strony a Ministrem skarbu krajów świętej Korony węgierskiej z drugiej strony,

dotyczący

postępowania z odsetkami od papierów wartościowych, emitowanych w drugim państwie, pod względem podatku rentowego według ustawy austriackiej z dnia 25. października 1896., Dz. u. p. Nr. 220., względnie podatku od procentów z kapitału i rent według XXII. węgierskiego artykułu ustawy z roku 1875.

§ 1.

Niezależnie od osobnych postanowień artykułu III., ustępu 2. układu dodatkowego do układu

dotyczącego przyczyniania się krajów świętej Korony węgierskiej do ciężarów ogólnego długu państwowego, nie należy od odsetek od emitowanych i emitować się mających przez kraje świętej Korony węgierskiej państwowych zapisów długu oraz od emitowanych obligacji oswobodzenia gruntów i obligacji wykupna regalu szynkownego pobierać w królestwach i krajach reprezentowanych w Radzie państwa podatku rentowego według ustawy z dnia 25. października 1896., Dz. u. p. Nr. 220.

Stosownie do tego odnosi się obecnie uwolnienie od podatku rentowego do następujących węgierskich papierów wartościowych, będących w obiegu:

1. do zapisów długu państwowego 4procentowej pożyczki rentowej, oprocentowanej w złocie;

2. do zapisów długu państwowego węgierskiej pożyczki rentowej, opiewającej na walutę koronową;

3. do zapisów długu państwowego pożyczki rentowej, wydanej na podstawie XXX. artykułu ustawy z roku 1897., oprocentowanej po 3 $\frac{1}{2}$ od sta;

4. do państwowych 3 procentowych obligacji w złocie wydanych celem zebrania kapitału na usunięcie przeszkód żeglugi przy Żelaznej bramie na dolnym Dunaju i na tamtejszych kataraktach;

5. do kwitów udziałowych procentowej pożyczki preniowej, emitowanej celem regulacji Cisy i jej dopływu oraz odbudowania miasta Szeged (Szegedynu);

6. do 4procentowych, wolnych od podatku, węgierskich zapisów długu państwa z tytułu oswobodzenia gruntów;

7. do 4procentowych, wolnych od podatku kroacko-slawońskich zapisów długu państwa z tytułu oswobodzenia gruntów;

8. do 4 $\frac{1}{2}$ procentowych zapisów dłużnych kroacko-slawońskiego długu z tytułu wynagrodzenia za prawo regalu szynkownego i

9. do królewsko-węgierskich oprocentowanych kwitów kasowych.

Z drugiej strony odsetki od jednolitego długu państwa oraz długu państwowego królestw i krajów reprezentowanych w Radzie państwa, tudzież od długów tychże królestw i krajów już emitowanych lub w przyszłości emitować się mających nie będą poddane w krajach świętej Korony węgierskiej podatkowi od procentów z kapitału i rent według XXII. artykułu ustawy z roku 1875.

§ 2.

Dywidend wypłacanych przez spółki akcyjne, opodatkowane w myśl XXIV. węgierskiego artykułu ustawy z roku 1875., oraz tych odsetek priorytetowych, którym nie przyznano w krajach świętej Korony węgierskiej ustawowej wolności od podatku,

nie podda się w królestwach i krajach reprezentowanych w Radzie państwa podatkowi rentowemu.

Z drugiej strony dywidendy spółek akcyjnych, opodatkowanych w królestwach i krajach reprezentowanych w Radzie państwa według rozdziału drugiego ustawy z dnia 25. października 1896., Dz. u. p. Nr. 220., oraz odsetki priorytetowe opodatkowane według powołanej ustawy nie będą podlegały w krajach świętej Korony węgierskiej podatkowi od procentów z kapitału i rent.

Obustronni Ministrowie skarbu będą sobie przesyłali najpóźniej do 15. grudnia każdego roku spis wolnych od podatku spółek akcyjnych i priorytetów, który następnie ogłaszać się będzie w odpowiedni sposób celem pouczenia władz podatkowych.

§ 3.

Odsetki od listów zastawnych, emitowanych w krajach świętej Korony węgierskiej podlegają w królestwach i krajach reprezentowanych w Radzie państwa — o ileby według ogólnych postanowień ustaw podatkowych nie doznawały jako odsetki od papierów wartościowych, emitowanych poza tym ostatnim obszarem państwowym, korzystniejszego traktowania — dwuprocentowemu względnie półprocentowemu podatkowi rentowemu, który ma być pobierany na podstawie zeznań (§ 131. ustawy z dnia 25. października 1896., Dz. u. p. Nr. 220., względnie ustawa z dnia 26. czerwca 1901., Dz. u. p. Nr. 80.).

Półprocentowa stopa odsetek ma być zastosowana do listów zastawnych, emitowanych przez takie węgierskie zakłady, które ze względu na ich postanowienia statutowe i ze względu na ich całą organizację wewnętrzną można uważać za równorzędne z zakładami emisyjnymi, wymienionymi w ustawie z dnia 26. czerwca 1901., Dz. u. p. Nr. 80.

Odsetki od listów zastawnych, emitowanych w królestwach i krajach reprezentowanych w Radzie państwa — o ileby według ogólnych postanowień ustaw podatkowych nie doznawały jako odsetki od papierów wartościowych, emitowanych poza krajami świętej Korony węgierskiej, korzystniejszego traktowania — będą w krajach świętej Korony węgierskiej postawione pod względem podatku od procentów z kapitału i rent na równi z odsetkami od listów zastawnych, emitowanych w tych krajach; uwolnienia od podatku i ulgi podatkowe przyznane w krajach świętej Korony węgierskiej odsetkom od listów zastawnych niektórych zakładów emisyjnych służą zatem także odsetkom od listów zastawnych tych zakładów emisyjnych w królestwach i krajach reprezentowanych w Radzie państwa, które co do istoty rzeczy czynią zadość ustawowym wymogom owych uwolnień od podatku i ulg podatkowych.

§ 4.

Układ niniejszy nabiera mocy obowiązującej w dniu 1. stycznia 1908.

§ 5.

Każdemu z obu Ministrów skarbu zastrzega się prawo wypowiedzenia niniejszego układu w ten sposób, iż wypowiedzenie, które nastąpi przed 1. września pewnego roku, będzie skuteczne już na rok bezpośrednio następujący po roku kalendarzowym wypowiedzenia, zaś wypowiedzenie, które na-

stąpi po tej chwili, dopiero poczynszy od drugiego następującego roku kalendarzowego.

W czasie trwania umowy, dotyczącej uregulowania wzajemnych stosunków handlowych i obrotowych pomiędzy królestwami i krajami reprezentowanymi w Radzie państwa a krajami świętej Korony węgierskiej, zawartej na czas od 1. stycznia 1908. do 31. grudnia 1917., nie można jednak skorzystać jednostronnie także z prawa wypowiedzenia, wyjąwszy gdyby miano przeprowadzić istotną zmianę odnośnego ustawodawstwa podatkowego.

Powyższy układ ogłasza się na zasadzie § 285. ustawy z dnia 25. października 1896., Dz. u. p. Nr. 220., dotyczącej bezpośrednich podatków osolistych, z mocą obowiązującą dla królestw i krajów reprezentowanych w Radzie państwa.

Korytowski wr.

10.

Reskrypt Ministerstwa skarbu z dnia 31. grudnia 1907.

celem wykonania ogłoszonego obwieszczenia Ministerstwa skarbu z dnia 31. grudnia 1907., Dz. u. p. Nr. 9. z roku 1908., układu pomiędzy Ministrem skarbu królestw i krajów reprezentowanych w Radzie państwa z jednej strony a Ministrem skarbu krajów świętej Korony węgierskiej z drugiej strony co do postępowania z odsetkami od papierów wartościowych, emitowanych w drugim państwie, pod względem podatku rentowego według ustawy austriackiej z dnia 25. października 1896., Dz. u. p. Nr. 220., względnie podatku od procentów z kapitału i rent według XXII. węgierskiego artykułu ustawy z roku 1875.

Celem wykonania układu ogłoszonego obwieszczeniem Ministerstwa skarbu z dnia 31. grudnia 1907., Dz. u. p. Nr. 9. z roku 1908., na zasadzie § 285. ust. o pod. os. wydaje się co do szczegółów następujące objaśnienia względnie wskazówki:

1. Do § 1.:

Postanowienia artykułu III., ustępu 2. układu dodatkowego do układu dotyczącego przyczyniania się krajów świętej Korony węgierskiej do ciężarów ogólnego długu państwowego będą stosowane do obligacji węgierskiego państwowego długu rentowego, które ewentualnie wyda się w swoim czasie

celem przewidzianej w artykule II. powołanego układu zapłaty w kapitale. W tym względzie wydane zostaną w właściwym czasie bliższe wskazówki.

2. Do §. 2.:

Spis spółek akcyjnych i obligacji pierwszeństwa wolnych na Węgrzech od podatku względnie spis dywidend i procentów priorytetowych węgierskich spółek akcyjnych, podlegających w kraju tułtejszym podatkowi rentowemu stosownie do ogólnych postanowień ustawy o podatku osobistym (§ 127.) ogłosi się osobnym reskryptem.

3. Do § 3.:

Według § 3., ustępu 2. układu korzystać będą na razie z dobrodziejstwa półprocentowej stopy podatku rentowego odsetki od listów zastawnych następujących węgierskich zakładów:

1. węgierskiego Zakładu kredytowego ziemskiego w Budapeszcie,
2. krajowego Zakładu kredytowego ziemskiego dla drobnych właścicieli ziemskich w Budapeszcie,
3. Zakładu kredytowego ziemskiego w Hermansztadzie.

Zresztą zastrzega sobie Ministerstwo skarbu, że także w przyszłości będzie ogłaszało z podaniem nazwy i bliższego oznaczenia węgierskie listy zastawne, które mają być traktowane według § 3., ustępu 2.

Korytowski wr.

11.

Reskrypt Ministerstwa skarbu z dnia 31. grudnia 1907.

celem wykonania zatwierdzonego ustawą z dnia 30. grudnia 1907., Dz. u. p. Nr. 278., układu z daty 8. października 1907., zawartego w przedmiocie unikania podwójnych opodatkowań takich przedsiębiorstw, które rozciągają zakres swoich interesów na oba państwa, oraz w przedmiocie kilku innych spraw, dotyczących bezpośredniego opodatkowania, pomiędzy Ministrem skarbu królestw i krajów reprezentowanych w Radzie państwa z jednej strony a Ministrem skarbu krajów świętej Korony węgierskiej z drugiej strony.

Celem wykonania zatwierdzonego ustawą z dnia 30. grudnia 1907., Dz. u. p. Nr. 278., układu z daty 8. października 1907., zawartego w przedmiocie unikania podwójnych opodatkowań takich przedsiębiorstw, które rozciągają zakres swoich interesów na oba państwa, oraz w przedmiocie kilku innych spraw, dotyczących bezpośredniego opodatkowania pomiędzy Ministrem skarbu królestw i krajów reprezentowanych w Radzie państwa z jednej strony a Ministrem skarbu krajów świętej Korony węgierskiej z drugiej strony, wydaje się następujące objaśnienia względnie wskazówki:

I. W miejsce postanowień traktatu celnego i handlowego oraz ustawy z dnia 28. lipca 1871., Dz. u. p. Nr. 89., powołanych w § 8. ustawy o podatku osobistym z dnia 25. października 1896., Dz. u. p. Nr. 220., względnie w miejsce ustaw z dnia 28. lipca 1871., Dz. u. p. Nr. 89., i z dnia 11. kwietnia 1873., Dz. u. p. Nr. 54., powołanych w § 87. ustawy o podatku osobistym, wstępują postanowienia zatwierdzonego ustawą z dnia 30. grudnia 1907., Dz. u. p. Nr. 278., układu dotyczącego uregulowania wzajemnych stosunków handlowych i obrotowych pomiędzy królestwami i krajami reprezentowanymi w Radzie państwa a krajami świętej Korony węgierskiej oraz postanowienia zatwierdzonego tą samą ustawą układu z daty 8. października 1907., zawartego w przedmiocie unikania podwójnych opodatkowań takich przedsiębiorstw, które rozciągają zakres swoich interesów na oba państwa, oraz w przedmiocie kilku innych spraw dotyczących bezpośredniego opodatkowania, pomiędzy Ministrem skarbu królestw i krajów reprezentowanych w Radzie państwa z jednej strony a Ministrem skarbu krajów świętej Korony węgierskiej z drugiej strony.

Układ ten oznaczać się będzie w skróceniu jako „układ z Węgry co do unikania podwójnych opodatkowań“.

Stosownie do tego wydaje się co do szczegółów jeszcze następujące postanowienia, a to:

II. Do rozdziału pierwszego układu co do unikania podwójnych opodatkowań, § 3:

Gdyby istniejąca lub nowo powstała spółka rozszerzyła przedsiębiorstwo żeglugi na graniczne dopływy Dunaju — przyczem za dopływy graniczne uważać tutaj należy rzeki poboczne Dunaju, o ile brzogi ich należą do obu obszarów państwowych — natenczas opodatkowanie przemysłu tego nastąpić winno w obu obszarach państwowych według klucza, który w swoim czasie będzie zgodnie postanowiony. W tym celu winna władza skarbowa, właściwa do opodatkowania spółki, donieść Ministerstwu skarbu o ewentualnem przeprowadzeniu takiego rozszerzenia przedsiębiorstwa żeglugi.

III. Do rozdziału drugiego układu:

1. Postanowienia rozdziału drugiego odnoszą się do podatku zarobkowego I. i II. rozdziału ustawy o podatku osobistym przedsiębiorstw zarobkowych, które rozszerzają zakres swoich interesów na oba państwa. O ile według postanowień tego rozdziału (§§ 7., 10.) nie należy co do przedsiębiorstwa drugiego obszaru państwowego przyjąć istnienia zakładu przemysłowego w królestwach i krajach reprezentowanych w Radzie państwa, natenczas także przedsiębiorca zamieszkały w drugim obszarze państwowym nie podlega w myśl § 153., l. 1., lit. b, i l. 2., lit. b ust. o pod. os. podatkowi osobistodochodowemu od dochodu płynącego z odnosnego przedsiębiorstwa. Natomiast obowiązek opłaty podatku osobistodochodowego uzasadniony w myśl § 153., l. 1., lit. a, i l. 2., lit. a nie doznaje zmiany wskutek postanowień niniejszego rozdziału.

2. Do § 7.: W myśl tego paragrafu reguluje się niniejszem opodatkowanie uczęszczających na targi w ten sposób, że uczęszczanie na zwykłe targi roczne i tygodniowe, odbywające się bez korzystania ze stałe przydzielonego zakładu przemysłowego, ma być wolne od podatku, natomiast zaś regularne uczęszczanie na targi, odbywające się przy trwałem korzystaniu z zakładów przemysłowych lub innych urządzeń (rzeźni, stajni), ma podlegać podatkowi.

3. Do § 10.: Celem należytego wykonania § 10., ustępu 1. postanawia się na podstawie porozumienia z królewsko-węgierskim Rządem, iż przy wymiarze podatku od kantorów sprzedaży i składów fabrycznych przyjąć należy zysk handlowy w regule w wysokości nie wyższej, jak jedna trzecia i nie niższej, jak jedna dziesiąta zysku ogólnego, uzyska-

nego z obrotu zapośredniczonego przez zakład przemysłowy, podczas gdy pozostała część tegoż pominie się jako zysk produkcyjny przy opodatkowaniu kanтору sprzedaży lub składu fabrycznego.

IV. Do rozdziału trzeciego układu:

1. Do § 17.:

- a) Za służących w c. i k. wojsku (w c. i k. marynarce wojennej) należy uważać wojskowych, służących czynnie i urlopowanych z pensją tymczasową tudzież wojskowych w stanie spoczynku, którzy za nadwyżką dopłacaną do poborów aktywnych lub za płacą dzienną albo remuneracją zajęci są służbowo przy kometdach (władzach, zakładach) c. i k. wojska (c. i k. marynarki wojennej).
- b) Zarządzenia § 17. stosują się także do delegatów weterynarskich, będących obywatelami węgierskimi, których eksponowano w tutejszym obszarze krajowym celem wykonania artykułu XX. zatwierdzonego ustawą z dnia 30. grudnia 1907., Dz. u. p. Nr. 278., układu dotyczącego uregulowania wzajemnych stosunków handlowych i obrotowych.

2. Do § 18.:

- a) Odnośnie do podatkowego traktowania wojskowych poborów emerytalnych postanawia się na podstawie porozumienia z królewsko-węgierskim Rządem, iż osoby należące do stanu spoczynku jednej z obu obron krajowych podlegają podatkowi w tem państwie, do którego obrony krajowej należą, zaś osoby należące do stanu spoczynku c. i k. wojska w tym obszarze państwowym, w którym mieszkają, a to co do swych pełnych wojskowych pobo-

rów emerytalnych, skutkiem czego należy je w każdym wypadku uwolnić w drugim obszarze państwowym od opodatkowania; ma to zwłaszcza zastosowanie także do tych wypadków, w których wojskowe pobory emerytalne obciążają po części etat c. i k. wspólnego wojska a po części ogólny c. i k. etat pensji cywilnych względnie etat królewsko-węgierskiej obrony krajowej.

- b) Na podstawie porozumienia się z królewsko-węgierskim Rządem nie pociągną za sobą postanowienia § 18. co do obrachowania podatku od poborów służbowych urzędników wspólnych, pozostających w służbie dyplomatycznej lub konsularnej za granicą, zmiany w dotychczasowej praktyce.

V. Do rozdziału czwartego układu, § 21., ustęp 2.:

Ewentualne prośby o odpisanie podatków na podstawie postanowień układu w przedmiocie unikania podwójnych opodatkowań względnie na podstawie powyższych postanowień przedkładać należy Ministerstwu skarbu.

Zarządzenia przepisu wykonawczego do ustawy o podatku osobistym, które ewentualnie stałyby w sprzeczności z postanowieniami układu z dnia 8. października 1907. względnie z powyższymi postanowieniami wykonawczymi, tracą niniejszem moc obowiązującą. Ogłoszenie nowego brzmienia przepisów wykonawczych I., artykuł 7., II., artykuł 10., III., artykuł 4. i artykuł 6., oraz IV., artykuł 1. nastąpi później.

Korytowski wlr.

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych

wychodzi nakładem c. k. Drukarni nadwornej i państwowej w Wiedniu, dzielnica I., Seilerstätte l. 24,
także w roku 1908. w języku

niemieckim, chorwackim, czeskim, polskim, rumuńskim, ruskim, słoweńskim i włoskim.

Prenumerata na cały **rocznik 1908** każdego z tych ośmiu wydań Dziennika ustaw państwa wynosi za egzemplarz **8 K.** Pojedyncze jego części można odbierać w miejscu lub otrzymywać bezpłatnie pocztą.

Prenumerować można w składzie c. k. Drukarni nadwornej i państwowej w Wiedniu, dzielnica I., Seilerstätte l. 24, i nabywać tamże także pojedyncze roczniki i pojedyncze części Dziennika ustaw państwa.

Ponieważ Dziennik ustaw państwa wydaje się względnie rozsyła się abonentom tylko po poprzednim złożeniu prenumeraty rocznej, przeto należy równocześnie z zaabonowaniem uiścić także przypadającą kwotę pieniężną; celem umożliwienia szybkiego i niewadliwego doręczenia pocztowego należy podać prócz dokładnego adresu mieszkania także odnośny okrąg doręczeń pocztowych.

Pojedyncze roczniki wydania **niemieckiego** można nabywać:

Rocznik	1849 za . . .	4 K 20 h	Rocznik	1869 za . . .	6 K — h	Rocznik	1889 za . . .	6 K — h
"	1850 " . . .	10 " 50 "	"	1870 " . . .	2 " 80 "	"	1890 " . . .	5 " 40 "
"	1851 " . . .	2 " 60 "	"	1871 " . . .	4 " — "	"	1891 " . . .	6 " — "
"	1852 " . . .	5 " 20 "	"	1872 " . . .	6 " 40 "	"	1892 " . . .	10 " — "
"	1853 " . . .	6 " 30 "	"	1873 " . . .	6 " 60 "	"	1893 " . . .	6 " — "
"	1854 " . . .	8 " 40 "	"	1874 " . . .	4 " 60 "	"	1894 " . . .	6 " — "
"	1855 " . . .	4 " 70 "	"	1875 " . . .	4 " — "	"	1895 " . . .	7 " — "
"	1856 " . . .	4 " 90 "	"	1876 " . . .	3 " — "	"	1896 " . . .	7 " — "
"	1857 " . . .	5 " 70 "	"	1877 " . . .	2 " — "	"	1897 " . . .	15 " — "
"	1858 " . . .	4 " 80 "	"	1878 " . . .	4 " 60 "	"	1898 " . . .	6 " — "
"	1859 " . . .	4 " — "	"	1879 " . . .	4 " 60 "	"	1899 " . . .	10 " — "
"	1860 " . . .	3 " 40 "	"	1880 " . . .	4 " 40 "	"	1900 " . . .	7 " — "
"	1861 " . . .	3 " — "	"	1881 " . . .	4 " 40 "	"	1901 " . . .	6 " — "
"	1862 " . . .	2 " 80 "	"	1882 " . . .	6 " — "	"	1902 " . . .	7 " 50 "
"	1863 " . . .	2 " 80 "	"	1883 " . . .	5 " — "	"	1903 " . . .	9 " — "
"	1864 " . . .	2 " 80 "	"	1884 " . . .	5 " — "	"	1904 " . . .	5 " — "
"	1865 " . . .	4 " — "	"	1885 " . . .	3 " 60 "	"	1905 " . . .	6 " — "
"	1866 " . . .	4 " 40 "	"	1886 " . . .	4 " 60 "	"	1906 " . . .	12 " — "
"	1867 " . . .	4 " — "	"	1887 " . . .	5 " — "	"	1907 " . . .	13 " — "
"	1868 " . . .	4 " — "	"	1888 " . . .	8 " 40 "			

Pojedyncze roczniki **wydań w innych siedmiu językach** od r. 1870. począwszy można nabywać po tej samej cenie co wydanie niemieckie.

Nabywającym na raz przynajmniej 10 dowolnie wybranych, zupełnych roczników Dziennika ustaw państwa przynajmniej 20%, a nabywającym na raz przynajmniej 25 dowolnie wybranych, zupełnych roczników Dziennika ustaw państwa opust 25%, zaś nabywającym na raz przynajmniej 35 dowolnie wybranych, zupełnych roczników Dziennika ustaw państwa opust 30%.

NB. Części niemieckiego wydania Dziennika ustaw państwa, które **zaginięły** lub doszły w stanie **wadliwym**, reklamować należy najpóźniej w **przebiegu czterech tygodni** po ich ukazaniu się, zaś części wydań nieniemieckich najpóźniej w **przebiegu sześciu tygodni** po wydaniu spisu rzeczy i karty tytułowej do odnośnych wydań, wprost w c. k. Drukarni nadwornej i państwowej w Wiedniu, dzielnica III., Rennweg l. 16.

Po upływie tego terminu można pojedyncze części Dziennika ustaw państwa dostać wyłącznie tylko **za opłatą ceny handlowej** ($\frac{1}{4}$ arkusza = 2 strony za 2 h).

Ponieważ **wszystkie roczniki wydania niemieckiego** począwszy od roku 1849. i **wszystkie roczniki wydań w innych siedmiu językach** począwszy od roku 1870. są **całkowicie uzupełnione**, przeto można nabyć w składzie c. k. Drukarni nadwornej i państwowej w Wiedniu, dzielnica I., Seilerstätte Nr. 24., **nie tylko każdy pojedynczy rocznik po cenie wyżej podanej, lecz nawet każdą z osobna część** wszystkich tych roczników po cenie handlowej ($\frac{1}{4}$ arkusza = 2 strony za 2 h); tym sposobem umożliwione zostało uzupełnienie niekompletnych roczników i zestawienie pojedynczych części podług materyi.

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Część V. — Wydana i rozesłana dnia 18. stycznia 1908.

Treść: (№ 12—14.) 12. Rozporządzenie, dotyczące upoważnienia c. k. Urzędu celnego głównego w Meranie do odprawiania pocztowych przesyłek żywych roślin. — 13. Obwieszczenie, dotyczące rozszerzenia upoważnień ekspozytury celnego Neustift. — 14. Rozporządzenie, co do uwolnienia stron od opłacania należności manipulacyjnych i kosztu druków, wynikających w obrocie przekazowym Urzędu pocztowych kas oszczędności z sądami i cywilno-sądowymi urzędami depozytowymi.

12.

Rozporządzenie Ministerstw rolnictwa, spraw wewnętrznych, skarbu, handlu i kolei żelaznych z dnia 25. listopada 1907.,

dotyczące upoważnienia c. k. Urzędu celnego głównego w Meranie do odprawiania pocztowych przesyłek żywych roślin.

Dotatkowo do rozporządzenia Ministerstw rolnictwa, spraw wewnętrznych, handlu i skarbu z dnia 15. lipca 1882., Dz. u. p. Nr. 107., dotyczącego środków ostrożności, które zachować należy w stosunkach z zagranicą dla zapobieżenia zawleczeniu mszycy winnej (*Phylloxera vastatrix*), upoważnia się c. k. Urząd celny główny w Meranie do odprawiania posyłek nadchodzących pocztą z zagranicy a zawierających przedmioty wymienione pod Nr. 2. dodatku do powyższego rozporządzenia (załącznik C do § 18. przep. wyk. do ustawy o taryfie celnej a, punkt IV.) według przepisów wydanych co do odprawiania takich posyłek przez urzędy celne do tego upoważnione.

Korytowski wlr.

Bienerth wlr.

Derschatta wlr.

Fiedler wlr.

Ebenhoch wlr.

13.

Obwieszczenie Ministerstwa skarbu z dnia 9. stycznia 1908.,

dotyczące rozszerzenia upoważnień ekspozytury celnego Neustift.

Ekspozyturę Neustift Urzędu celnego pobocznego Oberkappel wyposaża się w upoważnienia urzędu celnego pobocznego II. klasy.

Jest ona uprawniona także do stosowania skróconego postępowania przy przeprowadzaniu posyłek do Urzędu celnego pobocznego Oberzell.

Korytowski wlr.

14.

Rozporządzenie Ministerstwa sprawiedliwości i Ministerstwa skarbu w porozumieniu z Najwyższą Izbą obrachunkową z dnia 13. stycznia 1908.,

co do uwolnienia stron od opłacania należności manipulacyjnych i kosztu druków, wynikających w obrocie przekazowym Urzędu pocztowych kas oszczędności z sądami i cywilno-sądowymi urzędami depozytowymi.

Na podstawie porozumienia się, które przyszło do skutku pomiędzy Ministerstwami skarbu i spra-

wiedliwości, nie mają strony nadal obowiązku pokrywania należności manipulacyjnych (kosztów wpłacania i wypłacania) i kosztu druków w obrocie przekazowym (czekowym i klirngowym) Urzędu pocztowych kas oszczędności z władzami sądowymi (sądami i cywilno-sądowymi urzędami depozytowymi).

Z chwilą ogłoszenia tego rozporządzenia tracą zatem moc obowiązującą wszystkie przepisy sprzeciwiające się niniejszemu zarządzeniu, a w szczególności:

- a) postanowienia zawarte w § 102.) wydanej rozporządzeniem Ministerstwa sprawiedliwości z dnia 5. maja 1897., Dz. u. p. Nr. 112.) instrukcyi dla sądów pierwszej i drugiej instancyi,
- b) postanowienia zawarte w §§ 17., 19., 20., 26. i 27. rozporządzenia ministeryalnego z dnia 1. maja 1903., Dz. u. p. Nr. 104., wydanego dla okręgu cywilno-sądowych Urzędów depozytowych w Wiedniu, Pradze, Gracu i Tryeście,

c) postanowienia zawarte w §§ 12., 55., 56., 80., 81., 135. i 136. instrukcyi dla cywilno-sądowego Urzędu depozytowego w Bernie ogłoszonej rozporządzeniem ministeryalnym z dnia 1. maja 1903., Dz. u. p. Nr. 105.,

d) postanowienia zawarte w punkcie 5. rozporządzenia ministeryalnego z dnia 1. maja 1903., Dz. u. p. Nr. 106., dotyczącego składania cywilno-sądowych depozytów w gotówce i wnoszenia wpłat do kas sierocych w obrocie przekazowym (czekowym i klirngowym) pocztowej kasy oszczędności,

e) postanowienia zawarte w §§ 12., 55., 56., 80., 81., 135. i 136. instrukcyi dla cywilno-sądowego Urzędu depozytowego we Lwowie ogłoszonej rozporządzeniem ministeryalnym z dnia 8. maja 1905., Dz. u. p. Nr. 75.,

co do ściągania należności manipulacyjnych (kosztów) i kosztu druków od stron obowiązanych do zapłaty lub uprawnionych do poboru.

Klein wlr.

Korytowski wlr.

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Część VI. — Wydana i rozesłana dnia 22. stycznia 1908.

Treść: (M 15 i 16.) 15. Dokument koncesyjny na linie kolei lokalnej z Auersthal do Schweinbarth i z Pyrawarth do Dobermannsdorf. — 16. Obwieszczenie, dotyczące wydania monet pamiątkowych po 100 koron i po 5 koron wybitych z powodu czterdziestej rocznicy koronacji Jego cesarskiej i królewskiej Apostolskiej Mości na króla węgierskiego tudzież węgierskich krajowych monet złotych po 100 koron.

15.

Dokument koncesyjny z dnia 6. stycznia 1908.

na linie kolei lokalnej z Auersthal do Schweinbarth
i z Pyrawarth do Dobermannsdorf.

Na podstawie Najwyższego upoważnienia nadając w porozumieniu z interesowanymi Ministerstwami spółce akcyjnej „Kolej lokalna Stammersdorf—Auersthal“ koncesję na budowę i utrzymywanie w ruchu kolei żelaznych, poruszanych lokomotywą, które mają być wykonane jako normalnotorowe linie kolei lokalnej, od należącej do spółki stacji Auersthal do stacji Schweinbarth kolei lokalnej Gänserndorf—Gaunersdorf oraz od stacji Pyrawarth na linii tej ostatniej kolei lokalnej przez Zistersdorf do stacji Dobermannsdorf na linii kolei lokalnej Ernstbrunn—Hohenau, a to w myśl postanowień ustawy o koncesjach na koleje żelazne z dnia 14. września 1854., Dz. u. p. Nr. 238., jakoteż ustaw z dnia 31. grudnia 1894., Dz. u. p. Nr. 2. z r. 1895., i z dnia 24. grudnia 1905., Dz. u. p. Nr. 216., pod następującymi warunkami i zastrzeżeniami:

§ 1.

Co do kolei żelaznych, będących przedmiotem tego dokumentu koncesyjnego, korzysta koncesyonaryuszka z dobrodziejstw, przewidzianych w artykule V. ustawy z dnia 31. grudnia 1894., Dz. u. p. Nr. 2. z r. 1895.

§ 2.

Koncesyonaryuszka obowiązana jest ukończyć budowę koncesyonowanych kolei najpóźniej w przeciągu dwóch lat licząc od dnia dzisiejszego, gotową kolej oddać na użytek publiczny i utrzymywać ją w ruchu bez przerwy przez cały okres koncesyjny, trwający do dnia 15. listopada 1991. włącznie.

Jako rękojmię dotrzymania powyższego terminu budowy tudzież wykonania i urządzenia kolei zgodnie z warunkami koncesyi złożyć ma koncesyonaryuszka na żądanie c. k. rządu odpowiednią kaucję w papierach wartościowych, nadających się do lokowania pieniędzy sierocych.

W razie niedotrzymania powyższego zobowiązania, kaucya ta uznana być może za przypadłą.

§ 3.

Do wybudowania koncesyjonowanych kolei nadaje się koncesyonaryuszce prawo wywłaszczania podług przepisów ustawowych w tej mierze obowiązujących.

Takież samo prawo nadane będzie koncesyonaryuszce także odnośnie do tych kolei podjazdowych, ewentualnie wybudować się mających, których wykonanie zarząd państwowy uznałby za obowiązujące interesowi publicznemu.

§ 4.

Co do budowy kolei koncesyjonowanych i ruchu na nich powinna koncesyonaryuszka stosować się do osnowy tego dokumentu koncesyjnego, oraz do warunków koncesyjnych, ustanowionych przez Ministerstwo kolei żelaznych jakoteż do istniejących w tej mierze ustaw i rozporządzeń, mianowicie do ustawy o koncesjach na koleje żelazne z dnia 14. września 1854., Dz. u. p. Nr. 238., i regulaminu ruchu na kolejach żelaznych z dnia 16. listopada 1851., Dz. u. p. Nr. 1. z r. 1852., tudzież do ustaw i rozporządzeń, któreby w przyszłości zostały wydane. Pod względem ruchu będzie można odstąpić od środków bezpieczeństwa i przepisów, dotyczących ruchu, ustanowionych w regulaminie ruchu kolei żelaznych i w odnośnych postanowieniach dodatkowych o tyle, o ile ze względu na szczególne stosunki obrotu i ruchu a w szczególności ze względu na zmniejszoną chyżość Ministerstwo kolei żelaznych uzna to za dopuszczalne; w tej mierze trzymać się należy osobnych przepisów ruchu, które wyda Ministerstwo kolei żelaznych.

§ 5.

Zresztą uważać należy wymienione na wstępie linie kolei lokalnej za istotne części składowe przedsiębiorstwa stanowiącego przedmiot dokumentu koncesyjnego z dnia 16. listopada 1901., Dz. u. p. Nr. 196.

Postanowienia §§ 5. do 7. włącznie, § 8., ustęp 2. i §§ 9. do 15. włącznie powołanego dokumentu koncesyjnego winny zatem być stosowane w przyszłości do linii Stammersdorf—Auersthal, Auersthal—Schweinbarth i Pyrawarth—Dobermannsdorf stanowiących jednolite przedsiębiorstwo kolejowe z tą zmianą, iż:

a) ubezpieczenie na wypadek niezdolności do pracy i na starość należy przeprowadzić w ten sposób, że koncesyonaryuszka lub przedsiębiorstwo wstępujące w jej miejsce ma obowiązek zgłaszać w zakładzie emerytalnym związku austriackich kolei

lokalnych, względnie we własnej kasie emerytalnej, stałych funkcyonaryuszy z dniem nadania im stałej posady, z innych zaś funkcyonaryuszy przynajmniej tych, którzy pełnią służbę jako kierownicy maszyn, palacze, konduktorzy, strażnicy lub posługacze stacyjny — przy odpowiedniem ich zatrudnieniu najpóźniej po ukończeniu trzech lat służby.

b) w miejsce postanowień § 12., punktu 2. i 3. powołanego dokumentu koncesyjnego, które niniejszem uchyla się, obowiązywać mają następujące postanowienia:

2. Jeżeli wykupienie następuje w takim czasie, w którym ani co do linii głównej ani co do żadnej innej linii nie zaistniał obowiązek opłaty podatku, natenczas aż do zgaśnięcia uwolnienia od podatku, które przysługiwało pierwszej linii, wstępującej w obowiązek opłaty podatku, średni dochód czysty, obliczony w myśl ustępu 1., § 12. dokumentu koncesyjnego z dnia 16. listopada 1901., Dz. u. p. Nr. 196., stanowi rentę wykupna uiścić się mającą bez opłaty podatku.

Zarazem należy z uwagi na okoliczność, iż wolność podatkowa linii głównej i innych linii kończy się w różnych okresach czasu, obliczyć na przyszłość rentę wykupna w ten sposób, iż za każdym razem oblicza się za czas począwszy od tego dnia, w którym poszczególne linie kolejowe wchodziły w obowiązek opłaty podatku, przypadający na nie podatek wraz z dodatkami według stopy procentowej lat wciągniętych w obliczenie przecięcia i odciąga się go od dochodów z odnośnych lat, tak iż za czas po zgaśnięciu uwolnienia od podatków służącego linii wchodzącej na ostatku w obowiązek podatkowy, potrąca się z dochodów wszystkich linii przypadający na nie podatek wraz z dodatkami.

Do pozostających reszt dolicza się ze względu na to, że stosownie do § 131., lit. a) ustawy z dnia 25. października 1896., Dz. u. p. Nr. 220., opłacać się ma podatek dziesięcioprocentowy — dodatek w wysokości jednej dziewiątej tego czystego dochodu.

Gdyby wykupno nastąpić miało w chwili, w której zgłosiło czasowe uwolnienie od podatków dla poszczególnych lub wszystkich linii jednolitego przedsiębiorstwa kolejowego spółki, natenczas przy oznaczaniu czystych dochodów rocznych należy uważać podatki wraz z dodatkami ciężące na wykupionem przedsiębiorstwie kolejowem za wydatki ruchu, podczas gdy co do dochodów z linii wolnych jeszcze od podatku w chwili wykupna stosuje się analogicznie postanowienia zawarte w poprzedzających ustęпах.

Jeżeli obowiązek płacenia podatku istniał nie przez wszystkie lata, podług których oblicza się

sumę średnią, w takim razie obliczyć należy dla odnośnych linii także co do lat wolnych od podatku podatek wraz z dodatkami według stopy procentowej odnośnych lat i potrącić go z przychodów.

Ze względu jednak na to, że stosownie do § 131., lit. a) ustawy z dnia 25. października 1896., Dz. u. p. Nr. 220., opłacać się ma od renty wykupna podatek dziesięcioprocentowy, doliczyć należy do przeciętnych czystych dochodów, w taki sposób obliczonych, dodatek wynoszący jedną dziesiątą tych czystych dochodów.

3. Czysty, przeciętny dochód roczny, obliczony w myśl powyższych postanowień, płacić należy koncesjonariuszce jako wynagrodzenie za wykupną kolej aż do upływu okresu koncesyjnego w ratach półrocznych, płatnych z dołu dnia 30. czerwca i dnia 31. grudnia każdego roku.

c) w § 12., punkcie 4. powołanego dokumentu koncesyjnego w miejsce słów „zaciągniętych pożyczek“ wstąpić mają słowa „pożyczek zaciągniętych celem pokrycia policzalnych kosztów założenia i ubezpieczonych przez wpis do ksiąg kolejowych“.

Derschatta wlr.

16.

Obwieszczenie Ministerstwa skarbu z dnia 11. stycznia 1908.,

dotyczące wydania monet pamiątkowych po 100 koron i po 5 koron, wybitych z powodu czterdziestej rocznicy koronacji Jego cesarskiej i królewskiej Apostolskiej Mości na Króla węgierskiego tudzież węgierskich krajowych monet złotych po 100 koron.

Oдноśnie do obwieszczenia c. k. Prezydenta Ministrów z dnia 28. sierpnia 1907., Dz. u. p. Nr. 219., którem podano do wiadomości zawarcie pomiędzy Ministerstwem królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych a Ministerstwem krajów Korony węgierskiej ustalonej ustawą z dnia 11. sierpnia 1907., Dz. u. p. Nr. 202., dodatkowej umowy do umowy monetarnej i walutowej, co do wybijania monet stukoronowych i co do dalszego wybijania monet pięciokoronowych, podaje się do powszechnej wiadomości, iż królewsko-węgierski rząd puścił w obieg pamiątkowe monety złote po 100 K i pamiątkowe monety srebrne po 5 K wybite na podstawie węgierskiego artykułu ustawy XLVII : 1907

z powodu 40. rocznicy koronacji Jego c. i k. Apostolskiej Mości tudzież krajowe monety złote po 100 K wybite na podstawie tego samego artykułu ustawy.

Pamiątkowe monety złote po 100 K i pamiątkowe monety srebrne po 5 K przedstawiają na stronie przedniej popiersie Najjaśniejszego Pana z następnym napisem okalającym: „Ferencz József I. K. A. Cs. és M. H. S. D. O. Ap. Kir.“, to znaczy: „Isten Kegyelmeből ausztriai czászár és Magyar-Horvát-Szlavon-Dalmát országek Apostoli Királya“, oraz rok wybicia. Popiersie Najjaśniejszego Pana oraz okrągła powierzchnia otaczająca wizerunek są przy pamiątkowych monetach złotych po 100 K matowe, napis okalający i liczba roku wznoszą się na tle błyszczącym.

Strona odwrotna pamiątkowych monet złotych i srebrnych przedstawia grupę symbolizującą koronację Najjaśniejszego Pana z następnym napisem w otoku: „Megkoronáztatásának negyvenedik évfordulójárá“, po którym następują liczby lat: 1867—1907.

Poniżej wizerunku umieszczone jest oznaczenie wartości „100 Korona“ względnie „5 Korona“ a pod niem znak menniczny królewsko-węgierskiej mennicy Kőrmöcbánya: „K. B.“.

Grupa symbolizująca koronację oraz otaczająca ją okrągła powierzchnia jest u pamiątkowych monet złotych matowa, napis okalający, oznaczenie wartości i znak menniczny wznoszą się na tle błyszczącym.

Wewnętrzne obramowanie na obu stronach pamiątkowych monet złotych i srebrnych jest wypukłe i płaskie, wzdłuż wewnętrznego rąbka biegnie koło z pereł; brzeg jest gładki i zawiera w pogłębionem piśmnie słowa: „Bizalmam az ősi erényben“.

Średnica pamiątkowych monet złotych po 100 K wynosi 37 milimetrów, zaś średnica pamiątkowych monet srebrnych po 5 K 36 milimetrów.

Odcisk krajowych monet złotych po 100 K wybitych na podstawie artykułu ustawy XLVII : 1907 jest ten sam, co u krajowych monet złotych po 20 K i 10 K będących obecnie w obiegu. Strona przednia monet tych przedstawia całą postać Jego c. i k. Apostolskiej Mości w ornatie koronacyjnym z następnym napisem okalającym: „Ferencz József I. K. A. Cs. és M. H. S. D. O. Ap. Kir.“, to znaczy: „Isten Kegyelmeből ausztriai czászár és Magyar-Horvát-Szlavon-Dalmát országek Apostoli Királya“; oraz rok wybicia; na odwrotnej stronie znajduje się zjednoczony herb krajów świętej Korony węgierskiej z aniołami trzymającymi tarczę i następnym napisem w otoku: „Magyar Királyság“, pod herbem zaś oznaczenie

wartości „100 Korona“. Pomiędzy herbem a oznaczeniem wartości mieści się znak mennicy królewsko-węgierskiej mennicy w Kőrmöcbánya: „K. B.“ Brzeg jest gładki i zawiera w pogłębionem piśmnie słowa: „Bizalman az ősi erényben“. Wewnętrzne obramowanie jest na obu stronach wypukłe i płaskie; wzdłuż wewnętrznego rąbka biegnie koło z pereł. Średnica wynosi 37 milimetrów.

Wagę surową pamiątkowych i krajowych monet złotych po 100 K ustanawia się na 33·8753387 gramów, wagę czystego kruszcu na 30·4878048 gramów a wagę tolerowaną na 33·8 gramów.

Zresztą stosować się mają analogicznie do monet tych postanowienia ustawy z dnia 2. sierpnia 1892., Dz. u. p. Nr. 127., względnie postanowienia trzeciego rozdziału części drugiej cesarskiego rozporządzenia z dnia 21. września 1899., Dz. u. p. Nr. 176.

Rysunki monet tych podane są w załączniku.

Korytowski wlr.

Załącznik.

*** BIZALMAM AZ ŐSI ERENYBEN ***

*** BIZALMAM AZ ŐSI ERENYBEN ***

*** BIZALMAM AZ ŐSI ERENYBEN ***

Dziennik ustaw państwa

dia

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych

wychodzi nakładem c. k. Drukarni nadwornej i państwowej w Wiedniu, dzielnica I., Seilerstätte I. 24, także w roku 1908. w języku

niemieckim, chorwackim, czeskim, polskim, rumuńskim, ruskim, słoweńskim i włoskim.

Prenumerata na cały **rocznik 1908** każdego z tych ośmiu wydań Dziennika ustaw państwa wynosi za egzemplarz **8 K.** Pojedyncze jego części można odbierać w miejscu lub otrzymywać bezpłatnie pocztą.

Prenumerować można w składzie c. k. Drukarni nadwornej i państwowej w Wiedniu, dzielnica I., Seilerstätte I. 24, i nabywać tamże także pojedyncze roczniki i pojedyncze części Dziennika ustaw państwa.

Ponieważ Dziennik ustaw państwa wydaje się względnie rozsyła się abonentom tylko po poprzednim złożeniu prenumeraty rocznej, przeto należy równocześnie z zaabonowaniem uiścić także przypadającą kwotę pieniężną; celem umożliwienia szybkiego i niewadliwego doręczenia pocztowego należy podać prócz dokładnego adresu mieszkania także odnośny okrąg doręczeń pocztowych.

Pojedyncze roczniki wydania **niemieckiego** można nabywać:

Rocznik	1849 za . . .	4 K 20 h	Rocznik	1869 za . . .	6 K — h	Rocznik	1889 za . . .	6 K — h
"	1850 " . . .	10 " 50 "	"	1870 " . . .	2 " 80 "	"	1890 " . . .	5 " 40 "
"	1851 " . . .	2 " 60 "	"	1871 " . . .	4 " — "	"	1891 " . . .	6 " — "
"	1852 " . . .	5 " 20 "	"	1872 " . . .	6 " 40 "	"	1892 " . . .	10 " — "
"	1853 " . . .	6 " 30 "	"	1873 " . . .	6 " 60 "	"	1893 " . . .	6 " — "
"	1854 " . . .	8 " 40 "	"	1874 " . . .	4 " 60 "	"	1894 " . . .	6 " — "
"	1855 " . . .	4 " 70 "	"	1875 " . . .	4 " — "	"	1895 " . . .	7 " — "
"	1856 " . . .	4 " 90 "	"	1876 " . . .	3 " — "	"	1896 " . . .	7 " — "
"	1857 " . . .	5 " 70 "	"	1877 " . . .	2 " — "	"	1897 " . . .	15 " — "
"	1858 " . . .	4 " 80 "	"	1878 " . . .	4 " 60 "	"	1898 " . . .	6 " — "
"	1859 " . . .	4 " — "	"	1879 " . . .	4 " 60 "	"	1899 " . . .	10 " — "
"	1860 " . . .	3 " 40 "	"	1880 " . . .	4 " 40 "	"	1900 " . . .	7 " — "
"	1861 " . . .	3 " — "	"	1881 " . . .	4 " 40 "	"	1901 " . . .	6 " — "
"	1862 " . . .	2 " 80 "	"	1882 " . . .	6 " — "	"	1902 " . . .	7 " 50 "
"	1863 " . . .	2 " 80 "	"	1883 " . . .	5 " — "	"	1903 " . . .	9 " — "
"	1864 " . . .	2 " 80 "	"	1884 " . . .	5 " — "	"	1904 " . . .	5 " — "
"	1865 " . . .	4 " — "	"	1885 " . . .	3 " 60 "	"	1905 " . . .	6 " — "
"	1866 " . . .	4 " 40 "	"	1886 " . . .	4 " 60 "	"	1906 " . . .	12 " — "
"	1867 " . . .	4 " — "	"	1887 " . . .	5 " — "	"	1907 " . . .	13 " — "
"	1868 " . . .	4 " — "	"	1888 " . . .	8 " 40 "			

Pojedyncze roczniki **wydań w innych siedmiu językach** od r. 1870. począwszy można nabywać po tej samej cenie co wydanie niemieckie.

Nabywającym na raz przynajmniej 10 dowolnie wybranych, zupełnych roczników Dziennika ustaw państwa przynajmniej 20%, a nabywającym na raz przynajmniej 25 dowolnie wybranych, zupełnych roczników Dziennika ustaw państwa opust 25%, zaś nabywającym na raz przynajmniej 35 dowolnie wybranych, zupełnych roczników Dziennika ustaw państwa opust 30%.

NB. Części niemieckiego wydania Dziennika ustaw państwa, które **zaginięły** lub doszły **w stanie wadliwym**, reklamować należy najpóźniej **w przeciągu czterech tygodni** po ich ukazaniu się, zaś części wydań nieniemieckich najpóźniej **w przeciągu sześciu tygodni** po wydaniu spisu rzeczy i karty tytułowej do odnośnych wydań, wprost w c. k. Drukarni nadwornej i państwowej w Wiedniu, dzielnica III., Rennweg I. 16.

Po upływie tego terminu można pojedyncze części Dziennika ustaw państwa dostać wyłącznie tylko **za opłatą ceny handlowej** ($\frac{1}{4}$ arkusza = 2 strony za 2 h).

Ponieważ **wszystkie roczniki wydania niemieckiego** począwszy od roku 1849. i **wszystkie roczniki wydań w innych siedmiu językach** począwszy od roku 1870. są **całkowicie uzupełnione**, przeto można nabyć w składzie c. k. Drukarni nadwornej i państwowej w Wiedniu, dzielnica I., Seilerstätte Nr. 24., **nie tylko każdy pojedynczy rocznik po cenie wyżej podanej, lecz nawet każdą z osobna część** wszystkich tych roczników po cenie handlowej ($\frac{1}{4}$ arkusza = 2 strony za 2 h); tym sposobem umożliwione zostało uzupełnienie niekompletnych roczników i zestawienie pojedynczych części podług materyi

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Część VII. — Wydana i rozesłana dnia 26. stycznia 1908.

Treść: № 17. Rozporządzenie, dotyczące wykonania niektórych postanowień artykułu XVII. umowy co do uregulowania wzajemnych stosunków handlowych i obrotowych pomiędzy królestwami i krajami reprezentowanymi w Radzie państwa a krajami świętej Korony węgierskiej (ustawa z dnia 30. grudnia 1907.), odnoszących się do ochrony wzorów.

17.

Rozporządzenie Ministerstwa handlu z dnia 21. stycznia 1908.,

dotyczące wykonania niektórych postanowień artykułu XVII. umowy co do uregulowania wzajemnych stosunków handlowych i obrotowych pomiędzy królestwami i krajami reprezentowanymi w Radzie państwa a krajami świętej Korony węgierskiej (ustawa z dnia 30. grudnia 1907., Dz. u. p. Nr. 278.), odnoszących się do ochrony wzorów.

Artykuł XVII. umowy dotyczącej uregulowania wzajemnych stosunków handlowych i obrotowych pomiędzy królestwami i krajami reprezentowanymi w Radzie państwa a krajami świętej Korony węgierskiej zawiera w ustępie trzecim punktu 3. postanowienie, iż skoro chociażby tylko jeden z obu rządów otworzy centralny zakład dla składania wzorów, natenczas istniał będzie obowiązek składania u drugiego rządu wzorów i modeli w tyłu egzemplarzach, aby jeden z tych egzemplarzy można było przesłać do centralnego zakładu drugiego państwa.

Warunek ten spełnił się co do krajów świętej Korony węgierskiej, albowiem na mocy rozporządzenia królewsko węgierskiego Ministra handlu z dnia 31. grudnia 1907., l. 107709, utworzono przy królewsko węgierskim urzędzie patentowym

centralny Urząd rejestrowania i ewidencji wzorów i modeli, który rozpoczął swoją działalność z dniem 1. stycznia 1908.

Wskutek tego wydaje się w wykonaniu postanowień artykułu XVII. umowy odnoszących się do ochrony wzorów na zasadzie § 3. ustawy z dnia 30. grudnia 1907., Dz. u. p. Nr. 278., następujące zarządzenia:

§ 1.

Począwszy od dnia 1. lutego 1908. należy przy składaniu wzoru lub modelu dla osób przynależnych do królestw i krajów reprezentowanych w Radzie państwa tudzież dla osób mających na obszarze tychże miejsce zamieszkania lub siedzibę zawodową przedkładać oprócz egzemplarza wzoru przepisanego w § 5. ustawy o ochronie wzorów z dnia 7. grudnia 1858., Dz. u. p. Nr. 237., który ma być przechowywany w izbie handlowej i przemysłowej, tudzież oprócz egzemplarza wzoru przedłożonego ewentualnie celem przyczepienia do poświadczenia zarejestrowania, nadto jeszcze dalszy taki sam egzemplarz wzoru lub modelu.

W razie złożenia kilku wzorów w okładce lub zapieczętowanym pakiecie, należy przedłożyć takie same egzemplarze wzoru w takiej samej okładce lub takim samym pakiecie. Te dalsze okładki lub pakiety mają być zaopatrzone w takie same napisy, jak okładki lub pakiety przeznaczone do przechowania w izbie handlowej i przemysłowej.

§ 2.

Te dalsze egzemplarze wzorów względnie okładki lub pakiety należy zbierać w izbach handlowych i przemysłowych i zaopatrzyć przy użyciu szpagatu w doczepioną kartkę z sztywnego, trwałego papieru, na której uwidacznia się numer, pod jakim odnośny wzór (model) lub pakiet wciągnięto do rejestru wzorów, tudzież siedzibę dotyczącej izby handlowej i przemysłowej. Przy wzorach, które złożono tajnie, należy tę doczepioną kartkę sporządzić z papieru czerwonego a przy wzorach otwartych z papieru białego. Ponadto należy przy wzorach złożonych tajnie uwidocznic okoliczność tę na odnośnej okładce w sposób wpadający w oczy.

Odpisu protokołu zarejestrowania wzoru spisanego co do zarejestrowania wzoru nie należy przyczepiać do tych egzemplarzy wzoru.

§ 3.

Te egzemplarze wzorów i modeli mają być zbierane co miesiąc w izbach handlowych i przemysłowych i przesyłane do Ministerstwa handlu najpóźniej w 20. dniu miesiąca następującego po miesiącu złożenia.

Zarazem przedkładać należy Ministerstwu handlu w podwójnym wygotowaniu dotychczasowy spis wzorów i modeli zarejestrowanych w odnośnym miesiącu, obejmujący bieżące liczby, pod którymi wpisano wzory i modele do rejestru wzorów, dzień i godzinę wniesienia, nazwisko lub firmę składającego i jego miejsce zamieszkania względnie siedzibę, nazwisko i miejsce zamieszkania ewentualnego pełnomocnika, ilość wzorów lub modeli i okoliczność, czy złożono je jako otwarte lub tajne, czas trwania żądanej ochrony wzoru i przedmiot złożonego wzoru przy użyciu oznaczenia wybranego przez stronę lub krótkiego słowa streszczającego. (Na przykład: tapety, tkanina, dywan, rysunek, rysunek na dywan, kałamarz, spinka do manszetu itd.)

Spis należności od zarejestrowania, pobranych za złożone wzory, który izby handlowe i przemysłowe przedkładały dotychczas co miesiąc, należy w przyszłości przedkładać również do dnia 20. każdego miesiąca Ministerstwu handlu w podwójnym wygotowaniu.

2 wzory. Wzory obu tych spisów należy zacerpnąć z załącznika.

§ 4.

W myśl punktu 7. artykułu XVII. umowy dotyczącej uregulowania wzajemnych stosunków handlowych i obrotowych z krajami świętej Korony węgierskiej winny dalej izby handlowe i przemysłowe, poczynszy od dnia 1. lutego 1908. odsyłać do Ministerstwa handlu celem przekazania na rzecz

królewsko - węgierskiego rządu 25 procent należności od zarejestrowania pobranych miesięcznie za zarejestrowanie wzorów i modeli dla osób wymienionych w punkcie 2. artykułu XVII.

Odsyłanie tych kwot, które odnośnie do zarejestrowanych w pewnym miesiącu wzorów i modeli nastąpi zawsze do dnia 20. następnego miesiąca, uskutecznione będzie przez wpłatę na konto pocztowej kasy oszczędności nr. 83352 centralnego archiwum marek c. k. Ministerstwa handlu w Wiedniu.

§ 5.

O zgaśnięciu praw ochrony wzorów i modeli przez upływ żądanego czasu trwania ochrony, nie należy donosić.

Ewentualne przepisania wzorów tudzież uznania ich za nieważne i zgasłe należy natomiast wykazywać za pomocą osobnego arkusza spisu wzorów w podwójnym wygotowaniu.

W miesięcznym sprawozdaniu należy jedynie podać, iż przedkłada się oba spisy wzorów, obejmujące wzory i modele od nru — do nru —, oba spisy pobranych należności, ewentualne spisy co do przepisania wzorów, uznania tychże za nieważne i zgasłe tudzież po jednym egzemplarzu samych wzorów i modeli.

Ponadto należy podać w sprawozdaniu także kwotę 25 procentów z należności od zarejestrowania, które równocześnie mają być odesłane.

§ 6.

Zwraca się uwagę izb handlowych i przemysłowych, iż dla złożenia wzorów można użyć nie tylko wyrobów przemysłowych, będących upostaciowaniem wzoru, który ma doznawać ochrony (odcinków tkanin, przedmiotów plastycznych itd.), lecz także rycin (rysunków lub fotografii), uzmysławiających postać wzoru, która ma być przeniesiona na wyroby przemysłowe (§ 1. ustawy o ochronie wzorów) w takiej formie zewnętrznej, jaka ma być nadana wyrobom przemysłowym (porównaj orzeczenie Trybunału administracyjnego z dnia 20. marca 1907., l. 2693. „Oesterreichisches Patentblatt“ 1907., nr. 13., strona 504. i następne).

O ile to jest potrzebne dla uzmysłowienia wzoru, można złożyć także kilka rycin lub widoków (widok z przodu, widok z tyłu itd.) przedmiotu stanowiącego wzór; w przypadkach takich należy jednak zaopatrzyć ryciny te w odpowiednie napisy (widok z przodu itd.), a ich wzajemną łączność, to znaczy okoliczność, iż rozchodzi się o jeden tylko przedmiot wzoru, podać wyraźnie na owych kilku rycinach.

Przy wzorach płaszczyznianych, których długość przekracza 50 centymetrów a szerokość

40 centymetrów tudzież przy wzorach plastycznych, których długość w stanie opakowanym przekracza 50 centymetrów a szerokość i wysokość 40 centymetrów, należy strony odpowiednio pouczyć o dopuszczalności złożenia samych rycin i wezwać je do złożenia rycin tego rodzaju zamiast wyrobów przemysłowych, stanowiących wzory.

Okoliczność, iż złożono nie przedmiot stanowiący wzór, lecz rycinę wzoru lub modelu, uwidocznić należy w rubryce „Uwaga“ spisu wzorów przez umieszczenie tamże słowa „rycina“.

Przy wzorach plastycznych należy egzemplarz wzoru przeznaczony do przesłania Ministerstwu handlu przedłożyć zawsze w odpowiednim opakowaniu, nadajacem się do przesyłki.

§ 7.

W Ministerstwie handlu założony będzie w związku z centralnem archiwum marek centralny rejestr wzorów, który obejmować ma daty przytoczone w § 3. i co do którego prowadzić należy potrzebne książki pomocnicze. Wgląd do centralnego rejestru wzorów i prowadzonych odnośnie do tegoż książek pomocniczych dozwolony jest pod temi samemi warunkami, jak wgląd do rejestrów prowadzonych w izbach handlowych i przemysłowych.

Wzory, które w myśl niniejszego rozporządzenia mają być przedkładane do dnia 20. każdego miesiąca, przesyłać należy wprost pod adresem cen-

tralnego rejestru wzorów (na razie Wiedeń, VII., Kirchberggasse 7).

§ 8.

Postanowienia powyższe nie mają zastosowania do wzorów i modeli przedsiębiorstw zagranicznych i cudzoziemców składających je. Z należytości za zarejestrowanie, uiszczonych za takie wzory i modele nie należy także odsyłać do Ministerstwa handlu 25 procentowego udziału wspomnianego w § 4. niniejszego rozporządzenia.

Izba handlowa i przemysłowa w Wiedniu będzie więc przedkładała w przyszłości jeden egzemplarz spisów wzorów wymienionych w § 3. obejmujący wzory i modele krajowe i zagraniczne oraz drugi egzemplarz obejmujący jedynie krajowe wzory i modele tudzież spisy taks, o których mowa w § 3. i to oddzielnie co do wzorów i modeli krajowych i zagranicznych, zaś w podwójnem wygotowaniu jedynie spis co do krajowych wzorów i modeli.

Co do wzorów zagranicznych należy uwidocznić w rubryce „Uwaga“ odnośnego spisu ewentualne pierwszeństwo podniesione na podstawie traktatów państwowych.

§ 9.

Rozporządzenie niniejsze ma wejść w życie z mocą obowiązującą od dnia 1. lutego 1908.

Fiedler wlr.

Izba handlowa i przemysłowa w

Liczba rejestru wzorów (modeli)	Dzień i godzina wniesienia	Nazwisko lub firma osoby starającej się o ochronę, miejsce zamieszkania względnie siedziba, pełnomocnik	Ilość wzorów (modeli), otwarte lub tajne
1	2	3	4
1562	3./2. 1908, 10 ^h 30 ^m	Jan Steiner w Pełnomocnik: Dr. Karol Wolf w	1 otwarty
1563	5./2. 1908, 9 ^h 15 ^m	Franciszek Kuhn w	1 tajny
1564	10./2. 1908, 9 ^h 20 ^m	Józef Müller w Pełnomocnik: N. N. w Wiedniu.	1 otwarty
1565	20./2. 1908, 2 ^h 30 ^m	Henryk Mayer w	1 otwarty
1566	22./2. 1908, 11 ^h 10 ^m	Karol Meister w	1 otwarty

Uwaga: Wpisy skuteczniczać należy w górnej połowie rubryk.

Jeżeli na wpisanie wzorów (modeli) jednego miesiąca potrzeba więcej jak jednego arkusza, natenczas

Załącznik do § 3.

Trwanie ochrony przez lat	Przedmiot	U w a g a
5	6	7
3	Tkanina.	
3	Rysunek.	
3	Dywan.	Rycina.
3	Wazon na kwiaty.	Rycina.
2	Kałamarz.	Rycina.

należy wszyć dalsze arkusze do pierwszego arkusza, który będzie użyty za okładkę.

Wykaz taks

za zarejestrowanie wzorów (modeli) pobranych
przez Izbę handlową i przemysłową w
w miesiącu 19..

Ilość	Numer rejestru	K w o t a							
		w z o r ó w (m o d e l i)		pojedynczo		razem			
		K	h	K	h	K	h		
z trzyletnim czasem ochrony									
z dwuletnim czasem ochrony									
z jednorocznym czasem ochrony									
Suma				Suma...					

....., dnia 19..

Z Izby handlowej i przemysłowej w

Prezes:

Sekretarz:

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Część VIII. — Wydana i rozesłana dnia 30. stycznia 1908.

Treść: (№ 18—21.) 18. Rozporządzenie, dotyczące upoważnienia głównych Urzędów celnych (w Uściuku, Czeskiej Lipie, Cieplicach i Chomotowie do ekspedycyowania zagranicznych przesyłek pocztowych z świeżymi roślinami. — 19. Rozporządzenie, którem wprowadza się do sprzedaży stempiowane urzędowe blankiety wekslowe kategorii wartości po 4, 6, 8 i 10 K z tekstem serbsko-chorwackim. — 20. Rozporządzenie, dotyczące przeliczania funtów peruwiańskich przy wymierzaniu i uiszczaniu należności stemplowych i bezpośrednich, jakoteż podatku od obrotu papierów kredytowych. — 21. Rozporządzenie, dotyczące cennika lekarstw do farmakopei austriackiej, Ed. VIII.

18.

Rozporządzenie Ministerstw skarbu, rolnictwa, spraw wewnętrznych i handlu z dnia 18. grudnia 1907.,

dotyczące upoważnienia głównych Urzędów celnych w Uściuku, Czeskiej Lipie, Cieplicach i Chomotowie do ekspedycyowania zagranicznych przesyłek pocztowych z świeżymi roślinami.

Odnośnie do rozporządzenia Ministerstw rolnictwa, spraw wewnętrznych, handlu i skarbu z dnia 15. lipca 1882., Dz. u. p. Nr. 107., Dz. rozp. Nr. 34., dotyczącego ostrożności, które mają być zachowane w obrocie z zagranicą dla zapobieżenia zawleczeniu mszycy winnej (*Phylloxera vastatrix*), upoważnia się c. k. główne Urzędy celne w Uściuku, Czeskiej Lipie, Cieplicach i Chomotowie do ekspedycyowania pochodzących z zagranicy przesyłek pocztowych, zawierających przedmioty wymienione w Nrze 2. dodatku do powyższego rozporządzenia (załącznik C do § 18. przepisu wykonawczego do nowej ustawy o taryfie celnej a, punkt IV.) według przepisów obowiązujących pod względem ekspedycyowania takich przesyłek przez upoważnione do tego urzędy celne.

Korytowski wtr.
Fiedler wtr.

Bienerth wtr.
Ebenhoch wtr.

19.

Rozporządzenie Ministerstwa skarbu z dnia 27. grudnia 1907.,

którem wprowadza się do sprzedaży stempiowane urzędowe blankiety wekslowe kategorii wartości po 4, 6, 8 i 10 K z tekstem serbsko-chorwackim.

Począwszy od dnia 1. lutego 1908 wprowadzone będą do sprzedaży urzędowe blankiety wekslowe, zaopatrzone w znaczek stemplowy według skali I., z tekstem serbsko-chorwackim, po 4, 6, 8 i 10 K.

Zewnętrzny wygląd blankietów tych będzie taki sam, jak przy urzędowych stemplowych blankietach wekslowych odnośnych kategorii wartości z tekstem niemieckim.

Korytowski wtr.

20.

Rozporządzenie Ministerstwa skarbu z dnia 10. stycznia 1908.,

dotyczące przeliczania funtów peruwiańskich przy wymierzaniu i uiszczaniu należności stemplowych i bezpośrednich, jakoteż podatku od obrotu papierów kredytowych.

Odnośnie do rozporządzenia z dnia 10. grudnia 1901., Dz. u. p. Nr. 208., dotyczącego prze-

liczania zagranicznych pieniędzy oraz krajowych monet handlowych przy wymierzaniu i uiszczaniu należności stemplowych i bezpośrednich, jakoteż podatku od obrotu papierów kredytowych uzupełnia się § 1. tego rozporządzenia w tym kierunku, iż 1 funt peruwiański (= 10 solów) przy przeliczaniu na walutę koronową ma być uważany za równający się kwocie 24 K 02 h.

Korytowski wr.

21.

Rozporządzenie Ministerstwa spraw wewnętrznych z dnia 28. stycznia 1908.,

dotyczące cennika lekarstw do farmakopei austriackiej, Ed. VIII.

W dniu 1. lutego 1908 nabędzie mocy obowiązującej cennik lekarstw wydany pod tytułem „Wydanie drugie cennika lekarstw do farmakopei austriackiej, Ed. VIII“, nakładem c. k. Drukarni nadwornej i rządowej a ułożony na podstawie najnowszych cenników materiałów aptecznych.

Stosownie do rozporządzenia Ministerstwa spraw wewnętrznych z dnia 20. czerwca 1906., Dz. u. p. Nr. 119., wydaje się następujące postanowienia:

§ 1.

Wszyscy aptekarze bez wyjątku, jakoteż lekarze, chirurdzy, względnie weterynarze, uprawnieni do utrzymywania apteki domowej, winni trzymać się ściśle cennika lekarstw, który nabywa mocy obowiązującej w dniu 1. lutego 1908., i zaopatrzyć się w jeden jego egzemplarz drukowany.

§ 2.

Aptekarze jakoteż lekarze i chirurdzy obowiązani są postępować ściśle podług „Przepisów i prawideł ogólnych“, ogłoszonych rozporządzeniem Ministerstwa spraw wewnętrznych z dnia 8. stycznia 1906., Dz. u. p. Nr. 10., i umieszczonych na wstępie do VIII. wydania farmakopei austriackiej, jakoteż podług następujących postanowień szczególnych.

§ 3.

Aptekarze mogą wydawać artykuły lecznicze, których wydawanie podlega pewnym ograniczeniom na mocy osobnych przepisów i które — o ile należą do artykułów aptecznych — uwidocznione są w tym cenniku lekarstw jakoteż w farmakopei

wpadającym w oczy (tłustym drukiem*), a nadto zestawione są w tablicy IV. farmakopei, tylko na prawidłową receptę wystawioną przez upoważnionego do tego lekarza, chirurga lub weterynarza.

Wyjątek od tego stanowi w myśl rozporządzenia Ministerstwa spraw wewnętrznych z dnia 1. sierpnia 1884., Dz. u. p. Nr. 131., kwas karbolowy, witryol cynku i witryol miedzi, a w myśl reskryptu Ministerstwa spraw wewnętrznych z dnia 14. lutego 1905., l. 4224., także *Formaldehydum solutum*, o ile materiały te mają być użyte nie jako lekarstwa, lecz tylko jako środki odkażające. w którym to jednak razie użycie takie ma być uwidocznione na etykiecie naczynia wyraźnym napisem: „Do dezynfekcyi“. dalej chloroform w połączeniu przeznaczonem „Do zewnętrznego użytku“, w którym ilość chloroformu nie powinna wynosić więcej jak 20 procent całego roztworu.

§ 4.

Przy sporządzaniu i wydawaniu lekarstw trzymać się należy w każdym względzie ściśle przepisów recepty lekarskiej.

Jednakże podług recept, w których przekroczone są maksymalne dawki środków lekarskich, przepisane w tablicy III. wydania VIII. farmakopei austriackiej, wtedy tylko wolno zrobić lekarstwo w sposób zaordynowany, gdy lekarz obok wagi dotyczącej dawki położył wykrzyknik (!).

Nadto rozporządza się, że lekarz powinien wypisać wagę tych środków lekarskich w receptcie przepisanych, które są podane w tablicy dawek maksymalnych, nie tylko cyframi, lecz także dokładnie słowami.

Przy wydawaniu proszków podzielonych na dawki, zabrania się ze względów sanitarnych rozdymania torebek papierowych ustami.

§ 5.

Wszystkie szczegóły recepty powinny być napisane wyraźnie i czytelnie. Na recepty, napisane nieczytelnie lub niezupełnie zrozumiałe dla aptekarza nie wolno wydawać żadnego lekarstwa bez osiągnięcia poprzedniego wyjaśnienia od ordynującego lekarza.

Na każdej receptcie powinno z reguły być napisane nazwisko i mieszkanie osoby, dla której lekarstwo jest przeznaczone, gdyby zaś lekarz zaniedbał podać te szczegóły, natenczas winny one być dopisane w aptece. Jeżeli strona nie chce tych szczegółów podać, natenczas należy w porozumieniu z nią zaopatrzyć receptę odpowiednim znakiem dla zapobieżenia zamianie przy wydawaniu lekarstwa.

*) Zamiast dawniejszego oznaczania ich krzyżykiem.

§ 6.

Lekarstwo podług jednej recepty wolno wydawać ponownie tylko dla osoby na niej oznaczonej.

Gdy zachodzi uzasadniona obawa, że lekarstwo mogłoby być nadużyte, winien lekarz ordynujący napisać na odnośnej recepcie słowa „*ne repetatur*“ a aptekarzowi nie wolno na recepty opatrzone temi słowami wydać lekarstwa ponownie.

Używanie blankietów do recept z wydrukowanemi słowami „*ne repetatur*“ nie jest dozwolone.

§ 7.

Wydawanie lekarstw na kopie recept i kopiowanie recept w aptekach jest zakazane, chyba że pewne okoliczności wymagałyby skopiowania, na przykład gdy lekarstwo wydaje się na koszt fundusów publicznych, zakładów dobroczynnych, kas dla chorych, stowarzyszeń itp., w którym to razie jednak powód sporządzenia kopii recepty powinien być na tejsze wyrażony.

Kopia recepty powinna być zaopatrzona wyraźnym oznaczeniem apteki i podpisem ekspedienta.

§ 8.

Gdy recepta opatrzona jest dopiskiem „*cito*“ lub „*statim*“, lekarstwo wydać należy jak tylko można najrychlej.

§ 9.

Na recepty, opatrzone dopiskiem „*secundum meam praescriptionem*“ lub inną uwagą, oznaczają jakieś tajemne porozumienie się lub jakiś układ aptekarza z lekarzem, co w stosunkach lekarza do aptekarza bezwarunkowo miejsca mieć nie może, nie wolno w aptekach niczego wydawać. Lekarzom zabrania się umieszczania na receptach takich wyrazów lub uwag.

§ 10.

Gdy lekarz dopisze na recepcie uwagę: „*Fiat expeditio simplex*“, używać należy tylko takich naczyń, które według cennika są najtańsze, i tylko za takie policzyć należytość.

§ 11.

Przy taksowaniu recept na rachunek publicznego zaopatrzenia ubogich, publicznych zakładów dla chorych, zakładów dobroczynnych i tych kas chorych, do których mają zastosowanie przepisy normy ordynacyjnej i dyspensacyjnej z dnia 10. grudnia 1906., Dz. u. p. Nr. 235., udzielać należy w aptekach publicznych opust 33 procentowy

z ogólnej kwoty rachunku obliczonej na podstawie cennika lekarstw, zaś ze strony lekarzy, utrzymujących aptekę domową, opust w wysokości 15 od sta.

Wyłączone z pod opustu tego są tylko ceny ustanowione w cenniku za 200 i więcej gramów środków leczniczych, tudzież ceny ustanowione w cenniku za artykuły opatrunkowe oraz za narzędzia przeznaczone do wyekwipowania akuserek.

Aptekarze, u których odbył sam przez się jest nieznaczny i pochodzi przeważnie ze stosunków z wymienionemi wyżej uprzywilejowanemi stronami, mogą, wykazawszy te okoliczności, starać się u właściwej politycznej władzy krajowej o ograniczenie wyżej podanego opustu minimalnego.

Władze krajowe mają prawo w wypadkach tego rodzaju zasługujących na uwzględnienie ograniczyć opust, który ma być udzielany aż do 15 od sta, a to w każdym pojedynczym wypadku na przeciąg co najwyżej trzechletni. Przed swoim rozstrzygnięciem winny one jednak dać czynnikom współinteresowanym (funduszom, gminom, kasom chorych itd.) sposobność do oświadczenia się.

Przeciw rozstrzygnięciu władzy krajowej, o którym należy zawiadomić wszystkich interesowanych, a które oznaczać winno także chwilę, od której zacznie się ograniczony opust z cen, dopuszczalny jest rekurs do Ministerstwa spraw wewnętrznych.

§ 12.

Ceny, ustanowione w cenniku, służą do obliczenia wszelkich ilości wydawanego lekarstwa, o ile dlań podana jest tylko jedna cena.

Jeżeli natomiast ceny pewnego środka leczniczego są podzielone stosownie do rozmaitych jego ilości na stopnie, to przy obliczaniu ceny za ilości, leżące między temi stopniami, miarodajna jest cena za stopień bezpośrednio niższy. Gdyby jednak przytem wypadało przekroczyć wymiar ceny stopnia bezpośrednio wyższego, natenczas policzyć wolno tylko tę cenę, która przypada według tego stopnia.*)

§ 13.

W tych przypadkach taksowania pewnego środka, do których nie stosują się prawidła normy ordynacyjnej i dyspensacyjnej wynosi najmniejsza stopa ocenienia pewnego środka, z wyjątkiem *Aquae fontis*, pięć halerzy; przy taksowaniu zaś według normy ordynacyjnej i dyspensacyjnej tylko dwa halerze.

Należytość przy taksowaniu, wynoszącą mniej niż cały halerz, wolno liczyć za cały halerz i tak

*) Przykład: Gdy według cennika lekarstw 1 gram pewnego środka kosztuje 10 h, a 10 gramów tego środka 75 h, to za 9 gramów nie należy liczyć 90 h, tylko 75 h.

samo, gdy przy taksowaniu wypadnie za jakiś środek lekarski halerz lub kilka halerzy z ułamkiem halerza, wolno policzyć ten ułamek za cały halerz.

§ 14.

Za *Aqua fontis* aż do ilości jednego litra, jakoteż za każdy litr następny wolno liczyć dwa halerze, z wyjątkiem przypadków, w których wody tej używa się na odwar lub nalew.

§ 15.

Aptekarzom, którzy przy nabywaniu spirytusu oprócz podatku rządowego od wódki opłacać muszą nadto daniny gminne od wódki, może władza polityczna krajowa na ich prośbę dozwolnić odpowiedniego podwyższenia cen tych artykułów spirytusowych, które są imiennie wyszczególnione w wykazie dołączonym do cennika lekarstw.

§ 16.

Jeżeli lekarz nie poda w receptycie szczegółowo wagi obojętnej części składowej, albo jeżeli do zrobienia lekarstwa w zapisanej formie potrzebny jest dodatek obojętny, w receptycie niepodany, nalen-
czas winien ekspedyent napisać w receptycie przy taksowaniu, jaką ilość obojętnej części składowej lub dodatku obojętnej potrzebowano.

Za środki lekarskie, zaordynowane w pewnej ilości kropli, liczy się należytość podług następujących prawideł:

Na jeden gram liczy się: 20 kropli olejków tłustych, jakoteż ciężkich olejków eterycznych, tynktur, kwasów mineralnych rozcieńczonych i w ogóle płynów wodnistych, 25 kropli innych olejków eterycznych, eteru octowego, wysokoku eterowego i chloroformu, a 50 kropli czystego eteru.

§ 17.

Na każdej receptycie, podług której zrobiono i wydano lekarstwa z apteki publicznej lub domowej, napisać trzeba przed wydaniem wyraźnie kwotę taksy cyframi, a przy pierwszym taksowaniu także szczegółowo, ile się liczy za materiały, robotę i naczynia (słoiki, pudełka itp.).

W aptekach publicznych winien ten, kto lekarstwo taksował, dopisać na receptycie obok należytości także datę i firmę apteki i podpisać swoje nazwisko, ten zaś, który lekarstwo ekspedyował, przydać ma na sygnaturze za każdym razem datę ekspedycji i swój podpis.

Gdy lekarstwo wydaje się powtórnie podług tej samej recepty, umieścić należy za każdym razem te zapiski — a jeżeli taksowanie jest odmienne, także kwotę taksy — na receptycie, względnie na sygnaturze.

§ 18.

Wydawanie lekarstw i bandażów po cenie niższej od taksy jest dozwolone; ale w przypadku takim wypisać trzeba na receptycie cyframi tak cenę przepisaną jak i należytość dobrowolnie zniżoną.

Jednakże lekarstwa i bandaże, dawane po cenie zniżonej, muszą posiadać tę samą nienaganną jakość, która w farmakopei jest przepisana, a także waga ich nie może być mniejsza.

Także, gdy się sprzedaje bez recepty, nie wolno nigdy liczyć za środki lekarskie i bandaże cen wyższych od ustanowionych w cenniku.

§ 19.

Przy oznaczaniu cen tych środków lekarskich, których niema w farmakopei, winny władze polityczne postępować w przypadkach ich decyzji poddawanych według tych samych zasad, według których oblicza się ceny cennika lekarstw a których osnowa dołączona jest do tego cennika lekarstw.

§ 20.

Pijawek nie należy uważać za przedmiot leczniczy. Aptekarze są jednak obowiązani utrzymywać ich zapas w dobrym stanie.

Cenę sprzedaży pijawek łącznie z opłatą za wydanie oznacza się dla aptek na 20 halerzy. Przy wydawaniu pijawek według normy ordynacyjnej cena ta nie podlega zniżeniu procentowemu.

§ 21.

Lekarze i chirurdzy, uprawnieni lub obowiązani do utrzymywania apteki domowej lub podręcznej winni przetwory chemiczne i farmaceutyczne (proste i złożone), potrzebne do urzędzenia i uzupełnienia aptek domowych lub podręcznych, tudzież inne przyprawy lecznicze kupować wyłącznie w jednej z krajowych aptek publicznych i wykazywać się co do tego nabywania osobną książką poborową, w której nazwa i waga środków lekarskich, tudzież data ich nabycia ma być dokładnie podana i stwierdzona podpisem aptekarza.

Zniżenie cen zależy przytem od obopólnego porozumienia się.

§ 22.

Przy obliczaniu należytości za środki lekarskie dla zwierząt, potrącać należy 25 procent z ceny ogólnej, według cennika oznaczonej.

§ 23.

Aptekarze są obowiązani utrzymywać zapas środków orzeźwiających i odkażających tudzież

bandaży, przepisanych w wydanych rozporządzeniem Ministerstwa spraw wewnętrznych z dnia 10. września 1897., Dz. u. p. Nr. 216., „Przepisach służbowych dla akuszererek“ i mają prawo trzymać na sprzedaż inne przybory potrzebne do wykwirowania akuszererek.

Akuszerkom, nabywającym przedmioty te bezpośrednio w aptece opuszczać należy dziesięć procent z ceny w cenniku podanej.

§ 24.

Aptekarze są obowiązani mieć na składzie przynajmniej dwie flaszeczki surowicy przeciw dyfterii zawierające po 1000 jednostek antytoksynowych, odpowiadających sorcie 2. surowicy dyfterycznej, z państwowego zakładu seroterapeutycznego.

§ 25.

W razie udawania się do apteki w czasie między godziną 10. w nocy a godziną 6. rano, wolno pobierać należność w kwocie 50 halerzy (taksa nocna). Od należności tej uwolnione są recepty lekarskie, które lekarz zaopatrzył uwagą *expeditio nocturna* (E. N.).

§ 26.

Dołączone do cennika spisy tych środków lekarskich, aptecznych, które mają także zastosowanie techniczne, ekonomiczne lub dyetetyczne, służyć mają za podstawę przy wykonywaniu rozporządzeń Ministerstw spraw wewnętrznych i handlu z dnia 17. września 1883., Dz. u. p. Nr. 152., i z dnia 17. czerwca 1886., Dz. u. p. Nr. 97.

§ 27.

Każde wykroczenie przeciw zarządzeniom powyższym, będzie, o ile do niego nie stosują się postanowienia powszechnej ustawy karnej, karane grzywnami do 200 koron lub aresztem do dni 14. (rozporządzenie ministeryalne z dnia 30. września 1857., Dz. u. p. Nr. 198.).

§ 28.

Wszelkie inne przepisy, istniejące obok postanowień niniejszych, a dotyczące się kupowania, utrzymywania na składzie i sprzedaży towarów lekarskich i lekarstw, zatrzymują moc obowiązującą.

Bienerth wlr.

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych

wychodzi nakładem c. k. Drukarni nadwornej i państwowej w Wiedniu, dzielnica I., Seilerstätte I. 24, także w roku 1908. w języku

niemieckim, chorwackim, czeskim, polskim, rumuńskim, ruskim, słoweńskim i włoskim.

Prenumerata na cały **rocznik 1908** każdego z tych ośmiu wydań Dziennika ustaw państwa wynosi za egzemplarz **8 K.** Pojedyncze jego części można odbierać w miejscu lub otrzymywać bezpłatnie pocztą.

Prenumerować można w składzie c. k. Drukarni nadwornej i państwowej w Wiedniu, dzielnica I., Seilerstätte I. 24, i nabywać tamże także pojedyncze roczniki i pojedyncze części Dziennika ustaw państwa.

Ponieważ Dziennik ustaw państwa wydaje się względnie rozsyła się abonentom tylko po poprzednim złożeniu prenumeraty rocznej, przeto należy równocześnie z zaabonowaniem uiścić także przypadającą kwotę pieniężną; celem umożliwienia szybkiego i niewadliwego doręczenia pocztowego należy podać prócz dokładnego adresu mieszkania także odnośny okrąg doręczeń pocztowych.

Pojedyncze roczniki wydania **niemieckiego** można nabywać:

Rocznik	1849 za . . .	4 K 20 h	Rocznik	1869 za . . .	6 K — h	Rocznik	1889 za . . .	6 K — h
"	1850 " . . .	10 " 50 "	"	1870 " . . .	2 " 80 "	"	1890 " . . .	5 " 40 "
"	1851 " . . .	2 " 60 "	"	1871 " . . .	4 " — "	"	1891 " . . .	6 " — "
"	1852 " . . .	5 " 20 "	"	1872 " . . .	6 " 40 "	"	1892 " . . .	10 " — "
"	1853 " . . .	6 " 30 "	"	1873 " . . .	6 " 60 "	"	1893 " . . .	6 " — "
"	1854 " . . .	8 " 40 "	"	1874 " . . .	4 " 60 "	"	1894 " . . .	6 " — "
"	1855 " . . .	4 " 70 "	"	1875 " . . .	4 " — "	"	1895 " . . .	7 " — "
"	1856 " . . .	4 " 90 "	"	1876 " . . .	3 " — "	"	1896 " . . .	7 " — "
"	1857 " . . .	5 " 70 "	"	1877 " . . .	2 " — "	"	1897 " . . .	15 " — "
"	1858 " . . .	4 " 80 "	"	1878 " . . .	4 " 60 "	"	1898 " . . .	6 " — "
"	1859 " . . .	4 " — "	"	1879 " . . .	4 " 60 "	"	1899 " . . .	10 " — "
"	1860 " . . .	3 " 40 "	"	1880 " . . .	4 " 40 "	"	1900 " . . .	7 " — "
"	1861 " . . .	3 " — "	"	1881 " . . .	4 " 40 "	"	1901 " . . .	6 " — "
"	1862 " . . .	2 " 80 "	"	1882 " . . .	6 " — "	"	1902 " . . .	7 " 50 "
"	1863 " . . .	2 " 80 "	"	1883 " . . .	5 " — "	"	1903 " . . .	9 " — "
"	1864 " . . .	2 " 80 "	"	1884 " . . .	5 " — "	"	1904 " . . .	5 " — "
"	1865 " . . .	4 " — "	"	1885 " . . .	3 " 60 "	"	1905 " . . .	6 " — "
"	1866 " . . .	4 " 40 "	"	1886 " . . .	4 " 60 "	"	1906 " . . .	12 " — "
"	1867 " . . .	4 " — "	"	1887 " . . .	5 " — "	"	1907 " . . .	13 " — "
"	1868 " . . .	4 " — "	"	1888 " . . .	8 " 40 "	"		

Pojedyncze roczniki **wydań w innych siedmiu językach** od r. 1870. począwszy można nabywać po tej samej cenie co wydanie niemieckie.

Nabywającym na raz przynajmniej 10 dowolnie wybranych, zupełnych roczników Dziennika ustaw państwa przyznaje się opust 20%, a nabywającym na raz przynajmniej 25 dowolnie wybranych, zupełnych roczników Dziennika ustaw państwa opust 25%, zaś nabywającym na raz przynajmniej 35 dowolnie wybranych, zupełnych roczników Dziennika ustaw państwa opust 30%.

NB. Części niemieckiego wydania Dziennika ustaw państwa, które **zagięły** lub doszły w stanie **wadliwym**, reklamować należy najpóźniej w **przeciągu czterech tygodni** po ich ukazaniu się, zaś części wydań nieniemieckich najpóźniej w **przeciągu sześciu tygodni** po wydaniu spisu rzeczy i karty tytułowej do odnośnych wydań, wprost w c. k. Drukarni nadwornej i państwowej w Wiedniu, dzielnica III., Rennweg I. 16.

Po upływie tego terminu można pojedyncze części Dziennika ustaw państwa dostać wyłącznie tylko za **opłatą ceny handlowej** ($\frac{1}{4}$ arkusza = 2 strony za 2 h).

Ponieważ **wszystkie roczniki wydania niemieckiego** począwszy od roku 1849. i **wszystkie roczniki wydań w innych siedmiu językach** począwszy od roku 1870. są **całkowicie uzupełnione**, przeto można nabyć w składzie c. k. Drukarni nadwornej i państwowej w Wiedniu, dzielnica I., Seilerstätte Nr. 24., **nie tylko każdy pojedynczy rocznik po cenie wyżej podanej, lecz nawet każdą z osobna część** wszystkich tych roczników po cenie handlowej ($\frac{1}{4}$ arkusza = 2 strony za 2 h); tym sposobem umożliwione zostało uzupełnienie niekompletnych roczników i zestawienie pojedynczych części podług materyi.

Rok 1908.

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Część IX. — Wydana i rozesłana dnia 1. lutego 1908.

Treść: № 22. Rozporządzenie, dotyczące zmiany niektórych postanowień przepisu wykonawczego do ustawy o taryfie celnej z dnia 13. lutego 1906., i objaśnień do taryfy celnej.

22.

Rozporządzenie Ministerstw skarbu, handlu i rolnictwa z dnia 22. stycznia 1908.,

dotyczące zmiany niektórych postanowień przepisu wykonawczego do ustawy o taryfie celnej z dnia 13. lutego 1906., Dz. u. p. Nr. 22., i objaśnień do taryfy celnej.

Następujące postanowienia przepisu wykonawczego do ustawy o taryfie celnej z dnia 13. lutego 1906., Dz. u. p. Nr. 22., oraz objaśnień do taryfy celnej, wydanych na zasadzie artykułu V. ustawy o taryfie celnej z dnia 13. lutego 1906., Dz. u. p. Nr. 20., obwieszczeniem z dnia 13. czerwca 1906., Dz. u. p. Nr. 115., uzupełnia się względnie zmienia się w sposób następujący:

I. Co do przepisu wykonawczego.

W załączniku A przepisu wykonawczego do ustawy o taryfie celnej (stopy tary) należy dodać do dotychczasowych stóp tary ustanowionych dla jedwabiu Nrów 241—246 (16 w pakach i beczkach, 11 w koszach, 6 w balach) nadto:

4 w pojedynczych balach z co najmniej podwójnym, wewnętrznym opakowaniem w papier.
--

II. Co do objaśnień.

Na końcu uwagi 2. do Nru 44. należy wciągnąć następujący nowy ustęp:

W obrocie kontraktowym należy odprawiać konserwy tomatowe w beczkach lub tonach według numeru tego także wówczas, jeżeli wykazują dodatek korzeni lub cukru.

W ustępie 2. uwagi do Nru 324. należy po słowie „wykluczone“ umieścić kropkę (.) zamiast przecinka (,) i przekreślić następujące po nim zdanie poboczne „o ile . . . nieprzepuszczalne“.

W ogólnej uwadze 6. do Nrów 328—337 należy przekreślić siedm pierwszych wierszy „Obrzynki skórzane . . . tylko jako“ i zastąpić je następnymi uwagami:

6. Skrawki i inne odpadki przy przetwarzaniu lub dalszem przerabianiu skóry, dające się jeszcze użyć jako skóra, należy obłożyć cłem według Nru 337 c z wyjątkiem osobno taryfowanych w Nrze 328. c odpadków skóry w rodzaju skóry na podeszwy i o ile one wskutek swej jakości nie należą do pozycji 331. lub 332.; jeżeli jednak skrawki takie nadają się tylko jako

Na końcu uwag do Nru 337. umieścić należy następną odsyłacz:

Co do skrawków skóry należących do pozycji 337. c porówn. ogólną uwagę 6. do Nrów 328.—337.

Na końcu ustępu 1. uwagi 2. do Nru 345. należy po słowie końcowem „przykrojone“ położyć

przecinek (,) zamiast kropki (.) a po przecinku dodać słowa:

wreszcie taflę złożone jedynie z odpadków skór baranów perskich.

Trzecie i czwarte zdanie ustępu 2. ogólnej uwagi 3 *d* do klasy XXXVII. zmienia się w sposób następujący:

Szamatka przychodzi w kawałkach nieufornowanych albo mielona w postaci mniej lub więcej delikatnego proszku ostrego przy dotknięciu; w kawałkach nieufornowanych ma być w myśl Nru 150. traktowana jako wołna od ciała; w stanie mielonym także z dodatkiem niewypalanej, ogniotrwalej gliny podpada pod Nr. 399. jako kompozycya szamotowa (mąka szamotowa lub cement szamotowy).

Na końcu uwagi ogólnej 5. do Nrów 573.—576. należy zamieścić następujący ustęp nowy:

Instrumenty tych numerów wprowadzane w osłonach obłożonych wyższem cłem, lecz używanych w handlu można ekspedyować z osłonami temi według stopy celnej odnośnego instrumentu.

W uwagach do Nru 623. należy umieścić na końcu następujący nowy ustęp:

Tak jak pokosty olejne w beczkach należy traktować także pokosty olejne w innych naczyniach o wadze brutto co najmniej 25 kilogramów.

Po ustępie 3., uwagi do Nru 629. należy wciągnąć na nowo następujące ustępy:

Ołówki kolorowe, uprzywilejowane na zasadzie umów różnią się od kredek rysunkowych, które także w obrocie kontraktowym mają być oclone po 60 K, tem, iż te ostatnie pozostawiają na tabliczce łupkowej kreskę dającą się łatwo usunąć przez starcie wilgotną gąbką, zaś ołówki kolorowe pozostawiają kreskę trwałą, nie ginącą wskutek starcia wilgotną gąbką. W przypadkach wątpliwych należy zarządzić zbadanie przez c. k. rolniczo-chemiczną Stację doświadczalną w Wiedniu.

Niektóre gatunki ołówków kolorowych zawierające bardzo wiele tłuszczu nie pozostawiają żadnej kreski na łupku. Takie ołówki kolorowe rozpoznaje się zazwyczaj już po ich zewnętrznych właściwościach a to po ich miękkości przypominającej czysty wosk i po łatwości krajania.

W uwadze 3. do Nru 654. należy dwa pierwsze zdania zmienić w sposób następujący:

3. Alkoholizowane wytłoczyny winne, Nr. 108. *d*. Za alkoholizowane wytłoczyny należy uważać takie wytłoczyny, które sprowadzone do substancji suchej zawierają więcej jak 7.5 procentów wagi absolutnego alkoholu albo co do których stwierdzono, iż domieszano do nich alkohol jakiegokolwiek rodzaju i w jakiegokolwiek ilości.

Rozporządzenie niniejsze nabiera zaraz mocy obowiązującej.

Korytowski wlr.

Fiedler wlr.

Ebenhoch wlr.

Rok 1908.

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Cześć X. — Wydana i rozesłana dnia 11. lutego 1908.

Treść: (№ 23—29.) 23. Obwieszczenie, dotyczące sprostowania błędu drukarskiego w rozporządzeniu z dnia 1. sierpnia 1907. — 24. Obwieszczenie, dotyczące używania poświadczeń złożenia pocztowych kas oszczędności do wpłat uiszczanych na rzecz miejskiego Urzędu podatkowego w Libercu. — 25. Obwieszczenie, dotyczące utworzenia ekspozytury „V Magazyn kolei państwowej, Obszar wolny“ głównego Urzędu celnego w Tryeście. — 26. Obwieszczenie, dotyczące przekształcenia Urzędu celnego pobocznego w Schönwald w ekspozyturę celną. — 27. Rozporządzenie, dotyczące zniesienia zapisku wzór O, zaprowadzonego rozporządzeniem Ministerstwa skarbu z dnia 11. czerwca 1883. — 28. Rozporządzenie, dotyczące oznaczania olei jadalnych. — 29. Rozporządzenie, dotyczące zmiany niektórych postanowień objaśnień do taryfy celnej z dnia 13. lutego 1906.

23.

Obwieszczenie Ministra spraw wewnętrznych w porozumieniu z Ministrem handlu tudzież Ministrem wyznań i oświaty z dnia 20. grudnia 1907.,

dotyczące sprostowania błędu drukarskiego w rozporządzeniu z dnia 1. sierpnia 1907., Dz. u. p. Nr. 183.

W rozporządzeniu Ministra handlu w porozumieniu z Ministrem spraw wewnętrznych tudzież Ministrem wyznań i oświaty z dnia 1. sierpnia 1907., dotyczącym przemysłu koncesyjonowanego przedsiębiorstw pogrzebowych, które ogłoszono w LXXXIII. części Dziennika ustaw państwa z roku 1907. pod Nr. 183., winien nagłówek paragrafu na stronie 730., w prawej szpalcie tekstu, w wierszu 7. od dołu opiewać zamiast „§ 9.“ właściwie „§ 8.“

Bienert wlr.

Marchet wlr.

Fiedler wlr.

24.

Obwieszczenie Ministerstwa skarbu i Ministerstwa handlu z dnia 10. stycznia 1908.,

dotyczące używania poświadczeń złożenia pocztowych kas oszczędności do wpłat uiszczanych na rzecz miejskiego Urzędu podatkowego w Libercu.

Rozporządzenie ministeryjne z dnia 25. października 1906., Dz. u. p. Nr. 226., stosuje się także do wpłat uiszczanych na rzecz miejskiego Urzędu podatkowego w Libercu w obrocie czekowym i klirngowym c. k. pocztowej Kasy oszczędności.

Korytowski wlr.

Fiedler wlr.

25.

Obwieszczenie Ministerstwa skarbu i handlu z dnia 14. stycznia 1908.,

dotyczące utworzenia ekspozytury „V Magazyn kolei państwowej, Obszar wolny“ głównego Urzędu celnego w Tryeście.

Z powodu przeprowadzonego z dniem 1. stycznia 1908. wcielenia magazynu kolei państwowej

obok hali rybnej do wolnego obszaru tryesteńskiego utworzono w tymże magazynie ekspozyturę głównego Urzędu celnego w Tryeście, oznaczoną jako „Ekspozytura V głównego Urzędu celnego, Magazynu kolei państwowej, Obszar wolny“, która rozpoczęła już swoją działalność.

Korytowski wlr.

Fiedler wlr.

26.

Obwieszczenie Ministerstwa skarbu z dnia 24. stycznia 1908.,

dotyczące przekształcenia Urzędu celnego pobocznego w Schönwald w ekspozyturę celną.

Urząd celny poboczny II. klasy w Schönwald przekształcono w ekspozyturę celną, pozostawiając jej dotychczasowe upoważnienia.

Korytowski wlr.

27.

Rozporządzenie Ministerstwa skarbu z dnia 27. stycznia 1908.,

dotyczące zniesienia zapisku wzór O, zaprowadzonego rozporządzeniem Ministerstwa skarbu z dnia 11. czerwca 1883., Dz. u. p. Nr. 91.

Zmieniając częściowo rozdział IV., lit. C i D tutejszego rozporządzenia z dnia 11. czerwca 1883., Dz. u. p. Nr. 91., dotyczącego wykonania ustawy z dnia 23. maja 1883., Dz. u. p. Nr. 83., o utrzymywaniu ewidencji katastru podatku gruntowego, rozporządza się, iż prowadzenie zapisku wzór O co do przypadków wzięcia w ewidencję, zaciągniętych wskutek doniesienia urzędnika pomiarowego do rejestru B, dotyczącego aktów podlegających opłacie i co do należytości w tych przypadkach wymierzonych, ma być na przyszłość zaniechane.

Korytowski wlr.

28.

Rozporządzenie Ministerstw spraw wewnętrznych, rolnictwa, handlu i sprawiedliwości z dnia 30. stycznia 1908.,

dotyczące oznaczania olei jadalnych.

Na podstawie § 7. ustawy z dnia 16. stycznia 1896., Dz. u. p. Nr. 89. z roku 1897., dotyczącej

obrotu środkami spożywczymi, rozporządza się, iż tylko czysty niezmięszany olej z oliwek można zawodowo sprzedawać i trzymać na sprzedaż pod oznaczeniami „oliwa z oliwek“, „oliwa z Aix“, „oliwa prowansalska“. Zawodowa sprzedaż i zawodowe trzymanie na sprzedaż innych olejów lub mieszanin oleju z oliwek z innymi olejami pod wymienionymi oznaczeniami jest wzbroniona.

Rozporządzenie niniejsze nabiera mocy obowiązującej w trzy miesiące po ogłoszeniu.

Klein wlr.

Bienerth wlr.

Fiedler wlr.

Ebenhoch wlr.

29.

Rozporządzenie Ministerstw skarbu, handlu i rolnictwa z dnia 7. lutego 1908.,

dotyczące zmiany niektórych postanowień objaśnień do taryfy celnej z dnia 13. lutego 1906.

Następujące postanowienia objaśnień do taryfy celnej, wydanych na zasadzie artykułu V. ustawy o taryfie celnej z dnia 13. lutego 1906., Dz. u. p. Nr. 20., obwieszczeniem z dnia 13. czerwca 1906., Dz. u. p. Nr. 115., uzupełnia się względnie zmienia się w sposób następujący:

W ustępie 1. uwag do Nru 113. należy przekreślić słowa: „Chleb z klejem roślinnym (chleb glutinowy).“ a na końcu tych uwag zamieścić odsyłacz:

Chleb z klejem roślinnym, chleb aleuronatowy, suchary aleuronatowe, Nr. 132.

W ustępie 2. uwag do Nru 124. należy wykreślić wyrazy: „Nr. 131. lub 132.“.

W uwagach do Nru 250. należy pomiędzy urzędami celnymi, upoważnionymi do wymierzania cła od gładkich towarów jedwabnych zamieścić pod 2. królewsko węgierski główny Urząd celny Pozsony (Preszburg).

W uwadze 2. ustępie 1. do Nru 625. należy zdanie drugie zmienić w sposób następujący:

Farby alizarynowe są to farby, które ze względu na swój skład chemiczny pochodzą od alizaryny a równocześnie mają tę własność, iż barwią włókna w połączeniu z bejcami.

Rozporządzenie niniejsze nabiera zaraz mocy obowiązującej.

Korytowski wlr.

Fiedler wlr.

Ebenhoch wlr.

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Część XI. — Wydana i rozesłana dnia 19. lutego 1908.

Treść: № (30—33.) 30. Rozporządzenie, dotyczące utworzenia sądu przemysłowego w Tryeście. — 31. Rozporządzenie, którem wydatuje się postanowienia kompetencyjne co do prowadzenia ksiąg gruntowych i co do spraw egzekucyjnych z powodu zmienionej dolno-austryacką ustawą krajową z dnia 28. grudnia 1904., odgraniczenia dzielnic wiedeńskich. — 32. Rozporządzenie, dotyczące wydania nowych znaczków dziennikarskich. — 33. Ustawa dotycząca przedłużenia mocy obowiązującej ustawy z dnia 8. lutego 1897. o rozciągnięciu czasowego uwolnienia od podatku domowo-czynszowego dla przebudowań, które z publicznych względów uzdrowotnienia lub ruchu będą przedsięwzięte na obszarze gminy miasta Gracu.

30.

Rozporządzenie Ministerstwa sprawiedliwości w porozumieniu z Ministerstwami spraw wewnętrznych, handlu i skarbu z dnia 4. lutego 1908.,

dotyczące utworzenia sądu przemysłowego w Tryeście.

Na zasadzie §§ 2. i 3. ustawy z dnia 27. listopada 1896., Dz. u. p. Nr. 218., wprowadzającej w życie sądy przemysłowe i sądownictwo w sporach, wynikających ze stosunku pracy, nauki i płacy w przemyśle, rozporządza się co następuje:

§ 1.

Dnia 1. czerwca 1908. rozpocząć ma czynności swoje sąd przemysłowy w Tryeście, utworzony na zasadzie ustawy z dnia 27. listopada 1896., Dz. u. p. Nr. 218.

Ten sąd przemysłowy nosi nazwę: „C. k. Sąd przemysłowy w Tryeście“. Pieczęć urzędowa sądu przemysłowego mieści w sobie orła cesarskiego.

Jako trybunał pierwszej instancji, wyznaczony w ustawie z dnia 27. listopada 1896., Dz. u. p.

Nr. 218., oraz jako sąd odwoławczy występować ma w sprawach tego sądu przemysłowego c. k. Sąd krajowy w Tryeście.

§ 2.

Miejscowa właściwość Sądu przemysłowego w Tryeście rozciąga się na okrąg c. k. Sądu powiatowego tryesteńskiego.

§ 3.

Rzeczowa właściwość Sądu przemysłowego w Tryeście rozciąga się na wszystkie przedsiębiorstwa, wymienione w § 1., ustępie 2. ustawy o sądach przemysłowych i znajdujące się w okręgu sądu przemysłowego, z wyjątkiem kolei żelaznych.

Termin, od którego sąd przemysłowy uzyska rzeczową właściwość względem kolei żelaznych, wyznaczony będzie osobnem rozporządzeniem.

§ 4.

Liczbę asesorów Sądu przemysłowego w Tryeście ustanawia się na 64, liczbę zastępców na 36., a liczbę asesorów sądu odwoławczego w sporach przemysłowych (§ 31., ustęp 3. ustawy o sądach przemysłowych) na 12.

§ 5.

Asesorów sądu przemysłowego i ich zastępców, tudzież asesorów sądu odwoławczego wybierać

należy z oznaczonych szczegółowo grup przedsiębiorstw przemysłowych w stosunku, który wynika z podziału niżej zamieszczonego.

Wydanie zarządzeń potrzebnych na przypadek, gdyby wybory odbywały się w kilku sekcjach terytorjalnie oddzielonych, pozostawia się c. k. Namiestnictwu w Tryeście.

Grupy przedsiębiorstw przemysłowych do odbycia wyborów i ogólną ilość asesorów sądu przemysłowego i ich zastępców, tudzież asesorów sądu odwoławczego, którą każda grupa wybrać ma po polowie z ciała wyborczego przedsiębiorców i z ciała wyborczego robotników, ustanawia się jak następuje:

Grupa I.

Wszystkie przedsiębiorstwa wielkie z wyjątkiem handlowych:

24 asesorów	} sądu przemysłowego,
12 zastępców	
4 asesorów sądu odwoławczego.	

Grupa II.

Wszystkie przedsiębiorstwa drobne z wyjątkiem handlowych:

28 asesorów	} sądu przemysłowego,
16 zastępców	
4 asesorów sądu odwoławczego.	

Grupa III.

Wszystkie przedsiębiorstwa handlowe:

12 asesorów	} sądu przemysłowego,
8 zastępców	
4 asesorów sądu odwoławczego.	

Za przedsiębiorstwo wielkie w rozumieniu niniejszego rozporządzenia uważać należy te przedsiębiorstwa, którym wymierzono rocznie więcej jak 300 koron powszechnego podatku zarobkowego. Przedsiębiorstwa, obowiązane do publicznego składania rachunków, zaliczać należy do przedsiębiorstw wielkich.

§ 6.

Zwrot wydatków w gotówce (§ 13. ustawy o sądach przemysłowych) przyznawać należy asesorom sądu przemysłowego i ich zastępcom, tudzież asesorom sądu odwoławczego stosując analogicznie postanowienia §§ 3. do 10., 15., 20., 21., 23. i 24. rozporządzenia Ministra sprawiedliwości z dnia 17. września 1897., Dz. u. p. Nr. 221., o należytościach świadków i znawców w sporach cywilnych.

Wynagrodzenie za ubytek zarobku, należne asesorom i zastępcom ze stanu robotników, tudzież takie samo wynagrodzenie należące się według rozporządzenia ministeryalnego z dnia 5. sierpnia 1903, Dz. u. p. Nr. 165., asesorom i zastępcom

z grona przedsiębiorców, ustanawia się w kwocie 4 korony za pół dnia a w kwocie 6 koron za cały dzień, bez podziału dnia na drobniejsze części.

Za podstawę do wymierzania tego wynagrodzenia brać należy czas, przez który asesor opuścił rzeczywistość swój zarobek; w szczególności liczyć należy przytem także czas drogi do sądu i z powrotem.

Klein wlr.

Bienert wlr.

Korytowski wlr.

Fiedler wlr.

31.

Rozporządzenie Ministerstwa sprawiedliwości z dnia 9. lutego 1908.,

którem wydaje się postanowienia kompetencyjne co do prowadzenia ksiąg gruntowych i co do spraw egzekucyjnych z powodu zmienionego dolno-austriacką ustawą krajową z dnia 28. grudnia 1904., Dz. u. i rozp. kr. Nr. 1. z roku 1905., odgraniczenia dzielnic wiedeńskich.

Wskutek postanowionego artykułem VII., § 2. dolno-austriackiej ustawy krajowej z dnia 28. grudnia 1904., Dz. u. i rozp. kr. Nr. 1. z roku 1905., nowego odgraniczenia dzielnic wiedeńskich, zarządza się odnośnie do rozporządzenia Ministerstwa sprawiedliwości z dnia 18. czerwca 1905., Dz. u. p. Nr. 100., iż spowodowane tem ustaleniem granie zmiany we własności wiedeńskiego Sądu krajowego i Sądów powiatowych Meidling, Rudolfsheim, Fünfhaus, Ottakring, Hernals, Währing i Döbling we Wiedniu pod względem prowadzenia ksiąg gruntowych mają wejść w życie w dniu 15. marca 1908. To samo odnosi się do własności w sprawach egzekucyjnych, o ile własności ta zależy od tego, przy którym sądzie prowadzi się wykaz hipoteczny.

Klein wlr.

32.

Rozporządzenie Ministerstwa handlu z dnia 15. lutego 1908., dotyczące wydania nowych znaczków dziennikarskich.

W miejsce znaczków dziennikarskich, będących obecnie w użyciu, zaprowadza się nowe znaczki dziennikarskie o zmienionym wyglądzie, a mianowicie:

znaczkę po 2 h barwy ciemno-niebieskiej,
znaczkę po 6 h barwy pomarańczowo-żółtej,
znaczkę po 10 h barwy jasno-czerwonej i
znaczkę po 20 h barwy brunatnej.

Wszystkie cztery rodzaje przedstawiają, pomijając cyfrę oznaczającą wartość, ten sam kwadratowy wizerunek znaczka o bokach długości 22 mm. Wizerunek znaczka przedstawia w środkowym kwadracie polu głowę Merkurego, odbijającą jasno na tle deseniowaniem. Wizerunek środkowy otoczony jest obramowaniem, składającym się z pojedynczego ornamentu liniowego. W czterech rogach umieszczona jest cyfra wyrażająca wartość w kwadratowych białych polach. Pola w czterech bokach pomiędzy winiętami wskazującymi wartość pokryte są ornamentami liniowymi.

Zakończenie całego obrazu stanowi pręcik, którego motyw zgodza się z motywem obramowania obrazu środkowego.

Znaczkę wydrukowaną są drukiem książkowym na papierze powleczonym warstwą kredową.

Nowe znaczki wprowadzi się w obieg po zużyciu zapasów poszczególnych rodzajów znaczków dziennikarskich, będących obecnie w użyciu. Dotychczasowe znaczki dziennikarskie zatrzymują ważność aż do dalszego zarządzenia.

Przy bezpośrednim wyciskaniu znaczków dziennikarskich po 2 h na kopertach, opaskach i kartkach adresowych (rozporządzenie Ministerstwa handlu z dnia 6. kwietnia 1905., Dz. u. p. Nr. 55.) używany będzie ten sam wizerunek znaczka; wyciśnięcie nastąpi w barwie zielonej.

Fiedler wlr.

33.

Ustawa z dnia 17. lutego 1908.,

dotycząca przedłużenia mocy obowiązującej ustawy z dnia 8. lutego 1897., Dz. u. p. Nr. 52., o rozciągnięciu czasowego uwolnienia od podatku domowo-czynszowego dla przebudowań, które z publicznych względów uzdrowotnienia lub ruchu będą przedsięwzięte na obszarze gminy miasta Gracu.

Za zgodą obu Izb Rady państwa postanawiam, co następuje:

§ 1.

Czasokres dziesięcioletni, określony w § 2. ustawy z dnia 8. lutego 1897., Dz. u. p. Nr. 52., w ciągu którego przebudowania na obszarze gminy miasta Gracu, mające korzystać z przedłużonego

uwolnienia od podatku domowo-czynszowego, muszą być o tyle wykonane, aby nadawały się do użytku, przedłużyć się do dnia 19. lutego 1909., utrzymując zarazem w mocy inne warunki powołanej ustawy.

§ 2.

Po upływie tego czasokresu i w razie, jeżeli budynki objęte wykazem dołączonym do ustawy z dnia 8. lutego 1897., Dz. u. p. Nr. 52., a do tego czasu jeszcze nie przebudowane, będą zupełnie lub co najmniej do poziomu ziemi zburzone, przedłużyć się dla budowli nowych, wzniesionych w miejsce dawnych, czas trwania uwolnienia od podatku domowo-czynszowego, wchodzącego w zastosowanie w myśl ustawy z dnia 25. marca 1880., Dz. u. p. Nr. 39., na lat 18 jedynie w miarę następujących postanowień.

§ 3.

Ulga ustanowiona w § 2. przysłuży tylko takim budowlom nowym, wzniesionym w miejsce dawnych, które

1. do dnia 19. lutego 1917. będą rozpoczęte i tak wykonane, iż zupełnie nadawać się będą do użytku i

2. które na zasadzie ustawy krajowej korzystają także na przeciąg 18 lat z uwolnienia od dodatków krajowych i gminnych do podatku domowo-czynszowego.

§ 4.

Za budowle nowe, wzniesione w miejsce dawnych uważać należy te budynki, które wystawiono całkowicie lub przynajmniej po części na tych parcelach budowlanych, na których stały wymienione w spisie budynki; parcele budowlane, należące do budynku oznaczonego jedną liczbą orientacyjną i objętego wykazem, uważa się przytem za jedną całość (uprzywilejowane parcele budowlane).

§ 5.

Jeżeli przestrzeń, na której wystawiono nowy budynek w miejsce dawnego, przekracza przestrzeń uprzywilejowanych parcel budowlanych, która w chwili wydania ustawy z dnia 8. lutego 1897., Dz. u. p. Nr. 52., była zabudowana podaniami w spisie a obecnie zburzonymi budynkami (prze-strzeń uprzywilejowana), natenczas przedłużone uwolnienie od podatku przysłuży tylko tej rachunkowej kwocie dochodu czynszowego z nowego budynku wzniesionego w miejsce dawnego, która pozostaje do ogólnego dochodu czynszowego w takim stosunku, jak powierzchnia uprzywilejowana do zabudowanej przestrzeni nowego budynku wzniesionego w miejsce dawnego.

§ 6.

Przy stawianiu kilku nowych budynków w miejsce dawnych na uprzywilejowanych parcelach budowlanych, stanowiących jedną całość, rozdziela się przestrzeń uprzywilejowaną w sposób następujący:

a) jeżeli wniesiono prośbę o przyznanie przedłużonego uwolnienia od podatku nie co do wszystkich budowli nowych, wzniesionych w miejsce dawnych, równocześnie, natenczas oblicza się zakres przedłużonego uwolnienia od podatku dla tej budowli nowej, wzniesionej w miejsce dawnej, co do której prośbę najpierw wniesiono, a to według zasady zawartej w § 5. bez względu na inne nowe budowle, wniesione w miejsce dawnych.

Z dalszemi prośbami postępuje się w porządku kolejnym ich wniesienia w ten sam sposób, z tem jednak ograniczeniem, iż nowym budynkom, wzniesionym w miejsce dawnych przysługuje w każdym wypadku prawo do przedłużonego uwolnienia od podatku tylko o tyle, o ile już wskutek poprzedniej prośby nie wyczerpano uprzywilejowanej powierzchni.

b) W razie wniesienia prośby równocześnie co do kilku nowych budowli, wzniesionych w miejsce dawnych, należy podzielić powierzchnię uprzywilejowaną, względnie jej część pozostałą w myśl punktu a, w stosunku do zabudowanych powierzchni tych nowych budowli.

§ 7.

Właściciele budynków wymienionych w wykazie są obowiązani postarać się przed rozpoczęciem ich burzenia o ustalenie stanu budowli i parcel w czasie wydania ustawy z dnia 8. lutego 1897., Dz. u. p. Nr. 52., oraz zmian zaszyłych co do nich od tego czasu, a to przez sporządzenie planu, który ma być potwierdzony przez władzę budowlaną a w którym podać należy cyfrowo także wymiary zabudowanych przestrzeni.

Jeżeli strona nie dopełni tego obowiązku, natenczas prawo do przedłużonego uwolnienia od podatku istnieje tylko o tyle, o ile strona udowodni rozstrzygające szczegóły w inny, niewątpliwy sposób.

Po uzyskaniu konsensu budowlanego dla budowli na uprzywilejowanych parcelach budowlanych można domagać się od władzy podatkowej pierwszej instancji wydania orzeczenia przesądzającego w tym kierunku, czy zamierzonym budowlom przysługuje przymiot budowli nowych, wzniesionych w miejsce dawnych, w myśl niniejszej ustawy (§ 4.), oraz w jaki sposób nastąpić ma podział powierzchni uprzywilejowanej między kilka budowli nowych, wzniesionych w miejsce dawnych.

Blizsze postanowienia wydane będą drogą rozporządzenia.

§ 8.

Po ukończeniu nowej budowli, wzniesionej w miejsce dawnej, lub części budynku nadającej się do samoistnego użytku, należy w przeciągu terminu podanego w § 4. ustawy z dnia 25. marca 1880., Dz. u. p. Nr. 39., wnieść prośbę o przyznanie przedłużonego uwolnienia od podatku, dołączając plan przepisany w § 7. i wydane ewentualnie orzeczenie przesądzające.

Wskutek spóźnionych podań przyznaje się przedłużone uwolnienie od podatku tylko na okres czasu, który rozpoczyna się z terminem płacenia podatków następującym po wniesieniu prośby a kończy się w lat 18 po ukończeniu budynku (części budynku).

Postanowienia ustawy z dnia 25. marca 1880., Dz. u. p. Nr. 39., stosują się zresztą analogicznie także do budowli wymienionych w ustawie niniejszej.

§ 9.

Ustawa niniejsza nabiera mocy obowiązującej w dniu 20. lutego 1907.

§ 10.

Wykonanie ustawy tej poruczam Memu Ministrowi skarbu.

Wiedeń, dnia 17. lutego 1908.

Franciszek Józef wkr.

Beck wkr.

Korytowski wkr.

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Część XII. — Wydana i rozesłana dnia 20. lutego 1908.

Treść: *M* 34. Rozporządzenie, dotyczące znizienia należności za doręczenia w sprawach cywilnych.

34.

Rozporządzenie Ministra sprawiedliwości w porozumieniu z Ministrem skarbu z dnia 16. lutego 1908.,

dotyczące znizienia należności za doręczenia w sprawach cywilnych.

Na zasadzie artykułu XXXIV. ustawy wprowadzanej do procedury cywilnej z dnia 1. sierpnia 1895., Dz. u. p. Nr. 112., rozporządza się :

§ 1.

Zniża się należność za doręczenie w sprawach cywilnych, spornych i niespornych na dziesięć halerzy.

§ 2.

Należności za doręczenie nie pobiera się, jeżeli do jej uiszczenia obowiązana jest strona, posiadająca prawo ubogich lub dla której ustanowiono kuratora w myśl § 276. k. c. W tych wypadkach należy zaniechać także dodatkowego ściągania należności za doręczenie.

§ 3.

Rozporządzenie niniejsze nabiera mocy obowiązującej w dniu 1. marca 1908.

Klein wlr.

Korytowski wir.

Oziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych

wychodzi nakładem c. k. Drukarni nadwornej i państwowej w Wiedniu, dzielnica I., Seilerstätte l. 24,
także w roku 1908. w języku

niemieckim, chorwackim, czeskim, polskim, rumuńskim, ruskim, słoweńskim i włoskim.

Prenumerata na cały **rocznik 1908** każdego z tych ośmiu wydań Dziennika ustaw państwa wynosi za egzemplarz **8 K.** Pojedyncze jego części można odbierać w miejscu lub otrzymywać bezpłatnie pocztą.

Prenumerować można w składzie c. k. Drukarni nadwornej i państwowej w Wiedniu, dzielnica I., Seilerstätte l. 24, i nabywać tamże także pojedyncze roczniki i pojedyncze części Dziennika ustaw państwa.

Ponieważ Dziennik ustaw państwa wydaje się względnie rozsyła się abonentom tylko po poprzednim złożeniu prenumeraty rocznej, przeto należy równocześnie z zaabonowaniem uiścić także przypadającą kwotę pieniężną; celem umożliwienia szybkiego i niewadliwego doręczenia pocztowego należy podać prócz dokładnego adresu mieszkania także odnośny okrąg doręczeń pocztowych.

Pojedyncze roczniki wydania **niemieckiego** można nabywać:

Rocznik	1849 za . . .	4 K 20 h	Rocznik	1869 za . . .	6 K — h	Rocznik	1889 za . . .	6 K — h
"	1850 " . . .	10 " 50 "	"	1870 " . . .	2 " 80 "	"	1890 " . . .	5 " 40 "
"	1851 " . . .	2 " 60 "	"	1871 " . . .	4 " — "	"	1891 " . . .	6 " — "
"	1852 " . . .	5 " 20 "	"	1872 " . . .	6 " 40 "	"	1892 " . . .	10 " — "
"	1853 " . . .	6 " 30 "	"	1873 " . . .	6 " 60 "	"	1893 " . . .	6 " — "
"	1854 " . . .	8 " 40 "	"	1874 " . . .	4 " 60 "	"	1894 " . . .	6 " — "
"	1855 " . . .	4 " 70 "	"	1875 " . . .	4 " — "	"	1895 " . . .	7 " — "
"	1856 " . . .	4 " 90 "	"	1876 " . . .	3 " — "	"	1896 " . . .	7 " — "
"	1857 " . . .	5 " 70 "	"	1877 " . . .	2 " — "	"	1897 " . . .	15 " — "
"	1858 " . . .	4 " 80 "	"	1878 " . . .	4 " 60 "	"	1898 " . . .	6 " — "
"	1859 " . . .	4 " — "	"	1879 " . . .	4 " 60 "	"	1899 " . . .	10 " — "
"	1860 " . . .	3 " 40 "	"	1880 " . . .	4 " 40 "	"	1900 " . . .	7 " — "
"	1861 " . . .	3 " — "	"	1881 " . . .	4 " 40 "	"	1901 " . . .	6 " — "
"	1862 " . . .	2 " 80 "	"	1882 " . . .	6 " — "	"	1902 " . . .	7 " 50 "
"	1863 " . . .	2 " 80 "	"	1883 " . . .	5 " — "	"	1903 " . . .	9 " — "
"	1864 " . . .	2 " 80 "	"	1884 " . . .	5 " — "	"	1904 " . . .	5 " — "
"	1865 " . . .	4 " — "	"	1885 " . . .	3 " 60 "	"	1905 " . . .	6 " — "
"	1866 " . . .	4 " 40 "	"	1886 " . . .	4 " 60 "	"	1906 " . . .	12 " — "
"	1867 " . . .	4 " — "	"	1887 " . . .	5 " — "	"	1907 " . . .	13 " — "
"	1868 " . . .	4 " — "	"	1888 " . . .	8 " 40 "			

Pojedyncze roczniki wydań w innych siedmiu językach od r. 1870. począwszy można nabywać po tej samej cenie co wydanie niemieckie.

Nabywającym na raz przynajmniej 10 dowolnie wybranych, zupełnych roczników Dziennika ustaw państwa przyznaje się opust 20%, a nabywającym na raz przynajmniej 25 dowolnie wybranych, zupełnych roczników Dziennika ustaw państwa opust 25%, zaś nabywającym na raz przynajmniej 35 dowolnie wybranych, zupełnych roczników Dziennika ustaw państwa opust 30%.

NB. Części niemieckiego wydania Dziennika ustaw państwa, które zaginęły lub doszły w stanie wadliwym, reklamować należy najpóźniej w przeciągu czterech tygodni po ich ukazaniu się, zaś części wydań nieniemieckich najpóźniej w przeciągu sześciu tygodni po wydaniu spisu rzeczy i karty tytułowej do odnośnych wydań, wprost w c. k. Drukarni nadwornej i państwowej w Wiedniu, dzielnica III., Rennweg l. 16.

Po upływie tego terminu można pojedyncze części Dziennika ustaw państwa dostać wyłącznie tylko za opłatą ceny handlowej ($\frac{1}{3}$ arkusza = 2 strony za 2 h).

Ponieważ **wszystkie roczniki wydania niemieckiego** począwszy od roku 1849. i **wszystkie roczniki wydań w innych siedmiu językach** począwszy od roku 1870. są całkowicie uzupełnione, przeto można nabyć w składzie c. k. Drukarni nadwornej i państwowej w Wiedniu, dzielnica I., Seilerstätte Nr. 24., nie tylko każdy pojedynczy rocznik po cenie wyżej podanej, lecz nawet każdą z osobna część wszystkich tych roczników po cenie handlowej ($\frac{1}{3}$ arkusza = 2 strony za 2 h); tym sposobem umożliwione zostało uzupełnienie niekompletnych roczników i zestawienie pojedynczych części podług materyi.

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Część XIII. — Wydana i rozesłana dnia 21. lutego 1908.

Treść: № 35. Rozporządzenie, dotyczące egzaminu zawodowego dla urzędników konceptowych c. k. Władzy morskiej.

35.

Rozporządzenie Ministerstwa handlu z dnia 30. stycznia 1908., dotyczące egzaminu zawodowego dla urzędników konceptowych c. k. Władzy morskiej.

§ 1.

Dla uzyskania posady koncepty w służbie konceptowej Władzy morskiej wymaga się dowodu złożenia z dobrym skutkiem egzaminu zawodowego dla urzędników konceptowych Władzy morskiej.

§ 2.

Do składania egzaminu zawodowego dopuszcza się praktykantów konceptowych Władzy morskiej, którzy odbyli przynajmniej roczną praktykę konceptową przy Władzy morskiej z odpowiednim wynikiem.

Praktykantów konceptowych, którzy po upływie trzeciego roku służby nie złożyli z dobrym wynikiem egzaminu zawodowego dla urzędników konceptowych Władzy morskiej, uwolni się od służby.

Praktykanci konceptowi, pozostający już w służbie, winni poddać się egzaminowi najpóźniej w przeciągu trzech lat od dnia wejścia niniejszego rozporządzenia w moc obowiązującą, w przeciwnym zaś razie należy ich uwolnić od służby.

§ 3.

Egzamin zawodowy dla urzędników konceptowych Władzy morskiej odbywa się w Ministerstwie handlu.

Komisja egzaminacyjna składa się z przewodniczącego mianowanego przez Ministra handlu i z komisarzy egzaminacyjnych dla poszczególnych przedmiotów egzaminu, na których wyznaczy się urzędników Ministerstwa handlu, Władzy morskiej lub innych urzędów i władz podlegających Ministerstwu handlu.

§ 4.

Podania o dopuszczenie do egzaminu wnosić należy za pośrednictwem Władzy morskiej do Ministerstwa handlu, do którego należy rozstrzygnięcie w tej mierze.

Władza morska winna przedłożyć podania Ministerstwu handlu dołączając tabele kwalifikacyjne kandydatów a zarazem winna złożyć sprawozdanie, o ile kandydatom dano sposobność do rozległego wykształcenia się w służbie.

§ 5.

Praktykantom konceptowym, powołanym do Wiednia w celu egzaminu, przyzna się wynagrodzenie pojedynczych kosztów podróży i dyet za dnię potrzebnej podróży i pobytu w miejscu składania egzaminu.

Ulga ta ma zastosowanie także przy pierwszym powtarzaniu egzaminu, nie ma zaś nigdy miejsca przy drugim powtarzaniu, którego w danym razie wyjątkowo dozwolono (§ 15.).

Kandydaci, którzy odstąpili od egzaminu, nie mają prawa do należytości wyżej wymienionych.

§ 6.

Egzamin zawodowy dzieli się na egzamin ustny i egzamin pisemny, który ma odbyć się przed egzaminem ustnym.

§ 7.

Egzamin pisemny obejmuje:

1. rozprawę z dziedziny polityki handlowej lub komunikacyjnej w zakresie wiadomości przepisanych dla egzaminu ustnego z tych przedmiotów (§ 9.),

2. projekt sprawozdania do ministerstwa lub oparte na aktach rozstrzygnięcie w sprawach dotyczących stron na podstawie rozprawy z dziedziny administracji morskiej.

Czas określony dla wypracowania każdego zadania wynosi sześć godzin i nie może uleść przerwie.

§ 8.

Egzamin pisemny można odbyć równocześnie z kilkoma kandydatami, winien on jednak odbywać się pod nadzorem jednego z komisarzy egzaminacyjnych lub innego urzędnika Ministerstwa handlu, wyznaczonego w danym wypadku w tym celu, a to tak, iż kandydatom dostarczy się wprawdzie odnośnych zbiorów ustaw i rozporządzeń, nie dozwoli się im natomiast żadnej innej pomocy ani też nie dopuści do rozmowy kandydatów między sobą lub z innymi osobami.

Kandydaci winni przed opuszczeniem lokalu urzędowego oddać wypracowania egzaminacyjne komisarzowi wyznaczonemu do nadzoru.

Wypracowania oddać należy przewodniczącemu komisji egzaminacyjnej; ten zaś winien je dać do przeglądu komisarzom egzaminacyjnym jeszcze przed egzaminem ustnym.

§ 9.

Egzamin ustny obejmuje następujące przedmioty:

1. Austriackie prawo administracyjne:

a) Podział i właściwość władz administracyjnych, postępowanie przed władzami temi; organizacja sądów z szczególnem uwzględnieniem sądownictwa w sprawach handlowych i morskich, granice właściwości pomiędzy administracją morską i sądami morskimi; właści-

wość Trybunału administracyjnego, Trybunału państwa i postępowanie przed temi sądami;

b) organizacja administracji morskiej i Ministerstwa handlu, zwłaszcza ze względu na jego działalność na polu polityki handlowej i komunikacyjnej. Wszystkie odnośne ustawy i rozporządzenia, sprawy osobiste, tok czynności;

c) organizacja służby zagranicznej i dotyczących władz. Zakres działania konsulatów w sprawach marynarki handlowej;

d) główne zarysy organizacji służby celnej i spraw celnych.

2. Austriackie prawo morskie, publiczne i zarysy austriackiego prawa morskiego, prywatnego, międzynarodowe prawo morskie.

3. Encyklopedia spraw morskich.

Zasadnicza terminologia morska, typy okrętów, ogólne wyobrażenie o najczęściej używanych maszynach okrętowych i instrumentach nautycznych, urządzenia na pokładzie i na wybrzeżu służące do bezpieczeństwa, ratunek na morzu, oświetlenie wybrzeży, rybołówstwo morskie.

4. Polityka handlowa i komunikacyjna, geografia gospodarcza:

Zarysy polityki handlowej i celnej, najważniejsze postanowienia obowiązujących traktatów handlowych co do żeglugi morskiej;

zarysy komunikacji z szczególnem uwzględnieniem ruchu kolejowego i morskiego; taryfy;

najważniejsze szczegóły co do flot handlowych państw, uprawiających handel morski;

znaczenie marynarki handlowej dla gospodarstwa społecznego. Państwowe układy subwencyjne co do prawidłowych linii żeglugi, ustawodawstwo w sprawie popierania marynarki;

zarysy austriackiego ustawodawstwa celnego, wolne przystanie i wolne obszary, domy składowe (zwłaszcza organizacja i prowadzenie tryesteńskich domów składowych).

Stosunki wytwórcze, dowozowe i wywozowe w Austro-Węgrzech i najważniejszych państwach handlowych; obszary zbytu dla przemysłu austriackiego, główne artykuły handlu światowego, ich zyskiwanie i znaczenie handlowe.

§ 10.

Egzamin ustny z każdym poszczególnym kandydatem winien trwać około dwóch godzin.

Każdy z komisarzy egzaminacyjnych zadaje kandydatowi tyle pytań, ile ze względu na rodzaj i zestawienie odnośnej grupy przedmiotów potrzeba,

aby przekonać się dokładnie o wykształceniu kandydata.

Przewodniczący ma prawo zadawania pytań z każdego przedmiotu egzaminu.

§ 11.

Z każdego egzaminu spisuje się protokół. W protokole tym należy uwidocznic tematy egzaminu pisemnego oraz pytania zadane przy egzaminie ustnym, dalej klasyfikacje poszczególne a wreszcie uchwałę komisji egzaminacyjnej co do ogólnego wyniku egzaminu ewentualnie, w razie wyniku niepomyślnego, uchwałę co do terminu wyznaczonego do powtórzenia.

W celu protokolowania przydany będzie każdej komisji egzaminacyjnej odpowiedni urzędnik jako protokolant.

Protokół podpisują wszyscy członkowie komisji i protokolant.

§ 12.

Bezpośrednio po ukończeniu egzaminu ustnego zbiera się komisja egzaminacyjna przybrawszy protokolanta celem tajnej narady i powzięcia uchwały co do wyniku egzaminu.

Przytem należy powziąć przede wszystkim uchwałę co do klasyfikacji egzaminów pisemnych a następnie co do szczegółowej klasyfikacji odpowiedzi przy egzaminie ustnym.

Przy klasyfikacjach tych istnieją stopnie „bardzo dobrze“, „dobrze“, „dostatecznie“ i „nie-dostatecznie“.

Na koniec powziąć należy uchwałę co do ogólnego wyniku egzaminu; w tym względzie istnieją stopnie: „złożony z wynikiem celującym“, „złożony z wynikiem dobrym“ i „nie złożony“. Przy tej ostatniej cenzurze należy zarazem wyznaczyć termin powtórzenia, dozwolony ewentualnie kandydatowi.

§ 13.

Uchwały komisji egzaminacyjnej zapadają w drodze głosowania zwykłą większością głosów.

Głosowanie odbywa się w odwrotnym porządku stopni służbowych, to jest w ten sposób, iż członek komisji najmłodszy stopniem służbowym głosuje najpierw.

Przewodniczący głosuje na ostatku; jeżeli przy głosowaniu okaże się równość głosów, natenczas uważa się za uchwałę to zdanie, do którego przystąpił przewodniczący.

§ 14.

O wyniku egzaminu zawiadamia przewodniczący kandydata zaraz po zapadnięciu uchwały komisji.

§ 15.

Egzamin zawodowy dla urzędników koncepcyjnych Władzy morskiej, który nie powiódł się, można raz jeden powtórzyć. Terminy powtórzenia wyznaczyć należy na sześć miesięcy lub jeden rok.

Ministerstwo handlu może tylko wyjątkowo, w razie istnienia okoliczności zasługujących na szczególne uwzględnienie, pozwolić na ponowne powtórzenie egzaminu, którego dwukrotnie nie zdano.

§ 16.

Odstąpienie od egzaminu zawodowego dozwolone jest bezwarunkowo aż do rozpoczęcia egzaminu ustnego; w tym wypadku uważa się egzamin pisemny, który ewentualnie już wypracowano, za nie odbyty.

Jeżeli odstąpienie nastąpi dopiero w czasie egzaminu ustnego, natenczas komisja egzaminacyjna ocenić ma na podstawie wiadomości, które kandydat ujawnił aż do tej chwili, czy odstąpienie ma się uważać jako takie, lub też czy ma się uznać egzamin za „nie złożony“.

Kandydat odstępujący od egzaminu nie może być ponownie dopuszczony do składania egzaminu przed upływem sześciu miesięcy.

§ 17.

Komisja egzaminacyjna wystawia kandydatowi świadectwo z egzaminu zawodowego, złożonego z pomyślnym wynikiem; w świadectwie tem wyraża się wynik egzaminu i zaznacza okoliczność, czy członkowie komisji uchwalili wynik ten jednogłośnie czy większością głosów.

Świadectwo podpisują wszyscy członkowie komisji.

W razie niedostatecznego wyniku egzaminu zawodowego otrzyma kandydat za pośrednictwem Władzy morskiej rezolucję, w której ma być podany także termin powtórzenia względnie okoliczność, iż ponowne powtórzenie nie jest dopuszczalne.

§ 18.

Rozporządzenie niniejsze nabiera mocy obowiązującej z dniem ogłoszenia.

Fiedler wlr.

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych

wychodzi nakładem c. k. Drukarni nadwornej i państwowej w Wiedniu, dzielnica I., Seilerstätte l. 24,
także w roku 1908. w języku

niemieckim, chorwackim, czeskim, polskim, rumuńskim, ruskim, słoweńskim i włoskim.

Prenumerata na cały **rocznik 1908** każdego z tych ośmiu wydań Dziennika ustaw państwa wynosi za egzemplarz **8 K.** Pojedyncze jego części można odbierać w miejscu lub otrzymywać bezpłatnie pocztą.

Prenumerować można w składzie c. k. Drukarni nadwornej i państwowej w Wiedniu, dzielnica I., Seilerstätte l. 24, i nabywać tamże także pojedyncze roczniki i pojedyncze części Dziennika ustaw państwa.

Ponieważ Dziennik ustaw państwa wydaje się względnie rozsyła się abonentom tylko po poprzednim złożeniu prenumeraty rocznej, przeto należy równocześnie z zaabonowaniem uiścić także przypadającą kwotę pieniężną; celem umożliwienia szybkiego i niewadliwego doręczenia pocztowego należy podać prócz dokładnego adresu mieszkania także odnośny okrąg doręczeń pocztowych.

Pojedyncze roczniki wydania **niemieckiego** można nabywać:

Rocznik	1849 za . . .	4 K 20 h	Rocznik	1869 za . . .	6 K — h	Rocznik	1889 za . . .	6 K — h
"	1850 " . . .	10 " 50 "	"	1870 " . . .	2 " 80 "	"	1890 " . . .	5 " 40 "
"	1851 " . . .	2 " 60 "	"	1871 " . . .	4 " — "	"	1891 " . . .	6 " — "
"	1852 " . . .	5 " 20 "	"	1872 " . . .	6 " 40 "	"	1892 " . . .	10 " — "
"	1853 " . . .	6 " 30 "	"	1873 " . . .	6 " 60 "	"	1893 " . . .	6 " — "
"	1854 " . . .	8 " 40 "	"	1874 " . . .	4 " 60 "	"	1894 " . . .	6 " — "
"	1855 " . . .	4 " 70 "	"	1875 " . . .	4 " — "	"	1895 " . . .	7 " — "
"	1856 " . . .	4 " 90 "	"	1876 " . . .	3 " — "	"	1896 " . . .	7 " — "
"	1857 " . . .	5 " 70 "	"	1877 " . . .	2 " — "	"	1897 " . . .	15 " — "
"	1858 " . . .	4 " 80 "	"	1878 " . . .	4 " 60 "	"	1898 " . . .	6 " — "
"	1859 " . . .	4 " — "	"	1879 " . . .	4 " 60 "	"	1899 " . . .	10 " — "
"	1860 " . . .	3 " 40 "	"	1880 " . . .	4 " 40 "	"	1900 " . . .	7 " — "
"	1861 " . . .	3 " — "	"	1881 " . . .	4 " 40 "	"	1901 " . . .	6 " — "
"	1862 " . . .	2 " 80 "	"	1882 " . . .	6 " — "	"	1902 " . . .	7 " 50 "
"	1863 " . . .	2 " 80 "	"	1883 " . . .	5 " — "	"	1903 " . . .	9 " — "
"	1864 " . . .	2 " 80 "	"	1884 " . . .	5 " — "	"	1904 " . . .	5 " — "
"	1865 " . . .	4 " — "	"	1885 " . . .	3 " 60 "	"	1905 " . . .	6 " — "
"	1866 " . . .	4 " 40 "	"	1886 " . . .	4 " 60 "	"	1906 " . . .	12 " — "
"	1867 " . . .	4 " — "	"	1887 " . . .	5 " — "	"	1907 " . . .	13 " — "
"	1868 " . . .	4 " — "	"	1888 " . . .	8 " 40 "			

Pojedyncze roczniki **wydań w innych siedmiu językach** od r. 1870. począwszy można nabywać po tej samej cenie co wydanie niemieckie.

Nabywającym na raz przynajmniej 10 dowolnie wybranych, zupełnych roczników Dziennika ustaw państwa przynajmniej 20%, a nabywającym na raz przynajmniej 25 dowolnie wybranych, zupełnych roczników Dziennika ustaw państwa opust 25%, zaś nabywającym na raz przynajmniej 35 dowolnie wybranych, zupełnych roczników Dziennika ustaw państwa opust 30%.

NB. Części niemieckiego wydania Dziennika ustaw państwa, które **zaginięły** lub doszły **w stanie wadliwym**, reklamować należy najpóźniej w **przeciągu czterech tygodni** po ich ukazaniu się, zaś części wydań nieniemieckich najpóźniej w **przeciągu sześciu tygodni** po wydaniu spisu rzeczy i karty tytułowej do odnośnych wydań, wprost w c. k. Drukarni nadwornej i państwowej w Wiedniu, dzielnica III., Rennweg l. 16.

Po upływie tego terminu można pojedyncze części Dziennika ustaw państwa dostać wyłącznie tylko **za opłatą ceny handlowej** ($\frac{1}{4}$ arkusza = 2 strony za 2 h).

Ponieważ **wszystkie roczniki wydania niemieckiego** począwszy od roku 1849. i **wszystkie roczniki wydań w innych siedmiu językach** począwszy od roku 1870. są **całkowicie uzupełnione**, przeto można nabyć w składzie c. k. Drukarni nadwornej i państwowej w Wiedniu, dzielnica I., Seilerstätte Nr. 24., **nie tylko każdy pojedynczy rocznik po cenie wyżej podanej, lecz nawet każdą z osobna część** wszystkich tych roczników po cenie handlowej ($\frac{1}{4}$ arkusza = 2 strony za 2 h); tym sposobem umożliwione zostało uzupełnienie niekompletnych roczników i zestawienie pojedynczych części podług materyi.

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Część XIV. — Wydana i rozesłana dnia 22. lutego 1908.

Treść: № 36. Obwieszczenie, dotyczące przeniesienia Najwyższej koncesyi udzielonej na kolej lokalną Wodniany—Prachatyce i koncesyi na kolej lokalną Prachatyce—Wolary na spółkę akcyjną „Zjednoczone koleje lokalne Lasu Czeskiego“ oraz udzielenia koncesyi dla normalnotorowej kolei lokalnej z Wolar przez Tusset do granicy państwa przy Neuthal z odnogą do Żelnawy.

36.

Obwieszczenie Ministerstwa kolei żelaznych z dnia 11. lutego 1908.,

dotyczące przeniesienia Najwyższej koncesyi, udzielonej na kolej lokalną Wodniany—Prachatyce i koncesyi na kolej lokalną Prachatyce—Wolary, na spółkę akcyjną „Zjednoczone koleje lokalne Lasu Czeskiego“ oraz udzielenia koncesyi dla normalnotorowej kolei lokalnej z Wolar przez Tusset do granicy państwa przy Neuthal z odnogą do Żelnawy.

Skoro spółka akcyjna „Zjednoczone koleje lokalne Lasu Czeskiego“ nabyła koleje lokalne Wodniany—Prachatyce i Prachatyce—Wolary, zbudowane i puszczone w ruch w myśl Najwyższego dokumentu koncesyjnego z dnia 18. kwietnia 1892., Dz. u. p. Nr. 75., i dokumentu koncesyjnego z dnia 22. maja 1898., Dz. u. p. Nr. 94., tudzież wniosła prośbę o udzielenie koncesyi na budowę i utrzymywanie w ruchu kolei lokalnej w Wolar przez Tusset do granicy państwa przy Neuthal z odnogą do Żelnawy dla połączenia z linią kolei państwowej Budziejowice—Żelnawa, przeto na podstawie Najwyższego upoważnienia i w porozumieniu z interesowanymi ministerstwami przenoszę na spółkę akcyjną „Zjednoczone koleje lokalne Lasu Czeskiego“ wynikające z koncesyi prawa i obowiązki co do kolei

lokalnych Wodniany—Prachatyce i Prachatyce—Wolary oraz udzielam teje żądaną koncesyę na budowę i utrzymywanie w ruchu kolei żelaznej, poruszanej lokomotywą, która ma być zbudowana jako normalnotorowa kolej lokalna od stacji Wolary na linii „Zjednoczonych kolei lokalnych Lasu Czeskiego“ przez Tusset do granicy państwa przy Neuthal z odnogą do Żelnawy dla połączenia z linią kolei państwowej Budziejowice—Żelnawa, a to w myśl postanowień ustawy o koncesyach na koleje żelazne z dnia 14. września 1854., Dz. u. p. Nr. 238., jakoteż ustaw z dnia 31. grudnia 1894., Dz. u. p. Nr. 2. z roku 1895., z dnia 24. grudnia 1905., Dz. u. p. Nr. 216. i z dnia 1. lipca 1901., Dz. u. p. Nr. 85., z tem zastrzeżeniem, iż wymienione trzy linie złączone będą w jedno jednolite przedsiębiorstwo z dotychczasowymi liniami spółki Strakonice—Wimperk i Wimperk—Wolary.

Z tego powodu ustalono na nowo wynikające z koncesyi prawa i obowiązki spółki akcyjnej „Zjednoczone koleje lokalne Lasu Czeskiego“ odpowiednio do zmienionych stosunków w sposób następujący:

I.

1. Dla kolei lokalnej Strakonice—Wimperk obowiązywać będą i nadal postanowienia zawarte w §§ 1., 2., 8. i 9. Najwyższego dokumentu koncesyjnego z dnia 18. kwietnia 1892., Dz. u. p. Nr. 74., dla kolei lokalnej Wodniany—Prachatyce postanowienia zawarte w §§ 1., 2., 8. i 9.

Najwyższego dokumentu koncesyjnego z dnia 18. kwietnia 1892., Dz. u. p. Nr. 75., dla kolei lokalnej Wimperk—Wolary postanowienia zawarte w §§ 1., 2. i 3. dokumentu koncesyjnego z dnia 22. maja 1898., Dz. u. p. Nr. 93, zaś dla kolei lokalnej Prachatyce—Wolary postanowienia zawarte w §§ 1., 2. i 3. dokumentu koncesyjnego z dnia 22. maja 1898., Dz. u. p. Nr. 94.

Natomiast tracą moc obowiązującą postanowienia §§ 3. do 7. włącznie i 10. do 20. włącznie Najwyższych dokumentów koncesyjnych z dnia 18. kwietnia 1892., Dz. u. p. Nr. 74. i Nr. 75., tudzież postanowienia §§ 4. i 5. dokumentów koncesyjnych z dnia 22. maja 1898., Dz. u. p. Nr. 93. i Nr. 94.

2. Co do połączenia linii kolejowej Wolary—granica państwa przy Neuthal z odnogą do Żelnawy z bawarską siecią kolejową oraz co do służby ruchu na szlaku łączącym i na stacji Haidmühle obowiązywać będą postanowienia traktatu państwowego pomiędzy Austro-Węgrami i Bawaryą z dnia 22. listopada 1904., Dz. u. p. Nr. 15. z roku 1905.; spółka obowiązana jest poddać się tym postanowieniom i wynikającym stąd dla niej obowiązkom.

3. Co do kolei lokalnej z Wolar przez Tusset do granicy państwa przy Neuthal z odnogą do Żelnawy dla połączenia z linią kolei państwowej Budziejowice—Żelnawa korzysta spółka z ulg przewidzianych w artykule V. ustawy z dnia 31. grudnia 1894., Dz. u. p. Nr. 2. z roku 1895.

4. Budowę kolei żelaznej Wolary—granica państwa przy Neuthal z odnogą do Żelnawy należy rozpocząć zaraz po uzyskaniu konsensu budowlanego i ukończyć ją najpóźniej w przeciągu dwóch lat licząc od dnia udzielenia koncesyi. Gotową kolej oddać należy bezzwłocznie do użytku publicznego i utrzymywać ją w nieprzerwanym ruchu przez cały czas trwania koncesyi.

Jako rękojmię dotrzymania powyższego terminu budowy, jakoteż wykonania i urzędzenia kolei zgodnie z warunkami koncesyi — złożyć ma spółka na żądanie rządu odpowiednią kaucyę w papierach wartościowych, nadających się do lokacyi pieniędzy sierocych.

W razie niedotrzymania powyższych zobowiązań z winy spółki, można kaucyę tę uznać za przepadłą.

5. Celem wybudowania kolei żelaznej Wolary—granica państwa przy Neuthal z odnogą do Żelnawy nadaje się spółce prawo wywłaszczania podług przepisów ustawowych w tej mierze obowiązujących.

Takie samo prawo przyznane będzie spółce także co do tych ewentualnie wybudować się mających kolei podjazdowych, których budowę rząd ze względu na dobro publiczne uznałby za pożyteczną.

6. Budowa kolei lokalnej Wolary—granica państwa przy Neuthal z odnogą do Żelnawy wykonana będzie stosownie do warunków koncesyjnych, ustanowionych przez c. k. Ministerstwo kolei żelaznych i innych zarządzeń, które w tym względzie będą wydane, pod bezpośredniem kierownictwem i nadzorem c. k. Ministerstwa kolei żelaznych względnie władzy delegowanej w tym celu przez powyższe Ministerstwo.

Oddanie budowy i dostaw nastąpi na podstawie szczegółowego projektu i kosztorysu, zestawionych przy odpowiednim wpływie organów państwowych, z bezpośredniem współudziałem rządu i o ile możliwości według warunków, stosowanych zwyczajnie przy budowach kolei państwowych.

Oddanie robót połączonych z budową nastąpi oddzielnie od dostarczenia pieniędzy.

II.

Zresztą stosowane będą co do wszystkich linii, tworzących jednolite przedsiębiorstwo, następujące postanowienia:

1. Państwo ręczy kolejom lokalnym Strakonice—Wimperk, Wimperk—Wolary, Wodniany—Prachatyce, Prachatyce—Wolary i Wolary—granica państwa przy Neuthal z odnogą do Żelnawy, zjednoczonym w jednolite przedsiębiorstwo, roczny ogólny czysty dochód, równający się zapotrzebowaniu na oprocentowanie po cztery od sta wraz z ratą amortyzacyjną pożyczki pierwszeństwa w nominalnej wysokości 1,200.000 fl. w. a. = 2,400.000 K, ubezpieczonej w księgach kolejowych na kolei lokalnej Strakonice—Wimperk i mającej uledez umorzeniu najpóźniej do dnia 2. stycznia 1967., tudzież takiego samego zapotrzebowania dla pożyczki pierwszeństwa w nominalnej wysokości 1,190.000 fl. w. a. = 2,380.000 K, ubezpieczonej w księgach kolejowych na kolei lokalnej Wimperk—Wolary i mającej uledez umorzeniu najpóźniej do dnia 2. stycznia 1974., dla pożyczki pierwszeństwa w nominalnej wysokości 800.000 fl. w. a. = 1,600.000 K, ubezpieczonej w księgach kolejowych na kolei lokalnej Wodniany—Prachatyce i mającej uledez umorzeniu najpóźniej do dnia 2. stycznia 1967., dla pożyczki pierwszeństwa w nominalnej wysokości 837.000 fl. w. a. = 1,674.000 K, ubezpieczonej w księgach kolejowych na kolei lokalnej Prachatyce—Wolary i mającej uledez umorzeniu najpóźniej do dnia 2. stycznia 1974. i dla pożyczki pierwszeństwa względnie hipotecznej,

która będzie zaciągnięta celem budowy kolei lokalnej Wolary—granica państwa z odnogą do Żelnawy i ulegnie umorzeniu najpóźniej do dnia 2. stycznia 1974., a to w tej kwocie imiennej, w właściwym czasie przez rząd oznaczyć się mającej, jaka będzie potrzebna celem zgromadzenia kwoty 2,200.000 K w gotówce, z doliczeniem zapotrzebowania na czteroprocentową dywidendę pierwszeństwa wraz z kwotą amortyzacyjną dla spółkowego kapitału akcji pierwszeństwa I. emisji, wynoszącego nominalnie 250.000 fl. w. a. = 500.000 K i dla spółkowego kapitału akcji pierwszeństwa II. emisji, wynoszącego nominalnie 200.000 K.

Gdyby roczny czysty dochód wszystkich pięciu kolei nie osiągał zagwarantowanego ogólnego dochodu czystego, natenczas c. k. rząd obowiązany będzie uzupełnić niedostającą kwotę.

2. Z czystego dochodu rocznego, zagwarantowanego w myśl punktu 1. użyć należy na umorzenie wymienionych tamże pożyczek pierwszeństwa względnie pożyczek hipotecznych i akcji pierwszeństwa takiej kwoty, jaką wyznaczy rząd stosownie do planów umorzenia zatwierdzonych przez siebie względnie mających uleść zatwierdzeniu rządowemu, według których cały kapitał zakładowy ma być umorzony w ciągu trwania koncesyi.

Umorzenie obligacji pierwszeństwa, zabezpieczonych na kolejach lokalnych Strakonice—Wimperk i Wodniany—Prachatyce przez wpis do ksiąg kolejowych, ma nastąpić przed umorzeniem akcji pierwszeństwa i akcji zakładowych.

3. Dodatek, który rząd płacić ma z powodu objęcia gwarancyi, asygnowany będzie do wypłaty po poprzednim zbadaniu przedłożonego, udokumentowanego rachunku rocznego najpóźniej w trzy miesiące po przedłożeniu tegoż.

Celem zastrzeżonego oprocentowania i zgodnego z planem zwrotu pożyczek i akcji pierwszeństwa w umówionych terminach płatności, wypłaci jednak skarb stosownie do zapotrzebowania, sprostowanego na podstawie preliminarza dochodów, częściowe kwoty także wcześniej z zastrzeżeniem policzenia, przeprowadzić się mającego na podstawie rachunku rocznego, jeżeli spółka wniesie odnośną prośbę na sześć tygodni przed terminem zapadłości.

Gdyby po ostatecznem ustaleniu rachunku rocznego, który o ile możności przedłożyć należy w ciągu trzech miesięcy po upływie roku obrotowego, okazało się, iż zaliczki wymierzono za wysoko, natenczas spółka winna zwrócić zaraz otrzymaną nadwyżkę z doliczeniem sześcioprocentowych odsetek.

Żądanie względem uiszczenia dopłaty ze strony państwa podnieść należy najpóźniej w przeciągu

roku po upływie odnośnego roku obrotowego, w przeciwnym bowiem razie gaśnie ono.

4 Kwotę płaconą przez rząd wskutek objęcia gwarancyi uważać należy jedynie za zaliczkę oprocentowaną rocznie po cztery od sta.

Jeżeli czysty dochód kolei przenosi zagwarantowaną sumę roczną, natenczas oddać należy zaraz rządowi odnośną nadwyżkę na spłnienie udzielonej zaliczki wraz z procentami aż do zupełnego jej umorzenia.

Wyrównanie płatnych odsetek poprzedza przytem zwrot zaliczek.

Wierzytelności państwa z tytułu takich zaliczek lub odsetek, których nie zapłacono aż do chwili zgaśnięcia koncesyi lub wykupienia kolei, wyrównać należy z pozostałego majątku przedsiębiorstwa, do którego należy w szczególności także odszkodowanie uiszczyć się mające w razie wykupna (punkt 13.).

5. Ewentualne koszty notowania papierów wartościowych na giełdach krajowych i zagranicznych oraz podatki, które przedsiębiorstwo płacić będzie po upływie lat wolnych, można wstawić do rachunku ruchu jako pozycję wydatkową.

To samo odnosi się do ewentualnych dodatków administracyjnych i należności stempłowych od kuponów, które mają być płacone od pożyczek ubezpieczonych hipotecznie na kolejach lokalnych Wimperk—Wolary i Prachatyce—Wolary tudzież od pożyczki pierwszeństwa względnie pożyczki hipotecznej, zaciągnąć się mającej celem dostarczenia kapitału dla kolei lokalnej Wolary—granica państwa przy Neuthal z odnogą do Żelnawy, oraz do ewentualnych zwrotów z tytułu podatków i należności, które mają być uiszczone na rzecz zakładu finansowego, dostarczającego pożyczki.

Odnośnie do dodatków administracyjnych, zwrotu podatków i należności oraz należności stempłowych od kuponów, które mają być płacone od pożyczek ubezpieczonych hipotecznie na kolejach lokalnych Strakonice—Wimperk i Wodniany—Prachatyce, nie jest to dopuszczalne.

Od dodatków państwowych nie uiszcza spółka żadnych podatków.

6. Co do budowy kolei i co do ruchu na nich winna spółka stosować się do osnowy tego obwieszczenia, do zarządzeń, które w tym względzie wyda c. k. Ministerstwo kolei żelaznych, jakoteż do istniejących w tej mierze ustaw i rozporządzeń, w szczególności do ustawy o koncesyach na koleje żelazne z dnia 14. września 1854., Dz. u. p. Nr. 238., i do regulaminu ruchu na kolejach żelaznych z dnia 16. listopada 1851., Dz. u. p. Nr. 1. z roku 1852., wreszcie do ustaw i rozporządzeń, któreby w przyszłości zostały wydane.

Pod względem ruchu będzie można odstąpić od środków bezpieczeństwa i przepisów co do ruchu, ustanowionych w regulaminie ruchu kolei żelaznych i w odnośnych postanowieniach dodatkowych o tyle, o ile ze względu na szczególne stosunki obrotu i ruchu, a w szczególności ze względu na zmniejszoną chyżość c. k. Ministerstwo kolei żelaznych uzna to za dopuszczalne; w tej mierze trzymać się należy osobnych przepisów ruchu, które wyda c. k. Ministerstwo kolei żelaznych.

7. Spółka ma prawo zaciągnięcia, oprócz pożyczek pierwszeństwa ubezpieczonych już hipotecznie na liniach kolejowych Strakonice—Wimperk, Wodniany—Prachatyce, Wimperk—Wolary i Prachatyce—Wolary, celem pokrycia zapotrzebowania na budowę kolei lokalnej Wolary—granica państwa przy Neuthal z odnogą do Żelnawy, pod warunkami ustalonymi przez rząd, pożyczki pierwszeństwa, rozłożonej ewentualnie na częściowe zapisy długu, oprocentowanej po cztery od sta i mającej uleść umorzeniu do dnia 2. stycznia 1974.. w takiej przez rząd oznaczyć się mającej kwocie imiennej, która potrzebna będzie celem dostarczenia kwoty 2,200.000 K w gotówce.

Zbycie tej pożyczki pierwszeństwa nastąpi według zarządzeń wydanych przez rząd.

Cyfra kapitału zakładowego, rzeczywistego i nominalnego podlega zatwierdzeniu rządu.

W tym względzie przyjmuje się za zasadę, że oprócz kosztów na sporządzenie projektu, budowę i urządzenie kolei, jakoteż kosztów sprawienia parku kolejowego, które za zezwoleniem rządu rzeczywiście wyłożono i należyte udowodniono, tudzież kwoty wynaczonej przez rząd na nabycie zapasu materiałów i uposażenia kasowe z doliczeniem odsetek interkalarnych i rat amortyzacyjnych, rzeczywiście zapłaconych w okresie budowy i straty na kursie rzeczywiście poniesionej przy gromadzeniu kapitału, żadne wydatki jakiegobądź rodzaju nie mogą być liczone.

Gdyby po zupełnem zużytkowaniu pierwszego kapitału zakładowego miano wystawić jeszcze jakie nowe budowle lub pomnożyć urządzenia ruchu, natenczas koszta przez to poniesione mogą być doliczone do kapitału zakładowego, jeżeli rząd pozwolił na wzniesienie projektowanych nowych budowli lub na pomnożenie urządzeń ruchu i jeżeli koszta te będą należyte wykazane.

Wzory wydać się mających obligacji pierwszeństwa względnie tekst skryptu dłużnego, który ewentualnie będzie wystawiony celem zaciągnięcia pożyczki ubezpieczonej w księgach kolejowych a nie rozłożonej na częściowe zapisy długu, wymagają również zatwierdzenia rządowego.

8. Transporty wojskowe muszą być przewożone po niższych cenach taryfowych. Pod względem zastosowania taryfy wojskowej do przewozu osób i rzeczy obowiązywać będą postanowienia, które tak w tej mierze, jak i względem ulg dla podróżujących wojskowych, każdocześnie obowiązują na austriackich kolejach państwowych.

Postanowienia te stosują się także do obrony krajowej i do pospolitego ruszenia obu połów Monarchii, do tyrolskich strzelców krajowych i do żandarmeryi a to nie tylko w podróżach na koszt skarbu państwa, lecz także do podróży służbowych na ćwiczenia wojskowe i zebrania kontrolne, odbywanych własnym kosztem.

Spółka obowiązana jest przystąpić do umowy, zawartej przez austriackie spółki kolejowe co do zakupna i utrzymywania w pogotowiu przyborów dla transportów wojskowych, oraz co do pomagania sobie nawzajem służbą i taborem przy skutecznieniu większych transportów wojskowych, dalej do każdocześnie obowiązujących przepisów dla kolei żelaznych na wypadek wojny, jakoteż do umowy dodatkowej o przewozie chorych i rannych, przewożonych w postawie leżącej na rachunek skarbu wojskowego, która weszła w wykonanie z dniem 1. czerwca 1871.

Przepis, który obowiązuje każdocześnie pod względem transportu wojskowego na kolejach żelaznych, tudzież każdocześnie obowiązujące przepisy dla kolei żelaznych na wypadek wojny, nabywają dla spółki mocy obowiązującej od dnia otwarcia ruchu na odnośnych kolejach. Przepisy rzeczono rodzaju, które dopiero po tym terminie zostaną wydane i w Dzienniku ustaw państwa nie będą ogłoszone, nabędą dla spółki mocy obowiązującej z chwilą, w której urzędownie poda się je do jej wiadomości.

Zobowiązania te ciążą na spółce tylko o tyle, o ile dopełnienie ich będzie możliwe ze względu na drugorzędny charakter tych linii oraz ze względu na ułatwienia udzielone skutkiem tego pod względem budowy i wyposażenia kolei.

Spółka obowiązana jest uwzględniać przy obsadzaniu posad wysłużonych podoficerów armii, marynarki wojennej i obrony krajowej w myśl ustawy z dnia 19. kwietnia 1872., Dz. u. p. Nr. 60.

9. Do przewozu korpusów straży cywilnej (straży bezpieczeństwa, straży skarbowej itp.) stosować należy analogicznie niższą taryfę, przepisaną dla transportów wojskowych.

10. Ruch na kolejach, będących przedmiotem niniejszego dokumentu koncesyjnego, utrzymywany będzie przez państwo na rachunek spółki przez cały czas trwania koncesyi, a spółka obowiązana będzie

zwracać zarządowi kolei państwowych koszta z powodu utrzymywania tego ruchu rzeczywiście ponoszone, które ewentualnie ustalą się w pewnej kwocie ryczałtowej. Warunki tego utrzymywania ruchu unormowane będą w kontrakcie ruchu, który rząd zawrze ze spółką.

Przytem zastrzega się rządowi prawo urzędzenia ruchu, ustalenia taryf dla przewozu osób i towarów, klasyfikacji towarów i wszystkich dodatkowych postanowień, odnoszących się do przewozu rzeczy, następnie prawo ustalenia świadczeń przedsiębiorstwa kolejowego na rzecz wydziałów służby publicznej, w szczególności na korzyść zarządu pocztowego i zakładu telegrafów państwowych, a to według swobodnego uznania, przy uwzględnieniu istniejących w danym czasie wymogów ruchu.

Unormowanie taryf osobowych i towarowych oraz świadczeń na cele publiczne pozostanie zresztą zawsze zastrzeżone dla ustawodawstwa a spółka winna poddać się takiemu unormowaniu.

11. Pod warunkami i zastrzeżeniami podanymi w artykule XII. ustawy z dnia 31. grudnia 1894., Dz. u. p. Nr. 2. z r. 1895., obowiązana jest spółka dozwolić rządowi na jego żądanie każdego czasu współużywania kolei do przewozu między kolejami, już istniejącymi lub dopiero w przyszłości mającymi powstać — na których rząd ruch utrzymuje — w taki sposób, by rząd mógł z prawem samostanowienia taryf przeprowadzać lub pozwolić przeprowadzać tak całe pociągi jak i pojedyncze wozy współużywanymi kolejami lub ich częściami, za opłatą stosownego wynagrodzenia.

12. Trwanie koncesyi, łącznie z ochroną przeciw zakładaniu nowych kolei w myśl § 9., lit. b) ustawy o koncesjach na koleje żelazne, oznacza się na czas aż do dnia 17. kwietnia 1902. włącznie; po upływie tego czasu gaśnie koncesya.

Rząd może uznać koncesyę za zgasałą także przed upływem powyższego czasu, jeżeli spółka nie dopełniła zobowiązań względem rozpoczęcia i ukończenia budowy tudzież otwarcia ruchu, wskutek takiego zawinięcia ze swej strony, które nie dałoby się usprawiedliwić w myśl § 11., ustawy o koncesjach na koleje żelazne.

13. Rząd zastrzega sobie prawo wykupienia koncesyonowanych kolei w każdym czasie pod następującymi warunkami:

a) Odszkodowanie, które uści się w razie odkupienia, będzie polegało na tem, iż państwo weźmie na siebie w miejsce spółki spłacenie pożyczek pierwszeństwa w punkcie 7. określonych i innych pożyczek hipotecznych, któreby spółka za zezwoleniem zarządu państwowego możliwie zaciągnęła celem pokrycia policzal-

nych kosztów założenia, a to w kwotach zalegających w chwili odkupienia jako jeszcze nieumorzone, a nadto, że uści w gotówce lub w państwowych zapisach długu kwotę w wysokości kapitału akcyjnego, w chwili odkupienia jeszcze nie umorzonego.

Obligacye długu państwa liczone będą w takim razie po kursie, jaki wyniknie jako przecięcie z porównania kursów pieniężnych obligacyi długu państwa tego samego rodzaju, notowanych urzędownie na giełdzie wiedeńskiej, w ciągu półroczia bezpośrednio poprzedzającego.

b) Przez wykupienie kolei i od dnia tego wykupienia przechodzi na państwo za wypłatą wynagrodzenia, pod lit. a) wymienionego, bez dalszej zapłaty własność kolei wolna od ciężarów, względnie obciążona tylko zalegającą jeszcze resztą pożyczek, za zezwoleniem rządowym zaciągniętych, tudzież ich używanie wraz z wszystkimi do nich należącymi ruchomościami i nieruchomościami, licząc tu także tabor wozowy, zapasy materyałów i zapasy kasowe, ewentualnie także koleje podjazdowe, własnością spółki będące i jej przedsiębiorstwa poboczne, jakoteż rezerwy obrotowe i kapitałowe, utworzone z kapitału zakładowego, o ileby te ostatnie za zezwoleniem rządu nie były już stosownie do swego przeznaczenia użyte.

c) Uchwała rządu, tycząca się wykonania państwowego prawa wykupna, które nastąpić musi zawsze tylko z początkiem roku kalendarzowego, oznajmiona będzie przedsiębiorstwu kolejowemu we formie deklaracyi najpóźniej do dnia 31. października bezpośrednio poprzedzającego roku.

Deklaracya ta określać będzie następujące szczegóły:

α) termin, od którego wykupienie następuje;

β) przedsiębiorstwo kolejowe, będące przedmiotem wykupna i inne przedmioty majątkowe, które bądź jako przynależność przedsiębiorstwa kolejowego, bądź jako zaspokojenie pretensyi państwa ze stosunku gwarancyjnego lub z jakichkolwiek innych tytułów prawnych przejść mają na państwo;

γ) kwotę ceny wykupna (lit. a), którą państwo zapłacić ma przedsiębiorstwu kolejowemu, ewentualnie z zastrzeżeniem późniejszego sprostowania tymczasowo obliczoną, z oznaczeniem terminu i miejsca płatności.

d) Rząd zastrzega sobie prawo ustanowienia — jednocześnie z doręczeniem deklaracji, dotyczącej się wykupna — osobnego komisarza do czuwania nad tem, żeby stan majątku, począwszy od tej chwili, nie został na szkodę państwa zmieniony.

Od chwili deklaracji co do wykupienia wymaga wszelka sprzedaż lub obciążenie nieruchomości w niej wymienionych pozwolenia tego komisarza.

To samo odnosi się do przyjmowania wszelkich nowych zobowiązań, które albo przekraczają zakres zwyczajnego toku interesów albo powodują trwałe obciążenie.

e) Spółka obowiązana jest mieć o to staranie, aby rząd mógł w dniu na wykupienie wyznaczonym, objąć w fizyczne posiadanie wszystkie przedmioty majątkowe, w deklaracji wykupna wymienione.

Gdyby spółka nie uczyniła zadość temu zobowiązaniu, będzie rząd miał prawo nawet bez jej zezwolenia i bez sądowej interwencji, objąć w fizyczne posiadanie przedmioty majątkowe, oznaczone w deklaracji.

Począwszy od chwili wykupienia, odbywać się będzie ruch na wykupionych kolejach na rachunek państwa; przeto od tej chwili przypadają wszelkie dochody ruchu na korzyść państwa, na koszt jego zaś wszelkie wydatki ruchu.

Czyste dochody, jakie okażą się z obrachunku po chwilę wykupienia, pozostaną własnością przedsiębiorstwa kolejowego, które natomiast odpowiadać ma samo za wszelkie należności obrachunkowe i za wszelkie inne długi, pochodzące z budowy i ruchu kolei aż do chwili powyższej.

f) Rząd zastrzega sobie prawo zahipotekowania na podstawie deklaracji wykupna (l. c) prawa własności państwa na wszystkich nieruchomościach przedmiotach majątkowych, przechodzących wskutek wykupienia na państwo.

Spółka obowiązana jest oddać rządowi na jego żądanie do dyspozycji wszelkie dokumenty prawne, jakichby tenże do tego celu od niej potrzebował.

14. Gdy koncesya uplynie i od dnia jej upływu przechodzi na państwo, bez wynagrodzenia, wolna od ciężarów własność i używanie kolei i wszystkich ruchomych i nieruchomych przynależności, licząc tu także tabor wozowy, zapasy materiałów i zapasy kasowe, koleje podjazdowe i przedsiębiorstwa poboczne, gdyby je spółka posiadała, jakoteż rezerwowe kapitały rucliu i rezerwy, utworzone z kapitału zakładowego w zakresie określonym w punkcie 13., lit. b.

Tak wtedy, gdy koncesya zgaśnie, jak i w razie wykupienia kolei (punkt 13.), zatrzymuje spółka na własność fundusz rezerwowy, utworzony z własnych dochodów przedsiębiorstwa i ewentualne aktywa obrachunkowe, tudzież te osobne zakłady i budynki z własnego majątku wzniesione lub nabyte, do których zbudowania lub nabycia rząd spółkę z tym wyraźnym dodatkiem upoważnił, że przedmioty te nie mają stanowić przynależności kolei.

15. Komisarz przez rząd ustanowiony ma prawo bywać na posiedzeniach rady zawiadowczej lub innej reprezentacji, sprawującej zarząd spółki jakoteż na walnych zgromadzeniach, ile razy uzna to za potrzebne i zawieszać wszelkie takie uchwały lub zarządzenia, któreby się sprzeciwiały ustawom, koncesyi lub statutowi spółki, względnie były szkodliwe dla publicznego dobra; w przypadku jednak takim winien komisarz przedstawić sprawę natychmiast Ministerstwu kolei żelaznych do decyzji, która zapaść ma bezzwłocznie z mocą spółkę wiążącą.

16. Rząd zastrzega sobie nadto prawo tej treści, że gdyby pomimo poprzedniego ostrzeżenia dopuszczono się ponownie naruszenia lub zaniebdania jednego z obowiązków, przepisanych dokumentami koncesyjnymi i niniejszem obwieszczeniem oraz warunkami koncesyi lub ustawami, będzie temu zapobiegał środkami, odpowiadającymi ustawom, a według okoliczności uzna koncesyę za zgasłą jeszcze przed upływem okresu koncesyjnego.

Derschatta wtr.

Rok 1908.

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Część XV. — Wydana i rozesłana dnia 25. lutego 1908.

Treść: (№ 37—40.) 37. Obwieszczenie, którem ogłasza się zaliczenie gminy Kötschach do ósmej klasy wojskowej taryfy czynszowej. — 38. Obwieszczenie, którem ogłasza się zaliczenie gminy Schlanders do dziewiątej klasy wojskowej taryfy czynszowej. — 39. Obwieszczenie, dotyczące koncesjonowania kilku wązkotorowych linii kolejek elektrycznych w Meranie i okolicy. — 40. Obwieszczenie, dotyczące koncesjonowania elektrycznej wązkotorowej kolejki z Meranu do Obermais.

37.

Obwieszczenie Ministerstwa obrony krajowej i Ministerstwa skarbu z dnia 14. stycznia 1908.,

którem ogłasza się zaliczenie gminy Kötschach do ósmej klasy wojskowej taryfy czynszowej.

Odnośnie do obwieszczenia z dnia 14. grudnia 1900., Dz. u. p. Nr. 214., zalicza się w porozumieniu z c. i k. wspólnem Ministerstwem wojny gminę Kötschach w Karyntyi do ósmej klasy taryfy czynszowej wojskowych kwaterunków, która obowiązuje do końca roku 1910.

Korytowski wlr.

Georgi wlr.

38.

Obwieszczenie Ministerstwa obrony krajowej i Ministerstwa skarbu z dnia 14. stycznia 1908.,

którem ogłasza się zaliczenie gminy Schlanders do dziewiątej klasy wojskowej taryfy czynszowej.

Odnośnie do obwieszczenia z dnia 14. grudnia 1900., Dz. u. p. Nr. 214., zalicza się w poro-

zumieniu z c. i k. wspólnem Ministerstwem wojny gminę Schlanders w Tyrolu do dziewiątej klasy taryfy czynszowej wojskowych kwaterunków, która obowiązuje do końca roku 1910.

Korytowski wlr.

Georgi wlr.

39.

Obwieszczenie Ministerstwa kolei żelaznych z dnia 11. lutego 1908.,

dotyczące koncesjonowania kilku wązkotorowych linii kolejek elektrycznych w Meranie i okolicy.

C. k. Ministerstwo kolei żelaznych nadało na zasadzie i w myśl postanowień ustaw o kolejach niższego rzędu z dnia 31. grudnia 1894., Dz. u. p. Nr. 2. z r. 1895., tudzież z dnia 24. grudnia 1905., Dz. u. p. Nr. 216., w porozumieniu z interesowanymi c. k. Ministerstwami oraz c. i k. wspólnem Ministerstwem wojny, gminie miasta Meran łącznie z gminą miasta Bolcany żadaną koncesyę na wybudowanie i utrzymywanie w ruchu kilku wązkotorowych linii kolejek elektrycznych na obszarze miasta Meranu i najbliższej jego okolicy, a to pod warunkami i zastrzeżeniami w dalszym ciągu bliżej oznaczonemi.

Przedsiębiorstwo kolejki obejmuje następujące linie:

1. od placu przed nowym dworcem kolejowym kolei Vinschgau w Meranie przez Habsburgerstrasse aż do Sandplatz;

2. odnogę od linii wymienionej pod 1. przy teatrze miejskim przez Rennweg i gościniec prowadzący przez Vinschgau aż do browaru Forst wraz z torem podjazdowym do browaru Forst;

3. tor łączący od placu stacyjnego nowego dworca kolejowego kolei Vinschgau w Meranie aż do połączenia z linią wymienioną pod 2 na gościńcu prowadzącym przez Vinschgau przy Lacknerhof i

4. odnogę, przeznaczoną przedewszystkiem dla celów ruchu, od linii wymienionej pod 1 do dworca ruchu obok rzeźni miejskiej.

§ 1.

Co do koncesyonowanych linii kolei żelaznej korzystają koncesyonaryusze z dobrodziejstw skarbowych, wymienionych w artykule V. ustawy z dnia 31. grudnia 1894., Dz. u. p. Nr. 2. z r. 1895.

Okres uwolnień od podatków, przewidzianych w artykule V, lit. d) powyższej ustawy, ustanawia się na lat 15, licząc od dnia dzisiejszego.

§ 2.

Koncesyonaryusze są obowiązani ukończyć budowę linii kolei żelaznych, wspomnianych na wstępie najpóźniej w przeciągu roku, licząc od dnia dzisiejszego i oddać gotowe linie kolejowe na użytek publiczny oraz utrzymywać je w nieprzerwanym ruchu przez cały okres koncesyjny.

Jako rękojmię dotrzymania powyższego terminu budowy, mają koncesyonaryusze złożyć na żądanie rządu odpowiednią kaucyę w papierach wartościowych, nadających się do lokowania pieniędzy pupilarnych.

W razie niedotrzymania powyższego zobowiązania, można kaucyę tę uznać za przepadłą.

§ 3.

Celem wybudowania koncesyonowanych linii kolei żelaznej nadaje się koncesyonaryuszom prawo wyłączenia podług przepisów ustawowych, w tej mierze obowiązujących.

Takież samo prawo nadane będzie koncesyonaryuszom także odnośnie do kolei podjazdowych, ewentualnie wybudować się mających, których wykonanie rząd uznałby za odpowiadające interesowi publicznemu.

§ 4.

O ileby celem budowy koncesyonowanych linii kolejowych miały być użyte drogi publiczne, nie pozostające pod zarządem gminy miasta Meranu, winni koncesyonaryusze postarać się o pozwolenie na to u osób, które są obowiązane do utrzymywania tych dróg, względnie u tych władz i organów, które według obowiązujących ustaw są powołane do udzielania pozwolenia na używanie drogi.

§ 5.

Koncesyonaryusze obowiązani są ponosić koszta tych zarządzeń dla zabezpieczenia należytego funkcjonowania państwowych przewodów telegraficznych i telefonicznych, w chwili udzielenia koncesyi na te linie już istniejących, które okazałyby się potrzebne wskutek budowy i ruchu wymienionej na wstępie linii kolejowej, w szczególności zaś winni pokryć także wydatki, z jakimi w danym razie byłoby połączone przeniesienie tych przewodów na inne miejsce.

§ 6.

Przy budowie koncesyonowanych linii kolejowych i utrzymywaniu ruchu na nich powinni koncesyonaryusze stosować się do osnowy tego dokumentu koncesyjnego, oraz do technicznych warunków koncesyjnych, ustanowionych przez Ministerstwo kolei żelaznych, jakoteż do istniejących w tej mierze ustaw i rozporządzeń, mianowicie do ustawy o koncesjach na koleje żelazne z dnia 14. września 1854., Dz. u. p. Nr. 238., i regulaminu ruchu kolei żelaznych z dnia 16. listopada 1851., Dz. u. p. Nr. 1. z r. 1852., o ile one w myśl postanowień rozdziału B ustawy z dnia 31. grudnia 1894., Dz. u. p. Nr. 2. z r. 1895., znajdują zastosowanie do kolejek, dalej do ustaw i rozporządzeń, któreby w przyszłości zostały wydane, nakoniec do zarządzeń Ministerstwa kolei żelaznych i innych władz do tego powołanych.

§ 7.

Cyfra kapitału zakładowego, rzeczywistego jakoteż imiennego podlega zatwierdzeniu rządu.

W tym względzie przyjmuje się za zasadę, że oprócz kosztów, które rzeczywiście wyłożono na sporządzenie projektu, budowę i urządzenie linii kolejowych łącznie z kosztami nabycia parku kolejowego i uposażenia funduszu zasobowego i które będą należycie udowodnione z doliczeniem odsetek interkalarnych, rzeczywiście zapłaconych w okresie budowy i straty na kursie, gdyby ją istotnie

poniesiono przy gromadzeniu kapitału, nie można policzać żadnych innych wydatków, jakiegobądź rodzaju.

Gdyby po wyczerpaniu zatwierdzonego kapitału zakładowego miano wystawić jeszcze jakie nowe budowle lub pomnożyć urządzenia ruchu, natenczas koszta przez to poniesione mogą być doliczone do kapitału zakładowego, jeżeli rząd pozwolił na wzniesienie projektowanych nowych budowli lub na pomnożenie urządzeń ruchu i jeżeli koszta te będą należyście wykazane.

Cały kapitał zakładowy ma być umorzony w okresie koncesyjnym według planu amortyzacji, zatwierdzonego przez rząd.

§ 8.

Koncesjonariusze obowiązani są przyznawać zawsze podoficerom i ordynansom w służbie będącym wolną jazdę na kolei.

Co do bliższych szczegółów w tym względzie porozumieć się należy z właściwemi władzami wojskowemi.

Koncesjonariusze są obowiązani uwzględniać przy obsadzaniu posad wysłużonych podoficerów wojska, marynarki wojennej i obrony krajowej w myśl ustawy z dnia 19. kwietnia 1872., Dz. u. p. Nr. 60.

§ 9.

Gdyby władze z powodu uroczystości, marszów wojska, parad, tudzież w razie robót przy kanałach, przewodach rurowych itp. uznały za potrzebne wstrzymać na pewien czas ruch na jakiejś części koncesjonowanych linii kolejowych, natenczas winni koncesjonariusze poddać się bez oporu odnośnym zarządzeniom władz, nie podnosząc żadnych roszczeń do wynagrodzenia straty poniesionej wskutek czasowego wstrzymania ruchu.

§ 10.

Urzednicy państwa, funkcyonariusze i służby, jadący liniami kolei żelaznej z polecenia władz, sprawujących nadzór nad zarządem i ruchem kolei żelaznych lub dla strzeżenia interesów państwa z tytułu koncesyi lub w sprawach dochodów skarbowych, przewożeni być mają z swemi pakunkami podróżnemi bezpłatnie, o ile wykazą się certyfikatami urzędowemi, jakie im c. k. Ministerstwo kolei żelaznych dla legitymacyi wystawi.

§ 11.

Koncesjonariusze obowiązani są przewozić pocztę tudzież funkcyonariuszy zarządu pocztowego i telegraficznego, wszystkiemi pociągami programowemi.

Za te świadczenia, jakoteż za wszelkie inne usługi na rzecz zakładu pocztowego, mogą koncesjonariusze żądać odpowiedniego wynagrodzenia, które ustanowione będzie drogą ugody.

Korespondencye, tyżące się zarządu kolejki a wymieniane między dyrekcją lub zarządem przedsiębiorstwa kolejki a jej podwładnemi funkcyonaryuszami, lub przez tych ostatnich między sobą, mogą być przewożone przez służbę zakładu kolejowego.

§ 12.

Koncesjonariusze obowiązani są postarać się o zaopatrzenie swoich funkcyonaryuszy na wypadek niezdolności do pracy i na starość oraz o zaopatrzenie ich rodzin i w tym celu przystąpić do zakładu emerytalnego związku austriackich kolei lokalnych, o ileby nie utworzono dla koncesjonowanego przedsiębiorstwa kolejowego własnej kasy emerytalnej, zapewniającej przynajmniej takie same korzyści dla członków względnie nakładającej przynajmniej takie same obowiązki na koncesjonaryuszy, jak zakład emerytalny wyżej wspomniany.

To zaopatrzenie należy przeprowadzić w ten sposób, iż koncesjonariusze będą mieli obowiązek zgłaszać w zakładzie emerytalnym związku austriackich kolei lokalnych, względnie we własnej kasie emerytalnej, stałych funkcyonaryuszy z dniem nadania im stałej posady, z innych zaś funkcyonaryuszy przynajmniej tych, którzy pełnią służbę jako motorowi, konduktorzy, strażnicy lub posługacze stacyjni, przy odpowiedniem ich zatrudnieniu, najpóźniej po ukończeniu trzech lat służby.

§ 13.

Koncesjonariusze obowiązani są dostarczać Ministerstwu kolei żelaznych na jego żądanie w należytem czasie wykazów statystycznych, potrzebnych do zestawienia rocznej statystyki kolei żelaznych.

§ 14.

Czas trwania koncesyi i ochrony przeciw zakładaniu nowych kolei w myśl § 9., lit. b) ustawy o koncesyach na koleje żelazne wynosić ma lat dziewięćdziesiąt (90), licząc od dnia dzisiejszego; po upływie tego czasu koncesya traci moc swoja.

Rząd może uznać koncesyę za zgasłą jeszcze przed upływem powyższego terminu, jeżeli nie dopełniono określonych w § 2. zobowiązań co do rozpoczęcia i skończenia budowy, tudzież otwarcia ruchu, o ile ewentualne przekroczenie terminu nie dałoby się usprawiedliwić w myśl § 11., lit. b) ustawy o koncesyach na koleje żelazne.

§ 15.

Prawo powrotu na rzecz państwa, unormowane § 8. ustawy o koncesjach na koleje żelazne z dnia 14. września 1854., Dz. u. p. Nr. 238., nie ma zastosowania do koncesyjonowanych linii kolei żelaznej.

§ 16.

Koncesjonariusze nie mają prawa, wyjąwszy w przypadku wyraźnego zezwolenia ze strony rządu, odstąpić osobom trzecim utrzymywania ruchu na koncesyjonowanych liniach kolei żelaznej.

§ 17.

Rząd ma prawo przekonywać się, czy budowę linii kolejowych i urządzenia ruchu wykonano we wszystkich częściach odpowiednio celowi i trwale, tudzież prawo zarządzić, żeby wadom istniejącym w tym względzie zapobieżono lub takowe usunięto.

§ 18.

Rząd zastrzega sobie prawo, iż na wypadek gdyby pomimo poprzedniego ostrzeżenia dopuszczono się ponownie naruszenia lub zaniedbania jednego z obowiązków przepisanych w koncesyi, warunkach koncesyjnych lub ustawach, będzie temu zapobiegał środkami, odpowiadającymi ustawom, a według okoliczności uzna koncesyę za zgasłą jeszcze przed upływem jej czasu trwania.

Derschatta wlr.

40.

Obwieszczenie Ministerstwa kolei żelaznych z dnia 11. lutego 1908.,

dotyczące koncesyjonowania elektrycznej kolejki wązkotorowej z Meranu do Obermais.

C. k. Ministerstwo kolei żelaznych nadało na zasadzie i w myśl postanowień ustaw o kolejach niższego rzędu z dnia 31. grudnia 1894., Dz. u. p. Nr. 2. z r. 1895., tudzież z dnia 24. grudnia 1905., Dz. u. p. Nr. 216., w porozumieniu z interesowanymi c. k. Ministerstwami, oraz c. i k. wspólnym Ministerstwem wojny gminie Obermais żadaną koncesyę na wybudowanie i utrzymywanie w ruchu elektrycznej kolejki wązkotorowej z Sandplatz w Meranie przez Spitalbrücke, ulicę Karola Teodora i przez gościniec prowadzący do Obermais aż do

placu Karola Ludwika w Obermais, a to pod warunkami i zastrzeżeniami w dalszym ciągu bliżej oznaczonymi:

§ 1.

Co do koncesyjonowanej kolei żelaznej, korzysta koncesjonariuszka z dobrodziejstw skarbowych, wymienionych w artykule V. ustawy z dnia 31. grudnia 1894., Dz. u. p. Nr. 2. z r. 1895.

Okres uwolnień od podatków, przewidzianych w artykule V., lit. d) powyższej ustawy, ustanawia się na lat 15, licząc od dnia dzisiejszego.

§ 2.

Koncesjonariuszka obowiązana jest ukończyć budowę kolei żelaznej, wspomnianej na wstępie najpóźniej w przeciągu jednego roku, licząc od dnia dzisiejszego i oddać gotową kolej na użytek publiczny oraz utrzymywać ją w nieprzerwanym ruchu przez cały okres koncesyjny.

Jako rękojmię dotrzymania powyższego terminu budowy ma koncesjonariuszka złożyć na żądanie rządu odpowiednią kaucyę w papierach wartościowych, nadających się do lokacyi pieniędzy pupilarnych.

W razie niedotrzymania powyższego zobowiązania można kaucyę tę uznać za przepadłą.

§ 3.

Celem wybudowania koncesyjonowanej kolei żelaznej nadaje się koncesjonariuszce prawo wywłaszczania podług przepisów ustawowych w tej mierze obowiązujących.

Takież samo prawo nadane będzie koncesjonariuszce także odnośnie do tych kolei podjazdowych, ewentualnie wybudować się mających, których wykonanie rząd uznałby za odpowiadające interesowi publicznemu.

§ 4.

O ileby celem wybudowania koncesyjonowanej kolei miały być użyte drogi publiczne, nie pozostające pod zarządem gminy Obermais, winna koncesjonariuszka postarać się o pozwolenie na to u osób, które są obowiązane do utrzymywania tych dróg, względnie u tych władz i organów, które według obowiązujących ustaw są powołane do udzielania pozwolenia na używanie drogi.

§ 5.

Koncesjonariuszka obowiązana jest ponosić kosztą tych zarządzeń dla zabezpieczenia należytego funkcjonowania państwowych przewodów telegraficznych i telefonicznych, w chwili udzielenia kon-

cesyi na tę linię już istniejących, które okazałyby się potrzebne wskutek budowy i ruchu wymcnionej na wstępie linii kolejowej. w szczególności zaś winna pokryć także wydatki, z jakimi w danym razie byłoby połączone przeniesienie tych przewodów na inne miejsce.

§ 6.

Przy budowie kolei koncesyonowanej i utrzymywaniu ruchu na niej, powinna koncesyonaryuszka stosować się do osnowy tego dokumentu koncesyjnego, do technicznych warunków koncesyjnych, ustanowionych przez Ministerstwo kolei żelaznych, jakoteż do istniejących w tej mierze ustaw i rozporządzeń, mianowicie do ustawy o koncesjach na koleje żelazne z dnia 14. września 1854., Dz. u. p. Nr. 238., i do regulaminu ruchu na kolejach żelaznych z dnia 16. listopada 1851., Dz. u. p. Nr. 1. z r. 1852., o ile one w myśl postanowień rozdziału B ustawy z dnia 31. grudnia 1894., Dz. u. p. Nr. 2. z r. 1895., znajdują zastosowanie do kolejek, dalej do ustaw i rozporządzeń, któreby w przyszłości zostały wydane, nakoniec do zarządzeń Ministerstwa kolei żelaznych i innych władz do tego powołanych.

§ 7.

Cyfra kapitału zakładowego tak rzeczywistego jakoteż imiennego podlega zatwierdzeniu rządu.

W tym względzie przyjmuje się za zasadę, że oprócz kosztów, które rzeczywiście wyłożono na sporządzenie projektu, budowę i urządzenie kolei łącznie z kosztami nabycia parku kolejowego i uposażenia funduszu zasobowego i które należycie będą udowodnione z doliczeniem odsetek interkalarnych rzeczywiście zapłaconych w okresie budowy i straty na kursie, gdyby ją istotnie poniesiono przy gromadzeniu kapitału, nie można policzyć żadnych innych wydatków jakiegobądź rodzaju.

Gdyby po wyczerpaniu zatwierdzonego kapitału zakładowego miało wystawić jeszcze jakie nowe budowle lub pomnożyć urządzenia ruchu, natenczas koszta przez to poniesione mogą być doliczone do kapitału zakładowego, jeżeli rząd pozwolił na wzniesienie projektowanych nowych budowli lub na pomnożenie urządzeń ruchu a koszta te będą należycie wykazane.

Cały kapitał zakładowy ma być umorzony w okresie koncesyjnym według planu amortyzacyi zatwierdzonego przez rząd.

§ 8.

Koncesyonaryuszka obowiązana jest przyznawać zawsze podoficerom i ordynansom w służbie będącym wolną jazdę na kolei.

Co do bliższych szczegółów w tym względzie porozumieć się należy z właściwymi władzami wojskowemi.

Koncesyonaryuszka jest zobowiązana uwzględnić przy obsadzaniu posad wysłużonych podoficerów armii, marynarki wojennej i obrony krajowej w myśl ustawy z dnia 19. kwietnia 1872., Dz. u. p. Nr. 60.

§ 9.

Gdyby władze z powodu uroczystości, marszów wojska, parad tudzież w razie robót przy kanałach, przewodach rurowych itd. uznały za potrzebne wstrzymać na pewien czas ruch na jakiejś części kolei koncesyonowanej, natenczas winna koncesyonaryuszka poddać się bez oporu odnośnym zarządzeniom władz, nie podnosząc żadnych roszczeń do wynagrodzenia straty poniesionej wskutek czasowego wstrzymania ruchu.

§ 10.

Urzednicy państwa, funkcyonaryusze i słudzy, jadący koleją z polecenia władz, sprawujących nadzór nad zarządem i ruchem kolei żelaznych lub dla strzeżenia interesów państwa z tytułu koncesyi lub w sprawach dochodów skarbowych, przewożeni być mają wraz z swemi pakunkami podróżnemi bezpłatnie, o ile wykażą się certyfikatami urzędowemi, jakie im c. k. Ministerstwo kolei żelaznych dla legitymacyi wystawi.

§ 11.

Koncesyonaryuszka obowiązana jest przewozić pocztę tudzież funkcyonaryuszy zarządu pocztowego i telegrafów wszystkimi pociągami programowemi.

Za te świadczenia jakoteż za wszelkie inne usługi na rzecz zakładu pocztowego może koncesyonaryuszka żądać odpowiedniego wynagrodzenia, które będzie oznaczone drogą ugody.

Korespondencye, tyżące się zarządu kolejki a wymieniane między dyrekcją lub zarządem przedsiębiorstwa kolejki a jej podwładnemi funkcyonaryuszami lub przez tych ostatnich między sobą, mogą być przewożone przez służbę zakładu kolejowego.

§ 12.

Koncesyonaryuszka obowiązana jest postarać się o zaopatrzenie swych funkcyonaryuszy na wypadek niezdolności do pracy i na starość, tudzież o zaopatrzenie ich rodzin i przystąpić w tym celu do zakładu emerytalnego związku austriackich kolei lokalnych, o ileby nie utworzono dla koncesyonowanego przedsiębiorstwa kolejowego własnej

kasy emerytalnej, zapewniającej przynajmniej takie same korzyści dla członków, względnie nakładającej przynajmniej takie same zobowiązania na koncesyonaryuszkę, jak zakład emerytalny rzeczonoego związku.

To zaopatrzenie należy przeprowadzić w ten sposób, iż koncesyonaryuszka będzie miała obowiązek zgłaszać w zakładzie emerytalnym związku austriackich kolei lokalnych, względnie we własnej kasie emerytalnej, stałych funkcyonaryuszy z dniem nadania im stałej posady, z innych zaś funkcyonaryuszy przynajmniej tych, którzy pełnią służbę, jako motorowi, konduktorzy, strażnicy lub posługacze stacyjni, przy odpowiednim ich zatrudnieniu, najpóźniej po ukończeniu trzech lat służby.

§ 13.

Koncesyonaryuszka obowiązana jest dostarczać Ministerstwu kolei żelaznych na jego żądanie w należytem czasie wykazów statystycznych, potrzebnych do zestawienia rocznej statystyki kolejowej.

§ 14.

Czas trwania koncesyi wraz z ochroną przeciw zakładaniu nowych kolei w myśl § 9., lit. b) ustawy o koncesyach na koleje żelazne, wynosić ma lat dziewięćdziesiąt (90), licząc od dnia dzisiejszego; po upływie tego czasu koncesya traci moc swoją.

Rząd może koncesyę uznać za zgastą jeszcze przed upływem powyższego terminu, jeżeli nie dopełniono określonych w § 2 zobowiązań co do rozpoczęcia i skończenia budowy, tudzież otwarcia ruchu, o ile ewentualne przekroczenie terminu nie dałoby się usprawiedliwić w myśl § 11., lit. b) ustawy o koncesyach na koleje żelazne.

§ 15.

Prawo powrotu na rzecz państwa, unormowane w § 8. ustawy o koncesyach na koleje żelazne z dnia 14. września 1854.. Dz. u. p. Nr. 238., nie ma zastosowania do koncesyonowanej kolei.

§ 16.

Koncesyonaryuszka nie ma prawa, wyjąwszy w przypadku wyraźnego zezwolenia ze strony rządu, odstąpić osobom trzecim utrzymywania ruchu na koncesyonowanej kolei żelaznej.

§ 17.

Rząd ma prawo przekonywać się, czy budowę kolei i urządzenia ruchu wykonano we wszystkich częściach odpowiednio celowi i trwale, tudzież prawo zarządzić, żeby wadom istniejącym w tym względzie zapobieżono lub takowe usunięto.

§ 18.

Rząd zastrzega sobie prawo, iż na wypadek, gdyby pomimo poprzedniego ostrzeżenia dopuszczono się ponownie naruszenia lub zaniedbania jednego z obowiązków, przepisanych w koncesyi, w warunkach koncesyjnych lub ustawach, będzie temu zapobiegał środkami, odpowiadającymi ustawom, a według okoliczności uzna koncesyę za zgastą jeszcze przed upływem jej czasu trwania.

Derschatta wlr.

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Część XVI. — Wydana i rozesłana dnia 25. lutego 1908.

Treść: № 41. Obwieszczenie, dotyczące koncesjonowania sieci wążkotorowych kolejek elektrycznych we Lwowie.

41.

Obwieszczenie Ministerstwa kolei żelaznych z dnia 11. lutego 1908., dotyczące koncesjonowania sieci wążkotorowych kolejek elektrycznych we Lwowie.

C. k. Ministerstwo kolei żelaznych nadało na zasadzie i w myśl postanowień ustaw o kolejach niższego rzędu z dnia 31. grudnia 1894., Dz. u. p. Nr. 2. z r. 1895., tudzież z dnia 24. grudnia 1905., Dz. u. p. Nr. 216., w porozumieniu z interesowanemi c. k. Ministerstwami oraz c. i k. wspólnem Ministerstwem wojny królewskiemu głównemu miastu Lwowu żadaną koncesyę na budowę i utrzymywanie w ruchu jednolitej sieci wążkotorowych kolejek elektrycznych we Lwowie, która ma być zbudowana przy częściowem włączeniu i odpowiedniem przekształceniu linii kolei konnej, nabytych przez wymienioną gminę, tudzież istniejących linii elektrycznej kolei drogowej we Lwowie, które dotąd ani w charakterze kolei lokalnych ani w charakterze kolejek nie były w ogóle koncesjonowane, a to z zawowaniem podjęcia potrzebnych komisyjnych czynności urzędowych tudzież pod warunkami i zastrzeżeniami w dalszym ciągu bliżej oznaczonemi i przy równoczesnem uchyleniu reskryptów koncesyjnych c. k. Ministerstwa handlu z dnia 23. lipca 1879., l. 20882., i z dnia 21. czerwca 1893., l. 25924., odnoszących się do istniejących linii.

Koncesjonowana sieć kolejek obejmuje następujące linie:

1. z głównego dworca kolejowego przez ulicę Kolejową, Grodecką, Kazimierzowską, przez plac Gołuchowskich i plac Krakowski tudzież przez ulicę Żółkiewską do rogatki żółkiewskiej;
2. z placu Gołuchowskich przez ulicę Karola Ludwika, przez place: Maryacki, Halicki i Bernardyński tudzież przez ulicę Czarnieckiego aż do placu Cłowego;
3. z ulicy Grodeckiej przez ulice: Leona Sapiehy, Kopernika, Słowackiego, Sykstuską, Kilińskiego, przez Rynek, ulice Ruską i Podwale do ulicy Lyczakowskiej;
4. z placu Halickiego przez ulice: Batorego, Pańską, Zyblikiewicza i Św. Zofii do parku Kilińskiego;
5. od wylotu ulicy Kolejowej ze strony ulicy Grodeckiej przez tę ostatnią ulicę do rogatki grodeckiej;
6. odnogę od linii Nr. 1. aż do budynku pocztowego na placu przed głównym dworcem kolejowym, lwowskim;
7. z ulicy Grodeckiej przez ulicę Janowską do rogatki janowskiej;
8. z ulicy Żółkiewskiej przez ulicę Zamarstynowską do rogatki zamarstynowskiej;

9. z ulicy Żółkiewskiej przez ulicę Balonową do ulicy Zamarstynowskiej;

10. z ulicy Żółkiewskiej przez ulicę Studzienną aż do placu przed stacją c. k. kolei państwowych Lwów-Podzamecze;

11. z ulicy Żółkiewskiej przez ulicę Nowej Rzeźni aż do nowej rzeźni;

12. od kościoła Św. Maryi Magdaleny przez ulicę Krzyżową i ulicę Szymonowicza do ulicy 29. Listopada;

13. od parku Kilińskiego przez ulice: Św. Zofii i Ponińskiego aż do placu Wystawowego z odnogą od kościoła Św. Zofii do głównego wejścia na plac Wystawowy;

14. z placu Krakowskiego przez ulicę Kościelną, plac Strzelecki i ulicę Podwale aż do połączenia z linią Nr. 3.;

15. z ulicy Batorego przez ulicę Pańską do placu Bernardyńskiego;

16. od szkoły Zofii przez ulice Zofii, Dwer-nickiego, Snopkowską do Żelaznej Wody;

17. z ulicy Pańskiej przez ulice: Zieloną, Szewczenki, Kochanowskiego, Św. Piotra do ulicy Łyczakowskiej;

18. odnogę od linii Nr. 3. w ulicy Sykstuskiej do wewnętrznego podwórza budynku głównej poczty;

19. od rogatki janowskiej gościńcem janowskim do placu przed stacją Lwów-Kleparów;

20. z ulicy Janowskiej przez ulicę Kleparowską do rogatki kleparowskiej;

21. z ulicy Kazimierzowskiej przez ulice Szpitalną i Słoneczną, przez plac Misyonarski aż do połączenia z linią Nr. 8. w ulicy Zamarstynowskiej;

22. od wylotu ulicy Leona Sapiehy ze strony ulicy Kopernika przez tę ostatnią i ulicę Kadecką do placu Wystawowego;

23. odnogę od linii Nr. 22. do elektrowni;

24. z ulicy Zyblikiewicza przez ulicę Pełczyńską aż do ulicy Kopernika;

25. od wylotu ulicy Szewczenki ze strony ulicy Zielonej przez tę ostatnią do rogatki sichowskiej;

26. odnogę od linii Nr. 17. w ulicę Kochanowskiego przez ulicę Pohulanka aż do Pohulanki;

27. tor łączący od dolnej części ulicy Kopernika do ulicy Karola Ludwika i

28. z ulicy Czarnieckiego przez Wysoki Zamek do ulicy Żółkiewskiej z odnogą do ulicy Podwale.

§ 1.

Królewskiemu głównemu miastu Lwowu, jako koncesyonaryuszowi, przyznaje się dobrodziejstwa skarbowe, wymienione w artykule V. ustawy z dnia 31. grudnia 1894., Dz. u. p. Nr. 2. z r. 1895.

Okres uwolnień od podatków, przewidzianych w artykule V., lit. d) powyższej ustawy, ustanawia się na 25 lat, licząc od dnia dzisiejszego.

§ 2.

Koncesyonaryusz obowiązany jest ukończyć budowę względnie przekształcenie linii kolejowych, wymienionych na wstępie pod l. 1. do 4., 6. do 18., 27. i 28., najpóźniej w przeciągu trzech lat, licząc od dnia dzisiejszego. Termin budowy dla linii kolejowych, wymienionych na wstępie pod l. 5. i 19. do 26., ustanowi Ministerstwo kolei żelaznych przy sposobności udzielenia konsensu budowlanego na te linie. Po ukończeniu budowy należy oddać linie kolejowe na użytek publiczny i utrzymywać je w nieprzerwanym ruchu przez cały czas trwania koncesyi.

Jako rękojmię dotrzymania powyższego terminu budowy złożyć ma koncesyonaryusz na żądanie c. k. rządu odpowiednią kaucyę w papierach wartościowych, nadających się do lokowania pieniędzy pupilarnych.

W razie niedotrzymania powyższego zobowiązania, można kaucyę tę uznać za przepadłą.

§ 3.

Celem wybudowania koncesyonowanych linii kolejek i przynależnych zakładów pomocniczych nadaje się koncesyonaryuszowi prawo wywłaszczania podług przepisów ustawowych, w tej mierze obowiązujących.

Takież samo prawo nadane będzie koncesyonaryuszowi także odnośnie do tych kolei podjazdowych, ewentualnie wybudować się mających, których wykonanie rząd uznałby za odpowiadające interesowi publicznemu.

§ 4.

O ileby celem budowy koncesyonowanych linii kolejowych miały być użyte drogi publiczne, nie pozostające pod zarządem gminy lwowskiej, winien koncesyonaryusz postarać się o pozwolenie na to u osób, które są obowiązane do utrzymywania tych dróg, względnie u tych władz i organów, które według obowiązujących ustaw są powołane do udzielenia pozwolenia na używanie drogi.

§ 5.

Koncesyonaryusz jest obowiązany ponosić kosztą tych zarządzeń dla zabezpieczenia należytego funkcjonowania państwowych przewodów telegraficznych i telefonicznych, w chwili udzielenia koncesyi na te linie już istniejących, które okazałyby się potrzebne wskutek budowy i ruchu wymienionych na wstępie linii kolejowych, w szczególności zaś winien pokryć także wydatki, z jakimi w danym razie byłoby połączone przeniesienie tych przewodów na inne miejsce.

§ 6.

Przy budowie koncesyonowanych linii kolejowych i utrzymaniu ruchu na nich powinien koncesyonaryusz stosować się do osnowy tego dokumentu koncesyjnego, oraz do technicznych warunków koncesyjnych, ustanowionych przez Ministerstwo kolei żelaznych, jakoteż do istniejących w tej mierze ustaw i rozporządzeń, mianowicie do ustawy o koncesyach na koleje żelazne z dnia 14. września 1854., Dz. u. p. Nr. 238., i do regulaminu ruchu kolei żelaznych, z dnia 16. listopada 1851., Dz. u. p. Nr. 1. z r. 1852., o ile one w myśl postanowień rozdziału B ustawy z dnia 31. grudnia 1894., Dz. u. p. Nr. 2. z r. 1895., znajdują zastosowanie do kolejek, dalej do ustaw i rozporządzeń, któreby w przyszłości zostały wydane, nakoniec do zarządzeń Ministerstwa kolei żelaznych i innych władz do tego powołanych.

§ 7.

Cyfra kapitału zakładowego, rzeczywistego jakoteż imiennego podlega zatwierdzeniu rządu.

W tym względzie przyjmuje się za zasadę, że oprócz kosztów, które rzeczywiście wyłożono na sporządzenie projektu, budowę i urządzenie linii kolejowych łącznie z kosztami nabycia parku kolejowego i uposażenia funduszu zasobowego i które należyte będą udowodnione, z doliczeniem odsetek interkalarnych, rzeczywiście zapłaconych w okresie budowy i straty na kursie, gdyby ją istotnie poniesiono przy gromadzeniu kapitału, nie można policzać żadnych innych wydatków jakiegobądź rodzaju.

Gdyby po wyczerpaniu zatwierdzonego kapitału zakładowego miano wystawić jeszcze jakie nowe budowle lub pomnożyć urządzenia ruchu, natenczas kosztą przez to poniesione mogą być doliczone do kapitału zakładowego, jeżeli rząd pozwolił na wzniesienie projektowanych nowych budowli lub na pomnożenie urządzeń ruchu i jeżeli kosztą te będą należycie wykazane.

Cały kapitał zakładowy ma być umorzony w okresie koncesyjnym według planu amortyzacji, zatwierdzonego przez rząd.

§ 8.

Koncesyonaryusz obowiązany jest przyznawać zawsze podoficerom i ordynansom w służbie będącym wolną jazdę na kolei.

Co do bliższych szczegółów w tym względzie należy się porozumieć z właściwymi władzami wojskowemi.

Koncesyonaryusz jest obowiązany uwzględnić przy obsadzaniu posad wysłużonych podoficerów wojska, marynarki wojennej i obrony krajowej w myśl ustawy z dnia 19. kwietnia 1872., Dz. u. p. Nr. 60., a to niezależnie od postanowień poniżej umieszczonego § 12.

§ 9.

Gdyby władze z powodu uroczystości, marszów wojska, parad, tudzież w razie budowy kanałów, przewodów rurowych itp. uznały za potrzebne wstrzymać na pewien czas ruch na jakiejś części koncesyonowanych linii kolejowych, natenczas winien koncesyonaryusz poddać się bez oporu odnośnym zarządzeniom władz, nie podnosząc żadnych roszczeń do wynagrodzenia straty poniesionej wskutek czasowego wstrzymania ruchu.

§ 10.

Urzednicy państwa, funkcyonaryusze i słuźy, jadący liniami kolejowemi z polecenia władz, sprawujących nadzór nad zarządem i ruchem kolei żelaznych lub dla strzeżenia interesów państwa z tytułu koncesyi lub w sprawach dochodów skarbowych, przewożeni być mają wraz z swemi pakunkami podróżnemi bezpłatnie, o ile wykażą się certyfikatami urzędowemi, jakie im c. k. Ministerstwo kolei żelaznych dla legitymacyi wystawi.

§ 11.

Koncesyonaryusz obowiązany jest przewozić pocztę tudzież funkcyonaryuszy zarządu pocztowego i telegraficznego wszystkimi pociągami programowemi.

Za te świadczenia, jakoteż za wszelkie inne usługi na rzecz zakładu pocztowego może koncesyonaryusz żądać odpowiedniego wynagrodzenia, które ustanowione będzie drogą ugody.

Korespondencye, tyżące się zarządu kolejki a wymieniane między dyrekcją lub zarządem przedsiębiorstwa kolejki a jej podwładnemi funkcyonaryuszami, lub przez tych ostatnich między sobą, mogą być przewożone przez służbę zakładu kolejowego.

§ 12.

Koncesyonaryusz obowiązany jest postarać się o zaopatrzenie swych funkcyonaryuszy na wypadek niezdolności do pracy i na starość, tudzież o zaopatrzenie ich rodzin i przystąpić w tym celu do zakładu emerytalnego związku austriackich kolei lokalnych, o ileby nie utworzono dla koncesyowanego przedsiębiorstwa kolejowego własnej kasy emerytalnej, zapewniającej przynajmniej takie same korzyści dla członków, względnie nakładającej przynajmniej takie same zobowiązania na koncesyonaryusza, jak zakład emerytalny, wyżej wspomniany.

To zaopatrzenie na wypadek niezdolności do pracy i na starość należy przeprowadzić w ten sposób, iż koncesyonaryusz będzie miał obowiązek zgłaszać w zakładzie emerytalnym związku austriackich kolei lokalnych, względnie we własnej kasie emerytalnej stałych funkcyonaryuszy z dniem nadania im stałej posady, z innych zaś funkcyonaryuszy przynajmniej tych, którzy pełnią służbę jako motorowi, konduktorzy, strażnicy lub posługacze stacyjni, przy odpowiedniem ich zatrudnieniu, najpóźniej po ukończeniu trzech lat służby.

Koncesyonaryusz jest dalej obowiązany, postarać się o to, aby personal zatrudniony dotychczas przy ruchu istniejących we Lwowie linii kolei drogowych, użyty był także przy ruchu koncesyowanych linii kolejowych, o ile to będzie mogło mieć miejsce z uwagi na zmieniony sposób prowadzenia ruchu.

§ 13.

Koncesyonaryusz obowiązany jest dostarczać Ministerstwu kolei żelaznych na jego żądanie w należytem czasie wykazów statystycznych, potrzebnych do zestawienia rocznej statystyki kolei żelaznych.

§ 14.

Czas trwania koncesyi i ochrony przeciw zakładaniu nowych kolei w myśl § 9., lit. b) ustawy o koncesyach na koleje żelazne wynosić ma lat

dziewięćdziesiąt (90), licząc od dnia dzisiejszego; po upływie tego czasu koncesya traci moc swoją.

Rząd może uznać koncesyę za zgasłą jeszcze przed upływem powyższego terminu, jeżeli nie dopełniono określonych w § 2. zobowiązań co do rozpoczęcia i skończenia budowy, tudzież otwarcia ruchu, o ile ewentualne przekroczenie terminu nie dałoby się usprawiedliwić w myśl § 11., lit. b) ustawy o koncesyach na koleje żelazne.

§ 15.

Prawo powrotu na rzecz państwa, unormowane § 8. ustawy o koncesyach na koleje żelazne z dnia 14. września 1854., Dz. u. p. Nr. 238., nie ma zastosowania do koncesyowanych linii kolejowych.

§ 16.

Koncesyonaryusz nie ma prawa, wyjąwszy w przypadku wyraźnego zezwolenia ze strony rządu, odstąpić osobom trzecim utrzymywania ruchu na koncesyowanych liniach kolejowych.

§ 17.

Rząd ma prawo przekonywać się, czy budowę linii kolejowych i urządzenia ruchu wykonano we wszystkich częściach odpowiednio celowi i trwale, tudzież prawo zarządzić, żeby wadom istniejącym w tym względzie zapobieżono lub takowe usunięto.

§ 18.

Rząd zastrzega sobie prawo, iż na wypadek, gdyby pomimo poprzedniego ostrzeżenia dopuszczono się ponownie naruszenia lub zaniedbania jednego z obowiązków, przepisanych w koncesyi, warunkach koncesyjnych lub ustawach, będzie temu zapobiegał środkami, odpowiadającymi ustawom, a według okoliczności uzna koncesyę za zgasłą jeszcze przed upływem jej czasu trwania.

Derschatta wlr.

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Część XVII. — Wydana i rozesłana dnia 27. lutego 1908.

Treść: № 42. Rozporządzenie, dotyczące przepisu wykonawczego do ustawy z dnia 16. grudnia 1906., o ubezpieczeniu pensyjnym funkcyjaryuszy w służbie prywatnej i niektórych funkcyjaryuszy w służbie publicznej.

42.

Rozporządzenie Ministra spraw wewnętrznych w porozumieniu z innemi interesowanemi Ministrami z dnia 22. lutego 1908.,

dotyczące przepisu wykonawczego do ustawy z dnia 16. grudnia 1906., Dz. u. p. Nr. 1. z roku 1907., o ubezpieczeniu pensyjnym funkcyjaryuszy w służbie prywatnej i niektórych funkcyjaryuszy w służbie publicznej.

I. Rozciągłość obowiązku ubezpieczenia.

Do § 1. i 2. ustawy.

a) Obowiązek ubezpieczenia i ubezpieczenie.

Artykuł 1.

Ustawa uznaje niektórych funkcyjaryuszy, pozostających w służbie prywatnej i publicznej, począwszy od ukończenia 18. roku życia za obowiązanych do ubezpieczenia i ubezpieczonych (§§ 1., 2. i 91. ustawy).

Pytanie, czy pewną osobę uważać należy za pozostającą w służbie publicznej, ocenia się według przepisów, rozstrzygających co do odnośnego stosunku służbowego.

Fakt nadania posady, obowiązującej do ubezpieczenia, uzasadnia obowiązek ubezpieczenia i ubezpieczenie.

Płeć, własnowolność, stan rodzinny i obywatelstwo nie mają pod tym względem znaczenia.

Artykuł 2.

Ustawowy obowiązek ubezpieczenia funkcyjaryuszy zobowiązuje do działań przepisanych ustawą i na zasadzie ustawy; do działań tych należy w szczególności zgłoszenie i udzielanie wyjaśnień (§ 73. ustawy), tudzież płacenie ustawowych wkładek (§ 36. ustawy).

Obowiązek płacenia rozpoczyna się z chwilą, gdy zaistniał obowiązek ubezpieczenia i trwa aż do zgaśnięcia tegoż (§ 35. ustawy).

Artykuł 3.

Niewniesienie zgłoszenia na czasie i w sposób prawidłowy, tudzież odmówienie udzielenia wyjaśnień podpada karze (§ 82. ustawy); nieuiszczenie premii na czasie uzasadnia obowiązek płacenia odsetek zwłoki od zaległych premii (§ 38. ustęp 1., ustawy); zaniedbania powyższe nie wywierają jednak wpływu na faktyczne ubezpieczenie.

Artykuł 4.

Ubezpieczenie uzasadnia prawo do ustawowych świadczeń bez względu na to, czy dopełniono przepisanych obowiązków, w szczególności czy istotnie zapłacono premie. Zapewnia ono nadto inne prawa przyznane członkom zakładu pensyjnego w ustawie; należy tu w szczególności prawo do udziału w zarządzie zakładu pensyjnego; prawo to spoczywa jednak w razie, jeżeli wskutek zaniedbania prawidłowego zgłoszenia nie nastąpiło formalne przyjęcie do zakładu pensyjnego.

Ubezpieczenie uzasadnia dalej prawo zakładu pensyjnego do premii i do ściągania tychże (§§ 33. i 38., ustęp 1. ustawy).

b) Warunki zaistnienia obowiązku ubezpieczenia.

Artykuł 5.

Czy pewien stosunek służbowy uzasadnia obowiązek ubezpieczenia funkcjonariusza, zależy od wymogów natury częścią osobistej częścią rzeczowej.

Wymogiem osobistym jest pewien oznaczony wiek przy wejściu w obowiązek ubezpieczenia.

Wymogami rzeczowymi są z jednej strony wysokość i rodzaj wynagrodzenia, z drugiej strony rodzaj posady i rzeczywiście pełnionej służby.

Artykuł 6.

Wymaganym wiekiem minimalnym jest ukończony rok 18., zaś wiekiem maksymalnym ukończony 55. rok życia.

Rozchodzi się więc tylko o takie osoby, które urodziły się najwcześniej dnia 1. stycznia 1854., a w chwili, gdy ustawa zaczęła obowiązywać (dnia 1. stycznia 1909.), najpóźniej dnia 1. stycznia 1891.

Artykuł 7.

Wysokość poborów rocznych musi wynosić u tego samego służbodawcy co najmniej 600 K.

Pobory roczne w kwocie 600 K nie uzasadniają zatem obowiązku ubezpieczenia w takim razie, jeżeli składają się z wynagrodzeń pobieranych u kilku służbodawców.

Jeżeli pewna osoba pobiera u różnych służbodawców razem więcej aniżeli 600 K, natenczas obowiązek ubezpieczenia będzie uzasadniony jedynie wówczas, jeżeli funkcjonariusz pobiera przynajmniej u jednego służbodawcy minimalną kwotę 600 K, wymaganą według ustawy; poborów, pochodzących od innych służbodawców, nie uwzględnia się przy oznaczaniu klasy płacy i wymierzonych stosownie do niej ustawowych wkładek i świadczeń.

Jeżeli pewna osoba pobiera u każdego z kilku służbodawców więcej aniżeli 600 K, natenczas podlega ona obowiązkowi ubezpieczenia tylko co do zajęcia głównego.

Za zajęcie główne uważać należy służbę najwyższej wynagradzaną.

W przypadkach wątpliwych rozstrzyga w pierwszej instancji polityczna władza powiatowa, w której okręgu znajduje się miejsce zamieszkania ubezpieczonego.

Artykuł 8.

Dalszym wymogiem obowiązku ubezpieczenia jest warunek, aby płaca wypłacaną była według zwyczaju w terminach nie krótszych od miesiąca.

Istotny sposób wypłacania wynagrodzenia lub umowa w tym względzie zawarta pozbawione są skutku prawnego pod względem ocenienia, czy istnieje obowiązek ubezpieczenia, jeżeli sprzeciwiają się zwyczajowi.

Okoliczność, jaki sposób wypłaty uważać należy za odpowiadający zwyczajowi, ocenia się w razie wątpliwości według tego sposobu, jaki rozstrzyga przy takich samych lub pokrewnych posadach.

Artykuł 9.

Z zastrzeżeniem wymaganego wieku, wysokości i rodzaju wynagrodzenia (artykuł 6., 7. i 8.) uważa się funkcjonariusza za podlegającego obowiązkowi ubezpieczenia jedynie wówczas, jeżeli przysługuje mu charakter urzędniczy albo jeżeli tenże ma w ogóle pełnić wyłącznie lub przynajmniej w przeważnej części usługi o charakterze pracy umysłowej.

Artykuł 10.

Charakter urzędniczy należy przyjąć wówczas, jeżeli wraz z odnośną posadą obejmuje się stałe pełnienie pewnych obowiązków, połączonych z wykonywaniem pracy zawodowej, o zakresie działania wyłącznie lub przeważnie umysłowym, w zamian za stałą płacą i jeżeli praca jest ograniczona co do jakości.

Za stałą płacą nie można uważać dodatków w gotówce, do których służbodawca nie jest obowiązany (wynagrodzeń itd.), dalej gratyfikacji przyznawanych od czasu do czasu, ryczałtów wydzielanych z obowiązkiem złożenia rachunku lub celem pokrycia wydatków, wreszcie przejściowych jedynie podwyższeń dochodów przy utrzymaniu tego samego zakresu działania funkcjonariusza.

Artykuł 11.

Użycie do czynności wyłącznie lub przynajmniej przeważnie umysłowych przyjmuje się, o ile ono z odnośnym zawodem nie jest już zwyczajowo połączone, w razie wątpliwości wówczas, jeżeli według powszechnej praktyki lub szczególnego przepisu służbodawcy potrzebne jest odpowiednie wykształcenie przygotowawcze do objęcia odnośnej posady.

W braku takiego wymagania wystarczy także sam fakt posiadania wykształcenia przygotowawczego; chyba gdyby zatrudnienie odnośnego funkcjonariusza, z wyjątkiem wypadku zajęcia przejściowego, nie obejmowało dowodnie służby wyłącznie lub przeważnie umysłowej.

Służbę przeważnie umysłową należy przyjąć także wówczas, jeżeli zdatność, wynikająca z posiadanego wykształcenia przygotowawczego lub inny istniejący, równorzędny, ogólny stopień wykształcenia nadaje kwalifikację do odnośnej służby, nie będącej wyłącznie służbą fizyczną.

e) Wyjątki pod względem obowiązku ubezpieczenia.**Artykuł 12.**

Pomimo istnienia wymogów wymienionych w artykule 5. do 11., nie podlegają obowiązkowi ubezpieczenia:

4. Bez względu na to, czy odnośna posada jest publiczną lub prywatną:

1. Osoby, które na podstawie poprzedniej służby pobierają już rentę nieudolności lub rentę na starość (pensję, prowizję itd.), o ile pobory te osiągają ustalonych w ustawie najniższych ekspektatyw na renty nieudolności i na starość lub takowe przekraczają.

Za najniższą ekspektatywę uważać należy rentę nieudolności i na starość, odpowiadającą wykazanemu czasowi służby w I. klasie płacy.

2. Osoby zajęte stale poza obszarem, w którym obowiązuje ustawa.

3. Funkcjonariusze przedsiębiorstw kolei żelaznych, służących do powszechnego ruchu. Prawa tych funkcjonariuszy i pozostałych po nich członków rodziny do zaopatrzenia uregulowane będą osobno przez Ministerstwo kolei żelaznych w drodze rozporządzenia.

4. Grupy funkcjonariuszy, uwolnione przez Ministra spraw wewnętrznych w myśl § 1., ustęp końcowy ustawy.

B. Z pośród funkcjonariuszy, pozostających w służbie publicznej nadto także

5. wszyscy, którzy mają posady w służbie dworskiej, państwowej lub w służbie jednego z zakładów państwowych;

6. ci wszyscy, którym przysługuje prawidłowe prawo do pensji nieudolności i na starość, tudzież do pensji na rzecz osób przez nich osieroconych.

Wysokość unormowanych pretensji nie ma znaczenia.

II. Podział osób, podlegających obowiązkowi ubezpieczenia.

Do § 3. ustawy.

Klasa płacy.**Artykuł 13.**

Podstawę pod względem zaliczenia do pewnej klasy płacy stanowią w myśl ustawy pobory roczne.

Pobory roczne mieszczą w sobie nie tylko placę w właściwym tego słowa znaczeniu, lecz także kwaterowe, dodatki aktywalne i funkcyjne, tudzież pobory naturalne wszelkiego rodzaju; dalej także tantiemy, oraz inne pobory i wynagrodzenia zależne od korzystnego wyniku interesów, jednak tylko wówczas i tylko o tyle, jeżeli i o ile ich minimalna wysokość jest zagwarantowana; w braku takiego

zagwarantowania minimalnej wysokości tylko pod warunkiem, podanym w artykule 15.

Artykuł 14.

Pobory w naturze ocenić należy, o ile reguły ustanowione w ustawie nie mają do nich zastosowania, według przeciętnych cen miejscowych (przeciętnych cen targowych). W przypadkach spornych ma tak co do tego, jak i co do kwestyi policzalności rozstrzygać polityczna władza powiatowa, w której okręgu leży miejsce służbowe ubezpieczonego, a to z zastrzeżeniem toku instancyi.

Dyety nie należy wliczać do płacy, zwłaszcza wówczas, jeżeli one przedstawiają tylko zwrot kosztów podróży i przewozu pakunków, tudzież podróżeń potrzeb życiowych wskutek przebywania w obcych miejscach.

Artykuł 15.

Jeżeli nie poręczono tanyem i innych poborów zawisłych od pomyślnego wyniku interesów, tudzież wynagrodzeń w pewnej kwocie minimalnej, natenczas stanowią one część poborów rocznych jedynie wówczas, jeżeli według spostrzeżeń opartych na doświadczeniu wynoszą przynajmniej jedną trzecią część poborów stałych, i to w tej właśnie wysokości jednej trzeciej.

Przy tem rozstrzyga przecięcie z ostatnich lat pięciu, a przy krótszych stosunkach służbowych kwota, wypośredkowana w każdym wypadku z osobna.

Artykuł 16.

Zaliczenie do klasy płacy przeprowadza biuro krajowe zakładu pensyjnego (artykuł 54.).

III. Okres wyczekiwania.

Do § 5. ustawy.

Artykuł 17.

Okres wyczekiwania oznacza się według liczby miesięcy wkładkowych, to jest miesięcy, za które należało uiścić premie.

IV. O wymiarze ustawowych świadczeń, uzyskaniu i utracie prawa do nich, tudzież o początku i końcu poborów.

Do §§ 6. do 19. ustawy.

a) Kwota zasadnicza renty nieudolności.**Artykuł 18.**

Celem należytego wymierzenia kwoty zasadniczej renty nieudolności, obowiązany jest zakład

pensyjny poddać klasę płacy kontrolnemu zbadaniu w dziesiątym roku przynależności dotyczącej osoby do zakładu w charakterze członka (artykuł 10., ustęp 2.).

b) Niezdolność do zarobkowania.

Artykuł 19.

Za niezdolność do zarobkowania w myśl ustawy uważa się niezdolność do pracy zawodowej, t. j. niemożność oddawania się dotychczasowym obowiązkom zawodowym wskutek wady cielesnej lub umysłowej.

Wady wszelkiego rodzaju, które nie powodują przeszkód w dalszym pełnieniu dotychczasowej działalności zawodowej, nie uzasadniają nieudolności.

Jeżeli funkcjonaryusz przejdzie wskutek wad takich do innego zawodu, natenczas prawo do renty nieudolności nie istnieje tak długo, dopóki tenże zarabia drogą zajęcia, odpowiadającego jego siłom do pracy, kwotę, przewyższającą rentę nieudolności, najmniej jednak kwotę 600 K.

Nie narusza to prawa do podwyższenia ekspektatywy, w razie jeżeli nowe zajęcie uzasadnia obowiązek ubezpieczenia, podobnie jak i ekspektatyw osób osieroconych w razie śmierci.

Zajęcie, nie odpowiadające siłom do pracy, należy przyjąć zwłaszcza wówczas, jeżeli czas trwania pracy dziennej lub zasób sił potrzebny do jej wykonania przekracza miarę, będącą zwyczajnie w użyciu przy równorzędnem zatrudnieniu, albo jeżeli istotnie wykonywa się niezwykle prace.

W razie jeżeli dochód nie składa się z prawidłowych poborów w gotówce albo jeżeli nie w całości na poborach takich polega, należy wysokość jego ocenić na podstawie § 3. ustawy.

Artykuł 20.

Wymiar wysokości renty dla członków rodziny w myśl § 8., lit. b ustawy zależy od swobodnego uznania zakładu, jest jednak w każdym wypadku ograniczony wysokością należnej renty nieudolności.

Rentę należy zastanowić, jeżeli pobór jej przez niezdolnego do zarobkowania zgasłby w myśl § 10. ustawy wskutek jego śmierci lub wskutek odzyskania zdolności do zarobkowania.

Prawo do renty wdowiej i do dodatków na wychowanie nie ulega naruszeniu przez to, iż ubezpieczonemu nie służy prawo do renty nieudolności w myśl § 8., lit. b ustawy.

c) Pobór renty nieudolności.

Artykuł 21.

Pobór renty nieudolności rozpoczyna się z pierwszym dniem miesiąca kalendarzowego, następującego po utracie zdolności do zarobkowania.

Jeżeli do tego dnia nie ukończono jeszcze postępowania, mającego na celu stwierdzenie nieudolności, natenczas należą się ubezpieczonemu zaległe raty wraz z ustawowymi odsetkami.

Artykuł 22.

Odroczenie poboru renty nieudolności, o którym mowa w § 9., ustępie 2. ustawy, w razie pobierania zasiłku dla chorych z kasy chorych, urządzonej według ustawy o ubezpieczeniu chorych, lub zarejestrowanej kasy zapomogowej albo kasy brackiej, nie ma miejsca wówczas, jeżeli ubezpieczony należy do kasy takiej dobrowolnie.

Ubezpieczony winien zawiadomić właściwe biuro krajowe zakładu pensyjnego na jego zapytanie o pobieraniu zasiłku dla chorych, uzasadniającego odroczenie renty nieudolności.

Biuro krajowe ma zażądać w tej mierze potrzebnych wyjaśnień od kasy chorych.

d) Odroczenie renty na starość.

Artykuł 23.

Podwyższenie renty na starość, o którym mowa w § 11. ustawy, obliczyć należy dla całorocznych okresów odroczenia według tabeli I. dodatku.

Wysokość renty na starość dla pośrednich okresów odroczenia oznacza się według wysokości renty dla ostatniego całorocznego okresu odroczenia i według liczby pełnych miesięcy, które od tego czasu upłynęły, w ten sposób, iż do pierwszej z tych kwot dolicza się odpowiednią część podwyższenia renty, przypadającego za czas aż do upływu najbliższego całorocznego terminu.

Policzenie niepobranych rent na starość na poczet przyszłych pretensji z tytułu ubezpieczenia rozpocznie się z chwilą zapadłości renty na starość a najwcześniej z chwilą nadejścia odpowiedniego oświadczenia ubezpieczonego do właściwego biura krajowego zakładu pensyjnego. Oświadczenie to obejmować ma prócz nazwiska funkcjonaryusza i numeru jego dokumentu ubezpieczenia (artykuł 54., ustęp ostatni) nadto tylko okoliczność, przez jaką przeciąg czasu pobór renty ma być odroczone.

Dopuszczalne jest rozpoczęcie pobierania renty na starość także przed upływem czasu, na który zamierzano pierwotnie rozciągnąć odroczenie, lub dalsze odroczenie tejże na podstawie ponownego oświadczenia. Pod względem wysokości należnej renty rozstrzyga czas, który upłynął aż do chwili, gdy istotnie zaczęto pobierać rentę na starość.

e) Dodatki na wychowanie.

Artykuł 24.

Dodatki na wychowanie przyznaje się po śmierci ojca lub matki, którzy w danym razie byli ubezpieczeni. Wymiar dodatków na wychowanie

należy obliczyć według ekspektatywy po dziesięcioletniem należeniu do zakładu pensyjnego w charakterze członka (według kwoty zasadniczej renty nieudolności); wymiar ten wynosi dla każdego dziecka osieroconego tylko przez ojca lub tylko przez matkę jedną trzecią a dla każdego dziecka osieroconego przez ojca i przez matkę dwie trzecie tejże ekspektatywy. Jeżeli i ojciec i matka byli ubezpieczeni, natenczas przyznaje się dodatek na wychowanie dzieci zupełnie osieroconych według wyższej z tych obu ekspektatyw.

Suma dodatków na wychowanie doznaje ograniczenia stosownie do zachodzących stosunków rodzinnych. Wynosi ona w szczególności

dopóki ojciec jeszcze żyje 50 od sta;

o ile i dopóki matka pobiera rentę wdowią 75 od sta;

zaś dla dzieci osieroconych przez ojca i przez matkę 200 od sta rzeczono wymiaru pensyi, z tem dalszem zastrzeżeniem, że w każdym razie prawo do renty lub renta sama, którą ubezpieczony ojciec lub ubezpieczona matka w chwili śmierci uzyskał lub pobierał, względnie uzyskała lub pobierała, stanowić ma maksymalny wymiar wszystkich dodatków na wychowanie.

Wymiar ten uważać należy za granicę dodatków na wychowanie także we wszystkich innych możliwych wypadkach, nie wymienionych szczegółowo w ustawie, tak na przykład także wówczas, jeżeli ojciec zaginął bez śladu lub umarł a matka w tym ostatnim wypadku nie pobiera renty w myśl § 13., punkt 4. i 5. ustawy.

V. Wypłata, spoczywanie i przedawnienie poborów; następstwa nienależnego poboru.

Do § 21. ustawy.

Artykuł 25.

Osoby, których renta nieudolności, renta wdowia lub dodatki na wychowanie mają uleść zupełnemu lub częściowemu spoczywaniu na zasadzie § 21., lit. a ustawy, są obowiązane zawiadomić właściwe biuro krajowe zakładu pensyjnego na jego zapytanie o pobieraniu renty całkowitej lub częściowej nieudolności, wypłacanej na podstawie ubezpieczenia od wypadku według ustawy o ubezpieczeniu robotników od wypadków lub ustawy o kasach brackich.

Biuro krajowe winno zażądać w tej mierze potrzebnych wyjaśnień od dotyczącego zakładu ubezpieczenia robotników od wypadków (od dotyczącej kasy brackiej).

Artykuł 26.

Osobę, przebywającą stale poza obrębem, w którym obowiązują ustawa, należy w myśl § 21.,

lit. b ustawy uważać za żyjącą poza obrębem mocy obowiązującej.

Czas spoczywania poborów oblicza się według pełnych miesięcy kalendarzowych pobytu poza obszarem, na którym ustawa obowiązuje.

Rozstrzygnięcie co do wysokości odprawy, żądanej w danym razie w myśl § 21., lit. b, ustęp 3. ustawy, wydaje zakład pensyjny. Uprawniony do żądania odprawy winien przedłożyć poświadczenia co do stosunków rodzinnych i stanu zdrowia, których zakład ten zażąda.

Renty na starość można pobierać także za granicą. W miejsce rent na starość nie przyznaje się odprawy.

VI. Wygaśnięcie obowiązku ubezpieczenia, zwrot premii, ponowne nastanie obowiązku ubezpieczenia.

Do §§ 26. i 27. ustawy.

a) Redukcja świadczeń.

Artykuł 27.

Jeżeli w myśl § 25. ustawy zażądano zwrotu premii, natenczas nastąpić ma stosunkowa redukcja ekspektatyw lub ubiegłego czasu wyczekiwania według tego, czy ubezpieczenie zgłosiło po upływie czasu wyczekiwania, czy też przed jego upływem.

W razie, jeżeli za ubezpieczonego w czasie jego należenia do zakładu pensyjnego uiszczono w jednej z czterech pierwszych klas płacy tytułem premii p_1 koron, w jednej z dwóch ostatnich klas płacy p_2 koron, a w klasie płacy, przekraczającej rocznie 7200 koron p_3 koron, natenczas można zwrócić tytułem premii $\frac{1}{3}p_1 + \frac{1}{2}p_2 + p_3$, tem samem zredukowane prawa lub okresy wyczekiwania wynoszą część $\frac{\frac{2}{3}p_1 + \frac{1}{2}p_2}{p_1 + p_2 + p_3}$ pełnych praw. Zakres

pretensyi do zwrotów i ekspektatyw nie ulega zmianie, jeżeli służbodawca nie skorzystał co do niektórych lub wszystkich premii z przysługującego mu w myśl § 36. ustawy prawa potrącenia kwoty przypadającej na funkcyonaryusza.

W razie ewentualnego kupna lat służby ulega zwrot lub stosunek powyższy zmianie odpowiednio do części kwoty kupna, zapłaconej przez funkcyonaryusza.

b) Przywrócenie.

Artykuł 28.

Jeżeli pobierającemu rentę nieudolności odbierze się rentę tę z powodu, iż tenże stał się ponowem zdolnym do zarobkowania, natenczas podwyższenie ekspektatyw za przeciąg czasu aż do ponownego objęcia zatrudnienia, obowiązującego do ubezpieczenia, nie ma miejsca.

VII. Ubezpieczenie dobrowolne.

Do §§ 28. do 31. ustawy.

a) Przedmiot ubezpieczenia dobrowolnego.

Artykuł 29.

Przez dobrowolne dalsze ubezpieczenie, o którym mowa w § 28., ustępie 1. ustawy, używa się także przysze kwoty podwyższenia, odpowiadające odnośnej klasie płacy. Uzyskanie ekspektatyw wyższej klasy płacy jest wykluczone. Dobrowolne dalsze ubezpieczenie jest dopuszczalne także wówczas, jeżeli ubezpieczony dobrowolnie zatrudniony jest w zakładzie zagranicznym, utrzymywanym przez przedsiębiorstwo krajowe na posadzie, nie uzasadniającej obowiązku ubezpieczenia w krajach tutejszych.

Podstawą dobrowolnego ubezpieczenia, wspomnianego w § 28., ustępie 3. ustawy jest z jednej strony każdorazowe zgłoszenie poborów przez starającego się o ubezpieczenie a z drugiej strony dopuszczenie do ubezpieczenia. Na podstawie tego dopuszczenia nie ma zakład pensyjny obowiązku ubezpieczania w dalszym ciągu ekspektatyw na podwyższone pobory.

Ubezpieczony może każdej chwili rozwiązać stosunek ubezpieczenia (§ 30. ustawy).

b) Kupno lat służby.

Artykuł 30.

W myśl § 31. ustawy można między innymi kupować:

1. czas służby, odbytej przed wejściem ustawy w moc obowiązującą;
2. czas służby, odbytej przed 18. rokiem życia;
3. czas służby, nie nadającej się, sama przez się, do policzenia wskutek zbyt niskich (nie dosięgających 600 K) poborów rocznych;
4. czas służby, odbytej w czasie istnienia obowiązku ubezpieczenia, nie nadającej się jednak do policzenia wskutek częściowej lub całkowitej odprawy albo wskutek przypadku (§§ 25., 26., 27. ustawy);
5. czas służby, odbytej na posadzie publicznej;
6. czas służby za granicą.

Nie można natomiast kupować lat działalności zawodowej, nie posiadającej charakteru służby; jak w danym razie lat samoistnej działalności zawodowej lub działalności, przy której płaca stosuje się do zakresu przydzielonej każdorazowo pracy (zatrudnienie za płacą od sztuki, płacą akordową itd.).

Artykuł 31.

Kwotę, która ma być zapłacona za policzenie lat służby, obliczyć należy według tablic rezerw premii, dołączonych do statutów zakładu pensyjnego.

Przy kupowaniu lat służby winien ubezpieczony uzupełnić swoją rezerwę premii, znajdującą się już w zakładzie pensyjnym, do kwoty, odpowiadającej jego wiekowi i czasowi służby po zakupieniu lat służby.

Tablica II. dodatku przedstawia dopłaty dla pierwszej klasy płacy w razie zakupienia 1 do 10 lat służby.

W celu uzyskania policzenia czasu służby II. klasy płacy należy wpłacić kwotę wynoszącą półtora, dla III. klasy płacy dwa, dla IV. klasy płacy trzy, dla V. klasy płacy cztery, dla VI. klasy płacy pięć razy tyle, co kwoty tamże wciągnięte.

Policzenie lat służby należy potwierdzić uprawnionemu na dokumencie ubezpieczeniowym.

VIII. Zabezpieczenie ustawowych świadczeń spodziewanych (ekspektatyw).

Do §§ 34., 37. i 38. ustawy.

a) Uiszczanie premii.

Artykuł 32.

Służbodawcy winni przysyłać wkładki ubezpieczeniowe, które mają być oddawane według ustawy, co miesiąc przy użyciu wykazu. Co do 1. stycznia każdego roku sporządzić należy wykaz według wzoru 5. dodatku, zaś co do zmian, zachodzących w ciągu roku kalendarzowego, według wzoru 6. dodatku. Zestawienia tego ostatniego rodzaju można pominąć, o ile i dopóki nie zaszła żadna zmiana osobista, wywierająca wpływ na obliczenie.

Statuty zakładu pensyjnego unormują sposób uiszczania premii, sposób ewentualnych sprostowań obliczeń i wynikających stąd dopłat lub zwrotów.

Artykuł 33.

Jeżeli służbodawca zwleka z oddaniem premii, natenczas biuro krajowe winno donieść o tem w przeciągu miesiąca władzy politycznej pierwszej instancji, w której okręgu służbodawca mieszka, celem ściągnięcia premii w drodze administracyjnej, chyba że przedsiębiorca prosi na czasie o zwłokę i da zabezpieczenie w danym razie przepisane.

Premie uiszczone przez omyłkę należy zwrócić bez odsetek.

b) Dopłata państwowa.**Artykuł 34.**

Wydział kierujący zakładem pensyjnym winien na czasie zażądać od Ministerstwa spraw wewnętrznych dopłaty państwowej, która w myśl § 37. ustawy będzie corocznie dawana na pokrycie plac kierujących urzędników zakładu pensyjnego i biur krajowych tegoż.

IX. Zadosyćuczynienie obowiązku ubezpieczenia w inny sposób.

Do §§ 64. do 66. ustawy.

a) Zakłady zastępcze.**Artykuł 35.**

Funkcjonariusze jednego i tego samego służbowca, podlegający obowiązkowi ubezpieczenia, muszą być w regule ubezpieczeni albo wszyscy w zakładzie pensyjnym, albo wszyscy w jednym i tym samym zakładzie zastępczym.

Na ubezpieczenie w różnych zakładach zastępczych, dopuszczalne jedynie wyjątkowo w myśl § 64. ustawy, zezwoli się tylko wówczas, jeżeli nie można w tem dopatrzeć się szkody dla zakładu pensyjnego.

Przymus zawarcia ubezpieczenia w jednym i tym samym zakładzie nie odnosi się w szczególności do ubezpieczeń, zawartych przed wejściem ustawy w życie.

Artykuł 36.

Za zakłady pensyjne, kasy pensyjne i provizyjne i tym podobne zakłady, o których mowa w § 65., ustępie 1. ustawy, należy bez względu na oznaczenie (nazwę) tychże uważać takie zakłady, które według przepisów, obowiązujących każdorazem dla zakładów asekuracyjnych, istnieją prawnie lub które na podstawie przepisów tych uzyskują egzystencję prawną.

Zaopatrzenia na wypadek nieudolności i na starość, pochodzące od instytucji pensyjnych innego rodzaju (statuty pensyjne, normalia pensyjne itd.) należy traktować jako umowy.

Zakłady (ustęp 1.), istniejące już w czasie wejścia ustawy w życie, które przeciętnie przyznają świadczenia wyższe od ustawowych, mogą przeprowadzić podział ogółu świadczeń na ustawowe świadczenia minimalne z jednej strony i inne świadczenia (świadczenia wyższe) z drugiej strony oraz żądać uznania na tej podstawie.

Uznanie zaopatrzeń pensyjnych (ustęp 2.), pochodzących od innych instytucji pensyjnych, za umowy zastępcze może nastąpić także wówczas, jeżeli odpowiedzialność służbowca, o której mowa w § 66., ustępie końcowym ustawy, ograniczona będzie do ustawowych świadczeń minimalnych.

Na równi z odpowiedzialnością służbowca postawić należy złożenie kaucyi, której wysokość dosięga pokrycia, potrzebnego z punktu widzenia techniki ubezpieczeń.

Artykuł 37.

Warunek, postawiony w § 65., l. 1. ustawy będzie się uważało za ziszczone wówczas, jeżeli pretensje odpowiadają co do rodzaju swego pretensjom ustawowym i jeżeli matematyczne wartości ubezpieczenia tego samego rodzaju są przynajmniej równe. Temsamem musi się przyznawać w zakładzie zastępczym podobnie jak w zakładzie pensyjnym

1. renty na wypadek niezdolności do zarobkowania względnie na starość,
2. renty wdowie,
3. dodatki na wychowanie dla dzieci,
4. odprawy jednorazowe.

Wymienione świadczenia nie mogą być dopełniane pod surowszemi warunkami, dotyczącemi wypadków ubezpieczenia, lecz muszą być uskuteczniwane także w tych wszystkich wypadkach, w których należałyby się w razie zawarcia ubezpieczenia w zakładzie pensyjnym.

Co do pojęcia nieudolności nie można postawić surowszych wymagań od tych, których żąda ustawa; pensji wdowich i dodatków na wychowanie nie można przywiązać do liczniejszych powodów wyłączenia.

Nie wolno dalej zastrzegać żadnych potrażeń pomiędzy różnemi rodzajami świadczeń.

Dopuszczalne jest tylko to, iż przyjmie się co do renty nieudolności i renty na starość, renty wdowiej lub dodatków na wychowanie inne skale podwyższenia lub krótsze okresy wyczekiwania.

Artykuł 38.

Celem ocenienia, czy ewentualne przekroczenie ustawowego wymiaru wkładek funkcjonariuszy, podlegających obowiązkowi ubezpieczenia, obraca się w granicach dopuszczalnych w myśl § 65., l. 2. ustawy, należy zestawić proporcję wartości świadczeń ustawowych, obliczonych według zasad zakładu pensyjnego tudzież świadczeń zakładu zastępczego.

Wkładki funkcjonariuszy, podlegających obowiązkowi ubezpieczenia, można wówczas podwyższyć ponad wkładki ustawowe w tym właśnie stosunku, w jakim wartości świadczeń ubezpieczeniowych zakładu zastępczego przenoszą wartości świadczeń zakładu pensyjnego, a podwyższenie to nie jest wykluczone nawet wówczas, gdyby wskutek tego wpłaty służbowców miały uleść zmniejszeniu. Jednakowoż stosunek świadczeń, zachodzący pomiędzy funkcjonariuszem a służbowcą, w przypadku najniekorzystniejszym dla pierwszego, nie może znów być inny, aniżeli stosunek wartości świadczeń ustawowych do świadczeń zakładu zastępczego.

Będzie to wskazane, aby za podstawy rachunkowe zakładu zastępczego przyjąć podstawy rachunkowe zakładu pensyjnego, o ile zatrzymanie innych podstaw rachunkowych nie da się usprawiedliwić wieloletnimi spostrzeżeniami, poczynionymi na własnym materiale i o ile chce się uniknąć nadzwyczajnych powikłań w aparacie technicznym. W tym wypadku wyższe świadczenia zakładu zastępczego pociągać będą za sobą zawsze także wyższe świadczenia zarówno służbodawcy jak i funkcyjnaryusza.

Maksymalny wymiar premii tego ostatniego znajdzie się, mnożąc udział ustawowy przez stosunek wartości świadczeń podwyższonych do świadczeń ustawowych. Rozumie się samo przez się, że także ustawowy stosunek pomiędzy świadczeniami obu stron, uiszczających wkładki, zostaje przez to zatrzymany.

Jeżeli podstawy rachunkowe odbiegają od takichże podstaw zakładu pensyjnego, natenczas rozstrzygnięcie pytania, czy dotrzymano dopuszczalnego według ustawy stosunku pomiędzy wkładkami obu stron, jest daleko trudniejsze.

Jeżeli na przykład podstawa rachunkowa, nadająca się dla zakładu zastępczego, umożliwiała 30procentowe obniżenie wartości równych świadczeń i jeżeli zakład zastępczy przyzna 30procentowe podwyższenie wszystkich świadczeń, natenczas ogólna wysokość premii służbodawcy i funkcyjnaryusza nie ulega żadnej zmianie; podział premii wynika z następującego szematu:

Klasa płacy	Wkładki miesięczne w koronach według			
	ustawy dla		instytucji zastępczej dla	
	funkcyjnaryusza	służbodawcy	funkcyjnaryusza	służbodawcy
I.	2	4	2·60	3·40
II.	3	6	3·90	5·10
III.	4	8	5·20	6·80
IV.	6	12	7·80	10·20
V.	12	12	13·56	10·44
VI.	15	15	16·96	13·04

Rozkład w obrębie pierwszych 4 klas płacy można mianowicie przeprowadzić, odpowiednio do podwyższenia pensji należnych funkcyjnaryuszom, przez 30procentowy dodatek do ich wkładek, ponieważ także w tym wypadku wkładki ich pozostają niższe. W obrębie ostatnich 2 klas płacy wynosiłaby wkładka funkcyjnaryusza według tego samego klucza podziału 15·60 K, względnie 19·50 K, zaś wkładka służbodawcy 8·40 K, względnie 10·50 K; funkcyjnaryusz płaci zatem w obu wypadkach o 86 procent więcej aniżeli służbodawca. Wkładki pierwszego muszą więc uleść takiej redukcji, aby on w najgorszym razie płacił o 30 procent więcej. Redukcję tę przeprowadzi się przez zniżenie wkładek funkcyjnaryusza na 13·56 K, względnie 16·96 K i odpowiednie podwyższenie wkładek służbodawcy. Alhowiem wkładka funkcyjnaryusza w V. klasie płacy składa się:

- a) z wkładki służbodawcy 10·44 K
 b) z podwyższenia o 30 procent tej kwoty . . 3·12 „
 13·56 K

wkładka funkcyjnaryusza w VI. klasie płacy

- a) z wkładki służbodawcy w kwocie 13·04 K
 b) z podwyższenia o 30 procent tej kwoty . . 3·92 „
 16·96 K

Jeżeli przy tej samej podstawie przyzna się 50procentowe podwyższenie, natenczas można rozłożyć premie w sposób następujący:

Klasa płacy	Ogólna premia	Funkcyjnaryusz	Służbodawca
I.	7·20	3·00	4·20
II.	10·80	4·50	6·30
III.	14·40	6·00	8·40
IV.	21·60	9·00	12·60
V.	28·80	17·28	11·52
VI.	36·00	21·60	14·40

W powyższym wypadku jest premia ogólna wyższa o 20 procent od premii ustawowej, ponieważ 30 procent podwyższenia pokrywają podstawy rachunkowe.

Pod względem rozłożenia ogólnej premii na funkcyjnaryusza i służbodawców obowiązują uwagi analogiczne do poprzednich.

Gdyby podstawa była o 30 procent surowsza od podstawy zakładu pensyjnego, a świadczenia pozostały bez zmiany, natenczas sam służbodawca musiałby zapłacić podwyższenie; wynika stąd następujący szemat rozdziału:

Klasa	Ogół świadczeń	Funkcyjnaryusz	Służbodawca
I.	7·80	2	5·80
II.	11·70	3	8·70
III.	15·60	4	11·60
IV.	23·40	6	17·40
V.	31·20	12	19·20
VI.	39·—	15	24·—

Gdyby wreszcie podstawa była o 30 procent surowsza, a świadczenie o 20 procent wyższe od świadczenia zakładu pensyjnego, natenczas rozkład wynosiłby:

Klasa	Ogół świadczeń	Funkcyjnaryusz	Służbodawca
I.	9·—	2·40	6·60
II.	13·50	3·60	9·90
III.	18·—	4·80	13·20
IV.	27·—	7·20	19·80
V.	36·—	14·40	21·60
VI.	45·—	18·—	27·—

Oczywiście mógłby służbodawca być także skłonny do wyższych świadczeń we wszystkich 4 wypadkach, względnie mógłby w odpowiedni sposób zmniejszyć obciążenie funkcyjnaryusza.

Artykuł 39.

Przekazanie kwot, o którym mowa w § 65., l. 3. ustawy, musi rozciągać się przynajmniej na tę kwotę, która począwszy od chwili przystąpienia do zakładu zastępczego, a u członków, którzy należeli do zakładu zastępczego jeszcze przed dniem 1. stycznia 1909., począwszy od tego terminu musiałyby być uzbieraną w zakładzie pensyjnym na rzecz świadczeń ustawowych, odpowiadających każdorazowej płacy.

W razie ewentualnego policzenia lat służby w myśl § 31. ustawy, przekazać należy także odpowiednią rezerwę premii. Zakres ewentualnych wyższych przekazania zależy od postanowień statutów zakładu zastępczego.

Jeżeli osoba, podlegająca obowiązkowi ubezpieczenia występuje z zakładu zastępczego z powodu zgaśnięcia obowiązku ubezpieczenia, natenczas musi się jej wypłacić na żądanie (§ 25., ustęp 2. ustawy) przynajmniej kwoty wymienione w § 25., ustępie 1. ustawy. W razie jeżeli obowiązek ubezpieczenia na nowo zaistnieje, obowiązany jest dalej zakład zastępczy do przekazania zakładowi pensyjnemu lub instytucji zastępczej, w której uczyni się zadość nowemu obowiązkowi ubezpieczenia, kwoty potrzebnej według zasad zakładu pensyjnego dla zastrzeżenia roszczeń z tytułu ubezpieczenia, przysługujących występującemu w myśl §§ 26. i 27. ustawy.

Artykuł 40.

Techniczna rewizja funduszków (bilans asekuracyjno-techniczny), która w myśl § 65. l. 4. ustawy ma być peryodycznie przedsięwzięta, musi wykazywać, jaką rezerwę premii należało zebrać dla przepisanych statutem świadczeń zakładu zastępczego, z jednej strony według zatwierdzonych zasad tegoż zakładu a z drugiej strony w razie ubezpieczenia członków w zakładzie pensyjnym (§ 65., punkt 3. ustawy).

Rewizję przeprowadzić ma rzeczoznawca, a wynik tejże przedłożyć należy Ministrowi spraw wewnętrznych wraz z całym materiałem pomocniczym, potrzebnym do kontroli, w każdym razie jeszcze w roku rachunkowym, następującym po roku zestawienia bilansu.

Artykuł 41.

Zarejestrowane kasy zapomogowe można uznać za zakłady zastępcze tylko pod warunkiem, iż istnieją już w czasie, gdy ustawa ta zacznie obowiązywać.

b) Umowy zastępcze.**Artykuł 42.**

Uznanie umów za umowy zastępcze zależy od tego, by je zawarto ważnie pod względem prawnym

i aby dopełniono warunków przepisanych osobno w ustawie dla umów takich.

Uznanie można także przyznać pewnej, z góry oznaczonej osnowie umowy (ogólne warunki ubezpieczenia, normale pensyjne, przepis pensyjny, normale prowizyjne, przepis prowizyjny itd.) z tym skutkiem, iż umowy zawarte według uznanej osnowy uzyskują z chwilą zawarcia charakter umów zastępczych.

Postanowienia artykułu 35. stosują się także do umów zastępczych.

Artykuł 43.

Dla uznania umów, zawartych z krajowemi lub zagranicznymi zakładami asekuracyjnymi, dopuszczonemi do prowadzenia przedsiębiorstwa w krajach tutejszych, za umowy zastępcze potrzebne jest analogiczne dopełnienie postanowień § 65., l. 1., 2., 3. ustawy, a więc także artykułów 37. do 39.

W szczególności trzymać się należy następujących zasad:

1. Przyjęcia funkcjonariusza, podlegającego obowiązkowi ubezpieczenia, oraz przyjęcia do ubezpieczenia dodatkowego nie można czynić zawisłem od stosunków indywidualnych (stanu zdrowia, stanu rodzinnego, wieku żony i dzieci, położenia ekonomicznego itd.). Nie można zatem w szczególności odmówić dodatkowego ubezpieczenia renty nieudolności w razie wzrostu płacy lub ubezpieczenia rent wdowich i dodatków na wychowanie w razie zawarcia małżeństwa przed 50. rokiem życia lub w razie urodzenia się dziecka, o ile tylko cała ekspektatywa pozostaje w granicach wymiaru ustawowego. Indywidualnych stosunków nie można jednak uczynić warunkiem przyjęcia lub wziąć w rachubę pod względem wysokości premii także w razie postawienia wniosku na dobrowolne ubezpieczenie lub kupno rzeczywiste odbytych lat służby w myśl § 28., ustęp 1. i § 31. ustawy; ubezpieczenia pensji wdowich i dodatków na wychowanie muszą być przyjęte bez względu na osobiste nadawanie się osoby, starającej się o ubezpieczenie.

2. Wysokość wkładek funkcjonariuszy przy policzalnych poborach aż do 2.400 K nie może przekraczać jednej trzeciej a przy policzalnych poborach aż do 7.200 K połowy ogólnej wkładki, potrzebnej ze stanowiska techniki asekuracyjnej według zasad zakładu pensyjnego.

3. W razie zgaśnięcia obowiązku ubezpieczenia musi się przekazać zakładowi pensyjnemu przynajmniej takie udziały w rezerwie premii, jakie należałoby zgromadzić w zakładzie tym albo dla pełnej kwoty ekspektatyw albo dla kwoty zreduko-

wanej w myśl §§ 26. i 27. ustawy. Nadto musi zakład asekuracyjny przyjąć obowiązek, iż w razie ponownego objęcia zatrudnienia, podlegającego obowiązkowi ubezpieczenia, u tego samego służbodawcy zgodzi się, pod warunkiem odebrania rezerwy premii od zakładu pensyjnego, na dołączenie dalszych ekspektatyw do ekspektatyw nabytych lub zredukowanych.

Artykuł 44.

Pod względem uznania umów służbowych, zawartych z krajami, reprezentacyami powiatowemi i gminami za umowy zastępcze, obowiązują w ogólności warunki artykułu 43. z tem ograniczeniem, iż w razie zgaśnięcia ubezpieczenia w myśl § 25. ustawy, kwoty potrzebne dla utrzymania ekspektatyw w mocy muszą uleż przekazaniu.

Wymienione korporacje muszą także policzyć ekspektatywy, nadające się w myśl ustawy do policzenia, lub lata służby, przebyte w myśl § 31. ustawy, za uiszczeniem kwot obliczonych według zasady zakładu pensyjnego.

Artykuł 45.

Postanowienia artykułu 44. mają zastosowanie także do uznania umów służbowych z innemi służbodawcami, którzy w myśl § 66., ustęp ostatni ustawy przyjmują odpowiedzialność za swe prawnie obowiązujące zapewnienia świadczeń.

c) Uznanie instytucji zastępczych.

Artykuł 46.

Do podania o uznanie za zakład zastępczy należy dołączyć:

1. statut;

2. plan asekuracyjny, który ma obejmować podstawę obliczenia (tabele statystyczne, stopę procentową, formuły obliczenia), zasady co do obliczenia rezerwy premii i dowód techniczno-asekuracyjnego pokrycia;

3. dowód, iż uczyniono zadość wymogom § 65., l. 1., 2., 3. ustawy, względnie artykułom 37 do 39 niniejszych przepisów wykonawczych.

Artykuł 47.

Do podań o uznanie umów zastępczych należy dołączyć:

1. umowę lub wzór, według którego ma się zawierać umowy (artykuł 42.);

2. dowód, iż uczyniono zadość wymogom § 66. ustawy tudzież artykułom 42 do 45 niniejszych przepisów wykonawczych.

Artykuł 48.

O uznaniu zakładów zastępczych, umów zastępczych lub wzorów na takie umowy winno Ministerstwo spraw wewnętrznych zawiadomić zakład pensyjny, dołączając jeden egzemplarz odnośnych statutów, umów lub wzorów.

Artykuł 49.

Zakłady zastępcze są obowiązane, przesłać zakładowi pensyjnemu w przeciągu czterech tygodni po uznaniu wykaz swoich członków. W przeciągu tego samego terminu należy także donosić o zmianach, zachodzących co do etatu.

Przy umowach zastępczych winni służbodawcy udzielić wspomniany wykaz zakładowi pensyjnemu.

X. Przeniesienie ubezpieczeń i całkowita kontrasekuracja tychże.

Do § 70. ustawy.

Artykuł 50.

Do podania o zezwolenie na przeniesienie ogółu ubezpieczeń lub na całkowitą kontrasekurację w myśl § 70. ustawy należy dołączyć bilans techniczny.

Z bilansu tego musi być widoczne, jak wysoką jest rezerwa premii dla ustawowych pretensyj osób ubezpieczonych tudzież dla pretensyj, przekraczających wymiar ustawy i jakie kapitały służą na pokrycie rezerwy premii.

XI. Zgłaszanie osób, podlegających ubezpieczeniu i donoszenie o zmianach.

Do § 73. ustawy.

Artykuł 51.

Przepisane według ustawy zgłaszanie funkcyjaryszu, podlegających obowiązkowi ubezpieczenia i wnoszenie doniesień o zmianach jest rzeczą służbodawców, a w danym razie ich ustawowych zastępców lub pełnomocników (§ 84., ustęp 1. i 2. ustawy). W tym ostatnim wypadku należy do zgłoszenia dołączyć pełnomocnictwo, obejmujące imię,

nazwisko i adres pełnomocnika tudzież zakres pełnomocnictwa.

Artykuł 52.

Zgłoszenie skutecznicę należy w przeciągu czterech tygodni w właściwym biurze krajowym, z wyjątkiem przypadku wspomnianego w artykule 71. Pod względem zgłoszeń tych obowiązywać mają następujące postanowienia, niezależnie od ewentualnego, odmiennego ustalenia formy zgłoszenia przez zakład pensyjny (§ 42., punkt 9. i § 51., punkt 3. ustawy):

Zgłoszenie skutecznicę należy, pod nieważnością, przy użyciu przepisanych wzorów w ten sposób, iż służbodawca wypełni przedewszystkiem co do każdego ze swoich funkcjonaryuszy, podlegających obowiązkowi ubezpieczenia, osobną kartę formularza 1 m, względnie 1 w; ewentualne wątpliwości co do istnienia obowiązku ubezpieczenia zgłoszonego funkcjonaryusza należy uwidocznic w rubryce przeznaczonej na uwagi.

Następnie należy uporządkować formularze te według miejsc zatrudnienia funkcjonaryuszy, a jeżeli oni zajęci są wprawdzie w tem samem miejscu, lecz w różnych przedsiębiorstwach, według tych ostatnich.

Uporządkowane w ten sposób formularze należy w podanym wyżej porządku złożyć w konsygnacjach okładkowych według wzoru 2., wypełnionych podług przepisu i przedłożyć w tej formie w podwójnem wygotowaniu.

Artykuł 53.

O zmianach, zachodzących wskutek przybytku lub ubytku osób, podlegających obowiązkowi ubezpieczenia tudzież o zmianach co do szczegółów, podanych w zgłoszeniu a ważnych dla ubezpieczenia należy donosić właściwemu biurowi krajowemu w przeciągu czterech tygodni, z wyjątkiem wypadków artykułu 71.

Za ubytek uważa się także uwolnienie od obowiązku ubezpieczenia (§ 1., ustęp końcowy ustawy) lub ubezpieczenie w uznanej instytucji zastępczej (§§ 65. i następne ustawy).

Dopóki zakład pensyjny nie ustali ewentualnie w sposób odmienny formy zgłoszeń i wymeldowań, należy wnosic doniesienia o przybytku osób, podlegających obowiązkowi ubezpieczenia, według wzoru 1 m, względnie 1 w, doniesienia o ubytku według wzoru 4., zaś doniesienia o zmianach co do szczegółów podanych przy zgłoszeniu według wzoru 3.

Także te doniesienia o zmianach wnosic należy w podwójnem wygotowaniu.

Wszelkich formularzy dostarczy w potrzebnej ilości bezpłatnie właściwa polityczna władza powiatowa pierwszej instancji, tudzież biuro krajowe zakładu pesyjnego.

Artykuł 54.

Biuro krajowe ma na podstawie zgłoszeń, które służbodawcy wniosą w myśl § 73. ustawy, lub na podstawie okoliczności, o których otrzyma wiadomości inną drogą, wydać uchwałę.

Uchwała ta będzie zawierać:

1. orzeczenie, czy istnieje obowiązek ubezpieczenia; w razie twierdzącym
 2. formalne przyjęcie do zakładu pensyjnego,
 3. zaliczenie do pewnej klasy płacy,
 4. wysokość premii i rozłożenie jej na funkcjonaryusza i służbodawcę;
- dalej
5. pouczenie o środkach prawnych w myśl § 75. ustawy.

Zakład pensyjny nie ma obowiązku podawania bliższego uzasadnienia.

Uchwałę tę doręczyć należy zarówno służbodawcy jak i funkcjonaryuszowi za potwierdzeniem odbioru; uchwała ta stanowi po prawomocności udokumentowanie ubezpieczenia i charakteru członka.

Artykuł 55.

Zakład pensyjny może sprawdzać prawdziwość okoliczności, podanych w zgłoszeniach a decydujących pod względem stosunku asekuracyjnego.

O ile rozchodzi się o ustalenie dat urodzenia, ma zakład pensyjny prawo zażądać ich stwierdzenia za pośrednictwem władz politycznych I. instancji.

O ile zażądano wglądu do zapisków, dotyczących prowadzenia interesów, nie można zużytkować wyników odnośnych dochodzeń do innych celów, prócz tych, które przewidziano w ustawie.

Artykuł 56.

Za właściwe biuro krajowe uchodzi dla uprawnionego do renty to biuro, w którego okręgu on w ostatnim czasie podlegał obowiązkowi ubezpieczenia.

Artykuł 57.

Jeżeli uznano prawomocnie obowiązek ubezpieczenia, natenczas w chwili wystąpienia z pretencją do ustawowych świadczeń nie może biuro krajowe lub zakład pensyjny zarzucać nieistnienia obowiązku ubezpieczenia.

To samo odnosi się do skutecznego policzenia lat służby.

XII. Zawiadywanie funduszami, sprawozdania roczne.

Do § 89. ustawy.

Artykuł 58.

Roczne zamknięcie rachunkowe zakładu pensyjnego i zakładów zastępczych ma obejmować:

1. rachunek obrotowy (konto zysków i strat);
2. bilans.

Postanowieniu powyższemu podlegają także ci służbodawcy, których umowy służbowe uznano za umowy zastępcze w myśl § 66., lit. b i ustęp końcowy ustawy, o ile pretensje ubezpieczonych zabezpieczone są funduszem, utrzymywanym przez służbodawcę całkowicie lub częściowo, a nie istniejącym samodzielnie.

Artykuł 59.

Zamknięcia rachunkowe winny odpowiadać co do formy i treści wzorom 7 do 10 dodatku. Dalsze wyspecjalizowanie poszczególnych pozycji rachunkowych jest dopuszczalne. Inne zmiany pod względem formy i treści zamknięć rachunkowych mogą być dozwolone przez rząd, jeżeli okażą się niezbędne ze względu na uzasadnione w statutach urządzenia zakładu zastępczego.

Wzory 7. i 8. mają być stosowane do powszechnego zakładu pensyjnego, wzory 9. i 10. do zakładów zastępczych i do służbodawców, wymienionych w ostatnim ustępie poprzedniego artykułu.

Artykuł 60.

Pod względem prowadzenia i składania rachunków, obowiązującej mają następujące zasady:

1. Przedmioty majątkowe i wierzytelności należy wstawić do rachunku w tej wartości, jaką przyznać im wypada w chwili zamknięcia rachunkowego: potrzebne odpisania należy przedsięwziąć na czasie.

Realności należy wciągnąć do ksiąg w wartości nie wyższej od ich wartości obrotowej, najwyższej zaś w takiej wartości, aby czysty ich dochód dawał przynajmniej oprocentowanie, odpowiadające stopie procentowej, która stanowi podstawę obliczenia rezerwy premii. O ile wartość ksiązkowa realności nie odpowiada tej zasadzie, należy postarać się o odpowiednie oznaczenie wartości realności drogą prawidłowych odpisywań.

Stan ciężarów, ciężających na realnościach, należy uwidocznnić osobno.

2. Wartość papierów wartościowych powinno się oznaczyć w bilansie według wartości kursu pieniężnego z końcem roku rachunkowego.

Dopuszczalne jest oznaczenie wartości papierów kredytowych, podlegających losowaniu, a notowanych powyżej wartości płaconej w razie wylosowania, w kwocie minimalnej, przypadającej według planu losowania po potrąceniu należności.

3. Książkowy, nie zrealizowany zysk na kursie papierów wartościowych należy przekazać do funduszu dla wyrównania różnic w kursie.

Użycie funduszu tego na inne cele prócz pokrycia strat na kursie dopuszczalne jest tylko za zezwoleniem władzy nadzorczej.

4. Dłużników i wierzycieli wykazywać należy oddzielnie. Pod pozycją „Dłużnicy“ zamieszcza się jedynie wierzytelności, powstałe dla zakładu z prowadzenia interesu ubezpieczeniowego, odpowiadającego statutowi, i to w miarę ich ściągłości.

Artykuł 61.

Sprawozdanie rachunkowe zakładu pensyjnego i zakładów zastępczych winno, prócz wykazania wyników obrotowych (rachunek obrotowy) i stanu majątku (bilans), przedstawiać nadto dokładnie szczegóły statystyczne, odnoszące się do zakresu przedsiębiorstwa i rozwoju zakładu, w szczególności zaś zmiany co do stanu członków, zwłaszcza zmiany wskutek przybywania i ubywania stosownie do poszczególnych rodzajów ubywania (śmierć, pensjonowanie, rozpoczęcie poboru renty na starość, wystąpienie itd.), następnie stan ubezpieczonych w poszczególnych klasach płacy tudzież stał. poborów policzalnych przy wymiarze pensji i to w porządku według obszarów krajowych, dalej wykaz zaszytych wypadków śmierci i pensjonowań z podaniem wieku i czasu służby itd.

Artykuł 62.

Sprawozdanie rachunkowe wraz z zamknięciem rachunkowym należy ogłosić tudzież mieć zawsze pod ręką celem umożliwienia członkom przeglądu oraz udzielać je członkom na żądanie.

Zakłady są również obowiązane do przesyłania członkom statutów na ich żądanie.

Zakład pensyjny i zakłady zastępcze winny corocznie przedkładać Ministerstwu spraw wewnętrznych w formie autentycznej:

1. sprawozdanie rachunkowe wraz z zamknięciem rachunkowym w formie zatwierdzonej przez walne zgromadzenie, w co najmniej trzech egzemplarzach;

2. odpis protokołu walnego zgromadzenia, na którym zatwierdzono zamknięcie rachunkowe;

3. daty statystyczne co do prowadzenia interesów, przy użyciu wydanych urzędowo formularzy (wzory 11 i 12 dodatku).

Artykuł 63.

Zakłady zastępcze winny przy przedkładaniu technicznych rewizji funduszków (bilansów techniczno-asekuracyjnych [artykuł 40.]) przedłożyć także cały materiał pomocniczy i wszystkie szczegółowe rachunki potrzebne dla kontroli.

Przy tem należy nadto przedłożyć dokładne wykazy co do wartości majątkowych, co do utworzenia rezerwy premii i co do zaszytych wypadków spornych, a to według wzorów 13 do 18, dołączonych w dodatku. Wreszcie podać należy porównawcze zestawienia spostrzeżonej i rachunkowej ilości wypadków nieudolności i śmiertelności, wykazując te ostatnie osobno co do osób czynnych a osobno co do nieudolnych, pobierających rentę na starość, kobiet i dzieci, i to w okresie od czasu przedłożenia ostatniego bilansu technicznego.

Zakład pensyjny winien corocznie przedkładać wykazy wymienione w ustępie poprzedzającym.

Artykuł 64.

Wykazy wymienione w ustępie 3., l. 3, artykułu 62. mają być dostarczane także przez tych służbodawców, których umowy służbowe uznane będą za umowy zastępcze w myśl § 66., lit. b i ustęp ostatni ustawy, tudzież przez zakłady asekuracyjne, czynne w krajach tutejszych co do umów zastępczych, u nich zawartych.

Do tych służbodawców, których zobowiązania w obec ubezpieczonych zabezpieczone są funduszem, utrzymywanym całkowicie lub częściowo przez służbodawcę a nie istniejącym samodzielnie, stosują się ponadto przepisy artykułu 63.

XIII. Postępowanie z członkami górniczych kas brackich.

Do § 91. ustawy.

Artykuł 65.

Członkowie kasy prowizyjnej górniczej kasy brackiej, podlegający według ustawy obowiązki ubezpieczenia, pozostają w górniczej kasie brackiej nadal członkami o mniejszych prawach i jako tacy ubezpieczeni są także od następstw wypadku w przedsiębiorstwie.

Ponadto ubezpieczeni są oni w kasie prowizyjnej:

- a) w ciągu czasu wyczekiwania, który mają przebyć w zakładzie pensyjnym, na wypadek nieudolności i śmierci i to w dotychczasowym zakresie;

- b) po upływie tego czasu wyczekiwania co do ewentualnych wyższych świadczeń kasy brackiej w porównaniu ze świadczeniami zakładu pensyjnego.

Pod względem dopłaty, która ma być płacona kasie prowizyjnej w zamian za utrzymanie ubezpieczenia tego w mocy (§ 92. ustawy), należy wydać potrzebne postanowienia w statutach kas brackich według bliższych wskazówek Ministerstwa rolnictwa.

XIV. Postanowienia przejściowe.

Artykuł 66.

Pierwszy wydział kierujący, zamianowany przez Ministra spraw wewnętrznych, ma być zwołany przez prezydenta najpóźniej w 14 dni po zamianowaniu celem odbycia zgromadzenia konstytucyjnego, na którym przedsięwzięć należy w każdym razie wybór zastępcy prezydenta i wydziału zarządzającego.

O dokonaniem ukonstytuowaniu się należy zawiadomić Ministra spraw wewnętrznych przy przedłożeniu protokołu posiedzenia.

Do wydziału kierującego należy dalej zamianowanie w stosownym czasie urzędnika kierującego i odpowiedzialnego technika asekuracyjnego tudzież uchwalenie wewnętrznej instrukcji służbowej.

Artykuł 67.

Wysokość wynagrodzeń, które według § 48. ustawy mają być przyznawane członkom wydziału kierującego, nie może przekraczać aż do powzięcia uchwały przez walne zgromadzenie, kwoty 5000 K dla prezydenta a dla członków wydziału kierującego, zajmujących się prowadzeniem interesów, kwoty po 2500 K rocznie.

Marki obecności członków wydziału kierującego na posiedzeniach nie mogą być wymieniane na kwoty wyższe od 20 K od osoby i posiedzenia.

Artykuł 68.

Pierwszy wydział każdego biura krajowego, zamianowany przez Ministra spraw wewnętrznych ma być zwołany przez naczelnika biura krajowego najpóźniej w 14 dni po zamianowaniu celem odbycia zgromadzenia konstytucyjnego, na którym przedsięwzięć należy w każdym razie wybór zastępcy naczelnika oraz komisji rentowej.

O dokonaniem ukonstytuowaniu się należy donieść odnośnym politycznym władzom krajowym.

Wydział winien dalej uchwalić porządek czynności, obowiązujący tymczasowo aż do chwili zapadnięcia uchwały zgromadzenia głównego, z zastrzeżeniem zgody zakładu pensyjnego i państwowego zatwierdzenia.

Artykuł 69.

Wysokość wynagrodzeń, które według § 59. ustawy mają być przyznawane członkom wydziału biur krajowych, należy wymierzyć odpowiednio do liczby należących tamże ubezpieczonych; aż do czasu powzięcia uchwały przez główne zgromadzenie nie może wynagrodzenie to przekraczać dla naczelników kwoty po 2.000 K rocznie, a dla członków wydziału, zajmujących się prowadzeniem interesów, kwoty po 1.500 K rocznie.

Marki obecności za udział w posiedzeniach wydziału nie mogą być wymieniane na kwotę wyższą jak 10 K od głowy i posiedzenia.

Artykuł 70.

Wydział kierujący zakładem pensyjnym winien przy przedłożeniu preliminarza wydatków zażądać w roku 1908. zaliczek, których rząd na zasadzie § 93. ustawy udzielić ma na pierwsze urządzenie zakładu pensyjnego tudzież dla umożliwienia jego działalności w ciągu pierwszego półroczia.

Zaliczka udzielona zakładowi pensyjnemu jest nieoprocetowana i ma być zwrócona w dziesięciu równych ratach rocznych, z których pierwsza przypada dnia 1. stycznia 1911.

Artykuł 71.

Pierwsze zgłoszenie funkcyonaryuszy, podlegających obowiązkowi ubezpieczenia, tudzież doniesienia o wszystkich ubytkach i zmianach co do szczegółów ważnych dla ubezpieczenia winny być uskutecznione aż do ukonstytuowania się biur krajowych zakładu pensyjnego u władzy politycznej pierwszej instancji według wzorów wspomnianych w artykułach 52. i 53.

Postanowienia artykułów 52. i 53. stosują się zresztą analogicznie do tych zgłoszeń i doniesień.

Artykuł 72.

Termin pierwszego zgłoszenia podany będzie do wiadomości osobnem ogłoszeniem.

Klein wlr.**Bienert wlr.****Derschatta wlr.****Ebenchoch wlr.****Korytowski wlr.****Marchet wlr.****Fiedler wlr.****Georgi wlr.**

Dodatek.**A. Tablice.**

Tablica II.

**Dopłaty za policzenie lat służby w przypadku
§ 31. ustawy.**

Dopłaty funkcjonariusza płci męskiej za

W r a z i e

Wiek w czasie kupowania lat służby	W r a z i e										Wiek	
	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10		
	lat służby winien funkcjonariusz, który czasu wkładkowego ani nie przeżył ani nie uzyskał, zapłacić koron:											
19	69·40											19
20	68·70	141·90										20
21	68·00	140·40	217·60									21
22	67·40	138·90	215·20	296·60								22
23	66·80	137·70	212·50	293·30	379·00							23
24	66·40	136·50	211·00	290·20	374·70	464·90						24
25	66·00	135·60	209·30	287·50	370·80	459·60	554·50					25
26	65·40	134·50	207·50	284·70	366·90	454·30	547·70	647·40				26
27	65·00	133·40	205·70	282·10	363·10	449·30	541·20	639·30	744·00			27
28	64·80	132·60	204·10	279·80	359·80	444·80	535·20	631·60	734·60	844·50		28
29	64·60	132·20	203·00	277·70	356·80	440·60	529·70	624·50	725·70	833·80		29
30	64·70	132·00	202·40	276·30	354·30	437·10	524·80	618·20	717·60	823·70		30
31	64·80	132·00	202·00	275·40	352·50	434·10	520·70	612·50	710·30	814·60		31
32	65·00	132·20	202·10	275·00	351·50	432·00	517·20	607·80	704·00	806·40		32
33	65·30	132·60	202·50	275·10	351·10	430·90	514·90	604·00	698·80	799·50		33
34	65·60	133·30	203·20	275·70	351·40	430·50	513·70	601·60	694·70	793·90		34
35	66·10	134·10	204·20	276·80	352·30	431·00	513·60	600·50	692·30	789·70		35
36	66·50	135·00	205·60	278·30	353·80	432·30	514·40	600·50	691·30	787·30		36
37	67·00	136·00	207·00	280·30	355·90	434·40	516·20	601·70	691·70	786·60		37
38	67·50	137·10	208·60	282·40	358·50	437·10	518·80	604·10	693·40	787·40		38
39	67·90	138·00	210·20	284·60	361·20	440·40	522·20	607·30	696·30	789·60		39
40	68·30	139·00	211·90	286·90	364·20	444·00	526·30	611·60	700·40	793·30		40
41	68·70	139·90	213·40	289·30	367·40	447·80	530·90	616·70	705·60	798·30		41
42	68·90	140·60	215·00	291·60	370·70	452·00	535·90	622·50	712·00	804·80		42
43	69·10	141·30	216·30	293·90	374·00	456·50	541·30	628·80	719·10	812·70		43
44	69·00	141·60	217·30	295·90	377·10	460·80	546·90	635·60	727·00	821·40		44
45	68·80	141·50	217·80	297·30	379·70	464·80	552·40	642·60	735·30	831·00		45
46	68·60	141·30	217·90	298·30	382·00	468·60	557·90	649·70	744·20	841·40		46
47	68·00	140·70	217·60	298·60	383·40	471·50	562·60	656·50	752·90	852·10		47
48	67·40	139·90	217·00	298·50	384·20	473·80	566·80	662·90	761·70	863·30		48
49	66·60	138·70	216·00	298·10	384·60	475·40	570·30	668·80	770·30	874·60		49
50	65·40	137·10	214·50	297·10	384·70	476·80	573·30	674·00	778·50	886·00		50
51	63·80	134·90	212·40	295·60	384·10	477·70	576·00	678·90	786·10	897·20		51
52	62·00	132·00	209·40	293·30	382·90	478·00	578·40	683·60	793·60	908·20		52
53	59·70	128·40	205·30	289·60	380·70	477·60	580·10	688·00	801·00	919·10		53
54	57·00	123·30	200·00	284·60	376·80	475·80	580·80	691·70	808·10	930·00		54
55	54·10	118·60	193·40	277·80	371·10	472·10	580·10	694·30	814·60	940·60		55

Tablica 2 m.

policzenie lat służby w przypadku § 31. ustawy.

k u p n a										Wiek w czasie kupowania lat służby	
1	2	3	4	5	6	7	8	9	10		
należący do pierwszej klasy płacy,											
który przebył lub uzyskał 1 rok wkiadkowy, zapłacić koron:											
19										19	
20	73·20									20	
21	72·40	149·60								21	
22	71·50	147·80	229·20							22	
23	70·90	145·70	226·50	312·20						23	
24	70·10	144·60	223·80	308·30	398·50					24	
25	69·60	143·30	221·50	304·80	393·60	488·50				25	
26	69·10	142·70	219·30	301·50	388·90	482·30	582·00			26	
27	68·40	140·40	217·10	298·10	384·30	476·20	574·30	679·00		27	
28	67·80	139·30	215·00	295·00	380·00	470·40	566·80	669·80	779·70	28	
29	67·60	138·40	213·10	292·20	376·00	465·10	559·90	661·10	769·20	876·50	29
30	67·30	137·70	211·60	289·60	372·40	460·10	553·50	652·90	759·00	863·10	30
31	67·20	137·20	210·60	287·70	369·30	455·90	547·70	645·50	749·80	850·40	31
32	67·20	137·10	210·00	286·50	367·00	452·20	542·80	639·00	741·40	838·50	32
33	67·30	137·20	209·80	285·80	365·60	449·60	538·70	633·50	734·20	827·60	33
34	67·70	137·60	210·10	285·80	364·90	448·10	536·00	629·10	728·30	818·10	34
35	68·00	138·10	210·70	286·20	364·90	447·50	534·40	626·20	723·60	809·60	35
36	68·50	139·10	211·80	287·30	365·80	447·90	534·00	624·80	720·80	802·90	36
37	69·00	140·00	213·30	288·90	367·40	449·20	534·70	624·70	719·60	798·10	37
38	69·60	141·10	214·90	291·00	369·60	451·30	536·60	625·90	719·90	795·00	38
39	70·10	142·30	216·70	293·30	372·50	454·30	539·40	628·40	721·70	793·70	39
40	70·70	143·60	218·60	295·90	375·70	458·00	543·30	632·10	725·00	794·30	40
41	71·20	144·70	220·60	298·70	379·10	462·20	548·00	636·90	729·60	796·40	41
42	71·70	146·10	222·70	301·80	383·10	467·00	553·60	643·10	735·90	800·70	42
43	72·20	147·20	224·80	304·90	387·40	472·20	559·70	650·00	743·60	806·60	43
44	72·60	148·30	226·90	308·10	391·80	477·90	566·60	658·00	752·40	813·70	44
45	72·70	149·00	228·50	310·90	396·00	483·60	573·80	666·50	762·20	822·10	45
46	72·70	149·30	229·70	313·40	400·00	489·30	581·10	675·60	772·80	831·70	46
47	72·70	149·60	230·60	315·40	403·50	494·60	588·50	684·90	784·10	842·20	47
48	72·50	149·60	231·10	316·80	406·40	499·40	595·50	694·30	795·90	853·00	48
49	72·10	149·40	231·50	318·00	408·80	503·70	602·20	703·70	808·00	864·20	49
50	71·70	149·10	231·70	319·30	411·40	507·90	608·60	713·10	820·60	875·90	50
51	71·10	148·60	231·80	320·30	413·90	512·20	615·10	722·30	833·40	887·70	51
52	70·00	147·40	231·30	320·90	416·00	516·40	621·60	731·60	846·20	899·50	52
53	68·70	145·60	229·90	321·00	417·90	520·40	628·30	741·30	859·40	911·90	53
54	66·80	143·00	227·60	319·80	418·80	523·80	634·70	751·10	873·00	924·90	54
55	64·50	139·30	223·70	317·00	418·00	526·00	640·20	760·50	886·50	937·80	55
56	61·90	134·80	218·60	312·40	415·40	526·40	644·60	769·20	900·10	950·70	56

Dopłaty funkcyjaryusza płci męskiej za

W r a z i e

Wiek w czasie kupowania lat służby												
	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10		
	lat służby winien funkcyjaryusz,											
który przebył lub uzyskał 2 lata wkładkowe, zapłacić koron:											Wiek	
21	77·20											21
22	76·30	157·70										22
23	74·80	155·60	241·30									23
24	74·50	153·70	238·20	328·40								24
25	73·70	151·90	235·20	324·00	418·90							25
26	73·00	150·20	232·40	319·80	413·20	512·90						26
27	72·30	148·70	229·70	315·90	407·80	505·90	610·60					27
28	71·50	147·20	227·20	312·20	402·60	499·00	602·00	711·90				28
29	70·80	145·50	224·60	308·40	397·50	492·30	593·50	701·60	808·90			29
30	70·40	144·30	222·30	305·10	392·80	486·20	585·60	691·70	795·80	908·10		30
31	70·00	143·40	220·50	302·10	388·70	480·50	578·30	682·60	783·20	892·00		31
32	69·90	142·80	219·30	299·80	385·00	475·60	571·80	674·20	771·30	876·40		32
33	69·90	142·50	218·50	298·30	382·30	471·40	566·20	666·90	760·30	861·60		33
34	69·90	142·40	218·10	297·20	380·40	468·30	561·40	660·60	750·40	847·70		34
35	70·10	142·70	218·20	296·90	379·50	466·40	558·20	655·60	741·60	835·10		35
36	70·60	143·30	218·80	297·30	379·40	465·50	556·30	652·30	734·40	823·70		36
37	71·00	144·30	219·90	298·40	380·20	465·70	555·70	650·60	729·10	814·30		37
38	71·50	145·30	221·40	300·00	381·70	467·00	556·30	650·30	725·40	806·80		38
39	72·20	146·60	223·20	302·40	384·20	469·30	558·30	651·60	723·60	801·20		39
40	72·90	147·90	225·20	305·00	387·30	472·60	561·40	654·30	723·60	797·90		40
41	73·50	149·40	227·50	307·90	391·00	476·80	565·70	658·40	725·20	796·60		41
42	74·40	151·00	230·10	311·40	395·30	481·90	571·40	664·20	729·00	797·60		42
43	75·00	152·60	232·70	315·20	400·00	487·50	577·80	671·40	734·40	800·70		43
44	75·70	154·30	235·50	319·20	405·30	494·00	585·40	679·80	741·10	805·40		44
45	76·30	155·80	238·20	323·30	410·90	501·10	593·80	689·50	749·40	811·90		45
46	76·60	157·00	240·70	327·30	416·60	508·40	602·90	700·10	759·00	819·90		46
47	76·90	157·90	242·70	330·80	421·90	515·80	612·20	711·40	769·50	829·30		47
48	77·10	158·60	244·30	333·90	426·90	523·00	621·80	723·40	780·50	839·40		48
49	77·30	159·40	245·90	336·70	431·60	530·10	631·60	735·90	792·10	849·90		49
50	77·40	160·00	247·60	339·70	436·20	536·90	641·40	748·90	804·20	860·90		50
51	77·50	160·70	249·20	342·80	441·10	544·00	651·20	762·30	816·60	872·40		51
52	77·40	161·30	250·90	346·00	446·40	551·60	661·60	776·20	829·50	884·20		52
53	76·90	161·20	252·30	349·20	451·70	559·60	672·60	790·70	843·20	896·90		53
54	76·20	160·80	253·00	352·00	457·00	567·90	684·30	806·20	858·10	911·10		54
55	74·80	159·20	252·50	353·50	461·50	575·70	696·00	822·00	873·30	925·70		55
56	72·90	156·70	250·50	353·50	464·50	582·70	707·30	838·20	888·80	940·50		56
57	70·60	153·10	247·10	351·50	465·60	588·00	717·90	854·50	904·10	955·00		57

Tablica II m (Ciąg dalszy).

policzenie lat służby w przypadku § 31. ustawy.

kupna											Wiek w czasie kupowania lat służby
1	2	3	4	5	6	7	8	9	10		
należący do pierwszej klasy płacy,											
Wiek który przebył lub uzyskał 3 lata wkładowe, zapłacić koron:											
21											21
22	81·40										22
23	80·80	166·50									23
24	79·20	163·70	253·90								24
25	78·20	161·50	250·30	345·20							25
26	77·20	159·40	246·80	340·20	439·90						26
27	76·40	157·40	243·60	335·50	433·60	538·30					27
28	75·70	155·70	240·70	331·10	427·50	530·50	640·40				28
29	74·70	153·80	237·60	326·70	421·50	522·70	630·80	738·10			29
30	73·90	151·90	234·70	322·40	415·80	515·20	621·30	725·40	837·70		30
31	73·40	150·50	232·10	318·70	410·50	508·30	612·60	713·20	822·00	939·40	31
32	72·90	149·40	229·90	315·10	405·70	501·90	604·30	701·40	806·50	920·20	32
33	72·60	148·60	228·40	312·40	401·50	496·30	597·00	690·40	791·70	901·40	33
34	72·50	148·20	227·30	310·50	398·40	491·50	590·70	680·50	777·80	883·50	34
35	72·60	148·10	226·80	309·40	396·30	488·10	585·50	671·50	765·00	866·40	35
36	72·70	148·20	226·70	308·80	394·90	485·70	581·70	663·80	753·10	850·40	36
37	73·30	148·90	227·40	309·20	394·70	484·70	579·60	658·10	743·30	836·20	37
38	73·80	149·90	228·50	310·20	395·50	484·80	578·80	653·90	735·30	823·70	38
39	74·40	151·00	230·20	312·00	397·10	486·10	579·40	651·40	729·00	813·30	39
40	75·00	152·30	232·10	314·40	399·70	488·50	581·40	650·70	725·00	805·30	40
41	75·90	154·00	234·40	317·50	403·30	492·20	584·90	651·70	723·10	799·70	41
42	76·60	155·70	237·00	320·90	407·50	497·00	589·80	654·60	723·20	796·60	42
43	77·60	157·70	240·20	325·00	412·50	502·80	596·40	659·40	725·70	796·10	43
44	78·60	159·80	243·50	329·60	418·30	509·70	604·10	665·40	729·70	797·70	44
45	79·50	161·90	247·00	334·60	424·80	517·50	613·20	673·10	735·60	801·30	45
46	80·40	164·10	250·70	340·00	431·80	526·30	623·50	682·40	743·30	807·00	46
47	81·00	165·80	253·90	345·00	438·90	535·30	634·50	692·60	752·40	814·50	47
48	81·50	167·20	256·80	349·80	445·90	544·70	646·30	703·40	762·30	823·00	48
49	82·10	168·60	259·40	354·30	452·80	554·30	658·60	714·80	772·60	832·20	49
50	82·60	170·20	262·30	358·80	459·50	564·00	671·50	726·80	783·50	842·00	50
51	83·20	171·70	265·30	363·60	466·50	573·70	684·80	739·10	794·90	852·20	51
52	83·90	173·50	268·60	369·00	474·20	584·20	698·80	752·10	806·80	863·10	52
53	84·30	175·40	272·30	374·80	482·70	595·70	713·80	766·30	820·00	875·20	53
54	84·60	176·80	275·80	380·80	491·70	608·10	730·00	781·90	834·90	889·00	54
55	84·40	177·70	278·70	386·70	500·90	621·20	747·20	798·50	850·90	904·20	55
56	83·80	177·60	280·60	391·60	509·80	634·40	765·30	815·90	867·60	920·30	56
57	82·50	176·50	280·90	395·00	517·40	647·30	783·90	833·50	884·40	936·40	57
58	80·60	174·00	279·70	396·30	523·20	658·80	802·30	850·70	900·60	951·80	58

Dopłaty funkcyjonyusza płci męskiej za

Wiek w czasie kupowania lat służby	W razie											
	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10		
	lat służby winien funkcyjonyusz,											
który przebył lub uzyskał 4 lata wkładowe, zapłacić koron:											Wiek	
23	85·70											23
24	84·50	174·70										24
25	83·30	172·10	267·00									25
26	82·20	169·60	263·00	362·70								26
27	81·00	167·20	259·10	357·20	461·90							27
28	80·00	165·00	255·40	351·80	454·80	564·70						28
29	79·10	162·90	252·00	346·80	448·00	556·10	663·40					29
30	78·00	160·80	248·50	341·90	441·30	547·40	651·50	763·80				30
31	77·10	158·70	245·30	337·10	434·90	539·20	639·80	748·60	866·00			31
32	76·50	157·00	242·20	332·80	429·00	531·40	628·50	733·60	847·30	970·10		32
33	76·00	155·80	239·80	328·90	423·70	524·40	617·80	719·10	828·80	947·60		33
34	75·70	154·80	238·00	325·90	419·00	518·20	608·00	705·30	811·00	925·60		34
35	75·50	154·20	236·80	323·70	415·50	512·90	598·90	692·40	793·80	904·10		35
36	75·50	154·00	236·10	322·20	413·00	509·00	591·10	680·40	777·70	883·40		36
37	75·60	154·10	235·90	321·40	411·40	506·30	584·80	670·00	762·90	864·10		37
38	76·10	154·70	236·40	321·70	411·00	505·00	580·10	661·50	749·90	846·40		38
39	76·60	155·80	237·60	322·70	411·70	505·00	577·00	654·60	738·90	830·60		39
40	77·30	157·10	239·40	324·70	413·50	506·40	575·70	650·00	730·30	817·60		40
41	78·10	158·50	241·60	327·40	416·30	509·00	575·80	647·20	723·80	806·80		41
42	79·10	160·40	244·30	330·90	420·40	513·20	578·00	646·60	720·00	799·10		42
43	80·10	162·60	247·40	334·90	425·20	518·80	581·80	648·10	718·50	794·10		43
44	81·20	164·90	251·00	339·70	431·10	525·50	586·80	651·10	719·10	791·40		44
45	82·40	167·50	255·10	345·30	438·00	533·70	593·60	656·10	721·80	791·40		45
46	83·70	170·30	259·60	351·40	445·90	543·10	602·00	662·90	726·60	793·70		46
47	84·80	172·90	264·00	357·90	454·30	553·50	611·60	671·40	733·50	798·30		47
48	85·70	175·30	268·30	364·40	463·20	564·80	621·90	680·80	741·50	804·50		48
49	86·50	177·30	272·20	370·70	472·20	576·50	632·70	690·50	750·10	811·70		49
50	87·60	179·70	276·20	376·90	481·40	588·90	644·20	700·90	759·40	819·80		50
51	88·50	182·10	280·40	383·30	490·50	601·60	655·90	711·70	769·00	828·10		51
52	89·60	184·70	285·10	390·30	500·30	614·90	668·20	722·90	779·20	837·00		52
53	91·10	188·00	290·50	398·40	511·40	629·50	682·00	735·70	790·90	847·60		53
54	92·20	191·20	296·20	407·10	523·50	645·40	697·30	750·30	804·40	860·00		54
55	93·30	194·30	302·30	416·50	536·80	662·80	714·10	766·50	819·80	874·30		55
56	93·80	196·80	307·80	426·00	550·60	681·50	732·10	783·80	836·50	890·20		56
57	94·00	198·40	312·50	434·90	564·80	701·40	751·00	801·90	853·90	906·80		57
58	93·40	199·10	315·70	442·60	578·20	721·70	770·10	820·00	871·20	923·40		58
59	92·20	198·30	317·60	448·60	590·60	741·60	788·40	837·10	887·20	938·50		59

Tablica II m (Ciąg dalszy).

policzenie lat służby w przypadku § 31. ustawy.

kupna											Wiek w czasie kupowania lat służby
1	2	3	4	5	6	7	8	9	10		
należący do pierwszej klasy płacy,											
Wiek											
który przebył lub uzyskał 5 lat wkładowych, zapłacić koron:											
23											23
24	90·20										24
25	88·80	183·70									25
26	87·40	180·80	280·50								26
27	86·20	178·10	276·20	380·90							27
28	85·00	175·40	271·80	374·80	484·70						28
29	83·80	172·90	267·70	368·90	477·00	584·30					29
30	82·80	170·50	263·90	363·30	469·40	573·50	685·80				30
31	81·60	168·20	260·00	357·80	462·10	562·70	671·50	788·90			31
32	80·50	165·70	256·30	352·50	454·90	552·00	657·10	770·80	893·60		32
33	79·80	163·80	252·90	347·70	448·40	541·80	643·10	752·80	871·60	999·90	33
34	79·10	162·30	250·20	343·30	442·50	532·30	629·60	735·30	849·90	974·00	34
35	78·70	161·30	248·20	340·00	437·40	523·40	616·90	718·30	828·60	948·20	35
36	78·50	160·60	246·70	337·50	433·50	515·60	604·90	702·20	807·90	922·90	36
37	78·50	160·30	245·80	335·80	430·70	509·20	594·40	687·30	788·50	898·70	37
38	78·60	160·30	245·60	334·90	428·90	504·00	585·40	673·80	770·30	875·70	38
39	79·20	161·00	246·10	335·10	428·40	500·40	578·00	662·30	754·00	854·40	39
40	79·80	162·10	247·40	336·20	429·10	498·40	572·70	653·00	740·30	835·60	40
41	80·40	163·50	249·30	338·20	430·90	497·70	569·10	645·70	728·70	819·20	41
42	81·30	165·20	251·80	341·30	434·10	498·90	567·50	640·90	720·00	805·90	42
43	82·50	167·30	254·80	345·10	438·70	501·70	568·00	638·40	714·00	795·70	43
44	83·70	169·80	258·50	349·90	444·30	505·60	569·90	637·90	710·20	788·00	44
45	85·10	172·70	262·90	355·60	451·30	511·20	573·70	639·40	709·00	783·20	45
46	86·60	175·90	267·70	362·20	459·40	518·30	579·20	642·90	710·00	781·30	46
47	88·10	179·20	273·10	369·50	468·70	526·80	586·60	648·70	713·50	782·10	47
48	89·60	182·60	278·70	377·50	479·10	536·20	595·10	655·80	718·80	785·00	48
49	90·80	185·70	284·20	385·70	490·00	546·20	604·00	663·60	725·20	789·30	49
50	92·10	188·60	289·30	393·80	501·30	556·60	613·30	671·80	732·20	794·60	50
51	93·60	191·90	294·80	402·00	513·10	567·40	623·20	680·50	739·60	800·70	51
52	95·10	195·50	300·70	410·70	525·30	578·60	633·30	689·60	747·40	807·10	52
53	96·90	199·40	307·30	420·30	538·40	590·90	644·60	699·80	756·50	814·80	53
54	99·00	204·00	314·90	431·30	553·20	605·10	658·10	712·20	767·80	824·90	54
55	101·00	209·00	323·20	443·50	569·50	620·80	673·20	726·50	781·00	836·90	55
56	103·00	214·00	332·20	456·80	587·70	638·30	690·00	742·70	796·40	851·10	56
57	104·40	218·50	340·90	470·80	607·40	657·00	707·90	759·90	812·80	866·80	57
58	105·70	222·30	349·20	484·80	628·30	676·70	726·60	777·80	830·00	883·10	58
59	106·10	225·40	356·40	498·40	649·40	696·20	744·90	795·00	846·30	898·50	59
60	105·90	227·00	362·40	510·50	670·40	715·40	762·40	811·20	861·20	912·50	60

Dopłaty funkcyjonyusza płci żeńskiej za

Wiek w czasie kupowania lat służby	W razie										
	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	
	lat służby winna funkcyjonyuszka,										
	która czasu wkładowego ani nie przeżyła ani nie uzyskała, zapłacić koron:										Wiek
19	50·70										19
20	49·60	103·60									20
21	48·70	101·50	158·90								21
22	47·80	99·50	155·60	216·60							22
23	47·10	97·80	152·60	212·10	276·70						23
24	46·40	96·20	149·80	207·90	270·90	339·40					24
25	45·90	94·90	147·40	204·10	265·60	332·30	404·80				25
26	45·10	93·40	145·00	200·50	260·40	325·30	395·90	472·50			26
27	44·60	92·00	142·70	197·10	255·50	318·80	387·40	461·90	542·90		27
28	44·30	91·00	140·70	194·00	251·20	312·80	379·50	451·90	530·50	616·10	28
29	44·10	90·30	139·10	191·20	247·20	307·40	372·30	442·60	518·90	602·00	29
30	44·10	89·90	138·20	189·30	243·90	302·70	365·90	434·30	508·40	588·80	30
31	44·10	89·80	137·60	187·90	241·40	298·60	360·40	426·80	498·70	576·80	31
32	44·20	89·90	137·40	187·10	239·70	295·70	355·70	420·50	490·30	566·00	32
33	44·50	90·20	137·60	187·00	238·80	293·70	252·20	415·10	483·10	556·60	33
34	44·80	90·80	138·10	187·20	238·60	292·60	350·00	411·30	477·20	548·60	34
35	45·30	91·60	139·10	188·10	239·10	292·60	348·90	408·90	473·10	542·20	35
36	45·80	92·50	140·30	189·40	240·30	293·30	349·00	407·80	470·50	537·70	36
37	46·40	93·60	141·80	191·20	242·10	294·90	350·00	408·00	469·50	535·10	37
38	47·00	94·70	143·50	193·30	244·40	297·20	352·00	409·40	470·00	534·20	38
39	47·50	95·90	145·20	195·60	247·10	300·10	354·80	411·80	471·70	534·90	39
40	48·10	97·20	147·20	198·10	250·20	303·60	358·50	415·40	474·70	537·10	40
41	48·70	98·50	149·20	200·90	253·50	307·50	362·80	419·80	479·00	540·80	41
42	49·20	99·70	151·20	203·70	257·30	311·80	367·70	425·20	484·50	546·00	42
43	49·70	100·90	153·30	206·70	261·20	316·70	373·20	431·30	491·00	552·70	43
44	50·00	101·80	155·10	209·50	265·10	321·60	379·30	438·00	498·40	560·60	44
45	50·20	102·50	156·60	212·10	268·80	326·60	385·40	445·40	506·50	569·40	45
46	50·40	103·10	157·80	214·30	272·30	331·50	391·80	453·10	515·60	579·30	46
47	50·40	103·40	158·70	216·00	275·30	336·00	397·90	460·80	524·80	590·00	47
48	50·20	103·50	159·40	217·60	277·80	340·00	403·70	468·50	534·40	601·40	48
49	49·90	103·30	159·70	218·80	280·10	343·60	409·00	476·00	544·10	613·20	49
50	49·30	102·80	159·70	219·60	282·10	347·10	414·10	483·10	553·80	625·50	50
51	48·40	101·70	159·10	219·80	283·60	350·10	419·00	490·00	563·10	637·90	51
52	47·40	100·20	157·80	219·60	284·70	352·80	423·70	497·00	572·50	650·20	52
53	45·90	98·00	155·70	218·20	284·90	354·90	427·90	503·70	582·10	662·70	53
54	44·10	95·20	152·60	215·70	283·70	355·90	431·40	510·00	591·40	675·40	54
55	42·10	91·70	148·60	212·00	281·20	355·30	433·70	515·40	600·30	688·10	55

Tablica II w.

policzenie lat służby w przypadku § 31. ustawy.

kupna											
	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	
należąca do pierwszej klasy płacy,											
Wiek	która przebyła lub uzyskała 1 rok wkładowy, zapłacić koron:										Wiek w czasie kupowania lat służby
20	54·00										20
21	52·80	110·20									21
22	51·70	107·80	168·80								22
23	50·70	105·50	165·00	229·60							23
24	49·80	103·40	161·50	224·50	293·00						24
25	49·00	101·50	158·20	219·70	286·40	358·90					25
26	48·30	99·90	155·40	215·30	280·20	350·80	427·40				26
27	47·40	98·10	152·50	210·90	274·20	342·80	417·30	498·30			27
28	46·70	96·40	149·70	206·90	268·50	335·20	407·60	486·20	571·80		28
29	46·20	95·00	147·10	203·10	263·30	328·20	398·50	474·80	557·90	645·40	29
30	45·80	94·10	145·20	199·80	258·60	321·80	390·20	464·30	544·70	629·00	30
31	45·70	93·50	143·80	197·30	254·50	316·30	382·70	454·60	532·70	613·70	31
32	45·70	93·20	142·90	195·50	251·50	311·50	376·30	446·10	521·80	599·30	32
33	45·70	93·10	142·50	194·30	249·20	307·70	370·60	438·60	512·10	586·10	33
34	46·00	93·30	142·40	193·80	247·80	305·20	366·50	432·40	503·80	574·40	34
35	46·30	93·80	142·80	193·80	247·30	303·60	363·60	427·80	496·90	563·90	35
36	46·70	94·50	143·60	194·50	247·50	303·20	362·00	424·70	491·90	555·20	36
37	47·20	95·40	144·80	195·70	248·50	303·60	361·60	423·10	488·70	548·70	37
38	47·70	96·50	146·30	197·40	250·20	305·00	362·40	423·00	487·20	544·10	38
39	48·40	97·70	148·10	199·60	252·60	307·30	364·30	424·20	487·40	541·50	39
40	49·10	99·10	150·00	202·10	255·50	310·40	367·30	426·60	489·00	540·50	40
41	49·80	100·50	152·20	204·80	258·80	314·10	371·10	430·30	492·10	541·40	41
42	50·50	102·00	154·50	208·10	262·60	318·50	376·00	435·30	496·80	544·30	42
43	51·20	103·60	157·00	211·50	267·00	323·50	381·60	441·30	503·00	548·90	43
44	51·80	105·10	159·50	215·10	271·60	329·30	388·00	448·40	510·60	555·30	44
45	52·30	106·40	161·90	218·60	276·40	335·20	395·20	456·30	519·20	562·90	45
46	52·70	107·40	163·90	221·90	281·10	341·40	402·70	465·20	528·90	571·90	46
47	53·00	108·30	165·60	224·90	285·60	347·50	410·40	474·40	539·60	582·40	47
48	53·30	109·20	167·40	227·60	289·80	353·50	418·30	484·20	551·20	593·50	48
49	53·40	109·80	168·90	230·20	293·70	359·10	426·10	494·20	563·30	605·10	49
50	53·50	110·40	170·30	232·80	297·80	364·80	433·80	504·50	576·20	617·60	50
51	53·30	110·70	171·40	235·20	301·70	370·60	441·60	514·70	589·50	630·50	51
52	52·80	110·40	172·20	237·30	305·40	376·30	449·60	525·10	602·80	643·30	52
53	52·10	109·80	172·30	239·00	309·00	382·00	457·80	536·20	616·80	657·10	53
54	51·10	108·50	171·60	239·60	311·80	387·30	465·90	547·30	631·30	671·50	54
55	49·60	106·50	169·90	239·10	313·20	391·60	473·30	558·20	646·00	685·80	55
56	47·90	103·70	167·00	237·10	313·20	394·40	479·80	568·60	660·60	700·10	56

Dopłaty funkcyjonyusza płci żeńskiej za

Wiek w czasie kupowania lat służby	W razie										
	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	
	lat służby winna funkcyjonyuszka, która przeżyła lub uzyskała 2 lata wkładkowe, zapłacić koron :										Wiek
21	57·40										21
22	56·10	117·10									22
23	54·80	114·30	178·90								23
24	53·60	111·70	174·70	243·20							24
25	52·50	109·20	170·70	237·40	309·90						25
26	51·60	107·10	167·00	231·90	302·50	379·10					26
27	50·70	105·10	163·50	226·80	295·40	369·90	450·90				27
28	49·70	103·00	160·20	221·80	288·50	360·90	439·50	525·10			28
29	48·80	100·90	156·90	217·10	282·00	352·30	428·60	511·70	599·20		29
30	48·30	99·40	154·00	212·80	276·00	344·40	418·50	498·90	583·20	675·50	30
31	47·80	98·10	151·60	208·80	270·60	337·00	408·90	487·00	568·00	656·80	31
32	47·50	97·20	149·80	205·80	265·80	330·60	400·40	476·10	553·60	638·90	32
33	47·40	96·80	148·60	203·50	262·00	324·90	392·90	466·40	540·40	622·00	33
34	47·30	96·40	147·80	201·80	259·20	320·50	386·40	457·80	528·40	606·20	34
35	47·50	96·50	147·50	201·00	257·30	317·30	381·50	450·60	517·60	591·60	35
36	47·80	96·90	147·80	200·80	256·50	315·30	378·00	445·20	508·50	578·70	36
37	48·20	97·60	148·50	201·30	256·40	314·40	375·90	441·50	501·50	567·70	37
38	48·80	98·60	149·70	202·50	257·30	314·70	375·30	439·50	496·40	559·00	38
39	49·30	99·70	151·20	204·20	258·90	315·90	375·80	439·00	493·10	552·40	39
40	50·00	100·90	153·00	206·40	261·30	318·20	377·50	439·90	491·40	547·70	40
41	50·70	102·40	155·00	209·00	264·30	321·30	380·50	442·30	491·60	545·10	41
42	51·50	104·00	157·60	212·10	268·00	325·50	384·80	446·30	493·80	544·80	42
43	52·40	105·80	160·30	215·80	272·30	330·40	390·10	451·80	497·70	546·70	43
44	53·30	107·70	163·30	219·80	277·50	336·20	396·60	458·80	503·50	550·70	44
45	54·10	109·60	166·30	224·10	282·90	342·90	404·00	466·90	510·60	556·40	45
46	54·70	111·20	169·20	228·40	288·70	350·00	412·50	476·20	519·20	563·90	46
47	55·30	112·60	171·90	232·60	294·50	357·40	421·40	486·60	529·40	573·20	47
48	55·90	114·10	174·30	236·50	300·20	365·00	430·90	497·90	540·20	583·70	48
49	56·40	115·50	176·80	240·30	305·70	372·70	440·80	509·90	551·70	594·70	49
50	56·90	116·80	179·30	244·30	311·30	380·30	451·00	522·70	564·10	606·60	50
51	57·40	118·10	181·90	248·40	317·30	388·30	461·40	536·20	577·20	619·40	51
52	57·60	119·40	184·50	252·60	323·50	396·80	472·30	550·00	590·50	632·20	52
53	57·70	120·20	186·90	256·90	329·90	405·70	484·10	564·70	605·00	646·00	53
54	57·40	120·50	188·50	260·70	336·20	414·80	496·20	580·20	620·40	661·20	54
55	56·90	120·30	189·50	263·60	342·00	423·70	508·60	596·40	636·20	676·80	55
56	55·80	119·10	189·20	265·30	346·50	431·90	520·70	612·70	652·20	692·40	56
57	54·40	117·20	187·90	265·70	349·70	438·80	532·40	629·30	668·20	708·10	57

Tablica II w (ciąg dalszy).

policzenie lat służby w przypadku § 31. ustawy.

kupna											Wiek w czasie kupowania lat służby	
1	2	3	4	5	6	7	8	9	10			
należąca do pierwszej klasy płacy,												
Wiek	która przebyła lub uzyskała 3 lata wkładkowe, zapłacić koron:											
21												21
22	61·00											22
23	59·50	124·10										23
24	58·10	121·10	189·60									24
25	56·70	118·20	184·90	257·40								25
26	55·50	115·40	180·30	250·90	327·50							26
27	54·40	112·80	176·10	244·70	319·20	400·20					27	
28	53·30	110·50	172·10	238·80	311·20	389·80	475·40				28	
29	52·10	108·10	168·30	233·20	303·50	379·80	462·90	550·40			29	
30	51·10	105·70	164·50	227·70	296·10	370·20	450·60	534·90	627·20		30	
31	50·30	103·80	161·00	222·80	289·20	361·10	439·20	520·20	609·00	706·10	31	
32	49·70	102·30	158·30	218·30	283·10	352·90	428·60	506·10	591·40	684·90	32	
33	49·40	101·20	156·10	214·60	277·50	345·50	419·00	493·00	574·60	664·30	33	
34	49·10	100·50	154·50	211·90	273·20	339·10	410·50	481·10	558·90	644·60	34	
35	49·00	100·00	153·50	209·80	269·80	334·00	403·10	470·10	544·10	625·80	35	
36	49·10	100·00	153·00	208·70	267·50	330·20	397·40	460·70	530·90	608·50	36	
37	49·40	100·30	153·10	208·20	266·20	327·70	393·30	453·30	519·50	593·00	37	
38	49·80	100·90	153·70	208·50	265·90	326·50	390·70	447·60	510·20	579·60	38	
39	50·40	101·90	154·90	209·60	266·60	326·50	389·70	443·80	503·10	568·50	39	
40	50·90	103·00	156·40	211·30	268·20	327·50	389·90	441·40	497·70	559·50	40	
41	51·70	104·30	158·30	213·60	270·60	329·80	391·60	440·90	494·40	552·90	41	
42	52·50	106·10	160·60	216·50	274·00	333·30	394·80	442·30	493·30	548·80	42	
43	53·40	107·90	163·40	219·90	278·00	337·70	399·40	445·30	494·30	547·10	43	
44	54·40	110·00	166·50	224·20	282·90	343·30	405·50	450·20	497·40	547·90	44	
45	55·50	112·20	170·00	228·80	288·80	349·90	412·80	456·50	502·30	550·90	45	
46	56·50	114·50	173·70	234·00	295·30	357·80	421·50	464·50	509·20	556·20	46	
47	57·30	116·60	177·30	239·20	302·10	366·10	431·30	474·10	517·90	563·70	47	
48	58·20	118·40	180·60	244·30	309·10	375·00	442·00	484·30	527·80	572·60	48	
49	59·10	120·40	183·90	249·30	316·30	384·40	453·50	495·30	538·30	582·70	49	
50	59·90	122·40	187·40	254·40	323·40	394·10	465·80	507·20	549·70	593·50	50	
51	60·70	124·50	191·00	259·90	330·90	404·00	478·80	519·80	562·00	605·10	51	
52	61·80	126·90	195·00	265·90	339·20	414·70	492·40	532·90	574·60	617·30	52	
53	62·50	129·20	199·20	272·20	348·00	426·40	507·00	547·30	588·30	630·60	53	
54	63·10	131·10	203·30	278·80	357·40	438·80	522·80	563·00	603·80	645·40	54	
55	63·40	132·60	206·70	285·10	366·80	451·70	539·50	579·30	619·90	661·30	55	
56	63·30	133·40	209·50	290·70	376·10	464·90	556·90	596·40	636·60	677·70	56	
57	62·80	133·50	211·30	295·30	384·40	478·00	574·90	613·80	653·70	694·30	57	
58	61·80	132·50	211·70	298·40	391·50	489·90	592·80	630·80	670·00	710·30	58	

Dopłaty funkcyjonyusza płci żeńskiej za

Wiek w czasie kupowania lat służby	W razie										
	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	
	lat służby winna funkcyjonyuszka,										
	która przebyła lub uzyskała 4 lata wkładkowe, zapłacić koron:										Wiek
23	64·60										23
24	63·00	131·50									24
25	61·50	128·20	200·70								25
26	59·90	124·80	195·40	272·00							26
27	58·40	121·70	190·30	264·80	345·80						27
28	57·20	118·80	185·50	257·90	336·50	422·10					28
29	56·00	116·20	181·10	251·40	327·70	410·80	498·30				29
30	54·60	113·40	176·60	245·00	319·10	399·50	483·80	576·10			30
31	53·50	110·70	172·50	238·90	310·80	388·90	469·90	558·70	655·80		31
32	52·60	108·60	168·60	233·40	303·20	378·90	456·40	541·70	635·20	737·50	32
33	51·80	106·70	165·20	228·10	296·10	369·60	443·60	525·20	614·90	713·30	33
34	51·40	105·40	162·80	224·10	290·00	361·40	432·00	509·80	595·50	689·90	34
35	51·00	104·50	160·80	220·80	285·00	354·10	421·10	495·10	576·80	667·00	35
36	50·90	103·90	159·60	218·40	281·10	348·30	411·60	481·80	559·40	645·30	36
37	50·90	103·70	158·80	216·80	278·30	343·90	403·90	470·10	543·60	625·10	37
38	51·10	103·90	158·70	216·10	276·70	340·90	397·80	460·40	529·80	606·80	38
39	51·50	104·50	159·20	216·20	276·10	339·30	393·40	452·70	518·10	590·70	39
40	52·10	105·50	160·40	217·30	276·60	339·00	390·50	446·80	508·60	577·10	40
41	52·60	106·60	161·90	218·90	278·10	339·90	389·20	442·70	501·20	565·70	41
42	53·60	108·10	164·00	221·50	280·80	342·30	389·80	440·80	496·30	557·20	42
43	54·50	110·00	166·50	224·60	284·30	346·00	391·90	440·90	493·70	551·20	43
44	55·60	112·10	169·80	228·50	288·90	351·10	395·80	443·00	493·50	548·10	44
45	56·70	114·50	173·30	233·30	294·40	357·30	401·00	446·80	495·40	547·50	45
46	58·00	117·20	177·50	238·80	301·30	365·00	408·00	452·70	499·70	549·70	46
47	59·30	120·00	181·90	244·80	308·80	374·00	416·80	460·60	506·40	554·70	47
48	60·20	122·40	186·10	250·90	316·80	383·80	426·10	469·60	514·40	561·30	48
49	61·30	124·80	190·20	257·20	325·30	394·40	436·20	479·20	523·60	569·40	49
50	62·50	127·50	194·50	263·50	334·20	405·90	447·30	489·80	533·60	578·90	50
51	63·80	130·30	199·20	270·20	343·30	418·10	459·10	501·30	544·40	589·00	51
52	65·10	133·20	204·10	277·40	352·90	430·60	471·10	512·80	555·50	599·30	52
53	66·70	136·70	209·70	285·50	363·90	444·50	484·80	525·80	568·10	611·40	53
54	68·00	140·20	215·70	294·30	375·70	459·70	499·90	540·70	582·30	625·10	54
55	69·20	143·30	221·70	303·40	388·30	476·10	515·90	556·50	597·90	640·00	55
56	70·10	146·20	227·40	312·80	401·60	493·60	533·10	573·30	614·40	656·20	56
57	70·70	148·50	232·50	321·60	415·20	512·10	551·00	590·90	631·50	673·00	57
58	70·70	149·90	236·60	329·70	428·10	531·00	569·00	608·20	648·50	689·50	58
59	70·40	150·50	239·60	336·60	440·50	549·80	586·60	625·00	664·50	705·00	59

Tablica II w (ciąg dalszy).

policzenie lat służby w przypadku § 31. ustawy.

kupna											Wiek w czasie kupowania lat służby
1	2	3	4	5	6	7	8	9	10		
należąca do pierwszej klasy płacy,											
która przebyła lub uzyskała 5 lat wkładcowych, zapłacić koron:											
Wiek											
24	68·50										24
25	66·70	139·20									25
26	64·90	135·50	212·10								26
27	63·30	131·90	206·40	287·40							27
28	61·60	128·30	200·70	279·30	364·90						28
29	60·20	125·10	195·40	271·70	354·80	442·30					29
30	58·80	122·00	190·40	264·50	344·90	429·20	521·50				30
31	57·20	119·00	185·40	257·30	335·40	416·40	505·20	602·30			31
32	56·00	116·00	180·80	250·60	326·30	408·80	489·10	582·60	684·90		32
33	54·90	113·40	176·30	244·30	317·80	391·80	473·40	563·10	661·50	769·10	33
34	54·00	111·40	172·70	238·60	310·00	380·60	458·40	544·10	638·50	742·00	34
35	53·50	109·80	169·80	234·00	303·10	370·10	444·10	525·80	616·00	715·20	35
36	53·00	108·70	167·50	230·20	297·40	360·70	430·90	508·50	594·40	689·20	36
37	52·80	107·90	165·90	227·40	293·00	353·00	419·20	492·70	574·20	664·40	37
38	52·80	107·60	165·00	225·60	289·80	346·70	409·30	478·70	555·70	641·20	38
39	53·00	107·70	164·70	224·60	287·80	341·90	401·20	466·60	539·20	620·00	39
40	53·40	108·30	165·20	224·50	286·90	338·40	394·70	456·50	525·00	601·00	40
41	54·00	109·30	166·30	225·50	287·30	336·60	390·10	448·60	513·10	584·60	41
42	54·50	110·40	167·90	227·20	288·70	336·20	387·20	442·70	503·60	570·90	42
43	55·50	112·00	170·10	229·80	291·50	337·40	386·40	439·20	496·70	560·10	43
44	56·50	114·20	172·90	233·30	295·50	340·20	387·40	437·90	492·50	552·30	44
45	57·80	116·60	176·60	237·70	300·60	344·30	390·10	438·70	490·80	547·40	45
46	59·20	119·50	180·80	243·30	307·00	350·00	394·70	441·70	491·70	545·50	46
47	60·70	122·60	185·50	249·50	314·70	357·50	401·30	447·10	495·40	546·90	47
48	62·20	125·90	190·70	256·60	323·60	365·90	409·40	454·20	501·10	550·70	48
49	63·50	128·90	195·90	264·00	333·10	374·90	417·90	462·30	508·10	556·10	49
50	65·00	132·00	201·00	271·70	343·40	384·80	427·30	471·10	516·40	563·20	50
51	66·50	135·40	206·40	279·50	354·30	395·30	437·50	480·60	525·20	571·20	51
52	68·10	139·00	212·30	287·80	365·50	406·00	447·70	490·40	534·20	579·50	52
53	70·00	143·00	218·80	297·20	377·80	418·10	459·10	501·40	544·70	589·10	53
54	72·20	147·70	226·30	307·70	391·70	431·90	472·70	514·30	557·10	601·00	54
55	74·10	152·50	234·20	319·10	406·90	446·70	487·30	528·70	570·80	614·00	55
56	76·10	157·30	242·70	331·50	423·50	463·00	503·20	544·30	586·10	628·70	56
57	77·80	161·80	250·90	344·50	441·40	480·30	520·20	560·80	602·30	644·50	57
58	79·20	165·90	259·00	357·40	460·30	498·30	537·50	577·80	618·80	660·60	58
59	80·10	169·20	266·20	370·10	479·40	516·20	554·60	594·10	634·60	675·80	59
60	80·60	171·80	272·70	382·00	498·70	534·30	571·50	610·10	649·70	690·40	60

B. Wzory.

(Strona wierzchnia.)

Kraj	Biuro krajowe	} w form. 2.	} Wydział ma. Zakład pocztowy.
Powiat polityczny	Nr. dokumentu ubezpieczenia		
	Nr. karty członkostwa } Nr. pozycyi }		

Wzór 1 m (biały).

(Dla zgłaszania funkcyjonyrussy płci męskiej.)

Imię i nazwisko słuźbodawcy (zarejestrowana firma)

Imię i nazwisko

Charakter słuźbowy } funkcyjonyrussa

Miejsce zatrudnienia }

I. Policzalne pobory roczne		Koron
1	Stale pobory roczne w pieniądzech wraz z kwaterowem, dodatkami aktywalnemi i funkcyjnemi	
2	Wartość ewentualnych poborów w naturze, a to: <i>a)</i> samego mieszkania w naturze	
	<i>b)</i> mieszkania w naturze wraz z światłem i opałem	
	<i>c)</i> mieszkania w naturze wraz z światłem, opałem i wiktem	
	NB. Ustępy nie nadające się należy przekreślić. O ile nie będzie wykazana inna wartość, należy policzyć mieszkanie w naturze w kwocie 15 od sta płacy w gotówce, mieszkanie wraz z bezpłatnem oświetlaniem i opalaniem w kwocie 20 od sta, zaś takie samo mieszkanie z wiktem w kwocie 33 ¹ / ₃ od sta płacy w gotówce.	
3	Wartość innych poborów w naturze	
	NB. Wartość takich poborów w naturze należy obliczać według przeciętnych cen miejscowych (przeciętnych cen targowych).	
4	Tantyemy i inne pobory [zależne od korzystnego wyniku interesów tudzież wynagrodzenia	
	<i>a)</i> nie poręczone	
	<i>b)</i> poręczone	
	NB. Ustępy nie nadające się należy przekreślić. Pobory powyższe należy tylko w takim razie wliczyć do płacy, jeżeli one według spostrzeżeń opartych na doświadczeniu wynoszą przynajmniej jedną trzecią część poborów stałych lub jeżeli zagwarantowano je w pewnej kwocie minimalnej, a mianowicie w pierwszym razie policza się je w kwocie, odpowiadającej jednej trzeciej poborów stałych, w drugim zaś w zagwarantowanej kwocie minimalnej.	
5	Suma policzalnych poborów rocznych	

(Strona odwrotna.)

II. D a t y o s o b i s t e .

6	Data i miejsce (także powiat polityczny) urodzenia się funkcyjaryusza
7	Data objęcia przez funkcyjaryusza zatrudnienia, podlegającego obowiązkowi ubezpieczenia
8	Stan funkcyjaryusza (stanu wolnego, żonaty, z podaniem daty zawarcia małżeństwa, wdowiec itd.)
9	Imię i nazwisko panięskie żony funkcyjaryusza
10	Data i miejsce (także powiat polityczny) urodzenia się żony
11	Imiona, miejsce i data urodzenia się dzieci funkcyjaryusza, które nie ukończyły jeszcze 18. roku życia
12	Podanie, czy i w jakiej kasie (nazwa i siedziba kasy chorych, urządzonej według ustawy o ubezpieczeniu chorych, zakładu ubezpieczenia robotników od wypadków, zarejestrowanej kasy zapomogowej lub kasy brackiej) funkcyjaryusz jest ubezpieczony <i>a)</i> co do zasiłku w razie choroby, <i>b)</i> na podstawie ustaw o ubezpieczeniu od wypadku co do renty nieudolności
13	Uwaga

(Dla uwidocznienia ewentualnych wątpliwości co do istnienia obowiązku ubezpieczenia i dla podania okoliczności, czy żona zajmuje posadę służbową, podlegającą obowiązkowi zgłoszenia.)

Podpis służbodawcy lub ustawowego zastępcy albo pełnomocnika upoważnionego do wniesienia zgłoszenia: **)

Podpis funkcyjaryusza: *)

Adres służbodawcy lub ustawowego zastępcy albo pełnomocnika: **)

*) Pod względem podpisania formularza przez funkcyjaryusza, nie ma ustawowego przepisu, podpis ten jest jednak pożądany dla uniknienia sporów między służbodawcą a funkcyjaryuszem.

***) Wyrazy nie nadające się należy przekreślić.

(Strona wierzchnia.)

Kraj	Biuro krajowe	} Wypełnić ma sekretarz funkcyjny.
Powiat polityczny	Nr. dokumentu ubezpieczenia	
	Nr. karty członkowskiej } w form. 2.	
	Nr. pozycyi }	

Wzór 1 w (niebieski).

(Dla zgłaszania funkcjonariuszek.)

Imię i nazwisko słuźbodawcy (zarejestrowana firma)

Imię i nazwisko oraz nazwisko panięskie }

Charakter słuźbowy } funkcyjnaryuszki

Miejsce zatrudnienia }

I. Policzalne pobory roczne		Koron
1	Stałe pobory roczne w pieniądzech wraz z kwaterowem, dodatkami aktywalnemi i funkcyjnemi	
2	Wartość ewentualnych poborów w naturze, a to: <i>a)</i> samego mieszkania w naturze	
	<i>b)</i> mieszkania w naturze wraz z światłem i opalem	
	<i>c)</i> mieszkania w naturze wraz z światłem, opalem i wiktem	
	<small>NB. Ustępy nie nadające się należy przekreślić. O ile nie będzie wykazana inna wartość, należy policzyć mieszkanie w naturze w kwocie 15 od sta płacy w gotówce, mieszkanie wraz z bezpłatnem oświetleniem i opaleniem w kwocie 20 od sta, zaś takie samo mieszkanie z wiktem w kwocie 33¹/₃ od sta płacy w gotówce.</small>	
3	Wartość innych poborów w naturze	
	<small>NI. Wartość takich poborów w naturze należy obliczać według przeciętnych cen miejscowych (przeciętnych cen targowych).</small>	
4	Tantyemy i inne pobory zależne od korzystnego wyniku interesów tudzież wynagrodzenia	
	<i>a)</i> nie poręczone	
	<i>b)</i> poręczone	
	<small>NB. Ustępy nie nadające się należy przekreślić. Pobory powyższe należy tylko w takim razie wliczyć do płacy, jeżeli one według spostrzeżeń opartych na doświadczeniu wynoszą przynajmniej jedną trzecią część poborów stałych lub jeżeli zagwarantowano je w pewnej kwocie minimalnej, a mianowicie w pierwszym razie policza się je w kwocie, odpowiadającej jednej trzeciej poborów stałych, w drugim zaś w zagwarantowanej kwocie minimalnej.</small>	
5	Suma policzalnych poborów rocznych	

(Strona odwrotna.)

II. D a t y o s o b i s t e

6*	Data i miejsce (także powiat polityczny) urodzenia się funkcjonariuszki
7	Data objęcia przez funkcjonariuszkę zatrudnienia, podlegającego obowiązkowi ubezpieczenia
8	Stan funkcjonariuszki (stanu wolnego, zamężna, z podaniem daty zawarcia małżeństwa, wdowa itd.)
9	Imiona, miejsce i data urodzenia się wszystkich dzieci funkcjonariuszki, które nie ukończyły jeszcze 18. roku życia
10	Podanie, czy i w jakiej kasie (nazwa i siedziba kasy chorych, urządzonej według ustawy o ubezpieczeniu chorych, zakładu ubezpieczenia robotników od wypadków, zarejestrowanej kasy zapomogowej lub kasy brackiej) funkcjonariuszka jest ubezpieczona a) co do zasiłku w razie choroby, b) na podstawie ustaw o ubezpieczeniu od wypadku co do renty nieudolności
11	Uwaga

(Dla uwidocznienia ewentualnych wątpliwości co do istnienia obowiązku ubezpieczenia i dla podania okoliczności, czy mąż zajmuje posadę służbową, podlegającą obowiązkowi zgłoszenia.)

Podpis służbodawcy lub ustawowego zastępcy albo pełnomocnika upoważnionego do wniesienia zgłoszenia: **)

Podpis funkcjonariuszki: *)

Adres służbodawcy lub ustawowego zastępcy albo pełnomocnika: **)

*) Pod względem podpisania formularza przez funkcjonariusza, nie ma ustawowego przepisu, podpis ten jest jednak pożądany dla uniknięcia sporów między służbodawcą a funkcjonariuszem.

**) Wyrazy nie nadające się należy przekreślić.

Kraj

Biuro krajowe *)

Powiat polityczny

Nr. karty członkowskiej *)

Wzór 2.

(Arkusz okładkowy dla wzoru 1 m i 1 w.)

Imię i nazwisko słuźbodawcy (zarejestrowana firma)

Miejsce zamieszkania słuźbodawcy (siedziba firmy)

Rodzaj przedsiębiorstwa

Miejsce zatrudnienia funkcyjonyusza

Numer pozycji	Imię i nazwisko funkcyjonyusza (funkcyjonyuszki)	Adres funkcyjonyusza (funkcyjonyuszki)	Numer dokumentu ubezpieczenia *)	Premia miesięczna *)		Numer karty członkowskiej i numer pozycji w formularzu 2		Początek ubezpieczenia *)	Uwaga *)
				pojedynczo	razem	dawniejszego	późniejszego		
						słuźbodawcy *)			
1	2	3	4	5	6	7	8	9	10

.....dnia..... 19..

Podpis słuźbodawcy lub zastępcy ustawowego albo pełnomocnika upowaźnionego do wniesienia zgłoszenia: **)

Adres słuźbodawcy lub zastępcy ustawowego albo pełnomocnika: **)

*) Ma wypełnić zakład pensyjny.

**) Wyrazy nie nadające się należy przekreślić.

(Strona przednia.)

Kraj

Powiat polityczny

Biuro krajowe

Nr. doniesienia o zmianach

Nr. karty członkostwa

Nr. dokumentu ubezpieczenia

Wypełnić
na zakład
ponośny.**Wzór 3.**

(Doniesienie o zmianach.)

Imię i nazwisko słuźbodawcy (zarejestrowana firma)

Miejsce zamieszkania słuźbodawcy (siedziba firmy)

Imię i nazwisko wzgl. nazwisko panięskie funkeyonaryusza
funkeyonaryuszki**Przedstawienie zmiany.**

Zmiana nastąpiła dnia

Zmiana dotyczy

Stan po zajściu zmiany.**I. Policzalne pobory roczne.**

Koron

1 Stałe pobory roczne w pieniądzech wraz z kwaterowem, dodatkami aktywalnemi i funkcyjnemi

2 Wartość ewentualnych poborów w naturze, a to:

a) samego mieszkania w naturze

b) mieszkania w naturze wraz z światłem i opałem

c) mieszkania w naturze wraz z światłem, opałem i wiktem

NB. Ustępy nie nadające się należy przekreślić. O ile nie będzie wykazana inna wartość, należy policzyć mieszkanie w naturze w kwocie 15 od sta płacy w gotówce, mieszkanie wraz z bezpłatnem oświetlaniem i opalaniem w kwocie 20 od sta, zaś takie samo mieszkanie z wiktem w kwocie $33\frac{1}{3}$ od sta płacy w gotówce.

3 Wartość innych poborów w naturze

NB. Wartość takich poborów w naturze należy obliczać według przeciętnych cen miesięc-
wych (przeciętnych cen targowych).4 Tantyemy i inne pobory zależne od korzystnego wyniku interesów tudzież
wynagrodzenia:

a) nie poręczone

b) poręczone

NB. Ustępy nie nadające się należy przekreślić. Pobory powyższe należy tylko w takim
razie wliczyć do płacy, jeżeli one według spostrzeżeń opartych na doświadczeniu
wynoszą przynajmniej jedną trzecią część poborów stałych lub jeżeli zagwarantowano
je w pewnej kwocie minimalnej, a mianowicie w pierwszym razie policza się je
w kwocie, odpowiadającej jednej trzeciej poborów stałych, w drugim zaś w zagwaran-
towanej kwocie minimalnej.

5 Suma policzalnych poborów rocznych

Wypełnić należy jedynie przedziałki, do których zmiana odnosi się.

Wypełnić należy jedynie przedziałki, do których zmiana odnosi się.

(Strona odwrotna.)

II. Daty osobiste

Wypełnić należy jedynie przedziarki, do których zmiana odnosi się.

Wypełnić należy jedynie przedziarki, do których zmiana odnosi się.

6	Stan $\frac{\text{funkcjonariusza}}{\text{funkcjonaryszki}}$ (stanu wolnego, zonaty, zamężna, z podaniem daty zawarcia małżeństwa, wdowiec, wdowa itd.)
7	Imię i nazwisko panieńskie żony funkcjonariusza
8	Data i miejsce (także powiat polityczny) urodzenia się żony
9	Imiona, miejsce i data urodzenia się dzieci $\frac{\text{funkcjonariusza}}{\text{funkcjonaryszki}}$, które nie ukończyły jeszcze 18. roku życia
	NB. Prawo do dodatków na wychowanie mają ślubne lub legitymowane dzieci ubezpieczonego oraz wszystkie dzieci kobiety ubezpieczonej.
10	Podanie, czy i w jakiej kasie (nazwa i siedziba kasy chorych, urządzonej według ustawy o ubezpieczeniu chorych, zakładu ubezpieczenia robotników od wypadków, zarejestrowanej kasy zapomogowej lub kasy brackiej $\frac{\text{funkcjonaryusz}}{\text{funkcjonaryszka}}$ jest $\frac{\text{ubezpieczony}}{\text{ubezpieczona}}$ a) co do zasiłku w razie choroby, b) na podstawie nstaw o ubezpieczeniu od wypadku co do renty nieudolności
11	Uwaga:
	(Dla uwidocznienia ewentualnych wątpliwości co do istnienia obowiązku ubezpieczenia, tudzież dla podania liczby kupionych lat służby i okoliczności, czy $\frac{\text{żona}}{\text{mąż}}$ zajmuje posadę służbową, podlegającą obowiązkowi zgłoszenia.)

Podpis funkcjonariusza: *)

Podpis służbodawcy lub ustawowego zastępcy albo pełnomocnika upoważnionego do wniesienia zgłoszenia: **)

Adres służbodawcy lub ustawowego zastępcy albo pełnomocnika: **)

*) Pod względem podpisania formularza przez funkcjonariusza, nie ma ustawowego przepisu, podpis ten jest jednak pożądany dla uniknięcia sporów między służbodawcą a funkcjonariuszem.

**) Wyrazy nie nadające się należy przekreślić.

Kraj

Biuro krajowe **)

Powiat polityczny

Nr. poświadczenia wymeldowania się **)

Nr. karty członkostwa

Wzór 4.

(Formularz dla wymeldowań. *)

Imię i nazwisko służbodawcy (zarejestrowana firma)

Miejsce zamieszkania służbodawcy (siedziba firmy)

Miejsce zatrudnienia funkcyjaryuszy ***)

Spis funkcyjaryuszy, którzy wystąpili ze służby (zmarli), przystąpili do zakładu zastępczego lub są ubezpieczeni na podstawie umowy zastępczej							
Liczba pozycji	Imię i nazwisko	Charakter służbowy	Numer dokumentu ubezpieczenia	Data wystąpienia	Powód wystąpienia	Nazwisko (firma)	Miejsce zamieszkania (siedziba)
						przyszłego służbodawcy (instytucji zastępczej)	

.....dnia.....19..

Podpis służbodawcy lub ustawowego zastępcy albo pełnomocnika upoważnionego do wniesienia doniesienia: †)

Adres służbodawcy albo ustawowego zastępcy albo pełnomocnika: †)

*) Ma być użyty także w razie przejścia z zakładu pensyjnego do zakładu zastępczego lub w razie zawarcia umowy zastępczej.

**) Wypełnia zakład pensyjny.

***) Do rubryki „Miejsce zatrudnienia funkcyjaryuszy“ należy w razie wątpliwości wstawić siedzibę przedsiębiorstwa.

†) Wyrazy nie nadające się należy przekreślić.

Kraj
 Powiat polityczny

Biuro krajowe
 Nr. karty członkowania

Wzór 5.

Wykaz szczegółowy

wkładek członków płatnych dnia 1. stycznia 19 . . .

Imię i nazwisko słuźbodawcy (zarejestrowana firma)
 Miejsce zamieszkania słuźbodawcy (siedziba firmy)
 Miejsce zatrudnienia funkcyonaryuszy

Imię i nazwisko funkcyonaryusza funkcyonaryuszki	Klasa płacy	Premia miesięczna	Imię i nazwisko funkcyonaryusza fukcyonaryuszki	Klasa płacy	Premia miesięczna
				Suma	
<p>którą to kwotę przesłano dnia do Powszechnego Zakładu pensyjnego za pośrednictwem pocztowej kasy oszczędności.</p>					
				<p>Data: Podpis firmy:</p>	

Kraj

Powiat polityczny

Biuro krajowe

Nr. karty członkostwa

Wzór 6.

Obliczenie

wkładek członków, przypadających do zapłaty za miesiąc 19 . .

Imię i nazwisko słuźbodawcy (zarejestrowana firma)

Miejsce zamieszkania słuźbodawcy (siedziba firmy)

Miejsce zatrudnienia funkcyonaryuszy

<p>Wkładki członków płatne z początkiem poprzedniego miesiąca</p> <p>W poprzednim miesiącu przybyło:</p> <p>według wykazu zmian I</p> <p>„ „ II</p> <p>itd.</p>			
<p>W poprzednim miesiącu ubyło:</p> <p>według wykazu zmian I</p> <p>„ „ „ II</p> <p>itd.</p>			
<p>należy zatem oddać</p>			
<p>którą to kwotę przesłano dnia</p> <p>za pośrednictwem pocztowej kasy oszczędności. do Powszechnego Zakładu pensyjnego</p>			
<p>Data:</p>		<p>Podpis firmy:</p>	

W. J. ...

...

...

...
...
...
...

Wzór 7.

Rachunek obrotowy

powszechnego Zakładu pensyjnego dla funkcyjonyuszzy.

obrotowy

zysków i strat)

nego dla funkcyjaryuszy.

Wydatki.

Liczba po- zycy		K	h	K	h	K	h
I	Wypłaty na poczet:						
	1. pensyi nieudolności i na starość						
	2. pensyi wdowich						
	3. dodatków na wychowanie						
	4. odpraw						
II	Wypłaty przy wystąpieniu:						
	1. Udziały w rezerwie w przypadkach przejścia do innego zakładu						
	2. Zwroty premii i rezerwy						
III	Wydatki administracyjne:						
	1. zakładu głównego						
	2. poszczególnych biur krajowych						
	a)						
	b)						
	c)						
	d)						
	e)						
	f)						
	g)						
						
						
IV	Odpisania i inne wydatki:						
	1. Odpisania co do:						
	a) realności						
	b) inwentarza						
	c) wierzytelności nieściągalnych						
	d) inne odpisania						
	2. Strata na kursie:						
	a) papierów kredytowych:						
	α) papierów kredytowych, sprzedanych lub wylosowanych						
	β) strata książkowa						
	b) walut						
	3. Inne wydatki:						
	a)						
	b)						
V	Rezerwa na wypłaty:						
	1. pensyi nieudolności i na starość						
	2. pensyi wdowich						
	3. dodatków na wychowanie						
	4. odpraw						
	5. udziałów w rezerwie w przypadkach przejścia lub wystąpienia						
VI	Stan funduszków z końcem roku:						
	1. Rezerwa premii dla pensyi wypłatnych:						
	a) pensyi nieudolności i na starość						
	b) pensyi wdowich						
	c) dodatków na wychowanie						
	2. Rezerwa premiowa ekspektatyw						
	3. Fundusz bezpieczeństwa						
	4. Rezerwa dla wyrównania chwiejności kursów						
	5. Fundusz zapomogowy dla niemających posady						
VII	Nadwyżka z obrotu rocznego						

Lp.	Nazwa przedmiotu	Miejscowość	Wzrost	Ciężar ciała	Ciepota ciała	Ciężar serca
1
2
3
4
5
6
7
8
9
10
11
12
13
14
15
16
17
18
19
20
21
22
23
24
25
26
27
28
29
30

Bilans

powszechnego Zakładu pensyjnego dla funkcyjonyuszy.

Bi-

Aktywa.

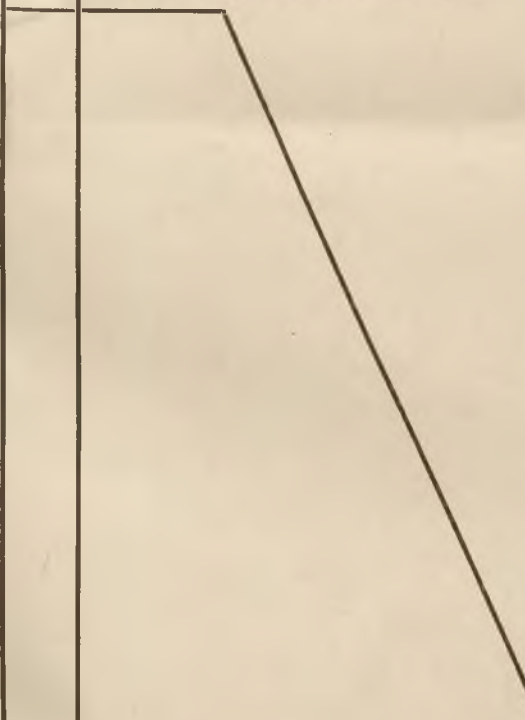
powszechnego Zakładu pen-

Liczba po- zycy		K		h	
		K	h	K	h
1	Stan kasy				
2	Rozporządzalne należności w zakładach kredytowych				
3	Wkłady w pocztowej kasie oszczędności i w kasach oszczędności				
4	Realności (wartość brutto)				
	Od tego: Ciężące na realnościach długi hipoteczne				
5	Papiery wartościowe według kursu pieniężnego z końcem roku rachunkowego				
	Do tego: Bieżące odsetki				
6	Pożyczki udzielone państwu i krajom				
7	Weksle w portfelu				
8	Pożyczki hipoteczne				
9	Pożyczki na papiery wartościowe				
10	Pożyczki na rzecz stowarzyszeń				
11	Inne lokacje				
12	Zaległości n binr krajowych				
13	Zaległe premie				
14	Różni dłużnicy				
15	Wartość inwentarza				
16	Przeniesienie przypadających jeszcze do odpisania kosztów założenia				
17	Przeniesienie niedoboru z roku ubiegłego				
18	Niedobór z roku objętego bilansem				

l a n s

syjnego dla funkcyonaryuszy.

Pasywa.

Liczba po- zycy		K		h	
		K	h	K	h
1	Rezerwa premii				
2	Fundusz bezpieczeństwa				
3	Rezerwa dla wyrównania chwiejności kursów				
4	Fundusz zapomogowy dla niemających posady				
5	Rezerwa na wypłaty				
6	Różni wierzyciele				
7	Naprzód zapłacone premie				
8	Przeniesienie nadwyżki z roku ubiegłego				
9	Nadwyżka z roku objętego bilansem				
					

Wzór 9.

Rachunek obrotowy

(Rachunek zysków i strat)

dla zakładów zastępczych.

		Przychody		Wydatki		Zysk netto	
		1907		1908		1908	
I	Przychody z tytułu sprzedaży						
II	Przychody z tytułu usług						
III	Przychody z tytułu innych źródeł						
Suma przychodów							
IV	Wydatki na koszty						
Suma wydatków							
Zysk netto							

Formularz 10.

Bilans dla zakładu

Lp. Nr	Nazwa	Kwota	Wzrost	Przebieg choroby	Leczenie
1
2
3
4
5
6
7
8
9
10
11
12
13
14
15
16
17
18
19
20
21
22
23
24
25
26
27
28
29
30
31
32
33
34
35
36
37
38
39
40
41
42
43
44
45
46
47
48
49
50
51
52
53
54
55
56
57
58
59
60
61
62
63
64
65
66
67
68
69
70
71
72
73
74
75
76
77
78
79
80
81
82
83
84
85
86
87
88
89
90
91
92
93
94
95
96
97
98
99
100

Bilans

dla

zakładów zastępczych.

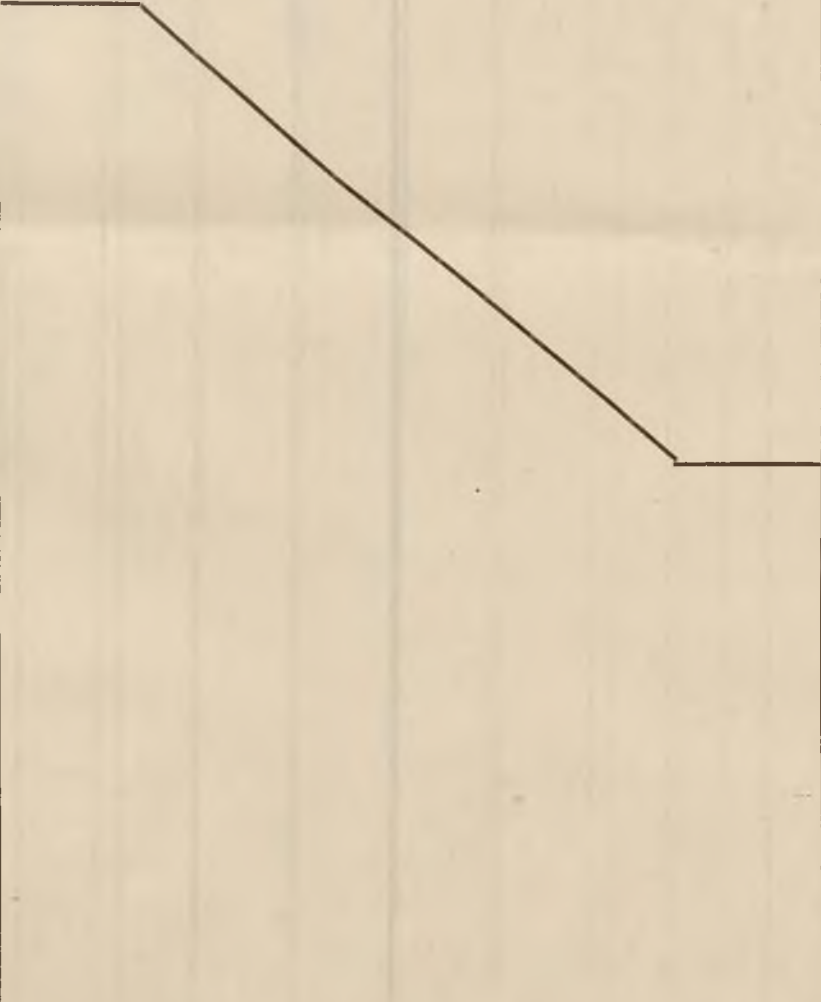
Bilans dla zakła-

Aktywa.

Liczba po- zycy					
		K	h	K	h
1	Stan kasy	
2	Wkłady w c. k. pocztowej kasie oszczędności i w ka- sach oszczędności	
3	Rozporządzalne należności				
4	Realności (wartość brutto)			
	Od tego: Długi hipoteczne, ciężące na realnościach . .			.	
5	Papiery wartościowe według kursu pieniężnego z koń- cem roku rachunkowego			
	Do tego: Bieżące odsetki	
6	Pożyczki hipoteczne	
7	Zaległe premie	
8	Różni dłużnicy	
9	Wartość inwentarza	
				.	
				.	

dów zastępczych.

Pasywa.

Liczba pozycji		K	h
1	Rezerwa dla wyrównania chwilowości kursów
2	Rezerwa na bieżące wypłaty
3	Różni wierzyciele
4	Premie naprzód zapłacone
5	Czysty majątek
			

Stan ubezpieczeń z końcem roku rachunkowego.

Kombinacja ubezpieczeniowa	Liczba ubezpieczonych	Wysokość ubezpieczonych poborów (wypłatnych pensyi) K	Zgromadzona rezerwa premii *) K	Ustawowa rezerwa premii *) K
1	2	3	4	5
Czynni funkcyonaryusze płci męskiej	1. klasa płacy			
	2. " "			
	3. " "			
	4. " "			
	5. " "			
	6. " "			
Czynne funkcyonaryuszki	1. klasa płacy			
	2. " "			
	3. " "			
	4. " "			
	5. " "			
	6. " "			
Funkcyonaryusze, pobierający pensye (nieudolni i pobierający rentę na starość)				
Wdowy, pobierające pensye				
Sieroty, pobierające pensye				

*) Należy wypełnić jedynie w tych latach, dla których zestawia się bilans techniczny.

Wzór 14.

realności.

Przeciętne zapotrzebowanie na pokrycie podatków, należności, kosztów administracyjnych, bieżących naprawek itd. w ciągu ostatniego okresu rachunkowego		Przeciętny dochód netto		w procentach wartości ksiązkowej	Hipoteki, ciężące na realności		Stopa procentowa od długów hipotecznych	Oprocentowanie nie-obciążonej części realności
		Kwota (Przedziałka 4 mniej przedziałka 5)						
K	h	K	h		K	h		
5		6		7	8		9	10

Spis pożyczek hipotecznych.

Wzór 15.

Wymienienie realności obciążonych pojedynczo prawem zastawu	Wartość szacunkowa realności		Ciężary, poprzedzające pożyczkę hipoteczną zakładu pensyjnego		Zalegająca pożyczka hipoteczna		Stopa procent- owa	Roczny dochód z odsetek			
	K	g	K	h	K	h		K	h		
1							5			6	

Wykazy co do utworzenia

(Okres rachunkowy obejmuje czas od terminu

Kombinacja ubezpieczeniowa	Rezerwa premii z początkiem okresu rachunkowego K	Wpływy do rezerwy premii w czasie okresu rachunkowego a to:		
		Premie przypadłe do zapłaty (wraz z ewentualnymi taksami przy podwyższeniu płacy i zawarciu małżeństwa) K	Rachunkowe procenty od średniej rezerwy premii K	Wpłacone udziały w rezerwie premii w razie zakupna lat służby i przy przejściu z innych zakładów pensyjnych K
1	2	4	4	5
Ekspektatywy czynnych funkcyjarzy na pensję dla siebie i dla członków swej rodziny: <i>a)</i> funkcyjarzy płci męskiej <i>b)</i> funkcyjarski				
Wypłatne renty nieudolności i na starość				
Wypłatne pensje wdowie				
Wypłatne dodatki na wychowanie .				
Pretensje pensjonistów na rzecz członków ich rodziny				

Wzór 17.

rezery premijowej.

(ostatniego bilansu technicznego.)

Suma kolumn 2 do 5 K	Ubytki z rezerwy premii w ciągu okresu rachunkowego, a mianowicie:		Kolumna 6 po odciążeniu sumy kolumn 7 i 8 K	Rezerwa premii z końcem okresu rachunkowego (w terminie zesta- wienia bilansu) K
	wypłaty na poczet zapadłych pensyi i na poczet odpraw K	zwroty premii i rezerw w razie wy- stąpienia tudzież prze- niesione udziały w re- zerwie w przypadkach przejścia do innego zakładu K		
6	7	8	9	10

**Wykaz sporów, wytoczonych przeciw zakładowi pensyjnemu
w ciągu okresu rachunkowego.**

Liczba bieżąca	Nazwisko ubezpieczonego	Powód sporu	Kwota sporna	Wynik sporu
1	2	3	4	5

Rok 1908.

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Część XVIII. — Wydana i rozesłana dnia 3. marca 1908.

Treść: № 43. Rozporządzenie, dotyczące złączenia Sądów powiatowych Innere Stadt I i II oraz przeniesienia miejsca urzędowania Sądu egzekucyjnego i hali aukcyjnej w Wiedniu.

43.

Rozporządzenie Ministerstwa sprawiedliwości z dnia 28. lutego 1908.,

dotyczące złączenia Sądów powiatowych Innere Stadt I i II oraz przeniesienia miejsca urzędowania Sądu egzekucyjnego i hali aukcyjnej w Wiedniu.

Na podstawie Najwyższego poważnienia z dnia 18. stycznia 1908. łączy się, zmieniając przez to rozporządzenia ministeryjne z dnia 25. listopada 1853., Dz. u. p. Nr. 249. i z dnia 17. sierpnia 1889., Dz. u. p. Nr. 132., Sądy powiatowe Innere Stadt I i Innere Stadt II w Wiedniu

z dniem 1. maja 1908. w jeden sąd powiatowy pod nazwą „Sąd powiatowy Innere Stadt“.

Sąd powiatowy Innere Stadt ma siedzibę swoją w nowym budynku urzędowym I., Riemergasse 7 (Jakoberhof).

Równocześnie zarządza się, iż począwszy od dnia 1. maja 1908., Sąd egzekucyjny w Wiedniu i hala aukcyjna w Wiedniu będą miały swoje miejsce urzędowania (§ 1., ustęp 2. rozporządzenia Ministerstwa sprawiedliwości z dnia 24. czerwca 1897., Dz. u. p. Nr. 157., § 22. rozporządzenia Ministerstwa sprawiedliwości z dnia 29. października 1899., Dz. u. p. Nr. 217.) w tym nowym budynku urzędowym.

Klein wtr.

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych

wychodzi nakładem c. k. Drukarni nadwornej i państwowej w Wiedniu, dzielnica I., Seilerstätte l. 24,
także w roku 1908. w języku

niemieckim, chorwackim, czeskim, polskim, rumuńskim, ruskim, słoweńskim i włoskim.

Prenumerata na cały **rocznik 1908** każdego z tych ośmiu wydań Dziennika ustaw państwa wynosi za egzemplarz **8 K.** Pojedyncze jego części można odbierać w miejscu lub otrzymywać bezpłatnie pocztą.

Prenumerować można w składzie c. k. Drukarni nadwornej i państwowej w Wiedniu, dzielnica I., Seilerstätte l. 24, i nabywać tamże także pojedyncze roczniki i pojedyncze części Dziennika ustaw państwa.

Ponieważ Dziennik ustaw państwa wydaje się względnie rozsyła się abonentom tylko po poprzednim złożeniu prenumeraty rocznej, przeto należy równocześnie z zaabonowaniem uiścić także przypadającą kwotę pieniężną; celem umożliwienia szybkiego i niewadliwego doręczenia pocztowego należy podać prócz dokładnego adresu mieszkania także odnośny okrąg doręczeń pocztowych.

Pojedyncze roczniki wydania **niemieckiego** można nabywać:

Rocznik	1849 za . . .	4 K 20 h	Rocznik	1869 za . . .	6 K — h	Rocznik	1889 za . . .	6 K — h
"	1850 " . . .	10 " 50 "	"	1870 " . . .	2 " 80 "	"	1890 " . . .	5 " 40 "
"	1851 " . . .	2 " 60 "	"	1871 " . . .	4 " — "	"	1891 " . . .	6 " — "
"	1852 " . . .	5 " 20 "	"	1872 " . . .	6 " 40 "	"	1892 " . . .	10 " — "
"	1853 " . . .	6 " 30 "	"	1873 " . . .	6 " 60 "	"	1893 " . . .	6 " — "
"	1854 " . . .	8 " 40 "	"	1874 " . . .	4 " 60 "	"	1894 " . . .	6 " — "
"	1855 " . . .	4 " 70 "	"	1875 " . . .	4 " — "	"	1895 " . . .	7 " — "
"	1856 " . . .	4 " 90 "	"	1876 " . . .	3 " — "	"	1896 " . . .	7 " — "
"	1857 " . . .	5 " 70 "	"	1877 " . . .	2 " — "	"	1897 " . . .	15 " — "
"	1858 " . . .	4 " 80 "	"	1878 " . . .	4 " 60 "	"	1898 " . . .	6 " — "
"	1859 " . . .	4 " — "	"	1879 " . . .	4 " 60 "	"	1899 " . . .	10 " — "
"	1860 " . . .	3 " 40 "	"	1880 " . . .	4 " 40 "	"	1900 " . . .	7 " — "
"	1861 " . . .	3 " — "	"	1881 " . . .	4 " 40 "	"	1901 " . . .	6 " — "
"	1862 " . . .	2 " 80 "	"	1882 " . . .	6 " — "	"	1902 " . . .	7 " 50 "
"	1863 " . . .	2 " 80 "	"	1883 " . . .	5 " — "	"	1903 " . . .	9 " — "
"	1864 " . . .	2 " 80 "	"	1884 " . . .	5 " — "	"	1904 " . . .	5 " — "
"	1865 " . . .	4 " — "	"	1885 " . . .	3 " 60 "	"	1905 " . . .	6 " — "
"	1866 " . . .	4 " 40 "	"	1886 " . . .	4 " 60 "	"	1906 " . . .	12 " — "
"	1867 " . . .	4 " — "	"	1887 " . . .	5 " — "	"	1907 " . . .	13 " — "
"	1868 " . . .	4 " — "	"	1888 " . . .	8 " 40 "			

Pojedyncze roczniki **wydań w innych siedmiu językach** od r. 1870. począwszy można nabywać po tej samej cenie co wydanie niemieckie.

Nabywającym na raz przynajmniej 10 dowolnie wybranych, zupełnych roczników Dziennika ustaw państwa przysnuje się opust 20%, a nabywającym na raz przynajmniej 25 dowolnie wybranych, zupełnych roczników Dziennika ustaw państwa opust 25%, zaś nabywającym na raz przynajmniej 35 dowolnie wybranych, zupełnych roczników Dziennika ustaw państwa opust 30%.

NB. Części niemieckiego wydania Dziennika ustaw państwa, które **zaginięły** lub doszły **w stanie wadliwym**, reklamować należy najpóźniej **w przeciągu czterech tygodni** po ich ukazaniu się, zaś części wydań nieniemieckich najpóźniej **w przeciągu sześciu tygodni** po wydaniu spisu rzeczy i karty tytułowej do odnośnych wydań, wprost w c. k. Drukarni nadwornej i państwowej w Wiedniu, dzielnica III., Rennweg l. 16.

Po upływie tego terminu można pojedyncze części Dziennika ustaw państwa dostać wyłącznie tylko **za opłatą ceny handlowej** ($\frac{1}{4}$ arkusza = 2 strony za 2 h).

Ponieważ **wszystkie roczniki wydania niemieckiego** począwszy od roku 1849. i **wszystkie roczniki wydań w innych siedmiu językach** począwszy od roku 1870. są **całkowicie uzupełnione**, przeto można nabyć w składzie c. k. Drukarni nadwornej i państwowej w Wiedniu, dzielnica I., Seilerstätte Nr. 24., **nie tylko każdy pojedynczy rocznik po cenie wyżej podanej, lecz nawet każdą z osobna część** wszystkich tych roczników po cenie handlowej ($\frac{1}{4}$ arkusza = 2 strony za 2 h); tym sposobem umożliwione zostało uzupełnienie niekompletnych roczników i zestawienie pojedynczych części podług materyi.

Rok 1908.

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Część XIX. — Wydana i rozesłana dnia 8. marca 1908.

Treść: № 44. Patent cesarski, dotyczący zwołania sejmku istryjskiego.

44.

Patent cesarski z dnia 7. marca 1908.,

dotyczący zwołania sejmku istryjskiego.

My Franciszek Józef Pierwszy,
z Bożej łaski Cesarz Austriacki,

Król Węgierski i Czeski, Dalmatyński, Kroacki, Sławoński, Galicyjski, Lodomeryjski i Illiryjski; Król Jerozolimski itd.; Arcyksiążę Austriacki; Wielki książę Toskański i Krakowski; Książę Lotaryński, Solnogradzki, Styryjski, Karyntyjski, Kraiński i Bukowiński; Wielki Książę Siedmiogrodzki; Margrabia Morawski; Książę Górno- i Dolno-Sląski, Modeński, Parmański, Piacencki i Gwastalski, Oświęcimski i Zatorski, Cieszyński, Fryulski, Dubrownicki i Zadarski; Uksiążęcony Hrabia na Habsburgu i Tyrolu, Kyburgu, Gorycyi i Gradysce; Książę na Trydencie i Bryksenie; Margrabia Górno- i Dolno-Łużycki i Istryjski; Hrabia na Hohenembsie,

Feldkirchu, Bregencyi, Sonnenbergu itd.; Pan na Tryeście, Kotorze i Windyjskiej Marchii; Wielki Wojewoda Województwa Serbskiego itd. itd. itd.

wiadomo czynimy:

Sejm margrabstwa Istrii, odroczony na zasadzie Naszego postanowienia, zwołuje się w celu podjęcia czynności na dzień 14. marca 1908. do Capodistria.

Dan w Naszem stołecznem i rezydencyjnym mieście Wiedniu, dnia 7. marca tysiąc dziewięćsetnego ósmego, Naszego panowania sześćdziesiątego roku.

Franciszek Józef wkr.

Beck wkr.

Korytowski wkr.

Marchet wkr.

Fiedler wkr.

Gessmann wkr.

Prásek wkr.

Klein wkr.

Biennerth wkr.

Derschatta wkr.

Ebenhoch wkr.

Peschka wkr.

Abrahamowicz wkr.

Georgi wkr.

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych

wychodzi nakładem c. k. Drukarni nadwornej i państwowej w Wiedniu, dzielnica I., Seilerstätte l. 24,
także w roku 1908. w języku

niemieckim, chorwackim, czeskim, polskim, rumuńskim, ruskim, słoweńskim i włoskim.

Prenumerata na cały **rocznik 1908** każdego z tych ośmiu wydań Dziennika ustaw państwa wynosi za egzemplarz **8 K.** Pojedyncze jego części można odbierać w miejscu lub otrzymywać bezpłatnie pocztą.

Prenumerować można w składzie c. k. Drukarni nadwornej i państwowej w Wiedniu, dzielnica I., Seilerstätte l. 24, i nabywać tamże także pojedyncze roczniki i pojedyncze części Dziennika ustaw państwa.

Ponieważ Dziennik ustaw państwa wydaje się względnie rozsyła się abonentom tylko po poprzednim złożeniu prenumeraty rocznej, przeto należy równocześnie z zaabonowaniem uiścić także przypadającą kwotę pieniężną; celem umożliwienia szybkiego i niewadliwego doręczenia pocztowego należy podać prócz dokładnego adresu mieszkania także odnośny okrąg doręczeń pocztowych.

Pojedyncze roczniki wydania **niemieckiego** można nabywać:

Rocznik	1849 za . . .	4 K 20 h	Rocznik	1869 za . . .	6 K — h	Rocznik	1889 za . . .	6 K — h
"	1850 " . . .	10 " 50 "	"	1870 " . . .	2 " 80 "	"	1890 " . . .	5 " 40 "
"	1851 " . . .	2 " 60 "	"	1871 " . . .	4 " — "	"	1891 " . . .	6 " — "
"	1852 " . . .	5 " 20 "	"	1872 " . . .	6 " 40 "	"	1892 " . . .	10 " — "
"	1853 " . . .	6 " 30 "	"	1873 " . . .	6 " 60 "	"	1893 " . . .	6 " — "
"	1854 " . . .	8 " 40 "	"	1874 " . . .	4 " 60 "	"	1894 " . . .	6 " — "
"	1855 " . . .	4 " 70 "	"	1875 " . . .	4 " — "	"	1895 " . . .	7 " — "
"	1856 " . . .	4 " 90 "	"	1876 " . . .	3 " — "	"	1896 " . . .	7 " — "
"	1857 " . . .	5 " 70 "	"	1877 " . . .	2 " — "	"	1897 " . . .	15 " — "
"	1858 " . . .	4 " 80 "	"	1878 " . . .	4 " 60 "	"	1898 " . . .	6 " — "
"	1859 " . . .	4 " — "	"	1879 " . . .	4 " 60 "	"	1899 " . . .	10 " — "
"	1860 " . . .	3 " 40 "	"	1880 " . . .	4 " 40 "	"	1900 " . . .	7 " — "
"	1861 " . . .	3 " — "	"	1881 " . . .	4 " 40 "	"	1901 " . . .	6 " — "
"	1862 " . . .	2 " 80 "	"	1882 " . . .	6 " — "	"	1902 " . . .	7 " 50 "
"	1863 " . . .	2 " 80 "	"	1883 " . . .	5 " — "	"	1903 " . . .	9 " — "
"	1864 " . . .	2 " 80 "	"	1884 " . . .	5 " — "	"	1904 " . . .	5 " — "
"	1865 " . . .	4 " — "	"	1885 " . . .	3 " 60 "	"	1905 " . . .	6 " — "
"	1866 " . . .	4 " 40 "	"	1886 " . . .	4 " 60 "	"	1906 " . . .	12 " — "
"	1867 " . . .	4 " — "	"	1887 " . . .	5 " — "	"	1907 " . . .	13 " — "
"	1868 " . . .	4 " — "	"	1888 " . . .	8 " 40 "			

Pojedyncze roczniki wydań w innych siedmiu językach od r. 1870. począwszy można nabywać po tej samej cenie co wydanie niemieckie.

Nabywającym na raz przynajmniej 10 dowolnie wybranych, zupełnych roczników Dziennika ustaw państwa przynajmniej 20%, a nabywającym na raz przynajmniej 25 dowolnie wybranych, zupełnych roczników Dziennika ustaw państwa opust 25%, zaś nabywającym na raz przynajmniej 35 dowolnie wybranych, zupełnych roczników Dziennika ustaw państwa opust 30%.

NB. Części niemieckiego wydania Dziennika ustaw państwa, które zaginęły lub doszły w stanie wadliwym, reklamować należy najpóźniej w przeciągu czterech tygodni po ich ukazaniu się, zaś części wydań nieniemieckich najpóźniej w przeciągu sześciu tygodni po wydaniu spisu rzeczy i karty tytułowej do odnośnych wydań, wprost w c. k. Drukarni nadwornej i państwowej w Wiedniu, dzielnica III., Rennweg l. 16.

Po upływie tego terminu można pojedyncze części Dziennika ustaw państwa dostać wyłącznie tylko za opłatą ceny handlowej ($\frac{1}{4}$ arkusza = 2 strony za 2 h).

Ponieważ wszystkie roczniki wydania niemieckiego począwszy od roku 1849. i wszystkie roczniki wydań w innych siedmiu językach począwszy od roku 1870. są całkowicie uzupełnione, przeto można nabyć w składzie c. k. Drukarni nadwornej i państwowej w Wiedniu, dzielnica I., Seilerstätte Nr. 24., nie tylko każdy pojedynczy rocznik po cenie wyżej podanej, lecz nawet każdą z osobna część wszystkich tych roczników po cenie handlowej ($\frac{1}{4}$ arkusza = 2 strony za 2 h); tym sposobem umożliwione zostało uzupełnienie niekompletnych roczników i zestawienie pojedynczych części podług materyi.

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Część XX. — Wydana i rozesłana dnia 10. marca 1908.

Treść: (№ 45—47.) 45. Rozporządzenie, dotyczące zaprowadzenia nowych formularzy dla dokumentów zastawu przy kredytowaniu stempla od kart do gry. — 46. Rozporządzenie, dotyczące zmiany niektórych postanowień objaśnień do taryfy celnej z dnia 13. lutego 1906. — 47. Rozporządzenie, którem zabrania się wprowadzania i sprzedaży elektrycznej baterji słuchowej G. Keith-Harveya w Londynie.

45.

Rozporządzenie Ministerstw handlu i skarbu z dnia 14. stycznia 1908.,

dotyczące zaprowadzenia nowych formularzy dla dokumentów zastawu przy kredytowaniu stempla od kart do gry.

W miejsce formularzy dla dokumentów zastawu przy kredytowaniu zapadłych należności

stemplowych od kart do gry, zaprowadzonych rozporządzeniem Ministerstw spraw wewnętrznych i skarbu z dnia 27. października 1881., Dz. u. p. Nr. 127. (wzór *F* i *G*) mają wejść w zastosowanie formularze, dołączone w dodatku.

Korytowski wlr.

Fiedler wlr.

Wzór F.**Dokument zastawu.**

Podpisanemu producentowi kart do gry N. N. w
 ulica....., Nr. kons....., dozwolono rozporządzeniem c. k.
 z dnia..... l..... przedłużenia terminu zapłaty
 opłat stemplowych od kart do gry, wyrobionych w jego zakładzie i przedstawionych przez niego w czasie
 od..... do w c. k. Urzędzie
 w..... do ostemplowania, a to aż do kwoty K, wyraźnie
 koron, pod warunkami i zastrzeżeniami, w tej mierze już istniejącymi, oraz w przy-
 szłości przez władzę skarbową wydać się mającemi, zwłaszcza zaś z zastrzeżeniem odwołania w każdym
 czasie.

Celem zabezpieczenia wierzytelności Skarbu z tytułu kredytowanych opłat, daje podpisany
 niniejszem c. k. Skarbowi państwa (dokładne wymienienie papierów
 wartościowych według wszystkich ich znamion), jako zastaw aż do kwoty K, wyraźnie
 koron wraz z 6procentowymi odsetkami zwłoki od zaległej opłaty i ewentualnymi
 kosztami ściągnięcia, które to papiery złożono celem uzyskania prawa zastawu w (wymienienie kasy.)

Niżej podpisany oświadcza nadto swoją zgodę na to, aby c. k. Skarb
 państwa na wypadek, gdyby nie zapłacono na czasie skredytowanych kwot wraz z ewentualnymi należy-
 tościami pobocznymi, był wprost uprawniony, zwłaszcza z pominięciem wszelkiej interwencji sądowej,
 zarządzić sprzedaż na giełdzie wyżej wymienionych papierów wartościowych i z uzyskanej kwoty pokryć
 zaległości wraz z ewentualnymi należyciami pobocznymi.

W razie ewentualnych sporów, nie należących w myśl ustawy przed pewien sąd wyłącznie wła-
 ściwy, właściwe są w pierwszej instancji wyłącznie sądy, kompetentne pod względem przedmiotowym
 a urzędujące w siedzibie c. k. Prokuratury skarbu w

W dowód tego kładzie się uwierzytelniony podpis.

Data:

Podpis:

.....

.....

Wzór G.**Dokument zastawu.**

Podpisanemu producentowi kart do gry N. N. w, ulica,
 Nr. kons., dozwolono rozporządzeniem c. k.
 z dnia l. przedłużenia terminu zapłaty opłat stemplowych od
 kart do gry, wyrobionych w jego zakładzie i przedstawionych przez niego w czasie od
 do w c. k. Urzędzie w
 do ostemplowania, a to aż do kwotyK, wyraźnie koron,
 pod warunkami i zastrzeżeniami, w tej mierze już istniejącymi, oraz w przyszłości przez władzę skarbową
 wydać się mającymi, zwłaszcza zaś z zastrzeżeniem odwołania w każdym czasie.

Celem zabezpieczenia wierzytelności Skarbu z tytułu opłat kredytowanych za rok kalendarzowy....
 i dalsze lata kalendarzowe, w których dozwolony tego samego kredytowania, tudzież 6 procentowych
 odsetek zwłoki i ewentualnych kosztów ściągnięcia aż do maksymalnej wysokości w łącznej kwocie
 K, wyraźnie koron, oddaje podpisany
 nieruchomości..... (dokładne oznaczenie według księgi gruntowej),
 jako hipotekę i zezwała niniejszem, aby na nieruchomościach tych wpisano hipotecznie, jego kosztem,
 prawo zastawu (łącznie prawo zastawu) na rzecz c. k. Skarbu celem zabezpieczenia kredytowanych opłat
 wraz z odsetkami i należyciami pobocznymi aż do maksymalnej kwoty K.

W razie ewentualnych sporów, nie należących w myśl ustawy przed pewien sąd wyłącznie
 właściwy, właściwe są w pierwszej instancji wyłącznie sądy, kompetentne pod względem przedmiotowym
 a urzędujące w siedzibie c. k. Prokuratorji skarbu w

W dowód tego kładzie się uwierzytelniony podpis.

Data:

Podpis:

.....

.....

46.**Rozporządzenie Ministerstw skarbu, handlu i rolnictwa z dnia 7. marca 1908.,****dotyczące zmiany niektórych postanowień objaśnień do taryfy celnej z dnia 13. lutego 1906.**

Następujące postanowienia objaśnień do taryfy celnej, wydanych na zasadzie artykułu V. ustawy o taryfie celnej z dnia 13. lutego 1906., Dz. u. p. Nr. 20., obwieszczeniem z dnia 13. czerwca 1906., Dz. u. p. Nr. 115., uzupełnia się, względnie zmienia się w sposób następujący:

W ustępie 11. uwagi 1. do Nru 62. (wiersz 10. i 11.) należy przekreślić słowa: „Lebiodka pospolita [dziki majeran];“

Notę do uwagi po Nrze 194. należy uzupełnić następującym postanowieniem:

Merceryzowane towary bawełniane Nru 195. a 1, b 1, i 200. a należy odciić tak, jak takie same towary bielone.

Po ustępie 9. uwagi 1. do Nru 599. (azot wapniowy, Nr. 652.) należy zamieścić następujący odśylacz, jako nowy ustęp:

Saletra wapniowa, porównaj uwagę 1. do Nru 652.

Ustęp 4. uwagi 6. do Nru 604. należy wykreślić.

Po ostatnim ustępie uwagi 6. do Nru 604. należy położyć przecinek (,) i dodać:

dalej także formaldehyd (formalina, także w formie pastylek i zmieszana z mydłem, jak na przykład lysoform).

Po ustępie 2. uwag do Nru 612. należy wciągnąć następujący ustęp nowy:

Białko krwi i takie białko jajowe, które ze względu na woń, jaką wydaje, przedstawia się jako zepsute i wskutek tego zupełnie nieprzydatne do celów spożywczych, należy ekspedycyować bez denaturowania według Nru 612. Białko jajowe Nru 132., nadające się do spożycia, można po zdenaturowaniu obłożyć cłem jako białko dla celów technicznych. Denaturowanie ma nastąpić według wyboru strony przez dodanie na 100 kg 1 procentu oleju terpentynowego lub 0.5 procentu naftaliny lub 1 procentu oleju kamforowego lub innego środka denaturującego, którego dopuszczenie zależy od c. k. Ministerstwa skarbu.

W ustępie 9. uwag do Nru 619. należy po słowach: „wyrobie wódki“ położyć przecinek (,) a słowa: „formaldehyd (formalina, także w formie pastylek i zmieszana z mydłem jak np. lysoform)“ należy wykreślić.

Jako ustęp 10. należy tamże wstawić:

Formaldehyd, Nr. 604. f.

W ustępie trzecim od końca uwagi 4. do Nru 630., należy na końcu przekreślić słowa „Nr. 619.“ a w ich miejsce wstawić: Nr. 604. f.

W ustępie 2. uwagi 1. do Nru 652. należy na końcu pierwszego zdania położyć zamiast kropki przecinek i dodać:

dalej saletra wapniowa do nawożenia (zwykle wprowadzana w postaci żółtawo-białych okruchów, która różni się od saletry wapniowej [azotanu wapniowego] Nru 622., służącej do celów technicznych [przemysłowych], tem, iż zawiera zanieczyszczenia zwłaszcza zaś azotyn).

Rozporządzenie niniejsze nabiera zaraz mocy obowiązującej.

Korytowski wtr.

Fiedler wtr.

Ebenhoch wtr.

47.**Rozporządzenie Ministerstw spraw wewnętrznych, handlu i skarbu z dnia 7. marca 1908.,****którem zabrania się wprowadzania i sprzedaży elektrycznej baterji słuchowej G. Keith-Harveya w Londynie.**

Na zasadzie artykułu VII. ustawy o taryfie celnej z dnia 13. lutego 1906., Dz. u. p. Nr. 20., zabrania się ze względów policyi zdrowia wprowadzania i sprzedaży aparatu „elektryczna bateria słuchowa G. Keith-Harveya w Londynie“, zalecanego jako środek leczniczy przeciw głuchocie.

Rozporządzenie niniejsze nabiera mocy obowiązującej z dniem ogłoszenia.

Korytowski wtr.

Bienert wtr.

Fiedler wtr.

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Część XXI. — Wydana i rozesłana dnia 12. marca 1908.

Treść: № 48. Rozporządzenie, którem uzupełnia się w dalszym ciągu tudzież zmienia w jednym punkcie rozporządzenie ministeryalne z dnia 27. maja 1885., dotyczące szczególnych postanowień co do przerw w pracy przy poszczególnych rodzajach przemysłu, a zmienione już względnie uzupełnione wskutek rozporządzeń ministeryalnych z dnia 2. kwietnia 1897., z dnia 4. marca 1898., z dnia 16. października 1903. i z dnia 9. stycznia 1905.

48.

Rozporządzenie Ministra handlu w porozumieniu z Ministrem spraw wewnętrznych z dnia 21. lutego 1908.,

którem uzupełnia się w dalszym ciągu tudzież zmienia w jednym punkcie rozporządzenie ministeryalne z dnia 27. maja 1885., Dz. u. p. Nr. 82., dotyczące szczególnych postanowień co do przerw w pracy przy poszczególnych rodzajach przemysłu, a zmienione już względnie uzupełnione wskutek rozporządzeń ministeryalnych z dnia 2. kwietnia 1897., Dz. u. p. Nr. 88., z dnia 4. marca 1898., Dz. u. p. Nr. 44., z dnia 16. października 1903., Dz. u. p. Nr. 210. i z dnia 9. stycznia 1905., Dz. u. p. Nr. 7.

Na zasadzie § 74. a ustawy z dnia 8. marca 1885., Dz. u. p. Nr. 22., uzupełnia się w dalszym ciągu i zmienia częściowo rozporządzenie ministeryalne z dnia 27. maja 1885., Dz. u. p. Nr. 82., któremi wydano szczególne postanowienia co do przerw w pracy w przemyśle a które doznało już zmiany względnie uzupełnienia wskutek rozporządzeń ministeryalnych z dnia 2. kwietnia 1897., Dz. u. p. Nr. 88., z dnia 4. marca 1898., Dz. u. p. Nr. 44., z dnia 16. października 1903., Dz. u. p. Nr. 210. i z dnia 9. stycznia 1905., Dz. u. p. Nr. 7. i rozporządza, co następuje:

Artykuł I.

W punkcie 10. § 1. rozporządzenia z dnia 27. maja 1885., Dz. u. p. Nr. 82., należy wtrącić

po słowach „naczyniach dyfuzyjnych“ słowa „i szarniach wiór“.

Po punkcie 23. zamieszczonym wskutek rozporządzenia z dnia 9. stycznia 1905., Dz. u. p. Nr. 7., należy dodać:

24. Samoistne zakłady elektryczne i urzędzenia elektryczne, stanowiące jedynie część zakładu przemysłowego jako zakład pomocniczy:

Robotnicy zatrudnieni przy obsłudze maszyn motorowych, regeneratorów i komutatorów winni mieć jednogodzinną przerwę w południe w drodze zmiany, jeżeli nie można wstrzymać ruchu na godzinę celem dozwoleńia przerwy południowej; następnie odpaść mogą pewne przerwy przedpołudniowe i popołudniowe. Jeżeli nie ma personalu na zmianę, można w ogóle pominąć wyznaczenie pewnego stałego czasu na przerwy w pracy i można przerwy te przełożyć na wolne chwile, które wynikają z rodzaju pracy.

25. Mechaniczne piły do rżnięcia kamieni:

Co do robotników zatrudnionych przy kratach piłowych można pominąć zachowanie stałych przerw w pracy, wyznaczonych z góry na pewien oznaczony czas i można przerwy te przełożyć na wolne chwile, które wynikają z toku robót.

Artykuł II.

Rozporządzenie niniejsze nabiera mocy obowiązującej w dniu ogłoszenia.

Bienert wtr.

Fiedler wtr.

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych

wychodzi nakładem c. k. Drukarni nadwornej i państwowej w Wiedniu, dzielnica I., Seilerstätte I. 24, także w roku 1908. w języku

niemieckim, chorwackim, czeskim, polskim, rumuńskim, ruskim, słoweńskim i włoskim.

Prenumerata na cały **rocznik 1908** każdego z tych ośmiu wydań Dziennika ustaw państwa wynosi za egzemplarz **8 K.** Pojedyncze jego części można odbierać w miejscu lub otrzymywać bezpłatnie pocztą.

Prenumerować można w składzie c. k. Drukarni nadwornej i państwowej w Wiedniu, dzielnica I., Seilerstätte I. 24, i nabywać tamże także pojedyncze roczniki i pojedyncze części Dziennika ustaw państwa.

Ponieważ Dziennik ustaw państwa wydaje się względnie rozsyła się abonentom tylko po poprzednim złożeniu prenumeraty rocznej, przeto należy równocześnie z zaabonowaniem uiścić także przypadającą kwotę pieniężną; celem umożliwienia szybkiego i niewadliwego doręczenia pocztowego należy podać prócz dokładnego adresu mieszkania także odnośny okrąg doręczeń pocztowych.

Pojedyncze roczniki wydania **niemieckiego** można nabywać:

Rocznik	1849 za . . .	4 K 20 h	Rocznik	1869 za . . .	6 K — h	Rocznik	1889 za . . .	6 K — h
"	1850 " . . .	10 " 50 "	"	1870 " . . .	2 " 80 "	"	1890 " . . .	5 " 40 "
"	1851 " . . .	2 " 60 "	"	1871 " . . .	4 " — "	"	1891 " . . .	6 " — "
"	1852 " . . .	5 " 20 "	"	1872 " . . .	6 " 40 "	"	1892 " . . .	10 " — "
"	1853 " . . .	6 " 30 "	"	1873 " . . .	6 " 60 "	"	1893 " . . .	6 " — "
"	1854 " . . .	8 " 40 "	"	1874 " . . .	4 " 60 "	"	1894 " . . .	6 " — "
"	1855 " . . .	4 " 70 "	"	1875 " . . .	4 " — "	"	1895 " . . .	7 " — "
"	1856 " . . .	4 " 90 "	"	1876 " . . .	3 " — "	"	1896 " . . .	7 " — "
"	1857 " . . .	5 " 70 "	"	1877 " . . .	2 " — "	"	1897 " . . .	15 " — "
"	1858 " . . .	4 " 80 "	"	1878 " . . .	4 " 60 "	"	1898 " . . .	6 " — "
"	1859 " . . .	4 " — "	"	1879 " . . .	4 " 60 "	"	1899 " . . .	10 " — "
"	1860 " . . .	3 " 40 "	"	1880 " . . .	4 " 40 "	"	1900 " . . .	7 " — "
"	1861 " . . .	3 " — "	"	1881 " . . .	4 " 40 "	"	1901 " . . .	6 " — "
"	1862 " . . .	2 " 80 "	"	1882 " . . .	6 " — "	"	1902 " . . .	7 " 50 "
"	1863 " . . .	2 " 80 "	"	1883 " . . .	5 " — "	"	1903 " . . .	9 " — "
"	1864 " . . .	2 " 80 "	"	1884 " . . .	5 " — "	"	1904 " . . .	5 " — "
"	1865 " . . .	4 " — "	"	1885 " . . .	3 " 60 "	"	1905 " . . .	6 " — "
"	1866 " . . .	4 " 40 "	"	1886 " . . .	4 " 60 "	"	1906 " . . .	12 " — "
"	1867 " . . .	4 " — "	"	1887 " . . .	5 " — "	"	1907 " . . .	13 " — "
"	1868 " . . .	4 " — "	"	1888 " . . .	8 " 40 "			

Pojedyncze roczniki **wydań w innych siedmiu językach** od r. 1870. począwszy można nabywać po tej samej cenie co wydanie niemieckie.

Nabywającym na raz przynajmniej 10 dowolnie wybranych, zupełnych roczników Dziennika ustaw państwa przyznaje się opust 20%, a nabywającym na raz przynajmniej 25 dowolnie wybranych, zupełnych roczników Dziennika ustaw państwa opust 25%, zaś nabywającym na raz przynajmniej 35 dowolnie wybranych, zupełnych roczników Dziennika ustaw państwa opust 30%.

NB. Części niemieckiego wydania Dziennika ustaw państwa, które **zaginięły** lub doszły **w stanie wadliwym**, reklamować należy najpóźniej **w przeciągu czterech tygodni** po ich ukazaniu się, zaś części wydań nieniemieckich najpóźniej **w przeciągu sześciu tygodni** po wydaniu spisu rzeczy i karty tytułowej do odnośnych wydań, wprost w c. k. Drukarni nadwornej i państwowej w Wiedniu, dzielnica III., Rennweg I. 16.

Po upływie tego terminu można pojedyncze części Dziennika ustaw państwa dostać wyłącznie tylko za **opłatą ceny handlowej** ($\frac{1}{4}$ arkusza = 2 strony za 2 h).

Ponieważ **wszystkie roczniki wydania niemieckiego** począwszy od roku 1849. i **wszystkie roczniki wydań w innych siedmiu językach** począwszy od roku 1870. są **całkowicie uzupełnione**, przeto można nabyć w składzie c. k. Drukarni nadwornej i państwowej w Wiedniu, dzielnica I., Seilerstätte Nr. 24., **nie tylko każdy pojedynczy rocznik po cenie wyżej podanej, lecz nawet każdą z osobna część** wszystkich tych roczników po cenie handlowej ($\frac{1}{4}$ arkusza = 2 strony za 2 h); tym sposobem umożliwiające zostało uzupełnienie niekompletnych roczników i zestawienie pojedynczych części podług materyi.

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Część XXII. — Wydana i rozesłana dnia 12. marca 1908.

Treść: № 49. Patent cesarski, dotyczący zwołania sejmu tryesteńskiego.

49.

Patent cesarski z dnia 9. marca 1908.,

dotyczący zwołania sejmu tryesteńskiego.

My Franciszek Józef Pierwszy,
z Bożej łaski Cesarz Austriacki,

Król Węgierski i Czeski, Dalmatyński, Kroacki, Sławoński, Galicyjski, Lodomeryjski i Illiryjski; Król Jerozolimski itd.; Arcyksiążę Austriacki; Wielki książę Toskański i Krakowski; Książę Lotaryński, Solnogradzki, Styryjski, Karyntyjski, Kraiński i Bukowiński; Wielki Książę Siedmiogrodzki; Margrabia Morawski; Książę Górno- i Dolno-Śląski, Modeński, Parmański, Piacencki i Gwastalski, Oświęcimski i Zatorski, Cieszyński, Fryulski, Dubrownicki i Zadarski; Uksiążęcony Hrabia na Habsburgu i Tyrolu,

Kyburgu, Gorycyi i Gradysce; Książę na Trydencie i Bryksenie; Margrabia Górno- i Dolno-Łużycki i Istryjski; Hrabia na Hohenembsie, Feldkirchu, Bregencyi, Sonnenbergu itd.; Pan na Tryeście, Kotorze i Windyjskiej Marchii; Wielki Wojewoda Województwa Serbskiego itd. itd. itd.

wiadomo czynimy:

Sejm bezpośrednio podległego miasta Tryestu z okręgiem zwołany zostaje na dzień 16. marca 1908., do ustawowego miejsca zebrania.

Dan w Naszem stołecznem i rezydencyjnym mieście Wiedniu, dnia 9. marca tysiąc dziewięćsetnego ósmego, Naszego panowania sześćdziesiątego roku.

Franciszek Józef wkr.

Beck wkr.

Korytowski wkr.

Marchet wkr.

Fiedler wkr.

Gessmann wkr.

Prášek wkr.

Klein wkr.

Biennerth wkr.

Derschatta wkr.

Ebenhoch wkr.

Peschka wkr.

Abrahamowicz wkr.

Georgi wkr.

Dziennik ustaw państwa

dia

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych

wychodzi nakładem c. k. Drukarni nadwornej i państwowej w Wiedniu, dzielnica I., Seilerstätte l. 24, także w roku 1908. w języku

niemieckim, chorwackim, czeskim, polskim, rumuńskim, ruskim, słoweńskim i włoskim.

Prenumerata na cały **rocznik 1908** każdego z tych ośmiu wydań Dziennika ustaw państwa wynosi za egzemplarz **8 K.** Pojedyncze jego części można odbierać w miejscu lub otrzymywać bezpłatnie pocztą.

Prenumerować można w składzie c. k. Drukarni nadwornej i państwowej w Wiedniu, dzielnica I., Seilerstätte l. 24, i nabywać tamże także pojedyncze roczniki i pojedyncze części Dziennika ustaw państwa.

Ponieważ Dziennik ustaw państwa wydaje się względnie rozsyła się abonentom tylko po poprzednim złożeniu prenumeraty rocznej, przeto należy równocześnie z zaabonowaniem uiścić także przypadającą kwotę pieniężną; celem umożliwienia szybkiego i niewadliwego doręczenia pocztowego należy podać prócz dokładnego adresu mieszkania także odnośny okrąg doręczeń pocztowych.

Pojedyncze roczniki wydania **niemieckiego** można nabywać:

Rocznik	1849 za . . .	4 K 20 h	Rocznik	1869 za . . .	6 K — h	Rocznik	1889 za . . .	6 K — h
"	1850 " . . .	10 " 50 "	"	1870 " . . .	2 " 80 "	"	1890 " . . .	5 " 40 "
"	1851 " . . .	2 " 60 "	"	1871 " . . .	4 " — "	"	1891 " . . .	6 " — "
"	1852 " . . .	5 " 20 "	"	1872 " . . .	6 " 40 "	"	1892 " . . .	10 " — "
"	1853 " . . .	6 " 30 "	"	1873 " . . .	6 " 60 "	"	1893 " . . .	6 " — "
"	1854 " . . .	8 " 40 "	"	1874 " . . .	4 " 60 "	"	1894 " . . .	6 " — "
"	1855 " . . .	4 " 70 "	"	1875 " . . .	4 " — "	"	1895 " . . .	7 " — "
"	1856 " . . .	4 " 90 "	"	1876 " . . .	3 " — "	"	1896 " . . .	7 " — "
"	1857 " . . .	5 " 70 "	"	1877 " . . .	2 " — "	"	1897 " . . .	15 " — "
"	1858 " . . .	4 " 80 "	"	1878 " . . .	4 " 60 "	"	1898 " . . .	6 " — "
"	1859 " . . .	4 " — "	"	1879 " . . .	4 " 60 "	"	1899 " . . .	10 " — "
"	1860 " . . .	3 " 40 "	"	1880 " . . .	4 " 40 "	"	1900 " . . .	7 " — "
"	1861 " . . .	3 " — "	"	1881 " . . .	4 " 40 "	"	1901 " . . .	6 " — "
"	1862 " . . .	2 " 80 "	"	1882 " . . .	6 " — "	"	1902 " . . .	7 " 50 "
"	1863 " . . .	2 " 80 "	"	1883 " . . .	5 " — "	"	1903 " . . .	9 " — "
"	1864 " . . .	2 " 80 "	"	1884 " . . .	5 " — "	"	1904 " . . .	5 " — "
"	1865 " . . .	4 " — "	"	1885 " . . .	3 " 60 "	"	1905 " . . .	6 " — "
"	1866 " . . .	4 " 40 "	"	1886 " . . .	4 " 60 "	"	1906 " . . .	12 " — "
"	1867 " . . .	4 " — "	"	1887 " . . .	5 " — "	"	1907 " . . .	13 " — "
"	1868 " . . .	4 " — "	"	1888 " . . .	8 " 40 "			

Pojedyncze roczniki **wydań w innych siedmiu językach** od r. 1870. począwszy można nabywać po tej samej cenie co wydanie niemieckie.

Nabywającym na raz przynajmniej 10 dowolnie wybranych, zupełnych roczników Dziennika ustaw państwa przysznaje się opust 20%, a nabywającym na raz przynajmniej 25 dowolnie wybranych, zupełnych roczników Dziennika ustaw państwa opust 25%, zaś nabywającym na raz przynajmniej 35 dowolnie wybranych, zupełnych roczników Dziennika ustaw państwa opust 30%.

NB. Części niemieckiego wydania Dziennika ustaw państwa, które **zaginięły** lub doszły **w stanie wadliwym**, reklamować należy najpóźniej **w przeciągu czterech tygodni** po ich ukazaniu się, zaś części wydań nieniemieckich najpóźniej **w przeciągu sześciu tygodni** po wydaniu spisu rzeczy i karty tytułowej do odnośnych wydań, wprost w c. k. Drukarni nadwornej i państwowej w Wiedniu, dzielnica III., Rennweg l. 16.

Po upływie tego terminu można pojedyncze części Dziennika ustaw państwa dostać wyłącznie tylko **za opłatą ceny handlowej** ($\frac{1}{4}$ arkusza = 2 strony za 2 h).

Ponieważ **wszystkie roczniki wydania niemieckiego** począwszy od roku 1849. i **wszystkie roczniki wydań w innych siedmiu językach** począwszy od roku 1870. są **całkowicie uzupełnione**, przeto można nabyć w składzie c. k. Drukarni nadwornej i państwowej w Wiedniu, dzielnica I., Seilerstätte Nr. 24., **nie tylko każdy pojedynczy rocznik po cenie wyżej podanej, lecz nawet każdą z osobna część** wszystkich tych roczników po cenie handlowej ($\frac{1}{4}$ arkusza = 2 strony za 2 h); tym sposobem umożliwione zostało uzupełnienie niekompletnych roczników i zestawienie pojedynczych części podług materyi.

Rok 1908.

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Część XXIII. — Wydana i rozesłana dnia 20. marca 1908.

Treść: (№ 50 i 51.) 50. Obwieszczenie, dotyczące przekazywania towarów, wywożonych do Rosyi w obrocie kolejowym pod kontrolą celną. — 51. Rozporządzenie, dotyczące zastrzeżenia prawa reklamacji przy ocleniach, dokonywanych przez c. k. pocztę.

50.

Obwieszczenie Ministerstwa skarbu w porozumieniu z Ministerstwem kolei żelaznych z dnia 7. marca 1908.,

dotyczące przekazywania towarów, wywożonych do Rosyi w obrocie kolejowym pod kontrolą celną.

W uzupełnieniu konwencji z dnia 3. października (21. września) 1851., Dz. u. p. Nr. 127. z roku 1852., i z dnia 19. (7.) lutego 1901., Dz. u. p. Nr. 26., zawarto z cesarskim rosyjskim Rządem w drodze dokonanej dnia 27. (14.) lutego 1908. wymiany not dyplomatycznych, umowę tej treści, iż towary, wywożone z Austrii do Rosyi w obrocie kolejowym pod kontrolą celną, przekazywane będą, celem kontroli nad ich rzeczywistym wywiezieniem, przez główne urzędy celne Szczakowa, Brody, Podwołoczyska i Nowosielica do leżących po drugiej stronie, rosyjskich urzędów celnych, wwozowych oraz iż te ostatnie urzędy potwierdzać będą odebranie odnośnych przesyłek po przeprowadzeniu powierzchownego badania.

Celem uzyskania klauzuli odbioru ze strony rosyjskiego urzędu celnego, wwozowego, winny strony lub w ich zastępstwie organy kolejowe austriackiej stacji granicznej wygotować osobny egzemplarz listu przewozowego, odnoszącego się do dotyczącej przesyłki, który należy wyraźnie oznaczyć jako list przewozowy, będący dokumentem celnym, a nadto zaopatrzyć zapiskiem „dla celów

postępowania przekazawczego“, umieszczonym na nim w miejscu wpadającym w oczy, w języku niemieckim i rosyjskim.

Skoro egzemplarz listu przewozowego, zaopatrzony potwierdzeniem odbioru ze strony rosyjskiego urzędu celnego, wwozowego, zwrócony będzie do austriackiego urzędu celnego, wwozowego, wówczas zamieści urząd ten na dokumencie przekazawczym, odnoszącym się do przesyłki, względnie na deklaracji wwozowej potwierdzenie rzeczywistego wyjścia przesyłki z austriacko-węgierskiego obszaru celnego.

Dotycząca umowa nabywa mocy obowiązującej z dniem 1. kwietnia 1908.

Korytowski wtr.

Derschatta wtr.

51.

Rozporządzenie Ministerstw skarbu i handlu z dnia 14. marca 1908.,

dotyczące zastrzeżenia prawa reklamacji przy ocleniach, dokonywanych przez c. k. pocztę.

Odnośnie do § 17., ustęp 2. i 3. przepisu wykonawczego do ustawy o taryfie celnej z dnia 13. lutego 1906., Dz. u. p. Nr. 22., rozporządza się co następuje:

Przy ocleniach, dokonywanych przez pocztę bez współudziału stron, wolno tym ostatnim w myśl § 17., ustęp 2. przepisu wykonawczego do ustawy o taryfie celnej, zaczepić oclenie z powodu niewła-

ściwego taryfowania. Reklamacje takie można jednak tylko wówczas poddać merytorycznemu rozpoznaniu, jeżeli rzeczywista jakość towaru da się później stwierdzić w sposób niewątpliwy, w drodze dodatkowej rewizji całej przesyłki lub przez przedstawienie próbek, których tożsamość uznają urzędnicy, przedsiębiorcy oględziny, albo przy użyciu innych środków pomocniczych.

W tych wypadkach jednak, w których strona liczy z góry na pewien ściśle oznaczony wymiar cła, może ona w drodze reklamacji zapewnić sobie merytoryczne rozpoznanie w ten sposób, iż w deklaracji zawartości celnej uwidoczni taryfowanie, jakiego żąda, podając wyraźny numer taryfy i stopę celną, z tym dodatkiem, że w razie odmiennej ekspedycji różnica zdań co do taryfowania ma być rozpatrzona z urzędu. Zarazem wyrazić należy w deklaracji zawartości celnej także upoważnienie zakładu pocztowego do pobrania z przesyłki próbek, potrzebnych w celu merytorycznego załatwienia reklamacji, do zabezpieczenia ich tożsamości w porozumieniu z ekspedującym urzędem celnym i do

zarządzenia ich zbadania, o ile to okaże się potrzebne. Strona winna również zobowiązać się do ponoszenia kosztów rozbioru, jeżeli rozstrzygnięcie merytoryczne potwierdzi sprawozdanie urzędu celnego.

Zapisek ten, posiadający cechę ustnego oświadczenia strony, należy zamieścić na deklaracjach zawartości celnej w sposób, wpadający w oczy, w następującej osnowie:

„Cło należy wymierzyć według numeru taryfy w kwocie K h, w przeciwnym razie zastrzega się wniesienie reklamacji i zezwala na pobranie próbek. Ewentualne koszty rozbioru zwrócę, jeżeli orzeczenie urzędu celnego będzie potwierdzone.“

Strona winna podpisać zapisek ten.

Rozporządzenie niniejsze nabiera zaraz mocy obowiązującej.

Korytowski wtr.

Fiedler wtr.

Rok 1908.

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Cześć XXIV. — Wydana i rozesłana dnia 24. marca 1908.

Treść: (№ 52 i 53.) 52. Rozporządzenie, którem uzupełnia się § 7. rozporządzenia ministeryalnego z dnia 24. października 1897., o prowadzeniu egzekucyi na wierzytelności, przysługujące względem skarbu państwa lub funduszu, który zostaje pod zarządem publicznym. — 53. Obwieszczenie, dotyczące dopuszczenia wodomierza typu XLV. do urzędowego uwierzytelniania.

52.

Rozporządzenie pełnego Ministerstwa z dnia 15. marca 1908.,

którem uzupełnia się § 7. rozporządzenia ministeryalnego z dnia 24. października 1897., Dz. u. p. Nr. 250., o prowadzeniu egzekucyi na wierzytelności, przysługujące względem skarbu państwa lub funduszu, który zostaje pod zarządem publicznym.

Szczegółowe postanowienia co do wypłaty za pośrednictwem pocztowej kasy oszczędności.

Jeżeli wypłata, przekazanej przez sąd wierzytelności, lub przekazanej części wierzytelności przychodzi do skutku stosownie do obowiązujących przepisów kasowych za pośrednictwem pocztowej kasy oszczędności, natenczas nie potrzeba dostarczać oryginalnych dokumentów dłużnych i wygotowań uchwał sądowych, o których mowa w ustępach 1. i 8. Także pokwitowanie nie wymaga w takim wypadku uwierzytelnienia.

Jeżeli zapłata przychodzi do skutku przy użyciu dostarczonego przez stronę poświadczenia składawczego pocztowej kasy oszczędności, przez wpłacenie gotówki na rachunek uprawnionego do poboru, winna jednak kasa (organ likwidujący) zbadać poprzednio, czy oznaczenie posiadacza konta, zawarte w poświadczeniu składawczem, nie różni się co do nazwiska, adresu itd. od dat urzędowych tak dalece, iż mogłaby zachodzić wątpliwość co do tożsamości posiadacza konta z uprawnionym do poboru.

Jeżeli natomiast wypłata przychodzi do skutku w obrocie klirngowym przez zapisanie na poczet rachunku uprawnionego do poboru, natenczas winien organ likwidujący stwierdzić na podstawie spisów posiadaczy kont, wydanych przez Urząd pocztowych kas oszczędności, czy strona podała w pokwitowaniu właściwe konto.

Przy wypłacie za pośrednictwem pocztowej kasy oszczędności pominie się każdorazowe zanotowanie upłat częściowych na wekslu oryginalnym, będące obowiązkiem wierzyciela wekslowego w myśl ustępu 9., jeżeli strona złoży weksel w wyznaczonej jej kasie i wyraźnie zgodzi się na to, iż weksel wydany będzie jedynie po potwierdzeniu na nim przez wierzyciela zapłat, uskutecznionych aż do chwili jego wydania.

Jeżeli nie złożono takiego oświadczenia, natenczas wypłata za pośrednictwem pocztowej kasy oszczędności nie może przyjść do skutku, a stronie służy wolność podejmowania przypadających, przekazanych kwot, wprost w kasie w gotówce.

Rozporządzenie niniejsze nabiera mocy obowiązującej z dniem ogłoszenia.

Beck wlr.

Korytowski wlr.

Marchet wlr.

Fiedler wlr.

Gessmann wlr.

Prášek wlr.

Klein wlr.

Bienerth wlr.

Derschatta wlr.

Ebenhoch wlr.

Peschka wlr.

Abrahamowicz wlr.

Georgi wlr.

53.**Obwieszczenie Ministerstwa handlu z dnia 16. marca 1908.,**

dotyczące dopuszczenia wodomierza typu XLV. do urzędowego uwierzytelniania.

Na zasadzie ustawy z dnia 23. lipca 1871., Dz. u. p. Nr. 16. z r. 1872., tudzież w wykonaniu przepisów^o o urzędowym badaniu i uwierzytelnianiu przyrządów do pomiaru zużycia wody, ogłoszonych rozporządzeniem Ministerstwa handlu z dnia 8. lipca 1902., Dz. u. p. Nr. 146., dopuściła c. k. główna Komisya miar i wag opisany poniżej wodomierz typu XLV do urzędowego uwierzytelniania.

Fiedler wir.

O p i s

(z ryciną)

wodomierza typu XLV.

Wodomierze tego typu (porów. następujące figury 1 i 2) różnią się od wodomierzy typu IX *a*

(porów. Dz. u. p. Nr. 29. z r. 1904.) głównie urządzeniem sita, koła wolnego, przyrządu do regulowania i przyrządu ruchowego.

Sito *S* wbudowane jest stale w kanał dopływowy *k*₁.

Kanał dopływowy *k*₁ i kanał odpływowy *k*₂ wchodzą we formie stycznych w tej samej wysokości do skrzynki *G*.

Koło skrzydlate *F* umieszczone jest wprost w skrzynce.

Skrzydła do regulowania *m* przyśrubowane są do dna przyrządu ruchowego *L* tak, iż można je nastawiać.

Przyrząd ruchowy, dokoła którego płynie woda, przenosi ruch koła skrzydlatego za pomocą walca *w* na liczydło *Z*.

W rycinach typów IX *a* i XLV oznaczono odpowiadające sobie części składowe temi samymi literami.

Wiedeń, dnia 25. lutego 1908.

C. k. główna Komisya miar i wag:

Lang wir.

Wodomierz typu XLV.

(przedstawiony do wypróbowania typu przez firmę „Spółka wyrobu wodomierzy z ogr. odp.“, Wiedeń.)

Fig. 1.

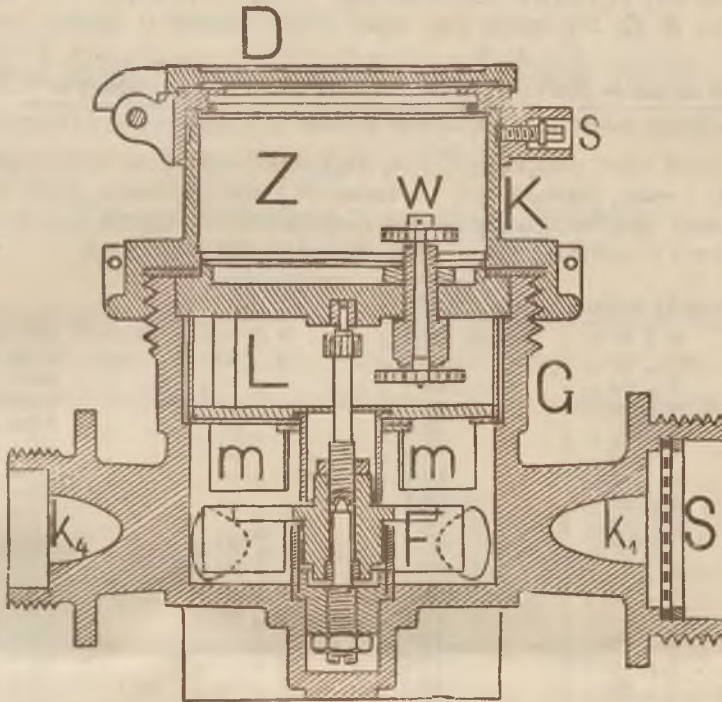
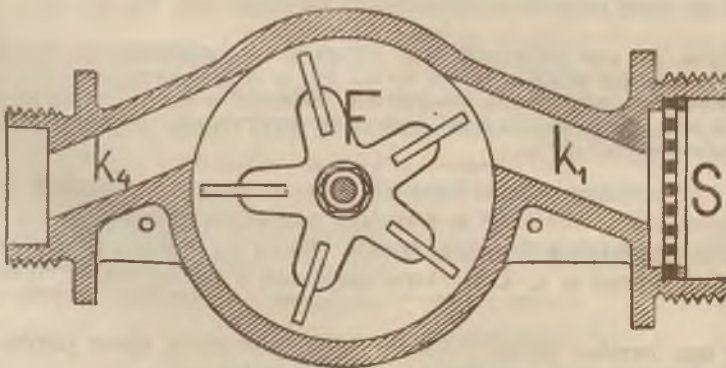

Fig. 2.

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych

wychodzi nakładem c. k. Drukarni nadwornej i państwowej w Wiedniu, dzielnica I., Seilerstätte l. 24, także w roku 1908. w języku

niemieckim, chorwackim, czeskim, polskim, rumuńskim, ruskim, słoweńskim i włoskim.

Prenumerata na cały **rocznik 1908** każdego z tych ośmiu wydań Dziennika ustaw państwa wynosi za egzemplarz **8 K.** Pojedyncze jego części można odbierać w miejscu lub otrzymywać bezpłatnie pocztą.

Prenumerować można w składzie c. k. Drukarni nadwornej i państwowej w Wiedniu, dzielnica I., Seilerstätte l. 24, i nabywać tamże także pojedyncze roczniki i pojedyncze części Dziennika ustaw państwa.

Ponieważ Dziennik ustaw państwa wydaje się względnie rozsyła się abonentom tylko po poprzednim złożeniu prenumeraty rocznej, przeto należy równocześnie z zaabonowaniem uiścić także przypadającą kwotę pieniężną; celem umożliwienia szybkiego i niewadliwego doręczenia pocztowego należy podać prócz dokładnego adresu mieszkania także odnośny okrąg doręczeń pocztowych.

Pojedyncze roczniki wydania **niemieckiego** można nabywać:

Rocznik 1849 za	4 K 20 h	Rocznik 1869 za	6 K — h	Rocznik 1889 za	6 K — h
" 1850 "	10 " 50 "	" 1870 "	2 " 80 "	" 1890 "	5 " 40 "
" 1851 "	2 " 60 "	" 1871 "	4 " — "	" 1891 "	6 " — "
" 1852 "	5 " 20 "	" 1872 "	6 " 40 "	" 1892 "	10 " — "
" 1853 "	6 " 30 "	" 1873 "	6 " 60 "	" 1893 "	6 " — "
" 1854 "	8 " 40 "	" 1874 "	4 " 60 "	" 1894 "	6 " — "
" 1855 "	4 " 70 "	" 1875 "	4 " — "	" 1895 "	7 " — "
" 1856 "	4 " 90 "	" 1876 "	3 " — "	" 1896 "	7 " — "
" 1857 "	5 " 70 "	" 1877 "	2 " — "	" 1897 "	15 " — "
" 1858 "	4 " 80 "	" 1878 "	4 " 60 "	" 1898 "	6 " — "
" 1859 "	4 " — "	" 1879 "	4 " 60 "	" 1899 "	10 " — "
" 1860 "	3 " 40 "	" 1880 "	4 " 40 "	" 1900 "	7 " — "
" 1861 "	3 " — "	" 1881 "	4 " 40 "	" 1901 "	6 " — "
" 1862 "	2 " 80 "	" 1882 "	6 " — "	" 1902 "	7 " 50 "
" 1863 "	2 " 80 "	" 1883 "	5 " — "	" 1903 "	9 " — "
" 1864 "	2 " 80 "	" 1884 "	5 " — "	" 1904 "	5 " — "
" 1865 "	4 " — "	" 1885 "	3 " 60 "	" 1905 "	6 " — "
" 1866 "	4 " 40 "	" 1886 "	4 " 60 "	" 1906 "	12 " — "
" 1867 "	4 " — "	" 1887 "	5 " — "	" 1907 "	13 " — "
" 1868 "	4 " — "	" 1888 "	8 " 40 "		

Pojedyncze roczniki **wydań w innych siedmiu językach** od r. 1870. począwszy można nabywać po tej samej cenie co wydanie niemieckie.

Nabywającym na raz przynajmniej 10 dowolnie wybranych, zupełnych roczników Dziennika ustaw państwa przynajmniej 20%, a nabywającym na raz przynajmniej 25 dowolnie wybranych, zupełnych roczników Dziennika ustaw państwa opust 25%, zaś nabywającym na raz przynajmniej 35 dowolnie wybranych, zupełnych roczników Dziennika ustaw państwa opust 30%.

NB. Części niemieckiego wydania Dziennika ustaw państwa, które zaginęły lub doszły w stanie wadliwym, reklamować należy najpóźniej w przeciągu czterech tygodni po ich ukazaniu się, zaś części wydań nieniemieckich najpóźniej w przeciągu sześciu tygodni po wydaniu spisu rzeczy i karty tytułowej do odnośnych wydań, wprost w c. k. Drukarni nadwornej i państwowej w Wiedniu, dzielnica III., Rennweg l. 16.

Po upływie tego terminu można pojedyncze części Dziennika ustaw państwa dostać wyłącznie tylko za opłatą ceny handlowej ($\frac{1}{4}$ arkusza = 2 strony za 2 h).

Ponieważ wszystkie roczniki wydania niemieckiego począwszy od roku 1849. i wszystkie roczniki wydań w innych siedmiu językach począwszy od roku 1870. są całkowicie uzupełnione, przeto można nabyć w składzie c. k. Drukarni nadwornej i państwowej w Wiedniu, dzielnica I., Seilerstätte Nr. 24., nie tylko każdy pojedynczy rocznik po cenie wyżej podanej, lecz nawet każdą z osobna część wszystkich tych roczników po cenie handlowej ($\frac{1}{4}$ arkusza = 2 strony za 2 h); tym sposobem umożliwione zostało uzupełnienie niekompletnych roczników i zestawienie pojedynczych części podług materyi.

Rok 1908.

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Część XXV. — Wydana i rozesłana dnia 24. marca 1908.

Treść: № 54. Patent cesarski dotyczący zwołania sejmów Krainy, Moraw i Vorarlbergu.

54.

Patent cesarski z dnia 22. marca 1908.,

dotyczący zwołania sejmów Krainy, Moraw i Vorarlbergu.

My Franciszek Józef Pierwszy,
z Bożej łaski Cesarz Austriacki,

Król Węgierski i Czeski, Dalmatyński i Kroacki, Sławoński, Galicyjski, Lodomeryjski i Illiryjski; Król Jerozolimski itd.; Arcyksiążę Austriacki; Wielki książę Toskański i Krakowski; Książę Lotaryński, Solnogradzki, Styryjski, Karyntyjski, Kraiński i Bukowiński; Wielki Książę Siedmiogrodzki; Margrabia Morawski; Książę Górno- i Dolno-Śląski, Modeński, Parmański, Piacencki i Gwastalski, Oświęcimski i Zatorski, Cieszyński, Fryuński, Dubrownicki i Zadarski; Uksiążęcony Hrabia na Habsburgu i Tyrolu, Kyburgu, Gorycyi i Gradysce; Książę na Trydencie i Bryksenie; Margrabia Górno- i Dolno-Łużycki i Istrijski; Hrabia na Hohenemsie,

Feldkirchu, Bregencyi, Sonnenbergu itd.; Pan na Tryeście, Kotorze i Windyjskiej Marchii; Wielki Wojewoda Województwa Serbskiego itd. itd. itd.

wiadomo czynimy:

Sejm księstwa Krainy zwołany zostaje na dzień 27. marca 1908. do swego ustawowego miejsca zebrania.

Odroczone na zasadzie Naszych postanowień sejmy Margrabstwa morawskiego i kraju Vorarlbergu zwołane zostają celem podjęcia na nowo swych czynności do swych ustawowych miejsc zebrania na dzień 27. marca 1908.

Dan w Naszem stołecznem i rezydencyjnym mieście Wiedniu, dnia 22. marca tysiąc dziewięćsetnego ósmego, Naszego panowania sześćdziesiątego roku.

Franciszek Józef wkr.

Beck wkr.

Korytowski wkr.

Marchet wkr.

Fiedler wkr.

Gessmann wkr.

Prášek wkr.

Klein wkr.

Biennerth wkr.

Derschatta wkr.

Ebenhoch wkr.

Peschka wkr.

Abrahamowicz wkr.

Georgi wkr.

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych

wychodzi nakładem c. k. Drukarni nadwornej i państwowej w Wiedniu, dzielnica I., Seilerstätte l. 24, także w roku 1908. w języku

niemieckim, chorwackim, czeskim, polskim, rumuńskim, ruskim, słoweńskim i włoskim.

Prenumerata na cały **rocznik 1908** każdego z tych ośmiu wydań Dziennika ustaw państwa wynosi za egzemplarz **8 K.** Pojedyncze jego części można odbierać w miejscu lub otrzymywać bezpłatnie pocztą.

Prenumerować można w składzie c. k. Drukarni nadwornej i państwowej w Wiedniu, dzielnica I., Seilerstätte l. 24, i nabywać tamże także pojedyncze roczniki i pojedyncze części Dziennika ustaw państwa.

Ponieważ Dziennik ustaw państwa wydaje się względnie rozsyła się abonentom tylko po poprzednim złożeniu prenumeraty rocznej, przeto należy równocześnie z zaabonowaniem uiścić także przypadającą kwotę pieniężną; celem umożliwienia szybkiego i niewadliwego doręczenia pocztowego należy podać prócz dokładnego adresu mieszkania także odnośny okrąg doręczeń pocztowych.

Pojedyncze roczniki wydania **niemieckiego** można nabywać:

Rocznik	1849 za . . .	4 K 20 h	Rocznik	1869 za . . .	6 K — h	Rocznik	1889 za . . .	6 K — h
"	1850 " . . .	10 " 50 "	"	1870 " . . .	2 " 80 "	"	1890 " . . .	5 " 40 "
"	1851 " . . .	2 " 60 "	"	1871 " . . .	4 " — "	"	1891 " . . .	6 " — "
"	1852 " . . .	5 " 20 "	"	1872 " . . .	6 " 40 "	"	1892 " . . .	10 " — "
"	1853 " . . .	6 " 30 "	"	1873 " . . .	6 " 60 "	"	1893 " . . .	6 " — "
"	1854 " . . .	8 " 40 "	"	1874 " . . .	4 " 60 "	"	1894 " . . .	6 " — "
"	1855 " . . .	4 " 70 "	"	1875 " . . .	4 " — "	"	1895 " . . .	7 " — "
"	1856 " . . .	4 " 90 "	"	1876 " . . .	3 " — "	"	1896 " . . .	7 " — "
"	1857 " . . .	5 " 70 "	"	1877 " . . .	2 " — "	"	1897 " . . .	15 " — "
"	1858 " . . .	4 " 80 "	"	1878 " . . .	4 " 60 "	"	1898 " . . .	6 " — "
"	1859 " . . .	4 " — "	"	1879 " . . .	4 " 60 "	"	1899 " . . .	10 " — "
"	1860 " . . .	3 " 40 "	"	1880 " . . .	4 " 40 "	"	1900 " . . .	7 " — "
"	1861 " . . .	3 " — "	"	1881 " . . .	4 " 40 "	"	1901 " . . .	6 " — "
"	1862 " . . .	2 " 80 "	"	1882 " . . .	6 " — "	"	1902 " . . .	7 " 50 "
"	1863 " . . .	2 " 80 "	"	1883 " . . .	5 " — "	"	1903 " . . .	9 " — "
"	1864 " . . .	2 " 80 "	"	1884 " . . .	5 " — "	"	1904 " . . .	5 " — "
"	1865 " . . .	4 " — "	"	1885 " . . .	3 " 60 "	"	1905 " . . .	6 " — "
"	1866 " . . .	4 " 40 "	"	1886 " . . .	4 " 60 "	"	1906 " . . .	12 " — "
"	1867 " . . .	4 " — "	"	1887 " . . .	5 " — "	"	1907 " . . .	13 " — "
"	1868 " . . .	4 " — "	"	1888 " . . .	8 " 40 "			

Pojedyncze roczniki **wydań w innych siedmiu językach** od r. 1870. począwszy można nabywać po tej samej cenie co wydanie niemieckie.

Nabywającym na raz przynajmniej 10 dowolnie wybranych, zupełnych roczników Dziennika ustaw państwa przyznaje się opust 20%, a nabywającym na raz przynajmniej 25 dowolnie wybranych, zupełnych roczników Dziennika ustaw państwa opust 25%, zaś nabywającym na raz przynajmniej 35 dowolnie wybranych, zupełnych roczników Dziennika ustaw państwa opust 30%.

NB. Części niemieckiego wydania Dziennika ustaw państwa, które zaginęły lub doszły w stanie wadliwym, reklamować należy najpóźniej w **przeciągu czterech tygodni** po ich ukazaniu się, zaś części wydań nieniemieckich najpóźniej w **przeciągu sześciu tygodni** po wydaniu spisu rzeczy i karty tytułowej do odnośnych wydań, wprost w c. k. Drukarni nadwornej i państwowej w Wiedniu, dzielnica III., Rennweg l. 16.

Po upływie tego terminu można pojedyncze części Dziennika ustaw państwa dostać wyłącznie tylko **za opłatą ceny handlowej** ($\frac{1}{4}$ arkusza = 2 strony za 2 h).

Ponieważ **wszystkie roczniki wydania niemieckiego** począwszy od roku 1849. i **wszystkie roczniki wydań w innych siedmiu językach** począwszy od roku 1870. są całkowicie uzupełnione, przeto można nabyć w składzie c. k. Drukarni nadwornej i państwowej w Wiedniu, dzielnica I., Seilerstätte Nr. 24., nie tylko każdy pojedynczy rocznik po cenie wyżej podanej, lecz nawet każdą z osobna część wszystkich tych roczników po cenie handlowej ($\frac{1}{4}$ arkusza = 2 strony za 2 h); tym sposobem umożliwiające zostało uzupełnienie niekompletnych roczników i zestawienie pojedynczych części podług materyi.

Rok 1908.

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Część XXVI. — Wydana i rozesłana dnia 27. marca 1908.

Treść: *M* 55. Obwieszczenie, dotyczące udzielenia koncesyi na normalnotorową kolej lokalną z Friedbergu do Aspang i zmiany postanowień koncesyjnych dla kolei lokalnych z Fürstenfeldu do Hartbergu z odnogą do Neudau oraz z Hartbergu do Friedbergu.

55.

Obwieszczenie Ministerstwa kolei żelaznych z dnia 23. marca 1908.,

dotyczące udzielenia koncesyi na normalnotorową kolej lokalną z Friedbergu do Aspang i zmiany postanowień koncesyjnych dla kolei lokalnych z Fürstenfeldu do Hartbergu z odnogą do Neudau oraz z Hartbergu do Friedbergu.

Na zasadzie Najwyższego upoważnienia nadają w porozumieniu z interesowanymi Ministerstwami spółce akcyjnej „Kolej lokalna Fürstenfeld—Hartberg (—Neudau)“ w Gracu koncesyę na budowę i utrzymywanie w ruchu kolei lokalnej, która ma być wykonana jako normalnotorowa kolej główna drugorzędna z Friedbergu do Aspang, a to w myśl postanowień ustawy o koncesyach na koleje żelazne z dnia 14. września 1854., Dz. u. p. Nr. 238., jakoteż ustaw z dnia 31. grudnia 1894., Dz. u. p. Nr. 2. z r. 1895., z dnia 24. grudnia 1905., Dz. u. p. Nr. 216., i z dnia 19. lutego 1907., Dz. u. p. Nr. 69.

Z tego powodu ustala się na nowo wynikające z koncesyi prawa i obowiązki wymienionej spółki akcyjnej odpowiednio do zmienionych stosunków w sposób następujący:

Rozdział I.

§ 1.

Postanowienia §§ 1. aż do 4. włącznie i § 10. Najwyższego dokumentu koncesyjnego z dnia 22. lipca 1890., Dz. u. p. Nr. 163. dla kolei lokalnej z Fürstenfeldu do Hartbergu z odnogą do Neudau oraz postanowienia §§ 1., 7. i 8. dokumentu koncesyjnego z dnia 28. września 1901., Dz. u. p. Nr. 150. dla kolei lokalnej z Hartbergu do Friedbergu zatrzymają i nadal moc obowiązującą; natomiast przestają obowiązywać postanowienia §§ 5. aż do 9. włącznie i § 11. aż do 15. włącznie Najwyższego dokumentu koncesyjnego z dnia 22. lipca 1890., Dz. u. p. Nr. 163., tudzież postanowienia §§ 2. aż do 6. włącznie i §§ 9. aż do 14. włącznie dokumentu koncesyjnego z dnia 28. września 1901., Dz. u. p. Nr. 150., oraz obwieszczenia c. k. Ministerstwa kolei żelaznych z dnia 19. sierpnia 1907., Dz. u. p. Nr. 216., dotyczącego uzupełnienia dokumentu koncesyjnego z dnia 28. września 1901., Dz. u. p. Nr. 150. dla kolei lokalnej z Hartbergu do Friedbergu.

§ 2.

Co do kolei lokalnej z Friedbergu do Aspang korzysta spółka z dobrodziejstw, przewidzianych w artykule V. ustawy z dnia 31. grudnia 1894., Dz. u. p. Nr. 2. z roku 1895.

§ 3.

Budowę kolei żelaznej z Friedbergu do Aspang należy ukończyć najpóźniej w przeciągu trzech lat, licząc od dnia dzisiejszego. Gotową kolej oddać należy bezzwłocznie do użytku publicznego i utrzymywać ją w nieprzerwanym ruchu przez cały czas trwania koncesyi.

Jako rękojmię dotrzymania powyższego terminu budowy, jakoteż wykonania i urządzenia kolei zgodnie z warunkami koncesyi złożyć ma spółka na żądanie c. k. rządu odpowiednią kaucyę w papierach wartościowych, nadających się do lokacyi pieniędzy sierocych.

W razie niedotrzymania powyższego zobowiązania można kaucyę tę uznać za przepadłą.

§ 4.

Celem wybudowania kolei żelaznej z Friedbergu do Aspang nadaje się spółce prawo wyłączenia podług przepisów ustawowych, w tej mierze obowiązujących.

Takie samo prawo przyznane będzie spółce także co do tych ewentualnie wybudować się mających kolei podjazdowych, których budowę rząd ze względu na dobro publiczne uznałby za pożyteczną.

§ 5.

Budowa kolei z Friedbergu do Aspang wykonana będzie stosownie do zarządzeń, które w tym względzie przez c. k. Ministerstwo kolei żelaznych będą wydane, pod bezpośredniem kierownictwem i nadzorem c. k. Ministerstwa kolei żelaznych względnie władzy, delegowanej w tym celu przez wyższe Ministerstwo.

Oddanie budowy i dostaw nastąpi na podstawie szczegółowego projektu i kosztorysu, zestawionych przy odpowiednim wpływie organów państwowych, z bezpośredniem współdziałaniem rządu i o ile możności według warunków, stosowanych zwyczajnie przy budowach kolei państwowych.

Oddanie robót, połączonych z budową, nastąpi oddzielnie od dostarczenia pieniędzy. Wszystkie materiały budowlane oraz środki przewozowe, szyny i inne części składowe kolei, tudzież wszystkie przedmioty, służące do jej wyposażenia, nabyte być mają wyłącznie w zakładach krajowych.

C. k. Ministerstwo kolei żelaznych może w porozumieniu z Ministerstwem handlu dozwolić odstąpienia od tego postanowienia o tyle, o ileby wykazano, iż zakłady krajowe nie mogą wykonać odnośnych dostaw pod temi samemi warunkami

co do ceny, jakości i czasu dostawy, jakie zaofiarowały zakłady zagraniczne.

Przy robotach, połączonych z budową, należy zatrudniać przede wszystkim krajowe siły robocze.

Rozdział II.

§ 6.

Państwo poręcza kolejom lokalnym Hartberg—Friedberg i Friedberg—Aspang, złączonym w jednolite przedsiębiorstwo, dla których prowadzić należy samoistny, jednolity rachunek obrotowy według zarządzenia c. k. Ministerstwa kolei żelaznych, na zasadzie ustaw z dnia 1. lipca 1901., Dz. u. p. Nr. 85., z dnia 19. lutego 1907., Dz. u. p. Nr. 69., i z dnia 6. marca 1907., Dz. u. p. Nr. 73., roczny, czysty dochód ogólny, równający się zapotrzebowaniu na oprocentowanie po cztery od sta oraz na ratę, przeznaczoną według planu na amortyzację wymienionych poniżej pożyczek pierwszeństwa, a to :

- a) pożyczki pierwszeństwa w kwocie imiennej 4,230.000 K, ubezpieczonej na kolei lokalnej Hartberg—Friedberg, która ma uleść umorzeniu najdalej do dnia 1. sierpnia 1976.;
- b) pożyczki pierwszeństwa, która ma być na nowo zaciągnięta celem pokrycia dodatkowego zapotrzebowania kapitału budowlanego, jakie co do tej linii zaistniało, i która ma uleść umorzeniu najpóźniej do dnia 1. sierpnia 1976., a to w tej kwocie imiennej, w swoim czasie przez rząd oznaczyć się mającej, jaka okaże się potrzebna celem dostarczenia efektywnej kwoty 1,600.000 K, tudzież
- c) pożyczki pierwszeństwa, która ma być zaciągnięta celem budowy kolei lokalnej z Friedbergu do Aspang i uleść umorzeniu do dnia 1. sierpnia 1976., a to w tej kwocie imiennej, w swoim czasie przez rząd oznaczyć się mającej, jaka okaże się potrzebna celem dostarczenia kwoty 14,988.000 K w gotówce.

§ 7.

Z czystego dochodu rocznego, zagwarantowanego w myśl § 6., użyć należy na umorzenie wymienionych tamże pożyczek pierwszeństwa takiej kwoty, jaką wyznaczy rząd stosownie do planów umorzenia, zatwierdzonych przez siebie względnie mających uleść zatwierdzeniu rządowemu.

§ 8.

Do datek, który rząd płacić ma z powodu objęcia gwarancji (§ 6.), asygnowane będzie do wypłaty po poprzedniem zbadaniu przedłożonego, udoku-

mentowanego rachunku rocznego najpóźniej w trzy miesiące po jego przedłożeniu.

Celem zastrzeżonego oprocentowania i zgodnego z planem zwrotu pożyczek w umówionych terminach płatności, wypłaci jednak skarb stosownie do zapotrzebowania, sprostowanego na podstawie preliminarza dochodów, częściowe kwoty także wcześniej z zastrzeżeniem policzenia, przeprowadzić się mającego na podstawie rachunku rocznego, jeżeli spółka wniesie odnośną prośbę na sześć tygodni przed terminem zapadłości.

Gdyby po ostatecznem ustaleniu rachunku rocznego, który o ile możności przedłożyć należy w ciągu trzech miesięcy po upływie roku obrotowego, okazało się, iż zaliczki wymierzono za wysoko, natenczas spółka winna zwrócić zaraz otrzymaną nadwyżkę.

Żądanie względem uiszczenia dopłaty ze strony państwa podnieść należy najpóźniej w przeciągu roku po upływie odnośnego roku obrotowego, w przeciwnym bowiem razie gaśnie ono.

§ 9.

Kwotę, płaconą przez rząd wskutek objęcia gwarancji, uważać należy jedynie za zaliczkę, oprocentowaną rocznie po cztery od sta.

Jeżeli czysty dochód kolei przenosi zagwarantowaną sumę roczną, natenczas oddać należy zaraz rządowi odnośną nadwyżkę na spłacenie udzielonej zaliczki wraz z procentami aż do zupełnego jej umorzenia.

Wyrównanie płatnych odsetek poprzedza przytem zwrot zaliczek.

Wierzytelności państwa z tytułu takich zaliczek lub odsetek, których nie zapłacono aż do chwili zgaśnięcia koncesji lub wykupienia kolei, wyrównać należy z pozostałego majątku przedsiębiorstwa, do którego należy w szczególności także odszkodowanie, uiścić się mające w razie wykupna (§ 18.).

§ 10.

Ewentualne koszty notowania papierów wartościowych na giełdach krajowych i zagranicznych, ewentualne należności stemplowe od kuponów, oraz podatki, które przedsiębiorstwo płacić będzie po upływie lat wolnych, można wstawić do rachunku ruchu jako pozycję wydatkową.

To samo odnosi się do ewentualnych dodatków administracyjnych, które mają być płacone od pożyczek pierwszeństwa, oraz do ewentualnych zwro-

tów z tytułu podatków i należności, które mają być uiszczone na rzecz zakładu finansowego, dostarczającego pożyczki.

Od dodatków państwowych nie uiszcza spółka żadnych podatków.

§ 11.

Ruch na obu kolejach, o których mowa w rozdziale niniejszym, utrzymywany będzie przez państwo na rachunek spółki przez cały czas trwania koncesji, a spółka obowiązana będzie zwracać rządowi kolei państwowych koszta, z powodu utrzymania tego ruchu rzeczywiście ponoszone, które ewentualnie ustali się w pewnej kwocie ryczałtowej. Warunki tego utrzymywania ruchu unormowane będą w kontrakcie ruchu, który rząd zawrze ze spółką.

Przytem zastrzega się rządowi prawo urządzenia ruchu, ustalenia taryf dla przewozu osób i towarów, klasyfikacji towarów i wszystkich dodatkowych postanowień, odnoszących się do przewozu rzeczy, następnie prawo ustalenia świadczeń przedsiębiorstwa kolejowego na rzecz wydziałów służby publicznej, w szczególności na korzyść zarządu pocztowego i zakładu telegrafów państwowych, a to według swobodnego uznania, przy uwzględnieniu istniejących w danym czasie wymogów ruchu i na tak długo, dopóki spółka istotnie korzystać będzie z gwarancji państwowej lub dopóki zaliczki gwarancyjne, udzielone przez państwo, będą jeszcze zalegać.

Po upływie tego czasu winna spółka postąpić według odnośnych przepisów, zawartych w kontrakcie ruchu.

Unormowanie taryf osobowych i towarowych oraz świadczeń na cele publiczne pozostanie zresztą zawsze zastrzeżone dla ustawodawstwa a spółka winna poddać się takiemu unormowaniu.

Rozdział III.

Zresztą stosowane będą do kolei lokalnych z Fürstenfeldu do Hartbergu z odnogą do Neudau, z Hartbergu do Friedbergu i z Friedbergu do Aspang następujące jednolite postanowienia:

§ 12.

Co do budowy kolei i co do ruchu na nich winna spółka stosować się do osnowy tego obwieszczenia, do warunków koncesyjnych, ustanowionych przez c. k. Ministerstwo kolei żelaznych, tudzież do innych zarządzeń, jakie będą wydane,

jakoteż do istniejących w tej mierze ustaw i rozporządzeń, w szczególności do ustawy o koncesjach na koleje żelazne z dnia 14. września 1854., Dz. u. p. Nr. 238. i do regulaminu ruchu na kolejach żelaznych z dnia 16. listopada 1851., Dz. u. p. Nr. 1. z roku 1852., wreszcie do ustaw i rozporządzeń, któreby w przyszłości zostały wydane.

Pod względem ruchu będzie można odstąpić od środków bezpieczeństwa i przepisów co do ruchu, ustanowionych w regulaminie ruchu kolei żelaznych i w odnośnych postanowieniach dodatkowych o tyle, o ile ze względu na szczególne stosunki obrotu i ruchu, a w szczególności ze względu na zmniejszoną chyżość c. k. Ministerstwo kolei żelaznych uzna to za dopuszczalne; w tej mierze trzymać się należy osobnych przepisów ruchu, które wyda c. k. Ministerstwo kolei żelaznych.

§ 13.

Spółka ma prawo zaciągnięcia, oprócz pożyczek pierwszeństwa, przeznaczonych na pokrycie kosztów budowy i dodatkowego zapotrzebowania kapitału budowlanego, które zaistniało co do kolei lokalnej Hartberg—Friedberg, celem wybudowania kolei lokalnej z Friedbergu do Aspang, pod warunkami ustalonymi przez rząd, dalszej pożyczki pierwszeństwa, rozłożonej ewentualnie na częściowe zapisy długu, oprocentowanej po cztery od sta i mającej uledek umorzeniu najpóźniej do dnia 1. sierpnia 1976. w kwocie imiennej, przez rząd oznaczyć się mającej.

Zbycie tej pożyczki pierwszeństwa nastąpi według zarządzeń, wydanych przez rząd.

Dywidenda pierwszeństwa, należąca się wydanym przez spółkę akcyom pierwszeństwa pierwszej kategorii przed akcyami pierwszeństwa drugiej kategorii i akcyami zakładowymi, oraz akcyom pierwszeństwa drugiej kategorii przed akcyami zakładowymi, nie może być wyznaczona w wyższej kwocie jak pięć od sta, przyczem jednak dopłata z dochodów późniejszych lat nie ma mieć miejsca.

Cyfra kapitału zakładowego, rzeczywistego i nominalnego podlega zatwierdzeniu rządowi.

W tym względzie przyjmuje się za zasadę, że oprócz kosztów sporządzenia projektu, budowy i urządzenia kolei, jakoteż kosztów sprawienia parku kolejowego, które za zezwoleniem rządu rzeczywiście wyłożono i należyce udowodniono, tudzież kwot, wyznaczonych przez rząd na nabycie zapasu materiałów i uposażenia kasowe z doliczeniem odsetek interkalarnych i rat amortyzacyjnych, rzeczywiście zapłaconych w okresie budowy i straty

na kursie, rzeczywiście poniesionej przy gromadzeniu kapitału, żadne wydatki jakiegobądź rodzaju nie mogą być liczone.

Gdyby po zupełnem zużytkowaniu pierwszego kapitału zakładowego miano wystawić jeszcze jakie nowe budowle lub pomnożyć urządzenia ruchu, natenczas koszta przez to poniesione mogą być doliczone do kapitału zakładowego, jeżeli rząd pozwolił na wzniesienie projektowanych nowych budowli lub na pomnożenie urządzeń ruchu i jeżeli koszta te będą należycie wykazane.

Cały kapitał zakładowy umorzony być ma w okresie koncesyjnym według planu amortyzacji, przez rząd zatwierdzonego.

Wzory wydać się mających obligacji pierwszeństwa wymagają zatwierdzenia rządowego.

§ 14.

Transporty wojskowe muszą być przewożone po niższych cenach taryfowych. Pod względem zastosowania taryfy wojskowej do przewozu osób i rzeczy obowiązywać będą postanowienia, które tak w tej mierze, jak i względem ulg dla podróżujących wojskowych, każdorazem obowiązują na austriackich kolejach państwowych.

Postanowienia te stosują się także do obrony krajowej i do pospolitego ruszenia obu połów Monarchii, do tyrolskich strzelców krajowych i do żandarmerji, a to nietylko w podróżach na koszt skarbu państwa, lecz także w podróżach służbowych na ćwiczenia wojskowe i zebrania kontrolne, odbywanych własnym kosztem.

Spółka obowiązana jest przystąpić do umowy, zawartej przez austriackie spółki kolejowe co do zakupu i utrzymywania w pogotowiu przyborów dla transportów wojskowych, oraz co do pomagania sobie nawzajem służbą i taborem przy uskutenianiu większych transportów wojskowych, dalej do każdorazem obowiązujących przepisów dla kolei żelaznych na wypadek wojny, jakoteż do umowy dodatkowej o przewozie chorych i rannych, przewożonych w postawie leżącej na rachunek skarbu wojskowego, która weszła w wykonanie z dniem 1. czerwca 1871.

Przepis, który obowiązuje każdorazem pod względem transportu wojskowego na kolejach żelaznych, tudzież każdorazem obowiązujące przepisy dla kolei żelaznych na wypadek wojny, nabywają dla spółki mocy obowiązującej od dnia otwarcia ruchu na wymienionych kolejach. Przepisy rzeczowego rodzaju, które dopiero po tym terminie zostaną wydane i w Dzienniku ustaw państwa nie będą ogłoszone, nabędą dla spółki mocy obowiązującej z chwilą, w której urzędownie poda się je do jej wiadomości.

Zobowiązania te ciążą na spółce tylko o tyle, o ile dopełnienie ich będzie możliwe ze względu na drugorzędny charakter tych linii oraz ze względu na ułatwienia, udzielone skutkiem tego pod względem budowy, wyposażenia kolei i systemu ruchu.

Spółka obowiązana jest uwzględniać przy obśadzaniu posad wysłużonych podoficerów armii, marynarki wojennej i obrony krajowej w myśl ustawy z dnia 19. kwietnia 1872., Dz. u. p. Nr. 60.

§ 15.

Spółka obowiązana jest zastanowić ruch wymienionych kolei w razie uruchomienia i wojny w każdej chwili, bez rozszerezenia sobie odszkodowania, i to o tyle i na tak długo, o ile i na jak długo władza wojskowa uzna to za potrzebne ze względu na ruch wojsk lub inne operacye wojskowe na drodze publicznej, której kolei w danym razie współużywa.

§ 16.

Do przewozu korpusów straży cywilnej (straży bezpieczeństwa, straży skarbowej itp.) stosować należy analogicznie zniżoną taryfę, przepisana dla transportów wojskowych.

§ 17.

Pod warunkami i zastrzeżeniami, podanemi w artykule XII. ustawy z dnia 31. grudnia 1894., Dz. u. p. Nr. 2. z r. 1895., obowiązana jest spółka dozwolić rządowi na jego żądanie każdego czasu współużywania kolei do przewozu między kolejami, już istniejącymi lub dopiero w przyszłości mającymi powstać — na których rząd ruch utrzymuje — w taki sposób, by rząd mógł z prawem samoistnego ustanawiania taryf przeprować lub pozwolić przeprować tak całe pociągi jak i pojedyncze wozy współużywanemi kolejami lub ich częściami, za opłatą stosownego wynagrodzenia.

§ 18.

Rząd zastrzega sobie prawo wykupienia koncesyonowanych kolei w każdym czasie pod następującymi warunkami:

1. Odszkodowanie, które uisć się w razie odkupienia, będzie polegało na tem, iż państwo weźmie na siebie w miejsce spółki spłacenie pożyczek pierwszeństwa, w § 6. określonych i innych pożyczek hipotecznych, któreby spółka za zezwoleniem rządu możliwie zaciągnęła celem pokrycia policzalnych kosztów założenia, a to w kwotach, zalegających w chwili odkupienia jako jeszcze nieumorzone, a nadto, że uisć w gotówce lub w państwowych

zapisach długu kwotę w wysokości kapitału akcyjnego, w chwili odkupienia jeszcze nie umorzonego; od tej ostatniej zapłaty potrącić należy, bez ujmę jednak dla przewidzianego statutem zupełnego zaspokojenia wydanych przez spółkę akcji pierwszeństwa lit. a, ewentualne wierzytelności państwa z tytułu zaległych zaliczek gwarancyjnych z odsetkami (zobacz rozdział II., § 9.).

Obligacye długu państwa liczone będą w takim razie po kursie, jaki wyniknie jako przecięcie z porównania kursów pieniężnych obligacyi długu państwa tego samego rodzaju, notowanych urzędownie na giełdzie wiedeńskiej w ciągu półroczia bezpośrednio poprzedzającego.

2. Przez wykupienie kolei i od dnia tego wykupienia przechodzi na państwo za wypłatą wynagrodzenia, pod l. 1. wymienionego, bez dalszej zapłaty własność kolei wolna od ciężarów, względnie obciążona tylko zalegającą jeszcze resztą pożyczek, za zezwoleniem rządowem zaciągniętych, tudzież ich używanie wraz z wszystkimi do nich należącymi ruchomościami i nieruchomościami, licząc tu także tabor wozowy, zapasy materyałów i zapasy kasowe, ewentualnie także koleje podjazdowe, będące własnością spółki i jej przedsiębiorstwa poboczne, jakoteż rezerwy obrotowe i kapitałowe, utworzone z kapitału zakładowego, o ileby tych ostatnich nie użyto już za zezwoleniem rządu stosownie do ich przeznaczenia.

3. Uchwała rządu, tycząca się wykonania państwowego prawa wykupna, które nastąpić może zawsze tylko z początkiem roku kalendarzowego, oznajmiona będzie przedsiębiorstwu kolejowemu we formie deklaracyi najpóźniej do dnia 31. października bezpośrednio poprzedzającego roku.

Deklaracya ta określać będzie następujące szczegóły:

- a) termin, od którego wykupienie następuje;
- b) przedsiębiorstwo kolejowe, będące przedmiotem wykupna, i inne przedmioty majątkowe, które bądź jako przynależność przedsiębiorstwa kolejowego, bądź jako zaspokojenie pretensyi państwa ze stosunku gwarancyjnego lub z jakichkolwiek innych tytułów prawnych przejść mają na państwo;
- c) kwotę ceny wykupna (l. 1.), którą państwo zapłacić ma przedsiębiorstwu kolejowemu, ewentualnie z zastrzeżeniem późniejszego sprostowania tymczasowo obliczoną, z oznaczeniem terminu i miejsca płatności.

4. Rząd zastrzega sobie prawo ustanowienia — jednocześnie z doręczeniem deklaracyi, tyczącej się wykupna — osobnego komisarza do czu-

wania nad tem, żeby stan majątku, począwszy od tej chwili, nie został na szkodę państwa zmieniony.

Od chwili deklaracji co do wykupienia wymaga wszelka sprzedaż lub obciążenie nieruchomości w niej wymienionych pozwolenia tego komisarza.

To samo odnosi się do przyjmowania wszelkich nowych zobowiązań, które albo przekraczają zakres zwyczajnego toku interesów albo powodują trwałe obciążenie.

5. Spółka obowiązana jest mieć o to staranie, aby rząd mógł w dniu, na wykupienie wyznaczonym, objąć w fizyczne posiadanie wszystkie przedmioty majątkowe, w deklaracji wykupna wymienione.

Gdyby spółka nie uczyniła zadość temu zobowiązaniu, będzie rząd miał prawo nawet bez jej zezwolenia i bez sądowej interwencji, objąć w fizyczne posiadanie przedmioty majątkowe, oznaczone w deklaracji.

Począwszy od chwili wykupienia, odbywać się będzie ruch na wykupionych kolejach na rachunek państwa; przeto od tej chwili przypadają wszelkie dochody ruchu na korzyść państwa, na koszt jego zaś wszelkie wydatki ruchu.

Czyste dochody, jakie okażą się z obrachunku po chwilę wykupienia, pozostaną własnością przedsiębiorstwa kolejowego, które natomiast odpowiadać ma samo za wszelkie należitości obrachunkowe i za wszelkie inne długi, pochodzące z budowy i ruchu kolei aż do chwili powyższej.

6. Rząd zastrzega sobie prawo zahipotekowania na podstawie deklaracji wykupna (l. 3.) prawa własności państwa na wszystkich nieruchomych przedmiotach majątkowych, przechodzących wskutek wykupienia na państwo.

Spółka obowiązana jest oddać rządowi na jego żądanie do dyspozycji wszelkie dokumenty prawne, jakichby tenże do tego celu od niej potrzebował.

§ 19.

Trwanie praw i obowiązków spółki, wynikających z koncesyi, łącznie z ochroną przeciw zakładaniu nowych kolei w myśl § 9., lit. b) ustawy o koncesjach na koleje żelazne, oznacza się dla wymienionych kolei na czas aż do dnia 22. lipca 1980.; po upływie tego czasu gasną one.

Pod warunkami, podanymi w § 22. może rząd uznać prawa i obowiązki spółki, wynikające z koncesyi, za zgaste także przed upływem powyższego terminu.

§ 20.

W razie zgaśnięcia praw i obowiązków spółki, wynikających z koncesyi, i od dnia ich zgaśnięcia przechodzi na państwo, bez wynagrodzenia, wolna od ciężarów własność i używanie koncesyonowanych kolei i wszystkich ruchomych i nieruchomych przynależności, licząc tu także tabor wozowy, zapasy materyałów i zapasy kasowe, koleje podjazdowe i przedsiębiorstwa poboczne, gdyby je spółka posiadała, jakoteż rezerwowe kapitały ruchu i rezerwy, utworzone z kapitału zakładowego, o ile tych ostatnich nie użyto już za zezwoleniem rządu stosownie do ich przeznaczenia.

Tak wtedy, gdy zgasną prawa i obowiązki spółki, wynikające z koncesyi, jak i w razie wykupienia kolei (§ 18.), zatrzymuje spółka na własność fundusz rezerwowy, utworzony z własnych dochodów przedsiębiorstwa i ewentualne aktywa obrachunkowe, tudzież te osobne zakłady i budynki, z własnego majątku wzniesione lub nabyte, do których zbudowania lub nabycia rząd spółkę z tym wyraźnym dodatkiem upoważnił, że przedmioty te nie mają stanowić przynależności kolei.

§ 21.

Rząd ma prawo przekonywać się, czy budowa kolei i urządzenia ruchu są we wszystkich częściach odpowiednio celowi i sumiennie wykonane, tudzież ma prawo zarządzić, aby wadom w tym względzie zapobieżono, względnie je usunięto.

Rząd ma także prawo wglądać w zarząd kolei za pośrednictwem wydelegowanego przez siebie funkcyjariusza, a w szczególności nadzorować w sposób, jaki tylko za stosowny uzna za pośrednictwem organów nadzorczych, które wydeleguje na koszt spółki, aby budowę wykonano zgodnie z projektem i kontraktami.

Komisarz ustanowiony przez rząd ma także prawo bywać na posiedzeniach rady zawiadowczej lub innej reprezentacji, sprawującej zarząd spółki, jakoteż na walnych zgromadzeniach, ile razy uzna to za potrzebne i zawieszać wszelkie takie uchwały lub zarządzenia, któreby się sprzeciwiały ustawom, koncesyi lub statutowi spółki, względnie były szkodliwe dla publicznego dobra; w przypadku jednak takim winien komisarz przedstawić sprawę natychmiast Ministerstwu kolei żelaznych do decyzji, która zapaść ma bezzwłocznie z mocą spółkę wiążącą.

W zamian za unormowane niniejszem nadzorowanie przedsiębiorstwa kolejowego winna spółka płacić za kolej lokalną Fürstenfeld—Hartberg (—Neudau), ze względu na połączony z tem ciężar zajęć, roczne wynagrodzenie ryczałtowe na rzecz skarbu

państwa, którego wysokość oznaczy rząd, uwzględniając rozmiar przedsięwzięcia.

Spółka uwolniona jest od zobowiązań do zwrotu nadwyżki wydatków, wynikłej w danym razie wskutek policyjnego i skarbowego nadzoru i zobowiązań co do bezpłatnego wybudowania i utrzymywania lokalności urzędowych, które to zobowiązania uzasadnione są stosownie do § 89. regulaminu ruchu kolei żelaznych z dnia 16. listopada 1851., Dz. u. p. Nr. 1. z roku 1852.

§ 22.

Rząd zastrzega sobie ponadto prawo tej treści, że gdyby pomimo poprzedniego ostrzeżenia, dopuszczono się ponownie naruszenia lub zaniedbania

jednego z obowiązków, wynikających z koncesyi lub nałożonych ustawami, będzie temu zapobiegał środkami, odpowiadającymi ustawom, a według okoliczności uzna prawa, wynikające z koncesyi, za zgasłe jeszcze przed upływem okresu koncesyjnego (§ 19.). W szczególności można uznać koncesyę za zgasłą jeszcze przed upływem okresu koncesyjnego, określonego w § 19., jeżeli niedopełniono zobowiązań spółki co do skończenia budowy, tudzież otwarcia ruchu, o ile ewentualne przekroczenie terminu nie dałoby się usprawiedliwić w myśl §§ 11., lit. b) ustawy o koncesyach na koleje żelazne.

Derschatta wlr.

Oziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych

wychodzi nakładem c. k. Drukarni nadwornej i państwowej w Wiedniu, dzielnica I., Seilerstätte l. 24,
także w roku 1908. w języku

niemieckim, chorwackim, czeskim, polskim, rumuńskim, ruskim, słoweńskim i włoskim.

Prenumerata na cały **rocznik 1908** każdego z tych ośmiu wydań Dziennika ustaw państwa wynosi za egzemplarz **8 K.** Pojedyncze jego części można odbierać w miejscu lub otrzymywać bezpłatnie pocztą.

Prenumerować można w składzie c. k. Drukarni nadwornej i państwowej w Wiedniu, dzielnica I., Seilerstätte l. 24, i nabywać tamże także pojedyncze roczniki i pojedyncze części Dziennika ustaw państwa.

Ponieważ Dziennik ustaw państwa wydaje się względnie rozsyła się abonentom tylko po poprzednim złożeniu prenumeraty rocznej, przeto należy równocześnie z zaabonowaniem uiścić także przypadającą kwotę pieniężną; celem umożliwienia szybkiego i niewadliwego doręczenia pocztowego należy podać prócz dokładnego adresu mieszkania także odnośny okrąg doręczeń pocztowych.

Pojedyncze roczniki wydania **niemieckiego** można nabywać:

Rocznik	1849 za . . .	4 K 20 h	Rocznik	1869 za . . .	6 K — h	Rocznik	1889 za . . .	6 K — h
"	1850 " . . .	10 " 50 "	"	1870 " . . .	2 " 80 "	"	1890 " . . .	5 " 40 "
"	1851 " . . .	2 " 60 "	"	1871 " . . .	4 " — "	"	1891 " . . .	6 " — "
"	1852 " . . .	5 " 20 "	"	1872 " . . .	6 " 40 "	"	1892 " . . .	10 " — "
"	1853 " . . .	6 " 30 "	"	1873 " . . .	6 " 60 "	"	1893 " . . .	6 " — "
"	1854 " . . .	8 " 40 "	"	1874 " . . .	4 " 60 "	"	1894 " . . .	6 " — "
"	1855 " . . .	4 " 70 "	"	1875 " . . .	4 " — "	"	1895 " . . .	7 " — "
"	1856 " . . .	4 " 90 "	"	1876 " . . .	3 " — "	"	1896 " . . .	7 " — "
"	1857 " . . .	5 " 70 "	"	1877 " . . .	2 " — "	"	1897 " . . .	15 " — "
"	1858 " . . .	4 " 80 "	"	1878 " . . .	4 " 60 "	"	1898 " . . .	6 " — "
"	1859 " . . .	4 " — "	"	1879 " . . .	4 " 60 "	"	1899 " . . .	10 " — "
"	1860 " . . .	3 " 40 "	"	1880 " . . .	4 " 40 "	"	1900 " . . .	7 " — "
"	1861 " . . .	3 " — "	"	1881 " . . .	4 " 40 "	"	1901 " . . .	6 " — "
"	1862 " . . .	2 " 80 "	"	1882 " . . .	6 " — "	"	1902 " . . .	7 " 50 "
"	1863 " . . .	2 " 80 "	"	1883 " . . .	5 " — "	"	1903 " . . .	9 " — "
"	1864 " . . .	2 " 80 "	"	1884 " . . .	5 " — "	"	1904 " . . .	5 " — "
"	1865 " . . .	4 " — "	"	1885 " . . .	3 " 60 "	"	1905 " . . .	6 " — "
"	1866 " . . .	4 " 40 "	"	1886 " . . .	4 " 60 "	"	1906 " . . .	12 " — "
"	1867 " . . .	4 " — "	"	1887 " . . .	5 " — "	"	1907 " . . .	13 " — "
"	1868 " . . .	4 " — "	"	1888 " . . .	8 " 40 "			

Pojedyncze roczniki wydań w innych siedmiu językach od r. 1870. począwszy można nabywać po tej samej cenie co wydanie niemieckie.

Nabywającym na raz przynajmniej 10 dowolnie wybranych, zupełnych roczników Dziennika ustaw państwa przysnuje się opust 20%, a nabywającym na raz przynajmniej 25 dowolnie wybranych, zupełnych roczników Dziennika ustaw państwa opust 25%, zaś nabywającym na raz przynajmniej 35 dowolnie wybranych, zupełnych roczników Dziennika ustaw państwa opust 30%.

NB. Części niemieckiego wydania Dziennika ustaw państwa, które zaginęły lub doszły w stanie wadliwym, reklamować należy najpóźniej w przeciągu czterech tygodni po ich ukazaniu się, zaś części wydań nieniemieckich najpóźniej w przeciągu sześciu tygodni po wydaniu spisu rzeczy i karty tytułowej do odnośnych wydań, wprost w c. k. Drukarni nadwornej i państwowej w Wiedniu, dzielnica III., Rennweg l. 16.

Po upływie tego terminu można pojedyncze części Dziennika ustaw państwa dostać wyłącznie tylko za opłatą ceny handlowej ($\frac{1}{4}$ arkusza = 2 strony za 2 h).

Ponieważ wszystkie roczniki wydania niemieckiego począwszy od roku 1849. i wszystkie roczniki wydań w innych siedmiu językach począwszy od roku 1870. są całkowicie uzupełnione, przeto można nabyć w składzie c. k. Drukarni nadwornej i państwowej w Wiedniu, dzielnica I., Seilerstätte Nr. 24., nie tylko każdy pojedynczy rocznik po cenie wyżej podanej, lecz nawet każdą z osobna część wszystkich tych roczników po cenie handlowej ($\frac{1}{4}$ arkusza = 2 strony za 2 h); tym sposobem umożliwione zostało uzupełnienie niekompletnych roczników i zestawienie pojedynczych części podług materyi.

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Część XXVII. — Wydana i rozesłana dnia 27. marca 1908.

Treść: № 56. Obwieszczenie, podające spis szlaków kolei żelaznych, do których stosuje się umowa międzynarodowa z dnia 14. października 1890., dotycząca się obrotu towarów na kolejach żelaznych.

56.

Obwieszczenie Ministerstwa kolei żelaznych z dnia 11. marca 1908.,

podające spis szlaków kolei żelaznych, do których stosuje się umowa międzynarodowa z dnia 14. października 1890., Dz. u. p. Nr. 186. z r. 1892., dotycząca się obrotu towarów na kolejach żelaznych.

Spis tych szlaków kolei żelaznych, do których stosuje się umowa międzynarodowa z dnia 14. października 1890., Dz. u. p. Nr. 186. z r. 1892., dotycząca się obrotu towarów na kolejach żelaznych, opiewać ma z uwzględnieniem zmian i uzupełnień, które zaszły od obwieszczenia z dnia 14. lutego 1907., Dz. u. p. Nr. 54., jak następuje:

Spis szlaków kolei żelaznych, do których stosuje się umowa międzynarodowa, dotycząca się obrotu towarów.

Austro-Węgry

(wraz z Bośnią i Hercegowiną.)

I. Królestwa i kraje reprezentowane w Radzie państwa.

(Łącznie z Liechtensteinem.)

A. Wszystkie linie, utrzymywane w ruchu przez poniżej wymienione zarządy kolejowe i spółki, mające siedzibę w Austrii lub na Węgrzech.

1. C. k. austriackie koleje państwowe, wraz z częścią linii z Feldkirch do Buchs, leżącej na obszarze księstwa Liechtenstein; z wyłączeniem zaś:

a) następujących dalmatyńskich linii c. k. austriackich kolei państwowych:

- α) od Spletu na Sivericz do Kninu,
- β) od Perkowicz-Slivno do Szybeniku,
- γ) od Spletu do Sinj;

b) kolei lokalnej, wązkotorowej Unzmarkt—Mauterdorf (kolei nadmurańskiej).

2. Kolej lokalna Aujezd-Luhaczowice—Luhaczowice.

3. Kolej uściecko-cieplicka.

4. Koleje handlowe czeskie.

5. Kolej północna czeska.

6. Kolej lokalna Berno—Lösch.

7. Kolej busztiehradzka.

8. Frydlandzkie koleje powiatowe, do których należą linie lokalne:

Frydland—Granica koło Hermsdorf;

Frydland—Granica koło Heinersdorf (przebież do Heinersdorf n. T.), oraz

Raspenau—Weißbach.

9. Koleje elektryczne w Jabłońcu.

10. Kolej koszycko-bogumińska (linie utrzymywane w ruchu na obszarze austriackim).

11. Morawsko-śląska akcyjna spółka kolei lokalnych (kolej lokalna Hruszów—Polska Ostrawa).

12. Kolej lokalna nowoiczyńska.

13. Dolno-austriackie koleje krajowe, do których należą linie: Gänsersdorf—Mistelbach; Gmünd—Litschau—Heidenreichstein i Gmünd—Groß-Gerungs; Korneuburg—Ernstbrunn—Hohenau i Dobermannsdorf—Poysdorf; St. Pölten—Kirchberg n. P.—Mank—Mariazell—Gusswerk wraz z odgałęzieniem Ober-Grafendorf—Ruprechtshofen.

14. Austriacka kolej północno-zachodnia.

15. Austriacko-węgierska spółka kolei państwowych.

16. Kolej lokalna Przywóz—Morawska Ostrawa—Witkowice.

17. Salcburska spółka kolejowa i tramwajowa.

18. Kolej lokalna w Kameralnych Dobrach Solnych.

19. Kolej nadstejrska.

20. Spółka kolei południowej (linie utrzymywane w ruchu na obszarze austriackim), z wyłączeniem kolei lokalnych:

c) Grobelno—Rohitsch (kolei lokalnej rohitschafskiej),

d) Kapfenberg—Seebach—Au,

e) Kühnsdorf—Eisenkappel,

f) Mödling—Hinterbrühl pod Wiedniem (elektrycznej),

g) Pöltschach—Gonobitz,

h) Preding—Wieselsdorf—Stainz,

i) kolei rittenńskiej (kolei lokalnej Bozen—Klobenstein),

k) kolei überetscherskiej (kolei lokalnej Bozen—Kaltern oraz kolejki elektrycznej Kaltern—Mendel [kolej mendelska]).

l) kolei virglańskiej (elektrycznej kolei linowej z Bozen na Virgl—Warte).

21. Kolej łącząca, południowo-północna niemiecka.

22. Kolej lokalna Stauding—Stramberg.

23. Kolej Wiedeń—Aspang, z wyłączeniem:

m) zębatej przestrzeni kolei na Schneeberg a mianowicie z Puchberg na Hochschneeberg.

24. Przestrzenie c. k. austriackich kolei państwowych, utrzymywanych w ruchu przez król. węgierskie koleje państwowe a mianowicie od Ławocznego do granicy węgierskiej, od Fehring do granicy węgierskiej i od Sianek do granicy węgierskiej, tudzież linie austriacko-węgierskiej Spółki kolei państwowej od Marchegg do granicy węgierskiej, na koniec co do kolei Wiedeń—Pottendorf—Wiener-Neustadt, utrzymywanej w ruchu przez Spółkę kolei południowej, przestrzeń od Ebenfurth do granicy węgierskiej, na której spółka kolejowa Raba (Győr)—Szopron—Ebenfurt¹⁾ utrzymuje ruch.

B. Przestrzenie kolejowe, utrzymywane w ruchu przez zarządy zagraniczne lub na wspólnie z nimi.

I. Zarządy włoskie.

Przestrzenie, utrzymywane w ruchu przez włoskie koleje państwowe od granicy austriacko-włoskiej:

Uwaga:

¹⁾ Spółka kolejowa: Raba—Ödenburg—Ebenfurt

25. pod Korminem do Kormina.

26. pod Pontebą do Pontafel w kierunku z Włoch.

27. pod Peri do Ala.

Przestrzeń utrzymywana w ruchu przez włoską Spółkę kolejową „Società Veneta per costruzione ed esercizio di ferrovie secondarie italiane“, od granicy austriacko-włoskiej:

28. pod Cervignano do Cervignano.

II. Zarządy niemieckie.

Przestrzenie, utrzymywane w ruchu przez królewskie bawarskie koleje państwowe od granicy niemiecko-austriackiej:

29. pod Kiefersfelden do Kufsteinu.

30. pod Solnogradem do Solnogradu.

31. pod Waldsassen do Chebu.

32. pod Schirnding do Chebu.

33. pod Asch do Chebu.

Przestrzenie, utrzymywane w ruchu przez królewskie saskie koleje państwowe od granicy niemiecko-austriackiej:

34. pod Brambach do Chebu.

35. pod Bärenstein do Weipert.

36. pod Makersdorf do Hermsdorf w B.

37. pod Moldawą do Moldawy.

38. pod Schöna do Podmokiel (Bodenbach).

39. pod Schöna do Dzieczyna.

40. pod Neusalza-Spremberg do granicy austriacko-niemieckiej pod Taubenheim.

41. pod Alt- i Neu-Gersdorf do granicy austriacko-niemieckiej pod Ebersbach.

42. pod Seifhennersdorf do Warnsdorf.

43. pod Groß-Schönau do Warnsdorf.

44. pod Żytawą do Liberca.

Przestrzenie, utrzymywane w ruchu przez królewskie pruskie koleje państwowe od granicy niemiecko-austriackiej:

45. pod Heinersdorf n. T. do Heinersdorf n. T.

46. pod Grünthal do Grünthal.

47. pod Neusorge do Halbstadt.

48. pod Karniowem do Karniowa.

49. pod Opawą do Opawy.

50. pod Boguminem do Bogumina.

51. pod Goczalkowicami do Dziedzic.

52. pod Nowym Berunem do Oświęcima.

III. Zarządy rosyjskie.

Przestrzenie, utrzymywane w ruchu przez zarząd rosyjskich kolei południowo-zachodnich w kierunku z Rosji od granicy rosyjsko-austriackiej:

53. pod Radziwiłłowem do Brodów.

54. pod Wołoczyskami do Podwołoczysk.

55. do Nowosielicy austriackiej.

IV. Zarządy rumuńskie.

Przestrzeń, utrzymywana w ruchu przez królewskie rumuńskie koleje państwowe w kierunku z Rumunii, od granicy rumuńsko-austriackiej:

56. pod Iekanami do Iekan.

C. Przestrzenie kolejowe, utrzymywane w ruchu przez bośniacko-hercegowińskie koleje państwowe.

57. Gravosa—Granica pod Uskoplje.

58. Granica pod Glavska—Granica pod Nagumanac.

59. Granica pod Igalo—Zelenika.

Uwaga. Co się tyczy przestrzeni, utrzymywanych w ruchu za granicą przez zarządy austriackie porównaj: Niemcy, l. 102 do 119 włącznie. Włochy l. 7. Rosya, l. 42, 43, 44, 45. Szwajcarya, l. 23, 24.

II. Węgry.

Wszystkie linie, utrzymywane w ruchu przez wymienione poniżej zarządy kolejowe i spółki, mające siedzibę na Węgrzech lub w Austrii.

1. Królewsko węgierskie koleje państwowe tudzież koleje lokalne i linie innych kolei, na których one ruch utrzymują, z wyjątkiem:

wązkotorowej linii Strzygoń-Brzeźnica—Szcawnica węgierska ¹⁾,

normalnotorowej kolei lokalnej Soroksar—Św. Wawrzyniec i

wązkotorowej kolei lokalnej taraczańskiej.

2. Spółka kolei południowej (linie utrzymywane w ruchu na obszarze węgierskim), łącznie z kolejami lokalnymi przez nią w ruchu utrzymywanymi.

3. Kolej koszycko-bogumińska (linie utrzymywane w ruchu na obszarze węgierskim), łącznie z utrzymywanymi w ruchu przez nią kolejami lokalnymi i liniami innych kolei, z wyłączeniem:

wązkotorowej przestrzeni Hnilec—Smolnik ²⁾ kolei lokalnej nadhnileckiej,

normalnotorowej odnogi Tarpatak—Tatra-Lomnicz, i

kolei zębatej ze Szczyrby do Szczyrbskiego Jeziora. ³⁾

4. Spółka kolei Raba—Szopron—Ebenfurt ⁴⁾ i kolej lokalna we Fertövidék, przez nią w ruchu utrzymywana.

Uwaga.

1) Gran-Bresnitz—Schemnitz,

2) Gólniczbánya—Schmölnitz,

3) Csorba—Csorbasee,

4) Raab—Odenburg—Ebenfurt, spółka kolejowa.

5. Połączone koleje żelazne aradzka i csanadzka, z wyłączeniem:

lokalnej, wązkotorowej kolei Borossebes—Menyháza i pierwszej wązkotorowej kolei rolniczej w Alföld.

6. Kolej żelazna w dolinie Szamoszy i kolej lokalna Zsibó—Nagybánya, przez nią w ruchu utrzymywana.

7. Kolej żelazna Mohacz—Pécs. ¹⁾

8. Kolej sławońska w dolinie Drawy.

9. Kolej lokalna wązkotorowa Segesvár—Szentágota. ²⁾

10. Budapeszteńskie koleje lokalne i linia Haraszi—Ráczkeve, przez nie w ruchu utrzymywana.

11. Przestrzenie królewsko-węgierskich kolei państwowych, utrzymywane w ruchu przez c. k. austriackie koleje państwowe, a mianowicie z Mezö-Laborcz do austriackiej granicy, z Körösmezö do austriackiej granicy, część kolei koszycko-bogumińskiej z Orlova do austriackiej granicy, część kolei lokalnej Holics—Hodonin od Holics do austriackiej granicy i część węgierskiej północno-zachodniej kolei lokalnej z Kuti do granicy austriackiej, zostającej zresztą pod zarządem królewsko-węgierskich kolei państwowych.

12. Przestrzenie królewsko-węgierskich kolei państwowych, utrzymywane w ruchu przez austriacko-węgierską Spółkę kolei państwowych, a mianowicie z Hölak-Trenczyna-Ciepliec ³⁾ do austriackiej granicy przy Jarze Vlara, z Bruck-Királyhida ⁴⁾ do austriackiej granicy i ze Skalic ⁵⁾ do austriackiej granicy.

III. Bośnia-Hercegowina

1. C. i k. kolej wojskowa Banjaluka—Doberlin.

2. Bośniacko-hercegowińskie koleje państwowe łącznie z elektryczną koleją miejską w Sarajewie, na której one ruch utrzymują.

Uwaga. Co do przestrzeni kolejowych, utrzymywanych w ruchu w Austrii przez bośniacko-hercegowińskie koleje państwowe, porównaj:

Austria, l. 57, 58, 59.

Niemcy.

A. Koleje i przestrzenie, utrzymywane w ruchu przez zarządy niemieckie.

I. Koleje żelazne państwowe i zostające w zarządzie państwowym.

1. Koleje państwowe w Alzacji i Lotaryngii.

2. Kolej żelazna wojskowa.

Uwaga.

1) Mohács—Pięciokościoly.

2) Schässburg—Szentágota.

3) Hölak-Trencsén-Teplitz.

4) Bruck n. L. (Bruck-Königshrückle).

5) Szakolcza.

3. Królewsko pruskie koleje państwowe łącznie z kolejami państwowymi Wielkiego księstwa heskiego, wspólnie z niemi w ruchu utrzymywanymi i koleje prywatne, zostające w pruskiej zarządzie państwowym z wyjątkiem:

górnosląskich odnog wązkotorowych.

4. Królewskie bawarskie koleje państwowe wraz z utrzymywanymi przez nie w ruchu kolejami lokalnymi Augsburg—Haunstetten, Lam—Kötzling i Röthenbach b. L.—Weiler, z wyjątkiem jednak kolei lokalnych:

a) Augsburg—Göggingen—Pfersee;

b) kolei lokalnej augsburskiej.

5. Królewsko-saskie koleje państwowe.

6. Królewsko-wirtemberskie koleje państwowe.

7. Koleje państwowe w Wielkim Księstwie badeńskim i prywatne koleje badeńskie, zostające w administracji państwowej.

8. Koleje państwowe w Wielkim Księstwie meklemburskim wraz z połączeniem promem parowym przez morze bałtyckie między Warnemünde i Gjedser; co do połączenia tym promem obacz następny rozdział, B VI, l. 135.

9. Koleje państwowe w Wielkim Księstwie oldenburskim.

II. Koleje prywatne we własnym zarządzie.

10. Kolej poboczna Achern—Ottenhöfen.

11. Kolej z Altony do Kaltenkirchen.

12. Koleje poboczne, utrzymywane w ruchu przez badeńskie koleje lokalne (spółkę akcyjną):

a) Bruchsal—Ubstadt— $\frac{\text{Hilsbach}}{\text{Menzingen}}$;

b) Bühl—Oberbüblerthal (kolej bühlerthalska);

c) Karlsruhe—Ettlingen— $\frac{\text{Herrenalb}}{\text{Pforzheim}}$ (kolej albothalska);

d) Neckarbischofsheim—Hüffenhardt;

e) Wiesloch— $\frac{\text{Meckesheim}}{\text{Waldangelloch}}$.

13. Bawarskie koleje lokalne, utrzymywane w ruchu przez akcyjną Spółkę kolei lokalnych w Monachium:

a) Bad Aibling—Feilnbach;

b) Fürth—Zirndorf—Cadolzburg;

c) Markt Oberdorf—Füssen;

d) Monachium—Wolfarthshausen—Bichl;

e) Murnau—Garmisch-Partenkirchen;

f) Murnau—Oberammergau;

g) Sonthofen—Oberstdorf;

h) Stadthof—Donaustauf—Wörth.

i) Türkheim—Wörthshofen.

14. Kolej obwodowa bentheimiska.

15. Kolej poboczna Biberach—Oberhamersbach.

16. Kolej miejska w Brandenburgii.

17. Kolej krajowa brunświcka.

18. Kolej Brunświk—Schöning.

19. Kolej broeltalska.

20. Kolej brohltalska.

21. Kolej Butzbach—Licher.

22. Koleje obwodowe z Kolonii do Bonn.

23. Kolej krefeldska.

24. Kolej kronberska.

25. Kolej Dahme—Uckro.

26. Kolej lokalna Deggendorf-Metten.

27. Kolej Dessau-Wörlitz.

28. Kolej Diedenhofen—Mondorf.

29. Kolej Eisern—Siegen.

30. Kolej Elmshorn—Barmstedt—Oldeslo.

30 a. Kolej poboczna Erstein—Oberehnheim—Ottrott.

31. Kolej Eutin—Lubeka.

32. Kolej łącząca frankfurcka (Frankfurt n. M.)

32 a. Kolej Freier Grund.

33. Kolej Georgs-Marienhütte.

34. Kolej Gera—Meuselwitz—Wuitz.

35. Kolej Gernrode—Harzgerode.

36. Kolej lokalna Gotteszell—Viechtach.

37. Kolej Greifswald—Grimmen.

38. Kolej Halberstadt—Blankenburg.

39. Kolej poboczna Haltingen—Kandern.

40. Kolej obwodowa Hildesheim—Pein.

41. Kolej hoyńska (Hoya—Eystrup).

42. Kolej lokalna Kahl Schoellkrippen.

43. Kolej kaysersberska wraz z koleją Colmar—Winzenheim.

44. Kolej kerkerbachska.

45. Kolej Królewiec—Cranz.

46. Kolej wązkotorowa obwodu Altena.

47. Kolej obwodowa Eckernförde—Kappeln.

48. Koleje poboczne obwodu Bergheim.

49. Kolej Kremmen—Neu-Ruppin—Wittstock.

50. Kolej poboczna Krozingen—Staufen—Sulzburg.

51. Kolej miejska w Lahr.

52. Kolej lużycka (Rauscha—Freiwaldau; Muskau—Teuplitz—Sommerfeld; Hausdorf—Priebus).

53. Kolej lignicko-rawicka.

54. Kolej Löwenberg—Lindow—Rheinsberg.

55. Kolej lubecko-bücheńska.

56. Kolej Ludwika (Norymbergia—Fürth).

57. Kolej poboczna Meckenbeuren—Tettngau.

58. Kolej meklemburska Fryderyka Wilhelma.

59. Kolej Meppen—Haselün.

60. Poboczna kolej Möckmühl—Dörzbach.

61. Kolej Mödrath—Liblar—Brühl.
 62. Kolej Mosbach—Mudau.
 63. Kolej Mühlhausen—Ebeleben.
 64. Kolej Nauendorf—Gerlebogk.
 65. Kolej z Nowego Brandenbura do Frydlandu.
 66. Kolej neuhaldenslebeńska.
 67. Kolej Neustadt—Gogolin.
 68. Kolej dolno-łużycka.
 69. Kolej Nordhausen—Wernigerode.
 70. Kolej Oschersleben—Schöning.
 71. Kolej Ostrowice—Wasserleben.
 72. Kolej Paulinenaue—Neu-Ruppin.
 73. Kolej Pień—Ilsted.
 74. Koleje palatynackie.
 75. Kolej prignicka.
 76. Kolej Reinickendorf—Liebenwalde—Groß-Schönebeck.
 77. Kolej lokalna Ren—Eltenheimmünster.
 78. Kolej Rhene—Diemeltal (Bredelar—Mar-tenberg).
 79. Kolej Rinteln—Stadthagen.
 80. Kolej poboczna Rosheim—St. Nabor.
 81. Kolej obwodowa rupińska.
 82. Kolej lokalna Schaftlach—Gmund—Te-gernsee.
 83. Kolej Stendal—Tangermünd.
 84. Kolej Stralsund—Tribsee.
 85. Koleje drogowe sztrasburskie.
 86. Koleje poboczne, na których ruch utrzy-muje Spółka kolejowa południowo-niemiecka:
 a) Frei - Weinheim — Jugenheim — Partenheim (kolej selztalska);
 b) Hetzbach—Beerfelden;
 c) Hüfingen—Furtwangen (kolej bregtalska);
 d) Mannheim — Weinheim — Heidelberg — Mann-heim;
 e) Osthofen—Westhofen;
 f) Reinheim—Reichelsheim;
 g) Riegel — $\frac{\text{Breisach}}{\text{Gottenheim}}$ (kolej kaiserstuhlska);
 h) Sprendlingen—Fürfeld;
 i) Wormacya—Offstein i
 k) Zell—Todtnau.
 87. Kolej południowo-harzka.
 88. Kolej w lesie teutoburskim.
 89. Linie, zostające co do ruchu pod zarządem turyngskich kolei pobocznych:
 a) Arnstadt—Ichtershausen;
 b) Esperstedt—Oldisleben;
 c) Greussen—Ebeleben—Keula;
 d) Hohenebra—Ebeleben;
 e) Ilmenau—Grossbreitenbach;
 f) Weimar—Berka—Blankenhain;
 g) Weimar—Rastenberga i
 h) Wutha—Ruhla.

90. Kolej Vorwohle—Emmertal.
 91. Kolej krajowa westfalska.
 92. Kolej Wittenberge—Perleberg.
 93. Koleje poboczne, utrzymywane w ruchu przez dyrekcję wirtemburskiej Spółki kolejowej:
 a) Amstetten—Gerstetten;
 b) Amstetten—Lüchingen;
 c) Ebingen—Onstmettingen;
 d) Gaildorf—Untergröningen;
 e) Jagstfeld—Neuenstadt (Kocher);
 f) Nürtingen—Neuffen i
 g) Vaihingen-Sersheim—Enzweihingen.
 94. Koleje poboczne, utrzymywane w ruchu przez dyrekcję wirtemburskich kolei lokalnych:
 a) Aalen—Balmertshofen;
 b) Balmertshofen—Dillingen;
 c) Reutlingen—Gönnigen
 95. Wirtemburskie koleje poboczne:
 a) Kolej filderska;
 b) Korntal—Weissbach (kolej Strohgäu).
 96. Kolej Zschipkau—Finstertwald.

B. Przestrzenie, utrzymywane w ruchu przez nie-niemieckie zarządy kolei żelaznych lub na wspólnie z niemi.

I. Zarządy rosyjskie.

97. Przestrzeń od granicy rosyjsko-niemieckiej pod Eydkunami do Eydkun, utrzymywana w ruchu przez koleje północno-zachodnie.
 98. Przestrzeń od granicy rosyjsko-niemieckiej pod Prostkowem do Prostkowa, utrzymywana w ruchu przez koleje nadwiślańskie.
 99. Przestrzeń od granicy rosyjsko-niemieckiej pod Illowem do Illowa, utrzymywana w ruchu przez koleje nadwiślańskie.
 100. Przestrzeń od granicy rosyjsko-niemieckiej pod Skalmierzycami do Skalmierzyc, utrzymywana w ruchu przez kolej warszawsko-wiedeńską.
 101. Przestrzeń od rosyjsko-niemieckiej granicy pod Herbami do Pruskich Herb, utrzymywana w ruchu przez kolej Herby—Częstochowa.

II. Zarządy austriackie.

Przestrzenie, utrzymywane w ruchu przez c. k. austriackie koleje państwowe od granicy austriacko-niemieckiej:

102. pod Mysłowicami do Mysłowic.
 103. pod Hennesdorf do Ziegenhals.
 104. pod Mikułowicami do Ziegenhals.
 105. pod Heinersdorf do Heinersdorf (na górnym Śląsku).
 106. pod Johanngeorgenstadt do Johanngeorgenstadt.

- 107. pod Adorf do Adorf.
- 108. pod Furth w W. do Furth w W.
- 109. pod Passawą do Passawy.
- 110. pod Brumowem do Simbach.
- 111. pod Lochau do Lindau.

Przestrzeń od granicy austriacko-niemieckiej, utrzymywana w ruchu przez austriacką kolej północno-zachodnią:

- 112. pod Hladkowem do Mittelwalde.

Przestrzeń od granicy austriacko-niemieckiej, utrzymywana w ruchu przez austriacko-węgierską Spółkę kolei państwowych:

- 113. pod Mittelsteine do Mittelsteine.

Przestrzenie, utrzymywane w ruchu przez kolej łączącą południowo-północno niemiecką od granicy austriacko-niemieckiej:

- 114. pod Libawą do Libawy.
- 115. pod Seidenberg do Seidenberg.

Przestrzenie od granicy austriacko-niemieckiej, utrzymywane w ruchu przez czeską kolej północną:

- 116. pod Ebersbach do Ebersbach.
- 117. pod Sebnicami do Sebnic.

Przestrzenie, utrzymywane w ruchu przez kolej busztiehradzką od granicy austriacko-węgierskiej:

- 118. pod Reitzenhain do Reitzenhain.
- 119. pod Klingenthal do Klingenthal.

III. Zarządy szwajcarskie.

Przestrzenie, utrzymywane w ruchu przez szwajcarskie koleje związkowe od granicy szwajcarsko-niemieckiej:

- 120. pod Konstancją do Konstancyi.
- 121. pod Rielasingen do Singen.
- 122. pod Waldshut do Waldshut.
- 123. pod Lottstetten do granicy niemiecko-szwajcarskiej pod Altenburg-Rheinau.

IV. Zarządy francuskie.

Przestrzenie, należące do alzacko-lotaryngskich kolei państwowych, utrzymywane w ruchu wspólnie z francuską koleją wschodnią od granicy francusko-niemieckiej:

- 124. pod Altmünsterol do Altmünsterol.
- 125. pod Avricourt do Deutsch-Avricourt.
- 126. pod Chambrey do Chambrey.
- 127. pod Novéant do Novéant.
- 128. pod Amanweiler do Amanweiler.
- 129. pod Fentsch do Fentsch.

V. Zarządy niderlandzkie.

130. Przestrzeń od granicy niderlandzko-niemieckiej pod Gennep do Wesel, utrzymywana w ruchu przez kolej północno-brabancko-niemiecką.

131. Przestrzenie, utrzymywane w ruchu przez Spółkę ruchu niderlandzkich kolei państwowych od granicy niderlandzko-niemieckiej:

- a) pod Elten do Welle;
- b) pod Herzogenrath do Herzogenrath;
- c) pod Akwizgranem do Akwizgranu¹⁾;
- d) pod Dalheim do Dalheim²⁾;
- e) pod Gronau do Gronau¹⁾.

132. Przestrzeń od granicy niderlandzko-niemieckiej pod Elten do Emmerich, utrzymywana w ruchu przez Spółkę ruchu niderlandzkich kolei państwowych na wspólnie z holenderską Spółką kolejową.

133. Przestrzeń od granicy niderlandzko-niemieckiej pod Gildehaus do Salzbergen, utrzymywana w ruchu przez holenderską Spółkę kolejową wspólnie z Spółką ruchu niderlandzkich kolei państwowych.

134. Przestrzeń od granicy niderlandzko-niemieckiej pod Alstätte do Ahaus, utrzymywana w ruchu przez holenderską Spółkę kolejową.

VI. Zarządy duńskie.

135. Połączenie promem parowym Warnemünde—Gjedser, utrzymywane w ruchu przez duńskie koleje państwowe na wspólnie z kolejami państwowymi wielkiego Księstwa meklenburskiego.

Uwaga. Co się tyczy przestrzeni, utrzymywanych przez zarządy niemieckie w ruchu za granicą, porównaj:

- Austria, l. 29 do 52 włącznie.
- Dania, l. 3, 4.
- Francya, l. 19, 20, 21, 22, 23, 24.
- Luksemburg, l. 2, 3.
- Niderlandy, l. 5, 6, 7, 8, 9, 10.
- Rosya, l. 34, 35, 36, 37, 38, 39, 40, 41.
- Szwajcarya, l. 25, 26, 27, 28, 29, 30.

Belgia.

A. Koleje i przestrzenie, utrzymywane w ruchu przez zarządy belgijskie.

1. Zarząd belgijskich kolei państwowych.
2. Belgijska kolej północna.
3. Gandawa—Terneuzen.
4. Malin—Terneuzen.
5. Kolej z Chimay.
6. Termonde—St. Nikolas.
7. Hasselt—Maeseycck.

¹⁾ Spółka ruchu niderlandzkich kolei państwowych zajmuje się tylko ekspedycją pociągów w obu kierunkach.

²⁾ Spółka ruchu niderlandzkich kolei państwowych załatwia na tej przestrzeni tylko służbę pociągów w kierunku z Niderlandów do Niemiec, i odwrotnie pruska kolej państwowa załatwia ją na niderlandzkiej przestrzeni pod Dalheim do Vlodrop (Spis: Niderlandy B 10) w kierunku od Dalheim do Niderlandów.

B. Przestrzenie, utrzymywane w ruchu przez zarządy zagraniczne lub na wspólnie z niemi.**I. Zarządy francuskie.**

Przestrzenie, utrzymywane w ruchu przez francuską kolej północną, od granicy belgijsko-francuskiej:

8. pod Comines do Comines.
9. pod Halluin do Menin.

II. Zarządy luksemburskie.

10. Przestrzenie, utrzymywane w ruchu przez luksemburską kolej Księcia Henryka, od granicy belgijsko-luksemburskiej pod Rodange do Athus.

Uwaga. Co się tyczy przestrzeni, utrzymywanych w ruchu za granicą przez zarządy belgijskie, porównaj:

- Francya, l. 15, 16, 17, 18.
Niderlandy, l. 11, 12.

Dania.**A. Przestrzenie, utrzymywane w ruchu przez zarządy duńskie.**

1. Duńskie koleje państwowe, wraz z połączeniami zapomocą promów parowych, które one utrzymują w ruchu:

- a) przez Limfjord (Oddesund Nord—Oddesund Syd i Nykjøbing Morsø-Glyngøre);
- b) przez Mały [lille] Belt (Fredericia—Strib);
- c) przez Wielki [store] Belt (Nyborg—Korsør);
- d) przez Öresund (Helsingör — Helsingborg i Kopenhaga [Kjøbenhavn]—Malmö — co do połączenia promem parowym Kopenhaga—Malmö obacz w następnym rozdziale B. II., liczba 5);
- e) przez Masnedssund (Mansnedø—Orehoved);
- f) pomiędzy Gjedser i Warnemünde — co do tego połączenia promem parowym obacz w następnym rozdziale B. I., liczba 4.;
z wyłączeniem jednak:

przestrzeni kolei państwowej Nyborg—Faaborg, utrzymywanej w ruchu przez południowo-fiońską Spółkę kolei żelaznych, i

szlaku parowcowego Korsør—Kiel.

2. Następujące przestrzenie kolei prywatnych, zostające pod zarządem państwowym:

- a) Orehoved—Gjedser;
- b) Aalestrup—Viborg;
- c) Sorø—Vedde.

B. Przestrzenie, utrzymywane w ruchu przez zarządy zagraniczne lub na wspólnie z niemi.**Zarządy niemieckie.**

3. Przestrzeń od granicy niemiecko-duńskiej pod Farris do Vamdrup, utrzymywana w ruchu przez królewskie pruskie koleje państwowe.

4. Połączenie promem parowym Gjedser—Warnemünde, utrzymywane w ruchu na wspólnie z kolejami państwowymi wielkiego Księstwa meklenburskiego.

II. Zarządy szwedzkie.

5. Linia promu parowego między wolnym portem Kopenhaga a Malmö, utrzymywana w ruchu przez duńskie koleje państwowe wspólnie z szwedzkimi kolejami państwowymi.

Uwaga. Co do przestrzeni, utrzymywanych w ruchu za granicą przez zarządy duńskie, porównaj:

- Niemcy, l. 135.
Szwecya, l. 9.

Francya.**A. Koleje i przestrzenie, utrzymywane w ruchu przez zarządy francuskie.****Główne linie:**

1. Kolei północnej.

2. Kolei wschodniej łącznie z liniami z Monthermé do Monthermé, z Vrigne-Meuse do Vrigneaux-Bois, z Carignan do Messempré, z Charmes do Rambervillers, z Avricourt do Blamont i do Cirey, z St. Dizier do Vassy, utrzymywanymi w ruchu na rachunek koncesjonariuszów.

3. Kolei zachodniej.

4. Kolei parysko-lyońskiej do morza Śródziemnego, łącznie z linią do starego portu marsylijskiego, utrzymywaną w ruchu na rachunek koncesjonariuszy i linią z Arles do St. Louis.

5. Kolei orleańskiej.

6. Kolei południowej.

7. Kolei państwowych łącznie z koleją lokalną z Ligré-Rivière do Richelieu, utrzymywaną w ruchu na rachunek departamentu Indre-et-Loire.

8. Obu obwodowych kolei paryskich wraz z linią strategiczną z Valenton do Massy-Palaiseau.

9. Spółki kolei departamentowych.

10. Spółki kolejowej ze Somain do Anzin i do granicy belgijskiej.

11. Spółki Médoc.

Linie lokalnego znaczenia:

12. Spółki kolei departamentowych.

13. z Marlieux do Châtillon-sur-Chalaronne.

14. Z Castelnau do Margaux i Pauillac do Port des Pilotes (Spółka Médoc).

B. Przestrzenie, utrzymywane w ruchu przez zarządy zagraniczne lub na wspólnie z niemi.**I. Zarządy belgijskie.**

Przestrzenie, utrzymywane w ruchu przez belgijski zarząd kolei państwowych, od granicy belgijsko-francuskiej:

15. pod Doische do Givet.

16. pod Abeele do Hazebrouk.

17. Przestrzeń od granicy francusko-belgijskiej pod Heer-Agimont do Givet, utrzymywana w ruchu przez belgijską kolej północną.

18. Przestrzeń od granicy francusko-belgijskiej pod Momignies do Anor, utrzymywana w ruchu przez Spółkę kolejową w Chimay.

II. Zarządy niemieckie.

Przestrzenie, należące do francuskiej kolei wschodniej, utrzymywane w ruchu na wspólnie z kolejami państwowymi w Alzacy i Lotaryngii, od granicy francusko-niemieckiej.

19. pod Altmünsterol do Petit-Croix.

20. pod Deutsch-Avrincourt do Igney-Avrincourt.

21. pod Chambrey do Moncel.

22. pod Novéant do Pagny-sur-Moselle.

23. pod Amanweiler do Batilly.

24. pod Fentsch do Audun-le-Roman.

III. Zarządy szwajcarskie.

Przestrzenie, utrzymywane w ruchu przez szwajcarskie koleje związkowe od granicy francusko-szwajcarskiej:

25. pod Delle do Delle.

26. pod Vallorbe do Pontarlier.

27. pod Les Verrières-Suisses do Pontarlier.

28. pod Crassier do Divonne-les-Bains.

IV. Zarządy włoskie.

29. Przestrzeń, utrzymywana w ruchu przez włoskie koleje państwowe, od granicy włosko-francuskiej pod Modane do Modane.

Uwaga. Co się tyczy przestrzeni utrzymywanych w ruchu za granicą przez zarządy francuskie, porównaj:

Niemcy, l. 124, 125, 126, 127, 128, 129.

Belgia, l. 8, 9.

Włochy, l. 4.

Szwajcarya, l. 31, 32, 33, 34.

Włochy.

A. Koleje i przestrzenie, utrzymywane w ruchu przez zarządy włoskie.

1. Wszystkie linie, utrzymywane w ruchu przez Dyрекcyę generalną kolei państwowych.

2. Linie, utrzymywane w ruchu przez Spółkę *Società Veneta per costruzione ed esercizio di ferrovie secondarie italiane*:

a) Cividale—Portogruaro, z odnogą od S. Giorgio di Nogaro aż do granicy włosko-austrackiej pod Cervignano,

b) Parma—Suzzara,

c) Bologna S. V.—Portomaggiore, z odnogą z Budrio do Massalombarda,

d) Arezzo—Pratovecchio—Stia,

e) Conegliano—Vittorio,

f) Camposampiero — Castelfranco — Veneto — Montebelluna (wspólne dworce kolejowe linii Padova—Bassano, Treviso—Vicenza i Treviso—Belluno kolei państwowych),

g) Thienç—Rochette i

h) Ferrara—Copparo.

3. Koleje północno-medyolańskie w Medyolanie, a mianowicie:

i) Medyolan—Bovisa—Seveso S. Pietro—Merone Pontenuovo (wspólny dworzec linii Como—Lecco kolei państwowych)—Incino Erba, z odnogami z Bovisy do Medyolanu—Libreria (sieć kolei państwowych) i z Seveso S. Pietro do Camnago (wspólny dworzec linii Chiasso—Medyolan kolei państwowych),

k) Medyolan—Bovisa—Saronno,

l) Saronno—Mainate—Varese Nord—Laveno Nord, z odnogami z Varese Nord do Varese (koleje państwowe) i z Laveno Nord do Laveno Mombello (koleje państwowe),

m) Saronno—Grandate,

n) Como Lago Nord—Camerlata—Grandate—Malnate, z odnogą z Camerlata do Albate Camerlata (koleje państwowe),

o) Novara Nord—Busto Arsizio Nord—Saronno—Seregno (wspólny dworzec linii Chiasso—Medyolan kolei państwowych), z odnogami z Novary Nord do Novary (koleje państwowe) i z Busto Arsizio Nord do Busto Arsizio (koleje państwowe).

p) Castellanza—Cairate Lonate Ceppino in Val d'Olona.

B. Przestrzenie, utrzymywane w ruchu przez zarządy zagraniczne lub na wspólnie z niemi.

I. Zarządy francuskie.

4. Przestrzeń od granicy włosko-francuskiej pod Ventimiglia do Ventimiglia, utrzymywana w ruchu przez kolej parysko-lyońską do morza Śródziemnego.

II. Zarządy szwajcarskie.

5. Przestrzeń od granicy włosko-szwajcarskiej pod Pino do Luino, utrzymywana w ruchu przez kolej gotthardzką.

6. Przestrzeń od granicy włosko-szwajcarskiej pod Iselle do Domodossola, utrzymywana w ruchu przez szwajcarskie koleje związkowe.¹⁾

¹⁾ Szwajcarskie koleje związkowe załatwiają od Iselle przechodowo służbę pociągową (maszynową i konduktorską) na rachunek włoskich kolei państwowych; służbę stacyjną pełnią te ostatnie same.

III. Zarządy austriackie.

7. Przestrzeń od granicy włosko-austriackiej pod Pontaflem do Pontebby, utrzymywana w ruchu na wspólnie z c. k. austriackimi kolejami państwowymi w kierunku do Włoch.

Uwaga. Co się tyczy przestrzeni, utrzymywanych w ruchu za granicą przez zarządy włoskie, porównaj:

Austria, l. 25, 26, 27, 28.

Francya, l. 29.

Szwajcarya, l. 35.

Luksemburg.**A. Koleje i przestrzenie, utrzymywane w ruchu przez zarządy luksemburskie.**

1. Kolej księcia Henryka.

B. Przestrzenie, utrzymywane w ruchu przez zarządy zagraniczne lub na wspólnie z niemi.**Zarządy niemieckie.**

2. Wszystkie linie kolei luksemburskiej Wilhelma, utrzymywane w ruchu przez koleje państwowe w Alzacy i Lotaryngii.

3. Przestrzeń od granicy niemiecko-luksemburskiej pod Ulflingen do Ulflingen, utrzymywana w ruchu przez król. pruskie koleje państwowe.

Uwaga. Co się tyczy przestrzeni, utrzymywanych w ruchu za granicą przez zarządy luksemburskie, porównaj:

Belgia, l. 10.

Niderlandy.**A. Koleje i przestrzenie, utrzymywane w ruchu przez zarządy niderlandzkie.**

1. Spółka ruchu niderlandzkich kolei państwowych.

2. Holenderska spółka kolei żelaznych.

3. Niderlandzka centralna spółka kolei żelaznej.

4. Spółka północnej brabancko-niemieckiej kolei żelaznej.

B. Przestrzenie, utrzymywane w ruchu przez zarządy zagraniczne lub na wspólnie z niemi.**I. Zarządy niemieckie.**

5. Przestrzeń od granicy niemiecko-niderlandzkiej pod Neuschanz do Neuschanz, utrzymywana w ruchu przez koleje państwowe Wielkiego Księstwa oldenburgskiego.

Przestrzenie, utrzymywane w ruchu przez król. pruskie koleje państwowe, od granicy niemiecko-niderlandzkiej:

6. pod Borken do Winterswyk.

7. pod Bocholt do Winterswyk.

8. pod Straelen do Venlo.

9. pod Kaldenkirchen do Venlo.

10. pod Dahlheim do Vlodrop.

II. Zarządy belgijskie.

11. Przestrzeń od granicy belgijsko-niderlandzkiej pod La Clinge do Terneuzen, utrzymywana w ruchu przez Spółkę kolejową Mecheln-Terneuzen.

12. Przestrzeń od granicy belgijsko-niderlandzkiej pod Selzaete do Terneuzen, utrzymywana w ruchu przez Spółkę kolei Gandawa-Terneuzen.

Uwaga. Co się tyczy przestrzeni, utrzymywanych w ruchu za granicą przez zarządy niderlandzkie, porównaj:

Niemcy, l. 130, 131, 132, 133, 134.

Rumunia.**A. Koleje i przestrzenie, utrzymywane w ruchu przez zarządy rumuńskie.**

1. Królewsko-rumuńskie koleje państwowe.

B. Przestrzenie, utrzymywane w ruchu wspólnie z zarządami zagranicznymi.

2. Przestrzeń od granicy rosyjsko-rumuńskiej pod Ungheni do rumuńskiego Ungheni, utrzymywana w ruchu przez królewsko-rumuńskie koleje państwowe, a na której rosyjskie koleje południowo-zachodnie wspólnie ruch utrzymują.

Uwaga. Co się tyczy przestrzeni za granicą, utrzymywanych w ruchu przez zarząd rumuński, porównaj:

Austria, l. 56.

Rosya, l. 46.

Rosya.**A. Koleje i przestrzenie, utrzymywane w ruchu przez państwo.**

1. Kolej mikołajowska (z odnogą do portu i z kolejami nowotorzecką i rzewo-wiazemską), z wyłączeniem sekcji do Borowieży.

2. Koleje północno-zachodnie.

3. Kolej moskiewsko-brzeska.

4. Kolej moskiewsko — kurska, moskiewsko — niżnonowogrodzka i muromska.

5. Kolej syszańsko-wiazemska.

6. Kolej Katarzyny.

7. Kolej rygsko-orelska (z koleją rygsko-tukumską).

8. Kolej libawsko-romneńska.

9. Koleje nadwiślańskie.

10. Koleje południowe.

11. Kolej samarsko-złotouska.

12. Koleje poleskie.

13. Koleje południowo-zachodnie.

14. Kolej permska.
15. Kolej syberyjska.
16. Koleje zakaukaskie.
17. Koleje północne.
18. Kolej taszkentska.
19. Kolej środkowo-azyatycka z liniami:
Krasnowódzk — Andishan,
Merw — Kuszka,
Czernajewo — Taszkent i
Gorczakowo — Margelan.
20. Kolej zabajkańska.

B. Koleje i przestrzenie, utrzymywane w ruchu przez zarządy prywatne.

21. Kolej warszawsko — wiedeńska.
22. Kolej władykaukazka.
23. Kolej łódzka.
24. Kolej moskiewsko — kijowsko — woroneska.
25. Kolej moskiewsko — kazańska.
26. Kolej moskiewsko — windawsko — rybińska.
27. Kolej riazkańska — uralaska.
28. Koleje południowo-wschodnie.
29. Kolej białogrodzko — szumyńska.

30. Lokalne koleje I. spółki kolei lokalnych w Rosyi:

Pernau — Reval z liniami:
Walk — Pernau,
Moisekull — Fellin,
Fellin — Port Reval,
Allenkull — Weißenstein.

Święciany;

Koleje południowe z liniami:

Rudnica — Olwiopol.
Dochno — Czeczelnik,
Berszad — Berszad Fabryka,
Żytomierz — Gaiworon,
Chołoniewska — Szemka,
Woronowice — Winnica.

31. Kolej lokalna Nowożybków.
32. Kolej Gerby — Częstochowa.
33. Kolej lokalna inflancka (Walk — Marienburg — Stockmannshof).

C. Części pograniczne kolei, utrzymywane w ruchu na wspólnie z zarządami zagranicznymi.

I. Zarządy niemieckie.

Przestrzenie, utrzymywane w ruchu przez królewsko-pruskie koleje państwowe, od granicy niemiecko-rosyjskiej:

34. pod Eydkunami do Wierzbołowa,
35. pod Otlóczynem do Aleksandrowa.
36. pod Szopińcami do Sosnowic (linia dawnej kolei na prawym brzegu Odry).

37. pod Szopińcami do Sosnowic (linia dawnej kolei górnośląskiej).
38. pod Prostkowem do Grajewa.
39. pod Ilnowem do Mławy.
40. pod Szczypiornem do Kalisza.
41. pod Gerbami do Gerb Rosyjskich.

II. Zarządy austriackie.

Przestrzenie, utrzymywane w ruchu przez c. k. austriackie koleje państwowe, od granicy austriacko-rosyjskiej:

42. pod Szczakową do Granicy i przestrzenie od granicy austriacko-rosyjskiej, utrzymywane w ruchu w kierunku do Rosyi:
43. pod Brodami do Radziwiłłowa.
44. pod Podwołoczyskami do Wołoczysk.
45. pod Nowosielicą do Nowosielicy.

III. Zarządy rumuńskie.

Przestrzeń od granicy rumuńsko-rosyjskiej, utrzymywana w ruchu przez koleje południowo-zachodnie, a na której królewsko-rumuńskie koleje państwowe wspólnie ruch utrzymują:

46. pod Ungheni do rosyjskiego Ungheni.

Uwaga. Co się tyczy przestrzeni za granicą, przez zarządy rosyjskie w ruchu utrzymywanych, porównaj:

Niemcy, l. 97, 98, 99, 100, 101.

Austria, l. 53, 54, 55.

Rumunia, l. 2.

Szwecya.

A. Przestrzenie, utrzymywane w ruchu przez zarządy szwedzkie.

1. Szwedzkie koleje państwowe z wyjątkiem utrzymywanej przez nie w ruchu przestrzeni Luleå — Granica państwa z odnogami Gelliware — Malmberg i Gelliware — Koskulls kulle. ¹⁾

2. Kolej Borås.
3. Kolej Kristianstad — Hessleholm.
4. Kolej Lund — Kjöfinge.
5. Kolej Lund — Trelleborg.
6. Kolej Malmö — Kontinenten.
7. Kolej Trelleborg — Rydsgård.
8. Kolej Uddewalla — Wenersborg — Herrljunga.

¹⁾ Na utrzymywanych w ruchu przez szwedzkie koleje państwowe przestrzeniach od granicy szwedzko-norwęgskiej do Charlottenbergu i od granicy szwedzko-norwęgskiej do Storlien załatwiają służbę pociągową norwęgskie koleje państwowe.

B. Przestrzenie, utrzymywane w ruchu wspólnie z zagranicznymi zarządami.**Zarządy duńskie.**

9. Linia promu parowego między Malmö a wolnym portem Kopenhaga, utrzymywana w ruchu przez szwedzkie koleje państwowe wspólnie z duńskimi kolejami państwowymi.

Uwaga. Co się tyczy przestrzeni, utrzymywanych w ruchu za granicą przez zarządy szwedzkie, porównaj:

Dania, l. 5.

Szwajcaryja.**A. Koleje i przestrzenie, utrzymywane w ruchu przez zarządy szwajcarskie.**

1. Koleje związkowe szwajcarskie, z wyłączeniem utrzymywanej przez nie w ruchu kolei linowej Cossonay-dworzec S. B. B.—Cossonay miasto.

2. Kolej gothardzka.
3. Kolej neubursko-jurajska.
4. Kolej emmentalska.
5. Kolej Langenthal—Huttwil.
6. Kolej tössthalska.
7. Kolej seethalska szwajcarska.
8. Kolej południowo wschodnia, szwajcarska.
9. Kolej Rorschach-Heiden.
10. Kolej sihlthalska.
11. Kolej thunerska.
12. Kolej Önsingen—Balsthal.
13. Kolej Berno—Neuenkurg (prosta linia).
14. Kolej Fryburg—Murten—Ins.
15. Kolej Le Pont—Brassus.
16. Kolej obwodowa Saignerlégier—Glovelier.
17. Kolej Uerikon—Bauma.
18. Kolej wązkotorowa Yverdon—St. Croix.
19. Kolej wązkotorowa retycka.
20. Kolej drogowa wązkotorowa Aarau—

Schöftland.

21. Kolej wązkotorowa wyntalska.

22. Kolej wązkotorowa Bern—Worb (prze-
strzeń Gümlingen—Worb).

B. Przestrzenie, utrzymywane w ruchu przez zarządy zagraniczne lub na wspólnie z niemi.**I. Zarządy austriackie.**

Linie, utrzymywane w ruchu przez c. k. austriackie koleje państwowe, od granicy austriacko-szwajcarskiej:

23. pod Buchs do Buchs.

24. pod St. Margarethen do St. Margarethen.

II. Zarządy niemieckie.

Przestrzenie, utrzymywane w ruchu przez koleje państwowe Wielkiego Księstwa badeńskiego, od granicy niemiecko-szwajcarskiej:

25. pod Gottmadingen do granicy szwajcarsko-niemieckiej pod Wilchingen.

26. pod Stetten do Bazylei (kolej badeńska).

27. pod Leopoldshöhe do Bazylei (kolej badeńska).

28. pod Grenzach do Bazylei (kolej badeńska).

29. Kolej łącząca między bazylejsko-badeńską a bazylejsko-szwajcarską koleją związkową, utrzymywana w ruchu na wspólnie z kolejami państwowymi Wielkiego Księstwa badeńskiego.

30. Przestrzeń od granicy niemiecko-szwajcarskiej pod St. Ludwig do bazylejsko-szwajcarskiej kolei związkowej, utrzymywana w ruchu przez koleje państwowe w Alzacji i Lotaryngii.

III. Zarządy francuskie.

Przestrzenie, utrzymywane w ruchu przez Spółkę kolei Paryż—Lyon do morza Śródziemnego, od granicy francusko-szwajcarskiej:

31. pod St. Gingolph do Bouveret.

32. pod Chêne-Bourg do Genewy-Eaux-Vives.

33. pod La Plaine do Genewy-Cornavin.

34. pod Col-des-Rosches do Le Locle.

IV. Zarządy włoskie.

35. Przestrzeń, utrzymywana w ruchu przez włoskie koleje państwowe od granicy włosko-szwajcarskiej pod Chiasso do Chiasso.

Uwaga. Co się tyczy przestrzeni, utrzymywanych w ruchu za granicą przez zarządy szwajcarskie, porównaj:

Niemcy, l. 120, 121, 122, 123.

Francya, l. 25, 26, 27, 28.

Włochy, l. 5, 6.

Derschatta wtr.

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych

wychodzi nakładem c. k. Drukarni nadwornej i państwowej w Wiedniu, dzielnica I., Seilerstätte l. 24,
także w roku 1908. w języku

niemieckim, chorwackim, czeskim, polskim, rumuńskim, ruskim, słoweńskim i włoskim.

Prenumerata na cały **rocznik 1908** każdego z tych ośmiu wydań Dziennika ustaw państwa wynosi za egzemplarz **8 K.** Pojedyncze jego części można odbierać w miejscu lub otrzymywać bezpłatnie pocztą.

Prenumerować można w składzie c. k. Drukarni nadwornej i państwowej w Wiedniu, dzielnica I., Seilerstätte l. 24, i nabywać tamże także pojedyncze roczniki i pojedyncze części Dziennika ustaw państwa

Ponieważ Dziennik ustaw państwa wydaje się względnie rozsyła się abonentom tylko po poprzednim złożeniu prenumeraty rocznej, przeto należy równocześnie z zaabonowaniem uiścić także przypadającą kwotę pieniężną; celem umożliwienia szybkiego i niewadliwego doręczenia pocztowego należy podać prócz dokładnego adresu mieszkania także odnośny okrąg doręczeń pocztowych.

Pojedyncze roczniki wydania **niemieckiego** można nabywać:

Rocznik	1849 za . . .	4 K 20 h	Rocznik	1869 za . . .	6 K — h	Rocznik	1889 za . . .	6 K — h
"	1850 " . . .	10 " 50 "	"	1870 " . . .	2 " 80 "	"	1890 " . . .	5 " 40 "
"	1851 " . . .	2 " 60 "	"	1871 " . . .	4 " — "	"	1891 " . . .	6 " — "
"	1852 " . . .	5 " 20 "	"	1872 " . . .	6 " 40 "	"	1892 " . . .	10 " — "
"	1853 " . . .	6 " 30 "	"	1873 " . . .	6 " 60 "	"	1893 " . . .	6 " — "
"	1854 " . . .	8 " 40 "	"	1874 " . . .	4 " 60 "	"	1894 " . . .	6 " — "
"	1855 " . . .	4 " 70 "	"	1875 " . . .	4 " — "	"	1895 " . . .	7 " — "
"	1856 " . . .	4 " 90 "	"	1876 " . . .	3 " — "	"	1896 " . . .	7 " — "
"	1857 " . . .	5 " 70 "	"	1877 " . . .	2 " — "	"	1897 " . . .	15 " — "
"	1858 " . . .	4 " 80 "	"	1878 " . . .	4 " 60 "	"	1898 " . . .	6 " — "
"	1859 " . . .	4 " — "	"	1879 " . . .	4 " 60 "	"	1899 " . . .	10 " — "
"	1860 " . . .	3 " 40 "	"	1880 " . . .	4 " 40 "	"	1900 " . . .	7 " — "
"	1861 " . . .	3 " — "	"	1881 " . . .	4 " 40 "	"	1901 " . . .	6 " — "
"	1862 " . . .	2 " 80 "	"	1882 " . . .	6 " — "	"	1902 " . . .	7 " 50 "
"	1863 " . . .	2 " 80 "	"	1883 " . . .	5 " — "	"	1903 " . . .	9 " — "
"	1864 " . . .	2 " 80 "	"	1884 " . . .	5 " — "	"	1904 " . . .	5 " — "
"	1865 " . . .	4 " — "	"	1885 " . . .	3 " 60 "	"	1905 " . . .	6 " — "
"	1866 " . . .	4 " 40 "	"	1886 " . . .	4 " 60 "	"	1906 " . . .	12 " — "
"	1867 " . . .	4 " — "	"	1887 " . . .	5 " — "	"	1907 " . . .	13 " — "
"	1868 " . . .	4 " — "	"	1888 " . . .	8 " 40 "			

Pojedyncze roczniki wydań w innych siedmiu językach od r. 1870. począwszy można nabywać po tej samej cenie co wydanie niemieckie.

Nabywającym na raz przynajmniej 10 dowolnie wybranych, zupełnych roczników Dziennika ustaw państwa przynajmniej się opust 20%, a nabywającym na raz przynajmniej 25 dowolnie wybranych, zupełnych roczników Dziennika ustaw państwa opust 25%, zaś nabywającym na raz przynajmniej 35 dowolnie wybranych, zupełnych roczników Dziennika ustaw państwa opust 30%.

NB. Części niemieckiego wydania Dziennika ustaw państwa, które zaginęły lub doszły w stanie wadliwym, reklamować należy najpóźniej w przeciągu czterech tygodni po ich ukazaniu się, zaś części wydań nieniemieckich najpóźniej w przeciągu sześciu tygodni po wydaniu spisu rzeczy i karty tytułowej do odnośnych wydań, wprost w c. k. Drukarni nadwornej i państwowej w Wiedniu, dzielnica III., Rennweg l. 16.

Po upływie tego terminu można pojedyncze części Dziennika ustaw państwa dostać wyłącznie tylko za opłatą ceny handlowej ($\frac{1}{4}$ arkusza = 2 strony za 2 h).

Ponieważ wszystkie roczniki wydania niemieckiego począwszy od roku 1849. i wszystkie roczniki wydań w innych siedmiu językach począwszy od roku 1870. są całkowicie uzupełnione, przeto można nabyć w składzie c. k. Drukarni nadwornej i państwowej w Wiedniu, dzielnica I., Seilerstätte Nr. 24., nie tylko każdy pojedynczy rocznik po cenie wyżej podanej, lecz nawet każdą z osobna część wszystkich tych roczników po cenie handlowej ($\frac{1}{4}$ arkusza = 2 strony za 2 h); tym sposobem umożliwione zostało uzupełnienie niekompletnych roczników i zestawienie pojedynczych części podług materyi.

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Cześć XXVIII. — Wydana i rozesłana dnia 31. marca 1908.

Treść: (№ 57. i 58.) 57. Rozporządzenie, dotyczące przydzielenia powiatów sądowych Mautern i Kirchberg nad Wagramem do okręgu Sądu obwodowego w Krems. — 58. Dokument koncesyjny na kolej lokalną ze Lwowa przez Kamionkę Strumiłową do Stojanowa.

57.

Rozporządzenie Ministerstwa sprawiedliwości z dnia 22. marca 1908., dotyczące przydzielenia powiatów sądowych Mautern i Kirchberg nad Wagramem do okręgu Sądu obwodowego w Krems.

Na zasadzie § 1. ustawy z dnia 26. kwietnia 1873., Dz. u. p. Nr. 62., wydziela się powiat sądowy Mautern z okręgu Sądu obwodowego w St. Pölten, a powiat sądowy Kirchberg nad Wagramem z okręgu Sądu obwodowego w Korneuburgu i przydziela się oba te powiaty sądowe do okręgu Sądu obwodowego w Krems.

Rozporządzenie niniejsze nabiera mocy obowiązującej w dniu 1. lipca 1908.

Klein wlr.

58.

Dokument koncesyjny z dnia 23. marca 1908.

na kolej lokalną ze Lwowa przez Kamionkę Strumiłową do Stojanowa.

Na podstawie Najwyższego upoważnienia nadaję w porozumieniu z interesowanymi Ministerstwami Wydziałowi krajowemu Królestwa Galicyi i Lodomerji z Wielkim Księstwem krakowskiem

koncesję na budowę i utrzymywanie w ruchu kole żelaznej, poruszanej lokomotywą od stacyi Lwów—Podzamcze na linii c. k. kolei państwowej Lwów—Podwołoczyska przez Kamionkę Strumiłową do Stojanowa, która to kolej ma być wybudowana jako normalnotorowa kolej lokalna, a to w myśl postanowień ustawy o koncesjach na koleje żelazne z dnia 14. września 1854., Dz. u. p. Nr. 238., jakoteż ustaw z dnia 31. grudnia 1894., Dz. u. p. Nr. 2. z r. 1895., i z dnia 24. grudnia 1905., Dz. u. p. Nr. 216., pod następującymi warunkami i zastrzeżeniami:

§ 1.

Co do kolei żelaznej, będącej przedmiotem tego dokumentu koncesyjnego, korzysta koncesyonaryusz z dobrodziejstw przewidzianych w artykule V. ustawy z dnia 31. grudnia 1894., Dz. u. p. Nr. 2. z r. 1895.

§ 2.

Koncesyonaryusz obowiązany jest ukończyć budowę koncesyonowanej kolei najpóźniej w przeciągu trzech lat, licząc od dnia dzisiejszego, oddać gotową kolej na użytek publiczny i utrzymywać ją w ruchu bez przerwy przez cały okres koncesyjny.

Jako rękojmię dotrzymania powyższego terminu budowy, tudzież wykonania i urządzenia kolei zgodnie z warunkami koncesyi złożyć ma koncesyonaryusz na żądanie c. k. rządu odpowiednią kaucję w papierach wartościowych, nadających się do lokacyi pieniędzy sierocych.

W razie niedotrzymania powyższego zobowiązania kaucya ta uznana być może za przepadłą.

§ 3.

Celem wybudowania koncesyonowanej kolei nadaje się koncesyonaryuszowi prawo wywłaszczania podług przepisów ustawowych w tej mierze obowiązujących.

Takie samo prawo przyznane będzie koncesyonaryuszowi także co do ewentualnej budowy tych kolei podjazdowych, których budowę rząd ze względu na dobro publiczne uznałby za pożyteczną.

§ 4.

Co do budowy koncesyonowanej kolei i co do ruchu na niej stosować się winien koncesyonaryusz do osnowy tego dokumentu koncesyjnego, do warunków koncesyjnych, ustanowionych przez Ministerstwo kolei żelaznych, jakoteż do istniejących w tej mierze ustaw i rozporządzeń, w szczególności do ustawy o koncesjach na koleje żelazne z dnia 14. września 1854., Dz. u. p. Nr. 238., i do regulaminu ruchu na kolejach żelaznych z dnia 16. listopada 1851., Dz. u. p. Nr. 1. z r. 1852., wreszcie do ustaw i rozporządzeń, któreby w przyszłości zostały wydane. Pod względem ruchu będzie można o tyle odstąpić od zarządzeń dla bezpieczeństwa i przepisów, dotyczących ruchu a ustanowionych w regulaminie ruchu kolei żelaznych i w odnośnych postanowieniach dodatkowych, o ile ze względu na szczególne stosunki obrotu i ruchu a w szczególności ze względu na zmniejszoną chyżość Ministerstwo kolei żelaznych uzna to za dopuszczalne. W tej mierze stosowane będą osobne przepisy ruchu, które wyda Ministerstwo kolei żelaznych.

§ 5.

Transporty wojskowe przewożone być muszą po zniżonych cenach taryfowych. Pod względem zastosowania taryfy wojskowej do przewozu osób i rzeczy obowiązywać będą postanowienia, które tak w tej mierze, jak i względem ulg dla podróżujących wojskowych na austriackich kolejach państwowych, każdorazem są w mocy.

Postanowienia te stosują się także do obrony krajowej i pospolitego ruszenia obu połów Monarchii, do tyrolskich strzelców krajowych i do żandarmerii a to nietylko w podróżach na koszt skarbu, lecz także w służbowych podróżach na ćwiczenia wojskowe i zgromadzenia kontrolne, odbywanych własnym kosztem.

Koncesyonaryusz obowiązany jest przystąpić do umowy zawartej przez austriackie spółki kolejowe co do zakupu i utrzymywania w pogotowiu przyborów dla transportów wojskowych oraz co do pomagania sobie nawzajem służbą i taborem przy uskutecznianiu większych transportów wojskowych, dalej do każdorazem obowiązujących przepisów dla kolei żelaznych na wypadek wojny, jakoteż do umowy dodatkowej, która weszła w wykonanie z dniem 1. czerwca 1871., o przewozie chorych i rannych, których na rachunek skarbu wojskowego przewozi się w pozyeci leżącej.

Przepis, który obowiązuje każdorazem pod względem transportów wojskowych kolejami żelaznymi, tudzież każdorazem obowiązujące przepisy dla kolei żelaznych na wypadek wojny nabywają dla koncesyonaryusza mocy obowiązującej od dnia otwarcia ruchu na koncesyonowanej kolei. Przepisy rzeczonoego rodzaju, które dopiero po tym terminie zostaną wydane i w Dzienniku ustaw państwa nie będą ogłoszone, obowiązywać będą koncesyonaryusza począwszy od chwili, w której urzędowo poda się je do jego wiadomości.

Zobowiązania te ciążą na koncesyonaryuszu tylko o tyle, o ile dopełnienie ich będzie możliwe ze względu na drugorzędny charakter tej linii oraz ze względu na ułatwienia, udzielone skutkiem tego pod względem budowy, urządzenia i rodzaju ruchu.

Koncesyonaryusz obowiązany jest uwzględniać przy obsadzaniu posad wysłużonych podoficerów wojska, marynarki wojennej i obrony krajowej, w myśl ustawy z dnia 19. kwietnia 1872., Dz. u. p. Nr. 60.

§ 6.

Do przewozu korpusów straży cywilnej (straży bezpieczeństwa, straży skarbowej itp.) stosować należy analogicznie zniżoną taryfę, przepisana dla transportów wojskowych.

§ 7.

Ruch na kolei, stanowiącej przedmiot niniejszego dokumentu koncesyjnego, utrzymywać będzie państwo na rachunek koncesyonaryusza, o ile nie przyjdzie do skutku inna umowa a koncesyonaryusz zwracać ma zarządowi kolei państwowych koszta z powodu utrzymywania tego ruchu rzeczywiście poniesione. Warunki tego utrzymywania ruchu określi się w kontrakcie ruchu, który rząd zawrze z koncesyonaryuszem.

§ 8.

Koncesjonaryusz obowiązany jest postarać się o zaopatrzenie swoich funkcyjaryuszy na wypadek niezdolności do pracy i na starość oraz o zaopatrzenie ich rodzin i w tym celu przystąpić do zakładu emerytalnego związku austriackich kolei lokalnych, o ileby nie utworzono dla koncesjonowanego przedsiębiorstwa kolejowego własnej kasy emerytalnej, zapewniającej przynajmniej takie same korzyści członkom, względnie nakładającej przynajmniej takie same obowiązki na koncesjonaryusza, jak wspomniany zakład emerytalny.

Zaopatrzenie to należy tak przeprowadzić, by koncesjonaryusz lub przedsiębiorstwo w jego miejsce wstępujące mieli obowiązek zgłaszać w zakładzie emerytalnym związku austriackich kolei lokalnych, względnie we własnej kasie emerytalnej stałych funkcyjaryuszy z dniem nadania im stałej posady, z innych zaś funkcyjaryuszy przynajmniej tych, którzy pełnią służbę jako kierownicy maszyn, konduktorzy, strażnicy lub posługacze stacyjni — przy odpowiednim ich zatrudnieniu najpóźniej po ukończeniu trzech lat służby.

§ 9.

Koncesjonaryusz obowiązany jest pod warunkami i zastrzeżeniami, podanymi w artykule XII. ustawy z dnia 31. grudnia 1894., Dz. u. p. Nr. 2. z r. 1895., dozwolić rządowi na jego żądanie, każdego czasu współużywania swej kolei do przewozu między kolejami już istniejącymi lub dopiero w przyszłości mającymi powstać — na których rząd ruch utrzymuje — w taki sposób, by rząd mógł z prawem samoistnego ustanawiania taryf przewozić lub kazać przewozić tak całe pociągi jak i pojedyncze wozy współużywaną koleją lub jej częściami, za opłatą stosownego wynagrodzenia.

§ 10.

Nadaje się koncesjonaryuszowi prawo utworzenia — za osobnem zezwoleniem rządu i pod warunkami, które on ustanowi — spółki akcyjnej, która wejsć ma we wszystkie prawa i obowiązki koncesjonaryusza.

Statuty spółki i formularze akcji, które będą wydane, wymagają zatwierdzenia rządowego.

Koncesjonaryuszowi nadaje się prawo wydania częściowych zapisów dłużnych odnośnie do pożyczki pierwszeństwa, którą zaciągnie, a to pod warunkami, oznaczonymi przez rząd; formularze obligacji pierwszeństwa, które będą wydane, względnie tekst skryptu dłużnego, który będzie

wystawiony celem zaciągnięcia pożyczki, ubezpieczonej przez wpis do ksiąg kolejowych a nie rozłożonej na częściowe zapisy dłużne, podlegają zatwierdzeniu rządowemu.

Cyfra rzeczywistego, jakoteż imiennego kapitału zakładowego podlega zatwierdzeniu rządu.

W tym względzie przyjmuje się za zasadę, że oprócz kosztów, rzeczywiście wyłożonych na sporządzenie projektu, budowę i urządzenie kolei i należycie udowodnionych, łącznie z kosztami zaopatrzenia się w park kolejowy, tudzież kosztów na uposażenie rezerwy kapitału, którą rząd ma oznaczyć, z doliczeniem odsetek interkalarnych rzeczywiście zapłaconych w okresie budowy i straty na kursie, gdyby ją istotnie poniesiono przy gromadzeniu kapitału, żadnych wydatków dalszych jakiegobądź rodzaju w kapitał wliczać nie wolno.

Gdyby po wybudowaniu kolei miano wystawić jeszcze jakie nowe budowle lub pomnożyć urządzenia, ruchu, natenczas można odnośne koszta doliczyć do kapitału zakładowego, jeżeli rząd zezwolił na wzniesienie projektowanych nowych budowli lub na pomnożenie urządzeń ruchu i jeżeli koszta te należycie będą wykazane.

Cały kapitał zakładowy umorzony być ma w okresie koncesyjnym według planu amortyzacji, zatwierdzonego przez rząd.

§ 11.

Rząd zastrzega sobie prawo wykupienia koncesjonowanej kolei po jej wybudowaniu i otwarciu na niej ruchu, w każdym czasie pod następującymi warunkami:

1. Celem oznaczenia ceny wykupna policzy się czyste roczne dochody przedsiębiorstwa w ciągu ostatnich zamkniętych lat siedmiu przed chwilą wykupna, strąci się z tego czyste dochody najniepomyślniejszych dwóch lat, poczem obliczy się średni dochód czysty pozostałych lat pięciu.

2. Gdyby wykupno nastąpić miało przed upływem unormowanego w § 1. czasowego uwolnienia od podatku, w takim razie przez resztujący okres uwolnienia od podatku obliczony w ten sposób średni dochód czysty owych lat pięciu stanowi rentę wykupna, uiścić się mającą bez opłaty podatku. Za czas po upływie wolności podatkowej oznacza się rentę wykupna w ten sposób, że od dochodów, podług których oblicza się sumę średnią, policza się podatek wraz z dodatkami według stopy procentowej odnośnych lat i potrąca go od dochodów. Do pozostałej reszty dolicza się, ze względu na to, że stosownie do § 131., lit. a) ustawy z dnia

25. października 1896., Dz. u. p. Nr. 220., opłacać się ma na przyszłość od renty wykupna podatek dziesięcioprocentowy, dodatek w wysokości jednej dziewiątej tego czystego dochodu.

3. Gdyby wykupno nastąpić miało po upływie ustanowionego w § 1. czasowego uwolnienia od podatków, natenczas przy obliczaniu czystych dochodów rocznych uważać się będzie podatki i dodatki do podatków, ciężące na wykupionem przedsiębiorstwie kolejowem, oraz wszelkie inne opłaty publiczne za wydatki ruchu.

Jeżeli obowiązek płacenia podatku istniał nie przez wszystkie lata, podług których oblicza się sumę średnią, w takim razie obliczyć należy także co do lat wolnych od podatku podatek wraz z dodatkami według stopy procentowej odnośnych lat i potrącić go z przychodów.

Ze względu jednak na to, że stosownie do § 131., lit. a) ustawy z dnia 25. października 1896., Dz. u. p. Nr. 220., opłacać się ma od renty wykupna podatek dziesięcioprocentowy, doliczyć należy do przeciętnych czystych dochodów, w taki sposób obliczonych, dodatek, wynoszący jedną dziewiątą tych czystych dochodów.

4. Czysty dochód roczny, obliczony w myśl powyższych postanowień, płacić należy koncesyonariuszowi jako wynagrodzenie za wykupioną kolej aż do upływu okresu koncesyjnego w ratach półrocznych, płatnych z dołu dnia 30. czerwca i dnia 31. grudnia każdego roku.

5. Gdyby jednak kolej miała być wykupioną przed upływem siódmego roku ruchu lub gdyby średni dochód czysty, obliczony w myśl powyższych postanowień ustępów 1. do 3., bez uwzględnienia dodatku, przewidzianego w ustępach 2. i 3., nie dawał przynajmniej takiej sumy rocznej, któraby się równała racie ryczałtowej, potrzebnej na oprocentowanie i umorzenie według planu ewentualnych pożyczek, na pokrycie policzalnych kosztów zakładowych z upoważnieniem rządowem zaciągniętych a w księgach kolejowych zabezpieczonych, tudzież raty ryczałtowej, potrzebnej na oprocentowanie po cztery od sta kapitału akcyjnego, zatwierdzonego przez rząd i na umorzenie go w ciągu okresu koncesyjnego, w takim razie wynagrodzenie, które państwo ma zapłacić za wykupioną kolej, będzie polegało na tem, że państwo płacić będzie wymienione wyżej kwoty ryczałtowe w ratach półrocznych z dołu, płatnych dnia 30. czerwca i dnia 31. grudnia każdego roku i zwracać koncesyonariuszowi podatek rentowy, przypadający od tej renty wykupna.

6. Państwu zastrzega się prawo objęcia każdej chwili — do zapłacenia z własnych funduszów w miejsce koncesyonariusza — pożyczek, zaciągniętych w celu uzyskania kapitału na koncesyonowaną kolej, w kwocie, zalegającej jeszcze według zatwierdzonego planu amortyzacyjnego w chwili wykupna; w przypadku tym zniży się należna renta wykupna o kwotę, potrzebną na pokrycie procentów i na umorzenie określonego wyżej kapitału pożyczkowego, jakoteż ewentualnie o odpowiadającą powyższemu zapotrzebowaniu sumę dodatku, który w myśl przepisów ustępów 2. i 3. ma być doliczony do przeciętnego dochodu.

7. Państwo zastrzega sobie prawo, że wolno mu będzie w każdym czasie zamiast niepłatnych jeszcze rent, należnych koncesyonariuszowi w myśl postanowień powyższych punktów, zapłacić kapitał, równający się zdyskontowanej według stopy po cztery od sta na rok — licząc odsetki od odsetek — wartości kapitałowej tych rent, po strąceniu, jak się samo przez się rozumie, dodatku, któryby w myśl postanowień ustępów 2. i 3. mieścił się w tych rentach.

Gdyby państwo postanowiło w taki sposób spłacić kapitał, wolno mu będzie użyć do tego, podług własnego wyboru, gotówki lub obligacyi długu państwa. Obligacye długu państwa liczone będą w takim razie po kursie takim, jaki wyniknie jako kurs średni z porównania kursów pieniężnych obligacyi długu państwa tego samego rodzaju, notowanych urzędownie na giełdzie wiedeńskiej, w ciągu półroczna bezpośrednio poprzedzającego.

8. Przez wykupienie kolei i od dnia tego wykupienia przechodzi na państwo za wypłatą wynagrodzenia przepisanego pod l. 1. do 7., bez dalszej odpłaty, własność koncesyonowanej obecnie kolei, wolna od ciężarów, względnie obciążona tylko zalegającą jeszcze resztą pożyczek, za zezwoleniem rządowem zaciągniętych, tudzież jej używania, a to ze wszystkimi do niej należąciami ruchomościami i nieruchomościami, licząc tu także tabor wozowy, zapasy materiałów i zapasy kasowe, ewentualnie także koleje podjazdowe, będące własnością koncesyonariusza i jego przedsiębiorstwa poboczne, jakoteż rezerwy obrotowe i kapitałowe, utworzone z kapitału zakładowego, o ileby tych ostatnich nie użyto już stosownie do ich przeznaczenia za zezwoleniem rządu.

9. Postanowienie rządu, tyżące się wykonania państwowego prawa wykupna, które nastąpić może zawsze tylko z początkiem roku kalendarzowego, oznajmione będzie przedsiębiorstwu kolejowemu we formie deklaracyi najpóźniej do 31. października bezpośrednio poprzedzającego roku.

Deklaracja ta obejmować będzie następujące szczegóły:

- a) termin, od którego wykupno następuje;
- b) przedsiębiorstwo kolejowe, będące przedmiotem wykupna i inne przedmioty majątkowe, które bądź jako przynależność przedsiębiorstwa kolejowego, bądź jako zaspokojenie pretensyi państwa lub z jakichkolwiek innych tytułów prawnych przejść mają również na państwo;
- c) kwotę ceny wykupna (l. 1. do 7.), którą państwo zapłacić ma przedsiębiorstwu kolejowemu, ewentualnie tymczasowo obliczoną z zastrzeżeniem późniejszego sprostowania, przy oznaczeniu terminu i miejsca płatności.

10. Rząd zastrzega sobie prawo ustanowienia — jednocześnie z doręczeniem deklaracji, tyczącej się wykupna — osobnego komisarza do czuwania nad tem, żeby począwszy od tej chwili, nie zmieniono stanu majątku na szkodę państwa.

Od chwili deklaracji co do wykupienia wymaga wszelka sprzedaż lub obciążenie nieruchomości przedmiotów majątkowych, w niej wymienionych. pozwolenia tego komisarza.

To samo odnosi się do przyjmowania wszelkich nowych zobowiązań, które albo przekraczają zakres zwyczajnego toku interesów albo powodują trwałe obciążenie.

11. Koncesyonaryusz obowiązany jest postarać się o to, aby rząd mógł w dniu, na wykupienie wyznaczonym, objąć w fizyczne posiadanie wszystkie przedmioty majątkowe, wymienione w deklaracji wykupna.

Gdyby koncesyonaryusz nie uczynił zadość temu zobowiązaniu, będzie rząd miał prawo objąć nawet bez jego zezwolenia i bez sądowej interwencji wymienione przedmioty majątkowe w fizyczne posiadanie.

Począwszy od chwili wykupienia, odbywać się będzie ruch na wykupionej kolei na rachunek państwa; przeto od tej chwili przypadają wszelkie dochody ruchu na korzyść państwa, na koszt jego zaś wszelkie wydatki ruchu.

Czyste dochody, jakie okażą się z obrachunku po chwilę wykupienia, pozostaną własnością przedsiębiorstwa kolejowego, które natomiast odpowiadać ma samo za wszelkie należności obrachunkowe, pochodzące z budowy i ruchu kolei aż do chwili powyższej i za wszelkie inne długi.

12. Rząd zastrzega sobie prawo zahipotekowania, na podstawie deklaracji wykupna (l. 9.), prawa własności państwa na wszystkich nieruchomościach przedmiotach majątkowych, wskutek wykupienia na państwo przechodzących.

Koncesyonaryusz obowiązany jest oddać rządowi na jego żądanie do dyspozycji wszelkie dokumenty prawne, jakichby w tym celu od niego wymagano.

§ 12.

Trwanie koncesyi łącznie z ochroną przeciw zakładaniu nowych kolei w myśl § 9., lit. b) ustawy o koncesjach na koleje żelazne, wyznacza się na lat dziewięćdziesiąt (90), licząc od dnia dzisiejszego; po upływie tego czasu gaśnie koncesya.

Rząd może uznać koncesję za zgasłą także przed upływem powyższego czasu, jeżeli zajdą warunki, wymienione w § 16.

§ 13.

Gdy koncesya zgaśnie i od dnia jej zgaśnięcia przechodzi na państwo bez wynagrodzenia wolna od ciężarów własność i używanie koncesyonowanej kolei i wszystkich ruchomych i nieruchomych przynależności, licząc tu także tabor wozowy, zapasy materyałów i zapasy kasowe, koleje podjazdowe i przedsiębiorstwa poboczne, gdyby je koncesyonaryusz posiadał, jakoteż rezerwy obrotowe i kapitałowe, utworzone z kapitału zakładowego, o ileby tych ostatnich nie użyto już z zezwoleniem rządu stosownie do ich przeznaczenia.

§ 14.

Tak wtedy, gdy koncesya niniejsza zgaśnie, jak i w razie wykupienia kolei (§ 11.), zatrzymuje koncesyonaryusz na własność fundusz rezerwowi, utworzony z własnych dochodów przedsiębiorstwa i ewentualne aktywa obrachunkowe, tudzież te osobne zakłady i budynki, wzniesione lub nabyte z własnego majątku, do których zbudowania lub nabycia rząd upoważnił koncesyonaryusza z tym wyraźnym dodatkiem, że nie mają one stanowić przynależności kolei.

§ 15.

Rząd ma prawo przekonywać się, czy budowa kolei i jej urządzenia ruchu są we wszystkich częściach odpowiednio celowi i sumiennie wykonane, tudzież ma prawo zarządzić, aby wadom w tym względzie zapobieżono, względnie je usunięto.

Rząd ma także prawo wglądać w zarząd kolei za pośrednictwem wydelegowanego przez siebie funkcyonaryusza, a w szczególności nadzorować w sposób, jaki tylko za stosowny uzna, za pośrednictwem organów nadzorczych, które wydeleguje na koszt koncesyonaryusza, aby budowę wykonano zgodnie z projektem i kontraktami.

W razie utworzenia spółki akcyjnej, komisarz przez rząd ustanowiony ma także prawo bywać na posiedzeniach rady zawiadowczej lub innej reprezentacji, sprawującej zarząd spółki jakoteż na walnych zgromadzeniach, ile razy uzna to za potrzebne i zawieszać wszelkie takie uchwały lub zarządzenia, któreby sprzeciwiały się ustawom, koncesyi lub statutowi spółki, względnie były dla publicznego dobra szkodliwe; w przypadku jednak takim winien komisarz przedstawić sprawę natychmiast Ministerstwu kolei żelaznych do decyzji, która zapaść ma bezzwłocznie z mocą spółkę wiążącą.

§ 16.

Rząd zastrzega sobie ponadto prawo tej treści, że gdyby, pomimo poprzedniego ostrzeżenia,

dopuszczono się ponownie naruszenia lub zaniebdania jednego z obowiązków, przepisanych dokumentem koncesyjnym, warunkami koncesyi lub ustawami, będzie temu zapobiegał środkami, odpowiadającymi ustawom a według okoliczności uzna koncesyę za zgasłą jeszcze przed upływem okresu koncesyjnego. W szczególności można koncesyę uznać za zgasłą jeszcze przed upływem okresu koncesyjnego, jeżeli niedopełniono zobowiązań względem ukończenia budowy i otwarcia ruchu, określonych w § 2., o ile ewentualne przekroczenie terminu nie dałoby się usprawiedliwić w myśl § 11., lit. b) ustawy o koncesjach na koleje żelazne.

Derschatta wlr.

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Część XXIX. — Wydana i rozesłana dnia 2. kwietnia 1908.

Treść: (M 59—61.) 59. Dokument koncesyjny na kolej lokalną z Opawy do granicy państwa obok Piltsch. — 60. Obwieszczenie, dotyczące przeniesienia Najwyższej koncesyi z dnia 1. sierpnia 1881., udzielonej dla poruszanej lokomotywą kolei z Vöcklabruck do Kammer, na dziedziców Mirosława de Keissler. — 61. Obwieszczenie, dotyczące zmiany obwieszczenia Ministerstwa kolei żelaznych z dnia 21. maja 1907., odnoszącego się do koncesjonowania wązkotorowej kolejki elektrycznej z Kemmelbach-Ybbs do Ybbs, z powodu zaprowadzenia ruchu pakunkowego na tej kolejce.

59.

Dokument koncesyjny z dnia 23. marca 1908.

na kolej lokalną z Opawy do granicy państwa obok
Piltsch.

Na zasadzie Najwyższego upoważnienia nadaje w porozumieniu z interesowanymi Ministerstwami gminie miasta Opawa koncesyę na budowę i utrzymanie w ruchu kolei poruszanej lokomotywą, która ma być wykonana jako normalnotorowa kolej lokalna od dworca kolei państwowych w Opawie, przy skorzystaniu z częściowej przestrzeni linii Opawa — Karniów c. k. kolei państwowych, przez Katharein aż do granicy państwa obok Piltsch wraz z koleją podjazdową od stacji załadowniczej Katharein do dziedzica fabrycznego opawskiej Spółki akcyjnej rafinerji cukru, a to w myśl postanowień ustawy o koncesyach na koleje żelazne z dnia 14. września 1854., Dz. u. p. Nr. 238., jakoteż ustaw z dnia 31. grudnia 1894., Dz. u. p. Nr. 2. z r. 1895., i z dnia 24. grudnia 1905., Dz. u. p. Nr. 216., pod następującymi warunkami i zastrzeżeniami:

§ 1.

Pod względem połączenia koncesjonowanej kolei z królewsko-pruską siecią kolei żelaznych oraz

uregulowania służby ruchu na tejże obowiązywać będą odnośne postanowienia traktatu państwowego z dnia 9. stycznia 1904., Dz. u. p. Nr. 126., między Austro-Węgrami a Państwem niemieckiem, dotyczącego zaprowadzenia połączenia kolejowego z Opawy do Bauerwitz; koncesjonaryszka obowiązana jest poddać się tym postanowieniom i obowiązkom, które stąd dla niej wynikną.

§ 2.

Co do kolei żelaznej, będącej przedmiotem tego dokumentu koncesyjnego, korzysta koncesjonaryszka z dobrodziejstw, przewidzianych w artykule V. ustawy z dnia 31. grudnia 1894., Dz. u. p. Nr. 2. z r. 1895.

§ 3.

Koncesjonaryszka obowiązana jest ukończyć budowę koncesjonowanej kolei najpóźniej w przeciągu dwóch lat, licząc od dnia dzisiejszego. Gotową kolej oddać należy zaraz na użytek publiczny i utrzymywać ją w ruchu bez przerwy przez cały okres koncesyjny.

Jako rękojmię dotrzymania powyższego terminu budowy, tudzież wykonania i urządzenia kolei zgodnie z warunkami koncesyi, złożyć ma koncesjonaryszka na żądanie c. k. rządu odpowiednią

kaucyę w papierach wartościowych, nadających się do lokacyi sierocych pieniędzy.

W razie niedotrzymania powyższego zobowiązania z winy koncesyonaryuszki można kaucyę uznać za przepadłą.

§ 4.

Do wybudowania koncesyonowanej kolei nadaje się koncesyonaryuszce prawo wywłaszczania podług przepisów ustawowych w tej mierze obowiązujących.

Takie samo prawo nadane będzie koncesyonaryuszce co do wybudowania tych kolei podjazdowych, których budowę rząd ze względu na dobro publiczne uznałby za pożyteczną.

§ 5.

Co do budowy koncesyonowanej kolei i co do ruchu na niej stosować się winna koncesyonaryuszka do osnowy tego dokumentu koncesyjnego, do warunków koncesyjnych, ustanowić się mających przez Ministerstwo kolei żelaznych, jakoteż do istniejących w tej mierze ustaw i rozporządzeń, w szczególności do ustawy o koncesyach na koleje żelazne z dnia 14. września 1854., Dz. u. p. Nr. 238., i do regulaminu ruchu na kolejach żelaznych z dnia 16. listopada 1851., Dz. u. p. Nr. 1. z r. 1852., wreszcie do ustaw i rozporządzeń, któreby w przyszłości zostały wydane. Pod względem ruchu będzie można odstąpić od środków bezpieczeństwa i przepisów, dotyczących ruchu, ustanowionych w regulaminie ruchu kolei żelaznych i w odnośnych postanowieniach dodatkowych o tyle, o ile ze względu na szczególne stosunki obrotu i ruchu, a w szczególności ze względu na zmniejszoną chyżość Ministerstwo kolei żelaznych uzna to za dopuszczalne; w tej mierze trzymać się należy osobnych przepisów ruchu, które wyda Ministerstwo kolei żelaznych.

§ 6.

Budowa koncesyonowanej kolei wykonana będzie według zarządzeń, które Ministerstwo kolei żelaznych wyda w tej mierze, a to pod bezpośredniem kierownictwem i nadzorem Ministerstwa kolei żelaznych względnie władzy, wydelegowanej przez nie w tym celu.

Budowa i dostawy oddane będą na podstawie szczegółowego projektu i kosztorysu, zestawionych przy stosownym wpływie organów państwowych, a to przy odpowiednim współdziałaniu rządu i o ile możliwości według warunków stosowanych przy budowie kolei państwowych.

§ 7.

Koncesyonaryuszka obowiązana jest pod warunkami i zastrzeżeniami, podanemi w artykule XII. ustawy z dnia 31. grudnia 1894., Dz. u. p. Nr. 2. z r. 1895., dozwolić rządowi na jego żądanie każdego czasu współużywania swej kolei do przewozu między kolejami już istniejącymi lub dopiero w przyszłości mającymi powstać — na których rząd utrzymuje — w taki sposób, by rząd mógł z prawem samoistnego ustanawiania taryf przeprowadzać lub kazać przeprowadzać tak całe pociągi jak i pojedyncze wozy współużywaną koleją lub jej częściami, za opłatą stosownego wynagrodzenia.

§ 8.

Cyfra kapitału zakładowego podlega zatwierdzeniu rządu.

W tym względzie przyjmuje się za zasadę, że oprócz kosztów, które rzeczywiście wyłożono na sporządzenie projektu, budowę i urządzenie kolei, z wyłączeniem atoli kosztów nabycia gruntu i które należycie będą udowodnione, żadnych wydatków jakiegobądź rodzaju nie można policzać.

Gdyby po ukończeniu budowy miano wystawić jeszcze jakie nowe budowle lub pomnożyć urządzenia ruchu, natenczas można doliczyć koszta przez to poniesione do kapitału zakładowego, jeżeli rząd pozwolił na wzniesienie projektowanych nowych budowli lub na pomnożenie urządzeń ruchu i jeżeli koszta będą należycie wykazane.

Cały kapitał zakładowy umorzony być ma w ciągu okresu koncesyjnego według planu amortyzacyjnego, podlegającego zatwierdzeniu rządu.

§ 9.

Rząd zastrzega sobie prawo wykupienia koncesyonowanej kolei, w każdym czasie pod następującymi warunkami:

1. Wynagrodzenie, które państwo ma zapłacić za wykupioną koleję, będzie polegało na tem, że państwo wypłaci koncesyonaryuszce w gotówce lub w państwowych zapisach dłużnych kwotę, równającą się kapitałowi zakładowemu, który według planu umorzenia (§ 8.) zalegał będzie w chwili wykupna jako jeszcze nieumorzony.

Obligacye długu państwa liczone będą w takim razie po kursie takim, jaki wyniknie jako kurs średni z porównania kursów pieniężnych obligacyi długu państwa tego samego rodzaju, notowanych urzędownie na giełdzie wiedeńskiej, w ciągu półroczna bezpośrednio poprzedzającego.

2. Przez wykupienie kolei i od dnia tego wykupienia przechodzi na państwo za wypłatą wynagrodzenia, pod l. 1 przepisanego, bez dalszej zapłaty własność koncesyonowanej obecnie kolei, wolna od ciężarów, i używanie kolei tej wraz z wszystkimi do niej należącymi ruchomościami i nieruchomościami, licząc tu także koleje podjazdowe, będące własnością koncesyonaryuszki.

3. Postanowienie rządu, dotyczące się wykonania państwowego prawa wykupna, które nastąpić może zawsze tylko z początkiem roku kalendarzowego, oznajmione będzie przedsiębiorstwu kolejowemu we formie deklaracji najpóźniej do 31. października bezpośrednio poprzedzającego roku.

Deklaracja ta obejmować będzie następujące szczegóły:

- a) termin, od którego wykupno następuje;
- b) przedsiębiorstwo kolejowe, będące przedmiotem wykupna i inne przedmioty majątkowe, które bądź jako przynależność przedsiębiorstwa kolejowego, bądź jako zaspokojenie pretensyi państwa lub z jakichkolwiek innych tytułów prawnych przejść mają na państwo;
- c) kwotę ceny wykupna (l. 1.), którą państwo zapłacić ma przedsiębiorstwu kolejowemu, ewentualnie tymczasowo obliczoną z zastrzeżeniem późniejszego sprostowania, z oznaczeniem terminu i miejsca płatności.

4. Państwo zastrzega sobie prawo ustanowienia — jednocześnie z doręczeniem deklaracji, dotyczącej się wykupna — osobnego komisarza do czuwania nad tem, żeby stan majątku, poczynszy od tej chwili, nie został na szkodę państwa zmieniony.

Od chwili deklaracji co do wykupienia wymaga wszelka sprzedaż lub obciążenie nieruchomości, w niej wymienionych, pozwolenia tego komisarza.

Tosamo odnosi się do przyjmowania wszelkich nowych zobowiązań, które albo przekraczają zakres zwyczajnego toku interesów albo powodują trwałe obciążenie.

5. Rząd zastrzega sobie prawo zahipotekowania na podstawie deklaracji wykupna (l. 3.) prawa własności państwa na wszystkich nieruchomościach majątkowych, przechodzących na państwo wskutek wykupienia.

Koncesyonaryuszka obowiązana jest oddać rządowi na jego żądanie do dyspozycji wszelkie doku-

menty prawne, jakichby do tego celu od niej potrzebował.

§ 10.

Trwanie koncesyi, łącznie z ochroną przeciw zakładaniu nowych kolei w myśl § 9., lit. b) ustawy o koncesyach na koleje żelazne, oznacza się na lat dziewięćdziesiąt (90), licząc od dnia dzisiejszego, a gaśnie ona po upływie tego czasu.

Rząd może uznać koncesyę za zgasłą także przed upływem powyższego czasu pod warunkami, wymienionymi w § 13.

§ 11.

Gdy koncesya upytynie i od dnia jej upłynięcia przechodzi na państwo bez wynagrodzenia wolna od ciężarów własność i używanie koncesyonowanej kolei i wszystkich ruchomych i nieruchomych przynależności, licząc tu także koleje podjazdowe, stanowiące własność koncesyonaryuszki.

§ 12.

Tak wtedy, gdy koncesya niniejsza zgaśnie, jak i w razie wykupienia kolei (§ 9.), zatrzymuje koncesyonaryuszka na własność fundusz rezerwowy, utworzony z własnych dochodów przedsiębiorstwa i ewentualne aktywa obrachunkowe, tudzież te osobne zakłady i budynki z własnego majątku wniesione lub nabyte, do których zbudowania lub nabycia rząd upoważnił koncesyonaryuszkę z tym wyraźnym dodatkiem, że nie mają one stanowić przynależności kolei.

§ 13.

Rząd zastrzega sobie prawo tej treści, że gdyby, pomimo poprzedniego ostrzeżenia, dopuszczono się ponownie naruszenia lub zaniedbania jednego z obowiązków, przepisanych dokumentem koncesyjnym, warunkami koncesyi lub ustawami, będzie temu zapobiegał środkami, odpowiadającymi ustawom, a według okoliczności uzna koncesyę za zgasłą jeszcze przed upływem okresu koncesyjnego.

Derschatta wlr.

60.

Obwieszczenie Ministerstwa kolei żelaznych z dnia 23. marca 1908.,

dotyczące przeniesienia Najwyższej koncesyi z dnia 1. sierpnia 1881., Dz. u. p. Nr. 104., udzielonej dla poruszanej lokomotywą kolei z Vöcklabruck do Kammer, na dziedziców Mirosława de Keissler.

Ponieważ koncesyonaryusz kolei żelaznej z Vöcklabruck do Kammer, stanowiącej przedmiot Najwyższego dokumentu koncesyjnego z dnia 1. sierpnia 1881., Dz. u. p. Nr. 104., Mirosław de Keissler zmarł, przeto przenosi się na podstawie Najwyższego upoważnienia prawa i obowiązki co do wymienionej kolei poruszanej lokomotywą, wynikające z koncesyi a uzasadnione na podstawie powyższego dokumentu koncesyjnego, na dziedziców Mirosława de Keissler, a to na Pawła de Keissler i m. Barbarę de Keissler i ustala się je przy tej sposobności odpowiednio do zmienionych stosunków w sposób następujący:

I.

Ruch na kolei, do której odnosi się przeniesienie koncesyi, utrzymywany będzie przez państwo na własny rachunek w ciągu trwania koncesyi, na podstawie umowy co do dzierżawy i ruchu z dnia 27./30. grudnia 1907., zawartej pod warunkiem niniejszego przeniesienia koncesyi.

II.

W miejsce postanowień, dotyczących państwowego wykupna kolei żelaznej z Vöcklabruck do Kammer a zawartych w § 8. Najwyższego dokumentu koncesyjnego z dnia 1. sierpnia 1881., Dz. u. p. Nr. 104., wejdą w moc obowiązującą następujące zarządzenia:

Rząd zastrzega sobie prawo wykupienia kolei żelaznej z Vöcklabruck do Kammer w każdym czasie, jednak tylko z początkiem roku kalendarzowego, przy przestrzeganiu następujących postanowień:

1. Zapłata, przypadająca do uiszczenia w razie wykupienia, będzie polegała na płaceniu renty rocznej w wysokości czynszu dzierżawnego w kwocie 30.433 K 32 h, ustanowionego umową z dnia 27./30. grudnia 1907., którą c. k. rząd uiszczać będzie koncesyonaryuszom wymienionej kolei co-rocennie przez czas trwania koncesyi, a to po poło-

wie dnia 30. czerwca i dnia 31. grudnia każdego roku, zaś w dniu 31. lipca 1971. tylko *pro rata temporis* w kwocie 2.536 K 11 h.

Rząd zastrzega sobie prawo, że wolno mu będzie w każdym czasie zapłacić koncesyonaryuszom w gotówce lub w państwowych zapisach dłużnych, w miejsce renty rocznej, ustanowionej powyżej, wartość kapitałową rent rocznych, w danym wypadku jeszcze zalegających, zdyskontowaną według stopy po pięć od sta rocznie, licząc odsetki od odsetek.

Obligacye długu państwa liczone będą w takim razie po kursie, jaki wyniknie jako przecięcie z porównania kursów pieniężnych obligacyi długu państwa tego samego rodzaju, notowanych urzędownie na giełdzie wiedeńskiej, w ciągu półroczia bezpośrednio poprzedzającego.

2. Wskutek wykupienia kolei i od dnia tego wykupienia przechodzi na państwo za opłatą wynagrodzenia, określonego pod l. 1. bez dalszej opłaty wolna od ciężarów własność i używanie koncesyonowanej kolei ze wszystkimi do niej należąciami ruchomościami i nieruchomościami, licząc tu także posiadłości gruntowe, nie wciągnięte do księgi kolejowej, tudzież koleje podjazdowe, będące własnością koncesyonaryuszy a łączące się z wymienioną koleją.

3. Postanowienie rządu, dotyczące się wykonania państwowego prawa wykupna, które nastąpić może zawsze tylko z początkiem roku kalendarzowego, oznajmione będzie koncesyonaryuszom we formie deklaracyi najpóźniej do 15. grudnia bezpośrednio poprzedzającego roku.

Deklaracya ta obejmować będzie następujące szczegóły:

a) termin, od którego wykupno następuje;

b) przedsiębiorstwo kolejowe, będące przedmiotem wykupna, i inne przedmioty majątkowe, które jako przynależność przedsiębiorstwa kolejowego, lub z jakichkolwiek innych tytułów prawnych również przejść mają na państwo.

4. Rząd zastrzega sobie prawo zahipotekowania na podstawie deklaracyi wykupna (l. 3.), prawa własności państwa na wszystkich nieruchomych przedmiotach majątkowych, przechodzących na państwo wskutek wykupienia.

Koncesyonaryusze obowiązani są oddać rządowi na jego żądanie do dyspozycyi wszelkie dokumenty prawne, jakichby od nich w tym celu jeszcze potrzebowali.

5. Koncesyonaryusze winni równocześnie z oddaniem w posiadanie państwa wymienionych pod l. 2. przedmiotów majątkowych oddać rządowi

wszystkie akta, dokumenty, plany, książki, rachunki i inne zapiski, znajdujące się jeszcze w ich posiadaniu a odnoszące się do budowy tych przedmiotów i ruchu na nich.

Derschatta wlr.

61.

Obwieszczenie Ministerstwa kolei żelaznych z dnia 23. marca 1908.,

dotyczące zmiany obwieszczenia Ministerstwa kolei żelaznych z dnia 21. maja 1907., Dz. u. p. Nr. 134., odnoszącego się do koncesjonowania wązkotorowej kolejki elektrycznej z Kemmelbach-Ybbs do

Ybbs, z powodu zaprowadzenia ruchu pakunkowego na tej kolejce.

C. k. Ministerstwo kolei żelaznych zmieniło w porozumieniu z interesowanymi c. k. Ministerstwami oraz c. i k. wspólnym Ministerstwem wojny koncesję, nadaną gminie miasta Ybbs obwieszczeniem c. k. Ministerstwa kolei żelaznych z dnia 21. maja 1907., Dz. u. p. Nr. 134., na budowę i utrzymywanie w ruchu wązkotorowej kolejki elektrycznej, przeznaczonej wyłącznie dla ruchu osobowego, od stacji Kemmelbach-Ybbs na linii Wiedeń — Solnogród c. k. austriackich kolei państwowych do miasta Ybbs, a to w tym kierunku, iż wymieniona kolejka przeznaczona zostaje także do ruchu pakunkowego.

Derschatta wlr.

Rok 1908.

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Część XXX. — Wydana i rozesłana dnia 4. kwietnia 1908.

Treść: № 62. Rozporządzenie, którem wydaje się pierwszy statut „Powszechnego Zakładu pensyjnego dla funkcyjnarjuszy“, mającego powstać w myśl § 39. ustawy z dnia 16. grudnia 1906. o ubezpieczeniu pensyjnym funkcyjnarjuszy w służbie prywatnej i niektórych funkcyjnarjuszy w służbie publicznej.

62.

Rozporządzenie Ministra spraw wewnętrznych z dnia 1. kwietnia 1908.,

którem wydaje się pierwszy statut „Powszechnego Zakładu pensyjnego dla funkcyjnarjuszy“, mającego powstać w myśl § 39. ustawy z dnia 16. grudnia 1906., Dz. u. p. Nr. 1. z roku 1907. o ubezpieczeniu pensyjnym funkcyjnarjuszy w służbie prywatnej i niektórych funkcyjnarjuszy w służbie publicznej.

Artykuł I.

Stosownie do § 93. ustawy z dnia 16. grudnia 1906., Dz. u. p. Nr. 1. z roku 1907., o ubezpie-

czeniu pensyjnym funkcyjnarjuszy w służbie prywatnej i niektórych funkcyjnarjuszy w służbie publicznej, wydaje się dla Zakładu pensyjnego, który ma być załączony w myśl § 39. powołanej ustawy, następujący statut.

Artykuł II.

Postanowienia statutu tego obowiązywać będą aż do ich zmiany, która nastąpi w myśl przepisów ustawy.

Artykuł III.

Rozporządzenie niniejsze nabiera zaraz mocy obowiązującej.

Bienert h wlr.

Statut „Powszechnego Zakładu pensyjnego dla funkcyjnaryuszów“.

Część pierwsza.

I. Postanowienia ogólne.

§ 1.

Zakład pensyjny, założony na zasadzie § 39-ust. o ub. p.*), nosi nazwę „Powszechny Zakład pensyjny dla funkcyjnaryuszów“ i ma siedzibę w Wiedniu.

§ 2.

Zakład pensyjny posiada jako taki zdolność do działań prawnych, może więc we własnym imieniu nabywać prawa i zaciągać zobowiązania, pozywać przed sądy i być pozywanym.

Jego sądem zwyczajnym jest rzeczowo właściwy sąd wiedeński.

§ 3.

Zadaniem Zakładu pensyjnego jest przeprowadzenie ubezpieczenia, przepisane ust. o ub. p.

§ 4.

Zakład pensyjny rozciąga działalność swoją na królestwa i kraje reprezentowane w Radzie państwa.

Obwieszczenia Zakładu pensyjnego uskutecznią się z mocą prawną przez jednorazowe ich umieszczenie w „Wiener Zeitung“ i w urzędowych dziennikach krajowych, zaś obwieszczenia biur krajowych przez ich umieszczenie w urzędowych dziennikach krajowych okręgu biura krajowego.

Wydziałowi kierującemu wolno zawiadamiać członków o ogłoszeniach także w inny sposób.

§ 5.

Imieniem Zakładu pensyjnego podpisuje prezydent lub jeden z członków wydziału kierującego wspólnie z generalnym sekretarzem lub jego zastępcą, w ten sposób, iż do słów „Powszechny Zakład pensyjny dla funkcyjnaryuszów“, wyciśniętych pieczęcią

*) Przez skrócenie „ust. o ub. p.“ rozumieć należy zawsze „ustawę z dnia 16. grudnia 1906., Dz. u. p. Nr. 1. z roku 1907. o ubezpieczeniu pensyjnym funkcyjnaryuszów w służbie prywatnej i niektórych funkcyjnaryuszów w służbie publicznej“.

lub napisanych przez kogokolwiek, dodają swoje własnoręczne podpisy.

§ 6.

Członkami Zakładu pensyjnego są ubezpieczeni w nim funkcyjnaryusze i ich służbodawcy.

Prawa i obowiązki członków oceniać należy, o ile one nie wynikają z ust. o ub. p., według niniejszego statutu.

II. Zarząd.

§ 7.

Zarząd Zakładu pensyjnego sprawują:

1. wydział kierujący,
2. walne zgromadzenie.

Organami wykonawczymi są:

3. wydział zawiadowczy,
4. biura krajowe Zakładu pensyjnego,
5. urzędnik kierujący (generalny sekretarz).

Bez uszczuplenia swej własnej odpowiedzialności, może wydział kierujący poruczać wypełnianie poszczególnych swych obowiązków wydziałom ściślejszym lub płatnym urzędnikom.

a) Prezydent.

§ 8.

Prezydenta mianuje Minister spraw wewnętrznych.

Prezydent reprezentuje Zakład pensyjny na zewnątrz i sprawuje naczelne kierownictwo i nadzorowanie toku interesów Zakładu; jemu podlegają urzędnicy i służy Zakładu pensyjnego. Niezależnie od władzy dyscyplinarnej, przysługującej wydziałowi kierującemu (§ 14., punkt 8. i § 22.), ma prezydent prawo zawieszania w służbie stałych urzędników Zakładu. Prezydent zwołuje wydział zawiadowczy, wydział kierujący i walne zgromadzenie i przewodniczy im. W charakterze przewodniczącego oznacza on porządek kolejny spraw, które mają być przedstawiane, kieruje obradami, oznacza sposób głosowania w granicach istniejących przepisów i ogłasza uchwały.

Prezydent ma prawo zawieszenia uchwały walnego zgromadzenia lub wydziału kierującego, która według jego zapatrywania sprzeciwia się ustawie lub statutowi Zakładu pensyjnego, a to aż do rozstrzygnięcia ze strony władzy nadzorczej.

b) Wydział kierujący.

§ 9.

Wydział kierujący Zakładu pensyjnego składa się z prezydenta i 20 członków, z których jedna połowa należy do grupy służbowców, a druga do grupy ubezpieczonych.

§ 10.

Zastępcę prezydenta wybiera wydział kierujący ze swego łona.

Członków wydziału kierującego wybiera walne zgromadzenie z pomiędzy własnowolnych członków Zakładu w drodze oddzielnych wyborów. Dla każdego członka wybiera się zastępcę. Osoby te muszą być obywatelami austriackimi.

Do wydziału kierującego nie mogą być wybrane:

1. Wszystkie osoby, zostające pod opieką lub kuratelą.

2. Ci, którzy pobierają zaopatrzenie dla ubogich z funduszów publicznych lub gminnych albo którzy pobierali je w roku, poprzedzającym bezpośrednio wybór, albo którzy w ogóle korzystają z dobroczynności publicznej.

Za zaopatrzenie ubogich względnie za świadczenia dobroczynności publicznej nie należy jednak odnośnie do prawa wyboru uważać: wsparć z kas dla chorych, rent z powodu wypadku lub rent nieudolności, uwolnienia od opłaty szkolnej, zaopatrzenia w środki naukowe lub udzielenia stypendyów, jak również zapomóg z powodu klęsk.

3. Osoby, do których majątku otwarto konkurs, przez czas trwania postępowania konkursowego.

4. Osoby, zasądzone na karę z powodu zbrodni lub z powodu przekroczenia kradzieży, sprzeniewierzenia, uczestnictwa w tychże lub oszustwa (§§ 460., 461., 463., 464. k. k.).

Ten skutek zasądzenia gaśnie przy zbrodniach, wymienionych w § 6., l. 1. do 10. ustawy z dnia 15. listopada 1867., Dz. u. p. Nr. 131., z ukończeniem kary, przy innych zbrodniach po upływie lat dziesięciu, jeżeli winnego zasądzono na karę co najmniej pięcioletnią, zresztą zaś po upływie lat pięciu, a przy przekroczeniach wyżej wymienionych po upływie lat trzech od chwili ukończenia kary.

Jeżeli ustawodawstwo karne wyda nowe postanowienia co do tego, z powodu jakiego karnosądowego skazania i na jaki przeciąg czasu traci się prawo wyboru i wybieralności do reprezentacji gminnych lub możliwość wykonywania tego prawa, natenczas te same postanowienia obowiązywać mają także co do wybieralności do zarządu kierującego.

Jeżeli zajdą okoliczności, wykluczające wybieralność, wówczas gaśnie mandat wybranego członka wydziału kierującego.

Okres urzędowania wybranych członków wydziału kierującego wynosi pięć lat.

§ 11.

Dwie piąte członków i zastępców, wybranych z poszczególnych grup, muszą mieć miejsce zamieszkania w Austrii dolnej.

Przy wyborze reszty członków i zastępców należy zapewnić zastępstwo rozmaitych okręgów biur krajowych w sposób następujący:

Po dwóch członków i zastępców z grupy służbowców i ubezpieczonych należy powołać z Czech.

Jeden członek i jeden zastępca z grupy służbowców i ubezpieczonych musi należeć do jednego z okręgów biur krajowych

a) na Morawach lub Śląsku,

b) w Austrii górnej, Solnogradzie, Styrii, Karyntyi lub w Tyroli i Vorarlbergu,

c) w Krainie, Tryeście i Pobrzeżu lub w Dalmacji,

d) w Galicyi lub na Bukowinie.

§ 12.

Jeżeli członek wydziału kierującego występuje z wydziału przed upływem okresu urzędowania albo jeżeli tenże doznaje chociażby tylko chwilowych przeszkód, natenczas winien prezydent powołać dotychczasowego zastępcę.

O każdej zmianie w składzie wydziału kierującego należy zawiadomić Ministra spraw wewnętrznych w dniach ośmiu.

§ 13.

Do wydziału kierującego należy reprezentowanie Zakładu pensyjnego i załatwianie jego spraw, o ile do tego ostatniego nie jest powołane walne zgromadzenie lub biura krajowe.

Legitymację dla prezydenta i dla innych mianowanych członków pierwszego wydziału kierującego (§ 117.) stanowi dekret nominacyjny, zaś

legitymację dla członków wydziału kierującego, wybranych przez walne zgromadzenie, karta legitymacyjna, wystawiona przez prezydenta.

§ 14.

Do obowiązków wydziału kierującego należy w szczególności:

1. Wybór wydziału zawiadowczego.
2. Uchwała co do korzystnego umieszczenia rozporządzalnego majątku Zakładu.
3. Rozstrzygnięcie co do przyznania lub odmówienia żądanej renty, co do wymiaru tejże, wreszcie co do odebrania renty w razie, jeżeli ważna uchwała komisji rentowej (§ 46.) nie przyjdzie do skutku.
4. Rozstrzygnięcie we wszystkich sprawach należących do wydziału zawiadowczego, o ile nie przyjdzie do skutku uchwała tegoż (§ 19.).
5. Nadzór nad załatwianiem spraw przez biura krajowe.
6. Mianowanie i oddalenie stałych urzędników i sług Zakładu pensyjnego tudzież ustalenie norm co do przyjmowania i oddalania urzędników prowizorycznych, pomocniczych pracowników kancelaryjnych i służby.
7. Mianowanie i oddalenie stałych urzędników biur krajowych po zniesieniu się z wydziałem tych ostatnich, tudzież ustalanie ryczałtu dla prowizorycznych urzędników i sług.
8. Wykonywanie władzy dyscyplinarnej nad urzędnikami Zakładu pensyjnego, niezależnie od przysługującego prezydentowi prawa tymczasowego zawieszania ich w służbie (§ 8.).
9. Wybór zastępcy prezydenta Zakładu pensyjnego.
10. Zażądanie dodatku państwowego, który w myśl § 37. ust. o ub. p. ma być udzielony Zakładowi pensyjnemu.
11. Wydanie przepisów służbowych (pragmatyki służbowej) dla funkcjonaryuszy Zakładu pensyjnego i biur krajowych, tudzież wydanie instrukcji służbowych i regulaminów dla poszczególnych gałęzi służbowych Zakładu pensyjnego i biur krajowych.
12. Zgodzenie się na porządek czynności biur krajowych.
13. Organizacja pośrednictwa w wyszukiwaniu iposad stosownie do uchwał, które poweźmie walne zgromadzenie.
14. Sporządzanie sprawozdania rocznego przedstawianie tegoż walnemu zgromadzeniu.

§ 15.

Wydział kierujący zbiera się na wezwanie prezydenta lub jego zastępcy w miarę zachodzącej potrzeby, co najmniej jednak raz na kwartał.

Wydział kierujący musi być zwołany natychmiast, jeżeli zażąda tego przynajmniej czwarta część jego członków.

Zaproszenia rozesłać należy co najmniej na ośm dni przed zarządzonym posiedzeniem.

§ 16.

Przewodniczy prezydent lub w razie przeszkód, dotyczących jego osoby, na przemian wybrani zastępcy, a w razie przeszkód, dotyczących zastępców, członek wyznaczony w tym celu przez prezydenta względnie jego zastępcę.

Wydział kierujący jest zdolny do powzięcia uchwał, jeżeli zaproszono wszystkich członków i jeżeli przynajmniej po czterech z pośród członków wydziału kierującego, należących do grupy służbowców i grupy ubezpieczonych, jest obecnych.

Uchwały wydziału kierującego i wybory przechodzą do skutku pojedynczą większością głosów. Przewodniczący głosuje tylko w razie równego podziału głosów i rozstrzyga w takim razie.

Z rozpraw wydziału kierującego prowadzi się protokół, który ma być podpisany przez przewodniczącego i protokolanta.

§ 17.

Członkowie wydziału kierującego sprawują swój urząd jako godność honorową, ale wydatki w gotówce należy im zwracać, oraz przyznawać stosowne remuneracje za ewentualne roboty, wymagające większego trudu (§ 37., punkt 5.).

c) Wydział zawiadowczy.

§ 18.

Wydział zawiadowczy składa się z prezydenta, z jego zastępców, z dwóch w Wiedniu lub Austrii dolnej zamieszkałych członków wydziału kierującego a to po jednym z każdej grupy tego wydziału i z kierującego urzędnika (generalnego sekretarza) Zakładu pensyjnego, tudzież jego zastępcy; obaj ci urzędnicy mają jedynie głos doradczy.

Członków i zastępców wybiera wydział kierujący na pierwszym posiedzeniu, odbytem po walnym zgromadzeniu i to na przeciąg roku.

§ 19.

Wydział zawiadowczy odbywa posiedzenia w miarę potrzeby.

Uchwały zapadać mogą jedynie w obecności przynajmniej trzech członków, nie wliczając przewodniczącego, i to jednomyślnie. Jeżeli uchwała nie przyjdzie do skutku, natenczas należy odesłać sprawę do wydziału kierującego.

§ 20.

Wydział zawiadowczy załatwia bieżące sprawy Zakładu pensyjnego. Do niego należy:

1. prowadzenie ogólnego katastru dla służbodawców i funkcyonaryuszy (kataster rezerw premiovych),
2. przyjmowanie ubezpieczonych dobrowolnie,
3. przyznawanie rent dla członków rodziny w myśl § 8. ustęp ostatni ust. o ub. p.,
4. rozstrzyganie co do przyznania jednorazowych odpraw,
5. przyznanie i wymiar fakultatywnych wsparć dla niemających posady,
6. przyjmowanie i oddalanie prowizorycznych urzędników i sług tudzież ustalenie ich poborów w granicach norm, uchwalonych przez wydział kierujący,
7. bieżący zarząd majątkowy,
8. przygotowanie wszystkich przedłożeń dla wydziału kierującego.

Funkcye, wymienione pod l. 2., 3. i 4. przechodzą, o ile Zakład pensyjny upoważni do nich biura krajowe, na komisję zawiadowczą właściwego biura krajowego.

§ 21.

Członkom wydziału zawiadowczego należy się wynagrodzenie, którego wysokość oznaczy walne zgromadzenie (§ 37., l. 5.).

d) Urzędnicy płatni.

§ 22.

Płatnych urzędników Zakładu pensyjnego należy zaprzysiądz i zobowiązać według formularza 9., dołączonego w dodatku; urzędnicy ci podlegają władzy dyscyplinarnej wydziału kierującego; prezydent ma jednak prawo zarządzenia tymczasowego zawieszenia w służbie.

Zamianowanie i oddalenie kierującego urzędnika Zakładu pensyjnego (generalnego sekretarza) tudzież odpowiedzialnego technika asekuracyjnego wymaga zatwierdzenia Ministra spraw wewnętrznych.

Legitymację stałych urzędników stanowi dekret nominacyjny.

§ 23.

Do urzędnika kierującego (generalnego sekretarza) należy administracyjne kierownictwo spraw w myśl ustawy, statutu, tudzież uchwał walnego zgromadzenia i wydziału kierującego. W szczególności ma on prawo:

1. stawiania wniosków we wszystkich sprawach, należących do zakresu działania wydziału zawiadowczego;

2. przyjmowania pomocniczo na podstawie upoważnienia wydziału kierującego pomocniczych sił kancelaryjnych, oddalania tychże i oznaczania ich poborów w granicach funduszków, przyznanych przez wydział kierujący, i norm, przezeń wydanych;

3. zarządzenia, w jaki sposób sprawy bieżące mają być załatwiane;

4. asygnowania wszystkich wydatków, na które wydział kierujący zezwolił ogólnie lub szczegółowo, a to z zastrzeżeniem kontrasygnaty naczelnego buchaltera lub jednego z członków wydziału kierującego.

e) Walne zgromadzenie.

§ 24.

Walne zgromadzenie składać się będzie z delegatów. Delegaci muszą być członkami Zakładu pensyjnego.

Delegatów wybierają wydziały biur krajowych Zakładu pensyjnego z grona członków własnowolnych, należących do biur krajowych.

Z liczby delegatów musi jedna połowa należeć do grupy służbodawców, a druga do grupy ubezpieczonych.

Ilość delegatów, wybieranych przez wydział pewnego biura krajowego, zależy od ilości należących do tego biura członków, a to tak, że na każdym 5000 członków przypada dwóch delegatów, przyczem części ułamkowej tej cyfry aż do 2500 członków uwzględniać się nie będzie, podczas gdy części ułamkowe, przekraczające 2500, uzasadniają prawo do dwóch delegatów. Każde biuro krajowe musi mieć najmniej dwóch delegatów.

Równocześnie z wyborem delegatów należy przedsięwziąć wybór równej liczby zastępców, a to według zasad, obowiązujących co do wyboru delegatów.

Okres urzędowania delegatów wynosi pięć lat.

§ 25.

Pod względem wyboru delegatów i zastępców rozstrzyga spis członków, uzupełniony aż do czasu na trzy dni przed wyborem. Na podstawie spisu tego oznacza wydział biura krajowego liczbę delegatów, którzy mają być wybrani z każdej grupy (§ 24., ustęp 4.).

Wybór delegatów i ich zastępców przeprowadza się w drodze osobnych aktów wyborczych.

Wybór odbywa się pod kierownictwem naczelnika lub jego zastępcy zapomocą kartek głosowania.

Wybranemi są ci, na których padła największa ilość głosów. Pomiedzy temi, którzy otrzymali równą ilość głosów, rozstrzyga los, wyciągnięty przez kierującego wyborem.

§ 26.

Wybranych zastępców należy uszeregować w obrębie obu grup służbodawców i ubezpieczonych według ilości głosów, które na nich padły; w razie równości głosów rozstrzyga los, wyciągnięty przez kierującego wyborem.

Z przeprowadzonego wyboru należy spisać protokół, który wygotować ma protokolant, wyznaczony w tym celu przez kierującego wyborem; protokół ten ma być podpisany przez kierującego wyborem i przez protokolanta i winien zawierać daty cyfrowe, rozstrzygające pod względem ustalenia liczby wybrać się mających delegatów, listę obecnych członków wydziału, którzy stawili się do wyboru, wynik przeprowadzonego głosowania i spis wybranych delegatów oraz ich zastępców, z którego można będzie ocenić ich przynależność do grupy służbodawców lub ubezpieczonych tudzież porządek kolejny zastępców.

Odpisy protokołu należy przesłać bezzwłocznie wydziałowi kierującemu Zakładem pensyjnego i właściwej politycznej władzy krajowej.

Delegatom i zastępcom, wstępującym w ich miejsce, wystawi naczelnik biura krajowego certyfikaty, upoważniające ich do udziału w walnym zgromadzeniu.

§ 27.

Mandat delegata gaśnie:

1. przez utratę charakteru członka Zakładu pensyjnego;

2. przez złożenie mandatu.

W tych wypadkach winien naczelnik odpowiedniego biura krajowego powołać z tej grupy (służbodawcy i ubezpieczeni), do której delegat należał, najbliższego stopniem (§ 26., ustęp 1.) zastępcę na resztę okresu urzędowania i donieść o tem wydziałowi kierującemu Zakładem pensyjnego tudzież właściwej politycznej władzy krajowej.

§ 28.

Gdyby w ciągu okresu urzędowania zastąpienie delegatów przez zastępców, o którym mowa w § 27., nie dało się już przeprowadzić z powodu braku zastępców, natenczas należy liczbę delegatów i zastępców, ustanowioną z początkiem okresu urzędowania, uzupełnić w drodze wyboru.

Przepisy § 25. mają analogiczne zastosowanie pod względem przeprowadzenia takich wyborów dodatkowych.

§ 29.

Walne zgromadzenie zastępuje ogół członków; uchwały jego, powzięte w myśl statutu, obowiązują wszystkich członków.

§ 30.

Walne zgromadzenia są albo zwyczajne albo nadzwyczajne. Zwołuje je prezydent, a odbywają się one we Wiedniu.

Zwyczajne walne zgromadzenie odbywa się corocznie, najpóźniej w miesiącu maju.

§ 31.

Nadzwyczajne walne zgromadzenie może być zwołane, ilekroć sprawy tego wymagają; musi zaś być zwołane, jeżeli walne zgromadzenie uchwaliło zwołanie lub jeżeli żąda tego przynajmniej jedna trzecia część delegatów jednej grupy, podając powody. W tych wypadkach ma ono odbyć się najpóźniej w przeciągu sześciu tygodni, licząc od dnia uchwały lub żądania, o ile uchwała walnego zgromadzenia nie zarządzi co innego.

§ 32.

Zwołanie każdego walnego zgromadzenia następuje przynajmniej na trzy tygodnie przed jego odbyciem w drodze obwieszczenia, wydanego w myśl § 4. Obwieszczenie winno podawać w sposób możliwie dokładny czas zebrania, lokal zgromadzenia i poszczególne przedmioty, co do których ma zapaść uchwała (porządek dzienny); zamierzone zmiany statutu należy zapowiedzieć z podaniem ich istotnej treści.

§ 33.

Porządek dzienny walnego zgromadzenia układa z reguły wydział kierujący Zakładem pensyjnego.

Wnioski członków wówczas tylko obejmie się porządkiem dziennego walnego zgromadzenia, jeżeli wniesiono je na piśmie, i to w razie zwyczajnego walnego zgromadzenia najpóźniej na cztery tygodnie przed jego odbyciem, zaś w razie nadzwyczajnego walnego zgromadzenia równocześnie z żądaniem jego zwołania (§ 31.).

§ 34.

Walnemu zgromadzeniu przewodniczy prezydent Zakładu pensyjnego a w razie przeszkód, dotyczących jego osoby, na przemian jeden z wybranych zastępców, zaś w razie przeszkód, co do nich zachodzących, jeden z członków, wyznaczony w tym celu przez prezydenta względnie jego zastępcę.

Walne zgromadzenie jest zdolne do powzięcia uchwał, jeżeli w każdej z obu grup (służbodawcy i ubezpieczeni) przynajmniej jedna trzecia część delegatów jest obecna.

W razie, gdyby walne zgromadzenie nie było zdolne do powzięcia uchwał, ma się odbyć w przeciągu sześciu tygodni drugie walne zgromadzenie z tym samym porządkiem dziennym, które może wówczas w sprawach, objętych tym porządkiem dziennym, powziąć ważne uchwały bez względu na liczbę obecnych. Okoliczność tę należy wyraźnie zaznaczyć w obwieszczeniu zwołania.

Uchwały zapadają bezwzględna większością głosów; do powzięcia uchwał co do zmian statutu wymaga się większości dwóch trzecich części głosów.

Ważne uchwały mogą zapaść tylko w sprawach, objętych porządkiem dziennym, z wyjątkiem uchwał co do wniosków na zwołanie nadzwyczajnego walnego zgromadzenia.

§ 35.

Wybory, których dokonać ma walne zgromadzenie, przeprowadza się w drodze odrębnych aktów wyborczych co do służbodawców z jednej strony a co do ubezpieczonych z drugiej strony. Odbywają się one pod kierownictwem przewodniczącego zapomocą kartek głosowania w ten sposób, iż każda z obu grup (służbodawcy i ubezpieczeni) wybiera połowę tych, którzy mają być wybrani.

Wybranymi są ci, którzy w obrębie obu grup uzyskali największą ilość głosów. Pomiędzy temi, którzy otrzymali równą ilość głosów, rozstrzyga los, wyciągnięty przez przewodniczącego.

§ 36.

Z przebiegu każdego walnego zgromadzenia winien protokolant, wyznaczony w tym celu przez przewodniczącego, spisać protokół, w którym podać należy porządek dzienny i stwierdzić prawidłowe zwołanie, zdolność do powzięcia uchwał, zapadłe uchwały i przeprowadzone wybory. Protokół podpisać ma przewodniczący tudzież dwóch z pośród obecnych członków, których on w tym celu wyznaczy, i protokolant.

Odpis protokołu przedłożyć należy Ministerstwu spraw wewnętrznych.

§ 37.

Walnemu zgromadzeniu zastrzeżone są następujące sprawy:

1. wybór członków wydziału kierującego i ich zastępców (§ 10.);

2. wybór czterech rewizorów celem zbadania zamknięcia rachunkowego (§ 50.);

3. wydawanie uchwały co do rocznego sprawozdania wydziału, tudzież co do udzielenia mu absolutoryum;

4. wydawanie uchwał co do ewentualnych zmian statutu (§ 34., ustęp 4.);

5. ustanowienie wynagrodzenia dla funkcyjnaryuszów Zakładu i biur krajowych Zakładu pensyjnego, oraz ewentualnych remuneracji dla delegatów;

6. wydawanie uchwał co do nabywania i pozbywania nieruchomości.

Do ważności uchwał, wymienionych pod 4. potrzebne jest zatwierdzenie państwowe.

f) Biura krajowe Zakładu pensyjnego.

§ 38.

Minister spraw wewnętrznych wyznaczy, po wysłuchaniu odnośnych wydziałów krajowych, siedzibę i okręgi biur krajowych Zakładu pensyjnego.

§ 39.

Dla każdego biura krajowego będzie ułożony osobny porządek czynności (§ 49., punkt 3.).

§ 40.

Do krajowego biura Zakładu pensyjnego należą ubezpieczeni, zatrudnieni w jego okręgu, oraz ich służbodawcy.

W razach wątpliwych za miejsce zatrudnienia poczytywana będzie siedziba przedsiębiorstwa.

Służbodawcy, którzy posiadają przedsiębiorstwa na obszarach kilku biur krajowych, należą do wszystkich tych biur.

Przynależność ubezpieczonego dobrowolnie (§ 28., ustęp 1. ustawy), który mieszka w krajach tutejszych, zależy od miejsca jego zwyczajnego zamieszkania; przynależność funkcyjnaryusza, zajętego w zagranicznym zakładzie, zależy od siedziby krajowego przedsiębiorstwa.

§ 41.

Do biur krajowych należy znoszenie się z członkami we wszystkich sprawach.

Przedewszystkiem należą do nich następujące sprawy:

1. przyjmowanie zgłoszeń, dotyczących obowiązku ubezpieczenia, i kontrolowanie tak tego obowiązku, jak i obowiązku zgłaszania się;

2. utrzymywanie w ewidencji obowiązanych do ubezpieczenia w katastrze ubezpieczenia;

3. przypisywanie i ściąganie premii;

4. przyjmowanie pretensyi, z którymi występują ubezpieczeni, i przekazywanie ich komisji rentowej (§ 46.);

5. prowadzenie w katastrze rentowym ewidencji tych osób, które pobierają rentę, i kontrolowanie tych uprawionych do poboru, którzy otrzymują rentę;

6. zamykanie wypłaty renty, oraz odbieranie rent i wsparć drogą postępowania, przeprowadzonego przez komisję rentową (§ 46.).

Nadto biurom krajowym przysługuje prawo czynienia wniosków co do sposobu lokowania kapitałów (§ 14., punkt 2., § 54., ustęp końcowy).

§ 42.

Czynności, należące do zakresu działania biura krajowego, załatwia jego wydział i główne zgromadzenie.

Dla ułatwienia toku czynności mogą być utworzone agencje miejscowe.

§ 43.

Wydział biura krajowego składać się będzie z naczelnika i 10 członków, z liczby których jedna połowa ma należeć do grupy służbodawców, a druga do grupy ubezpieczonych.

§ 44.

Naczelnika biura krajowego mianuje Minister spraw wewnętrznych, po wysłuchaniu wydziału krajowego, względnie wydziałów krajowych, na okres pięcioletni.

Naczelnik musi być obywatelem austriackim, posiadać znajomość prawa, mieszkać ile możliwości w siedzibie biura krajowego albo przynajmniej w jego okręgu i nie może być członkiem Zakładu pensyjnego.

§ 45.

Zastępcę naczelnika wybiera wydział ze swego grona.

Członków wydziału i ich zastępców wybiera główne zgromadzenie z pomiędzy tych członków Zakładu pensyjnego, którzy należą do biura krajowego.

Członkowie wydziału muszą być obywatelami austriackimi.

Najmniej dwie piąte członków, wybranych z poszczególnych grup, muszą mieć zamieszkanie w siedzibie biura krajowego albo w bezpośrednio najbliższej okolicy.

Postanowienia § 10., ustęp 3. i nast., i § 17. będą stosowane i tutaj w analogiczny sposób.

§ 46.

Dla wydawania uchwał co do rent i dodatków na wychowanie, należących się według postanowień

ust. o ub. p. i niniejszego statutu, ustanowiona będzie z łona wydziału komisja rentowa. Ta komisja składać się będzie z naczelnika wydziału, względnie jego zastępcy, jako przewodniczącego, i z dwóch członków, z których jeden będzie wybrany z jednej, a drugi z drugiej grupy wydziału (t. j. z grupy służbodawców i z grupy służbojmców). Dla tych dwóch członków należy wybrać w ten sam sposób dwóch zastępców.

Przy głosowaniu komisji rentowej głosuje także przewodniczący. Gdy nie dojdzie do skutku jednogłośna uchwała komisji na przyznanie lub odrzucenie pewnego roszczenia do renty lub co do wymiaru renty, albo też co do odebrania renty, natenczas prawo decyzji przysługuje wydziałowi kierującemu Zakładowi pensyjnego.

§ 47.

Urzędników płatnych należy związać przysięgą pełnienia obowiązków; podlegają oni władzy dyscyplinarnej naczelnika.

Urzędników stałych mianuje i oddala Zakład pensyjny po wysłuchaniu wydziału biura krajowego.

§ 48.

Zgromadzenie główne, które w ciągu jednego okresu wyborczego ma być zwołane przynajmniej jeden raz, składać się będzie z delegatów. Tak delegaci, jak i zastępcy, muszą być członkami Zakładu pensyjnego.

Delegaci (zastępcy) wybierani będą pisemnie z grona członków własnowolnych, i to oddzielnie z każdej grupy (służbodawców i ubezpieczonych).

Ilość delegatów, względnie zastępców zależy będzie od ilości należących do biura członków w ten sposób, że na każdych tysiąc członków przypada dwóch delegatów i dwóch zastępców. Części ułamkowe poniżej tysiąca nie będą uwzględniane.

Jednakże ilość delegatów, która ma być wybrana, wynosi najmniej trzydzieści, a najwięcej sto.

Gdyby w chwili wejścia w życie ust. o ub. p. ilość obowiązanych do ubezpieczenia w okręgu pewnego utworzyć się mającego biura krajowego wynosiła najmniej 10.000, należy podzielić członków na ciała wyborcze według zawodów. Utworzenie takich ciał wyborczych jest dozwolone nawet w takim razie, gdy nie zachodzi powyższy warunek. We wszystkich takich przypadkach muszą w regulaminie być oznaczone ciała wyborcze i mandaty, przypadające na poszczególne ciała wyborcze w stosunku do ilości członków, podlegających obowiązkowi ubezpieczenia.

Postanowienia § 24., ustępu 3. i 6., stosowane będą i w tym przypadku w sposób analogiczny.

§ 49.

Zgromadzeniu głównemu zastrzeżone są następujące sprawy:

1. wybór członków wydziału (§ 45.);
2. wybór asesorów sądu polubownego i ich zastępców (§ 107);
3. uchwalanie porządku czynności, ze zastrzeżeniem zgody wydziału kierującego Zakładem pensyjnego i zatwierdzenia rządowego;
4. ustanowienie ewentualnych wynagrodzeń dla delegatów na główne zgromadzenia.

Postanowienia § 35., ustęp 1., i § 34., ustęp 4., będą miały analogiczne zastosowanie także w tym przypadku.

III. Prowadzenie ksiąg i rachunków, tudzież lokacya majątku.

§ 50.

Rok rachunkowy rozpoczyna się z dniem 1. stycznia a kończy z dniem 31. grudnia.

Zamknięcie rachunkowe ma obejmować rachunek obrotowy według wzoru 7. i bilans według wzoru 8. dodatku do statutu.

Ponadto zestawić należy sprawozdanie roczne i sporządzić wykazy statystyczne w formie, przepisanej przez Ministerstwo spraw wewnętrznych.

Rewizory rachunkowi winni dokładnie zbadać zamknięcie rachunkowe. (§ 37., l. 2.).

Z wyniku badania należy złożyć pisemne sprawozdanie wydziałowi kierującemu i walnemu zgromadzeniu. Sprawozdanie podpisać mają wszyscy rewizory, którzy brali udział w rewizyi.

§ 51.

Odpowiedzialny technik asekuracyjny Zakładu pensyjnego winien corocznie obliczyć rezerwę premii według zatwierdzonych podstaw.

§ 52.

Zakład pensyjny tworzy oprócz rachunkowych rezerw premiiowych nadto:

1. fundusz bezpieczeństwa;
2. rezerwę dla wyrównania chwiejności kursów;
3. fundusz wsparć dla nie mających posady a potrzebujących pomocy.

§ 53.

Fundusz bezpieczeństwa przeznaczony jest na pokrycie ewentualnych niedoborów z obrotu rocznego i otrzymuje uposażenia według przepisu § 56., ustęp 1.

Rezerwa dla pokrycia chwiejności kursów służy do pokrycia strat na kursie.

Użycie jej w innym celu wymaga zezwolenia władzy nadzorczej.

Do rezerwy dla pokrycia chwiejności kursów należy przenieść ksiązkowe a nie zrealizowane zyski na kursie papierów wartościowych.

Fundusz wsparć dla nie mających posady a potrzebujących pomocy ma na celu udzielanie wsparć osobom bez posady, które potrzebują pomocy; wysokość wsparć oznaczyć należy w każdym wypadku z osobna, stosownie do rozporządzalnych funduszy i przy uwzględnieniu osobistych stosunków starającego się o wsparcie.

Wsparcia udzielić można tylko takim osobom nie mającym posady a potrzebującym pomocy, które były ubezpieczone w Zakładzie pensyjnym aż do chwili utraty ostatniej służby i które służbę tę straciły nie wskutek dobrowolnego wystąpienia ze stosunku służbowego i nie wskutek oddalenia, spowodowanego udowodnionem ciężkim naruszeniem obowiązków służbowych.

Wsparcia można udzielać najwyżej przez rok, a nie może ono przekraczać za każdy miesiąc braku posady jednej dwunastej części renty nieudolności, do której funkcjonaryusz byłby miał prawo, gdyby w chwili zaistnienia braku posady był stał się niezdolnym do zarobkowania.

Ten fundusz wsparć utworzony będzie przez przekazanie pewnej części każdorazowych nadwyżek obrotowych, tudzież z kar pieniężnych i z kwot, umyślnie dla niego przeznaczonych.

§ 54.

Zasoby majątkowe można lokować tylko:

1. w krajowych papierach wartościowych, nadających się do umieszczania majątków pupilarnych;
2. w pożyczkach na rzecz państwa tudzież królestw i krajów reprezentowanych w Radzie państwa;
3. w realnościach czynszowych, położonych w krajach tutejszych, jeżeli nie są obciążone powyżej jednej trzeciej ceny nabycia;
4. w tutejszych hipotekach, dających ubezpieczenie pupilarne;
5. we wkładkach kas oszczędności krajów tutejszych i pocztowej kasy oszczędności;
6. w eskoncie wksli, nadających się do eskontu w banku austriacko-węgierskim;
7. w pożyczkach na papiery wartościowe, wymienione pod 1., a to tylko do wysokości 80 procent giełdowej wartości kursowej, która to kwota jednak przy papierach, podlegających losowaniu, nie może przekraczać minimalnej kwoty, przypadającej według planu losowania, po potrąceniu należytości;

8. w pożyczkach na rzecz stowarzyszeń zarobkowych i gospodarczych krajów tutejszych, u których przyjmowanie obcych pieniędzy przywiązane jest do objętego statuten warunkiem, iż nie może ono przekraczać wysokości wpłaconych odpowiedzialnych wkładek;

9. we wkładkach u akredytowanych zakładów kredytowych krajów tutejszych, a to na rachunek bieżący lub za kwitami kasowymi, jednak tylko o tyle, o ile prowadzenie interesów wymaga trzymania rozporządzalnych funduszy w pogotowiu.

Przy trwałem lokowaniu rozporządzalnego majątku należy mieć także stosowny wzgląd na wartości lokacyjne, znajdujące się w okręgach poszczególnych biur krajowych, a to w takim stosunku, w jakim premie, pobrane w ostatnim roku rachunkowym przez poszczególne biura krajowe, zostają do ogólnej sumy premii pobranych, tudzież w miarę wniosków biur krajowych (§ 41., ustęp ostatni).

§ 55.

Minister spraw wewnętrznych może w pewnych przypadkach pozwolić Zakładowi pensyjnemu na lokację funduszy, odstępującą od przepisów § 54., przyczem jednakże lokacja taka musi odpowiadać warunkowi takiego samego bezpieczeństwa i nie śmie przekraczać połowy funduszy Zakładu pensyjnego.

§ 56.

Nadwyżkę z obrotu rocznego przekazuje się do funduszu bezpieczeństwa, o ile nie należy jej przelać do funduszu wsparć dla niemających posady a potrzebujących pomocy (§ 53., ustęp ostatni).

Ewentualne niedobory obrotowe należy pokryć z funduszu bezpieczeństwa, a po wyczerpaniu tego funduszu przenosić dalej aż do ewentualnej zmiany stałych premii (§ 88., ustęp ostatni).

Część druga.

Szczegółowe postanowienia co do ubezpieczenia.

I. Rozciągłość obowiązku ubezpieczenia.

§ 57.

Ubezpieczonemi w Zakładzie pensyjnym są wszyscy funkcjonariusze, podlegający obowiązkowi ubezpieczenia według ust. o ub. p., o ile nie uczynią zadość temu obowiązkowi za pośrednictwem instytucji zastępczej, uznanej przez władzę, tudzież osoby ubezpieczone dobrowolnie w myśl § 28. ust. o ub. p.

Uchwała, wydana w myśl artykułu 54. przepisu wykonawczego, stanowi po swej prawomocności dla ubezpieczonego udokumentowanie ubezpieczenia i charakteru członka (dokument ubez-

pieczenia). Służbodawcy potwierdza się charakter członka przez wydanie mu karty członkostwa.

Jeżeli służbodawca należy do kilku biur krajowych, natenczas należy mu wystawić karty członkostwa dla każdego z tych biur.

II. Podział obowiązanych do ubezpieczenia.

§ 58. (§ 3. ustawy).

Osoby, podlegające obowiązkowi ubezpieczenia, będą zaliczone stosownie do swych poborów rocznych do sześciu klas płacy, a mianowicie :

Do klasy I. ci, których pobory roczne wynoszą od 600 K do 900 K,

do klasy II. ci, których pobory roczne wynoszą więcej jak 900 K aż do 1200 K,

do klasy III. ci, których pobory roczne wynoszą więcej jak 1200 K aż do 1800 K,

do klasy IV. ci, których pobory roczne wynoszą więcej jak 1800 K aż do 2400 K,

do klasy V. ci, których pobory roczne wynoszą więcej jak 2400 K aż do 3000 K,

do klasy VI. ci, których pobory roczne wynoszą więcej jak 3000 K.

Przy oznaczaniu przynależności do jednej z powyższych klas wliczać należy do płacy także dodatki na pomieszkanie, dodatki aktywne i funkcyjne, tudzież wszelkie rodzaje poborów w naturze.

Przytem liczyć należy, o ile nie będzie wykazana inna wartość, za pomieszkanie w naturze 15 od sta płacy w gotówce, za pomieszkanie z bezpłatnem opalaniem i oświetlaniem 20 od sta, a za także pomieszkanie z wiktem $33\frac{1}{3}$ od sta płacy w gotówce. Zresztą wartość poborów w naturze obliczać należy według przeciętnych cen miejscowych.

W przypadkach spornych rozstrzyga o wartości rzeczonych poborów w pierwszej instancji polityczna władza powiatowa, w której okręgu leży miejsce służbowe ubezpieczonych (§ 105.).

Tantyemy i inne pobory, zawisające od powodzenia interesów, tudzież remuneracje tylko w takim razie liczyć należy do płacy, jeżeli doświadczenie poucza, że wynoszą one przynajmniej jedną trzecią poborów stałych, lub jeżeli zagwarantowano je w pewnej kwocie minimalnej, a mianowicie w pierwszym razie policza się je w kwocie, odpowiadającej jednej trzeciej poborów stałych, w drugim zaś w zagwarantowanej kwocie minimalnej.

Gdy jedna i ta sama osoba jest zatrudniona u rozmaitych służbodawców, obowiązek ubezpieczenia spada na nią tylko co do zajęcia głównego. Za zajęcie główne uważać należy służbę najwyższą opłaconą.

W przypadkach wątpliwych rozstrzyga w pierwszej instancji polityczna władza powiatowa, w której okręgu znajduje się mieszkanie ubezpieczonego (§ 105.).

III. Przedmiot obowiązku ubezpieczenia.

§ 59. (§ 4. ustawy).

Przedmiotem ubezpieczenia jest:

Dla ubezpieczonego:

1. prawo do renty w razie niezdolności do zarobkowania (renta nieudolności §§ 61. do 65.), względnie do renty na starość (§ 66.).

Dla pozostałej rodziny:

2. prawo do renty dla wdowy (renta wdowia §§ 67. do 69.),

3. do dodatków na wychowanie dla dzieci (§§ 70. do 72.),

4. do jednorazowej odprawy pozostałej wdowy, względnie dzieci (§§ 73. i 74.).

IV. Okres wyczekiwania.

§ 60. (§ 5. ustawy).

Do uzyskania prawa do świadczeń, w § 59. l. 1., 2. i 3., określonych (renta nieudolności, renta wdowia i dodatki na wychowanie), wymagane jest nie tylko udowodnienie wszelkich innych warunków, w tej mierze przepisanych, lecz także upływanie czasu wyczekiwania, wynoszącego 120 miesięcy wkładowych.

Wymaganie to będzie pominięte, jeżeli niezdolność do zarobku albo śmierć ubezpieczonego nastąpi wskutek nieszczęśliwej przygody, którą ubezpieczony dotknięty został w wykonywaniu służby i która ze służbą pozostaje w związku.

V. O wymiarze ustawowych świadczeń, uzyskaniu i utracie prawa do nich, tudzież o początku i końcu poborów.

a) Renta nieudolności.

§ 61. (§ 6. ustawy).

Renta nieudolności składa się z kwoty zasadniczej i z kwoty rosnącej.

Kwota zasadnicza stosuje się do klasy płacy (§ 58.), do której osoba ubezpieczona należała w chwili upływu okresu wyczekiwania (§ 60., ustęp 1.), względnie w chwili wydarzenia się nieszczęśliwej przygody (§ 60., ustęp 2.). Wynosi ona w I. klasie płacy 180 K rocznie,

II. " "	270 " "
III. " "	360 " "
IV. " "	540 " "
V. " "	720 " "
VI. " "	900 " "

Podwyższenie rozpoczyna się po upływie okresu wyczekiwania, a wymiar jego stosuje się do tej klasy płacy, do której osoba ubezpieczona należy

po upływie rzeczonoego okresu aż do utraty zdolności do zarobku. Wynosi ono od każdych 12 miesięcy wkładowych w

I. klasie płacy	9.— K
II. " "	13.50 "
III. " "	18.— "
IV. " "	27.— "
V. " "	36.— "
VI. " "	45.— "

Dla okresów wkładowych poniżej jednego roku obliczane będzie podwyższenie w stosunku do ilości miesięcy, które w danym roku już upłynęły.

§ 62. (§ 7. ustawy).

Prawo do renty nieudolności przysługuje ubezpieczonemu w razie niezdolności do zarobkowania (nieudolności) bez względu na wiek.

§ 63. (§ 8. ustawy).

Za niezdolnego do zarobkowania (nieudolnego) poczytywać należy każdego, kto wskutek jakiejś ułomności cielesnej albo umysłowej nie może spełniać dalej dotychczasowych obowiązków swego powołania.

Do renty nieudolności nie ma jednak prawa ten, a) kto zatrudnieniem, odpowiadającym jego siłom, zarabia sobie kwotę, przewyższającą rentę nieudolności, a wynoszącą przynajmniej 600 K;

b) kto swą niezdolność do zarobkowania spowodował rozmyślnie lub przy popełnieniu zbrodni, stwierdzonej drogą karno sądową. W tym przypadku może jednak renta nieudolności być przyznana członkom rodziny, jeżeli mieszkają na obszarze, objętym ust. o ub. p., i mają do ubezpieczonego ustawowe pretensje alimentacyjne; wysokość renty tej wyznacza się w regule w tej kwocie, która musiałaby być zapłacona w razie śmierci tytułem renty wdowej i dodatków na wychowanie; w każdym razie jest ona jednak ograniczona do wysokości należnej renty nieudolności.

§ 64. (§ 9. ustawy).

Pobór renty nieudolności rozpoczyna się z pierwszym dniem miesiąca kalendarzowego, następującego po utracie zdolności do zarobkowania. Gdy w postępowaniu dla stwierdzenia nieudolności (§ 101., ustęp 2.), chwila tej utraty nie może być dokładnie oznaczona, natenczas za dzień utraty zdolności do zarobkowania uważać należy dzień jej zgłoszenia.

Jeżeli ubezpieczony na podstawie należenia do jakiejś kasy chorych, urządzonej według ustawy o ubezpieczeniu chorych, lub do zarejestrowanej kasy

zapomogowej albo do kasy brackiej ma prawo do poboru zasiłków dla chorych, w takim razie pobór renty nieudolności rozpoczyna się dopiero po upływie okresu wypłaty zasiłków, ustanowionego statutami odnośnych zakładów.

§ 65. (§ 10. ustawy).

Pobór renty nieudolności ustaje:

1. ze śmiercią uprawnionego do poboru;
2. z odzyskaniem zdolności do zarabkowania.

Jeżeli pobierający rentę zarabia sobie zatrudnieniem, odpowiadającym jego siłom, kwotę, przewyższającą rentę nieudolności, a wynoszącą co najmniej 600 K, to okoliczność ta uważana będzie za równoznaczną odzyskaniu zdolności zarabkowania.

b) Renta na starość.

§ 66. (§ 11. ustawy).

Po upływie 480 miesięcy wkładowych należy się renta nieudolności jako pobór emerytalny nawet bez udowodnienia niezdolności do zarabkowania (renta na starość). Przytem jest to rzeczą obojętną, czy uprawniony do poboru jeszcze nadal pozostaje w obowiązku, czy nie. Postanowienia § 63., ustęp 2., § 64., ustęp 2. i § 65., punkt 2. nie mają zastosowania do poboru renty na starość.

Ubezpieczonemu wolno pobór renty na starość odłożyć na chwilę późniejszą, co będzie miało ten skutek, że renta ta podwyższona będzie w chwili, w której ubezpieczony zacznie ją pobierać, a którą wybrać sobie może według upodobania, o kwotę, odpowiadającą przyrostowi rezerwy premiej, który w międzyczasie nastąpi.

c) Renta wdowia.

§ 67. (§ 12. ustawy).

Renta wdowia wynosi połowę tej renty, jaką zmarły małżonek pobierał, względnie połowy renty, do jakiej uzyskał prawo aż do chwili śmierci.

§ 68. (§ 13. ustawy).

Prawo do renty wdowiej przysługuje wdowie po funkcjonariuszu, ubezpieczonym według ust. o ub. p., o ile:

1. od dnia zawarcia małżeństwa upłynął najmniej rok jeden;

2. ubezpieczony zawarł małżeństwo przed ukończeniem 50. roku życia.

3. zmarły nie pobierał już w chwili zawierania małżeństwa renty nieudolności, przewidzianej w ust. o ub. p.;

4. wdowa w chwili śmierci małżonka nie była z nim ze swej własnej winy sądowo rozwiedziona lub małżonkowie nie byli sądowo rozdzieleni;

5. wdowie nie dowiedziono wyrokiem sądowym, że jest winną lub współwinną śmierci małżonka wskutek jakiegoś działania z rozmysłem.

§ 69. (§ 14. ustawy).

Pobór renty wdowiej rozpoczyna się z pierwszym dniem miesiąca kalendarzowego, następującego po dniu śmierci małżonka, a wygasa w razie powtórnego wyjścia za mąż, względnie ze śmiercią wdowy.

W razie ponownego wyjścia za mąż otrzymuje wdowa odpowę w potrójnej kwocie rocznej renty wdowiej.

d) Dodatki na wychowanie.

§ 70. (§ 15. ustawy).

Dodatek na wychowanie (§ 59., l. 3.) wynosi dla każdego dziecka, osieroconego tylko przez ojca albo tylko przez matkę, jedną trzecią, a dla każdego dziecka, osieroconego przez oboje rodziców, dwie trzecie owej kwoty zasadniczej wymiaru pensji, do której zmarłemu ojcu lub zmarłej matce przysługiwało prawo według § 61., ustęp 2.

Suma dodatków na wychowanie dla dzieci, osieroconych tylko przez ojca albo tylko przez matkę, nie może przekraczać, o ile i dopóki ojciec jeszcze żyje, 50 od sta, a o ile i dopóki matka pobiera rentę wdowią, 75 od sta, zaś dla dzieci, osieroconych przez ojca i przez matkę, 200 od sta rzeczowego wymiaru pensji, z tem dalszem zastrzeżeniem, że w każdym razie prawo do renty, względnie renta sama, którą ubezpieczony ojciec lub ubezpieczona matka w chwili śmierci uzyskał lub pobierał, względnie uzyskała lub pobierała, stanowić ma maksymalny wymiar wszystkich dodatków na wychowanie.

Dzieciom, osieroconym przez ojca i matkę, z których oboje byli ubezpieczeni, należą się dodatki na wychowanie tylko po ojcu albo tylko po matce, a to stosownie do tego, kto z nich miał prawo do wyższej renty.

Poszczególne dodatki na wychowanie należą w granicach wymiaru maksymalnego rozdzielić według stosunku, zachodzącego w danym przypadku.

§ 71. (§ 16. ustawy).

Prawo do dodatków na wychowanie mają ślubne lub legitymowane dzieci funkcjonariusza, ubezpieczonego według ust. o ub. p. o tyle, o ile ziszczają się warunki poboru renty wdowiej, określone w § 68., l. 1. do 3., a dzieci ubezpieczonej kobiety bez wyjątku.

§ 72. (§ 17. ustawy).

Pobór dodatku na wychowanie rozpoczyna się z pierwszym dniem miesiąca kalendarzowego, następującego po dniu śmierci ubezpieczonego ojca, względnie ubezpieczonej matki, a ustaje z ukończeniem 18. roku życia lub ze śmiercią dziecka przed dojściem do tego wieku.

e) Jednorazowa odprawa.

§ 73. (§ 18. ustawy).

Jednorazowa odprawa (§ 59., l. 4.) wynosi 200 od sta owej kwoty zasadniczej wymiaru pensji, do której zmarły byłby uzyskał prawo po 120 miesiącach wkładowych.

§ 74. (§ 19. ustawy).

W razie, gdyby ubezpieczony zmarł przed upływem okresu wyczekiwania (§ 60.), prawo do jednorazowej odprawy przysługuje wdowie po nim, względnie pozostałym po nim dzieciom o tyle, o ile ziszczają się warunki poboru renty wdowiej, względnie dodatków na wychowanie, oznaczone w § 68. względnie § 71., i o ile im nie przysługuje prawo do renty według § 60., ustęp 2.

VI. Wypłata, spoczywanie i przedawnienie poborów; następstwa nienależnego poboru.

§ 75. (§ 20. ustawy).

Renty i dodatki na wychowanie wypłacane będą w miesięcznych ratach z góry. Gdy prawo do poboru ustaje w ciągu miesiąca, otrzymane pobory nie będą zwracane napowrót.

Odprawy będą wypłacane zaraz po złożeniu dowodu uprawnienia do ich poboru.

§ 76. (§ 21. ustawy).

Prawo poboru renty nieudolności względnie renty wdowiej i dodatku na wychowanie spoczywa

- a) jeżeli i dopóki osoba uprawniona pobiera na zasadzie ustaw o ubezpieczeniu na wypadek przygody rentę całkowitą lub częściową nieudolności, i to aż do kwoty tego poboru. To postanowienie stosowane będzie w sposób analogiczny także do ubezpieczenia na wypadek przygody według ustawy o kasach brackich;
- b) jeżeli i dopóki taka osoba mieszka poza obszarem, na którym obowiązuje ust. o ub. p.

Powyższe postanowienie nie będzie miało zastosowania do tych osób, które były za-

trudnione w jakimś zagranicznym zakładzie jednego z lutejszych przedsiębiorstw i w myśl § 83. poddały się dobrowolnemu ubezpieczeniu. Minister spraw wewnętrznych może w ogóle zarządzić uchylenie tego postanowienia co do pewnych obszarów granicznych lub co do obywateli tych państw, które posiadają podobne instytucje jak ubezpieczenie, uregulowane ustawą, o ile te państwa postąpią wzajemnie tak samo.

Gdyby jednak taka osoba nie posiadała prawa obywatelstwa w krajach lutejszych, namentczas w miejsce renty należy się jej odprawa w kapitale, której wymiar obliczony będzie według okoliczności w danym przypadku.

Kwota odprawy wynosi co najwyżej 75 od sta rezerwy premii, dającej się obliczyć z tabeli III. dodatku, może jednak także wynosić kwotę odpowiednio niższą stosownie do stosunków rodzinnych i stanu zdrowia uprawnionego do poboru. W danym razie przyjmie się za podstawę wymiaru wartość ekspektatyw na pensję wdowią i dodatki na wychowanie.

- c) jeżeli i dopóki odbywa karę uwięzienia, trwającą dłużej jak jeden miesiąc. Jednakże w takich razach należy pobór renty nieudolności lub renty wdowiej przekazać członkom rodziny, o ile mieszkają na obszarze, w granicach którego ust. o ub. p. obowiązuje, i mają ustawowe pretensje alimentacyjne do osoby ubezpieczonej.

§ 77. (§ 22. ustawy).

Pomijając te specjalne przypadki, które są oznaczone w poprzedzających postanowieniach, wygasa prawo do świadczeń, przewidzianych w tym statucie, względnie pobór tych świadczeń przez przedawnienie. Do przedawnienia stosują się postanowienia kodeksu cywilnego. Jednakże okres przedawnienia wynosi dla występowania z pretensją do poboru renty dziesięć lat od chwili, w której prawo do poboru zaczęło istnieć, a dla prawa do poszczególnej raty renty jeden rok od chwili, w której nastąpiła jej płatność.

§ 78. (§ 23. ustawy).

Gdyby kto bezprawnie wszedł w używanie jednego ze świadczeń, przewidzianych w tym statucie, należy mu je odjąć; kwoty, które mu się nie należały, a które pobrał, musi zwrócić z 3 1/2 procent odsetek od odsetek, niezawisłe od ścigania karnosądowego. Gdy chodzi o przyczynki na wychowanie, które ktoś pobrał, chociaż mu się nie należały, płacenie procentów miejsca mieć nie będzie.

VII. Wygaśnięcie ubezpieczenia, zwrot premii, ponowne nastanie obowiązku ubezpieczenia.

§ 79. (§ 24. ustawy).

Ubezpieczenie osoby, podlegającej obowiązkowi ubezpieczenia wygasa:

1. z wystąpieniem ze służby, uzasadniającej obowiązek ubezpieczenia, lub

2. w razie stałego zatrudnienia poza okręgiem działalności Zakładu, o ile dobrowolnie nie przedłuży się ubezpieczenia (§ 83.);

3. w razie przejścia do uznanego zakładu zastępczego lub z chwilą zawarcia uznanej umowy zastępczej;

4. z nastaniem poboru renty nieudolności, względnie renty starości.

§ 80. (§ 25. ustawy).

Osoba, której obowiązek ubezpieczenia wygasł w myśl § 79., l. 1. lub 2., ma prawo do zwrotu uiszczonych przez się premii bez odsetek; członkowie-kobiety mają prawo do zwrotu całkowitej rezerwy premiovej, jeżeli do dwóch lat po zawarciu małżeństwa wystąpią z obowiązku ubezpieczenia.

Z roszczeniami do takich zwrotów można występować dopiero po upływie trzech miesięcy od dnia wygaśnięcia obowiązku ubezpieczenia, z drugiej zaś strony muszą one być podniesione w ciągu 18 miesięcy, licząc od dnia wygaśnięcia obowiązku ubezpieczenia, gdyż w razie przeciwnym byłyby stracone.

§ 81. (§ 26. ustawy).

Osobie, której ubezpieczenie wygasło w myśl § 79., l. 1. lub 2., zastrzeżone zostają nabyte już prawa aż do tej chwili, w której utraci pretensję albo w której się z tą pretensją według § 80., ustęp 2. zgłosi.

Wystąpienie z pretensją do zwrotu premii pociąga za sobą stosunkowe uszczuplenie ekspektatyw, względnie ukrócenie ubiegłego już czasu wyczekiwania. Wyplacenie rezerwy premiovej uważane będzie za całkowitą odprawę.

§ 82. (§ 27. ustawy).

Gdy dla osoby, której ubezpieczenie wygasło według § 79., l. 1. lub 2. — pomijając przypadek wyplacenia rezerwy premiovej według § 80. — nastanie ponownie obowiązek ubezpieczenia w przeciągu dwunastu lat od chwili płatności ostatniej premii, natenczas uzyskane przez nią aż dotąd, względnie uszczuplone według § 81., ustęp 2.,

prawa będą jej pod warunkiem dowodnego wykazania pretensji policzone. Gdyby jednakże wstąpienie na nowo do zajęcia, uzasadniającego obowiązek ubezpieczenia, nastąpiło dopiero później, można domagać się tylko policzenia odbytego okresu wyczekiwania w wymiarze, nie przekraczającym pięciu lat.

Gdy osoba, której ubezpieczenie wygasło według § 79., l. 4., wskutek pobierania renty nieudolności, podlegnie na nowo obowiązkowi ubezpieczenia, liczyć się jej będzie dalsze ekspektatywy w bezpośredniej łączności z temi, które nabyła przedtem.

VIII. Ubezpieczenie dobrowolne.

§ 83. (§ 28. ustawy).

Osoba, której ubezpieczenie wygasło według § 79., l. 1. i 2., może — wyjąwszy tylko przypadek wyplacenia rezerwy premiovej według § 80. — nabyte aż do tej chwili, względnie uszczuplone według § 81., ekspektatywy zastrzedz sobie przez dobrowolne dalsze ubezpieczenie według §§ 84. i 85.

Z prawem do takiego zastrzeżenia należy wystąpić w ciągu okresu, oznaczonego w § 80., ustęp 2., gdyż w razie przeciwnym byłyby stracone.

Osoba, która jest zatrudniona w jakimś zakładzie zagranicznym, utrzymywanym przez przedsiębiorstwo tutejszokrajowe, a która, gdyby była zatrudniona w krajach tutejszych, musiałaby podlegać obowiązkowi ubezpieczenia, może być dopuszczona do dobrowolnego ubezpieczenia w Zakładzie pensyjnym według postanowień ust. o ub. p. stosownie do wymiaru swych poborów nawet wtedy, gdy nie zachodzi przypadek, wspomniany w pierwszym ustępie, pod warunkiem, że także funkcjonaryusze dotyczącego przedsiębiorstwa tutejszokrajowego ubezpieczeni są w Zakładzie pensyjnym.

§ 84. (§ 29. ustawy).

Osoba ubezpieczona dobrowolnie, jest obowiązana do płacenia całej premii, oznaczonej w § 88., w sposób w tej mierze przepisany.

§ 85. (§ 30. ustawy).

Dobrowolne ubezpieczenie wygasa, gdy ubezpieczony:

1. zalega z opłatą premii przez sześć miesięcy;

2. nie będąc zajęтым w służbie, podlegającej obowiązkowi ubezpieczenia, względnie w służbie, wymienionej w § 83., przenosi się na stały pobyt poza granice obszaru, na którym obowiązują ust. o ub. p.;

3. rozpoczyna pobór renty nieudolności względnie renty na starość.

W razie wygaśnięcia dobrowolnego ubezpieczenia przysługuje ubezpieczonemu prawo do 75 procent rezerwy premiowej, która nazbierała się w ciągu okresu dobrowolnego ubezpieczenia. Gdy ubezpieczony dobrowolnie podlegał przedtem obowiązkowi ubezpieczenia, przysługuje mu nadto prawo do bezprocentowego zwrotu tych premii, które uiszczył w ciągu okresu obowiązku ubezpieczenia, o ile z tem prawem nie wystąpił już w chwili wygaśnięcia tego obowiązku. Postanowienia §§ 80., ustęp 2., i 82. będą miały i w tym razie analogiczne zastosowanie.

§ 86. (§ 31. ustawy).

Każdemu ubezpieczonemu można przez policzenie lat służby podwyższyć spodziewane świadczenia ponad wymiar ustawowy, jeżeli zapłaci taką kwotę, która odpowiada przypadającej rezerwie premiowej.

Jednakże policzenie lat służby jest dozwolone tylko pod warunkiem faktycznego ich odbycia i tylko na podstawie tej klasy płacy, w której ubezpieczony zostaje w chwili ich policzenia, a nadto tylko w przeciągu pięciu lat od nastania obowiązku ubezpieczenia.

Przez policzenie lat służby może ustawowy czas wyczekiwania (§ 60.) być skrócony najwięcej o 60 miesięcy wkładkowych.

IX. Zabezpieczenie ustawowych świadczeń spodziewanych (ekspektatyw).

§ 87. (§ 32. ustawy).

Do zabezpieczenia świadczeń (§ 59.) służą stałe premie.

§ 88. (§ 33. ustawy).

Stale premie, które mają być uiszczane za każdy miesiąc płacy (miesiąc wkładkowy), wynoszą:

w I. klasie płacy	6 K,
„ II. „ „	9 „
„ III. „ „	12 „
„ IV. „ „	18 „
„ V. „ „	24 „
„ VI. „ „	30 „

Z tych premii spadają w pierwszych czterech klasach płacy dwie trzecie na służbodawcę, a jedna trzecia na ubezpieczonego, zaś w klasach wyższych połowa na jednego a połowa na drugiego.

Gdy pobory roczne ubezpieczonego, które będą wzięte przy oznaczeniu wymiaru premii w rachubę (§ 58.), przekraczają 7200 K, musi ubezpieczony opłacać premie całkowicie z własnych zasobów.

Po 480 miesiącach wkładkowych, które można na korzyść ubezpieczonego policzyć, ustaje dlań obowiązek płacenia premii.

Wymienione powyżej kwoty obowiązywać będą z początku tylko na okres lat 20; zmiany w tej mierze dokonane będą drogą ustawodawstwa.

§ 89. (§ 34. ustawy).

Premie mają być uiszczane w pierwszym dniu każdego miesiąca kalendarzowego z góry.

Gdy obowiązek uiszczania wkładek rozpoczyna się w ciągu miesiąca, należy premię zapłacić w całkowitej kwocie za cały miesiąc.

§ 90. (§ 35. ustawy).

Obowiązek płacenia premii (§ 88.) rozpoczyna się dla ubezpieczonego i jego służbodawcy z chwilą, w której nastaje obowiązek ubezpieczenia (§ 1. ust. o ub. p.); ustaje zaś równocześnie z ustaniem tego ostatniego (§ 79.). Gdy obowiązek ubezpieczenia ustaje w ciągu miesiąca, zapłaconej premii zwracać się nie będzie.

Z roszczeniami z tytułu płacenia wkładek należy występować najpóźniej do trzech lat.

§ 91. (§ 36. ustawy).

Oddawanie premii do zakładu (§ 88.) jest obowiązkiem służbodawcy. Służbodawca ma prawo potrącać ubezpieczonemu z poborów co miesiąc tę kwotę, jaka na niego przypada.

Prawo potrącania uiszczonych już premii musi być wykonane w ciągu trzech miesięcy, gdyż w przeciwnym razie wygasa.

Służbodawcy winni przysyłać wkładki ubezpieczeniowe, które mają być oddawane według ustawy, co miesiąc przy użyciu wykazu. Co do 1. stycznia każdego roku sporządzić należy wykaz według wzoru 5. dodatku, zaś co do zmian, zachodzących w ciągu roku kalendarzowego, według wzoru 6. dodatku. Zestawienia tego ostatniego rodzaju można pominąć, o ile i dopóki nie zaszła żadna zmiana osobista, wywierająca wpływ na obliczenie.

Premie należy wpłacać do biura krajowego albo posługując się obrotem czekowym c. k. urzędu pocztowych kas oszczędności albo wprost w kasie biura krajowego. Obliczenie wysokości wkładki ubezpieczeniowej należy w pierwszym wypadku przesłać wprost do biura krajowego a w drugim wypadku przedłożyć przy zapłacie.

W regule nie wysyła się upomnień co do dostarczenia wymienionych wyżej obliczeń lub co do zapłaty wkładki ubezpieczeniowej; pominięcie upomnienia nie wyklucza wdrożenia egzekucji.

Jeżeli służbodawca zwleka z oddaniem premii, natenczas biuro krajowe winno donieść o tem w przeciągu miesiąca władzy politycznej pierwszej instancyi, w której okręgu służbodawca mieszka, celem ściągnięcia premii w drodze administracyjnej.

Premie, uiszczone przez omyłkę, należy zwrócić bez odsetek.

§ 92. (§ 38. ustawy).

Zalegające premie należy oprocentować po 4 od sta i można je razem z 4-procentowymi odsetkami zwłoki, z wyjątkiem premii wzmiankowanych w § 84., ściągnąć drogą egzekucyi politycznej lub w razie potrzeby, nawet sądowej, w konkursie zaś przysługuje im prawo pierwszeństwa zaległości podatkowych.

Niemожność ściągnięcia zaległości nie pociąga za sobą utraty prawa do świadczeń ustawowych.

X. Przekazywanie.

§ 93.

W razie przejścia osoby, podlegającej obowiązowi ubezpieczenia, z Zakładu pensyjnego do jakiegoś zakładu zastępczego, winien Zakład pensyjny przekazać zakładowi zastępczemu uzbieraną u siebie rezerwę premiovą.

Osoba, przechodząca do zakładu zastępczego, nabywa te prawa, które według statutów tego zakładu względnie według warunków umowy zastępczej odpowiadają rezerwie premioviej, przekazanej przez Zakład pensyjny.

§ 94.

Rezerwę premii oznacza się dla funkcyjaryusza płci męskiej przy pomocy tablic I i Ia, dla funkcyjaryuszek przy pomocy tablic II i IIa dodatku, na podstawie wieku i klasy płacy w czasie obliczania, tudzież na podstawie czasu, przez który uiszczano wkładki a który oznaczyć należy według miesięcy, wreszcie na podstawie rachunkowego przyrostu lub ubytku ubezpieczonej renty nieudolności i dodatków na wychowanie, to jest tej różnicy, o którą uzyskane pretensye do renty nieudolności względnie do dodatków na wychowanie są większe lub mniejsze od tych pretensyi, jakie służyłyby ubezpieczonemu w tym razie, gdyby on przez cały czas trwania ubezpieczenia pozostawał w tej samej klasie płacy, co przy obliczaniu rezerwy premii.

Cyfrę, uwidocznioną w tablicy I. względnie II. a odpowiadającą wiekowi i liczbie pełnych ubiegłych lat, przez które uiszczano wkładki, mnoży się co do

funkcyjaryusza I. klasy płacy przez 1, co do funkcyjaryusza, II. klasy płacy przez 1·5, co do funkcyjaryusza III. klasy płacy przez 2, co do funkcyjaryusza IV. klasy płacy przez 3, co do funkcyjaryusza V. klasy płacy przez 4, co do funkcyjaryusza VI. klasy przez 5; do uzyskanej w ten sposób kwoty doliczają się obliczone według tablicy I a, względnie II a wartości ewentualnego rachunkowego przyrostu ubezpieczonej renty nieudolności i dodatków na wychowanie, względnie potrąca się w razie ubytku.

Ten sam rachunek przeprowadza się następnie ponownie co do całorocznego okresu uiszczania wkładek, następującego bezpośrednio po okresie ubiegłym, a z różnicy, zachodzącej między obu sumami, dolicza się tyle dwunastych części do pierwszej sumy, ile wkładek miesięcznych przypadło do zapłaty ponad ubiegły całoroczny okres uiszczania wkładek.

Przy oznaczaniu wieku należy tylko wówczas uwzględnić ostatni rozpoczęty rok życia i to jako pełny rok, jeżeli z roku tego upłynęło już więcej jak 6 miesięcy.

XI. Przeniesienie stanu ubezpieczenia i całkowita kontrasekuracja wszystkich ubezpieczeń.

§ 95. (§ 70. ustawy).

Do przeniesienia ogółu ubezpieczeń pewnego zakładu zastępczego (w myśl § 65. ust. o ub. p.) lub też ogółu pretensyi do zaopatrzenia, wynikających ze stosunku umownego z pewnym służbodawcą, o którym mowa w § 66. ust. o ub. p., na Zakład pensyjny potrzeba zezwolenia rządowego.

Na takie przeniesienie można zezwolić tylko w takim razie, jeżeli Zakładowi pensyjnemu będzie oddany kapitał, wystarczający według zasad asekuracyjno-technicznych do zupełnego pokrycia odnośnych pretensyi.

Zakład odbierający wchodzi we wszystkie prawa i zobowiązania zakładu przenoszącego, który jednocześnie zostaje zwolniony od wszelkich powinności.

§ 96. (§ 71. ustawy).

Postanowienia § 95. mają być stosowane analogicznie także w razie całkowitej kontrasekuracyi ogółu ubezpieczeń.

XII. Zgłaszanie osób, podlegających ubezpieczeniu. Występywanie z roszczeniami i środki prawne.

§ 97. (§ 73., ustęp 1. i 2. ustawy).

Służbodawcy, a w danym razie ich ustawowi zastępcy lub ich pełnomocnicy są obowiązani zgłaszać w ciągu czterech tygodni w przepisanej formie

(§ 98., względnie § 118.) te osoby, podlegające obowiązkowi ubezpieczenia, które wstępują do nich na służbę, względnie występują ze służby, podając przytem wszystkie szczegóły, dla ubezpieczenia wagę mające.

Takie samo zobowiązanie ciąży na nich także co do wszelkich innych zmian w służbie, a w szczególności co do zmian płacy.

§ 98.

Zgłoszenie skutecznie należy w właściwym (§ 40.) biurze krajowym.

Zgłoszenie skutecznie należy, pod nieważnością, przy użyciu przepisanych wzorów w ten sposób, iż służbodawca wypełni przedewszystkiem co do każdego ze swoich funkcyjaryuszy, podlegających obowiązkowi ubezpieczenia, osobną kartę formularza 1 *m*, względnie 1 *w*; ewentualne wątpliwości co do istnienia obowiązku ubezpieczenia zgłoszonego funkcyjaryusza należy uwidocznnić w rubryce przeznaczonej na uwagi.

Następnie należy uporządkować formularze te według miejsc zatrudnienia funkcyjaryuszy, a jeżeli oni zajęci są wprawdzie w tem samym miejscu, lecz w różnych przedsiębiorstwach, według tych ostatnich.

Uporządkowane w ten sposób formularze należy w podanym wyżej porządku złożyć w konsygnacjach okładowych według wzoru 2., wypełnionych podług przepisu, i przedłożyć w tej formie w podwójnem wygotowaniu.

§ 99.

O zmianach, zachodzących wskutek przybytku lub ubytku osób, podlegających obowiązkowi ubezpieczenia, tudzież o zmianach co do szczegółów, podanych w zgłoszeniu a ważnych dla ubezpieczenia, należy donosić w przeciągu czterech tygodni.

Za ubytek uważa się także uwolnienie od obowiązku ubezpieczenia (§ 1., ustęp końcowy ustawy) lub ubezpieczenie w uznanej instytucji zastępczej (§§ 65. i następne ustawy).

Doniesienia o przybytku osób, podlegających obowiązkowi ubezpieczenia, należy wnosić według wzoru 1 *m*, względnie 1 *w*, doniesienia o ubytku według wzoru 4., zaś doniesienia o zmianach co do szczegółów podanych przy zgłoszeniu według wzoru 3:

Także te doniesienia o zmianach wnosić należy w podwójnem wygotowaniu.

Wszelkich formularzy dostarczy w potrzebnej ilości bezpłatnie właściwa polityczna władza powiatowa pierwszej instancji, tudzież biuro krajowe Zakładu pensyjnego.

§ 100. (§ 73., ustęp 3. do 5. ustawy).

Nadto tak służbodawcy, jak i funkcyjaryusze są obowiązani do udzielenia władzom politycznym tudzież biurom krajowym każdej chwili wyjaśnić co do wszystkich tych szczegółów, które mają znaczenie dla stosunku ubezpieczenia. Służbodawcy mają oprócz tego powinność pozwalać tym organom Zakładu pensyjnego, które posiadają wyraźną do tego legitymację, oraz władzom politycznym, przeglądając na miejscu te zapiski, które są potrzebne dla stwierdzenia stosunku ubezpieczenia.

Osoby, używające jednego ze świadczeń, przewidzianych w ust. o ub. p., są obowiązane, czynić oznajmienie o każdej zmianie, dotyczącej ich uprawnień do poboru [odzyskanie zdolności do zarobkowania (§ 65.), ponowne wyjście wdowy za mąż (§ 69.), ukończenie 18. roku życia przez siostrę (§ 72.), ewentualne rozpoczęcie poboru renty z powodu wypadku (§ 76., lit. a)] i ich mieszkania [zwłaszcza przesiedlenia się za granicę (§ 76., lit. b)], a to w przeciągu dni ośmiu.

Ze wszystkimi zgłoszeniami i doniesieniami należy się zwracać do właściwego biura krajowego.

§ 101. (§ 74. ustawy).

Z roszczeniami do świadczeń, przewidzianych w tym statucie (§ 59.), występować należy przed biurem krajowym, przedkładając potrzebne środki dowodowe.

Kto twierdzi, że jest niezdolnym do zarobkowania, winien udowodnić to przez przedłożenie świadectwa lekarskiego. Biuro krajowe ma prawo polecić lekarzowi, którego samo wskaże, aby zbadał rościciela, oraz czynić wszelkie dalsze dochodzenia, potrzebne do sprawdzenia stanu rzeczy. Tak służbodawca rościciela, jak i rościciel sam, jest obowiązany do udzielenia wszelkich potrzebnych wyjaśnień.

Koszta świadectwa lekarskiego, które ma przedłożyć rościciel; winno biuro krajowe w razie uznania pretensji zwrócić mu w odpowiedniej kwocie.

Gdy komisya rentowa, względnie wydział kierujący Zakładem pensyjnego (§ 14., l. 3.) odrzuci pretensję na przyznanie renty nieudolności, to z tą samą pretensją można wystąpić na nowo przed upływem jednego roku tylko w takim razie, gdy w stwierdzonym ostatnim razem stanie ztrowiazasza istotna zmiana.

§ 102.

Służbodawcy mają prawo, przenieść na pełnomocników zestawianie i przedkładanie wykazów i zgłoszeń, które mają być składane. O nazwiskach i miejscu zamieszkania tych pełnomocników należy uwiadomić właściwe biuro krajowe.

§ 103. (§ 80., ust. 2. ustawy).

Zakładowi pensyjnemu i jego biurom krajowym przysługuje prawo żądania od władz politycznych i gminnych współdziałania w celu wysłędzenia służbodawców, którzy zatrudniają u siebie funkcjonaryusy, podlegających postanowieniom ust. o ub. p., i czynienia dochodzeń co do stosunków miarodajnych pod względem obowiązku ubezpieczenia tych funkcjonaryusy.

§ 104.

Biuro krajowe ma na podstawie zgłoszeń, które służbodawcy wniosą w myśl § 73. ustawy, lub na podstawie okoliczności, o których otrzyma wiadomości inną drogą, wydać uchwałę.

Uchwała ta będzie zawierać:

1. orzeczenie, czy istnieje obowiązek ubezpieczenia; w razie twierdzącym
2. formalne przyjęcie do Zakładu pensyjnego,
3. zaliczenie do pewnej klasy płacy,
4. wysokość premii i rozłożenie jej na funkcjonaryusza i służbodawcę;
dalej
5. pouczenie o środkach prawnych w myśl § 75. ustawy.

Zakład pensyjny nie ma obowiązku podawania bliższego uzasadnienia.

Uchwałę tę doręczyć należy zarówno służbodawcy jak i funkcjonaryuszowi za potwierdzeniem odbioru; uchwała ta stanowi po prawomocności udokumentowanie ubezpieczenia i charakteru członka.

§ 105. (§ 75. ustawy).

Wszelkie zarządzenia, uwiadomienia itp., wydawane w ramach ust. o ub. p. przez Zakład pensyjny i biura krajowe, mają być doręczane interesentom w wygotowaniu pisemnem, a o ile ulegają środkom prawnym lub zaczepieniu przed sądem polubownym, za potwierdzeniem odbioru (uchwały).

W uchwałach, zawierających decyzję co do podniesionych przez ubezpieczonych roszczeń do jednego ze świadczeń, przewidzianych w tym statucie, należy w razie przyznania roszczenia oznaczyć zarazem wymiar przyznanego świadczenia i podać jego obliczenie, a w razie odrzucenia powody, dla których roszczenia nie przyjęto. Takie uchwały mogą być zaczepiane tylko drogą pozwu przed właściwym sądem polubownym (§ 106.) w ciągu zawitego terminu sześciomiesięcznego, licząc od doręczenia uchwały.

Przeciw uchwałom, dotyczącym obowiązku ubezpieczenia, zaliczenia do pewnej klasy płacy i oznaczenia głównego zatrudnienia funkcyjona-

ryusza, podlegającego obowiązkowi ubezpieczenia, można wnieść sprzeciw do politycznej władzy powiatowej w ciągu 14 dni po doręczeniu.

Przeciw wydanym w powyższych kwestyach decyzjom politycznej władzy powiatowej, tudzież przeciw wszelkim innym uchwałom, które wkładają na interesowanego jakieś zobowiązania albo naruszają istniejące prawa, można wnieść rekurs do politycznej władzy krajowej w ciągu 14 dni, a przeciw rozstrzygnięciom politycznej władzy krajowej do Ministerstwa spraw wewnętrznych, i to w ciągu czterech tygodni po doręczeniu zaczepionego rozstrzygnięcia.

Rekursy podawać należy do tej władzy, która rozstrzygnęła w pierwszej instancji.

XIII. Sądy polubowne.

§ 106. (§ 76. ustawy).

W siedzibie każdego biura krajowego Zakładu pensyjnego będzie utworzony stały sąd polubowny.

Sąd polubowny składa się ze stałego przewodniczącego, czterech asesorów i z potrzebnej ilości zastępców. Przewodniczącego i jego zastępcę zamianuje Minister sprawiedliwości za porozumieniem z Ministrem spraw wewnętrznych z pośród sędziowskich urzędników państwowych.

Asesorów i ich zastępców wybiera główne zgromadzenie. Jedna połowa asesorów i ich zastępców winna należeć do grupy służbodawców, a druga połowa do grupy ubezpieczonych. Członkowie sądu polubownego nie mogą ani należeć do wydziału kierującego Zakładem pensyjnym lub do wydziału biura krajowego, ani też zostawać w służbie zakładu.

Sąd polubowny ma rozsądzać skargi, wniesione według § 105., ustęp 2.

Środki prawne lub zażalenia przeciw orzeczeniu sądu polubownego są niedopuszczalne.

Koszta, połączone z urządzeniem i czynnościami stałych sądów polubownych, ma ponosić Zakład pensyjny.

§ 107. (§ 77. ustawy).

Spory między Zakładem pensyjnym a zakładami zastępczemi załatwiać będą sądy polubowne, które w tym celu będą ustanawiane w każdym przypadku z osobna.

Do składu tych sądów, ich postępowania i wydawanych przez nie wyroków stosowane będą odnośne postanowienia procedury cywilnej.

Członkowie tych sądów polubownych nie mogą ani należeć do wydziału kierującego Zakładem pensyjnym lub do zarządu odnośnego zakładu zastępczego, ani zostawać w służbie tego Zakładu, względnie zakładów zastępczych.

XIV. Postępowanie.**§ 108.**

O każdym wypadku, objętym ubezpieczeniem (pobór pensji z powodu nieudolności lub starości, śmierć), winien ten, kto z tytułu ubezpieczenia rości sobie pewne prawa, donieść do właściwego biura krajowego.

Doniesienie o śmierci winno nastąpić bezwzględnie.

Do doniesienia należy dołączyć:

1. w przypadku żądania renty nieudolności świadectwo lekarskie o zaistnieniu niezdolności do zarobkowania (§ 101.);

2. w przypadku żądania renty na starość poświadczenie, iż domagający się renty żyje;

3. w przypadku żądania renty wdowiej, dodatków na wychowanie i odpraw, świadectwo śmierci funkcjonariusza, metrykę ślubu i metryki chrztu względnie urodzin oraz poświadczenie, iż wszyscy rościciele żyją.

Na żądanie biura krajowego należy przedłożyć temuż także w przypadku 1. i 2. metrykę chrztu lub urodzin.

§ 109.

Wyplata na rzecz uprawnionych, nie mieszkających za granicą (§ 76., punkt b), następuje prawidłowo za pośrednictwem pocztowej kasy oszczędności w tym urzędzie pocztowym, w którego okręgu doręczeń uprawniony ma miejsce zamieszkania.

§ 110.

Pobrane kwoty należy pokwitować według przepisu; potwierdzenia odbioru przekazów płatniczych i pieniędzy, przewidziane w przepisach pocztowych, uważać się będzie za pokwitowania należytego odebrania przekazanej kwoty.

Uprawnieni do poboru winni przed każdą wypłatą przedłożyć świadectwo życia względnie także poświadczenie wdowieństwa; przy doręczeniach za pośrednictwem Urzędu pocztowych kas oszczędności uważa się potwierdzenie odpowiadającego przepisom pocztowym doręczenia przekazu płatniczego do rąk uprawnionego do poboru za poświadczenie życia względnie wdowieństwa.

XV. Nadzór państwowy.**§ 111. (§ 78. ustawy).**

Zakład pensyjny i jego biura krajowe podlegają nadzorowi rządowemu; nadzór ten wykonuje Minister spraw wewnętrznych.

Tenże minister powołany jest także do udzielania zatwierdzeń rządowych, przewidzianych w ust. o ub. p.

Rząd może ustanowić komisarza rządowego celem wykonywania tego nadzoru; komisarz ten ma być naprzód zawiadamiany o walnych zgromadzeniach, tudzież o posiedzeniach wydziałów ściślejszych.

Komisarzowi temu przysługuje prawo przeglądania ksiąg i pism spółki, tudzież wglądania wogóle w cały tok interesów, oraz prawo zawieszania wszystkich uchwał walnych zgromadzeń i organów spółki, które zdaniem jego naruszałyby statuty lub istniejące ustawy i rozporządzenia.

Minister spraw wewnętrznych ma prawo poddawać gospodarzkę Zakładu pensyjnego i jego biur krajowych urzędowej rewizji stosownie do postawień §§ 38. i 39. rozporządzenia ministeryalnego z dnia 5. marca 1896., Dz. u. p. Nr. 31., względnie przepisów, któreby w ich miejsce dla zakładów ubezpieczenia w przyszłości były wydane; nadto ma prawo rozwiązać wydział kierujący Zakładem pensyjnego i wydziały biur krajowych i poruczyć prowizorycznie sprawowanie ich czynności i ich zastępstwo administratorowi; jednakże Minister jest obowiązany poczynić do ośmiu tygodni po rozwiązaniu potrzebne zarządzenia w celu zwołania walnego zgromadzenia dla wyboru nowego wydziału kierującego.

XVI. Współdziałanie władz politycznych i gminnych.**§ 112. (§ 80., ustęp 1. i 3. ustawy).**

Prośbom, z którymi bądź Zakład pensyjny, bądź jego biura krajowe zwracają się do władz politycznych i gminnych, winne te władze ile możności zadość uczynić, a nadto używać tym instytucyom swego poparcia i uwiadamiać je nawet bez zawezwania o tem wszystkim, co mogłoby mieć znaczenie dla toku ich czynności.

Zakład pensyjny nie ma prawa żądać, aby zastępowała go prokuratora skarbu.

XVII. Podatek osobisto-dochodowy.**§ 113. (§ 87., ustęp 1. ustawy).**

Pobory, wypłacane przez Zakład pensyjny, podlegają w myśl ustawy z 25. października 1896, Dz. u. p. Nr. 220. podatkowi osobisto-dochodowemu, który będzie potrącany przez kasę wypłacającą.

XVIII. Ogólne obliczanie czasokresów.**§ 114. (§ 90. ustawy).**

Przy obliczaniu czasokresów, ustanowionych w statucie tym według dni, nie liczy się tego dnia, na który przypada chwila lub zdarzenie, od którego czasokres ma się zaczynać.

Czasokresy, oznaczone według tygodni, miesięcy lub lat, kończą się z upływem tego dnia ostatniego tygodnia lub ostatniego miesiąca, który nazwą lub liczbą swoją odpowiada dniowi, w którym czasokres się rozpoczął. Jeżeli dnia takiego nie ma w ostatnim miesiącu, to czasokres kończy się z upływem ostatniego dnia tego miesiąca.

XIX. Postępowanie z członkami górniczych kas brackich.

§ 115. (§ 91. ustawy).

Osoby, wymienione w § 1., ustęp 5. ust. o ub. p., są ubezpieczone w Zakładzie pensyjnym w myśl ust. o ub. p., zaś w górniczej kasie brackiej jedynie tylko w rozmiarze, wymienionym w § 10., ustępie 2. ustawy z dnia 28. lipca 1889., Dz. u p. Nr. 127.

Jednakże uprawnienia do żądania od kasy prowizyjnej wypłaty prowizji nieudolności, prowizji wdowiej lub sieroczej, jakie osoby te w chwili wstąpienia do Zakładu pensyjnego w myśl odnośnych statutów kasy brackiej już posiadały, albo jakie dla nich po upływie zakreślonego statutom czasu wyczekiwania przy tej kasie nastaną, pozostają tym osobom na przeciąg czasu wyczekiwania (§ 60.), który mają jeszcze przebyć w Zakładzie pensyjnym, zastrzeżone za odpowiednią dopłatą (§ 116.) tak samo, jak ewentualne świadczenia kas brackich, wyższe w porównaniu ze świadczeniami Zakładu pensyjnego.

§ 116. (§ 92. ustawy).

Wymienioną w § 115. dopłatę należy obliczyć wedle zasad asekuracyjno-technicznych.

Dopłatę tę uiszcza się z udziału rezerwy premiowej, obliczonego indywidualnie dla oznaczonej powyżej chwili wedle przepisu odnośnego statutu kasy brackiej, a jeżeliby udziału takiego nie było, lub był niewystarczający, to dopłatę tę składa się gotówką. Dopłatę w gotówce ponosić ma przedsiębiorca z ubezpieczonym po połowie.

Tę część rezerwy premiowej, jakaby po upływie czasu wyczekiwania jeszcze została, należy wypłacić ubezpieczonemu gotówką.

Część trzecia.

Postanowienia przejściowe.

§ 117. (§ 93., ustęp 2. ustawy).

Członków pierwszego wydziału kierującego Zakładem pensyjnym, względnie członków pierwszego wydziału każdego biura krajowego, zamianuje Minister spraw wewnętrznych; okres ich funkcji kończy się z chwilą dokonania wyboru wydziału kierującego względnie wydziału przez pierwsze zwyczajne walne, względnie główne zgromadzenie.

§ 118.

Pierwsze zgłoszenie funkcjonaryszy, podlegających obowiązkowi ubezpieczenia, tudzież doniesienia o wszystkich zmianach co do szczegółów ważnych dla ubezpieczenia winny być uskutecznione u władzy politycznej pierwszej instancji według wzorów, wspomnianych w §§ 98. i 99.

Postanowienia §§ 98. i 99. stosują się zresztą analogicznie do tych zgłoszeń i doniesień.

§ 119.

Wydział kierujący Zakładem pensyjnym winien przy przedłożeniu preliminarza wydatków zażądać w roku 1908. zaliczek, których rząd na zasadzie § 93. ustawy udzielić ma na pierwsze urządzenie Zakładu pensyjnego tudzież dla umożliwienia jego działalności w ciągu pierwszego półrocza.

Zaliczka udzielona Zakładowi pensyjnemu jest nieoprocentowana i ma być zwrócona w dziesięciu równych ratach rocznych, z których pierwsza przypada dnia 1. stycznia 1911.

§ 120.

Ustawowe ubezpieczenie w Zakładzie pensyjnym wchodzi w życie dnia 1. stycznia 1909:

Dodatek.

A. Wzory.

(Strona wierzchnia.)

Kraj	Biuro krajowe	} w form. 2. } Wyprzeżenie ma. zaklad pensyjny.
Powiat polityczny	Nr. dokumentu ubezpieczenia	
	Nr. karty członkowskiej	
	Nr. pozyeyi	

Wzór 1 m (biały).

(Dla zgłaszania funkcyonaryuszy płci męskiej.)

Imię i nazwisko słuźbodawcy (zarejestrowana firma)

Imię i nazwisko }

Charakter słuźbowy } funkcyonaryusza

Miejsce zatrudnienia }

I. Policzalne pobory roczne		Koron
1	Stale pobory roczne w pieniądzech wraz z kwaterowem, dodatkami aktywalnymi i funkcyjnymi	
2	Wartość ewentualnych poborów w naturze, a to: a) samego mieszkania w naturze	
	b) mieszkania w naturze wraz z światłem i opalem	
	c) mieszkania w naturze wraz z światłem, opalem i wiktem	
	NB. Ustępy nie nadające się należy przekreślić. O ile nie będzie wykazana inna wartość, należy policzyć mieszkanie w naturze w kwocie 15 od sta płacy w gotówce, mieszkanie wraz z bezpłatnem oświetlaniem i opalaniem w kwocie 20 od sta, zaś takie samo mieszkanie z wiktem w kwocie 33 ¹ / ₂ od sta płacy w gotówce.	
3	Wartość innych poborów w naturze	
	NB. Wartość takich poborów w naturze należy obliczać według przeciętnych cen miejscowych (przeciętnych cen targowych).	
4	Tantyemy i inne pobory zależne od korzystnego wyniku interesów tudzież wynagrodzenia	
	a) nie poręczone	
	b) poręczone	
	NB. Ustępy nie nadające się należy przekreślić. Pobory powyższe należy tylko w takim razie wliczyć do płacy, jeżeli one według spostrzeżeń opartych na doświadczeniu wynoszą przynajmniej jedną trzecią część poborów stałych lub jeżeli zagwarantowano je w pewnej kwocie minimalnej, a mianowicie w pierwszym razie policza się je w kwocie, odpowiadającej jednej trzeciej poborów stałych, w drugim zaś w zagwarantowanej kwocie minimalnej.	
5	Suma policzalnych poborów rocznych	

(Strona odwrotna.)

II. D a t y o s o b i s t e .

6	Data i miejsce (także powiat polityczny) urodzenia się funkcjonariusza.....
7	Data objęcia przez funkcjonariusza zatrudnienia, podlegającego obowiązkowi ubezpieczenia
8	Stan funkcjonariusza (stanu wolnego, żonaty, z podaniem daty zawarcia małżeństwa, wdowiec itd.).....
9	Imię i nazwisko panięskie żony funkcjonariusza.....
10	Data i miejsce (także powiat polityczny) urodzenia się żony
11	Imiona, miejsce i data urodzenia się dzieci funkcjonariusza, które nie ukończyły jeszcze 18. roku życia...
12	Podanie, czy i w jakiej kasie (nazwa i siedziba kasy chorych, urządzonej według ustawy o ubezpieczeniu chorych, zakładu ubezpieczenia robotników od wypadków, zarejestrowanej kasy zapomogowej lub kasy brackiej) funkcjonariusz jest ubezpieczony <i>a)</i> co do zasiłku w razie choroby, <i>b)</i> na podstawie ustawy o ubezpieczeniu od wypadku co do renty nieudolności
13	Uwaga
	(Dla uwidocznienia ewentualnych wątpliwości co do istnienia obowiązku ubezpieczenia i dla podania okoliczności, czy żona zajmuje posadę służbową, podlegającą obowiązkowi zgłoszenia.)

Podpis służbodawcy lub ustawowego zastępcy albo pełnomocnika, upoważnionego do wniesienia zgłoszenia: **)

Podpis funkcjonariusza: *)

Adres służbodawcy lub ustawowego zastępcy albo pełnomocnika: **)

*) Pod względem podpisania formularza przez funkcjonariusza, nie ma ustawowego przepisu, podpis ten jest jednak pożądany dla uniknięcia sporów między służbodawcą a funkcjonariuszem.

***) Wyrazy nie nadające się należy przekreślić.

(Strona wierzchnia.)

Kraj	Biurow krajowe	} w form. 2. } Wypełnić na arkuszach zestawionych.
Powiat polityczny	Nr. dokumentu ubezpieczenia	
	Nr. karty członkowskiej	
	Nr. pozycyji	

Wzór 1 w (niebieski).

(Dla zgłaszania funkcjonariuszek.)

Imię i nazwisko słuźbodawcy (zarejestrowana firma)

Imię i nazwisko oraz nazwisko panieńskie }

Charakter słuźbowy } funkcyjarszki

Miejsce zatrudnienia }

I. Policzalne pobory roczne		Koron
1	Stale pobory roczne w pieniądźach wraz z kwaterowem, dodatkami aktywalnemi i funkcyjnemi	
2	Wartość ewentualnych poborów w naturze, a to: a) samego mieszkania w naturze	
	b) mieszkania w naturze wraz z światłem i opalem	
	c) mieszkania w naturze wraz z światłem, opalem i wiktem	
	<small>NB. Ustępy nie nadające się należy przekreślić. O ile nie będzie wykazana inna wartość, należy policzyć mieszkanie w naturze w kwocie 15 od sta płacy w gotówce, mieszkanie wraz z bezpłatnem oświetlaniem i opalaniem w kwocie 20 od sta, zaś takie samo mieszkanie z wiktem w kwocie 80¹/₃ od sta płacy w gotówce.</small>	
3	Wartość innych poborów w naturze	
	<small>NB. Wartość takich poborów w naturze należy obliczać według przeciętnych cen miejscowych (przeciętnych cen targowych).</small>	
4	Tantyemy i inne pobory zależne od korzystnego wyniku interesów tudziej wynagrodzenia	
	a) nie poręczone	
	b) poręczone	
	<small>NB. Ustępy nie nadające się należy przekreślić. Pobory powyższe należy tylko w takim razie wliczyć do płacy, jeżeli one według spostrzeżeń opartych na doświadczeniu wynoszą przynajmniej jedną trzecią część poborów stałych lub jeżeli zagwarantowano je w pewnej kwocie minimalnej, a mianowicie w pierwszym razie policza się je w kwocie, odpowiadającej jednej trzeciej poborów stałych, w drugim zaś w zagwarantowanej kwocie minimalnej.</small>	
5	Suma policzalnych poborów rocznych	

(Strona odwrotna.)

II. D a t y o s o b i s t e

6	Data i miejsce (także powiat polityczny) urodzenia się funkcjonariuszki
7	Data objęcia przez funkcjonariuszkę zatrudnienia, podlegającego obowiązkowi ubezpieczenia
8	Stan funkcjonariuszki (stanu wolnego, zamężna, z podaniem daty zawarcia małżeństwa, wdowa itd.).....
9	Imiona, miejsce i data urodzenia się wszystkich dzieci funkcjonariuszki, które nie ukończyły jeszcze 18. roku życia
10	Podanie, czy i w jakiej kasie (nazwa i siedziba kasy chorych, urządzonej według ustawy o ubezpieczeniu chorych, zakładu ubezpieczenia robotników od wypadków, zarejestrowanej kasy zapomogowej lub kasy brackiej) funkcjonariuszka jest ubezpieczoną <i>a)</i> co do zasiłku w razie choroby, <i>b)</i> na podstawie ustawy o ubezpieczeniu od wypadku co do renty nieudolności
11	Uwaga

(Dla uwidocznienia ewentualnych wątpliwości co do istnienia obowiązku ubezpieczenia i dla podania okoliczności, czy mąż zajmuje posadę służbową, podlegającą obowiązkowi zgłoszenia.)

Podpis służbodawcy lub ustawowego zastępcy albo pełnomocnika, upoważnionego do wniesienia zgłoszenia: **)

Podpis funkcjonariuszki: *)

Adres służbodawcy lub ustawowego zastępcy albo pełnomocnika: **)

*) Pod względem podpisania formularza przez funkcjonariusza, nie ma ustawowego przepisu, podpis ten jest jednak pożądanym dla uniknięcia sporów między służbodawcą a funkcjonariuszem.

**) Wyrazy nie nadające się należy przekreślić.

Kraj

Powiat polityczny

Biuro krajowe *)

Nr. karty członkowskiej *)

Wzór 2.

(Arkusz okładkowy dla wzoru 1 m i 1 w.)

Imię i nazwisko służbodawcy (zarejestrowana firma)

Miejsce zamieszkania służbodawcy (siedziba firmy)

Rodzaj przedsiębiorstwa

Miejsce zatrudnienia funkcyjonyuszy

Numer pozycji	Imię i nazwisko funkcyjonyusza (funkcyjonyuszki)	Adres funkcyjonyusza (funkcyjonyuszki)	Numer dokumentu ubezpieczenia *)	Premia miesięczna *)		Numer karty członkowskiej i numer pozycji w formularzu 2		Początek ubezpieczenia *)	Uwaga *)
				pojedynczo	razem	dawniejszego	późniejszego		
						służbodawcy *)			
1	2	3	4	5	6	7	8	9	10

..... dnia 19..

Podpis służbodawcy lub zastępcy ustawowego albo pełnomocnika, npoważnionego do wniesienia zgłoszenia: **)

.....

Adres służbodawcy lub zastępcy ustawowego albo pełnomocnika: **)

.....

*) Ma wypełnić zakład pensyjny.

**) Wyrazy nie nadające się należy przekreślić.

(Strona wierzchnia.)

Kraj

Powiat polityczny

Biuro krajowe

Nr. doniesienia o zmianach

Nr. karty członkostwa

Nr. dokumentu ubezpieczenia

Wypełnić
na zakład
pensyjny.**Wzór 3.**

(Doniesienie o zmianach.)

Imię i nazwisko słuźbodawcy (zarejestrowana firma)

Miejsce zamieszkania słuźbodawcy (siedziba firmy)

Imię i nazwisko wzgl. nazwisko panieńskie funkcyonaryusza
funkcyonaryuszki**Przedstawienie zmiany.**

Zmiana nastąpiła dnia

Zmiana dotyczy

Stan po zejściu zmiany.**I. Policzalne pobory roczne.**

Koron

I. Policzalne pobory roczne.		Koron
1	Stałe pobory roczne w pieniądzech wraz z kwaterowem, dodatkami aktywnymi i funkcyjnymi	
2	Wartość ewentualnych poborów w naturze, a to:	
	a) samego mieszkania w naturze	
	b) mieszkania w naturze wraz z światłem i opałem	
	c) mieszkania w naturze wraz z światłem, opałem i wiktem	
	NB. Ustępy nie nadające się należy przekreślić. O ile nie będzie wykazana żadna wartość, należy policzyć mieszkanie w naturze w kwocie 15 od sta płacy w gotówce, mieszkanie wraz z bezpłatnem oświetlaniem i opalaniem w kwocie 20 od sta, zaś takie samo mieszkanie z wiktem w kwocie $33\frac{1}{8}$ od sta płacy w gotówce.	
3	Wartość innych poborów w naturze	
	NB. Wartość takich poborów w naturze należy obliczać według przeciętnych cen miejscowych (przeciętnych cen targowych).	
4	Tantyemy i inne pobory zależne od korzystnego wyniku interesów tudziej wynagrodzenia:	
	a) nie poręczone	
	b) poręczone	
	NB. Ustępy nie nadające się należy przekreślić. Pobory powyższe należy tylko w takim razie wliczyć do płacy, jeżeli one według spostrzeżeń opartych na doświadczeniu wynoszą przynajmniej jedną trzecią część poborów stałych lub jeżeli zagwarantowano je w pewnej kwocie minimalnej, a mianowicie w pierwszym razie policza się je w kwocie, odpowiadającej jednej trzeciej poborów stałych, w drugim zaś w zagwarantowanej kwocie minimalnej.	
5	Suma policzalnych poborów rocznych.	

Wypełnić należy jedynie przedziałki, do których zmiana odnosi się.

Wypełnić należy jedynie przedziałki, do których zmiana odnosi się.

(Strona odwrotna.)

II. D a t y o s o b i s t e

Wypełnić należy jedynie przedziałki, do których zmiana odnosi się.

Wypełnić należy jedynie przedziałki, do których zmiana odnosi się.

6	Stan $\frac{\text{funkcjonaryusza}}{\text{funkcjonaryuszki}}$ (stanu wolnego, żonaty, zamężna, z podaniem daty zawarcia małżeństwa, wdowiec, wdowa itd.)
7	Imię i nazwisko panięskie żony funkcjonaryusza
8	Data i miejsce (także powiat polityczny) urodzenia się żony
9	Imiona, miejsce i data urodzenia się dzieci $\frac{\text{funkcjonaryusza}}{\text{funkcjonaryuszki}}$, które nie ukończyły jeszcze 18. roku życia
	NB. Prawo do dodatków na wychowanie mają ślubne lub legitymowane dzieci ubezpieczonego oraz wszystkie dzieci kobiety ubezpieczonej.
10	Podanie, czy i w jakiej kasie (nazwa i siedziba kasy chorych, urządzonej według ustawy o ubezpieczeniu chorych, zakładu ubezpieczenia robotników od wypadków, zarejestrowanej kasy zapomogowej lub kasy brackiej) $\frac{\text{funkcjonaryusz}}{\text{funkcjonaryuszka}}$ jest $\frac{\text{ubezpieczony}}{\text{ubezpieczona}}$ a) co do zasiłku w razie choroby, b) na podstawie ustaw o ubezpieczeniu od wypadku co do renty nieudolności
11	Uwaga:
	(Dla uwidocznienia ewentualnych wątpliwości co do istnienia obowiązku ubezpieczenia, tudzież dla podania liczby kupionych lat służby i okoliczności, czy $\frac{\text{żona}}{\text{mąż}}$ zajmuje posadę służbową, podlegającą obowiązkowi zgłoszenia.)

Podpis funkcjonaryusza: *)

Podpis służbodawcy lub ustawowego zastępcy albo pełnomocnika, upoważnionego do wniesienia zgłoszenia: **)

Adres służbodawcy lub ustawowego zastępcy albo pełnomocnika: **)

*) Pod względem podpisania formularza przez funkcjonaryusza, nie ma ustawowego przepisu, podpis ten jest jednak pożądanym dla uniknięcia sporów między służbodawcą a funkcjonaryuszem.

**) Wyrazy nie nadające się należy przekreślić.

Kraj

Powiat polityczny

Biuro krajowe**)

Nr. poświadczenia zgłoszenia**)

Nr. karty członkowstwa

Wzór 4.

(Formularz dla wymeldowań.) *)

Imię i nazwisko słuźbodawcy (zarejestrowana firma)

Miejsce zamieszkania słuźbodawcy (siedziba firmy)

Miejsce zatrudnienia funkcyonaryuszy***)

Spis funkcyonaryuszy, którzy wystąpili ze słuźby (zmarli), przystąpili do zakładu zastępczego lub są ubezpieczeni na podstawie umowy zastępczej							
Liczba pozycyi	Imię i nazwisko	Charakter słuźbowy	Numer dokumentu ubezpieczenia	Data wystąpienia	Powód wystąpienia	Nazwisko (firma)	Miejsce zamieszkania (siedziba)
						przyszłego słuźbodawcy (instytucji zastępczej)	

..... dnia 19..

Podpis słuźbodawcy lub ustawowego zastępcy albo pełnomocnika, upoważnionego do wniesienia doniesienia: †)

.....

Adres słuźbodawcy lub ustawowego zastępcy albo pełnomocnika: †)

.....

*) Ma być użyty także w razie przejścia z zakładu pensyjnego do zakładu zastępczego lub w razie zawarcia umowy zastępczej.

**) Wypełnia zakład pensyjny.

***) Do rubryki „Miejsce zatrudnienia funkcyonaryuszy“ należy w razie wątpliwości wstawić siedzibę przedsiębiorstwa.

†) Wyrazy nie nadające się należy przekreślić.

Kraj
Powiat polityczny

Biuro krajowe.....
Nr. karty członkostwa.....

Wzór 6.

Obliczenie

wkładek członków, przypadających do zapłaty za miesiąc 19 . . .

Imię i nazwisko słuźbodawcy (zarejestrowana firma)

Miejsce zamieszkania słuźbodawcy (siedziba firmy)

Miejsce zatrudnienia funkcyonaryuszy

<p>Wkładki członków, płatne z początkiem poprzedniego miesiąca.....</p> <p>W poprzednim miesiącu przybyło:</p> <p>według wykazu zmian I.....</p> <p>„ „ „ II.....</p> <p>itd.</p> <p>W poprzednim miesiącu ubyło:</p> <p>według wykazu zmian I.....</p> <p>„ „ „ II.....</p> <p>itd.</p> <p>należy zatem oddać</p>			
<p>którą to kwotę przesłano dnia.....do Powszechnego Zakładu pensyjnego za pośrednictwem pocztowej kasy oszczędności.</p>			
<p>Data:</p>		<p>Podpis firmy:</p>	

Wzór 7.

Rachunek obrotowy

powszechnego Zakładu pensyjnego dla funkcyjonyuszzy.

obrotowy

zysków i strat)

nego dla funkcjonariuszy.

Wydatki.

Liczba po- zycyi		K	h	K	h	K	h
I	Wypłaty na poczet:						
	1. pensyi nieudolności i na starość						
	2. pensyi wdowich						
	3. dodatków na wychowanie						
	4. odpraw						
II	Wypłaty przy wystąpieniu:						
	1. Udziały w rezerwie w przypadkach przejścia do innego zakładu						
	2. Zwroty premii i rezerwy						
III	Wydatki administracyjne:						
	1. zakładu głównego						
	2. poszczególnych biur krajowych						
	a)						
	b)						
	c)						
	d)						
	e)						
	f)						
	g)						
						
						
IV	Odpisania i inne wydatki:						
	1. Odpisania co do:						
	a) realności						
	b) inwentarza						
	c) wierzytelności nieściągalnych						
	d) inne odpisania						
	2. Strata na kursie:						
	a) papierów kredytowych:						
	α) papierów kredytowych, sprzeda- nych lub wylosowanych						
	β) strata książkowa						
	b) walut						
	3. Inne wydatki:						
	a)						
	b)						
V	Rezerwa na wypłaty:						
	1. pensyi nieudolności i na starość						
	2. pensyi wdowich						
	3. dodatków na wychowanie						
	4. odpraw						
	5. udziałów w rezerwie w przypadkach przejścia lub wystąpienia						
VI	Stan funduszków z końcem roku:						
	1. Rezerwa premii dla pensyi wypłatnych:						
	a) pensyi nieudolności i na starość						
	b) pensyi wdowich						
	c) dodatków na wychowanie						
	2. Rezerwa premiiowa ekspektatyw						
	3. Fundusz bezpieczeństwa						
	4. Rezerwa dla wyrównania chwiejności kursów						
	5. Fundusz zapomogowy dla niemających posady						
VII	Nadwyżka z obrotu rocznego						

Wzór 8.

Bilans

powszechnego Zakładu pensyjnego dla funkcyjonyuszzy.

Bi-

Aktywa.

powszechnego Zakładu pen-

Liczba po- zycyl		K		h	
		K	h	K	h
1	Stan kasy	
2	Rozporządzalne należitości w zakładach kredytowych			.	
3	Wkładki w pocztowej kasie oszczędności i w kasach oszczędności	
4	Realności (wartość brutto)			
	Od tego: Ciężące na realnościach długi hipoteczne	
5	Papiery wartościowe według kursu pieniężnego z końcem roku rachunkowego			
	Do tego: Bieżące odsetki	
6	Pożyczki udzielone państwu i krajom	
7	Weksle w portfelu	
8	Pożyczki hipoteczne	
9	Pożyczki na papiery wartościowe	
10	Pożyczki na rzecz stowarzyszeń	
11	Inne lokacje	
12	Zaległości u biur krajowych	
13	Zaległe premie	
14	Różni dłużnicy	
15	Wartość inwentarza	
16	Przeniesienie przypadających jeszcze do odpisania kosztów założenia	
17	Przeniesienie niedoboru z roku ubiegłego	
18	Niedobór z roku objętego bilansem	

Wzór 9.

Rota przysięgi.

„Złoży Pan przysięgę Panu Bogu Wszechmogącemu i będzie Pan słubował na honor i uczciwość, iż dochowa Pan wierności i posłuszeństwa Najjaśniejszemu Księżciu i Panu, Franciszkowi Józefowi Pierwszemu, z Bożej łaski Cesarzowi austriackiemu, Królowi czeskiemu itd. i Apostolskiemu Królowi węgierskiemu a po Nim Jego dziedzicom, pochodzącym z Jego rodu i krwi, iż będzie Pan niezłomnie przestrzegał ustaw zasadniczych państwa i wszystkich innych ustaw, skoro zaś zamianowany Pan został

.....
Powszechnego Zakładu pensyjnego dla funkcyjaryuszy we Wiedniu, przeto biura krajowego w Powszechnego Zakładu pensyjnego dla funkcyjaryuszy przysięgnie Pan w szczególności, iż będzie Pan sumiennie wypełniał obowiązki, połączone z Jego urzędem; stosował się przy tem dokładnie i ściśle do odnośnych przepisów ustawowych, postanowień statutu Zakładu pensyjnego i do wskazówek przełożonych, iż będzie Pan wszelkiemi siłami porządku czynności biura krajowego i do wskazówek przełożonych, iż będzie Pan wszelkiemi siłami popierał dobro Zakładu pensyjnego biura krajowego, w którego służbie Pan pozostaje, i że każdej chwili zastosuje się Pan chętnie do poleceń swych przełożonych.

Przysięgnie Pan nadto, iż będzie Pan składał należyty rachunek z poruczonych Mu czynności i że bez wiedzy i upoważnienia przełożonych nie wyjawia Pan nikomu spraw, przydzielonych Panu, oraz toku interesów Zakładu pensyjnego: biura krajowego.

Tego, co mi obecnie odczytano a co zrozumiałem jasno i należycie, powinienem i chcę dochować wiernie i uczciwie.

Tak mi Panie Boże dopomóż!“

B. Tablice.

Tablice
do
obliczania rezerw premii.

Tablica I.

męskiej, należącego do I. klasy płacy po										Wiek w czasie oblotowania rezerwy
11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	
w koronach										
										19
										20
										21
										22
										23
										24
										25
										26
										27
										28
941·10										29
927·80	1040·10									30
915·20	1024·00	1141·40								31
903·50	1008·60	1122·30	1245·10							32
892·90	994·20	1103·90	1222·70	1351·00						33
883·70	981·00	1086·70	1201·30	1325·40	1459·50					34
875·70	969·20	1070·60	1180·90	1300·50	1430·20	1570·30				35
869·40	958·70	1056·00	1161·70	1276·70	1401·70	1537·10	1683·60			36
865·10	950·30	1043·20	1144·40	1254·60	1374·60	1505·10	1646·60	1799·80		37
862·50	943·90	1032·30	1128·80	1234·20	1349·10	1474·30	1610·60	1758·50	1918·60	38
861·60	939·20	1023·50	1115·20	1215·60	1325·30	1445·10	1575·80	1718·20	1872·80	39
862·60	936·90	1017·20	1104·50	1199·80	1304·10	1418·40	1543·40	1679·90	1828·60	40
865·10	936·50	1013·10	1096·10	1186·60	1285·60	1394·20	1513·30	1643·60	1786·20	41
869·60	938·20	1011·60	1090·70	1176·60	1270·50	1373·30	1486·30	1610·50	1746·60	42
875·70	942·00	1012·40	1088·00	1169·70	1258·60	1356·00	1462·90	1580·60	1710·10	43
882·70	947·00	1015·00	1087·30	1165·10	1249·50	1341·50	1442·60	1553·80	1676·40	44
890·90	953·40	1019·10	1088·70	1162·90	1243·10	1330·30	1425·70	1530·60	1646·30	45
900·30	961·20	1024·90	1092·00	1163·30	1239·70	1322·30	1412·40	1511·30	1620·40	46
910·20	970·00	1032·10	1096·90	1165·50	1238·60	1317·10	1402·30	1495·50	1598·10	47
920·40	979·30	1040·00	1103·00	1169·20	1239·20	1314·10	1394·90	1482·90	1579·30	48
930·80	988·60	1048·20	1109·80	1173·90	1241·30	1312·90	1389·70	1472·80	1563·70	49
941·30	998·00	1056·50	1116·90	1179·30	1244·40	1313·10	1386·40	1465·20	1550·80	50
951·50	1007·30	1064·60	1123·70	1184·80	1248·00	1314·20	1384·20	1459·20	1540·10	51
961·50	1016·20	1072·50	1130·30	1190·00	1251·70	1315·80	1383·10	1454·50	1531·10	52
971·60	1025·30	1080·50	1137·20	1195·50	1255·70	1318·10	1383·10	1451·40	1524·20	53
981·90	1034·90	1089·00	1144·60	1201·70	1260·50	1321·20	1384·30	1450·20	1519·70	54
991·90	1044·30	1097·60	1152·10	1208·00	1265·50	1324·70	1385·90	1449·70	1516·40	55
1001·50	1053·20	1105·90	1159·60	1214·30	1270·50	1328·30	1387·90	1449·70	1514·10	56
1010·30	1061·20	1113·20	1166·10	1220·10	1275·00	1331·50	1389·60	1449·50	1511·80	57
1017·90	1067·80	1119·00	1171·20	1224·30	1278·40	1333·50	1390·10	1448·40	1508·70	58
1023·80	1072·50	1122·60	1173·90	1226·10	1279·20	1333·30	1388·50	1445·20	1503·60	59
1028·20	1075·20	1124·00	1174·00	1225·30	1277·50	1330·50	1384·60	1439·70	1495·40	60
1030·40	1075·60	1122·60	1171·30	1221·20	1272·30	1324·20	1377·10	1430·90	1485·80	61
1030·50	1073·60	1118·70	1165·60	1214·00	1263·70	1314·40	1366·00	1418·50	1472·00	62
1027·70	1069·10	1112·10	1157·00	1203·60	1251·70	1300·90	1351·20	1402·30	1454·30	63
1022·70	1062·10	1103·30	1146·10	1190·60	1236·80	1284·30	1333·00	1382·60	1433·20	64
1015·00	1053·00	1092·20	1133·10	1175·50	1219·50	1265·10	1312·00	1359·90	1408·90	65
1004·40	1041·30	1079·00	1117·80	1158·30	1200·10	1243·50	1288·40	1334·50	1381·70	66
	1026·10	1062·60	1099·70	1138·10	1177·90	1219·00	1261·70	1305·60	1350·90	67
		1042·70	1078·60	1115·10	1152·70	1191·70	1232·00	1273·60	1316·60	68
			1054·60	1089·80	1125·50	1162·20	1200·30	1239·60	1280·10	69
				1061·00	1095·20	1129·90	1165·50	1202·40	1240·50	70
					1061·30	1094·40	1127·90	1162·30	1197·90	71
						1054·50	1086·20	1118·30	1151·20	72
							1040·10	1070·40	1100·80	73
								1020·80	1049·50	74
									996·90	75

Wiek w czasie obliczania rezerwy	Rezerwa premii funkcyjonyusza płci									
	21	22	23	24	25	26	27	28	29	30
	latach uiszczania wkładek									
19										
20										
21										
22										
23										
24										
25										
26										
27										
28										
29										
30										
31										
32										
33										
34										
35										
36										
37										
38										
39	2040·20									
40	1990·30	2165·50								
41	1941·70	2110·90	2294·30							
42	1895·60	2058·20	2235·30	2427·30						
43	1852·20	2008·00	2178·20	2363·70	2564·90					
44	1663·70	1774·40	1897·50	2034·50	2187·10	2356·70	2706·70			
45	1774·20	1915·30	2070·70	2241·40	2428·20	2632·00	2853·50			
46	1740·90	1874·40	2031·90	2184·60	2363·50	2559·40	2773·50	3006·10		
47	1711·60	1837·20	1976·60	2130·90	2301·40	2489·00	2694·80	2919·70	3164·40	
48	1685·90	1804·00	1935·10	2080·80	2242·50	2421·30	2618·40	2834·80	3071·50	3329·10
49	1663·70	1774·40	1897·50	2034·50	2187·10	2356·70	2544·50	2751·90	2979·80	3229·20
50	1644·70	1748·50	1863·70	1992·80	2135·60	2295·70	2473·90	2671·60	2890·10	3130·60
51	1628·30	1725·60	1833·40	1953·50	2088·00	2238·30	2406·50	2594·10	2802·70	3033·50
52	1614·30	1705·40	1806·20	1918·40	2043·90	2184·80	2342·70	2519·90	2718·00	2938·50
53	1602·80	1688·40	1782·60	1887·20	2004·30	2135·70	2283·60	2450·10	2637·10	2846·80
54	1594·10	1674·60	1762·90	1860·50	1969·40	2091·80	2229·80	2385·60	2561·50	2759·70
55	1587·20	1663·20	1746·00	1837·10	1938·40	2052·10	2180·50	2325·70	2490·40	2676·80
56	1581·80	1653·80	1731·70	1816·90	1911·20	2016·70	2135·70	2270·70	2424·10	2598·80
57	1576·90	1645·60	1719·10	1798·90	1886·80	1984·80	2094·90	2219·90	2362·50	2525·20
58	1571·40	1637·30	1707·10	1782·00	1864·10	1955·00	2057·10	2172·60	2304·50	2455·60
59	1564·20	1627·40	1694·00	1764·90	1841·60	1926·20	2020·60	2127·40	2249·10	2389·00
60	1554·80	1615·60	1679·20	1746·70	1818·90	1897·60	1985·10	2083·60	2195·90	2325·00
61	1542·40	1600·90	1661·80	1726·00	1794·30	1868·20	1949·20	2040·20	2143·60	2262·70
62	1526·70	1583·10	1641·50	1702·70	1767·40	1836·90	1912·60	1996·50	2091·80	2201·20
63	1507·30	1561·60	1617·80	1676·20	1737·60	1803·20	1874·10	1952·10	2039·70	2140·40
64	1484·60	1537·20	1591·00	1647·00	1705·40	1767·20	1833·80	1906·60	1987·70	2080·00
65	1458·70	1509·50	1561·50	1614·90	1670·70	1729·30	1791·80	1859·80	1935·10	2020·20
66	1429·80	1478·90	1529·00	1580·40	1633·40	1689·10	1748·00	1811·50	1881·50	1960·20
67	1397·10	1444·30	1492·60	1541·90	1592·60	1645·30	1701·00	1760·50	1825·50	1898·30
68	1360·80	1406·00	1452·20	1499·50	1547·90	1598·10	1650·50	1706·50	1767·00	1834·30
69	1321·90	1365·00	1409·00	1454·00	1500·40	1548·00	1597·70	1650·00	1706·70	1769·10
70	1279·70	1320·30	1362·00	1404·60	1448·50	1493·80	1540·60	1590·00	1642·60	1700·60
71	1234·60	1272·30	1311·40	1351·60	1392·90	1435·50	1479·80	1526·00	1575·30	1628·70
72	1185·30	1220·40	1256·50	1294·00	1332·60	1372·40	1413·80	1457·20	1503·00	1552·90
73	1132·00	1164·40	1197·80	1232·00	1267·80	1304·90	1343·10	1383·40	1426·30	1472·30
74	1078·20	1107·60	1138·30	1169·90	1202·30	1236·50	1272·00	1309·00	1348·40	1391·50
75	1024·00	1050·90	1078·50	1107·50	1137·40	1168·00	1200·60	1234·80	1270·90	1310·20

Tablica I (Ciąg dalszy).

męskiej, należącego do I. klasy płacy po										Wiek w czasie obliczania rezerwy
31	32	33	34	35	36	37	38	39	40	
w koronach										
										19
										20
										21
										22
										23
										24
										25
										26
										27
										28
										29
										30
										31
										32
										33
										34
										35
										36
										37
										38
										39
										40
										41
										42
										43
										44
										45
										46
										47
3501·00										48
3394·10	3681·30									49
										50
3287·80	3566·70	3870·90								51
3183·00	3452·60	3748·60	4071·70							52
3080·60	3340·20	3626·90	3941·90	4286·10						53
2982·30	3231·00	3507·60	3813·40	4149·80	4517·60					54
2887·40	3124·50	3389·90	3685·60	4012·80	4373·30	4767·70				55
										56
2797·10	3021·70	3275·20	3559·50	3876·70	4228·30	4616·00	5040·60			57
2711·20	2923·10	3163·80	3436·00	3741·90	4083·80	4463·30	4882·20	5341·40		58
2629·10	2828·10	3055·70	3314·90	3608·70	3939·60	4310·10	4721·80	5176·80	5676·10	59
2550·30	2736·30	2950·60	3196·50	3477·50	3796·80	4157·20	4561·30	5011·10	5508·60	60
2474·40	2647·80	2848·70	3081·30	3349·10	3656·10	4005·80	4401·50	4845·80	5341·10	61
										62
2400·70	2561·60	2749·50	2968·60	3223·30	3517·90	3856·50	4243·20	4681·70	5175·10	63
2328·50	2477·30	2652·30	2858·10	3099·40	3381·30	3708·40	4085·70	4517·80	5008·80	64
2257·30	2394·90	2557·30	2749·90	2978·00	3247·00	3562·80	3930·70	4356·30	4845·10	65
2187·40	2313·90	2464·50	2644·10	2858·80	3115·10	3419·00	3777·40	4196·60	4683·10	66
2118·50	2234·80	2373·50	2540·60	2742·20	2985·10	3277·20	3625·40	4038·00	4522·40	67
										68
2050·70	2156·80	2284·40	2438·90	2627·40	2857·00	3136·20	3474·10	3879·00	4361·00	69
1981·70	2079·30	2195·90	2338·50	2513·70	2730·30	2996·80	3323·30	3721·10	4200·30	70
1911·10	2000·80	2108·10	2238·70	2401·50	2604·40	2858·30	3173·70	3563·10	4040·20	71
1839·70	1922·20	2020·80	2141·30	2291·20	2481·30	2721·60	3025·80	3407·00	3880·90	72
1765·70	1841·30	1931·80	2042·90	2181·80	2358·30	2585·90	2877·50	3250·50	3721·70	73
										74
1689·00	1758·40	1841·30	1943·50	2072·40	2237·40	2451·10	2731·20	3094·30	3563·20	75
1608·10	1672·20	1748·30	1842·20	1961·50	2116·10	2318·60	2585·50	2940·40	3405·40	76
1523·60	1582·10	1652·50	1738·90	1849·40	1994·20	2186·70	2444·10	2788·60	3252·30	77
1438·60	1492·90	1557·10	1637·50	1739·90	1875·30	2058·00	2306·40	2644·20	3102·20	78
1354·40	1404·20	1464·00	1537·50	1633·70	1760·50	1933·60	2173·10	2504·70	2961·70	79

Wiek w czasie obliczenia rezerwy		Kwota, która ma być doliczona do rezerwy premii							
		ubezpieczonych dodatków na wychowanie w K		ubezpieczonej pensyi					
				10	11	12	13	14	15
		latach uiszczania wkładek							
28	241·90	457·20							
29	248·50	454·30	473·10						
30	254·50	451·90	469·60	489·10					
31	259·90	450·10	466·60	485·00	505·40				
32	264·50	448·90	464·20	481·40	500·60	521·90			
33	268·20	448·50	462·50	478·30	496·30	516·40	538·60		
34	270·80	449·10	461·60	476·20	492·80	511·50	532·50	555·70	
35	272·10	450·40	461·70	474·80	490·00	507·30	526·90	548·80	
36	272·40	452·60	462·50	474·30	488·00	503·90	522·00	542·50	
37	271·50	455·80	464·40	474·80	487·10	501·40	518·00	537·00	
38	269·40	459·70	467·10	476·20	487·00	499·90	514·90	532·30	
39	265·90	464·50	470·70	478·50	488·00	499·30	512·80	528·50	
40	261·00	470·20	475·40	482·00	490·10	500·00	511·90	526·00	
41	254·90	476·60	480·90	486·30	493·20	501·70	512·20	524·60	
42	248·40	483·70	487·10	491·60	497·30	504·50	513·50	524·40	
43	241·30	491·30	494·00	497·60	502·30	508·30	515·90	525·30	
44	233·70	499·10	501·20	504·10	507·80	512·80	519·10	527·10	
45	225·40	507·20	508·80	511·00	514·00	518·00	523·20	529·80	
46	216·60	515·60	516·70	518·40	520·70	523·90	528·10	533·50	
47	207·60	523·90	524·70	526·00	527·70	530·20	533·50	537·90	
48	198·20	531·90	532·60	533·50	534·80	536·70	539·20	542·70	
49	188·60	539·70	540·10	540·80	541·70	543·10	545·10	547·80	
50	178·70	547·00	547·30	547·80	548·50	549·50	551·00	553·10	
51	168·70	553·60	553·80	554·20	554·70	555·40	556·50	558·10	
52	158·90	559·50	559·70	559·90	560·30	560·80	561·60	562·80	
53	149·30	564·80	564·90	565·10	565·30	565·70	566·30	567·20	
54	140·30	569·60	569·70	569·80	570·00	570·30	570·70	571·30	
55	132·10	573·70	573·80	573·80	574·00	574·20	574·50	574·90	
56	124·40	577·10	577·10	577·20	577·20	577·40	577·60	577·90	
57	116·90	579·60	579·60	579·70	579·70	579·80	580·00	580·20	
58	109·80	581·00	581·00	581·00	581·10	581·10	581·20	581·40	
59	103·10	580·90	580·90	580·90	581·00	581·00	581·10	581·20	
60	96·90	579·30	579·30	579·30	579·30	579·40	579·40	579·50	
61	90·70	575·90	575·90	576·00	576·00	576·00	576·00	576·10	
62	84·40	571·00	571·00	571·00	571·00	571·00	571·00	571·10	
63	77·90	564·40	564·40	564·40	564·40	564·40	564·40	564·40	
64	71·30	556·30	556·30	556·30	556·30	556·30	556·30	556·30	
65	64·70	546·90	546·90	546·90	547·00	547·00	547·00	547·00	
66	58·30		536·30	536·30	536·30	536·30	536·30	536·30	
67	52·20			523·90	523·90	523·90	523·90	523·90	
68	46·80				509·90	509·90	509·90	509·90	
69	42·10					494·30	494·30	494·30	
70	38·50						476·60	476·60	
71	35·50							456·90	
72	32·20								
73	28·90								
74	25·40								
75	21·70								

Tablica I a.

funkcyjonyusza płci męskiej za 100 K rachunkowego przyrostu								Wiek w czasie obliczenia rezerwy
nieudolności po								
17	18	19	20	21	22	23	24	
w koronach								
								28
								29
								30
								31
								32
								33
								34
573·00								35
565·40	590·70							36
558·40	582·30	608·80						37
552·10	574·50	599·60	627·30					38
546·70	567·50	591·00	617·20	646·30				39
542·50	561·60	583·40	608·00	635·50	665·90			40
539·40	556·70	576·70	599·60	625·40	654·20	686·10		41
537·50	553·00	571·20	592·20	616·20	643·30	673·50	707·10	42
536·80	550·60	566·90	586·00	608·00	633·20	661·70	693·50	43
537·00	549·10	563·60	580·70	600·80	624·00	650·50	680·40	44
538·30	548·70	561·40	576·70	594·70	615·90	640·30	668·20	45
540·60	549·50	560·50	573·90	590·00	609·00	631·30	657·10	46
543·70	551·10	560·50	572·10	586·30	603·30	623·40	647·00	47
547·40	553·60	561·40	571·30	583·60	598·60	616·60	637·90	48
551·60	556·50	563·00	571·40	581·90	594·90	610·80	629·90	49
556·00	560·00	565·20	572·10	581·00	592·20	606·00	622·90	50
560·40	563·50	567·70	573·30	580·70	590·10	602·00	616·80	51
564·50	566·90	570·20	574·70	580·70	588·60	598·70	611·40	52
568·40	570·30	572·80	576·40	581·20	587·70	596·10	607·00	53
572·30	573·60	575·60	578·30	582·20	587·40	594·30	603·40	54
575·60	576·60	578·10	580·20	583·20	587·30	592·90	600·40	55
578·40	579·20	580·30	581·80	584·10	587·40	591·80	598·00	56
580·50	581·10	581·90	583·10	584·80	587·30	590·80	595·70	57
581·70	582·10	582·60	583·50	584·80	586·70	589·50	593·30	58
581·40	581·70	582·10	582·70	583·70	585·20	587·30	590·30	59
579·60	579·80	580·10	580·60	581·30	582·40	584·00	586·40	60
576·20	576·30	576·50	576·90	577·40	578·20	579·50	581·30	61
571·10	571·20	571·40	571·60	572·00	572·70	573·60	575·00	62
564·50	564·60	564·70	564·90	565·10	565·60	566·30	567·40	63
556·40	556·40	556·50	556·70	556·90	557·20	557·70	558·60	64
547·00	547·00	547·10	547·20	547·30	547·60	548·00	548·60	65
536·30	536·30	536·30	536·40	536·50	536·70	537·00	537·50	66
523·90	523·90	524·00	524·00	524·10	524·30	524·50	524·90	67
509·90	509·90	509·90	509·90	510·00	510·10	510·30	510·60	68
494·30	494·30	494·30	494·30	494·40	494·50	494·60	494·80	69
476·60	476·60	476·60	476·60	476·60	476·70	476·80	476·90	70
456·90	456·90	456·90	456·90	456·90	456·90	457·00	457·10	71
435·40	435·40	435·40	435·40	435·40	435·40	435·50	435·60	72
	412·20	412·30	412·30	412·30	412·30	412·30	412·30	73
		388·80	388·80	388·80	388·80	388·80	388·80	74
			365·70	365·80	365·80	365·80	365·80	75

Wiek w czasie obliczenia rezerwy	Kwota, która ma być doliczona do rezerwy premii							
	ubezpieczonej pensji							
	25	26	27	28	29	30	31	32
	latach uiszczania wkładek							
28								
29								
30								
31								
32								
33								
34								
35								
36								
37								
38								
39								
40								
41								
42								
43	728·70							
44	713·90	751·00						
45	699·70	735·00	774·00					
46	686·50	719·80	756·90	798·10				
47	674·20	705·30	740·40	779·60	823·10			
48	662·80	691·60	724·50	761·60	803·20	849·20		
49	652·50	678·90	709·40	744·30	783·70	827·70	876·40	
50	643·20	667·20	695·30	727·70	764·80	806·60	853·40	905·30
51	634·80	656·40	682·00	711·90	746·50	786·00	830·60	880·50
52	627·20	646·50	669·60	696·90	728·90	765·90	808·20	855·90
53	620·60	637·50	658·20	683·00	712·30	746·70	786·40	831·70
54	615·10	629·80	648·00	670·30	696·90	728·50	765·50	808·20
55	610·30	622·90	638·80	658·50	682·50	711·30	745·50	785·40
56	606·10	616·80	630·50	647·70	669·10	695·10	726·40	763·40
57	602·40	611·30	622·90	637·80	656·60	679·90	708·30	742·40
58	598·70	606·00	615·80	628·50	644·80	665·50	691·00	722·10
59	594·60	600·50	608·50	619·30	633·40	651·40	674·20	702·40
60	589·70	594·50	601·10	610·00	622·00	637·70	657·80	683·10
61	583·90	587·70	593·00	600·40	610·50	624·00	641·60	664·20
62	577·00	580·00	584·30	590·40	598·80	610·20	625·60	645·60
63	569·00	571·30	574·80	579·70	586·70	596·30	609·50	627·10
64	559·80	561·70	564·40	568·40	574·20	582·30	593·50	608·80
65	549·60	551·10	553·20	556·50	561·20	568·00	577·50	590·80
66	538·30	539·40	541·20	543·80	547·60	553·30	561·30	572·70
67	525·40	526·30	527·70	529·80	533·00	537·70	544·50	554·30
68	511·00	511·70	512·80	514·60	517·20	521·10	526·80	535·20
69	495·20	495·80	496·60	498·00	500·20	503·40	508·30	515·50
70	477·20	477·70	478·40	479·50	481·30	484·00	488·20	494·40
71	457·30	457·70	458·30	459·30	460·70	463·00	466·60	472·00
72	435·70	436·00	436·50	437·30	438·60	440·50	443·60	448·20
73	412·40	412·70	413·00	413·80	414·80	416·50	419·10	423·30
74	388·90	389·10	389·40	389·90	390·90	392·30	394·70	398·30
75	365·80	365·80	366·10	366·60	367·30	368·70	370·70	374·00

Tablica I a (Ciąg dalszy).

funkeyonaryusza płci męskiej za 100 K rachunkowego przyrostu								Wiek w czasie obliczenia rezerwy
nieudolności po								
33	34	35	36	37	38	39	40	
w koronach								
								28
								29
								30
								31
								32
								33
								34
								35
								36
								37
								38
								39
								40
								41
								42
								43
								44
								45
								46
								47
								48
								49
								50
935·70								51
909·20	968·30							52
882·80	940·00	1.003·40						53
857·00	912·10	973·70	1.041·90					54
831·60	884·30	943·80	1.010·30	1.084·10				55
806·80	856·90	914·10	978·60	1.050·80	1.130·80			56
782·80	830·10	884·70	947·00	1.017·40	1.096·10	1.183·30		57
759·50	803·80	855·60	915·50	983·80	1.061·00	1.147·30	1.242·90	58
736·70	778·00	826·90	884·10	950·20	1.025·70	1.110·90	1.206·20	59
714·50	752·80	798·70	853·20	916·90	990·40	1.074·40	1.169·30	60
692·70	728·00	771·00	822·70	883·90	955·50	1.038·20	1.132·70	61
671·20	703·60	743·60	792·50	851·20	920·70	1.002·00	1.096·00	62
650·10	679·60	716·80	762·80	819·00	886·50	966·40	1.059·90	63
629·30	656·10	690·40	733·70	787·30	852·70	931·10	1.024·10	64
608·80	633·00	664·50	704·90	755·90	819·10	896·10	988·60	65
588·60	610·10	638·90	676·50	724·80	785·70	861·00	953·00	66
568·10	587·30	613·40	648·30	693·80	752·30	826·00	917·30	67
547·30	564·20	587·80	619·90	662·90	719·00	790·90	881·60	68
526·00	541·10	562·30	591·80	632·00	685·70	755·90	845·90	69
503·60	516·90	536·10	563·10	600·70	651·90	720·30	809·60	70
480·00	491·90	509·20	534·10	569·20	617·90	684·30	773·00	71
455·40	466·00	481·80	504·70	537·70	584·10	648·60	736·50	72
429·60	439·30	453·70	475·00	506·00	550·60	613·50	700·80	73
404·00	412·70	426·00	445·90	475·40	518·00	579·50	666·10	74
379·00	387·10	399·30	418·00	445·90	487·20	547·10	633·40	75

Tablica II.

należącej do pierwszej klasy piacy po										Wiek w czasie obliczania rezerwy
11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	
w koronach										19
										20
										21
										22
										23
										24
										25
										26
										27
										28
689·50										29
673·10	765·40									30
										31
657·80	746·60	843·70								32
643·50	728·80	822·30	924·60							33
630·60	712·20	801·90	900·30	1007·90						34
619·20	697·00	782·70	877·10	980·60	1093·90					35
609·20	683·20	764·90	855·10	954·30	1063·20	1182·40				36
										37
601·00	671·20	748·80	834·70	929·50	1033·80	1148·40	1273·80			38
595·10	661·30	734·80	816·30	906·50	1006·10	1115·90	1236·40	1368·40		39
591·10	653·70	723·10	800·10	885·60	980·40	1085·10	1200·60	1327·40	1466·30	40
589·00	648·30	713·70	786·30	867·10	956·80	1056·40	1166·50	1288·00	1421·50	41
588·60	644·90	706·70	775·20	851·20	935·90	1030·10	1134·70	1250·50	1378·30	42
										43
590·10	643·60	702·10	766·60	838·10	917·70	1006·60	1105·50	1215·50	1337·30	44
593·50	644·50	700·00	760·90	828·20	903·00	986·40	1079·60	1183·50	1299·10	45
598·60	647·60	700·40	757·90	821·30	891·60	969·80	1057·20	1155·00	1264·20	46
605·30	652·50	703·00	757·60	817·40	883·50	956·80	1038·70	1130·30	1233·00	47
613·10	658·90	707·50	759·60	816·20	878·40	947·20	1023·80	1109·60	1205·70	48
										49
622·30	667·00	714·00	764·00	817·80	876·50	941·10	1012·90	1093·00	1182·90	50
632·80	676·60	722·40	770·70	822·20	877·90	938·70	1006·00	1080·90	1164·80	51
643·70	687·20	732·00	778·90	828·50	881·60	939·20	1002·40	1072·40	1150·70	52
655·00	698·00	742·40	788·20	836·20	887·20	941·90	1001·60	1067·20	1140·20	53
666·90	709·40	753·20	798·50	845·30	894·40	946·80	1003·30	1065·10	1133·40	54
										55
678·90	721·10	764·20	808·80	854·80	902·60	953·00	1006·90	1065·30	1129·40	56
690·70	732·40	775·10	818·90	864·20	911·10	959·90	1011·60	1067·00	1127·30	57
703·00	744·00	786·30	829·60	874·00	920·00	967·80	1017·60	1070·60	1127·70	58
715·60	756·40	798·00	840·80	884·70	929·80	976·50	1025·20	1076·10	1130·50	59
727·90	768·50	809·90	852·00	895·20	939·60	985·30	1032·80	1082·30	1134·40	60
										61
740·00	780·20	821·30	863·10	905·70	949·40	994·30	1040·60	1088·80	1139·20	62
751·50	791·40	832·00	873·50	915·70	958·70	1002·80	1048·20	1095·00	1143·90	63
762·00	801·20	841·50	882·50	924·30	966·80	1010·10	1054·60	1100·40	1147·70	64
771·20	809·60	849·10	889·60	930·80	972·80	1015·50	1059·00	1103·80	1149·90	65
779·40	816·60	855·20	894·80	935·50	976·80	1018·90	1061·80	1105·40	1150·40	66
										67
786·00	821·90	859·30	898·00	937·80	978·40	1019·80	1061·90	1104·80	1148·50	68
790·80	825·30	861·40	898·80	937·50	977·20	1017·80	1059·10	1101·10	1143·90	69
793·70	827·00	861·60	897·70	935·00	973·60	1013·20	1053·60	1094·70	1136·50	70
794·90	826·80	860·10	894·70	930·70	967·90	1006·30	1045·60	1085·70	1126·50	71
794·00	824·90	856·80	890·10	924·60	960·40	997·40	1035·40	1074·40	1114·20	72
										73
790·40	820·60	851·50	883·40	916·50	950·80	986·20	1022·80	1060·50	1099·00	74
	813·20	843·30	874·00	905·60	938·40	972·30	1007·30	1043·40	1080·50	75
		831·80	861·60	891·90	923·10	955·40	988·70	1023·10	1058·50	76
			846·70	876·00	905·80	936·40	968·10	1000·80	1034·40	77
				856·40	885·10	914·20	944·00	974·90	1006·70	78
					860·80	888·60	916·90	945·80	975·60	79
						858·70	885·60	912·70	940·40	80
							850·20	875·90	901·80	81
								837·90	862·30	82
									822·30	83

Wiek w czasie obliczania rezerwy	Rezerwa premii funkcyjaryuszki,									
	21	22	23	24	25	26	27	28	29	30
	latach uiszczania wkładek									
19										
20										
21										
22										
23										
24										
25										
26										
27										
28										
29										
30										
31										
32										
33										
34										
35										
36										
37										
38										
39	1567·60									
40	1518·80	1672·60								
41	1471·80	1619·70	1781·70							
42	1427·30	1568·90	1724·70	1895·30						
43	1385·80	1520·80	1669·90	1834·00	2013·80					
44	1347·90	1475·90	1618·00	1775·20	1948·20	2137·80				
45	1313·60	1434·40	1569·20	1719·10	1884·80	2067·30	2267·40			
46	1283·90	1397·40	1524·50	1666·60	1824·70	1999·60	2192·40	2403·70		
47	1259·10	1365·20	1484·60	1618·70	1768·60	1935·50	2120·30	2324·00	2547·50	
48	1238·60	1337·60	1449·20	1575·10	1716·50	1874·90	2051·30	2246·80	2462·40	2699·00
49	1222·10	1314·20	1418·40	1536·00	1668·80	1818·20	1985·70	2172·40	2379·50	2608·10
50	1209·60	1295·30	1392·20	1501·80	1625·90	1766·30	1924·40	2101·90	2300·00	2519·80
51	1200·40	1280·10	1370·00	1471·90	1587·50	1718·70	1867·40	2035·10	2223·50	2434·00
52	1193·80	1267·90	1351·30	1445·80	1553·10	1675·40	1814·30	1972·10	2150·30	2350·90
53	1190·00	1259·20	1336·50	1424·00	1523·40	1636·80	1766·30	1913·90	2081·70	2271·60
54	1189·30	1253·90	1325·90	1406·90	1498·80	1603·80	1723·90	1861·40	2018·50	2197·60
55	1190·20	1250·90	1317·90	1393·00	1477·90	1574·70	1685·80	1813·30	1959·80	2127·60
56	1192·50	1249·80	1312·50	1382·20	1460·70	1549·90	1652·20	1770·10	1905·90	2062·50
57	1195·30	1249·80	1308·70	1373·60	1446·20	1528·50	1622·70	1731·10	1856·70	2002·00
58	1197·30	1249·60	1305·40	1366·20	1433·50	1509·30	1595·90	1695·60	1811·00	1945·30
59	1197·80	1248·10	1301·30	1358·60	1421·30	1491·40	1570·90	1662·40	1768·40	1892·00
60	1196·90	1245·20	1296·20	1350·50	1409·30	1474·30	1547·50	1631·30	1728·60	1842·10
61	1193·60	1240·30	1289·10	1340·90	1396·50	1457·10	1524·70	1601·70	1690·60	1794·80
62	1187·60	1232·90	1279·80	1329·20	1381·80	1438·80	1501·60	1572·40	1653·90	1749·00
63	1179·20	1222·90	1268·20	1315·50	1365·50	1419·20	1478·00	1543·40	1618·10	1705·20
64	1168·20	1210·70	1254·30	1299·80	1347·40	1398·20	1453·30	1514·30	1583·10	1662·80
65	1154·70	1196·00	1238·30	1281·90	1327·60	1375·70	1427·50	1484·50	1548·30	1621·50
66	1138·30	1178·40	1219·40	1261·60	1305·10	1351·10	1399·90	1453·10	1512·40	1579·90
67	1118·50	1157·30	1196·90	1237·50	1279·40	1322·90	1369·30	1419·10	1474·20	1536·60
68	1095·00	1132·30	1170·40	1209·50	1249·70	1291·30	1335·00	1382·10	1433·30	1490·90
69	1069·10	1104·70	1141·30	1178·70	1217·20	1256·90	1298·50	1342·50	1390·70	1444·00
70	1039·40	1073·10	1107·80	1143·40	1180·00	1217·80	1257·20	1298·70	1343·40	1393·20
71	1006·40	1038·00	1070·60	1104·20	1138·80	1174·50	1211·60	1250·70	1294·60	1338·40
72	969·10	998·70	1029·00	1060·30	1092·70	1126·30	1161·10	1197·80	1236·80	1279·60
73	928·10	955·50	983·80	1012·60	1042·60	1073·80	1106·30	1140·30	1176·70	1216·40
74	886·90	911·90	937·80	964·80	992·10	1020·90	1050·90	1082·60	1116·20	1153·10
75	845·50	868·70	892·30	916·90	942·60	968·50	996·10	1025·20	1056·50	1090·40

Tablica II (Ciąg dalszy).

należącej do I. klasy piacy po										Wiek w czasie obliczania rezerwy
31	32	33	34	35	36	37	38	39	40	
w koronach										
										19
										20
										21
										22
										23
										24
										25
										26
										27
										28
										29
										30
										31
										32
										33
										34
										35
										36
										37
										38
										39
										40
										41
										42
										43
										44
										45
										46
										47
2858·90										48
2762·40	3028·90									49
										50
2667·80	2926·10	3209·80								51
2575·10	2824·40	3099·90	3402·70							52
2485·60	2725·20	2991·60	3286·30	3610·40						53
2400·60	2629·50	2886·20	3171·90	3488·20	3836·10					54
2319·20	2536·80	2782·60	3058·40	3365·70	3706·10	4080·90				55
										56
2242·20	2447·90	2682·00	2946·80	3244·20	3576·00	3943·70	4348·80			57
2169·90	2363·30	2585·20	2838·00	3124·40	3446·60	3806·30	4205·40	4645·20		58
2101·40	2282·50	2491·60	2731·90	3006·40	3317·80	3668·60	4060·50	4495·80	4975·80	59
2036·50	2205·20	2401·60	2629·00	2891·10	3191·00	3531·80	3916·10	4346·10	4824·00	60
1975·30	2131·90	2315·50	2530·20	2779·50	3067·50	3397·60	3773·60	4198·10	4673·40	61
										62
1917·30	2062·10	2233·40	2435·10	2671·80	2947·70	3267·10	3634·10	4052·70	4526·00	63
1861·50	1995·00	2153·90	2343·00	2566·80	2830·50	3138·70	3496·60	3908·60	4379·30	64
1808·10	1931·00	2078·20	2254·70	2465·90	2717·20	3014·50	3363·10	3768·90	4237·10	65
1756·90	1869·40	2005·40	2169·70	2368·30	2607·40	2893·30	3232·80	3632·10	4098·10	66
1707·40	1810·50	1935·30	2087·90	2274·00	2500·50	2775·00	3104·70	3497·70	3961·40	67
										68
1658·60	1752·60	1867·10	2007·80	2181·60	2395·50	2657·80	2977·30	3363·00	3824·30	69
1609·00	1695·10	1799·70	1929·20	2090·50	2292·10	2542·20	2851·10	3229·60	3688·20	70
1557·60	1636·60	1732·50	1851·20	2000·60	2189·20	2427·50	2725·70	3096·30	3552·70	71
1505·20	1577·90	1665·90	1775·00	1912·80	2089·20	2314·50	2602·20	2965·00	3418·40	72
1449·50	1515·90	1596·80	1697·20	1824·70	1988·60	2201·70	2477·30	2832·30	3283·00	73
										74
1390·80	1451·60	1525·50	1618·10	1736·00	1889·10	2089·60	2353·90	2699·50	3148·10	75
1327·40	1383·90	1451·40	1536·30	1645·90	1789·00	1978·90	2231·40	2568·60	3013·30	76
1260·80	1312·20	1375·20	1453·00	1554·20	1689·00	1869·10	2112·40	2440·80	2883·60	77
1194·20	1241·90	1299·10	1372·20	1465·70	1591·40	1763·30	1997·70	2319·40	2758·20	78
1128·60	1172·70	1226·10	1292·70	1381·50	1498·80	1661·40	1888·70	2203·80	2641·40	79

Wiek w czasie obliczenia rezerwy	Kwota, która ma być doliczona do rezerwy premii							
	ubezpieczonych dodatków na wychowanie w K	ubezpieczonej pensyi						
		10	11	12	13	14	15	16
		latach uiszczania wkładek						
28	241·90	303·00						
29	248·50	296·40	315·20					
30	254·50	290·60	308·30	327·90				
31	259·90	285·70	302·10	320·60	341·00			
32	264·50	281·60	296·80	314·00	333·30	354·60		
33	268·20	278·60	292·50	308·40	326·40	346·40	368·70	
34	270·80	276·70	289·30	303·80	320·40	339·10	360·10	383·30
35	272·10	275·80	287·00	300·20	315·40	332·70	352·30	374·20
36	272·40	276·00	285·90	297·70	311·40	327·30	345·40	365·90
37	271·50	277·40	286·00	296·40	308·70	323·10	339·70	358·60
38	269·40	279·90	287·30	296·30	307·20	320·00	335·10	352·40
39	265·90	283·50	289·70	297·50	306·90	318·30	331·80	347·50
40	261·00	288·10	293·30	299·90	308·00	317·90	329·80	343·90
41	254·90	293·70	297·90	303·40	310·30	318·80	329·20	341·70
42	248·40	300·00	303·40	307·90	313·60	320·80	329·80	340·70
43	241·30	307·00	309·70	313·30	318·00	324·00	331·60	341·00
44	233·70	314·70	316·80	319·60	323·40	328·30	334·70	342·60
45	225·40	322·80	324·40	326·60	329·60	333·50	338·70	345·40
46	216·60	331·40	332·60	334·30	336·60	339·70	343·90	349·40
47	207·60	340·50	341·40	342·60	344·40	346·80	350·20	354·60
48	198·20	349·80	350·40	351·30	352·60	354·50	357·10	360·60
49	188·60	359·00	359·50	360·10	361·10	362·50	364·50	367·20
50	178·70	368·20	368·60	369·00	369·70	370·80	372·30	374·30
51	168·70	377·20	377·40	377·00	378·20	379·00	380·10	381·70
52	158·90	385·50	385·70	385·90	386·30	386·80	387·70	388·80
53	149·30	393·60	393·70	393·80	394·10	394·50	395·10	395·90
54	140·30	401·30	401·40	401·50	401·70	402·00	402·40	403·00
55	132·10	408·40	408·50	408·50	408·70	408·90	409·20	409·60
56	124·40	414·90	414·90	415·00	415·10	415·20	415·40	415·70
57	116·90	420·70	420·70	420·70	420·80	420·90	421·00	421·20
58	109·80	425·40	425·40	425·40	425·50	425·50	425·60	425·80
59	103·10	428·80	428·80	428·80	428·80	428·90	428·90	429·10
60	96·90	430·90	430·90	430·90	431·00	431·00	431·00	431·10
61	90·70	431·70	431·70	431·70	431·70	431·70	431·80	431·80
62	84·40	431·10	431·10	431·10	431·10	431·10	431·10	431·20
63	77·90	429·30	429·30	429·30	429·30	429·30	429·30	429·30
64	71·30	426·30	426·30	426·30	426·30	426·30	426·30	426·30
65	64·70	422·30	422·30	422·30	422·30	422·30	422·30	422·30
66	58·30		417·00	417·00	417·00	417·00	417·00	417·00
67	52·20			410·10	410·10	410·10	410·10	410·10
68	46·80				401·60	401·60	401·60	401·60
69	42·10					391·50	391·50	391·50
70	38·50						379·10	379·10
71	35·50							364·70
72	32·20							
73	28·90							
74	25·40							
75	21·70							

Tabela II a.

funkcyonaryuszki za 100 K rachunkowego przyrostu								Wiek w czasie obliczenia rezerwy
nieudolności po								
17	18	19	20	21	22	23	24	
w koronach								
								28
								29
								30
								31
								32
								33
								34
398·40								35
388·80	414·10							36
380·00	403·90	430·50						37
372·30	394·70	419·70	447·50					38
365·70	386·50	410·00	436·20	465·30				39
360·40	379·50	401·30	425·90	453·40	483·80			40
356·50	373·80	393·80	416·60	442·40	471·30	503·20		41
353·80	369·40	387·50	408·50	432·50	459·60	489·80	523·40	42
352·50	366·30	382·60	401·70	423·80	449·00	477·40	509·20	43
352·50	364·60	379·10	396·30	416·40	439·60	466·10	496·00	44
353·80	364·30	377·00	392·20	410·30	431·50	455·90	483·80	45
356·50	365·30	376·30	389·70	405·80	424·90	447·20	473·00	46
360·40	367·80	377·20	388·80	403·00	420·00	440·10	463·70	47
365·30	371·40	379·30	389·20	401·50	416·50	434·40	455·80	48
370·90	375·90	382·40	390·70	401·20	414·30	430·10	449·20	49
377·30	381·20	386·50	393·40	402·30	413·40	427·30	444·20	50
383·90	387·00	391·20	396·90	404·20	413·70	425·60	440·30	51
390·50	392·90	396·20	400·70	406·80	414·60	424·70	437·50	52
397·20	399·00	401·60	405·10	410·00	416·40	424·90	435·70	53
404·00	405·30	407·30	410·00	413·90	419·10	426·00	435·10	54
410·30	411·30	412·80	414·90	417·90	422·00	427·60	435·20	55
416·20	417·00	418·10	419·70	422·00	425·20	429·70	435·80	56
421·60	422·10	422·90	424·10	425·90	428·40	431·90	436·80	57
426·00	426·40	427·00	427·90	429·20	431·10	433·90	437·70	58
429·20	429·50	430·00	430·60	431·60	433·00	435·10	438·20	59
431·20	431·40	431·80	432·20	433·00	434·10	435·70	438·00	60
431·90	432·10	432·30	432·60	433·20	434·00	435·20	437·00	61
431·20	431·30	431·50	431·80	432·20	432·80	433·70	435·10	62
429·40	429·50	429·60	429·80	430·00	430·50	431·20	432·30	63
426·40	426·40	426·50	426·60	426·90	427·20	427·70	428·50	64
422·30	422·30	422·40	422·50	422·70	422·90	423·30	424·00	65
417·00	417·00	417·10	417·10	417·30	417·50	417·80	418·20	66
410·10	410·10	410·20	410·20	410·30	410·50	410·70	411·10	67
401·60	401·60	401·60	401·60	401·70	401·80	402·00	402·20	68
391·50	391·50	391·50	391·50	391·60	391·70	391·80	392·00	69
379·10	379·10	379·10	379·10	379·10	379·20	379·30	379·50	70
364·70	364·70	364·70	364·70	364·70	364·70	364·80	364·90	71
348·40	348·40	348·40	348·40	348·40	348·40	348·40	348·50	72
	330·40	330·40	330·40	330·40	330·40	330·50	330·50	73
		312·30	312·30	312·30	312·30	312·30	312·30	74
			294·70	294·70	294·70	294·70	294·70	75

Wiek w czasie obliczenia rezerwy	Kwota, która ma być doliczona do rezerwy premii							
	ubezpieczonej pensyi							
	25	26	27	28	29	30	31	32
	latach uiszczania wkładek							
28								
29								
30								
31								
32								
33								
34								
35								
36								
37								
38								
39								
40								
41								
42								
43	544·40							
44	529·40	566·50						
45	515·30	550·60	589·60					
46	502·40	535·70	572·80	614·00				
47	490·90	522·00	557·10	596·30	639·80			
48	480·70	509·50	542·40	579·50	621·00	667·00		
49	471·80	498·20	528·80	563·60	603·00	647·00	695·80	
50	464·40	488·50	516·50	549·00	586·10	627·90	674·70	726·50
51	458·30	479·90	505·50	535·50	570·10	609·60	654·20	704·00
52	453·20	472·50	495·60	523·00	555·00	592·00	634·20	681·90
53	449·40	466·30	487·00	511·70	541·10	575·40	615·10	660·40
54	446·80	461·50	479·70	502·00	528·60	560·20	597·20	639·90
55	445·00	457·60	473·50	493·20	517·20	546·00	580·20	620·10
56	443·90	454·60	468·30	485·50	506·90	532·90	564·20	601·30
57	443·40	452·30	464·00	478·90	497·70	521·00	549·40	583·50
58	443·10	450·40	460·10	472·90	489·20	509·80	535·40	566·50
59	442·40	448·30	456·40	467·20	481·20	499·30	522·00	550·20
60	441·40	446·10	452·70	461·70	473·70	489·30	509·40	534·80
61	439·60	443·40	448·80	456·20	466·30	479·70	497·40	520·00
62	437·10	440·10	444·40	450·50	458·90	470·40	485·70	505·70
63	433·90	436·20	439·70	444·60	451·60	461·20	474·40	492·00
64	429·80	431·70	434·40	438·40	444·10	452·20	463·50	478·80
65	424·90	426·40	428·60	431·80	436·50	443·30	452·80	466·10
66	419·00	420·10	421·90	424·50	428·40	434·00	442·10	453·50
67	411·60	412·50	413·90	416·10	419·20	423·90	430·70	440·50
68	402·70	403·40	404·50	406·20	408·90	412·80	418·50	426·90
69	392·40	393·00	393·80	395·20	397·40	400·60	405·50	412·70
70	379·80	380·20	380·90	382·10	383·90	386·60	390·70	396·90
71	365·10	365·50	366·10	367·10	368·50	370·80	374·40	379·70
72	348·70	348·90	349·50	350·30	351·50	353·40	356·50	361·20
73	330·60	330·80	331·20	331·90	333·00	334·70	337·30	341·40
74	312·40	312·60	312·90	313·40	314·40	315·80	318·20	321·80
75	294·70	294·80	295·00	295·50	296·20	297·60	299·60	302·90

Tabela II a (Ciąg dalszy).

funkcjonaryuszki za 100 K rachunkowego przyrostu								Wiek w czasie obliczenia rezerwy
nieudolności po								
33	34	35	36	37	38	39	40	
w koronach								
								28
								29
								30
								31
								32
								33
								34
								35
								36
								37
								38
								39
								40
								41
								42
								43
								44
								45
								46
								47
								48
								49
								50
759·30								51
735·20	794·30							52
711·60	768·80	832·20						53
688·70	743·80	805·40	873·60					54
666·30	719·00	778·50	845·10	918·80				55
644·60	694·70	751·90	816·50	888·70	968·70			56
623·90	671·10	725·70	788·10	858·50	937·20	1.024·40		57
603·90	648·20	700·00	759·80	828·20	905·30	991·60	1.087·30	58
584·60	625·90	674·80	732·00	798·10	873·50	958·70	1.054·00	59
566·10	604·40	650·40	704·80	768·50	842·10	926·10	1.020·90	60
548·40	583·70	626·80	678·40	739·60	811·20	894·00	988·40	61
531·30	563·70	603·70	652·60	711·30	780·80	862·20	956·10	62
515·00	544·50	581·70	627·70	683·90	751·40	831·30	924·80	63
499·30	526·10	560·40	603·70	657·20	722·60	801·10	894·10	64
484·20	508·30	539·80	580·30	631·30	694·40	771·50	864·00	65
469·30	490·80	519·60	557·30	605·50	666·40	741·70	833·70	66
454·30	473·50	499·60	534·50	580·10	638·50	712·20	803·50	67
438·90	455·90	479·50	511·60	554·60	610·70	682·60	773·30	68
423·20	438·30	459·50	489·00	529·20	582·90	653·10	742·10	69
406·10	419·50	438·70	465·70	503·30	554·40	622·80	712·10	70
387·80	399·70	417·00	441·90	477·00	525·70	592·10	680·80	71
368·30	379·00	394·80	417·70	450·60	497·00	561·60	649·50	72
347·80	357·40	371·90	393·20	424·20	468·80	531·60	619·00	73
327·50	336·20	349·50	369·40	398·80	441·50	503·00	589·60	74
308·00	316·00	328·20	346·90	374·80	416·10	476·00	562·30	75

Przykłady.

I.

Należy obliczyć rezerwę dla funkcyjnaryusza płci męskiej na podstawie następujących danych:

Data urodzenia: 17. maja 1865.

Data przystąpienia do ubezpieczenia: 1. stycznia 1909.

Data obliczenia rezerwy premii: 16. lipca 1915.

W dniu obliczenia rezerwy należał ubezpieczony do II. klasy płacy i uiszczał wkładki swoje bez przerwy.

Na podstawie tych danych znajduje się naprzód:

Wiek w dniu obliczenia rezerwy 50 lat.

Ubiegły czas uiszczania wkładek 6 lat, 7 miesięcy.

Uzyskane prawo do pensji nieudolności —
(Czas wyczekiwania nie upłynął jeszcze.)

Prawo do pensji nieudolności, w razie gdyby ubezpieczony przez cały czas uiszczania wkładek był należał do II. klasy płacy —

A więc rachunkowy ubytek w ubezpieczonej pensji nieudolności —

Również zachodzi rachunkowy ubytek w ubezpieczonych dodatkach na wychowanie —

Rachunek przedstawia się zatem następnie:

Rezerwa według tablicy I dla 6 lat wkładkowych: $K 476\cdot80 \times 1\cdot5 = K 715\cdot20$

„ „ „ I „ 7 „ „ „ $573\cdot30 \times 1\cdot5 = „ 859\cdot95$

Różnica . . . K 144·75

Rezerwa premii: $K 715\cdot20 + \frac{7}{12} \times 144\cdot75 = K 799\cdot64$.

II.

Co do funkcjonariusza płci męskiej, którego rezerwa premii ma być oznaczona, dane są następujące szczegóły:

Data urodzenia: 30. kwietnia 1875.

Data przystąpienia do ubezpieczenia: 1. stycznia 1909.

Data obliczenia rezerwy: 10. lipca 1930.

Ubezpieczony należał w dniu 1. stycznia 1909. do II. klasy płacy, a w dniu 1. kwietnia 1923. posunął się do III. klasy płacy, w której pozostawał aż do dnia obliczenia rezerwy premii.

Na podstawie tych danych znajduje się naprzód następujące liczby:

Wiek w czasie obliczania rezerwy premii: 55 lat.

Ubiegły czas uiszczania wkładek: 21 lat, 7 miesięcy.

Uzyskane prawo do pensji nieudolności:

Pretensya zasadnicza	K 270—	
Podwyższenia za 4 lata, 3 miesiące	à K 13·50 = „	57·38
„ „ 7 lat, 3 „	à „ 18— = „	130·50
		<u>K 457·88</u>

Prawo do pensji nieudolności, gdyby ubezpieczony przez cały czas uiszczania wkładek był należał do III. klasy płacy:

Pretensya zasadnicza	K 360—	
Podwyższenia za 11 lat, 6 miesięcy	à K 18— = „	207—
		<u>K 567—</u>
Zatem rachunkowy ubytek ubezpieczonej pensji nieudolności		K 109·12

Okazuje się dalej:

Uzyskana pretensya do dodatków na wychowanie	K 90—	
Rachunkowa pretensya do dodatków na wychowanie	„ 120—	
		<u>K 30—</u>
Zatem rachunkowy ubytek w ubezpieczonych dodatkach na wychowanie		K 30—

Rachunek przedstawia się zatem następująco:

a) Wiek 55, lat wkładkowych 21.

Rezerwa premii według tablicy I K 1.587·20 × 2 = K 3.174·40

Wartość rachunkowego ubytku według tablicy Ia:

W ubezpieczonej pensji nieudolności . . . K 583·20 × 1·0912 = K 636·39

W ubezpieczonych dodatkach na wychowanie „ 132·10 × 0·30 = „ 39·63 „ 676·02

Różnica K 2.498·38

b) Wiek 55, czas uiszczania wkładek 22.

Rezerwa według tablicy I K 1.663·20 × 2 = K 3.326·40

Wartość rachunkowego ubytku według tablicy Ia:

W ubezpieczonej pensji nieudolności . . . K 587·30 × 1·0912 = K 640·87

W ubezpieczonych dodatkach na wychowanie (jak wyżej) „ 39·63 „ 680·50

Różnica K 2.645·90

Rezerwa premii: K 2.498·38 + $\frac{7}{12}$ (2.645·90 — 2.498·38) = **K 2.584·43.**

III.

Dla funkcjonaryuszki obliczyć należy na podstawie następujących dat rezerwę premii ze względu na dzień 21. maja 1928.:

Data urodzenia: 10. sierpnia 1879.

Data przystąpienia do ubezpieczenia: 1. stycznia 1909.

Ubezpieczona należała po upływie 10 lat wkładkowych do I. klasy płacy, a posunęła się do II. klasy płacy w dniu 1. lipca 1923.

Przedewszystkiem okazuje się:

Wiek w czasie obliczenia rezerwy: 49 lat.

Ubiegły czas uiszczania wkładek: 19 lat, 5 miesięcy.

Uzyskana pretensya do pensji nieudolności:

Pretensya zasadnicza K 180—

Podwyższenia za 4 lata, 6 miesięcy à K 9— „ 40·50

„ „ 4 „ 10 „ à „ 13·50 „ 65·25 K 285·75

Pretensya, gdyby ubezpieczona przez cały czas uiszczania wkładek była należała do II. klasy płacy:

Pretensya zasadnicza	K 270—	
Podwyższenia za 9 lat, 4 miesiące à K 13-50	„ 126—	K 396—
Zatem rachunkowy ubytek w ubezpieczonej pensyi nieudolności		K 110-25
Również z różnicy między uzyskanemi pretensyami do dodatków na wychowanie w wysokości	„ 60—	
a pretensyami rachunkowemi w wysokości	„ 90—	
wynika rachunkowy ubytek w ubezpieczonych dodatkach na wychowanie w kwocie		K 30—

Rezerwę premii oblicza się więc w sposób następujący:

a) Wiek 49, czas uiszczania wkładek 19.

Rezerwa według tablicy II K 1.067-20 × 1-5 = K 1.600-80

Wartość rachunkowego ubytku według tablicy II a:

W ubezpieczonych pensjach nieudolności	K 382-40 × 1-1025 = K 421-59	
W ubezpieczonych dodatkach na wychowanie	„ 188-60 × 0-3 = K 56-58	„ 478-17
		Różnica K 1.122-63

b) Wiek 49, czas uiszczania wkładek 20.

Rezerwa premii według tablicy II K 1.140-20 × 1-5 = K 1.710-30

Wartość rachunkowego ubytku według tablicy II a:

W ubezpieczonych pensjach nieudolności	K 390-70 × 1-1025 = K 430-75	
W ubezpieczonych dodatkach na wychowanie (jak wyżej)	„ 56-58	„ 487-33
		Różnica „ 1.222-97

Zatem rezerwa premii wynosi:

$$K 1.122-63 + \frac{5}{12} (1.222-97 - 1.122-63) = K 1.164-44.$$

Tablica III.

Rezerwa premii, która ma być przyjęta za podstawę odprawy
w myśl § 76. statutu.

W wieku	Koron	W wieku	Koron	W wieku	Koron	W wieku	Koron
25	1.040·0	42	1.393·1	59	1.106·0	75	588·5
26	1.108·9	43	1.395·4	60	1.076·0	76	555·4
27	1.155·3	44	1.395·6	61	1.045·4	77	523·4
28	1.207·6	45	1.380·0	62	1.013·8	78	492·3
29	1.242·6	46	1.378·5	63	982·8	79	463·0
30	1.276·4	47	1.368·2	64	951·2	80	434·5
31	1.305·0	48	1.356·7	65	919·5	81	407·6
32	1.330·4	49	1.342·0	66	887·8	82	381·1
33	1.347·4	50	1.327·0	67	855·5	83	354·7
34	1.353·0	51	1.306·6	68	823·3	84	327·9
35	1.372·4	52	1.285·8	69	790·7	85	303·6
36	1.376·9	53	1.263·8	70	757·5	86	279·2
37	1.383·7	54	1.240·0	71	724·0	87	256·3
38	1.400·2	55	1.215·3	72	690·2	88	231·1
39	1.400·1	56	1.189·5	73	656·1	89	208·3
40	1.393·6	57	1.162·8	74	622·0	90	186·5
41	1.406·0	58	1.134·9				

C. Podstawy,

stosowane

w Powszechnym Zakładzie pensyjnym dla funkcyjonaryuszy

pod względem

obliczania premii i rezerw premii.

Cyfry zasadnicze dla obliczenia premii

za ubezpieczenie rent nieudolności i na starość.

**Tablica niezdolności do służby dla personalu nie jeżdżącego. Zeszyt II. statystyki
Związku niemieckich zarządów kolejowych za rok 1885. 3½ procent.**

Wiek	Zostający w czynnej służbie	Zdyskontowane cyfry zostających w czynnej służbie	Sumy zdyskonto- wanych cyfr, po potrąceniu poprawki z po- wodu placenia renty miesięcznej z góry	Wartość renty do- żywotniej niezdol- nego do zarobko- wania	Suma ilorazów	Suma sum ilorazów
					Σ_x	Σ'_x
x	A_x	D_x^a	S_x^a	R_x	renty dożywotniej niezdolnego do za- robkowania oraz zdyskontowanych cyfr niezdolnych do zarobkowania, którzy stali się takimi w ciągu roku a z końcem roku jeszcze żyją	
20	100.000	50.257	962.167	9.048	65.069·0	2.290.450·3
21	99.072	48.107	912.908	9.276	64.979·2	2,225.381·3
22	98.188	46.065	865.748	9.497	64.870·1	2,160.402·1
23	97.343	44.124	820.583	9.710	64.734·2	2,095.532·0
24	96.533	42.278	777.316	9.912	64.572·8	2,030.797·8
25	95.752	40.517	735.855	10.101	64.387·3	1,966.225·0
26	94.993	38.837	696.118	10.273	64.179·2	1,901.837·7
27	94.253	37.231	658.026	10.427	63.946·3	1,837.658·5
28	93.526	35.695	621.508	10.556	63.686·9	1,773.712·2
29	92.806	34.222	586.496	10.658	63.403·4	1,710.025·3
30	92.091	32.810	552.929	10.731	63.112·1	1.646.621·9
31	91.374	31.454	520.748	10.779	62.794·8	1,583.509·8
32	90.644	30.147	489.901	10.813	62.435·4	1,520.715·0
33	89.888	28.885	460.339	10.851	62.034·6	1,458.279·6
34	89.103	27.664	432.021	10.892	61.575·6	1,396.245·0
35	88.276	26.481	404.906	10.938	61.046·4	1,334.669·4
36	87.406	25.333	378.957	10.988	60.447·7	1,273.623·0
37	86.489	24.220	354.141	11.043	59.798·8	1,213.175·3
38	85.527	23.140	330.422	11.104	59.089·5	1,153.376·5
39	84.520	22.095	307.767	11.171	58.340·0	1,094.287·0
40	83.473	21.083	286.141	11.238	57.547·8	1,035.947·0
41	82.373	20.102	265.514	11.299	56.695·9	978.399·2
42	81.217	19.149	245.854	11.340	55.762·3	921.703·3
43	80.000	18.225	227.134	11.364	54.766·2	865.941·0
44	78.713	17.325	209.326	11.361	53.688·9	811.174·8
45	77.351	16.450	192.407	11.343	52.532·8	757.485·9
46	75.916	15.598	176.352	11.304	51.312·1	704.953·1
47	74.399	14.770	161.139	11.255	50.038·6	653.641·0
48	72.781	13.960	146.745	11.197	48.658·2	603.602·4
49	71.049	13.167	133.153	11.128	47.157·9	554.944·2
50	69.188	12.388	120.347	11.049	45.544·5	507.786·3
51	67.182	11.622	108.314	10.959	43.786·9	462.241·8
52	65.026	10.869	97.042	10.853	41.875·3	418.454·9
53	62.732	10.131·5	86.515	10.730	39.855·7	376.579·6
54	60.311	9.410·7	76.717·9	10.584	37.758·1	336.723·9

Wiek	Zostający w czynnej służbie	Zdyskontowane cyfry zostających w czynnej służbie	Sumy zdyskonto- wanych cyfr, po potrąceniu poprawki z po- wodu placenia renty miesięcznie z góry	Wartość renty do- żywotniej niezdol- nego do zarobko- wania	Suma ilorazów	Suma sum ilorazów
					Σ_x	Σ^*_x
x	A _x	D _x ^a	S _x ^a	R _x ^z	renty dożywotniej niezdolnego do za- robkowania oraz zdyskontowanych cyfr niezdolnych do zarobkowania, którzy stali się takimi w ciągu roku a z końcem roku jeszcze żyją	
55	57.769	8.709·2	67.632·7	10.425	35.563·2	298.965·8
56	55.110	8.027·4	59.239·9	10.252	33.301·3	263.402·6
57	52.319	7.363·1	51.520·7	10.067	30.971·1	230.101·3
58	49.395	6.716·6	44.457·6	9.867	28.569·6	199.130·2
59	46.303	6.083·2	38.034·9	9.655	26.083·2	170.560·6
60	43.046	5.464·1	32.239·0	9.430	23.546·1	144.477·4
61	39.625	4.859·7	27.055·3	9.196	20.978·8	120.931·3
62	36.111	4.279·0	22.465·0	8.957	18.446·4	99.952·5
63	32.514	3.722·5	18.444·3	8.715	15.980·0	81.506·1
64	28.921	3.199·1	14.964·6	8.471	13.638·0	65.526·1
65	25.401	2.714·8	11.990·2	8.227	11.464·0	51.888·1
66	22.031	2.275·0	9.479·5	7.982	9.486·4	40.424·1
67	18.824	1.878·1	7.388·7	7.731	7.702·6	30.937·7
68	15.833	1.526·2	5.673·8	7.480	6.128·5	23.235·1
69	13.099	1.219·96	4.289·7	7.223	4.776·3	17.106·6
70	10.649	958·27	3.191·20	6.959	3.632·87	12.330·33
71	8.496	738·68	2.334·82	6.689	2.693·67	8.697·46
72	6.642	557·95	1.680·00	6.414	1.943·66	6.003·79
73	5.080	412·31	1.189·63	6.134	1.362·36	4.060·13
74	3.815	299·17	829·82	5.853	934·26	2.697·77
75	2.814	213·21	570·53	5.577	628·25	1.763·51
76	2.042	149·48	386·89	5.303	415·06	1.135·26
77	1.459	103·190	258·89	5.039	269·763	720·199
78	1.027	70·182	171·015	4.783	172·664	450·436
79	714	47·143	111·524	4.544	108·912	277·772
80	489	31·195	71·781	4.311	67·674	168·860
81	331	20·402	45·594	4.092	41·459	101·186
82	222	13·2244	28·524	3.873	25·049	59·727
83	146	8·4006	17·5387	3.653	14·9212	34·6781
84	96	5·3369	10·5597	3.425	8·7975	19·7569
85	62	3·3302	6·1539	3.218	5·0925	10·9594
86	39	2·0239	3·4298	3.008	2·8803	5·8669
87	24	1·20344	1·7866	2.810	1·58464	2·98657
88	14	0·67824	0·82686	2.586	0·83229	1·40193
89	7	0·32765	0·31129	2.383	0·40175	0·56964
90	3	0·13567	0·07272	2.188	0·16789	0·16789

Cyfry zasadnicze dla obliczenia premii

za ubezpieczenie rent wdowich.

Tablica śmiertelności dla niezdolnych do służby, tablica niezdolności do służby dla personalu nie jeżdżącego (Zeszyt I. statystyki Związku niemieckich zarządów kolejowych za rok 1884., względnie zeszyt II. statystyki za rok 1885.); niemiecka tablica ogólnej śmiertelności dla kobiet 1871 do 1881 oraz stosunki co do stanu rodzinnego, wzięte ze statystyki urzędników prywatnych. 3 1/2 procent.

Wiek męża .c. żony y	Wartość renty do- żywotniej dla żony, płatnej miesięcz- nie z góry	Przeciętna wartość ekspektatywy na pensję wdowią „1“ dla zostających w czynnej służbie, jeżeli ubezpieczony umiera		Przeciętna wartość ψ_x	Suma przeciętnych wartości $\Sigma\psi_x$	Suma sum wartości przeciętnych $\Sigma\Sigma\psi_x$
		w czynnej służbie	jako niezdolny do zarobkowania			
	$R^{12,12}_y$	$\frac{a}{2}(W_x + W_{x+1})$	$\frac{I_x(A_x + A_{x+1}) \cdot v^{x+1/2}}{2}$	ekspektatywy na pensję wdowią „1“ dla zostających w czynnej służbie		
20	20·2431					
21	0587					
22	19·8754					
23	6935					
24	5122					
25	3309	1090	44	1.134	114.584	2,512.071
26	1494	1447	68	1.515	113.450	2,397.487
27	18·9667	1717	93	1.810	111.935	2,284.037
28	7816	1941	118	2.059	110.125	2,172.102
29	5941	2094	135	2.229	108.066	2,061.977
30	4029	2237	162	2.399	105.837	1,953.911
31	2083	2362	199	2.561	103.438	1,848.074
32	0096	2481	235	2.716	100.877	1,744.636
33	17·8074	2507	274	2.781	98.161	1,643.759
34	6015	2575	323	2.898	95.380	1,545.598
35	3913	2633	372	3.005	92.482	1,450.218
36	1768	2668	402	3.070	89.477	1,357.736
37	16·9574	2727	445	3.172	86.407	1,268.259
38	7329	2778	469	3.247	83.235	1,181.852
39	5018	2726	478	3.204	79.988	1,098.617
40	2625	2725	506	3.231	76.784	1,018.629
41	0139	2660	542	3.202	73.553	941.845
42	15·7546	2622	561	3.183	70.351	868.292
43	4831	2645	607	3.252	67.168	797.941
44	1985	2606	637	3.243	63.916	730.773
45	14·9021	2572	662	3.234	60.673	666.857
46	5944	2598	690	3.288	57.439	606.184
47	2777	2557	737	3.294	54.151	548.745
48	13·9545	2496	787	3.283	50.857	494.594
49	6253	2460	830	3.290	47.574	443.737
50	2910	2387	880	3.267	44.284	396.163
51	12·9518	2272	927	3.199	41.017	351.879
52	6075	2169	951	3.120	37.818	310.862
53	2581	2060	961	3.021	34.698	273.044
54	11·9038	1904	982	2.886	31.677	238.346

Wiek męża x , żony y	Wartość renty do- żywotniej dla żony, płatnej miesięcz- nie z góry	Przeciętna wartość ekspektatywy na pensję wdowią „1“ dla zostających w czynnej służbie, jeżeli ubezpieczony umiera		Przeciętna wartość ϕ_x	Suma przeciętnych wartości $\Sigma\phi_x$	Suma sum wartości przeciętnych $\Sigma\Sigma\phi_x$
		w czynnej służbie	jako niezdolny do zarobkowania			
		$\frac{a}{2}(W_x+W_{x+1})$	$\frac{I_x}{2}(A_x+A_{x+1})_{v^{x+1/2}}$			
$t^{x/y}$		ekspektatywy na pensję wdowią „1“ dla zostających w czynnej służbie				
55	11·5445	1764	989	2.753	28.791	206.669
56	1816	1634	997	2.631	26.038	177.878
57	10·8168	1493	1008	2.501	23.407	151.840
58	4517	1371	1025	2.396	20.906	128.433
59	0885	1267	1028	2.295	18.510	107.527
60	9·7290	1169	1025	2.194	16.215	89.017
61	3734	1053	996	2.049	14.021	72.802
62	0223	957·9	955·4	1.913·3	11.971·8	58.780·6
63	8·6760	846·9	892·7	1.739·6	10.058·5	46.808·8
64	3340	735·4	814·3	1.549·7	8.318·9	36.750·3
65	7·9969	615·2	726·6	1.341·8	6.769·2	28.431·4
66	6642	510·6	642·5	1.153·1	5.427·4	21.662·2
67	3364	412·7	555·3	968·0	4.274·3	16.234·8
68	0133	330·9	467·1	798·0	3.306·3	11.960·5
69	6·6945	253·5	386·8	640·3	2.508·3	8.654·2
70	3809	193·8	311·6	505·4	1.868·0	6.145·9
71	0732	147·1	244·0	391·1	1.362·6	4.277·9
72	5·7735	111·0	185·7	296·7	971·5	2.915·3
73	4847	82·6	134·3	216·9	674·8	1.943·8
74	2113	60·6	94·2	154·8	457·9	1.269·0
75	4·9508	42·8	64·3	107·1	303·1	811·1
76	7041	29·2	42·8	72·0	196·0	508·0
77	4697	19·3	27·8	47·1	124·0	312·0
78	2475	12·5	17·7	30·2	76·9	188·0
79	0346	7·9	11·0	18·9	46·7	111·1
80	3·8309	4·8	6·7	11·5	27·8	64·4
81	6351	2·9	4·0	6·9	16·3	36·6
82	4474	1·7	2·4	4·1	9·4	20·3
83	2690	1·0	1·4	2·4	5·3	10·9
84	0999	0·6	0·8	1·4	2·9	5·6
85	2·9427	0·3	0·4	0·7	1·5	2·7
86	7948	0·2	0·3	0·5	0·8	1·2
87	6577	0·1	0·1	0·2	0·3	0·4
88	5305		0·1	0·1	0·1	0·1
89			0·0			

Cyfry zasadnicze dla obliczenia premii

za ubezpieczenie dodatków na wychowanie.

Tablica śmiertelności dla wszystkich urzędników kolejowych (zeszyt I. statystyki Związku niemieckich zarządów kolejowych za rok 1884.), niemiecka tablica ogólnej śmiertelności dla mężczyzn i kobiet 1871 do 1881, tudzież stosunki co do stanu rodzinnego, wzięte ze statystyki urzędników prywatnych. 3½ procent.

Wiek funkcyjnaryusza	Przeciętne wartości dodatków na wychowanie	Suma ilorazów przeciętnych wartości oraz zdyskontowanych cyfr osób zmarłych	Wiek funkcyjnaryusza	Przeciętne wartości dodatków na wychowanie	Suma ilorazów przeciętnych wartości oraz zdyskontowanych cyfr osób zmarłych	Wartość dodatków na wychowanie, płatnych aż do ukończenia 18. roku życia, miesięcznie z góry	
						Wiek dziecka	Wartość renty
25	1·123	89.079	60	3·946	7.219	0	9·22
26	2·267	88.596	61	3·654	6.325	1	11·29
27	3·412	87.836	62	3·361	5.487	2	11·43
28	4·556	86.824	63	3·069	4.704	3	11·20
29	5·701	85.577	64	2·776	3.988	4	10·82
						5	10·37
30	6·845	84.095	65	2·484	3.339	6	9·85
31	8·104	82.380	66	2·194	2.766	7	9·27
32	9·363	80.418	67	1·903	2.273	8	8·65
33	10·622	78.183	68	1·613	1.858	9	7·99
34	11·881	75.681	69	1·322	1.521	10	7·29
						11	6·56
35	13·140	72.894	70	1·032	1.260	12	5·80
36	13·806	69.883	71	0·960	1.046	13	5·—
37	14·472	66.701	72	0·888	853	14	4·18
38	15·137	63.351	73	0·817	682	15	3·32
39	15·803	59.821	74	0·745	531	16	2·43
						17	1·50
40	16·469	56.143	75	0·673	398	18	0·54
41	16·128	52.416	76	0·597	284		
42	15·787	48.791	77	0·521	188		
43	15·445	45.262	78	0·446	109		
44	15·104	41.828	79	0·370	46		
45	14·763	38.481	80	0·294			
46	14·003	35.255					
47	13·243	32.184					
48	12·482	29.252					
49	11·722	26.466					
50	10·962	23.815					
51	10·086	21.335					
52	9·211	19.038					
53	8·335	16.941					
54	7·460	15.048					
55	6·584	13.378					
56	6·056	11.881					
57	5·529	10.520					
58	5·001	9.298					
59	4·474	8.199					

Cyfry zasadnicze dla obliczenia premii

za ubezpieczenie odpraw jednorazowych.

Tablica śmiertelności dla wszystkich urzędników kolejowych (zeszyt I. statystyki Związku niemieckich zarządów kolejowych za rok 1884.) oraz stosunki co do stanu rodzinnego, wzięte ze statystyki urzędników prywatnych. 3½ procent.

Wiek	Mężczyźni, pozostający przy życiu	Zdyskontowane cyfry żyjących	Ilorazy zdyskontowanych cyfr zmarłych i prawdopodobieństw co do stanu małżeńskiego
20	100.000	50.257	
21	99.111	48.125	
22	98.277	46.105	
23	97.491	44.191	
24	96.746	42.370	
25	96.034	40.635·9	42
26	95.349	38.982·5	67
27	94.683	37.400·7	79
28	94.029	35.886·4	96
29	93.381	34.434·2	100
30	92.729	33.037·7	113
31	92.074	31.694·9	122
32	91.410	30.401·8	130
33	90.726	29.153·5	136
34	90.022	27.949·9	138
35	89.292	26.785·5	146
36	88.534	25.659·6	148
37	87.744	24.570·8	151
38	86.922	23.517·4	159
39	86.064	22.497·8	158
40	85.177	21.512·9	160
41	84.256	20.560·8	160
42	83.309	19.642·6	155
43	82.334	18.756·4	159
44	81.330	17.900·7	162
45	80.294	17.075·4	159
46	79.221	16.277·6	164
47	78.105	15.505·2	165
48	76.937	14.757·4	164
49	75.716	14.031·7	163
50	74.433	13.327·2	163
51	73.094	12.645·3	157
52	71.694	11.983·7	153
53	70.239	11.343·6	148
54	68.729	10.723·8	140
55	67.178	10.127·9	133
56	65.580	9.552·34	126
57	63.939	8.998·29	118
58	62.261	8.466·42	111
59	60.526	7.951·88	105
60	58.723	7.453·67	

W powyższych tablicach oznaczają:

$x, x + 1, x + 2, \dots$ lata ubezpieczonych członków,

$y, y + 1, y + 2, \dots$ lata żon,

$z, z + 1, z + 2, \dots$ lata dzieci,

l_x żyjących wieku x z ogólnego porządku wymierania,

D_x zdyskontowane cyfry żyjących wieku x z ogólnego porządku wymierania,

τ_x zdyskontowane cyfry przynależnych zmarłych,

τ_x^a zdyskontowaną cyfrę zmarłych wieku x w tablicy ubytków, dotyczącej zostających w czynnej służbie.

$v = \frac{1}{1.035}$ czynnik oprocentowania,

A_x cyfry zostających w czynnej służbie w wieku x ,

D_x^a zdyskontowane cyfry zostających w czynnej służbie w wieku x z pewnego porządku zostających w czynnej służbie,

$$S_x^a = D_x^a + D_{x+1}^a + D_{x+2}^a + \dots - 0.464 D_x^a$$

sumę zdyskontowanych cyfr zostających w czynnej służbie w wieku x po odciążeniu poprawki, która ma być przeprowadzona przy obliczaniu renty z opłatą miesięczną.

$$S_x^a = S_x^a + S_{x+1}^a + S_{x+2}^a + \dots$$

I_x^a ilość niezdolnych do zarobkowania, wychodzących z tablicy ubytków osób w wieku x , które zostają w czynnej służbie,

J_x^a tych, którzy z pośród I_x^a żyją jeszcze po ukończeniu wieku $x + 1$,

R_x^i wartość płaconej z góry renty nieudolnego do zarobkowania od 1 rocznie

$$\Sigma_x = J_x^a \cdot R_{x+1}^i \cdot v^{x+1} + J_{x+1}^a \cdot R_{x+2}^i \cdot v^{x+2} + \dots$$

$$\Sigma'_x = \Sigma_x + \Sigma_{x+1} + \Sigma_{x+2} + \dots$$

L_x ilość mężczyzn, zapisanych w tablicy stanu rodzinnego w wieku x .

m_x^y ilość mężczyzn L_x , ożenionych z kobietami w wieku y ,

$$\frac{12}{12}$$

R_y płaconą miesięcznie z góry rentę dożywotnią żony od 1 rocznie,

$A_{x,y}^i$ wartość ekspektatywy na pensję wdowią, służącej niezdolnemu do zarobkowania w wieku x , ożenionemu z kobietą w wieku y .

$$W_x = \frac{1}{L_x} \sum m_x^y \cdot R_y \quad (\text{należy zestawić sumę dla wszystkich możliwych } y) \text{ przeciętną wartość}$$

renty 1, która ma być płacona wszystkim żonom, pozostającym w małżeństwie z mężami w wieku x ,

$$A_x^i = \frac{1}{L_x} \sum m_x^y \cdot A_{x,y}^i \quad (\text{należy zestawić sumę dla wszystkich możliwych } y) \text{ przeciętną wartość}$$

ekspektatywy na pensję wdowią 1 niezdolnego do zarobkowania w wieku x ,

$$\psi_x = \frac{\tau_x^a (W_x + W_{x+1})}{2} + \frac{I_x^a (A_x^i + A_{x+1}^i)}{2} \cdot v^{x+1/2}$$

k_x^z ilość dzieci w wieku z , przypadających na L_x mężczyzn,

$$\frac{12}{12}$$

$a_{x,z}^{12}$ płacony miesięcznie z góry dodatek na wychowanie rocznie 1 dla dziecka w wieku z ,

$$K_x^z = \frac{1}{L_x} \sum k_x^z \cdot a_{x,z}^{12} \quad (\text{należy zestawić sumę dla wszystkich możliwych } z) \text{ przeciętną wartość}$$

dotatków na wychowanie, które mają być płacone dzieciom mężczyzny w wieku z .

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Część XXXI. — Wydana i rozesłana dnia 4. kwietnia 1908.

Część: № 63. Rozporządzenie, którem ogłasza się wzorowy porządek czynności dla biur krajowych „Powszechnego Zakładu pensyjnego dla funkcyjaryuszy“.

63.**Rozporządzenie Ministra spraw wewnętrznych z dnia 1. kwietnia 1908,**

którem ogłasza się wzorowy porządek czynności dla biur krajowych „Powszechnego Zakładu pensyjnego dla funkcyjaryuszy“.

W myśl § 93. ustawy z dnia 16. grudnia 1906., Dz. u. p. Nr. 1. z roku 1907. o ubezpieczeniu

pensyjnym funkcyjaryuszy w służbie prywatnej i niektórych funkcyjaryuszy w służbie publicznej ogłasza się następujący wzorowy porządek czynności dla biur krajowych „Powszechnego Zakładu pensyjnego dla funkcyjaryuszy, które mają być otwarte stosownie do § 53. powołanej ustawy.

Bienert wlr.

Porządek czynności

dla

biura krajowego „Powszechnego Zakładu pensyjnego dla funkcyjnaryuszy“ w

I. Postanowienia ogólne.

§ 1.

Okrag biura krajowego „Powszechnego Zakładu pensyjnego dla funkcyjnaryuszy“, założonego w na zasadzie § 53. ustawy*) rozciąga się na**).

§ 2.

Do biura krajowego należy znoszenie się z członkami we wszystkich sprawach.

W szczególności należą do niego następujące sprawy:

1. przyjmowanie zgłoszeń, dotyczących obowiązku ubezpieczenia, i kontrolowanie tak tego obowiązku, jak i obowiązku zgłaszania się;

2. utrzymywanie w ewidencji obowiązanych do ubezpieczenia w katastrze ubezpieczenia;

3. przypisywanie i ściąganie premii;

4. przyjmowanie pretensji, z którymi występują ubezpieczeni, i przekazywanie ich komisji rentowej;

5. prowadzenie w katastrze rentowym ewidencji tych osób, które pobierają rentę, i kontrolo-

Uwagi:

*) Przez „ustawę“ rozumieć należy zawsze „ustawę z dnia 16. grudnia 1906., Dz. u. p. Nr. 1. z roku 1907. o ubezpieczeniu pensyjnym funkcyjnaryuszy w służbie prywatnej i niektórych funkcyjnaryuszy w służbie publicznej“.

**) Tutaj podać należy terytoryalny zakres działania biura krajowego.

wanie tych uprawnionych do poboru, którzy otrzymują rentę;

6. zamykanie wypłaty renty, oraz odbieranie rent i wsparć drogą postępowania, przeprowadzonego przez komisję rentową.

Nadto ma biuro krajowe prawo czynienia wniosków co do sposobu lokowania kapitałów (§ 47., ustęp 1., § 88., ustęp 3. ustawy).

Biuro krajowe załatwia czynności swoje w imieniu Zakładu pensyjnego.

§ 3.

Obwieszczenia biura krajowego uskutecznią się z mocą prawną przez jednorazowe ich zamieszczenie w urzędowych dziennikach krajowych

Wydziałowi wolno zawiadamiać członków o ogłoszeniach także w inny sposób.

§ 4.

Imieniem biura krajowego podpisuje naczelnik lub jego zastępca wspólnie z sekretarzem lub jego zastępcą, w ten sposób, iż do słów „Biuro krajowe Powszechnego Zakładu pensyjnego dla funkcyjnaryuszy w“, wyciśniętych pieczętką lub napisanych przez kogokolwiek, dodają swój własnoręczny podpis.

§ 5.

Do biura krajowego należą ubezpieczeni, zatrudnieni w jego okręgu oraz ich służbodawcy, tudzież mieszkający tamże dobrowolnie ubezpieczeni.

W razach wątpliwych za miejsce zatrudnienia poczytywana będzie siedziba przedsiębiorstwa.

Przynależność służbodawcy do pewnego biura krajowego nie ulega zmianie wskutek przynależności do innego biura krajowego.

Do biura krajowego przydzielone są także osoby, zajęte w zagranicznym zakładzie krajowego przedsiębiorstwa; właściwość biura krajowego zależy będzie w tym wypadku od siedziby przedsiębiorstwa w krajach tutejszych.

II. Zarząd.

§ 6.

Sprawy biura krajowego załatwia:

1. wydział,
2. komisya rentowa,
3. główne zgromadzenie.

Organami wykonawczymi są:

4. komisya zawiadowcza,
5. sekretarz biura krajowego i
6. utworzone w danym razie miejscowe agencje.

a) Wydział.

§ 7.

Wydział biura krajowego składa się z naczelnika i 10 członków, z których jedna połowa ma należeć do grupy służbodawców a druga do grupy ubezpieczonych. Dla każdego członka należy wybrać zastępcę.

Legitymację naczelnika stanowi dekret nominacyjny, zaś legitymację dla członków wydziału, wybranych przez główne zgromadzenie, karta legitymacyjna, wystawiona przez naczelnika.

§ 8.

Naczelnika biura krajowego mianuje Minister spraw wewnętrznych po wysłuchaniu wydziału krajowego, względnie wydziałów krajowych, na okres pięcioletni.

Naczelnik musi być obywatelem austriackim, posiadać znajomość prawa, mieszkać ile możności w siedzibie biura krajowego albo przynajmniej w jego okręgu i nie może być członkiem Zakładu pensyjnego.

§ 9.

Zastępcę naczelnika wybiera wydział ze swego grona, bez względu na grupę członków (służbodawców lub ubezpieczonych).

Członków wydziału i ich zastępców wybiera główne zgromadzenie z pomiędzy tych członków

Zakładu pensyjnego (§ 5.), którzy należą do biura krajowego, a to w drodze osobnych aktów wyborczych.

Muszą oni być obywatelami austriackimi.

Najmniej dwie piąte członków i zastępców, wybranych z poszczególnych grup, muszą mieć zamieszkanie w siedzibie biura krajowego albo w bezpośrednio najbliższej okolicy.

Do wydziału nie mogą być wybrane:

1. Wszystkie osoby, zostające pod opieką lub kuratelą.

2. Ci, którzy pobierają zaopatrzenie dla ubogich z funduszów publicznych lub gminnych, albo którzy pobierali je w roku, poprzedzającym bezpośrednio wybór, albo którzy w ogóle korzystają z dobroczynności publicznej.

Za zaopatrzenie ubogich względnie za świadczenia dobroczynności publicznej nie należy jednak odnosić do prawa wyboru uważać: wsparć z kas dla chorych, rent z powodu wypadku lub rent nieudolności, uwolnienia od opłaty szkolnej, zaopatrzenia w środki naukowe lub udzielenia stypendyów, jak również zapomóg z powodu klęsk.

3. Osoby, do których majątku otwarto konkurs, przez czas trwania postępowania konkursowego.

4. Osoby, zasądzone na karę z powodu zbrodni lub z powodu przekroczenia kradzieży, sprzeniewierzenia, uczestnictwa w tychże lub oszustwa (§§ 460., 461., 463., 464. k. k.).

Ten skutek zasądzenia gaśnie przy zbrodniach, wymienionych w § 6., l. 1. do 10. ustawy z dnia 15. listopada 1867., Dz. u. pr. Nr. 131., z ukończeniem kary, przy innych zaś zbrodniach po upływie lat dziesięciu, jeżeli winnego zasądzono na karę co najmniej pięcioletnią, zresztą zaś po upływie lat pięciu, a przy przekroczeniach wyżej wymienionych po upływie lat trzech od chwili ukończenia kary.

Jeżeli ustawodawstwo karne wyda nowe postanowienia co do tego, z powodu jakiego karnosądowego skazania i na jaki przeciąg czasu traci się prawo wyboru i wybieralności do reprezentacji gminnych lub możność wykonywania tego prawa, natenczas te same postanowienia obowiązują mają także co do wybieralności do wydziału.

§ 10.

Okres urzędowania wybranych członków wydziału i zastępców wynosi pięć lat.

Członkowie ustępujący mogą być ponownie wybrani.

§ 11.

Mandat członka wydziału gaśnie w razie utraty wybieralności do wydziału (§ 9.).

§ 12.

Jeżeli członek wydziału występuje z wydziału przed upływem okresu urzędowania albo jeżeli tenże doznaje chociażby tylko chwilowych przeszkód, natenczas winien naczelnik powołać dotyczącego zastępcę.

O powołaniu zastępców w miejsce członków wydziału, którzy ustąpili, należy zawiadomić w ośmiu dniach właściwą polityczną władzę krajową i Zakład pensyjny.

§ 13.

Do obowiązków wydziału należy:

1. wybór zastępcy naczelnika;
2. wybór komisji zawiadowczej;
3. wybór delegatów na walne zgromadzenie Zakładu pensyjnego;
4. ustanowienie komisji rentowej i komisji wyborczej celem przeprowadzenia wyboru delegatów na główne zgromadzenie;
5. stawianie wniosków co do sposobu lokowania kapitałów w myśl § 88., ustęp 3. ustawy;
6. objawienie zdania przy mianowaniu i oddalaniu stałych urzędników i sług;
7. ustalenie liczby i poborów urzędników prowizorycznych.

§ 14.

Naczelnik zastępuje biuro krajowe w sprawach temuż przekazanych, oznacza terminy i porządek dzienny głównego zgromadzenia oraz posiedzeń wydziału, komisji rentowej, zawiadowczej i wyborczej, zwołuje główne zgromadzenie i wymienione posiedzenia i przewodniczy tymże.

Naczelnik winien wydawać zarządzenia potrzebne dla przeprowadzenia uchwał głównego zgromadzenia i wydziału oraz zawieszać uchwały, które według jego zapatrywania sprzeciwiają się ustawie, statutowi Zakładu pensyjnego lub porządkowi czynności biura krajowego lub które szkodzą interesom Zakładu pensyjnego, tudzież przedkładać je do rozstrzygnięcia wydziałowi kierującemu Zakładem pensyjnego. Zawieszenie pozostaje w mocy aż do rozstrzygnięcia wydziału kierującego Zakładem pensyjnego.

Do naczelnika należy spowodowanie przymusowego ściągania zaległych premii wraz z odsetkami zwłoki w myśl § 38. ustawy.

Jego władzy dyscyplinarnej podlegają płatni urzędnicy biura krajowego; na podstawie wniosków sekretarza lub własnych spostrzeżeń winien on

wdrażać i przeprowadzać postępowanie dyscyplinarne.

Przy występkach dyscyplinarnych, które uzasadniają oddalenie urzędnika, winien naczelnik przedłożyć sprawę wydziałowi celem powzięcia uchwały co do opinii, jaka ma być przedstawiona wydziałowi kierującemu Zakładem pensyjnego; na podstawie opinii tej wydaje wydział kierujący ostateczne rozstrzygnięcie.

§ 15.

W razie przeszkód, dotyczących osoby naczelnika, przechodzą jego prawa i obowiązki na zastępcę naczelnika.

§ 16.

Wydział zbiera się w miarę potrzeby, co najmniej jednak z początkiem każdego kwartału kalendarzowego.

Wydział musi być natychmiast zwołany, jeżeli zażąda tego przynajmniej trzech członków wydziału.

Naczelnik zwołać ma każde posiedzenie wydziału przynajmniej na ośm dni przed dniem, wyznaczonym na jego odbycie, zapomocą pisma poleconego; w piśmie tem podać należy miejsce, dzień i godzinę odbycia posiedzenia tudzież porządek dzienny.

Członkowie wydziału, którzy z powodu przeszkód nie mogą wziąć udziału w posiedzeniu, winni uwiadomić o tem naczelnika bezzwłocznie.

Jeżeli naczelnik pozna z nadesłanych pism usprawiedliwiających, że posiedzenie nie byłoby zdolne do powzięcia uchwał, natenczas winien dość wcześnie odwołać posiedzenie i zwołać je ponownie w terminie późniejszym.

§ 17.

Przewodniczy naczelnik lub jego zastępca a w razie przeszkód, dotyczących obu, członek, wyznaczony w tym celu przez naczelnika względnie jego zastępcę.

Wydział jest zdolny do powzięcia uchwał, jeżeli zaproszono prawidłowo wszystkich członków i jeżeli z każdej grupy (służbodawców i ubezpieczonych) przynajmniej 3 członków jest obecnych.

Uchwały wydziału zapadają zwykłą większością głosów. W razie równości głosów a także po za tym wypadkiem wówczas, jeżeli wszyscy członkowie z grupy służbodawców oświadczą się za zdaniem różnem od zdania członków z grupy funkcyjaryuszy, rozstrzyga głos przewodniczącego. Każdemu z obecnych członków wydziału wolno podać do protokołu zdanie swoje, różniące się od uchwały większości.

§ 18.

Pod względem wyboru delegatów na walne zgromadzenie Zakładu pensyjnego należy stosować odpowiednie postanowienia statutu Zakładu pensyjnego.

Za wybranego zastępcę naczelnika uważa się tego, na kogo padła największa ilość głosów; w razie równości głosów rozstrzyga pomiędzy proponowanymi kandydatami los, wyciągnięty przez przewodniczącego.

Wszystkie inne wybory, należące do wydziału, przeprowadza się drogą odrębnych aktów wyborczych członków wydziału z grupy służbodawców z jednej strony, a ubezpieczonych z drugiej strony w ten sposób, iż każda grupa wybiera po połowie wybrać się mających funkcjonariuszy. Za wybranych uważa się tych, na których w obrębie odnośnej grupy padła największa ilość głosów. Pomiedzy temi, którzy uzyskali równą ilość głosów, rozstrzyga los, wyciągnięty przez przewodniczącego.

Wszystkie wybory przedsiębierze się kartkami głosowania, a naczelnik nie głosuje przy wyborach.

§ 19.

Na zgromadzeniach wydziału powinien z reguły być obecny sekretarz i jego zastępca i to z głosem doradczym; jeden z tych obu urzędników ma równocześnie pełnić czynności protokolanta.

Z rozpraw prowadzić należy protokół, który zawierać ma podanie czasu rozpoczęcia i ukończenia posiedzenia, nazwiska wszystkich obecnych, nazwiska członków wydziału, którzy usprawiedliwili swoją nieobecność, porządek dzienny oraz powzięte uchwały z stwierdzeniem stosunku głosów.

Protokół ma być podpisany przez przewodniczącego i protokolanta i udzielony w odpisie Zakładowi pensyjnemu.

§ 20.

Członkowie wydziału sprawują swój urząd jako godność honorową, ale wydatki w gotówce należy im zwracać oraz przyznawać stosowne remuneracje za ewentualne roboty, wymagające większego trudu; remuneracje te oznaczy walne zgromadzenie Zakładu pensyjnego. Aż do powzięcia dotyczącej uchwały nie może wysokość tych remuneracji przekraczać dla naczelników kwoty 2000 K a dla członków wydziału, zajmujących się prowadzeniem interesów, kwot po 1500 K rocznie. W obrębie tych granic ma wydział powziąć uchwałę co do wysokości wynagrodzenia.

b) Komisya rentowa.

§ 21.

Dla wydawania uchwał co do rent i dodatków na wychowanie, należących się według postanowień ustawy, ustanowiona będzie z łona wydziału komisya rentowa. Ta komisya składa się z naczelnika wydziału lub jego zastępcy jako przewodniczącego i z dwóch członków, z których jeden będzie wybrany z jednej a drugi z drugiej grupy wydziału (służbodawcy i funkcjonariusze).

Posiedzenia komisji rentowej odbywają się w miarę potrzeby. Na posiedzenia zaprasza się wszystkich członków komisji przynajmniej na ośm dni przed dniem posiedzenia, a to za pośrednictwem zawiadomienia, którego odbiór ma być potwierdzony i w którym podawać należy w krótkości także roszczenia, co do których ma zapaść uchwała.

Komisya rentowa jest zdolna do powzięcia uchwał jedynie wówczas, jeżeli wszyscy członkowie są obecni.

Przy głosowaniach głosuje także przewodniczący.

Z rozpraw i uchwał komisji rentowych winien sekretarz lub jego zastępca spisać protokół, który ma być podpisany przez przewodniczącego tudzież pisarza.

Gdy nie dojdzie do skutku jednogłośnie uchwała komisji co do przyznania lub odrzucenia pewnego roszczenia do renty lub co do wymiaru renty wreszcie co do odebrania renty, natenczas należy przedłożyć odnośne akta z dołączeniem protokołu wydziałowi kierującemu Zakładem pensyjnego do decyzji.

Członkom komisji rentowej, wybranym przez wydział, należy się wynagrodzenie, którego wysokość oznaczy walne zgromadzenie Zakładu pensyjnego.

c) Główne zgromadzenie.

§ 22.

Zgromadzenie główne składać się będzie z delegatów. Delegaci i ich zastępcy muszą być własnowolnemi członkami Zakładu pensyjnego.

Czynne prawo wyboru posiadają wszyscy ubezpieczeni, należący do biura krajowego, tudzież ich służbodawcy.

Każdy z uprawnionych do wyboru posiada jeden głos. Dotyczy to także służbodawców, posiadających w okręgu biura krajowego kilka przedsiębiorstw, przy których zajęci są ubezpieczeni.

Służbodawcy mają prawo przeniesienia swego prawa wyborczego na pełnomocnika, muszą jednak zawiadomić o tem biuro krajowe.

Okres urzędowania delegatów i ich zastępców wynosi pięć lat.

§ 23.

Celem wyboru delegatów i ich zastępców dzieli się*) wszystkich ubezpieczonych tudzież ich służbodawców na pięć zawodowych ciał wyborczych, stosownie do rodzaju przedsiębiorstwa, w którym ubezpieczeni są zatrudnieni, a mianowicie:

- a) rolnictwo i leśnictwo,
- b) przemysł i rzemiosła,
- c) handel i komunikacje,
- d) wolne zawody.

Jeżeli ubezpieczony dobrowolnie nie ma posady, natenczas przynależność jego do pewnego ciała wyborczego zależy od przedsiębiorstwa, w którym był zajęty w czasie poprzedniego trwania obowiązku ubezpieczenia.

Jeżeli funkcjonaryszce pewnego służbodawcy należą do różnych ciał wyborczych, natenczas wolno służbodawcy wybrać sobie ciało wyborcze, w którym chce wykonać swe prawo wyboru, ma on jednak obowiązek zawiadomienia biura krajowego o dokonanym wyborze.

Na wymienione ciała wyborcze przypada, i to w przypadku:

- a) delegatów,
- b) "
- c) "
- d) "

ubezpieczonych i tyluż delegatów służbodawców.*)

Liczba zastępców ma równać się liczbie delegatów.

§ 24.

Blizsze postanowienia co do zarządzenia i przeprowadzenia wyboru delegatów i ich zastępców zawarte są w §§ 40. do 51.

§ 25.

Zgromadzenia główne są albo zwyczajne albo nadzwyczajne. Zwołuje je naczelnik a odbywają się one w siedzibie biura krajowego.

*) Ilość delegatów względnie zastępców zależy od ilości należących do biura członków w ten sposób, że na każdym tysiąc członków przypada dwóch delegatów względnie dwóch zastępców. Części ułamkowe poniżej tysiąca nie będą uwzględniane. Jeżeli zawodowe ciała wyborcze (a do d) nie obejmują po tysiąc członków, natenczas należy je w opowiedni sposób połączyć.

Ilość delegatów, którzy mają być wybrani, wynosi jednak najmniej trzydzieści a najwyżej sto.

Zwyczajne zgromadzenie główne ma zebrać się najpóźniej na dwa a najwcześniej na sześć tygodni przed każdorazowym upływem okresu urzędowania wydziału.

§ 26.

Nadzwyczajne zgromadzenie główne może być zwołane, ilekroć sprawy tego wymagają, musi ono zaś być zwołane, jeżeli zgromadzenie główne uchwaliło zwołanie lub jeżeli przynajmniej jedna trzecia część delegatów jednej grupy zażąda tego z podaniem powodów. W tych wypadkach ma ono odbyć się najpóźniej w przeciągu sześciu tygodni, licząc od dnia uchwały lub żądania, o ile uchwała głównego zgromadzenia nie postanowi inaczej.

§ 27.

Zwołanie każdego zgromadzenia głównego następuje przynajmniej na trzy tygodnie przedtem przez obwieszczenie czasu zebrania się, lokalu zgromadzenia i porządku dziennego, a to w sposób przepisany w § 3.; w porządku dziennym oznaczyć należy w sposób możliwie dokładny poszczególne przedmioty, co do których ma zapasć uchwała; w szczególności podać należy zamierzone zmiany porządku czynności z wymienieniem istotnej ich treści.

§ 28.

Porządek dzienny głównego zgromadzenia układa naczelnik.

Wnioski członków wówczas tylko obejmie się porządkiem dziennym zgromadzenia głównego, jeżeli wniesiono je na piśmie, i to w razie zwyczajnego zgromadzenia głównego najpóźniej do dnia 1. stycznia tego roku, w którym odbywa się zgromadzenie, zaś w razie nadzwyczajnego zgromadzenia głównego równocześnie z żądaniem jego zwołania (§ 26.).

§ 29.

Zgromadzeniu głównemu przewodniczy naczelnik, w razie przeszkód, zachodzących co do niego, jego zastępca, zaś w razie przeszkód, odnoszących się do obu, członek wydziału, wyznaczony w tym celu przez wydział.

Zgromadzenie główne jest zdolne do powzięcia uchwał, jeżeli w każdej z obu grup (służbodawcy i ubezpieczeni) przynajmniej jedna trzecia część delegatów jest obecna.

W razie, gdyby zgromadzenie główne nie było zdolne do powzięcia uchwał, ma się odbyć

w przeciągu sześciu tygodni drugie zgromadzenie główne z tym samym porządkiem dziennym, które może wówczas w sprawach, objętych tym porządkiem dziennym, powziąć ważne uchwały bez względu na liczbę obecnych. Okoliczność tę należy wyraźnie zaznaczyć w obwieszczeniu zwołania.

Uchwały zapadają bezwzględną większością głosów; do powzięcia uchwał co do zmiany porządku czynności wymaga się większości dwóch trzecich części głosów.

Ważne uchwały mogą zapaść tylko w sprawach, objętych porządkiem dziennym, z wyjątkiem uchwał co do wniosków na zwołanie nadzwyczajnego zgromadzenia głównego.

§ 30.

Wybory, których dokonać ma zgromadzenie główne, odbyć się mają w drodze odrębnych aktów wyborczych służbodawców z jednej strony a ubezpieczonych z drugiej strony, z ich grona. Wyboru dokonywa się pod kierownictwem przewodniczącego za pomocą kartek głosowania w ten sposób, iż każda z obu grup (służbodawcy i ubezpieczeni) wybiera połowę z liczby wybrać się mających.

Wybranymi są ci, którzy w obrębie obu grup uzyskali największą ilość głosów. Pomiędzy temi, którzy otrzymali równą ilość głosów, rozstrzyga los, wyciągnięty przez przewodniczącego.

§ 31.

Z przebiegu każdego zgromadzenia głównego winien sekretarz biura krajowego spisać protokół, w którym podać należy porządek dzienny i stwierdzić prawidłowe zwołanie, zdolność do powzięcia uchwał, zapadłe uchwały i przeprowadzone wybory. Protokół podpisać ma przewodniczący tudzież dwóch z pośród obecnych członków, których on w tym celu wyznaczy, oraz protokolant.

Odpis protokołu należy przedłożyć Zakładowi pensyjnemu.

§ 32.

Zgromadzeniu głównemu zastrzeżone są następujące sprawy:

1. wybór członków wydziału i ich zastępców;
2. wybór czterech asesorów do sądu polubownego i potrzebnych zastępców;
3. uchwalanie porządku czynności ze zastrzeżeniem zgody wydziału kierującego Zakładem pensyjnego i zatwierdzenia rządowego;
4. ustanowienie ewentualnych wynagrodzeń dla delegatów na główne zgromadzenie.

Asesorowie sądu polubownego winni należeć po połowie do grupy służbodawców i ubezpieczonych. Członkowie sądu polubownego nie mogą należeć ani do wydziału kierującego Zakładem pensyjnego ani do wydziału jednego z biur krajowych ani też pozostawać w służbie zakładu.

d) Komisya zawiadowcza.

§ 33.

Komisya zawiadowcza składa się z naczelnika lub jego zastępcy, jako przewodniczącego, z dwóch członków wydziału, zamieszkałych w siedzibie biura krajowego lub w bezpośrednio najbliższej okolicy i z kierującego urzędnika (sekretarza) biura krajowego tudzież jego zastępcy; obaj ci urzędnicy mają tylko głos doradczy.

Z pośród członków komisji zawiadowczej musi jeden należeć do grupy służbodawców a drugi do grupy ubezpieczonych. Wybiera ich corocznie wydział na swoim pierwszym posiedzeniu.

§ 34.

Komisya zawiadowcza odbywa posiedzenia w miarę potrzeby.

Uchwały mogą być powzięte tylko w obecności wszystkich członków i jednomyślnie. Jeżeli uchwała nie przyjdzie do skutku, natenczas należy odstąpić sprawę wydziałowi.

§ 35.

Komisya zawiadowcza załatwia następujące sprawy biura krajowego:

1. uchwała wszystkie zarządzenia, dotyczące wymiaru i ściągania premii, kontroli nad obowiązkiem ubezpieczenia i zgłaszania się, zapłatą premii i pobierającymi renty,
2. stawia wnioski co do urządzenia agencji miejscowych.

Do komisji tej należy dalej załatwianie czynności, które Zakład pensyjny przekaze ewentualnie biurowi krajowemu.

§ 36.

Członkom komisji zawiadowczej należy się wynagrodzenie, którego wysokość ustali walne zgromadzenie Zakładu pensyjnego na wniosek biura krajowego.

e) Płatni urzędnicy.

§ 37.

Płatnych urzędników biura krajowego należy zaprzysiądz i zobowiązać według formularza, dołączonego do statutu Zakładu pensyjnego; urzędnicy ci podlegają władzy dyscyplinarnej naczelnika.

Stałych urzędników i stałą służbę mianuje i oddala wydział kierujący Zakładem pensyjnego po zniesieniu się z wydziałem biura krajowego, prowizorycznych zaś urzędników komisya zawiadowcza, wreszcie pomocnicze siły kancelaryjne i prowizoryczną służbę sekretarza stosownie do norm, wydanych w tym względzie przez wydział. Legitymacye stałych urzędników stanowi dekret nominacyjny.

§ 38.

Do kierującego urzędnika biura krajowego (sekretarza) należy administracyjne kierownictwo spraw w myśl porządku czynności i udzielonych mu szczególnych wskazówek.

On jest organem, który wykonywać ma uchwały i zarządzenia, powzięte względnie wydane przez główne zgromadzenie, wydział, komisję zawiadowczą i rentową, tudzież zarządzenia Zakładu pensyjnego i który załatwiać ma sprawy bieżące.

Sekretarz ma prawo postanowienia sposobu załatwiania tych spraw, odpowiada jednak wobec wydziału i Zakładu pensyjnego za ich przeprowadzenie na czasie i w sposób zgodny z stanem rzeczy. Sekretarz obowiązany jest do uczestniczenia w obradach głównego zgromadzenia, wydziału i komisji, a to z głosem doradczym, dalej do spisywania protokołów, do referowania spraw, należących do zakresu jego zawodowej działalności, i do stawiania wniosków, które uważa za potrzebne.

Sekretarz ma prawo przyjmowania pomocniczych sił pisarskich i prowizorycznej służby w granicach norm, ustalonych przez wydział tudzież prawo ich oddalania, dalej prawo postawienia wobec naczelnika wniosku wytoczenia postępowania dyscyplinarnego przeciw urzędnikom stałym i prawo zawieszenia ich w służbie aż do rostrzygnięcia wydziału kierującego Zakładem pensyjnego.

Sekretarz winien urządzać ajencye miejscowe i nadzorować je niezależnie od prawa nadzoru, służącego Zakładowi pensyjnemu.

W razie przeszkód, dotyczących osoby sekretarza, winien zastępować go we wszystkich sprawach, do niego należących, urzędnik biura krajowego, wyznaczony w tym celu przez wydział kierujący Zakładem pensyjnego.

f) Ajencye.

§ 39.

O ile otworzone będą ajencye miejscowe, można przekazać im następnne obowiązki:

1. Przyjmowanie zgłoszeń do ubezpieczenia i wymeldowań.

2. Wydawanie dokumentów ubezpieczenia i karti członkostwa.

3. Przyjmowanie doniesień o zmianach, podlegających obowiązkowi donoszenia.

III. Zarządzenie i przeprowadzenie wyboru delegatów na główne zgromadzenie.

§ 40.

Wybór zarządza i przeprowadza komisya wyborcza, składająca się z naczelnika, jako przewodniczącego, i z czterech członków, wybranych przez wydział z jego grona.

Z pośród wybranych członków komisji musi połowa należeć do grupy służbodawców, a druga połowa do grupy ubezpieczonych.

Rozpisanie wyborów, w którym podać należy miejsce, dzień i godzinę wyboru oraz ilość delegatów, przychodzących do wyboru w poszczególnych ciałach wyborczych, nastąpić ma w sposób przepisany w § 3. co najmniej na cztery tygodnie przed wyznaczonym dniem wyboru. Równocześnie z rozpisaniem wyborów należy wyłożyć spis członków (kataster wyborców), celem umożliwienia członkom przeglądu.

§ 41.

Równocześnie z rozpisaniem wyborów należy przesłać każdemu służbodawcy względnie jego pełnomocnikowi jedną kartkę głosowania dla samego służbodawcy a po jednej kartce głosowania dla każdego z zajętych u niego ubezpieczonych.

Służbodawca względnie jego pełnomocnik obowiązany jest doręczyć bezzwłocznie poszczególnym ubezpieczonym przeznaczone dla nich kartki głosowania.

Dobrowolnie ubezpieczonym należy przesłać kartki głosowania wprost.

Kartki głosowania dla służbodawców z jednej strony a ubezpieczonych z drugiej strony mają być wygotowane w różnych barwach.

§ 42.

Kartki głosowania mają być sporządzone tak, aby można je zamknąć i winny być zaopatrzone w odcinek, dający się odłączyć.

Biuro krajowe winno uwidocznnić na kartkach głosowania przez wyciśnięcie pieczętą ciał wyborcze, miejsce, dzień i godzinę aktu wyborczego tudzież liczbę delegatów, która ma być wybrana.

Odcinek winien zawierać oznaczenie ciała wyborczego, nazwisko wyborcy, numer karty członkostwa lub dokumentu ubezpieczenia.

Obok tych wpisów, które ma uskutecznić biuro krajowe, należy wycisnąć pieczęć tegoż.

§ 43.

Przy wygotowaniu kartek głosowania należy uwzględnić wszystkich członków, zapisanych w listach członków, uzupełnionych aż do czasu, poprzedzającego o trzy dni rozpisanie wyborów.

Ewentualne reklamacje w sprawach wyborczych przesłać należy komisji wyborczej co najmniej na dwa tygodnie przed dniem wyboru a komisja ta ma wydać co do nich dość wczesnie ostateczne rozstrzygnięcie.

§ 44.

Członkowie wykonują swe prawo wyborcze w ten sposób, iż każdy z nich wpisuje do kartki głosowania nazwiska tyłu członków, którzy w myśl § 22. mogą być wybrani, ilu delegatów ma być wybranych przez odnośne ciało wyborcze; obok nazwisk kandydatów należy podać ich zatrudnienie i mieszkanie.

§ 45.

Wypełnione kartki wyborcze należy oddać komisji wyborczej w dniu wyborów, w czasie na ten cel wyznaczonym.

Przesłanie kartek wyborczych do komisji wyborczej przez pocztę jest dopuszczalne, jednakowoż przesyłka musi być opłacona i nadejść w ciągu czasu, wyznaczonego na oddawanie głosów.

§ 46.

Z upływem godziny, wyznaczonej na oddawanie głosów, winna komisja przystąpić do skrutynium.

Skrutynium przeprowadzić należy oddzielnie dla każdej grupy (służbodawcy i ubezpieczeni) i dla każdego ciała wyborczego, a w tym celu naprzód odpowiednio uporządkować oddane kartki głosowania.

Po uporządkowaniu należy porównać oddane kartki głosowania — nie odłączając jednak odcinków — z spisami uprawnionych do głosowania, zestawionemi oddzielnie według obu grup i według ciał wyborczych. W liście wyborców należy uwidocznnić oddanie kartki głosowania.

Gdyby na tej podstawie okazało się, iż za jednego wyborcę oddano dwie lub więcej kartek głosowania, natenczas należy wszystkie te kartki

głosowania uważać za nieważne i wyłączyć bez otwarcia.

Od innych kartek głosowania należy następnie oddzielić odcinki legitymacyjne. Po stwierdzeniu tej okoliczności przez komisję wyborczą przystępuje się do otwarcia tych kartek głosowania.

Przy obliczaniu głosów nie uwzględnia się kartek głosowania, które wpłynęły po upływie wyznaczonej godziny i tych, których nie wydało biuro krajowe, tudzież głosów, opiewających na osobę, która nie może być wybraną, lub nie oznaczających dokładnie wymienionej tamże osoby. Rozstrzygnięcie w tym względzie należy do komisji wyborczej, a odnośne uchwały jej zapadają bezwzględna większością głosów. Przewodniczący komisji wyborczej głosuje tylko w razie równego podziału głosów i rozstrzyga w takim razie głosem swoim.

Jeżeli która z kartek głosowania zawiera więcej nazwisk, aniżeli wynosi liczba delegatów, których odnośne ciało wyborcze ma wybrać, natenczas należy pominąć ostatnie nazwiska, umieszczone ponad tę liczbę na kartce głosowania.

§ 47.

Dwaj członkowie komisji mają prowadzić każdy osobną listę głosowania co do osób, które otrzymały głosy w odnośnej grupie i w odnośnym ciele wyborczem; w liście tej należy obok nazwisk poszczególnych kandydatów liczyć w porządku bieżącym głosy, które na nich padły. Obie listy głosowania muszą zgadzać się z sobą; gdyby niezgodność mogła wyrzucić wpływ na wynik wyborów, należy powtórzyć skrutynium.

§ 48.

Z pośród wszystkich kandydatów, wymienionych przez służbodawców jednego ciała wyborczego, uważa się za wybranych delegatami tych, na których padła największa ilość głosów, a za wybranych zastępcami tych, którzy otrzymali największą ilość głosów po wybranych delegatach.

Również z pośród wszystkich kandydatów, wymienionych przez ubezpieczonych jednego ciała wyborczego, uważa się za wybranych delegatami tych, na których padła największa ilość głosów, a za wybranych zastępcami tych, którzy otrzymali największą ilość głosów po wybranych delegatach.

Pomiędzy temi, którzy uzyskali równą ilość głosów, rozstrzyga los, wyciągnięty przez przewodniczącego komisji wyborczej. Zastępców, wybranych w poszczególnych ciałach wyborczych, uszeregować należy w każdej z obu grup (służbodawcy i ubezpieczeni) według ilości głosów, które na nich przypadają; w razie równości głosów rozstrzyga co do porządku następstwa los, wyciągnięty przez przewodniczącego komisji wyborczej.

§ 49.

Sekretarz spisuje protokół z przebiegu aktu wyborczego, który ma być podpisany przez wszystkich członków komisji wyborczej i przez protokolanta.

Protokół winien obejmować wszystkie ważne zdarzenia, jakie miały miejsce przy wyborze, w szczególności rozstrzygnięcia wydane przez komisję wyborczą, wynik przeprowadzonego głosowania oraz spis, podający delegatów i ich zastępców, wybranych w każdej grupie (służbodawcy i ubezpieczeni) i w każdym ciele wyborczym tudzież kolejny porządek zastępców (§ 48.).

Odpisy protokołu przesłać należy bezzwłocznie wydziałowi kierującemu Zakładem pensyjnego i właściwej politycznej władzy krajowej.

§ 50.

Wybranych delegatów należy zawiadomić pisemnie o wyborze, który na nich padł, i prosić, aby zawiadomili naczelnika o przyjęciu lub zrzeczeniu się wyboru.

W razie przyjęcia wyboru należy doręczyć delegatowi kartę legitymacyjną, podpisaną przez naczelnika i zaopatrzoną pieczęcią biura krajowego, w której oprócz nazwiska i mieszkania delegata podać należy grupę (służbodawcy i ubezpieczeni) i ciało wyborcze, które on zastępuje, tudzież trwanie okresu urzędowania.

Udział w głównym zgromadzeniu dozwolony jest tylko za okazaniem karty legitymacyjnej.

W razie, gdyby wyboru nie przyjęto lub gdyby delegat złożył mandat przed upływem okresu urzędowania albo gdyby mandat zgwał wskutek utraty wybieralności (§ 22.), natenczas winien naczelnik powołać na pozostały okres urzędowania z tej grupy (służbodawcy i ubezpieczeni) i z tego ciała wyborczego, do których delegat należał, zastępcę najbliższego stopniem i zarządzić doręczenie temuż karty legitymacyjnej.

§ 51.

Gdyby w ciągu okresu urzędowania zastąpienie delegatów przez zastępców, o którym mowa w § 50., nie dało się już przeprowadzić z powodu braku tych ostatnich, natenczas należy liczbę delegatów i zastępców, ustanowioną z początkiem okresu urzędowania, uzupełnić w drodze wyboru.

Przepisy poprzedzających paragrafów mają analogiczne zastosowanie pod względem przeprowadzenia takich wyborów dodatkowych.

IV. Postanowienia przejściowe.

§ 52.

Członków pierwszego wydziału mianuje Minister spraw wewnętrznych; ich legitymację stanowi dekret nominacyjny. Okres urzędowania kończy się z ukonstytuowaniem nowo wybranego wydziału przez pierwsze zwyczajne zgromadzenie główne.

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Część XXXII. — Wydana i rozesłana dnia 7. kwietnia 1908.

Treść: *N* 64. Rozporządzenie, dotyczące jednostek giełdowych papierów notowanych na giełdach swojskich (wiedeńskiej, praskiej i tryesteńskiej), jako podstawy wymiaru podatku od obrotu papierów kredytowych.

64.

Rozporządzenie Ministerstwa skarbu z dnia 30. marca 1908.,

dotyczące jednostek giełdowych papierów notowanych na giełdach swojskich (wiedeńskiej, praskiej i tryesteńskiej), jako podstawy wymiaru podatku od obrotu papierów kredytowych.

Ponieważ od wejścia w życie rozporządzenia z dnia 21. lutego 1907., Dz. u. p. Nr. 47., którym ustanowiono jednostki giełdowe, służące za podstawę do wymierzania podatku od obrotu papierów wartościowych, notowanych na giełdach swojskich (wiedeńskiej, praskiej i tryesteńskiej), dopuszczono na giełdach tych niektóre papiery wartościowe, dotąd nie notowane, do notowania a niektóre zaprzestano notować, przeto Ministerstwo skarbu postanawia na zasadzie upoważnienia, nadanego mu

w § 4., l. 2., ust. 3. ustawy z dnia 9. marca 1897., Dz. u. p. Nr. 195., o opodatkowaniu obrotu papierów wartościowych (podatek giełdowy), ogłosić w miejsce załączników, obwieszczonych rozporządzeniem z dnia 21. lutego 1907., Dz. u. p. Nr. 47., następujące, nowo wygotowane załączniki A do C, podające warunki zawierania interesów co do jednostki giełdowej papierów, notowanych na giełdach swojskich, które rozstrzygają pod względem wymiaru podatku giełdowego.

O ile według powołanej ustawy obrót pieniężny nie stanowi podstawy opodatkowania, uchodzi co do wszystkich papierów wartościowych, niewymienionych w tych załącznikach, imienna kwota 5.000 zł. w. a. czyli 10.000 K za jednostkę giełdową.

Rozporządzenie to nabiera mocy obowiązującej w dniu 15. kwietnia 1908.

Korytowski wlr.

Załącznik A,

podający warunki zawierania interesów na giełdzie wiedeńskiej pod względem jednostki giełdowej papierów wartościowych, notowanych na tej giełdzie.

Uwaga wstępna. Dla papierów wartościowych, notowanych na giełdzie wiedeńskiej, których nie objęto poniżej umieszczonym spisem, uchodzi za jednostkę giełdową kwota imienna 5000 zł. a. w. czyli 10.000 K.

Nazwa papierów	Jednostka giełdowa wynosi:	Nazwa papierów	Jednostka giełdowa wynosi:
A. Ogólny dług państwowy.		Kwota imienna:	
Losy z r. 1860. po 500 zł. w. a. 4% . . .	2.500 zł. w. a.	Kolejowe obligacye pierwszeństwa, objęte przez państwo do spłacenia.	
„ „ „ 1860. po 100 „ „ „ 4% . . .	2.500 „ „ „	Kolei Albrechta 300 zł. sr. 5%	5.100 zł. srebr.
„ „ „ 1864. po 100 „ „ „	2.500 „ „ „	detto 200 „ złot. = 400 M. =	
„ „ „ 1864. po 50 „ „ „	2.500 „ „ „	20 £ = 500 fr. 5% . . .	5.000 zł. złotem
Listy zastawne dóbr państwowych 120 zł. w. a. (300 fr.)	25 sztuk	Kolei zach. czeskiej em. 1885 M. 4% . . .	10.200 marek
		Kolei Elżbiety 600 i 3.000 mk.	10.200 „
		detto 400 i 2.000 „ wol. od pod.	10.000 „
		Moraw.-śląsk. kolei centr. 600 i 3000 K.	10.200 K
		Pilz.-brzeż., wol. od pod., 150 zł. srebr. .	5.100 zł. w. a. sr.
		Kolei Rudolfa (dobra sk. sol.) M.	5.000 zł. złotem
B. Państwowy dług królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.		C. Państwowy dług krajów Korony węgierskiej.	
Austr. renta złota, wol. od pod., w zł. 4%	5.000 zł. złotem	Węg. renta złota 4%	5.000 zł. złotem
Kolejowe zapisy długu państwa.		„ oblig. poż. p. w zł. na reg. Żel. Br. K	12.000 K
Kolei Elżbiety w złocie, wol. od pod., po 10.000 zł. 4%	5.000 zł. złotem	„ pożyczka premiowa po 100 zł. . . .	2.500 zł. w. a.
		„ detto po 50 zł.	2.500 „ „ „
		„ oblig. prem. regul. Cisy i Szeg., podl. los., w. a.	2.500 „ „ „
Akcye kolejowe, przestemplowane na obligacye długu państwa.			
Kolei Elżbiety 200 zł. m. k.	25 sztuk		
detto Linc-Budziej. 200 „ w. a. sr.	25 „		
detto Salch.-Tyr. 200 „ „ „ „	25 „		
Kolei Kremskiej 200 i 2.000 K	25 „		

Nazwa papierów	Jednostka giełdowa wynosi:	Nazwa papierów	Jednostka giełdowa wynosi:
	Kwota imienna:		Kwota imienna:
D. Inne pożyczki publiczne.			
Pożycz. miasta Wiednia (srebro lub złoto) z r. 1874. 5%	5.000 zł. złotem	Kolei północno-zachod. austr., lit. C, em. 1903 w mark. 3½%	10.000 marek
Renta włoska 100 lirów 3¾%	10.000 lir. kap.	Kolei ostrawsko-friedlandzkiej K 4%	10.200 K
Rosyjska pożyczka państw. z r. 1906. 5%	9.480 koron	Kolei prasko-duche. em. 1896 w mar. 3%	10.200 marek
Bułgar. pożycz. hip. państw. z r. 1892. w zlocie " pożycz. (tyt.) państw. z r. 1902.	5.000 zł. złotem 10.000 fr.	Spółki kolei państwowych fr. 3%	25 sztuk
Bułgar. państw. pożyczka w zlocie 1907. 4½%	9.520 K	detto em. 1874 fr. 3%	25 "
Turecki konw. dług państw. z r. 1903 4%	12.500 fr.	detto X. em. 1885 fr. 3%	25 "
		detto sieć uzupeł. fr. 3%	25 "
		detto 500 frank. = 405 M. 4%	25 "
		detto em. 1895 w m. 3%	10.000 marek
		detto I. em. zł. złotem 5%	5.000 zł. złotem
		detto II. em. 1874 zł. zlot. 5%	5.000 " "
		detto (Berno-Rossice) 5%	5.100 zł. srebr.
		detto em. 1883 w m. 4%	10.000 marek
		Sp. kolei połud., styczeń-lipiec fr. 3%	25 sztuk
		detto kwiecień-paźdz. fr. 3%	25 "
		detto 500 fr. = 405 M. 4%	25 "
		detto zł. srebr. lub zlot. 5%	5.000 zł. złotem
		detto w markach 4%	10.000 marek
		Poż. pierw. zjed. kol. żel. węg. w m. 4½%	10.000 "
E. Listy zastawne, obligacje pożyczek gminnych i kolejowych tudzież obligacje bankowe.			
Banku kred. ziem. cent., austr. 34 l. los. 150 zł. sr. op. w zł. 2%	5.100 zł. srebr.		
Banku kred. ziem. cent., austr. 34 l. los. 300 marek 2¼%	5.100 zł. złotem		
Poż. ks. Schwarzenberga w markach 4%	10.000 marek		
F. Obligacje pierwszeństwa kolei żelaznych.			
Kolei duchc.-podmok. I. em. 1869 srebr. w. a. 5%	5.100 zł. w. a. s.		
Kolei duchc.-podmok. II. em. 1871 srebr. w. a. 5%	5.100 " " " "		
Kolei duchc. podmok. III. em. 1874 zlot. 5%	5.100 zł. złotem		
Kolei duchc.-podmok. em. 1891 zł. srebr. 4%	5.100 zł. w. a. s.		
Kolei duchc.-podmok. em. 1891 w mark. 4%	10.200 marek		
Kolei kosz.-bogum. em. 1889 w m. 4%	10.000 "		
detto em. 1891 " " 4%	10.000 "		
Sp. kolei lwow.-czern.-jasskiej em. 1884 srebr. 4%	5.100 zł. w. a. s.		
Sp. kolei lwow.-czern.-jassk. wol. od pod. em. 1884 srebr. 4%	5.100 " " " "		
Kolei północno-zachod. austr., lit. C, em. 1874 w mark. 5%	10.200 marek		
Kolei północno-zachod. austr., lit. C, em. 1874 w mark. konwert. 3½%	10.200 "		
		G. Obligacje innych przedsiębiorstw przewozowych.	
		Sp. żegl. par. na Dunaju 400 i 10.000 M. 4%	10.000 marek
		Sp. żegl. parow. na Dunaju em. 1886 M. 4%	10.000 "
		Lloyda austr. em. 1881 po 500 zł. zł. 5%	5.000 zł. złotem
		" em. 1882 po 500 zł. zł. 5%	5.000 " "
		" " 1884 po 500 " " 4½%	5.000 " "
		" " 1887 po 500 " " 4%	5.000 " "
		" " 1895 po 1000 i 5000 zł. zlotem 4%	5.000 " "
		H. Obligacje spółek przemysłowych.	
		Sp. gór. austr. alp. 500, 2.500, 12.500 fr. 4½%	12.500 fr.
		Spółki kop. węgla w Terbowlu em. 1883 500 fr. = 200 zł. złotem 5%	5.000 zł. złotem

Nazwa papierów	Jednostka gieldowa wynosi:	Nazwa papierów	Jednostka gieldowa wynosi:
Kwota imienna: Spółki kop. węgla w Terbowlu em. 1889 500 fr. = 200 zł. złotem 4% 5.000 zł. złotem Spółki kop. węgla w Terbowlu em. 1893 500 fr. = 200 zł. złotem 4% 5.000 „ „		K. Akcje przedsiębiorstw przewozowych. „Adria“, kr. węg. Sp. żegl. 25 sztuk Kolei uściecko-cieplickiej 5 sztuk Austr.-belg. Spółki kolei żelaznej 25 sztuk Kolei Barcs-Pakracz akc. pierwsz. 25 „ Spółki ruchu kolei orient. 25 „ Kolei północno-czeskiej 25 „ Kolei bożeńsko-merańskiej, c. k. uprz. 25 „ Spółki kolei lokalnej berneńskiej 25 „ Kolei lokal. bukowińskich akc. pierw. 25 „ detto akcje zakład. 25 „ Kolei busztiehradzkiej 5 sztuk detto (lit. B) 25 sztuk Spółki austr. żegl. par. na Dun., I. c. k. up. 10 sztuk Kolei duchcowsko-podmokielskiej 25 sztuk Zjedn. społ. żegl. po Łabie 5 sztuk Kolei północnej Ferdynanda 5 „ Kolei fryulskiej akc. pierwsz. 25 sztuk Kolei pięciokość.-barskiej 25 „ Sp. kol. na Gaisberg akc. pierwsz. 25 „ Kolei Gleisdorf-Weiz akc. pierwsz. 25 „ Spółki kolej. i gór. gradec-köflach. 25 „ Spółki kolei kahlenb. (system Rigi) 25 „ Kolei koszycko-bogumińskiej 25 „ Kolei lwow.-bełzec. (tomaszow.) akc. pierw. 25 „ Spółki kolei lwowsko-czern.-jasskiej 25 „ Kolei lokal. Lwów-(Kleparów) Jaworów, akc. pierw. 25 „ Kolei Leoben-Vordernberg 25 „ Lloyd austr. 25 „ Kolei lokalnej Mori-Arco-Riva, akc. pierw. lit. A 25 „ Kolei lokalnej Mori-Arco-Riva, akc. pierw. lit. B 25 „ Kolei lokalnej Mori-Arco-Riva, akc. pierw. zakł. 25 „ Kolei półn.-zach. austr. 25 „ detto (lit. B) 25 „ Kolei lokal. wsch.-galic. akc. pierwsz. 25 „ Kolei ostrawsko-frydlandzkiej 25 „ Kolei prasko-duchcowskiej 25 „	
I. Losy rozmaite.			
<i>a) Losy oprocentowane.</i>			
Zakł. kred. ziem., pow., austr., obl. prem. em. 1880 po 100 zł. w. a. 3%	25 sztuk		
Zakł. kred. ziem., pow., austr., obl. prem. em. 1889 po 100 zł. w. a. 3%	25 „		
Losy regul. Dunaju z r. 1870. po 100 zł. w. a. 5%	25 „		
Banku hipot. węg., obl. prem. po 100 zł. w. a. 4%	25 „		
Pożyczki prem. serb. po 100 fr. 2%	25 „		
<i>b) Losy bezprocentowe.</i>			
Bazyliki budap. (bud. katedry) 5 zł. w. a.	50 sztuk		
Zakładu kredyt. dla handlu i przemysłu 100 zł. w. a.	25 sztuk		
Clary'ego 40 zł. m. k.	10 sztuk		
Pożyczki miasta Insbruku 20 zł. w. a.	25 sztuk		
Pożyczki loter. krakowskiej 20 zł. w. a.	25 „		
Pożyczki prem. lublańskiej 20 zł. w. a.	25 „		
Gminy miasta Budy 40 zł. w. a.	25 „		
Palfy'ego 40 zł. m. k.	10 sztuk		
Austr. towarz. Czerwonego Krzyża 10 zł. w. a.	25 sztuk		
Węgier. towarz. Czerwonego Krzyża 5 zł. w. a.	50 sztuk		
Fundacyi Rudolfa 10 zł. w. a.	25 sztuk		
Salma 40 zł. m. k.	10 sztuk		
Pożyczki prem. salcburskiej 20 zł. w. a.	25 sztuk		
Tureck. pożycz. kol. obl. prem. po 400 fr.	25 „		
Losy komun. wiedeńsk. z r. 1874. 100 zł. w. a.	25 „		
Cedule losowe 3% oblig. premiov. zakł. kred. ziem. em. 1880	25 „		
Cedule losowe 3% oblig. premiov. zakł. kred. ziem. em. 1889	25 „		
Cedule losowe 4% obl. premiov. banku hipot. węgier.	25 „		

Nazwa papierów	Jednostka gieldowa wynosi:	Nazwa papierów	Jednostka gieldowa wynosi:
Kolei prasko-duchcowskiej, akcje pierwsz.	25 sztuk	Banku hipot. austr.	25 sztuk
Kolei liberecko-jablonecko-tannwaldzkiej akcje pierwsz.	25 „	detto węgier.	25 „
Kolei liberecko-jablonecko-tannwaldzkiej akc. zakład. lit. A	25 „	Banku hipot. kraj. kroac.-slaw.	25 „
Kolei liberecko-jablonecko-tannwaldzkiej akc. zakład. lit. B	25 „	Banku dla krajów austr. (Länderbanku)	25 „
Spółki salcb. kolei żel. i tramw.	25 „	Banku kraj. bośn.-herc.	25 „
Spółki kolei państwowych	25 „	Banku kred. roln. dla Czech	25 „
Spółki kolei południowej	25 „	Banku lombard. i eskont. wied.	25 „
Kolei łącz. połudn.-półn. niemieckiej	25 „	Banku handl. i przem. w Mor. Ostrawie	25 „
Kolei w dolinie Samoszy, akcje pierwsz.	10 sztuk	Spółki akc. kant. weks. „Merkur“	25 „
Międzyn. akc. Towarz. przew.	25 sztuk	Banku górno-austr. i salcburskiego	25 „
Kolei Überetsch, akc. pierwsz.	5 sztuk	Banku austr.-węgier.	5 sztuk
Kolei zach. węg. (Stuhlw.-Raab-Grac)	25 „	Węg. banku roln. i rent., Sp. a.	25 sztuk
Kolei Wiedeń-Pottendorf-Wr.-Neustadt	25 „	Węg. handl. sp. akc.	25 „
Spółki akc. wied. kolei lokal.	25 „	Węg. powsz. sp. akc. kas oszcz. w Buda- peszcie	10 sztuk
Kolei Uście-Cieplice, dow. uczest.	5 sztuk	Centr. kraj. węg. kasy oszcz.	10 sztuk
Spółki akc. kolei państw., dow. uczest.	25 sztuk	Banku Union	25 sztuk
L. Akcje banków.		Banku Union, czeskiego	25 „
Banku anglo-austr.	25 sztuk	Banku ojczystego, sp. akc. w Budapeszcie	25 „
Stowarzyszenia bankowego wiedeńskiego	25 „	Banku obrotowego, powszechnego	25 „
Banku esk. i weksl. bielsko-bialskiego	25 „	Živnostenská banka	25 „
Zakładu kred. ziem. austr.	25 „	Zakłady ubezpieczeń.	
Banku przemysł. czeskiego	25 „	Sp. akc. „Allianz“ ubezp. na życie i rent	25 sztuk
Banku kred. ziem. central. austr.	25 „	Sp. akc. „Anker“ ubezp. na życie i rent	5 sztuk
Banku hip. centr. węg. kas oszcz. t. s. a.	10 sztuk	„Assicurazioni generali“	5 sztuk
Banku komerc. węg. w Peszcie	5 sztuk	Spółki akc. austr. ubezpiecz. „Donau“	25 sztuk
Zakładu kred. dla handlu i przem.	25 sztuk	Spółki akc. peszt. ubezpiecz. „Foncière“	25 „
Banku kred. węgier. powsz.	25 „	Sp. akc. węg. ubez. od gradob. i kontras.	25 „
Zakł. kr. austr. dla przeds. kom. i z. pub.	25 „	Sp. ubezp. od gr. i kontras. „Meridionale“	25 „
Banku depoz. powsz.	25 „	Sp. ubezp. „Phönix“ austr., c. k. uprz.	25 „
Banku eskont. czeskiego	25 „	Spółki kontrasekuracyjnej wiedeńskiej	25 „
detto morawskiego	25 „	Spółki kontrasekuracyjnej „Securitas“	10 sztuk
Banku eskont. maryborskiego	25 „	Sp. I. austr. powsz. ubezp. od wypadków	5 „
Banku eskont. styryjskiego, c. k. uprz.	25 „	Sp. międzyn. akc. ubezp. od wypadków	5 „
Towarz. eskont. dolno-austr.	25 „	Zakładu wied. ubezp. na życie i rent	25 sztuk
detto i banku weksl. węg.	25 „	Spółki asekuracyjnej wiedeńskiej	25 „
Galic. banku hip. akcyj.	25 „	M. Akcje przedsiębiorstw prze- mysłowych.	
detto banku dla handlu i przem.	25 „	Spółki akc. wyřębu drzewa i tartaku paro- wego przedtem firmy P. i C. Goetz et Co. w Bukareszcie	20 sztuk
Stowarz. żyr. i kas. wied.	25 „		

Nazwa papierów	Jednostka giełdowa wynosi:	Nazwa papierów	Jednostka giełdowa wynosi:
Spółki akc. fabr. em. i met. „Austria“	25 sztuk	Sp. akc. fabr. wag. i masz. w Gracu J. W.	25 sztuk
Spółki budown. powszech. austr.	25 „	Spółki akc. fabr. gum., austr.-ameryk.	25 „
detto I. pow. Stow. urzęd.	25 „	Fabr. nab. kap. i met. w Hirtenbergu	25 „
Towarz. budow. dolno-austr.	25 „	Spółki akc. handlu drzewem	25 „
Browarn. spółki akc. (Schellenhof)	25 „	Spółki akc. hotel. pierw. wiedeń.	25 „
Bosn. fabr. amon. i sody S. A. I.	25 „	Hutter i Schrantz, Sp. akc. fabr. sit. i filcu	25 „
Bern. sp. akc. browar. i fabryk. siodu I.	25 „	Fabr. spir. i chem. pr. sp. akc. w Młod. Bo-	
detto a. fabryk. świec i mydła	25 „	lesławiu	25 „
detto fabrykacyi maszyn	25 „	Przędzalni i tkalni juty, I. austr.	25 „
detto wyrobu towar. wełn.	25 „	Fabryki kabli i Sp. ak. przem. drut.	25 „
Spółki kopal. węgla w Moście	25 „	Przędzalni i tkal. baweł. w Kleinmünchen	25 „
Spółki akc. browaru w Brunn	25 „	Stowarzyszenia przemysłu węglowego	25 „
Spółki akc. dynamitu Nobla	25 „	Spółki akc. fabr. cementu w Königshofie	25 „
Spółki przem. żel. i stal. w Egypcie	25 „	Spółki węgl. w Łańkowicach	25 „
Zakładu austr. kom. kolej.	25 „	Fabryki cukru lipn.-brzecl. Sp. akc.	25 „
Spółki akc. węgl. kom. kolej.	25 „	Fabryka cem. portl. w Lengenfeld, Sp. a.	20 sztuk
Spółki wypoż. wozów kolej., pierwszej	25 „	Leykam-Josefsthal	25 sztuk
Spółki akc. fabr. wyr. żel. Szoproń-Grac	20 sztuk	Browaru w Liesing	25 „
Fabr. pap. i sp. nakłd. Elbemühl	25 sztuk	Browaru akc. i fabr. siodu w Lincu	25 „
Towarz. elektr. powsz. austr.	25 „	Spółki akc. cukrow. w Lobosicach	25 „
detto międzynarod.	25 „	Spółki akc. fabr. lokomot., wiedeń.	25 „
detto S. a. zjednocz.	25 „	detto przedt. G. Sigla w Wr.-	
detto akc. powsz. budapeszt.	25 „	Neustadt	25 „
detto węgier.	25 „	Spółki akcyj. brow. i fabr. siodu w Mor.	
Spółki elektr. i tramw. w Czerniowcach	25 „	Ostrawie	25 „
Braci Enderlin fabr. druk. i mech. tkac-		Spółki akc. bud. m. Branda i Lhuilliera	25 „
twa	25 „	detto „ „ „ „ „ „ „	
Tkalni i apretury w Felixdorfie	25 „	akcje pierwszeństwa	25 „
Felten & Guillaume, fabr. elektr. kabli,		Spółki akc. bud. m. Daněk i C. w Pradze	25 „
Sp. akc.	25 „	Spółki akc. fabryki masz. G. N. Heid	25 „
Fabryki fezów, austr. sp. akc.	25 „	Spółki akc. hotel. „Metropole“	25 „
Spółki akc. galic. naft. karpac. przedtem		Towarz. gór. austr. alpej.	25 „
Sp. gór. i hut.	20 sztuk	„Moravia“, Sp. a. browarów i wyrobu	
Towarz. gazow., powsz. austr. węgl.	10 sztuk	siodu	25 „
Austr. Sp. akc. oświatl. gaz.	10 sztuk	Towarz. przem. żelaz. nadragkiego	25 „
Towarz. przemysł. gazow. wiedeń.	10 sztuk	Spółki akc. fabr. wag. w Nesselsdorfie	25 „
Huty szklane, przedt. J. Schreiber &		Spółki akc. fabr. papieru w Nettingsdorf	25 „
Neffen, Sp. a.	10 sztuk	Spółki akc. fabr. papieru w Neusiedl	25 „
Fabryki cementu portl. w Holeszowie	25 sztuk	Spółki półn. czesk. kop. węgla	25 „
Spółki akc. browar. w Göss	25 „	Spółki akc. półn. węgl. zjedn. kop. węgla	25 „
Sp. akc. kop. węgla w Gran-Szászvár	25 „	Spółki akc. hutn. i gór. górno-węgl.	25 „
Browaru akc. gradec., pierw. (Schreiner)	10 sztuk	Towarz. przem. olejnego	25 „

Nazwa papierów	Jednostka giełdowa wynosi:	Nazwa papierów	Jednostka giełdowa wynosi:
Fabr. wapna hidraul. i cementu portland. w Perlmoos	25 sztuk	Fabr. kob. i mater. mebl. F. H. i syn.	25 sztuk
Browaru akc. w Pilźnie, pierw.	5 sztuk	Spółki kop. węgla w Terbowiu	25 „
Fabr. papieru w Pitten, c. k. uprzyw.	25 sztuk	Spółki turec. mon. tyton.	25 „
„Poldihütte“ sp. akc. fabr. stali lanej	25 „	Towarz. kop. węgla, węgier., powsz.	25 „
Austr. spółki akc. fabr. cement. portlandz.	25 „	Spółki budow. Union	25 „
Przędzalni i tkalni baweł. w Pottendorfie	25 „	Spółki mater. budow. Union	25 „
detto detto akc. pierw.	25 „	Spółki fabr. żelaza i blachy Union	25 „
Spółki przem. żelaz. w Pradze	25 „	Spółki akc. vares. przem. żel.	25 „
Sp. akc. I. fabr. łuszcz. ryżu w Tryeście	25 „	Fabr. magnezytu w Veitsch	25 „
Fabr. żel. w Rimamurány-Sálgo-Tarján	25 „	Wagner R. Ph., L. i J. Biro & A. Kurz, Sp. akc.	25 „
Spółki gór. rossickiej	25 „	Spółki fabr. broni, austr.	25 „
Sp. akc. kop. węgla kam. w Sálgo-Tarján	25 „	Waldheim, Józ. Eberle & Co., Sp. akc. druk. i nakł.	25 „
Browaru akc. w Sarajewie	25 „	Waldmühle, Sp. akc. wyr. cementu portl. i rom.	25 „
Sp. akc. fabr. papieru w Schläglmühl	25 „	Towarz. akcyj. gór. zach. czesk.	25 „
„Schodnica“ sp. akc. przem. naft.	10 sztuk	Spółki budow. wiedeńskiej	25 „
Fabr. śrub i tow. kutych Brevillier & Co. i A. Urban z synami	25 sztuk	Sp. fabr. cegieł i budow. wienerskiej	25 „
Fabryki maszyn i wozów w Simmeringu	25 „	Spółki czeskiej przemysł. cukrow.	25 „
Spółki akc. fabryk Skody	25 „	Spółki akc. węg. „	5 sztuk
Spółki fabr. pap. i nakł. w Steyermühl	25 „		
Stółzla synowie S. a. fabr. szkła	25 „		

Załącznik B,

podający warunki zawierania interesów na giełdzie praskiej pod względem jednostki giełdowej papierów wartościowych, notowanych na tej giełdzie, lecz nie notowanych także na giełdzie wiedeńskiej.

Uwaga wstępna. Dla papierów wartościowych, notowanych na giełdzie praskiej a nie notowanych także na giełdzie wiedeńskiej, których nie objęto umieszczonym poniżej spisem, uchodzi za jednostkę giełdową imienna kwota 5000 zł. w. a. czyli 10.000 K.

N a z w a p a p i e r ó w	Jednostka giełdowa wynosi:
A. Akcje banków. (Rubryka F' ceduły giełdowej.)	
Pražská úvěrní banka (Banku kredytowego praskiego) *	25 sztuk
Založní úvěrní ústav v Hradci Králové (Zakładu kredytowego zaliczkowego w Hradcu Králové)	25 „
První česká všeob. akc. společn. pro pojišťování na život (Pierwszego czeskiego powszechnego Towarzystwa akc. ubezpieczeń na życie)	25 „
První pražská zastavárna (Pierwsza praska Spółka zastawnicza)	5 sztuk
Pierwszego czeskiego powszechnego Banku kontrasekuracyjnego (První česká všeob. zajišť. banka)	25 sztuk
B. Akcje przedsiębiorstw przewozowych. (Rubryka G' ceduły giełd.)	
Elektr. drobná dráha Praha—Libeň—Vysočany (Kolejki elektr. Praga—Libeň—Wysoczany)	25 sztuk
Praskiej Spółki żeglugi parowej na Wełtawie i Łabie (Pražská spol. paropl. po Vltavě a Labi)	5 sztuk
Kolei lokalnej Postelberg—Laun (Akcje pierwszeństwa)	25 sztuk
Kolejki Kōnigshof—Berun—Koněprus	25 „
C. Akcje przedsiębiorstw przemysłowych. (Rubryka H' ceduły giełd.)	
Akciová továrna na vyrábění umělých hnojiv a lučebnin v Kolíně (Fabryki akcyjnej wyrobu nawozu sztucznego i chemikaliów w Kolinie)	25 sztuk
Podolskiej fabryki cementu (Podolská cementárna)	25 „
Český akc. pivovar v Č. Budějovicích (Akc. czesk. brow. w Budziejowicach)	5 sztuk
Pierwszej czeskiej spółki akcyjnej fabryk. wschodnich towarów cukrowych i czekolady w Królewskich Winogradach po K 200 (První česká akc. společnost továren na orient. cukrovinky a čokoládu na Král. Vinohradech)	25 sztuk
Pierwszej czeskiej spółki akcyjnej rafinerii cukru (První česká spol. pro raf. cukru) (Modřany)	25 „
Kolińskiej fabryki surogatów kawy, Przeds. akc. czesko-mor. stowarz. kupców (Kolínská továrna na kávové náhražky akciový podnik česko-moravského kupectva v Kolíně)	5 sztuk
Spółki akcyjnej praskiej budowy maszyn (dawniej Ruston) (Pražská strojnická spol. [dř. Ruston])	25 sztuk
První česko-moravská továrna na stroje v Praze (Pierw. czesko-morawskiej fabryki maszyn w Pradze)	25 „
Akciová společnost „zámecký pivovar v Kolíně“ (Sp. akc. browaru zamkowego w Kolinie)	5 sztuk
*) Dawna firma: Úvěrní banka v Kolíně (Bank kredytowy w Kolinie).	

Załącznik C,

podający warunki zawierania interesów na giełdzie tryesteńskiej pod względem jednostki giełdowej papierów wartościowych, notowanych na tej giełdzie, lecz nie notowanych także na giełdzie wiedeńskiej.

Uwaga wstępna. Dla papierów wartościowych, notowanych na giełdzie tryesteńskiej, a nie notowanych także na giełdzie wiedeńskiej, których nie objęto umieszczonym poniżej spisem, stanowi jednostkę giełdową imienna kwota 5000 zł. w. a. czyli 10.000 K.

N a z w a p a p i e r ó w	Jednostka giełdowa wynosi:
A. Akcje banków.	
Banca commerciale Triestina (Banku komercyjnego tryesteńskiego)	10 sztuk
" " " II. em. (Banku komercyjnego tryesteńskiego II. em.)	25 sztuk
Kroacko-slawońskiej krajowej centralnej kasy oszczędności	25 "
B. Akcje towarzystw ubezpieczenia.	
Riunione Adriatica di Sicurtà	10 sztuk
Weg. Tow. kontrasek. „Panonia“	10 "
Pierwszej czeskiej powsz. Spółki akc. ubezpieczeń na życie (Prima Società gen. Boema di assicuraz. sulla vita)	25 sztuk
C. Akcje przedsiębiorstw przewozowych i przemysłowych.	
Stabilimento tecnico Triestino	25 sztuk
" " " (Akcje pierwszeństwa)	25 "
Società d'Acquedotto Aurisina (Towarzystwa wodociągowego Aurisina)	10 sztuk
Stowarzyszenia akcyjnego „Tergesteo“	10 "
Società Triestina Tramway (Spółki tramwajowej tryesteńskiej)	50 "
Pilatura di Riso del Litorale (Spółki akcyjnej fabryk huszczenia ryżu w Pobrzeżu)	25 sztuk
Krakowskiej spółki tramwajowej	25 "
Società anonima delle Piccole Ferrovie di Trieste (Spółki akcyjnej tryesteńskich kolejek) akcje zakład.	25 "
Società anonima delle Piccole Ferrovie di Trieste (Spółki akcyjnej tryesteńskich kolejek) akc. pierw.	25 "
Zjednoczonej austr. Sp. akc. żegl.	25 "
Filatoio meccanico di Aidussina (Sp. akc. przędzalni mech. w Hajduszynie)	25 "
Società Triestina per la Mondatura del Caffè (Tryesteńskiej Sp. akc. sortowania kawy)	25 "
Raffineria Triestina di Oli minerali (Tryesteńskiej rafneryi ol. miner.)	10 sztuk
Spremitura di Oli vegetali (Sp. akc. fabrykacji olejów roślinnych)	25 sztuk
Società anon. per l'utilizzazione delle forze idraul. d. Dalmazia (Sp. akc. do wyzyskania sił wodnych Dalmacyi)	25 "
Jutificio Triestino (Sp. akc. tryesteńskiej przemysłu jutowego)	25 "

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Część XXXIII. — Wydana i rozesłana dnia 9. kwietnia 1908.

Treść: (№ 65 i 66.) 65. Rozporządzenie, dotyczące dołączania kwitów złożenia pocztowej kasy oszczędności do nakazów płatniczych co do powszechnego podatku zarobkowego i co do podatku domowo-czynszowego tudzież podatku 5% owego. — 66. Rozporządzenie, dotyczące wydania nowych znaczków na portoryum i przedłużenia czasu używania znaczków listowych poprzedniej emisji.

65.

Rozporządzenie Ministerstwa skarbu i Ministerstwa handlu w porozumieniu z Najwyższą Izbą obrachunkową z dnia 16. marca 1908.,

dotyczące dołączania kwitów złożenia pocztowej kasy oszczędności do nakazów płatniczych co do powszechnego podatku zarobkowego i co do podatku domowo-czynszowego tudzież podatku 5% owego.

Rozporządzenie ministeryalne z dnia 25. października 1906., Dz. u. p. Nr. 226., dotyczące używania kwitów złożenia pocztowej kasy oszczędności do wpłat na rzecz urzędów poborowych, ma mieć w przyszłości zastosowanie także względem nakazów płatniczych co do powszechnego podatku zarobkowego i co do podatku domowo-czynszowego tudzież podatku 5% owego.

Korytowski wtr.

Fiedler wtr.

66.

Rozporządzenie Ministerstwa handlu z dnia 28. marca 1908.,

dotyczące wydania nowych znaczków na portoryum i przedłużenia czasu używania znaczków listowych poprzedniej emisji.

W miejsce używanych obecnie znaczków na portoryum wydane będą nowe znaczki na portoryum

o zmienionym wyglądzie w kategoriach po 1, 2, 4, 6, 10, 20, 30, 50 i 100 h. Wszystkie kategorie wykonane są w barwie jasno-czerwonej na papierze, powleczonym warstwą kredową, drukiem książkowym. Wszystkie przedstawiają, pomijając cyfry oznaczające wartość, ten sam kwadratowy wizerunek znaczka o bokach długości 22 mm i mają ząbkowany brzeg papierowy o szerokości 2 mm z 6½ ząbkami na centymetr. Pole środkowe przedstawia kwotę wartości w białych wyraźnych cyfrach. Jest ono otoczone ornamentem w formie girlandy, który w środku części dolnej zawiera literę „h“ oznaczającą halercze, ponad niem umieszczony jest podwójny orzeł, rozwinięty w kierunku poziomym. W dolnym brzegu mieści się w jednym wierszu słowo „Porto“, wyrażone pismem białym na tle barwnem. Po obu stronach tego słowa znajduje się po 3 gwiazdki jako wypełnienie miejsca. Zakończenie stanowi pojedynczy falisty ornament linijny.

Nowe znaczki na portoryum wejdą w obieg po zużyciu zapasów poszczególnych kategorii znaczków na portoryum, które obecnie są w użyciu. Obecne znaczki na portoryum zatrzymują ważność aż do dalszego zarządzenia.

Równocześnie postanawia się odnośnie do rozporządzenia Ministerstwa handlu z dnia 23. grudnia 1907., Dz. u. p. Nr. 275., dotyczącego wydania nowych znaczków pocztowych, iż marki listowe poprzedniej emisji mogą być używane do dnia 31. października 1908. Po dniu 31. października 1908. nie będzie się wymieniać znaczków tych na znaczki pocztowe obecnej emisji.

Fiedler wtr.

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych

Część XXXIV. — Wydana i rozesłana dnia 10. kwietnia 1908.

Treść: № 67. Rozporządzenie, dotyczące zmiany niektórych postanowień objaśnień do taryfy celnej z dnia 13. lutego 1906.

67.

Rozporządzenie Ministerstw skarbu, handlu i rolnictwa z dnia 7. kwietnia 1908.,

dotyczące zmiany niektórych postanowień objaśnień do taryfy celnej z dnia 13. lutego 1906.

Następujące postanowienia objaśnień do taryfy celnej, wydanych na zasadzie artykułu V. ustawy o taryfie celnej z dnia 13. lutego 1906., Dz. u. p. Nr. 20., obwieszczeniem z dnia 13. czerwca 1906., Dz. u. p. Nr. 115., uzupełnia się, względnie zmienia się w sposób następujący:

W rozdziale V. ogólnych uwag do klas XXII—XXV należy przeprowadzić następujące uzupełnienia względnie zmiany:

W punkcie 12., ustępie 1. należy w wierszu drugim po słowie „należą” wtrącić:

z wyjątkiem koronek dzianych lub na drutach robionych tudzież towarów dzianych i pończoszkowych z deseniem w rodzaju koronek.

Po ustępie 2. w powołanym punkcie 12. należy zamieścić jako ustęp trzeci:

Towary dziane z deseniem w rodzaju koronki należy traktować nie jako towary dziane, lecz jako koronki względnie jako konfekcyę z koronek. Za przedstawiające deseń w rodzaju koronek należy uważać takie towary dziane, przy których arabeski, kwiaty, figury itd. tworzą deseń na tle ażnrowem; towary z innym deseniem pozostają towarami dzianymi. Przy takich towarach dzianych, które stosownie do tego mają być oczone jako koronki względnie jako konfekcyę z koronek, należy jednak zastosować wszystkie postanowienia, podane co do towarów dzianych w uwagach ogólnych 4. i 5. do klas XXII—XXVI.

Na końcu ustępu 4., punktu 14. należy położyć przecinek (,) zamiast kropki (.) i dodać:

dalej punkt 12., ustęp 3.

Po ustępie drugim punktu 15. należy wstawić jako ustęp trzeci:

Pod względem uważania towarów dzianych z deseniem w rodzaju koronek za koronki, obacz punkt 12.

Nadto należy przeprowadzić następujące zmiany:

W ustępie drugim uwag do Nru 195. należy zamiast cyfry „14” wstawić 12, 14 i 15.

W uwadze do Nru 197. należy przed cyfrą „15” dodać: 12 i.

W uwadze do Nru 211. i w ustępie ostatnim uwag do nru 234. należy przed cyfrą „14” umieścić: 12.

W ustępie ostatnim uwag do Nru 248. należy przed cyfrą „13“ umieścić: 12.

W ustępie ostatnim uwag do Nru 255. należy zastąpić cyfrę „13“ cyfrą 12.

W ustępie 4., uwagi 3. do Nru 274. należy wykreślić słowa „tudzież ustęp trzeci od końca“; na końcu należy kropkę zastąpić przecinkiem (,) i dodać:

tudzież uwagi ogólne do klas XXII—XXV, rozdział V., punkt 12., ustęp 3.-

W uwagach ogólnych do klas XXII—XXVI należy w punkcie 5. uzupełnić uwagę po ustępie 8. następującymi zdaniami:

Przy towarach dzianych, które w myśl uwag ogólnych do klas XXII—XXV, rozdział V., punkt 12., ustęp 3. mają być traktowane jako koronki względnie konfekcy z koronek, należy zastosować wszystkie postanowienia, podane powyżej w punkcie 4. i 5. co do towarów dzianych. Stosownie do tego należy w obrocie umownym wymierzyć cło od towarów fasonowych (obacz ustęp 2.) z materji dzianych z deseniem w rodzaju koronek według umownej stopy celnej, zaś od takichże przedmiotów, przykrojonych i szytych (obacz ustęp 5.) według autonomicznej stopy celnej dla odnośnych koronek, a od ustrojonych artykułów fantazyjnych (obacz ustęp 6.) według Nru 274., i to od tych ostatnich tylko wówczas, jeżeli strój obłożony jest wyższem cłem, aniżeli

odnośne koronki, przyczem powinno się uwzględnić istniejące umowne stopy celne. Jeżeli strój nie podlega wyższej umownej stopie celnej, aniżeli dotyczący towar dziany, który ma być ocłony jako koronka, natenczas wymierza się jedynie cło tak, jak od koronek według autonomicznej taryfy celnej tychże.

W uwadze 1., ustępie 4. do Nru 456. należy przekreślić słowa: „,górnice“ i „i śpiczaste drągi stalowe (używane w kopalniach węgla itd.)“.

W uwadze 1. do Nru 531. należy przed słowem „materiał półpapierowy“ wstawić słowo asbest.

W miejsce uwagi 4. do Nru 452. wstąpić ma postanowienie następane:

4. Za montowane oprawy lamp elektrycznych należy uważać zarówno te części same, na których spoczywają właściwe przyrządy świetlne (nitki żarowe itd.) a które oznacza się przy lampach żarowych jako postument lub podstawę, jak i urządzenia do zmiany i włączania prądu, w których umieszcza się gotowe lampy.

Rozporządzenie niniejsze nabiera zaraz mocy obowiązującej.

Korytowski wtr.

Fiedler wtr.

Ebenhoch wtr.

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Część XXXV. — Wydana i rozesłana dnia 11. kwietnia 1908.

Treść: *M* 68. Dokument koncesyjny na normalnotorową kolej lokalną z Taus do Tachowa.

68.

Dokument koncesyjny z dnia 28. marca 1908.

na normalnotorową kolej lokalną z Taus do
Tachowa.

Na podstawie Najwyższego upoważnienia udzielan w porozumieniu z interesowanymi Ministerstwami burmistrzowi królewskiego miasta Taus, Janowi Ludwikowi oraz Maksymilianowi Duffekowi, prezesowi rady powiatowej w Taus, Drowi Antoniemu Steidlowi, posłowi na sejm krajowy w Pradze, Andrzejowi Ecklowi, prezesowi rady powiatowej w Eisendorf i Henrykowi Swobodzie, burmistrzowi miasta Tachowa, na ich żądanie koncesyę na budowę i utrzymywanie w ruchu kolei, poruszanej lokomotywą, która ma być wykonana jako normalnotorowa kolej lokalna, z Taus do Tachowa, a to w myśl postanowień ustawy o koncesyach na koleje żelazne z dnia 14. września 1854., Dz. u. p. Nr. 238., jakoteż ustaw z dnia 31. grudnia 1894., Dz. u. p. Nr. 2. z r. 1895., z dnia 24. grudnia 1905., Dz. u. p. Nr. 216. i z dnia 19. lutego 1907., Dz. u. p. Nr. 67., pod następującymi warunkami i zastrzeżeniami:

§ 1.

Względem kolei, będącej przedmiotem tego dokumentu koncesyjnego, korzystają koncesyona-

ryusze z dobrodziejstw, przewidzianych w artykule V. ustawy z dnia 31. grudnia 1894., Dz. u. p. Nr. 2. z r. 1895.

§ 2.

Państwo zapewnia kolei koncesyonowanej na czas od otwarcia ruchu aż do upływu 76. roku okresu koncesyjnego gwarancję czystego dochodu rocznego w wysokości, potrzebnej na oprocentowanie po cztery od sta i amortyzację pożyczki pierwszeństwa, która będzie zaciągnięta celem dostarczenia kapitału i ulegnie umorzeniu w ciągu powyższego czasu, a to w taki sposób, że gdyby czysty dochód roczny nie osiągał sumy zagwarantowanej, rząd uzupełni część niedostającą.

Wspomnianą pożyczkę pierwszeństwa zaciągnąć jednak wolno tylko do tej kwoty imiennej, w właściwym czasie przez rząd oznaczonej, jakiej wymagać będzie uzyskanie sumy 6,900.000 K w gotówce.

§ 3.

Z czystego rocznego dochodu, zagwarantowanego w § 2., obracać należy na umorzenie pożyczki pierwszeństwa, która ma być zaciągnięta, taką kwotę, jaka wypadnie według planu amortyzacji zatwierdzonego przez rząd.

§ 4.

Dodatek, który rząd płacić ma z powodu objęcia gwarancyi, asygnowany będzie do wypłaty po

poprzednim zbadaniu przedłożonego, udokumentowanego rachunku rocznego najpóźniej w trzy miesiące po przedłożeniu tegoż.

Celem zastrzeżonego oprocentowania i zgodnego z planem zwrotu pożyczki w umówionych terminach płatności, wypłaci jednak skarb stosownie do zapotrzebowania, sprostowanego na podstawie preliminarza dochodów, częściowe kwoty także wcześniej z zastrzeżeniem policzenia, przeprowadzić się mającego na podstawie rachunku rocznego, jeżeli koncesyonaryusze wniosą odnośną prośbę na sześć tygodni przed terminem zapadłości.

Gdyby po ostatecznym ustaleniu rachunku rocznego, który o ile możności przedłożyć należy w ciągu trzech miesięcy po upływie roku obrotowego, okazało się, iż zaliczki wymierzono za wysoko, natenczas koncesyonaryusze winni zwrócić zaraz otrzymaną nadwyżkę.

Żądanie względem uiszczenia dopłaty ze strony państwa podnieść należy najpóźniej w przeciągu roku po upływie odnośnego roku obrotowego, w przeciwnym bowiem razie gaśnie ono.

§ 5.

Kwotę, płaconą przez rząd wskutek objęcia gwarancji, uważać należy jedynie za zaliczkę, oprocentowaną rocznie po cztery od sta.

Jeżeli czysty dochód kolei przenosi zagwarantowaną sumę roczną, natenczas oddać należy zaraz rządowi odnośną nadwyżkę na spłacenie udzielonej zaliczki wraz z procentami aż do zupełnego jej umorzenia.

Wyrównanie płatnych odsetek poprzedza przytem zwrot zaliczek.

Wierzytelności państwa z tytułu takich zaliczek lub odsetek, których nie zapłacono aż do chwili zgaśnięcia koncesji lub wykupienia kolei, wyrównać należy z pozostałego majątku przedsiębiorstwa, do którego należy w szczególności także odszkodowanie, uiszczyć się mające w razie wykupna (§ 17).

§ 6.

Ewentualne koszty notowania papierów wartościowych na giełdach krajowych i zagranicznych, ewentualne należności stemplowe od kuponów, oraz podatki, które przedsiębiorstwo płacić będzie po upływie lat wolnych, można wstawić do rachunku ruchu jako pozycję wydatkową.

To samo odnosi się do ewentualnych dodatków administracyjnych, które mają być płacone

od zaciągnąć się mającej pożyczki pierwszeństwa, oraz do ewentualnych zwrotów z tytułu podatków i należności, które mają być uiszczone na rzecz zakładu finansowego, dostarczającego pożyczki.

Od dodatków państwowych nie uiszcza przedsiębiorstwo żadnych podatków.

§ 7.

Budowę koncesyonowanej kolei żelaznej należy ukończyć najpóźniej w przeciągu trzech lat, licząc od dnia dzisiejszego. Gotową kolej oddać należy bezzwłocznie do użytku publicznego i utrzymywać ją w nieprzerwanym ruchu przez cały czas trwania koncesji.

Jako rękojmię dotrzymania powyższego terminu budowy jakoteż wykonania i urządzenia kolei zgodnie z warunkami koncesji złożyć mają koncesyonaryusze na żądanie rządu odpowiednią kaucję w papierach wartościowych, nadających się do lokacji pieniędzy sierocych.

W razie niedotrzymania powyższych zobowiązań z winy koncesyonaryuszy można kaucję tę uznać za przepadłą.

§ 8.

Celem wybudowania koncesyonowanej kolei żelaznej nadaje się koncesyonaryuszom prawo wywłaszczania podług przepisów ustawowych, w tej mierze obowiązujących.

Takie samo prawo przyznane będzie koncesyonaryuszom co do tych ewentualnie wybudować się mających kolei podjazdowych, których budowę rząd ze względu na dobro publiczne uznałby za potrzebną.

§ 9.

Co do budowy koncesyonowanej kolei i co do ruchu na niej stosować się winni koncesyonaryusze do osnowy tego dokumentu koncesyjnego, do warunków koncesyjnych, ustanowionych przez Ministerstwo kolei żelaznych i do innych wydać się mających zarządzeń, jakoteż do istniejących w tej mierze ustaw i rozporządzeń, w szczególności do ustawy o koncesjach na koleje żelazne z dnia 14. września 1854., Dz. u. p. Nr. 238., i do regulaminu ruchu na kolejach żelaznych z dnia 16. listopada 1851., Dz. u. p. Nr. 1. z r. 1852., wreszcie do ustaw i rozporządzeń, któreby w przyszłości zostały wydane.

Pod względem ruchu będzie można odstąpić od środków bezpieczeństwa i przepisów co do

ruchu, ustanowionych w regulaminie ruchu kolei żelaznych i w odnośnych postanowieniach dodatkowych o tyle, o ile ze względu na szczególne stosunki obrotu i ruchu koncesyonowanej kolei, a w szczególności ze względu na zmniejszoną chyżość Ministerstwo kolei żelaznych uzna to za dopuszczalne; w tej mierze trzymać się należy osobnych przepisów ruchu, które wyda Ministerstwo kolei żelaznych.

§ 10.

Budowa kolei koncesyonowanej wykonana będzie stosownie do zarządzeń, które w tym względzie przez Ministerstwo kolei żelaznych będą wydane, pod bezpośrednim kierownictwem i nadzorem Ministerstwa kolei żelaznych względnie władzy, delegowanej w tym celu przez powyższe Ministerstwo.

Oddanie budowy i dostaw nastąpi na podstawie szczegółowego projektu i kosztorysu, zestawionych przy odpowiednim wpływie organów państwowych, z bezpośrednim współudziałem rządu i o ile możliwości według warunków, stosowanych zwyczajnie przy budowach kolei państwowych.

Oddanie robót, połączonych z budową, nastąpi oddzielnie od dostarczenia pieniędzy.

§ 11.

Dla wykonania koncesyonowanego przedsięwzięcia kolejowego nadaje się koncesyonariuszom prawo utworzenia — za osobnem zezwoleniem rządu i pod ustalonymi przezeń warunkami — osobnej spółki akcyjnej, która wchodzi we wszelkie prawa i obowiązki koncesyonaryuszy.

Koncesyonaryusze mają prawo zaciągnięcia pod warunkami, ustalonymi przez rząd, pożyczki pierwszeństwa, rozłożonej ewentualnie na częściowe zapisy długu, oprocentowanej po cztery od sta i mającej uleść umorzeniu w przeciągu 76 lat, a to w kwocie imiennej, przez rząd oznaczyć się mającej (§ 2.).

Zbycie tej pożyczki pierwszeństwa nastąpi według zarządzeń, wydanych przez rząd.

Cyfra kapitału zakładowego, rzeczywistego i nominalnego podlega zatwierdzeniu rządu.

W tym względzie przyjmuje się za zasadę, że oprócz kosztów sporządzenia projektu, budowy i urządzenia kolei, jakoteż kosztów sprawienia parku kolejowego, które za zezwoleniem rządu rzeczywiście wyłożono i które będą należycie udowodnione, tudzież kwot. wyznaczonych przez rząd na nabycie zapasu materiałów i uposażenie kasowe,

z doliczeniem odsetek interkalarnych i rat amortyzacyjnych, rzeczywiście zapłaconych w okresie budowy i straty na kursie, gdyby ją istotnie poniesiono przy gromadzeniu kapitału, żadnych wydatków dalszych jakiegobądź rodzaju w kapitał wliczać nie wolno.

Gdyby po zupełnem zużyciu pierwszego kapitału zakładowego miano wystawić jeszcze jakie nowe budowle lub pomnożyć urządzenia ruchu, można koszta przez to poniesione doliczyć do kapitału zakładowego, jeżeli rząd zgodził się na wzniesienie projektowanych nowych budowli lub na pomnożenie urządzeń ruchu i jeżeli koszta te będą należycie wykazane.

Cały kapitał zakładowy umorzony być ma w okresie koncesyjnym według planu amortyzacji, zatwierdzonego przez rząd.

Statut spółki oraz wzory obligacji pierwszeństwa, które ewentualnie będą wydane, tudzież akcyi, podlegają zatwierdzeniu rządu.

§ 12.

Transporty wojskowe przewożone być muszą po niższych cenach taryfowych. Pod względem stosowania taryfy wojskowej do przewozu osób i rzeczy obowiązywać będą postanowienia, które tak w tej mierze jak i względem ulg dla podróżujących wojskowych każdocześnie obowiązują na austriackich kolejach państwowych.

Postanowienia te stosują się także do obrony krajowej i pospolitego ruszenia obu połów Monarchii, do tyrolskich strzelców krajowych i do żandarmerji, a to nie tylko w podróżach na koszt skarbu, lecz także w służbowych podróżach na ćwiczenia wojskowe i zgromadzenia kontrolne, odbywanych własnym kosztem.

Koncesyonaryusze obowiązani są przystąpić do umowy, zawartej przez austriackie spółki kolejowe co do zakupu i utrzymywania w pogotowiu przyborów dla transportów wojskowych, oraz co do pomagania sobie nawzajem służbą i taborem przy uskutecznianiu większych transportów wojskowych, dalej do każdocześnie obowiązujących przepisów dla kolei żelaznych na wypadek wojny, jakoteż do umowy dodatkowej o przewozie chorych i rannych, przewożonych w pozycji leżącej na rachunek skarbu wojskowego, która weszła w wykonanie z dniem 1. czerwca 1871.

Przepis, który obowiązuje każdocześnie pod względem transportów wojskowych kolejami żelaznymi, tudzież każdocześnie obowiązujące przepisy dla kolei żelaznych na wypadek wojny nabywają dla koncesyonaryuszy mocy obowiązującej od dnia

otwarcia ruchu na koncesyjonowanej kolei. Przepisy rzeczzonego rodzaju, które dopiero po tym terminie zostaną wydane i w Dzienniku ustaw państwa nie będą ogłoszone, nabędą dla koncesyonaryusza mocy obowiązującej z chwilą, w której im się je urzędownie poda do wiadomości.

Zobowiązania te ciążą na koncesyonaryuszach tylko o tyle, o ile dopełnienie ich będzie możliwe ze względu na drugorzędny charakter tej linii oraz ze względu na ułatwienia, udzielone skutkiem tego pod względem budowy i wyposażenia kolei.

Koncesyonaryusze obowiązani są uwzględniać przy obsadzaniu posad wysłużonych podoficerów armii, marynarki wojennej i obrony krajowej w myśl ustawy z dnia 19. kwietnia 1872., Dz. u. p. Nr. 60.

§ 13.

Do przewozu korpusów straży cywilnej (straży bezpieczeństwa, straży skarbowej itp.) stosować należy analogicznie zniżoną taryfę, przepisaną dla transportów wojskowych.

§ 14.

Ruch na kolei, będącej przedmiotem tego dokumentu koncesyjnego, utrzymywać będzie państwo przez cały okres koncesyjny na rachunek koncesyonaryusza, koncesyonaryusze zaś obowiązani będą zwracać zarządowi kolei państwowych koszta, z powodu utrzymywania tego ruchu rzeczywiście poniesione. Warunki utrzymywania tego ruchu unormuje kontrakt ruchu, który rząd zawrze w tym względzie z koncesyonaryuszami.

Przytem zastrzega się rządowi prawo urzędzenia ruchu, ustalenia taryf dla przewozu osób i towarów, klasyfikacji towarów i wszystkich dodatkowych postanowień, odnoszących się do przewozu rzeczy, następnie prawo ustalenia świadczeń przedsiębiorstwa kolejowego na rzecz wydziałów służby publicznej, w szczególności na korzyść zarządu pocztowego i zakładu telegrafów państwowych, a to z uwzględnieniem wymogów, istniejących w danej chwili co do ruchu, i według swobodnego uznania, na tak długo, dopóki kolej będzie rzeczywiście korzystać z gwarancji państwowej względnie dopóki zaliczki gwarancyjne, udzielone przez państwo, nie będą spłacone.

§ 15.

Koncesyonaryusze obowiązani są pod warunkami i zastrzeżeniami, podanymi w artykule XII. ustawy z dnia 31. grudnia 1894., Dz. u. p. Nr. 2.

z r. 1895., dozwolić rządowi na jego żądanie każdego czasu współużywania kolei do transportów między kolejami już istniejącymi lub dopiero w przyszłości mającymi powstać — na których rząd ruch utrzymuje — w taki sposób, by rząd mógł z prawem samoistnego ustanawiania taryf przeprować lub kazać przeprować tak całe pociągi, jak i pojedyncze wozy współużywaną koleją lub jej częściami za opłatą stosownego wynagrodzenia.

§ 16.

Trwanie koncesyi łącznie z ochroną przeciw zakładaniu nowych kolei w myśl § 9., lit. b) ustawy o koncesjach na koleje żelazne oznacza się na lat dziewięćdziesiąt licząc od dnia dzisiejszego; po upływie tego czasu gaśnie koncesya.

Rząd może uznać koncesyę za zgasłą także przed upływem rzeczzonego czasu, jeżeli nie dopełniono zobowiązań, określonych w § 7. co do rozpoczęcia i skończenia budowy tudzież otwarcia ruchu, wskutek takiego przewinienia koncesyonaryusza, które nie dałoby się usprawiedliwić w myśl § 11. ustawy o koncesjach na koleje żelazne.

§ 17.

Rząd zastrzega sobie prawo wykupienia koncesyjonowanej kolei po jej wybudowaniu i puszczeniu w ruch w każdym czasie pod następującymi warunkami:

1. Odszkodowanie, które uiszcza się w razie odkupienia, będzie polegało na tem, iż państwo weźmie na siebie w miejsce koncesyonaryusza spłacenie pożyczek pierwszeństwa, w § 11. określonych i innych pożyczek hipotecznych, któreby koncesyonaryusze za zezwoleniem rządu możliwie zaciągnęli celem pokrycia policzalnych kosztów założenia (§ 11., ustęp 5. i 6.), a to w kwotach, zalegających w chwili odkupienia jako jeszcze nieumorzone, a nadto, że uiszcza w gotówce lub w państwowych zapisach długu kwotę w wysokości kapitału akcyjnego, w chwili odkupienia jeszcze nieumorzonego.

Obligacye długu państwa liczone będą w takim razie po kursie, jaki wyniknie jako przecięcie z porównania kursów pieniężnych obligacyi długu państwa tego samego rodzaju, notowanych urzędownie na giełdzie wiedeńskiej, w ciągu półroczia bezpośrednio poprzedzającego.

2. Przez wykupienie kolei i od dnia tego wykupienia przechodzi na państwo za wypłatą wynagrodzenia, pod l. 1. przepisanego, bez dalszej zapłaty własność koncesyjonowanej obecnie kolei,

wolna od ciężarów, względnie obciążona tylko zalegającą jeszcze resztą pożyczek, za zezwoleniem rządowym zaciągniętych, tudzież jej używanie wraz z wszystkimi do niej należącemu ruchomościami i nieruchomościami, licząc tu także tabor wozowy, zapasy materiałów i zapasy kasowe, ewentualnie także koleje podjazdowe własnością koncesjonariuszy będące i ich przedsiębiorstwa poboczne, jakoteż rezerwy obrotowe i kapitałowe, utworzone z kapitału zakładowego, o ileby tych ostatnich nie użyto już za zezwoleniem rządu stosownie do ich przeznaczenia.

3. Uchwała rządu, tycząca się wykonania państwowego prawa wykupna, które nastąpić może zawsze tylko z początkiem roku kalendarzowego, oznajmiona będzie przedsiębiorstwu kolejowemu we formie deklaracji najpóźniej do dnia 31. października bezpośrednio poprzedzającego roku.

Deklaracya ta określać będzie następujące szczegóły:

- a) termin, od którego wykupno następuje;
- b) przedsiębiorstwo kolejowe, będące przedmiotem wykupna i inne przedmioty majątkowe, które bądź jako przynależność przedsiębiorstwa kolejowego bądź jako zaspokojenie pretensyi państwa ze stosunku gwarancyjnego lub z jakichkolwiek innych tytułów prawnych przejść mają na państwo;
- c) kwotę ceny wykupna (l. 1.), którą państwo zapłacić ma przedsiębiorstwu kolejowemu, ewentualnie z zastrzeżeniem późniejszego sprostowania tymczasowo obliczoną, z oznaczeniem terminu i miejsca płatności.

4. Rząd zastrzega sobie prawo ustanowienia — jednocześnie z doręczeniem deklaracyi, tyczącej się wykupna — osobnego komisarza do czuwania nad tem, żeby, poczynszy od tej chwili, nie zmieniono stanu majątku na szkodę państwa.

Od chwili deklaracyi, dotyczącej wykupna, wymaga wszelka sprzedaż lub obciążenie nieruchomości, w niej wymienionych, pozwolenia tego komisarza.

Tosamo odnosi się do przyjmowania wszelkich nowych zobowiązań, które albo przekraczają zakres zwyczajnego toku interesów albo powodują trwałe obciążenie.

5. Koncesjonariusze obowiązani są mieć o to staranie, aby rząd mógł w dniu na wykupienie wyznaczonym objąć w fizyczne posiadanie wszystkie w deklaracyi wykupna wymienione przedmioty majątkowe.

Gdyby koncesjonariusze nie uczynili zaodość temu zobowiązaniu, będzie rząd miał prawo nawet

bez ich zezwolenia i bez sądowej interwencyi objąć w fizyczne posiadanie przedmioty majątkowe, oznaczone w deklaracyi.

Poczynszy od chwili wykupienia, odbywać się będzie ruch na wykupionej kolei na rachunek państwa; przeto od tej chwili przypadają wszelkie dochody ruchu na korzyść państwa, zaś na jego niekorzyść wszelkie wydatki ruchu.

Czyste dochody, jakie okażą się z obrachunku po chwilę wykupienia, pozostaną własnością przedsiębiorstwa kolejowego, które natomiast odpowiadać ma samo za wszelkie należitości obrachunkowe i za wszelkie inne długi, pochodzące z budowy i ruchu kolei aż do chwili powyższej.

6. Rząd zastrzega sobie prawo zahipotekowania na podstawie deklaracyi wykupna (l. 3.) prawa własności państwa na wszystkich nieruchomościach, przechodzących na państwo wskutek wykupienia.

Koncesjonariusze obowiązani są oddać rządowi na jego żądanie do dyspozycyi wszelkie dokumenty prawne, jakichby do tego celu od nich jeszcze potrzebował.

§ 18.

Gdy koncesya zgaśnie i od dnia jej zgaśnięcia przechodzi na państwo bez wynagrodzenia wolna od ciężarów własność i używanie koncesjonowanej kolei i wszystkich ruchomych i nieruchomych przynależności, licząc tu także tabor wozowy, zapasy materiałów i zapasy kasowe, koleje podjazdowe i przedsiębiorstwa poboczne, będące ewentualnie własnością koncesjonariuszy, jakoteż rezerwy ruchowe i kapitałowe, utworzone z kapitału zakładowego, a to w zakresie, podanym w § 17., l. 2.

Tak wtedy, gdy koncesya niniejsza zgaśnie, jak i w razie wykupienia kolei (§ 17.), zatrzymują koncesjonariusze na własność fundusz rezerwowy, utworzony z własnych dochodów przedsiębiorstwa, i ewentualne aktywa obrachunkowe, tudzież te osobne zakłady i budynki, wzniesione lub nabyte z własnego majątku, do których zbudowania lub nabycia rząd koncesjonariuszy z tym wyraźnym dodatkiem upoważnił, że przedmioty te nie mają stanowić przynależności kolei.

§ 19.

W razie utworzenia spółki akcyjnej (§ 11.) komisarz przez rząd ustanowiony ma także prawo

bywać na posiedzeniach rady zawiadowczej lub innej reprezentacji, sprawującej zarząd spółki, jakoteż na walnych zgromadzeniach, ile razy uzna to za potrzebne i zawieszać wszelkie takie uchwały lub zarządzenia, któreby się sprzeciwiały ustawom, koncesyi lub statutowi spółki, względnie były szkodliwe dla publicznego dobra i dla finansowego interesu skarbu państwa, który przyjął gwarancję; w przypadku jednak takim winien komisarz przedstawić sprawę natychmiast Ministerstwu kolei żelaznych do decyzji, która zapaść ma bezzwłocznie z mocą spółkę wiążącą.

§ 20.

Rząd zastrzega sobie ponadto prawo tej treści, że gdyby pomimo poprzedniego ostrzeżenia dopuszczono się ponownie naruszenia lub zaniedbania jednego z obowiązków, przepisanych dokumentem koncesyjnym, warunkami koncesyi lub ustawami, będzie temu zapobiegał środkami, odpowiadającymi ustawom, a według okoliczności uzna koncesyę za zgasłą jeszcze przed upływem okresu koncesyjnego.

Derschatta wlr.

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Część XXXVI. — Wydana i rozesłana dnia 15. kwietnia 1908.

Treść: (M 69 i 70.) 69. Obwieszczenie, dotyczące przedłużenia określonego koncesją terminu do ukończenia budowy i puszczania w ruch elektrycznej wązkotorowej linii kolejki w Karlsbadzie z Marienbaderstrasse do południowego brzegu Helenenhofplateau. — 70. Rozporządzenie, dotyczące zmiany niektórych postanowień co do wywozu piwa poza linię celną z zastrzeżeniem zwrotu podatku.

69.

Obwieszczenie Ministerstwa kolei żelaznych z dnia 9. kwietnia 1908.,

dotyczące przedłużenia określonego koncesją terminu do ukończenia budowy i puszczania w ruch elektrycznej wązkotorowej linii kolejki w Karlsbadzie z Marienbaderstrasse do południowego brzegu Helenenhofplateau.

Zakreślony w § 2. obwieszczenia Ministerstwa kolei żelaznych z dnia 16. listopada 1906., Dz. u. p. Nr. 227., termin ukończenia i puszczania w ruch elektrycznych wązkotorowych kolejek w Karlsbadzie przedłużono co do linii z Marienbaderstrasse do południowego brzegu Helenenhofplateau do dnia 15. listopada 1909.

Derschatta wlr.

70.

Rozporządzenie Ministerstwa skarbu z dnia 13. kwietnia 1908.,

dotyczące zmiany niektórych postanowień co do wywozu piwa poza linię celną z zastrzeżeniem zwrotu podatku.

W porozumieniu z królewsko węgierskim Ministerstwem skarbu zmienia się punkt 2., lit. a, ustęp 3. i nast. dodatku A do § 12. rozporządzenia Ministerstwa skarbu z dnia 21. lipca 1899., Dz. u. p. Nr. 129.; punkt ten opiewać będzie w sposób następujący:

Jeżeli piwo wywozi się we flaszkach, natenczas można zapakować do jednej i tej samej przesyłki tylko flaszki tego samego kształtu i tego samego typu wielkości. W deklaracji wywozowej należy podać co do każdej przesyłki ilość flaszek i policzalną pojemność odnośnego typu flaszek.

Jako policzalną pojemność wstawia się w rachunek odnośnie do każdego typu flaszek 95% przeciętnej pojemności flaszek tego samego typu.

Tę przeciętną pojemność oznacza się w sposób następujący:

Z każdego typu flaszek, przeznaczonego do wywozu, winien urząd wysyłkowy wybrać dowolnie 5 flaszek, które należy wypełnić wodą aż do górnego

brzegu szyjki. Mierzenie ma być przeprowadzone z zachowaniem dokładności aż do 1 centylitra a zbadanie pojemności flaszek dokonywa się przy użyciu cylindra szklanego, zaopatrzonego podziałką, wskazującą co najmniej 0·5 centylitrów. Ułamki w wysokości 0·5 centylitra (0·005 litra) lub poniżej pomijają się, zaś ułamki powyżej 0·5 centylitra zaokrągla się na 1 centylitr (0·01 litra). Przeciętną cyfrę pojemności 5 flaszek, przy której obliczaniu postępuje się co do pomijania względnie zaokrąglenia ułamków w ten sam sposób, uważać należy za przeciętną pojemność flaszek odnośnego typu. Oznaczenie tej przeciętnej pojemności należy przeprowadzić w zakładzie przemysłowym w obecności strony. Co do stron, które regularnie zgłaszają wywóz piwa w flaszkach, przeprowadza się takie oznaczenie przeciętnej pojemności raz na rok, co do innych zaś stron w każdym wypadku z osobna.

Co do wyniku oznaczania pojemności flaszek należy spisać protokół i złożyć go w urzędzie wy-

syłkowym wraz z użytymi w tym celu flaszkami, których tożsamość ma być zabezpieczona za pomocą plomb i pieczęci urzędowej.

Celem zastrzeżenia tożsamości należy każdą z tych 5 flaszek zaopatrzyć małą tabliczką, przymocowaną na szyjce za pomocą urzędowej plomby lub pieczęci woskowej. Na tabliczce tej uwidacznia się w sposób wyraźny i czytelny: nazwisko przedsiębiorcy, przeciętną pojemność flaszek i datę ostatniego oznaczania pojemności.

Przy urzędowej ekspedycji przesyłek, przeznaczonych do wywozu, należy stwierdzić tożsamość użytych flaszek, a to w ten sposób, iż porówna się je z flaszkami, zostającymi w przechowaniu urzędowym, co do zewnętrznego wyglądu.

Rozporządzenie niniejsze nabiera mocy obowiązującej z dniem ogłoszenia.

Korjłowski wlr.

Rok 1908.

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Część XXXVII. — Wydana i rozesłana dnia 18. kwietnia 1908.

Treść: (№ 71—73.) 71. Obwieszczenie, którem ogłasza się zaliczenie gmin Hainburg i Stockerau do innych klas taryfy. — 72. Obwieszczenie, dotyczące wydania jubileuszowych krajowych monet złotych stempla austriackiego po 10 i 20 koron. — 73. Rozporządzenie, którem uznaje się, iż obwieszczenie Ministerstwa skarbu z dnia 18. grudnia 1907., dotyczące papierów kredytowych ogólnego długu państwowego tudzież długu państwowego królestw i krajów reprezentowanych w Radzie państwa, przeznaczonych na wojskowe kaucyje małżeńskie, ma być stosowane do kaucyi małżeńskich oficerów i urzędników c. k. obrony krajowej tudzież oficerów (rachmistrzów) c. k. żandarmeryi, składających się z takich papierów kredytowych.

71.

Obwieszczenie Ministerstwa obrony krajowej i Ministerstwa skarbu z dnia 22. lutego 1908.,

którem ogłasza się zaliczenie gmin Hainburg i Stockerau do innych klas taryfy.

Na zasadzie ustępu szóstego § 30. noweli do ustawy o kwaterunkach z dnia 25. czerwca 1895., Dz. u. p. Nr. 100., zalicza się w porozumieniu z wspólnem Ministerstwem wojny gminy Hainburg i Stockerau w Arcyksięstwie Austrii poniżej Anizy na czas od 1. stycznia 1906. do końca roku 1910. do innych klas taryfy, a mianowicie przenosi się gminę Hainburg z dziewiątej do ósmej klasy a gminę Stockerau z siódmej do szóstej klasy taryfy czynszowej dla wojskowych kwaterunków, ogłoszonej obwieszczeniem z dnia 14. grudnia 1900., Dz. u. p. Nr. 214.

Korytowski wlr.

Georgi wlr.

72.

Obwieszczenie Ministerstwa skarbu z dnia 8. kwietnia 1908.,

dotyczące wydania jubileuszowych krajowych monet złotych stempla austriackiego po 10 i 20 koron.

Z powodu uroczystości sześćdziesięcioletniej rocznicy pełnego chwały panowania Jego Cesarskiej i Królewskiej Apostolskiej Mości będą w roku 1908. wybite i puszczone w obieg krajowe monety złote stempla austriackiego po 10 i 20 koron według następujących postanowień:

Strona przednia dziesięciokoronówki i dwudziestokoronówki przedstawia popiersie Jego cesarskiej i Królewskiej Apostolskiej Mości z następnym napisem w otoku:

„FRANC. JOS. I. D. G. IMP. AUSTR. REX BOH. GAL. ILL. ETC. ET AP. REX HUNG.“

Na stronie odwrotnej znajduje się orzeł cesarski z napisem okalającym:

„DUODECIM LUSTRIS GLORIOSE PERACTIS.“

Poniżej orła cesarskiego zamieszczone jest oznaczenie wartości: 10, względnie 20 CORONAE.

Na sztukach dziesięciokoronowych znajduje się powyżej oznaczenia wartości, na lewo od orła, liczba roku 1848., a na prawo od orła liczba roku 1908. Przy sztukach dwudziestokoronowych zamieszczone są liczby tych lat powyżej orła na prawo i na lewo od korony. Brzeg obu gatunków monet jest gładki; przy sztukach dziesięciokoronowych jest on zaopatrzony w pogłębiony rysunek krawędziowy, składający się z gwiazdki pomiędzy dwoma berłami w kilkukrotnym powtórzeniu, podczas gdy brzeg sztuk dwudziestokoronowych zawiera słowa „VIRIBUS UNITIS“ w piśmie pogłębionem.

Wewnętrzne obramowanie monet tych stanowi po obu stronach płaski pręcik, którego wewnętrznego obwodu dotyka koło z perł (perła obok perły).

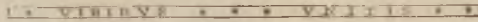
Waga, zawartość kruszcu i średnica monet tych są takie same, jak przy sztukach dziesięciokoronowych i dwudziestokoronowych, będących już w obiegu.

Pod względem wybijania jubileuszowych krajowych monet złotych po 20 koron na rachunek prywatny obowiązują postanowienia rozporządzenia Ministerstwa skarbu z dnia 13. grudnia 1892., Dz. u. p. Nr. 216., z dnia 11. sierpnia 1892., Dz. u. p. Nr. 133. i z dnia 18. lipca 1903., Dz. u. p. Nr. 148.

Jubileuszowe krajowe monety złote po 10 koron wybijane będą tylko na rachunek państwa.

Ryciny monet tych zawarte są w załączniku.

Korytowski wlr.

Załącznik.**Jubileuszowe sztuki dwudziestokoronowe stempla austriackiego.****Jubileuszowe sztuki dziesięciokoronowe stempla austriackiego.**

73.**Rozporządzenie Ministerstwa skarbu z dnia 10. kwietnia 1908.,**

którem uznaje się, iż obwieszczenie Ministerstwa skarbu z dnia 18. grudnia 1907., Dz. u. p. Nr. 276., dotyczące papierów kredytowych ogólnego długu państwowego tudzież długu państwowego królestw i krajów reprezentowanych w Radzie państwa, przeznaczonych na wojskowe kaucye małżeńskie, ma być stosowane do kaucyi małżeńskich oficerów i urzędników c. k. obrony krajowej tudzież oficerów (rachmistrzów) c. k. żandarmeryi, składających się z takich papierów kredytowych.

W porozumieniu z Ministerstwem obrony krajowej zarządza się, iż postanowienia obwieszczenia Ministerstwa skarbu z dnia 18. grudnia 1907., Dz. u. p. Nr. 276., dotyczącego papierów kredytowych ogólnego długu państwowego tudzież długu państwowego królestw i krajów reprezentowanych w Radzie państwa, przeznaczonych na wojskowe kaucye małżeńskie, mają być stosowane począwszy od dnia ogłoszenia tego zarządzenia także do kaucyi małżeńskich oficerów i urzędników c. k. obrony

krajowej, składających się z papierów kredytowych wymienionego rodzaju, zaś od chwili wejścia w życie nowych przepisów o małżeństwach, które mają być wydane dla c. k. żandarmeryi, również do tego rodzaju kaucyi małżeńskich oficerów (rachmistrzów) c. k. żandarmeryi, a to z następującymi zmianami:

1. Czynności urzędowe, zastrzeżone w powołanem obwieszczeniu dla wspólnego Ministerstwa wojny względnie dla komend terytoryalnych wojskowych, należą odnośnie do kaucyi małżeńskich oficerów i urzędników c. k. obrony krajowej tudzież oficerów (rachmistrzów) c. k. żandarmeryi do Ministerstwa obrony krajowej względnie do komend terytoryalnych obrony krajowej i krajowych komend żandarmeryi.

2. O ile wspomniane obwieszczenie zawiera powołanie się na postanowienia nowego przepisu o małżeństwach w c. i k. wojsku, mają pod względem kaucyi małżeńskich oficerów i urzędników c. k. obrony krajowej tudzież oficerów (rachmistrzów) c. k. żandarmeryi służyć za wskazówkę odpowiednie postanowienia przepisu o małżeństwach w c. k. obronie krajowej względnie przepisy o małżeństwach, obowiązujące dla c. k. żandarmeryi.

Korytowski wlr.

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Część XXXVIII. — Wydana i rozesłana dnia 25. kwietnia 1908.

Treść: (№ 74—77.) 74. Rozporządzenie, dotyczące upoważnienia c. k. Urzędu celnego pobocznego w Preussisch-Heinersdorf do odprawiania przesyłek żywych roślin. — 75. Rozporządzenie, dotyczące zaopatrzenia cechmistrzów (pomocników cechmistrzów), pełniących służbę na podstawie umowy, których zdolność zarobkowania uległa zmniejszeniu, tudzież zaopatrzenia ich wdów i sierót. — 76. Ustawa, którą ustanawia się na rok 1908. kontyngenty rekrutów, potrzebnych do utrzymania wojska, marynarki wojennej i obrony krajowej, i zezwala na ich pobór. — 77. Rozporządzenie, obejmujące przepisy co do chemicznego badania barwików, których można używać przy wytwarzaniu środków żywności i przedmiotów użytkowych.

74.

Rozporządzenie Ministerstw rolnictwa, spraw wewnętrznych, skarbu, handlu i kolei żelaznych z dnia 22. lutego 1908.,

dotyczące upoważnienia c. k. Urzędu celnego pobocznego w Preussisch-Heinersdorf do odprawiania przesyłek żywych roślin.

Dodatkowo do rozporządzenia Ministerstw rolnictwa, spraw wewnętrznych, handlu i skarbu z dnia 15. lipca 1882., Dz. u. p. Nr. 107., dotyczącego środków ostrożności, które zachować należy w stosunkach z zagranicą dla zapobieżenia zawleczeniu mszycy winnej (*Phylloxera vastatrix*), upoważnia się c. k. Urząd celny poboczny w Preussisch-Heinersdorf do odprawiania posyłek, nadchodzących z zagranicy a zawierających przedmioty, wymienione pod Nr. 2. dodatku do powyższego rozporządzenia (załącznik C do § 18. przep. wyk. do ustawy o taryfie celnej a, punkt IV.), według przepisów, wydanych co do odprawiania takich posyłek przez urzędy celne do tego upoważnione.

Korytowski wlr.

Biederth wlr.

Derschatta wlr.

Fiedler wlr.

Ebenhoch wlr.

75.

Rozporządzenie Ministerstwa handlu w porozumieniu z Ministerstwami spraw wewnętrznych i skarbu z dnia 17. marca 1908.,

dotyczące zaopatrzenia cechmistrzów (pomocników cechmistrzów), pełniących służbę na podstawie umowy, których zdolność zarobkowania uległa zmniejszeniu, tudzież zaopatrzenia ich wdów i sierót.

§ 1.

Cechmistrzom i pomocnikom cechmistrzów, pełniącym służbę na podstawie umowy służbowej, przyznane będą, o ile przynajmniej przez 10 lat pozostawali w tem zajęciu i w dostatecznej mierze zajęci byli służbą cechowniczą, w razie, jeżeli ich zdolność zarobkowania uległa w czasie trwania stosunku służbowego zmniejszeniu aż do jednej trzeciej części — co przez lekarza rządowego musi być stwierdzone — i o ile oni nie spowodowali swej częściowej niezdolności do zarobkowania umyślnie lub przy popełnieniu zbrodni, na podstawie Najwyższego upoważnienia z dnia 10. marca 1908., roczne datki z łaski, które wymierzy się z uwzględnieniem czasu służby i zajęcia służbowego tudzież z uwzględnieniem osobistych stosunków odnośnych cechmistrzów (pomocników cechmistrzów), najwyższej jednak w wysokości 70 procent ostatniego ich

wynagrodzenia rocznego, a nigdy w kwocie wyższej od 1000 K.

Okoliczność, czy czas służby przebyto bez przerwy lub z przerwami, nie stanowi różnicy pod względem jego obliczania, o ile tylko w ostatnim wypadku poszczególne przerwy nie przekraczają okresu 6 miesięcznego.

§ 2.

Pobór datków z łaski, wymienionych w § 1., rozpoczyna się z pierwszym dniem miesiąca, następującego po zamknięciu wynagrodzenia rocznego, a kończy się z chwilą, gdy uprawniony do poboru umrze lub gdy jego zdolność do zarobkowania nie jest już ograniczona aż do jednej trzeciej części.

§ 3.

Wdowie po cechmistrzu (pomocniku cechmistrza), uprawnionym do zaopatrzenia w myśl postanowień § 1., dozwolony będzie na podstawie powołanego Najwyższego upoważnienia roczny datek z łaski, który wymierzy się z uwzględnieniem zasad, podanych w § 1., tudzież osobistych stosunków samej wdowy, najwyżej atoli w wysokości 50 procent ostatniego rocznego wynagrodzenia odnośnego cechmistrza (pomocnika cechmistrza), a nigdy w kwocie wyższej od 700 K.

§ 4.

Pobór datku z łaski, przyznanego wdowie, rozpoczyna się z pierwszym dniem miesiąca, następującego po zamknięciu wynagrodzenia rocznego, względnie datku z łaski jej męża i należy się przez czas wdowieństwa.

§ 5.

Ślubnym lub uprawnionym przez późniejsze małżeństwo dzieciom cechmistrza (pomocnika cechmistrza), mającego prawo do zaopatrzenia w myśl postanowień § 1., dozwolone będą na podstawie powołanego Najwyższego upoważnienia datki z łaski, które wymierzy się, stosując analogicznie zasady, podane w poprzedzających §§ 1. i 3.; a to dla jednej lub kilku sierót bez ojca razem aż do najwyższej wysokości 20 procent, a dla jednej lub kilku sierót bez ojca i bez matki razem aż do najwyższej wysokości 40 procent ostatniego rocznego wynagrodzenia odnośnego cechmistrza (pomocnika cechmistrza), a nigdy w kwocie wyższej od 300 K względnie 600 K.

§ 6.

Pobór datku z łaski, przyznanego sierotom, rozpoczyna się z pierwszym dniem miesiąca, nastę-

pującego po zamknięciu wynagrodzenia rocznego ojca względnie datku z łaski, pobieranego przez zmarłego ojca lub zmarłą matkę, i trwa prawidłowo aż do ukończenia 14. roku życia.

§ 7.

Datki z łaski, wymienione w §§ 1., 3. i 5., wypłacane będą w miesięcznych, niepodzielnych ratach z góry przy zastosowaniu postanowień, obowiązujących w ogóle pod względem wypłacania państwowych poborów zaopatrzenia.

Prawo do tych datków z łaski traci się, względnie pobór datków z łaski, które ewentualnie już przyznano, kończy się, skoro zajdzie okoliczność, powodująca według istniejących ogólnych przepisów utratę prawa do państwowego zaopatrzenia względnie zgaśnięcie poboru takiego zaopatrzenia.

§ 8.

Rozporządzenie niniejsze nabiera mocy obowiązującej z dniem ogłoszenia.

Korytowski wlr.

Biennerth wlr.

Fiedler wlr.

76.

Ustawa z dnia 17. kwietnia 1908.,

którą ustanawia się na rok 1908. kontyngenty rekrutów, potrzebnych do utrzymania wojska, marynarki wojennej i obrony krajowej, i zezwala na ich pobór.

Za zgodą obu Izb Rady państwa postanawiam co następuje:

§ 1.

Kontyngent rekrutów, potrzebny do utrzymania wojska i marynarki wojennej, wynosić ma na rok 1908. — 103.100, z której to liczby w myśl postanowień ustępów 1. i 2. § 14. ustawy o służbie wojskowej przypada na królestwa i kraje w Radzie państwa reprezentowane 59.024; zaś kontyngent rekrutów, potrzebnych dla obrony krajowej wynosić ma 14.500, nie licząc tej ilości, jaką według ustawy dostarczyć mają kraje Tyrol i Vorarlberg.

Na pobór oznaczonych tu liczbowo kontyngentów tudzież rezerwy zapasowej z pomiędzy tych zdatnych do broni, którzy są w wieku, ustawowo do służby wojskowej powołanym, zezwala się niniejszem na rok powyżej podany.

§ 2.

Ustawa niniejsza nabędzie mocy obowiązującej w dniu ogłoszenia.

Wykonanie tej ustawy poruczam Memu Ministrowi obrony krajowej, który porozumie się z Moim wspólnym Ministrem wojny.

Wiedeń, dnia 17. kwietnia 1908.

Franciszek Józef wdr.

Beck wdr.

Georgi wdr.

??.

Rozporządzenie Ministerstwa spraw wewnętrznych z dnia 18. kwietnia 1908.,

obejmujące przepisy co do chemicznego badania barwików, których można używać przy wytwarzaniu środków żywności i przedmiotów użytkowych.

Na zasadzie § 24. ustawy z dnia 16. stycznia 1896., Dz. u. p. Nr. 89. z roku 1897., dotyczącej obrotu środkami żywności i niektórymi przedmiotami użytkowymi, zarządza się:

Badanie sztucznych barwików organicznych w myśl § 8. rozporządzenia ministerjalnego z dnia 17. lipca 1906., Dz. u. p. Nr. 142., należy uskutecznić w sposób następujący:

a) Celem stwierdzenia zawartości arsenu zalewa się odważoną ilość barwika w kolbie Kjeldahla 10 cm^3 kwasu azotowego o ciężarze właściwym 1.4 i ogrzewa dopóki przeważna część kwasu nie odparuje, następnie dodaje 10 cm^3 czystego, zgęszczonego kwasu siarkowego i ogrzewa, przy zachowaniu wskazanych środków ostrożności, aż do zniszczenia substancji organicznej. Po oziębieniu dolewa się nieco wody i ogrzewa ponownie, dopóki nie zacznie uchodzić para kwasu siarkowego. Po dalszem oziębieniu i rozcieńczeniu próbka przygotowana jest do badania w przyrządzie Marsha.

b) Celem wykazania zawartości ołowiu, antymonu i rtęci niszczy się odważony barwik w sposób, podany pod a). Celem oznaczenia ołowiu, alkalinizuje się zawartość kolby Kjeldahla po oziębieniu i rozcieńczeniu amoniakiem, a dla rozpuszczenia siarkanu ołowianego dodaje się odpowiednią ilość octanu amonowego lub winianu amonowego, po czem się ją ogrzewa. Następnie sączy się, a ołów strąca siarkowodorem. Ponieważ przy tem także inne metale, zwłaszcza ślady miedzi, strącać się mogą, rozpuszcza się otrzymany osad przez ogrzanie z rozcieńczonym kwasem azotowym; z przesączonego roztworu wydziela się ołów według zasad analitycznych jako siarkan i waży jako taki.

Antymon oznacza się w ten sposób, iż zawartość kolby Kjeldahla rozcieńcza się wodą, a kwas siarkowy zobojętnia prawie zupełnie amoniakiem. Następnie dodaje się kwasu winnego, ogrzewa przez pewien czas na kąpieli wodnej, dodaje do przesączonego w razie potrzeby płynu małą ilość kwasu solnego i wprowadza siarkowodór. Osad sączy się, płucze i rozpuszcza w siarczku sodowym (celem oddzielenia od ewentualnie znajdującej się miedzi), następnie zakwasza się przesączony płyn małą ilością rozcieńczonego kwasu solnego, a wydzielony siarczek antymonu zbiera ponownie na możliwie małym sączku. Po wypłukaniu rozpuszcza się osad ten na sączku przy użyciu czystego siarczku amonu, a roztwór wysusza w odważonym tyglu porcelanowym na kąpieli wodnej, pozostałość zwilża zgęszczonym kwasem azotowym, odparowuje kwas azotowy wolny, następnie żarzy się, w razie potrzeby zaprawia małą ilością węglanu amonowego i ponownie żarzy do stałej wagi; antymon waży się jako czterotlenek.

Celem wykazania rtęci niszczy się barwik w sposób wyżej podany, rozcieńcza zawartość kolby Kjeldahla, zobojętnia prawie zupełnie za pomocą czystego ługu sodowego, następnie dodaje się około 5 g pyłu cynkowego lub sproszkowanej miedzi i ogrzewa mieszaninę przez pewien czas do ciepłoty 50—60°, często ją poruszając. Po odstaniu zlewa się płyn, osad odsąca na rurce z asbestem, płucze najpierw wodą a później alkoholem i suszy przy ciepłocie około 60° (ewentualnie w suszarce nad kwasem siarkowym przy ciepłocie zwykłej). Następnie poddaje się rtęć destylacji w sposób, opisany przez E. Ludwiga (Zeitschrift für analytische Chemie, tom 20., str. 475.). Kulistą część rurki odcina się, skoro pojawią się wyraźnie dostrzegalne kuleczki rtęci, suszy w suszarce i waży. Następnie usuwa się rtęć z kuleczki za pomocą kwasu azotowego, płucze próżną kuleczkę, suszy ją i waży ponownie; różnica w ciężarze stanowi ilość metalicznej rtęci.

c) Celem wykazania zawartości kadmu i cynku należy zniszczyć barwik (w sposób poprzednio opisany) za pomocą kwasu azotowego i kwasu siarkowego. Dla oznaczenia zawartości kadmu rozcieńcza się pozostałość znaczną ilością wody, zobojętnia częściowo kwas za pomocą czystego ługu sodowego a następnie poddaje działaniu siarkowodoru. Jeżeli osad nie zawiera żadnych innych metali ciężkich, natenczas przesącza się go na odważonym sączku, przepłukuje najpierw dobrą wodą, następnie alkoholem i dwusiarczkiem węgla, w końcu suszy przy ciepłocie 100° i waży.

Jeżeli znajduje się miedź, natenczas oddziela się ją w ten sposób, iż przesącza się cały osad otrzymany z siarkowodorem, a następnie wygotowuje z rozcieńczonym kwasem siarkowym (1:5), dopóki kadm się rozpuszcza. Złączone roztwory rozcieńcza

się silnie, strąca siarkowodorem, a siarczek kadmu odsącza na odważonym sączku, potem zaś poddaje dalszemu działaniu i ważeniu w sposób, wyżej opisany.

Cynk oznacza się w następujący sposób, jeżeli nie znajdują się równocześnie inne metale: Zawartość kolby Kjeldahla rozcieńcza się wodą, następnie zobojętnia płyn prawie zupełnie ługiem sodowym i dodaje octanu sodowego. Potem ogrzewa się płyn i nasycza siarkowodorem, osad odsącza się, suszy, żarzy w strumieniu wodoru sposobem Rosego i waży.

Jeżeli znajduje się miedź i żelazo, natenczas rozcieńcza się zawartość kolby Kjeldahla, strąca miedź siarkowodorem i przesącza. Przesącz utlenia się wodą bromową, nadmiar bromu odpędza się, następnie zobojętnia prawie zupełnie ługiem sodowym i dodaje octanu sodowego. Potem ogrzewa się płyn, dopóki się nie odbarwi i nie wydzieli zasadowego octanu żelazowego, od którego odsącza się, a na gorący przesącz działa siarkowodorem; z wydzielonym siarczkiem cynku postępuje się w sposób, wyżej opisany.

Celem badania na zawartość baru, chromu, miedzi i uranu należy barwik, przy zachowaniu odpowiednich środków ostrożności, spopielić a pozostałość z wyżarzenia badać na zawartość metali wymienionych.

Celem oznaczenia zawartości baru wytrawia się popiół rozcieńczonym kwasem solnym, rozczyln przesącza i strąca na gorąco rozcieńczonym kwasem siarkowym. Siarczan barowy odsącza się z zachowaniem odpowiednich środków ostrożności, suszy, żarzy i waży.

Jeżeli zachodzi możliwość, iż mógł się wytworzyć siarczan barowy, należy pozostałość nierozpuszczoną w rozcieńczonym kwasie solnym wysuszyć, zmieszać z węglanem potasowo-sodowym i stopić. Stop wytrawia się wodą, następnie rozpuszcza w rozcieńczonym kwasie solnym, rozczyln odparowuje do suchości, a następnie ogrzewa jeszcze przez pewien czas do 100°. Pozostałość suchą zwilża się rozcieńczonym kwasem solnym, po krótkim odstaniu rozpuszcza w wodzie, sączy a w przesączonym płynie oznacza się bar. Znaleziony bar należy dodać do ilości, wykrytej w chlorowodorowym wyciągu z popiołu.

Celem oznaczenia zawartości chromu miesza się popiół z ośmiokrotną ilością na wagę węglanu sodowego a następnie żarzy przez dłuższy czas (dwie godziny) w dostępie powietrza. Po ostudzeniu rozpuszcza się go w wodzie, sączy a przesącz nasycza kwasem solnym i odparowuje do suchości. Pozostałość suchą rozpuszcza się w kilku kroplach kwasu solnego, w razie potrzeby przesącza, z rozczylnu strąca się wodorotlenek chromowy amonia-

kiem, unikając nadmiaru odczynnika, poczem przesącza i suszy, a następnie przez żarzenie przeprowadza w tlenek chromowy i w tej postaci waży.

Celem oznaczenia miedzi rozpuszcza się popiół w rozcieńczonym kwasie solnym, przesącza rozczyln, strąca na ciepło miedź siarkowodorem, osad odsącza, płucze, suszy i żarzy w tyglu Rosego w strumieniu wodoru celem zamiany na siarczek miedziawy, który się waży.

Celem oznaczenia zawartości uranu rozpuszcza się popiół w rozcieńczonym kwasie azotowym, poddaje rozczyln, o ile zawiera miedź, działaniu siarkowodoru, poczem sączy celem oddzielenia siarczku miedzi. Przesącz ogrzewa się celem wydzielenia siarkowodoru, utlenia kilku kroplami kwasu azotowego, gotuje z nadmiarem rozczylnu węglanu sodowego, następnie przesącza ponownie i strąca uran za pomocą wodorotlenku sodowego w postaci uranianu sodowego. Strąt płucze się w gorącej wodzie i jeszcze wilgotny rozpuszcza w rozcieńczonym kwasie azotowym; rozczyln ten ogrzewa się w parownicze porcelanowej i strąca amoniakiem, unikając znaczniejszego nadmiaru odczynnika. Osad należy zebrać na sączku, przepłukać rozcieńczonym rozczylnem chlorku amonowego, następnie suszyć i żarzyć w dostępie powietrza. Wytworzony tlenek uranawy waży się.

Celem oznaczenia zawartości cyny topi się popiół (lub pewną część tegoż) wraz z sześciokrotną ilością wagową mieszaniny, składającej się z równych części węglanu sodowego i siarki, w nakrytym tyglu porcelanowym, dopóki nie przestanie się pieścić. Stop ostudzony rozpuszcza się w wodzie, sączy a nierozpuszczoną pozostałość wraz z sączkiem dokładnie przemywa wodą, zawierającą siarczek sodowy. Przesączony płyn nasycza się ostrożnie kwasem octowym, następnie ogrzewa mieszaninę celem wydzielenia siarkowodoru, odsącza siarczek cyny i płucze go dokładnie rozcieńczonym rozczylnem octanu amonu, zakwaszonym kwasem octowym. Po wysuszeniu zbiera się osad ze sączka, zwilża sączek rozczylnem azotanu amonowego i spala go. Następnie dodaje się osad do popiołu, otrzymanego ze sączka, żarzy ostrożnie najpierw w przykrytym a później w otwartym tyglu, potem poddaje działaniu węglanu amonowego, żarzy ponownie i waży jako tlenek cyny. Żarzenie to należy powtarzać do stałej wagi.

Przy przepisanych metodach oznaczenia uwzględniono, gdzie zaszła tego potrzeba, rozłączenie miedzi i żelaza, które często jako zanieczyszczenia pojawiają się w barwikach. Jeżeli znajdują się inne zasady, które utrudniają badanie, natenczas należy użyć zwykłych metod rozdzielania.

Rok 1908.

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Część XXXIX. — Wydana i rozesłana dnia 25. kwietnia 1908.

Treść: № 78. Patent cesarski, dotyczący zwołania sejmu tyrolskiego.

78.

Patent cesarski z dnia 23. kwietnia 1908.,

dotyczący zwołania sejmu tyrolskiego.

My Franciszek Józef Pierwszy,
z Bożej łaski Cesarz Austriacki,

Król Węgierski i Czeski, Dalmatyński, Kroacki, Sławoński, Galicyjski, Lodomeryjski i Illiryjski; Król Jerozolimski itd.; Arcyksiążę Austriacki; Wielki książę Toskański i Krakowski; Książę Lotaryński, Solnogradzki, Styryjski, Karyntyjski, Kraiński i Bukowiński; Wielki Książę Siedmiogrodzki; Margrabia Morawski; Książę Górno- i Dolno-Słaski, Modeński, Parmański, Piacencki i Gwastalski, Oświęcimski i Zatorski, Cieszyński, Fryulski, Dubrownicki i Zadarski; Uksiążęcony Hrabia na Habsburgu i Tyrolu,

Kyburgu, Gorycy i Gradysce; Książę na Trydencie i Bryksenie; Margrabia Górno- i Dolno-Lużycki i Istryjski; Hrabia na Hohenembsie, Feldkirchu, Bregencyi, Sonnenbergu itd.; Pan na Tryeście, Kotorze i Windyjskiej Marchii; Wielki Wojewoda Województwa Serbskiego itd. itd. itd.

wiadomo czynimy:

Sejm uksiążęconego Hrabstwa Tyrolu zwołuje się na dzień 27. kwietnia 1908., do ustawowego miejsca zebrania.

Dan w Naszem stołecznem i rezydencyjnem mieście Wiedniu, dnia 23. kwietnia tysiąc dziewięćsetnego ósmego, Naszego panowania sześćdziesiątego roku.

Franciszek Józef wkr.

Beck wkr.

Korytowski wkr.

Marchet wkr.

Fiedler wkr.

Gessmann wkr.

Prášek wkr.

Klein wkr.

Biennerth wkr.

Derschatta wkr.

Ebenhoch wkr.

Peschka wkr.

Abrahamowicz wkr.

Georgi wkr.

Historical notes on the...

...

...

...

...

...

...

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Część XL. — Wydana i rozesłana dnia 28. kwietnia 1908.

Treść: (M^o 79 i 80.) 79. Obwieszczenie, dotyczące koncesjonowania elektrycznej wążkotorowej kolejki na obszarze miasta Bozen i w jego okolicy. — 80. Rozporządzenie, dotyczące oznaczenia tych zajęć, pozostających w związku z zawodem farmaceutycznym lub pokrewnych temuż, które uważać należy za czynność zawodową w myśl § 3. ustawy z dnia 18. grudnia 1906.

79.

Obwieszczenie Ministerstwa kolei żelaznych z dnia 11. kwietnia 1908.,

dotyczące koncesjonowania elektrycznej wążkotorowej kolejki na obszarze miasta Bozen i w jego okolicy.

C. k. Ministerstwo kolei żelaznych nadało na zasadzie i w myśl postanowień ustawy o kolejach niższego rzędu z dnia 31. grudnia 1894., Dz. u. p. Nr. 2. z r. 1895., tudzież ustawy z dnia 24. grudnia 1905., Dz. u. p. Nr. 216., w porozumieniu z interesowanymi c. k. Ministerstwami oraz c. i k. wspólnem Ministerstwem wojny, gminie miasta Bozen oraz gminie miasta Meran żadaną koncesyę na budowę i utrzymywanie w ruchu wymienionej poniżej elektrycznej, wążkotorowej linii kolejki na obszarze miasta Bozen i w jego okolicy, a to od placu przed dworcem Bozen—Gries na linii c. k. uprz. Spółki kolei południowej, przy skorzystaniu z częściowej przestrzeni kolei ryteńskiej, przez ulicę Parkową, plac Walthera, ulicę Cesarzowej Elżbiety i ulicę Muzealną, następnie przez Talferbrücke, gościniec vinschgawski i plac Cesarza Franciszka Józefa, tu-

dziez przez ulice Farną i Habsburską aż do wili Habsburg, z odgałęzieniem od Talferpark przez Eisensteckenstrasse do dworca ruchu na Tuchbleiche, przeznaczonem na razie tylko dla celów ruchu, a to pod warunkami i zastrzeżeniami, w dalszym ciągu bliżej oznaczonemi.

§ 1.

Co do koncesjonowanej kolei żelaznej korzystają koncesjonaryuszki z dobrodziejstw skarbowych, wymienionych w artykule V. ustawy z dnia 31. grudnia 1894., Dz. u. p. Nr. 2. z r. 1895.

Okres uwolnień od podatków, przewidzianych w artykule V., lit. d) powyższej ustawy, ustanawia się na lat 15, licząc od dnia dzisiejszego.

§ 2.

Koncesjonaryuszki są obowiązane ukończyć budowę linii kolei żelaznej, wspomnianej na wstępie, najpóźniej w przeciągu roku, licząc od dnia dzisiejszego i oddać gotową linię kolejową na użytek publiczny oraz utrzymywać ją w nieprzerwanym ruchu przez cały okres koncesyjny.

Jako rękojmię dotrzymania powyższego terminu budowy mają koncesjonaryuszki złożyć na żądanie rządu odpowiednią kaucyę w papierach wartościowych, nadających się do lokowania pieniędzy pupilarnych.

W razie niedotrzymania powyższego zobowiązania można kaucyę tę uznać za przypadłą.

§ 3.

Celem wybudowania koncesyjonowanej kolei żelaznej nadaje się koncesyonaryuszkom prawo wywłaszczania podług przepisów ustawowych, w tej mierze obowiązujących.

Takież samo prawo nadane będzie koncesyonaryuszkom także odnośnie do kolei podjazdowych, ewentualnie wybudować się mających, których wykonanie rząd uznałby za odpowiadające interesowi publicznemu.

§ 4.

O ileby celem budowy koncesyjonowanej kolei miały być użyte drogi publiczne, winny koncesyonaryuszki postarać się o pozwolenie na to u osób, które są obowiązane do utrzymywania tych dróg, względnie u tych władz i organów, które według obowiązujących ustaw są powołane do udzielania pozwolenia na używanie drogi.

§ 5.

Koncesyonaryuszki obowiązane są ponosić koszta tych zarządzeń dla zabezpieczenia należytego funkcyonowania państwowych przewodów telegraficznych i telefonicznych, w chwili udzielenia koncesyi na tę linię już istniejących, które okazałyby się potrzebne wskutek budowy i ruchu wymienionej na wstępie linii kolejowej, w szczególności zaś winny pokryć także wydatki, z jakimi w danym razie byłoby połączone przeniesienie tych przewodów na inne miejsce.

§ 6.

Przy budowie koncesyjonowanej kolei i utrzymywaniu jej w ruchu powinny koncesyonaryuszki stosować się do osnowy tego dokumentu koncesyjnego, oraz do technicznych warunków koncesyjnych, ustanowionych przez Ministerstwo kolei żelaznych, jakoteż do istniejących w tej mierze ustaw i rozporządzeń, mianowicie do ustawy o koncesjach na koleje żelazne z dnia 14. września 1854., Dz. u. p. Nr. 238., i regulaminu ruchu kolei żelaznych z dnia 16. listopada 1851., Dz. u. p. Nr. 1. z r. 1852., o ile one w myśl postanowień rozdziału B ustawy z dnia 31. grudnia 1894., Dz. u. p. Nr. 2. z r. 1895., znajdują zastosowanie do kolejek, dalej do ustaw i rozporządzeń, któreby

w przyszłości zostały wydane, nakoniec do zarządzeń Ministerstwa kolei żelaznych i innych władz do tego powołanych.

§ 7.

Cyfra kapitału zakładowego, rzeczywistego jakoteż imiennego podlega zatwierdzeniu rządu.

W tym względzie przyjmuje się za zasadę, że oprócz kosztów, które rzeczywiście wyłożono na sporządzenie projektu, budowę i urządzenie kolei łącznie z kosztami nabycia parku kolejowego i uposażenia funduszu zasobowego, i które będą należyte udowodnione z doliczeniem odsetek interkalarnych, rzeczywiście zapłaconych w okresie budowy i straty na kursie, gdyby ją istotnie poniesiono przy gromadzeniu kapitału, nie można policzać żadnych innych wydatków jakiegobądź rodzaju.

Gdyby po wyczerpaniu zatwierdzonego kapitału zakładowego miano wystawić jeszcze jakie nowe budowle lub pomnożyć urządzenia ruchu, natenczas koszta przez to poniesione mogą być doliczone do kapitału zakładowego, jeżeli rząd pozwolił na wzniesienie projektowanych nowych budowli lub na pomnożenie urządzeń ruchu i jeżeli koszta te będą należyte wykazane.

Cały kapitał zakładowy ma być umorzony w okresie koncesyjnym według planu amortyzacyi, zatwierdzonego przez rząd.

§ 8.

Koncesyonaryuszki obowiązane są przyznawać zawsze podoficerom i ordynansom w służbie będącym wolną jazdę na kolei.

Co do bliższych szczegółów w tym względzie porozumieć się należy z właściwymi władzami wojskowemi.

Koncesyonaryuszki są obowiązane uwzględnić przy obsadzaniu posad wysłużonych podoficerów wojska, marynarki wojennej i obrony krajowej w myśl ustawy z dnia 19. kwietnia 1872., Dz. u. p. Nr. 60.

§ 9.

Gdyby władze z powodu uroczystości, marszów wojska, parad, tudzież w razie robót przy kanałach, przewodach rurowych itp. uznały za potrzebne, wstrzymać na pewien czas ruch na jakiejś części koncesyjonowanej kolei, natenczas winny koncesyonaryuszki poddać się bez oporu odnośnym zarządzeniom władz, nie podnosząc żadnych roszczeń do wynagrodzenia straty, poniesionej wskutek czasowego wstrzymania ruchu.

§ 10.

Urzednicy państwa, funkcyonaryusze i sładzy, jadący koleją żelazną z polecenia władz, sprawujących nadzór nad zarządem i ruchem kolei żelaznych, lub dla strzeżenia interesów państwa z tytułu koncesyi lub w sprawach dochodów skarbowych, przewożeni być mają bezpłatnie, o ile wykażą się certyfikatami urzędowymi, jakie im c. k. Ministerstwo kolei żelaznych dla legitymacyi wystawi.

§ 11.

Koncesyonaryuszki obowiązane są przewozić pocztę tudzież funkcyonaryuszy zarządu pocztowego i telegraficznego wszystkimi pociągami programowemi.

Za te świadczenia, jakoteż za wszelkie inne usługi na rzecz zakładu pocztowego mogą koncesyonaryuszki żądać odpowiedniego wynagrodzenia, które ustanowione będzie drogą ugody.

Korespondencye, tyżące się zarządu kolejki a wymieniane między dyrekcją lub zarządem przedsiębiorstwa kolejki a jej podwładnemi funkcyonaryuszami, lub przez tych ostatnich między sobą, mogą być przewożone przez służbę zakładu kolejowego.

§ 12.

Koncesyonaryuszki obowiązane są postarać się o zaopatrzenie swoich funkcyonaryuszy, zajętych przy ruchu koncesyonowanej kolei, na wypadek niezdolności do pracy i na starość oraz o zaopatrzenie ich rodzin i w tym celu przystąpić do zakładu emerytalnego związku austriackich kolei lokalnych, o ileby nie utworzono dla koncesyonowanego przedsiębiorstwa kolejowego własnej kasy emerytalnej, zapewniającej przynajmniej takie same korzyści dla członków, względnie nakładającej przynajmniej takie same obowiązki na koncesyonaryuszki, jak zakład emerytalny wyżej wspomniany.

To zaopatrzenie należy przeprowadzić w ten sposób, iż koncesyonaryuszki będą miały obowiązek zgłaszać w zakładzie emerytalnym związku austriackich kolei lokalnych, względnie we własnej kasie emerytalnej stałych funkcyonaryuszy z dniem nadania im stałej posady, z innych zaś funkcyonaryuszy przynajmniej tych, którzy pełnią służbę jako motorowi, konduktorzy, strażnicy lub posługacze stacyjni, przy odpowiedniem ich zatrudnieniu, najpóźniej po ukończeniu trzech lat służby.

§ 13.

Koncesyonaryuszki obowiązane są dostarczać Ministerstwu kolei żelaznych na jego żądanie w na-

leżyłym czasie wykazów statystycznych, potrzebnych do zestawienia rocznej statystyki kolei żelaznych.

§ 14.

Czas trwania koncesyi wraz z ochroną przeciw zakładaniu nowych kolei w myśl § 9., lit. b) ustawy o koncesyach na koleje żelazne wynosić ma lat dziewięćdziesiąt (90), licząc od dnia dzisiejszego; po upływie tego czasu koncesya traci moc swoją.

Rząd może uznać koncesyę za zgasłą jeszcze przed upływem powyższego terminu, jeżeli nie dopełniono określonych w § 2. zobowiązań co do rozpoczęcia i skończenia budowy, tudzież otwarcia ruchu, o ile ewentualne przekroczenie terminu nie dałoby się usprawiedliwić w myśl § 11., lit. b) ustawy o koncesyach na koleje żelazne.

§ 15.

Prawo powrotu na rzecz państwa, unormowane w § 8. ustawy o koncesyach na koleje żelazne z dnia 14. września 1854., Dz. u. p. Nr. 238., nie ma zastosowania do koncesyonowanej kolei.

§ 16.

Koncesyonaryuszki nie mają prawa, wyjąwszy w przypadku wyraźnego zezwolenia ze strony rządu, odstąpić osobom trzecim utrzymywania ruchu na koncesyonowanej kolei żelaznej.

§ 17.

Rząd ma prawo przekonywać się, czy budowę kolei i urządzenia ruchu wykonano we wszystkich częściach odpowiednio celowi i trwale, tudzież prawo zarządzić, żeby wadom, istniejącym w tym względzie, zapobieżono lub takowe usunięto.

§ 18.

Rząd zastrzega sobie prawo, iż na wypadek, gdyby pomimo poprzedniego ostrzeżenia dopuszczono się ponownie naruszenia lub zaniebdania jednego z obowiązków, przepisanych w koncesyi, w warunkach koncesyjnych lub ustawach, będzie temu zapobiegał środkami, odpowiadającemi ustawom, a według okoliczności uzna koncesyę za zgasłą jeszcze przed upływem jej czasu trwania.

Derschatta wlr.

80.**Rozporządzenie Ministra spraw wewnętrznych z dnia 18. kwietnia 1908.,**

dotyczące oznaczenia tych zajęć, pozostających w związku z zawodem farmaceutycznym lub pokrewnych temuż, które uważać należy za czynność zawodową w myśl § 3. ustawy z dnia 18. grudnia 1906., Dz. u. p. Nr. 5. z r. 1907.

W wykonaniu postanowienia § 3., ustępu 3. ustawy z dnia 18. grudnia 1906., Dz. u. p. Nr. 5. z r. 1907., o uregulowaniu spraw, dotyczących aptek, rozporządza się, co następuje:

§ 1.

Za czynność zawodową w myśl postanowienia § 3., ustępu 3. ustawy z dnia 18. grudnia 1906., Dz. u. p. Nr. 5. z r. 1907., uważać należy następujące zajęcia, pozostające w związku z zawodem farmaceutycznym lub temuż pokrewne:

1. Działalność nauczycielską przy zakładach i pracowniach uniwersyteckich tudzież przy zakładach, autoryzowanych przez władze a mających na celu pielęgnowanie umiejętności farmaceutycznej lub wykształcenie farmaceutów (n. p. szkoły aspirantów), o ile działalność ta pozostaje w związku z wykonywaniem zawodu farmaceutycznego.

2. Czas nauki względnie zajęcia, przebyty na uniwersytetach w celu wyższego zawodowego wykształcenia w zawodzie farmaceutycznym, o ile w każdym półroczu zapisano się na wykłady w zakresie co najmniej 15 godzin nauki na tydzień lub na prace w laboratoriach równorzędne z wykładami pod względem liczby godzin i o ile w odpowiedni sposób wykazano dobre postępy.

3. Zajęcie w charakterze prowizorycznego lub stałego funkcjonariusza państwowego zakładu dla badania środków żywności i przedmiotów użytkowych.

4. Prawidłową działalność naukową w prasie farmaceutycznej.

5. Czynność w c. i k. aptekach wojskowych lub c. k. aptekach obrony krajowej.

§ 2.

Dla udowodnienia zajęć, przytoczonych w poprzednim paragrafie, mają służyć:

Ad 1. Odośny dekret nominacyjny i świadectwa zatrudnienia.

Ad 2. Dyplom doktora filozofii względnie rzeczoznawcy z zakresu środków żywności lub odośne świadectwa z kolokwów względnie świadectwa zatrudnienia.

Ad 3. Odośny dekret nominacyjny i odośne świadectwa zatrudnienia.

Ad 4. Świadectwa zatrudnienia i dowody działalności na tem polu.

Ad 5. Świadectwo zatrudnienia, wystawione przez właściwą władzę wojskową.

§ 3.

Do piętnasto- względnie dwudziestoletniego czasu służby, wymaganego w myśl § 3., ustępu 4. i § 65., ustępu ostatniego, lit. b ustawy z dnia 18. grudnia 1906., Dz. u. p. Nr. 5. z r. 1907., dla uzyskania uprawnienia do otwarcia nowej apteki, wliczyć należy czas, przez który starający się o koncesję zajęty był w jednym z zatrudnień, przytoczonych w § 1., najwyższej w wymiarze 5 lat.

Pod względem zajęć, wymienionych w § 1., punkt 1. i 4., może Ministerstwo spraw wewnętrznych w wypadkach, zasługujących na uwzględnienie i w razie wykazania wydatnej oraz niezwykłej działalności dozwolić po wysłuchaniu reprezentacji stanu aptekarskiego, aby czas zatrudnienia, przebyty w tych zajęciach, wliczono do przepisanego czasu służby w szerszym zakresie, nie przekraczającym jednak 10 lat.

Pod względem policzenia czasu, przebytego za granicą przy wykonywaniu zajęć, wymienionych w § 1., punkt 1. do 4., obowiązują postanowienia § 3., ustęp przedostatni powołanej ustawy.

§ 4.

Przy obliczaniu pięcioletniego czasu służby, przepisanego w § 3., ustępie 4. powołanej ustawy dla samoistnego prowadzenia apteki, należy uwzględnić zajęcia, wymienione w § 1., punkt 1., 2. i 5., jako działalność zawodową w myśl § 3., ustępu 3. tej ustawy jedynie w wymiarze maksymalnym 2 lat.

Zajęć, wymienionych w § 1., punkt 3. i 4., nie policza się przy obliczaniu wspomnianego pięcioletniego czasu służby.

§ 5.

Rozporządzenie niniejsze nabiera mocy obowiązującej z dniem ogłoszenia.

Bienert wlr.

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Cześć XLI. — Wydana i rozesłana dnia 30. kwietnia 1908.

Treść: (№ 81—83.) 81. Rozporządzenie, którem wydatuje się przepisy dla ochrony życia i zdrowia osób, zajętych zawodowo robotami pokostniczemi, lakierniczemi i malarskiemi. — 82. Obwieszczenie, dotyczące przekształcenia Urzędu celnego pobocznego w Mauthen w ekspozyturę celną. — 83. Rozporządzenie, którem zabrania się używania dawnej waluty austriackiej w stosunkach między kupcami i przemysłowcami a publicznością.

81.

Rozporządzenie Ministra handlu w porozumieniu z Ministrem spraw wewnętrznych z dnia 15. kwietnia 1908.,

którem wydatuje się przepisy dla ochrony życia i zdrowia osób, zajętych zawodowo robotami pokostniczemi, lakierniczemi i malarskiemi.

I.

Szczegółowe przepisy dla zakładów i pracowników przemysłowych.

§ 1.

Lokalności w zakładach przemysłowych, przeznaczone do wykonywania robót pokostniczych, lakierniczych i malarskich przy użyciu bieli ołownej lub połączeń, zawierających ołów, muszą odpowiadać wymogom rozporządzenia ministerialnego z dnia 23. listopada 1905., Dz. u. p. Nr. 176.; o ile rozechodzi się o zakłady nowo założone. O ile zaś ma się do czynienia z zakładami, już istniejącymi, to muszą one być dość obszerne, umożliwiać dokładne przewietrzanie i dać się opalać. W każdym wypadku należy ściany i podłogę odnośnych zamkniętych pracowni zaopatrzyć okładem bez spajają

i dającym się łatwo zmywać. Pracownie te należy utrzymywać w czystości, a czyszczenie ma być zawsze przeprowadzane drogą moką i po ukończeniu robót.

§ 2.

Przedsiębiorcy przemysłowi są obowiązani, o ile w zakładach, które mają być ocenione według § 1., zatrudnia się więcej jak 20 robotników, zajętych robotami pokostniczemi, lakierniczemi i malarskiemi, oddać robotnikom tym do rozporządzenia na umywalnie i szatnie osobne ubikacje w zakładach przemysłowych, dające się ogrzewać i zaopatrzone w urządzenia dla przechowywania odzieży, tudzież jadalnie i dbać o ciągłe utrzymywanie tych ubikacji w czystości.

II.

Szczegółowe przepisy co do prowadzenia przedsiębiorstwa.

§ 3.

W przemyśle pokostniczym, lakierniczym i malarskim tudzież w tych wszystkich przemysłach, w których zawodowo wykonuje się roboty pokostnicze, lakiernicze i malarskie, należy przechowywać farby i kity, zawierające ołów, oraz używać ich jedynie w takich naczyniach i rezerwoarach, na których zaznaczono w sposób dostrzegalny i zrozumiały, iż zawartość ich mieści w sobie ołów.

§ 4.

Używanie w przemyśle bieli ołownej oraz innych farb i kitów, zawierających ołów, do pokostowań wewnętrznych jest zakazane.

Za pokostowania wewnętrzne w myśl niniejszego rozporządzenia uważa się te pokostowania, które stosownie do użytku, na jaki stale lub przedewszystkiem są przeznaczone, nie podlegają bezpośrednio wpływom atmosferycznym.

Zakaz, objęty ustępem 1., nie ma zastosowania do robót, mających za przedmiot uskutecznianie pierwszego pociągnięcia zasadniczego przy wykonywaniu czysto białych pokostowań na takich samych dawnych powłokach, zawierających ołów, lub uskutecznianie pokostowań w miejscach, w których powłoka wystawiona jest często na działanie pary wodnej lub pary innego rodzaju.

Wyjątkowo może władza przemysłowa, przy zarządzeniu wskazanych zresztą środków ostrożności, dozwolić użycia preparatów, wymienionych w ustępie 1., także do pokostowań wewnętrznych, jeżeli rozchodzi się o wykonanie robót, które w przeciwnym wypadku nie przypadłyby w udziale przemysłowi krajowemu.

§ 5.

O ile używanie w przemyśle bieli ołownej lub połączeń, zawierających ołów, jest w myśl przepisów § 4. dopuszczalne przy wykonywaniu robót pokostniczych, lakierniczych i malarskich, względnie o ile zezwolono na ich używanie, nie można przy robotach tych zatrudniać ani kobiet ani młodocianych robotników pomocniczych.

Zakaz ten ma zastosowanie, o ile rozchodzi się o młodocianych robotników pomocniczych, także do robót, mających na celu czyszczenie ubikacji, wymienionych w § 1., tudzież osobnej odzieży roboczej, o której mowa w § 8. Czyszczenie odzieży roboczej ma być zawsze uskuteczniane drogą moką.

Wyjątek zachodzi co do młodocianych uczniów, którzy ukończyli już 14. rok życia, o tyle, o ile użycie ich do robót, wymienionych w ustępie 1., potrzebne jest dla zupełnego osiągnięcia celu nauki. Jednakowoż także to zajęcie nie może w ogólności trwać dłużej, jak sześć tygodni.

§ 6.

Robotników pomocniczych, o których wie pracodawca, iż zachorowali na zatrucie ołowiem, można dopiero po stwierdzeniu przez lekarza, że odzyskali zdrowie i że są zdolni do robót przemysłowych, przy których używa się bieli ołownej lub połączeń, zawierających ołów, zająć ponownie przy tych robotach tudzież przy czyszczeniu pracowni,

wymienionych w § 1. oraz osobnej odzieży roboczej, o której mowa w § 8.

§ 7.

Tłuczenie lub mielenie bieli ołownej albo połączeń, zawierających ołów, tudzież ugniatanie ich z oliwą lub pokostem ma być uskuteczniane nie ręką, lecz tylko przyrządami mechanicznymi i to w ten sposób, aby przy tem, podobnie jak przy nasypanyaniu i przesypanyaniu materiałów, zawierających ołów, robotnicy byli odpowiednio chronieni przed wytwarzaniem się pyłu i aby pył nie dostawał się do pracowni. Jednak w razie potrzeby ilość 3 kg minii a najwięcej 0.5 kg innych farb ołownych z wyjątkiem bieli ołownej może być tygodniowo rozcierana ręką przez poszczególnego robotnika.

Usuwanie suchych powłok lub kitów, zawierających ołów, przez ścieranie i zdzieranie pumeksem może mieć miejsce tylko po poprzednim zwilżeniu. Muł i odpadki, powstające przy ścieraniu, należy usuwać jeszcze w stanie wilgotnym.

O ile robót, wymienionych w § 4., ustępach 3. i 4., nie przedsięwzię się przy budowach pod gołym niebem, to muszą one być wykonywane w odosobnionych miejscach, w których musi się wyraźnie uwidocznić, iż tam pracuje się przy użyciu bieli ołownej lub połączeń, zawierających ołów.

§ 8.

Przedsiębiorca winien dbać o to, aby robotnicy, pracujący przy użyciu bieli ołownej lub połączeń, zawierających ołów, nosili osobną odzież roboczą i osobne nakrycie głowy, które muszą być w odpowiedni sposób czyszczone. W przedsiębiorstwach przemysłowych, zatrudniających więcej jak 20 robotników, winien przedsiębiorca dostarczyć odnośnym robotnikom odpowiednią odzież roboczą i odpowiednie nakrycia głowy tudzież starać się o ich regularne czyszczenie.

Nadto winien przedsiębiorca dostarczyć robotnikom, pracującym przy użyciu bieli ołownej lub połączeń, zawierających ołów, wody (do picia i do mycia się), naczyń do mycia się, szczotek, mydła i ręczników w odpowiedniej ilości i jakości.

Również winien przedsiębiorca zaprowadzić wiewniki dla robotników, pracujących przy użyciu bieli ołownej lub połączeń, zawierających ołów, w zajęciach, przy których wytwarza się większa ilość pyłu.

§ 9.

W ubikacjach mieszkalnych i sypialniach, przeznaczonych dla robotników pomocniczych, nie można ani przechowywać bieli ołownej lub połączeń, zawierających ołów, ani też przedsięwbrać tamże żadnych manipulacji z temi materyałami.

§ 10.

Robotnicy, pracujący przy użyciu bieli ołownej lub połączeń, zawierających ołów, są obowiązani używać odzieży roboczej i nakryć głowy, których im dostarczono, stosownie do ich przeznaczenia i korzystać z dostarczonych im wiewników przy wszystkich robotach, połączonych z wytwarzaniem się obfitszego pyłu.

Robotnicy ci winni przed przerwami, przeznaczonemi na posiłek, tudzież po skończeniu roboty umyć dokładnie twarz i ręce oraz wypłukać usta.

Robotnicy ci winni również powstrzymać się w miejscach roboczych od używania palonych napojów gorących i tytoniu (cygar, papierosów, fajki, tytoniu do żucia i tabaki) i mogą spożywać potrawy i napoje, których przechowywanie w pracowniach najsurowiej jest zabronione, tylko w czasie przerw, przeznaczonych na posiłek, po za pracowniami, a tam gdzie istnieją osobne ubikacje w tym celu, tylko w tych ubikacjach.

III.

Przepisy co do szczególnego nadzoru.

§ 11.

W pracowniach, w których pracuje się przy użyciu bieli ołownej lub połączeń, zawierających ołów, należy rozporządzenie to przybić w miejscu łatwo dostępnem i utrzymywać je zawsze w stanie czytelnym.

Każdemu robotnikowi, zajętemu przy robotach z bielą ołowną lub połączeniami, zawierającymi ołów, należy udzielić bezpłatnie z chwilą, gdy wstępuje w stosunek służbowy, jeden egzemplarz pouczenia, wydrukowanego jako załącznik niniejszego rozporządzenia; dotyczących robotników należy wciągnąć do osobnego spisu.

Pracodawca winien dbać o to, aby robotników, wymienionych w poprzedzających ustępach, ode-

ślano natychmiast do lekarza kasy chorych z chwilą pojawienia się pierwszych oznak zatrucia ołowiem.

W przedsiębiorstwach, zatrudniających więcej aniżeli 20 robotników, winien pracodawca postarać się o to, aby robotnicy, pracujący przy użyciu bieli ołownej i połączeń, zawierających ołów, poddawani byli przynajmniej co trzy miesiące badaniu lekarskiemu co do objawów zachodzącego ewentualnie zatrucia ołowiem.

W przedsiębiorstwach tych winien lekarz, przeprowadzający badanie, wciągnąć do spisów, które mają być prowadzone w myśli ustępu 2., każdorazowe przeprowadzenie badania lekarskiego tudzież jego wynik.

Spisy te należy przedkładać państwowym organom nadzorczym na ich żądanie.

IV.

Postanowienia karne.

§ 12.

Przekroczenia rozporządzenia niniejszego będą stanowić przedmiot postępowania karnego według rozporządzenia ministryalnego z dnia 30. września 1857., Dz. u. p. Nr. 198., o ile nie mają uleźć ukaraniu stosownie do powszechnych ustaw karnych lub w charakterze przekroczeń ordynacyi przemysłowej.

V.

Początek mocy obowiązującej.

§ 13.

Rozporządzenie niniejsze nabiera mocy obowiązującej w dniu 1. kwietnia 1909.

Bienert wlr.

Fiedler wlr.

Załącznik.

Pouczenie.

1. Każda praca, przy której używa się ołowiu lub przetworów ołowiowych, może spowodować zatrucie ołowiem.

2. Zatrucie ołowiem następuje przez to, że farby ołowiowe, chociażby tylko w nieznacznej ilości, dostają się do ust za pośrednictwem zawałanych rąk, włosów brody i ubiorów przy jedzeniu i piciu, przy paleniu i zuciu tytoniu oraz zażywaniu tabaki, tudzież iż bywają w postaci pyłu wdychane przy pracy lub iż w jakikolwiek inny sposób wchodzą w ciało.

Skutki tego zatrucia ołowiem ujawniają się często dopiero po upływie dłuższego czasu, skoro ilości ołowiu, które wejdą w ciało, nagromadzą się do tego stopnia, iż mogą wywołać objawy otrucia.

3. Pierwsze oznaki zatrucia ołowiem polegają zwykle na pojawieniu się niebiesko-szarego rąbka na dziąśle, zwanego rąbkiem ołownym i szczególnej bladeści twarzy a przedewszystkiem warg. Z pośród dalszych objawów choroby należy zwłaszcza wymienić: kuczowate bóle brzucha, wychodzące z okolicy pępka, tak zwane morzysko ołowicze, często w połączeniu z wymiotami i zatknięciem stolca, rzadziej biegunką, bóle w stawach i zasłabnięcia porażenne, bóle głowy, ogólne kurcze, nieprzytomność, wielki niepokój, nawet oślepięcie i ciężkie objawy mózgowie, które niejednokrotnie mają przebieg śmiertelny.

4. Zatrucia ołowiem ulegają zazwyczaj wyleczeniu przy odpowiedniej, dość wczesnej pomocy lekarskiej, jeżeli chorzy mogą uchylić się od dalszego szkodliwego oddziaływania ołowiu.

5. Zatrucia ołowiem można uniknąć, przestrzegając następujących

wskazówek co do zachowania się:

- a) W czasie pracy i po za nią należy utrzymywać jak największą czystość, zwłaszcza unikać należy przy pracy wszelkiego wywoływania pyłu.
- b) Przy pracy nosić należy zawsze osobną odzież roboczą i osobne nakrycie głowy, który to ubiór należy co najmniej raz na tydzień zmieniać. Odzież przeznaczoną do wyjścia na ulicę, należy w czasie pracy przechowywać tak, aby była chroniona przed brudem i kurzem.
- c) Robotnicy, którzy mają do czynienia z farbami ołowiwymi, winni spożywać potrawy silne i możliwie tłuste oraz powstrzymać się od używania palonych trunków wysokokowych.
- d) W pracowniach należy bezwarunkowo unikać używania palonych trunków wysokokowych tudzież tytoniu w jakiejkolwiek postaci (cygar, papierosów, fajki, tytoniu do zucia i tabaki).
- e) Potrawy i napoje, przyniesione lub doniesione do pracowni, należy aż do ich spożycia przechowywać w ten sposób, aby były zupełnie chronione od brudu i kurzu. Należy je spożywać tylko w czasie przerw, umyślnie na ten cel przeznaczonych, a tam gdzie istnieją osobne jadalnie tylko w nich.
- f) Przed każdym posiłkiem i przed ukończeniem pracy należy dokładnie umyć ręce i twarz, zwłaszcza brodę i wypłukać usta ciepłą wodą; usta powinno się wypłukać czystą wodą przed każdym przyjmowaniem napoju.
- g) Mycie się należy uskuteczniać o ile możności nie w pracowniach.
- h) Fajki, tytoniu i artykułów żywności nie należy przechowywać w kieszeniach odzieży roboczej.
- i) Każdy z robotników winien co najmniej raz na tydzień wykapać się, przyczem należy dokładnie wymyć zwłaszcza włosy na głowie i brodę.
- k) Każdy z robotników winien przy najmniejszej dolegliwości zasięgnąć rady lekarza i zwrócić przytem uwagę jego na okoliczność, iż przy pracy miał do czynienia z przetworami ołowiwymi.

82.**Obwieszczenie Ministerstwa skarbu z dnia 16. kwietnia 1908.,****dotyczące przekształcenia Urzędu celnego pobocznego w Mauthen w ekspozyturę celną.**

Urząd celny poboczny II. klasy w Mauthen przekształcono na ekspozyturę Urzędu celnego głównego w Bielaku; ekspozytura ta zatrzymuje upoważnienia celne urzędu celnego pobocznego II. klasy.

Korytowski wlr.

83.**Rozporządzenie Ministerstwa skarbu w porozumieniu z Ministerstwami spraw wewnętrznych, sprawiedliwości i handlu z dnia 24. kwietnia 1908.,**

którym zabrania się używania dawnej waluty austriackiej w stosunkach między kupcami i przemysłowcami a publicznością.

Z uwagi na niedogodności, wynikające z używania dawnej waluty austriackiej obok waluty ko-

ronowej w stosunkach z publicznością, oraz z uwagi na niejednokrotne nadużycia, które pojawiły się w tej mierze, zabrania się ze względu na rozporządzenie cesarskie z dnia 21. września 1899., Dz. u. p. Nr. 176., część III., którym wprowadzono z dniem 1. stycznia 1900. walutę koronową, jako wyłączną walutę krajową w miejsce dotychczasowej waluty austriackiej, liczenia w walucie austriackiej w stosunkach między kupcami i przemysłowcami a publicznością. Również nie można w przyszłości podawać cen w walucie austriackiej ani w ofertach, rachunkach, fakturach, taryfach cen, cennikach, ogłoszeniach i obwieszczeniach publicznych ani też w oknach sklepowych, na wystawach, targach itp.

Do przekroczeń zakazu tego stosują się postanowienia karne rozporządzenia ministeryalnego z dnia 30. września 1857., Dz. u. p. Nr. 198.

Rozporządzenie niniejsze nabiera mocy obowiązującej z dniem 1. lipca 1908.

Klein wlr.

Bienerth wlr.

Korytowski wlr.

Fiedler wlr.

Rok 1908.

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Część XLII. — Wydana i rozesłana dnia 1. maja 1908.

Treść: № 84. Rozporządzenie. dotyczące wydania spisu przeciętnej wartości handlowej najważniejszych chemicznych materiałów pomocniczych i wytworów, podlegających wymiarowi cła od wartości według Nr. 622.

84.

Rozporządzenie Ministerstw skarbu, handlu i rolnictwa z dnia 24. kwietnia 1908.,

dotyczące wydania spisu przeciętnej wartości handlowej najważniejszych chemicznych materiałów pomocniczych i wytworów, podlegających wymiarowi cła od wartości według Nr. 622.

Na podstawie § 8. przepisu wykonawczego do ustawy o taryfie celnej z dnia 13. lutego 1906.,

Dz. u. p. Nr. 22., podaje się do powszechnej wiadomości umieszczony poniżej spis najważniejszych chemicznych materiałów pomocniczych i wytworów, podlegających według Nr. 622. taryfy celnej wymiarowi cła od wartości w wysokości 15 od sta. a zarazem oznacza się przeciętną wartość handlową tych artykułów, oraz czystą kwotę cła, jaka przypada od 100 kilogramów, przy uwzględnieniu ograniczenia wartości handlowej do 120 K w obrocie autonomicznym, a do 40 K w obrocie traktatowym.

S p i s

przeciętnej wartości handlowej najważniejszych chemicznych
materiałów pomocniczych i wytworów, podlegających wymiarowi
cła od wartości według Nr. 622.

N a z w a	Przeciętna wartość handlowa 100 kilogramów czystej wagi *)		W y m i a r c ł a od 100 kilogramów czystej wagi *) w obrocie			
			autonomicznym		traktatowym	
	K	h	K	h	K	h
Acetanilid (antyfebryna)	250	.	37	50	37	50
Aldehyd będzwinowy (sztuczny olejek gorzkich migdałów) [z. uw. 3. do Nru t. 155.]**) . .	400	.	60	.	40	.
Alkaloidy [z. także uw. do Nru t. 152.]	ponad800	.	120	.	40	.
Amon fluorowy, kwaśny, techn.	170	.	25	50	25	50
Antypiryna	ponad800	.	120	.	40	.
Arsenian sodu [z. Nr. 6. do Nru t. 597.]	120	.	18	.	18	.
Arsenin sodu [z. uw. 6. do Nru t. 597.]	110	.	16	50	16	50
Aspiryna	ponad800	.	120	.	40	.

*) Przepiętne wartości handlowe tego spisu zawierają w sobie oprócz kosztów przewozu aż do granicy, wydatków na opakowanie i ubezpieczenie oraz kosztów komisowych nadto cenę sprzedaży odnośnego towaru za 100 kilogramów rzeczywistej czystej wagi, którą przyjmuje się zwyczajnie za podstawę rachunku we fakturach. Przy zastosowaniu wymiarów cła niniejszego spisu można więc przeprowadzić oclenie według wagi towaru bez opakowania, o ile waga ta da się stwierdzić przez rzeczywiste odważenie całej posyłki, albo przez odważenie próbne (także przez odważenie przedłożonych opakowań próbnych). Używane w handlu opakowania wewnętrzne (szklane flaszki, kartony itd.) będą w takich przypadkach wolne od cła, ponieważ uwzględniono je już w samej wartości handlowej. Wymiary tary za opakowania zewnętrzne, podane przy Nr. 622. taryfy celnej, należy przyznać stronie nawet w takim razie, gdy chodzi o płyny w naczyniach bez dalszego opakowania lub o towar, dla którego w tym spisie wyznaczony jest wymiar cła w kwocie 7 K 50 h albo mniejszy. Gdy jednakże osłonę zewnętrzną stanowią beczki żelazne, cylindry itd., należy postępować zawsze według postanowień § 14., l. 1. przep. wyk.

**) Odsyłacze, zamieszczone w nawiasie graniastym, odnoszą się do tych miejsc objaśnień do taryfy celnej, w których imiennie przytoczono lub opisano odnośne chemiczne materiały pomocnicze i wytwory.

N a z w a	Przeciętna wartość handlowa 100 kilogramów czystej wagi		W y m i a r e ła od 100 kilogramów czystej wagi w obrocie			
			autonomicznym		traktatowym	
	K	h	K	h	K	h
Azotan glinowy, oczyszczony, odwodniony . . .	400	.	60	.	40	.
Azotan glinowy, oczyszczony, płynny	40	.	6	.	6	.
Azotyn potasu, chem. czysty [z. uw. 10. do Nru t. 599.]	480	.	72	.	40	.
Azotyn potasu, techn. [z. uw. 10. do Nru t. 599.]	210	.	31	50	31	50
Bezwodnik kwasu fosforowego [z. uw. 1. do Nru t. 598.]	400	.	60	.	40	.
Boran cynkowy, czysty	620	.	93	.	40	.
Boran manganowy, techn.	70	.	10	50	10	50
Boran ołowiu	280	.	42	.	40	.
Bromek amonu	260	.	39	.	39	.
Bromek potasu	210	.	31	50	31	50
Bromek sodu	240	.	36	.	36	.
Bromian potasu	ponad800	.	120	.	40	.
Chloran barowy [z. uw. 14. do Nru t. 599.] . .	130	.	19	50	19	50
Chlorek chromowy, płynny	50	.	7	50	7	50
Chlorek chromowy, techn.	160	.	24	.	24	.
Chlorek manganawy, techn., odwodniony . . .	80	.	12	.	12	.
Chlorek miedzi, kryst., techn.	200	.	30	.	30	.
Chlorek ołowiawy, biały, techn.	110	.	16	50	16	50
Chlorek ręciawy	650	.	97	50	40	.
Chlorek ręciowy	600	.	90	.	40	.
Chlorek strontowy	200	.	30	.	30	.

N a z w a	Przeciętna wartość handlowa 100 kilogramów czystej wagi		W y m i a r c ł a od 100 kilogramów czystej wagi w obrocie			
			autonomicznym		traktatowym	
	K	h	K	h	K	h
Chlorek wapniowy, kryst. [z. uw. 3. do Nru t. 600.]	40	.	6	.	6	.
Chlorek wapniowy, topiony [z. uw. 3. do Nru t. 600.]	250	.	37	50	37	50
Chlorek węgla (czterochlorek węgla), techn. [z. uw. do Nru t. 619.]	60	.	9	.	9	.
Czterochlorek węgla, techn. [z. uw. do Nru t. 619.]	60	.	9	.	9	.
Dwuchromian amonu, techniczny [z. uw. 12. do Nru t. 599.]	220	.	33	.	33	.
Dwusiarczyn potasu, płynny [z. uw. 9. i 11. do Nru t. 599.]	60	.	9	.	9	.
Dwusiarczyn potasu, stały [z. uw. 9. do Nru t. 599.]	160	.	24	.	24	.
Fenacetyna	680	.	102	.	40	.
Fenolfaleina	ponad800	.	120	.	40	.
Fluorek amonu, kwaśny, techn.	170	.	25	50	25	50
Fluorek chromowy, techn.	160	.	24	.	24	.
Fluorek glinowy, techn. [z. uw. 2. do Nru t. 150.]	120	.	18	.	18	.
Fluorek potasu, techn.	180	.	27	.	27	.
Fluorek sodu, techn., czyszczony [z. uw. 2. do Nru t. 150. i uw. 6. do Nru t. 598.]	90	.	13	50	13	50
Fluorokrzemian sodowy [z. uw. 2. do Nru t. 150. i uw. 6. do Nru t. 598.]	60	.	9	.	9	.
Fosfor mlecznosiarczany [z. uw. 1. do Nru t. 596.]	500	.	75	.	40	.
Fosforan amonu, chem. czysty	300	.	45	.	40	.
Fosforan amonu, techn.	100	.	15	.	15	.
Fosforan potasu, chem. czysty [z. uw. 14. do Nru t. 599.]	400	.	60	.	40	.
Fotograficzne wywoływacze	300	.	45	.	40	.

N a z w a	Przeciętna wartość handlowa 100 kilogramów czystej wagi		W y m i a r c ł a od 100 kilogramów czystej wagi w obrocie			
			autonomicznym		traktatowym	
	K	h	K	h	K	h
Glin fluorowy, techn. [z. uw. 2. do Nru t. 150.]	120	.	18	.	18	.
Glinian sodu, płynny [z. uw. 5. do Nru t. 597.] .	45	.	6	75	6	75
Glinian sodu, stały [z. uw. 5. do Nru t. 597.] .	70	.	10	50	10	50
Ichtyol	ponad800	.	120	.	40	.
Karborund [z. uw. 10. do Nru t. 600.]	350	.	52	50	40	.
Kryolit, sztuczny [z. uw. 2. do Nru t. 150. i uw. 6. do Nru t. 598.]	80	.	12	.	12	.
Kwas arsenowy, płynny [z. uw. 6. do Nru t. 597.]	120	.	18	.	18	.
Kwas bęźdzwinowy z toluolu	440	.	66	.	40	.
Kwas bęźdzwinowy z żywicy	ponad800	.	120	.	40	.
Kwas bursztynowy	ponad800	.	120	.	40	.
Kwas chromowy, techn.	180	.	27	.	27	.
Kwas fluorokrzemowodorowy, techn. [uw. 6. do Nru t. 598.]	70	.	10	50	10	50
Kwas fosforowy, szklisty [z. uw. 1. do Nru t. 598.]	380	.	57	.	40	.
Kwas glicerynowo-borowy [z. uw. 2. do Nru t. 604.]	ponad800	.	120	.	40	.
Kwas karbolowy, czysty [uw. 1. do Nru t. 604. e]	160	.	24	.	24	.
Kwas masłowy	460	.	69	.	40	.
Kwas metafosforowy [z. uw. 1. do Nru t. 598.] .	380	.	57	.	40	.
Kwas mleczny, techn.	90	.	13	50	13	50
Kwas mrówkowy, 50 proc., techn.	60	.	9	.	9	.
Kwas mrówkowy, 90 proc., techn.	90	.	13	50	13	50

N a z w a	Przeciętna wartość handlowa 100 kilogramów czystej wagi		W y m i a r c i a od 100 kilogramów czystej wagi w obrębie			
			autonomicznym		traktatowym	
	K	h	K	h	K	h
Kwas nadchlorowy [z. Nr. 14. do Nru t. 599.]	ponad800	.	120	.	40	.
Kwas salicylowy	350	.	52	50	40	.
Kwas winny glicerynowy [z. uw. 2. do Nru t. 604.]	600	.	90	.	40	.
Kwas wolframowy	ponad800	.	120	.	40	.
Kwasy molibdenowe i ich sole	ponad800	.	120	.	40	.
Mannit [z. uw. 2. do Nru t. 21.]	ponad800	.	120	.	40	.
Mleczan antymonowy (antymonin)	130	.	19	50	19	50
Mleczan żelaza	360	.	54	.	40	.
Mleko siarczane [z. uw. 1. do Nru t. 596.]	100	.	15	.	15	.
Nadchloran potasu, techn. [z. uw. 14. do Nru t. 599.]	130	.	19	50	19	50
Nadmanganian cynkowy [z. Nr. 10. do Nru t. 599.]	ponad800	.	120	.	40	.
Nadmanganian wapniowy, techn. [z. uw. 10. do Nru t. 599.]	200	.	30	.	30	.
Nadsiarczan amonu [z. uw. 7. do Nru t. 599.]	350	.	52	50	40	.
Nadtlenek ołowiu, techn. [z. uw. 9. do Nru t. 597.]	150	.	22	50	22	50
Nadtlenek sodowy [z. uw. 1. do Nru t. 597.]	490	.	73	50	40	.
Naftol alfa, czysty	690	.	103	50	40	.
Naftol beta, czysty	250	.	37	50	37	50
Naftylamin, ciastowaty, beta	150	.	22	50	22	50
Octan barowy, techn.	120	.	18	.	18	.
Octan chromowy, płynny	100	.	15	.	15	.
Octan chromowy, stały	130	.	19	50	19	50

N a z w a	Przeciętna wartość handlowa 100 kilogramów czystej wagi		W y m i a r c i a od 100 kilogramów czystej wagi w obrocie			
			autonomicznym		traktatowym	
	K	h	K	h	K	h
Octan cynkowy, techn.	160	.	24	.	24	.
Octan magnezowy, płynny	90	.	13	50	13	50
Octan magnezowy, stały	210	.	31	50	31	50
Opiłki żelazne (<i>ferrum limatum</i>) [z uw. 4. do Nru t. 630.]	100	.	15	.	15	.
Pepsyna	ponad800	.	120	.	40	.
Perhydrol [z. uw. 12. do Nru t. 597.]	ponad800	.	120	.	40	.
Podwójna sól amonowa [z. uw. 6. do Nru t. 598.]	190	.	28	50	28	50
Połączenia bizmutowe	ponad800	.	120	.	40	.
Połączenia jodowe	ponad800	.	120	.	40	.
Połączenia kadmu	ponad800	.	120	.	40	.
Połączenia litu	ponad800	.	120	.	40	.
Połączenia osnu	ponad800	.	120	.	40	.
Połączenia wanadu	ponad800	.	120	.	40	.
Potaż żrący, chem. czysty [z. uw. 1. do Nru t. 597.]	250	.	37	50	37	50
Potaż żrący, oczyszczony [z. uw. 1. do Nru t. 597.]	150	.	22	50	22	50
Przetwory rtęciowe, inne	ponad800	.	120	.	40	.
Resorcyna	ponad800	.	120	.	40	.
Rodanek amonu, chem. czysty	250	.	37	50	37	50
Rodanek amonu, techn.	180	.	27	.	27	.
Rodanek barowy, techn.	100	.	15	.	15	.
Rodanek glinu, płynny	90	.	13	50	13	50

N a z w a	Przeciętna wartość handlowa 100 kilogramów czystej wagi		W y m i a r e ła od 100 kilogramów czystej wagi w obrocie			
			autonomicznym		traktatowym	
	K	h	K	h	K	h
Rodanek potasu	250	.	37	50	37	50
Rodanek wapniowy, techn.	160	.	24	.	24	.
Saletra potasowa, topiona w laseczkach [z. uw. 8. do Nru t. 599.]	200	.	30	.	30	.
Saletra potasowa, topiona, w płytach [z. uw. 8. do Nru t. 599.]	100	.	15	.	15	.
Saletra sodowa, topiona [z. uw. 1. do Nru t. 599.]	250	.	37	50	37	50
Salicylan sodowy	420	.	63	.	40	.
Salol	670	.	100	50	40	.
Selen [z. uw. 3. do Nru t. 603.]	ponad800	.	120	.	40	.
Siarczan manganu	60	.	9	.	9	.
Siarczan żelazawo-amonowy [z. uw. 1. do Nru t. 601.]	60	.	9	.	9	.
Siarczek	250	.	37	50	37	50
Siarczyn potasu, chem. czysty (z. uw. 9. do Nru t. 599.)	500	.	75	.	40	.
Siarczyn potasu, płynny [z. uw. 9. do Nru t. 599.]	60	.	9	.	9	.
Sinek potasu [z. uw. 13. do Nru t. 599.]	180	.	27	.	27	.
Sinek sodu [z. uw. 13. do Nru 599.]	180	.	27	.	27	.
Sód żrący, chem. czysty [z. uw. 1. do Nru t. 597.]	250	.	37	50	37	50
Sod żrący, oczyszczony [z. uw. 1. do Nru t. 597.]	150	.	22	50	22	50
Sole kobaltowe	ponad800	.	120	.	40	.
Sole nikłowe	140	.	21	.	21	.
Sole srebra	ponad800	.	120	.	40	.
Sulfonal	ponad800	.	120	.	40	.

N a z w a	Przeciętna wartość handlowa 100 kilogramów czystej wagi		W y m i a r c i a od 100 kilogramów czystej wagi w obrocie			
			autonomicznym		traktatowym	
	K	h	K	h	K	h
Szczawian amonu, chem. czysty	190	.	28	50	28	50
Szczawian amonu, techn.	170	.	25	50	25	50
Termit [z. uw. 13. do Nru t. 488.]	540	.	81	.	40	.
Tlenek magnezowy, chem. czysty [z. uw. 3. do Nru t. 597.]	200	.	30	.	30	.
Tlenek strontowy, bezwodny, techn.	120	.	18	.	18	.
Tlenek strontowy, chem. czysty	380	.	57	.	40	.
Tlenek żelazowy, dyalizowany, płynny	40	.	6	.	6	.
Tlenochlorek żelazowy, płynny	40	.	6	.	6	.
Trójchlorek antymonu, płynny	120	.	18	.	18	.
Węglan magnezowy [z. uw. 3. do Nru t. 597.]	60	.	9	.	9	.
Winian potasowo-antymonylowy [z. uw. 10. do do Nru t. 599.]	260	.	39	.	39	.
Winian potasowo-sodowy [z. uw. 10. do Nru t. 599.]	200	.	30	.	30	.
Winian potasowy, obojętny	350	.	52	50	40	.
Wodnik chloralu	660	.	99	.	40	.
Wywoływacze fotograficzne	300	.	45	.	40	.
Żelazo miążkie (<i>ferrum reductum</i>) [uw. 4. do Nru t. 630.]	300	.	45	.	40	.

Równocześnie uchyla się spis, ogłoszony rozporządzeniem Ministerstw skarbu, handlu i rolnictwa z dnia 6. grudnia 1906., Dz. u. p. Nr. 232.

Rozporządzenie niniejsze nabywa mocy obowiązującej niezwłocznie.

Korytowski wlr.

Fiedler wlr.

Ebenhoch wlr.

No.	Name	Age	Sex	Remarks
1	John Smith	25	M	...
2	Mary Jones	22	F	...
3	James Brown	30	M	...
4	Elizabeth White	28	F	...
5	Robert Black	35	M	...
6	Sarah Green	20	F	...
7	William Grey	40	M	...
8	Ann Hill	24	F	...
9	Thomas Lee	32	M	...
10	Jane King	26	F	...
11	George King	38	M	...
12	Patricia King	18	F	...
13	Richard King	45	M	...
14	Elizabeth King	21	F	...
15	John King	33	M	...
16	Mary King	27	F	...
17	James King	31	M	...
18	Sarah King	19	F	...
19	William King	42	M	...
20	Ann King	23	F	...

The following is a list of the names of the persons who have been
 admitted to the membership of the Society since the last
 meeting of the Executive Committee.

Secretary: _____
 Treasurer: _____

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Cześć XLIII. — Wydana i rozesłana z dnia 6. maja 1908.

Treść: (M 85—88.) 85. Rozporządzenie, dotyczące ograniczenia pod względem wydania środków *Aether* i *Spiritus Aetheris* w aptekach publicznych na Bukowinie. — 86. Rozporządzenie, dotyczące utworzenia Sądu powiatowego w Trzeszt na Morawach. — 87. Rozporządzenie, dotyczące utworzenia Sądu powiatowego w Sławonicach na Morawach. — 88. Obwieszczenie, dotyczące zgaśnięcia Najwyższych koncesyi dla kolei żelaznych, poruszanych lokomotywą (tramwajów parowych) z Hietzingu do Perchtoldsdorfu, z Wiednia (dzielnica II.) do Stammersdorfu, z Floridsdorfu do Gross-Enzersdorfu, z Perchtoldsdorfu do Mödlingu i z Hietzingu do Ober-St. Veit.

85.

Rozporządzenie Ministra spraw wewnętrznych z dnia 18. kwietnia 1908.,

dotyczące ograniczenia pod względem wydawania środków *Aether* i *Spiritus Aetheris* w aptekach publicznych na Bukowinie.

Z uwagi na nadużycia, zdarzające się na Bukowinie pod względem wydawania środków *Aether* i *Spiritus Aetheris* w aptekach publicznych dla celów spożywczych, zarządza się na zasadzie § 7. ustawy z dnia 18. grudnia 1906., Dz. u. p. Nr. 5. z roku 1907., zmieniając § 4. rozporządzenia ministeryalnego z dnia 8. stycznia 1906., Dz. u. p. Nr. 10., dotyczącego ogłoszenia VIII. wydania farmakopei austriackiej, co następuje:

§ 1.

Środki lecznicze farmakopei austriackiej, *Edit. VIII.*: *Aether* i *Spiritus Aetheris* wciąga się odnośnie do Bukowiny do tablicy IV. farmakopei austriackiej, *Edit. VIII.*, a wskutek tego wydawanie tych środków leczniczych czyni się zawisłem od przepisu lekarskiego.

§ 2.

Ograniczenie co do wydawania odnosi się także do wszystkich płynów rozpalających, zmieszanych z środkami *Aether* i *Spiritus Aetheris*.

§ 3.

Polityczna władza krajowa winna starać się o to, aby przez wydawanie tych artykułów dla celów technicznych poza obrębem aptek nie popierano nadużyć w używaniu eteru.

§ 4.

Przekroczenia rozporządzenia tego karane będą według § 41. ustawy z dnia 18. grudnia 1906., Dz. u. p. Nr. 5. z roku 1907.

W razie kilkakrotnego ukarania należy zarządzić w myśl § 18. powołanej ustawy czasowe usunięcie osoby, która dopuściła się przekroczenia, od kierownictwa apteki.

§ 5.

Rozporządzenie niniejsze nabiera mocy obowiązującej z dniem ogłoszenia.

Bienertl wlr.

86.**Rozporządzenie Ministra sprawiedliwości z dnia 29. kwietnia 1908.,****dotyczące utworzenia Sądu powiatowego w Trzeszlu na Morawach.**

Na zasadzie § 2. ustawy z dnia 11. czerwca 1868., Dz. u. p. Nr. 59., tworzy się w okręgu Sądu obwodowego w Iglawie Sąd powiatowy z siedzibą w Trzeszlu dla gmin Trzeszlu, Hodice, Jezowice, Bukowa, Czenków, Batelów, Spicłów-Nowy Świat, Szwabów, Nowa Wieś, Raców, Brtnica Długa powiatu sądowego Iglawa,

Rużena, Lowetin, Stejszt, Paolów, Rosiczka Panińska, Bezdeków, Dubenky górne, Jihlawka i Trzestice powiatu sądowego Trzeszt.

Czas, w którym sąd ten rozpocznie swoje czynności, oznaczy się i ogłosi później.

Z dniem, w którym Sąd powiatowy w Trzeszlu rozpocznie swoją działalność, wydzielone zostają wymienione gminy z okręgu dotychczasowych sądów powiatowych.

Klein wlr.**87.****Rozporządzenie Ministra sprawiedliwości z dnia 29. kwietnia 1908.,****dotyczące utworzenia Sądu powiatowego w Sławonicach na Morawach.**

Na zasadzie § 2. ustawy z dnia 11. czerwca 1868., Dz. u. p. Nr. 59., tworzy się w okręgu Sądu obwodowego w Iglawie Sąd powiatowy z siedzibą urzędową w Sławonicach dla gmin Holeszyce, Hostkowice, Laskowice, Lidherowice, Lipolec, Marziż, Matejowice z Rożnowem, Mutna, Pecz, Chwaletin, Radzków Dolny, Rudolec, Ciekrajów, Stalków, Stojcin, Bolików z Nową Wsią, Norowice, Mutiszów i Sławonice powiatu sądowego Daczyce.

Hobze stare, Marketa, Modlawa, Nowosady, Piscezna (gmina chrześcijańska i izraelska), Sławetin i Waclawów powiatu sądowego Jennice.

Czas, w którym sąd ten rozpocznie swoje czynności, oznaczy i ogłosi się później.

Z dniem, w którym Sąd powiatowy w Sławonicach rozpocznie swoją działalność, wydzielone zostają wymienione gminy z okręgu dotychczasowych sądów powiatowych.

Klein wlr.**88.****Obwieszczenie Ministerstwa kolei żelaznych z dnia 29. kwietnia 1908.,****dotyczące zgaśnięcia Najwyższych koncesyj dla kolei żelaznych, poruszanych lokomotywą (tramwajów parowych) z Hietzingu do Perchtoldsdorfu, z Wiednia (dzielnica II.) do Stammersdorfu, z Floridsdorfu do Gross-Enzersdorfu, z Perchtoldsdorfu do Mödlingu i z Hietzingu do Ober-St. Veit.**

Koncesyc na budowę i utrzymywanie w ruchu kolei żelaznych, poruszanych lokomotywą (tramwajów parowych) z Hietzingu do Perchtoldsdorfu, z Wiednia (dzielnica II.) do Stammersdorfu, z Floridsdorfu do Gross-Enzersdorfu, z Perchtoldsdorfu do Mödlingu i z Hietzingu do Ober-St. Veit, udzielone firmie Kraus et Comp. w Monachium i Lincu Najwyższymi dokumentami koncesyjnymi z dnia 30. lipca 1882., Dz. u. p. Nr. 118., z dnia 3. kwietnia 1884., Dz. u. p. Nr. 59., z dnia 26. marca 1886., Dz. u. p. Nr. 60., i z dnia 29. grudnia 1886., Dz. u. p. Nr. 14. z roku 1887., a wykonywane obecnie przez Spółkę tramwajów parowych dawniej Kraus et Comp. w Wiedniu, która wstąpiła w prawa powyższej firmy, uznano za zgasłe.

Derschatta wlr.

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Część XLIV. — Wydana i rozesłana dnia 10. maja 1908.

Treść: (Nr 89—92.) 89. Dokument koncesyjny na normalnotorową kolej lokalną elektryczną z Bruneck do Sand w T. — 90. Rozporządzenie, dotyczące zmiany terminów zapłaty podatku domowo-czynszowego w poborczym okręgu podatkowym Żatec. — 91. Rozporządzenie, dotyczące zmiany niektórych postanowień objaśnień do taryfy celnej z dnia 13. lutego 1906. — 92. Rozporządzenie, dotyczące wydania książeczek z znaczkami listowemi.

89.

Dokument koncesyjny z dnia 29. kwietnia 1908.

na normalnotorową kolej lokalną elektryczną
z Bruneck do Sand w T.

Na podstawie Najwyższego upoważnienia udziałam w porozumieniu z interesowanymi Ministerstwami Drowi Janowi Leiterowi, adwokatowi w Bruneck oraz Józefowi Webhoferowi, kupcowi w Bruneck, Józefowi Jungmannowi, przełożonemu gminy w Sand w T. i Józefowi Beikircherowi, elektrotechnikowi w Mühlen, koncesyę na budowę i utrzymywanie w ruchu normalnotorowej elektrycznej kolei lokalnej od stacji Bruneck na linii Franzensfeste—Bielak c. k. uprz. Spółki kolei południowej do Sand w dolinie Tauferer, a to w myśl postanowień ustawy o koncesyach na koleje żelazne z dnia 14. września 1854., Dz. u. p. Nr. 238., jakoteż ustaw z dnia 31. grudnia 1894., Dz. u. p. Nr. 2. z r. 1895., i z dnia 24. grudnia 1905., Dz. u. p. Nr. 216., pod następującymi warunkami i zastrzeżeniami:

§ 1.

Co do kolei żelaznej, będącej przedmiotem tego dokumentu koncesyjnego, korzystają koncesyona-

ryusze z dobrodziejstw, przewidzianych w artykule V. ustawy z dnia 31. grudnia 1894., Dz. u. p. Nr. 2. z r. 1895.

§ 2.

Koncesyonarysze obowiązani są ukończyć budowę koncesyjonowanej kolei najpóźniej w przeciągu dwóch lat, licząc od dnia dzisiejszego, oddać gotową kolej na użytek publiczny i utrzymywać ją w ruchu bez przerwy przez cały okres koncesyjny.

Jako rękojmię dotrzymania powyższego terminu budowy, tudzież wykonania i urządzenia kolei zgodnie z warunkami koncesyi złożyć mają koncesyonaryusze na żądanie c. k. rządu odpowiednią kaucyę w papierach wartościowych, nadających się do lokacyi pieniędzy sierocych.

W razie niedotrzymania powyższego zobowiązania kaucya ta uznana być może za przepadłą.

§ 3.

Celem wybudowania koncesyjonowanej kolei nadaje się koncesyonaryuszom prawo wywłaszczania podług przepisów ustawowych, w tej mierze obowiązujących.

Takie samo prawo przyzuate będzie koncesyonaryuszom także co do ewentualnej budowy tych kolei podjazdowych, których budowę rząd ze względu na dobro publiczne uznałby za pożyteczną.

§ 4.

Co do budowy koncesyonowanej kolei i co do ruchu na niej stosować się winni koncesyonaryusze do osnowy tego dokumentu koncesyjnego, do warunków koncesyjnych, ustanowionych przez Ministerstwo kolei żelaznych, jakoteż do istniejących w tej mierze ustaw i rozporządzeń, w szczególności do ustawy o koncesjach na koleje żelazne z dnia 14. września 1854., Dz. u. p. Nr. 238., i do regulaminu ruchu na kolejach żelaznych z dnia 16. listopada 1851., Dz. u. p. Nr. 1. z r. 1852., wreszcie do ustaw i rozporządzeń, któreby w przyszłości zostały wydane. Pod względem ruchu będzie można o tyle odstąpić od zarządzeń dla bezpieczeństwa i przepisów, dotyczących ruchu, ustanowionych w regulaminie ruchu kolei żelaznych i w odnośnych postanowieniach dodatkowych, o ile ze względu na szczególne stosunki obrotu i ruchu a w szczególności ze względu na zmniejszoną chyżość Ministerstwo kolei żelaznych uzna to za dopuszczalne. W tej mierze stosowane będą osobne przepisy ruchu, które wyda Ministerstwo kolei żelaznych.

§ 5.

Transporty wojskowe przewożone być muszą po znizonych cenach taryfowych. Pod względem zastosowania taryfy wojskowej do przewozu osób i rzeczy obowiązywać będą postanowienia, które tak w tej mierze, jak i względem ulg dla podróżujących wojskowych na austriackich kolejach państwowych, każdorazem są w mocy.

Postanowienia te stosują się także do obrony krajowej i pospolitego ruszenia obu połów Monarchii, do tyrolskich strzelców krajowych i do żandarmerii a to nietylko w podróżach na koszt skarbu, lecz także w służbowych podróżach na ćwiczenia wojskowe i zgromadzenia kontrolne, odbywanych własnym kosztem.

Koncesyonaryusze obowiązani są przystąpić do umowy zawartej przez austriackie spółki kolejowe co do zakupu i utrzymywania w pogotowiu przyborów dla transportów wojskowych oraz co do pomagania sobie nawzajem służbą i taborem przy uskutenianiu większych transportów wojskowych, dalej do każdorazem obowiązujących przepisów dla kolei żelaznych na wypadek wojny, jakoteż do umowy dodatkowej, która weszła w wykonanie z dniem 1. czerwca 1871., o przewozie chorych i rannych, których na rachunek skarbu wojskowego przewozi się w pozycyi leżącej.

Przepis, który obowiązuje każdorazem pod względem transportów wojskowych kolejami żelaznymi, tudzież każdorazem obowiązujące przepisy dla kolei żelaznych na wypadek wojny naby-

wają dla koncesyonaryuszy mocy obowiązującej od dnia otwarcia ruchu na koncesyonowanej kolei. Przepisy rzeczzonego rodzaju, które dopiero po tym terminie zostaną wydane i w Dzienniku ustaw państwa nie będą ogłoszone, obowiązywać będą koncesyonaryuszy począwszy od chwili, w której urzędownie poda się je do ich wiadomości.

Zobowiązania te ciężą na Koncesyonaryuszach tylko o tyle, o ile dopełnienie ich będzie możliwe ze względu na drugorzędny charakter tej linii oraz ze względu na ułatwienia, udzielone skutkiem tego pod względem budowy, urządzenia i rodzaju ruchu.

Koncesyonaryusze obowiązani są uwzględniać przy obsadzaniu posad wysłużonych podoficerów wojska, marynarki wojennej i obrony krajowej, w myśl ustawy z dnia 19. kwietnia 1872., Dz. u. p. Nr. 60.

§ 6.

Do przewozu korpusów straży cywilnej (straży bezpieczeństwa, straży skarbowej itp.) stosować należy analogicznie znizoną taryfę, przepisaną dla transportów wojskowych.

§ 7.

Koncesyonaryuszom nie wolno powierzać ruchu na koncesyonowanej kolei osobom trzecim, wyjąwszy, gdy rząd na to wyraźnie zezwoli.

Rząd zastrzega sobie prawo objęcia każdej chwili ruchu na koncesyonowanej kolei i utrzymywania go aż do upływu okresu koncesyjnego na rachunek koncesyonaryuszy.

W przypadku takim koncesyonaryusze mają zwracać rządowi koszta, z powodu utrzymywania tego ruchu rzeczywiście ponoszone.

Zresztą warunki utrzymywania tego ruchu unormowane będą w kontrakcie ruchu, który rząd zawrze z koncesyonaryuszami.

§ 8.

Koncesyonaryusze obowiązani są postarać się o zaopatrzenie swoich funkcyonaryuszy na wypadek niezdolności do pracy i na starość oraz o zaopatrzenie ich rodzin i w tym celu przystąpić do zakładu emerytalnego związku austriackich kolei lokalnych, o ileby nie utworzono dla koncesyonowanego przedsiębiorstwa kolejowego własnej kasy emerytalnej, zapewniającej przynajmniej takie same korzyści członkom, względnie nakładającej przynajmniej takie same obowiązki na koncesyonaryuszy, jak wspomniany zakład emerytalny.

Zaopatrzenie to należy tak przeprowadzić, by koncesyonaryusze lub przedsiębiorstwo w ich miejsce wstępujące mieli obowiązek zgłaszać w zakładzie emerytalnym związku austriackich kolei lokalnych, względnie we własnej kasie emerytalnej stałych funkcyonaryuszy z dniem nadania im stałej posady, z innych zaś funkcyonaryuszy przynajmniej tych, którzy pełnią służbę jako kierownicy maszyn, konduktorzy, strażnicy lub posługacze stacyjni — przy odpowiednim ich zatrudnieniu — najpóźniej po ukończeniu trzech lat służby.

§ 9.

Koncesyonaryusze obowiązani są pod warunkami i zastrzeżeniami, podanemi w artykule XII. ustawy z dnia 31. grudnia 1894., Dz. u. p. Nr. 2. z r. 1895., dozwolili rządowi na jego żądanie, każdego czasu współużywania swej kolei do przewozu między kolejami już istniejącymi lub dopiero w przyszłości mającymi powstać — na których rząd ruch utrzymuje — w taki sposób, by rząd mógł z prawem samoistnego ustanawiania taryf przewozić lub kazać przewozić tak całe pociągi jak i pojedyncze wozy współużywaną koleją lub jej częściami, za opłatą stosownego wynagrodzenia.

§ 10.

Nadaje się koncesyonaryuszom prawo utworzenia — za osobnem zezwoleniem rządu i pod warunkami, które on ustanowi — spółki akcyjnej, która wejść ma we wszystkie prawa i obowiązki koncesyonaryuszy.

Koncesyonaryuszom nadaje się prawo wypuszczenia akcji pierwszeństwa, mających pod względem oprocentowania i umorzenia pierwszeństwo przed akcjami zakładowemi, a to aż do kwoty, którą oznaczy rząd.

Dywidenda, należąca się akcyom pierwszeństwa zanim dla akcji zakładowych zaistniało prawo do niej, nie może być wymierzona powyżej czterech od sta, przyczem jednak dopłata z przychodów późniejszych lat nie jest dopuszczalna.

Statuty spółki i formularze akcji, które będą wydane, wymagają zatwierdzenia rządowego.

Wydanie obligacji pierwszeństwa jest o tyle i na tak długo wykluczone, o ile i dopóki ich oprocentowanie i umorzenie nie będzie trwale zapewnione według wykazów, które ma zbadać Ministerstwo kolei żelaznych.

Cyfra rzeczywistego, jakoteż imiennego kapitału zakładowego podlega zatwierdzeniu rządu.

W tym względzie przyjmuje się za zasadę, że oprócz kosztów, rzeczywiście wyłożonych na sporządzenie projektu, budowę i urządzenie kolei i nale-

życie udowodnionych, łącznie z kosztami zaopatrzenia się w park kolejowy, tudzież kosztów na uposażenie rezerwy kapitału, którą rząd ma oznaczyć, z doliczeniem odsetek interkalarnych, rzeczywiście zapłaconych w okresie budowy i straty na kursie, gdyby ją istotnie poniesiono przy gromadzeniu kapitału, żadnych wydatków dalszych jakiegobądź rodzaju w kapitał wliczać nie wolno.

Gdyby po wybudowaniu kolei miano wystawić jeszcze jakie nowe budowle lub pomnożyć urządzenia ruchu, natenczas można odnośne koszty doliczyć do kapitału zakładowego, jeżeli rząd zezwolił na wzniesienie projektowanych nowych budowli lub na pomnożenie urządzeń ruchu i jeżeli koszty te należycie będą wykazane.

Cały kapitał zakładowy umorzony być ma w okresie koncesyjnym według planu amortyzacji, zatwierdzonego przez rząd.

§ 11.

Rząd zastrzega sobie prawo wykupienia koncesyonowanej kolei po jej wybudowaniu i otwarciu na niej ruchu, w każdym czasie pod następującymi warunkami:

1. Celem oznaczenia ceny wykupna policzy się czyste roczne dochody przedsiębiorstwa w ciągu ostatnich zamkniętych lat siedmiu przed chwilą wykupna, straci się z tego czyste dochody najniepomyślniejszych dwóch lat, poczem obliczy się średni dochód czysty pozostałych lat pięciu.

2. Gdyby wykupno nastąpić miało przed upływem unormowanego w § 1. czasowego uwolnienia od podatku, w takim razie przez resztujący okres uwolnienia od podatku obliczony w ten sposób średni dochód czysty owych lat pięciu stanowi rentę wykupna, uściść się mającą bez opłaty podatku. Za czas po upływie wolności podatkowej oznacza się rentę wykupna w ten sposób, że od dochodów, podług których oblicza się sumę średnią, policza się podatek wraz z dodatkami według stopy procentowej odnośnych lat i potrąca go od dochodów. Do pozostałej reszty dolicza się, ze względu na to, że stosownie do § 131., lit. a) ustawy z dnia 25. października 1896., Dz. u. p. Nr. 220., opłacać się ma na przyszłość od renty wykupna podatek dziesięcioprocentowy, dodatek w wysokości jednej dziesiątej tego czystego dochodu.

3. Gdyby wykupno nastąpić miało po upływie ustanowionego w § 1. czasowego uwolnienia od podatków, natenczas przy obliczaniu czystych dochodów rocznych uważać się będzie podatki i dodatki do podatków, ciężące na wykupnem przed-

siębiorstwie kolejowem, oraz wszelkie inne opłaty publiczne za wydatki ruchu.

Jeżeli obowiązek płacenia podatku istniał nie przez wszystkie lata, podług których oblicza się sumę średnią, w takim razie obliczyć należy także co do lat wolnych od podatku podatek wraz z dodatkami według stopy procentowej odnośnych lat i potrącić go z przychodów.

Ze względu jednak na to, że stosownie do § 131., lit. a) ustawy z dnia 25. października 1896., Dz. u. p. Nr. 220., opłacać się ma od renty wykupna podatek dziesięcioprocentowy, doliczyć należy do przeciętnych czystych dochodów, w taki sposób obliczonych, dodatek, wynoszący jedną dziewiątą tych czystych dochodów.

4. Czysty dochód roczny, obliczony w myśl powyższych postanowień, płacić należy koncesjonariuszom jako wynagrodzenie za wykupioną koleją aż do upływu okresu koncesyjnego w ratach półrocznych, płatnych z dołu dnia 30. czerwca i dnia 31. grudnia każdego roku.

5. Gdyby jednak kolej miała być wykupioną przed upływem siódmego roku ruchu lub gdyby średni dochód czysty, obliczony w myśl powyższych postanowień ustępów 1. do 3., bez uwzględnienia dodatku, przewidzianego w ustępach 2. i 3., nie dawał przynajmniej takiej sumy rocznej, która by się równała racie ryczałtowej, potrzebnej na oprocentowanie po cztery od sta kapitału akcyjnego, zatwierdzonego przez rząd i na umorzenie go w ciągu okresu koncesyjnego, w takim razie wynagrodzenie, które państwo ma zapłacić za wykupioną koleją, będzie polegało na tem, że państwo płacić będzie wymienione wyżej kwoty ryczałtowe w ratach półrocznych z dołu, płatnych dnia 30. czerwca i dnia 31. grudnia każdego roku i zwracać koncesjonariuszom podatek rentowy, przypadający od tej renty wykupna.

6. Państwo zastrzega sobie dalej prawo, że wolno mu będzie w każdym czasie zamiast niepłatnych jeszcze rent, należnych koncesjonariuszom w myśl postanowień powyższych punktów, zapłacić kapitał, równający się zdyskontowanej według stopy po cztery od sta na rok — licząc odsetki od odsetek — wartości kapitałowej tych rent, po strąceniu, jak się samo przez się rozumie, dodatku, któryby w myśl postanowień ustępów 2. i 3. mieścił się w tych rentach.

Gdyby państwo postanowiło w taki sposób spłacić kapitał, wolno mu będzie użyć do tego, podług własnego wyboru, gotówki lub obligacji długu państwa. Obligacje długu państwa liczone będą w takim razie po kursie takim, jaki wyniknie jako kurs średni z porównania kursów pieniężnych obligacji

długu państwa tego samego rodzaju, notowanych urzędownie na giełdzie wiedeńskiej, w ciągu półroczna bezpośrednio poprzedzającego.

7. Przez wykupienie kolei i od dnia tego wykupienia przechodzi na państwo za wypłatą wynagrodzenia przepisanego pod l. 1. do 6., bez dalszej odpłaty, własność koncesjonowanej obecnie kolei, wolna od ciężarów, tudzież jej używanie, a to ze wszystkimi do niej należącymi ruchomościami i nieruchomościami, licząc tu także tabor wozowy, zapasy materiałów i zapasy kasowe, ewentualnie także koleje podjazdowe, będące własnością koncesjonariuszy i ich przedsiębiorstwa poboczne, jakoteż rezerwy obrotowe i kapitałowe, utworzone z kapitału zakładowego, o ileby tych ostatnich nie użyto już stosownie do ich przeznaczenia za zezwoleniem rządu.

8. Postanowienie rządu, dotyczące się wykonania państwowego prawa wykupna, które nastąpić może zawsze tylko z początkiem roku kalendarzowego, oznajmione będzie przedsiębiorstwu kolejowemu we formie deklaracji najpóźniej do 31. października bezpośrednio poprzedzającego roku.

Deklaracya ta obejmować będzie następujące szczegóły:

- a) termin, od którego wykupno następuje;
- b) przedsiębiorstwo kolejowe, będące przedmiotem wykupna i inne przedmioty majątkowe, które bądź jako przynależność przedsiębiorstwa kolejowego, bądź jako zaspokojenie pretensyi państwa lub z jakichkolwiek innych tytułów prawnych przejść mają również na państwo;
- c) kwotę ceny wykupna (l. 1. do 6.), którą państwo zapłacić ma przedsiębiorstwu kolejowemu, ewentualnie tymczasowo obliczoną z zastrzeżeniem późniejszego sprostowania, przy oznaczeniu terminu i miejsca płatności.

9. Rząd zastrzega sobie prawo ustanowienia — jednocześnie z doręczeniem deklaracyi, tyczącej się wykupna — osobnego komisarza do czuwania nad tem, żeby począwszy od tej chwili, nie zmieniono stanu majątku na szkodę państwa.

Od chwili deklaracyi co do wykupienia wymaga wszelka sprzedaż lub obciążenie nieruchomości przedmiotów majątkowych, w niej wymienionych, pozwolenia tego komisarza.

To samo odnosi się do przyjmowania wszelkich nowych zobowiązań, które albo przekraczają zakres zwyczajnego toku interesów albo powodują trwałe obciążenie.

10. Koncesjonariusze obowiązani są postarać się o to, aby rząd mógł w dniu, na wyku-

pienie wyznaczonym, objąć w fizyczne posiadanie wszystkie przedmioty majątkowe, wymienione w deklaracji wykupna.

Gdyby koncesyonaryusze nie uczynili zadość temu zobowiązaniu, będzie rząd miał prawo objąć nawet bez ich zezwolenia i bez sądowej interwencji wymienione przedmioty majątkowe w fizyczne posiadanie.

Począwszy od chwili wykupienia, odbywać się będzie ruch na wykupionej kolei na rachunek państwa; przeto od tej chwili przypadają wszelkie dochody ruchu na korzyść państwa, na koszt jego zaś wszelkie wydatki ruchu.

Czyste dochody, jakie okażą się z obrachunku po chwilę wykupienia, pozostaną własnością przedsiębiorstwa kolejowego, które natomiast odpowiadać ma samo za wszelkie należyłości obrachunkowe, pochodzące z budowy i ruchu kolei aż do chwili powyższej, i za wszelkie inne długi.

11. Rząd zastrzega sobie prawo zahipotekowania, na podstawie deklaracji wykupna (l. 8.), prawa własności państwa na wszystkich nieruchomościach przedmiotach majątkowych, wskutek wykupienia na państwo przechodzących.

Koncesyonaryusze obowiązani są oddać rządowi na jego żądanie do dyspozycji wszelkie dokumenty prawne, jakichby w tym celu od nich wymagano.

§ 12.

Trwanie koncesyi łącznie z ochroną przeciw zakładaniu nowych kolei w myśl § 9., lit. b) ustawy o koncesjach na koleje żelazne wyznacza się na lat dziewięćdziesiąt (90), licząc od dnia dzisiejszego; po upływie tego czasu gaśnie koncesya.

Rząd może uznać koncesyę za zgasłą także przed upływem powyższego czasu, jeżeli zajdą warunki, wymienione w § 16.

§ 13.

Gdy koncesya zgaśnie i od dnia jej zgaśnięcia przechodzi na państwo bez wynagrodzenia wolna od ciężarów własność i używanie koncesyonowanej kolei i wszystkich ruchomych i nieruchomych przynależności, licząc tu także tabor wozowy, zapasy materiałów i zapasy kasowe, koleje podjazdowe i przedsiębiorstwa poboczne, gdyby je koncesyonaryusze posiadali, jakoteż rezerwy obrotowe i kapitałowe, utworzone z kapitału zakładowego, o ileby tych ostatnich nie użyto już z zezwoleniem rządu stosownie do ich przeznaczenia.

§ 14.

Tak wtedy, gdy koncesya niniejsza zgaśnie, jak i w razie wykupienia kolei. (§ 11.), zatrzymują koncesyonaryusze na własność fundusz rezerwowy, utworzony z własnych dochodów przedsiębiorstwa i ewentualne aktywa obrachunkowe, tudzież te osobne zakłady i budynki, wzniesione lub nabyte z własnego majątku, do których zbudowania lub nabycia rząd upoważnił koncesyonaryuszy z tym wyraźnym dodatkiem, że nie mają one stanowić przynależności kolei.

§ 15.

Rząd ma prawo przekonywać się, czy budowa kolei i jej urządzenia ruchu są we wszystkich częściach odpowiednio celowi i sumiennie wykonane, tudzież ma prawo zarządzić, aby wadom w tym względzie zapobieżono, względnie je usunięto.

Rząd ma także prawo wglądać w zarząd kolei za pośrednictwem wydelegowanego przez siebie funkcyonaryusza, a w szczególności nadzorować w sposób, jaki tylko za stosowny uzna, za pośrednictwem organów nadzorczych, które wydeleguje na koszt koncesyonaryuszy, aby budowę wykonano zgodnie z projektem i kontraktami.

W razie utworzenia spółki akcyjnej komisarz przez rząd ustanowiony ma także prawo bywać na posiedzeniach rady zawiadowczej lub innej reprezentacji, sprawującej zarząd spółki, jakoteż na walnych zgromadzeniach, ile razy uzna to za potrzebne i zawieszać wszelkie takie uchwały lub zarządzenia, któreby sprzeciwiały się ustawom, koncesyi lub statutowi spółki, względnie były dla publicznego dobra szkodliwe; w przypadku jednak takim winien komisarz przedstawić sprawę natychmiast Ministerstwu kolei żelaznych do decyzji, która zapaść ma bezzwłocznie z mocą spółkę wiążącą.

§ 16

Rząd zastrzega sobie ponadto prawo tej treści, że gdyby, pomimo poprzedniego ostrzeżenia, dopuszczono się ponownie naruszenia lub zaniebdania jednego z obowiązków, przepisanych dokumentem koncesyjnym, warunkami koncesyi lub ustawami, będzie temu zapobiegał środkami, odpowiadającymi ustawom, a według okoliczności uzna koncesyę za zgasłą jeszcze przed upływem okresu koncesyjnego. W szczególności można koncesyę uznać za zgasłą jeszcze przed upływem okresu koncesyjnego, jeżeli niedopełniono zobowiązań względem ukończenia budowy i otwarcia

ruchu, określonych w § 2., o ile ewentualne przekroczenie terminu nie dałoby się usprawiedliwić w myśl § 11., lit. b) ustawy o koncesjach na koleje żelazne.

Derschatta wlr.

90.

Rozporządzenie Ministerstwa skarbu z dnia 1. maja 1908.,

dotyczące zmiany terminów zapłaty podatku domowo-czynszowego w poborczym okręgu podatkowym Żatec.

Na podstawie ustawy z dnia 11. czerwca 1894., Dz. u. p. Nr. 110., rozporządza się, że podatek domowo-czynszowy, który według postanowień dotychczasowych w poborczym okręgu podatkowym Żatec płacono w ratach kwartalnych z góry dnia 1. stycznia, 1. kwietnia, 1. lipca i 1. października, uiszczony być ma w rzezonym okręgu poborczym na przyszłość w czterech równych ratach, zapadających dnia 1. lutego, 1. maja, 1. sierpnia i 1. listopada każdego roku.

Takie same terminy zapłaty obowiązywać mają w myśl § 7. ustawy z dnia 9. lutego 1882., Dz. u. p. Nr. 17., także co do 5⁰/₁₀₀ego podatku od czystej intraty budynków, uwolnionych całkowicie albo częściowo od podatku domowo-czynszowego z tytułu budowy, będącej w toku.

Rozporządzenie niniejsze zacznie obowiązywać od dnia 1. lipca 1908.

Korytowski wlr.

91.

Rozporządzenie Ministerstw skarbu, handlu i rolnictwa z dnia 4. maja 1908.,

dotyczące zmiany niektórych postanowień objaśnień do taryfy celnej z dnia 13. lutego 1906.

Następujące postanowienia objaśnień do taryfy celnej, wydanych na zasadzie artykułu V. ustawy

o taryfie celnej z dnia 13. lutego 1906., Dz. u. p. Nr. 20., obwieszczeniem z dnia 13. czerwca 1906., Dz. u. p. Nr. 115., uzupełnia się względnie zmienia się w sposób następujący:

W uwadze ogólnej 1., ustęp 1., odnoszącej się do instrumentów muzycznych (Nr. 579—583), należy w wierszu przedostatnim i ostatnim przekreślić słowa „o ile“ do „najprzedniejszych“.

W ustępie 3. uwag do Nru 610. należy wstawić w miejsce słów „litery“ do „drzewem“:

Masy do walców drukarskich (mieszanina żelatyny lub kleju, cukru, gliceryny itd.) tudzież litery i płyty drukarskie z tychże i z podobnych kompozycji, także w połączeniu z drzewem;

W ustępie 2. uwag do Nru 611. należy przekreślić słowa „Masa do walców drukarskich lub klej elastyczny“.

Rozporządzenie niniejsze nabiera zaraz mocy obowiązującej.

Korytowski wlr.

Fiedler wlr.

Ebenhoch wlr.

92.

Rozporządzenie Ministerstwa handlu z dnia 8. maja 1908.,

dotyczące wydania książeczek z znaczkami listowemi.

Dla wygody, zwłaszcza publiczności podróżującej wydane będą w najbliższym czasie książeczki, zawierające w okładce ozdobionej dwugłowym orlem 3 bloki znaczków pocztowych po 5 halerzy i 1 blok znaczków pocztowych po 10 halerzy. Każdy blok składa się z sześciu znaczków.

Cena sprzedaży takiej książeczki z znaczkami listowemi wynosi 1 K 52 h, z czego przypada 1 K 50 h na znaczki a 2 h na koszt sporządzenia książeczki.

Fiedler wlr.

Rok 1908.

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Część XLV. — Wydana i rozesłana dnia 19. maja 1908.

Treść: (M 93—98.) 93. Rozporządzenie, zmieniające § 27. regulaminu dla egzaminów rządowych w Akademii rolniczej z dnia 7. czerwca 1906. — 94. Obwieszczenie, dotyczące utworzenia Urzędu celnego pobocznego I. klasy w Rudo i równoczesnego zwinienia ustanowionego tamże posterunku zapowiadawczego. — 95. Obwieszczenie, dotyczące utworzenia w Piano della Fugazza (Streva) ekspozytury Urzędu celnego pobocznego w Vallarsa na przeciąg letnich miesięcy roku 1908. — 96. Rozporządzenie, którym wydaje się szczegółowe postanowienia co do zawodowego stręczenia posad mamek. — 97. Rozporządzenie, którym wydaje się szczegółowe postanowienia co do zawodowego stręczenia służby i pracy za granicę. — 98. Obwieszczenie, dotyczące utworzenia ekspozytury królewsko-węgierskiego głównego Urzędu celnego w Budapeszcie w zakładzie Spółki akcyjnej browaru piwnego Antoniego Drehera w Budapeszcie (Köbánya).

93.

Rozporządzenie Ministra wyznań i oświaty w porozumieniu z Ministrem rolnictwa z dnia 25. kwietnia 1908.,

zmieniające § 27. regulaminu dla egzaminów rządowych w Akademii rolniczej z dnia 7. czerwca 1906., Dz. u. p. Nr. 117.

Na podstawie Najwyższego upoważnienia zarządza się, iż w § 27. regulaminu dla egzaminów rządowych w Akademii rolniczej z dnia 7. czerwca 1906., Dz. u. p. Nr. 117., a mianowicie w ustępie trzecim, odnoszącym się do przedmiotów egzaminu przed komisją przy II. egzaminie rządowym dla studyum techniki kultury, należy w miejsce „nauki administracji i prawa“ wstawić „naukę administracji i prawa wraz z prawem cywilnem“.

Zmiana niniejsza wchodzi zaraz w zastosowanie.

Marchet wlr.

Ebenhoch wlr.

94.

Obwieszczenie Ministerstwa skarbu z dnia 27. kwietnia 1908.,

dotyczące utworzenia Urzędu celnego pobocznego I. klasy w Rudo i równoczesnego zwinienia ustanowionego tamże posterunku zapowiadawczego.

Według zawiadomienia c. i k. wspólnego Ministerstwa w sprawach Bośni i Hercegowiny utworzono w Rudo Urząd celny poboczny I. klasy a równocześnie zwinieło ustanowiony tamże posterunek zapowiadawczy.

Powyższy Urząd celny poboczny upoważnia się także do ekspedycji wywozowej cukru, piwa i oleju mineralnego, wychodzących po za linię celną z zastrzeżeniem zwrotu podatku tudzież wódki wywożonej z zastrzeżeniem zwrotu podatku i bonifikacyi.

Ponadto nadaje się temu nowo utworzonemu Urzędowi celnemu pobocznemu I. klasy szczególne upoważnienia, przysługujące obecnie Urzędowi celnemu pobocznemu I. klasy w Metaljka a wymienione w spisie urzędów celnych i władz celnych

austryacko-węgierskiego obszaru celnego z roku 1901. pod lit. *b, c i e.*

Urząd ten rozpoczął swoją działalność z dniem 1. lutego 1908.

Korytowski wlr.

95.

Obwieszczenie Ministerstwa skarbu z dnia 27., kwietnia 1908.,

dotyczące utworzenia w Piano della Fugazza (Streva) ekspozytury Urzędu celnego pobocznego w Vallarsa na przeciąg letnich miesięcy roku 1908.

W Piano della Fugazza (Streva) w Tyrolu ustanawia się na czas od 1. czerwca do końca września 1908 ekspozyturę celną, wyposażoną w uprawnienia urzędu celnego, pobocznego II. klasy, która równocześnie urzędować będzie jako posterunek zapowiadawczy dla Urzędu celnego pobocznego w Vallarsa.

Upoważnienia tej ekspozytury pod względem poboru cła i odprawiania ograniczyć się mają do prowadzenia zapisków co do bydła pastewnego, dalej do wstępnego odprawiania ruchomości, wiezionych przez podróżnych, a nieprzeznaczonych do handlu, tudzież przedmiotów użytkowych i naczyń, wiezionych przez górskich pasterzy, oraz tych towarów, które są przeznaczone do własnego użytku mieszkańców Camposilvano, a które w drodze do miejsca przeznaczenia nie przechodzą przez Urząd celny poboczny w Vallarsa.

Korytowski wlr.

96.

Rozporządzenie Ministra handlu w porozumieniu z Ministrem spraw wewnętrznych z dnia 7. maja 1908.,

którem wydaje się szczegółowe postanowienia co do zawodowego stręczenia posad mamek.

Na zasadzie § 54., ustęp 1. ordynacyi przemysłowej rozporządza się, co następuje:

§ 1.

Każdy posiadacz koncesyjonowanego przemysłu stręczenia służby i posad, który według koncesyi

jest uprawniony do stręczenia posad mamek, winien przestrzegać prócz przepisów rozporządzenia ministeryalnego z dnia 6. sierpnia 1907., Dz. u. p. Nr. 197., dotyczącego prowadzenia ksiąg koncesyjonowanych przemysłów stręczenia służby i posad jakoteż policyjnej kontroli tych przemysłów, nadto następujących postanowień, zawartych w §§ 2. i 3.

§ 2.

Posiadacz koncesyi może wciągać do zapisków tylko takie mamki, które wykażą świadectwem lekarskiem, iż są zdrowe a zwłaszcza uzdatnione do pełnienia obowiązków mamki.

Okoliczność, iż dowodu tego dostarczono, należy uwidocznic w księdze przedsiębiorstwa w osobnej rubryce, przeznaczonej na ten cel.

Bezpośrednio przed oddaniem mamki stronie należy zarządzić ponowne zbadanie lekarskie mamki i wydać stronie orzeczenie lekarskie.

§ 3.

Posiadacz koncesyi może wciągać do zapisków tylko takie mamki celem nastęrczenia im posady, które wykażą świadectwem gminy przynależności, iż umieściły swoje własne dziecko w sposób odpowiedni i zapewniający mu dostateczne żywienie oraz dostateczną opiekę.

§ 4.

Przepisy rozporządzenia niniejszego stosują się także do wykonywania już uzyskanych koncesyi, o ile one uprawniają do stręczenia posad mamek.

§ 5.

Rozporządzenie niniejsze nabiera mocy obowiązującej z dniem ogłoszenia.

Bienert wlr.

Fiedler wlr.

97.

Rozporządzenie Ministra handlu w porozumieniu z Ministrami spraw wewnętrznych i sprawiedliwości z dnia 7. maja 1908.,

którem wydaje się szczegółowe postanowienia co do zawodowego stręczenia służby i pracy za granicę.

Na zasadzie § 21. a, ustęp 6., oraz § 54., ustęp 1., ordynacyi przemysłowej rozporządza się co następuje:

§ 1.

Dla uzyskania koncesyi na stręczenie posad i miejsc służbowych za granicę wymaga się prócz warunków, przepisanych w § 21. a ordynacyi przemysłowej, nadto aby starający się o koncesyę przedłożył świadectwo potwierdzone przez właściwą rządową władzę policyjną względnie polityczną władzę powiatową co do praktycznego zatrudnienia, uzdalniającego do wykonywania żądanej koncesyi i wolnego pod każdym względem od zarzutu.

Ponadto wymaga się dla uzyskania koncesyi, aby wykonywano ją w miejscu siedziby politycznej władzy powiatowej lub rządowej władzy policyjnej.

§ 2.

Każdy posiadacz koncesyonowanego przemysłu stręczenia służby i posad, który według koncesyi jest uprawniony do stręczenia służby i pracy za granicę, winien prócz przepisów rozporządzenia ministeryalnego z dnia 6. sierpnia 1907., Dz. u. p. Nr. 197., dotyczącego prowadzenia ksiąg koncesyonowanych przemysłów stręczenia służby i posad jakoteż policyjnej kontroli tych przemysłów, przestrzegać nadto następujących postanowień, zawartych w §§ 3. do 7.

§ 3.

Stręczenie posad i miejsc służbowych za granicę dla osób w wieku poniżej 18. lat może mieć miejsce tylko w razie udowodnionego zezwolenia sądu nadopieczuńczego bez względu na to, czy osoby te pozostają pod opieką lub pod władzą ojcowską. Zezwolenie sądu nadopieczuńczego musi być osiągnięte i dane, zanim podjęto się stręczenia.

§ 4.

Przy stręczeniu za granicę należy osoby, starające się o służbę lub posady, objaśnić dokładnie o nazwisku i miejscu zamieszkania służbodawcy względnie pracodawcy, o miejscu i rodzaju pracy, jaka ma być wykonywana, i o podróży na miejsce pracy.

§ 5.

Pośrednik może podejmować stręczenie posad i miejsc służbowych za granicę, przy którym między poszukującym pracy a pośrednikiem jedynie ustne układy przychodzą do skutku, tylko na podstawie i stosownie do zleceń stręczycielskich, które otrzy-

mał na piśmie od pewnych oznaczonych pracodawców.

§ 6.

Nie wolno posiadaczowi koncesyi pośredniczyć w zawarciu umów za granicę, przez które osoba, poszukująca służby lub posady, stanęłaby w sprzeczności z ustawami immigracyjnymi odnośnego państwa obcego.

§ 7.

Nie wolno posiadaczowi koncesyi czyto wprost, czy za pośrednictwem innych wzywać lub zachęcać do wychodźstwa publicznie lub przez rozpowszechnianie pism i druków.

§ 8.

Koncesyę na stręczenie posad i miejsc służbowych za granicę należy z reguły udzielać tylko z zastrzeżeniem odwołania.

§ 9.

Przepisy rozporządzenia niniejszego stosują się także do wykonywania już uzyskanych koncesyi, o ile one uprawniają do stręczenia posad i miejsc służbowych za granicę.

§ 10.

Rozporządzenie niniejsze nabiera mocy obowiązującej z dniem ogłoszenia.

Klein wtr.

Bienert wtr.

Fiedler wtr.

98.

Obwieszczenie Ministerstwa skarbu z dnia 7. maja 1908.,

dotyczące utworzenia ekspozytury królewsko-węgierskiego głównego Urzędu celnego w Budapeszcie w zakładzie Spółki akcyjnej browaru piwnego Antoniego Drehera w Budapeszcie (Kübánya).

Według zawiadomienia królewsko-węgierskiego Ministerstwa skarbu utworzono w zakładzie Spółki akcyjnej browaru piwnego Antoniego

Drehera w Budapeszcie (Köbánya) ekspozyturę królewsko-węgierskiego głównego Urzędu celnego w Budapeszcie, do której zakresu działania należą czynności urzędowe przy wywozie przesyłek piwa, zgłoszonych z zastrzeżeniem zwrotu podatku do wywozu z zakładów „Spółki akcyjnej browaru piwnego Antoniego Drehera“, „Pierwszego węgierskiego browaru piwnego akcyjnego“ oraz „Mieszkańskiej Spółki akcyjnej browaru piwnego“ w Budapeszcie (Köbánya), oraz zapisywanie wywo-

zowe próżnych flaszek, które na podstawie osobnych pozwoleń wracają napowrót bez opłaty cła.

Ekspozytura ta, nosząca nazwę „Królewsko węgierska Ekspozytura celna w köbányańskim zakładzie Spółki akcyjnej browaru piwnego w Budapeszcie“ rozpoczęła już swoją działalność w dniu 1. kwietnia 1908.

Korytowski wlr.

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Część XLVI. — Wydana i rozesłana dnia 22. maja 1908.

Treść: (№ 99 i 100.) 99. Akt dodatkowy do układu z dnia 5. marca 1902., dotyczącego ustawodawstwa co do cukru. — 100. Protokół, dotyczący przystąpienia Rosji do układu co do cukru.

99.

Akt dodatkowy z dnia 28. sierpnia 1907. do układu z dnia
5. marca 1902.,

dotyczącego ustawodawstwa co do cukru.

(Zawarty w Brukseli dnia 28. sierpnia 1907., ratyfikowany przez Jego c. i k. Apostolską Mość we Wiedniu dnia 8. lutego 1908.)

Nos Franciscus Josephus Primus,
divina favente clementia Austriae Imperator;
Apostolicus Rex Hungariae, Rex Bohemiae, Dalmatiae, Croatiae, Slavoniae,
Galiciae, Lodomeriae et Illyriae; Archidux Austriae; Magnus Dux Cracoviae;
Dux Lotharingiae, Salisburgi, Styriae, Carinthiae, Carnioliae, Bucovinae,
superioris et inferioris Silesiae; Magnus Princeps Transilvaniae; Marchio
Moraviae; Comes Habsburgi et Tirolis etc. etc.

Notum testatumque omnibus et singulis, quorum interest, tenore praesentium facimus:

Cum ad supplendam, Bruxellis die quinto mensis Martii anno millesimo nongentesimo secundo, de sacchari commercio internationali subsignatam conventionem, cum pluribus potentatibus conventio addititia Bruxellis die vigesimo octavo mensis Augusti anno millesimo nongentesimo septimo inita et signata fuit, tenoris sequentis:

(Pierwopis.)

(Przekład.)

Acte additionnel

à la

Convention du 5 mars 1902 relative au régime des sucres.

Les Gouvernements de l'Allemagne, de l'Autriche et de la Hongrie, de la Belgique, de la France, de la Grande-Bretagne, de l'Italie, du Grand-Duché de Luxembourg, des Pays-Bas, du Pérou, de la Suède et de la Suisse s'étant mis d'accord pour conclure un acte additionnel à la Convention du 5 mars 1902 relative au régime des sucres, les soussignés, à ce dûment autorisés, sont convenus de ce qui suit:

Article premier.

Les Etats contractants s'engagent à maintenir la Convention du 5 mars 1902 en vigueur pendant une nouvelle durée de cinq ans, qui prendra cours le 1er septembre 1908.

Toutefois, il sera loisible à chacun d'entre eux de se retirer de la Convention à partir du 1er septembre 1911, moyennant préavis d'un an, si, dans la dernière réunion tenue avant le 1er septembre 1910, la Commission permanente a, par un vote de majorité, décidé que les circonstances commandent de laisser cette faculté aux Etats contractants.

Pour le surplus, les dispositions de l'article 10 de la Convention précitée du 5 mars 1902 concernant la dénonciation et la tacite reconduction resteront applicables.

Article 2.

Par dérogation à l'article premier, la Grande-Bretagne sera dispensée, à partir du 1er septembre 1908, de l'obligation inscrite à l'article 4 de la Convention.

À partir de la même date, les Etats contractants pourront exiger que, pour jouir du bénéfice

Akt dodatkowy

do

układu z dnia 5. marca 1902., dotyczącego ustawodawstwa co do cukru.

Skoro Rządy niemiecki, austriacki i węgierski, belgijski, francuski, wielkobrytański, włoski, wielkksiążęcy luksemburski, niderlandzki, peruwiański, szwedzki i szwajcarski zgodziły się na zawarcie aktu dodatkowego do układu z dnia 5. marca 1902., dotyczącego ustawodawstwa co do cukru, przeto podpisani, upelnomocnieni w tym względzie należycie, postanowili co następuje:

Artykuł 1.

Państwa kontraktujące zobowiązują się utrzymać w mocy układ z dnia 5. marca 1902. przez dalszy okres pięcioletni, począwszy od dnia 1. września 1908.

Każdemu z nich wolno jednak będzie odstąpić od układu począwszy od dnia 1. września 1911. po jednorocznem wypowiedzeniu, jeżeli stała komisya rozstrzygnie na swem ostatniem zebraniu przed dniem 1. września 1910. w drodze uchwały, powziętej przez większość, iż okoliczności wymagają, aby przyznać prawo to państwom umawiającym się.

Zresztą mają znaleźć zastosowanie postanowienia artykułu 10. wspomnianego poprzednio układu z dnia 5. marca 1902., dotyczące wypowiedzenia i milczącego przedłużenia.

Artykuł 2.

W drodze zmiany artykułu 1. ma być Wielka Brytania począwszy od dnia 1. września 1908. uwolniona od zobowiązania, zawartego w artykule 4. układu.

Począwszy od tej samej chwili mogą żądać Państwa umawiające się, aby cukier rafinowany

de la Convention, le sucre raffiné dans le Royaume-Uni et exporté vers leurs territoires soit accompagné d'un certificat constatant qu'aucune partie de ce sucre ne provient d'un pays reconnu par la Commission permanente comme accordant des primes à la production ou à l'exportation du sucre.

Article 3.

Le présent Acte additionnel sera ratifié et les ratifications en seront déposées à Bruxelles, au Ministère des Affaires Étrangères, le plus tôt possible et en tous cas avant le 1er février 1908.

Il ne deviendra obligatoire de plein droit que s'il est ratifié au moins par tous ceux des États contractants qui ne sont pas visés par la disposition exceptionnelle de l'article 6 de la Convention. Dans le cas où un ou plusieurs desdits États n'auraient pas déposé leurs ratifications en temps utile, le Gouvernement belge provoquera, dans le mois à partir du 1er février 1908, de la part des États ayant ratifié, une décision, quant à la mise en vigueur, entre eux seulement, du présent Acte additionnel.

Les États qui n'auraient pas ratifié avant l'échéance du 1er février 1908 seront considérés comme ayant dénoncé la Convention en temps utile pour qu'elle cesse ses effets à leur égard à partir du 1er septembre suivant, à moins de décision contraire prise, à la requête des intéressés, par la majorité des États appelés à délibérer ainsi qu'il est prévu au paragraphe précédent.

En foi de quoi, les Plénipotentiaires respectifs ont signé le présent Acte additionnel.

Fait à Bruxelles, le vingt-huit août 1907, en un seul exemplaire original, dont une copie conforme sera délivrée à chacun des Gouvernements signataires.

Pour l'Allemagne:

(L. S.) Signé: **Heinrich XXXI. Reuss.**

Pour l'Autriche-Hongrie:

(L. S.) Signé: Comte **Clary et Aldringen.**

Pour l'Autriche:

Signé: Léopold **Joas.**

Pour la Hongrie:

Signé: **Teleszky János.**

w Zjednoczonym Królestwie a wywieziony do ich obszarów był zaopatrzony, w celu przyznania mu korzyści płynących z układu, w poświadczenie, iż żadna część cukru tego nie pochodzi z kraju, który według ustalenia stałej komisji udziela premii za wytwarzanie lub wywóz cukru.

Artykuł 3.

Niniejszy akt dodatkowy ma być ratyfikowany a dokumenty ratyfikacyjne mają być złożone w Brukseli w Ministerstwie spraw wewnętrznych jak najwcześniej, w każdym zaś razie przed dniem 1. lutego 1908.

Będzie on tylko wówczas prawnie obowiązujący, jeżeli uzyska ratyfikację przynajmniej ze strony tych wszystkich Państw umawiających się, które nie podpadają pod wyjątkowe postanowienie artykułu 6. układu. Gdyby jedno lub kilka z wymienionych Państw nie złożyło na czasie swych dokumentów ratyfikacyjnych, natenczas Rząd belgijski spowoduje w ciągu miesiąca lutego 1908. rozstrzygnięcie tych Państw, które udzieliły ratyfikacji, co do okoliczności, czy niniejszy akt dodatkowy ma być wprowadzony w życie tylko co do nich samych.

Co do tych Państw, któreby nie udzieliły ratyfikacji przed dniem 1. lutego 1908., przyjmie się, iż wypowiedziały one układ na czasie ze skutkiem od dnia 1. września 1908., wyjąwszy, gdyby większość Państw, powołanych do narady w myśl ustępu poprzedniego, wydała na żądanie interesowanych przeciwnie zarządzenie.

W dowód tego podpisali odnośni pełnomocnicy niniejszy akt dodatkowy.

Sporządzono w Brukseli, dnia 28. sierpnia 1907. w jednym jedynym wygotowaniu, którego równobrzmiący odpis ma być wydany każdemu z podpisanych Rządów.

Za Niemcy:

(L. S.) Podpisano: **Henryk XXXI. Reuss.**

Za Austro-Węgry:

(L. S.) Podpisano: Hrabia **Clary i Aldringen.**

Za Austryę:

Podpisano: Leopold **Joas.**

Za Węgry:

Podpisano: Jan **Teleszky.**

Pour la Belgique:

(L. S.) Signé: **Capelle.**

Pour la France:

(L. S.) Signé: **d'Ormesson.**

Pour la Grande-Bretagne:

(L. S.) Signé: Arthur H. **Hardinge.**

Pour l'Italie:

(L. S.) Signé: **Bonin.**

Pour le Grand-Duché de Luxembourg:

(L. S.) Signé: Le Comte **d'Ansembourg.**

Pour les Pays-Bas:

(L. S.) Signé: Baron E. van **Tuyll van Serooskerken.**

Pour le Pérou:

(L. S.) Signé: **D. Gamio.**

Pour la Suède:

(L. S.) Signé: **Falkenberg.**

Pour la Suisse:

(L. S.) Signé: Jules **Borel.**

Za Belgię:

(L. S.) Podpisano: **Capelle.**

Za Francję:

(L. S.) Podpisano: **d'Ormesson.**

Za Wielką Brytanię:

(L. S.) Podpisano: Artur H. **Hardinge.**

Za Włochy:

(L. S.) Podpisano: **Bonin.**

Za Wielkie Księstwo luksemburskie:

(L. S.) Podpisano: Hrabia **Ansembourg.**

Za Niderlandy:

Podpisano: Baron E. van **Tuyll van Serooskerken.**
(L. S.)

Za Peru:

(L. S.) Podpisano: **D. Gamio.**

Za Szwecję:

(L. S.) Podpisano: **Falkenberg.**

Za Szwajcaryę:

(L. S.) Podpisano: Juliusz **Borel.**

(Pierwopis.)

Protocole de signature.

Au moment de procéder à la signature de l'Acte additionnel à la Convention relative au régime des sucres conclu à la date de ce jour entre les Gouvernements de l'Allemagne, de l'Autriche et de la Hongrie, de la Belgique, de la France, de la Grande-Bretagne, de l'Italie, du Grand-Duché de Luxembourg, des Pays-Bas, du Pérou, de la Suède et de la Suisse, les soussignés, à ce dûment autorisés, sont convenus de ce qui suit:

Article unique.

Il est entendu que si les ratifications nécessaires pour faire valoir, conformément à l'article 3, l'Acte additionnel précité ne sont pas acquises avant le 1er mars 1908, le Gouvernement de la Grande-Bretagne aura la faculté de dénoncer la Convention à cette date pour le 1er septembre 1908, sans qu'il y ait à distinguer s'il a ou non ratifié antérieurement ledit Acte additionnel.

Le présent protocole de signature, qui sera ratifié en même temps que l'Acte additionnel conclu à la date de ce jour, aura la même force et valeur.

En foi de quoi, les soussignés ont dressé le présent protocole.

Fait à Bruxelles, le vingt-huit août 1907, en un seul exemplaire original, dont une copie conforme sera délivrée à chacun des Gouvernements signataires.

Pour l'Allemagne:

(L. S.) Signé: **Heinrich XXXI. Reuss.**

Pour l'Autriche-Hongrie:

(L. S.) Signé: Comte **Clary et Aldringen.**

Pour l'Autriche:

Signé: Léopold **Joas.**

Pour la Hongrie:

Signé: **Teleszky János.**

(Przekład.)

Protokół podpisania.

Przystępując do podpisania aktu dodatkowego, zawartego w dniu dzisiejszym pomiędzy Rządami niemieckim, austriackim i węgierskim, belgijskim, francuskim, wielkobrytańskim, włoskim, wielkksiążęco-luksemburskim, niderlandzkim, peruwiańskim, szwedzkim i szwajcarskim a odnoszącego się do układu, dotyczącego ustawodawstwa co do cukru, postanowili podpisani, posiadający w tym względzie należyte umocowanie, co następuje:

Jedyny artykuł.

Istnieje zgoda co do tego, iż gdyby przed dniem 1. marca 1908. nie uzyskano ratyfikacji potrzebnych w tym celu, aby wspomniany wyżej akt dodatkowy nabył mocy obowiązującej stosownie do artykułu 3., Rząd Wielkiej Brytanii będzie miał prawo wypowiedzieć w tym dniu układ z dniem 1. września 1908. bez względu na to, czy udzieli poprzednio ratyfikacji temu aktowi dodatkowemu lub nie.

Niniejszy protokół podpisania, który ma być ratyfikowany równocześnie z aktem dodatkowym, zawartym w dniu dzisiejszym, będzie posiadał tę samą moc i ważność.

W dowód tego sporządzili podpisani protokół niniejszy.

Sporządzono w Brukseli, dnia 28. sierpnia 1907. w jednym jedynym wygotowaniu, którego równobrzmiący odpis ma być wydany każdemu z podpisanych Rządów.

Za Niemcy:

(L. S.) Podpisano: **Henryk XXXI. Reuss.**

Za Austro-Węgry:

(L. S.) Podpisano: **Clary i Aldringen.**

Za Austrię:

Podpisano: Leopold **Joas.**

Za Węgry:

Podpisano: Jan **Teleszky**

Pour la Belgique:

(L. S.) Signé: **Capelle.**

Pour la France:

(L. S.) Signé: **d'Ormesson.**

Pour la Grande-Bretagne:

(L. S.) Signé: Arthur H. **Hardinge.**

Pour l'Italie:

(L. S.) Signé: **Bonin.**

Pour le Grand-Duché de Kuxembourg:

(L. S.) Signé: Le Comte **d'Assembourg.**

Pour le Pays-Bas:

(L. S.) Signé: Baron van E. **Tuyll van Serooskerken.**

Pour le Pérou:

(L. S.) Signé: D. **Gamio.**

Pour la Suède:

(L. S.) Signé: **Falkenberg.**

Pour la Suisse:

(L. S.) Signé: Jules **Borel.**

Za Belgię:

(L. S.) Podpisano: **Capelle.**

Za Francję:

(L. S.) Podpisano: **d'Ormesson.**

Za Wielką Brytanię:

(L. S.) Podpisano: Artur H. **Hardinge.**

Za Włochy:

(L. S.) Podpisano: **Bonin.**

Za Wielkie Księstwo luksemburskie:

(L. S.) Podpisano: Hrabia **Ansembourg.**

Za Niderlandy:

Podpisano: Baron E. van **Tuyll van Serooskerken.**
(L. S.)

Za Peru:

(L. S.) Podpisano: D. **Gamio.**

Za Szwecję:

(L. S.) Podpisano: **Falkenberg.**

Za Szwajcaryę:

(L. S.) Podpisano: Juliusz **Borel.**

Nos visis et perpensis conventionis huius articulis illos omnes ratos gratosque habere profiteamur, verbo Nostro Caesareo et Regio spondentes, Nos ea omnia, quae in illis continentur, fideliter executioni mandaturos esse.

In quorum fidem maiusque robur praesentes ratificationis Nostrae tabulas manu Nostra signavimus sigilloque Nostro adpresso muniri iussimus.

Dabantur Viennae, die octavo mensis Februarii anno Domini millesimo non-gentesimo octavo, Regnorum Nostrorum sexagesimo.

Franciscus Josephus m. p.

Aloisius Liber Baro ab Aehrenthal m. p.

Ad mandatum Sacrae Caesareae et Regiae Apostolicae Majestatis proprium:

Joannes a Mihalovich m. p.

Caput sectionis.

Niniejszem ogłasza się powyższy akt dodatkowy i powyższy protokół podpisania na zasadzie ustawy z dnia 30. grudnia 1907. (Dz. u. p. Nr. 288.).

Wiedeń, dnia 20. maja 1908.

Beck wlr.

Korytowski wlr.

Fiedler wlr.

100.**Protokół z dnia 19. grudnia 1907.,****dotyczący przystąpienia Rosyi do układu co do cukru.**

(Spisany w Brukseli dnia 19. grudnia 1907., ratyfikowany przez Jego c. i k. Apostolską Mość w Wiedniu dnia 8. lutego 1908.)

Nos Franciscus Josephus Primus,
divina favente clementia Austriae Imperator;
Apostolicus Rex Hungariae, Rex Bohemiae, Dalmatiae, Croatiae, Slavoniae,
Galiciae, Lodomeriae et Illyriae; Archidux Austriae; Magnus Dux Cracoviae;
Dux Lotharingiae, Salisburgi, Styriae, Carinthiae, Carnioliae. Bucovinae,
superioris et inferioris Silesiae; Magnus Princeps Transilvaniae; Marchio
Moraviae; Comes Habsburgi et Tirolis etc. etc.

Notum testatumque omnibus et singulis, quorum interest, tenore praesentium
facimus:

Cum eo, ut Russia conventioni de sacchari commercio internationali accedere
queat, protocollum a Plenipotentiaris Potentatum signatariorum die decimo nono
mensis Decembris anno millesimo nongentesimo septimo, Bruxellis signatum fuit,
tenoris sequentis:

(Pierwopis.)

Protocole

relatif à

**l'adhésion de la Russie à la Convention des
sucres.**

Le Gouvernement Impérial de Russie ayant exprimé le désir d'adhérer à la Convention du 5 mars 1902, relative au régime des sucres, ainsi qu'à l'Acte additionnel à ladite Convention, signé le 28 août 1907, et les États faisant actuellement partie de l'Union sucrière ayant reconnu que cette adhésion ne peut, à raison des conditions particulières de l'industrie sucrière en Russie, être subordonnée aux conditions conventionnelles générales, il a été convenu ce qui suit entre le Gouvernement de la Russie, d'une part, les Gouvernements de l'Allemagne, de l'Autriche et de la Hongrie, de la Belgique, de la France, de la Grande-Bretagne, de l'Italie, du Grand-Duché de Luxembourg, des Pays-Bas, du Pérou, de la Suède et de la Suisse, d'autre part:

Article premier.

La Russie adhère à la Convention relative au régime des sucres du 5 mars 1902, amendée par l'Acte additionnel du 28 août 1907, avec tous les avantages et toutes les obligations qui en découlent, sauf les réserves et sous les conditions indiquées aux articles suivants.

Article 2.

La Russie conservera sa législation fiscale et douanière actuelle sur les sucres et elle n'augmen-

(Przekład.)

Protokół,

dotyczący

**przystąpienia Rosyi do układu
co do cukru.**

Skoro cesarsko-rosyjski Rząd wyraził życzenie przystąpienia do układu z dnia 5. marca 1902., dotyczącego ustawodawstwa co do cukru, tudzież do aktu dodatkowego do tego układu, który podpisano w dniu 28. sierpnia 1907., i skoro Państwa, należące obecnie do związku cukrowego, uznały, iż przystąpienie to z powodu szczególnych stosunków przemysłu cukrowego w Rosyi nie może nastąpić pod ogólnymi warunkami umownymi, przeto ułożono między Rządem rosyjskim z jednej strony a Rządami niemieckim, austriackim i węgierskim, belgijskim, francuskim, wielkobrytańskim, włoskim, wielkksiążęco-luksemburskim, niderlandzkim, peruwiańskim, szwedzkim i szwajcarskim z drugiej strony, co następuje:

Artykuł 1.

Rosya przystępuje do układu z dnia 5. marca 1902., dotyczącego ustawodawstwa co do cukru a zmienionego aktem dodatkowym z dnia 28. sierpnia 1907., przyjmując wszystkie korzyści i wszystkie obowiązki, z niego wynikające, nie naruszając tych zastrzeżeń i pod temi warunkami, które podano w artykułach następujących.

Artykuł 2.

Rosya zatrzyma swoje dotychczasowe ustawodawstwo podatkowe i celne co do cukru i nie pod-

tera pas les avantages qui pourraient découler, en faveur des producteurs, du prix maximum de vente fixé pour le marché intérieur.

Article 3.

En considération du régime spécial qui lui est reconnu par l'article précédent, la Russie s'engage à ne pas autoriser l'exportation avec restitution ou exemption de l'accise de quantités de sucres excédant, pour les six années à compter du 1er septembre 1907, le chiffre maximum d'un million de tonnes.

Ce contingent sera réparti entre les différents exercices suivant les exigences du commerce, mais sans que les quantités afférentes à chaque exercice puissent dépasser les chiffres ci-après:

	Tonnes
Exercice double allant du 1 ^{er} septembre 1907 au 31 août 1909	300.000
Exercice du 1 ^{er} septembre 1909 au 31 août 1910	200.000
Exercice du 1 ^{er} septembre 1910 au 31 août 1911	200.000
Exercice du 1 ^{er} septembre 1911 au 31 août 1912	200.000
Exercice du 1 ^{er} septembre 1912 au 31 août 1913	200.000

Les engagements mentionnés au présent article ne s'appliquent pas aux exportations:

- 1° vers la Finlande;
- 2° vers la Perse (pour les exportations par la Mer Caspienne et par la frontière terrestre, et non pour celles par le Golfe Persique); et
- 3° vers les autres pays d'Asie limitrophes de la Russie (pour les exportations par la frontière terrestre seulement), à l'exception de la Turquie d'Asie.

Article 4.

L'accession de la Russie sortira ses effets à partir du 1er septembre 1908.

Dans la session qui précèdera le 1er septembre 1912, la Commission permanente statuera par un vote d'unanimité sur le régime qui serait celui de la Russie au cas où elle serait disposée à continuer sa participation à la Convention au delà du terme du 1er septembre 1913.

Dans le cas où la Commission ne pourrait se mettre d'accord, la Russie serait considérée comme ayant dénoncé la Convention pour cesser effet à compter du 1er septembre 1913.

wyższy korzyści, które mogą wynikać dla wytwórców z maksymalnej ceny sprzedaży, ustanowionej dla targu wewnętrznego.

Artykuł 3.

Rosya zobowiązuje się ze względu na szczególne ułatwienia, przyznane jej poprzednim artykułem, nie dozwalać przez sześć lat, począwszy od dnia 1. września 1907., wywozu cukru za zwrotem podatku lub z uwolnieniem od tegoż powyżej maksymalnej ilości jednego miliona ton.

Kontyngent ten należy rozdzielić na poszczególne lata obrotowe stosownie do potrzeb handlu, przyczem jednak ilości, przypadające na poszczególne lata obrotowe, nie mogą przekraczać następujących liczb:

	Ton
Podwójny rok od 1. września 1907. do 31. sierpnia 1909.	300.000
Rok obrotowy od 1. września 1909. do 31. sierpnia 1910.	200.000
Rok obrotowy od 1. września 1910. do 31. sierpnia 1911.	200.000
Rok obrotowy od 1. września 1911. do 31. sierpnia 1912.	200.000
Rok obrotowy od 1. września 1912. do 31. sierpnia 1913.	200.000

Zobowiązania, wspomniane w artykule tym, nie mają zastosowania do wywozu:

1. do Finlandyi;
2. do Persyi (morzem Kaspijskiem i przez granicę lądową, nie zaś przez zatokę Perską) i
3. do innych krajów azyatyckich, graniczących z Rosją (i to tylko przez granicę lądową) z wyjątkiem Turcyi azyatyckiej.

Artykuł 4.

Przystąpienie Rosyi ma wejść w życie z dniem 1. września 1908.

Stała komisya ma przy naradzie, poprzedzającej dzień 1. września 1912., postanowić jednomyślnie sposób traktowania Rosyi na ten wypadek, gdyby Rosya była skłonna do dalszego uczestniczenia w układzie także po dniu 1. września 1913.

Gdyby komisya nie mogła zgodzić się co do tego, natenczas postąpi się względem Rosyi tak, jak gdyby była wypowiedziała układ z skutkiem od dnia 1. września 1913.

Article 5.

Le présent Protocole sera ratifié et les ratifications en seront déposées à Bruxelles, au Ministère des Affaires Étrangères, le plus tôt possible et, en tous cas, avant le 1er février 1908.

Fait à Bruxelles, le 19 décembre 1907, en un seul exemplaire original, dont une copie conforme sera délivrée à chacun des Gouvernements signataires.

Pour la Russie:

(L. S.) Signé: N. de **Giers**.

Pour l'Allemagne:

(L. S.) Signé: Graf von **Wallwitz**.

Pour l'Autriche-Hongrie:

(L. S.) Signé: Comte **Clary** et **Aldringen**.

Pour l'Autriche:

(L. S.) Signé: Léopold **Joas**.

Pour la Hongrie:

(L. S.) Signé: **Teleszky** János.

Pour la Belgique:

(L. S.) Signé: **Capelle**.

Pour la France:

(L. S.) Signé: d'**Ormesson**.

Pour la Grande-Bretagne:

(L. S.) Signé: Arthur H. **Hardinge**.

Pour l'Italie:

(L. S.) Signé: **Bonin**.

Pour le Grand-Duché de Luxembourg:

(L. S.) Signé: Le Comte d'**Ansembourg**.

Pour les Pays-Bas:

(L. S.) Signé: Van der **Staal** de **Piershil**.

Pour le Pérou:

(L. S.) Signé: D. **Gamio**.

Artykuł 5.

Protokół niniejszy ma być ratyfikowany a dokumenty ratyfikacyjne mają być złożone w Brukseli w Ministerstwie spraw zewnętrznych jak najwcześniej, w każdym zaś razie przed dniem 1. lutego 1908.

Sporządzono w Brukseli, dnia 19. grudnia 1907. w jednym jedynym wygotowaniu, którego równobrzmiący odpis ma być wydany każdemu z podpisanych Rządów.

Za Rosyę:

(L. S.) Podpisano: N. de **Giers**.

Za Niemcy:

(L. S.) Podpisano: Hrabia de **Wallwitz**.

Za Austro-Węgry:

(L. S.) Podpisano: Hrabia **Clary** i **Aldringen**.

Za Austryę:

(L. S.) Podpisano: Leopold **Joas**.

Za Węgry:

(L. S.) Podpisano: Jan **Teleszky**.

Za Belgię:

(L. S.) Podpisano: **Capelle**.

Za Francję:

(L. S.) Podpisano: d'**Ormesson**.

Za Wielką Brytanię:

(L. S.) Podpisano: Artur H. **Hardinge**.

Za Włochy:

(L. S.) Podpisano: **Bonin**.

Za Wielkie Księstwo luksemburskie:

(L. S.) Podpisano: Hrabia **Ansembourg**.

Za Niderlandy:

(L. S.) Podpisano: Van der **Staal** de **Piershil**.

Za Peru:

(L. S.) Podpisano: D. **Gamio**.

Pour la Suède:
(L. S.) Signé: **Falkenberg.**

Pour la Suisse:
(L. S.) Signé: **Jules Borel.**

Za Szwecyę:
(L. S.) Podpisano: **Falkenberg.**

Za Szwajcaryę:
(L. S.) Podpisano: **Juliusz Borel.**

Nos visis et perpensis protocolli huius articulis, illos omnes ratos gratosque habere profitemur, verbo Nostro Caesareo et Regio spondentes, Nos ea omnia, quae in illis continentur, fideliter executioni mandatueros esse.

In quorum fidem maiusque robur praesentes ratihabitionis Nostrae tabulas manu Nostra signavimus sigilloque Nostro adpresso muniri iussimus.

Dabantur Viennae, die octavo mensis Februarii anno Domini millesimo non-gentesimo octavo, Regnorum Nostrorum sexagesimo.

Franciscus Josephus m. p.

Aloisius Liber Baro ab **Aehrenthal m. p.**

Ad mandatum Sacrae Caesareae et Regiae Apostolicae Majestatis proprium:

Joannes a **Mihalovich m. p.**
Caput sectionis.

Niniejszem ogłasza się protokół powyższy na zasadzie ustawy z dnia 30. grudnia 1907. (Dz. u. p. Nr. 288.).

Wiedeń, dnia 20. maja 1908.

Beck wlr.

Korytowski wlr.

Fiedler wlr.

Rok 1908.

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Część XLVII. — Wydana i rozesłana dnia 26. maja 1908.

Treść: (№ 101—103.) 101. Rozporządzenie o ochronie praw autorskich w stosunku do Szwecyi. — 102. Rozporządzenie, dotyczące przydzielenia gminy i obszaru dworskiego Łonie do okręgu Sądu powiatowego w Przemyslanach i Sądu obwodowego w Brzeżanach w Galicyi wschodniej. — 103. Reskrypt, dotyczący dobywania eteru siarczanego i octowego z alkoholu.

101.

Rozporządzenie Ministra sprawiedliwości z dnia 17. maja 1908.

o ochronie praw autorskich w stosunku do Szwecyi.

I.

Według § 19. szwedzkiej ustawy z dnia 10. sierpnia 1877. o prawie własności literackiej, a to w brzmieniu nadanem ustawą z dnia 28. maja 1897., może Król uznać, iż postanowienia wymienionej ustawy mają być stosowane pod warunkiem wzajemności, częściowo lub w całej osnowie także do dzieł obywateli obcego państwa, które nie wyszły w Szwecyi, tudzież do dzieł, które wydano naprzód w innem państwie. Analogiczne postanowienia zawiera § 13. ustawy szwedzkiej z dnia 28. maja 1897. co do prawa naśladownictwa dzieł sztuki a § 10. szwedzkiej ustawy z dnia 28. maja 1897. co do prawa naśladownictwa obrazów fotograficznych.

Na podstawie tych postanowień uznało rozporządzenie królewskie z mocą obowiązującą od dnia 1. czerwca 1908., iż wspomniane ustawy mogą mieć zastosowanie do dzieł literatury, sztuki

i fotografii, które wydano najpierw w królestwach i krajach reprezentowanych w Radzie państwa, tudzież do niewydanych dzieł obywateli austriackich, z tem zastrzeżeniem, iż ochrona w Szwecyi będzie przyznana jedynie wówczas, jeżeli dzieło korzysta z ochrony także według prawa austriackiego.

Rozporządzenie królewskie stosuje się do dzieł, które istniały już przed dniem 1. czerwca 1908., z następującymi wyjątkami:

1. tłumaczenia które uskutecznilo przed wymienionym dniem i które dotychczas można było wydawać bez zezwolenia autora, mogą być i nadal ogłaszane bez przeszkód;

2. temu, kto przed 1. czerwca 1908. przedstawiał lub wykonywał w sposób dozwolony dzieło dramatyczne, muzyczne lub muzyczno-dramatyczne, nie stawia się i nadal przeszkód w swobodnem wykonywaniu tego prawa;

3. form, kamieni, płyt i innych materiałów, które wykonano przed 1. czerwca 1908. i których można było używać dotąd w sposób dozwolony do powielania pism lub do reprodukowania dzieł sztuki albo fotografii, wolno i nadal używać swobodnie w tym celu.

II.

Gdy zatem zapewniono wzajemność przeto rozporządza się po myśli artykułu I. ustawy z dnia 26. lutego 1907., Dz. u. p. Nr. 58:

Postanowienia ustawy z dnia 26. grudnia 1895., Dz. u. p. Nr. 197., znajdują zastosowanie do dzieł literatury, sztuki i fotografii, które najpierw pojawiły się w Szwecji a nie pochodzą od obywateli austriackich, tudzież do niewydanych dzieł obywateli szwedzkich. Ochronę przyzna się jednak tylko pod warunkiem, iż odnośne dzieło chronione jest także w Szwecji i tylko w ciągu czasu ochrony, obowiązującego w Szwecji.

III.

Rozporządzenie niniejsze nabywa mocy obowiązującej w dniu 1. czerwca 1908. Dotyczy ono także dzieł, które wyszły przed tym czasem; w miejsce §§ 66. i 67. ustawy z dnia 26. grudnia 1895., Dz. u. p. Nr. 197., wchodzi jednak następujące postanowienia przejściowe:

Powielenia i odwzorowania, które rozpoczęto wcześniej a których wykonanie nie było dotychczas zakazane, mogą być ukończone i rozpowszechnione, podobnie jak powielenia i odwzorowania, które w sposób dozwolony już wykonano. Przyrzędy do powielania i odwzorowania, które już istniały w chwili wejścia rozporządzenia tego w moc obowiązującą a których sporządzenie nie było dotychczas wzbronione, mogą być i nadal bez przeszkód używane.

Dzieła muzyczne i sceniczne, które przedstawiano w sposób uprawniony przed wejściem rozporządzenia tego w moc obowiązującą, można i nadal przedstawiać bez przeszkód.

Tłumaczenia, dokonane w sposób dozwolony przed 1. czerwca 1908., można i nadal bez przeszkód ogłaszać.

Klein wtr.

102.

Rozporządzenie Ministerstwa sprawiedliwości z dnia 19. maja 1908., dotyczące przydzielenia gminy i obszaru dworskiego Łonie do okręgu Sądu powiatowego w Przemyślanach i Sądu obwodowego w Brzeżanach w Galicyi wschodniej.

Na zasadzie ustaw z dnia 11. czerwca 1868., Dz. u. p. Nr. 59. i z dnia 26. kwietnia 1873., Dz. u. p. Nr. 62. wydziela się gminę i obszar dworski Łonie z okręgu Sądu powiatowego w Glinianach i Sądu obwodowego w Złoczowie a przydziela się je do okręgu Sądu powiatowego w Przemyślanach i Sądu obwodowego w Brzeżanach.

Rozporządzenie niniejsze nabywa mocy obowiązującej w dniu 1. lipca 1908.

Klein wtr.

103.

Reskrypt Ministerstwa skarbu z dnia 19. maja 1908.,

dotyczący dobywania eteru siarczanego i octowego z alkoholu.

W porozumieniu z królewskim węgierskim Ministerstwem skarbu uchyla się, zmieniając reskrypt Ministerstwa skarbu z dnia 22. października 1904., Dz. u. p. Nr. 125., ustęp 3. rozdziału IV. reskryptu Ministerstwa skarbu z dnia 25. maja 1903., Dz. u. p. Nr. 135., dotyczącego wolnego od podatku użycia wódki do wyrobu eteru siarczanego lub octowego i zastępuje go następującymi postanowieniami:

„Liczyć przytem należy:

- a) na każdych 100 *kg* eteru siarczanego o ciężarze gatunkowym 0·722 lub mniej, przy 15° C (rafinowany eter siarczany) 175 hektolitrowych stopni alkoholu;
- b) na każdych 100 *kg* eteru siarczanego o ciężarze gatunkowym ponad 0·722 do 0·726 włącznie, przy 15° C 168 hektolitrowych stopni alkoholu;
- c) na każdych 100 *kg* eteru siarczanego o ciężarze gatunkowym ponad 0·726 do 0·730 włącznie, przy 15° C 165 stopni hektolitrowych alkoholu,
- d) na każdych 100 *kg* eteru siarczanego o ciężarze gatunkowym ponad 0·730, przy 15° C 157·5 hektolitrowych stopni alkoholu;
- e) na każdych 100 *kg* czystego eteru octowego, stwierdzonego w pierwszym wytworze eteru octowego, pojawiającego się w handlu 70·5 hektolitrowych stopni alkoholu, oprócz ilości alkoholu w niezmienionej postaci, stwierdzonej drogą analizy eteru octowego, wreszcie
- f) na każdych 100 *kg* czystego eteru octowego, stwierdzonego w przedniejszych gatunkach eteru octowego, otrzymanych przez jedno-razowe lub wielokrotne rafinowanie pierwszego wytworu, 73·7 hektolitrowych stopni alkoholu, oprócz ilości alkoholu w niezmienionej postaci, stwierdzonej drogą analizy eteru octowego.

Przy wytwarzaniu eteru octowego w jakości, opisanej pod lit. f), można jednak policzyć ozna-

czoną tamże ilość alkoholu tylko wówczas, jeżeli rafinowanie pierwszego wytworu eteru octowego przeprowadzi się w obecności organów technicznej kontroli skarbowej i jeżeli wspomniane organy stwierdziły przeprowadzenie tego rafinowania. Przedsiębiorca winien prowadzić zapiski co do rafinowania pierwszego wytworu eteru octowego, tudzież co do sprzedaży takiego rafinowanego eteru octowego, a szczegóły tych zapisków mają być podpisane zarówno przez stronę jak i przez organ nadzorczy.

Koszta nadzoru tego ponosi strona.

Ciężar gatunkowy eteru siarczanego oznaczać należy zapomocą areometru do 3 dziesiątych, we-

dług pouczenia zawartego w dodatku A. Ewentualne rozbiory kontrolne, na przypadek różnic, przeprowadzić należy zapomocą piknometru przy $15^{\circ} C$, przyczem ma się wprawdzie podać czwarte miejsce dziesiątne, jednak pominąć je przy umieszczeniu w odnośnej kategorii ciężarów gatunkowych.“

Reskrypt niniejszy nabywa mocy obowiązującej w dniu 1. czerwca 1908.

Korytowski wlr.

Faint, illegible text at the top of the page, possibly a header or introductory paragraph.

Main body of faint, illegible text, appearing to be several paragraphs of a document.

Lower section of faint, illegible text, possibly a conclusion or a separate section.

U

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Cześć XLVIII. — Wydana i rozesłana dnia 30. maja 1908.

Treść: *M* 104. Patent cesarski. tyczący się rozwiązania sejmu istryjskiego.

104.

Patent cesarski z dnia 22 maja 1908.,

tyczący się rozwiązania sejmu istryjskiego.

My Franciszek Józef Pierwszy,
z Bożej łaski Cesarz Austriacki,

Król Węgierski i Czeski, Dalmatyński, Kroacki, Sławoński, Galicyjski, Lodomeryjski i Illiryjski: Król Jerozolimski itd.: Arcyksiążę Austriacki: Wielki książę Toskański i Krakowski: Książę Lotaryński, Solnogrodzki, Styryjski, Karyntyjski, Kraiński i Bukowiński: Wielki Książę Siedmiogrodzki: Margrabia Morawski: Książę Górno- i Dolno-Sląski, Modeński, Parmański, Piacencki i Gwastalski, Oświęcimski i Zatorski, Cieszyński, Fryulski, Dubrownicki i Zadarski; Uksiążęcony Hrabia na Habsburgu i Tyrolu,

Kyburgu, Gorycyi i Gradysce; Książę na Trydencie i Bryksenie; Margrabia Górno- i Dolno-Lużycki i Istryjski; Hrabia na Hohenembsie, Feldkirchu, Bregencyi, Sonnenbergu itd.; Panna Tryeście, Kotorze i Windyjskiej Marchii; Wielki Wojewoda Województwa Serbskiego itd. itd. itd.

wiadomo czynimy:

Sejm krajowy margrabstwa Istrii jest rozwiązany i należy zarządzić nowe wybory do tegoż sejmu.

Dan w Naszem stołecznem i rezydencyjnym mieście Wiedniu, dnia 22. maja tysiąc dziewięćsetnego ósmego, Naszego panowania sześćdziesiątego roku.

Franciszek Józef włr.

Beck włr.

Korytowski włr.

Marchet włr.

Prade włr.

Ebenhoch włr.

Prášek włr.

Klein włr.

Biennerth włr.

Derschatta włr.

Fiedler włr.

Gessmann włr.

Abrahamowicz włr.

Georgi włr.

THE UNIVERSITY OF CHICAGO

THE UNIVERSITY OF CHICAGO LIBRARY

100 EAST EAST

CHICAGO, ILL.

CHICAGO, ILL.

CHICAGO, ILL.

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Część XLIX. — Wydana i rozesłana dnia 10. czerwca 1908.

Treść: (№ 105 i 106.) 105. Dokument koncesyjny na kolej lokalną z Treffen do Johannisthal (Karmel). — 106. Rozporządzenie, dotyczące zmiany niektórych postanowień przepisu wykonawczego do ustawy o taryfie celnej z dnia 13. lutego 1906. i objaśnień do taryfy celnej.

105.

Dokument koncesyjny z dnia 23. maja 1908.,

na kolej lokalną z Treffen do Johannisthal
(Karmel).

Na podstawie Najwyższego upoważnienia udzielam w porozumieniu z interesowanymi Ministerstwami Spółce akcyjnej kolei dolnokraińskich w Wiedniu koncesyę na budowę i utrzymywanie w ruchu kolei poruszanej lokomotywą, która ma być wykonana jako normalnotorowa kolej lokalna, od stacji Treffen kolei dolnokraińskich przez Neudegg i Nassenfuss do Johannisthal (Karmel), a to w myśl postanowień ustawy o koncesyach na koleje żelazne z dnia 14. września 1854., Dz. u. p. Nr. 238., jakoteż ustaw z dnia 31. grudnia 1894., Dz. u. p. Nr. 2. z r. 1895., i z dnia 24. grudnia 1905., Dz. u. p. Nr. 216., pod następującymi warunkami i zastrzeżeniami:

§ 1.

Co do kolei żelaznej, będącej przedmiotem tego dokumentu koncesyjnego, korzysta spółka z dobrodziejstw, przewidzianych w artykule V. ustawy z dnia 31. grudnia 1894., Dz. u. p. Nr. 2. z r. 1895.

§ 2.

Budowa koncesyonowanej kolei ma być ukończona najpóźniej w przeciągu roku, licząc od dnia dzisiejszego, a gotowa kolej oddana na użytek publiczny i utrzymywana w ruchu bez przerwy przez cały okres koncesyjny.

Jako rękojmię dotrzymania powyższego terminu budowy, tudzież wykonania i urządzenia kolei zgodnie z warunkami koncesyi złożyć ma spółka na żądanie c. k. rządu odpowiednią kaucyę w papierach wartościowych, nadających się do lokacyi pieniędzy sierocych.

W razie niedotrzymania powyższego zobowiązania kaucya ta uznana być może za przepadłą.

§ 3.

Celem wybudowania koncesyonowanej kolei nadaje się spółce prawo wywłaszczania podług przepisów ustawowych, w tej mierze obowiązujących.

Takie samo prawo przyznane będzie spółce także co do ewentualnej budowy tych kolei podjazdowych, których urządzenie rząd ze względu na dobro publiczne uznałby za pożyteczne.

§ 4.

Co do budowy koncesyonowanej kolei i co do ruchu na niej stosować się winna spółka do

osnowy tego dokumentu koncesyjnego, do warunków koncesyjnych, ustanowionych przez Ministerstwo kolei żelaznych, jakoteż do istniejących w tej mierze ustaw i rozporządzeń, w szczególności do ustawy o koncesjach na koleje żelazne z dnia 14. września 1854., Dz. u. p. Nr. 238., i do regulaminu ruchu na kolejach żelaznych z dnia 16. listopada 1851., Dz. u. p. Nr. 1. z r. 1852., wreszcie do ustaw i rozporządzeń, któreby w przyszłości zostały wydane. Pod względem ruchu będzie można o tyle odstąpić od zarządzeń dla bezpieczeństwa i przepisów co do ruchu, ustanowionych w regulaminie ruchu kolei żelaznych i w odnośnych postanowieniach dodatkowych, o ile ze względu na szczególne stosunki obrotu i ruchu a w szczególności ze względu na zmniejszoną chyżość Ministerstwo kolei żelaznych uzna to za dopuszczalne. W tej mierze stosowane będą osobne przepisy ruchu, które wyda Ministerstwo kolei żelaznych.

§ 5.

Trwanie koncesyi łącznie z ochroną przeciw zakładaniu nowych kolei w myśl § 9., lit. b) ustawy o koncesjach na koleje żelazne oznacza się na czas od dnia dzisiejszego aż do dnia 15. grudnia 1881. łącznie; po upływie tego czasu gaśnie koncesya.

Rząd może uznać koncesyę za zgasłą także przed upływem rzezonego czasu, jeżeli nie dopełniono zobowiązań, określonych w § 2. co do ukończenia budowy tudzież otwarcia ruchu, o ile ewentualne przekroczenie terminu nie dałoby się usprawiedliwić w myśl § 11., lit. b) ustawy o koncesjach na koleje żelazne.

§ 6.

Rząd ma prawo przekonywania się, czy budowa kolei i jej urządzenia ruchu są we wszystkich częściach wykonane odpowiednio celowi i sumiennie, tudzież prawo zarządzenia, aby wadom w tym względzie zapobieżono, względnie je usunięto.

Rząd ma także prawo wglądać w zarząd kolei za pośrednictwem wydelegowanego przez siebie funkcjonariusza, a w szczególności nadzorować w sposób, jaki tylko za stosowny uzna, za pośrednictwem organów nadzorczych, które wydeleguje na koszt spółki, aby budowę wykonano zgodnie z projektem i kontraktami.

§ 7.

Zresztą uważać należy kolej lokalną Treffen—Johannisthal (Karmel) za istotną część składową przedsiębiorstwa kolejowego z Lublany do Straży z odgałęzieniem do Gottschee (koleje dolnokraińskie), stanowiącego przedmiot Najwyższego doku-

mentu koncesyjnego z dnia 16. grudnia 1891., Dz. u. p. Nr. 9. z r. 1892; postanowienia §§ 7. do 10. łącznie, tudzież §§ 12. do 15. łącznie powołanego Najwyższego dokumentu koncesyjnego winny zatem być stosowane w przyszłości do wszystkich linii kolejowych, stanowiących przedmiot Najwyższego dokumentu koncesyjnego z dnia 16. grudnia 1891., Dz. u. p. Nr. 9. z r. 1892. i niniejszego dokumentu koncesyjnego, z następującymi uzupełnieniami i zmianami:

A. W miejsce § 8. Najwyższego dokumentu koncesyjnego z dnia 16. grudnia 1891., Dz. u. p. Nr. 9. z r. 1892., wstąpić mają postanowienia następujące:

Transporty wojskowe przewożone być muszą po znizonych cenach taryfowych. Pod względem zastosowania taryfy wojskowej do przewozu osób i rzeczy obowiązywać będą postanowienia, które tak w tej mierze, jak i względem ulg dla podróżujących wojskowych każdorazem są w mocy na austryackich kolejach państwowych.

Postanowienia te stosują się także do obrony krajowej i pospolitego ruszenia obu połów Monarchii, do tyrolskich strzelców krajowych i do żandarmerji a to nietylko na podróżach na koszt skarbu, lecz także w służbowych podróżach na ćwiczenia wojskowe i zgromadzenia kontrolne, odbywanych własnym kosztem.

Spółka obowiązana jest przystąpić do umowy zawartej przez austryackie spółki kolejowe co do zakupu i utrzymywania w pogotowiu przyborów dla transportów wojskowych oraz co do pomagania sobie nawzajem służbą i taborem przy uskutecznianiu większych transportów wojskowych, dalej do każdorazem obowiązujących przepisów dla kolei żelaznych na wypadek wojny, jakoteż do umowy dodatkowej, która weszła w wykonanie z dniem 1. czerwca 1871., o przewozie chorych i rannych, których na rachunek skarbu wojskowego przewozi się w pozycyi leżącej.

Przepis, który obowiązuje każdorazem pod względem transportów wojskowych kolejami żelaznymi, tudzież każdorazem obowiązujące przepisy dla kolei żelaznych na wypadek wojny nabywają dla spółki mocy obowiązującej od dnia otwarcia ruchu na koncesyonowanych kolejach. Przepisy rzezonego rodzaju, które dopiero po tym terminie zostaną wydane i w Dzienniku ustaw państwa nie będą ogłoszone, obowiązywać będą spółkę począwszy od chwili, w której urzędownie poda się je do jej wiadomości.

Spółka obowiązana jest uwzględniać przy obsadzaniu posad wysłużonych podoficerów wojska, marynarki wojennej i obrony krajowej, w myśl ustawy z dnia 19. kwietnia 1872., Dz. u. p. Nr. 60.

Do przewozu korpusów straży cywilnej (straży bezpieczeństwa, straży skarbowej itp.) stosować należy analogicznie zniżoną taryfę, przepisaną dla transportów wojskowych.

B. W miejsce postanowień § 12. Najwyższego dokumentu koncesyjnego z dnia 16. grudnia 1891., Dz. u. p. Nr. 9. z r. 1892., które niniejszem uchyla się, obowiązywać mają następujące postanowienia:

Rząd zastrzega sobie prawo wykupienia koncesyonowanych kolei w każdym czasie pod następującymi warunkami:

1. Celem oznaczenia ceny wykupna policzyć się czyste roczne dochody przedsiębiorstwa w ciągu ostatnich zamkniętych lat siedmiu przed chwilą wykupna, straci się z tego czyste dochody najniepomyślniejszych dwóch lat, poczem obliczy się średni dochód czysty pozostałych lat pięciu.

2. Jeżeli wykupienie następuje w takim czasie, w którym ani co do linii głównych, stanowiących przedmiot Najwyższego dokumentu koncesyjnego z dnia 16. grudnia 1891., Dz. u. p. Nr. 9. z r. 1892., ani co do kolei, stanowiącej przedmiot niniejszego dokumentu koncesyjnego, nie zaistniał obowiązek opłaty podatku, natenczas aż do zgaśnięcia uwolnienia od podatku, które przysługiwało pierwszym liniom, średni dochód czysty owych pięciu lat, obliczony w myśl poprzedniego ustępu, stanowi rentę wykupna, uiścić się mającą bez opłaty podatku. Zarazem należy, z uwagi na okoliczność, iż wolność podatkowa linii głównych i kolei lokalnej Treffen—Johannisthal (Karmel), stanowiącej przedmiot niniejszego dokumentu koncesyjnego, kończy się w różnych okresach czasu, obliczyć na przyszłość rentę wykupna w ten sposób, iż za każdym razem oblicza się za czas, poczynszy od tego dnia, w którym linie główne, względnie kolej lokalna na końcu wymieniona wchodzi w obowiązek opłaty podatku, przypadający na nie podatek wraz z dodatkami według stopy procentowej lat wciągniętych w obliczenie przecięcia i odciąga się go od dochodów z odnośnych lat, tak iż za czas po zgaśnięciu uwolnienia od podatków, służącego kolei lokalnej Treffen—Johannisthal (Karmel), wchodzącej na ostatku w obowiązek podatkowy, potrąca się z dochodów wszystkich linii przypadający na nie podatek wraz z dodatkami. Do pozostałej reszty dolicza się, ze względu na to, że stosownie do § 131., lit. a) ustawy z dnia 25. października 1896., Dz. u. p. Nr. 220., opłacać się ma na przyszłość od renty wykupna podatek dziesięcioprocentowy, dodatek w wysokości jednej dziesiątej tego czystego dochodu.

3. Gdyby wykupno nastąpić miało w chwili, w której upłynęło czasowe uwolnienie od podatków dla linii głównych lub też także dla kolei lokalnej

Treffen—Johannisthal (Karmel), natenczas przy obliczaniu czystych dochodów rocznych uważać się będzie podatki i dodatki do podatków, tudzież inne daniny publiczne, ciężące na wykupionem przedsiębiorstwie kolejowem za wydatki ruchu, podczas gdy co do dochodów kolei lokalnej Treffen—Johannisthal.(Karmel), wolnej ewentualnie jeszcze od podatku w chwili wykupna, stosuje się analogicznie postanowienia zawarte w poprzedzającym ustępie 2.

Jeżeli obowiązek płacenia podatku istniał nie przez wszystkie lata, podług których oblicza się sumę średnią, w takim razie obliczyć należy dla odnośnych linii także co do lat wolnych od podatku podatek wraz z dodatkami według stopy procentowej odnośnych lat i potrącić go z przychodów.

Ze względu jednak na to, że stosownie do § 131., lit. a) ustawy z dnia 25. października 1896., Dz. u. p. Nr. 220., opłacać się ma od renty wykupna podatek dziesięcioprocentowy, doliczyć należy do przeciętnych czystych dochodów, w taki sposób obliczonych, dodatek wynoszący jedną dziesiątą tych czystych dochodów.

4. Przeciętny czysty dochód roczny, obliczony w myśl powyższych postanowień, płacić należy spółce jako wynagrodzenie za wykupno kolei aż do upływu okresu koncesyjnego w ten sposób, iż przez pozostały czas trwania koncesyi wypłacać się będzie spółce kwoty potrzebne na zgodne z planem oprocentowanie i umorzenie pożyczek aż do zupełnego ich spłacenia w terminach ich zapadalności, ustalonych według planu, zaś dochód przeciętny, pozostały po potrąceniu tych kwot, płacić się będzie w ratach półrocznych, płatnych z dołu dnia 30. czerwca i dnia 31. grudnia każdego roku.

5. Gdyby jednak średni dochód czysty, obliczony w myśl powyższych postanowień ustępów 1. do 3., bez uwzględnienia dodatku, przewidzianego w ustępach 2. i 3., nie dawał przynajmniej takiej sumy rocznej, któraby się równała racie rocznej potrzebnej na oprocentowanie i umorzenie według planu pożyczek, zaciągniętych za zezwoleniem rządu na pokrycie policzalnych kosztów zakładowych i zabezpieczonych w księgach kolejowych, wraz z ratą roczną, potrzebną na oprocentowanie po pięć od sta kapitału akcyjnego, zatwierdzonego przez rząd i na umorzenie tegoż w ciągu trwania koncesyi, w takim razie wynagrodzenie, które państwo ma zapłacić za wykupno kolei, będzie polegało na tem, że państwo płacić będzie kwoty potrzebne na zgodne z planem oprocentowanie i umorzenie pożyczek aż do zupełnego ich spłacenia, w terminach zapadalności, ustalonych według planu, zaś kwotę ryczałtową na kapitał akcyjny w ratach półrocznych z dołu dnia 30. czerwca

i dnia 31. grudnia każdego roku i zwracać spółce podatek rentowy, przypadający od tej renty wykupna.

6. Państwo zastrzega sobie prawo, iż może przejść w każdym czasie w miejsce spółki pożyczki, zaciągnięte dla zgromadzenia kapitału na koncesjonowane koleje w kwocie, według zatwierdzonego planu umorzenia w czasie wykupna jeszcze nie umorzonej, do zapłaty z własnych funduszków, w którym to wypadku przypadająca do wypłaty renta wykupna obniża się o kwotę potrzebną na oprocentowanie i umorzenie wymienionego kapitału pożyczkowego, tudzież w danym razie o odpowiadającą temu zapotrzebowaniu kwotę dodatku, który w myśl postanowień ustępów 2. i 3. ma być doliczony do dochodu przeciętnego.

7. Państwo zastrzega sobie dalej prawo, że wolno mu będzie w każdym czasie zamiast niepłatnych jeszcze rent za kapitał akcyjny, należnych spółce w myśl postanowień powyższych punktów, zapłacić kapitał, równający się zdyskontowanej według stopy po pięć od sta na rok — licząc odsetki od odsetek — wartości kapitałowej tych rent, po strąceniu, jak się samo przez się rozumie, dodatku, któryby w myśl postanowień ustępów 2. i 3. mieścił się w tych rentach.

Gdyby państwo postanowiło w taki sposób spłacić kapitał, wolno mu będzie użyć do tego, podług własnego wyboru, gotówki lub obligacyi długu państwa. Obligacye długu państwa liczone będą w takim razie po kursie takim, jaki wyniknie jako kurs średni z porównania kursów pieniężnych obligacyi długu państwa tego samego rodzaju, notowanych urzędownie na giełdzie wiedeńskiej, w ciągu półroczna bezpośrednio poprzedzającego.

8. Przez wykupienie kolei i od dnia tego wykupienia przechodzi na państwo za wypłatą wynagrodzenia przepisanego pod l. 1. do 7., bez dalszej odpłaty, własność koncesjonowanych obecnie kolei, wolna od ciężarów względnie obciążona tylko zalegającymi jeszcze resztami pożyczek, zaciągniętych za zezwoleniem państwa, tudzież jej używanie, a to ze wszystkimi do nich należącymi ruchomościami i nieruchomościami, licząc tu także tabor wozowy, zapasy materiałów i zapasy kasowe, ewentualnie także koleje podjazdowe, będące własnością spółki i jej przedsiębiorstwa poboczne, jakoteż rezerwy obrotowe i kapitałowe, utworzone z kapitału zakładowego, o ileby tych ostatnich nie użyto już stosownie do ich przeznaczenia za zezwoleniem rządu.

9. Postanowienie rządu, dotyczące się wykonania państwowego prawa wykupna, które nastąpić może zawsze tylko z początkiem roku kalendarzowego,

oznajmione będzie przedsiębiorstwu kolejowemu we formie deklaracyi najpóźniej do 31. października bezpośrednio poprzedzającego roku.

Deklaracya ta obejmować będzie następujące szczegóły :

- a) termin, od którego wykupno następuje;
- b) przedsiębiorstwo kolejowe, będące przedmiotem wykupna i inne przedmioty majątkowe, które bądź jako przynależność przedsiębiorstwa kolejowego, bądź jako zaspokojenie pretensyi państwa lub z jakichkolwiek innych tytułów prawnych przejść mają również na państwo;
- c) kwotę ceny wykupna (l. 1. do 7.), którą państwo zapłacić ma przedsiębiorstwu kolejowemu, ewentualnie tymczasowo obliczoną z zastrzeżeniem późniejszego sprostowania, przy oznaczeniu terminu i miejsca płatności.

10. Rząd zastrzega sobie prawo ustanowienia — jednocześnie z doręczeniem deklaracyi, tyczącej się wykupna — osobnego komisarza do czuwania nad tem, żeby począwszy od tej chwili nie zmieniono stanu majątku na szkodę państwa.

Od chwili deklaracyi co do wykupienia wymaga wszelka sprzedaż lub obciążenie nieruchomości przedmiotów majątkowych, w niej wymienionych, pozwolenia tego komisarza.

To samo odnosi się do przyjmowania wszelkich nowych zobowiązań, które albo przekraczają zakres zwyczajnego toku interesów albo powodują trwałe obciążenie.

11. Spółka obowiązana jest postarać się o to, aby rząd mógł w dniu, na wykupienie wyznaczonym, objąć w fizyczne posiadanie wszystkie przedmioty majątkowe, wymienione w deklaracyi wykupna.

Gdyby spółka nie uczyniła zadość temu zobowiązaniu, będzie rząd miał prawo objąć nawet bez jej zezwolenia i bez sądowej interwencyi wymienione przedmioty majątkowe w fizyczne posiadanie.

Począwszy od chwili wykupienia, odbywać się będzie ruch na wykupionej kolei na rachunek państwa; przeto od tej chwili przypadają wszelkie dochody ruchu na korzyść państwa, na koszt jego zaś wszelkie wydatki ruchu.

Czyste dochody, jakie okażą się z obrachunku po chwilę wykupienia, pozostaną własnością przedsiębiorstwa kolejowego, które natomiast odpowiadać ma samo za wszelkie należytości obrachunkowe, pochodzące z budowy i ruchu kolei aż do chwili powyższej, i za wszelkie inne długi.

12. Rząd zastrzega sobie prawo zahipotekowania, na podstawie deklaracyi wykupna (l. 9.),

prawa własności państwa na wszystkich nieruchomościach przedmiotach majątkowych, przechodzących wskutek wykupienia na państwo.

Spółka obowiązana jest oddać rządowi na jego żądanie do dyspozycji wszelkie dokumenty prawne, jakichby w tym celu od niej wymagano.

C. Gdy koncesya zgaśnie i od dnia jej zgaśnięcia przechodzi na państwo bez wynagrodzenia wolna od ciężarów własność i używanie przedmiotów majątkowych, wymienionych w § 13., ustęp 1. Najwyższego dokumentu koncesyjnego z dnia 16. grudnia 1891., Dz. u. p. Nr. 9. z r. 1892., tudzież istniejących zapasów kasowych, kolei podjazdowych, stanowiących ewentualnie własność spółki i jej przedsiębiorstw pobocznych. Odsyłacz, zawarty w § 13., ustęp 1. powołanego Najwyższego dokumentu koncesyjnego, a odnoszący się do § 12., l. 5. tegoż dokumentu, dotyczyć ma obecnie p. 8. powyższych zmienionych postanowień pod B.

Derschatta wlr.

106.

Rozporządzenie Ministerstw skarbu, handlu i rolnictwa z dnia 5. czerwca 1908.,

dotyczące zmiany niektórych postanowień przepisu wykonawczego do ustawy o taryfie celnej z dnia 13. lutego 1906., Dz. u. p. Nr. 22. i objaśnień do taryfy celnej.

Następujące postanowienia przepisu wykonawczego do ustawy o taryfie celnej z dnia 13. lutego 1906., Dz. u. p. Nr. 22., oraz objaśnień do taryfy celnej, wydanych na zasadzie artykułu V. ustawy o taryfie celnej z dnia 13. lutego 1906., Dz. u. p. Nr. 20., obwieszczeniem z dnia 13. czerwca 1906., Dz. u. p. Nr. 115., uzupełniają się względnie zmieniają się w sposób następujący:

I. Co do przepisu wykonawczego.

W załączniku A przepisu wykonawczego do ustawy o taryfie celnej (stopy tary) należy przy Nrze t. 80. w kolumnie „stopy tary“ wstawić w miejsce słów „miód w plastrach“ słowa: „miód staly“.

II. Co do objaśnień.

W uwagach do Nru 15. należy w miejsce słów: „w całości, nie pokrajane“ wstawić słowa: „w całości lub też pokrajane“.

Uwaga 1. do Nrów 267.—269. ma opiewać następująco:

1. Za kapelusze uważa się wszelkie nakrycia głowy dla mężczyzn, chłopców, kobiet i dziewcząt z jedwabiu, materji wszelkiego rodzaju (także z sparterie), filcu (filcu z wełny i włosów), słomy, łyka, sitowia, wiór i ich surogatów, traw, liści palmowych i takichże żyłek (panama), trzciny, trzciny na stolki, korzeni itp. innych plecionek roślinnych, także z lufah, hubki lub korku, dalej z papieru (także lakierowanej papy), kauczuku, tkanin impregnowanych kauczukiem itd., ze skóry, ceraty, muślinu woskowanego, kitajki woskowanej z wyjątkiem czepków (kapiszonów, czepków kąpielowych itd.) z przędz i innych materji, tudzież czapek, prawidłowo wykonanych a należących do towarów tkanych i pończoszkowych, bez względu na to, czy one służą do zwyczajnego użytku (kapelusze spacerowe, cylindry, kapelusze składane, czapki [z wyjątkiem fezów] itd.) lub do celów specjalnych (kapelusze uniformowe itd.).

Wyjęte są zatem od ekspedowania według tych numerów: nakrycia głowy z innych materjów, prócz poprzednio wymienionych n. p. hełmy straży ogniowej i inne hełmy z blachy, nakrycia głowy futrzane, dalej kapelusze dla koni, lalek itd., od których należy zawsze wymierzać cło według jakości materyału.

Szycia nie uwzględnia się przy kapeluszach.

Zobacz także uwagę 2. do Nru 346., ustęp 2.

W uwadze 2. do Nru 281. należy po odsyłaczu „Wachlarze słomiane, Nr. 271.“ zamieścić odsyłacz następujący:

Kapelusze z lufah, Nr. 267. c, 268. i 269.

W uwadze 2. do Nru 300., ustęp 2., należy przekreślić słowa: „Kapelusze z papieru (papy lakierowanej)“ a natomiast zamieścić w ustępie 3. tej samej uwagi przed słowami: „Denka kapeluszy...“ następujący odsyłacz:

Kapelusze z papieru (także z papy lakierowanej), Nr. 267. c, 268. lub 269.

Po ustępie 3. uwag do Nru 312. należy zamieścić następujący odsyłacz:

Kapelusze z kauczuku, Nr. 267. c, 268. i 269.

W ustępie 1., uwagi 1. do Nru 317. należy dodać w wierszu drugim po słowach: „wszystkie inne towary“ w nawiasie „(z wyjątkiem kapeluszy)“.

Jako ustęp ostatni uwagi 3. do Nru 317. należy zamieścić następujący odsyłacz:

Kapelusze z tkanin impregnowanych itp. kauczukiem, Nr. 267. c, 268. i 269.

Jako ustęp ostatni uwag do Nru 326. należy zamieścić odsyłacz następuny:

Kapelusze z ceraty, muślinu woskowanego, kitajki woskowanej, Nr. 267. c, 268. i 269.

W uwadze 3. do Nru 342., ustęp 1., należy przekreślić słowa „hełmy (dla wojska, straży ogniowej itd.)“.

Jako ustęp ostatni uwag 3 do Nru 342. należy zamieścić odsyłacz następuny:

Kapelusze (także hełmy dla wojska, straży ogniowej itd.) ze skóry, Nr. 267. c, 268. i 269.

Jako ustęp ostatni uwagi 2. do Nru 361. należy zamieścić odsyłacz następuny:

Kapelusze z hubki, Nr. 267. c, 268. i 269.

Między ustępem 1. i 2. uwagi 2. do Nru 366. należy zamieścić odsyłacz następuny:

Kapelusze (także hełmy) z korku, Nr. 267. c, 268. i 269.

W ustępie szóstym uwag do Nru 640. należy wstawić w wierszu trzecim przed słowami „inne towary . . . “ słowa: „Kapelusze (także hełmy) z hubki zob. uw. 1. do Nrów 267.—269“.

Rozporządzenie niniejsze nabiera zaraz mocy obowiązującej.

Korytowski wlr.

Fiedler wlr.

Ebenhoch wlr.

Rok 1908.

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Część I. — Wydana i rozesłana dnia 10. czerwca 1908.

Treść: № 107. Obwieszczenie, dotyczące wydania jubileuszowych sztuk pięciokoronowych stempla austriackiego.

107.

Obwieszczenie Ministerstwa skarbu z dnia 7. czerwca 1908.,

dotyczące wydania jubileuszowych sztuk pięciokoronowych stempla austriackiego.

Z powodu uroczystości sześćdziesięcioletniej rocznicy pełnego chwały panowania Jego Cesarskiej i Królewskiej Apostolskiej Mości będą w roku 1908. wybite i puszczane w obieg sztuki pięciokoronowe stempla austriackiego według następujących postanowień:

Strona przednia pięciokoronówki przedstawia popiersie Jego Cesarskiej i Królewskiej Apostolskiej Mości z następnym napisem w otoku: „FRANC. JOS. I. D. G. IMP. AUSTR. REX. BOH. GAL. ILL. ETC. ET AP. REX HUNG.“

Strona odwrotna przedstawia kroczącą młodocianą postać niewieścią w powiewnej szacie, która w prawej wzniesionej ręce trzyma gałązkę warzyny a lewą ręką wskazuje liczby lat „1848—1908“ umieszczone w napisie okalającym.

Na polu lewem mieści się austriacka korona cesarska a pod nią oznaczenie wartości „5 COR.“, podczas gdy na prawo uwidoczny jest orzeł cesarski. Napis okalający na stronie odwrotnej brzmi:

„DUODECIM LUSTRIS GLORIOSE
PERACTIS“.

Brzeg jest gładki i zawiera słowa:

„VIRIBUS UNITIS“

w piśmie pogłębionem.

Obramowanie stanowi po obu stronach płaski pręcik, którego wewnętrznego obwodu dotyka wieńiec z pereł (perła obok perły).

Waga, zawartość kruszcu i średnica monet tych są takie same, jak przy sztukach pięciokoronowych, będących już w obiegu.

Pod względem przyjmowania tych sztuk pięciokoronowych we wszystkich kasach państwowych i innych kasach publicznych tudzież w obiegu prywatnym obowiązują postanowienia rozporządzenia cesarskiego z dnia 21. września 1899., Dz. u. p. Nr. 176., część II., rozdział 2., artykuł I.

Monety te wydawane będą w drodze wymiany w miarę rozporządalnego zapasu przez zakłady Banku austriacko-węgierskiego, którym przekazano państwową służbę wymiany pieniędzy (zakład główny w Wiedniu i filie), oraz przez c. k. kasy i urzędy, którym poruczono fakultatywną wymianę pieniędzy.

Ryciny pięciokoronówek tych zawarte są w załączniku.

Korytowski wlr.

Załącznik.

Jubileuszowe sztuki pięciokoronowe stempla austriackiego.

••••• VIRI BVA ••••• VNITIB •••••

Rok 1908.

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Część LI. — Wydana i rozesłana dnia 12. czerwca 1908.

Treść: № 108. Reskrypt, dotyczący ściągnięcia banknotów 20-koronowych z daty 31. marca 1900 i wydania banknotów 20-koronowych z daty 2. stycznia 1907.

108.

Reskrypt Ministerstwa skarbu z dnia 12. czerwca 1908.,

dotyczący ściągnięcia banknotów 20-koronowych z daty 31. marca 1900 i wydania banknotów 20-koronowych z daty 2. stycznia 1907.

Bank austriacko-węgierski wywoła i ściągnie stosownie do umieszczonego poniżej obwieszczenia banknoty 20 koronowe z daty 31. marca 1900., będące obecnie w obiegu, przy zachowaniu postanowień zawartych w tem obwieszczeniu a ustalonych na zasadzie artykułu 89. statutów Banku austriacko-węgierskiego, Dz. u. p. Nr. 176. z roku 1899., zaś w dniu 22. czerwca 1908. rozpocznie wydawać banknoty 20-koronowe z daty 2. stycznia 1907.

Korytowski wlr.

Obwieszczenie,

dotyczące wydania 20-koronowych banknotów Banku austriacko-węgierskiego z daty 2. stycznia 1907 i ściągnięcia banknotów 20-koronowych z daty 31. marca 1900.

Dnia 22. czerwca 1908 rozpocznie Bank austriacko-węgierski wydawać w swych zakładach

głównych w Wiedniu i w Budapeszcie, oraz we wszystkich filiach banknoty 20-koronowe z daty 2. stycznia 1907.

Opis tych nowych banknotów ogłasza się w dodatku do niniejszego obwieszczenia.

Banknoty 20-koronowe z daty 31. marca 1900, będące obecnie w obiegu, wywołuje się i ściąga.

Wysokość obiegu banknotów 20 koronowych jest w myśl artykułu 111. statutów bankowych ograniczona; nałożony na Bank austriacko-węgierski w myśl artykułu 88. statutów bankowych bezwarunkowy obowiązek wymiany nie dotyczy zatem emisji niniejszych banknotów.

Banknoty 20-koronowe z daty 2. stycznia 1907 wydawać się będzie w miarę ściągnięcia banknotów 20-koronowych z daty 31. marca 1900.

Rząd królestw i krajów reprezentowanych w Radzie państwa i rząd krajów Korony węgierskiej wydały w porozumieniu z radą generalną Banku austriacko-węgierskiego w sprawie ściągnięcia wywołanych banknotów 20-koronowych następujące postanowienia:

Banknoty 20-koronowe z daty 31. marca 1900, będące obecnie w obiegu, muszą być przedłożone w zakładach głównych i filiach Banku austriacko-węgierskiego do wypłaty lub do wymiany najdalej do dnia 30. czerwca 1910, tak, iż dzień 30. czerwca 1910 będzie ostatecznym terminem ściągnięcia tych banknotów.

Po tym dniu przyjmować będą zakłady bankowe Banku austriacko-węgierskiego te wywołane banknoty jedynie tylko w drodze wymiany.

Po dniu 30. czerwca 1916 ustaje obowiązek Banku austriacko-węgierskiego do wykupu lub wymiany wywołanych banknotów 20-koronowych z daty 31. marca 1900. (artykuł 89. statutowy).

We Wiedniu, dnia 11. czerwca 1908.

BANK AUSTRIACKO-WĘGIERSKI.

Biliński
Gubernator.

Gutmann
Generalny radca.

Schmid
Zastępca generalnego sekretarza.

(Dodatek.)

Opis banknotu dwudziesto-koronowego Banku austriacko-węgierskiego z roku 1907.

Banknoty 20-koronowe Banku austriacko-węgierskiego z daty 2. stycznia 1907 o wymiarach 150 milimetrów szerokości i 90 milimetrów wysokości przedstawiają na papierze bez znaków wodnych druk obustronny, z jednej strony z tekstem niemieckim a z drugiej z tekstem węgierskim.

Właściwy obraz banknotu o szerokości 140 milimetrów a wysokości 80 milimetrów otoczony jest obwódką prostolinijną, prostokątną, pstrą i ozdobioną białymi liniami, na której u góry w środku widnieje określenie wartości „Zwanzig Kronen“ względnie „Húsz korona“, zaś w rogach cyfra „20“. W dolnych rogach strony o tekście niemieckim umieszczone są w prostokątnych obwódkach określenia nominalnej wartości banknotu, mianowicie dwudziestu koron, wyrażone w ośmiu różnych językach krajowych, a to w następującym porządku:

z lewej strony słowa: z prawej strony słowa:

DVACET KORUN	DVAJSET KRON
DWADZIEŚCIA KORON	DVADESET KRUNA
ДВАЙЦЯТЬ КОРОН	ДВАДЕСЕТ КРУНА
VENTI CORONE	DOUEZECI COROANE

Na stronie o tekście węgierskim umieszczone jest w obu tych miejscach postanowienie o karze, brzmiące: „A bankjegyek utánzásá a törvény szerint büntettetik“.

Po obu stronach przedstawia banknot w barwie niebieskiej, na prawo idealną głowę kobiecą widzianą z przodu w zdobnej, pocłonkowanej, owalnej oprawie, na lewo na stronie o tekście niemieckim stylizowanego cesarskiego austriackiego

orła, w zdobnym, owalnym wieńcu z rozet, pod którym widnieje biało na ciemnym tle postanowienie o karze, brzmiące: „Die Nachmachung der Banknoten wird gesetzlich bestraft“, natomiast na stronie o tekście węgierskim herb krajów Korony węgierskiej.

Pstre tło przedstawia naprzemian zdobny ornament i cyfrę „20“ wykonaną na wzór wypukłej rzeźby; następnie u góry w środku na stronie o tekście niemieckim głowę kobiecą zwróconą w prawo, wykonaną na wzór wypukłorzeźby, barwą zieloną na tle czerwonym, a na stronie o tekście węgierskim takąż głowę zwróconą na lewo, barwą czerwonej na tle zielonym.

Pod temi głowami między obydwoima owalnemi obwódkami obrazu banknotu umieszczony jest tekst banknotu, którego podpisy spoczywają na szerokiej, białymi liniami ozdobionej taśmie dolnej obwódki.

Na stronie o tekście niemieckim oznaczona jest serya, na stronie o tekście węgierskim numer banknotu, a to czarnym drukiem na prawo i na lewo od powyżej opisanych głów kobiecych, wykonanych na wzór wypukłorzeźby.

Osnowa tekstu banknotu wraz z podpisem firmy banku opiewa na stronie o tekście niemieckim:

„Die Oesterreichisch-ungarische Bank zahlt gegen diese Banknote bei ihren Hauptanstalten in Wien und Budapest sofort auf Verlangen

Zwanzig Kronen

in gesetzlichem Metallgelde. Wien, 2. Jänner 1907.

OESTERREICHISCH-UNGARISCHE BANK.

Biliński
Gouverneur.

Suess
Generalrat.

Pranger
Generalsekretär.“

na stronie o tekście węgierskim:

„Az Osztrák-magyar bank e bankjegyért bárki kívánságára azonnal fizet bécsi és budapesti főintézetéinél

Húsz korona

törvényes ércpénzt. Bécs, 1907. január 2^{án}.

OSZTRÁK-MAGYAR BANK

Biliński
kormányzó.

Gold
főtanácsos.

Pranger
vezértitkár.“

We Wiedniu, dnia 11. czerwca 1908.

Rok 1908.

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Część LII. — Wydana i rozesłana dnia 16. czerwca 1908.

Treść: № 109. Patent cesarski, dotyczący zwołania sejmu krajńskiego.

109.

**Patent cesarski z dnia 12. czerwca
1908.,**

dotyczący zwołania sejmu krajńskiego.

My Franciszek Józef Pierwszy,
z Bożej łaski Cesarz Austriacki,

Król Węgierski i Czeski, Dalmatyński, Kroacki, Sławoński, Galicyjski, Lodomeryjski i Illiryjski; Król Jerozolimski itd.; Arcyksiążę Austriacki; Wielki książę Toskański i Krakowski; Książę Lotaryński, Solnogrodzki, Styryjski, Karyntyjski, Krajński i Bukowiński; Wielki Książę Siedmiogrodzki; Margrabia Morawski; Książę Górno- i Dolno-Śląski, Modeński, Parmański, Piacencki i Gwastalski, Oświęcimski i Zatorski, Cieszyński, Fryulski, Dubrownicki i Zadarski; Uksiążęcony Hrabia na Habsburgu i Tyrołu, Kyburgu, Gorycyi i Gradycy; Książę na Trydencie i Bryksenie; Margrabia Górno- i Dolno-Łużycki i Istryjski; Hrabia na Hohenembsie,

Feldkirchu, Bregencyi, Sonnenbergu itd.; Pan na Tryeście, Kotorze i Windyjskiej Marchii; Wielki Wojewoda Województwa Serbskiego itd. itd. itd.

wiadomo czynimy:

Sejm księstwa Krainy, odroczone na zasadzie Naszego postanowienia, zwołuje się w celu podjęcia czynności na dzień 19. czerwca 1908. do ustawowego miejsca zebrania.

Dan w Naszem stołecznem i rezydencyjnym mieście Wiedniu, dnia 12. czerwca tysiąc dziewięćsetnego ósmego, Naszego panowania sześćdziesiątego roku.

Franciszek Józef włr.

Beck włr.

Korytowski włr.

Marchet włr.

Prade włr.

Ebenhoch włr.

Prášek włr.

Klein włr.

Biennerth włr.

Derschatta włr.

Fiedler włr.

Gessmann włr.

Abrahamowicz włr.

Georgi włr.

Ustavni zakon o izborima

Ustavni zakon o izborima u Republici Srbiji

Ustavni zakon o izborima u Republici Srbiji

Ustavni zakon o izborima u Republici Srbiji

Ustavni zakon o izborima u Republici Srbiji

Ustavni zakon o izborima u Republici Srbiji

Ustavni zakon o izborima u Republici Srbiji

Ustavni zakon o izborima u Republici Srbiji

Ustavni zakon o izborima u Republici Srbiji

Ustavni zakon o izborima u Republici Srbiji

Ustavni zakon o izborima u Republici Srbiji

Ustavni zakon o izborima u Republici Srbiji

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Część LIII. — Wydana i rozesłana dnia 17. czerwca 1908.

Treść: *Nr* 110. Rozporządzenie, którem zmienia się w porozumieniu z wspólnym Ministerstwem wojny wykazy *d)* i *e)* załącznika 19. przepisów wykonawczych do ustawy o kwaterunkach z dnia 11. czerwca 1879. i do ustawy z dnia 25. czerwca 1895., wydanych rozporządzeniem ministeryalnym z dnia 27. lipca 1895.

110.

Rozporządzenie Ministerstwa obrony krajowej i Ministerstwa skarbu z dnia 14. kwietnia 1908.,

którem zmienia się w porozumieniu z wspólnym Ministerstwem wojny wykazy *d)* i *e)* załącznika 19. przepisów wykonawczych do ustawy o kwaterunkach z dnia 11. czerwca 1879., Dz. u. p. Nr. 93.,

i do ustawy z dnia 25. czerwca 1895., Dz. u. p. Nr. 100., wydanych rozporządzeniem ministeryalnym z dnia 27. lipca 1895., Dz. u. p. Nr. 119.

Niniejszem uchyla się wykazy *d)* i *e)* załącznika 19. przepisów wykonawczych do ustawy o kwaterunkach z dnia 11. czerwca 1879., Dz. u. p. Nr. 93., i do ustawy z dnia 25. czerwca 1895., Dz. u. p. Nr. 100., wydanych rozporządzeniem ministeryalnym z dnia 27. lipca 1895., Dz. u. p. Nr. 119.; w ich miejsce wstąpić mają wykazy następujące:

d) Miejsca do strzelania polowego:

Potrzeba dla	Wielkość miejsca				Położenie	Stan	
	Długość	Szerokość	Powierzchnia				
	w metrach		lub w morgach po 1600 sążni kwadratowych	miejsca			
1	balajonu piechoty lub strzelców, zresztą jak pod <i>c)</i> , punkt 3 uwagi	*) 1.200	400	48	83·40	Nie zbyt daleko od miejsca garnizonu	Obszar gruntów według możliwości falistych, mało zakrytych, nie bagnistych z swobodnym dostępem
2 lub więcej	balajonów piechoty lub strzelców	*) 1.200	600	72	125·12		

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Część LIV. — Wydana i rozesłana dnia 20. czerwca 1908.

Treść: (№ 111. i 112.) 111. Obwieszczenie, którem wprowadza się w wykonanie postanowienia artykułów I. do IV. włącznie, protokołu końcowego III. międzynarodowej konferencji berneńskiej z dnia 18. maja 1907. w przedmiocie technicznych ujednostajnień na kolejach żelaznych. — 112. Obwieszczenie, którem wprowadza się w wykonanie postanowienia artykułu I., protokołu końcowego III. międzynarodowej konferencji berneńskiej z dnia 18. maja 1907., w przedmiocie takiego urządzenia wozów kolejowych w obrocie międzynarodowym, które zapewnia bezpieczeństwo celne.

111.

Obwieszczenie Ministra kolei żelaznych z dnia 15. czerwca 1908.,

którem wprowadza się w wykonanie postanowienia artykułów I. do IV. włącznie, protokołu końcowego III. międzynarodowej konferencji berneńskiej z dnia 18. maja 1907. w przedmiocie technicznych ujednostajnień na kolejach żelaznych.

Następujące postanowienia artykułów I. do IV. włącznie, protokołu końcowego III. międzynarodowej konferencji berneńskiej, podpisanego w Bernie dnia 18. maja 1907. przez delegatów c. k. Rządu

i Rządu królewsko węgierskiego oraz Rządów Państwa niemieckiego, Belgii, Bułgarii, Danii, Francji, Włoch, Norwegii, Niderlandów, Rumunii, Rosji, Szwecyi i Szwajcaryi, a zatwierdzonego zarówno przez wyżej wymienione Rządy jak i przez Rząd grecki, luksemburski i serbski w przedmiocie technicznych ujednostajnień na kolejach żelaznych, ogłasza się z tym dodatkiem, iż postanowienia te wprowadza się w wykonanie z dniem 1. lipca 1908. w miejsce postanowień artykułów I. i II. protokołu końcowego II. międzynarodowej konferencji berneńskiej z dnia 15. maja 1886., dotyczących technicznych ujednostajnień na kolejach żelaznych, które to postanowienia wprowadzone zostały obwieszczeniem Ministra handlu z dnia 1. lutego 1887., Dz. u. p. Nr. 8.

Artykuł I.

Szerokość toru.

P r z e d m i o t y	Wymiar	
	najwyższy	najniższy
	w mm	
Szerokość torów kolejowych , mierzona pomiędzy wewnętrznymi krawędziami grzbietów szyn, nie powinna wynosić przy torach, które mają być nowo założone lub przebudowane,		
na szlakach prostych mniej jak	—	1435
a na krzywiznach łącznie z rozszerzeniem toru więcej jak	1470	—

Artykuł II.

Budowa wozów kolejowych.

P r z e d m i o t y	Wymiar	
	najwyższy	najniższy
	w mm	
§ 1.		
1 Nie można wyłączyć wozów kolejowych od obrotu z powodu ich budowy, o ile ona uwzględniona jest w następujących punktach, jeżeli wozy te odpowiadają warunkom, przy punktach tych ustanowionym.		
2 Nie istnieje jednak obowiązek włączenia wozów, nie odpowiadających tym przepisom, do pociągów, co do których składu wydano osobne przepisy.		
3 Najwyższe i najniższe wymiary podane poniżej odnoszą się zarówno do materiału już istniejącego jak i do materiału, który ma być na nowo sprawiony, o ile co do pierwszego nie dopuszczono wymiarów dodanych w nawiasie.		
§ 2.		
1 Odległość osi u wozów, które będą nowo wybudowane	—	2500
2 Postanowienie to nie odnosi się do podstaw ruchomych.		
3 Wozy o odległości osi do 4500 mm włącznie będą dopuszczone na wszystkich liniach kolejowych, służących do ruchu międzynarodowego.		

P r z e d m i o t y	Wymiar	
	najwyższy	najniższy
	w mm	
<p>4 Przy wozach o podstawach ruchomych odległość osi nie jest ograniczona, przy innych zaś wozach wówczas, jeżeli ich osie dadzą się tak przesuwać, iż wozy mogą brać krzywizny o średnicy 150 m. Wozy tego ostatniego rodzaju o odległości osi powyżej 4500 mm otrzymają znak $\leftarrow\ominus\rightarrow$ (zobacz załącznik A).</p> <p>5 O przepisach zarządów kolejowych co do najwyższej dopuszczalnej odległości osi wozów, które nie odpowiadają ustępom 3. i 4., należy zawiadomić interesowane państwa.</p> <p>6 Jeżeli we wspólnej ramie mieszczą się więcej jak dwie osie wozowe, natenczas, o ile odległość osi wynosi więcej jak 4000 mm, muszą one w ten sposób dać się przesuwać, aby krzywizny o średnicy 150 m mogły być bez trudności przejeżdżane.</p>		
<p style="text-align: center;">§ 3.</p> <p>Odległość kół jednej osi, mierzona pomiędzy wewnętrznymi płaszczyznami obręczy kół lub części, które je zastępują</p>	1366	1357
<p style="text-align: center;">§ 4.</p> <p>1 Szerokość obręczy kół lub części, które je zastępują</p> <p>2 Minimum, dozwolone dla materiału już istniejącego pod warunkiem, że odległość kół (§ 3.) wynosi co najmniej 1360 mm</p>	150 —	130 (125)
<p style="text-align: center;">§ 5.</p> <p>Oddalenie jednej zewnętrznej krawędzi obrzeża od drugiej, mierzone o 10 mm poza oboma koliznami styczności, przyjmując ich oddalenie od siebie na 1500 mm</p>	1425	1405
<p style="text-align: center;">§ 6.</p> <p>Wysokość obrzeży przy prawidłowej postawie kół na prostym poziomym torze, mierzona pionowo od górnej krawędzi szyny</p>	36	25
<p style="text-align: center;">§ 7.</p> <p>Grubość obręczy kół, mierzona w płaszczyźnie kolizny styczności (§ 5.)</p>	—	25
<p style="text-align: center;">§ 8.</p> <p>Koła z odlewu twardego są dozwolone przy wozach towarowych, nie mających hamulców.</p>		
<p style="text-align: center;">§ 9.</p> <p>1 Przyrządy elastyczne do sprzężenia i łagodzenia wstrząśnień muszą być umieszczone po obu stronach czołowych podstawy wozu.</p> <p>2 Postanowienie to nie stosuje się do wozów towarowych, używanych do transportów szczególnego rodzaju.</p>		

P r e d m i o t y	Wymiar	
	najwyższy	najniższy
	w mm	
§ 10.		
1 Wysokość osady zderzaków, mierzona pionowo od górnej krawędzi szyny do środka krążków zderzaków:		
przy wozach próżnych	1065	—
„ największem obciążeniu	—	940
2 Wymiary dozwolone dla materyału zbudowanego przed r. 1887.:		
przy wozach próżnych	(1070)	—
„ największem obciążeniu	—	(900)
§ 11.		
1 Odległość zderzaków od środka do środka	1770	1710
2 Wymiary dozwolone dla materyału zbudowanego przed r. 1887. . . .	(1800)	(1700)
§ 12.		
1 Średnica krążków zderzaków	—	340
2 Wymiar dozwolony dla materyału zbudowanego przed r. 1887. . . .	—	(300)
3 Przy wozach, u których odległość zderzaków wynosi mniej jak 1720 mm, musi pozioma średnica krążków zderzaków wynosić co najmniej 350 mm.		
§ 13.		
1 Przestrzeń wolna po stronach czołowych wozów z obu stron przewodu zaprzęgowego, pomiędzy tym przewodem, krążkami zderzaków i stałymi częściami, wystającymi przed belką czołową, w dowolnem miejscu:		
Szerokość	—	400
Głębokość przy zupełnem wciśnięciu zderzaków	—	300
Wysokość ponad górną krawędzią szyny	—	1800
2 Dla materyału już istniejącego nie ustanawia się wymiaru.		
§ 14.		
1 Wysok odbijaków ponad hak sprzęgający, mierzony od powierzchni zaczepnej nie przyciągniętego haka aż do czoła nie wciśniętych zderzaków, równoległe do osi wozów	400	300
2 Wymiar dozwolony dla materyału zbudowanego przed r. 1887.:		
Wozy osobowe	(430)	—
Wozy ciężarowe	(430)	(223)
§ 15.		
1 Długość sprzęgieł, mierzona od strony czołowej nie wciśniętych zderzaków aż do wewnętrznej strony kabłąka przy zupełnem rozkręceniu i wyciągnięciu sprzęgła	550	450
2 Dla materyału zbudowanego przed r. 1887. nie ustanawia się wymiarów.		
§ 16.		
Mała średnica przekrojów kabłąków sprzęgających w punkcie zetknięcia z hakiem sprzęgającym	35	25

P r z e d m i o t y	Wymiar	
	najwyższy	najniższy
	w <i>mm</i>	
§ 17. Sprzęgła bezpieczeństwa. Wozy kolejowe powinny dać łączyć się ze sobą w sposób podwójny tak, aby sprzęgło bezpieczeństwa rozpoczynało funkcjonować, gdy sprzęgło główne złamie się. Wozy o centralnem sprzęgłe bezpieczeństwa powinny dozwalać podwójnego połączenia także z wozami, zaopatrzonemi w łańcuchy bezpieczeństwa.		
§ 18. 1 Części sprzęgieł , które mogłyby zwisać niżej aniżeli 130 <i>mm</i> ponad górną krawędź szyny, muszą dać się przysrubować lub zawiesić co najmniej w tem oddaleniu. 2 Co do materiału już istniejącego wchodzi przepis ten w zastosowanie z dniem 1. stycznia roku 1912.		
§ 19. Wozy muszą być zaopatrzone w sprężyny wsporne.		
§ 20. Hamulce muszą być tak urządzone, iż przyciąga się je przez obracanie korby na prawo, t. j. w kierunku wskazówek zegarowych.		
§ 21. 1 Oddalenie siedzeń dla hamowniczych i innych części stałych wychodzących poza czoło wozów , mierzone od powierzchni czołowej zupełnie wciśniętych zderzaków w kierunku osi wozu 2 Dla materiału już istniejącego nie ustanawia się wymiaru.	—	40
§ 22. Wymiary przekroju poprzecznego wozów muszą odpowiadać przepisom zarządów kolejowych, na których linie wozy mają przechodzić. O przepisach tych należy zawiadomić interesowane państwa.		
§ 23. Zamki wozów osobowych, służących do obrotu międzynarodowego , powinny, o ile drzwi tych wozów urządzone są w ogólności do zamykania na klucz, odpowiadać jednemu z dwóch wzorów klucza, które wyobrażone są w załączniku B.		
§ 24. 1 Zewnętrzne drzwi zasuwalne muszą być tak zbudowane, aby nie mogły osuwać się. 2 Drzwi wozów już istniejących muszą odpowiadać przepisowi temu przynajmniej w stanie zamkniętym.		

P r z e d m i o t y	Wymiar	
	najwyższy	najniższy
	w mm	
<p style="text-align: center;">§ 25.</p> <p>Każdy wóz musi mieć po obu stronach następujące oznaczenia:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. kolej, do której należy; 2. liczbę porządkową; 3. tarę czyli ciężar własny z włączeniem kół i osi; przy wozach jednak, które toczą się po szlakach o rozmaitej szerokości toru i które przy przechodzeniu na inne szlaki zmieniają garnitur kół, można oznaczyć na pudle wozu ciężar części, spoczywającej na sprężynach, a na puszkach osiowych ciężar kół i puszek osiowych; 4. przy wozach ciężarowych i pakunkowych wytrzymałość i ciężar ładunku lub tylko sam ciężar ładunku. Jeżeli podano jedną tylko liczbę, natenczas liczba ta oznacza ciężar ładunku; wytrzymałość jest w takim razie o 5% wyższa; 5. odległość osi; przy wozach o podstawie ruchomej odległość kołowrotów i odległość osi podstaw ruchomych; 6. w razie potrzeby znak $\leftarrow\ominus\rightarrow$ o którym mowa w § 2. (zobacz załącznik A); 7. datę ostatniego badania (rewizyi); 8. przy wozach, które powinny być co pewien czas smarowane (peryodycznie smarowane), termin smarowania i czas ostatniego smarowania; 8. wozy prywatne nadto znak P poza liczbą porządkową. 		

Artykuł III.

Stan, w jakim wozy kolejowe mają być utrzymywane.

§ 1.

1 Wozy dopuszczone do obrotu międzynarodowego powinny znajdować się w stanie zadowalającym, któryby bynajmniej nie zagrażał bezpieczeństwu ruchu kolejowego.

2 Jeżeli to nie ma miejsca, a zwłaszcza, jeżeli wozy nie odpowiadają postanowieniom zawartym w §§ 2. do 4. lub jeżeli wykazują jedną z wadliwości przytoczonych w § 5., natenczas można ich nie dopuścić do obrotu.

§ 2.

Przy przechodzeniu wozów na linie kraju sąsiedniego obowiązuje zasada, iż od czasu ostatniego dokładnego badania (rewizyi) nie powinno upłynąć więcej jak trzy lata. Wozy zdolne do ruchu, które powracają do ojczyzny, winny być jednak przyjęte przez trzecie zarządy w stanie próżnym lub naładowanym także wówczas, jeżeli termin ten uległ przekroczeniu.

§ 3.

1 Puszki osiowe muszą być dostatecznie zapatrzone w smarowidło.

2 Wozy, które co pewien czas powinny być smarowane (peryodycznie smarowane) a co do których termin smarowania upłynął, nie mogą opuścić kolei ojczyznej bez nowego nasmarowania.

§ 4.

Wzozy używane do przewozu bydła należy oddawać po dokładnem oczyszczeniu i zdesyngowaniu.

§ 5.

Wadliwości, uprawniające do wyłączenia wozu.

4. Wadliwości kół i osi.

1. Koła, przedstawiające ślady ruchu na osi.
2. Koła, których piasta są pęknięte i niezwiązane pierścieniami okalającymi.
3. Koła z przełamaniami wieńcami kół (wieńcami sprychowemi), których obręcze, mierzone w kółźnie styczności, mają grubość poniżej 30 mm.

Nadłamania wieńców kół nie stanowią powodu wyłączenia.

4. Koła, mające jedną sprychę przełamaną lub więcej jak jedną sprychę nadłamaną, tudzież koła z piastami z lanego żelaza, przy których większość sprych jest rozluźniona.

5. Tarcze kół z okrągławami pęknięciami w rozmiarze powyżej jednej piątej części obwodu lub z więcej jak dwoma pęknięciami w kierunku promieni.

6. Koła lane bez obręczy, które wykazują pęknięcia. Małe odlupania na powierzchni tocznej i nieznaczne wadliwości w tarczy, dające się spowodować do błędów w odlewie, nie są powodem wyłączenia.

7. Koła, których obrzeże w punkcie zetknięcia się z szyną ma grubość poniżej 20 mm. Koła na których obrzeżu wytworzyła się wskutek zużycia ostra krawędź. Przy wozach trzechosiowych grubość obrzeży kół środkowych nie wchodzi w rachubę.

8. Koła, mające na swej powierzchni tocznej miejsca płaskie o wysokości strzałki powyżej 5 mm.

9. Koła o obręczach miejscami pogniecionych, popękanych lub wykazujących rysy poprzeczne albo podłużne.

10. Koła o obręczach osobnych:

a) jeżeli obrzeże są rozluźnione lub przedstawiają ślady bocznego przesunięcia;

b) jeżeli więcej jak dwie śruby, dwa kołki lub dwa nity, służące do przymocowania obręczy na dzwonie, są złamane, rozluźnione albo brakują;

c) przy umocowaniu obręczy zapomocą pierścieni bezpieczeństwa lub pierścieni klamrowych:

1. jeżeli nasady obręczy lub same pierścienie wykazują pęknięcia długości powyżej 100 mm;

2. jeżeli więcej jak dwie śruby służące do przymocowania pierścieni klamrowych są złamane.

11. Osie pociągowe lub wykazujące nadłamania albo pęknięcia.

12. Osie, o które ocierają się drążki hamulcowe lub inne części. Jeżeli można usunąć części ocierające się, a głębokość otarcia nie przenosi 2-5 mm (5 mm średnicy), zaś miejsce otarte nie przedstawia ostrych krawędzi, natenczas należy wóz przyjąć.

B. Wadliwości puszek osiowych (oprawy łożysk) i łożysk.

1. Uszkodzenie paszek osiowych do tego stopnia, iż nie prowadzą osi należycie lub nie trzymają smarowidła.

2. Rozpalone łożyska osi.

C. Wadliwości sprężyn wspornych.

1. Przesunięcie sprężyny wspornej lub jej głównej płyty sprężynowej ku puszcze osiowej o więcej jak 20 mm przy wozach, których odległość osi nie przenosi 4500 mm, a o więcej jak 5 mm przy wozach o większej odległości osi.

2. Złamanie głównej płyty sprężynowej.

3. Złamanie płyty pośredniej blisko środka przy wozach osobowych; złamanie dwóch lub więcej płyt pośrednich blisko środka przy wozach ciężarowych.

4. Złamanie sprężyny ślimakowatej, która nie jest chroniona przed wypadnięciem za pomocą dzierzaka lub sworzenia.

5. Brak lub złamanie części potrzebnych do umocowania sprężyn.

6. Osiadanie pudeł wozów lub dźwigarów podłużnych na zwoju sprężynowym, ocieranie się kół o te części lub świeże ślady takich zetknięć. Dawniejsze ślady takich zetknięć lub osadzenie się podpór zabezpieczających na zewnętrznej czwartej części długości sprężyn nie upoważniają do wyłączenia.

Uwaga. Wozy przy których odległość osi nie przewyższa 4500 mm i które w stanie próżnym powracają do ojczyzny, należy przyjąć także z wadliwościami przytoczonymi pod C, 2. do 6., jeżeli zamiast sprężyn są bezpiecznie podparte klocami dobrze przymocowanymi.

D. Wadliwości zderzaków.

1. Złamania lub uszkodzenia drążków zderzaków i sprężyn zderzaków, które przeszkadzają funkcjonowaniu zderzaków.

2. Brak przymocowań, zapobiegających wypadaniu drążków zderzaków.

3. Brak lub złamanie kadłuba zderzaków. Uszkodzone kadłuby zderzaków, przy których zapewnione jest bezpieczne umocowanie i prowadzenie drążków, nie stanowią powodu wyłączenia.

Uwaga. Wozy, wracające w stanie próżnym do ojczyzny, należy przyjąć z wadliwościami podanymi pod D, 1. do 3., jeżeli bez niebezpieczeństwa mogą być umieszczone na końcu pociągu.

E. Wadliwości przewodów zaprzęgowych.

1. Przerwanie głównych sprzęgieł lub sprzęgieł bezpieczeństwa albo łańcuchów bezpieczeństwa, złamanie lub nadłamanie haków sprzęgających, jeżeli wadliwości te uniemożliwiają prawidłowe sprzężenie z innymi wozami (zapomocą sprzęgieł głównych lub zabezpieczających).

2. Złamanie lub nadłamanie drążków sprzęgających, klinów lub nasówek.

3. Brak łańcuchów bezpieczeństwa lub sprzęgieł bezpieczeństwa przy wozach, które nie są tak

urządzone, aby oba sprzęgła główne mogły być równocześnie zawieszane.

4. Złamanie sprężyny spiralnej sprzęgającej lub głównej płyty sprężyny sprzęgającej, złamanie jednej z innych płyt w środku.

Uwaga. Wozy, wracające w stanie próżnym do ojczyzny, należy przyjąć z wadliwościami podanymi pod E, 1. do 4., jeżeli bez niebezpieczeństwa mogą być umieszczone na końcu pociągu.

F. Wadliwości spodu wozów i pudeł wozów.

1. Złamanie lub nadłamanie dźwiżaków osiowych w więcej jak jednej trzeciej części przekroju, tudzież ich rozluźnienie, o ile nie da się umocować tychże przez przyciągnięcie śrub.

2. Poprzeczne złamania głównych dźwiżarów, belek czołowych lub takich belek pośrednich, z których korzysta przewód zaprzęgowy.

3. Zupełne złamania części wiązania pudła, uszkodzenia drzwi i urządzeń do zamykania tychże, tudzież uszkodzenia ścian pudła, podłóg i dachów, o ile wskutek tego ładunek mógłby doznać uszkodzenia albo ruch być narażony na niebezpieczeństwo.

Uwaga. Wozy, wracające do ojczyzny w stanie próżnym, można tylko wówczas wyłączyć z powodu wadliwości w spodzie wozu, gdyby dalszy ruch wozu był połączony z niebezpieczeństwem.

§ 6.

Nie należy wyłączać wozów, których hamulce są uszkodzone lub niezdatne do użytku, lecz należy na nich nalepić wyraźne, w oczy wpadające kartki z odpowiednim napisem. Części uszkodzone lub rozluźnione, które mogłyby spowodować niebezpieczeństwo dla ruchu lub inną szkodę, należy odjąć.

§ 7.

Własne próżne wozy musi się przyjąć w każdym stanie, zaś wozy używane do transportu bydła tylko po dokładnem oczyszczeniu i zdesynfekowaniu.

Artykuł IV.

Ładunek wozów ciężarowych.

§ 1.

Wozy dopuszczone do obrotu międzynarodowego nie mogą być wyłączone od obrotu z powodu swego ładunku, jeżeli ładunek znajduje się w stanie zadowalającym, nie zagrażającym pod żadnym względem bezpieczeństwu ruchu kolejowego a w szczególności, jeżeli odpowiada następującym warunkom.

§ 2.

Przedmioty załadowane muszą leżeć bezpiecznie i stale i nie powinny ulegać możliwości przesunięcia nawet wskutek uderzeń i wstrząśnień.

§ 3.

1 Ładunek powinien być tak rozłożony, aby koła wozu a zwłaszcza koła osi tylnych były ile możności równomiernie obciążone.

2 Wozy, których ładunek jest tak nierównomiernie rozłożony, iż pudła wozowe lub dźwigary podłużne osiadają na zwoju sprężynowym lub ocierają się o koła, mogą być wyłączone.

§ 4.

Obciążenie wozu nie może przekraczać wytrzymałości (maksymalnej wagi ładunku). Jeżeli wytrzymałość nie jest podana, natenczas można przekroczyć naznaczony ciężar ładunku aż do wysokości $5\frac{1}{6}$.

§ 5.

1 Nacisk kół wozu nie może przekraczać najwyższego nacisku dopuszczalnego na pewnej linii.

2 O przepisach wydanych przez zarządy kolejowe dla poszczególnych linii należy zawiadomić interesowane państwa.

§ 6.

1 Ładunek otwartych wozów ciężarowych nie może przekraczać wymiarów ładunku dopuszczalnych w poszczególnych okręgach kolejowych. Szerokość długich ładunków musi być ograniczona ze względu na przejazd po znacznych krzywiznach.

2 O przepisach wydanych przez zarządy kolejowe dla poszczególnych linii należy zawiadomić interesowane państwa.

§ 7.

1 Ładunek otwartych wozów ciężarowych może tylko o tyle wystawać ponad belkę czołową wozu, aby między tarczami nie wciśniętych zderzaków a ładunkiem pozostała przestrzeń, która wynosić musi w wysokości aż do 2000 mm ponad górną krawędzią szyny przynajmniej 400 mm, a powyżej przynajmniej 200 mm. Dla zawieszenia sprzęgła ponad hakiem sprzęgającym musi się nadto pozostawić przestrzeń o wysokości co najmniej 200 mm, i szerokości co najmniej 200 mm po obu stronach środka haka sprzęgającego zupełnie wolną od ładunku.

2 Jeżeli ładunek wystaje poza belkę czołową bardziej, aniżeli to według powyższych norm jest dopuszczalne, natenczas należy wstawić wóz ochronny.

§ 8.

Do załadowania przedmiotów długich, które nie mogą być ułożone na jednym wozie, musi się użyć dwóch wozów zaopatrzonych w kołowroty. Wozy mogą być połączone sprzęgłem śrubowym, drążkami sprzęgającymi z żelaza lub zaopatrzonymi w silne okucie żelazne, albo wozem przegradzającym, który winien być połączony z oboma wozami obciążonymi przy pomocy zwykłych sprzęgieł lub drążków sprzęgających, albo też jeżeli ładunek nadaje się do tego i obciąża każdy z kołowrotów co najmniej ciężarem 7·5 ton, samym ładunkiem. Ładunek może spoczywać tylko na kołowrotach i musi wystawać ponad nimi o co najmniej 300 mm, jeżeli zaś wozy połączone są samym tylko ładunkiem, o co najmniej 1000 mm.

§ 9.

¹ W razie włączenia wozów ochronnych lub przegradzających musi ładunek być oddalony :

a) od podłogi tych wozów :

o co najmniej 100 mm;

b) od ścian bocznych wozów ochronnych, o ile ściany te nie leżą przynajmniej 100 mm poniżej ładunku :

o co najmniej 300 mm, jeżeli ładunek sięga aż do środka,

a co najmniej 500 mm, jeżeli ładunek wystaje poza środek;

c) od ścian bocznych wozu przegradzającego, o ile ściany te nie leżą przynajmniej 100 mm poniżej ładunku :

o co najmniej 500 mm, jeżeli odległość osi kołowrotów nie przenosi 20 m; przy oddaleniu osi kołowrotów przenoszącem 20 m można użyć na wozy przegradzające jedynie takich wozów, których ściany leżą przynajmniej 100 mm poniżej ładunku.

Przestrzeni tych nie można zmniejszać przez doładowanie przedmiotów.

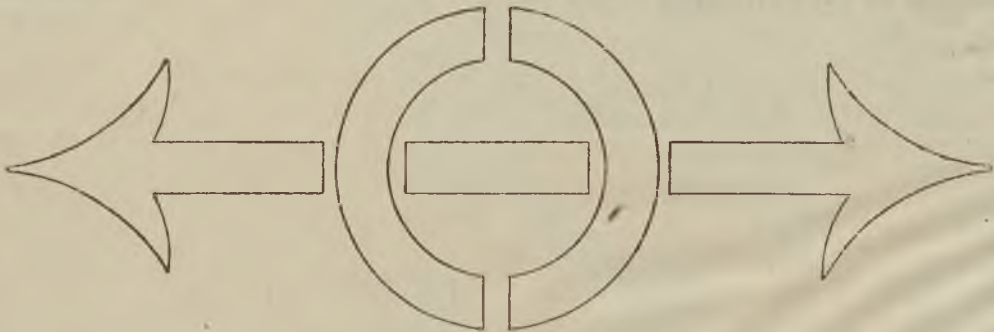
Więcej jak jednego wozu przegradzającego nie można dołączać.

Pan królewsko-węgierski Minister handlu, z którym porozumiano się w tym względzie, wydaje jednocześnie takie samo zarządzenie dla kolei żelaznych w krajach Korony węgierskiej.

Derschatta wlr.

Załącznik A

do protokołu końcowego trzeciej międzynarodowej konferencji z dnia 18. maja 1907. w przedmiocie technicznych ujednostajnień na kolejach żelaznych.

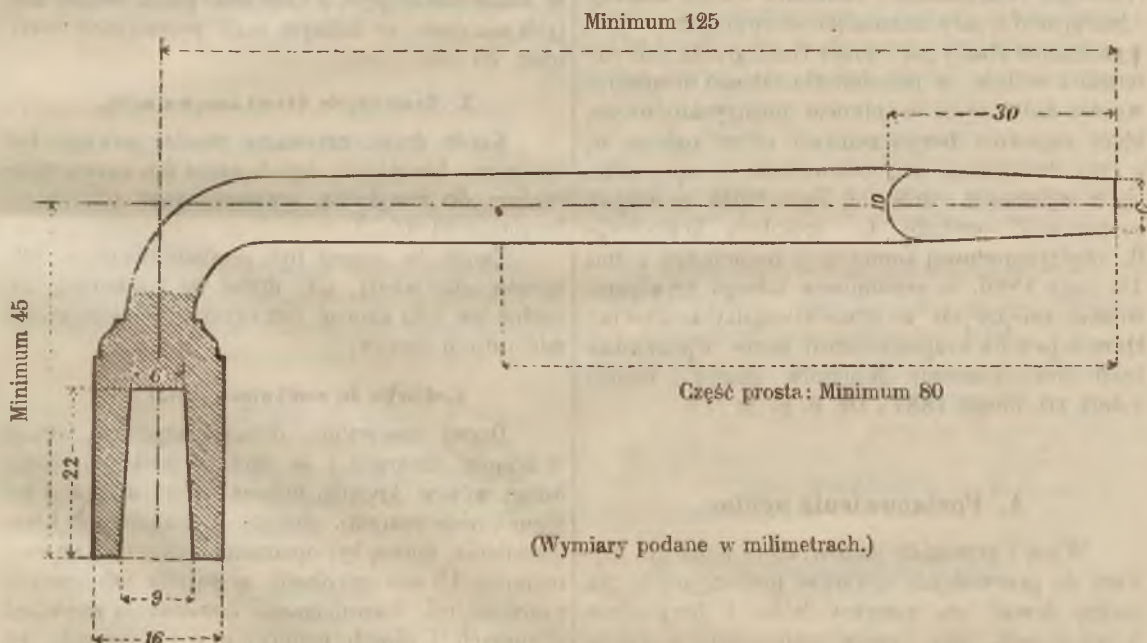
(Dwie trzecie wielkości naturalnej.)

Znak dla wozów

według artykułu II., § 2., ustęp 4.

Załącznik B

do protokołu końcowego trzeciej międzynarodowej konferencji z dnia 18. maja 1907. w przedmiocie technicznych ujednostajnień na kolejach żelaznych.

Klucz podwójny

do wozów osobowych, służących do obrotu międzynarodowego według artykułu II., § 23.

112.

Obwieszczenie Ministrów skarbu i kolei żelaznych z dnia 15. czerwca 1908.,

którem wprowadza się w wykonanie postanowienia artykułu I., protokołu końcowego III. międzynarodowej konferencji berneńskiej z dnia 18. maja 1907. w przedmiocie takiego urządzenia wozów kolejowych w obrocie międzynarodowym, które zapewnia bezpieczeństwo celne.

Następujące postanowienia artykułu I., protokołu końcowego III. międzynarodowej konferencji berneńskiej, podpisanego w Bernie dnia 18. maja 1907. przez delegatów c. k. Rządu i Rządu królewsko-węgierskiego oraz Rządów Państwa niemieckiego, Belgii, Bułgarii, Danii, Francji, Włoch, Norwegii, Niderlandów, Rumunii, Rosyi, Szwecyi i Szwajcaryi a zatwierdzonego zarówno przez wyżej wymienione Rządy jak i przez Rząd grecki, luksemburski i serbski. w przedmiocie takiego urządzenia wozów kolejowych w obrocie międzynarodowym, które zapewnia bezpieczeństwo celne, ogłasza się z tym dodatkiem, iż postanowienia te wprowadza się w wykonanie z dniem 1. lipca 1908. w miejsce postanowień artykułu I. protokołu końcowego II. międzynarodowej konferencji berneńskiej z dnia 15. maja 1886. w przedmiocie takiego urządzenia wozów kolejowych w obrocie międzynarodowym, które zapewnia bezpieczeństwo celne, wprowadzonych obwieszczeniem Ministrów skarbu i handlu z dnia 10. lutego 1887., Dz. u. p. Nr. 12.

A. Postanowienia ogólne.

Wozy i przedziały wozów, które mają być używane do przewożenia towarów, podlegających cłu, muszą dawać się zamykać łatwo i bezpiecznie w taki sposób, iżby towary umieszczone pod zamknięciem w przestrzeni ładunkowej nie mogły być wyjęte ani zamienione bez użycia siły i bez zostawienia widocznych śladów.

Takie wozy względnie przedziały wozów nie powinny mieć żadnych skrytek ani schowków z trudnością dających się odkryć, w których możnaby umieszczać towary lub rzeczy.

Każdy wóz winien być opatrzony po obu bokach dłuższych znakiem, wyrażającym czyją jest własnością i numerem. Jeżeli w wozie jest kilka przedziałów od siebie oddzielonych, należy każdy przedział oznaczyć głośką.

B. Postanowienia szczegółowe.

Celem zapewnienia bezpiecznego zamknięcia miejsca przeznaczonego na ładunek, muszą wozy te odpowiadać w szczególności następującym warunkom:

1. Pudło wozu.

Ściany boczne, podłoga, dach wozu i wszystkie jego części, które tworzą przestrzeń ładunkową, powinny być tak przytwierdzone, ażeby bez zostawienia widocznych śladów nie można było odjąć ich z zewnątrz i przytwierdzić napowrót.

Wszystkie te części powinny być w dobrym stanie.

Przypadkowe uszkodzenia ścian wozu czynią wóz niezdatnym do dalszego przewozu tylko wtedy, gdy zachodzi obawa, iż przez otwory w ścianach, które ewentualnie przytem powstały, możnaby znaleźć dostęp do ładunku.

2. Odległość między drzwiami zasuwalnemi a częściami pudła.

Przeźreni pomiędzy drzwiami zasuwalnemi w stanie zamkniętym a częściami pudła wozów krytych nie może w żadnym razie przewyższać maximum 20 mm.

3. Zamknięcie drzwi zasuwalnych.

Każde drzwi zasuwalne wozów powinny być opatrzone haczykiem zapadającym lub innym przyrządem do zamykania, zapewniającym takie samo bezpieczeństwo.

Zamki te winny być przytwierdzone w taki sposób, aby wtedy, gdy drzwi są zamknięte, nie można ich było usunąć bez użycia siły i zostawienia widocznych śladów.

4. Uszka do zamknięć celniczych.

Drzwi zasuwalne, drzwi skrzydłowe, drzwi w ścianie czołowej i w ogóle wszelkie używane drzwi wozów krytych, tudzież otwory wozów z kotłami i rezerwoarami, służące do napełniania i wypróżniania, muszą być opatrzone uszkami, mającemi najmniej 15 mm szerokości w świetle lub innemi, zamykadłami, dozwalającemi zawieszenia zamknięć celniczych i plomb celniczych w taki sposób, aby drzwi te lub otwory, służące do napełniania i wypróżniania, nie dały się otworzyć bez naruszenia zamknięcia celniczego.

Te uszka do zamknięć i wszelkie inne zamykadła celnicze winny być przymocowane do wozów za pomocą nitów lub śrub z mutrami leżącemi wewnątrz lub niedostępniemi po zamknięciu drzwi.

5. Zamek bezpieczeństwa przy drzwiach zasuwalnych.

Dolna strona drzwi winna być opatrzona szczególnem zabezpieczeniem, niedopuszczającym

zdjęcia lub wypchnięcia drzwi zasuwalnych z szyny zasuwowej.

Zabezpieczenie to stanowić może na przykład hak, który przy zamykaniu drzwi wpada w uszko przynitowane do szyny zasuwowej, lub przedłużenie wewnętrznej zawiasy drzwi aż popod szynę zasuwową albo jej głowę, albo też zastosowanie węgła lub kabląka przynitowanego do samej szyny itd. Wyjątkowo stanowić też może to zabezpieczenie płatek podziurkowany, który dozwala użycia zamknięć i plomb celniczych. Krążki zasuwowe przytwierdzone być winny w taki sposób, iżby nie można ich było odjąć bez użycia siły.

6. Szyna zasuwowa drzwi zasuwalnych.

Szyny zasuwowe winny być przynitowane najmniej do dwóch swoich podpór. Podpory te winny być tak połączone z stałymi częściami pudła, iżby po zamknięciu wozu nie można było ich odjąć bez użycia siły i zostawienia widocznych śladów.

7. Górna zasuwka drzwi zasuwalnych.

Zasuwka górnej części drzwi zasuwalnych powinna być zabezpieczona odpowiednio przytwierdzeniem drażkami lub szynami z fugą.

8. Drzwi skrzydłowe i drzwi w ścianie czołowej.

Drzwi wozów krytych z drzwiami skrzydłowymi (na przykład wozów do piwa) albo z drzwiami w ścianie czołowej muszą być zaopatrzone nie tylko przyrządem do zamykania i zawiasami nie dającymi się z zewnątrz odjąć, lecz nadto przyrządem do zamknięcia celniczego, odpowiadającym warunkom ustępu 4. tak, iżby drzwi te nie dały się otworzyć bez uszkodzenia zamknięcia celniczego.

Drzwi w ścianie czołowej nie będące w użyciu (na przykład u wozów przysposobionych dla służby zdrowia) muszą być zamknięte za pomocą oszalowań, listew lub opasek żelaznych w sposób zapewniający bezpieczeństwo celne.

9. Okna i przewiewniki.

Jeżeli otwory, znajdujące się w wozach krytych, jakoto okna i przewiewniki, zabezpieczone są prętami żelaznymi, kratami lub blachami podziurkowanymi, natenczas pozostałe otwory nie mogą przenosić 30 cm^2 , tak iżby wykradzenie zawartości wozu przez otwory te nie mogło nastąpić. Żadna z części przytwierdzających kratę nie powinna dać się odjąć z zewnątrz wozu.

Jeżeli wymienione otwory nie są zabezpieczone kratą lecz zasuwami lub klapami, takowe winny być przytwierdzone w sposób następujący:

klapy lub zasuwki poziome za pomocą zakrętek, rygli, haków zapadających, ścisków lub t. p.;

zasuwki pionowe albo za pomocą przyrządów powyżej wymienionych, albo jeżeli są opatrzone przyrządem na zamykadła celnicze, odpowiadającym przepisom ustępu 4. za pomocą zamków lub plomb celniczych,

a to w taki sposób, iżby nie dały się otworzyć od zewnątrz bez użycia siły i zostawienia widocznych śladów lub bez zniszczenia zamknięcia celniczego.

Otwory odpływowe w podłogach powinny być zakratowane, jeżeli średnica ich wynosi więcej niż 35 milimetrów.

10. Naddasza.

Do naddaszy zamykanych za pomocą zasuw lub wiek mają zastosowanie pod względem sposobu ich przytwierdzenia i zamknięcia postanowienia przepisane w poprzedzających ustępach.

11. Wozy towarowe ze ścianami i podłogami przejrzystymi.

Wozy ze ścianami lub podłogami przejrzystymi, jak na przykład wozy do przewozu bydła, odpowiadające zresztą powyższym warunkom, używane być mogą tylko do przewożenia takich przedmiotów, których nie można usunąć ani w całości ani częściowo przez otwory w ścianach lub podłogach. W szczególności nie można przewozić w wozach takich płynów ani towarów o istocie ziarnistej lub mącznej, a to nawet w beczkach lub workach.

12. Wozy odkryte ze stałymi osłonami.

Wozy odkryte, których ściany czołowe są ze sobą połączone za pomocą grubej sztaby i opatrzone osłonami o szerokości co najmniej 75 cm , a których ściany boczne mają najmniej 50 cm wysokości, mogą być używane, jeżeli są opatrzone kółkami do przytwierdzenia osłon, do przewożenia pod takimi osłonami wszelkiego rodzaju towarów podlegających cłu.

13. Wozy odkryte innego rodzaju.

Wozy odkryte innego rodzaju, opatrzone kółkami lub innymi przyrządami sposobnymi do przytwierdzenia osłon, mogą być używane do przewozu towarów podlegających cłu, jeżeli rozchodzą się o takie przedmioty, z których każdy z osobna waży najmniej 25 kg , lub takie towary, których nie można lub niema zwyczaju ładować na wozy kryte lub na wozy odkryte wymienione pod Nr. 12., z przyczyny ich objętości (jak wielkie maszyny, części maszyn, kotły parowe itd.) lub z powodu innych ich własności (jak drzewo, bawełnę, węgle, koks, piasek, kamienie, rudy, żelazo surowe i żelaziwo wszelkiego rodzaju, żelazo sztabowe, bydło, śledzie, tran, naftę itd.).

W powyższym wypadku pozostawia się władzom celnym ocenienie, stosownie do wskazówek otrzymanych od władz naczelných, czy dla zabezpieczenia przed usunięciem lub wymianą zastosować należy zamknięcie zapomocą osłon, czy też dla poznaki zawiesić plomby lub użyć innych środków; lub czy wyjątkowo mogłoby w ogóle obejść się bez zamknięcia albo innych środków zabezpieczenia tożsamości. Może też być dodany konwój urzędowy.

Rozporządzenia wydane przez władze kierujące każdego państwa w celu wykonania powyższego ustępu, powinny być podane do wiadomości innych państw umawiających się.

14. Osłony i ich przytwierdzenie.

Kółka przeznaczone do przytwierdzenia osłon powinny być w zamknięciu zeszejsowane tudzież przynitowane wewnątrz wozu zapomocą ścisków lub zaśrubowane i umieszczone albo na przemian na częściach bocznych, dających się odejmować a względnie na drzwiach i stałych progach głównych, albo na podstawie mniej więcej w wysokości oprawy podłogi, w odległości najwięcej 115 *cm*, tak, ażeby sznur zamykający nie pozwalał ani odjąć znajdujących się ewentualnie ruchomych ścian bocznych, ani też otworzyć drzwi.

Osłony powinny mieć wzdłuż brzegów dziurki, zabezpieczone kapslami metalowymi, przeznaczone do przewleczenia sznura zamykającego, a umieszczone mniej więcej w tych samych odległościach, co kółka u wozu. Tylko u górnych części osłon dopuszczalne są kółka do zamykania.

Osłony powinny mieć dostateczną wielkość i znajdować się w stanie odpowiednio dobrym. Ewentualne szwy nawet u części wstawionych muszą albo znajdować się na wewnętrznej stronie albo muszą być podwójne, t. j. umieszczone w dwóch liniach oddalonych od siebie o 15—25 *mm*.

Sznury, służące do zamknięcia, nie mogą być sztukowane; muszą one być opatrzone po obu końcach skówkami metalowymi. Za temi końcami powinny być wprawione uszka, w które można założyć zamknięcie ćelnicze po odpowiedniem przedziergnięciu końców sznura.

Interesowani królewsko-węgierscy Ministrowie, z którymi w tej mierze porozumiano się, wydają równocześnie jednobrzmiące rozporządzenie dla krajów Korony węgierskiej.

Korytowski wtr.

Derschatta wtr.

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Część LV. — Wydana i rozesłana dnia 23. czerwca 1908.

Treść: *M* 113. Obwieszczenie, dotyczące zmiany statutu Urzędu statystyki pracy w Ministerstwie handlu.

113.

Obwieszczenie Ministerstwa handlu z dnia 16. czerwca 1908.,

dotyczące zmiany statutu Urzędu statystyki pracy w Ministerstwie handlu.

Jego c. i k. Apostolska Mość raczył Najwyższem postanowieniem z dnia 2. czerwca 1908. zezwolić Najmiłościwiej na zmianę pierwszego zdania w § 2., ustępie 1., tudzież § 5., ustępu 2. statutu Urzędu statystyki pracy w Ministerstwie handlu, ogłoszonego obwieszczeniami Ministerstwa handlu z dnia 25. lipca 1898., Dz. u. p. Nr. 132., z dnia 6. czerwca 1899., Dz. u. p. Nr. 106. i z dnia 18. stycznia 1905., Dz. u. p. Nr. 9.; w miejsce postanowień tych wejść mają obecnie postanowienia następujące:

§ 2., ustęp 1., zdanie pierwsze:

„Przeprowadzenie zadań, wymienionych w § 1., poruczone będzie w obrębie socjalno-politycznej sekcji Ministerstwa handlu oddziałowi, noszącemu nazwę „C. k. Urząd statystyki pracy“

§ 5., ustęp 2.:

Przyboczna Rada pracy składa się z naczelnika socjalno-politycznej sekcji Ministerstwa handlu, który występuje równocześnie jako naczelnik Urzędu statystyki pracy, z jego zastępcy, z delegatów Ministerstwa spraw wewnętrznych, sprawiedliwości, skarbu, rolnictwa, kolei żelaznych i robót publicznych, oraz najwyższej Rady sanitarnej, po jednym z każdej władzy, z prezydenta centralnej Komisji statystycznej z centralnego inspektora przemysłowego tudzież z 36 członków, mianowanych przez Ministra handlu.

Fiedler wlr.

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Część LVI. — Wydana i rozesłana dnia 25. czerwca 1908.

Treść: (№ 114—117) 114. Rozporządzenie, którem dozwala się używania książęco Lichtensteińskich krajowych monet złotych do zapłaty cel. — 115. Rozporządzenie, dotyczące dopuszczenia książęco Lichtensteińskich krajowych monet do zapłat uiszczanych w urządach celnych, podatkowych, pocztowych i w kasach c. k. kolei państwowych w powiatach sądowych Feldkirch i Bludenz. — 116. Rozporządzenie, którem wydaje się przepisy co do przemysłowego prowadzenia przedsiębiorstwa w kamieniołomach i kopalniach gliny, piasku oraz szutru. — 117. Rozporządzenie, którem w wykonaniu artykułu X., l. 3. ustawy z dnia 25. października 1896 ustanawia się na rok 1908. wysokość opustu z podatku gruntowego i budynkowego, tudzież sumę ogólną podatku zarobkowego i stopę podatkową dla przedsiębiorstw, obowiązanych do publicznego składania rachunków, a wymienionych w § 100., ustęp 1. i 5. przytoczonej ustawy.

114.

Rozporządzenie Ministerstw skarbu, handlu i rolnictwa z dnia 6. maja 1908.,

którem dozwala się używania książęco Lichtensteińskich krajowych monet złotych do zapłaty cel.

§ 1.

W porozumieniu z rządem królewsko węgierskim zarządza się na zasadzie art. XVIII. ustawy o taryfie celnej z dnia 13. lutego 1906., Dz. u. p. Nr. 20. i z odwołaniem się na § 20. przepisu wykonawczego do tej ustawy z dnia 21. lutego 1906., Dz. u. p. Nr. 22., iż przy uiszczaniu cel łącznie z dodatkami celnymi i należnością wagową należy przyjmować w wypłatach także książęco Lichtensteińskie krajowe monety złote po 20 K i po 10 K. a to w ich wartości imiennej.

Minimalną wagę monet tych ustanawia się na 6-74 g przy pojedynczych sztukach dwudziestokoronowych a na 3-37 g przy pojedynczych sztukach dziesięciokoronowych, względnie na 3-370 g przy całych partyach (po 500 sztuk dwudziestokoronowych lub po 1000 sztuk dziesięciokoronowych).

§ 2.

Rozporządzenie niniejsze nabywa mocy obowiązującej z dniem ogłoszenia.

Korytowski wlr.

Fiedler wlr.

Ebenhoch wlr.

115.

Rozporządzenie Ministerstwa skarbu w porozumieniu z Ministerstwem handlu i Ministerstwem kolei żelaznych z dnia 6. maja 1908.,

dotyczące dopuszczenia książęco Lichtensteińskich krajowych monet do zapłat uiszczanych w urządach celnych, podatkowych, pocztowych i w kasach c. k. kolei państwowych w powiatach sądowych Feldkirch i Bludenz.

Na zasadzie § 13., III. części rozporządzenia cesarskiego z dnia 21. września 1899., Dz. u. p. Nr. 176., dopuszcza się książęco Lichtensteińskie

krajowe monety złote po 20 K i po 10 K oraz monety srebrne po 5 K i po 1 K, począwszy od dnia ogłoszenia niniejszego rozporządzenia, do zapłat uiszczanych w urzędach celnych, podatkowych, pocztowych i w kasach c. k. kolei państwowych w powiatach sądowych Feldkirch i Bludenz.

Wymienione urzędy przyjmować mają monety te w ich wartości imiennej w miejsce krajowych środków płatniczych waluty koronowej, atoli przy zapłacie ceł monety srebrne jedynie tylko na wyrównanie należności celnych poniżej 10 K, względnie reszt poniżej tej granicy, zresztą zaś przyjmować mają przy każdej poszczególnej zapłacie sztuki pięciokoronowe aż do maksymalnej wysokości 250 K, a sztuki jednokoronowe aż do maksymalnej wysokości 50 K.

Korytowski wlr.

Derschatta wlr.

Fiedler wlr.

116.

Rozporządzenie Ministra handlu w porozumieniu z Ministrem spraw wewnętrznych z dnia 29. maja 1908.,

którem wydaje się przepisy co do przemysłowego prowadzenia przedsiębiorstwa w kamieniołomach i kopalniach gliny, piasku oraz sztrzu.

§ 1.

Postanowienia niniejszego rozporządzenia obowiązują dla wszystkich kamieniołomów, które eksploatuje się w sposób przemysłowy za pomocą robót na powierzchni ziemi, a odnoszą się analogicznie także do kopalń gliny, piasku i sztrzu, eksploatowanych w sposób przemysłowy na powierzchni.

Roboty odkrywcze.

§ 2.

W kamieniołomach oraz w kopalniach gliny, piasku i sztrzu musi się przed rozpoczęciem wydobywania materiału uprzętać istniejący nadkład, tudzież materiał zwietrzały lub nienadający się do użytku, który leży nad materiałem przeznaczonym do wydobywania.

Roboty odkrywcze należy stale kontynuować odpowiednio do postępów w wydobywaniu materiału.

§ 3.

Między podnożem warstwy odkrywczej a górnym brzegiem kopaliny, odkrytej celem odbudowy, musi się pozostawić wolną przestrzeń, której szerokość

powinna wynosić, o ile rozchodzi się o sypkie warstwy ziemi i piasku, połowę wysokości nadkładu, a najmniej 1 m; jeżeli wysokość nadkładu wynosi więcej jak 6 m, natenczas wystarczy przestrzeń wolna o szerokości 3 m.

§ 4.

Nadkład odbudowywać należy stosownie do naturalnego kąta usypu odnośnego materiału.

Jeżeli nadkład jest tak znaczny, a jego materiał składowy takiej jakości, iż przy zwyczajnym usypie może nastąpić zwałenie się materiału wskutek wpływów zewnętrznych (wstrząśnienia przy rozsadzaniu, oddziaływania opadów atmosferycznych lub tym podobnych przyczyn), natenczas musi się go odbudowywać piętrami. Jeżeli materiał, który ma być odbudowany, jest syпки, natenczas należy pośląpić w sposób powyższy już wówczas, gdy miąższość nadkładu wynosi 6 m.

§ 5.

Wysokość i szerokość poszczególnych piętr odkrywczych musi być z uwzględnieniem jakości materiału tak ustosunkowana, aby można było skutecznie zapobiedz staczaniu się lub spadaniu materiału z jednego piętra na drugie.

Pomiędzy poszczególnymi piętrami należy urządzić połączenie, po którym można przechodzić.

Piętrom należy nadać spadzistość, odpowiadającą trwałości materiału.

§ 6.

Odbudowę warstwy odkrywczej musi się dokonywać z góry na dół. Podkopywanie stromych ścian dozwolone jest tylko wyjątkowo, jeżeli z powodu jakości materiału (n. p. gdy ziemia jest zamrznięta) zachodzi niezbędna potrzeba prowadzenia odbudowy w ten sposób, iż odrywa się materiał przez podkopanie go i rozłupanie klinami. Można podkopywać tylko ściany, których wysokość nie przenosi 2 m i to tylko tak małymi partjami, aby odkopanie mogło być dokonane z boku. Przytem musi się pozostawić po obu stronach słupy podporowe, których przekopanie może być przedsięwzięte dopiero bezpośrednio przed rozłupaniem klinami i to również tylko z boku.

Dopiero po ukończeniu podkopania i po oddaleniu się robotników z obszaru zagrożonego zasypaniem można odłamywać materiał zapomocą klinów wbijanych z góry. Odłamany klinami materiał może być uprzętan dopiero wówczas, gdy nie należy już obawiać się dalszego spadania materiału.

§ 7.

Jeżeli podkład odkrywczy okazuje skłonność do osuwania się, natenczas należy zbudować na po-

zostawionym pasie ochronnym między podnóżem odkrywki a górnym brzegiem wydobywanego materiału ścianę ochronną z ziemi, kamieni, plecionki lub ze słupów. W terenie osuwającym się należy dalej nadać stokom odpowiednio słabe pochylenie, a piętra względnie stopnie urządzić tak, aby były odpowiednio niskie i dostatecznie szerokie. Jeżeli nie można kontynuować dalszej odbudowy nadkładu i jeżeli odbudowana ściana odkrywki jest wskutek tego przez dłuższy czas pozostawiona na powierzchni, natenczas należy w terenie grożącym niebezpieczeństwem postarać się o odpowiednie odwodnienie powierzchni osuwającej się.

Jeżeli nadkład składa się z materiału niepewnego, wówczas musi się po większych opadach atmosferycznych oraz w razie odwilży usunąć na czasie masy słabo umocowane i grożące niebezpieczeństwem, zwłaszcza w tych wypadkach, w których przypuszcza się istnienie powierzchni osuwającej się lub w których istnienie jej stwierdzono.

§ 8.

Odbudowę nakładu można posunąć tylko tak daleko, aby między granicami gruntów sąsiednich a górnym brzegiem odbudowy pozostał wolny, nie przeznaczony do eksploatacji pas ochronny odpowiedniej szerokości, którą oznaczy władza przemysłowa.

Władza przemysłowa winna przytem zwrócić szczególną uwagę na znajdujące się w pobliżu połączenia kolejowe, rzeki, gościńce, drogi publiczne lub gęsto uczęszczane drogi prywatne, oraz na budowle stojące w bliskości.

Ściana odgraniczająca od pasu ochronnego musi być wykonana tak, aby stosownie do poprzedzających przepisów otrzymała odpowiednie nachylenie; nie może ona nigdy być odbudowywana pionowo. Jeżeli materiał jest niepewny, należy obsadzić ścianę odgraniczającą wikliną, obłożyć ją darniną lub zabezpieczyć w inny odpowiedni sposób.

§ 9.

Przy zakładaniu hałd musi się zachować naturalny kąt spadzistości, odpowiadający odbudowanemu materiałowi.

Podnóże hałdy musi być odpowiednio oddalone od granic obcych gruntów. Jeżeli ma się założyć hałdy przy połączeniach kolejowych, komunikacjach publicznych lub rzekach, natenczas winna władza przemysłowa oznaczyć w razie potrzeby wymiar tej odległości.

Należy postarać się w odpowiedni sposób o odprowadzenie wód opadowych z hałd.

Wydobywanie materiału.

§ 10.

Odbudowę kopalni należy prowadzić zawsze z góry na dół i to z reguły w formie teras lub stopni.

Władza przemysłowa winna oznaczyć w przybliżeniu wysokość i szerokość teras i stopni, uwzględniając geologiczne właściwości odbudowywanego terenu, inne stosunki lokalne i rodzaj przedsiębiorstwa.

Za prawidło należy przytem przyjąć, iż przy materiale zbitym i ułożonym w grubszych warstwach można urządzić wyższe terasy z ścianami wyrąbywanymi w kształcie stopni, podczas gdy przy materiale poprzerznanym szczelinami i ułożonym w cienkich warstwach należy zastosować odbudowę za pomocą niskich teras lub zwyczajną odbudowę stopniami.

Wysokość i szerokość stopni należy oznaczyć tak, aby ściany odbudowy otrzymały pochylenie, odpowiadające właściwości materiału. W każdym razie należy zachować taką szerokość berm, aby na wypadek niespodziewanego osunięcia się materiału poza podnóże naturalnej jego spadzistości, pozostała jeszcze na bermie przestrzeń wolna w rozmiarze co najmniej 1 m.

§ 11.

W razie urządzenia miejsc roboczych na terasach musi się zastosować ich szerokość do potrzeb przedsiębiorstwa, zwłaszcza jeżeli ma się wydobywać i obrabiać wielkie bryły lub założyć urządzenia transportowe albo jeżeli miejsca robocze mają być założone ponad sobą.

Przy urządzeniu teras i stopni należy postarać się o to, aby można było bezpiecznie przechodzić z jednego stopnia odbudowy na drugi. W tym celu należy urządzić odpowiednie schody lub umieścić liny do spinania się. Liny te muszą być silnie przymocowane poza brzegiem usypu. W rozległych przedsiębiorstwach musi się założyć kilka lin, a to w odległości mniej więcej 50 m od siebie.

§ 12.

Jeżeli ściany kopalni lub kopalni zawierają tylko w pewnych częściach materiał przydatny, tak iż tylko te części, nadające się do wykorzystania, mają uleż odbudowaniu, natenczas można nie ruszać części nieprzydatnych jedynie wówczas, jeżeli warstwy, które mają być pozostawione, są odpowiednio silne i nie grożą zwaleniem się.

§ 13.

Inny rodzaj odbudowy, niż odbudowa stopniami lub terasami (§ 10.), dopuszczalny jest jedynie wyjątkowo i to tylko wówczas, jeżeli roz-

chodzi się o odbudowę skał, które albo z powodu naturalnego ułożenia albo z powodu nieznaczej wartości materiału, dającego się użyć jedynie jako szuter lub kamień łamany, warto odbudowywać tylko wtedy, jeżeli można naraz zwalić całe ściany materiału. Ten rodzaj odbudowy dopuszczalny jest w obu wypadkach tylko przy skałach mocnych i nie poprzerzynanych rozpadlinami.

Odbudowę należy wówczas przeprowadzić albo przez podkopianie ścian i rozsądzenie pozostawionych przy tem słupów podporowych albo przez rozbitcie za pomocą min komorowych.

§ 14.

Jeżeli zwała się całe ściany przez podkopianie, natenczas należy podkopianie przeprowadzić w ten sposób, iż pozostawia się całkiem mocne i odpowiednio grube słupy podporowe, oraz podstawia w odpowiednim czasie i jeszcze przed opadnięciem ściany podpory, których ilość i grubość musi być zastosowana do rozmiarów ściany kamiennej. Otwory na miny służące do zwalania słupów podporowych należy wywiercić już w czasie robót podkopowych w miarę ich postępu.

Robotnikom, zajęтым na obszarze podkopywanym, tudzież przy ładowaniu i przewozie wydobywanego materiału, należy wskazać, w jakim kierunku mają w razie niebezpieczeństwa uchodzić. Przed ścianą skały i obszarem, na który ona przypuszczalnie w razie zwalania padnie, należy zatrudnić jak najmniejszą ilość robotników.

Po każdym rozsądzeniu powinno się zbadać stan ściany skały i przestrzeni objętej podkopem, a dopiero potem usuwać wydobyty materiał.

Jeżeli podkopianie postąpiło dość daleko, natenczas należy ostatnie miny założone przy pędzeniu chodnika tudzież miny w słupach podporowych równocześnie nabić i zapalić.

Jeżeli ściana nie zwała się po zburzeniu słupów podporowych, natenczas należy ją obserwować przez pełne 24 godzin, a dopiero potem można przystąpić do badania. Do ściany będącej w ruchu nie można zbliżyć się, a przestrzeń zagrożoną w razie runięcia ściany należy zamknąć. Po każdym zwaleniu ściany powinno się zbadać wytrzymałość przyległych skał a od świeżych powierzchni wylomu oderwać rozluźnione części.

§ 15.

Miny komorowe można zakładać tylko tam, gdzie wykluczona jest obawa, aby komunikacje publiczne, drogi i obce przedmioty mogły być zagrożone wskutek wstrząśnień. W każdym razie należy zakładać miny komorowe w ten sposób, aby spadająca ściana mogła ile możności uleść odłamaniu aż do pewnej naturalnej płaszczyzny łupli-

wości. Sztolnie dostępne nie mogą być zakładane w kierunku prostym, a po naładowaniu komory należy je zamurować.

Przedsiębiorca winien w należyłym czasie donieść władzy przemysłowej o każdym rozsądzeniu, które ma nastąpić za pomocą min komorowych.

§ 16.

Podkopywanie ścian skały celem ich oderwania za pomocą klinów jest wzbronione.

§ 17.

Przy szramowaniu przedsiębioranem w łupliwych masach skalnych należy postarać się o podparcie szramowanych ścian.

§ 18.

Przy odbudowie ścian odgraniczających należy urządzić stopnie o bermach przynajmniej tak szerokich, aby usuwanie rozluźnionych mas materiału dało się łatwo wykonać.

Ściany odgraniczające muszą otrzymać odpowiednie nachylenie.

Pionowe odbudowywanie ściany odgraniczającej dopuszczalne jest jedynie wówczas, jeżeli materiał jest tak jednolity i zbity tudzież tak ułożony, iż nie należy bynajmniej obawiać się runięcia, tudzież jeżeli żadne względy publiczne nie przemawiają przeciw takiej odbudowie.

§ 19.

Niebezpieczne miejsca w kamieniołomach i kopalniach należy zamknąć i oznaczyć tablicami ostrzegającymi, umieszczonemi w odpowiednich punktach.

§ 20.

W kamieniołomach i kopalniach położonych na stokach gór w ten sposób, iż woda z topniejącego śniegu i z opadów atmosferycznych odpływa w kierunku łomu lub kopalni, przez co nastąpić może zwalenie się materiału, należy zarządzić odpowiednie środki ostrożności.

§ 21.

Dla zabezpieczenia ludzi i zwierząt od spadnięcia należy kamieniołomy i kopalnie ogrodzić w sposób bezpieczny.

Rodzaj ogrodzenia winien być zastosowany do położenia miejsca eksploatacji i jego okolicy.

Roboty przy rozsądzeniu.

§ 22.

Co do posiadania środków wybuchowych, oraz palników o znacznej sile wybuchowej i prepara-

tów wybuchowych, tudzież ich przechowywania, umieszczania na składzie, opakowania i użycia przez strzegac należy postanowień rozporządzenia ministerjalnego z dnia 2. lipca 1877., Dz. u. p. Nr. 68., w brzmieniu zmienionem rozporządzeniem ministerjalnem z dnia 22. września 1883., Dz. u. p. Nr. 156., tudzież przepisów rozporządzeń ministerjalnych z dnia 4. sierpnia 1885., Dz. u. p. Nr. 135., z dnia 19. maja 1899., Dz. u. p. Nr. 95. i z dnia 19. maja 1899., Dz. u. p. Nr. 96., jakoteż wszystkich przepisów, które w tym kierunku będą ewentualnie jeszcze wydane.

§ 23.

Do rozsadań używać należy środków wybuchowych nie w stanie luźnym, lecz w postaci nabojów; wyjątek stanowią tylko strzały komorowe.

§ 24.

Miny wiercone należy zakładać w ten sposób, aby ładunek znajdował się w zwartej skale. Strzały założone w płaszczyznach naturalnej lupliwości dopuszczalne są tylko przy skałach bardzo zbitych celem oderwania wielkich brył kamiennych.

§ 25.

Przeddawki nie powinny wynosić mniej, niż połowę głębokości wywierconego otworu. Oddalenie dwóch min założonych w tej samej ścianie musi przy oddzielnem odpalaniu wynosić przynajmniej tyle co przeddawka, a przy równoczesnem odpaleniu przynajmniej tyle co półtoiej przeddawki.

§ 26.

Wysokość ładunku nie może przekraczać jednej trzeciej części głębokości wywierconego otworu. Ilość ładunku należy tak ograniczyć, aby wskutek wybuchu nastąpiło jedynie rozluźnienie skał. Musi się zawsze dążyć do tego, aby rozrzućenie odłamów ograniczało się na jak najmniejszą przestrzeń.

§ 27.

Miny wiercone, przygotowane do strzału należy przykryć faszynami, workami piasku, gałęziami itd., ułożonemi pojedynczo, a ewentualnie stosownie do siły naboju także na krzyż w kilku warstwach po nad sobą, a to w tym celu, aby zapobiedz rozrzućeniu odłamów; nakrycia tego nie można nigdy obciążać kamieniami.

§ 28.

Lont przy każdym strzale musi być tak długi, aby zapewniony był dostateczny czas palenia się, w ciągu którego ludzie zajęci podpalaniem mogliby się schronić.

§ 29.

Po przygotowaniu miny wierconej do strzału winien wyznaczony w tym celu dozorca dać przepisany znak, a robotnicy mają się oddalić do schronisk (warni), które należy naprzód wskazać. Dopiero wówczas można podpać miny.

Przy strzałach komorowych można dopiero po upływie 15 minut nabić ponownie wywiercony otwór.

Jeżeli poszczególne strzały zawiodły, natenczas nie wolno opuszczać schronisk przed upływem kwadransa. Strzały, które zawiodły, należy oznaczyć jako takie.

§ 30.

Przy użyciu podpalania elektrycznego winien podkopnik, który nabija strzały tudzież zakłada i łączy przewody drutowe, nosić przy sobie korbę maszynki służącej do zapalania i założyć ją na wał korbowy dopiero bezpośrednio przed odpaleniem strzałów. Zaraz po zapaleniu należy wyłączyć druty przewodnie w sposób zupełnie bezpieczny.

§ 31.

Jeżeli kamieniołomy leżą w pobliżu komunikacji publicznych, natenczas winna władza przemysłowa, stosownie do istniejących warunków lokalnych, po porozumieniu się z odnośnemi, w danym razie właściwemi władzami, postarać się o odpowiednie zamknięcie dotyczących komunikacji w czasie rozsadań.

Przytem należy dokładnie oznaczyć punkty końcowe przestrzeni, która ma być zamknięta.

§ 32.

Jeżeli rozechodzi się o zamknięcie dróg, natenczas winni dwaj robotnicy z czerwonymi chorągiewkami iść przed rozpoczęciem rozsadzania od środka przestrzeni, która ma być zamknięta, ku obu jej punktom końcowym i wzywać przechodniów do szybkiego opuszczenia drogi a po zupełnem opróżnieniu przestrzeni dać umówione sygnały kierownikowi rozsadań. Te posterunki strażnicze winny tak długo pozostać na końcowych punktach przestrzeni zamkniętej, dopóki nie sygnalizowano ukończenia rozsadań.

Także w kopalniach, nie leżących przy komunikacjach publicznych, należy zapowiadać rozsadzanie za pomocą odpowiednich sygnałów głosowych, aby osoby, znajdujące się w pobliżu kopalni, mogły się dość wcześniej oddalić. Znaczenie tych sygnałów głosowych należy objaśnić za pomocą wpadających w oczy i trwałe tablic ostrzegawczych, umieszczonych przy drogach dostępowych.

§ 33.

Władza przemysłowa winna oznaczyć porę rozsądzań stosownie do rozległości przedsiębiorstwa i stosunków komunikacyjnych w okolicy kamieniołomu. Przytem należy zawsze dbać o to, aby komunikacje publiczne nie były zamykane dłużej, jak przez kwadrans bez przerwy.

§ 34.

Do rozsądzań, to jest do nabijania, owałowania i zapalania min, można używać jedynie nader doświadczonych i pewnych robotników.

Robotników zajętych przy minach należy zawsze utrzymywać w ewidencji w osobnym spisie, który ma być złożony w dostępnym miejscu przedsiębiorstwa.

Osobne przepisy dla ochrony życia i zdrowia robotników.

§ 35.

Miejsca robocze na spodzie łomu (kopalni) i na terasach należy tak założyć i urządzić, aby zajęci tam robotnicy byli zabezpieczeni przed staczeniem się materiału.

§ 36.

Drogi do przewozu i tory należy zakładać w odpowiedniej odległości od brzegów skarp. Drogi, prowadzące w kopalni do miejsc roboczych, nie mogą być założone na terenie, który może osuwać się. Na stromych brzegach i mostach należy je zabezpieczyć poręczami lub linami. Należy unikać zbyt silnych spadzistości i nagłych zmian spadku tudzież gwałtownych krzywizn.

Na torach, przechodzących blisko miejsc roboczych lub obok urwisk, tudzież na torach, które nie znajdują się w położeniu utwierdzonym i bezpiecznym, można toczyć wózki w ogóle tylko w taki sposób, aby każdej chwili można je było zaraz zatrzymać.

§ 37.

Ruch wózków własnym ciężarem może mieć miejsce tylko wówczas, jeżeli one zaopatrzone są hamulcami, dającymi się łatwo użyć i działającymi bezpiecznie; wózki, przy których można hamulec wprawiać w ruch z samego wózka, muszą być zaopatrzone w pomost do stania.

Wózki odstawione należy zabezpieczyć przed stoczeniem się przez przyciągnięcie hamulców lub podłożenie kłoców hamulcowych.

Sprzęganie wózków nie może być nigdy przedsięwzięte w czasie jazdy.

§ 38.

Wózki do przechylania muszą być zaopatrzone w bezpieczne zamknięcia, dające się obsługiwać bez niebezpieczeństwa.

§ 39.

Zwrotnice i pomosty do przesuwania muszą mieć odpowiednie urządzenia, pozwalające ustalenia ich w właściwym położeniu.

§ 40.

Przełazne pomosty do zsuwania materiału muszą być odpowiednio silnie zbudowane i podobnie jak inne równie pochyłe, przeznaczone do transportu wydobytego materiału, urządzone w ten sposób, aby zsuwane kawałki materiału nie przewracały się i aby wypadanie lub wyskakiwanie ich nie mogło mieć miejsca.

§ 41.

Użycie pomostów wiszących dopuszczalne jest jedynie wyjątkowo w kamieniołomach, a to przy skałach wypróbowanych i stałych i tylko wówczas, jeżeli pomosty mają bezpieczną konstrukcję i bezpieczne przytwierdzenie.

Maksymalną ilość robotników, których można dopuścić na rusztowanie wiszące, i najniższą dozwoloną grubość lin należy zaznaczyć na rusztowaniach wiszących w sposób trwały i czytelny.

Każda dźwigarka musi być zaopatrzona w zapadkę i hamulec, a każdy tryb zębaty musi być przykryty pokrywami ochronnymi.

Każde rusztowanie wiszące należy przez odpowiednie urządzenia zabezpieczyć przed kołysaniem się.

§ 42.

Żorawie i dźwigarki należy opatrzyć zapadkami i taśmami hamulcowymi lub innymi urządzeniami do hamowania, działającymi bezpiecznie. Jeżeli ciężar ma być spuszczały o własnej sile, natenczas należy, w razie istnienia dwojakiego biegu, umieścić zapadkę, zapobiegającą automatycznemu włączaniu się biegu szybkiego.

Żorawie przesuwane, na których mieści się ich obsługa, powinny mieć odpowiednio pewne i zabezpieczone pomosty lub galerye, chroniące ludzi i materiał przed spadnięciem. Wszystkie dostępne tryby kół zębatych należy zakryć.

Na każdym żorawiu należy wyraźnie zaznaczyć jego wytrzymałość w kilogramach.

Wytrzymałość i bezpieczne funkcjonowanie wszystkich, w użyciu będących części składowych tych maszyn dźwigających powinno się badać co najmniej raz na rok, przyczem zastosować należy do żoraw, służących do podnoszenia ciężarów do 25 ton włącznie, obciążenie próbne wyższe

o 25 procent, podczas gdy obciążenie próbne zora-
wiałoby o wyższej wytrzymałości wynosić ma o 10 pro-
cent więcej niż ciężar użyteczny. Przeprowadzenie
prób należy wciągać do zapisków.

§ 43.

Pochylnie należy przy pomocy odpowiednich
urządzeń, wózków podkładowych, zamków na po-
chylniach, podwójnych lin, przyrządów chwytają-
cych itd. urządzeń w ten sposób, aby osoby znajdu-
jące się u dołu nie mogły być zagrożone przez sta-
czające się wózki. Przyrządy do hamowania winny
być tak urządzone, aby hamulec w stanie spoczynku
był zamknięty, a dopiero przy rozpoczęciu jazdy
musiał być otwierany (hamulec do popuszczania).

§ 44.

Drabiny drewniane powinny być sporządzone
z materiału zdrowego i wytrzymałego; szczeble
mają być wprawione nieruchomo do drągów dra-
biny; deszczułki lub listwy przybite gwoździami nie
mogą służyć jako stopnie.

Drabiny będące w użyciu należy tak ustawiać,
aby szczeble dość daleko odstawały od ścian.

§ 45.

Jeżeli robotnicy pracują na brzegu stromego
urwiska lub na stromych skarpach, natenczas muszą
być przywiązani linami lub co najmniej mieć do
rozporządzenia linę bezpieczeństwa w takiej odle-
głości, by mogli jej się chwycić. Liny, służące do
umocowania, muszą być bezpiecznie przytwierdzone.

§ 46.

Robotników, którym z powodu ich zajęcia
grozi możliwość uszkodzenia oczu przez odłamki,
należy zaopatrzyć w okulary lub daszki ochronne.
Dla zabezpieczenia innych robotników powinny być
w razie potrzeby urządzone ściany lub sieci
ochronne.

§ 47.

Przy każdym przedsiębiorstwie, zatrudniającem
pięciu lub więcej robotników, musi istnieć schro-
nisko, obejmujące przynajmniej leże i urządzenie
do mycia się. Jeżeli przedsiębiorstwo utrzymuje się
w ruchu także podczas miesięcy zimowych, naten-
czas należy schronisko to urządzać tak, aby mogło
być ogrzewane.

§ 48.

W każdym przedsiębiorstwie muszą znajdować
się środki potrzebne do niesienia pierwszej pomocy
(opatrunki, środki do zatamowania krwi, do pokrze-
pienia, dezynfekcji itd. tudzież środki transportowe);

organy nadzorcze i pewna część robotników musi
być obznajomiona z ich użyciem.

§ 49.

W każdym przedsiębiorstwie należy postarać
się o to, aby woda do picia i do mycia była pod ręką.

§ 50.

W każdym przedsiębiorstwie powinny być
urządzone odpowiednie wychodki z uwzględnieniem
liczby zatrudnionych tam osób.

§ 51.

W czasie gęstej mgły należy zastanowić roboty
odkrywcze i wydobywcze.

§ 52.

Osób, o których wiadomo, iż cierpią na pa-
daczkę, kurcze, przemijające napady nieprzyto-
mności, zawrót głowy, głuchotę lub na inne słabości
albo wady cielesne w tym stopniu, iż wskutek tego by-
łyby narażone na szczególne niebezpieczeństwo przy
robotach przedsiębioranych w miejscach wydobywa-
nia materiału, nie można używać do robót tego
rodzaju. Pijanych należy w ogóle usunąć od pracy.
Kobiet wysoce brzemiennych nie można zatrudniać.

§ 53.

W razie jeżeli w przedsiębiorstwie zdarzy się
wypadek, należy zaraz postarać się o pomoc le-
karską.

§ 54.

Właściciel przedsiębiorstwa lub osoba, wyzna-
czona przez niego w tym celu, winni codziennie
obejść miejsca robocze przed każdorazowym rozpo-
częciem robót, a nadto po odwilży i po deszczu,
tudzież gdy zaczną się mrozy, dalej po większych
rozsadzaniach, a wreszcie przed ponownem podję-
ciem przedsiębiorstwa po dłuższej przerwie, i to
w razie potrzeby kilkakrotnie; jeżeli zachodzi obawa
zwalenia się skał należy natychmiast zarządzić po-
trzebne środki zapobiegawcze a ewentualnie zasta-
nowić ruch w miejscach zagrożonych.

Postanowienia końcowe.

§ 55.

W kilku stosownych i łatwo dostępnych miej-
scach kopalni należy przybić trwale krótki wyciąg,
obejmujący najważniejsze postanowienia tego rozpo-
rządzenia tudzież rozporządzeń powołanych w § 22.
Wyciąg ten obejmować ma w szczególności posta-
nowienia §§ 6., 14., 19., 29., 30., 36., 37., 45.,
51. i 53. niniejszego rozporządzenia, tudzież §§ 54.,

55., 58., 59., 64., 65., 66., 68., 108., 109., 110., 111., 112., 113. i 115. rozporządzenia ministerjalnego z dnia 2. lipca 1877., Dz. u. p. Nr. 68., w brzmieniu rozporządzenia ministerjalnego z dnia 22. września 1883., Dz. u. p. Nr. 156., § 7. rozporządzenia ministerjalnego z dnia 19. maja 1899., Dz. u. p. Nr. 95., wreszcie §. 3, rozporządzenia ministerjalnego z dnia 19. maja 1899., Dz. u. p. Nr. 96. Każdemu robotnikowi przyjętemu do pracy należy osobno zwrócić uwagę na to ogłoszenie.

§ 56.

Postanowienia rozporządzenia tego mają zastosowanie do przedsiębiorstw na powierzchni, określonych w § 1. niniejszego rozporządzenia i to zarówno do tych, które już istnieją, jak i tych które mają być dopiero urządzone (na nowo założone lub zmienione), z tem ograniczeniem, iż takie postanowienia rozporządzenia tego, które wymagają zmiany urzędzeń w przedsiębiorstwach już prawomocnie koncesyonowanych, mają być stosowane tylko o tyle, o ile im nie sprzeciwiają się ewentualne prawa, nabyte w danym razie wskutek koncesyi.

§ 57.

Przekroczenia niniejszego rozporządzenia karane będą, o ile nie podpadają pod postanowienia powszechnych ustaw karnych lub postanowienia ordynacyi przemysłowej, w myśl rozporządzenia ministerjalnego z dnia 30. września 1857., Dz. u. p. Nr. 93., grzywnami od 2 do 200 koron lub aresztem od 6. godzin do 14 dni.

§ 58.

Rozporządzenie niniejsze nabiera zaraz mocy obowiązującej.

Bienerth wlr.

Fiedler wlr.

117.

Rozporządzenie Ministerstwa skarbu z dnia 12. czerwca 1908,

którem w wykonaniu artykułu X., l. 3. ustawy z dnia 25. października 1896., Dz. u. p. Nr. 220., ustanawia się na rok 1908. wysokość opustu z podatku gruntowego i budynkowego, tudzież sumę ogólną podatku zarobkowego i stopę podatkową dla przedsiębiorstw, obowiązanych do publicznego składania rachunków, a wymienionych w § 100., ustęp 1. i 5. przytoczonej ustawy.

W wykonaniu artykułów IV. do XI. ustawy z dnia 25. października 1896., Dz. u. p. Nr. 220. o bezpośrednich podatkach osobistych, postanawia się, że opust z podatku gruntowego na rok 1908. wynosić ma piętnaście procent, a opust z podatku budynkowego — z wyjątkiem pięcioprocentowego podatku od dochodu z budynków czasowo wolnych od podatku — dwanaście i pół procent.

Indywidualny rozkład opustu w podatkach realnych uskuteczniiony będzie według postanowień rozporządzenia Ministerstwa skarbu z dnia 15. grudnia 1897., Dz. u. p. Nr. 297.

Opust z powszechnego podatku zarobkowego wynosić ma i na rok 1908. dwadzieścia pięć procent tej kwoty, którą wzięto za podstawę przy obliczeniu ogólnej sumy podatku zarobkowego (artykuł VIII., § 11. ustawy z dnia 25. października 1896., Dz. u. p. Nr. 220.). Opust ten wzięto już w całości w rachubę przy ustanowieniu ogólnej sumy podatku zarobkowego, oznaczonej na okres rozkładu 1908/1909, w myśl § 11. powołanej ustawy na 36,632.889 K 26 h.

Stopę opodatkowania przedsiębiorstw, określonych w § 100., ustępie 1. i 5. ustawy powyższej a obowiązanych do publicznego składania rachunków, ustanawia się na rok 1908. na dziesięć od sta dochodu, podlegającego opodatkowaniu.

Korytowski wlr.

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Część LVII. — Wydana i rozestana dnia 1. lipca 1908.

Treść: № 118. Ustawa skarbowa na rok 1908.

118.

Ustawa skarbowa na rok 1908. z dnia 29. czerwca 1908.

Za zgodą obu Izb Rady państwa postanawiam co następuje:

Artykuł I.

Ogół wydatków państwowych na rok 1908. ustanawia się w sumie 2.148,913.254 K.

Artykuł II.

Szczegółowy sposób użycia oraz sumy etatowe, wyznaczone dla poszczególnych gałęzi administracji objęte są pierwszą częścią umieszczonego poniżej preliminarza państwowego.

Kredytów, wyznaczonych według poszczególnych rozdziałów, tytułów, paragrafów i cyfrowo rozdzielonych ustępów paragrafów niniejszego preliminarza państwowego, można użyć tylko na cele, podane w odnośnych rozdziałach, tytułach, paragrafach i ustępach paragrafów, i to oddzielnie na potrzeby zwyczajne (czy to z jednorocznym, czy z dwuletnim czasem użycia) a osobno na potrzeby nadzwyczajne.

Artykuł III.

Na pokrycie wydatków państwowych, wyznaczonych w artykule I., przeznaczają się dochody z po-

datków bezpośrednich i opłat pośrednich tudzież z innych gałęzi dochodów państwa, ustalone w drugiej części umieszczonego poniżej preliminarza państwowego na sumę 2.149,022.233 K.

Artykuł IV.

Dla uzyskania ustalonej w artykule III. sumy dochodów państwowych należy pobierać podatki bezpośrednie i opłaty pośrednie według istniejących przepisów.

Artykuł V.

Kredyty, wyznaczone do wydatkowania na rok 1908. a do końca tego roku albo wcale nieużyte albo użyte tylko niezupełnie, gasną z końcem grudnia 1908.

Wyjęte z pod tego postanowienia są sumy, przeznaczone na pokrycie stałych poborów służbowych jakoto: płac, emerytur itd. lub na dopełnienie takich świadczeń, które polegają na pewnym tytule prawnym, jak odsetki od długu państwa itd.; kwot tych można użyć aż do upływu czasu przedawnienia.

Również wyjęte są z pod powyższego postanowienia wszystkie kredyty nadzwyczajne oraz te kredyty zwyczajne, dla których w części pierwszej umieszczonego poniżej preliminarza wyznaczono czas użycia do końca grudnia 1909; z kredytami tymi należy jednak, o ile one nie będą użyte w roku 1908., postąpić tak, jak gdyby dozwolono ich w preliminarzu z roku 1909., a tem samem także należy je wstawić w rachunek na poczet tego ostatniego roku.

Artykuł VI.

Kredytów (kwot), wymienionych poniżej, można użyć jeszcze do końca grudnia 1908.; o ile kredytów (kwot) tych nie wyczerpano do końca roku 1907., należy postąpić z nimi tak, jak gdyby były wyznaczone w preliminarzu na rok 1908.

A. W etacie Ministerstwa spraw wewnętrznych.

1. Kwota, wyznaczona w rozporządzeniu cesarskiem z dnia 29. grudnia 1904., Dz. u. p. Nr. 163., na rok 1904. pod tytułem 3., § 3., pozycya 4., jako kwota kosztów budowy i wewnętrznego urządzenia budynku urzędowego w XV. dzielnicy Wiednia (2. rata), a przedłużona ustawą z dnia 29. lipca 1907., Dz. u. p. Nr. 176., do końca grudnia 1907. 140.000 K.

Kwoty, wyznaczone w myśl §§ 6. i 7. ustawy z dnia 21. grudnia 1905., Dz. u. p. Nr. 196., na rok 1905., a przedłużone ustawą z dnia 29. lipca 1907., Dz. u. p. Nr. 176. (punkt E), do końca grudnia 1907., a mianowicie:

2. tytuł 5., § 8., pozycya 1., dodatek państwowy na poprawienie drogi prowadzącej z Decani do St. Antonio tak, aby nadawała się do jazdy, i na budowę mostu na potoku Martesin, powiat polityczny Capodistria 3.000 K;

3. tytuł 5., § 8., pozycya 4., dodatek państwowy na ukończenie drogi gminnej, prowadzącej z Ronziny do Kambreski, powiat polityczny Gorycya 5.000 K;

4. tytuł 5., § 13., pozycya 5., na przełożenie stromej kawałka przemyskiego gościńca państwowego w kilometrze 189 do 190, powiat polityczny Krosno (2. rata) 23.000 K;

5. tytuł 6., § 7., pozycya 2., dodatek państwowy na uregulowanie Steiner Feistritz pomiędzy Duplicą a ujściem do Sawy (2. rata) 30.000 K;

6. tytuł 7., § 1., pozycya 1., część kosztów na budowę nowego budynku urzędowego w XV. dzielnicy Wiednia (3. rata) 26.952 K.

B. W etacie Ministerstwa wyznań i oświaty.

1. Kwota, wyznaczona w cesarskiem rozporządzeniu z dnia 29. grudnia 1904., Dz. u. p. Nr. 163., na rok 1904., pod tytułem 13., § 4., na budowy i kupno realności celem pomieszczenia instytutu fizyologicznego niemieckiego uniwersytetu w Pradze (4. i ostatnia rata), a przedłużona ustawą z dnia 29. lipca 1907., Dz. u. p. Nr. 176., do końca grudnia 1907. 100.000 K.

Kwoty, wyznaczone w myśl §§ 6. i 7. ustawy z dnia 21. grudnia 1905., Dz. u. p. Nr. 196., na rok 1905., a przedłużone ustawą z dnia 29. lipca 1907., Dz. u. p. Nr. 176., (punkt E), do końca grudnia 1907., a mianowicie:

2. tytuł 8., § 9., na budowę nowego budynku dla muzeum archeologicznego w Splecie (5. rata) 10.000 K;

3. tytuł 14., § 2., na pomieszczenia państwowej szkoły realnej w Tarnowie (4. i ostatnia rata) 10.000 K.

C. W etacie Ministerstwa handlu.

Kwota wyznaczona w myśl §§ 6. i 7. ustawy z dnia 21. grudnia 1905., Dz. u. p. Nr. 196., na rok 1905. pod tytułem 12., § 7., punkt d), jako kosztu urządzenia pawilonu pocztowego na dworcu kolejowym w Attnang—Puchheim, a przedłużona ustawą z dnia 29. lipca 1907., Dz. u. p. Nr. 176. (punkt E), do końca grudnia 1907. . . 40.000 K.

D. W etacie Ministerstwa kolei żelaznych.

1. Kwota, wyznaczona na rok 1904. w cesarskiem rozporządzeniu z dnia 29. grudnia 1904., Dz. u. p. Nr. 163., pod tytułem 6., § 10., na inwestycje i inne nadzwyczajne wydatki z powodu objęcia ruchu kolei lokalnej Celje—Wolany, a przedłużona ustawą z dnia 29. lipca 1907., Dz. u. p. Nr. 176., do końca grudnia 1907. 375.000 K;

2. Kwota, wyznaczona w myśl §§ 6. i 7. ustawy z dnia 21. grudnia 1905., Dz. u. p. Nr. 196., na rok 1905. pod tytułem 6., § 10., na poprawienie wód zasilających, a przedłużona ustawą z dnia 29. lipca 1907., Dz. u. p. Nr. 176. (punkt E) do końca grudnia 1907. 249.000 K.

E. Kwoty, wymienione w § 7. ustawy z dnia 28. grudnia 1906., Dz. u. p. Nr. 257.

Nadto mogą być użyte aż do końca grudnia 1908. następujące kredyty, dozwolone ustawą z dnia 6. czerwca 1901., Dz. u. p. Nr. 63., w szczególności kredyty w kwocie 2.102.000 K i 540.000 K, dozwolone na lata 1901 i 1902 pod pozycją 10., kredyt w kwocie 2.000.000 K, dozwolony na rok 1903. pod pozycją 7., kredyty w kwocie 3.000.000 K, 11.474.000 K, 19.554.000 K i 2.078.000 K, dozwolone na rok 1904. pod pozycjami 7., 12., 14. i 17. oraz kredyty w kwocie 2.000.000 K,

2,800.000 K, 11,474.000 K, 2,578.000 K, 19,554.000 K, 2,634.000 K, 2,078.000 K i 1,550.000 K, dozwolone na rok 1905. pod pozycjami 7., 11., 12., 13., 14., 15., 17. i 19

Również użyć można do końca grudnia 1908. kredytu w kwocie 180.000 K dozwolonego ustawą z dnia 8. marca 1907., Dz. u. p. Nr. 75., artykuł II. na rok 1907. celem wygotowania projektu na linię kolei żelaznej z Jasła do Koniecznej.

Rozporządzenie kredytami, wymienionymi pod lit. A, pozycya 2. do 5. włącznie, w etacie Ministerstwa spraw wewnętrznych, przekazuje się Ministerstwu robót publicznych. Na Ministerstwo robót publicznych przechodzi również prawo rozporządzenia kredytami z dwuletnim czasem użycia, należącymi obecnie do wydziału tego Ministerstwa, dozwolonymi na rok 1907. a jeszcze nie wyczerpanymi oraz równorzędnymi kredytami, przedłużonymi pod lit. E.

Zezwala się, by w roku 1908. pomiędzy przyznanymi zarządowi kolei państwowych kredytami, objętymi liczbami pozycji 12. do 20. programu budowlanego i inwestycyjnego, zatwierdzonego ustawą z dnia 6. czerwca 1901., Dz. u. p. Nr. 63., dokonywano zamiany co do nie zużytych jeszcze reszt.

Dalej zezwala się wyjątkowo na rok 1908., aby w rozdziale „Ministerstwo robót publicznych“

dokonywano zamiany zarówno w zakresie każdego poszczególnego tytułu, jak i pomiędzy pojedynczymi tytułami.

Artykuł VII.

Co do użycia ewentualnych nadwyżek obrotowych z roku 1908., o ile nie użyje się ich na umorzenie kapitałów długu państwowego, należy przedłożyć Radzie państwa projekt ustawy najpóźniej do końca roku 1909.

Artykuł VIII.

Wykonanie tej ustawy, która z dniem ogłoszenia nabiera mocy obowiązującej, poruczam Memu Ministrowi skarbu.

Bad Ischl, dnia 29. czerwca 1908.

Franciszek Józef wkr.

Beck wkr.

Korytowski wkr.

Marchet wkr.

Prade wkr.

Ebenhoch wkr.

Prášek wkr.

Klein wkr.

Bienerth wkr.

Derschatta wkr.

Fiedler wkr.

Gessmann wkr.

Abrahamowicz wkr.

Georgi wkr.

Preliminarz państwowy

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych na rok 1908.

Część pierwsza. — Zapotrzebowanie.

Rozdział	Tytuł	Paragraf	Wydatki państwowe			S u m a
			zwyyczajne		nadzwyczajne	
			z dozwoleniem użycia aż do końca grudnia			
			1908	1909	1909	
w k o r o n a c h						
1			I. Dwór cesarski			11,300.000
				11,300.000		11,300.000
2			II. Kancelarya gabinetowa Najjaśn. Pana 50%			176.531
			176.531			176.531
3			III. Rada państwa.			
1			Izba panów			144.080
			144.080			144.080
2	1		Izba posłów			3,019.700
			3,019.700			3,019.700
2			Sporządzenie generalnego indeksu do protokołów stenograficznych Izby posłów (3. rata)			9.200
					9.200	9.200
3			Wydatki wspólne obu Izb Rady państwa			374.800
			374.800	16.000		390.800
4			Delegacye			93.960
			93.960			93.960
5			Komisya kontroli długu państwa			22.560
			22.560			22.540
6			Budowa gmachu parlamentarnego			55.000
					55.000	55.000
			Suma ogólna (Rozdział 3.)			3,655.080
			3,655.080	16.000	64.200	3,735.280
4			IV. Trybunał państwa			65.864
			65.864	1.600		67.464
5			V. Rada Ministrów i Trybunał administracyjny.			
			Rada Ministrów:			
1			Prezdyum Rady Ministrów			641.422
			641.422	13.400		654.822
2			Fundusz dyspozycyjny			200.000
			200.000			200.000
3			Koszta dzienników urzędowych			1,969.440
			1,969.440			1,696.440
4			Biuro korespondencyi telegraficznych			709.230
			709.230			709.230
			Suma (Tytuł 1.)			3,520.092
			3,520.092	13.400		3,533.492
2			Trybunał administracyjny			809.502
			809.502	8.800		818.302
			Suma ogólna (Rozdział 5.)			4,329.594
			4,329.594	22.200		4,351.794
6			VI. Udział w wydatkach na sprawy wspólne.			
1			Nadwyżki przychodów celnych			120,810.000
			120,810.000			120,810.000
2			Udział w pokryciu wydatków wspólnych			158,955.654
			158,955.654			158,955.654
3			Udział w nadzwyczajnych wydatkach wojskowych na potrzeby wojska, stojącego w Bośni i Hercegowinie tudzież na obszarze Limu			4,953.168
					4,953.168	4,953.168
			Suma ogólna (Rozdział 6.)			120,810.000
			120,810.000	158,955.654	4,953.168	284,718.822

Rozdział	Tytuł	Paragraf	zwyczajne		nadzwyczajne	Suma
			z dozwoleniem użycia aż do końca grudnia			
			1908	1909	1909	
w k o r o n a c h						
7	VII. Ministerstwo spraw wewnętrznych.					
	1	Urząd centralny.				
	1	Kierownictwo naczelne	1,864.500	32.900		1,897.400
	2	Koszta ochrony wychodźców			130.000	130.000
	3	Koszta statystyki wypadków (2. rata)			40.000	40.000
	4	Koszta przeprowadzenia ustawy o ubezpieczeniu pensyjnym funkcjonariuszy (2. rata)			5.000	5.000
	5	Zwrotna zaliczka na pierwsze urządzenie Zakładu pensyjnego			25.000	25.000
	6	Koszta Dziennika ustaw państwa	186.370	900		187.270
	7	Służba archiwalna i biblioteczna	108.350			108.350
		Suma (Tytuł 1.)	2,159.220	33.800	200.000	2,393.020
	2	Zarząd polityczny.				
	1	Zarząd polityczny w poszczególnych krajach	21,674.980			21,674.980
	2	Austria poniżej Anizy.				
		1. Wewnętrzne urządzenie Instytutu seroterapeutycznego w Wiedniu (1. rata)			30.000	30.000
		2. Wewnętrzne urządzenie Powszechnego Zakładu badania środków żywności w Wiedniu (1. rata)			30.000	30.000
	3	Styrya.				
		Wydutki z powodu założenia archiwum w Gracu (2. rata)			1.200	1.200
	4	Tyrol Vorarlberg.				
		Wewnętrzne urządzenie i naukowe środki pomocnicze dla Powszechnego Zakładu badania środków żywności w Insbruku			16.000	16.000
	5	Czechy.				
		Wewnętrzne urządzenie i dostarczenie przyrządów do oświetlenia dla Starostwa powiatowego w Libercu (1. rata)			5.000	5.000
		Zniesienie	21,674.980		82.200	21,757.180

Rozdział	Tytuł	Paragraf	Wydatki państwowe	zwyczajne		nadzwyczajne	S u m a
				z dozwoleniem użycia aż do końca grudnia			
				1908	1909	1909	
				w k o r o n a c h			
			Przeniesienie	21,674.980	82.200	21,757.180
7	2	6	Kredyty ryczałtowe.				
			1. Nabycie samochodów służbowych			43.000	43.000
			2. Pierwsze urządzenie politycznych władz powiatowych, które mają być nowo utworzone			7.000	7.000
		7	Wydatki z powodu epidemii	1,000.000	1,000.000
			Suma (Tytuł 2.)	22,674.980	132.200	22,807.180
	3		Bezpieczeństwo publiczne:				
		1	Wydatki policji państwowej	240.000	240.000
		2	Bezpieczeństwo publiczne w poszczególnych krajach	17,769.157	149.177	17,918.334
		3	Austria poniżej Anizy.				
			1. Na adaptację lokalności straży bezpieczeństwa w dawnym budynku urzędowym pocztowych kas oszczędności w Wiedniu			2.000	2.000
			2. Wewnętrzne urządzenie lokalności komisariatu policyjnego Brigittenau w nowym budynku urzędowym (2. rata)			4.000	4.000
			3. Przełożenie policyjnej sieci telegraficznej i telefonicznej w Wiedniu, celem zabezpieczenia przed przewodami prądów o silnem napięciu (2. rata)			40.000	40.000
		4	Karyntya:				
			Roboty około budynku urzędowego granicznego komisariatu policyjnego w Pontafel (1. rata)			2.190	2.190
		5	Pobrzeże:				
			Koszta zakupów z powodu wyposażenia urzędu meldunkowego w Tryście (2. rata)			2.000	2.000
		6	Czechy:				
			Przedłużenie względnie przełożenie linii telegraficznych i telefonicznych, nabycie przyrządów itd.			3.575	3.575
		7	Dalmacja:				
			Nadzwyczajne wydatki policyjne			8.000	8.000
			Suma (Tytuł 3.)	18,009.157	149.177	61.765	18,220.099

Rozdział	Tytuł	Paragraf	Wydatki państwowe			Suma
			zwyczajne		nadzwyczajne	
			z дозволением użycia aż do końca grudnia			
			1908	1909	1909	
w k o r o n a c h						
7	4		Utrzymanie budynków i potrzeby domowe, tudzież roboty budowlane administracji politycznej i państwowej służby budowniczej.			
	1		Utrzymanie budynków i potrzeby domowe	301.026		301.026
	2		Roboty budowlane		68.898	68.898
			Sume (Tytuł 4.)	301.026	68.898	369.924
5			Nowe budowle.			
	1		Austria poniżej Anizy.			
			1. Budowa budynku urzędowego w St. Pölten (1. rata)		25.830	25.830
			2. Nabycie budynku celera umieszczenia urzędów państwowych w Badenie (1. rata)		10.010	10.010
			3. Część kosztów na wybudowanie nowego budynku dla pomieszczenia komisaryatu policyjnego Währing (2. rata)		19.626	19.626
			4. Nowy budynek na pomieszczenie komisaryatu policyjnego Brigittenau (3. rata)		220.000	220.000
			5. Nowy budynek na pomieszczenie więzienia policyjnego i biur Dyrekcji policyi w Wiedniu (8. rata)		206.400	206.400
	2		Styrya.			
			Nabycie budynku celem pomieszczenia urzędów państwowych w Pettau (5. i 6. rata)		3.787	3.787
	3		Kraina:			
			Budowa budynku urzędowego w Postojnie (1. i 2. rata)		11.000	11.000
	4		Pobrzeże.			
			1. Nabycie budynku celem pomieszczenia urzędów państwowych w Tolminie (1. rata)		10.800	10.800
			2. Nabycie budynku celem pomieszczenia komisaryatu policyjnego w Pola (2. rata)		21.404	21.404
			3. Dobudowa do skarbowego budynku urzędowego w Gorycyi (3. rata)		44.948	44.948
			4. Nabycie budynku celem umieszczenia urzędów państwowych w Volosca (5. i 6. rata)		21.505	21.505
			Zniesienie		595.310	595.310

Rozdział	Tytuł	Paragraf	Wydatki państwowe			Suma
			zwyczajne		nadzwyczajne	
			z дозволеніем у́жыця а́ж до ко́нца грудніа			
1908	1909	1909	w k o r o n a c h			
			Przeniesienie		595.310	595.310
7	5	5	Tyrol i Vorarlberg.			
			Budowa budynku urzędowego w Landeck (wydatki administracyjne)		2.000	2.000
		6	Czechy.			
			1. Budowa budynku urzędowego w Libercu (wydatki administracyjne)		5.000	5.000
			2. Budowa budynku urzędowego w Żamberku (wydatki administracyjne)		5.565	5.565
			3. Budowa budynku urzędowego w Pilźnie (1. rata)		6.794	6.794
			4. Budowa budynku urzędowego w Chrudimie (1. i 2. rata)		10.934	10.934
			5. Nabycie budynku w Pradze celem pomieszczenia departamentów Namiestnictwa (2. rata)		42.665	42.665
			6. Nabycie budynku celem pomieszczenia urzędów państwowych w Kadaniu (3. i 4. rata)		6.672	6.672
			7. Nabycie budynku w Pradze celem pomieszczenia archiwum Namiestnictwa i oddziału straży bezpieczeństwa dla Małej Strony (6. rata)		31.234	31.234
			8. Nabycie budynku celem pomieszczenia urzędów państwowych w Uściu nad Łabą (9. i 10. rata)		3.005	3.005
7			Morawy			
			1. Budowa budynku urzędowego w Sternbergu (1. i 2. rata)		6.596	6.596
			2. Budowa budynku urzędowego w Morawskim Krumłowie (2. i 3. rata)		4.984	4.984
			3. Nabycie budynku celem pomieszczenia urzędów państwowych w Prościejowie (5. i 6. rata)		5.778	5.778
			4. Nabycie budynku celem pomieszczenia urzędów państwowych w Bernie (12. i 13. rata)		7.180	7.180
		8	Galicja.			
			1. Budowa budynku urzędowego w Żydaczowie (wydatki administracyjne)		1.000	1.000
			2. Nabycie budynku celem pomieszczenia urzędów państwowych w Bóbrce (2. rata)		20.521	20.521
			Zniesienie		755.238	755.238

Rozdział	Tytuł	Paragraf	Wydatki państwowe			Suma		
			zwyczajne		nadzwyczajne			
			z dozwoleniem użycia aż do końca grudnia					
1908	1909	1909	w k o r o n a c h					
					755.238	755.238		
					12.904	12.904		
					8.334	8.334		
					776.476	776.476		
					42,843.357	484.003	1,293.339	44,566.699
			VIII. Ministerstwo obrony krajowej.					
					1,796.881	27.240		1,824.121
						49,752.892	1,998.910	51,751.802
					167.340			167.340
					74.400			74.400
						691.198	2.615	693.813
						23,452.276		23,452.276
					750.000			750.000
					2,788.621	73,923.606	2,001.525	78,713.752
			IX. Ministerstwo wyznań i oświaty.					
			A. Urząd centralny.					
					1,120.616	8.500		1,129.116
							1.800	1.800
					2,863.200			2,863.200
					3,983.816	8.500	1.800	3,994.116

Rozdział	Tytuł	Paragraf	Wydatki państwowe			Suma	
			zwyčajne		nadzwyczajne		
			z дозволеніем уżycіа аз до ко́нца грудніа				
			1908	1909	1909		
w k o r o n a c h							
			Przeniesienie	3,983.816	8.500	1.800	3,994.116
9	2		Galicja:				
			Nabycie budynków i realności celem pomieszczenia zakładów wraz z kosztami administracji budowy, wewnętrznego urzędzenia i przesiedlenia			100.000	100.000
	3		Akademie umiejętności	232.000	4.500		236.500
			Akademia umiejętności w Wiedniu:				
			Adaptacje, roboty budowlane i urządzenie			4.500	4.500
			Subwencje i dotacje			37.500	37.500
			Akademia umiejętności w Krakowie:				
			Subwencje i dotacje			5.000	5.000
4			Centralna komisja statystyczna	285.500	62.900		348.400
5			Państwowy zakład geologiczny	202.100	2.400		204.500
			Subwencje i dotacje			9.000	9.000
6			Centralny zakład dla meteorologii i geodynamiki	126.800	2.000		128.800
			Nabycie budynków i realności celem pomieszczenia zakładów wraz z kosztami administracji budowy, wewnętrznego urzędzenia i przesiedlenia			5.000	5.000
			Adaptacje, roboty budowlane i urządzenie			5.600	5.600
			Subwencje i dotacje			2.000	2.000
7			Komisja austriacka dla europejskiego pomiaru stopnia geograficznego i biuro austriackie dla pomiaru stopnia geograficznego	22.600			22.600
8			Wydatki na cele sztuki i archeologii:				
			a) Na cele sztuki:				
1			Akademia sztuk pięknych we Wiedniu	350.900	12.000		362.900
2			Szkoła grawerów i medalierów w Wiedniu	18.900			18.900
			Adaptacje, roboty budowlane i urządzenie			1.000	1.000
3			Akademia sztuk pięknych w Pradze	143.500	1.000		144.500
4			Akademia sztuk pięknych w Krakowie	95.800	200		96.000
			Koszta administracyjne			900	900
5			Galerya nowoczesna we Wiedniu			20.000	20.000
6			Na popieranie muzyki i literatury	282.644	61.000		343.644
			Subwencje i dotacje			64.850	64.850
7			Stypendya dla artystów, zamówienia dzieł sztuki, zakupno, subwencje dla przedsiębiorstw artystycznych i inne wydatki	56.000	294.500		350.500
			Subwencje i dotacje			71.500	71.500
			Zniesienie	947.744	388.700	138.250	1,474.694

Rozdział	Tytuł	Paragraf	Wydatki państwowe			Suma	
			zwyczajne		nadzwyczajne		
			z дозволенiem użycia aż do końca grudnia				
			1908	1909	1909		
w k o r o n a c h							
			Przeniesienie .	947.744	388.700	138.250	1,474.694
9	8		b) Na cele archeologiczne:				
	8		Centralna komisya dla badania i utrzymania zabytków sztuki i pomników historycznych	105.000			105.000
			Adaptacye, roboty budowlane i urządzenie .			600	600
			Subwencye i dotacye .			10.400	10.400
	9		Konserwacya i restauracya dawnych zabytków budownictwa i sztuki .	6.000	70.000		76.600
			Subwencye i dotacye:				
			Austria poniżej Anizy .			30.000	30.000
			Austria powyżej Anizy .			5.000	5.000
			Solnogród .			10.000	10.000
			Karyntya .			4.000	4.000
			Pobrzeże .			22.000	22.000
			Tyrol i Vorarlberg .			9.750	9.750
			Czechy .			60.000	60.000
			Śląsk .			5.000	5.000
			Galicya i Kraków .			17.000	17.000
			Dalmacya .			41.365	41.365
	10		Austriacki instytut archeologiczny .	102.085	76.700		178.785
			Nabycie budynków i realności celem pomieszczenia zakładów wraz z kosztami administracyi budowy, wewnętrznego urzędzenia i przesiedlenia .			10.000	10.000
			Adaptacye, roboty budowlane i urządzenie .			6.250	6.250
			Subwencye i dotacye .			2.000	2.000
			Suma (Tytuł 8.) .	1,160.829	535.400	371.615	2,067.844
			Suma (Tytuł 1—8.) .	6,013.645	615.700	542.015	7,171.360
			B. Wyznania.				
9			Potrzeby funduszków religijnych.				
	1		Wydatki funduszków .	19,755.000	568.400		20,323.400
			Austria poniżej Anizy:				
			Nowe budowle, przebudowy i dobudowy, tudzież wewnętrzne urządzenie .			10.250	10.250
			Dodatki na budowle .			29.000	29.000
			Zniesienie .	19,755.000	568.400	39.250	20,362.650

Rozdział	Tytuł	Paragraf	Wydatki państwowe			Suma	
			zwyczajne		nadzwyczajne		
			z дозволеніем у́жыця а́ж до ко́нца грудніа				
			1908	1909	1909		
w k o r o n a c h							
			Przeniesienie .	19,755.000	568.400	39.250	20,362.650
9	9	1	Na majątek zakładowy tego funduszu			71.000	71.000
			Do majątku zakładowego tego funduszu			2.000	2.000
			Austria powyżej Anizy:				
			Dodatki na budowę			8.666	8.666
			Styrya:				
			Nowe budowle, przebudowy i dobudowy, tudzież wewnętrzne urządzenie			2.000	2.000
			Dodatki na budowę			2.000	2.000
			Karyntya:				
			Do majątku zakładowego tego funduszu			4.600	4.600
			Kraina:				
			Dodatki na budowę			5.000	5.000
			Gorycya:				
			Dodatki na budowę			4.000	4.000
			Istrya:				
			Dodatki na budowę			700	700
			Tyrol:				
			Nowe budowle, przebudowy i dobudowy, tudzież wewnętrzne urządzenie			5.850	5.850
			Dodatki na budowę			9.000	9.000
			Czechy:				
			Nowe budowle, przebudowy i dobudowy, tudzież wewnętrzne urządzenie			58.976	58.976
			Dodatki			2.000	2.000
			Dodatki na budowę			86.167	86.167
			Na majątek zakładowy tego funduszu			4.500	4.500
			Do majątku zakładowego tego funduszu			3.810	3.810
			Morawy:				
			Nowe budowle, przebudowy i dobudowy, tudzież wewnętrzne urządzenie			6.610	6.610
			Dodatki na budowę			29.000	29.000
			Na majątek zakładowy tego funduszu			120.000	120.000
			Do majątku zakładowego tego funduszu			2.000	2.000
			Zniesienie .	19,755.000	568.400	467.129	20,790.529

Rozdział	Tytuł	Paragraf	Wydatki państwowe			Suma	
			zwyczajne		nadzwyczajne		
			z дозволеніем użyteia aż do końca grudnia				
1908	1909	1909	w k o r o n a c h				
			Przeniesienie .	19,755.000	568.400	467.129	20,790.529
9	9	1	Śląsk:				
			Nowe budowle, przebudowy i dobudowy, tudzież wewnętrzne urządzenie			4.000	4.000
			Galicja:				
			Nowe budowle, przebudowy i dobudowy, tudzież wewnętrzne urządzenie			10.000	10.000
			Dodatki na budowle			10.000	10.000
			Bukowina:				
			Dodatki na budowle			16.900	16.900
			Dalmacja:				
			Nowe budowle, przebudowy i dobudowy, tudzież wewnętrzne urządzenie			220.716	220.719
			Dodatki			32.200	32.200
			Dodatki na budowle			11.000	11.000
			Na majątek zakładowy tego funduszu			44.000	44.000
			Suma (§ 1.) .	19,755.000	568.400	815.945	21,139.345
2			Wydatki lasów funduszowych i domen	1,817.870	18.260		1,836.130
			Nowe budynki i kupno realności			2.820	2.820
			Pomiar, rozgraniczenie i urządzenie przedsiębiorstwa			5.840	5.840
			Uregulowanie i wykup służebności			2.400	2.400
			Inne wydatki nadzwyczajne			3.500	3.500
			Na majątek zakładowy funduszu religijnego:				
			Austria poniżej Anizy:				
			Ukończenie budowy stajni dla krów przy domu robotniczym Nr. 8. w Schlein, koszta ogólne 500 K			250	250
			Budowa nowego mostu obok leśnictwa w Schaufing na drodze funduszowej do Probstwald			600	600
			Austria powyżej Anizy:				
			Nabycie gruntów celem zaokrąglenia posiadłości funduszowych			2.000	2.000
			Na urządzenie dróg do spuszczenia drzewa i dróg pociągowych			10.000	10.000
			Zniesienie .	1,817.870	18.260	27.410	1,863.540

Rozdział	Tytuł	Paragraf	Wydatki państwowe			Suma	
			zwyczajne		nadzwyczajne		
			z дозволеніем ukycia aż do końca grudnia				
1908	1909	1909					
w k o r o n a c h							
			Przeniesienie .	1,817.870	18.270	27.410	1,863.540
9	9	9	Styrya:				
			Dalszy ciąg budowy drogi przez Lassingtal, prowadzącej z Schoif do Rotwald, koszt ogólny 59.000 K (3. rata)			10.000	10.000
			Na pokrycie wydatków cofniętych w roku ubiegłym (ukończenie budowy leśnictwa wraz z budynkiem gospodarczym w Kainach)			5.000	5.000
			Karyntya:				
			Kupno enklaw w celu zaokrąglenia posiadłości funduszowych			3.700	3.700
			Wykupno służebności			10.000	10.000
			Kraina:				
			Budowa drogi w Roterca-Blatnikgraben, koszt ogólny 12.400 K (reszta)			4.400	4.400
			Na pokrycie wydatków, cofniętych w roku ubiegłym (dalszy ciąg budowy drogi do Pokluki)			18.000	18.000
			Budowa transversalnej drogi leśnej na Opatowej Górze (2. rata)			5.000	5.000
			Dodatek konkurencyjny na budowę nowego kościoła parafialnego w Heiligenkreuz przy Landstrass, ogólna kwota 7.000 K (1. rata)			3.500	3.500
			Budowa drogi pociągowej w borze Belca			7.000	7.000
			Przełożenie części drogi od tartaku Fortuna do Trata w borze Mezaka			6.000	6.000
			Galicja:				
			Dalszy ciąg budowy drogi do wywozu drzewa w Jaworzynie, koszt ogólny 32.000 K (2. rata)			15.000	15.000
			Ukończenie budowy mieszkania dla leśniczego wraz z budynkiem pobocznym w Majdanie, koszt ogólny 9.900 K (2. rata)			7.400	7.400
			Budowa nowego mieszkania dla strażnika lasowego wraz z budynkami pobocznymi w Jabach, koszt ogólny 8.200 K (1. rata)			4.200	4.200
			Przerobienie części starej szopy na budynek poboczny przy mieszkaniu leśniczego w Muszynie			1.200	1.200
			Ulepszenie zakładu kąpielowego w Krynicy przez budowę inwestycyjne			250.000	250.000
			Razem (§ 2.) .	1,817.870	18.260	377.810	2,213.940
			Suma (Tytuł 9.) .	21,572.870	586.660	1,193.755	23,353.285

Rozdział	Tytuł	Paragraf	Wydatki państwowe			Suma
			zwyczajne		nadzwyczajne	
			z dozwoleniem użycia aż do końca grudnia			
			1908	1909	1909	
w k o r o n a c h						
9	10		Fundacje i dodatki na potrzeby wyznania katolickiego:			
	1		Fundacje	63.266		63.266
	2		Dodatki	185.817	170.400	356.217
			Austria poniżej Anizy:			
			Roboty budowlane i wewnętrzne urządzenie			75.662
			Austria powyżej Anizy:			
			Roboty budowlane i wewnętrzne urządzenie			8.000
			Dodatki na budowle			8.000
			Solnogród:			
			Roboty budowlane i wewnętrzne urządzenie			5.550
			Dodatki na budowle			4.700
			Styrya:			
			Dodatki			5.785
			Dodatki na budowle			2.000
			Czechy:			
			Roboty budowlane i wewnętrzne urządzenie			16.909
			Dodatki na budowle			11.000
			Morawy:			
			Roboty budowlane i wewnętrzne urządzenie			7.050
			Galicja i Kraków:			
			Roboty budowlane i wewnętrzne urządzenie			5.844
			Suma (Tytuł 10.) .	249.083	170.400	150.500
						569.983
	11		Dodatki na potrzeby wyznania ewangelickiego:			
	1		Najwyższa Rada kościelna ewangelicka	134.000		134.000
	2		Ryczałtowe wsparcie dla kościoła ewangelickiego wyznania augsburskiego i helweckiego	482.600		482.600
			Suma (Tytuł 11.) .	616.600		616.600

Rozdział	Tytuł	Paragraf	Wydatki państwowe			Suma	
			zwyczajne		nadzwyczajne		
			z дозволенiem użycia aż do końca grudnia				
1908	1909	1909	w k o r o n a c h				
			Przeniesienie .	5,445.100	764.900	730.306	6,940.306
9	13	4	Uniwersytety w Pradze	2,925.800	417.800		3,343.600
			Uniwersytet niemiecki:				
			Budowy i kupno realności celem pomieszczenia zakładów wraz z kosztami administracji budowy, urzędzenia wewnętrznego i przesiedlenia			100.000	100.000
			Adaptacje, urządzenie i potrzeby naukowe			95.969	95.969
			Raty i należności poboczne			13.396	13.396
			Dodatki tytułem wynagrodzenia			1.648	1.648
			Potrzeby ryczałtowe			5.000	5.000
			Uniwersytet czeski:				
			Budowy i kupno realności celem pomieszczenia zakładów wraz z kosztami administracji budowy, urzędzenia wewnętrznego i przesiedlenia			100.000	100.000
			Adaptacje, urządzenie i potrzeby naukowe			130.427	130.427
			Raty i należności poboczne			38.000	38.000
			Dodatki tytułem wynagrodzenia			13.902	13.902
			Wydatek wspólny:				
			Budowy i kupno realności celem pomieszczenia zakładów wraz z kosztami administracji budowy, urzędzenia wewnętrznego i przesiedlenia			73.300	73.300
			Adaptacje, urządzenie i potrzeby naukowe			46.325	46.325
			Raty i należności poboczne			140.000	140.000
	5		Uniwersytet we Lwowie	1,090.000	112.100		1.202.100
			Budowy i kupno realności celem pomieszczenia zakładów wraz z kosztami administracji budowy, urzędzenia wewnętrznego i przesiedlenia			7.250	7.250
			Adaptacje, urządzenie i potrzeby naukowe			36.253	36.253
			Dodatki tytułem wynagrodzenia			2.618	2.618
			Zniesienie .	9,460.900	1,294.800	1,534.394	12,290.094

Rozdział	Tytuł	Paragraf	Wydatki państwowe			S u m a	
			zwyczajne		nadzwyczajne		
			z dozwoleniem użycia aż do końca grudnia				
			1908	1909	1909		
w k o r o n a c h							
			Przeniesienie .	9,460.900	1,294.800	1,534.394	12,290.094
9	13	6	Uniwersytet w Krakowie	1,310.700	244.900		1,555.600
			Budowy i kupno realności celem pomieszczenia zakładów wraz z kosztami administracji budowy, urzędnictwa wewnętrznego i przesiedlenia			261.000	261.000
			Adaptacje, urządzenie i potrzeby naukowe			82.709	82.709
			Potrzeby ryczałtowe			20.000	20.000
		7	Uniwersytet w Czerniowcach	431.000	5.000		436.000
			Budowy i kupno realności celem pomieszczenia zakładów wraz z kosztami administracji budowy, urzędnictwa wewnętrznego i przesiedlenia			1.000	1.000
			Adaptacje, urządzenie i potrzeby naukowe			7.800	7.800
		8	Wszystkie uniwersytety	48.300	24.300		72.600
			Adaptacje, urządzenie i potrzeby naukowe			2.165	2.165
			Razem (§§ 1.—8.) .	11,250.900	1,569.000	1,909.068	14,728.968
			Wydziały nie będące w związku z pewnym uniwersytetem:				
		9	Wydział teologiczny, katolicki w Solnogradzie	42.000			42.000
			Adaptacje, urządzenie i potrzeby naukowe			208	208
		10	Wydział teologiczny, katolicki w Ołomuńcu	47.000	900		47.900
			Adaptacje, urządzenie i potrzeby naukowe			1.423	1.423
		11	Wydział teologiczny, ewangelicki we Wiedniu	80.500			80.500
		12	Wydział umiejętności prawnych i politycznych z włoskim językiem wykładowym:				
			Potrzeby ryczałtowe			24.830	24.830
			Razem (§§ 9.—12.) .	169 500	900	26.461	196.861
		13	Wszystkie wydziały teologiczne, katolickie	8.400			8.400

Rozdział	Tytuł	Paragraf	Wydatki państwowe			Suma
			zwyczajne		nadz wyczące	
			z dozwoleniem użycia aż do końca grudnia			
1908	1909	1909	w k o r o n a c h			
			Akademie techniczne:			
9	13	14	Akademia techniczna w Wiedniu	1,142.300	20.900	1,163.200
			Budowy i kupno realności celem pomieszczenia zakładów wraz z kosztami administracji budowy, urządzenia wewnętrznego i przesiedlenia		832.000	832.000
			Adaptacje, urządzenie i potrzeby naukowe		14.712	14.712
	15		Akademia techniczna w Gracu	408.000	2.800	410.800
			Budowy i kupno realności celem pomieszczenia zakładów wraz z kosztami administracji budowy, urządzenia wewnętrznego i przesiedlenia		2.000	2.000
			Adaptacje, urządzenie i potrzeby naukowe		18.400	18.400
	16		Akademie techniczne w Pradze	1,352.300	22.800	1,375.100
			Niemiecka akademie techniczna:			
			Adaptacje, urządzenie i potrzeby naukowe		10.488	10.488
			Potrzeby ryczałtowe na wykończenia budowlane i organiczne		200.000	200.000
			Czeska akademie techniczna:			
			Budowy i kupno realności celem pomieszczenia zakładów wraz z kosztami administracji budowy, urządzenia wewnętrznego i przesiedlenia		300.000	300.000
			Adaptacje, urządzenie i potrzeby naukowe		132.082	132.082
			Raty i należności poboczne		34.760	34.760
			Odszkodowanie na rzecz Czech za zaniechanie prawa używania dawnego kościoła św. Piotra i Pawła (4. rata)		1.000	1.000
			Potrzeby ryczałtowe		10.000	10.000
	17		Akademie techniczne w Bernie	888.200	4.300	892.500
			Niemiecka akademie techniczna:			
			Budowy i kupno realności celem pomieszczenia zakładów wraz z kosztami administracji budowy, urządzenia wewnętrznego i przesiedlenia		240.000	240.000
			Adaptacje, urządzenie i potrzeby naukowe		105.640	105.640
			Zniesienie	3,790.800	50.800	1,901.082
						5,742.682

Rozdział	Tytuł	Paragraf	Wydatki państwowe			Suma	
			zwyczajne		nadzwyczajne		
			z dozwoleniem użycia aż do końca grudnia				
			1908	1909	1909		
w k o r o n a c h							
			Przeniesienie	3,790.800	50.800	1,901.082	5,742.682
9	13	17	Czeska akademja techniczna:				
			Budowy i kupno realności celem pomieszczenia zakładów wraz z kosztami administracji budowy, urzędzenia wewnętrznego i przesiedlenia			600.000	600.000
			Adaptacje, urządzenie i potrzeby naukowe			17.700	17.700
			Potrzeby ryczałtowe			40.000	40.000
	18		Akademja techniczna we Lwowie	567.200	10.000		577.200
			Budowy i kupno realności celem pomieszczenia zakładów wraz z kosztami administracji budowy, urzędzenia wewnętrznego i przesiedlenia			4.000	4.000
			Adaptacje, urządzenie i potrzeby naukowe			48.029	48.029
			Koszta administracyjne			3.500	3.500
	19		Wszystkie akademje techniczne	2.100			2.100
			Razem (§§ 14.—19.)	4,360.100	60.800	2,614.311	7,035.211
	20		Akademja rolnicza w Wiedniu	514.900	5.400		520.300
			Budowy i kupno realności celem pomieszczenia zakładów wraz z kosztami administracji budowy, urzędzenia wewnętrznego i przesiedlenia			100.000	100.000
			Adaptacje, urządzenie i potrzeby naukowe			15.100	15.100
			Raty i należności poboczne			14.081	14.081
			Razem (§ 20.)	514.900	5.400	129.181	649.481
	21		Akademja weterynarska we Lwowie	133.200	4.000		137.200
			Adaptacje, urządzenie i potrzeby naukowe			3.500	3.500
			Razem (§ 21.)	133.200	4.000	3.500	140.700

Rozdział	Tytuł	Paragraf	Wydatki państwowe			Suma	
			zwyčajne		nadzwyczajne		
			z dozwoleniem użycia aż do końca grudnia				
1908	1909	1909					
w k o r o n a c h							
9	13	22	Wydatki wspólne na akademie techniczne i akademie rolniczą	700	11.700	12.400
			Wszystkie szkoły wyższe:				
		23	Na wykształcenie sił nauczycielskich dla szkół wyższych	84.000	84.000
		24	Wsparcia dla uczniów wszystkich szkół wyższych	9.200	9.200
			Suma (Tytuł 13.) .	16,437.700	1,745.000	4,682.521	22,865.221
	14		Szkoły średnie.				
		1	Gimnazya	18,577.000	197.733	18.774.733
			Austria poniżej Anizy:				
			Budowy i kupno realności celem pomieszczenia zakładów wraz z kosztami administracji budowy, urzędzenia wewnętrznego i przesiedlenia	480.000	480.000
			Adaptacye, urządzenie i potrzeby naukowe	16.772	16.772
			Raty i należności poboczne	28.000	28.000
			Austria powyżej Anizy:				
			Adaptacya, urządzenie i potrzeby naukowe	3.620	3.620
			Solnogród:				
			Adaptacye, urządzenie i potrzeby naukowe	615	615
			Styrya:				
			Budowy i kupno realności celem pomieszczenia zakładów wraz z kosztami administracji budowy, urzędzenia wewnętrznego i przesiedlenia	194.000	194.000
			Adaptacye, urządzenie i potrzeby naukowe	7.000	7.000
			Kraina:				
			Budowy i kupno realności celem pomieszczenia zakładów wraz z kosztami administracji budowy, urzędzenia wewnętrznego i przesiedlenia	102.000	102.000
			Zniesienie .	18,577.000	197.733	832.007	19,606.740

Rozdział	Tytuł	Paragraf	Wydatki państwowe	zwyczajne		nadzwyczajne	Suma
				z дозволеніем у́жыця а́ж до ко́нца грудніа			
				1908	1909	1909	
w k o r o n a c h							
			Przeniesienie .	18,577.000	197.733	832.007	19,606.740
9	14	1	Adaptacye, urządzenie i potrzeby naukowe			3.000	3.000
			Raty i należności poboczne			30.000	30.000
			Pobrzeże:				
			Adaptacye, urządzenie i potrzeby naukowe			9.161	9.161
			Tyrol i Vorarlberg:				
			Budowy i kupno realności celem pomieszczenia zakładów wraz z kosztami administracji budowy, urzędnictwa wewnętrznego i przesiedlenia			2.000	2.000
			Adaptacye, urządzenie i potrzeby naukowe			6.700	6.700
			Czechy:				
			Budowy i kupno realności celem pomieszczenia zakładów wraz z kosztami administracji budowy, urzędnictwa wewnętrznego i przesiedlenia			370.000	370.000
			Adaptacye, urządzenie i potrzeby naukowe			53.407	53.407
			Morawy:				
			Adaptacye, urządzenie i potrzeby naukowe			61.016	61.016
			Śląsk:				
			Budowy i kupno realności celem pomieszczenia zakładów wraz z kosztami administracji budowy, urzędnictwa wewnętrznego i przesiedlenia			140.000	140.000
			Adaptacye, urządzenie i potrzeby naukowe			21.462	21.462
			Galicja i Kraków:				
			Budowy i kupno realności celem pomieszczenia zakładów wraz z kosztami administracji budowy, urzędnictwa wewnętrznego i przesiedlenia			210.000	210.000
			Adaptacye, urządzenie i potrzeby naukowe			128.842	128.842
			Subwencye i dotacye			50.000	50.000
			Raty i należności poboczne			17.500	17.500
			Bukowina:				
			Adaptacye, urządzenie i potrzeby naukowe			19.800	19.800
			Koszta administracyjne			500	500
			Subwencye i dotacye			20.000	20.000
			Zniesienie .	18,577.000	197.733	1,975.395	20,750.128

Rozdział	Tytuł	Paragraf	Wydatki państwa	zwyczajne		nadzwyczajne	Suma
				z дозволеніем użyć aż до końca grudnia			
				1908	1909	1909	
				w k o r o n a c h			
			Przeniesienie .	18,577.000	197.733	1,975.395	20,750.128
9	14	1	Dalmacya:				
			Budowy i kupno realności celem pomieszczenia zakładów wraz z kosztami administracji budowy, urzędnictwa wewnętrznego i przesiedlenia			35.000	35.000
			Adaptacje, urządzenie i potrzeby naukowe			22.000	22.000
		2	Szkoły realne	9,302.467	148.900		9,451.367
			Austria poniżej Anizy:				
			Budowy i kupno realności celem pomieszczenia zakładów wraz z kosztami administracji budowy, urzędnictwa wewnętrznego i przesiedlenia			429.800	429.800
			Adaptacje, urządzenie i potrzeby naukowe			74.530	74.530
			Raty i należności poboczne			44.000	44.000
			Austria powyżej Anizy:				
			Subwencje i dotacje			20.000	20.000
			Styrya:				
			Budowy i kupno realności celem pomieszczenia zakładów wraz z kosztami administracji budowy, urzędnictwa wewnętrznego i przesiedlenia			95.300	95.300
			Adaptacje, urządzenie i potrzeby naukowe			15.700	15.700
			Pobrzeże:				
			Adaptacje, urządzenie i potrzeby naukowe			2.000	2.000
			Tyrol i Vorarlberg:				
			Adaptacje, urządzenie i potrzeby naukowe			5.000	5.000
			Czechy:				
			Budowy i kupno realności celem pomieszczenia zakładów wraz z kosztami administracji budowy, urzędnictwa wewnętrznego i przesiedlenia			239.100	239.100
			Adaptacje, urządzenie i potrzeby naukowe			89.815	89.815
			Subwencje i dotacje			1.000	1.000
			Raty i należności poboczne			29.000	29.000
			Zniesienie .	27,879.467	346.633	3,077.640	31,303.740

Rozdział	Tytuł	Paragraf	Wydatki państwowe			Suma	
			zwyczajne		nadzwyczajne		
			z дозволенiem użycia aż do końca grudnia				
			1908	1909	1909		
w k o r o n a c h							
			Przeniesienie .	27,879.467	346.633	3,077.640	31,303.740
9	14	2	Morawy:				
			Budowy i kupno realności celem pomieszczenia zakładów wraz z kosztami administracji budowy, urzędnictwa wewnętrznego i przesiedlenia			5.000	5.000
			Adaptacje, urządzenie i potrzeby naukowe			39.750	39.750
			Śląsk:				
			Budowy i kupno realności celem pomieszczenia zakładów wraz z kosztami administracji budowy, urzędnictwa wewnętrznego i przesiedlenia			160.000	160.000
			Adaptacje, urządzenie i potrzeby naukowe			2.500	2.500
			Galicja i Kraków:				
			Adaptacje, urządzenie i potrzeby naukowe			46.475	46.475
			Subwencje i dotacje			50.000	50.000
			Dalmacja:				
			Budowy i kupno realności celem pomieszczenia zakładów wraz z kosztami administracji budowy, urzędnictwa wewnętrznego i przesiedlenia			140.000	140.000
			Adaptacje, urządzenie i potrzeby naukowe			13.000	13.000
		3	Dodatki dla suplentów z tytułu starszeństwa służbowego	4.000			4.000
		4	Komisje egzaminacyjne	21.100			21.100
		5	Kursa dla nauczycieli gimnastyki	12.140			12.140
		6	Dodatki za zasługi i wsparcia dla dyrektorów i nauczycieli za prace na polu naukowym lub pedagogiczno-dydaktycznym	16.000			16.000
		7	Sprawienie środków naukowych i uzupełnienie zbiorów środków naukowych	18.000			18.000
		8	Zwroty z poborów z tytułu opłaty szkolnej	88.500			88.500
		9	Kursa dopełniające dla nauczycieli szkół średnich		15.000		15.000
		10	Wsparcia, stypendya i remuneracje dla kandydatów stanu nauczycielskiego i nauczycieli		147.600		147.600
		11	Ogólne wydatki administracyjne		2.800		2.800
			Suma (Tytuł 14.) .	28,039.207	512.033	3,534.365	32,085.605
	15		Biblioteki naukowe	78.691	800		79.491

Rozdział	Tytuł	Paragraf	Wydatki państwowe			Suma	
			zwyczajne		nadzwyczajne		
			z dozwoleniem użycia aż do końca grudnia				
1908	1909	1909	w k o r o n a c h				
9	16		Szkolnictwo handlowe	1,112.300	3.600	1,115.900	
	17		Specjalne zakłady naukowe.				
	1		Zakłady naukowe dla położnych	117.500	32.000	149.500	
	2		Zakład naukowy dla języków wschodnich w Wiedniu	15.300	15.300	
	3		Zakłady naukowe marynarskie	305.100	26.000	331.100	
			Adaptacje, urządzenie i potrzeby naukowe 1.700	1.700	
			Suma (Tytuł 17.)	437.900	58.000	1.700	497.600
18			Szkoły ludowe.				
	1		Seminaria nauczycielskie męskie i żeńskie	5,476.050	39.600	5,515.650	
			Austria poniżej Anizy:				
			Cywilny pensjonat dla dziewcząt w Wiedniu:				
			Adaptacje, urządzenie i potrzeby naukowe 2.075	2.075	
			Inne zakłady:				
			Adaptacje, urządzenie i potrzeby naukowe 4.116	4.116	
			Austria powyżej Anizy:				
			Adaptacje, urządzenie i potrzeby naukowe 2.400	2.400	
			Solnogród:				
			Adaptacje, urządzenie i potrzeby naukowe 472	472	
			Styrya:				
			Budowy i kupno realności celem pomieszczenia zakładów wraz z kosztami administracji budowy, urzędzenia wewnętrznego i przesiedlenia 4.000	4.000	
			Adaptacje, urządzenie i potrzeby naukowe 300	300	
			Raty i należności poboczne 8.000	8.000	
			Karyntya:				
			Budowy i kupno realności celem pomieszczenia zakładów wraz z kosztami administracji budowy, urzędzenia wewnętrznego i przesiedlenia 5.000	5.000	
			Adaptacje, urządzenie i potrzeby naukowe 2.020	2.020	
			Zniesienie	5,476.050	39.600	28.383	5,544.033

Rozdział	Tytuł	Paragraf	Wydatki państwowe			Suma	
			zwyczajne		nadzwyczajne		
			z дозволеніем у́жыця а́ж до ко́нца грудніа				
			1908	1909	1909		
w k o r o n a c h							
			Przeniesienie .	5,476.050	39.600	28.383	5,544.033
9	18	1	Kraina:				
			Adaptacye, urządzenie i potrzeby naukowe			2.667	2.667
			Pobrzeże:				
			Budowy i kupno realności celem pomieszczenia zakładów wraz z kosztami administracyi budowy, urzędzenia wewnętrznego i przesiedlenia			4.000	4.000
			Adaptacye, urządzenie i potrzeby naukowe			2.200	2.200
			Tyrol i Vorarlberg:				
			Adaptacye, urządzenie i potrzeby naukowe			730	730
			Czechy				
			Budowy i kupno realności celem pomieszczenia zakładów wraz z kosztami administracyi budowy, urzędzenia wewnętrznego i przesiedlenia			157.840	157.840
			Subwencye i dotacye			6.500	6.500
			Adaptacye, urządzenie i potrzeby naukowe			24.772	24.772
			Morawy:				
			Adaptacye, urządzenie i potrzeby naukowe			11.816	11.816
			Śląsk:				
			Budowy i kupno realności celem pomieszczenia zakładów wraz z kosztami administracyi budowy, urzędzenia wewnętrznego i przesiedlenia			130.000	130.000
			Adaptacye, urządzenie i potrzeby naukowe			19.807	19.807
			Raty i należności poboczne			25.500	25.500
			Galicya i Kraków:				
			Budowy i kupno realności celem pomieszczenia zakładów wraz z kosztami administracyi budowy, urzędzenia wewnętrznego i przesiedlenia			1.000	1.000
			Adaptacye, urządzenie i potrzeby naukowe			5.113	5.113
			Zniesienie .	5,476.050	39.600	420.328	5,935.978

Rozdział	Tytuł	Paragraf	Wydatki państwowe			Suma	
			zwyczajne		nadzwyczajne		
			z дозволением у́жия а́ до ко́нця грукднля				
			1908	1909	1909		
w k o r o n a c h							
			Przeniesienie .	5,476.050	39,600	420.328	5,935.978
9	18	1	Bukowina:				
			Adaptacye, urządzenie i potrzeby naukowe			4.000	4.000
			Dalmacya:				
			Adaptacye, urządzenie i potrzeby naukowe			2.800	2.800
		2	Kursa specjalne dla abiturjentów szkół średnich		9.840		9.840
		3	Dodatki z tytułu starszeństwa służbowego dla sup- plentów w seminariach nauczycielskich męskich i żeńskich	1.000			1.000
		4	Stypendya dla seminarzystów		241.000		241.000
		5	Dodatki za zasługi dla nauczycieli w seminariach na- uczycielskich męskich i żeńskich	9.000			9.000
		6	Kursa nauczycieli szkół wydziałowych		64.000		64.000
		7	Dodatki państwowe do funduszów szkół normalnych .	302.224			302.224
		8	Na podniesienie szkolnictwa ludowego:				
			Pobrzeże			6.000	6.000
			Tyrol i Vorarlberg			76.000	76.000
			Dalmacya			300.000	300.000
		9	Wynagrodzenia dla nauczycieli ludowych za szcze- gólne zasługi około podniesienia nauki muzyki . .	2.000			2.000
		10	Popieranie ogrodów szkolnych, kursów nauki gospodar- stwa wiejskiego i specjalnego dalszego kształcenia, połączonych ze szkołami ludowymi i wydziałowemi	107.000			107.000
		11	Wspieranie przytułków dla dzieci, ogródków dziecin- nych, schronisk dziecinnych i podobnych zakładów	20.000			20.000
		12	Dodatki na rzecz powszechnych szkół ludowych i wy- działowych	469.936	55.303		525.239
			Solnogród:				
			Dodatki na budowę			1.500	1.500
			Zniesienie .	6,387.210	409.743	810.628	7,607.581

Rozdział	Tytuł	Paragraf	Wydatki państwowe			Suma	
			zwyyczajne		nadzwyczajne		
			1908	1909	1909		
z dozwoleniem użycia aż do końca grudnia							
w k o r o n a c h							
			Przeniesienie .	6,387.210	409.743	810.628	7,607.581
9	18	12	Pobrzeże :				
			Budowy i kupno realności celem pomieszczenia zakładów wraz z kosztami administracji budowy, urzędnictwa wewnętrznego i przesiedlenia			65.000	65.000
			Adaptacje, urządzenie i potrzeby naukowe			4.439	4.439
			Tyrol i Vorarlberg:				
			Adaptacje, urządzenie i potrzeby naukowe			1.100	1.100
			Popieranie niemieckiego szkolnictwa ludowego w południowym Tyrolu			96.000	96.000
			Suma (Tytuł 18.) .	6,387.210	409.743	977.167	7,774.120
	19		Fundacje i dodatki:				
		1	Fundacje	88.592			88.592
		2	Dodatki	632.881	227.850		860.731
			Austria poniżej Anizy:				
			Adaptacje, urządzenie i potrzeby naukowe			4.900	4.900
			Subwencje i dotacje			10.000	10.000
			Raty			802	802
			Galicja i Kraków:				
			Adaptacje, urządzenie i potrzeby naukowe			5.000	5.000
			Wszystkie królestwa i kraje reprezentowane w Radzie państwa:				
			Subwencje i dotacje			6.000	6.000
			Suma (Tytuł 19.) .	721.473	227.850	26.702	976.025
			Suma (Tytuł 13.—19.)	53,214.481	2,957.026	9,222.455	65,393.962
			Suma ogólna (Rozdział 9.)	81,920.579	4,344.986	11,154.568	97,420.133

Rozdział	Tytuł	Paragraf	Wydatki państwowe			Suma	
			zwyczajne		nadzwyczajne		
			z дозволеніем użyć аа до końca grudnia				
			1908	1909	1909		
w k o r o n a c h							
			X. Ministerstwo skarbu				
			(wraz z długiem państwa).				
			Ogólny wydatek.				
10			Zarząd skarbowy.				
	1		Urząd centralny (kierownictwo naczelne, dyrekcya dlugu państwa, departament rachunkowy i departament rachunków fachowych)	5,656.659		5,656.659	
	2		Władze skarbowe (krajowe dyrekcje skarbu, dyrekcje skarbu i dyrekcje okręgów skarbowych, inspektoraty skarbowe i urzędy wymiaru należności, administracje podatkowe i referaty podatkowe starostw powiatowych)	27,567.000	20.000	96,500	27,683.500
	3		Prokuratorye skarbu	1,853.000			1,853.000
	4		Techniczna kontrola skarbowa	2,734.000			2,734.000
	5		Urzędy skarbowe (urzędy podatkowe i urzędy depozytów sądowych, kasy skarbowe i kasy depozytów sądowych w Wiedniu, kasa urzędu taks w Wiedniu, centralny urząd stempłowy w Wiedniu, liniowe urzędy podatku spożywczego w Wiedniu i Tryeście, urząd dochodów skarbowych i urząd stempłowy w Pradze)	21,888.100		6.000	21,894.100
	6		Urzędy cechownicze	459.385		3.315	462.700
	7		Kasy skarbowe (państwowe kasy główne i krajowe kasy skarbowe)	1,550.000			1,550.000
	8		Kataster podatku gruntowego i utrzymywanie jego ewidencji	5,171.985			5,171.985
	9		Zarząd ceł	5,825.000			5,825.000
	10		Straż skarbowa	23,310.000		25.000	23,335.000
	11		Wydatki na utrzymanie budynków zarządu skarbowego i urzędów loteryjnych		1,153.300	6.800	1,160.100
	12		Nowe budowle, roboty budowlane, urządzenia i zakupno realności dla zarządu skarbowego			1,500.000	1,500.000
			Suma (Rozdział 10.) .	96,015.129	1,173.300	1,637.615	98,826.044

Rozdział	Tytuł	Paragraf	Wydatki państwowe			Suma
			zwyczajne		nadzwyczajne	
			z дозволеніем ужитія аж до końca grudnia			
			1908	1909	1909	
. w k o r o n a c h						
11	Ogólny zarząd kasowy.					
1	Istotna strata mennicza przy kupnie i sprzedaży złota			320.000	320.000	
2	Wynagrodzenie przy wymianie monet uszkodzonych lub wycofanych			45.000	45.000	
3	Kało i koszty wybicia przy zużytych monetach złotych i częściach monet waluty koronowej, które oddano do przetopienia			500	500	
4	Koszta wybicia krajowych monet złotych waluty koronowej w myśl ustawy z dnia 2. sierpnia 1892 (Dz. u. p. Nr. 130.)			1.220	1.220	
5	Koszta wybicia jednokoronówek tudzież monet niklowych i brązowych oraz koszty nabycia kruszcza na monety niklowe i brązowe			1,036.000	1,036.000	
6	Koszta sporządzenia wag i ciężarków kontrolnych dla krajowych monet złotych waluty koronowej tudzież należności cechownicze, które mają być uiszczone na rzecz służby cechowniczej			250	250	
7	Koszta statystyki walutowej i inne wydatki z tem połączone		10.000		10.000	
8	Zwroty na rzecz stron	25.000			25.000	
9	Bezdzielnosci, przypadające do zwrotu	30.000			30.000	
10	Dodatek do funduszu taks wojskowych	2,289.971			2,289.971	
11	Rozmaite wydatki	1,029.300			1,029.300	
12	Wynagrodzenie dla Vorarlbergu na umorzenie długu inwazyjnego (7. rata)			5.033	5.033	
13	Subwencja dla gminy miasta Pragi (7. rata)			1,600.000	1,600.000	
14	Wynagrodzenia z udziału państwa w nadwyżkach z grzywien za przestępstwa skarbowe i ewentualna subwencja z tego udziału dla funduszu dobroczynnego, opartego na tych grzywnach	150.000	100.000		250.000	
15	Na rzecz instytutu zaopatrzenia pomocników kancelaryjnych, zatrudnionych przy państwowych władzach, urzędach i zakładach		400.000		400.000	
16	Nadwyżka z powodu dokonanej w roku 1907. i dokonanej się mającej w roku 1908. przemiany posad służby pomocniczej na posady sług stałych		324.000		324.000	
17	Na udzielenie wsparć z powodu klęsk elementarnych			3,000.000	3,000.000	
	Suma (Rozdział 11.) .	3,524.271	834.000	6,008.003	10,366.274	

Rozdział	Tytuł	Paragraf	zwyczajne		nadzwyczajne	Suma	
			z dozwoleniem użycia aż do końca grudnia				
			1908	1909	1909		
w k o r o n a c h							
Wydatki państwowe							
Wydatki szczegółowe.							
12			Podatki bezpośrednie.				
	1		Odszkodowania i wynagrodzenia stron i funkcyjnaryszu publicznego za współdziałanie przy wyśledzeniu i ustaleniu podstaw podatku, tudzież przy ściąganiu podatków	87.200			87.200
	2		Wynagrodzenia stron dawniej wolnych od podatku w Dalmacyi z powodu zaprowadzenia podatku gruntowego (rent wynagrodzenia za dziesięcinę)	4.700			4.700
	3		Koszta egzekucyi podatkowych	2,671.000			2,671.000
	4		Przekazania na rzecz funduszów krajowych		6,000.000		6,000.000
			Suma (Rozdział 12.) .	2,762.900	6,000.000		8,762.900
13			Cło.				
	1		Wydatki celne	9,600.000			9,600.000
14			Podatek spożywczy:				
	1		Wydatki administracyjne	150.000			150.000
			Nabycie przyrządów kontrolnych do pomiaru brzożki piwnej i innych przyborów do kontrolo-			150.000	150.000
			wania				
	2	1	Zwroty zabezpieczeń dochodów skarbowych . . .	1,840.200			1,840.200
		2	Zwroty podatków z powodu przerw w ruchu przy wyrobie wódki	1.400			1.400
		3	Zwroty podatków z powodu przerw w ruchu przy wyrobie piwa	24.000			24.000
		4	Zwroty podatkowe z tytułu dyskonta	1,240.000			1,240.000
		5	Zwroty dodatku do podatku od piwa, wyrobionego we Wiedniu i w Tryeście i wywiezionego poza linię podatkową tych miast	480.000			480.000
		6	Zwroty podatkowe, wszelkie inne	300.000			300.000
	3		Zwroty podatku spożywczego:				
		1	za wywóz wódki poza linię celną	1.100			1.100
		2	„ „ piwa poza linię celną	3,300.000			3,300.000
			Zniesienie .	7,336.700		150.000	7,486.700

Rozdział	Tytuł	Paragraf	Wydatki państwowe			Suma	
			zwyczajne		nadzwyczajne		
			z дозволеніем нзчція аз до коңца груднїа				
			1908	1909	1909		
w k o r o n a c h							
			Przeniesienie .	7,336.700	150.000	7,486.700
14	4		Bonifikacje podatku spożywczego:				
	1		za wywóz wódki poza linię celną	1,800.000	1,800.000
	2		dla gorzelni rolniczych	7,800.000	7,800.000
	5		Odszkodowanie posiadaczy prawa propinacji w Galicyi i na Bukowinie	2,200.000	2,200.000
	6		Udział gminy wiedeńskiej w dochodzie z liniowego podatku spożywczego we Wiedniu i z dodatku do podatku piwnego od wyrobu piwa tamże	1,200.000	1,200.000
	7		Przekazania z podwyższonego podatku od wódki na rzecz funduszków krajowych	19,500.000	19,500.000
			Suma (Rozdział 14.) .	39,836.700	150.000	39,986.700
15			Osobna opłata od wyszynku i drobnej sprzedaży palonych płynów gorących tudzież od handlu niemi	81.000	81.000
16			Stemple, taksy i należitości:				
	1		Stemple:				
	1		Wydatki administracyjne	2,052.660	2,052.660
	2		Zwroty dochodów skarbowych	34.000	34.000
			Taksy:				
	1		Wydatki administracyjne	500	500
	2		Zwroty dochodów skarbowych	10.000	10.000
	3		Należitości:				
	1		Wydatki administracyjne	300.000	300.000
	2		Zwroty dochodów skarbowych	3,300.000	3,300.000
			Suma (Rozdział 16.) .	5,697.160	5,697.160
17			Podatek od biletów kolejowych:				
	1		Wydatki administracyjne	5.000	5.000
	2		Zwroty dochodów skarbowych	2.000	2.000
			Suma (Rozdział 17.) .	7.000	7.000

Rozdział	Tytuł	Paragraf	Wydatki państwowe			Suma	
			zwyczajne		nadzwyczajne		
			z дозволеніем użyć aż do końca grudnia				
			1908	1909	1909		
w k o r o n a c h							
18			Loterya:				
	1		Wygrane loteryjne i koszty administracyjne	18,413.890	18,413.890
	2		Zwroty dochodów skarbowych	10.000	10.000
			Suma (Rozdział 18.)	18,423.890	18,423.890
19			Mennica	523.300	979.300	50.000	1,552.600
20			Drukarnia nadworna i państwowa	6,098.200	175.000	400.000	6,673.200
21			Sól.				
	1		Wyrób soli i wykupno soli morskiej:				
	1		Koszta wyrobu i wykupna	10,049.240	513.860	10,563.100
	2		Nowe budynki, kupno realności i inne wydatki nadzwyczajne	3,325.900	3,325.900
	2		Sprzedaż soli:				
	1		Wydatki administracyjne	905.040	45.000	950.040
	2		Zwroty dochodów skarbowych	17.960	17.960
			Suma (Rozdział 21.)	10,972.240	558.860	3,325.900	14,857.000
22			Tytoń:				
	1		Wydatki administracyjne	3,780.000	820.000	4,600.000
	2		Wydatki na kupno i fabrykację:				
	1		Zakup zagranicznych liści tytoniowych i wyrobów tytoniowych	30,250.000	30,250.000
	2		Zakup krajowych liści tytoniowych i tytoniu przemycanego	19,453.000	19,453.000
	3		Koszta wyrobu	34,530.000	34,530.000
	4		Nowe budowle i kupno realności	1,200.000	1,200.000
	5		Udział w wystawach	10.000	10.000
	3		Sprzedaż tytoniu:				
	1		Wydatki połączone z sprzedażą	2,675.400	2,675.400
	2		Zwroty dochodów skarbowych	48.000	48.000
			Suma (Rozdział 22.)	60,486.400	31,070.000	1,210.000	92,766.400

Rozdział	Tytuł	Paragraf	Wydatki państwowe			Suma	
			zwyczajne		nadzwyczajne		
			z dozwoleniem użycia aż do końca grudnia				
			1908	1909	1909		
w k o r o n a c h							
24			XI. Ministerstwo handlu.				
			A. Wydatek ogólny.				
	1		Urząd centralny.				
	1		Kierownictwo naczelne	6,513.732	61.850	68.000	6,643.582
	2		Przyboczne rady zawodowe (przyboczna Rada celna, Rada przemysłowa, przyboczna Rada pracy, Rada w sprawach rzemiosł i Komisya dla zapobiegania wypadkom)	116.000			116.000
	3		Koszta sprawozdań handlowych	76.000			76.000
	4		Popieranie przemysłu i wywozu		267.000		267.000
	5		Dodatek na rzecz c. k. austriackiego Muzeum handlowego	144.000			144.000
	6		Subwencya dla wystawy jubileuszowej okręgu Izby handlowej i przemysłowej w Pradze 1908 (2. rata)			50.000	50.000
			Suma (Tytuł 1.) .	6,849.732	328.850	118.000	7,296.582
	2		Koszta służby nadzorczej w przemyśle	718.820			718.820
	3		Służba portowa i morsko-sanitarna.				
	1		Władza morska oraz urzędy portowe i morsko-sanitarne	1,240.300	45.400		1,285.700
	2		Utrzymanie i ruch statków, maszyn itd.	143.510			143.510
	3		Utrzymanie i ruch bagerów	241.000	96.000		337.000
	4		Utrzymanie i funkcjonowanie latarni morskich, latarni portowych oraz stacji sygnałowych	350.520	65.500		416.020
	5		Utrzymanie urządzeń portowych i ich rekonstrukcyje		448.400		448.400
			Razem (§§ 1.—5.) .	1,975.330	655.300		2,630.630
	6		Nowe budowle.				
			I. Pobrzeże.				
			<i>a) Budowle portowe.</i>				
			Isola. Przedłużenie grobli operacyjnej. Ogólna kwota 34.000 K, 1. kwota częściowa			8.000	8.000
			Zambratia, na południe od Salvore, Urządzenie grobli ochronnej			7.000	7.000
			Rovigno. Przedłużenie małej grobli w przystani św. Katarzyny. Ogólna kwota 34.000 K, 1. kwota częściowa			8.200	8.200
			Rabaz. Urządzenie wybrzeża operacyjnego. Ogólna kwota 40.000 K, 1. kwota częściowa			5.000	5.000
			Zniesienie .			28.200	28.200

Rozdział	Tytuł	Paragraf	Wydatki państwowe			Suma	
			zwyczajne		nadzwyczajne		
			z dczwoleniem użycia aż do końca grudnia				
			1908	1909	1909		
w k o r o n a c h							
			Przeniesienie		28.200	28.200	
24	3	6	Moścénice. Urządzenie wybrzeża operacyjnego. Ogólna kwota 19.500 K, reszta		15.500	15.500	
			Bescanuova. Uzupełnienie muru przybrzeżnego. Ogólna kwota 10.000 K, reszta		7.000	7.000	
			Umago. Pogłębienie wjazdu do przystani przez rozsadzenie skał. Ogólna kwota 162.000 K, 3. kwota częściowa		30.000	30.000	
			Fianona. Urządzenie wybrzeża operacyjnego. Ogólna kwota 20.000 K, reszta		8.000	8.000	
			Abbazyja. Poprawienie grobli do lądowania. Ogólna kwota 210.000 K, 5. kwota częściowa		90.000	90.000	
			Parenzo. Urządzenie przyrządu do łamania fal. Ogólna kwota 68.000 K, reszta		17.000	17.000	
			Lowrana. Ulepszenie przystani. Potrzebna nadwyżka 33.300 K, reszta		8.300	8.300	
			Budowa nowych słupów do przywiązywania		11.000	11.000	
			Postawienie znaków ostrzegawczych na mieliznach		1.000	1.000	
			Nabycie ziemi santorynowej		9.000	9.000	
			b) Latarnie morskie i latarnie portowe.				
			Klippe Silo przy południowym wjeździe do kanału Unie. Urządzenie latarni morskiej V. rzędu		8.000	8.000	
			Pericolosa. Urządzenie latarni pływającej i jej przymocowanie. Ogólna kwota 50.000 K, reszta		25.000	25.000	
			Urządzenie mniejszych latarni portowych		1.000	1.000	
			Razem (Pobrzeże)		259.000	259.000	
II. Dalmacya.							
			a) Budowle portowe.				
			Rażance. Wykończenie grobli służącej do ochrony i lądowania. Ogólna kwota 28.000 K, 1. kwota częściowa		7.000	7.000	
			Birbinj na Isola Grossa. Urządzenie grobli do lądowania. Ogólna kwota 16.500 K, 1. kwota częściowa		5.000	5.000	
			S. Pietro della Brazza. Urządzenie muru przybrzeżnego. Ogólna kwota 20.000 K, 1. kwota częściowa		2.000	2.000	
			Gomisa na wyspie Lissa. Wybudowanie przystani. Ogólna kwota 168.000 K, 1. kwota częściowa		25.000	25.000	
			Zniesienie		39.000	39.000	

Rozdział	Tytuł	Paragraf	Wydatki państwowe			Suma	
			zwyczajne		nadzwyczajne		
			z dozwoleniem użycia aż do końca grudnia				
			1908	1909	1909		
w k o r o n a c h							
			Przeniesienie			39.000	39.000
24	3	6	Gelsa. Budowa urządzenia do ochrony przystani. Ogólna kwota 20.000 K, 1. kwota częściowa			7.000	7.000
			Zavalatika na wyspie Curzola. Urządzenie grobli, służącej do ochrony i lądowania. Ogólna kwota 40.000 K, 1. kwota częściowa			7.000	7.000
			Metković. Przedłużenie wybrzeża dla dworca kolejowego. Ogólna kwota 500.000 K, 1. kwota częściowa			30.000	30.000
			Stagnogrande. Urządzenie wybrzeża operacyjnego dla parowców. Ogólna kwota 20.000 K, 1. kwota częściowa			7.000	7.000
			Scardona. Urządzenie wybrzeża do lądowania. Ogólna kwota 18.000 K, reszta			8.000	8.000
			Szybenik. Urządzenie wybrzeża łączącego od wybrzeża węglowego do grobli portowej, przekraczającego zatokę Bruilje. Ogólna kwota 420.000 K, 2. kwota częściowa			120.000	120.000
			Stomorska na wyspie Solta. Urządzenie wybrzeża do lądowania. Ogólna kwota 10.000 K, reszta			5.000	5.000
			Vallegrande. Urządzenie wybrzeża operacyjnego. Ogólna kwota 18.000 K, reszta			8.000	8.000
			Giuliana na półwyspie Sabioncello. Urządzenie grobli, służącej do ochrony i do lądowania. Ogólna kwota 20.000 K, reszta			10.000	10.000
			Komasevo na wyspie Eso. Urządzenie grobli portowej. Ogólna kwota 11.000 K, reszta			7.000	7.000
			Kupari di Breno przy Raguzie, względnie Srebrno. Wykończenie grobli operacyjnej. Ogólna kwota 20.000 K, 2. rata			10.000	10.000
			Milna. Przedłużenie wybrzeża operacyjnego. Ogólna kwota 10.000 K, reszta			6.000	6.000
			Podgora. Budowa urządzeń dla ochrony przystani. Ogólna kwota 20.000 K, 2. rata			10.000	10.000
			Kozarica na wyspie Meleda. Budowa urządzeń portowych. Ogólna kwota 40.000 K, 2. rata			10.000	10.000
			Sale na Isola Grossa. Urządzenie wybrzeża operacyjnego. Ogólna kwota 10.000 K, reszta			2.000	2.000
			Zlarin. Urządzenie grobli operacyjnej. Ogólna kwota 62.000 K, 3. rata			15.000	15.000
			Szybenik. Urządzenie wybrzeża operacyjnego od grobli do lądowania aż do budynku urzędu portowego. Ogólna kwota 700.000 K, 3. rata			15.000	15.000
			Prigradica na wyspie Curzola. Uzupełnienie istniejących urządzeń portowych. Ogólna kwota 37.000 K, 3. rata			10.000	10.000
			Zniesienie			326.000	326.000

Rozdział	Tytuł	Paragraf	Wydatki państwowe			Suma
			zwyczajne		nadzwyczajne	
			z дозволеніем нзвчца аз до кофца грудніа			
			1908	1909	1909	
w k o r o n a c h						
			Przeniesienie		326.000	326.000
24	3	6	Trstenik na wyspie Sabioncello. Urządzenie muru przybrzeżnego. Ogólna kwota 12.000 K, reszta		2.000	2.000
			Gravosa. Wybudowanie wybrzeża operacyjnego przed dworcem kolejowym. Ogólna kwota 530.000 K, 3. rata		170.000	170.000
			Kotor. Wykończenie wybrzeża operacyjnego od północy. Ogólna kwota 100.000 K, 3. rata		20.000	20.000
			Splet. Urządzenie grobli operacyjnej. Ogólna kwota 460.000 K, 4. rata		90.000	90.000
			Zara. Przedłużenie muru przybrzeżnego w przystani wewnętrznej. Ogólna kwota 120.000 K, reszta		12.000	12.000
			Szybenik. Urządzenie muru przybrzeżnego dla ładowania węgla wraz z wybrzeżem łączącym. Ogólna kwota 174.000 K, 8. rata		60.000	60.000
			Splet. Przedłużenie grobli św. Piotra. Ogólna kwota 110.000 K, 2. rata		30.000	30.000
			Pago. Wykończenie przystani. Ogólna kwota 20.000 K, reszta		10.000	10.000
			Pašman. Wybudowanie grobli do ładowania. Ogólna kwota 15.000 K, reszta		7.000	7.000
			Urządzenie nowych słupów do przywiązywania		5.000	5.000
			Urządzenie znaków ostrzegawczych na mieliznach		2.000	2.000
			Nabycie ziemi santorynowej		25.000	25.000
			<i>b) Latarnie morskie i latarnie portowe.</i>			
			Wyspa Bodnjak z grupy Spalmadori przy Lesynie. Urządzenie latarni morskiej V. rzędu		10.000	10.000
			Przylądek Pellegrino na zachodnim krańcu wyspy Lesyny. Urządzenie latarni morskiej V. rzędu		10.000	10.000
			Wyspa Alessandria przy północnym wjeździe do kanału Meleda. Urządzenie latarni morskiej V. rzędu		10.000	10.000
			Urządzenie mniejszych latarni portowych		1.000	1.000
			<i>c) Budowle lądowe.</i>			
			Metković. Wystawienie budynku dla urzędu portowego. Ogólna kwota 24.000 K, 1. rata		10.000	10.000
			Razem (Dalmacya)		800.000	800.000
			Razem (§ 6.)		1,059.000	1,059.000

Rozdział	Tytuł	Paragraf	Wydatki państwowe			Suma			
			zwyyczajne		nadzwyczajne				
			z dozwoleniem użycia aż do końca grudnia						
			1908	1909	1909				
w k o r o n a c h									
24	3	7	Sprawienie 7. bageru parowego wraz z 4 łódkami do wybierania mułu i holownikiem parowym celem uzupełnienia taboru bagerów. Ogólna kwota 328.000 K, reszta			164.000	164.000		
		8	Koszta budowy i utrzymania torów portowych w Tryeście:						
		a)	Zwrot kapitału, 28. i ostatnia rata			34.100	34.100		
		b)	Odsetki 4 procentowe za rok 1907. od nieumorzonej reszty kapitału w kwocie 34.103 K 72 h			1.360	1.360		
			Razem (§ 8.)			35.460	35.460		
		9	Wykończenie tryesteńskich urządzeń portowych. Ogólne zapotrzebowanie 53,334.500 K, 8. rata			7,000.000	7,000.000		
		10	Sprawienie przyrządów do nurkowania wraz z przyborami			4.000	4.000		
		11	Wyekwipowanie okrętu szkolnego celem praktycznego wykształcenia kadetów marynarki handlowej na oficerów okrętowych			5.000	5.000		
		12	Podniesienie rybołówstwa morskiego. Ogólna kwota 400.000 K, 2. rata			65.000	65.000		
			Razem (Tytuł 3.)			1,975.330	655.300	8,332.460	10,963.090
	4		Obserwatorium marynarskie w Tryeście			48.050	1.300	740	50.090
	5		Subwencje dla ruchu żeglarskiego.						
		1	Lloyd austriacki			10,282.500			10,282.500
		2	Prowizoryczna służba do Brazylii			600.200			600.200
		3	Służba dalmatyńska			946.200	1,800.000		2,746.200
		4	Ryczałtowe zapotrzebowanie celem utrzymania żeglugi parowej na Dunaju				1,200.000		1,200.000
		5	Popieranie marynarki handlowej i przyczynianie się do budowy okrętów			2,632.490	2,484.660		5,117.150
		6	Rozwinięcie komunikacji morskich					135.000	135.000
			.Suma (Tytuł 5.)			2,632.490	14,313.560	3,135.000	20,081.050

Rozdział	Tytuł	Paragraf	Wydatki państwowe			Suma
			zwyczajne		nadzwyczajne	
			z дозволеніем у́жыця а́ж до ко́нца грудніа			
			1908	1909	1909	
w k o r o n a c h						
24	6	Domy składowe w Tryeście.				
	1	Wydatki na prowadzenie przedsiębiorstwa	1,425.570	32.000		1,457.570
	2	Rozszerzenie zakładów			881.000	881.000
	3	Rata ryczałtowa na umorzenie ceny kupna hangaru na grobli III. odstąpionego państwu przez Spółkę żeglugi parowej austriackiego Lloyd'a			89.260	89.260
	4	Odpisania			300.000	300.000
		Suma (Tytuł 6.)	1,425.570	32.000	1,270.260	2,727.830
		Suma (Tytuł 1.—6.)	13,649.992	15,331.010	12,856.460	41,837.462
	7	B. Zakład poczt i telegrafów, tudzież Urząd pocztowych kas oszczędności.				
		Zakład poczt i telegrafów.				
	1	Wydatki osobiste	90,010.300			90,010.300
	2	Rzeczowe potrzeby dla utrzymania ruchu	44,931.500	540.000		45,471.500
	3	Wydatki nie należące do właściwych wydatków administracyjnych	1,350.000			1,350.000
	4	Urządzenie nowych przewodów telegraficznych			600.000	600.000
	5	Rozwinięcie sieci telefonicznej:				
		a) Pobory osobiste technicznych sił pomocniczych, przyjętych czasowo			250.000	250.000
		b) Potrzeby realne			6,250.000	6,250.000
		Razem (§ 5.)			6,500.000	6,500.000
	6	Nowe budowle:				
		Austria poniżej Anizy:				
		Koszta założenia centralnego magazynu telegraficznego w Wiedniu (Stadlau-Hirschstetten). Rata			6.000	6.000
		Kraina:				
		Koszta wystawienia budynku pocztowego w Idryi			33.000	33.000
		Tyrol i Vorarlberg:				
		Koszta nabycia gruntu pod budowę budynku pocztowego, który ma być wystawiony w Innsbruku, koszta kierownictwa budowy i pierwsza rata			131.970	131.970
		Zniesienie			170.970	170.970

Rozdział	Tytuł	Paragraf	Wydatki państwowe	zwyczajne		nadzwyczajne	Suma
				z dozwoleniem użycia aż do końca grudnia			
				1908	1909	1909	
w k o r o n a c h							
			Przeniesienie			170.970	170.970
24	7	6	Czechy:				
			Koszta nabycia domu pocztowego w Chrudimie (6. rata)			9.720	9.720
			Koszta nabycia nowego budynku pocztowego w Dzieczynie nad Łabą (7. i 8. rata półroczna)			18.890	18.890
			Koszta kierownictwa budowy przy budowie bu- dynku pocztowego w Szluknowie			3.000	3.000
			Koszta budowy budynku pocztowego, który ma być wystawiony w Królewskich Winogradach (1. rata)			196.000	196.000
			Koszta nabycia gruntu pod budowę budynku pocz- towego, który ma być wystawiony w Kolinie, tudzież koszta robót przedwstępnych itd.)			41.000	41.000
			Morawy:				
			Dodatek, przypadający na zakład poczt i telegrafów celem nabycia w drodze kupna domu w Bernie, Plac Łazański'ego Nr. 3 (5. rata)			3.440	3.440
			Koszta budowy budynku pocztowego, który ma być wzniesiony w Morawskiej Ostrawie (1. rata)			200.000	200.000
			Śląsk:				
			Koszta nabycia gruntu pod budowę budynku pocz- towego, który ma być wystawiony w Cieszynie			49.000	49.000
			Koszta nabycia gruntu pod budowę budynku pocz- towego, który ma być wystawiony w Karniowie, tudzież koszta kierownictwa budowy			29.000	29.000
			Galicja:				
			Koszta nabycia budynku pocztowego w Tarnopolu (2. rata)			20.000	20.000
			Koszta kupna domu pocztowego w Nisku			31.500	31.500
			Koszta nowych budowli i robót budowlanych dla po- mieszczenia poczty na dworcach kolejowych			240.500	240.500
			Razem (§ 6.)			1,013.020	1,013.020
	7		Adaptacje budowlane			125.000	125.000
	8		Zwroty dochodów			28.000	28.000
			Razem (§§ 1.—8.)	136,291.800	540.000	8,266.020	145,097.820
	9		Urząd pocztowych kas oszczędności	7,544.200	20.000	355.000	7,919.200
			Suma (Tytuł 7.)	143,836.000	560.000	8,621.020	153,017.020
			Suma ogólna (Rozdział 24.)	157,485.992	15,891.010	21,477.480	194,854.482

Rozdział	Tytuł	Paragraf	Wydatki państwowe			Suma
			zwyczajne		nadzwyczajne	
			z dozwoleniem użycia aż do końca grudnia			
			1908	1909	1909	
w k o r o n a c h						
25	XII. Ministerstwo kolei żelaznych.					
	1	Urząd centralny:				
	1	Kierownictwo naczelne	6,327.720	788.200	7,115.920
	2	Dodatki na rzecz zakładów zaopatrzenia na starość i na rzecz innych urządzeń dobroczynnych, datki z łaski	10,658.520	10,658.520
		Suma (Tytuł 1.) .	16,986.240	788.200	17,774.440
	2	Generalna inspekcja austriackich kolei żelaznych	583.920	5.500	589.420
	3	Centralny urząd dyrygowania wozów austriackich kolei państwowych	752.830	4.000	756.830
	4	Umowne wypłaty na oprocentowanie i umorzenie	29,831.800	29,831.800
	5	Koleje państwowe pod obcym zarządem ruchowym i wdzierżawione szlaki dobiegowe:				
	1	Koleje państwowe pod obcym zarządem ruchowym . .	146.300	146.300
	2	Wdzierżawione szlaki dobiegowe	400	400
		Suma (Tytuł 5.) .	146.700	146.700
	6	Ruch kolejowy utrzymywany przez państwo:				
	1	Śłużba naczelna dyrekcji kolei państwowych:				
		Wydatki osobowe	17,284.410	17,284.410
		Wydatki rzeczowe	796.660	796.660
	2	Nadzór kolejowy i konserwacja kolei:				
		Wydatki osobowe	15,197.330	15,197.330
		Wydatki rzeczowe	27,985.660	27,985.660
	3	Śłużba stacyjna i jezdna:				
		Wydatki osobowe	57,923.960	57,923.960
		Wydatki rzeczowe	6,133.670	6,133.670
	4	Śłużba pociągowa:				
		Wydatki osobowe	24,474.470	24,474.470
		Wydatki rzeczowe	26,037.990	26,037.990
		Zniesienie .	175,834.150	175,834.150

Rozdział	Tytuł	Paragraf	Wydatki państwowe	zwyczajne		nadzwyczajne	Suma
				z dozwoleniem użyć aż do końca grudnia			
				1908	1909	1909	
				w k o r o n a c h			
			Przeniesienie	175,834.150	175,834.150
25	6	5	Służba warsztatowa i utrzymanie środków przewo- zowych:				
			Wydatki osobowe	17,191.690	17,191.690
			Wydatki rzeczowe	15,106.850	15,106.850
		6	Pomocnicze zakłady ruchu:				
			Wydatki osobowe	1,524.780	1,524.780
			Wydatki rzeczowe	922.950	922.950
		7	Inne wydatki ruchowe:				
			Wydatki osobowe	6,246.530	6,246.530
			Wydatki rzeczowe	16,497.280	159.600	16,656.880
		8	Zapotrzebowanie ryczałtowe na nowe linie, których otwarcie względnie objęcie ma nastąpić w roku 1908:				
			Wydatki osobowe	340.400	340.400
			Wydatki rzeczowe	254.600	254.600
		9	Podatki i dodatki:				
			Wydatki rzeczowe	17,785.500	17,785.500
		10	Wydatki rzeczowe interesu solnego	1,153.300	1,153.300
		11	Zapotrzebowanie ryczałtowe na zarządzenia celem podniesienia stanowiska społecznego personalu kolei państwowych:				
			Wydatki osobowe	4,796.130	4,796.130
		12	Różne urządzenia maszynowe (mechaniczne i elektryczne, wraz z narzędziami maszynowymi) warsztatów i ogrzewalni, tudzież przekształcenia środków przewozowych łącznie z zaopatrzeniem lokomotyw w przyrządy do mierzenia chyżości			500.000	500.000
		13	Przeprowadzenie prób i zaprowadzenie nowych urzą- dzeń w służbie ruchowej i przewozowej			50.000	50.000
		14	Dodatek zarządu kolei państwowych do zabudowania potoków górskich i regulacji rzek			70.000	70.000
		15	Poprawa wód zasilających			200.000	200.000
		16	Pomnożenie stanu inwentarza istniejących urządzeń i pomnożenie przyborów do ładowania			483.200	483.200
		17	Odszkodowania za ograniczenia w górnictwie			100.000	100.000
		18	Wydatki nieprzewidziane			53.000	53.000
		19	Powiększenie funduszu na zapas materiałów			50.000	50.000
			Suma (Tytuł 6.)	257,654.160	159.600	1,506.200	259,319.960

Rozdział	Tytuł	Paragraf	Wydatki państwowe			Suma
			zwyczajne		nadzwyczajne	
			z dozwoleniem użycia aż do końca grudnia			
			1908	1909	1909	
w k o r o n a c h						
25	7	Ruch na upaństwowionych liniach Kolei północnej Cesarza Ferdynanda:				
	1	Ogólny zarząd	1,476.000			1,476.000
	2	Nadzór nad koleją i konserwacja kolei	9,618.000			9,618.000
	3	Służba komunikacyjna i handlowa	28,101.250			28,101.250
	4	Służba pociągowa i warsztatowa	19,637.500			19,637.500
	5	Szczególne wydatki, nie należące do właściwych kosztów ruchu	14,312.090			14,312.090
		Suma (Tytuł 7.)	73,144.840			73,144.840
	8	Zegluga parowa na jeziorze Bodeńskim:				
	1	Zarząd ogólny:				
		Wydatki osobowe	9.400			9.400
		Wydatki rzeczowe	5.900			5.900
	2	Służba żeglarska:				
		Wydatki osobowe	203.570			203.570
		Wydatki rzeczowe	68.200			68.200
	3	Wydatki na konserwację:				
		Wydatki osobowe	29.610			29.610
		Wydatki rzeczowe	86.600			86.600
	4	Przerobienie grobli towarowej w przystani w Brengencyl.			50.000	50.000
		Suma (Tytuł 8.)	403.280		50.000	453.280
	9	Udział państwa w niedoborze ruchowym wiedeńskiej kolei miejskiej			861.440	861.440
	10	Koleje gwarantowane:				
	1	Zaliczki czteroprocentowe na rzecz gwarantowanych kolei głównych			3,628.000	3,628.000
	2	Zaliczki czteroprocentowe na rzecz gwarantowanych kolei lokalnych			5,116.600	5,116.600
		Suma (Tytuł 10.)			8,744.600	8,744.600
	11	Inwestycje z funduszu inwestycyjnego Kolei północnej Cesarza Ferdynanda			31,100.000	31,100.000
		Suma ogólna (Rozdział 25.)	379,503.770	957.300	42,262.240	422,723.310

Rozdział	Tytuł	Paragraf	Wydatki państwowe			Suma
			zwyczajne		nadzwyczajne	
			z dozwoleniem użycia aż do końca grudnia			
			1908	1909	1909	
w k o r o n a c h						
26	XIII. Ministerstwo rolnictwa.					
	A. Wydatek ogólny.					
1	Kierownictwo naczelne	1,461.246	15.000	25.000	1,501.246	
2	Państwowe zakłady naukowe i doświadczalne.	687.498	17.420	220.060	924.978	
3	Popieranie kultury krajowej.					
1	Nauka rolnictwa i leśnictwa		1,056.000	350.000	1,406.000	
2	Bezpośrednie popieranie rolnictwa i leśnictwa		8,699.900		8,699.900	
3	Statystyka rolnicza i leśnicza i inne informacje fachowe		140.500	17.000	157.500	
4	Dodatek państwowy na utrzymanie budowli regulacyjnych na rzece Zilii według ustawy krajowej z dnia 11. sierpnia 1900. (Dz. u. kr. Nr. 28.) (26. rata)			19.000	19.000	
5	a) Dodatek państwowy do funduszu melioracyjnego (24. rata)			4,000.000	4,000.000	
	b) Wydatki z funduszu melioracyjnego na podstawie preliminarza					
6	Na wytępienie „Phylloxera vastatrix“ i innych szkodników			821.150	821.150	
7	Bezprocentowe zaliczki na przywrócenie winnic zniszczonych przez mszycę winną, w myśl ustawy z dnia 28. marca 1892. (Dz. u. p. Nr. 61.) i z dnia 4. kwietnia 1902. (Dz. u. p. Nr. 136.)			200.000	200.000	
8	Wydatki administracyjne i konserwacyjne na roboty, przedsiębrane przez państwo w celu osuszenia bagien pod Akwileją	8.810			8.810	
4	Nadzorowanie kultury krajowej.					
1	Organy do nadzorowania kultury krajowej	1,414.544	20.435	21.658	1,456.637	
2	Wydatek na koszty przypadające na skarb państwa z powodu wykonania ustaw agrarnych z dnia 7. lipca 1883. (Dz. u. p. Nr. 92., 93. i 94.), dotyczących się komasacji gruntów i lasów oraz podziału gruntów	245.592	63.960		309.552	
	Zniesienie .	3,817.690	10,013.215	5,673.868	19,504.773	

Rozdział	Tytuł	Paragraf	Wydatki państwowe			Suma	
			zwyczajne		nadzwyczajne		
			z dozwoleniem użycia aż do końca grudnia				
			1908	1909	1909		
w k o r o n a c h							
			Przeniesienie .	3,817.690	10,013.215	5,673.868	19,504.773
26	4	3	Wydatek skarbu państwa na rachunek krajów (na podstawie umów co do ustanowienia personelu geometrycznego dla operacji agrarnych), a to:				
			Austria poniżej Anizy		120.000		120.000
			Solnogród		12.000		12.000
			Karyntya		40.000		40.000
			Kraina		50.000		50.000
			Morawy		100.000		100.000
			Śląsk		10.000		10.000
	5		Szkoły dla leśniczych i dalsze kształcenie państwowych organów leśniczych	72.894	3.800		76.694
	6		Państwowa hodowla koni	4,798.940	144.160	332.901	5,276.001
	7		Służba weterynarska	3,537.344	2.800	20.000	3,560.144
			Suma (Tytuł 1.—7.) .	12,226.868	10,495.975	6,026.769	*) 28,749.612
B. Lasy i domeny.							
	8		Lasy państwowe i domeny.				
	1		Zarząd lasów i domen	12,302.290	211.110	64.760	12,578.160
	2		Nowe budowle i kupno realności			956.300	956.300
	3		Pomiar, rozgraniczenie i urządzenie gospodarki			30.660	30.660
	4		Wykupno służebności i ich uregulowanie			17.300	17.300
	5		Inne wydatki nadzwyczajne			147.850	147.850
			Suma (Tytuł 8.) .	12,302.290	211.110	1,216.870	13,730.270
			Suma ogólna (Rozdział 26.) .	24,529.158	10,707.085	7,243.639	*) 42,479.882

*) Z wyłączeniem „Preliminarza funduszu melioracyjnego“.

Rozdział	Tytuł	Paragraf	Wydatki państwowe			Suma	
			zwyczajne		nadzwyczajne		
			z dozwoleniem użyte aż do końca grudnia				
1908	1909	1909	w k o r o n a c h				
XIV. Ministerstwo sprawiedliwości.							
27	1		Kierownictwo naczelne	838.760	10.000	848.760	
	2		Najwyższy trybunał	1,523.200	6.200	1,529.400	
	3		Zarząd sprawiedliwości w królestwach i krajach koronnych	71,167.900	792.000	71,959.900	
			Przyrost wydatków z powodu założenia nowych ksiąg gruntowych		430.000	430.000	
			Przyrost wydatków z powodu utworzenia nowych sądów i urzędów depozytowych dla sądów cywilnych tudzież zmian w poczcie urzędników		80.000	80.000	
			Przyrost wydatków z powodu sprostowania ksiąg gruntowych w Galicyi i na Bukowinie		375.000	375.000	
	4		Nowe budowle i kupno realności dla zarządu sprawiedliwości:				
			a) Ogólne wydatki na projekta budowlane		60.000	60.000	
			b) Kredyty osobne:				
	1		Austria poniżej Anizy		661.903	661.903	
	2		Austria powyżej Anizy		5.000	9.000	
	3		Solnogród		355.000	355.000	
	4		Styrya		35.060	35.060	
	5		Karyntya		14.000	14.000	
	6		Pobrzeże		47.500	47.500	
	7		Tyrol		14.000	14.000	
	8		Vorarlberg		10.000	10.000	
	9		Czechy		354.688	354.688	
	10		Morawy		146.000	146.000	
	11		Śląsk		220.000	220.000	
	12		Galicya zachodnia		36.000	36.000	
	13		Galicya wschodnia		1,356.465	1,356.465	
	14		Bukowina		203.000	203.000	
	15		Dalmacya		34.764	34.764	
	5		Zakłady karne	6,546.400	212.000	6,758.400	
	6		Nowe budowle i kupno realności dla zakładów karnych.				
	1		Austria poniżej Anizy		10.000	10.000	
	2		Styrya		8.000	8.000	
	3		Czechy		20.000	20.000	
	4		Galicya wschodnia		420.000	420.000	
	7		Wydatek na wyższy Sąd konsularny w Konstantynopolu	52.071		52.071	
			Suma ogólna (Rozdział 27.) .	80,128.331	1,020.200	4,900.380	86,048.911

Rozdział	Tytuł	Paragraf	Wydatki państwowe			Suma
			zwyczajne		nadzwyczajne	
			z дозволенiem użycia aż do końca grudnia			
			1908	1909	1909	
w k o r o n a c h						
28		XV. Ministerstwo robót publicznych.				
	1	Urząd centralny.				
	1	Kierownictwo naczelne	1,999.210	10.000	500	2,009.710
	2	Rada przyboczna dla popierania rzemiosł	500			500
	3	Subwencye dla zjednoczeń przemysłowych i związków stowarzyszeń		19.000		19.000
	4	Opieka nad dobrem młodzieży pracującej	110.000			110.000
	5	Pieczka nad sprawą mieszkań		185.000		185.000
	6	Ruch przejezdnych		460.000	40.000	500.000
	7	Doświadczenia techniczne		70.000	15.000	85.000
	8	Na swojskie wystawy krajowe, zawodowe i obszarowe, jakoteż na wystawy zagraniczne, na które nie wyznaczono osobnego kredytu		40.000		40.000
	9	Utrzymanie budynków z światowej wystawy w c. k. Praterze	26.090	18.700	8.000	52.790
	10	Subwencya dla mieszanej komisji Prutowej			23.800	23.800
	11	Subwencyowanie gmin celem urządzenia składów węglowych			200.000	200.000
	12	Założenie katastru siły wodnej			53.600	53.600
	13	Na nabycie i urządzenie pomieszczenia dla Ministerstwa			100.000	100.000
		Suma (Tytuł 1.) .	2,135.800	802.700	440.900	3,379.400
	2	Sprawy patentowe.				
	1	Urząd patentowy	918.050			918.050
	2	Trybunał patentowy	18.000			18.000
	3	Roboty przedwstępne celem wystawienia nowego budynku			1.000	1.000
		Suma (Tytuł 2.) .	936.050		1.000	937.050
	3	Zakłady próbowania ręcznej broni palnej.	43.040	2.000		45.040

Rozdział	Tytuł	Paragraf	Wydatki państwowe			Suma
			zwyczajne		nadzwyczajne	
			z dozwoleniem użycia aż do końca grudnia			
1908	1909	1909	w k o r o n a c h			
28	4	Służba cechownicza.				
	1	Władze cechownicze	1,313.340	8.000		1,322.140
	2	Koszta zaopatrzenia urzędów cechowniczych w przyrządy	66.000			66.000
	3	Uzupełnienie technicznych środków pomocniczych stacji cechowniczej dla elektromierzy i wodomierzy			3.000	3.000
	4	Na wypracowanie nowego regulaminu cechowniczego (4. rata)			2.000	2.000
	5	Na zakupno zamku Winklerów w Tolminie, dodatek przypadający na etat cechowniczy			1.400	1.400
	6	Udział etatu cechowniczego w kosztach adaptacji dawnego budynku Sądu obwodowego w Feldkirchu, w którym ma być pomieszczony także tamtejszy urząd cechowniczy			6.850	6.850
	7	Na uregulowanie drogi dojazdowej do budynku urzędu cechowniczego w Neumarkt (1. rata)			400	400
		Suma (Tytuł 4.)	1,379.340	8.800	13.650	1,401.790
	5	Popieranie przemysłu.				
	1	Zapotrzebowanie wykonawczego urzędu dla popierania przemysłu przy Ministerstwie handlu	530.070	19.000	2.000	551.070
	2	Subwencyonowanie zakładów dla popierania przemysłu	126.500			126.500
	3	Wpływ na wykształcenie uczniów, zwłaszcza subwencyonowanie wystaw robót uczniów i domów dla uczniów	19.000			19.000
	4	Nabycie przyborów naukowych celem oddania ich korporacyom przemysłowym		100.000		100.000
	5	Popieranie przemysłowych stowarzyszeń zarobkowych i gospodarczych oraz hal sprzedaży wyrobów przemysłowych		76.800		76.800
	6	Popieranie poszczególnych gałęzi zarobkowych			60.000	60.000
		Suma (Tytuł 5.)	675.570	195.800	62.000	933.370

Rozdział	Tytuł	Paragraf	Wydatki państwowe			Suma	
			zwyczajne		nadzwyczajne		
			z dozwoleniem użycia aż do końca grudnia				
			1908	1909	1909		
w k o r o n a c h							
28	6		Sprawy wykształcenia przemysłowego.				
	1		10,136.700	26.200		10,162.900	
			Zakłady centralne:				
					24.750	24.750	
					63.154	63.154	
			Austria poniżej Anizy.				
					440.000	440.000	
					16.000	16.000	
			Austria powyżej Anizy.				
					40.000	40.000	
			Styrya.				
					8.000	8.000	
			Karyntya.				
					5.000	5.000	
			Pobrzeże.				
					2.850	2.850	
			Tyrol i Vorarlberg:				
					1.000	1.000	
			Czechy.				
					2.500	2.500	
					39.430	39.430	
					25.000	25.000	
			Zniesienie .	10,136.700	26.200	667.684	10,830.584

Rozdział	Tytuł	Paragraf	Wydatki państwowe	zwyczajne		nadzwyczajne	S u m a
				z dozwoleniem użycia aż do końca grudnia			
				1908	1909	1909	
				w k o r o n a c h			
			Przeniesienie .	10,136.700	26.200	667.684	10,830.584
28	6	1	Morawy.				
			Adaptacje, urządzenie i potrzeby naukowe			14.500	14.500
			Śląsk.				
			Budowle i kupno realności celem pomieszczenia zakładów wraz z kosztami administracji budowy, wewnętrznego urzędzenia i przesiedlenia			2.000	2.000
			Galicja i Kraków.				
			Budowle i kupno realności celem pomieszczenia zakładów wraz z kosztami administracji budowy, wewnętrznego urzędzenia i przesiedlenia			5.500	5.500
			Adaptacje, urządzenie i potrzeby naukowe			3.200	3.200
		2	Środki pomocnicze i środki popierania	3,015.346	7.200		3,022.546
			Austria poniżej Anizy.				
			Budowle i kupno realności celem pomieszczenia zakładów wraz z kosztami administracji budowy, wewnętrznego urzędzenia i przesiedlenia			500.000	500.000
			Raty i należności poboczne			13.814	13.814
			Czechy.				
			Subwencje i dotacje			50.000	50.000
			Suma (Tytuł 6.) .	13,152.046	33.400	1,256.698	14,442.144
		7	Państwowa służba budownicza.				
		1	Państwowa służba budownicza w poszczególnych krajach	4,287.616			4,287.616
		2	Utrzymanie budynków i potrzeby domowe		11.593		11.593
		3	Roboty budowlane			4.140	4.140
			Suma (Tytuł 7.) .	4,287.616	11.593	4.110	4,303 349
		8	Budowa dróg.				
		1	Budowa dróg w poszczególnych krajach	15,007.623			15,007.623
			Zniesienie .	15,007.623			15,007.623

Rozdział	Tytuł	Paragraf	Wydatki państwowe			Suma
			zwyczajne		nadzwyczajne	
			z dozwoleniem użycia aż do końca grudnia			
1908	1909	1909	w k o r o n a c h			
			Przeniesienie .	15,007.623		15,007.623
28	8	2	Koszta podróży i diety z powodu nadzwyczajnych budowlu drogowych		91.100	91.100
		3	Koszta wygotowania projektów na nadzwyczajne budowlu drogowo, nie objęte jeszcze preliminarzem		9.200	9.200
		4	Austria poniżej Anizy.			
			1. Nabycie parowego walca drogowego wraz z przyborami		25.000	25.000
			2. Wybrukowanie przestrzeni przejazdowej gościńca Waidhofeńskiego w Waidhofen nad Tają, powiat polityczny Waidhofen nad Tają		11.000	11.000
			3. Wybudowanie nowego mostu ponad „Kalter Gang“ w Szwechacie, kilometer 7-8 gościńca preszburskiego, powiat polityczny Bruck nad Litawą (1. rata)		15.000	15.000
			4. Wybudowanie nowego mostu na potoku Mitterbach w Szwechacie, kilometer 7-8 gościńca preszburskiego, powiat polityczny Bruck nad Litawą (1. rata)		50.000	50.000
			5. Przebrukowanie gościńca trysteńskiego, kilometr 5-89 do 7-00 oraz 7-80 do 8-355, powiat polityczny Mödling (1. rata)		40.000	40.000
			6. Wybudowanie nowego mostu na potoku Triesting w Günselsdorf, w kilometrze 28-41 gościńca trysteńskiego, powiat polityczny Baden (2. rata)		35.000	35.000
			7. Wybudowanie nowego mostu na potoku Mauer w Mariabrunn, w kilometrze 8-9 do 9-0 gościńca linckiego, powiat polityczny Hietzing (2. rata)		30.000	30.000
			8. Naprawienie bruków torowych na gościńcach we Wiedniu pod Wiedniem, a to od kilometra 2-940 aż do 6-900 gościńca preszburskiego, od kilometra 0-000 aż do 6-190 gościńca linckiego, od kilometra 0-000 aż do 5-107 gościńca trysteńskiego i od kilometra 1-020 aż do 2-600 gościńca kagrańskiego, w powiecie politycznym wiedeńskim (11. rata)		65.000	65.000
		5	Austria powyżej Anizy:			
			1. Sprawienie parowego walca drogowego wraz z przyborami		20.000	20.000
			Zniesienie .	15,007.623	391.300	15,398.923

Rozdział	Tytuł	Paragraf	Wydatki państwowe	zwyczajne		nadzwyczajne	Suma
				z дозволенiem niżycia aż do końca grudnia			
				1908	1909	1909	
				w k o r o n a c h			
			Przeniesienie .	15,007.623	391.300	15,398.923
28	8	5	2. Wybudowanie nowego mostu na rzece Teichl obok Windischgarsten w kilometrze 66 $\frac{3}{4}$ gościńca styryjskiego, powiat polityczny Kirchdorf (1. rata)			20.000	20.000
			3. Przebudowanie mostu Wszystkich Świętych na rzece Pram przy Schärding w kilometrze 1·2 gościńca pasawskiego, powiat polityczny Schärding (2. rata)			20.000	20.000
			4. Rekonstrukcja mostu drogowego na Dunaju między Lincem i Urfahr w kilometrze 1 praskiego gościńca rządowego, powiat polityczny Linc (5. rata)			100.000	100.000
			5. Przyczynek stron interesowanych do dalszej regulacji i ujęcia kilku rzek w Austrii górnej, jakie wykonane być mają na zasadzie ustawy o funduszu melioracyjnym (6. rata)			11.288	11.288
		6	Solnogród:				
			1. Budowa stałego mostu w Unterstein w kilometrze 2·9 gościńca pinzgauskiego, powiat polityczny Zell am See (3. rata)			20.000	20.000
			2. Przełożenie gościńca karyntyjskiego między kilometrem 116·2 do 118·6, w powiecie politycznym Tamsweg (5. rata)			39.613	39.613
			3. Przełożenie gościńca gradeckiego między Gniglem a Hofem, w powiecie politycznym solnogradzkim (6. rata)			100.000	100.000
		7	Styrya.				
			1. Dodatek państwowy na zbudowanie progów na dnie rzeki Mury poniżej mostu Radetzky'ego w Gracu, powiat polityczny Grac			3.600	3.600
			2. Wybudowanie nowego mostu na Salicy w kilometrze 100 $\frac{8}{10}$ gościńca solnego, powiat polityczny Gröbming (1. rata)			12.400	12.400
			3. Dodatek państwowy do kosztów budowy mostu na Drawie pomiędzy Mahrenberg a Wuchern, powiat polityczny Windischgraz (1. rata)			10.000	10.000
			4. Rekonstrukcja toru gościńców w Gracu i pod Gracem, powiat polityczny Grac (1. rata)			75.000	75.000
			Zniesienie .	15,007.623	803.201	15,810.824

Rozdział	Tytuł	Paragraf	Wydatki państwowe	zwyczajne		nadzwyczajne	Suma
				z dozwoleniem użycia aż do końca grudnia			
				1908	1909	1909	
				w k o r o n a c h			
			Przeniesienie .	15,007.623	803.201	15,810.824
28	8	7	5. Dodatek państwowy na budowę mostu na Anizie w Kösl, powiat polityczny Liezen (1. rata)	7.000	7.000
			6. Sprawienie parowego walca drogowego wraz z przyborami (2. rata)	25.000	25.000
			7. Wystawienie nowego mostu na potoku Essling w kilometrze 60 ⁶ / ₈ rządowego gościńca żelaznego, powiat polityczny Liezen (2. rata)	27.000	27.000
			8. Rekonstrukcja ścian wsporowych i urządzeń służących do ochrony dróg w kilometrze 110·7 do 111·0 rządowego gościńca solnego wzdłuż Truny ödenseejskiej w Aussee, powiat polityczny Gröbming (2. rata)	30.000	30.000
			9. Budowa nowego przepustu i poprawienie gościńca węgierskiego w kilometrze 20 ² / ₆ , powiat polityczny Weiz (3. rata)	5.000	5.000
			10. Budowa mostu z wierzchem żelaznym a podstawą kamienną nad rzeką Drawą w Maryborku w kilometrze 66 ⁶ / ₀ gościńca tryesteńskiego, powiat polityczny Marybork (3. rata)	30.000	30.000
			11. Dodatek państwowy na budowę mostu na rzekach Sawie i Kerka pod Preszcze, powiat polityczny Preszcze (6. rata)	13.397	13.397
	8		Karyntya :				
			1. Wystawienie mostu na potoku Bystrzyca w kilometrze 18·8 gościńca tyrolskiego, powiat polityczny Villach (1. rata)	20.000	20.000
			2. Dodatek państwowy na wybrukowanie włoskiego gościńca rządowego na obszarze miasta Celowiec, w powiecie politycznym Celowiec (1. rata)	10.000	10.000
			3. Przerobienie gościńca unterdrauburskiego pod Mühlgraben i Pesradnig w kilometrze 27·4 do 28 i 28·4 do 28·9, powiat polityczny Völkermarkt (2. rata)	27.000	27.000
			4. Przełożenie goryckiego gościńca rządowego pod Kaltwasserriegel, powiat polityczny Villach (2. rata)	50.000	50.000
			5. Dodatek interesowanych na budowy ochronne na rzece Gail pod Nölbling (3. rata)	2.255	2.255
			Zniesienie .	15,007.623	1,049.853	16,057.476

Rozdział	Tytuł	Paragraf	Wydatki państwowe	zwyczajne		nadzwyczajne	S u m a
				z dozwoleniem niżelna aż do końca grudnia			
				1908	1909	1909	
				w k o r o n a c h			
			Przeniesienie .	15,007.623	1,049.853	16,057.476
28	8	8	6. Dodatek interesowanych na ujęcie potoków górskich w dolinie rzek Gail i Lesach (4. rata)			8.100	8.100
			7. Dodatek państwowy na wybrukowanie włoskiego gościńca rządowego na obszarze miasta Villach, powiat polityczny Villach (5. rata)			10.500	10.500
			8. Przełożenie kapelskiego gościńca rządowego przez Seeberg, powiat polityczny Völkermarkt (9. rata)			50.000	50.000
		9	Kraina:				
			1. Dodatek państwowy na rozszerzenie gościńca zagrzebskiego (Rosengasse) na obszarze miasta Lublany, powiat polityczny Lublana (1. rata)			15.000	15.000
			2. Wystawienie mostu na potoku Bystrzyca w Podbrzeże w kilometrze 1-4 gościńca wurzeńskiego, powiat polityczny Kranj (3. rata)			42.000	42.000
			3. Wystawienie mostu na rzece Sawie pod Kranj na szlaku gościńca lubelskiego w powiecie politycznym Kranj (5. rata)			180.000	180.000
			4. Naprawa karloweckiego gościńca rządowego między Jugorie a Metlika, kilometr 13. do 25., powiat polityczny Czernomelj (6. rata)			20.000	20.000
			5. Dodatek państwowy na budowę drogi zajertalskiej od Podrost do granicy Pobrzeża koło Petrovobrdo, tudzież na naprawę istniejącej części drogi między Podrost a Żalilog, powiat polityczny Kranj (6. rata)			20.000	20.000
			6. Brukowanie wiedeńskiego gościńca rządowego w obrębie miasta Lublany od kilometra 0'0 do 1'0, powiat polityczny lublański (7. rata)			20.000	20.000
		10	Pobrzeże.				
			1. Dodatek państwowy na przyprowadzenie do porządku drogi gminnej Fontane-Fascotino, powiat polityczny Porjece			3.000	3.000
			Zniesienie .	15,007.623	1,418.453	16,426.076

Rozdział	Tytuł	Paragraf	Wydatki państwowe			Suma	
			zwyczajne		nadzwyczajne		
			z dozwoleniem użycia aż do końca grudnia				
			1908	1909	1909		
w k o r o n a c h							
			Przeniesienie .	15,007.623	1,418.453	16,426.076
28	8	10	2. Dodatek państwowy na ukończenie budowy drogi Scirió-Ceró, powiat polityczny Gradyska	5.000	5.000
			3. Dodatek państwowy na wybudowanie drogi z Fernatic do Buroli na obszarach gmin Verteneglio i S. Lorenzo di Umago, powiat polityczny Porjece	1.200	1.200
			4. Dodatek państwowy na ukończenie drogi z S. Martino w Krasie do Sdraussina, powiat polityczny Gradyska	1.500	1.500
			5. Poprawa gościńca do Poli pod St. Anna, między kilometrem 2·7 a 4·7, powiat polityczny Tryest (1. rata)	40.000	40.000
			6. Przełożenie gościńca karyntyjskiego w Gorycyi między placami Corno i Caterini, powiat polityczny Gorycy (1. rata)	47.000	47.000
			7. Sprawienie parowego walca drogowego wraz z przyborami oraz maszyny do tłuczenia szutru (2. rata)	13.000	13.000
			8. Dodatek państwowy na budowę drogi z Doliny przez Prebenek, Sočerb i Kastelec aż do połączenia z gościńcem krańsko-istryjskim pod Černikal, powiat polityczny Capodistria (2. rata)	5.000	5.000
			9. Dodatek państwowy na rozszerzenie gościńca fianonańskiego między Lowraną a Iką w kilometrze 58·5 do 59·5, powiat polityczny Volosca (2. rata)	10.000	10.000
			10. Dodatek państwowy na poprawę drogi powiatowej Bazowica—Škoflje na częściowym szlaku od Naklo ku Škoflje, powiat polityczny Sesana (2. rata)	3.000	3.000
			11. Dodatek państwowy na rozszerzenie drogi tak zwanej Kaiserstrasse w Pola, powiat polityczny Pola (2. rata)	3.000	3.000
			12. Dodatek państwowy na wybudowanie względnie przyprowadzenie do porządku dróg na obszarze gminy Orsera, powiat polityczny Porjece (2. rata)	12.000	12.000
			13. Dodatek państwowy na wybudowanie tak zwanej drogi równoległej w obrębie stacji kuracyjnej w Abbazyi, powiat polityczny Volosca (2. rata)	15.000	15.000
			Zniesienie .	15,007.623	1,574.153	16,581.776

Rozdział	Tytuł	Paragraf	Wydatki państwowe			Suma	
			zwyyczajne		nadzwyczajne		
			z dozwoleniem użycia aż do końca grudnia				
1908	1909	1909	w k o r o n a c h				
			Przeniesienie .	15,007.623	1,574.153	15,581.776
28	8	10	14. Przełożenie gościńca karyntyjskiego między Ternowo a Terpenizza, kilometr 114.7 do 119.4 powiat polityczny Tolmin (3. rata)	40.000	40.000
			15. Dodatek państwowy na wybudowanie drogi między Cherso a Lussinpiccolo, powiat polityczny Lussinpiccolo (4. rata)	16.800	16.800
			16. Dodatek państwowy na wybudowanie drogi od S. Giovanni di Sterna przez Montreo aż do połączenia z gościńcem do Poli pod Coroiba, powiat polityczny Porjece (4. rata)	5.000	5.000
			17. Budowa mostu z wierzchem żelaznym na potoku Ljak i naprawa łączących się z nim przestrzeni gościńca krańsko-włoskiego między kilometrem 19.0 i 19.6, w powiecie politycznym goryckim (5. rata)	4.636	4.636
			18. Dodatek państwowy na wybudowanie sieci dróg w obszarze pogranicznym między rzekami Soczą i Judrią, w powiatach politycznych goryckim, gradyckim i tolmińskim (10. rata)	20.000	20.000
		11	Tyrol i Vorarlberg.				
			1. Dodatek państwowy na budowę mostu na potoku Noce między Denno a Moncovo wraz z rampami dojazdowymi po obu stronach, powiat polityczny Mezzolombardo	18.600	18.600
			2. Dodatek na rozszerzenie drogi księcia Ottona na szlaku c. k. dróg książęcych w Insbruku, powiat polityczny Insbruk.	15.000	15.000
			3. Przełożenie części drogi „alla Pongajola“ wraz z wybudowaniem mostu żelaznego na Rivo Pongajola, kilometr 12.2 do 13.0 lewego gościńca nonstalskiego, powiat polityczny Mezzolombardo (1. rata)	30.800	30.800
			4. Dodatek interesowanych na uregulowanie rzeki Lech na przestrzeni od jazu fabrycznego przy Ebenbichl aż do mostu w Unterleitzen, powiat polityczny Reutte) 1. rata	2.695	2.695
			Zniesienie .	15,007.523	1,727.684	16,735.307

Rozdział	Tytuł	Paragraf	Wydatki państwowe	zwyczajne		nadzwyczajne	Suma
				z dozwoleniem użycia aż do końca grudnia			
				1908	1909	1909	
				w k o r o n a c h			
			Przeniesienie .	15,007.623	1,727.684	16,735.307
28	8	11	5. Dodatek państwowy na przełożenie gościńca włoskiego w kilometrze 83-175 do 83-515 w Bryksenie, powiat polityczny Bryksena (1. rata)			15.000	15.000
			6. Dodatek państwowy na wybudowanie drogi od mostu Rocchetta do Spornaggiore, powiat polityczny Mezzolombardo (2. rata)			11.400	11.400
			7. Dodatek interesowanych na ujęcie potoków Herren-Gässele-Hirsch i Lain pod Häfen, powiat polityczny Reutte (2. rata)			4.180	4.180
			8. Naprawa drogi połączona z przekroczeniem potoku Branzoli między kilometrem 135-5 a 135-7 gościńca włoskiego, powiat polityczny Bozen (2. rata)			41.000	41.000
			9. Dodatek państwowy na urządzenie drogi białej z Sand w Taufers do Rein w dolinie Rein. powiat polityczny Bruneck (2. rata)			5.400	5.400
			10. Przełożenie lewego gościńca nonstalskiego w kilometrze 33-250 do 34-200 pomiędzy Cavareno a Sarnonico, powiat polityczny Cles (2. rata)			11.500	11.500
			11. Dodatek interesowanych na uregulowanie potoku Karlin pod Graun od mostu na gościńcu rządowym aż do Mittersee, powiat polityczny Landeck (2. rata)			8.000	8.000
			12. Dodatek państwowy na budowę drogi z Sonntag do Fontanelli w Voarlbergu, powiat polityczny Bludenz (2. rata)			8.750	8.750
			13. Przełożenie gościńca tannheimskiego między Weissenbach a Nesselwängle w kilometrze 9-0 do 11-4 na przesmyku Gaicht, powiat polityczny Reutte (2. rata)			30.000	30.000
			14. Rekonstrukcja murów popierających i ściennych na szlaku gościńca arulańskiego i dolnego gościńca lindawskiego, powiat polityczny Feldkirch (2. rata)			10.000	10.000
			15. Poprawa kilku kawałków gościńca judykaryjskiego między Trydentem a Cadine w kilometrze 3-1 do 5-6, powiat polityczny Trydent (2. rata)			20.000	20.000
			Zniesienie .	15,007.623	1,892.914	16,900.537

Rozdział	Tytuł	Paragraf	Wydatki państwa			Suma	
			zwyczajne		nadzwyczajne		
			z dozwoleniem użycia aż do końca grudnia				
			1908	1909	1909		
w k o r o n a c h							
			Przeniesienie .	15,007.623	1,892.914	16,900.537
28	8	11	16. Urządzenie zabezpieczeń na dnie potoku Trafoi-Sulden i budowle ubezpieczające na gościńcu stifserjochskim, powiat polityczny Schlanders (3. rata)			76.567	76.567
			17. Rekonstrukcyja gościńca windhausneńskiego w kilometrze 0-0/1-0 w Kufsteinie, powiat polityczny Kufstein (3. rata)			25.000	25.000
			18. Regulacya gościńca włoskiego, kilometr 122-460 do kilometra 122.860 w Zwölfmagreien, powiat polityczny Bozen (3. rata)			25.700	25.700
			19. Poprawa drogi zwierzycowej na szlaku c. k. dróg książęcych w Insbrucku wraz z urządzeniem żelaznego mostu na potoku Giessen, powiat polityczny Insbruck (3. rata)			9.000	9.000
			20. Wybudowanie nowego mostu na Izarze w Scharnitz w kilometrze 18-9/19-0 gościńca scharnickiego, powiat polityczny Insbruck (3. rata)			20.000	20.000
			21. Dodatek państwowy na budowę drogi z Dro przez Drena do Cavedine, powiaty polityczne Riva i Trydent (3. rata)			10.000	10.000
			22. Dodatek państwowy na budowę drogi od dworca Doren bregenckiej kolei lasowej przez Doren, Breuden i Solnogród do granicy bawarskiej w Vorarlbergu, powiat polityczny Bregencya (3. rata)			21.000	21.000
			23. Przełożenie gościńca solnogradzkiego między Unken a Lofer w kilometrze 119. do 128., powiat budowlany Insbruck, powiat polityczny Zell am See w Solnogradzie (3. rata)			47.000	47.000
			24. Dodatek państwowy na umorzenie długów, zaciągniętych na budowę dróg przez konkurencyę drogową Tione (3. rata)			5.000	5.000
			25. Dodatek państwowy na umorzenie długów, zaciągniętych na budowę dróg przez konkurencyę drogi Marocche, powiat polityczny Riva (3. rata)			1.200	1.200
			26. Dodatek państwowy na budowę drogi z Rovereto do doliny Terragnola z odgałęzieniem do Serrado, powiat polityczny Rovereto (4. rata)			55.000	55.000
			Zniesienie .	15,007.623	2,188.381	17,196.004

Rozdział	Tytuł	Paragraf	Wydatki państwowe	zwyczajne		nadzwyczajne	Suma
				z dozwoleniem użycia aż do końca grudnia			
				1908	1909	1909	
w k o r o n a c h							
			Przeniesienie .	15,007.623	2,188.381	17,196.004
28	8	11	27. Podniesienie drogi między Latsch a Goldrain w kilometrze 55·8 do 57·6 gościńca vintschgauskiego wraz z rekonstrukcją mostu na Plimie, powiat polityczny Schlanders (4. rata)			20.000	20.000
			28. Przełożenie vintschgauskiego gościńca rządowego między Mals i St. Valentin pod Burgeis, kilometr 89. do 92. w powiecie politycznym Schlanders (4. rata)			50.000	50.000
			29. Rekonstrukcja grożących zawaleniem murów ściennych i podpierających na szlaku włoskiego gościńca rządowego między Insbruckiem i Matrei, kilometr 1·8 do 21·1, w powiecie politycznym insbruckim (5. rata)			20.000	20.000
			30. Dodatek państwowy na umorzenie długu gmin konkurencyjnych w dolinie Lechu, zaciągniętego na budowę dróg, powiat polityczny Reutte (7. rata)			8.300	8.300
			31. Dodatek państwowy na budowę dróg konkurencyjnych w Vorarlbergu (8. rata)			77.654	77.654
			32. Dodatek państwowy na umorzenie długów zaciągniętych na budowę dróg przez konkurencyjną drogą Taufers-Ahrnthal, w powiecie politycznym Bruneck (9. rata)			7.000	7.000
			33. Dodatek państwowy na budowę gościńca passajertalskiego z Meranu na Saltaus do St. Leonhard z dojazdami do Platt i Moos, w powiecie politycznym merańskim (11. rata)			14.678	14.678
			34. Rekonstrukcja murów podpierających i ściennych na szlaku gościńca stilfserjochskiego, w powiecie politycznym Schlanders (11. rata)			30.000	30.000
			35. Dodatek państwowy na wybudowanie dróg konkurencyjnych w Tyrolu (11. rata)			344.252	344.252
	12		Czechy:				
			1. Sprawienie parowego walca drogowego wraz z przyborami			22.500	22.500
			2. Dodatek państwowy na wybrukowanie gościńca chrudimskiego w kilometrze 49·245 do 49·573 w Chrudimie, powiat polityczny Chrudim			10.000	10.000
			Zniesienie .	15,007.623	2,792.765	17,800.388

Rozdział	Tytuł	Paragraf	Wydatki państwowe			Suma	
			zwyczajne		nadzwyczajne		
			z дозволеніем у́жція а́ до ко́нца грудніа				
1908	1909	1909	w k o r o n a c h				
			Przeniesienie .	15,007.623	2,792.765	17,800.388
28	8	12	3. Dodatek państwowy na dokonane już wybrukowanie gościńca chojutowskiego, kilometr 32.200 do 32.275 w Pastoloprtu, powiat polityczny Żatec			2.500	2.500
			4. Dodatek państwowy na wybrukowanie gościńca Czeski Bród—Igława w kilometrze 31.148 do 31.328 w Czeskim Brodzie, powiat polityczny Czeski Bród			4.000	4.000
			5. Dodatek państwowy na wybrukowanie czarnokościeleckiego gościńca bocznego, kilometr 8.0095 do 8.2000 w Czarnym Kościelcu, powiat polityczny Czeski Bród			3.000	3.000
			6. Dodatek państwowy na budowę dróg Schönwald—Gesmesgrün, powiat polityczny Jachimów			5.000	5.000
			7. Dodatek państwowy na budowę drogi Czerмна—Jakubowice, powiat polityczny Lanskron			4.520	4.520
			8. Dodatek państwowy na przełożenie drogi powiatowej Destna—Paseka—Płasnice, powiat polityczny Nowe miasto nad Mettawą			7.000	7.000
			9. Dodatek państwowy na rekonstrukcję drogi powiatowej Nachód—Nowe Miasto nad Mettawą—Rychnów w obrębie miasta Nowe Miasto nad Mettawą, oraz wybudowanie mostu żelaznego na rzece Mettawie, powiat polityczny Nowe Miasto nad Mettawą			15.000	15.000
			10. Dodatek państwowy na uporządkowanie kilku zniesionych dróg skarbu wojskowego przy Józełowie, powiat polityczny Kralowy Dwór nad Łabą			12.000	12.000
			11. Dodatek państwowy na budowę drogi powiatowej Skorice—Trokawec—Wisky, powiat polityczny Rokicany			3.500	3.500
			12. Dodatek państwowy na budowę drogi z Łabskiej Strany do Arnultowec, powiat polityczny Dzieczyn			5.000	5.000
			Zniesienie .	15,007.623	2,854.285	17.861.908

Rozdział	Tytuł	Paragraf	Wydatki państwowe			Suma	
			zwyczajne		nadzwyczajne		
			z дозволением нзччла аз до коңца груднця				
			1908	1909	1909		
w k o r o n a c h							
			Przeniesienie .	15,007.623	2,854.285	17,861.908
28	8	12	13. Dodatek państwowy na dokonane już wybrukowanie gościńca Czeski Bród—Iglawa, kilometr 113·9217 do 114·1037 i na zamierzone wybrukowanie tej drogi w kilometrze 114·1037 do 114·4430 w Niemieckim Brodzie, powiat polityczny Niemiecki Bród (1. rata)			4.000	4.000
			14. Dodatek państwowy na wybrukowanie gościńca Liberzec—Nowy Świat, kilometr 10.902 do 11·352 w Jabłońcu nad Nisą, powiat polityczny Jablonec (1. rata)			5.000	5.000
			15. Dodatek państwowy na budowę drogi powiatowej z Chyże do Nuciskiego Młyna, powiat polityczny Żlutyce (1. rata)			10.000	10.000
			16. Dodatek państwowy na wybrukowanie przestrzeni gościńca Podiebrady—Nachód długości 398·2 metrów w Podiebradach, powiat polityczny Podiebrady (1. rata)			6.500	6.500
			17. Dodatek państwowy na budowę dróg Wranów—Ebneih—Reichenbach, Gossengrün—Liebenau—Prünles, Kuhlemühl—Steinbach, odgałęziających się od gościńca Falknów—Kinsperk ku Krainhof, tudzież na wykończenie drogi Wudingrün—Birndorf—Granica powiatu, powiat polityczny Falknów (1. rata)			10.000	10.000
			18. Dodatek państwowy na wybrukowanie gościńca Litomyśl—Jiczyn—Rumburk, kilometr 12·860 do 13·356 w Litomyślu, powiat polityczny Litomyśl (1. rata)			7.500	7.500
			19. Dodatek państwowy na wybrukowanie gościńca budziejowickiego, kilometr 1·151 do 2·070 i praskiej drogi dodatkowej Nr. VI., kilometr 2·270 do 3·356 w Nusle, powiat polityczny Królewskie Winohrady (1. rata)			10.000	10.000
			20. Dodatek państwowy na budowę dróg powiatowych: Niemiecki Chlomag—Zalmanów, Zalmanów—Szenów, Szenów—Hartmannsgrün i Szenów—Kysibel, powiat polityczny Karlsbad (1. rata)			5.000	5.000
			Zniesienie .	15,007.623	2,912.285	15,919.908

Rozdział	Tytuł	Paragraf	Wydatki państwowe			Suma	
			zwyczajne		nadzwyczajne		
			z dozwoleniem użycia aż do końca grudnia				
			1908	1909	1909		
w k o r o n a c h							
			Przeniesienie .	15,007.623	2,912.285	17,919.908
28	8	12	21. Dodatek państwowy na budowę drogi Jedlowe—Gabelmühle—Buschmühle do Wielkiego Uhrzynowa, powiat polityczny Żamberk (1. rata)			5.000	5.000
			22. Dodatek państwowy na budowę drogi Jabłone nad Orlicą Orliczka, powiat polityczny Żamberk (1. rata)			3.000	3.000
			23. Budowa mostu na rzece Smedawie w Frydlandzie, kilometr 129 6 gościńca libereckiego, powiat polityczny Frydland (1. rata)			30.000	30.000
			24. Dodatek państwowy na budowę drogi Dolne Kamienice—Philippsdorf, powiat polityczny Dziecżyn (1. rata)			3.000	3.000
			25. Dodatek państwowy na budowę mostu na Łabie pod Rudnicami, powiat polityczny Rudnice (1. rata)			30.000	30.000
			26. Uporządkowanie niektórych przestrzeni gościńca Beroun—Haselbach, Eisenstein—Cieplice, Pílzno—Rozwadów i Wodniany—Pílzno—Kraslice w okolicy Pílzna, powiat polityczny Pílzno (2. rata)			20.000	20.000
			27. Dodatek państwowy na rekonstrukcję stromej przestrzeni gościńca Litomyśl—Jiczyn—Rumburk, kilometr 90·2 do 90·8 pod Horzycami, powiat polityczny Królogród (2. rata)			6.000	6.000
			28. Dodatek państwowy na wybrukowanie gościńca libereckiego, kilometr 21·7555 do 22·6188 w Starym Bolesławiu, powiat polityczny Karlin (2. rata)			21.200	21.200
			29. Budowa mostu na potoku Dedina w Strzebechovicach, kilometr 12·8 gościńca Królodwór—Jablone, powiat polityczny Królodwór (2. rata)			27.000	27.000
			30. Budowa mostu na „Dolejší rybník“ na szlaku gościńca Wodniany—Pílzno—Kraslice pod Torzowicami, powiat polityczny Błatna (2. rata)			27.000	27.000
			Zniesienie .	15,007.623	3,084.485	18,092.108

Rozdział	Tytuł	Paragraf	Wydatki państwowe			Suma	
			zwyczajne		nadzwyczajne		
			z dozwoleniem użycia aż do końca grudnia				
			1908	1909	1909		
w k o r o n a c h							
			Przeniesienie .	15,007.623	3,084.485	18,092,108
28	8	12	31. Dodatek państwowy na wybrukowanie części gościńca Litomyśl—Jiczyn—Rumburk i Podiebrady—Nachod na obszarach gmin Krółodwór i Przedmieście Praskie, powiat polityczny Krółodwór (2. rata)			5.000	5.000
			32. Uporządkowanie kilku przestrzeni gościńca w powiecie politycznym Krółodwór (2. rata)			50.000	50.000
			33. Wybrukowanie gościńca Welwary—Cieplice, kilometr 52-375 do 53-550 w Doksauach, powiat polityczny Rudnice (3. rata)			15.080	15.080
			34. Dodatek państwowy na budowę drogi Czachrów—Nemilków, powiat polityczny Klatowe (3. rata)			5.000	5.000
			35. Dodatek państwowy na wybudowanie drogi z Kiowa do Zadnej Doubicy, powiat polityczny Rumburk (3. rata)			5.000	5.000
			36. Wybrukowanie gościńca libereckiego, kilometr 3-566 do 5-718, powiat polityczny Karlin (3. rata)			10.000	10.000
			37. Wybrukowanie gościńca czarnokościeleckiego, kilometr 3-000 do 4-130, powiat polityczny Królewskie Winogrady (3. rata)			5.000	5.000
			38. Dodatek państwowy na budowę mostu na Sazawie między gminami Sazawa i Czarne Budy oraz na połączoną z tem częściową regulację Sazawy, powiat polityczny Kutna Hora (3. rata)			15.000	15.000
			39. Dodatek państwowy do kosztów wybrukowania gościńca Czeski Bród—Iglawa, kilometr 1-610 do 3-000, powiat polityczny Żyżków (3. rata)			20.000	20.000
			40. Dodatek państwowy na rekonstrukcję drogi powiatowej Dobruszka—Opoczno—Mezric oraz na urządzenie drogi dojazdowej do kamieniołomu dyorytowego w Polom, powiat polityczny Nowe Miasto nad Mettawą (4. rata)			2.000	2.000
			Zniesienie .	15,007.623	3,216.565	18,224.188

Rozdział	Tytuł	Paragraf	Wydatki państwowe			Suma	
			zwyyczajne		nadzwyczajne		
			z дозволеніем нзъісга аз до коісга грудніа				
			1908	1909	1909		
w k o r o n a c h							
			Przeniesienie .	15,007.623	3,216.565	18,224.188
28	8	12	41. Dodatek państwowy na wybrukowanie gościńca Czeski Bród-Igława, kilometr 75·6 do 77·8 w Czasławiu, powiat polityczny Czasław (4. rata)	20.000	20.000
			42. Dodatek państwowy na budowę drogi Czerмна-Petrowice, powiat polityczny Landskron (6. rata)	10.000	10.000
			43. Wybrukowanie kostkami kamiennemi drogi dodatkowej w Pradze, kilometr 0·047 do 0·813, gościńca welwarsko-cieplickiego, kilometr 0·000 do 2·730, беруіско-haselbaskiego, kilometr 3·406 do 4·800, dobrzysko-winterberskiego, kilometr 1·200 do 3·490, wreszcie karlsbadzkiego, kilometr 0·162 do 2.000, powiat polityczny Smichow (9. rata)	20.000	20.000
			44. Budowa mostu z wierzchem żelaznym na Wel-tawie pod Weltrus-Mirowie na szlaku gościńca weltruskiego, w powiecie politycznym Szlany (9. rata)	24.548	24.548
	13		Morawy.				
			1. Dodatek państwowy na wybrukowanie części gościńca trzebowskiego, sekcya II., na przestrzeni przejazdowej w Morawskiej Trzebowie, powiat polityczny Morawska Trzebowa	5.000	5.000
			2. Dodatek państwowy na wybudowanie drogi łączącej z Mistryna do Dubnian, powiat polityczny Hodonin	5.000	5.000
			3. Dodatek państwowy na budowę drogi powiatowej z Komarowa do Pohorzelic, powiat polityczny Hradyszcze Węgierskie	1.000	1.000
			4. Dodatek państwowy na budowę drogi powiatowej z Walcz do Wodonec, powiat polityczny Morawski Krumłów	3.000	3.000
			5. Rekonstrukcya mostu na Taji na szlaku gościńca budziejowickiego, sekcya I. pod Znojmem, powiat polityczny Znojmo (1. rata)	7.000	7.000
			6. Dodatek państwowy na koszta budowy mostu na Beczwie w Przerowie, powiat polityczny Przerów (1. rata)	20.000	20.000
			Zniesienie .	15,007.623	3,332.113	18,339.736

Rozdział	Tytuł	Paragraf	Wydatki państwowe			Suma	
			zwyczajne		nadzwyczajne		
			z dozwoleniem użycia aż do końca grudnia				
			1908	1909	1909		
w k o r o n a c h							
			Przeniesienie	15,007.623	3,332.113	18,339.736
28	8	13	7. Wystawienie mostu żelaznego (mostu przy bramie Katarzyny) w Ołomuńcu na szlaku gościńca ołomunieckiego, powiat polityczny Ołomuniec (2. rata)			37.000	37.000
			8. Rekonstrukcja gościńca ołomunieckiego, sekcya II., kilometr 70-074 do 72-337, powiat polityczny Ołomuniec (2. rata)			23.833	23.833
	14		Śląsk.				
			1. Dodatek państwowy na budowę drogi z Taszowic aż do połączenia z drogą powiatową Odry—Fulnek, powiat polityczny Opawa (2. rata)			4.000	4.000
			2. Budowa mostu betonowego na potoku Miserich w Zukmantlu, kilometr 1-0 gościńca Zukmantel—Rothenberg, powiat polityczny Freiwaldau (2. rata)			12.000	12.000
			3. Budowa mostu na Złotej Opie w Albrechcicach, kilometr 35-61 gościńca Opawa-Albrechcice, powiat polityczny Karniów (2. rata)			20.000	20.000
			4. Budowa mostu z wierzchem żelaznym na Głuchowie, kilometr 17-611 gościńca Cieszyn—Jabłonków, powiat polityczny Cieszyn (2. rata)			20.000	20.000
	15		Galicja.				
			1. Dodatek państwowy na przebudowanie trzech mostów na szlaku drogi krajowej Przemysł—Sanok, powiat polityczny Przemysł			5.000	5.000
			2. Dodatek państwowy na rekonstrukcję kilku dróg gminnych, powiat polityczny Przemysł (1. rata)			8.000	8.000
			3. Dodatek państwowy na rekonstrukcję kilku komunikacji miejskich w Przemysłu, powiat polityczny Przemysł (1. rata)			13.000	13.000
			4. Wybrukowanie kawałka gościńca przemyskiego od magazynu towarowego aż do mostu na Sanie, powiat polityczny Przemysł (1. rata)			40.000	40.000
			Zniesienie	15,007.623	3,514.946	18,522.569

Rozdział	Tytuł	Paragraf	Wydatki państwowe			Suma	
			zwyczajne		nadzwyczajne		
			z дозволеніем użyć aż do końca grudnia				
			1908	1909	1909		
w k o r o n a c h							
			Przeniesienie .	15,007.623	3,514.946	19,522.569
28	8	15	5. Rozszerzenie i rekonstrukcja gościńca podolskiego na obszarze miasta Złoczowa, powiat polityczny Złoczów (1. rata)	20.000	20.000
			6. Sprawienie trzeciego parowego walca drogowego z przyborami i maszyny do tłuczenia szutru (1. rata)	15.000	15.000
			7. Sprawienie drugiego parowego walca drogowego z przyborami i maszyny do tłuczenia szutru (1. rata)	15.000	15.000
			8. Budowa mostu z wierzchem żelaznym na Sanie pod Radymnem na szlaku gościńca krakowskiego, powiat polityczny Jarosław (2. rata)	100.000	100.000
			9. Dodatek państwowy na budowę mostu z wierzchem żelaznym na Dniestrze pod Haliczem na szlaku drogi Bursztyn—Stanisławów wraz z rekonstrukcją obustronnych dojazdów, powiat polityczny Stanisławów (2. rata)	65.700	65.700
			10. Dodatek państwowy na rekonstrukcję drogi gminnej Biała—Skawica—Zawoja, powiat polityczny Myślenice (2. rata)	10.000	10.000
			11. Dodatek państwowy na rekonstrukcję drogi Jarosław—Pruchnik—Ninadowa, powiat polityczny Jarosław (3. rata)	20.000	20.000
			12. Dodatek państwowy na wybudowanie drogi Pakość—Hussaków—Radochońce, powiat polityczny Mościska (3. rata)	10.000	10.000
			13. Przełożenie stromeego kawałka gościńca przemyskiego, kilometr 189 do 190, powiat polityczny Krosno (3. rata)	10.000	10.000
			14. Dodatek państwowy na wybudowanie drogi Hruszów—Niemirów—Magierów—Dobrosin, powiaty polityczne Jaworów, Rawa ruska i Żółkiew (4. rata)	21.500	21.500
			15. Przełożenie stromeego kawałka gościńca dobromilskiego, kilometr 105 do 106, powiat polityczny Turka (4. rata)	12.599	12.599
			Zniesienie .	15,007.623	3,814.745	18,822.368

Rozdział	Tytuł	Paragraf	Wydatki państwowe	zwyczajne		nadzwyczajne	S u m a
				z dozwoleniem użycia aż do końca grudnia			
				1908	1909	1909	
				w k o r o n a c h			
			Przeniesienie .	15,007.623	3,814.745	18,822.368
28	8	15	16. Budowa mostu z wierzchem żelaznym na Dniestrze pod Nizniowem na szlaku gościńca brzeżańskiego, powiat polityczny Tłumacz (5. rata)			200.000	200.000
			17. Rekonstrukcja drogi Iskań—Bircza, powiaty polityczne Przemyśl i Dobromil (6. rata)			5.000	5.000
			18. Dodatek państwowy na rekonstrukcję drogi gminnej Podliski Małe—Jaryczów Nowy—Żelechów Wielki, powiaty polityczne Lwów i Złoczów (7. rata)			10.000	10.000
			19. Budowa mostu z wierzchem żelaznym na Wiśle między Krakowem a Podgórzem, powiaty polityczne Kraków i Podgórze (8. rata)			200.000	200.000
	16		Bukowina:				
			1. Sprawienie parowego walca drogowego wraz z przyborami (1. rata)			12.500	12.500
			2. Dodatek państwowy na roboty uzupełniające przy regulacji Moldawy i jej dopływów Putny, Moldawicy, Suchy i Humory, powiaty polityczne Kimpolung i Gurahumora (1. rata)			21.412	21.412
			3. Zmiana żelaznego wierzchu mostu na Prucie pod Czerniowcami na szlaku gościńca karpackiego, powiat polityczny Czerniowce (3. rata)			125.000	125.000
			4. Budowa nowego mostu na Dornie w Dornawatra na szlaku gościńca karpackiego, powiat polityczny Kimpolung (4. rata)			15.000	15.000
	17		Dalmacya:				
			1. Dodatek państwowy na ujęcie potoku górskiego Rupertina, powiat polityczny Splet			4.000	4.000
			2. Poprawa i rozszerzenie skarbowej drogi jezdnej z Grkovac aż do granicy czarnogórskiej pod Grahovo, powiat polityczny Kotor (1. rata)			60.000	60.000
			Zniesienie .	15,007.623	4,467.657	19,475.280

Rozdział	Tytuł	Paragraf	Wydatki państwowe			Suma	
			zwyczajne		nadzwyczajne		
			z дозволеніем użyć aż do końca grudnia				
			1908	1909	1909		
w k o r o n a c h							
			Przeniesienie .	15,007.623	4,467.657	19,475.280
28	8	17	3. Dodatek państwowy na wybudowanie nowego mostu na Cetinie pod Valek w gminie Vrlika, powiat polityczny Sinj (2. rata)	4.000	4.000
			4. Budowa nowego mostu na Karinie na szlaku gościńca handlowego Zemonico—Obbrovazzo—Mali—Halan, powiat polityczny Zadar (2. rata)	40.000	40.000
			5. Przełożenie gościńca śródlądowego pod Mali Veliki-Zrnac, powiat polityczny Sinj (2. rata)	37.000	37.000
			6. Dodatek państwowy na wybudowanie drogi łączącej między Almissą a drogą konkurencyjną poljicką, powiat polityczny Splet (2. rata)	20.000	20.000
			7. Dodatek państwowy na budowę dróg na wyspie Lissa, powiat polityczny Lesina (2. rata)	30.000	30.000
			8. Dodatek państwowy na wybudowanie drogi z Obbrovazzo do granicy chorwackiej pod Bratac, powiat polityczny Benkovac (2. rata)	62.333	62.333
			9. Dodatek państwowy na wybudowanie dróg na wyspie Lesina, powiat polityczny Lesina (2. rata)	27.600	27.600
			10. Dodatek państwowy na wybudowanie drogi na półwyspie Lustica z Portorose przez Gjurasević aż do połączenia z gościńcem śródlądowym, powiat polityczny Kotor (2. rata)	30.000	30.000
			11. Dodatek państwowy na wybudowanie dróg na wyspie Brazza, powiat polityczny S. Pietro (2. rata)	45.600	45.600
			12. Dodatek państwowy na wybudowanie dróg na półwyspie Sabioncello, powiat polityczny Curzola (2. rata)	48.000	48.000
			13. Dodatek państwowy na wybudowanie drogi z Zivogošće przez Drvenik, Zaoštrog, Gradac i Plina aż do połączenia z gościńcem śródlądowym pod Novosela z odgałęzieniem do Mali Prolog, powiat polityczny Macarsca (2. rata)	60.000	60.000
			Zniesienie .	15,007.623	4,872.190	18,879.813

Rozdział	Tytuł	Paragraf	Wydatki państwowe			Suma	
			zwyczajne		nadzwyczajne		
			z дозволеніем уżycіа aż до ко́нца грудніа				
1908	1909	1909	w k o r o n a c h				
			Przeniesienie .	15,007.623	4,872.190	19,879.813
28	8	17	14. Dodatek państwowy na przyprowadzenie do porządku tak zwanej drogi rzymskiej, powiat polityczny Imotski (3. rata)	8.000	8.000
			15. Dodatek państwowy na wybudowanie drogi na wyspie Curzola, powiat polityczny Curzola (3. rata)	24.000	24.000
			16. Dodatek skarbowy na wybudowanie drogi Lepetane — Teodo — Mrčevac — Radović, powiat polityczny Kotor (3. rata)	30.000	30.000
			17. Urządzenie drogi bitej z Gjurić przez Morinje do do Risano, powiat polityczny Kotor (9. rata)	60.000	60.000
			18. Poprawienie i rozszerzenie skarbowej drogi konnej z Risano przez Perasto, Orahovac i Dobrota do Kotoru, powiat polityczny Kotor (10. rata)	60.000	60.000
			19. Poprawienie i rozszerzenie skarbowej drogi konnej z Bečić przez Castellastua Suttomore di Spizza aż do rzeczki granicznej Żeljeznicy, w powiecie politycznym Kotor (11. rata)	85.000	85.000
			Suma (Tytuł 8.) .	15,007.623	5,139.190	20,146.813
9			Budownictwo wodne.				
	1		Budownictwo wodne w poszczególnych krajach	3,379.680	3,379.680
	2		Koszta podróży i diety z powodu nadzwyczajnych budowl wodnych	127.412	127.412
	3		Wydatki połączone z projektami na nadzwyczajne budowle wodne, nie objęte jeszcze preliminarzem	8.400	8.400
	4		Austria poniżej Anizy.				
			1. Na urządzenie zakładu automatycznego, wskazującego na odległość stan wody na Dunaju (przestrzeń dolnoaustriacka) (3. rata)	50.350	50.350
			2. Przyprowadzenie do porządku jazu Kehrwand, położonego w laksenburskim obszarze odwodnienia tudzież poprawienie potoków Kehrwand i Frauenbach (15. rata)	68.500	68.500
			Zniesienie .	3,379.680	254.662	4,634.342

Rozdział	Tytuł	Paragraf	Wydatki państwowe			Suma	
			zwyckajoe		nadzwyczajne		
			z dozwoleniem użycia aż do końca grudnia				
1908	1909	1909	w k o r o n a c h				
			Przeniesienie	3,379.680	254.662	3,634.342
28	9	5	Austria powyżej Anizy.				
			1. Budowle wodne na Dunaju			294.500	294.500
			2. „ na rzece Innie			167.200	167.200
			3. „ „ „ Salzachu			56.200	56.200
			4. „ „ „ Trunie			301.000	301.000
			5. „ na Agerze			90.000	90.000
			6. „ na Vöckla			76.400	76.400
			7. „ na Anizie			120.500	120.500
			8. Sprawienie drugiego parowca kołowego dla robót regulacyjnych na Dunaju i Innie (1. rata)			120.000	120.000
			9. Uchylenie szkód wyrządzonych na rzekach państwowych przez powódzie wiosenne 1907.			210.000	210.000
			10. Na urządzenie zakładu automatycznego, wskazującego na odległość stan wody na Dunaju (przestrzeń górnoaustriacka) (3. rata)			30.050	30.050
			11. Przyczynek interesentów do dalszego uregulowania i ujęcia rzek górnoaustriackich, które mają być wykonane na zasadzie ustawy o funduszu amelioracyjnym (6. rata)			48.720	48.720
		6	Solnogród.				
			Uregulowanie Salzachu			62.000	62.000
		7	Styrya.				
			1. Dodatek państwowy na wykonanie budowli ochraniających brzegi na prawym i lewym brzegu Drawy obok mostu miejskiego Pettau, kilometr 43.6 do 44.0			4.400	4.400
			2. Dodatek państwowy na poprawienie rzeki Mury pod Frojach, powiat polityczny Murau (1. rata)			8.000	8.000
			3. Dodatek państwowy na regulację rzeki Mury, kilometr 272 do 273, między Frojach a Teufenbach, powiat polityczny Murau (1. rata)			5.572	5.572
			Zniesienie	3,379.680	1,849.204	5,228.884

Rozdział	Tytuł	Paragraf	Wydatki państwowe			Suma	
			zwyczajne		nadzwyczajne		
			z dozwoleniem użycia aż do końca grudnia				
			1908	1909	1909		
w k o r o n a c h							
			Przeniesienie .	3,379.680	1,849.204	5,228.884
28	9	7	4. Dodatek państwowy na poprawienie rzeki Mury w kilometrze 199-3 do 200-6 pod St. Stefan powyżej Leoben (1. rata)			6.000	6.000
			5. Dodatek państwowy na urządzenie okładu kamiennego wraz z narzutem kamiennym wzdłuż muru grobli lądowej na prawym brzegu Mury, kilometr 105 ⁵ / ₈ , powyżej mostu Franciszka Karola w Gracu (1. rata)			6.700	6.700
			6. Dodatek państwowy na regulację Mury względnie na wybudowanie przestrzeni konserwacyjnej dla regulacji Mury od mostu Radetzky'ego w Gracu w dół aż do przewozu kellerdorfskiego. (1. rata)			115.720	115.720
			7. Dodatek państwowy na sanację stosunków powodziowych na rzece Sawinie w dolnej dolinie sawińskiej i pod Celje (1. rata)			10.000	10.000
			8. Regulacja rzeki Sawy od Renu w dół do Jesnitz (2. rata)			81.525	81.525
			9. Dodatek państwowy na systematyczną regulację rzeki Drawy od Laakdorf w dół aż do styryjsko-chorwackiej granicy krajowej pod Sauritsch oraz na utrzymanie istniejących budowli tudzież na utrzymanie istniejących budowli tudzież na uchylenie szkód wyrządzonych powodzią na rzece Drawie na przestrzeni od Maryborka w dół aż do Polstrau (2. rata)			124.500	124.500
			10. Dodatek państwowy na budowę grobli na rzece Murze w mieście Leoben (4. rata)			7.700	7.700
			11. Dodatek państwowy na regulację Anizy między Haus i Oblarn tudzież na uzupełnienie regulacji Anizy między przekopem koło Espang Gesäuseeingang (5. rata)			15.300	15.300
			12. Dodatek państwowy na poprawę Mury w St. Lorenzen poniżej Knittelfeld, powiat polityczny Judenburg (6. rata)			7.360	7.360
			13. Dodatek państwowy na regulację Mury na przestrzeni granicznej od przewozu kellerdorfskiego do Mauthdorf (8. rata)			87.500	87.500
			Zniesienie .	3,379.680	2,311.509	5,691.189

Rozdział	Tytuł	Paragraf	Wydatki państwowe			Suma	
			zwyčajne		nadzwyczajne		
			z дозволеніем уżыція а́з до ко́нца грудніа				
			1908	1909	1909		
w k o r o n a c h							
			Przeniesienie	3,379.680	2,311.509	5,691.189
58	9	8	Karyntya:				
			1. Regulacja Drawy			170.000	170.000
			2. Regulacja Malty (2. rata)			90.000	90.000
			3. Dodatek interesowanych na budowę ochronne na rzece Gail pod Nölbling (3. rata)			5.262	5.262
			4. Dodatek interesowanych na ujęcie potoków górskich w dolinie rzek Gail i Lesach (4. rata)			18.900	18.900
	9		Kraina:				
			1. Regulacja Sawy od Rann w dół do Jessenitz (1. rata)			81.525	81.525
			2. Regulacja Sawy			90.000	90.000
	10		Pobrzeże.				
			1. Regulacja Soczy i Torre			25.000	25.000
			2. Dodatek państwowy na regulację rzeki Taglio na przestrzeni granicznej od grobli centrali elektrycznej „Lenassi“ aż do ujścia do Roggia Malesana			23.000	23.000
			3. Dodatek państwowy do kosztów poprawienia bagna „Saline“ pod miastem Orsera, powiat polityczny Porjece (1. rata)			15.000	15.000
	11		Tyrol i Vorarlberg.				
			1. Podwyższenie i wzmocnienie lewej tamy powo- dziowej na skarbowej przestrzeni rzeki Noce między Mezzolombardo i Zambana (1. rata)			70.000	70.000
			2. Zamknięcie starego koryta Adygi względnie przedłużenie tamy na dolnym końcu przekopu Marko (1. rata)			15.000	15.000
			3. Podwyższenie i przedłużenie lewej tamy na rzece Noce od mostu na Zambanie aż do Adygi (2. rata)			11.600	11.600
			Zniesienie	3,379.680	2,926.796	6,306.476

Rozdział	Tytuł	Paragraf	Wydatki państwowe			S u m a	
			zwyczajne		nadzwyczajne		
			z dozwoleniem użycia aż do końca grudnia				
1908	1909	1909	w k o r o n a c h				
			Przeniesienie .	3,379.680	2,926.796	6,306.476
28	9	11	4. Reszta budowli na Innie			12.000	12.000
			5. Poprawa wód śródziemnych w austriackiej do- linie Renu (13. rata)			340.000	340.000
			6. Regulacja Renu (15. rata)			656.880	656.880
		12	Czechy.				
			1. Regulacja Weltawy			220.000	220.000
			2. Regulacja Łaby			225.000	225.000
			3. Dodatek państwowy na ulepszenie przystani holeszowickiej na Weltawie pod Pragą (3. rata)			69.293	69.293
			4. Dodatek państwowy na kanalizację Weltawy i Łaby na przestrzeni od Pragi do Uścia nad Łabą (12. rata)			2,225.000	2,225.000
		13	Morawy.				
			1. Regulacja Odry			10.000	10.000
			2. Regulacja Morawy			5.000	5.000
		14	Śląsk :				
			Regulacja Odry łącznie z regulacją Opawy, Olzy i potoku Elsnitz			77.000	77.000
		15	Galicja.				
			1. Budowy na Wiśle:				
			a) Oddział: Ujście Przemszy-Popowice (Za- wichost)			800.000	800.000
			b) Mała Wisła (5. rata)			90.000	90.000
			c) Poprawa ujścia Rudawy do Wisły w obrębie Krakowa i ulepszenie regulacji Wisły pod Krakowem tudzież zarządzenia chroniące przed zalewami ze strony Wisły (5. rata)			600.000	600.000
			2. Budowle na Dunajcu od Zgłobic aż do ujścia do Wisły			300.000	300.000
			Zniesienie .	3,379.680	8,556.969	11,936.649

Rozdział	Tytuł	Paragraf	Wydatki państwowe			Suma
			zwyczajne		nadzwyczajne	
			z дозволенiem użycia aż do końca grudnia			
			1908	1909	1909	
w k o r o n a c h						
			Przeniesienie .	3,379.680	8,556.969	11,936.649
28	9	15	3. Budowle na Sanie od Składu Solnego aż do ujścia do Wisły		500.000	500.000
			4. Budowle na Dniestrze:			
			a) Dodatek państwowy na regulację przestrzeni rzeki od Kornalowic do Rozwadowa, dolnego biegu Strwiąża od Biskowic aż do ujścia, tudzież ujścia Wereszycy i Tyśmienicy (10. rata)		131.428	131.428
			b) Dodatek państwowy na uzupełnienie regulacji przestrzeni rzeki od Rozwadowa do Żurawna (1. rata)		50.000	50.000
			c) Przestrzeń rzeki od Żurawna aż do granicy państwa pod Okopami		550.000	550.000
			5. Budowle na Wisłoce		100.000	100.000
			6. Budowle na Prucie		100.000	100.000
			7. Wartość materiału faszynowego (wikliny i pali-ki), który ma być wzięty w naturze z plantacji państwowych, a mianowicie:			
			a) do budowli na Wiśle 35.000 K			
			b) do budowli na Dunajcu 12.000 „			
			c) do budowli na Sanie 16.000 „			
			d) do budowli na Dniestrze 7.000 „			
			e) do budowli na Wisłoce 6.000 „		76.000	76.000
			8. Zaprowadzenie państwowej uprawy wikliny celem uzyskania materiału na faszyny		20.000	20.000
			9. Dodatek państwowy na dalszą regulację Bugu od ujścia Pełtwi aż do ujścia Raty (1. rata)		42.066	42.066
			10. Budowa przystani dla ruchu i przezimowania na Wiśle pod Szczucinem (1. rata)		40.000	40.000
			11. Regulacja Prutu od Kołomyji w górę oraz Czeremoszu (2. rata)		28.000	28.000
			Zniesienie .	3,379.680	10,194.463	13,574.143

Rozdział	Tytuł	Paragraf	Wydatki państwowe			Suma	
			zwyczajne		nadzwyczajne		
			z дозволеніем у́жыця а́ж да ко́нца грудніа				
			1908	1909	1909		
w k o r o n a c h							
			Przeniesienie .	3,379.680	10,194.463	13,574.143
28	9	15	12. Dodatek państwowy na uzupełnienie regulacji Biały między Grybowem a Dunajcem (2. rata)			16.808	16.808
			13. Dodatek państwowy na uregulowanie Peltwi (2. rata)			32.055	32.055
			14. Budowa przystani zimowej na Dniestrze pod Haliczem (2. rata)			80.000	80.000
			15. Sprawienie drugiego remorkera parowego do regulacji Dniestru (2. rata)			84.200	84.200
			16. Sprawienie drugiego remorkera parowego do regulacji Wisły (4. rata)			41.600	41.600
			17. Sprawienie bagera parowego, potrzebnego przy regulacji Wisły (6. rata)			40.000	40.000
			18. Dodatek państwowy na uregulowanie Soły (11. rata)			67.316	67.316
			19. Dodatek państwowy na uregulowanie Łomnicy (11. rata)			71.236	71.236
			Bukowina.				
			1. Budowle na Prucie			300.000	300.000
			2. Budowle na austryacko-rumuńskiej przestrzeni granicznej rzeki Suczawy (2. rata)			31.200	31.200
			3. Wartość wiklin i palików, które mają być pobrane z państwowych kultur wiklin przy Prucie i użyte do budowli na tej rzece			3.000	3.000
			4. Na zaprowadzenie uprawy wiklin celem uzyskania materiału na faszyny			4.000	4.000
			Suma (Tytuł 9) .	3,379.680	10,965.878	14,345.558
	10		Władze górnicze	877.535	69.600	947.135
	11		Zakłady naukowe górnicze	414.264	68.900	35.950	519.114
	12		Kopalnie państwowe:				
		1	Zarząd kopalni	16,094.340	690.390	16,784.730
		2	Nowe budowle, wkłady produktywne i zakupno realności			-605.500	605.500
			Zniesienie .	16,094.340	690.390	605.500	17,390.230

Rozdział	Tytuł	Paragraf	Wydatki państwowe			Suma	
			zwyyczajne		nadzwyczajne		
			z dozwoleniem użycia aż do końca grudnia				
			1908	1909	1909		
w k o r o n a c h							
			Przeniesienie .	16,094.340	690.390	605.500	17,390.230
28	12	3	Inne wydatki nadzwyczajne:				
			a) Na poszukiwanie i na nabycie uprawnień górniczych			100.000	100.000
			b) Zasiłek sanacyjny dla kasy brackiej w Bixlegg			1.698	1.698
			c) Nabycie kuksów dobroczynnych w Przybramie			10.000	10.000
			d) Zasiłek sanacyjny dla kasy brackiej w Przybramie			245.440	245.440
			e) Uzupelnienie i oczyszczenie kultur leśnych w Kitzbühel			200	200
			f) Zasiłek sanacyjny dla kasy brackiej w Raibl-Celje			8.000	8.000
			g) Dodatek na przełożenie gościńca pod Kaltwasser			10.000	10.000
			Suma (Tytuł 12.) .	16,094.340	690.390	980.838	17,765.568
			Suma ogólna (Rozdział 28.) .	58,382.904	1,883.183	18,900.244	79,166.331
29			XVI. Najwyższa Izba obrachunkowa . . .	622.200	8.000	630.200
30			XVII. Emerytury.				
	1		Ogólne emerytury	85,000.000	85,000.000
	2		Współemerytury cywilne 36.387 K				
			Od tego 23 procentowa kwota, którą płacić mają kraje Korony węgierskiej w sumie	8.369 „	28.018	28.018
			Suma ogólna (Rozdział 30.) .	85,028.018	85,028.018

Zestawienie.

Rozdział	Wydatki państwowe	zwyczajne		nadzwyczajne	Suma
		z дозволенiem użycia aż do końca grudnia			
		1908	1909	1909	
		w k o r o n a c h			
1	I. Dwór cesarski		11,300.000		11,300.000
2	II. Kancelarya gabinetowa Najjaśniejszego Pana	176.531			176.531
3	III. Rada państwa	3,655.080	16.000	64.200	3,735.280
4	IV. Trybunał państwa	65.864	1.600		67.464
5	V. Rada Ministrów i Trybunał administracyjny	4,329.594	22.200		4,351.794
6	VI. Dodatek na wydatki w sprawach wspólnych	120,810.000	158,955.654	4,953.168	284,718.822
7	VII. Ministerstwo spraw wewnętrznych	42,843.357	484.003	1,239.339	44,566.699
8	VIII. Ministerstwo obrony krajowej	2,788.621	73,923.606	2,001.525	78,713.752
9	IX. Ministerstwo wyznań i oświaty	81,920.579	4,344.986	11,154.568	97,420.133
10 do 23	X. Ministerstwo skarbu (łącznie z długiem państwowym)	656,754.667	43,303.460	12,873.518	712,931.645
24	XI. Ministerstwo handlu	157,485.992	15,891.010	21,477.480	194,854.482
25	XII. Ministerstwo kolei żelaznych	379,503.770	957.300	42,262.240	422,723.310
26	XIII. Ministerstwo rolnictwa	24,529.158	10,707.085	7,243.639 *)	42,479.882
27	XIV. Ministerstwo sprawiedliwości	80,128.331	1,020.200	4,900.380	86,048.911
28	XV. Ministerstwo robót publicznych	58,382.904	1,883.183	18,900.244	79,166.331
29	XVI. Najwyższa Izba obrachunkowa	622.200	8.000		630.200
30	XVII. Etat emerytalny	85,028.018			85,028.018
	Ogólna suma wydatków państwowych	1.699,024.666	322,818.287	127,070.301 *)	2.148,913.254

*) Z wyłączeniem „Preliminarza funduszu melioracyjnego“.

Przeliminarz państwowy

dla

królestw i krajów reprezentowanych w Radzie państwa na rok 1908.

Część druga. — Pokrycie.

Rozdział	Tytuł	Paragraf	Dochody państwowe		
			zwyczajne	nad- zwyczajne	Suma
			w k o r o n a c h		
1			I. Dwór cesarski		
2			II. Kancelarya gabinetowa Najjaśniejszego Pana		
3			III. Rada państwa		
4			IV. Trybunał państwa		
5			V. Rada Ministrów i Trybunał administracyjny.		
	1		Rada ministrów:		
	1		Dochód z gazet urzędowych	2,011.940	2,011.940
	2		Biuro korespondencji telegraficznych	625.650	625.650
			Suma ogólna (Rozdział 5.)	2,637.590	2,637.590
6			VI. Sprawy wspólne		
7			VII. Ministerstwo spraw wewnętrznych.		
	1		Urząd centralny.		
	1		Kierownictwo naczelne	6.000	6.000
	2		Dochód z Dziennika ustaw państwa	148.860	148.860
	2		Administracja polityczna	308.633	308.633
	3		Bezpieczeństwo publiczne	1,614.295	1,614.295
	4		Nowe budowle		5.400
			Suma ogólna (Rozdział 7.)	2,077.788	5.400
					2,083.188
8			VIII. Ministerstwo obrony krajowej.		
	1		Kierownictwo naczelne	5.000	5.000
	2		Obrona krajowa	633.940	633.940
	3		Korpus straży policyjno-wojskowej	158.843	158.843
	4		Żandarmeria	553.913	553.913
			Suma ogólna (Rozdział 8.)	1,351.696	1,351.696

Rozdział	Tytuł	Paragraf	Dochody państwowe			
			zwyczajne	nadzwyczajne	Suma	
			w k o r o n a c h			
9			IX. Ministerstwo wyznań i oświaty.			
			A. Urząd centralny.			
1			Kierownictwo naczelne	600	600	
2			Nadzór szkolny	2.100	2.100	
3			Centralna komisya statystyczna	17.000	17.000	
4			Państwowy zakład geologiczny	8.650	1.450	10.100
5			Centralny zakład meteorologii i geodynamiki	3.900		3.900
6			Przychody w zakresie sztuk i archeologii:			
			a) Przychody w zakresie sztuk:			
1			Akademia sztuk pięknych we Wiedniu	6.800	6.800	
2			Szkoła grawerów i medalierów w Wiedniu	128	128	
3			Akademia sztuk pięknych w Pradze	18.470	18.470	
4			Akademia sztuk pięknych w Krakowie	1.200	1.200	
5			Dochód z rozsprzedaży publikacyi z zakresu sztuki	10.000	10.000	
			b) Przychody w zakresie archeologii:			
6			Konserwacya i restauracya dawnych zabytków budownictwa i sztuki:			
			Dalmacya		2.800	2.800
7			Muzeum archeologiczne w Akwilei	1.500	1.500	
			Suma (Tytuły 1—6) .	70.348	4.250	74.598
			B. Wyznania.			
7			Dochody funduszków religijnych:			
1			Dochody funduszków	6,197.208	6,197.208	
			Austria poniżej Anizy:			
			Z majątku zakładowego tego funduszu		71.000	71.000
			Na majątek zakładowy tego funduszu		2.000	2.000
			Karyntya:			
			Na majątek zakładowy tego funduszu		4.600	4.600
			Kraina:			
			Zwroty zaliczek		458	458
			Zniesienie .	6,197.208	78.058	6,275.266

Rozdział	Tytuł	Paragraf	Dochody państwowe			
			zwyczajne	nadzwyczajne	Suma	
			w k o r o n a c h			
			Przeniesienie .	6,197.208	78.058	6,275.266
9	7	1	Czechy:			
			Zwroty zaliczek		3.135	3.135
			Z majątku zakładowego tego funduszu		4.500	4.500
			Na majątek zakładowy tego funduszu		3.810	3.810
			Morawy i Śląsk:			
			Z majątku zakładowego tego funduszu		120.000	120.000
			Na majątek zakładowy tego funduszu		2.000	2.000
			Dalmacya:			
			Zwroty zaliczek		1.000	1.000
			Z majątku zakładowego tego funduszu		44.000	44.000
			Razem (§ 1.) .	6,197.208	256.503	6,453.711
	2		Dochody z lasów funduszowych i domen	2,580.460	2.470	2,582.930
			Z majątku zakładowego funduszu religijnego:			
			Austria poniżej Anizy		850	850
			„ powyżej Anizy		12.000	12.000
			Stryya		15.000	15.000
			Karyntya		13.700	13.700
			Kraina		43.900	43.900
			Galicja		277.800	277.800
			Razem (§ 2.) .	2,580.460	365.720	2,946.180
			Suma (Tytuł 7.) .	8,777.668	622.223	9,399.891
8			Fundacye i dodatki na potrzeby wyznania katolickiego.			
	1		Dodatki	11.900		11.900
			Austria poniżej Anizy:			
			Zwroty zaliczek		1.157	1.157
			Suma (Tytuł 8.) .	11.900	1.157	13.057
			Suma (Tytuł 7. i 8.) .	8,789.568	623.380	9,412.948

Rozdział	Tytuł	Paragraf	Dochody państwowe		
			zwyczajne	nad- zwyczajne	Suma
			w k o r o n a c h		
C. Oświata.					
9	9				
			Szkoly wyższe.		
	1		Uniwersytety	1,334.500	1,334.500
			Uniwersytety w Pradze:		
			Funduszowe dobra uniwersyteckie Michle i Maleszyce:		
			Uplaty	4.123	4.123
			Wszystkie uniwersytety:		
			Karyntya:		
			Zwroty stypendyów	240	240
	2		Wydziały nie będące w związku z pewnym uniwersytetem	25.540	25.540
	3		Akademie techniczne	627.500	627.500
	4		Akademia rolnicza we Wiedniu	83.500	83.500
	5		Akademia weterynarska we Lwowie	14.100	14.100
			Suma (Tytuł 9.)	2,085.140	2,089.503
10			Szkoly średnie.		
	1		Gimnazyja	314.643	314.643
			Austria powyżej Anizy:		
			Zwroty zaliczek	2.500	2.500
			Galicya i Kraków:		
			Zwroty zaliczek	2.000	2.000
			Bukowina:		
			Zwroty zaliczek	2.000	2.000
			Dalmacya:		
			Zwroty zaliczek	4.000	4.000
	2		Szkoly realne	224.458	224.458
			Austria poniżej Anizy:		
			Dodatki	75.000	75.000
			Czechy:		
			Dodatki	162.000	162.000
	3		Wszystkie szkoly średnie:		
			Dochód z rozsprzedaży marek szkolnych	3,364.300	3,364.300
			Suma (Tytuł 10.)	3,903.401	4,150.901

Rozdział	Tytuł	Paragraf	Dochody państwowe			
			zwyczajne	nad- zwyczajne	S u m a	
			w k o r o n a c h			
9	11		Szkolnictwo handlowe	192.300		192.300
	12		Specyalne zakłady naukowe.			
	1		Zakłady naukowe dla położnych	6.104		6.104
	2		Zakład naukowy dla języków wschodnich we Wiedniu	1.070		1.070
	3		Zakłady naukowe marynarskie	18.320		18.320
			Suma (Tytuł 12.)	25.494		25.494
	13		Szkoły ludowe.			
	1		Seminarya nauczycielskie męskie i żeńskie	191.000		191.000
	2		Stypendya seminarzystów	416		416
	3		Rządowe szkoły ludowe	17.900		17.900
			Suma (Tytuł 13.)	209.316		209.316
	14		Fundacye i dodatki.			
	1		Dodatki	17.451		17.451
			Suma (Tytuły 9.—13.)	6,433.102	251.863	6,684.965
			Suma ogólna (Rozdział 9.)	15,293.018	879.493	16,172.511
			X. Ministerstwo skarbu.			
10			Zarząd skarbowy.			
	1		Urząd centralny (kierownictwo naczelne, dyrekcya długu państwa, departament rachunkowy i departament rachunków fachowych)	9.200		9.200
	2		Władze skarbowe (krajowe dyrekcye skarbu, dyrekcye skarbu i dyrekcye okręgów skarbowych inspektoraty skarbowe i urzędy wymiaru należytości, administracye podatkowe i referaty podatkowe starostw powiatowych)	120.701		120.701
	3		Prokuratorye skarbu	147.100		147.100
	4		Urzędy skarbowe (urzędy podatkowe i urzędy depozytów sądowych, kasy skarbowe i kasy depozytów sądowych we Wiedniu, Kasa Urzędu taks we Wiedniu, centralny Urząd stemplowy we Wiedniu, liniowe urzędy podatku spożywczego we Wiedniu i Tryeście, Urząd dochodów skarbowych i urząd stemplowy w Pradze	48.550		48.550
			Zużyczenie	325.551		325.551

Rozdział	Tytuł	Paragraf	Dochody państwowe		
			zwyczajne	nadzwyczajne	Suma
			w k o r o n a c h		
			Przeniesienie	325.551	325.551
10	5		Urzędy cechownicze	17.520	17.520
	6		Kataster podatku gruntowego i utrzymanie jego ewidencji	939.225	939.225
	7		Zarząd cel	5,674.420	5,674.420
	8		Straż skarbowa	278.390	278.390
			Suma (Rozdział 10.)	7,235.106	7,235.106
11			Ogólny zarząd kasowy		
	1		Dodatki do kosztów administracyjnych	560.260	560.260
	2		Ulegające zwrotowi wierzytelności państwa wraz z odsetkami		984.959
	3		Częściowa kwota na pokrycie kosztów bicia monety w roku 1908. z dochodu uzyskanego przez wydanie monet złotych i częściowych waluty koronowej		1,037.220
	4		Taksa wojskowa	2.500.000	2,500.000
	5		Kwota uzyskana za sprzedane wagi i ciężarki kontrolne dla krajowych monet złotych waluty koronowej	1.500	1.500
	6		Bezdziejność	260.000	260.000
	7		Różne wpływy	921.000	921.000
	8		Odsetki od papierów wartościowych, należących do majątku centralnej kasy państwa, względnie od niespłaconych zaliczek, od ulokowanych pieniędzy państwowych i z obrotu czekowego w pocztowej kasie oszczędności, tudzież odsetki eskontowe i odsetki oraz odsetki zwłoki od kredytowanych należności celných		3,900.000
	9		Udział państwa w nadwyżkach z grzywien za przestępstwa skarbowe	250.000	250.000
	10		Suma zapłacona przez k. węg. Rząd na umorzenie częściowej sumy 30 milionów złotych (równających się 60 milionów koron) długu należącego się Bankowi austriacko-węgierskiemu, który wynosił pierwotnie 80 milionów złotych (9. rata)	360.000	360.000
	11		Udział w odszkodowaniu, które rząd chiński zapłacić ma w r. 1908. za koszty urosłe z powodu zaburzeń chińskich w latach 1900. i 1901.		394.683
	12		Udział państwa w czystym dochodzie Banku austriacko-węgierskiego		7,015.464
	13		Dochód z podziału opłaconej ceny kupna Spółki kolei południowej		5,477.600
			Suma (Rozdział 11.)	4,852.760	18,809.926
					23,662.686

Rozdział	Tytuł	Paragraf	Dochody państwowe		
			zwyczajne	nadzwyczajne	Suma
			w k o r o n a c h		
12			Podatki bezpośrednie.		
	1		Podatek gruntowy	53,500.000	53,500.000
	2		Podatek od budynków	93,650.000	93,650.000
	3		Podatek pięcioprocentowy od dochodu z budynków wolnych od podatku czynszowego	8,264.000	8,264.000
	4		Podatek zarobkowy i dochodowy według patentów z lat 1812. i 1849.	20.000	20.000
	5		Podatek zarobkowy powszechny	35,470.000	35,470.000
	6		Podatek zarobkowy od handlu obcośnego i przemysłów wędrownych	198.000	198.000
	7		Podatek zarobkowy od przedsiębiorstw obowiązanych do publicznego składania rachunków	56,400.000	56,400.000
	8		Podatek rentowy	9,280.000	9,280.000
	9		Podatek osobisto dochodowy	60,900.000	60,900.000
	10		Podatek od wyższych poborów służbowych	2,462.000	2,462.000
	11		Należytości za egzekucję podatków	2,108.000	2,108.000
	12		Odsetki zwłoki od zaległości podatkowych	1,300.000	1,300.000
			Suma (Rozdział 12.) .	323,552.000	323,552.000
13			Cł o.		
	1		Dochody celne	130,410.000	130,410.000
14			Podatek spożywczy:		
	1		Podatek od wódki (spożywczy i produkcyjny)	88,000.000	88,000.000
	2		Podatek od wyrobu drożdży prasowanych	750.000	750.000
	3		Należytość za kontrolę nad denaturacją wódki	830.000	830.000
	4		Podatek od piwa	77,450.000	77,450.000
	5		Podatek spożywczy od cukru:		
		a)	w rodzaju określonym w § 1., l. 1. ustawy o podatku od cukru	130,000.000	130,000.000
		b)	w rodzaju określonym w § 1., l. 2. ustawy o podatku od cukru	450.000	450.000
			Zniesienie .	297,480.000	297,480.000

Rozdział	Tytuł	Paragraf	Dochody państwowe		
			zwyczajne	nad- zwyczajne	S u m a
			w k o r o n a c h		
			Przeniesienie	297,480.000	297,480.000
14	6		Podatek spożywczy od oleju mineralnego	20,400.000	20,400.000
	7		Podatek od wina i moszczu	12,520.000	12,520.000
	8		Podatek od mięsa i bydła rzeźnego	16,100.000	16,100.000
	9		Podatek spożywczy od innych przedmiotów spożywczych	1,520.000	1,520.000
	10		Dzierżawy podatku spożywczego w miastach zamkniętych	6,333.000	6,333.000
	11		Inne wpływy	114.000	114.000
	12		Zabezpieczenia dochodów skarbowych	1,840.200	1,840.200
			Suma (Rozdział 14.)	356,307.200	356,307.200
15			Osobny podatek od wyszynku i drobnej sprzedaży palonych trunków rozpalających oraz od handlu nimi	2,332.000	2,332.000
16			Stemple, taksy i należitości:		
	1		Stemple	50,314.000	50,314.000
	2		Taksy	5,451.000	5,451.000
	3		Należitości	109,787.200	109,787.200
			Suma (Rozdział 16.)	165,552.200	165,552.200
17			Podatek od biletów kolejowych	18,501.000	18,501.000
18			Należitości cechownicze	1,000.000	1,000.000
19			Loterya	30,540.150	30,540.150
20			Mennica	1,638.600	1,638.600
21			Drukarnia nadworna i państwowa	6,973.200	6,973.200
			Sól.		
22	1		Wyrób soli	562.000	562.000
	2		Sprzedaż soli	46,990.000	46,990.000
			Suma (Rozdział 22.)	47,552.000	47,552.000

Rozdział	Tytuł	Paragraf	Dochody państwowe		
			zwyczajne	nadzwyczajne	Suma
			w k o r o n a c h		
23	Tytoń:				
	1	Dochody monopolu tytoniowego	4,000.000	4,000.000
	2	Dochody z sprzedaży w kraju	239,957.800	239,957.800
		Suma (Rozdział 23.) .	243,957.800	243,957.800
24	Czynsze najmu i dzierżawy oraz czynsze placowe.				
	1	Czynsze najmu i dzierżawy	686.326	686.326
	2	Czynsze placowe za używanie publicznych gruntów nadmorskich	1.423	1.423
		Suma (Rozdział 24.) .	687.749	687.749
25	Kwoty uzyskane ze sprzedaży nieruchomości państwowych.				
	1	Cena kupna, raty na poczet ceny kupna, odsetki i resztujące wpłaty za dobra państwowe, przy których upoważnienie do sprzedaży polega na poprzednich ustawach skarbowych lub na osobnych ustawach	379.107	379.107
	2	Należności za uznanie lenn za dobra wolnodziedziczne i za wykupno przywilejów	9.000	9.000
	3	Kwota, uzyskać się mająca za dobra państwowe, które mają być sprzedane na podstawie ustawy skarbowej za rok 1908.	140.693	140.693
	4	Odszkodowania za obciążenie nieruchomości państwowej służebnościami	200	200
		Suma (Rozdział 25.)	529.000	259.000
26	Dług i państwa zarząd długu państwa.				
	1	Dług państwa.			
	1	Kwota uzyskana za obligacje rentowe, które będą wydane na umorzenie powszechnego długu państwowego	16,871.404	16,871.404
	2	Wniesione kaucyje i depozyty	250.000	250.000
	3	Dodatek k. węg. rządu na oprocentowanie i umorzenie wspólnych pożyczek pierwszeństwa I. węgiersko-galicyskiej kolei żelaznej	1,257.073	1,257.073
	4	Dodatki krajów: Dolnej Austrii, Moraw, Czech i Galicyi na oprocentowanie i umorzenie pożyczki, która na zasadzie ustawy z dnia 11. czerwca 1901 (Dz. u. p. Nr. 6 ⁵ .) ma być zaciągnięta na budowę kanałów wodnych	118.450	118.450
		Suma (Tytuł 1.) .	1,375.523	17,121.404	18,496.927

Rozdział	Tytuł	Paragraf	Dochody państwowe		
			zwyczajne	nad- zwyczajne	S u m a
			w k o r o n a c h		
26	2	Zarząd długu państwa.			
	1	Dochód z należności blankietowych za wymianę zapisów długu państwa	15.000		15.000
	2	Różne dochody (zwroty za druki)	400		400
		Suma (Tytuł 2.) .	15.400		15.400
		Suma (Rozdział 26.) .	1,390.923	17,121.404	18,512.327
		Suma ogólna (Rozdział 10.—26.) .	1,342,482.688	36,460.330	1,378,943.018
27		XI. Ministerstwo handlu.			
	1	Urząd centralny.			
	1	Kierownictwo naczelne	1,309.050		1,309.050
	2	Służba nadzorcza w przemyśle	31.600		31.600
	3	Służba portowa i morsko-sanitarna.			
	1	Opłaty nawigacyjne i taksy tudzież inne dochody zwyczajne .	1,226.570		1,226.570
	2	Kwota uzyskana z pożyczki przyznanej na ulepszenie tryesteńskich urządzeń portowych ustawą z dnia 23. lutego 1907., Dz. u. p. Nr. 45.		7,000.000	7,000.000
		Suma (Tytuł 3.) .	1,226.570	7,000.000	8,226.570
	4	Obserwatorium morskie w Tryeście	3.250		3.250
	5	Subwencje dla żeglugi.			
		Splata na poczet bezprocentowych zaliczek, udzielonych Spółce żeglugi parowej na Dunaju		384.000	384.000
	6	1 Domy składowe w Tryeście	1,277.050		1,277.050
	2	Wynagrodzenie rządu przez Spółkę żeglugi parowej austri- ackiego Lloyda za odstąpienie utrzymywania ruchu han- dlowego hangaru na grobli III.		88.000	88.000
		Suma (Tytuł 6.) .	1,277.050	88.000	1,365.050
		Suma (Tytuł 1.—6.) .	3,847.520	7,472.000	11,319.520

Rozdział	Tytuł	Paragraf	Dochody państwowe		
			zwyczajne	nadzwyczajne	Suma
			w k o r o n a c h		
27	7	Zakład poczt i telegrafów oraz urząd pocztowych kas oszczędności.			
	1	Zakład poczt i telegrafów z wyłączeniem nadwyżki obrotowej c. k. Urzędu pocztowych kas oszczędności zawartej w § 2. w kwocie 6,461.800 K	160,060.000	340.000	160,400.000
	2	Urząd pocztowych kas oszczędności	14,381.000		14,381.000
		Suma (Tytuł 7.) .	174,441.000	340.000	174,781.000
		Suma ogólna (Rozdział 27.) .	178,288.520	7,812.000	186,100.520
28		XII. Ministerstwo kolei żelaznych.			
	1	Urząd centralny	470.300		470.300
	2	Koleje państwowe pod obcym zarządem i wydierżawione szlaki dobiegowe.			
	1	Koleje państwowe pod obcym zarządem	346.000		346.000
	2	Wydierżawione szlaki dobiegowe	563.800		563.800
		Suma (Tytuł 2.) .	909.800		909.800
	3	Ruch na kolejach państwowych.			
	1	Dochody transportowe	312,200.000		312,200.000
	2	Inne dochody	43,658.610		43,658.610
	3	Dochody z nowych szlaków, które mają być otwarte, względnie których ruch ma być objęty w roku 1908.	595.000		595.000
	4	Dochody z interesu solnego	1,282.100		1,282.100
	5	Kwota amortyzacyjna c. k. uprz. austriackiej kolei północno-zachodniej na budowie przedsięwzięte na stacji Grulich w celu rozszerzenia		2.020	2.020
	6	Kwota amortyzacyjna węgierskiej Spółki akcyjnej żeglugi rzecznej i morskiej w Budapeszcie na plac do lądowania na dworcu kolejowym Donaukaai		2.120	2.120
	7	Kwoty amortyzacyjne na tory przemysłowe		14.080	14.080
		Zniesienie .	357,735.710	18.220	357,753.930

Rozdział	Tytuł	Paragraf	Dochody państwowe			
			zwyczajne	nadzwyczajne	Suma	
			w k o r o n a c h			
			Przeniesienie .	357,735.710	18.220	357,753.930
28	3	8	Udział w przychodzie z myta mostowego w Lend		1.200	1.200
		9	Dodatki stron interesowanych na linii kolei państwowej; oddane już do ruchu		10.700	10.700
		10	Od gminy Solnogradu zwrot kosztów za rozszerzenie przedmiotu kolejowego na szlaku Gaswerksgasse w Solnogradzie w 10 ratach rocznych (6. rata)		2.010	2.010
		11	Wynagrodzenie ryczałtowe kolei lokalnej Fürstenfeld—Hartberg na oprocentowanie i umorzenie wartości dostarczonych już lokomotyw oraz na uzupełnienie środków przewozowych		17.740	17.740
		12	Zwroty wydatków, pokrytych z kredytów (kwot) preliminarza inwestycyjnego na budowę kolei państwowych i ruch kolei państwowych, tudzież nie nadające się do potrącenia zwroty dochodów i inne dochody nadzwyczajne		60.000	60.000
			Suma (Tytuł 3.) .	357,735.710	109.870	357,845.580
	4		Ruch na upaństwowionych liniach kolei północnej Cesarza Ferdynanda.			
		1	Dochody z przewozu	112,100.000		112,100.000
		2	Różne dochody	1,100.000		1,100.000
			Suma (Tytuł 4.) .	113,200.000		113,200.000
	5		Żegluga parowa na jeziorze Bodeńskim:			
		1	Dochody z przewozu	401.000		401.000
		2	Inne dochody	23.700		23.700
			Suma (Tytuł 5.) .	424.700		424.700
	6		Udziały państwa w ruchu wspólnym względnie w czystym zysku kolei prywatnych.		300.000	300.000

Rozdział	Tytuł	Paragraf	Dochody państwowe		
			zwyczajne	nad- zwyczajne	Suma
			w k o r o n a c h		
28	7		Koleje gwarantowane.		
	1				
		1	Zwrot zaliczek gwarancyjnych i zaliczek z powodu niedo- boru obrotowego	534.000	534.000
		2	Sześcioprocentowe odsetki od nadpłat:		
		a)	na poczet zaliczek gwarancyjnych	19.300	19.300
		b)	na poczet zaliczek z powodu niedoboru obrotowego	800	800
			Razem (§ 2.)	20.100	20.100
			Suma (Tytuł 7.)	554.100	554.100
	8		Przejęcie pewnej kwoty funduszu inwestycyjnego Kolei północnej Cesarza Ferdynanda	31,100.000	31,100.000
			Suma ogólna (Rozdział 28.)	472,740.510	504,804.480
29			XIII. Ministerstwo rolnictwa.		
	1		Kierownictwo naczelne	4.500	4.500
	2		Państwowe zakłady naukowe i doświadczalne	209.620	209.620
	3	1	Popieranie kultury krajowej	70.600	70.600
		2	Dochody z funduszu melioracyjnego		
	4		Nadzorowanie kultury krajowej:		
		1	Urzędy do nadzorowania kultury krajowej	49.601	50.601
		2	Na personal geometryczny dla operacji agrarnych (z fun- duszów krajowych):		
			Austria poniżej Anizy	120.000	120.000
			Solnogród	12.000	12.000
			Karyntya	40.000	40.000
			Kraina	50.000	50.000
			Morawy	100.000	100.000
			Śląsk	10.000	10.000
			Zniesienie	666.321	667.321

Rozdział	Tytuł	Paragraf	Dochody państwowe			
			zwyyczajne	nad- zwyyczajne	S u m a	
			w k o r o n a c h			
			Przeniesienie .	666.321	1.000	667.321
29	5		Szkoły dla leśniczych i dalsze kształcenie państwowych organów leśniczych	420		420
	6		Państwowa hodowla koni	505.010		505.010
	7		Służba weterynarska	574.800		574.800
			Suma (Tytuł 1.—7.) .	1,746.551	1.000	1,747.551
						^{*)}
	8		Lasy państwowe i domeny.			
	1		Zarząd lasów i domen	16,752.630	5 190	16,757.820
			Suma ogólna (Rozdział 29.) .	18,499.181	6.190	18,505.371
						^{*)}
30			XIV. Ministerstwo sprawiedliwości.			
	1		Zarząd sprawiedliwości w królestwach i krajach	1,203.529		1,203.529
			Dodatek kasy oszczędności w Leonfelden do kosztów budowy budynku urzędowego		14.000	14.000
			Dodatek gminy Irdning do kosztów budowy budynku urzędowego (2. rata)		8.000	8.000
			Dodatek gminy Kufstein do kosztów budowy budynku urzędowego		6.000	6.000
			Dodatek gminy Warnsdorf do kosztów budowy budynku urzędowego		10.000	10.000
			Dodatek gminy Sanok do kosztów otwarcia tamże sądu obwodowego (14. rata)		2.000	2.000
			Dodatek gminy Boleszowce do kosztów wewnętrznego urządzenia budynku sądowego (4. rata)		200	200
			Dodatek gminy Lubaczów do kosztów terenu budowlanego pod nową budowlę		500	500
	2		Zakłady karne	2,692.882		2,692.882
			Suma ogólna (Rozdział 30.) .	3,896.411	40.700	3,937.111
31			XV. Ministerstwo robót publicznych.			
	1		Urząd centralny:			
	1		Kierownictwo naczelne	65.820		65.820
	2		Dochód z budynków wystawy światowej w c. k. Praterze	20.600		20.600
			Suma (Tytuł 1.) .	86.420		86.420

*) Z wyłączeniem „Preliminarza funduszu melioracyjnego“.

Rozdział	Tytuł	Paragraf	Dochody państwowe			
			zwyczajne	nad- zwyczajne	Suma	
			w k o r o n a c h			
31	2		Sprawy patentowe	13.000		13.000
	3		Zakłady do próbowania ręcznej broni palnej	19.000		19.000
	4		Służba cechownicza	1,426.600		1,426.600
	5		Popieranie przemysłu	90.000		90.000
	6		Sprawy wykształcenia przemysłowego:			
	1		Państwowe szkoły przemysłowe	1,984.891		1,984.891
			Austria powyżej Anizy:			
			Dodatki		7.000	7.000
			Czechy:			
			Dodatki		4.500	4.500
	2		Środki pomocnicze i środki popierania	5.500		5.500
			Suma (Tytuł 6.) .	1,990.391	11.500	2,001.891
	7		Państwowa służba budownicza	152.750		152.750
	8		Budowa dróg	107.696	54.610	162.306
	9		Budownictwo wodne	144.405	238.520	382.925
	10		Władze górnicze	5.250		5.250
	11		Należności od miar i poszukiwań	832.900		832.900
	12		Zakłady naukowe górnicze	30.500		30.500
	13		Kopalnie państwowe:			
	1		Zarząd kopalni	22,176.550		22,176.550
			Suma ogólna (Rozdział 31.) .	27,075.462	304.630	27,380.092
32			XVI. Najwyższa Izba obrachunkowa			
33			XVII. Emerytury.			
	1		Dodatki do emerytur	6.656		6.656
	2		Dopłaty funkcjonariuszy państwowych	7,100.000		7,100.000
			Suma ogólna (Rozdział 33.) .	7,106.656		7,106.656

Zestawienie.

Rozdział	Dochody państwowe	zwyczajne	nad- zwyczajne	Suma
		w k o r o n a c h		
1	I. Dwór cesarski			
2	II. Kancelarya gabinetowa Najjaśniejszego Pana			
3	III. Rada państwa			
4	IV. Trybunał państwa			
5	V. Rada Ministrów i Trybunał administracyjny	2,637.590		2,637.590
6	VI. Sprawy wspólne			
7	VII. Ministerstwo spraw wewnętrznych	2,077.788	5.400	2,083.188
8	VIII. Ministerstwo obrony krajowej	1,351.696		1,351.696
9	IX. Ministerstwo wyznań i oświaty	15,293.018	879.493	16,172.511
10 do 26	X. Ministerstwo skarbu (wraz z długiem państwowym)	1,342,482.688	36,460.330	1,378,943.018
27	XI. Ministerstwo handlu	178,288.520	7,812.000	186,100.520
28	XII. Ministerstwo kolei żelaznych	472,740.510	32,063.970	504,804.480
29	XIII. Ministerstwo rolnictwa	18,499.181	6.190 *)	18,505.371
30	XIV. Ministerstwo sprawiedliwości	3,896.411	40.700	3,937.111
31	XV. Ministerstwo robót publicznych	27,075.462	304.630	27,380.092
32	XVI. Najwyższa izba obrachunkowa			
33	XVII. Etat emerytalny	7,106.656		7,106.656
	Ogólna suma dochodów państwa	2,071,449.520	77,572.713 *)	2,149,022.233

*) Z wyłączeniem „Preliminarza funduszu melioracyjnego“.

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Część LVIII. — Wydana i rozesłana dnia 1. lipca 1908.

Treść: № 119. Ustawa, dotycząca używania częściowych zapisów długu pożyczki w kwocie 360,000.000 K, która ma być zaciągnięta przez miasto Wiedeń, do korzystnego umieszczania kapitałów fundacyjnych, pupilarnych i tym podobnych.

119.

Ustawa z dnia 29. czerwca 1908.,

dotycząca używania częściowych zapisów długu pożyczki w kwocie 360,000.000 K, która ma być zaciągnięta przez miasto Wiedeń, do korzystnego umieszczania kapitałów fundacyjnych, pupilarnych i tym podobnych.

Za zgodą obu Izb Rady państwa postanawiam, co następuje:

§ 1.

Częściowych zapisów długu pożyczki, którą miasto Wiedeń ma zaciągnąć w myśl dolno-austriackiej ustawy krajowej z dnia 12. czerwca 1908., Dz. u. kr. Nr. 103. do maksymalnej kwoty 360,000.000 K, można używać do korzystnego

umieszczania kapitałów fundacji, zakładów, stojących pod nadzorem publicznym, urzędu pocztowych kas oszczędności, dalej pieniędzy pupilarnych, fideikomisowych i depozytowych, a po kursie giełdowym, jednak nie powyżej wartości imiennej, także jako kaucyi służbowych i handlowych.

§ 2.

Wykonanie tej ustawy, która nabiera mocy obowiązującej z dniem ogłoszenia, poruczam Moim Ministrom spraw wewnętrznych, sprawiedliwości i skarbu.

Bad Ischl, dnia 29. czerwca 1908.

Franciszek Józef wkr.

Beck wkr.
Korytowski wkr

Klein wkr.
Bienerth wkr.

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Część LIX. — Wydana i rozesłana dnia 4. lipca 1908.

Treść: (№ 120—122.) 120. Obwieszczenie, dotyczące sprostowania błędu w rozporządzeniu z dnia 16. kwietnia 1907. — 121. Obwieszczenie, dotyczące przekształcenia ekspozytury tarnopolskiego Urzędu celnego głównego w Budzie zbarazkiej, posiadającej upoważnienia urzędu celnego pobocznego II. klasy, na samoistny urząd celny poboczny II. klasy. — 122. Rozporządzenie, którem uzupełnia się przepisy z dnia 10. czerwca 1902. o wydawaniu przesyłek pocztowych.

120.

Obwieszczenie Ministra spraw wewnętrznych w porozumieniu z Ministrami skarbu, handlu i rolnictwa z dnia 24. kwietnia 1908.,

dotyczące sprostowania błędu w rozporządzeniu z dnia 16. kwietnia 1907., Dz. u. p. Nr. 106.

W rozporządzeniu Ministerstw skarbu, handlu i rolnictwa z dnia 16. kwietnia 1907., dotyczącem zmiany niektórych postanowień przepisu wykonawczego do ustawy o taryfie celnej z dnia 13. lutego 1906., Dz. u. p. Nr. 22. i objaśnień do taryfy celnej, które to rozporządzenie ogłoszono w XLVIII. części Dziennika ustaw państwa z roku 1907. pod Nr. 106., winny słowa, znajdujące się na stronie 425. w prawej kolumnie, w ustępie 3. (29. wiersz od góry) opiewać zamiast „walce z odlewu kowalnego, Nr. 437“ właściwie „walce z odlewu nie kowalnego, Nr. 437“.

Korytowski wtr.

Bienenrth wtr.

Fiedler wtr.

Ebenhoch wtr.

121.

Obwieszczenie Ministerstwa skarbu z dnia 10. czerwca 1908.,

dotyczące przekształcenia ekspozytury tarnopolskiego Urzędu celnego głównego w Budzie zbarazkiej, posiadającej upoważnienia urzędu celnego pobocznego II. klasy, na samoistny urząd celny poboczny II. klasy.

razkiej, posiadającej upoważnienia urzędu celnego pobocznego II. klasy, na samoistny urząd celny poboczny II. klasy.

Ekspozyturę tarnopolskiego Urzędu celnego głównego w Budzie zbarazkiej przekształcono na samoistny urząd celny poboczny II. klasy, który rozpoczął swoje czynności w dniu 6. lutego 1908.

Korytowski wtr.

122.

Rozporządzenie Ministerstwa handlu z dnia 27. czerwca 1908.,

którem uzupełnia się przepisy z dnia 10. czerwca 1902., Dz. u. p. Nr. 124. z roku 1902. o wydawaniu przesyłek pocztowych.

Ustęp V. §u 7. otrzymuje następującą osnovę:

U odbiorców, nie umiejących pisać, zastępuje znak ręczny miejsce podpisu, jeżeli znak ten będzie uwierzytelniony wobec funkcjonariusza pocztowego przez osobę znaną temuż jako godna zaufania; za znak ręczny uważa się także podpis uskutecz-niony piśmem nieznanem funkcjonariuszowi pocztowemu. Jeżeli odbiorca nie może położyć podpisu z powodu pewnej ułomności fizycznej, natenczas winien świadek potwierdzić odbiór zamiast odbiorcy na przykład w tej formie: „za N. N., który z powodu złamania ręki nie może pisać, X. Y.“.

Fiedler wtr.

Rok 1908.

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Cześć LX. — Wydana i rozesłana dnia 8. lipca 1908.

(Treść: *M* 123—125.) 123. Ustawa, którą z powodu utworzenia Ministerstwa robót publicznych zmienia się postanowienia ustawowe o zakresie działania poszczególnych Ministerstw. — 124. Obwieszczenie, dotyczące utworzenia Ministerstwa robót publicznych dla królestw i krajów reprezentowanych w Radzie państwa. — 125. Rozporządzenie, dotyczące unundurowania urzędników państwowych, należących do wydziału Ministerstwa robót publicznych.

123.

Ustawa z dnia 27. czerwca 1908.,

którą z powodu utworzenia Ministerstwa robót publicznych zmienia się postanowienia ustawowe o zakresie działania poszczególnych Ministerstw.

Za zgodą obu Izb Rady państwa postanawiam, co następuje:

§ 1.

Dla spraw, które stosownie do zakresu działania ustalonego Mojem postanowieniem z dnia 21. marca 1908, przekazane zostają Ministerstwu robót publicznych, a obecnie w myśl obowiązujących postanowień ustawowych należą do zakresu działania innych Ministerstw, ma stać się właściwem Ministerstwo robót publicznych.

§ 2.

Ustawa niniejsza nabiera mocy obowiązującej z dniem ogłoszenia.

Wykonanie jej poruczam Memu pełnemu Ministerstwu.

Bad Ischl, dnia 27. czerwca 1908.

Franciszek Józef wkr.

Beck wkr.

Korytowski wkr.

Marchet wkr.

Prade wkr.

Ebenhoch wkr.

Prášek wkr.

Klein wkr.

Biennerth wkr.

Derschatta wkr.

Fiedler wkr.

Gessmann wkr.

Abrahamowicz wkr.

Georgi wkr.

124.

Obwieszczenie pełnego Ministerstwa z dnia 6. lipca 1908.,

dotyczące utworzenia Ministerstwa robót publicznych dla królestw i krajów reprezentowanych w Radzie państwa.

Jego c. i k. Apostolska Mość raczył Najwyższem postanowieniem z dnia 21. marca 1908 zarządzić

Najmiłościwiej utworzenie Ministerstwa robót publicznych o zakresie działania, określonym w załączniku.

W myśl tego Najwyższego postanowienia i na zasadzie ustawy z dnia 27. czerwca 1908, Dz. u. p. Nr. 123., którą z powodu utworzenia Ministerstwa robót publicznych zmienia się postanowienia ustawowe o zakresie działania poszczególnych Ministerstw, rozpoczęło Ministerstwo robót publicznych działalność urzędową z dniem 8. lipca 1908.

Czynności urzędowe Ministerstwa spraw wewnętrznych, Ministerstwa wyznań i oświaty, Ministerstwa skarbu, Ministerstwa handlu, Ministerstwa rolnictwa i Ministerstwa kolei żelaznych w tych wszystkich sprawach, które w myśl ustalonego Najwyższem postanowieniem zakresu działania przekazano Ministerstwu robót publicznych, ustają z tym dniem i przechodzą na Ministerstwo robót

publicznych. Począwszy od tej chwili należy zatem wszystkie odezwy i sprawozdania władz jak również podania korporacji, zakładów i stron, odnoszące się do tych spraw, wystosowywać wyłącznie do Ministerstwa robót publicznych.

We wszystkich agendach, w których Ministerstwu robót publicznych zastrzeżono współdziałanie stosownie do jego zakresu działania, należy zniósć się z tem Ministerstwem.

Beck wlr.

Korytowski wlr.

Marchet wlr.

Prade wlr.

Ebenhoch wlr.

Prašek wlr.

Klein wlr.

Bienert wlr.

Derschatta wlr.

Fiedler wlr.

Gessmann wlr.

Abrahamowicz wlr.

Georgi wlr.

Zakres działania Ministerstwa robót publicznych.

Sprawy budownictwa.

A. Sprawy administracyjne.

Ustawodawstwo i wykonywanie ustaw (budownictwo w ogólności, budownictwo lądowe, budownictwo wodne), współdziałanie przy ustawowym normowaniu budownictwa kolejowego, należącym do wydziału Ministerstwa kolei żelaznych, oraz przy ustawowym normowaniu przemysłów budowlanych. Higiena budowli.

Organizacja, sprawy osobiste i sprawy egzaminów państwowej służby budowniczej w tym samym zakresie jak dotąd w Ministerstwie spraw wewnętrznych.

Sprawy, dotyczące techników prywatnych.

Wykształcenie podwładnego niższego personelu.

Współdziałanie przy normowaniu spraw, dotyczących egzaminów w akademiach technicznych.

Zarząd budynków dykasteryjnych z wyjątkiem zastrzeżonego dla Ministerstwa skarbu rozporządzenia budynkami urzędowymi i lokalnościami, zbędnymi dla celów dykasteryjnych.

Sprawy mieszkań: ustawodawstwo i zarządzenia administracyjne. Współdziałanie w ustawodawstwie podatkowym na tem polu. Środki organizacyjne i popieranie kredytu na te cele.

B. Sprawy techniczne.

Budownictwo lądowe.

Sprawy techniczne i techniczno-administracyjne, dotyczące tych zwłaszcza budowli lądowych, które mają być wykonane przez państwo i z pomocą dodatków państwowych tudzież przez fundusze, zostające w zarządzie państwowym, z wyjątkiem budowli lądowych na państwowych kolejach żelaznych.

Pracownia dla budowli lądowych.

Budownictwo wodne.

Techniczne i techniczno-administracyjne sprawy budownictwa wodnego, z wyjątkiem dróg wodnych i pozostających w związku z budową kolei żelaznych, budowli wodnych, tudzież popierania kultury krajowej na polu budownictwa wodnego, które należy do Ministerstwa rolnictwa na zasadzie ustaw z dnia 30. czerwca 1884., Dz. u. p. Nr. 116. i 117.

Komisja regulacji Dunaju.

Centralne biuro hydrograficzne.

Budowa dróg i mostów.

Ustawodawcze, ogólne, techniczne i administracyjne sprawy drogowe z wyjątkiem policyi drogowej i spraw drogowych, przydzielonych według obowiązujących ustaw i rozporządzeń Ministerstwu kolei żelaznych.

Budowa mostów, z wyjątkiem mostów kolejowych w myśl § 1. rozporządzenia Ministerstwa kolei żelaznych z dnia 28. sierpnia 1904., Dz. u. p. Nr. 97., tudzież z wyjątkiem mostów zarządu morskiego.

Biuro konstrukcyi mostów.

Górnictwo.

Górnictwo, w tym samym zakresie jak dotychczas w Ministerstwie rolnictwa,

a więc: wykonywanie zwierzchnictwa państwowego i gospodarczo-społeczny nadzór odnośnie do całego górnictwa, mającego za przedmiot minerały zastrzeżone, łącznie z wydobywaniem nafty, z wyłączeniem jednak agend salin, odnoszących się do zarządu monopolu.

Zarząd kopalni państwowych.

Szkolnictwo górnicze.

Ponadto: zarządzenia co do zaopatrzenia w węgiel przy współdziałaniu interesowanych wydziałów.

Współdziałanie przy ochronie źródeł, o ile ochrona ta nie należała już dotychczas do Ministerstwa rolnictwa na podstawie ustawy górniczej.

Popieranie przemysłu.

Sprawy zasadnicze na polu produkcyi przemysłowej.

Sprawy ustawodawcze, ogólne techniczne i administracyjne w dziedzinie elektryczności, z wyjątkiem spraw, dotyczących telegrafów i telefonów, tudzież spraw podlegających ocenieniu według trzeciego rozdziału ordynacyi przemysłowej

(O ile w szczególności rozchodzi się o cele kolei żelaznych, należą zarządzenia ustawodawcze w dziedzinie elektryczności do Ministerstwa kolei żelaznych przy współdziałaniu Ministerstwa robót publicznych; do kompetencyi Ministerstwa kolei żelaznych wchodzi także odnośne sprawy administracyjne i techniczne.)

Współdziałanie w ustawodawstwie i w wszystkich rozstrzygnięciach z dziedziny prawa wodnego, jeżeli rozchodzi się o wodę jako źródło siły. Popieranie użycia sił wodnych do celów produkcyjnych.

Przywileje, ochrona marek i wzorów, sprawy urzędu patentowego i rzeczników w sprawach patentowych.

Doświadczenia techniczne, zakłady dla badania i próbowania wytworów surowycy, półfabrykatów i fabrykatów (badanie materiału), nie naruszając zakresu działania, przysługującego Ministerstwu kolei żelaznych na tem polu i nie naruszając prawa Ministerstwa wyznań i oświaty do samodzielnego dalszego utrzymywania stacyi doświadczalnych i laboratoryjów, istniejących przy podległych temu Ministerstwu zakładach naukowych lub do otwierania nowych zakładów tego rodzaju w porozumieniu z Ministerstwem robót publicznych.

Mierzenie precyzyjne i sprawy cechownicze.

Przepisy i rozstrzygnięcia co do kotłów parowych (wraz z badaniem kotłów parowych), przyrządów parowych i motorów popędowych, nie naruszając właściwości Ministerstwa kolei żelaznych w odnośnych sprawach, dotyczących kolei, tudzież właściwości Ministerstwa handlu przy rozstrzyganiu o urządzeniach w przedsiębiorstwach przemysłowych.

Techniczne i gospodarcze popieranie produkcji przemysłowej.

Utrzymywanie w przeglądzie postępów w dziedzinie technicznej.

Techniczne popieranie przemysłu wraz z wszystkimi sprawami urzędu dla popierania przemysłu i zakładów dla popierania przemysłu, wykłady i kursy dla przemysłowców, przedsiębiorstwa wzorowe, wystawy pomocniczych środków pracy w drobnym przemyśle, wystawy prac uczniów, informacje techniczne dla przemysłu drobnego.

Zarządzenia organizacyjne i popieranie kredytu dla drobnego przemysłu, współdziałanie w utworzeniu i działalności centralnej kasy dla stowarzyszeń, współdziałanie w ustalaniu zasad pracy przemysłowej w zakładach karnych, gospodarcze popieranie przemysłu domowego.

Współdziałanie przy ustawodawstwie i administracji co do zorganizowania stowarzyszeń przemysłowych, tudzież współdziałanie w sprawach, dotyczących egzaminów majsterskich.

Wykaz pracy ze strony stowarzyszeń. Popieranie humanitarnych, gospodarczych i dotyczących wykształcenia spraw stowarzyszeń przemysłowych i ich związków; organizacja i popieranie stowarzyszeń zarobkowych i gospodarczych dla produkcji przemysłowej, sprowadzania i odbytu; używanie instruktorów stowarzyszeń do tych celów, współdziałanie przy ich ustanawianiu i określaniu ich zakresu działania, dopóki nie będą utworzone osobne organy dla celów wyżej podanych.

Dydaktyczne popieranie przemysłowego wytwarzania towarów.

Szkolnictwo przemysłowe (ustawodawstwo i administracja co do wszystkich kategorii przemysłowych zakładów naukowych i żeńskich szkół zawodowych; dalej przemysłowa nauka wędrowna; muzea przemysłowe).

Popieranie spieniężania towarów.

Popieranie odbytu w drobnym przemyśle.

Dostawy ze strony drobnego przemysłu.

Wystawy: sprawy ogólne, wystawy rzemieślnicze i przemysłowe.

Popieranie ruchu przejezdnych.

Środki dla ściągnięcia przejezdnych; popieranie organizacji prywatnych, mających na celu podniesienie ruchu przejezdnych; popieranie spraw dotyczących hoteli, umieszczenia przejezdnych i komunikacji (zwłaszcza zapomocą samochodów); wyszukiwanie nowych obszarów godnych zwiedzania; ochrona charakterystycznych miejscowości i piękności natury; popieranie przemysłu, zajmującego się wyrobem artykułów dla przejezdnych.

(Zarządzenia w dziedzinie kolejnictwa celem poparcia ruchu przejezdnych pozostawione są i nadal Ministerstwu kolei żelaznych [§ 1 statutu organizacyjnego dla państwowego zarządu kolei żelaznych].)

125.**Rozporządzenie Ministerstwa robót publicznych z dnia 6. lipca 1908.,****dotyczące umundurowania urzędników państwowych, należących do wydziału tego Ministerstwa.**

Na zasadzie Najwyższego upoważnienia z dnia 27. czerwca 1908. przepisuje się, uzupełniając

§ 5. przepisu o umundurowaniu c. k. urzędników państwowych, wydanego rozporządzeniem pełnego Ministerstwa z dnia 20 października 1889., Dz. u. p. Nr. 176., barwę zwaną „Tegetthoffblau“ jako barwę kołnierzy mundurów i wyłogów rękawów, względnie wypustek mundurów i znamion na kołnierzach płaszczy urzędników państwowych, należących do wydziału Ministerstwa robót publicznych.

Gessmann wlr.

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Część LXI. — Wydana i rozesłana dnia 10. lipca 1908.

Treść: (№ 126—131.) 126. Rozporządzenie, dotyczące wypowiedzenia układu zawartego z królewsko saskim Rządem względem wzajemnego uwalniania od opłat spadków, składających się z ruchomości. — 127. Obwieszczenie, dotyczące wyznaczenia terminu do pierwszego zgłoszenia funkcyonaryuszy, podlegających obowiązkowi ubezpieczenia w myśl ustawy z dnia 16. grudnia 1906., Dz. u. p. Nr. 1. z roku 1907. — 128. Rozporządzenie, dotyczące zakazu handlu obnośnego na obszarze Semmeringu, zajęтым pod hotele i wille, w gminie Breitenstein. — 129. Obwieszczenie, dotyczące utworzenia posterunku zapowiadawczego przy Churerhütte w Balzers. — 130. Rozporządzenie, dotyczące udzielenia ułatwień przy zgłaszaniu opodatkowanych przesyłek cukru w kartonach, które podlegają obowiązkowi przekazania. — 131. Rozporządzenie, dotyczące zmiany niektórych postanowień przepisu wykonawczego do ustawy o taryfie celnej z dnia 13. lutego 1906., Dz. u. p. Nr. 22., oraz objaśnień do taryfy celnej i spisu przeciętnej wartości handlowej najważniejszych chemicznych materiałów pomocniczych i wytworów, podlegających wymiarowi cła od wartości według Nru. 622., który to spis wydano rozporządzeniem z dnia 24. kwietnia 1908., Dz. u. p. Nr. 84.

126.

Rozporządzenie Ministerstwa skarbu w porozumieniu z Ministerstwem sprawiedliwości z dnia 27. czerwca 1908.,

dotyczące wypowiedzenia układu zawartego z królewsko saskim Rządem względem wzajemnego uwalniania od opłat spadków, składających się z ruchomości.

Królewsko saski Rząd wypowiedział z dniem 30. czerwca 1908. układ względem wzajemnego uwalniania od opłat spadków, składających się z ruchomości, zawarty pomiędzy Rządem austriacko węgierskim i Rządem królewsko saskim w drodze wymiany oświadczeń ministeryalnych z dnia 17. lutego 1881. a ogłoszony rozporządzeniem ministeryalnym z dnia 7. marca 1881., Dz. u. p. Nr. 17.

Postanowienia układu tego zatrzymają więc, począwszy od dnia 1. lipca 1908., moc obowiązującą jedynie tylko w tych wypadkach, w których śmierć spadkodawcy nastąpiła przed dniem 1. lipca 1908.

Co do pozostałego w krajach tutejszych majątku ruchomego obywateli saskich, których śmierć nastąpi po dniu 30. czerwca 1908., stosować na-

leży ogólne postanowienia rozporządzenia ministeryalnego z dnia 8. kwietnia 1854., Dz. u. p. Nr. 84.

Klein wtr.

Korytowski wtr.

127.

Obwieszczenie Ministerstwa spraw wewnętrznych z dnia 1. lipca 1908.,

dotyczące wyznaczenia terminu do pierwszego zgłoszenia funkcyonaryuszy, podlegających obowiązkowi ubezpieczenia w myśl ustawy z dnia 16. grudnia 1906., Dz. u. p. Nr. 1. z roku 1907.

W wykonaniu postanowienia, zawartego w artykule 72. rozporządzenia ministeryalnego z dnia 22. lutego 1908., Dz. u. p. Nr. 42., dotyczącego wydania przepisu wykonawczego do ustawy z dnia 16. grudnia 1906., Dz. u. p. Nr. 1. z roku 1907. o ubezpieczeniu pensyjnem funkcyonaryuszy w służbie prywatnej i niektórych funkcyonaryuszy w służbie publicznej, podaje się niniejszem do wiadomości, iż pierwsze zgłoszenie funkcyonaryuszy, podlegających obowiązkowi ubezpieczenia, które na podstawie artykułu 71. powołanego rozporządzenia ministeryalnego ma być wniesione u politycznej władzy powiatowej I. instancyi, nastąpić winno w przeciągu czterech tygodni, licząc od dnia 1. sierpnia b. r.

Bienenrth wtr.

128.**Rozporządzenie Ministerstwa handlu w porozumieniu z Ministerstwem spraw wewnętrznych i Ministerstwem skarbu z dnia 2. lipca 1908.,**

dotyczące zakazu handlu obnośnego na obszarze Semmeringu, zajęтым pod hotele i wille w gminie Breitenstein.

Na zasadzie § 10. patentu cesarskiego z dnia 4. września 1852., Dz. u. p. Nr. 252., tudzież § 5. odnośnego przepisu wykonawczego zabrania się handlu obnośnego na obszarze Semmeringu, zajęтым pod hotele i wille w gminie Breitenstein, w czasie od 1. lipca do 15. września każdego roku.

Obszar Semmeringu, zajęty pod hotele i wille, obejmuje oznaczoną poniżej część obszaru gminy Breitenstein:

Ciągnie się ona od granicy styryjskiej przy hotelu Arcyksięcia Jana, odgraniczona granicą tą w kierunku północno-zachodnim, wzdłuż gościńca państwowego, Myrtengraben, Haidbachgraben, Adlitzgraben, przy gospodarze Hanla w Adlitzgraben wzdłuż kolei w górę, do domku myśliwskiego księcia Lichtensteina aż do zetknięcia się z granicą styryjską.

Zakaz wypowiedziany w ustępie pierwszym nie odnosi się do mieszkańców okolic, wymienionych w § 17. patentu o handlu obnośnym i w dotyczących rozporządzeniach dodatkowych, które są uprzywilejowane pod względem handlu obnośnego.

Zakaz ten nie narusza również wspomnianej w § 60., ustępie 2. ordynacji przemysłowej sprzedaży produktów rolniczych i leśnych, tamże wymienionych a służących do codziennego użytku, wykonywanej sposobem obnośnym lub na ulicy.

Rozporządzenie niniejsze nabiera mocy obowiązującej z dniem ogłoszenia.

Korytowski wlr.

Bienertth wlr.

Fiedler wlr.

129.**Obwieszczenie Ministerstwa skarbu z dnia 4. lipca 1908.,**

dotyczące utworzenia posterunku zapowiadawczego przy Churerhütte w Balzers.

Przy Churerhütte w Balzers utworzono posterunek zapowiadawczy Urzędu celnego pobocznego w Balzers, który rozpoczął już swoją działalność.

Posterunek ten upoważniony jest do ekspedycyowania towarów, wolnych bezwarunkowo od cła przy dowozie, oraz do wystawiania poświadczeń legitymacyjnych dla kół do jazdy przy ich wyprawdaniu.

Korytowski wlr.

130.**Rozporządzenie Ministerstwa skarbu z dnia 7. lipca 1908.,**

dotyczące udzielenia ułatwień przy zgłaszaniu opodatkowanych przesyłek cukru w kartonach, które podlegają obowiązkowi przekazania.

W porozumieniu z królewsko węgierskim Ministerstwem skarbu dozwala się, aby przy przesyłaniu cukru opodatkowanego i zapakowanego w kartonach zgłaszano w postępowaniu przekazawczem tak, jak to jest dopuszczalne przy próbkach cukru, tylko ilość i ogólną wagę kartonów, pod warunkiem, iż cukier przesyła się w oryginalnych kartonach fabryk cukru oczywiście jednokowej wagi.

Korytowski wlr.

131.**Rozporządzenie Ministerstw skarbu, handlu i rolnictwa z dnia 9. lipca 1908.,**

dotyczące zmiany niektórych postanowień przepisu wykonawczego do ustawy o taryfie celnej z dnia 13. lutego 1906., Dz. u. p. Nr. 22., oraz objaśnień do taryfy celnej i spisu przeciętnej wartości handlowej najważniejszych chemicznych materiałów pomocniczych i wytworów, podlegających wymiarowi cła od wartości według Nr. 622., który to spis wydano rozporządzeniem z dnia 24. kwietnia 1908., Dz. u. p. Nr. 84.

Następujące postanowienia przepisu wykonawczego do ustawy o taryfie celnej z dnia 13. lutego 1906., Dz. u. p. Nr. 22., oraz objaśnień do taryfy celnej, wydanych obwieszczeniem z dnia 13. czerwca 1906., Dz. u. p. Nr. 115., na zasadzie artykułu V. ustawy o taryfie celnej z dnia 13. lutego 1906., Dz. u. p. Nr. 20., uzupełnia się względnie zmienia się w sposób następujący:

I. Co do przepisu wykonawczego.

W § 14. B, III, punkt 2., ustęp 2. przepisu wykonawczego należy po słowach „adresem wysłać“ dodać; „adres ten należy umieścić w zapisku, który urząd celny ma położyć na listach przewozowych“.

II. Co do objaśnień.

W uwagach do Nr. 96. należy dodać na końcu trzeciego ustępu:

„dalej mineralne oleje do smarowania, które przy 15 stopniach Celsyusza mają gęstość masłowatą, z wyjątkiem wazeliny Nru 99. Mieszanki takich olei do smarowania z tłuszczami, olejami tłustymi, żywicami lub innymi dodatkami, nie uzasadniająca zaliczenia do wyższej taryfy, podpadają pod Nr. 100 a, jeżeli przy 15 stopniach Celsyusza mają gęstość masłowatą, a pod Nr. 178., jeżeli przy tej temperaturze mają gęstość płynną.“

W ustępie 1., uwagi 1. do Nru. 99. należy wykreślić słowa: „zarówno surowa jak i“.

W trzecim zdaniu tego samego ustępu należy po słowie „zółta“ położyć przecinek (,), słowa „lub zielonawa (fluoryzująca)“ wykreślić i zastąpić słowami: często z zielonawą fluorescencją.

Na końcu ustępu tego należy dodać:

Wazelina różni się od gęstych mineralnych tłuszczów do smarowania (oleju do cylindrów itd.) Nru. 96. a barwą jaśniejszą względnie białą, podczas gdy wymienione tłuszcze do smarowania mają barwę ciemną i zazwyczaj nieco silniejszy zapach nafty.

Ustęp przedostatni uwagi 3. do Nrów. 102. do 106. należy zastąpić następnymi postanowieniami:

Mieszanki oliwy z innymi olejami tłustymi Nru 104. lub z olejami tłustymi Nru. 103. podlegają w obrocie umownym wymiarowi cła w wysokości 10 K od 100 kilogramów jedynie wówczas, jeżeli zawierają przynajmniej 50 procent oliwy, a strona deklaruje dokładny skład zmieszanego oleju.

Z przesyłek, które deklarowano jako mieszanki oliwy według Nru 104. b do umownego wymiaru cła po 10 K, należy od czasu do czasu, nie wstrzymując samej przesyłki, pobrać po dwie próbki. Jedną z tych próbek należy przesłać rolniczo-chemicznej stacji doświadczalnej w Wiedniu celem dodatkowej kontroli, a drugą przechowywać w urzędzie przez rok. Jeżeli przy dodatkowym badaniu kontrolnym stwierdzono, iż eksportowany olej nie ma warunków, uzasadniających zastosowania stopy umownej 10 K, natenczas należy wymierzyć przypadające dodatkowe cło.

W uwadze 1. do Nrów. 177. i 178. należy wstawić po ustępie drugim jako ustęp trzeci:

Mineralne oleje do smarowania gęstości masłowej z uwagą do Nru. 96.

W ustępie 1. uwag do Nru. 304. należy skreślić wiersz 5., 6. i 7. (w tylko oczyszczonych . . . przymieszki), a na to miejsce wstawić:

uwolnione od wszelkich zanieczyszczeń przez podarcie i wymycie, nie prasowane w szorstkich, nierównych, podziurkowanych błonach i warstwach, prasowane w płytach i bryłach, nie obrobione dokładniej i bez jakiegokolwiek obcej domieszki. Jeżeli jest wątpliwe, czy dalsze obrobienie lub domieszanie miało miejsce, należy prasowane płyty i bryły oczyszczonej gutaperki i balaty ekspedycyować bez pobrania cła jedynie po poprzednim rozdzieleniu ich na drobne części.

Ustęp 2. uwag do Nru. 304. należy wykreślić i zastąpić go ustępem następnym:

Guma mitchel, gumaregenerowana, zwana także reclaimed rubber, jest to masa plastyczna z regenerowanych odpadków kauczuku, z których o ile możności wydzielono wolną siarkę, tudzież materiały napełniające i zabarwiające. Masę tę przerabia się na walcowniach celem nadania jej zupełnej jednolitości i wprowadza zwinietą w płyty o powierzchni zazwyczaj szorstkiej, których poszczególne warstwy nieraz zlepiają się razem tak, iż pierwotna postać płyt nie da się już rozpoznać. Celem uwolnienia odpadków od wszelkich, w danym razie znaczących się grubszych cząsteczek, przepuszcza się zazwyczaj plastyczną masę przez maszynę cewową po założeniu sita o wąskich otworach. W ten sposób obrobiona guma mitchel przychodzi w handlu w postaci cienkich pasm, przylegających do siebie. Guma mitchel różni się od niewulkanizowanej masy kauczukowej tem, iż nie rozpuszcza się w benzynie, podczas gdy masa kauczukowa rozłącza się zupełnie w benzynie.

Po ustępie 2. uwagi 4. do Nru. 335. należy wstawić następujący nowy ustęp:

Podobnie jak ekspedycyuje się skórę na rękawiczki celem barwienia można ekspedycyować skórę na rękawiczki także celem odfuszczenia na zasadzie uwagi do Nru. 355. w obrocie za pozwoleniem na piśmie.

W wierszu 13. uwagi 3. do Nru. 359. należy przekreślić słowo „skóry“, a natomiast wciągnąć w wierszu 11. po słowach „przednimi materiałami“ dodatek: „z wyjątkiem skóry“.

W ustępie 4. uwagi 2. do Nru. 435. należy kropkę (.) na końcu ustępu zastąpić przecinkiem (,) a potem dodać: „o ile wyrobiony drut nie podlega wyższemu cłu.“

W wierszu drugim ustępu 3. uwag do Nru. 453. należy słowo „lub“ zastąpić przecinkiem a w wierszu trzecim po słowie „rozpoczęto obrabiać“ umieścić następujące słowa:

albo z grubsza zaoparzone powleczeniem, służącym tylko jako ochrona od rdzy.

Na końcu ustępu 2. uwagi 2. do Nru. 466. należy zamiast kropki (.) położyć przecinek i dodać: „o ile ten ostatni nie podlega wyższemu cłu według Nru. 435.“

Ustęp 1. uwagi 3. do Nru 534. ma opiewać następująco:

3. Za maszyny pomocnicze do robót tkackich i dzianych (Nr. 534.) należy uważać te maszyny, których używa się w przemyśle tych do przygotowania roboty na warstacie do tkania lub dziania, a więc w szczególności maszyny cewkowe (do nawijania nitki osnowy lub skoropędne, do nawijania nitki wątkowych, maszyny z cewkami kieszkowymi), nawijaczki, motowidła, maszyny do strzyżenia osnowy (nożyczkowe, do strzyżenia całej długości osnowy albo niektórych części, strzygaczki tryangułowe, długołożkowe i stożkowe), maszyny do dziergania wątków także z należąco do nich nawijaczkami, rami do strzyżenia tkanin (tryangułowe, rami do osnowy, strzygaczki mlynkowe) do kędzierzawienia lub strzyżenia nitki osnowy, stojaki do strzyżenia (stojaki cewkowe, rami do strzyżenia), na które nasadza się cewki z nitkami osnowy, maszyny do nawijania osnowy strzyżonej w kłębki balonowe, szlichtarki i klejarki (do szlichtowania i klejenia osnowy także z przynależnym stojakiem do nawijania przędzy, aparatem do suszenia i maszyną do nawijania), następnie szlichtarki do przędzy grubej (maszyny szlichtownicze, ugniatające i szczotkowe, szlichtarki do przędzy rewolwerowej), numektery (przyrząd do skrapiania, przyrząd do zwilżania wełnianych nitki wątkowych na cewkach), maszyny do dresowania (czyszczenia), ścierania szlichty z osnowy, nawijaczki do namotywaniania wątków na stojaki wątkowe, maszyny skombinowane do nawijania i czyszczenia. Do Nru 534. należą także maszyny do krajania przędzy sznelkowej przy tkaniu kobierców, maszyny do czyszczenia jedwabiu, służące do przewijania i czyszczenia jedwabiu przeznaczonego do przeróbki.

W ustępie trzecim tej samej uwagi należy usunąć przecinek (,) po słowach „do przędzy grubej“ w wierszu trzecim od dołu i wstawić w wierszu następnym przed słowem „nawijaczki“:

Przyrządy do suszenia przędzy grubej szlichtowanej, także przy równoczesnym dowożeniu z maszynami szlichtowniczymi do przędzy grubej.

Ustęp 2. i 3. uwagi 5. do Nru 534. należy zastąpić następującymi ustępami:

Przy dowożeniu z państw objętych traktatami należy ekspedycyować według stopy po 10 K wszystkie szlichtarki (także klejarki) i maszyny do nitki osnowy (maszyny do strzyżenia osnowy), wymienione w ustępie 1., uwagi 3. do tego numeru.

Osobno wprowadzone stojaki do namotywaniania przędzy, nawijaczki i przyrządy do suszenia, których przynależność do szlichtarek osnowy, względnie maszyn do nitki osnowy wykazana będzie w sposób przekonujący, w danym razie przez dodatkowe oględziny (w myśl ustępu 4., ogólnej uwagi 13. do klasy XL.), podlegają również oczeniu według stopy umownej po 10 K. Jeżeli nie dostarczono tego dowodu, natomiast należy ocieić stojaki do namotywaniania przędzy i nawijaczki według Nru 534 a, zaś przyrządy do suszenia według Nru 538.

W ustępie 14. uwagi 1. do Nru 596. należy zamiast „Nru 622“ wstawić: „Nr. 596 a“.

III. Co do spisu wartości.

• W spisie przeciętnej wartości handlowej najważniejszych chemicznych materiałów pomocniczych i wytworów, podlegających wymiarowi cła od wartości według Nru 622. (Dz. u. p. Nr. 84 z roku 1908.), należy wykreslić artykuł: „Fosfor mleczno-siarczany“.

Rozporządzenie niniejsze nabiera zaraz mocy obowiązującej.

Korytowski wtr.

Fiedler wtr.

Ebenhoch wtr.

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Część LXII. — Wydana i rozesłana dnia 15. lipca 1908.

Treść: (№ 132 i 133.) 132. Dokument koncesyjny na kolej lokalną z Siebenbrunn-Leopoldsdorf do Engelhartstetten z odnogą z Breitsstetten do Orth. — 133. Obwieszczenie, dotyczące utworzenia ekspozytury urzędu celnego w Elisenthal.

132.

Dokument koncesyjny z dnia 27. czerwca 1908.

na kolej lokalną z Siebenbrunn-Leopoldsdorf do Engelhartstetten z odnogą z Breitstetten do Orth.

Na podstawie Najwyższego upoważnienia udzielam w porozumieniu z interesowanymi Ministerstwami spółce akcyjnej „Kolej lokalna Siebenbrunn-Leopoldsdorf-Engelhartstetten-Orth“ koncesyę na budowę i utrzymywanie w ruchu kolei poruszanej lokomotywą, która ma być zbudowana jako normalnotorowa kolej lokalna od stacji Siebenbrunn-Leopoldsdorf na linii uprz. austriacko-węgierskiej Spółki kolei państwowych do Engelhartstetten z odnogą z Breitstetten do Orth, a to w myśl postanowień ustawy o koncesyach na koleje żelazne z dnia 14. września 1854., Dz. u. p. Nr. 238., jakoteż ustaw z dnia 31. grudnia 1894., Dz. u. p. Nr. 2. z r. 1895., i z dnia 24. grudnia 1905., Dz. u. p. Nr. 216., pod następującymi warunkami i zastrzeżeniami:

§ 1.

Co do kolei żelaznej, będącej przedmiotem tego dokumentu koncesyjnego, korzysta koncesyonaryszka z dobrodziejstw, przewidzianych w arty-

kule V. ustawy z dnia 31. grudnia 1894., Dz. u. p. Nr. 2. z r. 1895.

§ 2.

Koncesyonaryszka obowiązana jest ukończyć budowę koncesyonowanej kolei najpóźniej w przeciągu dwóch lat, licząc od dnia dzisiejszego, oddać gotową kolej na użytek publiczny i utrzymywać ją w ruchu bez przerwy przez cały okres koncesyjny.

Jako rękojmię dotrzymania powyższego terminu budowy, tudzież wykonania i urządzenia kolej zgodnie z warunkami koncesyi — złożyć ma koncesyonaryszka na żądanie c. k. rządu odpowiednią kaucyę w papierach wartościowych, nadających się do lokacyi pieniędzy sierocych.

W razie niedotrzymania powyższego zobowiązania kaucyę tę uznać można za przepadłą.

§ 3.

Celem wybudowania koncesyonowanej kolei nadaje się koncesyonaryszce prawo wywłaszczenia podług przepisów ustawowych, w tej mierze obowiązujących.

Takie samo prawo przyznane będzie koncesyonaryszce także co do ewentualnej budowy tych kolei podjazdowych, których budowę rząd ze względu na dobro publiczne uznałby za pożyteczne.

§ 4.

Co do budowy koncesyonowanej kolei i co do ruchu na niej stosować się winna koncesyonaryuszka do osnowy tego dokumentu koncesyjnego, do warunków koncesyjnych, ustanowionych przez Ministerstwo kolei żelaznych jakoteż do istniejących w tej mierze ustaw i rozporządzeń, w szczególności do ustawy o koncesjach na koleje żelazne z dnia 14. września 1854., Dz. u. p. Nr. 238., i do regulaminu ruchu na kolejach żelaznych z dnia 16. listopada 1851., Dz. u. p. Nr. 1. z r. 1852., wreszcie do ustaw i rozporządzeń, któreby w przyszłości zostały wydane. Pod względem ruchu będzie można odstąpić od zarządzeń dla bezpieczeństwa i przepisów dotyczących ruchu, ustanowionych w regulaminie ruchu kolei żelaznych i w odnośnych postanowieniach dodatkowych, o ile ze względu na szczególne stosunki obrotu i ruchu a w szczególności ze względu na zmniejszoną chyżość Ministerstwo kolei żelaznych uzna to za dopuszczalne. W tej mierze stosowane będą osobne przepisy ruchu, które wyda Ministerstwo kolei żelaznych.

§ 5.

Transporty wojskowe przewożone być muszą po niższych cenach taryfowych. Pod względem zastosowania taryfy wojskowej do przewozu osób i rzeczy obowiązywać będą postanowienia, które tak w tej mierze, jak i względem ulg dla podróżujących wojskowych, każdorazem są w mocy na austriackich kolejach państwowych.

Postanowienia te stosują się także do obrony krajowej i do pospolitego ruszenia obu połów Monarchii, do tyrolskich strzelców krajowych i do żandarmerji, a to nietylko w podróżach na koszt skarbu, lecz także w służbowych podróżach na ćwiczenia wojskowe i zebrania kontrolne, odbywanych własnym kosztem.

Koncesyonaryuszka obowiązana jest przystąpić do umowy, zawartej przez austriackie spółki kolejowe co do zakupu i utrzymywania w pogotowiu przyborów dla transportów wojskowych, oraz co do pomagania sobie nawzajem służbą i taborem przy uskutecznianiu większych transportów wojskowych, dalej do każdorazem obowiązujących przepisów dla kolei żelaznych na wypadek wojny, jakoteż do umowy dodatkowej, która weszła w wykonanie z dniem 1. czerwca 1871. o przewozie chorzych i rannych, których na rachunek skarbu wojskowego przewozi się w pozycji leżącej.

Przepis, który obowiązuje każdorazem pod względem transportów wojskowych kolejami że-

laznymi, tudzież każdorazem obowiązujące przepisy dla kolei żelaznych na wypadek wojny, nabywają dla koncesyonaryuszki mocy obowiązującej od dnia otwarcia ruchu na koncesyonowanej kolei. Przepisy rzeczonoego rodzaju, które dopiero po tym terminie zostaną wydane i w Dzienniku ustaw państwa nie będą ogłoszone, staną się dla koncesyonaryuszki obowiązującymi z chwilą, w której się je urzędownie poda do jej wiadomości.

Zobowiązania te ciężą na koncesyonaryuszce tylko o tyle, o ile dopełnienie ich będzie możliwe ze względu na drugorzędny charakter tej linii oraz ze względu na ułatwienia, udzielone skutkiem tego pod względem budowy, urządzenia i rodzaju ruchu.

Koncesyonaryuszka obowiązana jest uwzględnić przy obsadzaniu posad wysłużonych podoficerów armji, marynarki wojennej i obrony krajowej, w myśl ustawy z dnia 19. kwietnia 1872., Dz. u. p. Nr. 60.

§ 6.

Do przewozu korpusów straży cywilnej (straży bezpieczeństwa, straży skarbowej itp.) stosować należy analogicznie zniżoną taryfę, przepisana dla transportów wojskowych.

§ 7.

Koncesyonaryuszce nie wolno powierzać ruchu na koncesyonowanej kolei osobom trzecim, wyjąwszy przypadek, gdy rząd na to wyraźnie zezwoli.

Rząd zastrzega sobie prawo objęcia w każdym czasie ruchu na koncesyonowanej kolei i utrzymywania go aż do upływu okresu koncesyjnego na rachunek koncesyonaryuszki.

W przypadku takim koncesyonaryuszka zwracać ma rządowi koszta rzeczywiście ponoszone z powodu utrzymywania tego ruchu.

Zresztą należy określić warunki tego utrzymywania ruchu w kontrakcie ruchu, który rząd zawrze z koncesyonaryuszką.

§ 8.

Koncesyonaryuszka obowiązana jest postarać się o zaopatrzenie swoich funkcyonaryuszów na przypadek niezdolności do pracy i na starość oraz o zaopatrzenie ich rodzin i w tym celu przystąpić do zakładu emerytalnego związku austriackich kolei lokalnych, o ileby dla koncesyonowanego przedsię-

biorstwa kolejowego nie utworzono własnej kasy emerytalnej, zapewniającej członkom przynajmniej takie same korzyści, względnie nakładającej przynajmniej takie same obowiązki na koncesjonaryszkę, jak wspomniany zakład emerytalny.

To zaopatrzenie na wypadek niezdolności do pracy i na starość tak należy przeprowadzić, by koncesjonaryszka lub przedsiębiorstwo na jej miejsce wstępujące mieli obowiązek zgłaszać w zakładzie emerytalnym związku austriackich kolei lokalnych, względnie we własnej kasie emerytalnej, stałych funkcjonariuszy z dniem nadania im stałej posady, z innych zaś funkcjonariuszy przynajmniej tych, którzy pełnią służbę jako kierownicy maszyn, palacze, konduktorzy, strażnicy lub posługacze stacyjni, przy odpowiednim ich zatrudnieniu najpóźniej po ukończeniu trzech lat służby.

§ 9.

Koncesjonaryszka obowiązana jest pod warunkami i zastrzeżeniami, podanymi w artykule XII. ustawy z dnia 31. grudnia 1894., Dz. u. p. Nr. 2. z r. 1895., dozwolić rządowi na jego żądanie, każdego czasu współużywania swej kolei do transportów między kolejami już istniejącymi lub dopiero w przyszłości mającymi powstać — na których rząd ruch utrzymuje — w taki sposób, by rząd mógł z prawem samoistnego ustanawiania taryf przeprawić lub kazać przeprawić tak całe pociągi jak i pojedyncze wozy współużywaną koleją lub jej częściami, za opłatą stosownego wynagrodzenia.

§ 10.

Zaciągnięcie pożyczki pierwszeństwa, rozłożonej w danym razie na częściowe zapisy długu dopuszczalne jest za zezwoleniem rządu o tyle, o ile jej oprocentowanie i umarzenie zabezpieczone będzie gwarancją czystego dochodu, zapewnioną ze strony Arcyksięstwa dolnoaustriackiego.

Osnowa skryptu dłużnego, który w danym razie będzie wystawiony celem zaciągnięcia pożyczki ubezpieczonej w księgach kolejowych a nie rozłożonej na częściowe zapisy długu względnie formularze obligacji pierwszeństwa, które ewentualnie wypuści się, wymagają zatwierdzenia rządowego.

Cyfra rzeczywistego, jakoteż imiennego kapitału zakładowego podlega zatwierdzeniu rządu.

W tym względzie przyjmuje się za zasadę, że oprócz rzeczywiście wyłożonych i należycie wykazanych kosztów na sporządzenie projektu, budowę i urządzenie kolei, łącznie z kosztami zaopatrzenia

się w park kolejowy, tudzież kosztów na uposażenie rezerwy kapitału, którą rząd ma oznaczyć, z doliczeniem odsetek interkalarnych, rzeczywiście zapłaconych w okresie budowy i straty na kursie, gdyby ją istotnie poniesiono przy gromadzeniu kapitału, żadnych wydatków dalszych jakiegobądź rodzaju w kapitał wliczać nie wolno.

Gdyby po wybudowaniu kolei miano jeszcze wystawić jakie nowe budowle lub pomnożyć urządzenia ruchu, natenczas można odnośne koszta doliczyć do kapitału zakładowego, jeżeli rząd zezwolił na wzniesienie projektowanych nowych budowli lub na pomnożenie urządzeń ruchu i jeżeli koszta te będą należycie wykazane.

Cały kapitał zakładowy umorzony być ma w okresie koncesyjnym według planu amortyzacji, zatwierdzonego przez rząd.

§ 11.

Rząd zastrzega sobie prawo wykupienia koncesjonowanej kolei po jej wybudowaniu i otwarciu na niej ruchu w każdym czasie pod następującymi warunkami:

1. Celem oznaczenia ceny wykupna policzy się czyste roczne dochody przedsiębiorstwa w ciągu ostatnich zamkniętych lat siedmiu przed chwilą wykupna, strąci się zaś z tego czyste dochody najniepomyślniejszych dwóch lat, poczem obliczy się średni dochód czysty pozostałych lat pięciu.

2. Gdyby wykupno nastąpić miało przed upływem unormowanego w § 1. czasowego uwolnienia od podatku, w takim razie przez resztujący okres uwolnienia od podatku obliczony w ten sposób średni dochód czysty owych lat pięciu stanowi rentę wykupna, uścić się mającą bez opłaty podatku. Za czas po upływie wolności podatkowej oznacza się rentę wykupna w ten sposób, że od dochodów, podług których oblicza się sumę średnią, policza się podatek wraz z dodatkami według stopy procentowej odnośnych lat i potrąca go od dochodów. Do pozostałej reszty dolicza się, ze względu na to, że stosownie do § 131., lit. a) ustawy z dnia 25. października 1896., Dz. u. p. Nr. 220., opłacać się ma na przyszłość od renty wykupna podatek dziesięcioprocentowy, dodatek w wysokości jednej dziesiątej czystego dochodu.

3. Gdyby wykupno nastąpić miało po upływie ustanowionego w § 1. czasowego uwolnienia od podatków, uważać się będzie przy obliczaniu czystych dochodów rocznych podatki i dodatki do podatków, ciężące na wykupionem przedsiębiorstwie kolejowym, oraz wszelkie inne opłaty publiczne za wydatki ruchu.

Jeżeli obowiązek płacenia podatku istniał nie przez wszystkie lata, podług których oblicza się sumę średnią, w takim razie obliczyć należy także co do lat wolnych od podatku podatek wraz z dodatkami według stopy procentowej odnośnych lat i potrącić go z przychodów.

Ze względu jednak na to, że stosownie do § 131., lit. a) ustawy z dnia 25. października 1896., Dz. u. p. Nr. 220., opłacać się ma od renty wykupna podatek dziesięcioprocentowy, doliczyć należy do przeciętnych czystych dochodów, w taki sposób obliczonych, dodatek, wynoszący jedną dziewiątą tych czystych dochodów.

4. Czysty dochód roczny, obliczony w myśl powyższych postanowień, płacić należy koncesjonariuszce jako wynagrodzenie za wykupioną kolej aż do upływu okresu koncesyjnego w ratach półrocznych, płatnych z dołu dnia 30. czerwca i dnia 31. grudnia każdego roku.

5. Gdyby jednak kolej miała być wykupioną przed upływem siódmego roku ruchu lub gdyby średni dochód czysty, obliczony w myśl powyższych postanowień ustępów 1. do 3. bez uwzględnienia dodatku, przewidzianego w ustępach 2. i 3., nie dawał przynajmniej takiej sumy rocznej, która by się równała racie rocznej, potrzebnej na oprocentowanie i umorzenie według planu pożyczek, zaciągniętych za upoważnieniem rządu na pokrycie policzalnych kosztów zakładowych a zabezpieczonych w księgach kolejowych, wraz z ratą ryczałtową, potrzebną na oprocentowanie po cztery od sta kapitału akcyjnego, zatwierdzonego przez rząd i na umorzenie go w ciągu okresu koncesyjnego, w takim razie wynagrodzenie, które państwo ma zapłacić za wykupioną kolej, będzie polegało na tem, że państwo płacić będzie wymienioną wyżej ratę ryczałtową w ratach półrocznych z dołu płatnych dnia 30. czerwca i dnia 31. grudnia każdego roku i zwracać koncesjonariuszce podatek rentowy, przypadający od tej renty wykupna.

6. Państwu zastrzega się prawo objęcia każdej chwili — do zapłacenia z własnych funduszy w miejsce koncesjonariuszki — pożyczek, zaciągniętych w celu uzyskania kapitału na koncesjonowaną kolej, w kwocie, zalegającej jeszcze według zatwierdzonego planu amortyzacyjnego w chwili wykupna; w przypadku tym niższy się należąca renta wykupna o kwotę, potrzebną na pokrycie procentów i na umorzenie określonego wyżej kapitału pożyczkowego, jakoteż ewentualnie o odpowiadającą powyższemu zapotrzebowaniu sumę dodatku, który w myśl przepisów ustępów 2. i 3. ma być doliczony do przeciętnego dochodu.

7. Państwo zastrzega sobie nadto, że wolno mu będzie w każdym czasie zamiast niepłatnych jeszcze rent, należnych koncesjonariuszce w myśl postanowień powyższych punktów, zapłacić kapitał, równający się zdyskontowanej według stopy po cztery od sta na rok — licząc odsetki od odsetek — wartości kapitałowej tych rent, po strąceniu, jak się samo przez się rozumie, dodatku, któryby w myśl postanowień ustępów 2. i 3. zawierał się w tych rentach.

Gdyby państwo postanowiło w taki sposób spłacić kapitał, wolno mu będzie użyć do tego, podług własnego wyboru, gotówki lub obligacyi długu państwa. Obligacye długu państwa liczone będą w takim razie po kursie takim, jaki wyniknie jako kurs średni z porównania kursów pieniężnych obligacyi długu państwa tego samego rodzaju, notowanych urzędownie na giełdzie wiedeńskiej, w ciągu półroczna bezpośrednio poprzedzającego.

8. Przez wykupienie kolei i od dnia tego wykupienia przechodzi na państwo za wypłatą wynagrodzenia, pod l. 1. do 7. wymienionego, bez dalszej odpłaty własność koncesjonowanej obecnie kolei, wolna od ciężarów, względnie obciążona tylko zalegającymi jeszcze resztami pożyczek, zaciągniętych za zezwoleniem państwa, tudzież jej używanie a to ze wszystkimi do niej należącymi ruchomościami i nieruchomościami, licząc tu także tabor wozowy, zapasy materiałów i zapasy kasowe, ewentualnie także koleje podjazdowe, będące własnością koncesjonariuszki i jej przedsiębiorstwa poboczne, jakoteż rezerwy obrotowe i kapitałowe, utworzone z kapitału zakładowego, o ileby tych ostatnich nie użyto już stosownie do ich przeznaczenia za zezwoleniem rządu.

9. Postanowienie rządu, tyjące się wykonania państwowego prawa wykupna, które nastąpić może zawsze tylko z początkiem roku kalendarzowego, oznajmione będzie przedsiębiorstwu kolejowemu we formie deklaracyi najpóźniej do dnia 31. października bezpośrednio poprzedzającego roku.

Deklaracya ta określać będzie następujące szczegóły:

- a) termin, od którego wykupienie następuje;
- b) przedsiębiorstwo kolejowe, będące przedmiotem wykupna, i inne przedmioty majątkowe, które bądź jako przynależność przedsiębiorstwa kolejowego, bądź jako zaspokojenie pretensyi państwa lub z jakichkolwiek innych tytułów prawnych przejść mają na państwo;
- c) wysokość ceny wykupna (l. 1. do 7.), którą państwo zapłacić ma przedsiębiorstwu kolejowemu, a którą ewentualnie z zastrzeżeniem

późniejszego sprostowania tymczasowo obliczy się, z oznaczeniem terminu i miejsca płatności.

10. Rząd zastrzega sobie prawo ustanowienia — jednocześnie z doręczeniem deklaracji, dotyczącej się wykupna — osobnego komisarza do czuwania nad tem, żeby począwszy od tej chwili nie zmieniono stanu majątku na szkodę państwa.

Od chwili deklaracji dotyczącej się wykupienia wymaga wszelka sprzedaż lub obciążenie nieruchomości przedmiotów majątkowych, w niej wymienionych, pozwolenia tego komisarza.

To samo odnosi się do przyjmowania wszelkich nowych zobowiązań, które albo przekraczają zakres zwyczajnego toku interesów albo powodują trwałe obciążenie.

11. Koncesyonaryuszka obowiązana jest mieć o to staranie, aby rząd mógł w dniu, na wykupienie wyznaczonym, objąć w fizyczne posiadanie wszystkie przedmioty majątkowe wymienione w deklaracji wykupna.

Gdyby koncesyonaryuszka nie uczyniła zadość temu zobowiązaniu będzie rząd miał prawo nawet bez jej zezwolenia i bez sądowej interwencji objąć wymienione przedmioty majątkowe w fizyczne posiadanie.

Począwszy od chwili wykupienia, odbywać się będzie ruch na wykupionej kolei na rachunek państwa; przeto od tej chwili przypadają wszelkie dochody ruchu na korzyść państwa, na koszt jego zaś idą wszelkie wydatki ruchu.

Czyste dochody, jakie okażą się z obrachunku po chwilę wykupienia, pozostaną własnością przedsiębiorstwa kolejowego, które natomiast odpowiadać ma samo za wszelkie należitości obrachunkowe i za wszelkie inne długi, pochodzące z budowy i ruchu kolei aż do chwili powyższej.

12. Rząd zastrzega sobie prawo zahipotekowania na podstawie deklaracji wykupna (l. 9.) prawa własności państwa na wszystkich nieruchomościach przedmiotach majątkowych, przechodzących na państwo wskutek wykupienia.

Koncesyonaryuszka obowiązana jest oddać rządowi na jego żądanie do dyspozycji wszelkie dokumenty prawne, jakichby od niej w tym celu jeszcze wymagano.

§ 12.

Trwanie koncesyi łącznie z ochroną przeciw zakładaniu nowych kolei w myśl § 9., lit. b) ustawy o koncesjach na koleje żelazne, oznacza się na

lat dziewięćdziesiąt (90), licząc od dnia dzisiejszego; po upływie tego czasu koncesya gaśnie.

Rząd może uznać koncesję za zgasłą także przed upływem powyższego czasu, jeżeli zajdą warunki, wymienione w § 16.

§ 13.

Gdy koncesya zgaśnie i od dnia jej zgaśnięcia przechodzi na państwo bez wynagrodzenia wolna od ciężarów własność i używanie koncesyonowanej kolei i wszystkich ruchomych i nieruchomych przynależności, licząc tu także tabor wozowy, zapasy materiałów i zapasy kasowe, koleje podjazdowe i przedsiębiorstwa poboczne, gdyby je koncesyonaryuszka posiadała, jakoteż rezerwy obrotowe i kapitałowe utworzone z kapitału zakładowego, o ileby te ostatnie z zezwoleniem rządu nie były już stosownie do swego przeznaczenia użyte.

§ 14.

Tak wtedy, gdy koncesya niniejsza zgaśnie, jak i w razie wykupienia kolei (§ 11.), zatrzymuje koncesyonaryuszka na własność fundusz rezerwowy, utworzony z własnych dochodów przedsiębiorstwa i ewentualne aktywa obrachunkowe, tudzież te osobne zakłady i budynki z własnego majątku wzniesione lub nabyte, do których zbudowania lub nabycia rząd koncesyonaryuszkę z tym wyraźnym dodatkiem upoważnił, że nie mają one stanowić przynależności kolei.

§ 15.

Rząd ma prawo przekonywać się, czy budowa kolei i jej urządzenia ruchu są we wszystkich częściach wykonane odpowiednio celowi i sumiennie, tudzież ma prawo zarządzić, aby brakom w tym względzie zapobieżono, względnie je usunięto.

Rząd ma także prawo wglądać w zarząd kolei za pośrednictwem wydelegowanego przez siebie funkcyjnaryusza, a w szczególności nadzorować w sposób, jaki tylko za stosowny uzna, za pośrednictwem organów nadzorczych, które wydeleguje na koszt koncesyonaryuszki, aby budowę wykonano zgodnie z projektem i kontraktami.

W razie utworzenia spółki akcyjnej komisarz przez rząd ustanowiony ma także prawo bywać na posiedzeniach rady zawiadowczej lub innej reprezentacji, sprawującej zarząd spółki, jakoteż na walnych zgromadzeniach, ile razy uzna to za potrzebne i zawieszać wszelkie takie uchwały lub zarządzenia,

które sprzeciwiałyby się ustawom, koncesyi lub statutowi spółki, względnie były dla publicznego dobra szkodliwe; w przypadku jednak takim winien komisarz przedstawić sprawę natychmiast Ministerstwu kolei żelaznych do decyzji, która zapaść ma bezzwłocznie z mocą spółkę wiążącą.

§ 16.

Rząd zastrzega sobie ponadto prawo tej treści, że gdyby, pomimo poprzedniego ostrzeżenia, dopuszczono się ponownie naruszenia lub zaniebdania jednego z obowiązków, przepisanych dokumentem koncesyjnym, warunkami koncesyi lub ustawami, będzie temu zapobiegał środkami, odpowiadającymi ustawom, a według okoliczności uzna koncesyę za zgasłą jeszcze przed upływem okresu koncesyjnego. W szczególności można koncesyę uznać za zgasłą jeszcze przed upływem okresu koncesyjnego, jeżeli nie dopełniono zobowiązań względem ukończenia budowy i otwarcia ruchu, określonych § 2., o ile ewentualne prze-

kroczenie terminu nie dałoby się usprawiedliwić w myśl § 11., lit. b) ustawy o koncesjach na koleje żelazne.

Derschatta wlr.

133.

Obwieszczenie Ministerstwa skarbu z dnia 4. lipca 1908., dotyczące utworzenia ekspozytury urzędu celnego w Elisenthal.

W Elisenthal utworzono, zwijając równocześnie tamtejszy posterunek zapowiadawczy, ekspozyturę urzędu celnego z upoważnieniami urzędu celnego pobocznego II. klasy, która rozpoczęła już swoją działalność.

Ekspozytura ta przydzielona jest do Urzędu celnego pobocznego I. klasy w Eisenstein.

Korytowski wlr.

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Część LXIII. — Wydana i rozesłana dnia 16. lipca 1908.

Treść: (№ 134—136.) 134. Rozporządzenie, dotyczące zaprowadzenia teoretycznego egzaminu państwowego na kursie techniki ubezpieczeń w c. k. niemieckiej Akademii technicznej w Pradze. — 135. Rozporządzenie, dotyczące wprowadzenia teoretycznych egzaminów państwowych dla rolniczego wydziału zawodowego w czeskiej Akademii technicznej w Pradze. — 136. Rozporządzenie, którem przenosi się gminy Gratsch, Meran, Obermais i Untermais do IV. klasy taks za udzielenie koncesyi na prowadzenie apteki publicznej.

134.

Rozporządzenie Ministerstwa wyznań i oświaty w porozumieniu z Ministerstwem spraw wewnętrznych z dnia 21. czerwca 1908., dotyczące zaprowadzenia teoretycznego egzaminu państwowego na kursie techniki ubezpieczeń w c. k. niemieckiej Akademii technicznej w Pradze.

W przedmiocie odbywania teoretycznego egzaminu państwowego na kursie techniki ubezpieczeń w c. k. niemieckiej Akademii technicznej w Pradze wydaje się następujące postanowienia:

§ 1.

Dla rozpoznania teoretycznego wykształcenia, nabytego na tym kursie techniki ubezpieczeń, odbywać się będzie egzamin państwowy.

§ 2.

Przedmiotami tego egzaminu państwowego są: matematyka (I. i II. kurs), matematyka ubezpieczeń (I. i II. kurs), rachunek prawdopodobieństwa, sta-

tystyka matematyczna, ekonomia społeczna i nauka skarbowości, prawo handlowe, wekslowe i prywatne morskie, prywatne i publiczne prawo ubezpieczeniowe, buchalterya w zakładach ubezpieczeń.

§ 3.

Znajomość kilku z tych przedmiotów udowodnić należy szczególnymi egzaminami, które zdać trzeba przed egzaminem państwowym, a mianowicie: z matematyki (I. i II. kurs), z rachunku prawdopodobieństwa, z ekonomii społecznej i nauki skarbowości, z prawa handlowego, wekslowego i prywatnego morskiego.

§ 4.

Czynności egzaminatorów przy egzaminie państwowym sprawują ci profesorowie i docenci, wykładający na kursie techniki ubezpieczeń, którzy uczą przedmiotów wymienionych w § 2.

Egzaminowi przewodniczy w charakterze prezesa komisji egzaminacyjnej dziekan wydziału ogólnego, w razie przeszkody, dotyczącej jego osoby, prodziekan.

§ 5.

Terminy egzaminów wyznacza prezes komisji stosownie do zgłoszeń.

§ 6.

Kandydat, który chce być przypuszczonym do egzaminu państwowego, winien wnieść prośbę na piśmie do prezesa komisji i dołączyć do niej następujące dokumenty:

1. dowód, że w czasie odbywania studiów akademickich nie zaszła kumulacja z obowiązkową czynną służbą wojskową;

2. świadectwo wpisu;

3. świadectwo dojrzałości lub dokument zastępujący je;

4. książeczkę legitymacyjną, z której powinno wynikać, że kandydat ukończył najmniej cztery półroczna w c. k. niemieckiej Akademii technicznej w Pradze i uczył się na wszystkie przedmioty, przepisane do egzaminu państwowego, po tyle godzin, ile ich plan nauki wyznacza;

5. świadectwa postępu ze złożonych z dobrym wynikiem poszczególnych egzaminów obowiązkowych, przewidzianych w § 3.

Wszystkie te dokumenty złożyć należy w pierwszych; pozostają one w rękach komisji przez czas trwania aktu egzaminacyjnego.

§ 7.

Egzamin składa się z dwóch części: części pisemnej i ustnej.

Przy egzaminie pisemnym winien kandydat pod nadzorem jednego z komisarzy egzaminacyjnych w dwóch półdniowych posiedzeniach opracować po jednym większym pytaniu z zakresu matematyki ubezpieczenia i statystyki matematycznej, które mogłyby wykazać, że jest obeznany z wyprawianiem i stosowaniem formuł i tablic.

Komisja orzeka, czy na podstawie osiągniętego wyniku można przypuścić kandydata do ustnego egzaminu, albo też czy kandydat ma ponownie poddać się egzaminowi pisemnemu w późniejszym terminie, który należy oznaczyć.

Egzamin ustny, obejmujący matematykę ubezpieczenia, statystykę matematyczną, prywatne i publiczne prawo ubezpieczeniowe i buchalterię w zakładach ubezpieczeń, zdaje się przed zebraną komisją.

Poszczególne świadectwa, które kandydat z tych przedmiotów otrzymał i komisji przedłożył, można uwzględniać — jeżeli wykazują przynajmniej dobry postęp — o tyle, że na ich podstawie trwanie egzaminu może doznać skrócenia.

§ 8.

Kandydatowi, który złoży pomyślnie egzamin państwowy, wydaje się świadectwo z jego wyniku, zawierające oprócz rodowodu kandydata i szczegółów przebiegu jego nauk, tak noty uzyskane przy

wstępnych egzaminach obowiązkowych, jak i cenzury otrzymane przy państwowym egzaminie pisemnym i ustnym, jakoteż ostateczne orzeczenie uchwalone przez komisję.

Do tych cenzur i ich uchwalania stosują się postanowienia wspólne, tyżące się egzaminów państwowych w akademiach technicznych.

§ 9.

Także i względem reprobowania kandydatów stosować należy odpowiednio postanowienia wspólne, tyżące się egzaminów państwowych w akademiach technicznych.

§ 10.

Każdy kandydat egzaminacyjny winien przed złożeniem egzaminu a mianowicie przy wnoszeniu prośby o przypuszczenie do egzaminu opłacić takse w kwocie 40 koron.

§ 11.

We wszystkich punktach, nie wymienionych szczegółowo w tym regulaminie egzaminów państwowych, stosować należy analogicznie wspólne postanowienia, tyżące się egzaminów państwowych w akademiach technicznych.

Bienerth wlr.

Marchet wlr.

135.

Rozporządzenie Ministerstwa wyznań i oświaty w porozumieniu z Ministerstwem rolnictwa z dnia 27. czerwca 1908.,

dotyczące wprowadzenia teoretycznych egzaminów państwowych dla rolniczego wydziału zawodowego w czeskiej Akademii technicznej w Pradze.

Na podstawie Najwyższego upoważnienia wydaje się następujące postanowienia:

§ 1.

Celem przekonania się o osiągnięciu naukowego wykształcenia w rolnictwie odbywać się będą w czeskiej Akademii technicznej w Pradze egzamina państwowe, a mianowicie:

Egzamin pierwszy czyli ogólny z nauk przygotowawczych i egzamin drugi czyli zawodowy z przedmiotów, należących do zawodowych nauk rolniczych.

§ 2.

Przedmioty egzaminu.

Do przedmiotów pierwszego egzaminu państwowego należą: chemia nieorganiczna, chemia organiczna, botanika ogólna, anatomia i fizjologia zwierząt domowych, nauka o ziemi i nauka gospodarstwa społecznego.

§ 3.

Do przedmiotów drugiego egzaminu państwowego należą: chemia rolnicza, ogólna i szczegółowa produkcja roślin, ogólna i szczegółowa produkcja zwierząt, nauka o maszynach rolniczych, nauka o prowadzeniu gospodarstw rolniczych, umiejętność prawa i prawo administracyjne.

§ 4.

Przy egzaminach państwowych należy przedłożyć świadectwa z poszczególnych przedmiotów, stwierdzające postęp co najmniej dostateczny, a mianowicie:

- a) Przy pierwszym egzaminie państwowym świadectwa z fizyki, mineralogii i geologii, meteorologii i klimatologii, zoologii, bakterjologii rolniczej, botaniki szczegółowej, z ćwiczeń w dziedzinie anatomii, histologii i fizjologii roślin i z encyklopedyi mechaniki technicznej.
- b) Przy drugim egzaminie państwowym świadectwa z chemii analitycznej, jakościowej i ilościowej, nauki o melioracjach, nauki o uprawie łąk, z elementów niższej geodezyi, z patologii, higieny i pomocy przy porodach zwierząt domowych, z patologii roślin, mleczarstwa, technologii chemicznej przemysłów rolniczych i z ustawodawstwa agrarnego.

Nadto należy wykazać:

- c) Przy pierwszym egzaminie państwowym uczęszczanie na wykłady matematyki a
- d) przy drugim egzaminie państwowym uczęszczanie na wykłady statystyki rolniczej, uprawy owoców i wina, encyklopedyi leśnictwa, nauki budownictwa rolniczego, encyklopedyi nauki budownictwa lądowego i rachunkowości.

I. Pierwszy egzamin państwowy.

§ 5.

Warunki dopuszczenia.

Prośbę o dopuszczenie do pierwszego egzaminu państwowego winien kandydat wnieść pisemnie do przełożonego rolniczego wydziału zawodowego (dziekana), przedkładając potrzebne dokumenty.

Potrzebnymi dokumentami są:

1. Świadectwo dojrzałości lub dokument zastępujący je;
2. świadectwo wpisu;
3. książeczka legitymacyjna, względnie dowód, że kandydat był zapisany na czeskiej Akademii technicznej w Pradze lub na innej akademii równorzędnej przynajmniej przez cztery półrocza jako słuchacz zwyczajny i że uczęszczał na wszystkie przedmioty, przychodzące przy pierwszym egzaminie państwowym;

4. świadectwo z co najmniej dostatecznym postępem z przedmiotów wymienionych w § 4. a, oraz dowód, iż kandydat uczęszczał na wykłady matematyki;

5. dowód, iż w czasie odbywania czterech półrocz nie miała miejsca kumulacja z czynną służbą wojskową.

Ponadto musi się przedłożyć prace graficzne i inne prace, przepisane planem nauk w formie odpowiednio uwierzytelnionej, względnie musi się udowodnić ich wykonanie.

Wszystkie te dokumenty złożyć należy z reguły w pierwopisach, a wyjątkowo tylko w wierzytelnym odpisie; komisya musi je mieć przed sobą w czasie odbywania egzaminu.

Na żądanie przełożonego szkoły zawodowej (dziekana) należy do dokumentów nie sporządzonych w języku wykładowym akademii dołączyć uwierzytelnione tłumaczenie.

§ 6.

Przełożony szkoły zawodowej (dziekan) winien zbadać prośbę wraz z załącznikami i zezwolić sam na przypuszczenie do egzaminu w drodze krótkiego zawiadomienia, jeżeli pod tym względem nie zachodzą przeszkody.

§ 7.

W razie istnienia pomniejszych przeszkód, które kandydat może natychmiast uchylić, należy udzielić temuż odpowiednich wskazówek; w wypadkach wątpliwych rozstrzyga grono profesorów.

Przeciw odmówieniu przypuszczenia do pierwszego egzaminu państwowego służy rekurs do Ministra oświaty, z wyjątkiem wypadku, o którym mowa w § 12.

§ 8.

Komisya egzaminacyjna.

Przy pierwszym (ogólnym) egzaminie państwowym występują w charakterze zwyczajnych egzaminatorów profesorowie a w miarę potrzeby także docenci i suplenci tych przedmiotów, wykładanych na rolniczym wydziale zawodowym, z których ma się zadawać pytania.

Kierownictwo przy egzaminie tym należy do przełożonego (dziekana) rolniczego wydziału zawodowego a w razie przeszkód, dotyczących jego osoby, do jego poprzednika w urzędzie (prodziekana). W razie przeszkód, zachodzących co do obu, winien najstarszy w służbie z pośród obecnych członków w komisji egzaminacyjnej objąć kierownictwo egzaminu.

Przewodniczący jako taki ma prawo, lecz nie obowiązek, zadawania kandydatowi pytań z każdego przedmiotu. Jeżeli dla tego samego przedmiotu ustanowiono dwóch lub więcej egzaminatorów, natenczas zmieniają się oni przy egzaminach w ten sposób, iż zawsze tylko jeden z nich pyta z poszczególnego przedmiotu i to z całego zakresu tego przedmiotu.

§ 9.

W miarę potrzeby ustanawia Minister oświaty na podstawie wniosku, przedstawionego przez grono profesorów z własnej inicjatywy lub wskutek polecenia ministerjalnego, egzaminatorów nadzwyczajnych, którzy zmieniają się przy egzaminach z egzaminatorami zwyczajnymi.

§ 10.

Minister oświaty i Minister rolnictwa mogą wydelegować do egzaminów komisarzy rządowych, którym służy prawo stawiania pytań.

§ 11.

Przełożeni szkół zawodowych (dziekani) oceniają wspólnie według ilości rozporządzalnych egzaminatorów, czy wystarczy utworzenie jednej komisji egzaminacyjnej, czy też należy utworzyć dwie lub więcej specjalnych komisji pytających równocześnie, ewentualnie także czy należy ustanowić egzaminatorów nadzwyczajnych.

W tym ostatnim wypadku składają oni sprawozdanie gronu profesorów celem przedłożenia wniosku Ministrowi oświaty.

Przełożeni szkół zawodowych (dziekani) porozumiewają się co do ilości dni przeznaczonych na egzamina i zaznaczają w spisie imiennym kandydatów dzień, w którym każdy z nich ma się do egzaminu zgłosić, a jeżeli urzęduje dwie lub więcej specjalnych komisji, także numer komisji, przed którą należy się stawić.

Winni oni następnie postarać się o przybicie spisu na tablicy zawiadomień tudzież o wskazane w danym razie ogłoszenie go w salach wykładowych.

§ 12.

Czas składania egzaminów.

Pierwszy (ogólny) egzamin państwowy należy z reguły składać z końcem czwartego lub w ciągu piątego półrocza.

Jako zwyczajny termin składania tego egzaminu wyznacza się ostatnie tygodnie półrocza letniego (termin lipcowy) i pierwsze tygodnie półrocza zimowego (termin październikowy), zaś jako termin nadzwyczajny ostatni tydzień półrocza zimowego (termin lutowy).

Do egzaminu w terminie nadzwyczajnym można z reguły dopuścić tych tylko kandydatów, których reprobowano przy egzaminie składanym w terminie lipcowym lub październikowym, a którym nie określono przytem dłuższego terminu do powtórzenia egzaminu.

Innego kandydata dopuści się do egzaminu w terminie nadzwyczajnym wyjątkowo jedynie wówczas, jeżeli tenże zdoła wykazać w sposób, uchylający wszelką wątpliwość, iż nie mógł składać egzaminu w terminie zwyczajnym z powodu niezawinionych i nieuchronnych przeszkód.

Jeżeli przeszkoda polegała na chorobie kandydata, natenczas świadectwo choroby musi być w każdym wypadku potwierdzone przez lekarza urzędowego. Ale nawet takie świadectwo lekarskie nie nadaje jeszcze bezwarunkowego prawa do dopuszczenia do egzaminu w terminie nadzwyczajnym.

Na takie wyjątkowe dopuszczenie w terminie nadzwyczajnym może jednak zezwolić tylko Minister oświaty na podstawie wniosku postawionego przez grono profesorskie po zniesieniu się z przełożonym rolniczego wydziału zawodowego.

Jeżeli oba te czynniki, wymienione na ostatku oświadczają się zgodnie przeciw dopuszczeniu, natenczas grono profesorskie odmawia prośbie kandydata a przeciw rozstrzygnięciu temu nie służy zażalenie.

Termin do powtórzenia ogólnego egzaminu państwowego, który się nie powiódł, ma oznaczyć komisja egzaminacyjna. Jako termin taki można ustanowić albo jeden z obu najbliższych terminów zwyczajnych albo najbliższy termin nadzwyczajny.

§ 13.

Każdy kandydat winien w wyznaczonym mu dniu zgłosić się na czasie do egzaminu. W razie niezgłoszenia się poniesie on wynikające stąd niekorzyści.

§ 14.

Zamiana dni egzaminu pomiędzy dwoma lub więcej kandydatami dopuszczalna jest tylko za zezwoleniem przewodniczącego (dziekana), i to w razie istnienia komisji specjalnych jedynie pod warunkiem, iż wskutek zamiany nie zmieni się komisja wyznaczona z góry kandydatów.

§ 15.

Termin zgłoszenia się.

Do ogólnych egzaminów państwowych, mających się odbyć w terminie lipcowym, należy się zgłaszać w czasie od 15. do 30. czerwca, zaś do egzaminów w terminie październikowym w czasie od 1. do 8. października.

Kandydaci, którzy z powodu przeszkód nie mogli składać egzaminu w terminie październikowym i chcą go złożyć w terminie nadzwyczajnym (§ 12). winni wnieść podania do końca listopada. Kandydaci, których reprobowano przy egzaminie państwowym, winni wnieść podania o dopuszczenie do powtórzenia egzaminu najpóźniej na trzy tygodnie przed terminem wyznaczonym do powtarzań.

§ 16.

Przebieg egzaminu.

Przy pierwszym egzaminie państwowym winna komisja uwolnić tych kandydatów, którzy mogą wykazać się odnośnymi świadectwami postępu, od egzaminu z tych przedmiotów, z których oni złożyli egzamina szczególnie jako zwyczajni słuchacze czeskiej Akademii technicznej w Pradze lub innej równorzędnej akademii z postępowaniem co najmniej dobrym. Jeżeli kandydat może wykazać takimi świadectwami postępu co najmniej dobry wynik z wszystkich przedmiotów, wchodzących w skład pierwszego egzaminu państwowego, natenczas odpada składanie pierwszego egzaminu państwowego, a kandydatowi należy wystawić świadectwo z egzaminu tego (§ 21.).

§ 17.

Egzamina z poszczególnych przedmiotów odbywa się ustnie, a stosownie do przedmiotu także pisemnie (graficznie) pod nadzorem. Przy składaniu egzaminów pisemnych (graficznych) ma komisja egzaminacyjna prawo, uwzględnić w odpowiedni sposób przedłożone wypracowania z czasu nauki, przestrzegając należytych ostrożności dla zapobieżenia podsunięciu.

Przewodniczący i większość egzaminatorów winna być obecną przez cały czas trwania egzaminów ustnych.

Nigdy nie powinno się pytać równocześnie więcej jak dwóch kandydatów.

Czas trwania egzaminu ustnego z jednego przedmiotu nie może w żadnym razie wynosić więcej jak godzinę.

§ 18.

Egzamina ustne odbywają się publicznie.

Przewodniczący komisji egzaminacyjnych winni poczynić wszystkie potrzebne zarządzenia, aby zapobiedz wszelkiemu zaburzeniu spokoju i porządku, któreby uchybiało powadze i doniosłości aktu egzaminacyjnego lub mogło zamącić równowagę albo spokojny sąd kandydatów. Winni oni wydać tych, którzy zaburzają spokój lub zarządzić według okoliczności zupełne opróżnienie sali egzaminacyjnej a mogą w razie potrzeby także znieść jawność egzaminu.

§ 19.

Przy naradzie i głosowaniu komisji nad wynikami odbytego egzaminu wykluczona jest jawność.

Komisja winna najpierw zadecydować po wysłuchaniu oświadczeń poszczególnych egzaminatorów, czy kandydat zdał egzamin z poszczególnych przedmiotów egzaminu, przyczem uwzględnić należy także odpowiedzi na pytania zadane mu ewentualnie przez przewodniczącego lub komisarza rządowego i wziąć pod rozwagę noty osobnych świadectw, w danym razie przedłożonych.

Stwierdzony w ten sposób wynik egzaminu z poszczególnych przedmiotów należy określić notami „celująco“, „bardzo dobrze“, „dobrze“, „dostatecznie“ lub „niedostatecznie“ i wciągnąć do protokołu egzaminacyjnego. Protokół ten winien nadto obejmować: rodowód kandydata, wymienienie jego studyów poprzednich, dzień egzaminu, noty postępu w świadectwach (§ 4. a), wymaganych celem dopuszczenia do egzaminu państwowego, tudzież noty postępu, uzyskane przy osobnych egzaminach z tych przedmiotów, od których zdawania uwolniono kandydata przy egzaminie państwowym (§ 16.).

Jeżeli kandydat zdał egzamin ze wszystkich przedmiotów, natenczas należy go aprobować; jeżeli natomiast nie uczynił zadość wymaganiom chociażby tylko z jednego przedmiotu, wówczas ma być reprobowany.

W pierwszym wypadku winna komisja zastanowić się nad tem i określić zarazem w cenzurze ogólnej, czy należy uznać kandydata za „uzdatnionego“, „bardzo dobrze uzdatnionego“ lub „uzdatnionego z odznaczeniem“.

Przytem powinno się uwzględnić w odpowiedni sposób także noty postępu uzyskane przy egzaminach osobnych.

Uchwaloną cenzurę ostateczną należy wciągnąć do protokołu egzaminacyjnego z podaniem, czy przyznano ją jednomyślnie czy większością głosów, poczem przewodniczący i wszyscy komisarze egzaminacyjni, którzy występowali przy egzaminie, podpisują protokół.

Jeżeli reprobowano kandydata z jednego tylko przedmiotu, natenczas powtórzenie egzaminu ograniczy się do tego tylko przedmiotu.

Jeżeli kandydata reprobowano z kilku przedmiotów, wówczas winna komisya postanowić, czy tenże ma powtórzyć egzamin w całym zakresie lub też tylko z poszczególnych przedmiotów, które należy wyznaczyć, uwzględniając zachodzące okoliczności.

Jeżeli przy pierwszym egzaminie państwowym reprobowano kandydata na cały rok szkolny, natenczas wolno komisji wskazać wykłady i ćwiczenia, na które kandydat ma uczęszczać w ciągu tego roku.

Uchwały komisji egzaminacyjnej zapadają bezwzględna większością głosów, przyczem przewodniczącemu służy takie samo prawo głosu, jak innym członkom komisji. W razie równości głosów należy uważać zdanie niekorzystniejsze dla kandydata za uchwalone większością głosów.

Przeciw uchwałom komisji egzaminacyjnej nie służy ani rekurs ani inny środek prawny.

§ 20.

Ostateczny wynik egzaminu ogłasza się publicznie zaraz po ukończeniu narady i uwidacznia w książeczce legitymacyjnej kandydata przy wyciśnięciu pieczęci. W razie reprobowania dodaje się termin powtórzenia, tudzież inne warunki dopuszczenia do ponownego egzaminu, które nałożono reprobowanemu.

§ 21.

Świadectwa z egzaminu.

Z egzaminów złożonych pomyślnie wystawia się świadectwa z egzaminów państwowych.

Świadectwa z egzaminów państwowych winny obejmować nazwisko kandydata, podanie jego miejsca urodzenia, przebiegu wykształcenia i dnia egzaminu tudzież cenzurę ostateczną (§ 19.).

Świadectwo z pierwszego egzaminu państwowego ma zawierać nadto noty z egzaminów osobnych (§ 16.), które przyjęto zamiast egzaminu państwowego, tudzież noty, które dano kandydatowi z przedmiotów, objętych egzaminem przed komisją.

Świadectwa podpisane być mają przez przewodniczącego, wszystkich egzaminatorów tudzież przez obecnego w danym razie komisarza rządowego i winny być zaopatrzone pieczęcią komisji egzaminu państwowego.

Świadectwa z egzaminów wystawiać należy w języku wykładowym akademii.

§ 22.

Powtórzenie egzaminu.

Jeżeli kandydat nie zdał egzaminu poprawczego, ograniczonego do jednego tylko przedmiotu, natenczas należy go ponownie dopuścić do powtórzenia egzaminu z tego przedmiotu. Jeżeli kandydat nie zdał i tego egzaminu poprawczego, wówczas można go dopuścić jedynie do powtórzenia całego egzaminu, przyczem pozostają w mocy ulgi, określone w § 16.

To samo ma mieć miejsce także i w tym wypadku, jeżeli kandydata dopuszczono do powtórzenia egzaminu państwowego z więcej niż jednego przedmiotu i jeżeli go przy tym egzaminie poprawczym reprobowano chociażby tylko z jednego przedmiotu.

Każdy egzamin poprawczy ma się odbyć przed komisją egzaminacyjną czeskiej Akademii technicznej w Pradze i przy ciągłej obecności przewodniczącego tej komisji lub jego zastępcy.

§ 23.

Obejście przepisów egzaminacyjnych.

Jeżeli wyłudżono dopuszczenie do egzaminu państwowego, a zwłaszcza w razie, jeżeli kandydat reprobowany uzyskał podstępnie dopuszczenia do powtórzenia egzaminu przed wyznaczonym czasem lub przed inną komisją, a nie właściwą (§ 22.), albo jeżeli w inny sposób obszedł podane tutaj przepisy, natenczas nietylko egzamin złożony w danym razie z pomyślnym skutkiem jest nieważny, lecz nadto można wydalić kandydata ze wszystkich akademii technicznych na pewien czas lub na zawsze, niezależnie od innych skutków, które mogą go w danym razie spotkać według powszechnych ustaw karnych.

§ 24.

Taksy egzaminacyjne.

Każdy kandydat, zgłaszający się do egzaminu, winien przed złożeniem tegoż zapłacić taksę, której wysokość wynosi 20 K za każdy ogólny egzamin państwowy.

Do złożenia całej taksy obowiązani są także ci studenci, których na podstawie przedłożonych świadectw osobnych uwalnia się całkowicie lub częściowo od składania egzaminu państwowego.

§ 25.

Taksę egzaminacyjną oraz należytość stemplową, przypadającą od świadectwa z egzaminu państwowego, wreszcie należytość za wygotowanie świadectwa (2 K) złożyć należy za pokwitowaniem u przewodniczącego komisji egzaminacyjnej równocześnie z wniesieniem podania o dopuszczenie do egzaminu.

Taksy egzaminacyjne złożone przez kandydatów, którzy nie zgłosili się do egzaminu, przepadają na rzecz komisji egzaminacyjnej. Również przepada zapłacona taksa egzaminacyjna i prawo do uwolnienia od taksy za egzamin państwowy, który ma być później składany, dla kandydatów, którzy wprawdzie przy poprzednim egzaminie donieśli, iż nie zgłoszą się, lecz nie usprawiedliwili niezgłoszenia się w sposób niewątpliwy.

§ 26.

Każdy zwyczajny słuchacz akademii technicznej, który składa pierwszy egzamin państwowy w czasie (§ 12), jest uwolniony od opłaty taksy za ten egzamin w całości lub w połowie, jeżeli w półroczu bezpośrednio poprzedzającym był uwolniony w całości lub w połowie od zapłaty czesnego.

§ 27.

Uwolnienia od taksy, pochodzące z jakiegokolwiek tytułu, nie stosują się do egzaminów poprawczych.

§ 28.

Taksy rozdziela się pomiędzy egzaminatorów w równych częściach, przyczem przewodniczący ma otrzymać dwie części.

II. Drugi egzamin państwowy.

§ 29.

Warunki dopuszczenia.

Prośbę o dopuszczenie do drugiego egzaminu państwowego (egzaminu zawodowego) winien kandydat wnieść na piśmie do prezesa komisji, przedkładając potrzebny dokumenty.

Potrzebnymi dokumentami są:

1. Książeczka legitymacyjna względnie dowód, że kandydat

- a) po złożeniu pierwszego egzaminu państwowego z wynikiem pomyślnym był zapisany przez cztery półroczna na czeskiej Akademii technicznej w Pradze lub na innej akademii równorzędnej jako słuchacz zwyczajny,

b) uczęszczał na wszystkie przedmioty, o które rozchodzi się przy egzaminie państwowym (§ 3., 4. b i d) i brał udział w ćwiczeniach połączonych z niemi.

2. Świadectwo z złożenia pierwszego egzaminu państwowego.

3. Świadectwa z złożenia osobnych egzaminów z przedmiotów wymienionych w § 4. b, z postępowaniem co najmniej dostatecznym.

4. Dowód, iż w czasie odbywania studyów akademickich nie miała miejsca kumulacja z czynną służbą wojskową.

Ponadto musi się przedłożyć prace graficzne i inne prace, przepisane planem nauk w formie odpowiednio uwierzytelnionej, względnie musi się udowodnić ich wykonanie.

Wszystkie te dokumenty złożyć należy w orygół w pierwopisach, a wyjątkowo tylko w wierzytelnym odpisie; komisya musi je mieć przed sobą w czasie odbywania egzaminu.

Na żądanie prezesa komisji egzaminacyjnej należy do dokumentów nie sporządzonych w języku wykładowym akademii dołączyć uwierzytelnione tłumaczenie.

§ 30.

Prezes komisji egzaminacyjnej winien zbadać prośbę wraz z załącznikami i zezwolić sam na przypuszczenie do egzaminu w drodze krótkiego zawiadomienia, jeżeli pod tym względem nie zachodzą przeszkody.

§ 31.

W razie istnienia pomniejszych przeszkód, które kandydat może natychmiast uchylić, należy udzielić temuż odpowiednich wskazówek; w wypadkach wątpliwych rozstrzyga komisya egzaminacyjna.

§ 32.

Przeciw odmówieniu przypuszczenia do drugiego egzaminu państwowego służy kandydatowi rekurs do Ministra oświaty.

§ 33.

Jeżeli student przed złożeniem pierwszego egzaminu państwowego uczęszczał na wykłady lub ćwiczenia, które według planu nauki przypadają na półroczu wyższe od czwartego, natenczas można mu studia te uwzględnić przy dopuszczeniu do drugiego egzaminu państwowego jedynie wówczas, jeżeli w najbliższym terminie nadzwyczajnym złożył pierwszy egzamin państwowy z pomyślnym wynikiem.

§ 34.

Dla drugiego egzaminu państwowego (egzaminu zawodowego) ustanawia Minister oświaty

osobną komisję egzaminacyjną na czeskiej Akademii technicznej w Pradze, na wniosek tamtejszego grona profesorów.

§ 35.

Komisja składa się z prezesa, dalej zależnie od okoliczności z jednego lub dwóch zastępców prezesa (wiceprezesów) i z tylu komisarzy egzaminacyjnych, ilu potrzeba ze względu na przypuszczalną liczbę kandydatów.

Prezes, jego zastępcy i komisarze egzaminacyjni stanowią komisję główną.

Z nich składa prezes w miarę potrzeby komisję dla poszczególnych aktów egzaminacyjnych (komisje specjalne). O potrzebie rozstrzyga komisja główna większością głosów.

§ 36.

Komisarzy egzaminacyjnych należy wybrać w pierwszym rzędzie z profesorów i docentów rolniczego wydziału zawodowego, a następnie także z pomiędzy innych zawodowców, nie należących do składu szkoły.

Każdy profesor lub urzędnik powołany do tych funkcji jest obowiązany przyjąć je.

§ 37.

Prezes i jego zastępcy występują zarazem jako egzaminatorowie.

W razie przeszkód zastępuje prezesa wiceprezes a jeżeli przeszkoda jego także dotyczy, najstarszy latami z pośród obecnych członków komisji.

§ 38.

Czas składania egzaminu.

Egzamin zawodowy nie jest przywiązany do pewnych terminów, lecz może być składany w ciągu całego roku z wyjątkiem feryi jesiennych i feryi w czasie trwania roku szkolnego.

§ 39.

Dni egzaminu wyznacza prezes w każdym wypadku z osobna.

Winien on jednak trzymać się przytem w ogólności tej kolei, w jakiej kandydaci zgłaszali się u niego do egzaminu.

§ 40.

Każdy kandydat winien w wyznaczonych mu dniach zgłosić się na czasie do egzaminu. W razie niezgłoszenia się poniesie on wynikające stąd niekorzyści.

§ 41.

Zamiana dni egzaminu pomiędzy dwoma lub więcej kandydatami dopuszczalna jest tylko za zezwoleniem przewodniczącego, i to w razie istnienia komisji specjalnych jedynie pod warunkiem iż wskutek zamiany nie zmieni się komisja wyznaczona z góry dla kandydatów.

§ 42.

Przebieg egzaminu.

Egzamin zawodowy składa się z egzaminu praktycznego i teoretycznego. Egzamin praktyczny poprzedza egzamin teoretyczny.

Przy egzaminie praktycznym winien kandydat opracować postawione mu zadania. Zadania musi się wybrać tak, aby kandydat miał sposobność okazania biegłości swej w zastosowaniu nauk w głównych przedmiotach egzaminu: chemii rolniczej, produkcji roślin i zwierząt i nauki o prowadzeniu gospodarstw rolniczych.

Komisja egzaminacyjna układa zadania, które mają być postawione, i wyznacza zarazem egzaminatorów, pod których nadzorem zadania te mają być rozwiązane. Zadania mają być opracowane w jednym z lokalów akademii technicznej a wykończenie ich nie powinno wymagać więcej jak ośmiu dni przy codziennym najwyżej ośmiogodzinnym czasie pracy.

Jeżeli kandydat zdał egzamin praktyczny, o czym rozstrzyga komisja, natenczas dopuszcza się go do egzaminu teoretycznego. Jeżeli zaś nie zdał egzaminu praktycznego, natenczas ma się poddać egzaminowi temu ponownie w późniejszym terminie, który będzie wyznaczony.

§ 43.

Przy drugim egzaminie państwowym należy uwzględnić przedłożone osobne świadectwa z przedmiotów egzaminu tego.

Egzamin praktyczny powinno się z reguły składać w pełnym jego zakresie.

W drodze uchwały komisji egzaminacyjnej można wyjątkowo zezwolić na skrócenie egzaminu praktycznego lub nawet zupełnie uwolnić od niego takich kandydatów, którzy przez wykonanie większych prac z zakresu swego zawodu dostarczyli już niewątpliwych dowodów dostatecznej samodzielności i biegłości w pracach praktycznych tudzież w wyrabianiu sobie trafnego sądu.

Na podstawie uchwały komisji egzaminacyjnej można również dozwolnić wyjątkowo na rozdzielenie egzaminu praktycznego od teoretycznego, dla którego wyznaczyć się późniejszy termin.

Komisya egzaminacyjna może tym kandydatom, którzy przedkładają osobne świadectwa ze wszystkich przedmiotów egzaminu z postępcem co najmniej dobrym i którzy złożyli pomyślnie egzamin praktyczny, ograniczyć egzamin uszny do dwóch przedmiotów zawodowych, które prezes komisji na podstawie uchwały komisji egzaminacyjnej wymieni kandydatom na pewien stosowny czas przed składaniem egzaminu.

§ 44.

Egzamina z poszczególnych przedmiotów odbywa się ustnie a stosownie do przedmiotu także pisemnie (graficznie) pod nadzorem. Przy składaniu egzaminów pisemnych (graficznych) ma komisya egzaminacyjna prawo, uwzględnić w odpowiedni sposób przedłożone wypracowania z czasu nauki i wykonane prace praktyczne, przestrzegając należytych ostrożności dla zapobieżenia podsunięciu.

Przewodniczący i większość egzaminatorów winna być obecną przez cały czas trwania egzaminów ustnych.

Nigdy nie powinno się pytać równocześnie więcej jak dwóch kandydatów.

Czas trwania egzaminu ustnego z jednego przedmiotu nie może w żadnym razie wynosić więcej jak godzinę.

§ 45.

Egzamina ustne odbywają się publicznie.

Przewodniczący komisji egzaminacyjnych winni poczynić wszystkie potrzebne zarządzenia, aby zapobiedz wszelkiemu zaburzeniu spokoju i porządku, któreby uchybiało powadze i doniosłości aktu egzaminacyjnego lub mogło zamącić równowagę albo spokojny sąd kandydatów. Winni oni wydalić tych, którzy zaburzają spokój lub zarządzić według okoliczności zupełne opróżnienie sali egzaminacyjnej a mogą w razie potrzeby także znieść jawność egzaminu.

§ 46.

Przy naradzie i głosowaniu komisji nad wynikami odbytego egzaminu, wykluczona jest jawność.

Komisya winna najpierw zdecydować po wysłuchaniu oświadczeń poszczególnych egzaminatorów, czy kandydat zdał egzamin z poszczególnych przedmiotów, przyczem uwzględnić należy także odpowiedzi na pytania zadane mu ewentualnie przez przewodniczącego i wziąć pod rozwagę noty osobnych świadectw, w danym razie przedłożonych.

Stwierdzony w ten sposób wynik egzaminu z poszczególnych przedmiotów należy określić notami „celująco“, „bardzo dobrze“, „dobrze“, „dostatecznie“ lub „niedostatecznie“ i wciągnąć do protokołu egzaminacyjnego, który winien obejmować: rodowód kandydata, wymienienie jego studiów poprzednich, wynik pierwszego egzaminu państwowego, dzień egzaminu a ponadto noty postępu przy egzaminach z poszczególnych przedmiotów (§ 4. b), wymaganych celem dopuszczenia do egzaminu państwowego.

Jeżeli kandydat zdał egzamin ze wszystkich przedmiotów, natenczas należy go aprobować; jeżeli natomiast nie uczynił zadość wymaganiom chociażby tylko z jednego przedmiotu, wówczas ma być reprobowany.

W pierwszym wypadku winna komisya zastanowić się nad tem i określić zarazem w cenzurze ogólnej, czy należy uznać kandydata za „uzdatnionego“, „bardzo dobrze uzdatnionego“ lub „uzdatnionego z odznaczeniem“.

Przytem powinno się uwzględnić w odpowiedni sposób także noty postępu uzyskane przy egzaminach osobnych.

W razie przyznania cenzury ostatecznej „uzdatniony z odznaczeniem“ należy wymienić odnośnie przedmioty egzaminu, w których uzyskano odznaczenie.

Uchwaloną cenzurę ostateczną należy wciągnąć do protokołu egzaminacyjnego z podaniem, czy przyznano ją jednomyślnie czy większością głosów, poczem przewodniczący i wszyscy komisarzy egzaminacyjni, którzy występowali przy egzaminie, podpisują protokół.

Jeżeli reprobowano kandydata z jednego tylko przedmiotu, natenczas powtórzenie egzaminu ograniczy się do tego tylko przedmiotu.

Jeżeli kandydata reprobowano z kilku przedmiotów, wówczas winna komisya postanowić, czy tenże ma powtórzyć egzamin w całym zakresie lub też tylko z poszczególnych przedmiotów, które należy wyznaczyć, uwzględniając zachodzące okoliczności.

Jeżeli reprobowany kandydat przy zdawaniu egzaminu po raz pierwszy złożył egzamin praktyczny z dobrym postępcem, natenczas można go uwolnić od ponownego powtarzania egzaminu praktycznego.

Uchwały komisji egzaminacyjnej zapadają bezwzględna większością głosów, przyczem przewodniczącemu służy takie samo prawo głosu, jak innym członkom komisji. W razie równości głosów należy uważać zdanie niekorzystniejsze dla kandydata za uchwalone większością głosów.

Przeciw uchwałom komisji egzaminacyjnej nie służy ani rekurs ani inny środek prawny.

§ 47.

Ostateczny wynik egzaminu ogłasza się publicznie zaraz po ukończeniu narady i uwidacznia w książeczce legitymacyjnej kandydata przy wyciśnięciu pieczęci. W razie reprobowania dodaje się termin powtórzenia, tudzież inne warunki dopuszczenia do ponownego egzaminu, które nałożono reprobowanemu.

§ 48.

Świadectwa z egzaminu.

Z egzaminów złożonych pomyślnie wystawia się świadectwa z egzaminów państwowych.

Świadectwa z egzaminów państwowych winny obejmować nazwisko kandydata, podanie jego miejsca urodzenia, przebiegu wykształcenia i dnia egzaminu tudzież cenzurę ostateczną (§ 46).

Świadectwo z drugiego egzaminu państwowego nie obejmuje not z wyjątkiem cenzury odznaczenia w odnośnych przedmiotach egzaminu; wolno jednak kandydatowi zażądać odpisu dokumentu spisanego względem egzaminu.

Świadectwa podpisane być mają przez przewodniczącego i wszystkich egzaminatorów i winny być zaopatrzone pieczęcią komisji egzaminu państwowego.

Świadectwa z egzaminów wystawiać należy w języku wykładowym akademii.

§ 49.

Powtarzanie egzaminu.

Kandydat reprobowany przy drugim egzaminie państwowym z jednego tylko przedmiotu może powtórzyć egzamin z tego przedmiotu po upływie dwóch miesięcy.

Jeżeli kandydat otrzyma przytem znowu cenzurę niedostateczną, natenczas może być jeszcze raz dopuszczony do egzaminu z tego przedmiotu po upływie dalszych czterech miesięcy.

Jeżeli nie zdał i tego także egzaminu poprawczego, natenczas można go dopuścić jedynie do powtórzenia całego egzaminu.

To samo następuje także w tym wypadku, jeżeli kandydat reprobowany z kilku przedmiotów, został reprobowany przy egzaminie poprawczym chociażby tylko z jednego przedmiotu.

Każdy egzamin poprawczy ma się odbyć przed komisją egzaminacyjną czeskiej Akademii technicznej w Pradze i przy ciągłej obecności przewodniczącego tej komisji lub jego zastępcy.

§ 50.

Obejście przepisów egzaminacyjnych.

Jeżeli wyłudżono dopuszczenie do egzaminu państwowego, a zwłaszcza w razie, jeżeli kandydat reprobowany uzyskał podstępnie dopuszczenia do powtórzenia egzaminu przed wyznaczonym czasem lub przed inną komisją, a nie właściwą (§ 49.) albo jeżeli w inny sposób obszedł podane tutaj przepisy, natenczas nie tylko egzamin złożony w danym razie z pomyślnym skutkiem jest nieważny, lecz nadto można wydalic kandydata ze wszystkich akademii technicznych na pewien czas lub na zawsze, niezależnie od innych skutków, które mogą go w danym razie spotkać według powszechnych ustaw karnych.

§ 51.

Taksy egzaminacyjne.

Każdy kandydat, zgłaszający się do egzaminu, winien przed złożeniem tegoż zapłacić taksę, której wysokość wynosi 40 K za każdy egzamin zawodowy.

Do złożenia całej taksy obowiązani są także ci studenci, których na podstawie przedłożonych świadectw osobnych uwalnia się częściowo od składania egzaminu państwowego.

§ 52.

Taksę egzaminacyjną oraz należytość stemplową, przypadającą od świadectwa z egzaminu państwowego, wreszcie należytość za wygotowanie świadectwa (2 K) złożyć należy za pokwitowaniem u przewodniczącego komisji egzaminacyjnej równocześnie z wniesieniem podania o dopuszczenie do egzaminu.

Taksy egzaminacyjne złożone przez kandydatów, którzy nie zgłosili się do egzaminu, przypadają na rzecz komisji egzaminacyjnej. Również przypada zapłacona taksa egzaminacyjna i prawo do uwolnienia od taksy za egzamin państwowy, który ma być później składany, dla kandydatów, którzy wprawdzie donieśli, iż nie zgłoszą się do egzaminu, lecz nie usprawiedliwili niezgłoszenia się w sposób niewątpliwy.

§ 53.

Kandydat, zgłaszający się do drugiego egzaminu państwowego, który był uwolniony w ostatnim półroczu nauki od opłaty czesnego całkowicie lub w połowie, korzysta także z uwolnienia od zapłaty całej taksy lub połowy taksy za ten egzamin państwowy, jeżeli składa go w bezpośrednio następującem półroczu. W razie późniejszego składania egzaminu ma on bezwzględnie obowiązek złożenia taksy.

§ 54.

Uwolnienia od taksy, pochodzące z jakiegokolwiek tytułu, nie stosują się do egzaminów poprawczych.

§ 55.

Taksy rozdziela się pomiędzy egzaminatorów w równych częściach, przyczem przewodniczący i ten profesor, pod nadzorem którego odbywa się egzamin praktyczny, mają otrzymać po dwie części.

§ 56.

Rozporządzenie niniejsze nabiera zaraz mocy obowiązującej.

Marchet wlr.

Ebenhoch wlr.

136.

Rozporządzenie Ministerstwa spraw wewnętrznych z dnia 11. lipca 1908.,

którem przenosi się gminy Gratsch, Meran, Obermais i Untermais do IV. klasy taks za udzielenie koncesyi na prowadzenie apteki publicznej.

Na zasadzie § 11., ustępu 3., ustawy z dnia 18. grudnia 1906, Dz. u. p. Nr. 5. z r. 1907, przenosi się gminy Gratsch, Meran, Obermais i Untermais, stanowiące okrąg leczniczy Meran, odnośnie do uiszczania taksy za udzielenie koncesyi na prowadzenie apteki publicznej, z klasy V. uzasadniającej takse w kwocie 500 K do klasy IV. uzasadniającej takse w kwocie 1000 K.

Rozporządzenie niniejsze nabiera mocy obowiązującej z dniem ogłoszenia.

Bienerth wlr.

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Część LXIV. — Wydana i rozesłana dnia 17. lipca 1908.

Treść: *M* 137. Rozporządzenie, dotyczące wprowadzenia teoretycznych egzaminów państwowych dla wydziału zawodowego techniki kultury w c. k. niemieckiej Akademii technicznej w Pradze.

137.

Rozporządzenie Ministerstwa wyznań i oświaty w porozumieniu z Ministerstwem rolnictwa i Ministerstwem spraw wewnętrznych z dnia 27. czerwca 1908.,

dotyczące wprowadzenia teoretycznych egzaminów państwowych dla wydziału zawodowego techniki kultury w c. k. niemieckiej Akademii technicznej w Pradze.

Na podstawie Najwyższego upoważnienia wydaje się następujące postanowienia:

§ 1.

Celem przekonania się o osiągnięciu naukowego wykształcenia w technice kultury na c. k. niemieckiej Akademii technicznej w Pradze lub innej równorzędnej akademii odbywać się będą egzamina państwowe, a mianowicie: egzamin pierwszy czyli ogólny z nauk zasadniczych i egzamin drugi czyli zawodowy z przedmiotów, należących specjalnie do studium techniki kultury.

I. Pierwszy egzamin państwowy.

§ 2.

Przedmiot egzaminu.

Do przedmiotów pierwszego (ogólnego) egzaminu państwowego należą: matematyka, geometria wykreslna, fizyka, mechanika, klimatologia i nauka o ziemi.

§ 3.

Warunki dopuszczenia.

Prośbę o dopuszczenie do pierwszego egzaminu państwowego winien kandydat wnieść pisemnie do przełożonego wydziału zawodowego techniki kultury (dziekana), przedkładając potrzebne dokumenty.

Potrzebnymi dokumentami są:

1. Świadectwo dojrzałości lub dokument zastępujący je;

2. świadectwo wpisu;

3. książeczka legitymacyjna, względnie dowód, że kandydat był zapisany na niemieckiej Akademii technicznej w Pradze lub na innej akademii równorzędnej przynajmniej przez cztery półrocza jako słuchacz zwyczajny i że uczęszczał na wszystkie przedmioty, przychodzące przy pierwszym egzaminie państwowym;

4. świadectwa z co najmniej dostatecznym postępem z nauki o produkcji roślin, geologii, encyklopedii, chemii technicznej, nauki gospodarstwa społecznego i rysunków technicznych;

5. dowód, iż w czasie odbywania czterech półroczy nie miała miejsca kumulacja z czynną służbą wojskową.

Ponadto musi się przedłożyć prace graficzne i inne prace, przepisane planem nauk w formie odpowiednio uwierzytelnionej, względnie musi się udowodnić ich wykonanie.

Wszystkie te dokumenty złożyć należy z reguły w pierwopisach, a wyjątkowo tylko w wierzytelnym odpisie; komisya musi je mieć przed sobą w czasie odbywania egzaminu.

Na żądanie przełożonego szkoły zawodowej (dziekana) należy do dokumentów nie sporządzonych w języku wykładowym akademii dołączyć uwierzytelnione tłumaczenie.

§ 4.

Przełożony szkoły zawodowej (dziekan) winien zbadać prośbę wraz z załącznikami i zezwolić sam na przypuszczenie do egzaminu w drodze krótkiego zawiadomienia, jeżeli pod tym wyglądem nie zachodzą przeszkody.

§ 5.

W razie istnienia pomniejszych przeszkód, które kandydat może natychmiast uchylić, należy udzielić temuż odpowiednich wskazówek; w wypadkach wątpliwych rozstrzyga grono profesorów.

Przeciw odmówieniu przypuszczenia do pierwszego egzaminu państwowego służy rekurs do Ministra oświaty, z wyjątkiem wypadku, o którym mowa w § 10.

§ 6.

Komisya egzaminacyjna.

Przy pierwszym (ogólnym) egzaminie państwowym występują w charakterze zwyczajnych egzaminatorów profesorowie a w miarę potrzeby także docenci i suplenci tych przedmiotów, wykładanych na wydziale zawodowym techniki kultury, z których ma się zadawać pytania.

Kierownictwo przy egzaminie tym należy do przełożonego (dziekana) wydziału zawodowego techniki kultury, a w razie przeszkód, dotyczących jego osoby, do jego poprzednika w urzędzie (prodziekana). W razie przeszkód, zachodzących co do obu, winien najstarszy w służbie z pośród obecnych członków komisji egzaminacyjnej objąć kierownictwo egzaminu.

Przewodniczący jako taki ma prawo, lecz nie obowiązek, zadawania kandydatowi pytań z każdego przedmiotu. Jeżeli dla tego samego przedmiotu ustanowiono dwóch lub więcej egzaminatorów, natenczas zmieniają się oni przy egzaminach w ten sposób, iż zawsze tylko jeden z nich pyta z poszczególnego przedmiotu i to z całego zakresu tego przedmiotu.

§ 7.

W miarę potrzeby ustanawia Minister oświaty na podstawie wniosku, przedstawionego przez grono profesorów z własnej inicjatywy lub wskutek polecenia ministeryalnego, egzaminatorów nadzwyczajnych, którzy zmieniają się przy egzaminach z egzaminatorami zwyczajnymi.

§ 8.

Minister oświaty może wydelegować do egzaminów komisarzy rządowych, którym służy prawo stawiania pytań.

§ 9.

Przełożeni szkół zawodowych (dziekani) oceniają wspólnie według ilości rozporządzalnych egzaminatorów, czy wystarczy utworzenie jednej komisji

egzaminacyjnej, czy też należy utworzyć dwie lub więcej specjalnych komisji pytających równocześnie, ewentualnie także czy należy ustanowić egzaminatorów nadzwyczajnych.

W tym ostatnim wypadku składają oni sprawozdanie gronu profesorów celem przedłożenia wniosku Ministrowi oświaty.

Przełożeni szkół zawodowych (dziekani) porozumiewają się co do ilości dni przeznaczonych na egzamina i zaznaczają w spisie imiennym kandydatów dzień, w którym każdy z nich ma się do egzaminu zgłosić, a jeżeli urzęduje dwie lub więcej specjalnych komisji, także numer komisji, przed którą należy się stawić.

Winni oni następnie postarać się o przybicie spisu na tablicy zawiadomień tudzież o wskazane w danym razie ogłoszenie go w salach wykładowych.

§ 10.

Czas składania egzaminów.

Pierwszy (ogólny) egzamin państwowy należy z reguły składać z końcem czwartego lub w ciągu piątego półrocza.

Jako zwyczajny termin składania tego egzaminu wyznacza się ostatnie tygodnie półrocza letniego (termin lipcowy) i pierwsze tygodnie półrocza zimowego (termin październikowy), zaś jako termin nadzwyczajny ostatni tydzień półrocza zimowego (termin lutowy).

Do egzaminu w terminie nadzwyczajnym można z reguły dopuścić tych tylko kandydatów, których reprobowano przy egzaminie składanym w terminie lipcowym lub październikowym, a którym nie zakresłono przytem dłuższego terminu do powtórzenia egzaminu.

Innego kandydata dopuści się do egzaminu w terminie nadzwyczajnym wyjątkowo jedynie wówczas, jeżeli tenże zdoła wykazać w sposób uchylający wszelką wątpliwość, iż nie mógł składać egzaminu w terminie zwyczajnym z powodu niezawinionych i nieuchronnych przeszkód. Jeżeli przeszkoda polegała na chorobie kandydata, natenczas świadectwo choroby musi być w każdym wypadku potwierdzone przez lekarza urzędowego. Ale nawet takie świadectwo lekarskie nie nadaje jeszcze bezwarunkowego prawa do dopuszczenia do egzaminu w terminie nadzwyczajnym.

Na takie wyjątkowe dopuszczenie w terminie nadzwyczajnym może jednak zezwolić tylko Minister oświaty na podstawie wniosku postawionego przez grono profesorów po zniesieniu się z przełożonym wydziału zawodowego techniki kultury.

Jeżeli oba te czynniki, wymienione na ostatku, oświadczają się zgodnie przeciw dopuszczeniu, natenczas grono profesorów odmawia prośbie kandydata a przeciw rozstrzygnięciu temu nie służy zażalenie.

Termin do powtórzenia ogólnego egzaminu państwowego, który się nie powiódł, ma oznaczyć komisya egzaminacyjna. Jako termin taki można ustanowić albo jeden z obu najbliższych terminów zwyczajnych albo najbliższy termin nadzwyczajny.

§ 11.

Każdy kandydat winien w wyznaczonym mu dniu zgłosić się wczas do egzaminu. W razie niezgłoszenia się ponosi on wynikające stąd niekorzyści.

§ 12.

Zamiana dni egzaminu pomiędzy dwoma lub więcej kandydatami dopuszczalna jest tylko za zezwoleniem przewodniczącego (dziekana), i to w razie istnienia komisji specjalnych jedynie pod warunkiem, iż wskutek zamiany nie zmieni się komisya wyznaczona z góry dla kandydatów.

§ 13.

Termin zgłoszenia się.

Do ogólnych egzaminów państwowych, mających się odbyć w terminie lipcowym, należy się zgłaszać w czasie od 15. do 30. czerwca, zaś do egzaminów w terminie październikowym w czasie od 1. do 8. października.

Kandydaci, którzy z powodu przeszkód nie mogli składać egzaminu w terminie październikowym i chcą go złożyć w terminie nadzwyczajnym (§ 10.), winni wnieść podania do końca listopada. Kandydaci, których reprobowano przy egzaminie państwowym, winni wnieść podania o dopuszczenie do powtórzenia egzaminu najpóźniej na trzy tygodnie przed terminem wyznaczonym do powtarzań.

§ 14.

Przebieg egzaminu.

Przy pierwszym egzaminie państwowym winna komisya uwolnić tych kandydatów, którzy mogą wykazać się odnośnemi świadectwami postępu, od egzaminu z tych przedmiotów, z których oni złożyli egzamina szczególne jako zwyczajni słuchacze niemieckiej Akademii technicznej w Pradze lub innej równorzędnej akademii z postępowaniem co najmniej dobrym. Jeżeli kandydat może wykazać takimi świadectwami postępu co najmniej dobry wynik z wszystkich przedmiotów, wchodzących w skład pierwszego egzaminu państwowego, natenczas odpada składanie pierwszego egzaminu państwowego, a kandydatowi należy wystawić świadectwo z tego egzaminu (§ 19.).

§ 15.

Egzamina z poszczególnych przedmiotów odbywają się ustnie, a stosownie do przedmiotu także pisemnie (graficznie) pod nadzorem. Przy składaniu egzaminów pisemnych (graficznych) ma komisya egzaminacyjna prawo, uwzględnić w odpowiedni sposób przedłożone wypracowania z czasu nauki, przestrzegając należytych ostrożności dla zapobieżenia podsunięciu.

Przewodniczący i większość egzaminatorów winna być obecną przez cały czas trwania egzaminów ustnych.

Nigdy nie powinno się pytać równocześnie więcej jak dwóch kandydatów.

Czas trwania egzaminu ustnego z jednego przedmiotu nie może w żadnym razie wynosić więcej jak godzinę.

§ 16.

Egzamina ustne odbywają się publicznie.

Przewodniczący komisji egzaminacyjnych winni poczynić wszystkie potrzebne zarządzenia, aby zapobiedz wszelkiemu zaburzeniu spokoju i porządku, któreby uchybiało powadze i doniosłości aktu egzaminacyjnego lub mogło zamącić równowagę albo spokojny sąd kandydatów. Winni oni wydalić tych, którzy zaburzają spokój lub zarządzić według okoliczności zupełne opróżnienie sali egzaminacyjnej a mogą w razie potrzeby także znieść jawność egzaminu.

§ 17.

Przy naradzie i głosowaniu komisji nad wynikami odbytego egzaminu wykluczona jest jawność.

Komisya winna najpierw zdecydować po wysłuchaniu oświadczeń poszczególnych egzaminatorów, czy kandydat zdał egzamin z poszczególnych przedmiotów egzaminu, przyczem uwzględnić należy także odpowiedzi na pytania zadane mu ewentualnie przez przewodniczącego lub komisarza rządowego i wziąć pod rozwagę noty osobnych świadectw, w danym razie przedłożonych.

Stwierdzony w ten sposób wynik egzaminu z poszczególnych przedmiotów należy określić notami „celująco“, „bardzo dobrze“, „dobrze“, „dostatecznie“ lub „niedostatecznie“ i wciągnąć do protokołu egzaminacyjnego. Protokół ten winien nadto obejmować: rodowód kandydata, wymienienie jego studyów poprzednich, dzień egzaminu, noty postępu w świadectwach (§ 3., punkt 4.) wymaganych celem dopuszczenia do egzaminu państwowego, tudzież noty postępu, uzyskane przy osobnych egzaminach z tych przedmiotów, od których zdawania uwolniono kandydata przy egzaminie państwowym (§ 14.).

Jeżeli kandydat zdał egzamin ze wszystkich przedmiotów, natenczas należy go aprobować; jeżeli natomiast nie uczynił zadość wymaganiom chociażby tylko z jednego przedmiotu, wówczas ma być reprobowany.

W pierwszym wypadku winna komisja zastanowić się nad tem i określić zarazem w cenzurze ogólnej, czy należy uznać kandydata za „uzdatnionego“, „bardzo uzdatnionego“ lub „uzdatnionego z odznaczeniem“.

Przytem powinno się uwzględnić w odpowiedni sposób także noty postępu uzyskane przy egzaminach osobnych.

Uchwaloną cenzurę ostateczną należy wciągnąć do protokołu egzaminacyjnego z podaniem, czy przyznano ją jednomyślnie czy większością głosów, poczem przewodniczący i wszyscy komisarze egzaminacyjni, którzy występowali przy egzaminie, podpisują protokół.

Jeżeli reprobowano kandydata z jednego tylko przedmiotu, natenczas powtórzenie egzaminu ograniczy się do tego tylko przedmiotu.

Jeżeli kandydata reprobowano z kilku przedmiotów, wówczas winna komisja postanowić, czy tenże ma powtórzyć egzamin w całym zakresie lub też tylko z poszczególnych przedmiotów, które należy wyznaczyć, uwzględniając zachodzące okoliczności.

Jeżeli przy pierwszym egzaminie państwowym reprobowano kandydata na cały rok szkolny, natenczas wolno komisji wskazać wykłady i ćwiczenia, na które kandydat ma uczęszczać w ciągu tego roku.

Uchwały komisji egzaminacyjnej zapadają bezwzględną większością głosów, przyczem przewodniczącemu służy takie samo prawo głosu, jak innym członkom komisji. W razie równości głosów należy uważać zdanie niekorzystniejsze dla kandydata za uchwalone większością głosów.

Przeciw uchwałom komisji egzaminacyjnej nie służy ani rekurs ani inny środek prawny.

§ 18.

Ostateczny wynik egzaminu ogłasza się publicznie zaraz po ukończeniu narady i uwidacznia w książeczce legitymacyjnej kandydata przy wyciśnięciu pieczęci. W razie reprobowania dodaje się termin powtórzenia, tudzież inne warunki dopuszczenia do ponownego egzaminu, które nałożono reprobowanemu.

§ 19.

Świadectwa z egzaminu.

Z egzaminów złożonych pomyślnie wystawia się świadectwa z egzaminów państwowych.

Świadectwa z egzaminów państwowych winny obejmować nazwisko kandydata, podanie jego miejsca urodzenia, przebiegu wykształcenia i dnia egzaminu tudzież cenzurę ostateczną (§ 17.).

Świadectwo z pierwszego egzaminu państwowego ma zawierać nadto noty z egzaminów osobnych (§ 14.), które przyjęto zamiast egzaminu państwowego, tudzież noty, które dano kandydatowi z przedmiotów, objętych egzaminem przed komisją.

Świadectwa podpisane być mają przez przewodniczącego, wszystkich egzaminatorów tudzież przez obecnego w danym razie komisarza rządowego i winny być zaopatrzone pieczęcią komisji egzaminu państwowego.

Świadectwa z egzaminów wystawiać należy w języku wykładowym akademii.

§ 20.

Powtórzenie egzaminu.

Jeżeli kandydat nie zdał egzaminu poprawczego, ograniczonego do jednego tylko przedmiotu, natenczas należy go ponownie dopuścić do powtórzenia egzaminu z tego przedmiotu. Jeżeli kandydat nie zdał i tego egzaminu poprawczego, wówczas można go dopuścić jedynie do powtórzenia całego egzaminu, przyczem pozostają w mocy ulgi, określone w § 14.

To samo ma mieć miejsce także i w tym wypadku, jeżeli kandydata dopuszczono do powtórzenia egzaminu państwowego z więcej niż jednego przedmiotu i jeżeli go przy tym egzaminie poprawczym reprobowano chociażby tylko z jednego przedmiotu.

Każdy egzamin poprawczy ma się odbyć przed komisją egzaminacyjną niemieckiej Akademii technicznej w Pradze i przy ciągłej obecności przewodniczącego tej komisji lub jego zastępcy.

§ 21.

Obejście przepisów egzaminacyjnych.

Jeżeli wyłudzone dopuszczenie do egzaminu państwowego, a zwłaszcza w razie, jeżeli kandydat reprobowany uzyskał podstępnie dopuszczenie do powtórzenia egzaminu przed wyznaczonym czasem lub przed inną komisją, a nie właściwą (§ 20.), albo jeżeli w inny sposób obszedł podane tutaj przepisy, natenczas nietylko egzamin złożony w danym razie z pomyślnym skutkiem jest nieważny, lecz nadto można wydzalić kandydata ze wszystkich akademii technicznych na pewien czas lub na zawsze, niezależnie od innych skutków, które mogą go w danym razie spotkać według powszechnych ustaw karnych.

§ 22.

Taksy egzaminacyjne.

Każdy kandydat, zgłaszający się do egzaminu, winien przed złożeniem tegoż zapłacić takse, której wysokość wynosi 20 koron za każdy ogólny egzamin państwowy.

Do złożenia całej taksy obowiązani są także ci studenci, których na podstawie przedłożonych świadectw osobnych uważa się całkowicie lub częściowo od składania egzaminu państwowego.

§ 23.

Taksę egzaminacyjną oraz należytość stemplową, przypadającą od świadectwa z egzaminu państwowego, złożyć należy za pokwitowaniem u przewodniczącego komisji egzaminacyjnej równocześnie z wniesieniem podania o dopuszczenie do egzaminu.

Taksy egzaminacyjne złożone przez kandydatów, którzy nie zgłosili się do egzaminu, przepadają na rzecz komisji egzaminacyjnej. Również przepada zapłacona taksa egzaminacyjna i prawo do uwolnienia od taksy za egzamin państwowy, który ma być później składany, dla kandydatów, którzy wprawdzie przy poprzednim egzaminie donieśli, iż nie zgłoszą się, lecz nie usprawiedliwili niezgłoszenia się w sposób niewątpliwy.

§ 24.

Każdy zwyczajny słuchacz, który wczas (§ 10.) składa pierwszy egzamin państwowy, jest uwolniony od opłaty taksy za ten egzamin w całości lub w połowie, jeżeli w półroczu bezpośrednio poprzedzającym był uwolniony w całości lub w połowie od zapłaty czesnego.

§ 25.

Uwolnienia od taksy, pochodzące z jakiegokolwiek tytułu, nie stosują się do egzaminów poprawczych.

§ 26.

Taksy rozdziela się pomiędzy egzaminatorów w równych częściach, przyczem przewodniczący ma otrzymać dwie części.

II. Drugi egzamin państwowy.

§ 27.

Przedmioty egzaminu.

Do przedmiotów drugiego egzaminu państwowego (egzaminu zawodowego) należą: niższa geodezya, budownictwo ziemne i drogowe, budowa kolejek, nauka o melioracjach, budownictwo wodne, budowa mostów.

§ 28.

Warunki dopuszczenia.

Prośbę o dopuszczenie do drugiego egzaminu państwowego (egzaminu zawodowego) winien kandydat wnieść pisemnie do prezesa komisji i dołączyć do swego podania następujące załączniki:

1. Książeczkę legitymacyjną względnie dowód, że kandydat

a) po złożeniu z wynikiem pomyślnym pierwszego egzaminu państwowego był zapisany na c. k. niemieckiej Akademii technicznej w Pradze lub na innej równorzędnej akademii przez cztery półroczia jako słuchacz zwyczajny,

b) uczęszczał na wszystkie przedmioty, o które rozchodzi się przy egzaminie zawodowym z techniki kultury (§ 27.) oraz przy egzaminach osobnych, wymienionych pod 3, tudzież brał udział w odnośnych ćwiczeniach praktycznych.

2. Świadectwo ze złożenia pierwszego egzaminu państwowego.

3. Świadectwo z co najmniej dostatecznym postępem z złożenia egzaminów osobnych z następujących przedmiotów a to: encyklopedii budownictwa lądowego, nauki budownictwa rolniczego, nauki o prowadzeniu gospodarstw rolniczych, nauki o maszynach rolniczych, nauki administracji i prawa, ustaw o komasacji i melioracji, prawa wodnego, zastosowania geodezyi w technice kultury, zabudowania potoków górskich według zasad leśnictwa, mechaniki budowniczej i uprawy łąk.

4. Dowód, iż w czasie odbywania studiów akademickich nie miała miejsca kumulacja z czynną służbą wojskową.

Ponadto musi się przedłożyć prace graficzne i inne prace, które według planu nauk są połączone z odnośnymi przedmiotami, w formie odpowiednio uwierzytelnionej, względnie musi się udowodnić ich wykonanie.

Wszystkie te dokumenty złożyć należy z reguły w pierwopisach, a wyjątkowo tylko w wierzytelnym odpisie; komisya musi je mieć przed sobą w czasie odbywania egzaminu.

Na żądanie przełożonego wydziału zawodowego (dziekana) należy do dokumentów nie sporządzonych w języku wykładowym akademii dołączyć uwierzytelnione tłumaczenie.

§ 29.

Prezes komisji egzaminacyjnej winien zbadać prośbę wraz z załącznikami i zezwolić sam na przypuszczenie do egzaminu w drodze krótkiego zawiadomienia, jeżeli pod tym względem nie zachodzą przeszkody.

§ 30.

W razie istnienia pomniejszych przeszkód, które kandydat może natychmiast uchylić, należy udzielić temuż odpowiednich wskazówek; w wypadkach wątpliwych rozstrzyga komisya egzaminacyjna.

§ 31.

Przeciw odmówieniu przypuszczenia do drugiego egzaminu państwowego służy kandydatowi rekurs do Ministra oświaty.

§ 32.

Jeżeli student przed złożeniem pierwszego egzaminu państwowego uczęszczał na wykłady lub ćwiczenia, które według planu nauki przypadają na półroczu wyższe od czwartego, natenczas można mu studia te uwzględnić przy dopuszczeniu do drugiego egzaminu państwowego jedynie wówczas, jeżeli w najbliższym terminie nadzwyczajnym złożył pierwszy egzamin państwowy z pomyślnym wynikiem.

§ 33.

Komisya egzaminacyjna.

Dla drugiego egzaminu państwowego (egzaminu zawodowego) ustanawia Minister oświaty osobną komisję egzaminacyjną na wniosek grona profesorów.

§ 34.

Komisya składa się z prezesa, dalej zależnie od okoliczności z jednego lub dwóch zastępców prezesa (wiceprezesów) i z tylu komisarzy egzaminacyjnych, ilu potrzeba ze względu na przypuszczalną liczbę kandydatów.

Prezes, jego zastępcy i komisarze egzaminacyjni stanowią komisję główną.

Z nich składa prezes w miarę potrzeby komisje dla poszczególnych aktów egzaminacyjnych (komisje specjalne).

O potrzebie rozstrzyga komisya główna większością głosów.

§ 35.

Komisarzy egzaminacyjnych należy wybrać w pierwszym rzędzie z profesorów i docentów wydziału zawodowego techniki kultury, a następnie także z pomiędzy innych zawodowców, nie należących do składu szkoły.

Każdy profesor lub urzędnik powołany do tych funkcji jest obowiązany przyjąć je.

§ 36.

Prezes i jego zastępcy występują zarazem jako egzaminatorowie.

W razie przeszkód zastępuje prezesa wiceprezes, a jeżeli przeszkoda jego także dotyczy, najstarszy latami z pośród obecnych członków komisji.

§ 37.

Czas składania egzaminu.

Egzamin zawodowy nie jest przywiązany do pewnych terminów, lecz może być składany w ciągu całego roku z wyjątkiem feryi jesiennych i feryi w czasie trwania roku szkolnego.

§ 38.

Dni egzaminu wyznacza prezes w każdym wypadku z osobna.

Winien on jednak trzymać się przytem w ogólności tej kolei, w jakiej kandydaci zgłaszali się u niego do egzaminu.

§ 39.

Każdy kandydat winien w wyznaczonym mu dniu zgłosić się wczas do egzaminu. W razie niezgłoszenia się poniesie on wynikające stąd niekorzyści.

§ 40.

Zamiana dni egzaminu pomiędzy dwoma lub więcej kandydatami dopuszczalna jest tylko za zezwoleniem przewodniczącego, i to w razie istnienia komisji specjalnych jedynie pod warunkiem, iż wskutek zamiany nie zmieni się komisya wyznaczona z góry dla kandydatów.

§ 41.

Przebieg egzaminu.

Egzamin zawodowy składa się z egzaminu praktycznego i teoretycznego. Egzamin praktyczny odbywa się przed egzaminem teoretycznym.

Przy egzaminie praktycznym winien kandydat opracować postawione mu zadania. Zadania musi się wybrać tak, aby kandydat miał sposobność okazania biegłości swej w zastosowaniu nauk w głównych przedmiotach egzaminu.

Komisya egzaminacyjna układa zadania, które mają być postawione, i wyznacza zarazem egzaminatorów, pod których nadzorem zadania te mają być rozwiązane. Zadania mają być opracowane w jednym z lokalów akademii technicznej a wykończenie ich nie powinno wymagać więcej jak ośmiu dni przy codziennym najwyżej ośmiogodzinnym czasie pracy.

Jeżeli kandydat zdał egzamin praktyczny, o czym rozstrzyga komisya, natenczas dopuszcza się go do egzaminu teoretycznego. Jeżeli zaś nie zdał egzaminu praktycznego, natenczas ma się poddać

egzaminowi temu ponownie w późniejszym terminie, który będzie wyznaczony.

§ 42.

Przy drugim egzaminie państwowym należy uwzględnić przedłożone osobne świadectwa z przedmiotów tego egzaminu.

Egzamin praktyczny powinno się z reguły składać w pełnym jego zakresie.

W drodze uchwały komisji egzaminacyjnej można wyjątkowo zezwolić na skrócenie egzaminu praktycznego lub nawet zupełnie uwolnić od niego takich kandydatów, którzy przez wykonanie większych prac z zakresu swego zawodu dostarczyli już niewątpliwych dowodów dostatecznej samodzielności i biegłości w pracach praktycznych tudzież w wyrabianiu sobie trafnego sądu.

Na podstawie uchwały komisji egzaminacyjnej można również dozwolnić wyjątkowo na rozdzielenie egzaminu praktycznego od teoretycznego, dla którego wyznaczyć się późniejszy termin.

Komisja egzaminacyjna może tym kandydatom, którzy przedkładają osobne świadectwa ze wszystkich przedmiotów egzaminu z postępowaniem co najmniej dobrym i którzy złożyli pomyślnie egzamin praktyczny, ograniczyć egzamin ustny do dwóch przedmiotów zawodowych, które prezes komisji na podstawie uchwały komisji egzaminacyjnej wymieni kandydatom na pewien stosowny czas przed składaniem egzaminu.

§ 43.

Egzamina z poszczególnych przedmiotów odbywają się ustnie, a stosownie do przedmiotu także pisemnie (graficznie) pod nadzorem. Przy składaniu egzaminów pisemnych (graficznych) ma komisja egzaminacyjna prawo, uwzględnić w odpowiedni sposób przedłożone wypracowania z czasu nauki i wykonane prace praktyczne, przestrzegając należytych ostrożności dla zapobieżenia podsunięciu.

Przewodniczący i większość egzaminatorów winna być obecną przez cały czas trwania egzaminów ustnych.

Nigdy nie powinno się pytać równocześnie więcej jak dwóch kandydatów.

Czas trwania egzaminu ustnego z jednego przedmiotu nie może w żadnym razie wynosić więcej jak godzinę.

§ 44.

Egzamina ustne odbywają się publicznie.

Przewodniczący komisji egzaminacyjnych winni poczynić wszystkie potrzebne zarządzenia, aby zapobiedz wszelkiemu zaburzeniu spokoju i porządku,

któreby uchybiało powadze i domości aktowi egzaminacyjnego lub mogło zamącić równowagę albo spokojny sąd kandydatów. Winni oni wydaląc tych, którzy zaburzają spokój lub zarządzić według okoliczności zupełne opróżnienie sali egzaminacyjnej, a mogą w razie potrzeby także znieść jawność egzaminu.

§ 45.

Przy naradzie i głosowaniu komisji nad wynikami odbytego egzaminu wykluczona jest jawność.

Komisja winna najpierw zdecydować po wysłuchaniu oświadczeń poszczególnych egzaminatorów, czy kandydat zdał egzamin z poszczególnych przedmiotów, przyczem uwzględnić należy także odpowiedzi na pytania zadane mu ewentualnie przez przewodniczącego i wziąć pod rozwagę noty osobnych świadectw, w danym razie przedłożonych.

Stwierdzony w ten sposób wynik egzaminu z poszczególnych przedmiotów należy określić notami „celująco“, „bardzo dobrze“, „dobrze“, „dostatecznie“ lub „niedostatecznie“ i wciągnąć do protokołu egzaminacyjnego, który winien obejmować: rodowód kandydata, wymienienie jego studiów poprzednich, wynik pierwszego egzaminu państwowego, dzień egzaminu a ponadto noty postępu przy egzaminach osobnych (§ 28., punkt 3.), wymaganych celem dopuszczenia do egzaminu państwowego.

Jeżeli kandydat zdał egzamin ze wszystkich przedmiotów, natenczas należy go aprobować; jeżeli natomiast nie uczynił zadość wymaganiom chociażby tylko z jednego przedmiotu, wówczas ma być reprobowany.

W pierwszym wypadku winna komisja zastanowić się nad tem i określić zarazem w cenzurze ogólnej, czy należy uznać kandydata za „uzdatnionego“, „bardzo uzdatnionego“ lub „uzdatnionego z odznaczeniem“.

Przytem powinno się uwzględnić w odpowiedni sposób także noty postępu uzyskane przy egzaminach osobnych.

W razie przyznania cenzury ostatecznej „uzdatniony z odznaczeniem“ należy wymienić odnośne przedmioty egzaminu, w których uzyskano odznaczenie.

Uchwaloną cenzurę ostateczną należy wciągnąć do protokołu egzaminacyjnego z podaniem, czy przyznano ją jednomyślnie czy większością głosów, poczem przewodniczący i wszyscy komisarze egzaminacyjni, którzy występowali przy egzaminie, podpisują protokół.

Jeżeli reprobowano kandydata z jednego tylko przedmiotu, natenczas powtórzenie egzaminu ograniczy się do tego tylko przedmiotu.

Jeżeli kandydata reprobowano z kilku przedmiotów, wówczas winna komisja postanowić, czy tenże ma powtórzyć egzamin w całym zakresie lub

też tylko z poszczególnych przedmiotów, które należy wyznaczyć, uwzględniając zachodzące okoliczności.

Jeżeli reprobowany kandydat przy zdawaniu egzaminu po raz pierwszy złożył egzamin praktyczny z dobrym postępowaniem, natenczas można go uwolnić od ponownego powtarzania egzaminu praktycznego.

Uchwały komisji egzaminacyjnej zapadają bezwzględnie większością głosów, przyczem przewodniczącemu służy takie samo prawo głosu, jak innym członkom komisji.

W razie równości głosów należy uważać zdanie niekorzystniejsze dla kandydata za uchwalone większością głosów.

Przeciw uchwałom komisji egzaminacyjnej nie służy ani rekurs ani inny środek prawny.

§ 46.

Ostateczny wynik egzaminu ogłasza się publicznie zaraz po ukończeniu narady i uwidacznia w książeczce legitymacyjnej kandydata przy wycięciu pieczęci.

W razie reprobowania dodaje się termin powtórzenia, tudzież inne warunki dopuszczenia do ponownego egzaminu, które nałożono reprobowanemu.

§ 47.

Świadectwa z egzaminu.

Z egzaminów złożonych pomyślnie wystawia się świadectwa z egzaminów państwowych.

Świadectwa z egzaminów państwowych winny obejmować nazwisko kandydata, podanie jego miejsca urodzenia, przebiegu wykształcenia i dnia egzaminu, tudzież cenzurę ostateczną (§ 45.).

Świadectwo z drugiego egzaminu państwowego nie obejmuje not z wyjątkiem cenzury odznaczenia w odnośnych przedmiotach egzaminu; wolno jednak kandydatowi zażądać odpisu dokumentu spisane go względem egzaminu.

Świadectwa podpisane być mają przez przewodniczącego i wszystkich egzaminatorów i winny być zaopatrzone pieczęcią komisji egzaminu państwowego.

Świadectwa z egzaminów wystawiać należy w języku wykładowym akademii.

§ 48.

Powtarzanie egzaminu.

Kandydat reprobowany przy drugim egzaminie państwowym z jednego tylko przedmiotu może

powtórzyć egzamin z tego przedmiotu po upływie dwóch miesięcy.

Jeżeli kandydat otrzyma przytem znowu cenzurę niedostateczną, natenczas może być jeszcze raz dopuszczony do egzaminu z tego przedmiotu po upływie dalszych czterech miesięcy.

Jeżeli nie zdał i tego także egzaminu poprawczego, natenczas można go dopuścić jedynie do powtórzenia całego egzaminu.

To samo następuje także w tym wypadku, jeżeli kandydat, reprobowany z kilku przedmiotów, został reprobowany przy egzaminie poprawczym chociażby tylko z jednego przedmiotu.

Każdy egzamin poprawczy ma się odbyć przed komisją egzaminacyjną niemieckiej Akademii technicznej w Pradze i przy ciągłej obecności przewodniczącego tej komisji lub jego zastępcy.

§ 49.

Obejście przepisów egzaminacyjnych.

Jeżeli wyłudżono dopuszczenie do egzaminu państwowego, a zwłaszcza w razie, jeżeli kandydat reprobowany uzyskał podstępnie dopuszczenie do powtórzenia egzaminu przed wyznaczonym czasem lub przed inną komisją, a nie właściwą (§ 48.) albo jeżeli w inny sposób obszedł podane tutaj przepisy, natenczas nie tylko egzamin złożony w danym razie z pomyślnym skutkiem, jest nieważny, lecz nadto można wydalic kandydata ze wszystkich akademii technicznych na pewien czas lub na zawsze, niezależnie od innych skutków, które mogą go w danym razie spotkać według powszechnych ustaw karnych.

§ 50.

Taksy egzaminacyjne.

Każdy kandydat zgłaszający się do egzaminu, winien przed złożeniem tegoż zapłacić taksę, której wysokość wynosi 40 koron za każdy egzamin zawodowy.

Do złożenia całej taksy obowiązani są także ci studenci, których na podstawie przedłożonych świadectw osobnych uwalnia się częściowo od składania egzaminu państwowego.

§ 51.

Taksę egzaminacyjną oraz należytość stemplową, przypadającą od świadectwa z egzaminu państwowego, złożyć należy za pokwitowaniem u przewodniczącego komisji egzaminacyjnej równocześnie z wniesieniem podania o dopuszczenie do egzaminu.

Taksy egzaminacyjne złożone przez kandydatów, którzy nie zgłosili się do egzaminu, przepadają na rzecz komisji egzaminacyjnej. Również przepada zapłacona taksa egzaminacyjna i prawo do uwolnienia od taksy za egzamin państwowy, który ma być później składany, dla kandydatów, którzy wprawdzie donieśli, iż nie zgłoszą się do egzaminu, lecz nie usprawiedliwili niezgłoszenia się w sposób niewątpliwy.

§ 52.

Kandydat, zgłaszający się do drugiego egzaminu państwowego, który był uwolniony w ostatnim półroczu nauki od opłaty czesnego całkowicie lub w połowie, korzysta także z uwolnienia od zapłaty całej taksy lub połowy taksy za ten egzamin państwowy, jeżeli składa go w jednym z dwóch następujących półroczy. W razie późniejszego składania egzaminu ma on bezwzględnie obowiązek złożenia taksy.

§ 53.

Uwolnienia od taksy, pochodzące z jakiegokolwiek tytułu, nie stosują się do egzaminów poprawczych.

§ 54.

Taksy rozdziela się pomiędzy egzaminatorów w równych częściach, przyczem przewodniczący i ten profesor, pod nadzorem którego odbywa się egzamin praktyczny, mają otrzymać po dwie części.

§ 55.

Rozporządzenie niniejsze nabiera zaraz mocy obowiązującej.

Bienert wlr.

Marchet wlr.

Ebenhoch wlr.

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Część LXV. — Wydana i rozesłana dnia 17. lipca 1908.

Treść: (№ 138. i 139.) 138. Rozporządzenie, dotyczące wprowadzenia teoretycznych egzaminów państwowych dla wydziału zawodowego techniki kultury w c. k. czeskiej Akademii technicznej w Pradze. — 139. Rozporządzenie, dotyczące zmiany terminów zapłaty podatku domowo-czynszowego w okręgach poborezych podatkowych Nachod i Rudnice.

138.

Rozporządzenie Ministerstwa wyznań i oświaty w porozumieniu z Ministerstwem rolnictwa i z Ministerstwem spraw wewnętrznych z dnia 27. czerwca 1908.,

dotyczące wprowadzenia teoretycznych egzaminów państwowych dla wydziału zawodowego techniki kultury w c. k. czeskiej Akademii technicznej w Pradze.

Na podstawie Najwyższego upoważnienia wydaje się następujące postanowienia:

§ 1.

Celem przekonania się o osiągnięciu naukowego wykształcenia w technice kultury na c. k. czeskiej Akademii technicznej w Pradze lub innej równorzędnej akademii, odbywać się będą egzamina państwowe, a mianowicie: Egzamin pierwszy czyli ogólny z nauk zasadniczych i egzamin drugi czyli zawodowy z przedmiotów, należących specjalnie do studium techniki kultury.

I. Pierwszy egzamin państwowy.

§ 2.

Przedmiot egzaminu.

Do przedmiotów pierwszego (ogólnego) egzaminu państwowego należą: matematyka, geometria

wykreślna, fizyka, mechanika (statyka i dynamika, hydraulika, nauka o sprężystości i stałości), klimatologia i nauka o ziemi.

§ 3.

Warunki dopuszczenia.

Prośbę o dopuszczenie do pierwszego egzaminu państwowego winien kandydat wnieść pisemnie do przełożonego wydziału zawodowego techniki kultury (dziekana), przedkładając potrzebne dokumenty.

Potrzebnymi dokumentami są:

1. Świadectwo dojrzałości lub dokument zastępujący je;

2. świadectwo wpisu;

3. książeczka legitymacyjna, względnie dowód, że kandydat był zapisany na czeskiej Akademii technicznej w Pradze lub na innej akademii równorzędnej przynajmniej przez cztery półrocza jako słuchacz zwyczajny i że uczęszczał na wszystkie przedmioty, przychodzące przy pierwszym egzaminie państwowym;

4. świadectwa z co najmniej dostatecznym postępem z nauki o produkcji roślin, geologii, encyklopedii chemii technicznej, nauki gospodarstwa społecznego, nauki prawa i administracji (austriackie prawo prywatne i publiczne), rysunków technicznych i nauki o uprawie łąk;

5. dowód, iż w czasie odbywania czterech półroczy nie miała miejsca kumulacja z czynną służbą wojskową.

Ponadto musi się przedłożyć prace graficzne i inne prace, przepisane planem nauk w formie

odpowiednio uwierzytelnionej, względnie musi się udowodnić ich wykonanie.

Wszystkie te dokumenty złożyć należy z reguły w pierwopisach, a wyjątkowo tylko w wierzytelnym odpisie; komisya musi je mieć przed sobą w czasie odbywania egzaminu.

Na żądanie przełożonego szkoły zawodowej (dziekana) należy do dokumentów nie sporządzonych w języku wykładowym akademii dołączyć uwierzytelnione tłumaczenie.

§ 4.

Przełożony szkoły zawodowej (dziekan) winien zbadać prośbę wraz z załącznikami i zezwolić sam na przypuszczenie do egzaminu w drodze krótkiego zawiadomienia, jeżeli pod tym względem nie zachodzą przeszkody.

§ 5.

W razie istnienia pomniejszych przeszkód, które kandydat może natychmiast uchylić, należy udzielić temuż odpowiednich wskazówek; w wypadkach wątpliwych rozstrzyga grono profesorów.

Przeciw odmówieniu przypuszczenia do pierwszego egzaminu państwowego służy rekurs do Ministra oświaty, z wyjątkiem wypadku, o którym mowa w § 10.

§ 6.

Komisya egzaminacyjna.

Przy pierwszym (ogólnym) egzaminie państwowym występują w charakterze zwyczajnych egzaminatorów profesorowie a w miarę potrzeby także docenci i suplenci tych przedmiotów, wykładanych na wydziale zawodowym techniki kultury, z których ma się zadawać pytania.

Kierownictwo przy egzaminie tym należy do przełożonego (dziekana) wydziału zawodowego techniki kultury, a w razie przeszkód, dotyczących jego osoby, do jego poprzednika w urzędzie (prodziekana). W razie przeszkód, zachodzących co do obu, winien najstarszy w służbie z pośród obecnych członków komisji egzaminacyjnej objąć kierownictwo egzaminu.

Przewodniczący jako taki ma prawo, lecz nie obowiązek, zadawania kandydatowi pytań z każdego przedmiotu. Jeżeli dla tego samego przedmiotu ustanowiono dwóch lub więcej egzaminatorów, natenczas zmieniają się oni przy egzaminach w ten sposób, iż zawsze tylko jeden z nich pyta z poszczególnego przedmiotu i to z całego zakresu tego przedmiotu.

§ 7.

W miarę potrzeby ustanawia Minister oświaty na podstawie wniosku, przedstawionego przez grono profesorów z własnej inicjatywy lub wskutek polecenia ministerjalnego, egzaminatorów nadzwyczaj-

nych, którzy zmieniają się przy egzaminach z egzaminatorami zwyczajnymi.

§ 8.

Minister oświaty może wydelegować do egzaminów komisarzy rządowych, którym służy prawo stawiania pytań.

§ 9.

Przełożeni szkół zawodowych (dziekani) oceniają wspólnie według ilości rozporządzalnych egzaminatorów, czy wystarczy utworzenie jednej komisji egzaminacyjnej, czy też należy utworzyć dwie lub więcej specjalnych komisji pytających równocześnie, ewentualnie także czy należy ustanowić egzaminatorów nadzwyczajnych.

W tym ostatnim wypadku składają oni sprawozdanie gronu profesorów celem przedłożenia wniosku Ministrowi oświaty.

Przełożeni szkół zawodowych (dziekani) porozumiewają się co do ilości dni przeznaczonych na egzamina i zaznaczają w spisie imiennym kandydatów dzień, w którym każdy z nich ma się do egzaminu zgłosić, a jeżeli urzęduje dwie lub więcej specjalnych komisji także numer komisji, przed którą należy się stawić.

Winni oni następnie postarać się o przybiecie spisu na tablicy zawiadomień tudzież o wskazane w danym razie ogłoszenie go w salach wykładowych.

§ 10.

Czas składania egzaminów.

Pierwszy (ogólny) egzamin państwowy należy z reguły składać z końcem czwartego lub w ciągu piątego półrocza.

Jako zwyczajny termin składania tego egzaminu wyznacza się ostatnie tygodnie półrocza letniego (termin lipcowy) i pierwsze tygodnie półrocza zimowego (termin październikowy), zaś jako termin nadzwyczajny ostatni tydzień półrocza zimowego (termin lutowy).

Do egzaminu w terminie nadzwyczajnym można z reguły dopuścić tych tylko kandydatów, których reprobowano przy egzaminie składanym w terminie lipcowym lub październikowym, a którym nie zakreślono przytem dłuższego terminu do powtórzenia egzaminu.

Innego kandydata dopuści się do egzaminu w terminie nadzwyczajnym wyjątkowo jedynie wówczas, jeżeli tenże zdoła wykazać w sposób, uchylający wszelką wątpliwość, iż nie mógł składać egzaminu w terminie zwyczajnym z powodu niezawinionych i nieuchronnych przeszkód. Jeżeli przeszkoda polegała na chorobie kandydata, natenczas świadectwo choroby musi być w każdym wypadku potwierdzone przez lekarza urzędowego. Ale nawet

takie świadectwo lekarskie nie nadaje jeszcze bezwarunkowego prawa do dopuszczenia do egzaminu w terminie nadzwyczajnym.

Na takie wyjątkowe dopuszczenie w terminie nadzwyczajnym może jednak zezwolić tylko Minister oświaty na podstawie wniosku postawionego przez grono profesorów po zniesieniu się z przełożonym rolniczego wydziału zawodowego.

Jeżeli oba te czynniki, wymienione na ostatku, oświadczają się zgodnie przeciw dopuszczeniu, natenczas grono profesorów odmawia prośbie kandydata a przeciw rozstrzygnięciu temu nie służy zażalenie.

Termin do powtórzenia ogólnego egzaminu państwowego, który się nie powiódł, ma oznaczyć komisya egzaminacyjna. Jako termin taki można ustanowić albo jeden z obu najbliższych terminów zwyczajnych albo najbliższy termin nadzwyczajny.

§ 11.

Każdy kandydat winien w wyznaczonym mu dniu zgłosić się wczas do egzaminu. W razie niezgłoszenia się poniesie on wynikające stąd niekorzyści.

§ 12.

Zamiana dni egzaminu pomiędzy dwoma lub więcej kandydatami dopuszczalna jest tylko za zezwoleniem przewodniczącego (dziekana), i to w razie istnienia komisji specjalnych jedynie pod warunkiem, iż wskutek zamiany nie zmieni się komisya wyznaczona z góry dla kandydatów.

§ 13.

Termin zgłoszenia się.

Do ogólnych egzaminów państwowych, mających się odbyć w terminie lipcowym, należy się zgłaszać w czasie od 15. do 30. czerwca, zaś do egzaminów w terminie październikowym w czasie od 1. do 8. października.

Kandydaci, którzy z powodu przeszkód nie mogli składać egzaminu w terminie październikowym i chcą go złożyć w terminie nadzwyczajnym (§ 10.), winni wnieść podania do końca listopada. Kandydaci, których reprobowano przy egzaminie państwowym, winni wnieść podania o dopuszczenie do powtórzenia egzaminu najpóźniej na trzy tygodnie przed terminem wyznaczonym do powtarzań.

§ 14.

Przebieg egzaminu.

Przy pierwszym egzaminie państwowym winna komisya uwolnić tych kandydatów, którzy mogą wykazać się odnośnymi świadectwami postępu, od egzaminu z tych przedmiotów, z których oni złożyli egzamina szczególne jako zwyczajni słuchacze czeskiej Akademii technicznej w Pradze lub innej równorzędnej akademii z postępowaniem co najmniej dobrym. Jeżeli kandydat może wykazać takimi świadectwami postępu co najmniej dobry wynik z wszystkich przedmiotów, wchodzących w skład pierwszego egzaminu państwowego, natenczas odpada składanie pierwszego egzaminu państwowego, a kandydatowi należy wystawić świadectwo z tego egzaminu (§ 19.).

§ 15.

Egzamina z poszczególnych przedmiotów odbywa się ustnie, a stosownie do przedmiotu także pisemnie (graficznie) pod nadzorem. Przy składaniu egzaminów pisemnych (graficznych) ma komisya egzaminacyjna prawo, uwzględnić w odpowiedni sposób przedłożone wypracowania z czasu nauki, przestrzegając należytych ostrożności dla zapobieżenia podsunięciu.

Przewodniczący i większość egzaminatorów winna być obecną przez cały czas trwania egzaminów ustnych.

Nikdy nie powinno się pytać równocześnie więcej jak dwóch kandydatów.

Czas trwania egzaminu ustnego z jednego przedmiotu nie może w żadnym razie wynosić więcej jak godzinę.

§ 16.

Egzamina ustne odbywają się publicznie.

Przewodniczący komisji egzaminacyjnych winni poczynić wszystkie potrzebne zarządzenia, aby zapobiedz wszelkiemu zaburzeniu spokoju i porządku, któreby uchybiało powadze i doniosłości aktu egzaminacyjnego lub mogło zamącić równowagę albo spokojny sąd kandydatów. Winni oni wydać tych, którzy zaburzają spokój lub zarządzić według okoliczności zupełne opróżnienie sali egzaminacyjnej a mogą w razie potrzeby także znieść jawność egzaminu.

§ 17.

Przy naradzie i głosowaniu komisji nad wynikami odbytego egzaminu wykluczona jest jawność.

Komisya winna najpierw zdecydować po wysłuchaniu oświadczeń poszczególnych egzaminatorów, czy kandydat zdał egzamin z poszczególnych

przedmiotów egzaminu, przyczem uwzględnić należy także odpowiedzi na pytania zadane mu ewentualnie przez przewodniczącego lub komisarza rządowego i wziąć pod rozwagę noty osobnych świadectw w danym razie przedłożonych.

Stwierdzony w ten sposób wynik egzaminu z poszczególnych przedmiotów należy określić notami „celująco“, „bardzo dobrze“, „dobrze“, „dostatecznie“ lub „niedostatecznie“ i wciągnąć do protokołu egzaminacyjnego. Protokół ten winien nadto obejmować: rodowód kandydata, wymienienie jego studyów poprzednich, dzień egzaminu, noty postępu w świadectwach (§ 3., punkt 4.), wymaganych celem dopuszczenia do egzaminu państwowego, tudzież noty postępu, uzyskane przy osobnych egzaminach z tych przedmiotów, odktych zdawania uwolniono kandydata przy egzaminie państwowym (§ 14.).

Jeżeli kandydat zdał egzamin ze wszystkich przedmiotów, natenczas należy go aprobować; jeżeli natomiast nie uczynił zadość wymaganiom chociażby tylko z jednego przedmiotu, wówczas ma być reprobowany.

W pierwszym wypadku winna komisya zastanowić się nad tem i określić zarazem w cenzurze ogólnej, czy należy uznać kandydata za „uzdatnionego“, „bardzo uzdatnionego“ lub „uzdatnionego z odznaczeniem“.

Przytem powinno się uwzględnić w odpowiedni sposób także noty postępu uzyskane przy egzaminach osobnych.

Uchwaloną cenzurę ostateczną należy wciągnąć do protokołu egzaminacyjnego z podaniem, czy przyznano ją jednomyślnie czy większością głosów, poczem przewodniczący i wszyscy komisarze egzaminacyjni, którzy występowali przy egzaminie, podpisują protokół.

Jeżeli kandydata reprobowano z kilku przedmiotów, wówczas winna komisya postanowić, czy tenże ma powtórzyć egzamin w całym zakresie lub też tylko z poszczególnych przedmiotów, które należy wyznaczyć, uwzględniając zachodzące okoliczności.

Jeżeli przy pierwszym egzaminie państwowym reprobowano kandydata na cały rok szkolny, natenczas wolno komisji wskazać wykłady i ćwiczenia, na które kandydat ma uczęszczać w ciągu tego roku.

Uchwały komisji egzaminacyjnej zapadają bezwzględnią większością głosów, przyczem przewodniczącemu służy takie samo prawo głosu, jak innym członkom komisji. W razie równości głosów należy uważać zdanie niekorzystniejsze dla kandydata za uchwalone większością głosów.

Przeciw uchwałom komisji egzaminacyjnej nie służy ani rekurs ani inny środek prawny.

§ 18.

Ostateczny wynik egzaminu ogłasza się publicznie zaraz po ukończeniu narady i uwidacznia w książeczce legitymacyjnej kandydata przy wyciśnięciu pieczęci. W razie reprobowania dodaje się termin powtórzenia, tudzież inne warunki dopuszczenia do ponownego egzaminu, które nałożono zreprobowanemu.

§ 19.

Świadectwa z egzaminu.

Z egzaminów złożonych pomyślnie wystawia się świadectwa z egzaminów państwowych.

Świadectwa z egzaminów państwowych winny obejmować nazwisko kandydata, podanie jego miejsca urodzenia, przebiegu wykształcenia i dnia egzaminu, tudzież cenzurę ostateczną (§ 17.).

Świadectwo z pierwszego egzaminu państwowego ma zawierać nadto noty z egzaminów osobnych (§ 14.), które przyjęto zamiast egzaminu państwowego, tudzież noty, które dano kandydatowi z przedmiotów, objętych egzaminem przed komisją.

Świadectwa podpisane być mają przez przewodniczącego, wszystkich egzaminatorów tudzież przez obecnego w danym razie komisarza rządowego i winny być zaopatrzone pieczęcią komisji egzaminu państwowego.

Świadectwa z egzaminów wystawiać należy w języku wykładowym akademii.

§ 20.

Powtórzenie egzaminu.

Jeżeli kandydat nie zdał egzaminu poprawczego, ograniczonego do jednego tylko przedmiotu, natenczas należy go ponownie dopuścić do powtórzenia egzaminu z tego przedmiotu. Jeżeli kandydat nie zdał i tego egzaminu poprawczego, wówczas można go dopuścić jedynie do powtórzenia całego egzaminu, przyczem pozostają w mocy ulgi, określone w § 14.

To samo ma mieć miejsce także i w tym wypadku, jeżeli kandydata dopuszczono do powtórzenia egzaminu państwowego z więcej niż jednego przedmiotu i jeżeli go przy tym egzaminie poprawczym reprobowano chociażby tylko z jednego przedmiotu.

Każdy egzamin poprawczy ma się odbyć przed komisją egzaminacyjną czeskiej Akademii technicznej w Pradze i przy ciągłej obecności przewodniczącego tej komisji lub jego zastępcy.

§ 21.

Obejście przepisów egzaminacyjnych.

Jeżeli wyłudżono dopuszczenie do egzaminu państwowego, a zwłaszcza w razie, jeżeli kandydat reprobowany uzyskał podstępnie dopuszczenie do powtórzenia egzaminu przed wyznaczonym czasem lub przed inną komisją, a nie właściwą (§ 22.), albo jeżeli w inny sposób obszedł podane tutaj przepisy, natenczas nie tylko egzamin złożony w danym razie z pomyślnym skutkiem jest nieważny, lecz nadto można wydalić kandydata ze wszystkich akademii technicznych na pewien czas lub na zawsze, niezależnie od innych skutków, które mogą go w danym razie spotkać według powszechnych ustaw karnych.

§ 22.

Taksy egzaminacyjne.

Każdy kandydat, zgłaszający się do egzaminu, winien przed złożeniem tegoż zapłacić takse, której wysokość wynosi 20 K za każdy ogólny egzamin państwowy.

Do złożenia całej taksy obowiązani są także ci. studenci, których na podstawie przedłożonych świadectw osobnych uwalnia się całkowicie lub częściowo od składania egzaminu państwowego.

§ 23.

Taksę egzaminacyjną oraz należytość stemplową, przypadającą od świadectwa z egzaminu państwowego, wreszcie należytość za wygotowanie świadectwa (2 K) złożyć należy za pokwitowaniem u przewodniczącego komisji egzaminacyjnej równocześnie z wniesieniem podania o dopuszczenie do egzaminu.

Taksy egzaminacyjne złożone przez kandydatów, którzy nie zgłosili się do egzaminu, przepadają na rzecz komisji egzaminacyjnej. Również przepada zapłacona taksa egzaminacyjna i prawo do uwolnienia od taksy za egzamin państwowy, który ma być później składany, dla kandydatów, którzy wprawdzie przy poprzednim egzaminie donieśli, iż nie zgłoszą się, lecz nie usprawiedliwili niezgłoszenia się sposób w niewątpliwy.

§ 24.

Każdy zwyczajny słuchacz akademii technicznej, który wczas (§ 10.) składa pierwszy egzamin państwowy, jest uwolniony od opłaty taksy za ten egzamin w całości lub w połowie, jeżeli w półroczu bezpośrednio poprzedzającym był uwolniony w całości lub w połowie od zapłaty czesnego.

§ 25.

Uwolnienia od taksy, pochodzące z jakiegokolwiek tytułu, nie stosują się do egzaminów poprawczych.

§ 26.

Taksy rozdziela się pomiędzy egzaminatorów w równych częściach, przyczem przewodniczący ma otrzymać dwie części.

II. Drugi egzamin państwowy.

§ 27.

Przedmioty egzaminu.

Do przedmiotów drugiego egzaminu państwowego (egzaminu zawodowego) należą: niższa geodezya, budownictwo ziemne i drogowe, budowa kolejek, nauka o melioracjach, budownictwo wodne i budowa dróg wodnych, budowa mostów.

§ 28.

Warunki dopuszczenia.

Prośbę o dopuszczenie do drugiego egzaminu państwowego (egzaminu zawodowego) winien kandydat wnieść pisemnie do prezesa komisji i dołączyć do swego podania następujące załączniki:

1. Książeczkę legitymacyjną względnie dowód, że kandydat

a) po złożeniu pierwszego egzaminu państwowego z wynikiem pomyślnym był zapisany na c. k. czeskiej Akademii technicznej w Pradze lub na innej równorzędnej akademii przez cztery półrocza jako słuchacz zwyczajny,

b) uczęszczał na wszystkie przedmioty, o które rozchodzi się przy egzaminie zawodowym z techniki kultury (§ 27.) oraz przy egzaminach osobnych, wymienionych pod 3, tudzież brał udział w odnośnych ćwiczeniach praktycznych,

c) uczęszczał na wykłady i ćwiczenia rysunkowe z wyższej geodezyi, encyklopedyi leśnictwa, nauki o maszynach rolniczych, z zastosowania geodezyi w technice kultury, z nauki o katastrze austriackim, z komasacji gruntów i nauki o prowadzeniu gospodarstw rolniczych;

2. świadectwo z złożenia pierwszego egzaminu państwowego;

3. świadectwa z co najmniej dostatecznym postępem z złożenia egzaminów osobnych z następujących przedmiotów a to: mechaniki budowniczej, zabudowania potoków górskich według zasad leśnictwa, ogólnej i rolniczej nauki budownictwa lądowego, ogólnej nauki o maszynach, prawa wodnego, ustaw o komasacji i melioracji, zaopatrywania miast w wodę oraz kanalizacji;

4. dowód, iż w czasie odbywania studyów akademickich nie miała miejsca kumulacja z czynną służbą wojskową.

Ponadto musi się przedłożyć prace graficzne i inne prace, które według planu nauk są połączone

z odnośnymi przedmiotami, w formie odpowiednio uwierzytelnionej, względnie musi się udowodnić ich wykonanie.

Wszystkie te dokumenty złożyć należy z reguły w pierwopisach, a wyjątkowo tylko w wierzytelnym odpisie; komisya musi je mieć przed sobą w czasie odbywania egzaminu.

Na żądanie przełożonego wydziału zawodowego (dziekana) należy do dokumentów nie sporządzonych w języku wykładowym akademii dołączyć uwierzytelnione tłumaczenie.

§ 29.

Prezes komisji egzaminacyjnej winien zbadać prośbę wraz z załącznikami i zezwolić sam na przypuszczenie do egzaminu w drodze krótkiego zawiadomienia, jeżeli pod tym względem nie zachodzą przeszkody.

§ 30.

W razie istnienia pomniejszych przeszkód, które kandydat może natychmiast uchylić, należy udzielić temuż odpowiednich wskazówek; w wypadkach wątpliwych rozstrzyga komisya egzaminacyjna.

§ 31.

Przeciw odmówieniu przypuszczenia do drugiego egzaminu państwowego służy kandydatowi rekurs do Ministra oświaty.

§ 32.

Jeżeli student przed złożeniem pierwszego egzaminu państwowego uczęszczał na wykłady lub ćwiczenia, które według planu nauki przypadają na półrocze wyższe od czwartego, natenczas można mu studia te uwzględnić przy dopuszczeniu do drugiego egzaminu państwowego jedynie wówczas, jeżeli w najbliższym terminie nadzwyczajnym złożył pierwszy egzamin państwowy z pomyślnym wynikiem.

§ 33.

Komisya egzaminacyjna.

Dla drugiego egzaminu państwowego (egzaminu zawodowego) ustanawia Minister oświaty osobną komisję egzaminacyjną na wniosek grona profesorów.

§ 34.

Komisya składa się z prezesa, dalej zależnie od okoliczności z jednego lub dwóch zastępców prezesa (wiceprezesów) i z tylu komisarzy egzaminacyjnych, ilu potrzeba ze względu na przypuszczalną liczbę kandydatów.

Prezes, jego zastępcy i komisarze egzaminacyjni stanowią komisję główną.

Z nich składa prezes w miarę potrzeby komisje dla poszczególnych aktów egzaminacyjnych (komisje specjalne). O potrzebie rozstrzyga komisya główna większością głosów.

§ 35.

Komisarzy egzaminacyjnych należy wybrać w pierwszym rzędzie z profesorów i docentów wydziału zawodowego techniki kultury, a następnie także z pomiędzy innych zawodowców, nie należących do składu szkoły.

Każdy profesor lub urzędnik powołany do tych funkcji jest obowiązany przyjąć je.

§ 36.

Prezes i jego zastępcy występują zarazem jako egzaminatorowie.

W razie przeszkód zastępuje prezesa wiceprezes, a jeżeli przeszkoda jego także dotyczy, najstarszy latami z pośród obecnych członków komisji.

§ 37.

Czas składania egzaminu.

Egzamin zawodowy nie jest przywiązany do pewnych terminów, lecz może być składany w ciągu całego roku z wyjątkiem ferii jesiennych i ferii w czasie trwania roku szkolnego.

§ 38.

Dni egzaminu wyznacza prezes w każdym wypadku z osobna.

Winien on jednak trzymać się przytem w ogólności tej kolei, w jakiej kandydaci zgłaszali się u niego do egzaminu.

§ 39.

Każdy kandydat winien w wyznaczonym mu dniu zgłosić się wczas do egzaminu. W razie niezgłoszenia się poniesie on wynikające stąd niekorzyści.

§ 40.

Zamiana dni egzaminu pomiędzy dwoma lub więcej kandydatami dopuszczalna jest tylko za zezwoleniem przewodniczącego, i to w razie istnienia komisji specjalnych jedynie pod warunkiem, iż wskutek zamiany nie zmieni się komisya wyznaczona z góry dla kandydatów.

§ 41.

Przebieg egzaminu.

Egzamin zawodowy składa się z egzaminu praktycznego i teoretycznego.

Egzamin praktyczny odbywa się przed egzaminem teoretycznym.

Przy egzaminie praktycznym winien kandydat opracować postawione mu zadania. Zadania musi się wybrać tak, aby kandydat miał sposobność okazania biegłości swej w zastosowaniu nauk w głównych przedmiotach egzaminu.

Komisja egzaminacyjna układa zadania, które mają być postawione, i wyznacza zarazem egzaminatorów, pod których nadzorem zadania te mają być rozwiązane. Zadania mają być opracowane w jednym z lokalów akademii technicznej a wykonanie ich nie powinno wymagać więcej jak ośmiu dni przy codziennym najwyżej ośmiogodzinnym czasie pracy.

Jeżeli kandydat zdał egzamin praktyczny, o czym rozstrzyga komisja, natenczas dopuszcza się go do egzaminu teoretycznego. Jeżeli zaś nie zdał egzaminu praktycznego, natenczas ma się poddać egzaminowi temu ponownie w późniejszym terminie, który będzie wyznaczony.

§ 42.

Przy drugim egzaminie państwowym należy uwzględnić przedłożone osobne świadectwa z przedmiotów tego egzaminu.

Egzamin praktyczny powinno się z reguły składać w pełnym jego zakresie.

W drodze uchwały komisji egzaminacyjnej można wyjątkowo zezwolić na skrócenie egzaminu praktycznego lub nawet zupełnie uwolnić od niego takich kandydatów, którzy przez wykonanie większych prac z zakresu swego zawodu dostarczyli już niewątpliwych dowodów dostatecznej samodzielności i biegłości w pracach praktycznych tudzież w wyrabianiu sobie trafnego sądu.

Na podstawie uchwały komisji egzaminacyjnej można również dozwolnić wyjątkowo na rozdzielenie egzaminu praktycznego od teoretycznego, dla którego wyznaczy się późniejszy termin.

Komisja egzaminacyjna może tym kandydatom, którzy przedkładają osobne świadectwa ze wszystkich przedmiotów egzaminu z postępowaniem co najmniej dobrym i którzy złożyli pomyślnie egzamin praktyczny, ograniczyć egzamin ustny do dwóch przedmiotów zawodowych, które prezes komisji na podstawie uchwały komisji egzaminacyjnej wymieni kandydatom na pewien stosowny czas przed składaniem egzaminu.

§ 43.

Egzamina z poszczególnych przedmiotów odbywają się ustnie, a stosownie do przedmiotu także pisemnie (graficznie) pod nadzorem. Przy składa-

niu egzaminów pisemnych (graficznych) ma komisja egzaminacyjna prawo, uwzględnić w odpowiedni sposób przedłożone wypracowania z czasu nauki i wykonane prace praktyczne, przestrzegając należytych ostrożności dla zapobieżenia podsumięciu.

Przewodniczący i większość egzaminatorów winna być obecną przez cały czas trwania egzaminów ustnych.

Nigdy nie powinno się pytać równocześnie więcej jak dwóch kandydatów.

Czas trwania egzaminu ustnego z jednego przedmiotu nie może w żadnym razie wynosić więcej jak godzinę.

§ 44.

Egzamina ustne odbywają się publicznie.

Przewodniczący komisji egzaminacyjnych winni poczynić wszystkie potrzebne zarządzenia, aby zapobiedz wszelkiemu zaburzeniu spokoju i porządku, któreby uchybiało powadze i doniosłości aktu egzaminacyjnego lub mogło zamącić równowagę albo spokojny sąd kandydatów. Winni oni wydać tych, którzy zaburzają spokój, lub zarządzić według okoliczności zupełne opróżnienie sali egzaminacyjnej, a mogą w razie potrzeby także znieść jawność egzaminu.

§ 45.

Przy naradzie i głosowaniu komisji nad wynikami odbytego egzaminu, wykluczona jest jawność.

Komisja winna najpierw zadecydować po wysłuchaniu oświadczeń poszczególnych egzaminatorów, czy kandydat zdał egzamin z poszczególnych przedmiotów, przyczem uwzględnić należy także odpowiedzi na pytania zadane mu ewentualnie przez przewodniczącego i wziąć pod rozwagę noty osobnych świadectw, w danym razie przedłożonych.

Stwierdzony w ten sposób wynik egzaminu z poszczególnych przedmiotów należy określić notami „celująco“, „bardzo dobrze“, „dobrze“, „dostatecznie“ lub „niedostatecznie“ i wciągnąć do protokołu egzaminacyjnego, który winien obejmować: rodowód kandydata, wymienienie jego studyów poprzednich, wynik pierwszego egzaminu państwowego, dzień egzaminu a ponadto noty postępu przy egzaminach osobnych (§ 28., punkt 3.), wymaganych celem dopuszczenia do egzaminu państwowego.

Jeżeli kandydat zdał egzamin ze wszystkich przedmiotów, natenczas należy go aprobować; jeżeli natomiast nie uczynił zadość wymaganiom chociażby tylko z jednego przedmiotu, wówczas ma być reprobowany.

W pierwszym wypadku winna komisya zasta-
nowić się nad tem i określić zarazem w cenzurze
ogólnej, czy należy uznać kandydata za „uzdatnio-
nego“, „bardzo uzdatnionego“ lub „uzdatnionego
z odznaczeniem“.

Przytem powinno się uwzględnić w odpo-
wiedni sposób także noty postępu uzyskane przy
egzaminach osobnych.

W razie przyznania cenzury ostatecznej „uzdat-
niony z odznaczeniem“ należy wymienić odnośne
przedmioty egzaminu, w których uzyskano odzna-
czenie.

Uchwaloną cenzurę ostateczną należy wcią-
gnąć do protokołu egzaminacyjnego z podaniem,
czy przyznano ją jednomyślnie czy większością gło-
sów, poczem przewodniczący i wszyscy komisarze
egzaminacyjni, którzy występowali przy egzaminie,
podpisują protokół.

Jeżeli reprobowano kandydata z jednego tylko
przedmiotu, natenczas powtórzenie egzaminu ogra-
niczy się do tego tylko przedmiotu.

Jeżeli kandydata reprobowano z kilku przed-
miotów, wówczas winna komisya postanowić, czy
tenże ma powtórzyć egzamin w całym zakresie lub
też tylko z poszczególnych przedmiotów, które na-
leży wyznaczyć, uwzględniając zachodzące oko-
liczności.

Jeżeli reprobowany kandydat przy zdawaniu
egzaminu po raz pierwszy złożył egzamin praktyczny
z dobrym postępem, natenczas można go uwolnić
od ponownego powtarzania egzaminu praktycznego.

Uchwały komisji egzaminacyjnej zapadają bez-
względłą większością głosów, przyczem przewodni-
czącemu służy takie samo prawo głosu, jak innym
członkom komisji. W razie równości głosów na-
leży uważać zdanie niekorzystniejsze dla kandydata
za uchwalone większością głosów.

Przeciw uchwałam komisji egzaminacyjnej nie
służy ani rekurs ani inny środek prawny.

§ 46.

Ostateczny wynik egzaminu ogłasza się pu-
blicznie zaraz po ukończeniu narady i uwidacznia
w książeczce legitymacyjnej kandydata przy wyci-
nięciu pieczęci. W razie reprobowania dodaje się
termin powtórzenia, tudzież inne warunki do-
puszczenia do ponownego egzaminu, które nałożono
reprobowanemu.

§ 47.

Świadectwa z egzaminu.

Z egzaminów złożonych pomyślnie wystawia
się świadectwa z egzaminów państwowych.

Świadectwa z egzaminów państwowych winny
obejmować nazwisko kandydata, podanie jego miej-
sca urodzenia, przebiegu wykształcenia i dnia egza-
minu, tudzież cenzurę ostateczną (§ 45.).

Świadectwo z drugiego egzaminu państwo-
wego nie obejmuje not z wyjątkiem cenzury odzna-
czenia w odnośnych przedmiotach egzaminu; wolno
jednak kandydatowi zażądać odpisu dokumentu spi-
sanego względem egzaminu.

Świadectwa podpisane być mają przez prze-
wodniczącego i wszystkich egzaminatorów i winny
być zaopatrzone pieczęcią komisji egzaminu pań-
stwowego.

Świadectwa z egzaminów wystawiać należy
w języku wykładowym akademii.

§ 48.

Powtarzanie egzaminu.

Kandydat reprobowany przy drugim egzaminie
państwowym z jednego tylko przedmiotu może
powtórzyć egzamin z tego przedmiotu po upływie
dwóch miesięcy.

Jeżeli kandydat otrzyma przytem znowu cen-
zurę niedostateczną, natenczas może być jeszcze
raz dopuszczony do egzaminu z tego przedmiotu po
upływie dalszych czterech miesięcy.

Jeżeli nie zdał i tego także egzaminu popraw-
czego, natenczas można go dopuścić jedynie do
powtórzenia całego egzaminu.

To samo następuje także w tym wypadku,
jeżeli kandydat, reprobowany z kilku przedmiotów,
został reprobowany przy egzaminie poprawczym
choćby tylko z jednego przedmiotu.

Każdy egzamin poprawczy ma się odbyć przed
komisją egzaminacyjną czeskiej Akademii techni-
cznej w Pradze i przy ciągłej obecności przewo-
dniczącego tej komisji lub jego zastępcy.

§ 49.

Obejście przepisów egzaminacyjnych.

Jeżeli wyłudzone dopuszczenie do egzaminu
państwowego, a zwłaszcza w razie, jeżeli kandydat
reprobowany uzyskał podstępnie dopuszczenie do
powtórzenia egzaminu przed wyznaczonym czasem
lub przed inną komisją, a nie właściwą (§ 48.) albo
jeżeli w inny sposób obszedł podane tutaj przepisy,
natenczas nie tylko egzamin, złożony w danym razie
z pomyślnym skutkiem, jest nieważny, lecz nadto
można wydaląć kandydata ze wszystkich akademii
technicznych na pewien czas lub na zawsze, nieza-
leżnie od innych skutków, które mogą go w danym
razie spotkać według powszechnych ustaw karnych.

§ 50.

Taksy egzaminacyjne.

Każdy kandydat, zgłaszający się do egzaminu, winien przed złożeniem tegoż zapłacić takse, której wysokość wynosi 40 K za każdy egzamin zawodowy.

Do złożenia całej taksy obowiązani są także ci studenci, których na podstawie przedłożonych świadectw osobnych uwalnia się częściowo od składania egzaminu państwowego.

§ 51.

Taksę egzaminacyjną oraz należytość stemplową, przypadającą od świadectwa z egzaminu państwowego, wreszcie należytość za wygotowanie świadectwa (2 korony) złożyć należy za pokwitowaniem u przewodniczącego komisji egzaminacyjnej równocześnie z wniesieniem podania o dopuszczenie do egzaminu.

Taksy egzaminacyjne złożone przez kandydatów, którzy nie zgłosili się do egzaminu, przepadają na rzecz komisji egzaminacyjnej. Również przepada zapłacona taksa egzaminacyjna i prawo do uwolnienia od taksy za egzamin państwowy, który ma być później składany, dla kandydatów, którzy wprawdzie donieśli, iż nie zgłoszą się do egzaminu, lecz nie usprawiedliwili niezgłoszenia się w sposób niewątpliwy.

§ 52.

Kandydat, zgłaszający się do drugiego egzaminu państwowego, który był uwolniony w ostatnim półroczu nauki od opłaty czesnego całkowicie lub w połowie, korzysta także z uwolnienia od zapłaty całej taksy lub połowy taksy za ten egzamin państwowy, jeżeli składa go w bezpośrednio następującem półroczu. W razie późniejszego składania egzaminu ma on bezwzględnie obowiązek złożenia taksy.

§ 53.

Uwolnienia od taksy, pochodzące z jakiegokolwiek tytułu, nie stosują się do egzaminów poprawczych.

§ 54.

Taksy rozdziela się pomiędzy egzaminatorów w równych częściach, przyczem przewodniczący i ten profesor, pod nadzorem którego odbywa się egzamin praktyczny, mają otrzymać po dwie części.

§ 55.

Rozporządzenie niniejsze nabiera zaraz mocy obowiązującej.

Bienerth wlr.

Marchet wlr.

Ebenhoch wlr.

139.**Rozporządzenie Ministerstwa skarbu z dnia 7. lipca 1908.,**

dotyczące zmiany terminów zapłaty podatku domowo-czynszowego w okręgach poborczych podatkowych Nachod i Rudnice.

Na podstawie ustawy z dnia 11. czerwca 1894., Dz. u. p. Nr. 110., rozporządza się, że podatek domowo-czynszowy, który według postanowień dotychczasowych miał być płacony w okręgach poborczych podatkowych Nachod i Rudnice w ratach kwartalnych z góry dnia 1. stycznia, 1. kwietnia, 1. lipca i 1. października, uiszczany być ma w rzeczonych okręgach na przyszłość w czterech równych ratach, zapadających dnia 1. lutego, 1. maja, 1. sierpnia i 1. listopada każdego roku.

Takie same terminy zapłaty obowiązująć mają w myśl § 7. ustawy z dnia 9. lutego 1882., Dz. u. p. Nr. 17., także co do 5°/oego podatku od czystego dochodu budynków, uwolnionych całkowicie albo częściowo od podatku domowo-czynszowego z tytułu budowy w toku będącej.

Rozporządzenie niniejsze zacznie obowiązywać od dnia 1. października 1908.

Korytowski wlr.

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Część LXVI. — Wydana i rozesłana dnia 22. lipca 1908.

Treść: № 140. Ustawa, dotycząca kontyngentu rekrutów dla utrzymania obrony krajowej na rok 1908.

140.

Ustawa z dnia 21. lipca 1908., dotycząca kontyngentu rekrutów dla utrzymania obrony krajowej na rok 1908.

Za zgodą obu Izb Rady państwa postanawiam,
co następuje:

§ 1.

Kontyngent rekrutów dla obrony krajowej, wyznaczony ustawą z dnia 17. kwietnia 1908., Dz. u. p. Nr. 76., podwyższa się na rok 1908. o 4740 ludzi prócz rekrutów, których do tego kontyngentu ma w myśl ustawy dostarczyć Tyrol i Vorarlberg. a zarazem zezwala się na ich pobór z pośród zdolnych do broni tych klas wieku, które ustawowo do służby są powołane.

Żołnierzy obowiązanych do służby prezencyjnej, którzy wskutek przyrosłego kontyngentu rekrutów przedstawiają nadwyżkę ponad stan pokojowy syste-

mizowany według ustawy, należy przenieść w stosunek urlopowy.

Prawo do puszczenia na urlop, o ile względy służbowe na to pozwalają, uzyskują w pierwszym rzędzie ci, których stosunki zasługują na szczególne uwzględnienie z uwagi na utrzymanie rodziny, gospodarstwo, zarobek, tudzież wykształcenie cywilne.

§ 2.

Ustawa niniejsza nabiera mocy obowiązującej z dniem ogłoszenia.

Wykonanie jej poruczam Memu Ministrowi obrony krajowej, który porozumie się z Moim wspólnym Ministrem wojny.

Bad Ischl, dnia 21. lipca 1908.

Franciszek Józef wkr.

Beck wkr.

Georgi wkr.

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Część LXVII. — Wydana i rozesłana dnia 22. lipca 1908.

Treść: № 141. Ustawa, dotycząca zasiłku na utrzymanie dla rodzin żołnierzy, którzy stawili się do ćwiczeń wojskowych (służbowych), względnie celem odebrania wykształcenia wojskowego.

141.

Ustawa z dnia 21. lipca 1908,

dotycząca zasiłku na utrzymanie dla rodzin żołnierzy, którzy stawili się do ćwiczeń wojskowych (służbowych), względnie celem odebrania wykształcenia wojskowego.

Za zgodą obu Izb Rady państwa postanawiam, co następuje:

§ 1.

Członkom rodziny obywatela austriackiego,

- a) który należy do nieczynnego pocztu żołnierzy, a wskutek powołania stawił się do ćwiczeń wojskowych (służbowych), lub
- b) który na zasadzie § 34. u. w. przydzielony został do rezerwy zapasowej i stawił się celem odebrania wykształcenia wojskowego,

służą według następujących postanowień prawo do zasiłku na utrzymanie z funduszków państwowych, o ile oni mają stałe miejsce zamieszkania w królestwach i krajach reprezentowanych w Radzie państwa i o ile utrzymanie ich zależało dotychczas istotnie od dochodu z pracy powołanego do służby:

Kadetów i równorzędnych z nimi nie zalicza się w myśl ustawy niniejszej do osób pocztu żołnierskiego.

Za członków rodziny w myśl ustawy tej należy uważać: żonę, dzieci ślubne i nieslubne, rodzeństwo i krewnych powołanego w linii wstępnej.

Członkom rodziny, nie posiadającym obywatelstwa austriackiego, nie służy prawo do zasiłku na utrzymanie, jeżeli odnośne państwo w razie istnienia podobnej instytucji nie trzyma się zasady wzajemności. Dotyczące ustalenia należy ogłaszać w Dzienniku ustaw państwa.

§ 2.

Prawo określone w § 1. nie istnieje:

- a) jeżeli powołany przez czas trwania ćwiczeń wojskowych względnie wykształcenia wojskowego pobiera dalej płacę lub zasługę względnie, jeżeli z innego powodu nie doznaje uszczerbku w swym dochodzie, albo
- b) jeżeli ze względu na stanowisko społeczne powołanego, jego stosunki majątkowe, zarobkowe i dochodowe należy przyjąć na podstawie przeprowadzonych dochodzeń, iż wskutek jego zgłoszenia się do służby utrzymanie członków rodziny, o których rozchodzi się, nie jest zagrożone.

§ 3.

Wszystkim uprawnionym członkom rodziny razem należy się tylko jeden zasiłek na utrzymanie, a będzie on przyznany za każdy dzień ćwiczeń wojskowych względnie wykształcenia wojskowego w wysokości 50 procent płacy dziennej zwykłych robotników, będącej w zwyczaju w tym powiecie sądownym, w którego okręgu powołany pracował w ostatnim czasie.

Jeżeli powołany zajęty był pracą, uzasadniającą obowiązek ubezpieczenia na wypadek choroby, natenczas rozstrzyga zwyczajna płaca dzienna, ustalona kaźdnocześnie w myśl § 7. ustawy z dnia 30. marca 1888., Dz. u. p. Nr. 33., a to także wówczas, jeżeli ubezpieczenie na wypadek choroby nastąpiło w danym wypadku na podstawie płacy rzeczywiście pobieranej lub na innej zasadzie.

Władze polityczne pierwszej instancji winny, stosując analogicznie § 7. ustawy z dnia 30. marca 1888., Dz. u. p. Nr. 33., ustalać peryodycznie zwyczajne płaceienne robotników, nie podlegających obowiązkowi ubezpieczenia na wypadek choroby, zwłaszcza robotników rolnych i lasowych tudzież służby domowej.

Jeżeli powołany jest osobą zarobkującą samodziśnie, natenczas rozstrzyga najwyższa płaca dzienna robotnika w tym samym lub najbardziej zbliżonym dziale pracy, która w okręgu sądowym jest w zwyczajnej a którą ustalono w myśl ustępu 2. i 3. niniejszego paragrafu.

Jeżeli powołany nie pracował w ostatnim czasie w obrębie królestw i krajów reprezentowanych w Radzie państwa, natenczas dzienny zasiłek na utrzymanie wynosi jedną koronę.

§ 4.

Za tę ilość dni, jaka będzie potrzebna na podróż z ostatniego miejsca pobytu do stacji zgłoszenia się do szeregów i z powrotem, należy przyznać zasiłek na utrzymanie według tych samych zasad, jak za czas ćwiczeń wojskowych, względnie wykształcenia wojskowego.

Jeżeli ostatnie miejsce pobytu powołanego leży poza obrębem królestw i krajów reprezentowanych w Radzie państwa, natenczas można policzyć taką ilość dni, jaka była potrzebna na podróż z odnośnej stacji granicznej do stacji zgłoszenia się do szeregów i z powrotem.

Prawo do zasiłku zaczyna się z dniem, w którym rozpoczęto podróż na ćwiczenia wojskowe względnie celem odebrania wykształcenia wojskowego.

Jeżeli powołany, wskutek choroby powstałej bez jego winy w czasie pełnienia służby wojskowej, doznaje dowodnie przeszkód w powrocie do miejsca zwyczajnego zamieszkania, natenczas, co do przyznania zasiłku na utrzymanie, doliczy się czas, który upłynie aż do jego powrotu, do czasu trwania ćwiczeń wojskowych względnie wykształcenia wojskowego. Postanowienie to nie stosuje się do tych wypadków zachorowania, wskutek których służy powołanemu roszczenia do jednej z kas chorych, wymienionych w § 11. ustawy z dnia 30. marca 1888., Dz. u. p. Nr. 33.

§ 5.

Powołany do ćwiczeń wojskowych względnie wykształcenia wojskowego jest wyłącznie uprawniony do domagania się zasiłku na utrzymanie, należącego się członkom jego rodziny.

Winien on wymienić tę osobę z pomiędzy osób uprawnionych względnie ich ustawowych zastępców, na której ręce ma być wypłacony zasiłek na utrzymanie.

Jeżeli powołany wymienia równocześnie kilka osób, natenczas winien podać sposób rozdziału.

Władzom administracyjnym nie przysługuje wpływ na rozdział zasiłku na utrzymanie pomiędzy uprawnionych członków rodziny.

§ 6.

Pretensję do zasiłku na utrzymanie należy podnieść ustnie lub pisemnie w obec tej politycznej władzy powiatowej, za której pośrednictwem nastąpiło doręczenie karty powołującej.

Prawa tego można dochodzić jeszcze w przeciągu czterech tygodni po ukończeniu ćwiczeń wojskowych względnie wykształcenia wojskowego.

§ 7.

Polityczna władza powiatowa winna co do wniesionego żądania przeprowadzić w razie potrzeby dochodzenia i wydać orzeczenie.

W razie rekursu rozstrzyga rzecz ostatecznie polityczna władza krajowa.

Jeżeli prawo do zasiłku na utrzymanie nie ulega wątpliwości, natenczas nie można wstrzymać asygnowania tegoż wskutek dochodzeń co do stopy płacy, jaka ma być zastosowana; zasiłek ten należy na razie asygnować według najniższej, w rachubę wchodzącej stopy płacy, z zastrzeżeniem późniejszego wyrównania.

§ 8.

Zasiłek na utrzymanie wypłaca się, pod warunkiem, iż odnośne żądanie wniesiono na czasie, tygodniowo z góry, po stwierdzeniu stawienia się do szeregów.

Domaganie się zwrotu wypłaconych zasiłków nie jest dopuszczalne.

§ 9.

Pretensji do zasiłku na utrzymanie, istniejących na zasadzie ustawy niniejszej, nie można poddać egzekucji ani też objąć zarządzeniami dla zabezpieczenia.

Również wszelkie rozporządzenie powyższemi wierzytelnościami w drodze przelewu praw, przekazania, zastawienia lub w drodze innej czynności prawnej nie ma skutku prawnego.

§ 10.

Gminy obowiązane są współdziałać na żądanie władz politycznych celem wykonania ustawy niniejszej.

Również kasy chorych, wymienione w § 11. ustawy z dnia 30. marca 1888., Dz. u. p. Nr. 33., mają obowiązek udzielania na żądanie władz politycznych wyjaśnień co do okoliczności, wchodzących w rachubę pod względem prawa do zasiłku lub zakresu tego prawa.

§ 11.

Wszystkie podania, protokoły, załączniki, rekursy i poświadczenia odbioru potrzebne celem wykonania ustawy niniejszej są uwolnione od stempli i należności.

Tak samo środki dowodowe, potrzebne celem dochodzenia prawa do zasiłku na utrzymanie są

warunkowo wolne od stempli i należności, o ile służą tylko do tego celu.

§ 12.

Ustawa niniejsza nabiera mocy obowiązującej zaraz po ogłoszeniu.

Prawo do zasiłku na utrzymanie rozpoczyna się z dniem 1. sierpnia 1908.

Wykonanie ustawy poruczam Memu Ministrowi obrony krajowej w porozumieniu z interesowanymi Ministrami.

Bad Ischl, dnia 21. lipca 1908.

Franciszek Józef wkr.

Beck wkr.

Georgi wkr.

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Część LXVIII. — Wydana i rozesłana dnia 25. lipca 1908.

Treść: (№ 142—148.) 142. Rozporządzenie, dotyczące upoważnienia c. k. Urzędu celnego głównego w Szybeniku do odprawiania przesyłek roślin, nadchodzących z zagranicy. — 143. Rozporządzenie, dotyczące ograniczenia obrotu przeprawnego przez terytorium bawarskie. — 144. Rozporządzenie, dotyczące uzupełnienia spisu głównych korporacji i organów rolniczych i leśniczych, właściwych do wystawiania certyfikatów w postępowaniu celnym. — 145. Rozporządzenie, dotyczące zezwolenia na rozsprzedaż soli kuchennej, pochodzącej z saliny Aussee w powiecie politycznym Tamsweg w Solnogradzie. — 146. Obwieszczenie, dotyczące przekształcenia kilku królewsko węgierskich głównych urzędów celnych II. klasy na urzędy I. klasy. — 147. Obwieszczenie dotyczące przeniesienia na gminę królewskiego głównego miasta Pragi koncesji na normalnotorową kolejkę elektryczną, wiodącą od zbiegu ulicy Pałackiego z ulicą Hawliczka aż do stacji końcowej w Żyzkowie przy drodze skarbowej czarnokosteleckiej. — 148. Ustawa, dotycząca pozbycia i obciążenia przedmiotów, należących do nieruchomości państwa.

142.

Rozporządzenie Ministerstw skarbu, rolnictwa, spraw wewnętrznych i handlu z dnia 19. maja 1908.,

dotyczące upoważnienia c. k. Urzędu celnego głównego w Szybeniku do odprawiania przesyłek roślin, nadchodzących z zagranicy.

Dodatkowo do rozporządzenia Ministerstw rolnictwa, spraw wewnętrznych, handlu i skarbu z dnia 15. lipca 1882., Dz. u. p. Nr. 107., dotyczącego środków ostrożności, które zachować należy w stosunkach z zagranicą dla zapobieżenia zawleczeniu mszycy winnej (*Phylloxera vastatrix*), upoważnia się c. k. Urząd celný w Szybeniku do odprawiania posyłek, nadchodzących z zagranicy a zawierających przedmioty wymienione pod Nr. 2. dodatku do powyższego rozporządzenia (załącznik C do § 18. przep. wyk. do ustawy o taryfie celnej a, punkt IV.), według przepisów wydanych co do odprawiania takich posyłek przez urzędy celne do tego upoważnione.

Korytowski wlr.
Fiedler wlr.

Biennerth wlr.
Ebenhoch wlr.

143.

Rozporządzenie Ministerstwa skarbu w porozumieniu z Ministerstwami handlu i kolei żelaznych z dnia 22. czerwca 1908.,

dotyczące ograniczenia obrotu przeprawnego przez terytorium bawarskie.

Dopuszczalny w myśl § 21. przepisu o wykonywaniu ordynacji celnej i monopolowej z roku 1835. obrót przeprawy przez terytorium zagraniczne, odgraniczony granicą celną od Bregencyi do Asch, ściętnia się o tyle, iż, począwszy od dnia 15. sierpnia 1908., nie należy nadal przedsiębrać przekazywania towarów w postępowaniu przeprawnem w wzajemnym obrocie pomiędzy głównymi urzędami celnymi Engelhartzell, Passawa, Simbach i Bregencya-Lindau tudzież z głównych urzędów celnych Solnogród i Kuffstein do jednej z wyżej wymienionych stacji i odwrotnie.

Przeprawianie towarów pomiędzy głównymi urzędami celnymi Solnogród i Kuffstein utrzymuje się w obu kierunkach i nadal w mocy.

Korytowski wlr.

Derschatta wlr.

Fiedler wlr.

144.

Rozporządzenie Ministerstw rolnictwa, skarbu i handlu z dnia 11. lipca 1908.,

dotyczące uzupełnienia spisu głównych korporacji i organów rolniczych i leśniczych, właściwych do wystawiania certyfikatów w postępowaniu celnem.

Spis głównych korporacji i organów rolniczych i leśniczych, właściwych do wystawiania certyfikatów w postępowaniu celnem, który ogłoszono rozporządzeniem ministeryalnem z dnia 16. maja 1907., Dz. u. p. Nr. 130., uzupełnia się w rozdziale „W obrębie królestw i krajów reprezentowanych w Radzie państwa“ a mianowicie pod lit. B przez wciągnięcie słów:

„Czechy . . . Niemieckie Towarzystwo leśnicze dla Czech.“

Korytowski wlr. Fiedler wlr.
Ebenhoch wlr.

145.

Rozporządzenie Ministerstwa skarbu z dnia 13. lipca 1908.,

dotyczące zezwolenia na rozsprzedaż soli kuchennej, pochodzącej z saliny Aussee w powiecie politycznym Tamsweg w Solnogradzie.

Zmieniając rozporządzenie Ministerstwa skarbu z dnia 8. września 1892., Dz. u. p. Nr. 163., zezwala się aż do odwołania na rozsprzedaż soli kuchennej, pochodzącej z saliny Aussee także w powiecie politycznym Tamsweg (Lungau) w księstwie Solnogradzie.

Korytowski wlr.

146.

Obwieszczenie Ministerstwa skarbu z dnia 15. lipca 1908.,

dotyczące przekształcenia kilku królewsko węgierskich głównych urzędów celnych II. klasy na urzędy I. klasy.

Według zawiadomienia królewsko węgierskiego Ministerstwa skarbu wyposażono główne urzędy

celne II. klasy w Aradzie, Győr. Koloszwazrze i Szegedynie w tytuł i upoważnienia głównych urzędów celnych I. klasy z mocą obowiązującą od dnia 1. sierpnia 1908.

Korytowski wlr.

147.

Obwieszczenie Ministerstwa kolei żelaznych z dnia 19. lipca 1908.,

dotyczące przeniesienia na gminę królewskiego głównego miasta Pragi koncesyi na normalnotorową kolejkę elektryczną, wiodącą od zbiegu ulicy Pałackiego z ulicą Hawliczka aż do stacyi końcowej w Żyżkowie, położonej przy drodze skarbowej czarnokosteleckiej.

Skoro gmina królewskiego głównego miasta Pragi nabyła w drodze kupna normalnotorową kolejkę, wiodącą od zbiegu ulicy Pałackiego z ulicą Hawliczka przy użyciu ulicy Pałackiego i ulicy Koronnej do stacyi końcowej w Żyżkowie, położonej przy drodze skarbowej czarnokosteleckiej, którą to kolejkę wybudowano i puszczono w ruch na zasadzie obwieszczenia Ministerstwa kolei żelaznych z dnia 12. stycznia 1897., Dz. u. p. Nr. 36., przeto w porozumieniu z interesowanymi c. k. Ministerstwami i c. i k. wspólnem Ministerstwem wojny przesuosi się na gminę królewskiego głównego miasta Pragi prawa i obowiązki, które co do wspomnianej kolejki wynikły z koncesyi dla gminy miasta Winohrady królewskie, a to z tem, iż w przyszłości postanowienia § 6., lit. b) i c) dokumentu koncesyjnego z dnia 10. maja 1899., Dz. u. p. Nr. 90. będą stosowały się także do wspomnianej kolejki.

Derschatta wlr.

148.

Ustawa z dnia 24. lipca 1908.,

dotycząca pozbycia i obciążenia przedmiotów należących do nieruchomości państwa.

Za zgodą obu Izb Rady państwa postanawiam, co następuje:

Artykuł I.

Upoważniam Mego Ministra skarbu, aby pozbył względnie odstąpił w drodze zamiany następujące przedmioty, należące do nieruchomości państwa:

1. dawny budynek urzędowy Starostwa powiatowego w Bregencyi;

2. realności skarbowe w Wiedniu, I., Jakobergasse, Nr. or. 3 i 4, liczba wykazu hipotecznego 512 i 513;

3. częściowe przestrzenie z realności Nr. kat. 339/II w Pradze (obszar łązni Waclawa);

4. nieruchomości skarbowe w lasowych okręgach gospodarczych Werfen i Golling w Solnogrodzie, liczba wykazu hipotecznego 101, 139, 141 gminy katastralnej Torren, l. 71 gminy katastralnej Weissenbach, l. 46, 102 gminy katastralnej Reitsam, l. 26, 33 gminy katastralnej Scharten, l. 45, 51, 52, 63 gminy katastralnej Sulzau w wymiarze okrągło 14.140 hektarów.

Cenę uzyskaną z sprzedaży względnie dopłatę w razie zamiany należy zarachować jako dochód z pozbycia nieruchomości państwowej.

Artykuł II.

Upoważniam Mego Ministra skarbu, aby pozbył względnie odstąpił w drodze zamiany następujące przedmioty, należące do nieruchomości własności państwa, których używa zarząd wojskowy:

1. grunta dawnej dolnej kasarni w Mauer pod Wiedniem;

2. częściowe przestrzenie z placu mustry Schmelz w Wiedniu, a mianowicie z liczby wykazu hipotecznego 284 gminy katastralnej Breitensee, l. 730, 733, 747 gminy katastralnej Rudolfsheim i l. 551, 644 do 684, 738 gminy katastralnej Fünfhaus;

3. skarbową posiadłość na Laaerberg w Wiedniu, l. w. 112 księgi gruntowej Favoriten;

4. przedmioty wojskowe, liczba wykazu hipotecznego 1687 w Przemyślu (Ulica jagiellońska);

5. parcelę gruntową Nr. 93/4 w Ołomuńcu;

6. realności, należące do l. w. 490 i 1185 księgi gruntowej dla I. dzielnicy w Wiedniu;

7. skarbowy kompleks gruntów, należących do zakładów arsenalowych marynarki (dawny lazaret morski na Sacchetta) w Tryescie.

Cenę za przedmioty pozbyte na zasadzie tego artykułu należy oddać do rozporządzenia zarządu

wojskowego, względnie zarządu marynarki celem nabycia innych realności.

Artykuł III.

Upoważniam Mego Ministra skarbu do pozbycia nieruchomości państwowych, których używa zarząd wojskowy a które temuż nie są już potrzebne, o ile wartość szacunkowa każdego poszczególnego przedmiotu nie przenosi kwoty 50.000 K, w czasie poczynszy od upływu terminu wyznaczonego w artykule IV. ustawy z dnia 30. maja 1905., Dz. u. p. Nr. 94., a więc od dnia 1. stycznia 1909. do dnia 31. grudnia 1913., aż do ogólnej wartości 1,500.000 K i do oddania uzyskanej ceny do rozporządzenia zarządu wojskowego celem nabycia innych realności.

Również upoważniam Mego Ministra skarbu do zezwolenia w ciągu tego samego terminu na obciążenie służebnościami nieruchomości państwowych, których używa zarząd wojskowy, o ile obniżenie wartości przedmiotu, który ma być obciążony lub wartość prawa, które ma być nadane, nie przenosi w każdym poszczególnym wypadku kwoty 50.000 K.

Ogólna wartość służebności, które w ten sposób mają być przyznane, nie może przekraczać kwoty 800.000 K.

Gdyby zastrzeżono jednorazową odpłatę w zamian za pewną służebność, przyznaną na zasadzie tego artykułu, natenczas należy odpłatę tę oddać do rozporządzenia zarządu wojskowego.

Zapłaty powrotne, zastrzeżone z tego samego powodu, przypadają zarządowi wojskowemu tak długo, dopóki przedmiot obciążony pozostaje w jego używaniu.

Artykuł IV.

Ustawa niniejsza nabiera mocy obowiązującej z dniem ogłoszenia.

Artykuł V.

Wykonanie tej ustawy poruczam Memu Ministrowi skarbu.

Bad Ischl, dnia 24. lipca 1908.

Franciszek Józef wkr.

Beck wkr.

Korytowski wkr.

Rok 1908.

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Część LXIX. — Wydana i rozesłana dnia 1. sierpnia 1908.

Treść: *N* 149. Patent cesarski, dotyczący się rozwiązania sejmu dolnoaustriackiego.

149.

Patent cesarski z dnia 20. lipca 1908.,

tyczący się rozwiązania sejmu dolnoaustriackiego.

My Franciszek Józef Pierwszy,
z Bożej łaski Cesarz Austriacki,

Król Węgierski i Czeski, Dalmatyński, Kroacki, Sławoński, Galicyjski, Lodomeryjski i Illiryjski: Król Jerozolimski itd.; Arcyksiążę Austriacki: Wielki książę Toskański i Krakowski; Książę Lotaryński, Solnogradzki, Styryjski, Karyntyjski, Kraiński i Bukowiński; Wielki Książę Siedmiogrodzki; Margrabia Morawski; Książę Górno- i Dolno-Sląski, Modeński, Parmański, Piacencki i Gwastalski, Oświęcimski i Zatorski, Cieszyński, Fryuński, Dubrownicki i Zadarski; Uksiążęcony Hrabia na Habsburgu i Tyrolu,

Kyburgu, Gorycyi i Gradysce; Książę na Trydencie i Bryksenie; Margrabia Górno- i Dolno-Lużycki i Istryjski; Hrabia na Hohenembsie, Feldkirchu, Bregencyi, Sonnenbergu itd.; Pan na Tryeście, Kotorze i Windyjskiej Marchii; Wielki Wojewoda Województwa Serbskiego itd. itd. itd.

wiadomo czynimy:

Sejm krajowy arcyksięstwa Austrii poniżej Anizy jest rozwiązany i należy zarządzić nowe wybory do tegoż sejmu.

Dan w Bad Ischl dnia 20. lipca tysiąc dziewięćsetnego ósmego, Naszego panowania sześćdziesiątego roku.

Franciszek Józef wkr.

Beck wkr.

Korytowski wkr.

Marchet wkr.

Prade wkr.

Ebenhoch wkr.

Prášek wkr.

Klein wkr.

Biennerth wkr.

Derschatta wkr.

Fiedler wkr.

Gessmann wkr.

Abrahamowicz wkr.

Georgi wkr.

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Część LXX. — Wydana i rozesłana dnia 1. sierpnia 1908.

Treść: № (150. i 151.) 150. Rozporządzenie, dotyczące ograniczeń pod względem dowozu gołębi. — 151. Rozporządzenie, dotyczące uzupełnienia regulaminu celnego, wydanego rozporządzeniem z dnia 23. czerwca 1891., dla wolnego obszaru nowego portu w Tryeście i dla wolnego obszaru S. Sabba.

150.

Rozporządzenie Ministerstw spraw wewnętrznych, handlu, skarbu i rolnictwa z dnia 23. lipca 1908.,

dotyczące ograniczeń pod względem dowozu gołębi.

Na zasadzie artykułu VII. umownej taryfy celnej obu Państw Monarchii austriacko-węgierskiej (załącznik A ustawy z dnia 30. grudnia 1907., Dz. u. p. Nr. 278.) czyni się w porozumieniu z Rządem królewsko-węgierskim dowóz żywych gołębi na umowny obszar celny obu Państw Monarchii austriacko-węgierskiej zależnym od dostarczenia wyraźnego zezwolenia władzy.

O zezwolenie to należy się postarać u politycznej władzy krajowej miejsca przeznaczenia, podając nazwisko i miejsce zamieszkania wysyłającego i odbiorcy tudzież jakość i ilość gołębi oraz cel dowozu.

Zezwolenie złożyć należy już przy przekroczeniu granicy. Przesyłki, nadchodzące bez zezwolenia, będą zwrócone.

Przekroczenia niniejszego rozporządzenia będą karane według cesarskiego rozporządzenia z dnia 20. kwietnia 1854., Dz. u. p. Nr. 96., niezależnie

od ewentualnego ścigania według kodeksu karnego skarbowego lub według powszechnej ustawy karnej.

Rozporządzenie niniejsze nabiera zaraz mocy obowiązującej.

Korytowski wtr.

Biennerth wtr.

Fiedler wtr.

Ebenhoch wtr.

151.

Rozporządzenie Ministerstw spraw wewnętrznych, skarbu i handlu z dnia 23. lipca 1908.,

dotyczące uzupełnienia regulaminu celnego, wydanego rozporządzeniem z dnia 23. czerwca 1891., Dz. u. p. Nr. 78., dla wolnego obszaru nowego portu w Tryeście i dla wolnego obszaru S. Sabba.

W porozumieniu z interesowanymi królewsko-węgierskimi Ministerstwami zarządza się, iż nie można wprowadzać z zagranicy żywych gołębi do wolnego obszaru nowego portu w Tryeście i S. Sabba bez osobnego zezwolenia politycznej władzy krajowej w Tryeście, o które trzeba postarać się w każdym wypadku z osobna.

Korytowski wtr.

Biennerth wtr.

Fiedler wtr.

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Część LXXI. — Wydana i rozesłana dnia 4. sierpnia 1908.

Treść: (M^o 152—154.) 152. Obwieszczenie, dotyczące otworzenia w Innsbrucku powszechnego rządowego Zakładu dla badania środków spożywczych i przedmiotów użytkowych rodzaju oznaczonego w ustawie z dnia 16. stycznia 1896. — 153. Ustawa, dotycząca rozszerzenia czasowego uwolnienia od podatku domowo-czynszowego dla nowych budynków na zniesionych gruntach fortyfikacyjnych na obszarze gminy miasta Krakowa i gmin katastralnych Nowa Wieś Narodowa, Krowodrza, Czarna Wieś i Zwierzyniec. — 154. Rozporządzenie, dotyczące niektórych zmian co do wcielenia miejscowości do wykazu dodatków aktywalnych urzędników państwowych.

152.

Obwieszczenie Ministerstw spraw wewnętrznych i sprawiedliwości z dnia 23. lipca 1908.,

dotyczące otworzenia w Innsbrucku powszechnego rządowego Zakładu dla badania środków spożywczych i przedmiotów użytkowych rodzaju oznaczonego w ustawie z dnia 16. stycznia 1896., Dz. u. p. Nr. 89. z r. 1897.

Z dniem 8. sierpnia 1908. otworzony zostanie w Innsbrucku powszechny rządowy Zakład dla badania środków spożywczych, z zakresem działania oznaczonym w rozporządzeniu ministerjalnym z dnia 13. października 1897., Dz. u. p. Nr. 240.

Okręg urzędowy Zakładu obejmuje Tyrol i Przedarulanję, które to kraje wyłącza się niniejszem z okręgów powszechnych rządowych Zakładów badania w Wiedniu i Gracu.

Klein wlr.

Bienenrth wlr.

153.

Ustawa z dnia 27. lipca 1908.,

dotycząca rozszerzenia czasowego uwolnienia od podatku domowo-czynszowego dla nowych budynków na zniesionych gruntach fortyfikacyjnych na

obszarze gminy miasta Krakowa i gmin katastralnych Nowa Wieś Narodowa, Krowodrza, Czarna Wieś i Zwierzyniec.

Za zgodą obu Izb Rady państwa postanawiam, co następuje:

§ 1.

Dla tych budynków, które na obszarze gminy miasta Krakowa i gmin katastralnych Nowa Wieś Narodowa, Krowodrza, Czarna Wieś i Zwierzyniec nowo wybudowane zostały na gruntach, które w czasie obwieszczenia ustawy z dnia 15. stycznia 1902., Dz. u. p. Nr. 19., były własnością skarbu a kontraktem kupna z dnia 26. czerwca 1907. przez gminę miasta Krakowa nabyte zostały, przedłuża się czas trwania uwolnienia od podatku domowo-czynszowego, przyznanego ustawą z dnia 25. marca 1880., Dz. u. p. Nr. 39., na lat 18.

§ 2.

Oznaczone w § 1. rozszerzenie uwolnienia od podatku domowo-czynszowego przysługuje tylko takim nowym budowom, które:

1. w przeciągu lat 20., licząc od początku mocy obowiązującej niniejszej ustawy, zostały rozpoczęte i w całości do użytku doprowadzone i

2. na podstawie ustawy krajowej uwolnione są na przeciąg lat 18 od krajowych i gminnych dodatków do podatku domowo-czynszowego.

§ 3.

Zresztą postanowienia ustawy z dnia 25. marca 1880., Dz. u. p. Nr. 39., znajdują analogiczne zastosowanie także do budowli oznaczonych w niniejszej ustawie.

§ 4.

Ustawa niniejsza nabiera mocy obowiązującej z dniem jej ogłoszenia.

§ 5.

Wykonanie niniejszej ustawy poruczam Memu Ministrowi skarbu.

W Ischlu, dnia 27. lipca 1908.

Franciszek Józef wkr.

Beck wkr.

Korytowski wkr.

154.

Rozporządzenie całego Ministerstwa z dnia 2. sierpnia 1908.,

dotyczące niektórych zmian co do wcielenia miejscowości do wykazu dodatków aktywalnych urzędników państwowych.

Na podstawie upoważnienia, udzielonego rządowi w artykule II., § 2., ustępie 3. ustawy z dnia 19. lutego 1907., Dz. u. p. Nr. 34., przenosi się następujące miasta i miejscowości wyjątkowo z tej klasy dodatków aktywalnych, do której obecnie w miarę liczby ich mieszkańców są wcielone, do klasy miejscowości bezpośrednio wyższej, a to:

Do klasy I.:

Linz w Austrii wyższej, Innsbruck w Tyrolu, Pilzno w Czechach i Czerniowce na Bukowinie.

Do klasy II.:

Baden, Mödling, St. Pölten i Wiener-Neustadt w Austrii niższej;
Solnogród w Solnogradzie;
Celowiec w Karyntyi;
Lublana w Krainie;
Gorycyja i Pola na Wybrzeżu;
Bozen i Trydent w Tyrolu;
Asch, Osiek, Cheb, Jabłonków nad Nissą, Karlsbad, Karolinenthal, Pardubice, Liberec, Cieplice i Trutnów w Czechach;

Morawska Ostrowa, Ołomuniec i Prosnice w Morawach;

Bielsko, Polska Ostrowa i Opawa na Szląsku;
Borysław, Drohobycz, Jarosław, Nowy Sącz, Podgórze, Rzeszów, Stanisławów, Tarnopol i Tarnów w Galicyi;

Zara w Dalmacyi.

Do klasy III.:

Bruck n. Litawą, Brunn am Gebirge, Hinterbrühl, Kaltenleutgeben, Maria-Enzersdorf, Percholdsdorf, Purkersdorf, Schwechat, Stein n. Dunajem, Stockerau, Vöslau, Waidhofen n. Ybbs i Weikersdorf w Austrii Niższej;

Gmunden, Ischl i Urfahr w Austrii Wyższej;
Wildbadgastein i Zell am See w Solnogradzie;

Ausse, Bruck n. Murem, Cilli, Gröbming, Kindberg, Mariazell, Müzzuschlag, Schladming i Semmering w Styrii;

Abbazia, Lussinpiccolo i Volosca na Wybrzeżu;

Arco, Cortina d'Ampezzo, Gratsch, Gries, Hötting, Meran, Mühlau, Ober- i Unter-Mais, Riva, Sacco i Zwölfmalgreien w Tyrolu;

Bregencya i Feldkirch w Przedarulanii;

Hory Brzozowe, Bodenbach, Franzensbad, Jiczyn, Hradec Kralowy, Koszyrce, Marienbad, Pankrac, Rakonice, Riczan, Slany, Szónów, Sedlec koło Kutnej Hory, Teczyn i Weipert w Czechach;

Brzeclaw na Morawach;

Freiwaldau-Gräfenberg, Frydek i Schönichel na Szląsku;

Biała, Oświęcim, Sanok z Posadą Sanocką, Wadowice, Wieliczka, Wolanka, Zakopane i Żółkiew w Galicyi;

Dorna-Watra i Seret na Bukowinie;

Borgo-Erizzo, Gravosa i Raguza w Dalmacyi;

Należące się według tego wyższe dodatki aktywne wypłacane być mają uprawnionym do poboru począwszy od 1. września 1908. z równoczesnym zastanowieniem dotychczasowych dodatków aktywalnych.

Tabelaryczny Wykaz miejscowości wcielonych obecnie do klas I. do III. aktywalnych dodatków urzędników państwowych ogłasza się w dodatku.

Beck wkr.

Korytowski wkr.

Marchet wkr.

Prade wkr.

Ebenhoch wkr.

Prášek wkr.

Klein wkr.

Bienierth wkr.

Derschatta wkr.

Fiedler wkr.

Gessmann wkr.

Abrahamowicz wkr.

Georgi wkr.

Dodatek.

Wykaz tabelaryczny

siedzib urzędowych wcielonych do klas I. do III. dodatków aktywalnych.

I. klasa.	
Austria Wyższa	Linc.
Styrya	Grac.
Wybrzeże	Tryest.
Tyrol	Innsbruck.
Czechy	Pilzno, Praga.
Morawy	Berno.
Galicja	Kraków, Lwów.
Bukowina	Czerniowce.
II. klasa.	
Austria Niższa	Baden, Mödling, St. Pölten, Wiener-Neustadt.
Solnogród	Solnogród.
Karyntya	Celowiec.
Kraina	Lublana.
Wybrzeże	Gorycja, Pola.
Tyrol	Bozen, Trydent.
Czechy	Asch, Osiek, Cheb, Jablonków n. Nissą, Karlsbad, Karolinenthal, Królewskie Winohrady, Pardubice, Liberzec, Smíchów, Cieplice, Trutnów, Žižków.
Morawy	Morawska Ostrowa, Ołomuniec, Prosnice.
Szląsk	Bielsko, Polska Ostrowa, Cieszyn, Opawa.
Galicja	Borysław, Drohobycz, Jarosław, Nowy Sącz, Podgórze, Przemyśl, Rzeszów, Stanisławów, Tarnopol, Tarnów.
Dalmacya	Zara.

III. klasa.

Anstrya Niższa	Bruck n. Litawą, Brunn am Gebirge, Hinterbrühl, Kaltenleutgeben, Klosterneuburg, Krems, Maria-Enzersdorf, Neunkirchen, Perchtoldsdorf, Purkersdorf, Schwechat, Stein, n. Dunajem, Stockerau, Vöslau, Waidhofen n. Ybbs, Weikersdorf.
Anstrya Wyższa	Gmunden, Ischl, Steyr, Urfahr, Wels.
Solnogród	Wildbadgastein, Zell am See.
Styrya	Ausse, Bruck n. Murem, Cilli, Gröbming, Kindberg, Leoben, Marburg, Mariazell, Mürtzschlag, Schladming, Semmering.
Karyntya	Bielak.
Wybrzeże	Abbazia, Lussinpiccolo, Rovigno, Volosca.
Tyrol i Przedarulania	Arco, Bregencya, Cortina d'Ampezzo, Dornbirn, Feldkirch, Gratsch, Gries, Hötting, Meran, Möhlau, Ober- i Unter-Mais, Riva, Rovereto, Sacco, Zwölfmalgreien.
Czechy	Hory Brzozowe, Bodenbach, Brüx, Budziejowice, Chrudim, Dux, Francensbad, Kraslice, Jiczyn, Młody Bolesław, Kladno, Klatów, Komotów, Hradec Kralowy, Kralowy Dwór, Kolin, Koszyrze, Kutna Hora, Louny, Litomierzyce, Marienbad, Nachod, Nusle, Pankrac, Pisek, Przybram, Rakonice, Ryzyczany, Rumburg, Zatec, Slany, Szčónów, Sedlec koło Kutnej Hory, Tabor, Teczyn, Turn, Warnsdorf, Weipert, Wrszowice.
Morawy	Göding, Iglawa, Kromieryż, Brzeclaw, Schönberg Morawski, Nowy Jiczyn, Oderfurth, Przerów, Sternberg, Trzebiecz, Witkowice, Znaim.
Szląsk	Freiwaldau-Gräfenberg, Frydek, Kamiów, Karwin, Schönicel.
Galicya	Biała, Bochnia, Brody, Brzeżany, Buczacz, Chrzanów, Gródek Jagielloński, Horodenka, Jaworów, Kołomyja, Knibinin Wieś, Oświęcim, Sambor, Sanok z Posadą Sanocką, Śniatyn, Stryj, Wadowice, Wieliczka, Wolanka, Zakopane, Złoczów, Żółkiew.
Bukowina	Dorna-Watra, Radowce, Seret, Suczawa.
Dalmacya	Borgo-Erizzo, Gravosa, Ragusa, Szybenik, Spalato.

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Część LXXII. — Wydana i rozesłana dnia 8. sierpnia 1908.

Treść: (№ 155. i 156.) 155. Rozporządzenie, dotyczące zaprowadzenia kursów naukowych celem wykształcenia organów policji zdrowia i artykułów żywności. — 156. Rozporządzenie, dotyczące dowodu zawodowego uzdolnienia osobnych i zaprzysiężonych organów, ustanowionych przez korporacje autonomiczne do sprawowania policji zdrowia i artykułów żywności.

155.

Rozporządzenie Ministerstwa spraw wewnętrznych w porozu- mieniu z Ministerstwem wyznań i oświaty i Ministerstwem rolnictwa z dnia 25. maja 1908.,

dotyczące zaprowadzenia kursów naukowych celem
wykształcenia organów policji zdrowia i artykułów
żywności.

W wykonaniu § 24. ustawy z dnia 16. stycznia 1896., Dz. u. p. Nr. 89. z r. 1897., dotyczącej obrotu artykułów żywności i niektórych przedmiotów użytkowych, postanawia się:

§ 1.

Celem wykształcenia organów policji zdrowia i artykułów żywności zaprowadza się w miejscach siedziby c. k. powszechnych zakładów państwowych badania artykułów żywności, kursa nauki. Funkcje kierownika kursu nauki sprawować ma przełożony zakładu badania artykułów żywności. Docentów ustanawia na przeciąg czasu lat trzech Minister spraw wewnętrznych w porozumieniu z Ministrem wyznań i oświaty i Ministrem rolnictwa.

§ 2.

Przedmiotem nauki będzie:

1. Oględziny bydła i mięsa (mięso, dziczyzna, drób, ryby, skorupiaki, muszle), wraz z oględzinami mięsa dotkniętego włośnikami (trychinami).

2. Rozpoznawanie i osądzanie artykułów żywności i spożywczych z zakresu państwa roślinnego z szczególniejszem uwzględnieniem grzybów jadalnych, dalej roślin jadowitych, tudzież ziół, jako środek domowy przez lud używanych.

3. Nauka o artykułach żywności (z wyłączeniem mięsa i roślin) z uwzględnieniem metod oględzin prowizorycznych i metod badania, stosować się mających przez organa policji zdrowia i artykułów żywności.

4. Przepisy dotyczące się obrotu artykułów żywności tudzież przedmiotów użytkowych podlegających postanowieniom ustawy z dnia 16. stycznia 1896.

5. Badanie i osądzanie oleju skalnego.

§ 3.

Do uczęszczania na kursa dopuszczać się będzie tylko takich kandydatów, którzy wykazą się wykształceniem przygotowawczem, odpowiadającym co najmniej wykształceniu odniesionemu z ukończenia szkoły wydziałowej.

§ 4.

Czas trwania kursów ustala się na przeciąg sześciu tygodni.

Opłata za naukę wynosi 50 koron; złożyć ją należy we właściwej kasie państwowej na osiem dni przed rozpoczęciem kursu. Ze złożenia opłaty winni kandydaci wykazać się przed kierownikiem kursu nauki.

Grono nauczycielskie ma prawo nieposiadających środków kandydatów uwalniać od opłaty za naukę w całości lub też w połowie.

§ 5.

O ile dostateczna liczba uczestników się zgłosi, kursa odbywać się mają z reguły co roku.

Kierownik kursu winien obwieszczać w krajowych gazetach urzędowych okręgu urzędowego zakładu badania artykułów żywności w miesiącach styczniu i lipcu wezwanie, by chcący uczestniczyć w kursie zgłaszali się w miesiącach lutym lub sierpniu pisemnie lub ustnie u kierownika kursu z dowodem wykształcenia przygotowawczego (§ 3.).

Równocześnie ze zgłoszeniem się przedkładać należy kierownikowi kursu ewentualną prośbę o uwolnienie od czesnego (§ 4.).

O dopuszczeniu do kursu nauki rozstrzyga kierownik kursu. Przeciw niedopuszczeniu przysługuje odwołanie się w przeciągu dni 14 do Ministerstwa spraw wewnętrznych, które w tej sprawie orzeka w porozumieniu z Ministerstwem wyznań i oświaty.

§ 6.

Gdyby urządzenie kursu dla okręgu urzędowego jakiegoś państwowego zakładu badania artykułów żywności okazało się z powodu za małej liczby zgłoszonych kandydatów celowi nie odpowiednie, może Ministerstwo spraw wewnętrznych zarządzić odbycie kursu dla okręgów urzędowych kilku państwowych zakładów badania artykułów żywności.

§ 7.

O mającym się odbyć kursie zawiadamia się dopuszczonych kandydatów na cztery tygodnie przed rozpoczęciem się kursu.

§ 8.

Rozporządzenie to nabiera mocy obowiązkowej z dniem jego ogłoszenia.

Bienerth wlr.

Marchet wlr.

Ebenhoch wlr.

156.

Rozporządzenie Ministerstwa spraw wewnętrznych w porozu- mieniu z Ministerstwem wyznań i oświaty i Ministerstwem rolnictwa z dnia 25. maja 1908.,

dotyczące dowodu zawodowego uzdolnienia osobnych i zaprzysiężonych organów, ustanowionych

przez korporacje autonomiczne do sprawowania policji zdrowia i artykułów żywności.

Na zasadzie § 2. ustawy z dnia 16. stycznia 1896., Dz. u. p. Nr. 89. z r. 1897., dotyczącej obrotu artykułów żywności tudzież niektórych przedmiotów użytkowych, rozporządza się:

§ 1.

Dowód zawodowego uzdolnienia osobnych i zaprzysiężonych organów ustanowionych przez korporacje autonomiczne do sprawowania policji zdrowia i artykułów żywności złożyć należy przez egzamin państwowy dla ekspertów artykułów żywności, albo też przez uregulowany w paragrafach następujących egzamin z przedmiotów wykładanych na kursach naukowych celem wykształcenia organów policji zdrowia i artykułów żywności (rozporządzenie ministeryalne z dnia 25. maja 1908., Dz. u. p. Nr. 155.).

§ 2.

Przy egzaminie tym funkcję komisarzy egzaminacyjnych sprawują docenci kursów naukowych. W miarę potrzeby Minister spraw wewnętrznych w porozumieniu z Ministrem wyznań i oświaty i Ministrem rolnictwa ustanawia nadzwyczajnych egzaminatorów, którzy przy egzaminach ze zwyczajnymi egzaminatorami się zmieniają. Każda komisya egzaminacyjna składa się z przewodniczącego i z co najmniej dwóch egzaminatorów.

Minister spraw wewnętrznych może delegować do egzaminów także komisarzy rządowych, którym przysługuje prawo zadawania pytań.

Obowiązek kierowania egzaminem należy do kierownika kursów naukowych a w razie gdyby ten był przeszkodzony, do ustanowionego przezeń zastępcy.

§ 3.

Egzamina mają się odbywać ustnie i publicznie bezpośrednio po ukończeniu kursów nauki; termin obwieścić ma przewodniczący komisji egzaminacyjnej w krajowej gazecie urzędowej na cztery tygodnie przed rozpoczęciem.

§ 4.

Do egzaminu dopuszczać należy z reguły tylko kandydatów, którzy ukończyli kurs nauki (§ 1.) lub też świadectwami z dotyczących studyów szkół wyższych wykazali dostateczne przygotowanie z przedmiotów egzaminu.

Inni kandydaci potrzebują do dopuszczenia osobnego pozwolenia, które wydaje Ministerstwo spraw wewnętrznych w porozumieniu z Minister-

stwem wyznań i oświaty. Podania wnosić należy na ręce przewodniczącego komisji egzaminacyjnej.

§ 5.

Kandydaci winni wnosić podania o dopuszczenie do egzaminu z dołączeniem potrzebnych dokumentów w przeciągu trzech tygodni po ogłoszeniu terminu egzaminacyjnego, na ręce przewodniczącego komisji egzaminacyjnej; zgłoszenie spóźnione może być tylko wtedy przyjęte, gdy zachodzą ważne powody uwielniającające.

Przewodniczący komisji egzaminacyjnej bada podania i załączniki, a jeżeli przeciw dopuszczeniu do egzaminu nie zachodzą przeszkody, pozwala na nie w formie rezolucji i oznacza dni egzaminu, przy czem w ogólności trzymać się ma kolei, w jakiej zgłoszenia po sobie następywały.

Podania o dopuszczenie wniesione po myśli § 4., ustępu 2. należy przedłożyć natychmiast Ministerstwu spraw wewnętrznych.

Przeciw odmówieniu dopuszczenia do egzaminu wolno wnieść rekurs do Ministerstwa spraw wewnętrznych i to na ręce przewodniczącego komisji egzaminacyjnej w przeciągu dni 14; rozstrzygnięcie rekursu następuje w porozumieniu z Ministerstwem wyznań i oświaty.

Kandydaci, którzy zamierzają poddać się egzaminowi poprawczemu w terminie im oznaczonym (§ 10., ustęp dziewiąty), mają na trzy tygodnie przedtem wnieść prośby o dopuszczenie do egzaminu do przewodniczącego komisji.

§ 6.

Oplata za egzamina (egzamina poprawcze) wynosi trzydzieści (30) koron; kandydat ma ją uiścić przed złożeniem egzaminu w tej kasie, która do przyjęcia opłaty za naukę jest przeznaczona.

Kandydaci, którzy byli uwolnieni od opłaty za naukę w całości lub w połowie, uwolnieni są także od płacenia całej, względnie połowy taksy egzaminacyjnej. Postanowienie to nie stosuje się do egzaminów poprawczych.

Z zapłaty taksy egzaminowej, względnie uwolnienia winien wykazać się kandydat przed przewodniczącym komisji egzaminacyjnej najpóźniej na 24 godzin przed egzaminem.

Znaczek stempłowy na świadectwo ma kandydat przynieść z sobą do egzaminu.

Kandydat, który bez dostatecznego powodu nie stanął do egzaminu, nie może mieć pretensji do zwrotu uiszczonej już taksy egzaminacyjnej; gdyby w chwili niedotrzymanego terminu taksa nie była jeszcze zapłacona, natenczas można dopuścić ponownie do egzaminu tylko za złożeniem podwójnej kwoty taksy; kandydat zaś uwolniony od całej lub od połowy taksy nie może przy nowym terminie

podnosić już pretensji do tej ulgi. Tylko w tym razie, gdy przewodniczący komisji uzna niejawnienie się za zupełnie usprawiedliwione, ma on prawo, od ponownego składania taksy uwolnić, względnie uwolnienie od taksy na nowo przyznać.

Złożone taksy egzaminowe rozdziela się w równych częściach pomiędzy członków komisji egzaminacyjnej wraz z przewodniczącym.

§ 7.

Przewodniczący troszczyć się ma o utrzymanie spokoju i porządku w sali egzaminacyjnej. Ma on wszelkie zakłócanie aktu egzaminowego ze strony słuchaczy surowo powstrzymywać a ewentualnie zarządzić wydalenie pojedynczych burzycieli pokoju lub też w razie potrzeby wszystkich słuchaczy; w razie koniecznej potrzeby może wykluczyć jawność egzaminu.

§ 8.

Kolej, w jakiej poszczególni komisarze egzaminacyjni mają pytać, oznacza przewodniczący, który, jeżeli sam jest egzaminatorem, pyta na samym końcu.

Równocześnie nie można nigdy egzaminować więcej jak trzech kandydatów.

Co się tyczy czasu trwania egzaminów, przedsiębranych z poszczególnymi kandydatami, należy kierować się zasadą, że każdy z nich nie ma ani więcej, ale też i nie mniej zabierać czasu, jak tego potrzeba do oddania sumiennego i pewnego sądu o uzdolnieniu kandydata i o stopniu tego uzdolnienia.

Rozstrzygnięcie w tej sprawie należy do przewodniczącego.

Za regułę uważać należy, by czas trwania całego egzaminu dla trzech kandydatów nie przekraczał trzech godzin.

W razie, gdyby przy zakończeniu egzaminu wynik tegoż miał być jeszcze wątpliwy, pozostawia się uznaniu przewodniczącego, czy ma któregoś z komisarzy egzaminacyjnych wezwać do zadania jeszcze jednego lub kilku pytań.

§ 9.

Gdyby kandydat podczas egzaminu zaniemógł i z tego powodu życzył sobie przerwania egzaminu, natenczas będzie rzeczą komisji osądzić, czy na podstawie dotychczasowych odpowiedzi da się wydać stanowczy i uzasadniony sąd lub też nie. W przypadku pierwszym należy orzec o wyniku egzaminu, w drugim zaś, o ile to możliwe, wyznaczyć kandydatowi według możliwości najbliższy termin do dalszego ciągu egzaminu.

§ 10.

Podczas narady i głosowania komisji nad rezultatem odbytego egzaminu jawność jest wykluczona.

Po wysłuchaniu zdań poszczególnych egzaminatorów ma komisya przede wszystkim postanowić o tem, czy kandydat poszczególnym przedmiotom egzaminu zadosyć uczynił.

Ustalony w ten sposób wynik egzaminu z poszczególnych przedmiotów należy wyrazić zapomocą stopni „celująco“, „dobrze“, „dostatecznie“ lub „niedostatecznie“ i wciągnąć do protokołu z egzaminu. Ten protokół egzaminacyjny zawierać ma nadto: rodowód kandydata, dotychczasowe jego studia i dzień egzaminu.

Jeżeli kandydat uczynił zadość ze wszystkich przedmiotów, w takim razie należy go aprobować; jeżeli zaś choćby tylko z jednego przedmiotu nie zadowolili, należy go reprobować.

W pierwszym przypadku ma komisya postanowić a równocześnie w końcowej ocenie wyrazić, czy kandydat ma być uznany za „uzdolnionego“, „bardzo uzdolnionego“ lub też „uzdolnionego z odznaczeniem“.

Sformułowany końcowy stopień wraz z podaniem, czy nadany został jednogłośnie, czy też większością głosów, należy wciągnąć do protokołu egzaminacyjnego a sam protokół następnie zaopatrzyć podpisami tak przewodniczącego jak i wszystkich w egzaminie udział biorących komisarzy egzaminacyjnych.

Jeżeli kandydat z jednego tylko przedmiotu został reprobowany, w takim razie egzamin poprawczy ograniczy się jedynie na tym przedmiocie.

W razie zaś, gdy kandydat został z kilku przedmiotów reprobowany, natenczas postanowić ma komisya, czy ma on powtórzyć egzamin w całym zakresie, czy też tylko z poszczególnych przedmiotów, które oznaczyć należy z uwzględnieniem zachodzących okoliczności.

Równocześnie winna komisya wyznaczyć termin, w którym reprobowany może najwcześniej egzamin powórzyć; termin ten nie może wynosić mniej, jak cztery miesiące.

Uchwały komisji egzaminacyjnej zapadają bezwzględna większością głosów, przyczem przewodniczącemu przysługuje takie samo prawo pod względem głosowania, jak wszystkim innym członkom komisji. W razie równości głosów należy opinię dla kandydata niepomyślniejszą uważać za uchwaloną większością głosów.

Przeciw uchwałom komisji egzaminacyjnej nie jest dopuszczalny rekurs ani też żaden inny środek prawny.

§ 11.

Ostateczny wynik egzaminu ogłasza się publicznie natychmiast po ukończeniu narady.

§ 12.

Z egzaminów pomyślnie złożonych wystawia się świadectwa.

Świadectwa zawierać mają imię i nazwisko kandydata, miejsce i rok urodzenia, dzień egzaminu, jakoteż stopień końcowy (§ 10.).

Świadectwa mają być podpisane przez przewodniczącego, wszystkich komisarzy egzaminacyjnych i obecnego ewentualnie komisarza rządowego i zaopatrzone pieczęcią komisji egzaminacyjnej.

§ 13.

Gdyby przy egzaminie poprawczym, ograniczonym do jednego przedmiotu, kandydat nie uczynił zadość wymogom, w takim razie może być dopuszczony tylko do powtórzenia całego egzaminu.

Ta ostatnia okoliczność zajdzie i w tym razie, gdy kandydat dopuszczony został do powtórzenia egzaminu z więcej jak jednego przedmiotu i przy tym egzaminie poprawczym chociażby tylko z jednego przedmiotu został reprobowany.

Każdy egzamin poprawczy odbywać się ma przed tą komisją egzaminacyjną, która aprobaty odmówiła i to w ciągłej obecności przewodniczącego dotyczącej komisji egzaminacyjnej lub też jego zastępcy.

§ 14.

Gdyby ktoś podstępem dopuszczenie do egzaminu osiągnął, a zwłaszcza gdyby kandydat reprobowany wyłudził dopuszczenie do powtórzenia egzaminu przed wyznaczonym czasem albo też przed inną, jak właściwą komisją (§ 13.), względnie w inny jaki sposób postąpił przeciw zawartym tu zarządzeniom, w takim razie złożony ewentualnie z pomyślnym wynikiem egzamin jest nieważny.

§ 15.

Rozporządzenie to nabiera mocy obowiązującej z dniem ogłoszenia.

Bienerth wlr.

Marchet wlr.

Ebenhoch wlr.

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Cześć LXXIII. — Wydana i rozesłana dnia 8. sierpnia 1908.

Cześć: (№ 157.—159.) 157. Obwieszczenie, dotyczące zmiany postanowień § 11. Najwyższego dokumentu koncesyjnego z dnia 21. kwietnia 1885., na parową kolej żelazną z Solnogradu do austriacko-barwarskiej granicy państwowej w kierunku ku Berchtesgaden. — 158. Obwieszczenie, dotyczące nadania koncesyi na małą wążkotorową kolej elektryczną na obszarze miasta Gorycyi. — 159. Obwieszczenie, dotyczące preliminarza kwot, wydać się mających w roku 1908. z funduszu melioracyjnego (ustawa z dnia 30. czerwca 1884.).

157.

Obwieszczenie Ministerstwa kolei żelaznych z dnia 19. lipca 1908.,

dotyczące zmiany postanowień § 11. Najwyższego dokumentu koncesyjnego z dnia 21. kwietnia 1885., Dz. u. p. Nr. 70., na parową kolej żelazną z Solnogradu do austriacko-bawarskiej granicy państwowej w kierunku ku Berchtesgaden.

Na zasadzie Najwyższego upoważnienia uchyla się ze względu na umowę, zawartą pod dniem 4. maja 1906 pomiędzy c. k. Rządem a Solnogradzką spółką kolejową i tramwayową, postanowienia § 11. Najwyższego dokumentu koncesyjnego z dnia 21. kwietnia 1885., Dz. u. p. Nr. 70., na parową kolej żelazną z Solnogradu do austriacko-bawarskiej granicy państwowej w kierunku ku Berchtesgaden, który to dokument według § 6. Najwyższego dokumentu koncesyjnego z dnia 15. października 1892., Dz. u. p. Nr. 192., na kolej lokalną (tramway parowy) z Solnogradu do Parsch a według § 7. Najwyższego dokumentu koncesyjnego z dnia 10. kwietnia 1895., Dz. u. p. Nr. 68., na kolej lokalną z Solnogradu do Lamprechtshausen, także do obu ostatnio wymienionych linii kolejowych ma znaleźć zastosowanie.

W miejsce powołanych postanowień, dotyczących rządowego wykupna wymienionych linii kolejowych Solnogradzkiej spółki kolejowej i tramwayowej, wstępują następujące zarządzenia:

§ 11.

Państwo zastrzega sobie prawo wykupienia koncesyonowanych linii kolejowych po ich wybudowaniu i otwarciu na nich ruchu, w każdym czasie pod następującymi warunkami:

1. Dla oznaczenia ceny wykupna policzy się czyste roczne dochody przedsiębiorstwa w ciągu ostatnich zamkniętych lat pięciu przed chwilą wykupna, strąci się z tego czyste dochody najniepomyślniejszych dwóch lat, poczem obliczy się średni dochód czysty pozostałych lat trzech.

2. Gdyby wykupno nastąpić miało przed upływem unormowanego w § 2. czasowego uwolnienia od podatku, w takim razie przez resztujący okres uwolnienia od podatku stanowi obliczony w ten sposób średni dochód czysty owych lat trzech uściść się mającą bez opłaty podatku rentę wykupna. Za czas po upływie wolności podatkowej oznacza się rentę wykupna w ten sposób, że od dochodów, podług których oblicza się sumę średnią, policza się podatek wraz z dodatkami według stopy procentowej odnośnych lat i potrąca go od dochodów. Do pozostałej reszty dolicza się ze względu na to, że stosownie do § 131., lit. a) ustawy z dnia 25. października 1896, Dz. u. p. Nr. 220., opłacać się ma na przyszłość od renty wykupna podatek dziesięcioprocentowy — dodatek w wysokości jednej dziesiątej tego czystego dochodu.

3. Gdyby wykupno nastąpić miało po upływie ustanowionego w § 2. czasowego uwolnienia od podatków, uważać się będzie przy obliczaniu czys-

tych dochodów rocznych podatki i dodatki do podatków, ciężące na wykupionym przedsiębiorstwie kolejowem, oraz wszelkie inne opłaty publiczne za wydatki ruchu.

Jeżeli obowiązek płacenia podatku istniał nie przez wszystkie lata, podług których oblicza się sumę średnią, albo nie co do wszystkich linii kolejowych, w takim razie obliczyć należy także co do lat wolnych od podatku podatek wraz z dodatkami według stopy procentowej odnośnych lat i potrącić go z przychodów.

Ze względu jednak na to, że stosownie do § 131., lit. a) ustawy z dnia 25. października 1896., Dz. u. p. Nr. 220., opłacać się ma od renty wykupna podatek dziesięcioprocentowy, doliczyć należy do przeciętnych czystych dochodów, w taki sposób obliczonych, dodatek, wynoszący jedną dziewiątą tych czystych dochodów.

4. Czysty dochód roczny, obliczony w myśl powyższych postanowień, płacić należy koncesyonaryuszowi jako wynagrodzenie za wykupioną kolej aż do upływu okresu koncesyjnego w ratach półrocznych, płatnych z dołu dnia 30. czerwca i dnia 31. grudnia każdego roku.

5. Gdyby jednak średni dochód czysty, w myśl powyższych postanowień ustępów 1. do 3. obliczony, bez uwzględnienia dodatku, w ustępach 2. i 3. przewidzianego, nie dawał przynajmniej takiej sumy rocznej, któraby się równała racie ryczałtowej, potrzebnej na oprocentowanie i umorzenie według planu pożyczki zaciągniętej za zezwoleniem rządu na pokrycie policzalnych kosztów zakładowych wraz z tą ratą ryczałtową, która jest potrzebną na oprocentowanie po pięć od sta kapitału akcyjnego, przez rząd dotychczas zatwierdzonego a w czasie wykupna według planu losowania jeszcze nie umorzonego, jakoteż na oprocentowanie po cztery od sta każdego dalszego, za zezwoleniem rządu wydanego a w czasie wykupna według planu losowania jeszcze nie umorzonego kapitału akcyjnego i na umorzenie według planu oznaczonej reszty kapitału w ciągu pozostałego okresu koncesyjnego, w takim razie wynagrodzenie, które państwo ma zapłacić za kolej wykupioną, będzie polegało na tem, że państwo wymienione wyżej kwoty ryczałtowe płacić będzie w ratach półrocznych z dołu dnia 30. czerwca i dnia 31. grudnia każdego roku i zwracać koncesyonaryuszowi podatek rentowy, przypadający od tej renty wykupna.

6. Państwo zastrzega sobie prawo, iż może pożyczki zaciągnięte dla zebrania kapitału na koncesyonowane linie kolejowe, w kwocie, według zatwierdzonego planu umorzenia w czasie wykupna jeszcze nie umorzonej, przejąć w każdym czasie

w miejsce koncesyonaryusza do zapłaty z własnych funduszków, w którym to wypadku przypadająca do wypłaty renta wykupna obniża się o kwotę potrzebną do oprocentowania i umorzenia oznaczonego kapitału pożyczkowego, tudzież w danym razie o odpowiadającą temu zapotrzebowaniu kwotę dodatku, który w myśl postanowień ustępów 2. i 3. ma być doliczony do dochodu przeciętnego.

7. Państwo zastrzega sobie dalej prawo, że wolno mu będzie w każdym czasie zamiast niepłatnych jeszcze rent, w myśl postanowień powyższych punktów koncesyonaryuszowi należnych, zapłacić kapitał, równający się zdyskontowanej według stopy po pięć od sta na rok — licząc odsetki od odsetek — wartości kapitałowej renty wykupna, przypadającej według ustępów 1. do 4., po strąceniu, jak się to samo przez się rozumie, dodatku, gdyby w myśl postanowień ustępów 2. i 3. zawierał się w tych rentach, względnie (ustęp 5.) co najmniej zdyskontowanej według stopy po pięć od sta na rok — licząc odsetki od odsetek — wartości kapitałowej wypłat potrzebnych na ustalone w ustępie 5. oprocentowanie i umorzenie według planu kapitału akcyjnego, w tym czasie według planu losowania jeszcze nie umorzonego, powiększonej o resztujący kapitał pożyczki, zaciągniętej za zezwoleniem rządu na pokrycie policzalnych kosztów zakładowych.

W razie wykupienia po myśli ustępu 5., ma co do kapitału akcyjnego, dopiero w przyszłości przyczynić mającego, służyć za podstawę przy zdyskontowaniu stopa odsetkowa czteroprocentowa.

Gdyby państwo postanowiło w taki sposób spłacić kapitał, wolno mu będzie użyć do tego podług własnego wyboru gotówki lub obligacyi długu państwa. Obligacye długu państwa liczone będą w takim razie po kursie, jaki wyniknie jako przecięcie z porównania kursów pieniężnych obligacyi długu państwa tego samego rodzaju, notowanych urzędownie na giełdzie wiedeńskiej w ciągu półroczna bezpośrednio poprzedzającego.

8. Przez wykupienie kolei i od dnia tego wykupienia przechodzi na państwo za wypłatą wynagrodzenia, pod l. 1. do 7. przepisanego, bez dalszej zapłaty, wolna od ciężarów, względnie obciążona tylko zalegającą jeszcze resztą pożyczek, za zezwoleniem rządowym zaciągniętych, własność i używanie koncesyonowanych linii kolejowych ze wszystkimi do niej należącymi ruchomościami i nieruchomościami, licząc tu także tabor wozowy, zapasy materiałów i zapasy kasowe, ewentualnie także własnością koncesyonaryusza będące koleje podjazdowe, i ich przedsiębiorstwa poboczne, jakoteż rezerwy obrotowe i kapitałowe, utworzone z kapitału zakładu

wego, o ileby te ostatnie z zezwoleniem rządu nie były już stosownie do swego przeznaczenia użyte.

9. Uchwała rządu, tycząca się wykonania państwowego prawa wykupna, które nastąpić musi zawsze tylko z początkiem roku kalendarzowego, oznajmiona będzie przedsiębiorstwu kolejowemu we formie deklaracji najpóźniej do 31. października bezpośrednio poprzedzającego roku.

Deklaracja ta określać będzie następujące szczegóły:

- a) termin, od którego wykupienie następuje;
- b) przedsiębiorstwo kolejowe, będące przedmiotem wykupna i inne przedmioty majątkowe, które bądź jako przynależność przedsiębiorstwa kolejowego, bądź jako zaspokojenie pretensyi państwa lub z jakichkolwiek innych tytułów prawnych przejść mają na państwo;
- c) kwotę ceny wykupna (l. 1. do 7.), którą państwo zapłacić ma przedsiębiorstwu kolejowemu, ewentualnie z zastrzeżeniem późniejszego sprostowania, tymczasowo obliczoną, z oznaczeniem terminu i miejsca płatności.

10. Rząd zastrzega sobie prawo ustanowienia — jednocześnie z doręczeniem deklaracji, tyczącej się wykupna — osobnego komisarza do czuwania nad tem, żeby stan majątku, począwszy od tej chwili, nie został na szkodę państwa zmieniony.

Od chwili deklaracji co do wykupienia wymaga wszelka sprzedaż lub obciążenie nieruchomości w niej wymienionych pozwolenia tego komisarza.

Tosamo odnosi się do przyjmowania wszelkich nowych zobowiązań, które albo przekraczają zakres zwyczajnego toku interesów albo powodują trwałe obciążenie.

11. Koncesyonaryusze obowiązani są mieć o to staranie, aby rząd mógł w dniu na wykupienie wyznaczonym, objąć w fizyczne posiadanie wszystkie w deklaracji wykupna wymienione przedmioty majątkowe.

Gdyby koncesyonaryusze nie uczynili zadość temu zobowiązaniu, będzie rząd miał prawo nawet bez ich zezwolenia i bez sądowej interwencji, objąć w fizyczne posiadanie przedmioty majątkowe oznaczone w deklaracji.

Począwszy od chwili wykupienia, odbywać się będzie ruch na wykupionej kolei na rachunek

państwa; przeto od tej chwili przypadają wszelkie dochody ruchu na korzyść państwa, na koszt jego zaś wszelkie wydatki ruchu.

Czyste dochody, jakie okażą się z obrachunku po chwilę wykupienia, pozostaną własnością przedsiębiorstwa kolejowego, które natomiast odpowiadać ma samo za wszelkie należności obrachunkowe i za wszelkie inne długi, pochodzące z budowy i ruchu kolei aż do chwili powyższej.

12. Rząd zastrzega sobie prawo zahipotekowania na podstawie deklaracji wykupna (l. 9.) prawa własności państwa na wszystkich nieruchomościach przedmiotach majątkowych, przechodzących wskutek wykupienia na państwo.

Koncesyonaryusze obowiązani są oddać rządowi na jego żądanie do dyspozycji wszelkie dokumenty prawne, jakichby tenże do tego celu od nich potrzebował.

Derschatta wlr.

158.

Obwieszczenie Ministerstwa kolei żelaznych z dnia 19. lipca 1908.,

dotyczące nadania koncesyi na małą wążkotorową kolej elektryczną na obszarze miasta Gorycyi.

Na zasadzie i w myśl postanowień ustawy o kolejach niższego rzędu z dnia 31. grudnia 1894., Dz. u. p. Nr. 2. z r. 1895., jakoteż ustawy z dnia 24. grudnia 1905., Dz. u. p. Nr. 216., nadało c. k. Ministerstwo kolei żelaznych w porozumieniu z interesowanymi c. k. Ministerstwami, tudzież z c. i. k. Ministerstwem wojny reprezentacji gminnej miasta Gorycyi koncesyę na wybudowanie i utrzymywanie w ruchu następujących elektrycznie w ruchu utrzymywanych wążkotorowych linii kolejowych, a to:

1. od placu przed stacją kolei południowej Gorycyi przez Corso Franciszka Józefa i Corso Józefa Verdi'ego, przez Via Scuole, Piazza Grande, Via del Arcivescovado, Via Carducci, Piazza Corno, Piazza Catterini i przez Via Salcano do placu przed dworcem c. k. kolei państwowych Gorycyi;

2. od Teatru przez Via del Teatro, Via del Municipio, Via del Duomo, Piazza del Duomo i Via Rastello do Piazza Grande;

3. od początku linii 1. do dworca kolejowego obok Via Manzano

a to pod warunkami i zastrzeżeniami poniżej wymienionymi:

§ 1.

Względem koncesyonowanej kolei przyznaje się koncesyonaryuszce ulgi skarbowe wyszczególnione w artykule V. ustawy z dnia 31. grudnia 1894., Dz. u. p. Nr. 2. z r. 1895.

Okres uwolnień od podatków, przewidzianych w artykule V., lit. d) powyższej ustawy, ustanawia się na lat 15, licząc od dnia dzisiejszego.

§ 2.

Koncesyonaryuszka obowiązana jest ukończyć budowę wspomnianych na wstępie linii kolejowych najpóźniej w przeciągu dwóch lat, licząc od dnia dzisiejszego, gotowe zaś koleje oddać na użytek publiczny i utrzymywać je przez cały okres koncesyjny w nieprzerwanym ruchu.

Jako rękojmię dotrzymania powyższego terminu budowy ma koncesyonaryuszka złożyć na żądanie c. k. rządu odpowiednią kaucyę w papierach wartościowych, nadających się do lokacyi pieniędzy sierocych.

W razie niedotrzymania powyższego zobowiązania, kaucya ta uznana być może za przepadłą.

§ 3.

Do wybudowania kolei koncesyonowanej nadaje się koncesyonaryuszce prawo wywłaszczenia podług przepisów ustawowych w tej mierze obowiązujących.

Takie samo prawo przyznane będzie koncesyonaryuszce co do wybudowania tych kolei podjazdowych, których budowę rząd ze względu na dobro publiczne uznałby za pożyteczną.

§ 4.

O ileby koncesyonowane koleje poprowadzone być miały przez drogi publiczne, nie pozostające w zarządzie gminy miasta Gorycyi, koncesyonaryuszka winna postarać się o pozwolenie na to u osób, które są obowiązane do utrzymywania tych dróg, względnie u tych władz i organów, które według obowiązujących ustaw powołane są do udzielania pozwolenia na używanie drogi.

§ 5.

Pod względem budowy kolei koncesyonowanej i ruchu na niej powinna koncesyonaryuszka stosować się do osnowy tego dokumentu koncesyjnego, do technicznych warunków koncesyjnych, ustanowionych przez Ministerstwo kolei żelaznych, jakoteż do istniejących w tej mierze ustaw i rozporządzeń, mianowicie do ustawy o koncesyach na koleje żelazne z dnia 14. września 1854., Dz. u. p. Nr. 238., i do regulaminu ruchu na kolejach żelaznych z dnia 16. listopada 1851., Dz. u. p. Nr. 1., z r. 1852., o ile one w myśl postanowień rozdziału B ustawy z dnia 31. grudnia 1894., Dz. u. p. Nr. 2. z r. 1895., mają zastosowanie do kolei niższego rzędu, dalej do ustaw i rozporządzeń, któreby w przyszłości zostały wydane, wreszcie do zarządzeń Ministerstwa kolei żelaznych i innych władz powołanych.

§ 6.

Nadaje się koncesyonaryuszce prawo utworzenia — za osobnem zezwoleniem rządu i pod warunkami, które on ustanowi — spółki akcyjnej, która wejść ma we wszystkie prawa i obowiązki koncesyonaryuszki.

Wydawanie obligacyi pierwszeństwa jest wykluczone.

Cyfra rzeczywistego, jakoteż imiennego kapitału zakładowego podlega zatwierdzeniu rządu.

W tym względzie przyjmuje się za zasadę, że oprócz kosztów na sporządzenie projektu, budowę i urządzenie kolei, łącznie z kosztami zaopatrzenia się w park kolejowy tudzież kosztów na uposażenie rezerwy kapitału, rzeczywiście wyłożonych i należycie wykazanych, z doliczeniem odsetek interkalarnych rzeczywiście zapłaconych w okresie budowy i straty na kursie, gdyby ją istotnie poniesiono przy gromadzeniu kapitału, żadnych wydatków dalszych jakiegobądź rodzaju w kapitał wliczać nie wolno.

Gdyby po wybudowaniu kolei jeszcze jakie nowe budowle wystawione lub urządzenia ruchu pomnożone być miały, mogą być koszta przez to poniesione doliczone do kapitału zakładowego, jeżeli rząd zgodził się na wzniesienie projektowanych nowych budowli lub na pomnożenie urządzeń ruchu a koszta te należycie będą wykazane.

Cały kapitał zakładowy umorzony być ma w okresie koncesyjnym według planu amortyzacyi, przez rząd zatwierdzonego.

Statuty spółki i formularze wydać się mających akcyi podlegają zatwierdzeniu rządu.

§ 7.

Koncesjonaryuszka obowiązana jest przyznawać na kolei koncesyonowanej wolną jazdę podoficerom i ordynansom, którzy w danej chwili są w służbie, tudzież w nadzwyczajnych wypadkach dostarczać środków przewozowych dla transportów wojskowych.

Szczegółowe warunki w tym względzie ułożyć należy z właściwymi władzami wojskowymi.

Koncesjonaryuszka zobowiązana jest przy obsadzaniu posad mieć wzgląd na wysłużonych podoficerów armii, marynarki wojennej i obrony krajowej w myśl ustawy z dnia 19. kwietnia 1872., Dz. u. p. Nr. 60.

§ 8.

Gdyby z powodu uroczystości, pochodów wojska lub parad albo z powodu robót około kanałów, przewodów rurowych itd. władze uznały za potrzebne wstrzymanie na pewien czas ruchu na jakiejś przestrzeni kolei koncesyonowanych, koncesjonaryuszka ma się poddać bez oporu odnośnym zarządzeniom władz i nie może rościć sobie żadnego prawa do wynagrodzenia za stratę poniesioną wskutek czasowego wstrzymania ruchu.

§ 9.

Urzędnicy państwowi, funkcyonaryusze i słudzy jadący koleją z polecenia władz, sprawujących nadzór nad zarządem i ruchem kolei żelaznych lub dla strzeżenia interesów państwa z tytułu koncesyi lub w sprawach skarbowych, przewożeni być muszą z pakunkami podróżnymi bezpłatnie, o ile wykażą się certyfikatami urzędowymi, jakie im c. k. Ministerstwo kolei żelaznych dla legitymacyi wystawić będzie.

§ 10.

Koncesjonaryuszka obowiązana jest przewozić pocztę, tudzież funkcyonaryuszy zarządu poczt i telegrafów wszystkimi pociągami programowymi.

Za te, jak i za inne świadczenia na rzecz poczty, może koncesjonaryuszka żądać stosownego wynagrodzenia, które będzie oznaczone drogą umowy.

Korespondencye, tyżące się zarządu tej koleiki a wymieniane między dyrekcją lub kierownictwem przedsiębiorstwa kolei a jej podwładnymi funkcyonaryuszami lub przez tych ostatnich między sobą, mogą być przewożone przez służbę kolejową przedsiębiorstwa.

§ 11.

Koncesjonaryuszka obowiązana jest postarać się o zaopatrzenie swych funkcyonaryuszy na przypadek choroby i na starość i o zaopatrzenie ich rodzin i przystąpić w tym celu do kasy emerytalnej związku austriackich kolei lokalnych, jeśliby dla koncesyonowanego przedsiębiorstwa kolejowego nie utworzono własnej kasy emerytalnej, przynajmniej takie same korzyści członkom zapewniającej, względnie przynajmniej takie same zobowiązania na koncesjonaryuszkę wkładającej, jak kasa rzeczzonego związku.

Zabezpieczenie to w ten sposób skutecznie należy, by koncesjonaryuszka względnie wstępujące w jej miejsce przedsiębiorstwo miało obowiązek zgłaszać stałych funkcyonaryuszy z dniem ich mianowania, z reszty funkcyonaryuszy zaś przynajmniej tych, którzy pełnią służbę kierowników wozów, konduktorów, strażników lub sług stacyjnych, przy odpowiednim ich zatrudnieniu najpóźniej po upływie trzech lat, w instytucie pensyjnym związku austriackich kolei lokalnych, względnie we własnej kasie emerytalnej.

§ 12.

Koncesjonaryuszka obowiązana jest dostarczać Ministerstwu kolei żelaznych na jego żądanie w należytych czasie wykazów statystycznych, potrzebnych do zestawienia rocznej statystyki kolejowej.

§ 13.

Trwanie koncesyi wraz z ochroną przeciw zakładaniu nowych kolei w myśl §u 9. lit. b) ustawy o koncesyach na koleje żelazne, oznacza się na czas aż do dnia 31. grudnia 1966., licząc od dnia dzisiejszego a gaśnie ono po upływie tego czasu.

Rząd może także przed upływem rzeczzonego czasu uznać koncesyę za zgasłą, gdyby określonych w § 2. zobowiązań co do rozpoczęcia i skończenia budowy, tudzież otwarcia ruchu nie dopełniono — o ile ewentualne przekroczenie terminu nie dałoby się usprawiedliwić w myśl § 11., lit. b) ustawy o koncesyach na koleje żelazne.

§ 14.

Prawo kaduka na rzecz państwa, unormowane w §ie 8. ustawy o koncesyach na koleje żelazne z dnia 14. września 1854., Dz. u. p. Nr. 238., nie ma zastosowania do koncesyonowanej koleiki.

§ 15.

Bez wyraźnego zezwolenia rządu nie ma koncesjonaryuszka prawa oddawać utrzymywania ruchu na koncesyjonowanej kolei osobom trzecim.

§ 16.

Rząd ma prawo przekonywać się, czy budowa kolei i jej urządzenia ruchu są we wszystkich częściach odpowiednio celowi i sumiennie wykonane, tudzież zarządzić, aby wadom w tym względzie zapobieżono, względnie je usunięto.

§ 17.

Rząd zastrzega sobie prawo tej treści, że gdyby pomimo poprzedniego ostrzeżenia dopuszczono się ponownie naruszenia lub zaniedbania jednego z obowiązków, przepisanych w tem obwieszczeniu, w warunkach koncesyjnych lub ustawach, będzie temu zapobiegał środkami, odpowiadającymi ustawom a według okoliczności uzna koncesyję jeszcze przed upływem jej okresu za zgasłą.

Derschatta wlr.

159.

Obwieszczenie Ministerstw rolnictwa i skarbu z dnia 7. sierpnia 1908.,

dotyczące preliminarza kwot, wydać się mających w roku 1908. z funduszu melioracyjnego (ustawa z dnia 30. czerwca 1884., Dz. u. p. Nr. 116.).

Co do preliminarza kwot, w roku 1908. z funduszu melioracyjnego (ustawa z dnia 30. czerwca 1884., Dz. u. p. Nr. 116.) wydać się mających, powzięły obie Izby Rady państwa następującą uchwałę:

„Zatwierdza się preliminarz funduszu melioracyjnego na rok 1908. z zapotrzebywaniem w kwocie 6,116.517 K. 64 h. i z pokryciem w kwocie 8.000.000 K., a to:

- a) ustawowej raty dotacyjnej za rok 1908. w kwocie 4,000.000 K.;
- b) przyznanego na podstawie § 5 ustawy z dnia 28. grudnia 1907., Dz. u. p. Nr. 285., nadzwyczajnego dodatku w kwocie 4,000.000 K.“

Uchwała ta uzyskała Najwyższem postanowieniem z dnia 6. sierpnia 1908. cesarskie zatwierdzenie, co się niniejszem dodatkowo do ustawy skarbowej z dnia 29. czerwca 1908.. Dz. u. p. Nr. 118.. do wiadomości podaje.

Korytowski wlr.

Ebenhoch wlr.

Rok 1908.

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Część LXXIV. — Wydana i rozesłana dnia 11. sierpnia 1908.

Treść: № 160. Rozporządzenie, dotyczące wydania jubileuszowych kart korespondencyjnych.

160.

Rozporządzenie Ministerstwa handlu z dnia 7. sierpnia 1908.,

dotyczące wydania jubileuszowych kart korespondencyjnych.

Z powodu uroczystego obchodu sześćdziesięcioletniej rocznicy pełnego chwaly panowania Jego cesarskiej i królewskiej Apostolskiej Mości będą wydane i z dniem 18. sierpnia 1908. w obrót puszczone jubileuszowe karty korespondencyjne. Nakład jubileuszowych kart korespondencyjnych nastąpi w dwóch rodzajach, z których jeden przeznaczony jest do powszechnego obrotu, podczas gdy drugi wydawany będzie tylko w obrębie praskiej wystawy jubileuszowej (okręg praskiej Izby handlowej i przemysłowej).

Jedna strona karty przedstawia w miedziodruku w kolorze ciemnobrunatnym portret Jego cesarskiej i królewskiej Apostolskiej Mości z roku 1908. Po prawej i lewej stronie portretu umieszczone są widoki wiedeńskiego zamku cesarskiego i zamku w Schönbrunnie, względnie na kartach przeznaczonych dla praskiej wystawy jubileuszowej, widoki zamku Karlstein i Hradczynu w Pradze. Cztery rogi ozdobione są ornamentami wykazującymi motywy herbu austriackiego. W sześciokątnych winietach na dole są po obu stronach umieszczone cyfry lat 1848. i 1908., u górnego brzegu w podobnych winietach gałązki wawrzynowe

i dębowe. U podstawy mieści się w jednym wierszu napis: „FRANCISCUS JOSEPHUS I. D. G. IMP. AUSTR. REX BOH. GAL. ILL. ETC. ET AP. REX HUNG.“

Do wydrukowanej po drugiej stronie karty marki 5cio-halerzowej użyto obrazu marki 30to-halerzowej obecnej misyi marek listowych z portretem Jego cesarskiej i królewskiej Apostolskiej Mości z r. 1848. Na kartach przeznaczonych do powszechnego obrotu znajduje się znaczek wartościowy u prawego górnego rogu, na lewo od niego napis: „Jubiläums-Korrespondenzkarte“; językowe wyposażenie tych kart odpowiada wyposażeniu zwykłych kart korespondencyjnych. Inne karty mają znaczek wartościowy w środku górnego brzegu a na prawo i na lewo od niego napis: „Praska wystawa jubileuszowa 1908, Karta korespondencyjna“ w języku czeskim i niemieckim. Druk na tej stronie wykonany jest sposobem druku książkowego i to w zielonej barwie.

Projekt kart wykonał profesor Koloman Moser, rysunek portretu i widoków miedziorytnik Ferdynand Schirnböck. Za podstawę do portretu Jego cesarskiej i królewskiej Apostolskiej Mości z roku 1908. posłużyło zdjęcie fotograficzne, dokonane pod kierunkiem profesora Wiliama Ungera przez nadworną i państwową drukarnię.

Wydawanie jubileuszowych kart korespondencyjnych ustanie z dniem 31. grudnia 1908.

Cena sprzedażna kart wynosi 15 halerzy za sztukę.

Wymiana takich kart niema miejsca.

Fiedler wlr.

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Część LXXV. — Wydana i rozesłana dnia 14. sierpnia 1908.

Treść: (Nr 161 i 162). 161. Obwieszczenie, dotyczące nadania koncesyi na małą normalnotorową kolej parową od stacyi Windisch-Feistritz c. k. uprz. Towarzystwa kolei południowej do miasta Windisch-Feistritz. — 162. Ustawa o odpowiedzialności za szkody spowodowane z powodu ruchu samochodów.

161.

Obwieszczenie Ministerstwa kolei żelaznych z dnia 23. lipca 1908.,

dotyczące nadania koncesyi na małą normalnotorową kolej parową od stacyi Windisch-Feistritz c. k. uprz. Towarzystwa kolei południowej do miasta Windisch-Feistritz.

Na zasadzie i w myśl postanowień ustaw z dnia 31. grudnia 1894., Dz. u. p. Nr. 2 z r. 1895, i z dnia 24. grudnia 1905., Dz. u. p. Nr. 216., nadało c. k. Ministerstwo kolei żelaznych w porozumieniu z interesowanymi c. k. Ministerstwami, tudzież z c. i k. Ministerstwem wojny styryjskiemu wydziałowi krajowemu w Gracu koncesyę na wybudowanie i utrzymywanie w ruchu małej normalnotorowej kolei parowej od stacyi Windisch-Feistritz linii Wiedeń—Tryest c. k. uprz. Towarzystwa kolei południowej do miasta Windisch-Feistritz, a to pod warunkami i zastrzeżeniami poniżej wymienionymi.

§ 1.

Względem koncesyonowanej kolei korzysta koncesyonaryusz z dobrodziejstw finansowych, wyszczególnionych w artykule V. ustawy z dnia 31. grudnia 1894., Dz. u. p. Nr. 2. z r. 1895.

Okres uwolnień od podatków, przewidzianych w artykule V., lit. d) powyższej ustawy, ustanawia się na lat 15, licząc od dnia dzisiejszego.

§ 2.

Koncesyonaryusz obowiązany jest ukończyć budowę wspomnianej na wstępie kolei najpóźniej w przeciągu jednego roku, licząc od dnia dzisiejszego, gotową zaś kolej oddać na użytek publiczny i utrzymywać ją przez cały okres koncesyjny w nieprzerwanym ruchu.

Jako rękojmię dotrzymania powyższego terminu budowy jakoteż wykonania i urządzenia kolei zgodnie z warunkami koncesyi, ma koncesyonaryusz złożyć na żądanie rządu odpowiednią kaucyę w papierach wartościowych, nadających się do lokacyi pieniędzy sierocych.

W razie niedotrzymania powyższego zobowiązania, kaucya ta uznana być może za przepadłą.

§ 3.

Do wybudowania kolei koncesyonowanej nadaje się koncesyonaryuszowi prawo wyłączenia podług przepisów ustawowych w tej mierze obowiązujących.

Takie samo prawo przyznane będzie koncesyonaryuszowi także co do tych ewentualnie wybudować się mających kolei podjazdowych, których budowę rząd ze względu na dobro publiczne uznałby za pożyteczną.

§ 4.

O ileby kolej koncesyonowana poprowadzona być miała przez drogi publiczne, koncesyonaryusz winien postarać się o pozwolenie na to u osób, które są obowiązane do utrzymywania tych dróg, względnie u tych władz i organów, które według obowiązujących ustaw są powołane do udzielania pozwolenia na używanie drogi.

§ 5.

Pod względem budowy kolei koncesyonowanej i ruchu na niej powinien koncesyonaryusz stosować się do osnowy tego dokumentu koncesyjnego, do technicznych warunków koncesyjnych, które Ministerstwo kolei żelaznych ustanowi, jakoteż do istniejących w tej mierze ustaw i rozporządzeń, mianowicie do ustawy o koncesjach na koleje żelazne z dnia 14. września 1854., Dz. u. p. Nr. 238., i do regulaminu ruchu na kolejach żelaznych z dnia 16. listopada 1851., Dz. u. p. Nr. 1. z r. 1852., o ile one w myśl postanowień rozdziału *B* ustawy z dnia 31. grudnia 1894., Dz. u. p. Nr. 2. z r. 1895., mają zastosowanie do kolei małych, dalej do ustaw i rozporządzeń, któreby w przyszłości zostały wydane, wreszcie do zarządzeń Ministerstwa kolei żelaznych i innych władz powołanych.

§ 6.

Cyfra kapitału zakładowego tak rzeczywistego, jak i imiennego podlega zatwierdzeniu rządu.

W tym względzie przyjmuje się za zasadę, że oprócz kosztów na sporządzenie projektu, budowę i urządzenie kolei, łącznie z kosztami zaopatrzenia się w park kolejowy, wreszcie kosztów na wyposażenie przez rząd oznaczyć się mającego funduszu rezerwowego — rzeczywiście wyłożonych i należycie wykazanych, z doliczeniem odsetek interkalarnych rzeczywiście zapłaconych w okresie budowy i straty na kursie, gdyby ją istotnie poniesiono przy gromadzeniu kapitału — żadnych wydatków dalszych jakiegobądź rodzaju liczyć nie wolno.

Gdyby po ukończeniu kolei jeszcze jakie nowe budowle wystawione lub urządzenia ruchu pomnożone być miały, mogą być koszta przez to poniesione doliczone do kapitału zakładowego, jeżeli rząd zezwolił na wzniesienie projektowanych nowych budowli lub na pomnożenie urządzeń ruchu a koszta należycie będą wykazane.

Cały kapitał zakładowy umorzony być ma w okresie koncesyjnym według planu amortyzacji, przez rząd zatwierdzonego.

§ 7.

Koncesyonaryusz obowiązany jest przyznawać na kolei koncesyonowanej wolną jazdę podoficerom i ordynansom, którzy w danej chwili są w służbie.

Szczegółowe warunki w tym względzie ułożone należy z właściwymi władzami wojskowemi.

Koncesyonaryusz obowiązany jest przy obsadzeniu posad mieć wzgląd na wysłużonych podoficerów armii, marynarki wojennej i obrony krajowej w myśl ustawy z dnia 19. kwietnia 1872., Dz. u. p. Nr. 60.

§ 8.

Urzednicy państwowi, funkcyonaryusze i słuźy jadący koleją z polecenia władz, sprawujących nadzór nad zarządem i ruchem kolei żelaznych lub dla strzeżenia interesów państwa z tytułu koncesyi lub w sprawach skarbowych, przewożeni być muszą z pakunkami podróżnymi bezpłatnie, o ile wykażą się certyfikatami urzędowymi, jakie im c. k. Ministerstwo kolei żelaznych dla legitymacyi wystawić będzie.

§ 9.

Koncesyonaryusz obowiązany jest przewozić pocztę, tudzież funkcyonaryuszy zarządu poczt i telegrafów wszystkimi pociągami programowymi.

Za te, jak i za inne świadczenia na rzecz poczty, może koncesyonaryusz żądać stosownego wynagrodzenia, które będzie oznaczone drogą umowy.

Korespondencye, tyżące się zarządu tej kolei małej, a wymieniane między dyrekcją lub kierownictwem przedsiębiorstwa kolei a jej podwładnymi funkcyonaryuszami lub przez tych ostatnich między sobą, mogą być przewożone przez służbę kolejową przedsiębiorstwa.

§ 10.

Koncesyonaryusz obowiązany jest dostarczać Ministerstwu kolei żelaznych na jego żądanie w należytych czasie wykazów statystycznych, potrzebnych do zestawienia rocznej statystyki kolejowej.

§ 11.

Trwanie koncesyi wraz z ochroną przeciw zakładaniu nowych kolei w myśl § 9., lit. *b*) ustawy o koncesjach na koleje żelazne, oznacza się na lat dziewięćdziesiąt (90), licząc od dnia dzisiejszego a gaśnie ona po upływie tego czasu.

Rząd może także przed upływem rzeczonoego czasu uznać koncesję za zgasałą, gdyby określonych

w § 2 zobowiązań co do rozpoczęcia i skończenia budowy, tudzież otwarcia ruchu nie dopełniono — o ile ewentualne przekroczenie terminu nie dałoby się usprawiedliwić w myśl § 11., lit. b) ustawy o koncesjach na koleje żelazne.

§ 12.

Prawo kaduka na rzecz państwa, unormowane w § 8. ustawy o koncesjach na koleje żelazne z dnia 14. września 1854., Dz. u. p. Nr. 238., nie ma zastosowania do koncesjonowanej kolei.

§ 13.

Bez wyraźnego zezwolenia rządu nie ma koncesjonaryusz prawa oddawać utrzymywania ruchu na koncesjonowanej kolei osobom trzecim.

§ 14.

Rząd ma prawo przekonywać się, czy budowa kolei i jej urządzenia ruchu są we wszystkich częściach odpowiednio celowi i sumiennie wykonane, tudzież zarządzić, aby wadom w tym względzie zapobieżono, względnie je usunięto.

§ 15.

Rząd zastrzega sobie prawo tej treści, że gdyby pomimo poprzedniego ostrzeżenia dopuszczono się ponownie naruszenia lub zaniedbania jednego z obowiązków, przepisanych w koncesyi, w warunkach koncesyjnych lub ustawach, będzie temu zapobiegał środkami, odpowiadającymi ustawom, a według okoliczności uzna koncesję jeszcze przed upływem jej okresu za zgastą.

Derschatta wlr.

162.

Ustawa z dnia 9. sierpnia 1908.

o odpowiedzialności za szkody spowodowane z powodu ruchu samochodów.

Za zgodą obu Izb Rady państwa postanawiam co następuje:

§ 1.

Jeżeli wskutek ruchu pojazdu drogowego (samochodu), poruszanego siłą elementarną nie na szynach po publicznych ulicach i drogach, nastąpiło

uszkodzenie lub zabicie pewnej osoby, albo jeżeli wskutek tego wynikła szkoda w rzeczach, natenczas kierownik i właściciel względnie każdy z współwłaścicieli odpowiadają za zwrot wyrządzonej szkody, a to w razie uszkodzenia rzeczy za odszkodowanie cielesnego według §§ 1323. p. k. u. c., w razie uszkodzenia cielesnego według §§ 1325. i 1326. p. k. u. c., a w razie zabicia według § 1327. p. k. u. c.

Od odpowiedzialności w charakterze kierowników uwolnione są osoby wojskowe, jeżeli kierowały samochodem w wykonywaniu swej służby.

Jeżeli w chwili, gdy zaszedł wypadek powodujący uszkodzenie, samochód oddany był komuś do użytku na własny rachunek i odpowiedzialność (przedsiębiorca ruchu), natenczas odpowiada tenże w miejsce właściciela.

Jeżeli w chwili, gdy zaszedł wypadek powodujący uszkodzenie, samochód usunięty był wskutek bezprawnego działania z pod rozporządzenia właściciela lub przedsiębiorcy ruchu, natenczas w miejsce właściciela lub przedsiębiorcy odpowiada ten, kto rozporządza samochodem.

Kto na zasadzie jednego z powyższych postanowień uchyla się od odpowiedzialności, winien udowodnić fakta uzasadniające jego uwolnienie.

Kilka osób obowiązanych do wynagrodzenia odpowiada do niepodzielnej ręki.

§ 2.

Osoba odpowiadająca za szkodę w myśl § 1. wówczas tylko będzie uwolniona od obowiązku dania wynagrodzenia, jeżeli udowodni, że wypadek, który zrzucił szkodę, spowodowany został zawinieniem osoby trzeciej lub samego poszkodowanego, albo że nie można go było uniknąć mimo zachowania przepisanych i naturą rzeczy wskazanych ostrożności przy kierowaniu i obchodzeniu się z samochodem i że wypadek ten nie da się także odnieść do stanu samochodu lub też do właściwości, niedopisania lub wad w jego funkcyonowaniu.

Odnosi się to zwłaszcza do tego także wypadku, jeżeli szkoda wynikła wskutek spłoszenia się zwierząt albo jeżeli ona polega na uszkodzeniu zwierząt, chodzących po drodze publicznej bez dozoru.

Odwolywanie się na zawinienie osoby trzeciej jest wykluczone, jeżeli obowiązany do odpowiedzialności posługiwał się osobą tą przy ruchu samochodu.

Jeżeli jednak szkoda lub jej rozmiar pochodzi jedynie częściowo z winy uszkodzonego lub osoby trzeciej, natenczas należy przyznać pewną część roszczeń określonych w § 1., uwzględniając wszystkie zachodzące okoliczności.

§ 3.

Postanowienia §§ 1. i 2. niniejszej ustawy nie mają zastosowania do wzajemnych roszczeń do

odszkodowania, podniesionych z tytułu uszkodzenia osób odpowiedzialnych lub rzeczy do nich należących, jeżeli roszczenia te wynikły z tego samego zdarzenia powodującego uszkodzenie.

Przytem jest obojętne, czy zdarzenie to powstało z ruchu pojedynczego samochodu, czy też wskutek wzajemnej kolizji ruchu samochodów albo kolizji z ruchem przedsiębiorstw, podlegających obowiązkowi odpowiedzialności w myśl ustawy z dnia 5. marca 1869., Dz. u. p. Nr. 27., lub z dnia 12. lipca 1902., Dz. u. p. Nr. 147.

Roszczenia do wynagrodzenia ocenia się we wszystkich tych wypadkach według powszechnego prawa cywilnego.

Osoby trzecie ponoszące szkodę wskutek zdarzeń, które wynikły przy kolizji ruchu kilku przedsiębiorstw odpowiedzialnych, mogą wystąpić z roszczeniami do wynagrodzenia przeciw każdej z osób odpowiedzialnych na podstawie tej ustawy, która rozstrzyga o odpowiedzialności pozwanego stosownie do rodzaju jego przedsiębiorstwa. O ile przeciw kilku osobom to same roszczenie do wynagrodzenia jest uzasadnione, odpowiadają one do niepodzielnej ręki.

§ 4.

Postanowienia §§ 1. i 2. niniejszej ustawy nie mają zastosowania do roszczeń z tytułu wynagrodzenia uszkodzeń, jakim uległy osoby lub rzeczy, przewożone samochodem, wyjąwszy, jeżeli używano samochodu za zapłatą lub przy wykonywanym w sposób zarobkowy przewozie osób albo rzeczy, lub też w służbie albo na polecenie jednej z osób odpowiedzialnych.

Jeżeli osoba wojskowa, pełniąc służbę swoją, dozna uszkodzeń wskutek ruchu samochodu używanego w służbie zarządu wojennego, natenczas należy roszczenia z tytułu wynagrodzenia, służące uszkodzonemu lub członkom jego rodziny przeciw skarbowi państwa oceniać wyłącznie według przepisów o zaopatrzeniu wojskowym.

§ 5.

Postanowienia §§ 1., 2. i 3., ustęp ostatni ustawy niniejszej nie odnoszą się do samochodów, które według umieszczonego na nich urzędowego poświadczenia są tak urządzone lub zaopatrzone takimi przyrządami, iż przy obciążeniu niezbędnem dla ruchu i kierowania nie mogą przekroczyć na dobrej i równej drodze maksymalnej chyżości 25 kilometrów na godzinę.

Istnienie tych wymogów winien wykazać ten, kto na ich podstawie uchyła się od obowiązku wynagrodzenia.

Roszczenia do wynagrodzenia szkód wynikłych wskutek ruchu takich samochodów ocenia się według powszechnego prawa cywilnego.

§ 6.

Prawo do żądania wynagrodzenia na zasadzie §§ 1., 2. i 3., ustęp ostatni niniejszej ustawy przedawnia się:

a) w sześciu miesiącach od dnia, w którym uszkodzowany dowiedział się o szkodzie i o osobie obowiązanego do wynagrodzenia;

b) zaś bez względu na wiadomość w trzech latach od dnia wypadku, powodującego szkodę.

Prawo do wynagrodzenia szkody gaśnie także przed upływem czasu przedawnienia, jeżeli uprawniony do żądania wynagrodzenia zaniedbał z winy swojej, zawiadomić o wypadku obowiązanego do zwrotu w ciągu czterech tygodni po dniu, w którym dowiedział się o jego osobie, chyba gdyby zdołał udowodnić, iż obowiązanego do zwrotu dowiedział się o wypadku inną drogą w ciągu tego terminu czterotygodniowego.

§ 7.

Postanowienia ustawy niniejszej nie uchylają dalej idącej odpowiedzialności, wynikającej z powszechnej księgi ustaw cywilnych lub z innych ustaw.

§ 8.

Także w tych wypadkach, w których roszczenia do wynagrodzenia szkody zrzędzonej ruchem samochodu mają być oceniane według prawa cywilnego, odpowiada właściciel samochodu lub ten, kto w myśl § 1. wstępuje w jego miejsce, za zwinienie osób, któremi posługuje się przy ruchu, o ile rozchodzi się o służbę tych osób przy ruchu samochodu.

Kilku współwłaścicieli lub kilka osób, wstępujących w miejsce właściciela, odpowiada solidarnie.

§ 9.

Skargi o wynagrodzenie szkody, zrzędzonej ruchem samochodu, wnosić można także w rzeczowo właściwym sądzie, w którego okręgu zdarzył się wypadek, powodujący uszkodzenie.

§ 10.

Osoba uszkodzona wskutek ruchu samochodu ma co do swej wierzytelności o wynagrodzenie szkody, ustawowe prawo zastawu z pierwszeństwem przed dawniej uzasadnionymi prawami zastawu na wierzytelność, jaka przysługuje osobie odpowiedzialnej jako ubezpieczonej przeciw ubezpieczającemu z tytułu ubezpieczenia odpowiedzialności.

§ 11.

Osoby używane przy ruchu samochodów na podstawie służby kontraktowej, ubezpieczone są o ile nie stosują się do nich już ustawy z dnia

28. grudnia 1887., Dz. u. p. Nr. 1. z roku 1888., i z dnia 20. lipca 1894., Dz. u. p. Nr. 168., według postanowień pierwszej z tych ustaw.

Osoby zostające w stosunku służbowym, co do których zachodzą wymogi § 4. ustawy z dnia 28. grudnia 1887., Dz. u. p. Nr. 1. z roku 1888., nie podlegają obowiązkowi ubezpieczenia.

Za wypadki w przedsiębiorstwie w myśl ustawy o ubezpieczeniu od wypadków nie uważa się tych wypadków, które zdały się przy wyścigach lub przy przygotowaniach do wyścigów (trening).

Ze względu na ubezpieczenie uważa się zawsze właściciela samochodu za przedsiębiorcę przemysłu, podlegającego obowiązkowi ubezpieczenia.

Termin, w ciągu którego istniejące już przedsiębiorstwa samochodowe, które niniejszem wchodzi świeżo w obowiązek ubezpieczenia, mają wnieść zgłoszenie w myśl § 18. ustawy o ubezpieczeniu od wypadków, oraz czas, w którym ubezpieczenie rozpocznie co do nich obowiązywać, oznaczony będzie rozporządzeniem Ministerstwa spraw wewnętrznych.

Zakład ubezpieczenia od wypadków ma przejąć prywatne umowy ubezpieczenia, o których mowa w § 61., ustęp 2., ustawy o ubezpieczeniu od wypadków, stosownie do § 61., ustęp 2. i 3., tej ustawy, jeżeli zawarto je przed dniem 1. grudnia 1907.

§ 12.

Pod względem ubezpieczenia odpowiedzialności za szkody powstałe wskutek ruchu samochodów można postanowić drogą rozporządzenia:

1. iż sam ubezpieczony ponosić ma pewną w stosunku do całości oznaczoną część szkody,

a w każdym razie szkody poniżej pewnej kwoty bez prawa żądania zwrotu od ubezpieczającego;

2. że ubezpieczający nie ponosi odpowiedzialności, jeżeli w ciągu pewnego terminu ani nie zawiadomiono go o szkodzie, ani też nie wniesiono z tego powodu skargi lub doniesienia do sądu, prokuratury państwa, do władz policyjnych, gminnych lub politycznych albo do żandarmerji, i jeżeli również żadna z tych władz i żaden z tych organów nie wdrożyły z powodu tej szkody dochodzeń z urzędu.

§ 13.

Układy, wskutek których przepisy ustawy niniejszej miałyby z góry doznać wykluczenia lub ograniczenia na niekorzyść poszkodowanego, są nieważne.

§ 14.

Ustawa niniejsza nabywa mocy obowiązującej z początkiem trzeciego miesiąca kalendarzowego po jej ogłoszeniu.

Nie ma ona zastosowania do szkód z wypadków, które zaszły wcześniej.

§ 15.

Wykonanie tej ustawy poruczam Memu Ministrowi spraw wewnętrznych i Memu Ministrowi sprawiedliwości.

Bad Ischl, dnia 9. sierpnia 1908.

Franciszek Józef wkr.

Beck wkr.

Klein wkr.

Bienert wkr.

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Część LXXVI. — Wydana i rozesłana dnia 18. sierpnia 1908.

Treść: № 163. Rozporządzenie, dotyczące obrotu celluloidu, towarów celluloidowych i odpadków celluloidu.

163.

Rozporządzenie Ministerstw handlu, spraw wewnętrznych, skarbu, kolei żelaznych, robót publicznych i obrony krajowej w porozumieniu z wspólnem Ministerstwem wojny z dnia 15. lipca 1908.,

dotyczące obrotu celluloidu, towarów celluloidowych i odpadków celluloidu.

I. Postanowienia ogólne.

§ 1.

Za celluloid po myśli niniejszego rozporządzenia uważać należy materiały palne, składające się z nitrowanej cellulozy lub też z podobnych pod względem chemicznym materiałów, tudzież z kamfory lub innych środków wypełniających, z dodatkiem lub bez dodatku środków farbiarskich.

Pod celluloidem rozumieć przeto należy także takie materiały, które są przedmiotem handlu pod nazwą „rogu komórkowatego“ (Zellhorn), „xylonitów“, „matière plastique“ itp.

§ 2.

Zakłady przemysłowe, w których celluloid się przerabia lub też leży na składzie, podlegają zatwierdzeniu władzy przemysłowej stosownie do III. rozdziału ordynacyi przemysłowej, i to nawet

i w tym razie, gdyby przerabianie lub utrzymywanie na składzie miało mieć miejsce w lokalach przez władzę przemysłową dla innych celów już zatwierdzonych.

Wyjątek od tego stanowią tylko takie zakłady przemysłowe, w których celluloid obrabia się nie przez rozgrzanie, o ile przerobiona w ciągu dnia ilość celluloidu nie przekracza jednego kilograma, następnie takie składy, w których równocześnie nie więcej niż pięć kilogramów celluloidu się przechowuje.

Zakłady przemysłowe, w których się celluloid przerabia lub też używa bez istotnej zmiany kształtu (nizanie pereł celluloidowych, wstawianie kamieni do grzebieni tudzież szkieł okularowych do opraw celluloidowych, przyśrubowywanie rączek od parasoli i lasek, pociąganie farbą przedmiotów celluloidowych itp.), jeżeli ilość celluloidu w ciągu dnia jednego przerobiona lub też użyta wynosi więcej niż pięć kilogramów, podlegają zatwierdzeniu ze strony władzy przemysłowej.

Co do lokali sprzedaży obowiązują postanowienia § 60.

§ 3.

Dla tych zakładów, w których w przeciągu jednego dnia przerabia się więcej, niż 100 kilogramów celluloidu lub też na składzie spoczywa w stanie suchym więcej, niż 500 kilogramów, względnie więcej, niż 1000 kilogramów pod wodą, można wydawać pozwolenie tylko na zasadzie postępowania, przepisanego w §§ 27. do 31. ordynacyi przemysłowej.

Do wszystkich innych zakładów należy stosować postępowanie przepisane w § 26. ordynacyi przemysłowej.

§ 4.

Pozwolenia na założenie przedsiębiorstwa celuloidowego w bezpośrednim sąsiedztwie zatwierdzonych już takichże przedsiębiorstw albo też w budynku, w którym już tego rodzaju zatwierdzone przedsiębiorstwo jest umieszczone, odmówić można w takim razie, jeżeli ilość celuloиду, mająca być w przeciągu jednego dnia we wszystkich w bezpośrednim sąsiedztwie znajdujących się przedsiębiorstwach przerobiona, razem wzięwszy, 100 kilogramów nie przekracza i jeżeli miejscowe stosunki większego względu na publiczne bezpieczeństwo wymagają.

§ 5.

Prośba o zatwierdzenie zakładu ma zawierać:

1. Plan sytuacyjny zakładu i jego otoczenia o najmniejszym wymiarze podziałki 1 : 2880, w którym uwidocznici należy cały zakład, budynki w sąsiedztwie się znajdujące, kościoły, szkoły, szpitale, jakoteż inne zakłady publiczne a zwłaszcza zatwierdzone już przedsiębiorstwa celuloidowe w obwodzie 100 metrów;

2. podług przepisów ustawy budowniczej wygotowany, zupełnie wykotowany plan budowy lub przynajmniej według podziałki wykonany szkic planu przedsiębiorstwa (składu) z oznaczeniem położenia i celu, na jaki poszczególne ubikacje mają być użyte i wyjść z ubikacji tych bezpośrednio lub pośrednio na wolne powietrze prowadzących, jak niemiżej schodów i korytarzy;

3. Opis przedsiębiorstwa (składu) z podaniem rodzaju wykończenia ścian, podłóg i konstrukcji sufitów, jakoteż osobnych urządzeń ratunkowych u okien, następnie rodzaju oświetlenia, ogrzewania i wentylacji, przyrządów do gaszenia, a wkońcu położenia znajdujących się jeszcze ewentualnie w tym samym budynku wszystkich innych lokali i celu ich użycia, tudzież stanu najbliższego otoczenia;

4. krótki opis urządzeń ruchu przedsiębiorstwa i sposobu odbywania się pracy z datami tyczącymi się rodzaju materiału surowego, dalej największych pod względem wagi ilości, mających się w przeciągu jednego dnia przerobić lub też równocześnie na skład deponować, jak i z datami tyczącymi się przypuszczalnego rocznego spożycia, względnie obrotu celuloidu, następnie szczegółów, odnoszących się do rodzaju i przybliżonej ilości wszystkich innych w ruchu przedsiębiorstwa używanych materiałów;

5. szczegóły co do sposobu, w jaki mają być usuwane lub zużywane odpadki celuloidu, zwłaszcza delikatne wióry i pył z niego, jak i wszystkie inne, ewentualnie odpadające resztki, i

6. liczbę robotników, którzy przypuszczalnie w przedsiębiorstwie mają być zajęci.

Załączniki pod liczbą 1, 2 i 3 podane mają być w trzech wygotowaniach dostarczone.

§ 6.

Przy zatwierdzaniu zakładów, w których się celuloid przerabia lub też leży na składzie, winna władza przemysłowa uwzględniać wszystkie w rachubę wchodzące publiczne interesa i wydać dla ochrony życia i zdrowia robotników odpowiednie zarządzenia, przyczem stosować należy postanowienia rozporządzenia ministeryalnego z dnia 23. listopada 1905., Dz. u. p. Nr. 176., jak i osobne techniczne postanowienia, zawarte w II. rozdziale tego rozporządzenia.

§ 7.

Pozwolenie na używanie zakładu do przerabiania lub na skład celuloidu należy nadto w każdym poszczególnym przypadku uczynić zawisłym od dalszego warunku, że posiadacz przedsiębiorstwa poddać się ma wszelkim zarządzeniom, jakieby władza zarządzająca monopolem prochowym kiedykolwiek z tytułu własności celuloidu, jako przedmiotu monopolu, miała wydać.

§ 8.

Handel odpadkami celuloidowymi, prowadzony w sposób zarobkowy, czyni się na zasadzie postanowienia § 24., ustępu 1. ordynacyi przemysłowej zawisłym od koncesyi.

Osoby, starające się o taką koncesyę, winny dopełnić warunków, przepisanych dla osiągnięcia każdego koncesyonowanego przemysłu (§§ 22. i 23. ordynacyi przemysłowej).

Przy nadawaniu tej koncesyi należy mieć wzgląd na stosunki miejscowe. W miejscowościach, w których znajdują się osobne rządowe władze policyjne, ma Władza przemysłowa przed nadaniem koncesyi porozumieć się z niemi.

§ 9.

Przy prowadzonym w sposób zarobkowy handlu odpadkami celuloidowymi (§ 8.), wydawać można zezwolenie dla lokali przedsiębiorstwa, przeznaczonych do przechowywania odpadków, tylko na zasadzie postępowania, przepisanego w §§ 27. do 31. ordynacyi przemysłowej.

§ 10.

W lokalach przedsiębiorstwa, nie podlegających ordynacyi przemysłowej można przerabiać i utrzymywać na składzie celuloid, z wyjątkami przewidzianymi w § 2., ustępie 2. i 3., tylko po otrzymaniu na to zezwolenia ze strony Władzy politycznej.

II. Szczegółowe postanowienia techniczne.

A. Pracownie.

Rodzaj budowy i położenie.

§ 11.

Pracownie muszą być tak urządzone, by na każdą w tychże zatrudnioną osobę wypadało przynajmniej 10 m³ przestrzeni powietrznej a co najmniej 3 m² powierzchni podłogi.

W przedsiębiorstwach, w których celluloid przerabia się przez ogrzanie lub wśród tworzenia się znacznych ilości pyłu i delikatnych wiórów (jak na przykład przy toczeniu, t. zw. frezowaniu, wierceniu, pilowaniu, obrabianiu pilnikiem itp.), albo też stosuje się rodzaj pracy, połączony z nadzwyczajnym niebezpieczeństwem ognia, winna przestrzeń powietrzna, na jedną osobę przypadająca, wynosić co najmniej 15 m³.

W każdej pracowni należy dozwoloną stosownie do tego liczbę robotników wyraźnie w formie plakatu uwidocznnić.

§ 12.

Pracownie muszą posiadać ogniotrwałe, odpowiednio silne ściany otaczające i ogniotrwały sufit. Jeżeli ubikacje takie znajdują się pod mieszkaniami lub innymi ubikacjami, w których ludzie przebywają (warstata, lokale handlowe itp.), w takim razie muszą być sklepione w sposób ogniotrwały.

§ 13.

Ściany muszą być gładko tynkowane i nie mają mieć żadnych wypukłości; kanty, jeżeli są jakie, lub kąty wpadające należy zaokrąglić. W pracowniach, w których powstają znaczne ilości pyłu celluloidowego, powlec należy ściany do wysokości co najmniej 2 metrów ponad podłogą nadającym się do zmywania pokostem mineralnym.

Zdobienie ścian materyami zapalnymi, jakoteż zawieszanie takich materyi na ścianach jest niedozwolone. Zasłony mają być sporządzone z materyałów od płomieni niezapalających się.

§ 14.

Podłogi mają być gładkie i bez szpar, mają się łatwo dawać zmywać i mają być przez czas pracy przez częste pokrapianie w stanie wilgotnym utrzymywane. Gdyby na stałych miejscach pracy potrzebne było osobne wystanie podłogi, nie wolno na ten cel żadną miarą używać materyałów palnych.

§ 15.

Przedsiębiorstwa, w których w ciągu dnia jednego przerabia się więcej niż 20 kilogramów celluloidu, nie mogą być pomieszczone pod mie-

szkaniami lub lokalami służącymi na przebywanie w nich ludzi (warstata, lokale handlowe itp.), o ile te ostatnie nie należą do tego samego przedsiębiorstwa lub też o ile nie rozchodzi się o budynki wyłącznie na pomieszczenie warstatów przeznaczone (domy warstatowe).

Dla ochrony osób przebywających ponad pracowniami celluloidu muszą być zarządzone potrzebne środki zabezpieczające.

Przedsiębiorstwa, w których w przeciągu dnia jednego przerabia się więcej niż 100 kilogramów celluloidu, muszą być nadto od budynków, znajdujących się w bezpośrednim sąsiedztwie lub w odległości mniejszej niż 20 metrów, oddzielone co najmniej 60 centymetrów grubymi murami bez otworów a na stronach opatrzonych drzwiami i oknami dzielić je ma od dróg publicznych i budynków odległość co najmniej 20-metrowa. Takie przedsiębiorstwa należy o ile możności umieszczać tylko w budynkach parterowych.

§ 16.

Okna i podobne otwory pracowni, z których w przypadku pożaru mogą się wydobywać płomienie, nie powinny wychodzić na tego rodzaju przechody, korytarze, schody, przedsionki itp., które służą dla komunikacji w budynku, a w razie niebezpieczeństwa byłyby koniecznymi drogami ucieczki. Tak samo okna takie i otwory nie powinny wychodzić na wąskie ulice lub podwórka, jeżeliby przez wydostające się płomienie osoby lub przeciwległe budynki mogły być narażone na niebezpieczeństwo.

Gdyby umieszczanie takich okien lub otworów było nieuniknione, w takim razie muszą być zamknięte szkłem drucianem w żelaznych ramach, bez kitu.

Wyjścia i drogi komunikacyjne.

§ 17.

Drzwi wychodowe pracowni jak i ich odrzwia muszą być ogniotrwałe sporządzone lub też z wewnątrz blachą żelazną obite; mają się same zamykać, na zewnątrz otwierać i prowadzić bezpośrednio na wolne powietrze, względnie na schody, lub też na przechód wychodzący na świeże powietrze i to w ten sposób, by otwarte nie tamowały przechodu lub schodów.

Każda pracownia powinna mieć co najmniej jedno takie wyjście. Wyjątek dopuszczalny jest tylko w tym przypadku, jeżeli wyjście takie posiada w bezpośrednim sąsiedztwie się znajdująca ubikacja, w której żadnych manipulacji z celluloidem się nie przedsiębierze ani też łatwo palnych materyałów na składzie się nie przechowuje, a wolne przejście przez tę ubikację nawet w razie niebezpieczeństwa ognia jest dostatecznie zabezpieczone.

W tych przedsiębiorstwach, w których więcej niż 15 osób jest zatrudnionych przerabianiem celluloidu, muszą znajdować się drogi ucieczki na wolne powietrze przynajmniej w dwóch różnych kierunkach.

§ 18.

Dla każdego 20, a gdzie sposób postępowania przy pracy w szczególniejszy sposób zagraża niebezpieczeństwem ognia (§ 11., ustęp 2.), dla każdego 10 w jednej pracowni zatrudnionych osób, muszą znajdować się przynajmniej jedne zapomocą klamki zupełnie otwierające się drzwi wychodowe, o szerokości wolnej co najmniej 1·3 metra, o ileby, ze względu na nadzwyczaj niedogodne stosunki komunikacyjne, nie było wskazaniem postarać się o umieszczenie więcej takich drzwi.

Za otwory, służące do wyjścia, i to na każde dwie osoby, uważać można okna, które są tak urządzone, że we wszystkich przypadkach a zwłaszcza w przypadku niebezpieczeństwa ognia używać ich można jako dróg ratunkowych w sposób łatwy i pewny, a które dadzą się za pomocą klamki zupełnie na zewnątrz otwierać.

§ 19.

W każdej pracowni utrzymywać się musi do drzwi wychodowych wolne do przechodu przejścia główne o szerokości co najmniej 1·5 metra. Prowadzące do nich od poszczególnych miejsc pracy drogi komunikacyjne muszą być dostatecznie szerokie, a także w przypadku niebezpieczeństwa ognia w sposób łatwy i bezpieczny do użycia sposobne. Droga od miejsca pracy do wychodu nie ma być z reguły dłuższa, niż 10 metrów.

W pracowniach mogą być umieszczone tylko urządzenia przedsiębiorcze do ruchu niezbędnie potrzebne a ustawione w ten sposób, by nie tamowały ruchu w tych ubikacjach.

Tak wszystkie maszyny jak i wszelkie inne urządzenia ruchu, zwłaszcza zaś te, na których pył łatwo osiadać może, muszą być łatwo do czyszczenia przystępne.

Oświetlenie naturalne i sztuczne.

§ 20.

Wszystkie miejsca pracy muszą być w ciągu dnia dostatecznie światłem słonecznym oświetlone. W miejscach pracowni, które także w ciągu dnia ciągle sztucznie oświetlane być muszą, miejsc pracy wyznaczać nie wolno.

§ 21.

Do sztucznego oświetlenia należy tam, gdzie siła elektryczna jest do rozporządzenia, używać z reguły elektrycznych lamp żarowych, opatrzonych ze

wszystkich stron zamkniętymi, także i oprawy okrywającymi osłonami ochronnymi z grubego szkła.

Lampy łukowe muszą znajdować się w latarni z metalowym talerzem na popiół, w czasie ruchu nieruchomo przytwierdzonym, albo też w zamkniętej kuli; jeżeli tego rodzaju kule mają talerze na popiół; muszą być opatrzone drucianą siatką ochronną, przymocowaną do nasady kuli, a druty siatki tej nie mogą być od siebie więcej nad 70 milimetrów oddalone.

Ubezpieczenia elektryczne, także i wyłączenia i podobne przyrządy, w których się zgodnie z ruchem prąd ciągle przerywa, należy pokryć bezpiecznymi osłonami ochronnymi z materiału odosobniającego; w pracowniach, w których się wytwarzają znaczne ilości pyłu celluloidowego, nie wolno wogóle umieszczać ubezpieczeń elektrycznych.

Wszystkie przewody muszą być wykonane i założone zgodnie z „Przepisami bezpieczeństwa dla elektrycznych zakładów o prądzie silnym“ Towarzystwa elektro-technicznego w Wiedniu. Przewody bez osłony są niedopuszczalne. Przewody ruchome oprócz przepisanej izolacji i oplecenia muszą być nadto opatrzone osłoną ochronną z gumy, skóry lub t. p. materiałów.

§ 22.

Oświetlenie gazowe z płomieniami otwartymi jest niedopuszczalne. Płomienie muszą być co najmniej zamknięte w cylindrach przeciągowych z błyszczu lub szkła twardego, opatrzonych kapturkami ochronnymi i urządzeniami do zatrzymywania spadających gorących części. Celem uniknięcia zapalania się płomieni w czasie roboczym, należy o ile możliwości używać gazowego światła żarowego z płomieniami do zapalania (z przyrządem do skręcania).

Przyrządy służące do oświetlania muszą być połączone z mocno założonymi rurami gaz przewodzącymi; łączenie za pomocą węzłów gumowych jest niedopuszczalne.

§ 23.

Wyrabianie gazu świetlnego lub ogrzewalnego (acetylenu, gazu atmosferycznego lub t. p.) w samych pracowniach jest zakazane.

§ 24.

Gdyby oświetlenie elektryczne lub gazowe zaprowadzić się nie dawało, w takim razie używać można lamp naftowych pod warunkiem, że będą zaopatrzone metalowymi bańkami, kapturkami ochronnymi i przyrządami do zatrzymywania spadających części gorących, a przeciw wywróceniu odpowiednio zabezpieczone. Używanie łatwo zapalnego oleju skalnego, tudzież innych łatwo zapalnych płynów jest bezwarunkowo zakazane.

Świece używać wolno tylko w latarniach mocno stojących lub bezpiecznie zawieszonych, dobrze zamkniętych i opatrzonych osłoniętymi w nakrywce otworami.

§ 25.

Przyrządy do oświetlania wewnątrz pracowni należy rozmieszczać z reguły w ten sposób, by się znajdowały w odległości co najmniej 1 metra od celluloidu, towarów celluloidowych i odpadków celluloidowych. Przy tych światłach, które służą do bezpośredniego oświetlenia przedmiotu pracy w czasie jego obrabiania, można oddalenie to według potrzeby zmniejszyć.

Opalanie i wentylacja.

§ 26.

Do ogrzewania pracowni o ile możności używać należy sposobu opalania zapomocą pary lub ciepłej wody. Służące na ten cel rury doprowadzające muszą być izolowane, przyrządy do ogrzewania przeciw przypadkowemu zetknięciu się z materyałami łatwo palnymi odpowiednio chronione i w ten sposób zakładane, by jak najmniej pyłu się na nich osadzało, względnie, by go łatwo można było usunąć.

§ 27.

Elektryczne przyrządy do ogrzewania i regulatory, z wyjątkiem tych, które do fabrycznego ogrzewania celluloidu służą, ustawiać można tylko w niedopuszczających pyłu i ogniotrwałych szafkach ochronnych.

Co do używanych przytem zabezpieczeń, połączeń itp., jakoteż co do przewodów elektrycznych obowiązują analogicznie postanowienia § 21., ustępu 3. i 4.

§ 28.

Do ogrzewania pracowni używać można tylko takich pieców, które na zewnątrz się obsługują i przy których rozżarzenie się powierzchni ogrzewalnej lub też wydobywanie się otwartych płomieni do pracowni jest wykluczone.

§ 29.

Opalanie pracowni należy uregulować w ten sposób, by zdrowiu szkodliwe lub z niebezpieczeństwem ognia połączone przecieplanie tejże mogło być skutecznie powstrzymane.

Do powstrzymywania ciepła promieniującego mają być wszystkie piece odpowiednio wysokimi zastawami ochronnymi otoczone.

§ 30.

Wszystkie pracownie muszą się dawać dostatecznie przewietrzać; przede wszystkim postarać się należy, by łatwo zapalne gazy i pary, w razie po-

trzeby także wytwarzający się pył przy przerabianiu celluloidu odprowadzane były w sposób bezpieczny i niebezpieczeństwo wykluczający, ewentualnie za pomocą mechanicznych przyrządów wchłaniających.

Rury odprowadzające lub tego rodzaju węże nie powinny wychodzić do kominów lub takich szynów, które nie są dostatecznie od kanałów ogrzewalnych i kominów izolowane i muszą być w ten sposób sporządzone, by przez nie nie mogły dostać się do pracowni ani iskry ani też inne tlejące się części.

Mechaniczne wchłanianie pyłu celluloidowego odbywać się ma w ten sposób (dzielenie procesu wchłaniania podług poszczególnych maszyn lub też pracowni, spuszczenie pyłu do wody, wbudowanie przyrządów wstecznych uderzeń, wchłanianie pyłu za pomocą wilgotnego powietrza lub t. p.), by rury odprowadzające lub zbiorniki w przypadku pożaru nie przyczyniały się do rozszerzania się płomieni.

Urządzenia ruchu.

§ 31.

Ustawianie w pracowniach motorów parowych, wybuchowych, ogniowych itp. jest niedozwolone, a w bezpośrednio przytykających ubikacjach wolno je umieszczać tylko w takim razie, jeżeli od pracowni są oddzielone ogniotrwałymi ścianami bez drzwi i okien.

Dynamomachiny, elektromotory, transformatory i przekształczacze są w pracowniach dopuszczalne pod warunkiem, że będą zamknięte w nieprzepuszczających pyłu szafkach ochronnych. Do używanych przytem zabezpieczeń elektrycznych, połączeń itp., tudzież do przewodów elektrycznych stosować się ma analogicznie postanowienia § 21., ustępu 3. i 4.

Wysokiego napięcia w przedsiębiorstwach celluloidowych używać nie wolno.

§ 32.

Przy wszystkich transmisyach i urządzeniach maszynowych należy przez staranne smarowanie, utrzymywanie w czystości itp. zapobiegać niebezpieczeństwu przegrzania się panewek.

§ 33.

Przy wszystkich maszynach służących do obrabiania jakoteż maszynach pomocniczych należy te miejsca, w których wytwarza się pył celluloidowy lub iskry powstawać mogą, o ile to pogodzić się da z używaniem maszyny, opatrzyć płaszczami blaszanymi. Do powstrzymywania iskieł, pyłu, wiórów itp. umieszczać należy odpowiednie naczynia z wodą, przy świdrach, t. zw. frezach, piłach itp., nadto do zwilżania miejsca obrabianego, odpowiednie naczynie

kropelkowe z kurkiem, o ile na to obrobienie przedmiotu pozwala.

Narzędzia używane do obrabiania celluloidu muszą być zawsze w dobrym stanie utrzymywane; narzędzi złych lub silnie zniszczonych używać nie wolno.

Szlifowanie i ostrzenie narzędzi odbywać się ma zdala w odległości co najmniej dwóch metrów od celluloidu, towarów celluloidowych i odpadków celluloidu.

§ 34.

W czasie przerwy południowej jak i z końcem roboty po dokonaniu zebraniu odpadków celluloidowych mają być podłogi, maszyny, stoły, urządzenia do opalania, przyrządy do oświetlania itp. pozmiatane i mokro obtarte, a śmiecie z pracowni usunięte.

Przynajmniej raz w tygodniu i to poza godzinami pracy należy podłogi, ściany, mury wystające, maszyny, transmisje, urządzenia do opalania i wszystkie inne do ruchu przedsiębiorstwa należące urządzenia, na których osiadać może pył, gruntownie pościerać i wyczyścić, podczas której to roboty mają być wszystkie płomienie, ognie i wszelkie ciepło wytwarzające urządzenia w pracowni, z wyjątkiem ewentualnie koniecznego sztucznego oświetlenia usunięte.

§ 35.

Do przedsiębranego przy fabrykacji ogrzewania celluloidu używać należy w czasie ruchu o ile możliwości tylko pary lub ciepłej wody.

Elektryczne przyrządy do ogrzewania są dozwolone, muszą jednak być tego rodzaju, by celluloid nie mógł się stykać z częściami żarzącymi.

Używanie do bezpośredniego ogrzewania celluloidu płomieni otwartych i przedmiotów żarzących jest zakazane. Do pośredniego ogrzewania celluloidu używać należy przyrządów do ogrzewania, które za pomocą płaszczów z blachy, wązko oczkowatych siatek drucianych, krat lub t. p. tak są zamknięte, że zetknięcie się celluloidu z płomieniami lub częściami żarzącymi jest wykluczone.

§ 36.

Do wszelkich manipulacji z płomieniami i łatwo zapalnymi płynami, tudzież do przedsiębranego przy fabrykacji ogrzewania celluloidu, zarówno jak do innych z niebezpieczeństwem ognia potoczonych robót posługiwać się można tylko osobami zaufania godnymi i szczególnie wprawionymi.

§ 37.

We wszystkich pracowniach, w których odbywa się manipulacja z celluloidem, towarami celluloidowymi lub odpadkami celluloidowymi, zakazane jest

palenie tytoniu (cygar) jak i wszelka manipulacja z palnikami.

Zakaz ten jak i zakaz przystępu dla osób niepowołanych, jakoteż napomnienie robotników, by przy wszelkich manipulacjach z celluloidem z największą ostrożnością postępowali, należy przybić w sposób w oczy wpadający tak na wszystkich drzwiach wchodowych, jak i we wszelkich innych odpowiednich miejscach w samych ubikacjach. Także należy od czasu do czasu robotników odpowiednio pouczać o środkach ostrożności, jakich się przy przerabianiu celluloidu ma przestrzegać.

Zapasy materiału i odpadki.

§ 38.

W pracowniach znajdować się może na suchym składzie tylko taki zapas celluloidu, jaki dziennemu zapotrzebowaniu odpowiada; przy składzie pod wodą może zapas podwójną ilość wynosić.

W pracowniach, w których rodzaj ruchu szczególniejszej ostrożności wymaga, należy skład na sucho o ile możliwości ograniczyć.

§ 39.

W przypadku suchego składu przechowywać należy celluloid w schowkach dobrze się zamykających, z ogniotrwałego materiału sporządzonych, względnie blachą żelazną od rdzy zabezpieczoną okutych. Schowki te ustawiać się ma w pracowni w oddaleniu co najmniej dwóch metrów od każdego miejsca ogrzewania i to w ten sposób, by w przypadku pożaru o ile możliwości jak najmniej na przewidzianych drogach ratunku zawadzały.

§ 40.

Odpadki celluloidu przechowywać można w pracowniach przy suchym składzie w ilości co najwyżej pięciu kilogramów, gdy zaś skład znajduje się pod wodą, co najwyżej w ilości podwójnej i to osobno od innych zapasów celluloidu. W pracowniach, w których rodzaj ruchu szczególniejszej ostrożności wymaga, należy suchy skład odpadków celluloidowych o ile możliwości ograniczyć.

Zresztą pod względem przechowywania odpadków celluloidowych obowiązują analogicznie postanowienia § 39. Przechowywanie odpadków w workach jest niedozwolone.

Niszczyć odpadki celluloidowe przez spalanie wolno tylko co najwyżej w ilości jednego kilograma, i to tylko na wolnym powietrzu, przez osoby pewne, z zachowaniem jak największej ostrożności.

Wysypywanie odpadków do dołów, kanałów itp., jak i wyrzucanie ich ze śmieciem domowym jest zakazane.

Nie wolno robotnikom zabierać odpadków celluloidowych do swych mieszkań.

§ 41.

Odpadki celluloidowe, w czasie roboty powstające, należy, ile razy tego potrzeba, przynajmniej jednak co pół dnia, unikając przytem wzbijania kurzu, z poszczególnych miejsc pracy, stołów, maszyn, przyrządów wchłaniających itp. pozierać i do przeznaczonych na ten cel zbiorników złożyć. Zbiorników tych nie wolno trzymać otworem i należy je, jak często tego wymaga potrzeba, na każdy sposób jednak każdego dnia po ukończeniu roboty wypróżnić.

§ 42

Towary celluloidowe mogą znajdować się w pracowniach co najwięcej w ilości produkcji dziennej, a przechowane muszą być w ten sposób, by się z przyrządami, służącymi do oświetlania lub opalania stykać nie mogły i nie były wystawione na bezpośrednie działanie promieni słonecznych.

W pracowniach, w których stosuje się rodzaj pracy z szczególniejszem niebezpieczeństwem ognia połączony (§ 11., ustęp 2.), pakowanie gotowych towarów celluloidowych jest wzbronione.

§ 43.

Potrzebne do fabrykacji a łatwo zapalne płyny (spirytus, aceton, eter itp.) można trzymać w pracowniach tylko w zabezpieczonych przed eksplozyją naczyniach i tylko w takich ilościach, jakie dla wykonania dotyczących prac są bezwarunkowo potrzebne.

Wlewać i przelewać płyny takie można tylko ponad odpowiedniami, wysoką krawędzią i kurkiem spustowym zaopatrzonymi blaszanymi czarkami, wystrzegając się przytem wszelkiego niebezpieczeństwa zapalenia.

Parzenie celluloidu odbywać się ma z największą ostrożnością i to w ten sposób, by nie dopuścić do przelewania się cieczy i do zapalenia się jej lub też jej pary.

Środki gaszenia i sygnały alarmowe.

§ 44.

W każdej pracowni, o ile w niej niema do dyspozycji niezawodnych i każdej chwili do użytku gotowych hydrantów lub innych jakich przyrządów do gaszenia ognia (tusze, natryski itp.), musi być w pogotowiu na miejscu odpowiedniem łatwo dostępna, zawsze wodą napełniona kadź o objętości co najmniej 100 litrów albo pewna liczba kubłów, których pojemność razem wzięwszy wynosi 100 litrów, a tuż koło nich przynajmniej dwa wiadra pożarne i kilka ogniotrwałych płócien lub koców.

Oprócz tego w odległości ręką osiągalnej koło każdego miejsca pracy, gdzie się celluloid przerabia, jakoteż obok każdego zbiornika z zapasem celluloidu lub z jego odpadkami, znajdować się ma odpowie-

dnie wielki, wodą napełniony kubeł. Przy naczyniach z wodą, służących do zatrzymywania pyłu celluloidowego i innych drobnych odpadków celluloidowych starać się należy zawsze o odświeżanie w właściwym czasie wody.

Jeżeli w pracowniach znajdują się zapasy łatwo zapalnych cieczy, w takim razie należy w ich pobliżu mieć w pogotowiu odpowiednie środki do gaszenia pożaru (piasek, popiół itp.).

§ 45.

W przedsiębiorstwach celluloidowych o kilku pracowniach urządzeń należy odpowiednie sygnały alarmowe (dzwonki elektryczne, dzwony alarmowe, przyrządy do oznajmiania pożaru lub t. p.), za pomocą których w przypadku niebezpieczeństwa można zwrócić uwagę wszystkich osób w przedsiębiorstwie zatrudnionych.

B. Składy (magazyny).

§ 46.

W budynkach tak mieszkalnych jak i do innych celów służących, jeżeli w sposób ogniotrwały są wystawione, wolno składać celluloid aż do ilości 500 kilogramów, a odpadki celluloidowe aż do ilości 100 kilogramów; jeżeli skład ma miejsce pod wodą, złożona na skład ilość może być dwa razy większą.

Odpadki celluloidowe przy suchym rodzaju składu umieszczać można tylko w zbiornikach dobrze się zamykających, z materiału ogniotrwałego sporządzonych, względnie blachą żelazną, przed rdzą zabezpieczoną, okutych.

§ 47.

Ubikacje na skład przeznaczone muszą posiadać ogniotrwałe, dostatecznie silne ściany otaczające i ogniotrwały sufit, względnie, jeżeli znajdują się pod mieszkaniem lub innemi ubikacjami, gdzie ludzie przebywają (warsztaty, lokale handlowe itp.), muszą być w sposób ogniotrwały sklepione.

§ 48.

Nie wolno stawiać składów w bezpośredniem sąsiedztwie przedsiębiorstw, połączonych z niebezpieczeństwem pożaru, urządzeń do ogrzewania itp., a położenie ich musi być tego rodzaju, by w przypadku pożaru przechody, korytarze, schody, przedsiionki itp., służące dla komunikacji w budynku, nie były zagrożone przez płomienie.

Składy, do przechowywania więcej, niż 100 kilogramów celluloidu lub też do przechowywania odpadków celluloidowych przeznaczone, nie mogą nadto znajdować się pod mieszkaniem lub innemi do pobytu ludziom służącymi ubikacjami (warsztaty, lokale handlowe itp.) i nie mogą być z takimi ubi-

kacyami jakimikolwiek drzwiami i oknami połączone.

§ 49.

Drzwi od ubikacji składowych wraz z odrzwiami muszą być z ogniotrwałego materiału sporządzone lub też z obydwu stron blachą żelazną okute, same się zamykać a otwierać na zewnątrz.

Okna wychodzić muszą wprost na wolne powietrze i muszą być zamknięte szkłem drucianem w żelaznych ramach bez użycia kitu.

§ 50.

Oświetlenia sztucznego ubikacji składowych należy ile możności unikać. Jeżeli ubikacje takie koniecznie muszą być sztucznie oświetlane, w takim razie wolno to czynić albo tylko z zewnątrz z pomocą lamp oddzielonych od ubikacji składowych szczelnem zamknięciem szklanem, wewnątrz zaś tylko elektrycznymi lampami żarówkami vacuum, przyczem dopełnić należy warunków, przepisanych dla elektrycznego oświetlenia pracowni, w których się znaczne ilości pyłu celluloidowego tworzą (§ 21.).

Wstęp do składów z wolnem światłem jest zakazany.

§ 51.

Urządzenia do ogrzewania jakiegokolwiek rodzaju są w składach celluloidowych niedopuszczalne.

Postarać się należy, by ubikacje takie odpowiednio były przewietrzane, przyczem otwory do przewietrzania służące mają być wąsko oczkawatemi siatkami drucianymi lub t. p. odpowiednio zabezpieczone przeciw wpadaniu iskier lub innych ciał tlejących.

§ 52.

Nie wolno w składach celluloidowych umieszczać płynów łatwo zapalnych (spirytusu, acetonu, eteru, benzyny itp.).

Płyny takie muszą być przechowywane w ubikacjach odosobnionych i mogą być trzymane na składzie tylko w naczyniach od eksplozyi zabezpieczających.

§ 53.

W każdej ubikacji składowej celluloidu, o ile w niej niema do rozporządzenia bezpiecznych i każdego czasu do użycia się nadających hydrantów lub innych jakich urządzeń do gaszenia ognia (tusze, natryski lub t. p.), musi być w pogotowiu w stosownem miejscu kadź, zawsze wodą napełniona o pojemności co najmniej 100 litrów z kilkoma wiadrami pożarnemi.

§ 54.

Wchodzić do składów celem złożenia na skład i nadbierania celluloidu lub odpadków celluloido-

wych wolno tylko osobom do tego powołanym i oznaczyć na to należy ustalone ile możności pory w ciągu dnia.

§ 55.

Palenie tytoniu w składach celluloidowych i wszelka manipulacja z palnikami jest zakazana. Zakaz ten, jak i zakaz wstępu osobom niepowołanym, tudzież zakaz wchodzenia do składów z wolnem światłem należy przybić na wszystkich drzwiach wchodowych, jak i miejscach stosownych ubikacji składowych w sposób w oczy wpadający.

Tak samo w każdej ubikacji składowej wyraźnie uwidocznić należy w formie plakatu największą dopuszczalną ilość celluloidu i odpadków celluloidowych, jaka może być na składzie złożoną.

§ 56.

W ilościach ponad 500 kilogramów przy suchym rodzaju składu, względnie ponad 1000 kilogramów przy składzie pod wodą, przechowywać można celluloid tylko w osobnych, na ten cel przeznaczonych budynkach składowych, które od budynków położonych w bezpośredniem sąsiedztwie lub na odległość mniejszą, niż 20 metrów, oddzielone być muszą co najmniej 60 centymetrów grubymi murami bez otworów, ze stron zaś opatrzonych drzwiami i oknami dzielić je winna od dróg publicznych i budynków odległość co najmniej 20-metrowa.

Poszczególne ubikacje składowe w takim budynku muszą być od siebie odpowiednio grubymi murami bez otworów oddzielone i mieścić w sobie przy suchym rodzaju składu co najwyżej 10.000 kilogramów, przy składzie pod wodą najwyżej dwa razy tak wielką ilość celluloidu.

§ 57.

Budynki składowe muszą być w zabezpieczający przed ogniem sposób wystawione; co do stanu ich pod każdym innym względem budowlanym obowiązują analogicznie warunki przepisane dla składów celluloidu.

§ 58.

Odpadki celluloidowe umieszczać można na składzie w budynkach składowych celluloidu pod warunkami przepisanyymi dla przechowywania w składach z tem ograniczeniem, że złożona w jednej ubikacji ilość ogólna (celluloid i odpadki razem wzięwszy) nie śmie przekraczać przy suchym rodzaju składu 2000 kilogramów, w razie składu pod wodą ilości dwa razy większej.

W składach, które w budynkach składowych celluloidu się znajdują (§ 56.), i wyłącznie na skład odpadków celluloidowych są przeznaczone, można odpadki przechowywać także wolno lub

w workach, przyczem cała ilość w jednej ubikacji złożona nie śmie przekraczać 2000 kilogramów.

§ 59.

Gotowe towary celluloidowe, zapakowane lub w stanie nieopakowanym mogą być w ubikacjach składowych celluloidu przechowywane tylko o tyle, o ile ustalona dla dotyczącej ubikacji granica dopuszczalnej do złożenia ilości celluloidu nie zostanie przekroczona.

III. Lokale sprzedaży.

§ 60.

W lokalach sprzedaży, w których przechowuje się w większych ilościach towary całkiem lub po części z celluloidu się składające, musi znajdować się do gaszenia pod ręką woda lub suchy piasek.

Towary celluloidowe umieszczać należy w ten sposób, by się nie stykały z urządzeniami służącymi do ogrzewania, otwartymi płomieniami lub innymi źródłami ciepła.

Przy sztucznem oświetlaniu lokali sprzedaży unikać należy otwartych płomieni.

IV. Postanowienia karne i końcowe.

§ 61.

O ile nie wchodzi w zastosowanie postanowienia ogólnego prawa karnego lub ordynacji przemysłowej, przekroczenia tego rozporządzenia karane będą przez polityczną władzę powiatową grzywnami do 200 K lub w przypadku nieściągalności karami aresztu aż do dni czternastu.

§ 62.

Obowiązkiem Władz będzie zakłady, w których się celluloid lub odpadki celluloidowe przerabia lub przechowuje, peryodycznie rewidować i usunięcie ewentualnie dostrzeżonych, bezpieczeństwu publicznemu lub robotnikom i sąsiedztwu zagrażających braków zarządzać.

§ 63.

Przedsiębiorstwa podlegające zatwierdzeniu, w których przerabia się, względnie przechowuje na składzie celluloid, jak i lokale sprzedaży, w których przechowuje się w większych ilościach towary całkiem lub po części z celluloidu się składające, należy zawsze podawać do wiadomości miejscowej straży pożarnej.

§ 64.

Do istniejących już zatwierdzonych zakładów postanowienia tego rozporządzenia stosować się będzie tylko o tyle, o ile zawarunkowane przez nie zmiany zakładu bez naruszenia praw konsensem już nabytych, względnie bez zakwestjonowania dalszego istnienia zakładu przeprowadzić się dadzą.

§ 65.

Pod względem umieszczania na składzie celluloidu, towarów celluloidowych i odpadków celluloidowych w obrocie kolejowym i okrętowym, tudzież w składach cłowych, jakoteż magazynach używanych przez administrację wojskową, nie mają postanowienia tego rozporządzenia zastosowania.

§ 66.

Rozporządzenie niniejsze nabiera natychmiast mocy obowiązującej; wykonanie w istniejących zakładach koniecznych na zasadzie powyższych przepisów urządzeń nastąpić ma najpóźniej do dnia 1. marca 1909.

O zatwierdzeniu w § 10. oznaczonych, już istniejących przedsiębiorstw należy wnieść podanie najpóźniej do dnia 31. grudnia 1908.

Z dniem obwieszczenia tego rozporządzenia tracą moc obowiązującą przepisy rozporządzenia ministeryalnego z dnia 7. grudnia 1901., Dz. u. p. Nr. 217.

Korytowski wr.
Derschatta wr.
Gessmann wr.

Bienert wr.
Fiedler wr.
Georgi wr.

Rok 1908.

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Część LXXVII. — Wydana i rozesłana dnia 18. sierpnia 1908.

Treść: (M 164—168.) 164. Obwieszczenie, dotyczące nadania koncesyi na kolej lokalną Tscheitsch—Steinitz i zmiany warunków koncesyjnych dla kolei lokalnej Saitz—Göding. — 165. Ustawa, dotycząca używania zapisów długu niższo-austriackiej pożyczki inwestycyjnej na cele kolei krajowych do korzystnego umieszczenia kapitałów fundacyjnych, pupilarnych i tym podobnych. — 166. Ustawa, dotycząca uwolnienia od należytości stempowych i bezpośrednich fundacyi i zapisów, dokonanych z powodu sześćdziesiątej rocznicy Mego panowania, tudzież udzielania ulg podatkowych z tego samego powodu. — 167. Rozporządzenie celem wykonania art. I. ustawy z dnia 11. sierpnia 1907., dotyczącej wybijania monet stukoronowych. — 168. Obwieszczenie, dotyczące wydania jubileuszowych krajowych monet złotych po 100 K austriackiego stempla i ich wybijania na rachunek prywatny.

164.

Obwieszczenie Ministerstwa kolei żelaznych z dnia 24. lipca 1908.,

dotyczące nadania koncesyi na kolej lokalną Tscheitsch—Steinitz i zmiany warunków koncesyjnych dla kolei lokalnej Saitz—Göding.

Na podstawie Najwyższego upoważnienia nadaję w porozumieniu z interesowanymi Ministerstwami spółce akcyjnej „Kolej lokalna Saitz—Czeicz—Göding“ we Wiedniu koncesyę na wybudowanie i utrzymywanie w ruchu kolei parowej, która ma być wybudowaną jako normalnotorowa kolej lokalna od stacyi Tscheitsch przez Klobouk do Steinitz a to w myśl postanowień ustawy o koncesyach na koleje żelazne z dnia 14. września 1854., Dz. u. p. Nr. 238., jakoteż ustaw z dnia 31. grudnia 1894., Dz. u. p. Nr. 2. z r. 1895., i z dnia 24. grudnia 1905., Dz. u. p. Nr. 216., z tem zastrzeżeniem, że obie do spółki należące linie Saitz—Tscheitsch—Mutenitz—Göding i Tscheitsch—Klobouk—Steinitz złączone będą w jednolite przedsiębiorstwo.

Z tego powodu ustala się na nowo wynikające z koncesyi prawa i obowiązki wspomnianej spółki akcyjnej odpowiednio do zmienionych stosunków, jak następuje:

Rozdział I.

§ 1.

Postanowienia §§ 2., 3 i 4. dokumentu koncesyjnego z dnia 21. sierpnia 1896., Dz. u. p. Nr. 165., pozostają co do kolei lokalnej z Saitz przez Tscheitsch i Mutenitz do Göding także i nadal w mocy.

Natomiast postanowienia § 1. i 5. do włącznie 15. dokumentu koncesyjnego z dnia 21. sierpnia 1906., Dz. u. p. Nr. 165., tracą moc obowiązującą.

§ 2.

Co do kolei żelaznej z Tscheitsch przez Klobouk do Steinitz korzysta spółka z dobrodziejstw, przewidzianych w artykule V. ustawy z dnia 31. grudnia 1894., Dz. u. p. Nr. 2. z r. 1895.

§ 3.

Spółka obowiązana jest ukończyć budowę kolei lokalnej Tscheitsch—Steinitz najpóźniej w przeciągu jednego roku, licząc od dnia dzisiejszego, gotową kolej oddać na użytek publiczny i utrzymywać ją w ruchu bez przerwy przez cały okres koncesyjny.

Jako rękojmię dotrzymania powyższego terminu budowy, jakoteż wykonania i urządzenia kolei zgodnie z warunkami koncesyi złożyć ma spółka na żądanie c. k. rządu odpowiednią kaucyę w papierach wartościowych, nadających się do lokacyi pieniędzy sierocych.

W razie niedotrzymania powyższego zobowiązania kaucya ta uznana być może za przepadłą

§ 4.

Do wybudowania koncesyonowanej kolei nadaje się spółce prawo wywłaszczania podług przepisów ustawowych, w tej mierze obowiązujących.

Takie samo prawo przyznane będzie spółce także co do wybudowania tych kolei podjazdowych, których budowę rząd ze względu na dobro publiczne uznałby za pożyteczną.

Rozdział II.

Zresztą co do linii, tworzących jednolite przedsiębiorstwo kolejowe, znajdują zastosowanie następujące postanowienia:

§ 5.

Co do budowy koncesyonowanej kolei i co do ruchu na niej stosować się winna spółka do osnowy niniejszego obwieszczenia, do warunków koncesyjnych, ustanowionych przez Ministerstwo kolei żelaznych, jakoteż do istniejących w tej mierze ustaw i rozporządzeń, w szczególności do ustawy o koncesyach na koleje żelazne z dnia 14. września 1854., Dz. u. p. Nr. 238., i do regulaminu ruchu na kolejach żelaznych z dnia 16. listopada 1851., Dz. u. p. Nr. 1. z r. 1852., wreszcie do ustaw i rozporządzeń, któreby w przyszłości zostały wydane. Pod względem ruchu będzie można odstąpić od środków bezpieczeństwa i przepisów dotyczących ruchu, ustanowionych w regulaminie ruchu kolei żelaznych i w odnośnych postanowieniach dodatkowych, o tyle, o ile ze względu na szczególne stosunki obrotu i ruchu a w szczególności

ze względu na zmniejszoną chyżość Ministerstwo kolei żelaznych uzna to za dopuszczalne; natomiast trzymać się należy w tej mierze osobnych przepisów ruchu, które wyda Ministerstwo kolei żelaznych.

§ 6.

Transporty wojskowe przewożone być muszą po niższych cenach taryfowych. Taryfę wojskową stosuje się do przewozu osób i rzeczy według postanowień, które tak w tej mierze jak i względem ulg dla podróżujących wojskowych każdorazem na austriackich kolejach państwowych obowiązują.

Postanowienia te stosują się także do obrony krajowej i pospolitego ruszenia obu połów Monarchii, do tyrolskich strzelców krajowych i do żandarmerji, a to nietylko w podróżach na koszt skarbu, lecz także w służbowych podróżach na ćwiczenia wojskowe i zgromadzenia kontrolne, odbywanych własnym kosztem.

Spółka obowiązana jest przystąpić do umowy zawartej przez austriackie spółki kolejowe co do zakupna i utrzymywania w pogotowiu przyborów dla transportów wojskowych, oraz co do pomagania sobie nawzajem służbą i taborem przy uskutecznieniu większych transportów wojskowych, dalej do każdorazem obowiązujących przepisów dla kolei żelaznych na wypadek wojny, jakoteż do umowy dodatkowej o przewozie obłożnie chorych i rannych, na rachunek skarbu wojskowego, która weszła w wykonanie z dniem 1. czerwca 1871.

Przepis, który obowiązuje każdorazem pod względem transportów wojskowych kolejami żelaznymi, tudzież każdorazem obowiązujące przepisy dla kolei żelaznych na wypadek wojny nabywają dla spółki mocy obowiązującej od dnia otwarcia ruchu na odnośnej kolei. Przepisy rzeczonego rodzaju, które dopiero po tym terminie zostaną wydane i w Dzienniku ustaw państwa nie będą ogłoszone, staną się dla spółki obowiązującymi z chwilą, w której się je urzędownie poda do jej wiadomości.

Zobowiązania te ciężą na spółce tylko o tyle, o ile dopełnienie ich będzie możliwe ze względu na drugorzędny charakter tej linii oraz ze względu na ułatwienia, udzielone skutkiem tego pod względem budowy, urządzenia i rodzaju ruchu.

Spółka obowiązana jest przy obsadzaniu posad mieć wzgląd na wysłużonych podoficerów armii, marynarki wojennej i obrony krajowej, w myśl ustawy z dnia 19. kwietnia 1872., Dz. u. p. Nr. 60.

§ 7.

Do przewozu korpusów straży cywilnej (straży bezpieczeństwa, straży skarbowej itp.) stosować należy analogicznie zniżoną taryfę, przepisaną dla transportów wojskowych.

§ 8.

Ruch na kolejach stanowiących przedmiot niniejszego obwieszczenia, utrzymywany będzie przez państwo na rachunek spółki a koszta z powodu tego utrzymywania ruchu rzeczywiście wyłożone, ewentualnie ryczałtowo oznaczyć się mające, zwrócić ma spółka zarządowi kolei państwowych. Bliższe warunki tego prowadzenia ruchu unormowane zostaną przez kontrakt ruchu, między rządem a spółką zawierzyć się mający.

§ 9.

Spółka obowiązana jest pod warunkami i zastrzeżeniami, podanymi w artykule XII. ustawy z dnia 31. grudnia 1894., Dz. u. p. Nr. 2. z r. 1895., dozwolić rządowi na jego żądanie, każdego czasu współużywania swej kolei do transportów między kolejami już istniejącymi lub dopiero w przyszłości mającymi powstać — na których rząd ruch utrzymuje — w taki sposób, by rząd mógł z prawem samoistnego ustanawiania taryf przeprowadzać lub kazać przeprowadzać tak całe pociągi, jak i pojedyncze wozy współużywaną koleją lub jej częściami za opłatą stosownego wynagrodzenia.

§ 10.

Osnowa skryptu dłużnego, który będzie wystawiony celem zaciągnięcia pożyczki ubezpieczonej w księgach kolejowych a nie rozłożonej na częściowe zapisy długu wymaga zatwierdzenia rządowego.

Wydawanie obligacji pierwszeństwa jest na tak długo i o tyle wykluczone, o ile ich oprocentowanie i umorzenie nie okazuje się według wykazów, przez Ministerstwo kolei żelaznych zbadać się mających, trwale zapewnione.

Cyfra rzeczywistego, jakoteż imiennego kapitału zakładowego podlega zatwierdzeniu rządu.

W tym względzie przyjmuje się za zasadę, że oprócz kosztów na sporządzenie projektu, budowę i urządzenie kolei, łącznie z kosztami zaopatrzenia się w park kolejowy tudzież kosztów na uposażenie rezerwowego funduszu budowlanego — rzeczywiście wyłożonych i należycie wykazanych — z doliczeniem odsetek interkalarnych rzeczywiście zapła-

conych w okresie budowy i straty na kursie, gdyby ją istotnie poniesiono przy gromadzeniu kapitału, żadnych dalszych wydatków jakiegobądź rodzaju w kapitał wliczać nie wolno.

Gdyby po wybudowaniu kolei jeszcze jakie nowe budowle wystawione lub urządzenia ruchu pomnożone być miały, mogą być koszta przez to poniesione doliczone do kapitału zakładowego, jeżeli rząd zgodził się na wzniesienie projektowanych nowych budowli lub na pomnożenie urządzeń ruchu a koszta te należycie będą wykazane.

Cały kapitał zakładowy umorzony być ma w okresie koncesyjnym według planu amortyzacji, przez rząd zatwierdzonego.

§ 11.

Państwo zastrzega sobie prawo wykupienia koncesyjonowanych kolei w każdym czasie pod następującymi warunkami:

1. Dla oznaczenia ceny wykupna policzy się czyste roczne dochody przedsiębiorstwa w ciągu ostatnich zamkniętych lat siedmiu przed chwilą wykupna, strąci się z tego czyste dochody najniepomyślniejszych dwóch lat, poczem obliczy się średni dochód czysty pozostałych lat pięciu.

2. Jeżeli wykupno nastąpi w czasie, kiedy ani co do linii Saitz—Göding ani też co do linii Tscheitsch—Steinitz obowiązek płacenia podatków nie nastąpił, natenczas aż do upływu okresu uwolnienia od podatków linii Saitz—Göding, stanowi obliczony w ten sposób średni dochód czysty owych lat pięciu uiszczyć się mającą bez opłaty podatku rentę wykupna. Zarazem na przyszłość oznacza się rentę wykupna z uwagi na to, że uwolnienie od podatków co do obu linii w rozmaitych czasach upływa, w ten sposób, iż zawsze za czas, począwszy od tego dnia, w którym co do pojedynczych linii kolejowych obowiązek płacenia podatku zajdzie, przypadający na nie podatek wraz z dodatkami oblicza się według stopy procentowej lat wziętych w sumę średnią i potrąca się go od dochodów odnośnych lat, tak, iż za czas po upływie wolności podatkowej także co do linii Tscheitsch—Steinitz odliczy się z dochodów obu linii odpowiadający im podatek wraz z dodatkami. Do pozostałej reszty dolicza się, ze względu na to, że stosownie do § 131., lit. a) ustawy z dnia 25. października 1896., Dz. u. p. Nr. 220., opłacać się ma na przyszłość od renty wykupna podatek dziesięcioprocentowy — dodatek w wysokości jednej dziewiątej tego czystego dochodu.

3. Gdyby wykupno nastąpić miało po upływie czasowego uwolnienia od podatków, co do jednej albo co do obu linii przedsiębiorstwa spółki, uważać

się będzie przy obliczaniu czystych dochodów rocznych podatki i dodatki do podatków, ciężące na wykupionem przedsiębiorstwie kolejowem, oraz wszelkie inne opłaty publiczne za wydatki ruchu, podczas gdy co do dochodów linii w czasie wykupna jeszcze wolnej od podatku, znajdują analogiczne zastosowanie postanowienia zawarte w poprzedzających ustępach.

Jeżeli obowiązek płacenia podatku istniał nie przez wszystkie lata, podług których oblicza się sumę średnią, w takim razie obliczyć należy dla odnośnych linii także co do lat wolnych od podatku podatek wraz z dodatkami według stopy procentowej odnośnych lat i potrącić go z przychodów.

Ze względu jednak na to, że stosownie do § 131., lit. a) ustawy z dnia 25. października 1896., Dz. u. p. Nr. 220., opłacać się ma od renty wykupna podatek dziesięcioprocentowy, doliczyć należy do przeciętnych czystych dochodów, w taki sposób obliczonych, dodatek wynoszący jedną dziewiątą tych czystych dochodów.

4. Czysty dochód roczny, obliczony w myśl powyższych postanowień, płacić należy spółce jako wynagrodzenie za wykupione koleje aż do upływu okresu koncesyjnego w ratach półrocznych, płatnych z dołu dnia 30. czerwca i dnia 31. grudnia każdego roku.

5. Gdyby jednak średni dochód czysty, w myśl powyższych postanowień ustępów 1. do 3., obliczony, bez uwzględnienia dodatku w ustępach 2. i 3. przewidzianego, nie dawał przynajmniej takiej sumy rocznej, któraby się równała racie rocznej, potrzebnej na oprocentowanie i umorzenie według planu pożyczek, zaciągniętych za upoważnieniem rządu na pokrycie policzalnych kosztów zakładowych a zabezpieczonych w księgach kolejowych, wraz z ratą ryczałtową, potrzebną na oprocentowanie po cztery od sta kapitału akcyjnego, przez rząd zatwierdzonego i na umorzenie go w ciągu okresu koncesyjnego, w takim razie wynagrodzenie, które państwo ma zapłacić za koleje wykupione, będzie polegało na tem, że państwo wymienione wyżej kwoty ryczałtowe płacić będzie w ratach półrocznych z dołu dnia 30. czerwca i dnia 31. grudnia każdego roku i zwracać spółce podatek rentowy, przypadający od tej renty wykupna.

6. Państwu zastrzega się prawo objęcia każdej chwili — do zapłacenia z własnych funduszy w miejsce spółki — pożyczek, zaciągniętych w celu uzyskania kapitału na koncesyonowane koleje, w kwocie zalegającej jeszcze według zatwierdzonego planu amortyzacyjnego w chwili wykupna; w przypadku tym zniży się należna renta wykupna o kwotę, potrzebną na pokrycie procentów i na umo-

wienie wyżej określonego kapitału pożyczkowego, jakoteż ewentualnie o odpowiadającą powyższemu zapotrzebowaniu sumę dodatku, który w myśl przepisów ustępów 2. i 3. ma być doliczony do przeciętnego dochodu.

7. Państwo zastrzega sobie dalej prawo, że wolno mu będzie w każdym czasie zamiast niepłatnych jeszcze rent w myśl postanowień powyższych punktów spółce należnych zapłacić kapitał, równający się zdyskontowanej według stopy po cztery od sta na rok — licząc odsetki od odsetek — wartości kapitałowej tych rent, po strąceniu, jak się samo przez się rozumie, dodatku, któryby w myśl postanowień ustępów 2. i 3. zawierał się w tych rentach.

Gdyby państwo postanowiło w taki sposób spłacić kapitał, wolno mu będzie użyć do tego, podług własnego wyboru, gotówki lub obligacyi długu państwa. Obligacye długu państwa liczone będą w takim razie po kursie pieniężnym średnim, jaki obligacye długu państwa tego samego rodzaju, notowane urzędownie na giełdzie wiedeńskiej, będą miały w ciągu półroczna bezpośrednio poprzedzającego.

8. Przez wykupienie kolei i od dnia tego wykupienia przechodzi na państwo za wypłatą wynagrodzenia przepisanego pod ll. 1. do 7., bez dalszej zapłaty, wolna od ciężarów, względnie obciążona tylko zalegającą jeszcze resztą pożyczek, za zezwoleniem rządowem zaciągniętych, własność i używanie koncesyonowanych kolei ze wszystkimi do niej należąciami ruchomościami i nieruchomościami, licząc tu także tabor wozowy, zapasy materiałów i zapasy kasowe, będące ewentualnie własnością spółki koleje podjazdowe i jej przedsiębiorstwa poboczne, jakoteż rezerwowe kapitały ruchu i rezerwy utworzone z kapitału zakładowego, o ileby te ostatnie z zezwoleniem rządowem nie były już stosownie do swego przeznaczenia użyte.

9. Uchwała rządu, tycząca się wykonania państwowego prawa wykupna, które nastąpić może zawsze tylko z początkiem roku kalendarzowego, oznajmiona będzie spółce w formie deklaracyi najpóźniej do 31. października bezpośrednio poprzedzającego roku.

Deklaracya ta obejmować będzie następujące szczegóły :

- a) termin, od którego wykupno następuje;
- b) przedsiębiorstwo kolejowe, będące przedmiotem wykupna i inne przedmioty majątkowe, które bądź jako przynależność przedsiębiorstwa kolejowego, bądź jako zaspokojenie pretensyi państwa lub z jakichkolwiek innych tytułów prawnych przejść mają również na państwo;

c) kwotę ceny wykupna (l. 1. do 7.), którą państwo zapłacić ma spółce, ewentualnie z zastrzeżeniem późniejszego sprostowania tymczasowo obliczoną, z oznaczeniem terminu i miejsca płatności.

10. Państwo zastrzega sobie prawo ustanowienia — jednocześnie z doręczeniem deklaracji, dotyczącej się wykupna — osobnego komisarza do czuwania nad tem, żeby stan majątku, począwszy od tej chwili, nie został na szkodę państwa zmieniony.

Od chwili deklaracji co do wykupna, wymaga wszelka sprzedaż lub obciążenie nieruchomości w niej wymienionych, pozwolenia tego komisarza.

To samo odnosi się do przyjmowania wszelkich nowych zobowiązań, które albo przekraczają zakres zwyczajnego toku interesów albo powodują trwałe obciążenie.

11. Spółka obowiązana jest mieć o to staranie, aby rząd mógł w dniu, na wykupienie wyznaczonym, objąć w fizyczne posiadanie wszystkie w deklaracji wykupna wymienione przedmioty majątkowe.

Gdyby spółka nie uczyniła zadość temu zobowiązaniu, będzie państwo miało prawo nawet bez jej zezwolenia i bez sądowej interwencji objąć w fizyczne posiadanie oznaczone w deklaracji przedmioty majątkowe.

Począwszy od chwili wykupienia, odbywać się będzie ruch na wykupionych kolejach na rachunek państwa; przeto od tej chwili przypadają wszelkie dochody ruchu na korzyść państwa, na koszt jego zaś wszelkie wydatki ruchu.

Czyste dochody, jakie okażą się z obrachunku po chwilę wykupienia, pozostaną własnością spółki, która natomiast odpowiadać ma sama za wszelkie należności obrachunkowe, i za wszelkie inne długi, pochodzące z budowy i ruchu kolei aż do chwili powyższej.

12. Rząd zastrzega sobie prawo zahipotekowania, na podstawie deklaracji wykupna (l. 9.), prawa własności państwa na wszystkich nieruchomościach majątkowych, wskutek wykupienia na państwo przechodzących.

Spółka obowiązana jest oddać rządowi na jego żądanie do dyspozycji wszelkie dokumenty prawne, jakichby do tego celu od niej potrzebował.

§ 12.

Trwanie koncesyi łącznie z ochroną przeciw zakładaniu nowych kolei w myśl § 9., lit. b) ustawy

o koncesjach na koleje żelazne oznacza się na czas do włącznie 20. sierpnia 1906. a gaśnie ona po upływie tego czasu.

Pod warunkami przewidzianymi w § 16. może rząd także przed upływem powyższego czasu uznać koncesyę za zgasłą.

§ 13.

Gdy koncesya zgaśnie i od dnia jej zgaśnięcia przechodzi na państwo bez wynagrodzenia wolna od ciężarów własność i używanie koncesyonowanych kolei i wszystkich ruchomych i nieruchomych przynależności, licząc tu także tabor wozowy, zapasy materyałów i zapasy kasowe, będące ewentualnie własnością spółki koleje podjazdowe i przedsiębiorstwa poboczne, jakoteż rezerwowe kapitały ruchu i rezerwy utworzone z kapitału zakładowego, o ileby te ostatnie z zezwoleniem rządu nie były już stosownie do ich przeznaczenia użyte.

§ 14.

Tak wtedy, gdy koncesya niniejsza zgaśnie, jak i w razie wykupienia kolei (§ 11.), zatrzymuje spółka na własność fundusz rezerwowy, utworzony z własnych dochodów przedsiębiorstwa i ewentualne aktywa obrachunkowe, tudzież te osobne zakłady i budynki z własnego majątku wzniesione lub nabyte, do których zbudowania lub nabycia rząd spółkę z tym wyraźnym dodatkiem upoważnił, że nie mają one stanowić przynależności kolei.

§ 15.

Rząd ma prawo przekonywać się, czy budowa kolei i jej urządzenia ruchu są we wszystkich częściach odpowiednio celowi i sumiennie wykonane, tudzież zarządzić, aby wadom w tym względzie zapobieżono, względnie je usunięto.

Rząd ma także prawo wglądać w zarząd kolei za pośrednictwem wydelegowanego przez siebie funkcyjnarjusza, a w szczególności nadzorować w sposób, jaki tylko za stosowny uzna, aby budowę wykonano zgodnie z projektem i kontraktami i wydelegować w tym celu nadzorcze organa na koszt spółki.

Komisarz przez rząd ustanowiony ma także prawo bywać na posiedzeniach rady zawiadowczej lub innej reprezentacji, sprawującej zarząd spółki, jakoteż na walnych zgromadzeniach, ile razy uzna to za potrzebne i zawieszać wszelkie takie uchwały i zarządzenia, któreby się ustawom, koncesyi lub statutowi spółki sprzeciwiały, względnie dla publicznego dobra były szkodliwe; w przypadku jednak takim winien komisarz przedstawić sprawę natych-

miast Ministerstwu kolei żelaznych do decyzji, która zapaść ma bezzwłocznie z mocą spółkę wiążącą.

§ 16.

Rząd zastrzega sobie ponadto prawo tej treści, że gdyby pomimo poprzedniego ostrzeżenia, dopuszczono się ponownie naruszenia lub zaniedbania jednego z obowiązków, przepisanych koncesją lub ustawami, będzie temu zapobiegał środkami odpowiadającymi ustawom a według okoliczności uzna koncesję za zgasłą jeszcze przed upływem okresu koncesyjnego. W szczególności może rząd uznać koncesję za zgasłą jeszcze przed upływem okresu koncesyjnego, jeżeli niedopełniono określonych w § 3. zobowiązań względem ukończenia budowy i otwarcia ruchy na linii Tscheitsch—Steinitz, o ile ewentualne przekroczenie terminu nie dałoby się usprawiedliwić w myśl § 11., lit. b) ustawy o koncesjach na koleje żelazne.

Derschatta wlr.

165.

Ustawa z dnia 31. lipca 1908.,

dotycząca używania zapisów długu niższo-austryackiej pożyczki inwestycyjnej na cele kolei krajowych do korzystnego umieszczania kapitałów fundacyjnych, pupilarnych i tym podobnych.

Za zgodą obu Izb Rady państwa postanawiam, co następuje:

§ 1.

Zapisy długu pożyczki inwestycyjnej, zaciągnąć się mającej na podstawie ustawy z dnia 12. listopada 1907., Dz. u. p. Nr. 141., przez kraj Austrii Dolnej na cele kolei krajowych w kwocie co najwyżej 18 milionów koron, można używać do korzystnego umieszczania kapitałów fundacyjnych, kapitałów zakładów pod publicznym dozorem zostających, urzędu pocztowych kas oszczędności, dalej funduszków pupilarnych, fideikomisowych i depozytowych a po kursie giełdowym, jednak nie powyżej wartości imiennej, także do składania kaucyi służbowych i kontraktowych.

§ 2.

Wykonanie niniejszej ustawy, która nabiera mocy obowiązującej z dniem ogłoszenia, powierzam

Moim Ministrom skarbu, sprawiedliwości, spraw wewnętrznych i kolei żelaznych.

Bad Ischl, dnia 31. lipca 1908.

Franciszek Józef wlr.

Beck wlr.

Klein wlr.

Korytowski wlr.

Bienerth wlr.

Derschatta wlr.

166.

Ustawa z dnia 2. sierpnia 1908.,

dotycząca uwolnienia od należytości stemplowych i bezpośrednich fundacyi i zapisów, dokonanych z powodu sześćdziesiątej rocznicy Mego panowania tudzież udzielania ulg podatkowych z tego samego powodu.

Za zgodą obu Izb Rady państwa postanawiam co następuje:

Artykuł I.

Tworzenie fundacyi i zapisów dla celów naukowych, dobroczynnych i humanitarnych z powodu sześćdziesiątej rocznicy Mego panowania, o ile do końca roku 1908. nastąpi albo już nastąpiło, uwalnia się od należytości stemplowych i bezpośrednich.

Takie samo uwolnienie przyznaje się tym interesom prawnym, dokumentom i czynnościom urzędowym, które do końca roku 1908. w tym celu będą dokonane lub przedsiębrane, aby oznaczone w ustępie pierwszym fundacye i zapisy w życie wprowadzić.

Artykuł II.

Upoważnia się rząd do przyznawania określonych w artykule I uwolnień także takim, z powodu sześćdziesiątej rocznicy Mego panowania dokonającym się mającym albo już dokonany fundacyom i zapisom, które mają za przedmiot inny jaki ogólnie pożyteczny cel, w szczególności polepszenie gospodarczego i społecznego bytu robotników najemnych i w ogóle mniej uposażonych klas ludności albo też założenie lub wyposażenie funduszków pensyjnych, utworzyć się mających po myśli ustawy z dnia 16. grudnia 1906., Dz. u. p. Nr. 1. z r. 1907., dotyczącej ubezpieczenia pensyjnego funkcjonaryszy w służbie prywatnej i niektórych funkcjonaryszy w służbie publicznej.

Artykuł III.

O ile zapisy, którym według artykułów I. i II. określone tamże ulgi należytościowe przysługują, dokonane będą przez przedsiębiorstwa obowiązane do składania publicznych rachunków na ciężar ich dawnych, w myśl § 98. u. o. p. o. nicopodatkowanych rezerw, nie ma z tego powodu nastąpić dodatkowe opodatkowanie dotyczących rezerw i funduszów.

Artykuł IV.

Wykonanie niniejszej ustawy, która wchodzi w życie z dniem jej ogłoszenia, poruczam Memu Ministrowi skarbu.

Bad Ischl, dnia 2. sierpnia 1908.

Franciszek Józef wkr.

Beck wkr.

Korytowski wkr.

167.

Rozporządzenie Ministerstwa skarbu z dnia 13. sierpnia 1908.,

celem wykonania art. I. ustawy z dnia 11. sierpnia 1907., Dz. u. p. Nr. 201., dotyczącej wybijania monet stukoronowych.

Na podstawie art. I. ustawy z dnia 11. sierpnia 1907., Dz. u. p. Nr. 201., i art. V. ustawy z dnia 2. sierpnia 1892, Dz. u. p. Nr. 127., ustanawia się w porozumieniu z królewsko-węgierskiem Ministerstwem skarbu należytość menniczą za wybijanie monet stukoronowych na rachunek prywatny aż do dalszego zarządzenia na 30 halerzy od sztuki a na dziewięć koron od kilograma czystego złota.

Rozporządzenie Ministerstwa skarbu z dnia 13. grudnia 1892., Dz. u. p. Nr. 216., dotyczące wybijania monet dwudziestokoronowych na rachunek prywatny, znajdzie zastosowanie także przy wybijaniu na rachunek prywatny monet stukoronowych.

Rozporządzenie niniejsze nabywa mocy obowiązującej z dniem ogłoszenia.

Korytowski wkr.

168.

Obwieszczenie Ministerstwa skarbu z dnia 13. grudnia 1908.,

dotyczące wydania jubileuszowych krajowych monet złotych po 100 K austriackiego stempla i ich wybijania na rachunek prywatny.

Wybić się mające na podstawie ustawy z dnia 11. sierpnia 1907., Dz. u. p. Nr. 201., krajowe monety złote po sto koron, będą w roku 1908. z powodu uroczystego obchodu sześćdziesięcioletniej rocznicy pełnego chwały panowania Jego cesarskiej i królewskiej Apostolskiej Mości, według następujących postanowień wybite i w obrót puszczane:

Na stronie przedniej monety stukoronowej znajduje się popiersie Jego cesarskiej i królewskiej Apostolskiej Mości z następującym napisem:

„FRANC. JOS. I. D. G. IMP. AUSTR. REX BOH. GAL. ILL. ETC. ET AP. REX HUNG.“

Na stronie odwrotnej umieszczona jest siedząca na chmurach postać kobieca, trzymająca w prawej ręce otwarty wieniec laurowy między cyframi lat 1848—1908 a lewą ręką wspierająca się na tarczy z ukoronowanym dwugłowym orłem.

Górną część powierzchni wypełniają wychodzące z chmur promienie, naokoło których umieszczony jest napis z cyframi lat 1848—1908 i oznaczenie wartości 100 COR. Na dole pod tarczą znajduje się napis:

„DUODECIM LUSTRIS GLORIOSE PERACTIS.“

Brzeg jest płaski i zawiera w zagłębionych literach godło:

„VIRIBUS UNITIS“

Obramowanie tworzy po obu stronach płaski brzeg, którego wewnętrzny obwód dotyka wieńca pereł (perła przy perle).

Średnica monety stukoronowej wynosi 37 milimetrów.

Co do wybijania monet stukoronowych na rachunek prywatny za pobraniem należytości menniczej, ustanowionej rozporządzeniem Ministerstwa skarbu z dnia 13. sierpnia 1908., Dz. u. p. Nr. 167., znajdują analogiczne zastosowanie postanowienia rozporządzenia Ministerstwa skarbu z dnia 13. grudnia 1892., Dz. u. p. Nr. 216., dotyczące wybijania monet dwudziestokoronowych na rachunek prywatny.

Rysunki tej monety zawarte są w dodatku.

Korytowski wkr.

Dodatek.

Jubileuszowe krajowe monety złote po sto koron
austriackiego stempla.

—••••• VIREVS —••••• VNITIS —•••••

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Część LXXVIII. — Wydana i rozesłana dnia 19. sierpnia 1908.

Treść: (M 169—174.) 169. Ustawa, dotycząca nabycia czeskiej kolei północnej przez państwo. — 170. Ustawa, dotycząca ustalenia kontyngentu alkoholu na kampanię 1908/09 i jego indywidualny rozkład. — 171. Ustawa, dotycząca używania częściowych zapisów długu pożyczki królewskiego stołecznego miasta Krakowa w kwocie 23,600.000 K do korzystnego umieszczania kapitałów fundacyjnych, pupilarnych i tym podobnych. — 172. Ustawa, dotycząca używania książeczek wkładowych, wydanych przez Bank krajowy królestwa Galicyi i Lodomeryi z wielkiem księstwem Krakowskiem do korzystnego umieszczania kapitałów fundacyjnych, pupilarnych i tym podobnych. — 173. Ustawa, dotycząca używania częściowych zapisów długu trzeciej dalmatyńskiej pożyczki funduszu melioracyjnego w kwocie 600.000 K do korzystnego umieszczania kapitałów fundacyjnych, pupilarnych i tym podobnych. — 174. Ustawa, dotycząca używania częściowych zapisów długu zaciągnąć się mającej przez miasto Czerniowce pożyczki w kwocie ośmiu milionów koron do korzystnego umieszczania kapitałów fundacyjnych, pupilarnych i tym podobnych.

169.

Ustawa z dnia 2. sierpnia 1908., dotycząca nabycia czeskiej kolei północnej przez państwo.

Za zgodą obu Izb Rady państwa postanawiam,
co następuje:

Artykuł I.

Zatwierdza się umieszczony poniżej układ co do nabycia czeskiej kolei północnej przez państwo, zawarty w Wiedniu dnia 26. marca 1908. pomiędzy Ministerstwami kolei żelaznych i skarbu w imieniu Rządu z jednej strony a c. k. uprz. Spółką czeskiej kolei północnej z drugiej strony.

Artykuł II.

Upoważnia się Ministra skarbu, aby celem przeprowadzenia wymiany akcji, przyznanej według § 3. układu, oraz celem dopełnienia wszystkich wiszących zobowiązań c. k. uprz. Spółki czeskiej kolei północnej, następnie celem opędzenia kosztów likwidacji Spółki a wreszcie celem pokrycia inwe-

stycy, które mają być podjęte na liniach kolejowych, przechodzących na państwo, wydał państwowe kolejowe zapisy długu w ogólnej kwocie imiennej 48,000.000 K, które począwszy od 1. stycznia 1909. mają być oprocentowane po 4 od sta bez jakichkolwiek potrąceń z tytułu podatków, należności lub z innego jakiego tytułu i spłacone do końca roku 1968. w kwocie imiennej również bez jakichkolwiek potrąceń z tytułu podatków, należności lub z innego tytułu.

Artykuł III.

Dla układu powołanego w artykule I. jak również dla wszystkich przeniesień własności, innych aktów prawnych, umów, dokumentów, podań, wpisów hipotecznych i wygotowań urzędowych, potrzebnych celem jego wykonania przysnaje się uwolnienie od stempli i należności.

Artykuł IV.

Ruch na liniach kolei żelaznej, stanowiących przedmiot niniejszej ustawy, utrzymywać będzie Rząd we własnym zarządzie. Przeniesienie przedsiębiorstwa na osobę prywatną lub na spółkę może nastąpić tylko na podstawie ustawy, która ewentualnie w tym względzie będzie wydana.

Wyjątek od tego postanowienia stanowi ruch na przestrzeni Warnsdorf—granica państwa ku Groß-Schönau, który może być także i nadal na zasadzie umowy utrzymywany przez królewsko-saskie koleje państwowe.

Artykuł V.

Prawa, wyliczone w § 10. układu zastrzeżone zostają całemu personalowi służbowemu c. k. uprz. Spółki czeskiej kolei północnej aż do czasu wcielenia do statusu osobowego c. k. kolei państwowych.

Każdemu funkcjonaryuszowi czeskiej kolei północnej pozostawia się do woli, albo dać się wpisać do statusu osobowego austriackich kolei państwowych albo pozostać pod dotychczasowymi warunkami w statusie czeskiej kolei północnej.

Wrazie wcielenia personalu czeskiej kolei północnej do szematu pensyjnego c. k. kolei państwowych, nie może ten personal nic utracić ze stałych poborów.

Aż do dalszego ustawowego uregulowania winien zarząd c. k. kolei państwowych przy obsadzeniu posad służbowych w miejscach, przez które przechodzi kolej północna, mieć na uwadze przynależnych obu narodowości, uwzględniając i zachowując ile możliwości istniejące tamże faktyczne stosunki narodowościowe a nadto w miarę językowych wymogów ruchu, zachodzących w dotyczących miejscach służbowych i na przydzielanych do nich przestrzeniach.

Artykuł VI.

Pod względem wymiaru podatku zarobkowego od linii kolejowych, przechodzących na Rząd wskutek ustawy niniejszej, postanawia się, odmiennie od §§ 104. i 106. ustawy o podatku osobistym, na czas aż do roku 1958. i o ile aż do tego czasu nie będą wydane inne normy w drodze ustawy, co następuje:

Z podatku zarobkowego, wymierzonego dla państwowych kolei żelaznych, należy począwszy od roku 1908. aż do upływu roku 1957. wydzielać z góry kwotę, równającą się podatkowi zarobkowemu, wymierzonemu dla c. k. uprz. Spółki czeskiej kolei północnej na rok 1907.

Kwotę tę należy wymierzać w tem miejscu względnie w tych miejscach, gdzie wymiar ten powinienby nastąpić według ogólnych postanowień ustawowych, kaźdocześnie obowiązujących, gdyby upaństwowione przedsiębiorstwo było jeszcze własnością c. k. uprz. Spółki czeskiej kolei północnej i przez nią w ruchu było utrzymywane.

Począwszy od roku 1908. aż do upływu roku 1957. nie należy natomiast uwzględniać długości szlaków czeskiej kolei północnej przy miejscowym podziale podatku od innych kolei państwowych, pozostającego po wydzieleniu kwoty, wymienionej w poprzednim ustępie; gminy, nie przecięte żadną inną koleją państwową prócz upaństwowionej czeskiej kolei północnej, nie wchodzi również w rachubę przy rozdziale kwoty, któraby na królestwo Czeskie przypadła z podatku przypisanego dla pozostałej sieci kolei państwowych a która ma być rozdzielona w myśl § 104., ustęp 7. ustawy o podatku osobistym.

Artykuł VII.

Wykonanie ustawy niniejszej, która nabiera mocy obowiązującej w dniu ogłoszenia, poruczam Memu Ministrowi kolei żelaznych i Memu Ministrowi skarbu.

Bad Ischl, dnia 2. sierpnia 1908.

Franciszek Józef wkr.

Beck wkr.

Korytowski wkr.

Derschatta wkr.

U k ł a d,

zawarty we Wiedniu dnia 26. marca 1908 pomiędzy c. k. Ministerstwem kolei żelaznych i c. k. Ministerstwem skarbu w imieniu c. k. Rządu z jednej strony a c. k. uprz. Spółką czeskiej kolei północnej z drugiej strony w przedmiocie nabycia czeskiej kolei północnej przez państwo.

§ 1.

C. k. uprz. Spółka czeskiej kolei północnej przenosi na c. k. Rząd a Rząd przejmuje jako uniwersalny prawonabywca, z działaniem wstecznem od dnia 1. stycznia 1908. cały majątek c. k. uprz. Spółki czeskiej kolei północnej, w szczególności

a) własność wszystkich kolei żelaznych należących do Spółki, a to:

1. kolei żelaznej, pędzonej lokomotywą z Turnowa do Kralupów, koncesyonowanej na zasadzie Najwyższego dokumentu koncesyjnego z dnia 28. sierpnia 1863., Dz. u. p. Nr. 89.;

2. kolei żelaznej, pędzonej lokomotywą z Bakowa przez Lipę Czeską i Rumburk aż do granicy państwa w kierunku ku Georgswalde-Ebersbach z odnogami z Tannenbergu przez Beneszów do Podmokiel i z Krzibiska przez Warnsdorf aż do granicy państwa w kierunku ku Groß-Schönau wraz z linią łączącą z Beneszowa do Lipy Czeskiej, koncesyonowanej na zasadzie Najwyższego dokumentu koncesyjnego z dnia 6. października 1865, Dz. u. p. Nr. 24. z roku 1866. pod nazwą „Czeska kolej północna“;

3. kolei żelaznej, pędzonej lokomotywą z Nieratowic do Pragi, koncesyonowanej na zasadzie Najwyższego dokumentu koncesyjnego z dnia 20. sierpnia 1869., Dz. u. p. Nr. 164.;

4. kolei żelaznej, pędzonej lokomotywą z Rumburka do Szluknowa i Wölmsdorf (Nikolaszowic), koncesyonowanej na zasadzie Najwyższego dokumentu koncesyjnego z dnia 9. września 1871., Dz. u. p. Nr. 121.;

5. kolei żelaznej, pędzonej lokomotywą z Kamienicy Czeskiej do Kamiennego Szenowa, koncesyonowanej na zasadzie Najwyższego dokumentu koncesyjnego z dnia 4. sierpnia 1885., Dz. u. p. Nr. 123.;

6. kolei żelaznej, pędzonej lokomotywą z Röhrsdorf do Zwikowa, koncesyonowanej na zasadzie Najwyższego dokumentu koncesyjnego z dnia 26. grudnia 1885, Dz. u. p. Nr. 12. z roku 1886.;

7. kolei lokalnej z Chotielowa do Dolnego Cetna, koncesyonowanej na zasadzie dokumentu koncesyjnego z dnia 18. czerwca 1897., Dz. u. p. Nr. 159.;

8. kolei lokalnej z Zwikowa do Jabłone, koncesyonowanej na zasadzie dokumentu koncesyjnego z dnia 9. lutego 1903., Dz. u. p. Nr. 32.;

9. kolei lokalnej z Nikolaszowic aż do granicy państwa pod Dolnym Einsiedlem, koncesyonowanej na zasadzie dokumentu koncesyjnego z dnia 9. lutego 1903., Dz. u. p. Nr. 33.;

10. linii kolejowej od granicy państwa przy Dolnym Einsiedlu do Sebnitz (w Saksonii), koncesyonowanej na zasadzie dekretu koncesyjnego królestwa Saskiego z dnia 5. lutego 1903.;

b) wszystkie koleje podjazdowe, będące własnością c. k. uprz. Spółki czeskiej kolei północnej i łączące się z liniami kolejowemi Spółki, oraz tory i inne urządzenia w stacjach dobiegowych, dalej wszystkie nieruchomości i ruchome przynależności kolei, wliczając tu tabor wozowy Spółki, przedmioty zapasowe i przedmioty należące do inwentarza, materiały użytkowe i zapasy wszelkiego rodzaju, następnie wszelkie grunta, należące do Spółki a niewpisane do księgi kolejowej, zwłaszcza zaś realność l. w. h. 998 w Pradze, gmina katastralna Praga-Nowemiasto wraz z wszystkimi przynależnościami;

c) wszystkie inne aktywa Spółki a zwłaszcza fundusze Spółki wraz z dotacyami przekazanemi

funduszom tym z przychodów roku 1907., następnie zapasy kasowe i zapasy w papierach wartościowych, zaległe wierzytelności itd.

d) wszystkie na razie jeszcze nie wydane zapisy długu 3½ procentowej pożyczki pierwszeństwa Spółki z roku 1903. w wysokości imiennej 8,500.000 marek, o ile zapisy te nie uległy jeszcze wylosowaniu.

Spółka zobowiązuje się nie rozdzielić z czystych dochodów roku 1097. między akcjonariuszy więcej jak 18 K za jedną akcyę.

§ 2.

Równocześnie z aktywami i pozostałościami majątku Spółki przechodzą na c. k. Rząd, i to również z działaniem wstecznem od dnia 1. stycznia 1908., także wszystkie pasywa, zobowiązania, wydatki, ciężary i długi Spółki jakiegokolwiek rodzaju; pod warunkiem uwolnienia od osobistego zobowiązania ciężącego na Spółce, o które ona ma się wystarać, o ile to według ustawy jest wymagane i dopuszczalne, przejmuje Rząd w szczególności do wyłącznego zapłacenia z własnych funduszków znajdujące się w obiegu obligacye 4procentowej pożyczki pierwszeństwa Spółki z roku 1882. w pierwotnej kwocie imiennej 43,500.000 marek w. n., oraz 3½ procentowej pożyczki pierwszeństwa Spółki z roku 1903. w pierwotnej kwocie imiennej 15,000.000 marek w. n., z której to ostatniej pożyczki pozbyto jednak tylko część w kwocie imiennej 6,500.000 marek w. n.

C. k. Rząd, jako prawonabywca Spółki, wstępuje również we wszystkie prawa i zobowiązania, wynikłe dla c. k. uprz. Spółki czeskiej kolei północnej z traktatów państwowych z dnia 29. września 1869. i z dnia 27. listopada 1898., zawartych między Saksonią a Austro-Węgrami, oraz z układów, zawartych na podstawie tych traktatów państwowych z królewsko-saskim zarządem kolei państwowych, wreszcie z innych umów, odnoszących się do ruchu przedsiębiorstwa, jakoto umów co do kolei podjazdowych, co do połączeń, ruchu itd.

Również wstępuje c. k. Rząd w nierozstrzygnięte ewentualnie spory Spółki jako jej prawonabywca na własny rachunek i niebezpieczeństwo.

§ 3.

Jako odpłatę za nabyte przedsiębiorstwo Spółki przyznaje c. k. Rząd wymianę każdej akcji c. k. uprz. Spółki czeskiej kolei północnej na kwotę

imienną 425 K w państwowych kolejowych zapisach długu, opiewających na 400 K lub pewną wielokrotną tej kwoty, która to wymiana przeprowadzona będzie przez c. k. Rząd najpóźniej począwszy od dnia 15. czerwca 1909. Te państwowe kolejowe zapisy długu oprocentowane będą, począwszy od dnia 1. stycznia 1909, po 4 od sta bez jakichkolwiek potrąceń z tytułu podatków, należności lub z innego tytułu, będą zaopatrzone kuponami, płatnymi półrocznie z dołu dnia 1. lipca i 2. stycznia i spłacone w kwocie imiennej aż do końca roku 1968. również bez jakichkolwiek potrąceń z tytułu podatków, należności lub z innego tytułu. Aż do upływu roku 1920. dopuszczalne są jednak spłaty tylko według planu umorzenia, który ma być wydrukowany na państwowych kolejowych zapisach długu.

O ile zupełne wyrównanie wspomnianej wyżej kwoty wymiennej po 425 K za akcyę nie może nastąpić przez wydanie państwowych kolejowych zapisów długu po 400 K, należy resztującą kwotę nominalną, nie dającą się wyrównać za pomocą takich zapisów długu, po odpowiednim jej przerahowaniu wypłacić w gotówce. Przerachowanie to winno nastąpić według kursu niższego o ½ procent od ostatniego kursu pieniężnego renty, utworzonej ustawą z dnia 2. sierpnia 1892., Dz. u. p. Nr. 131. (4procentowej austriackiej renty koronowej), notowanego na giełdzie wiedeńskiej przed pierwszym dniem terminu wymiany, który to kurs nie może jednak przekraczać 100 procent. Przy wypłacaniu takich reszt uiszczyć się w gotówce 4procentowe odsetki od ich kwoty imiennej za czas od dnia 1. stycznia 1909. aż do pierwszego dnia terminu wymiany.

Wezwanie do wymiany akcji wraz z kuponami płatnymi po dniu 1. lipca 1909., które nie będą już wypłacone, ogłosić winien c. k. Rząd publicznie w odstępach ośmiiodniowych w dziennikach „Prager Zeitung“ i „Wiener Zeitung“.

Do przeprowadzenia wymiany przyzna się akcjonariuszom termin co najmniej trzymiesięczny, licząc od ostatniego ogłoszenia. Równowartość akcji, których nie przedstawiono do wymiany w ciągu tego terminu a ewentualnie terminu przedłużonego, złoży c. k. Rząd do depozytu sądowego.

Z chwilą, gdy układ niniejszy stanie się zupełnym (§ 15.) i gdy przedmioty majątkowe, przechodzące na c. k. Rząd, będą oddane w fizyczne posiadanie tegoż (§ 7.) nastąpi zlikwidowanie Spółki. Likwidacyę przeprowadzi c. k. Rząd, względnie organy przezeń wyznaczone. Koszta likwidacyi poniesie c. k. Rząd.

§ 4.

Ruch kolei wymienionych w § 1. i zarząd innych przedmiotów majątkowych, przechodzących w myśl § 1. na c. k. Rząd, prowadzony będzie już począwszy od dnia 1. stycznia 1908 na rachunek c. k. Rządu.

Dochody z przedsiębiorstwa Spółki przypadają zatem od dnia 1. stycznia 1908. na rzecz c. k. Rządu.

Wszystkie dochody i wydatki z przedsiębiorstwa Spółki, które wynikną począwszy od tej chwili, przypadają na korzyść względnie na niekorzyść państwa. Do wydatków tych należą zwłaszcza także wszystkie podatki wraz z dodatkami tudzież inne opłaty publiczne, należytość stemplowa od kuponów i koszta notowania papierów kredytowych Spółki na giełdach publicznych.

§ 5.

Skoro dochody z przedsiębiorstwa Spółki od roku 1908. przypadają już c. k. Rządowi, przeto należy z dochodów tych pokryć zapotrzebowanie na oprocentowanie i umorzenie wymienionych w § 2. pożyczek pierwszeństwa Spółki, odnoszące się do rachunku z roku 1908., a c. k. Rząd płacić będzie począwszy od 1. lipca 1909. za każdą z 93.333 akcji opiewających na 150 zhr. waluty austriackiej po ściągnięciu kuponu dywidendowego za rok 1908. kwotę 17 K.

§ 6.

Z uwagi na postanowienie, zawarte w § 4., nie przedsięwzięcie Spółka od dnia podpisania niniejszego układu pozbycia ani zastawienia przedmiotów majątkowych, przechodzących w myśl § 1. na własność c. k. Rządu, bez poprzedniego zezwolenia c. k. Ministerstwa kolei żelaznych i będzie zasięgać we wszystkich sprawach, wychodzących poza zakres prawidłowego prowadzenia interesów, zwłaszcza zaś przy zawieraniu umów z mocą obowiązującą po za rok 1908. zezwolenia c. k. Ministerstwa kolei żelaznych, które uważać się będzie za udzielone, jeżeli w ciągu trzech tygodni nie nastąpi wyraźne tegoż odmówienie.

Spółka odpowiada za szkody i niekorzyści, wynikające dla c. k. Rządu z zaniedbania tych postanowień. Wynagrodzenia, które w danym razie wskutek tego przypadnie, dochodzić się będzie przez stosunkowe potrącenie z odpłaty (§ 3.) należnej akcyonaryuszom.

§ 7.

Wszystkie przedmioty, przechodzące w myśl § 1. na c. k. Rząd, będą oddane i odebrane osobnym

protokołem w fizyczne posiadanie państwa z chwilą, gdy układ niniejszy stanie się zupełnym (§ 15.), najpóźniej w dniu 31. grudnia 1908., a to równocześnie z objęciem ruchu kolejowego przez c. k. Rząd.

Od chwili, gdy układ niniejszy stanie się zupełnym (§ 15.) aż do oddania wspomnianych wyżej przedmiotów majątkowych w fizyczne posiadanie c. k. Rządu, obowiązana jest Spółka na żądanie tegoż i bez osobnego wynagrodzenia do dalszego utrzymywania ruchu kolejowego i do zawiadywania innymi przedmiotami majątkowymi, które na zasadzie niniejszego układu przechodzą na c. k. Rząd, oraz do stosowania się przytem do odnośnych zarządzeń c. k. Ministerstwa kolei żelaznych.

§ 8.

Równocześnie z oddaniem kolei i innych przedmiotów majątkowych, przeznaczonych do oddania, w posiadanie i zarząd c. k. Rządu (§ 7.) należy oddać c. k. Rządowi znajdujące się w rękach Spółki dokumenty, plany, książki, rachunki i całe jej archiwum, a Rząd przechowywać będzie te dokumenty i materiały przez czas przepisany według odnośnych postanowień kodeksu handlowego.

§ 9.

Skoro układ niniejszy stanie się zupełnym (§ 15.), należy przeprowadzić jak najspieszniej wpis hipoteczny prawa własności państwa na nieruchomościach, wymienionych w § 1.

Spółka jest obowiązana wydać w właściwym czasie na żądanie c. k. Rządu dokumenty prawne, potrzebne do hipotecznego przeniesienia prawa własności na państwo.

§ 10.

Państwo przyjmie cały personel służbowy c. k. uprz. Spółki czeskiej kolei północnej z zastrzeżeniem jego praw, nabytych przed dniem podpisania niniejszego układu względnie za wyraźnem zezwoleniem c. k. Rządu także po tym dniu, bez względu na to, czy prawa opierają się na ordynacji służbowej i innych przepisach pragmatycznych lub na osobnych umowach służbowych względnie dekreтах. W szczególności także zapewnią c. k. Rząd personalowi temu wyraźnie utrzymanie w mocy praw do zaopatrzenia oraz innych praw, które powstały dla niego i jego członków rodziny na podstawie istniejących obecnie statutów pensyjnych czeskiej kolei północnej oraz przepisów uzupełniających, wydanych aż do wyżej podanego dnia, tudzież na podstawie osobnych umów służbowych.

Co do funkcyonaryuszy c. k. uprz. Spółki czeskiej kolei północnej, przyjętych przed dniem 31. grudnia 1900., za których Spółka opłacała dotychczas podatek osobisto-dochodowy i podatek od plac przypadający od ich poborów wraz z dodatkami, opłacać będzie c. k. Rząd podatki te wraz z dodatkami także i nadal aż do chwili wcielenia odnośnych funkcyonaryuszy za ich zgodą do statusu osobowego austriackich kolei państwowych.

Zakłady pensyjne, założone przez c. k. uprz. Spółkę czeskiej kolei północnej dla jej urzędników i służby tudzież wdów i sierót po tychże, oraz kasa chorych dla służby i robotników zakładu kolejowego będą utrzymane i nadal z swymi statutami i wymienionymi wyżej przepisami uzupełniającymi, dopóki nie przyjdzie do zmiany w sposób przepisany statutem, względnie o ile i dopóki nie nastąpi za zgodą obu stron uprawnionych złączenie z równorzędnymi funduszami zaopatrzenia lub funduszami dobroczynnymi c. k. austriackich kolei państwowych, co do kasy chorych, jednak bez ujmy dla przysługującego c. k. Rządowi prawa do wydania zarządzeń w myśl § 49. ustawy z dnia 30. marca 1888., Dz. u. p. Nr. 33.

C. k. Rząd wstępuje we wszystkie prawa i zobowiązania, przysługujące względnie ciężące na c. k. uprz. Spółce czeskiej kolei północnej względem funduszów pensyjnych i kasy chorych stosownie do istniejących obecnie statutów i przepisów uzupełniających, które będą wydane do dnia podpisania niniejszego układu. Upoważnienia przyznane tymi statutami radzie zawiadowczej Spółki wykonywane będą przez c. k. Rząd.

Bieżące wsparcia roczne, przyznawane dotychczas przez zarząd c. k. uprz. Spółki czeskiej kolei północnej ze względów słuszności, będzie c. k. Rząd płacił także i nadal. Pod względem przyznania na nowo darów z łaski wysłużonym robotnikom, którzy stali się niezdolnymi do pracy, oraz wdowom i sierotom po nich, postępować będzie c. k. Rząd według zasad wypowiedzianych przez zarząd c. k. uprz. Spółki czeskiej kolei północnej w okólniku z dnia 23. października 1907., l. 32045.

§ 11.

Z chwilą, gdy układ niniejszy stanie się zupełnym (§ 15.), tracą moc obowiązującą wszystkie koncesye nadane lub przeniesione na c. k. uprz. Spółkę czeskiej kolei północnej co do linii kolejowych, wymienionych w § 1. pod a, 1 do 9.

§ 12.

Strony umawiające się zrzekają się prawa zaczepienia niniejszego układu z powodu pokrzywdzenia nad połowę wartości.

§ 13.

Wszystkie spory, wynikające ewentualnie z niniejszego układu, mają być rozstrzygane w pierwszej instancji przez c. k. Sąd krajowy we Wiedniu.

§ 14.

Układ niniejszy oraz potrzebne dla jego przeprowadzenia przeniesienia własności i inne interesy prawne tudzież umowy, dokumenty, podania, wpisy hipoteczne i wygotowania urzędowe korzystają z uwolnienia od stempli i należytości.

§ 15.

Układ niniejszy uzyska moc obowiązującą dla c. k. uprz. Spółki czeskiej kolei północnej przez zatwierdzenie ze strony walnego zgromadzenia akcyonaryuszy, które odbędzie się najpóźniej do dnia 30. kwietnia 1908., zaś dla c. k. Rządu przez zatwierdzenie konstytucyjne, o które należy następnie wystarać się.

O ile zatwierdzenie konstytucyjne nie mogłoby nastąpić do dnia 20. grudnia 1908., nie będą obie strony nadal związane układem.

W dowód tego spisano układ niniejszy w dwóch egzemplarzach z uwolnieniem od stempli i należytości i oddano jeden z nich c. k. Rządowi a drugi c. k. uprz. Spółce czeskiej kolei północnej.

C. k. Minister kolei żelaznych :

Derschatta wlr.

C. k. Minister skarbu :

Korytowski wlr.

C. k. uprz. Spółka czeskiej kolei północnej :

D. Cahn Speyer wlr.
p. p. **Dr. Baudiß** wir.

L. S.

L. S.

L. S.

170.**Ustawa z dnia 8. sierpnia 1908.,**

dotycząca ustalenia kontyngentu alkoholu na kampanię 1908/09 i jego indywidualny rozkład.

Za zgodą obu Izb Rady państwa postanawiam, co następuje:

Kontyngent alkoholu, to jest tę ilość alkoholu, którą gorzelnie, podlegające podatkowi spożywczemu, z zastosowaniem niższej stopy podatku spożywczego przy wywozie w jednej kampanii mogą wyrobić, utrzymuje się na kampanię 1908/09 w dotychczasowej wysokości 1,017.000 hektolitrów. Tym istniejącym gorzelniom, którym na okres rozkładu 1904/05 do włącznie 1907/08 stałe kontyngenty indywidualne zostały przyznane, pozostawia się te udziały w dotychczasowej wysokości na kampanię 1908/09.

Pozostałe ilości częściowe może Minister skarbu przyznać dodatkowo innym gorzelniom.

Przytem przedewszystkiem uwzględnić należy założone wspólnie przez właścicieli mniejszych posiadłości, tudzież nowo powstałe, indywidualnym kontyngentem dotychczas nie obdzielone rolnicze gorzelnie, które przed 1. stycznia 1908. zostały w ruch puszczzone.

Nowo powstałej rolniczej gorzelni nie można przyznać więcej jak 1 hektolitr na każdy hektar policzalnej przestrzeni gruntów a zarazem nie więcej jak 150 hektolitrów.

Nowo powstałą rolniczą gorzelnię, która dopiero po ogłoszeniu niniejszej ustawy będzie w ruch puszczoną, można rozporządzalnemi częściami kontyngentu tylko wtenczas obdzielić, jeżeli przed puszczaniem gorzelni w ruch Ministerstwo skarbu w porozumieniu z Ministerstwem rolnictwa uzna, że gorzelnia ma być prowadzoną w okolicy o ubogich, przeważnie na uprawę kartofli nadających się gruntach i że tylko przez prowadzenie gorzelni umożliwionem będzie stosowne użytkowanie produktów ziemnych należącego do niej gospodarstwa.

Wykonanie niniejszej ustawy, która nabiera mocy obowiązującej w dniu ogłoszenia, poruczam Memu Ministrowi skarbu.

Bad Ischl, dnia 8. sierpnia 1908.

Franciszek Józef wkr.

Beck wkr.

Korytowski wkr

171.**Ustawa z dnia 8. sierpnia 1908.,**

dotycząca używania częściowych zapisów długu pożyczki królewskiego stołecznego miasta Krakowa w kwocie 23,600.000 K do korzystnego umieszczenia kapitałów fundacyjnych, pupilarnych i tym podobnych.

Za zgodą obu Izb Rady państwa postanawiam, co następuje:

§ 1.

Częściowych zapisów długu pożyczki 23,600.000 K zaciągnąć się mającej przez królewskie stołeczne miasto Kraków na podstawie ustawy krajowej z dnia 26. maja 1908., Dz. u. i rozp. kr. Nr. 72., można używać do korzystnego umieszczania kapitałów fundacji, stojących pod nadzorem publicznym zakładów, urzędu pocztowych kas oszczędności, dalej pieniędzy pupilarnych, fideikomisowych i depozytowych, a po kursie giełdowym, jednak nie powyżej wartości imiennej, także jako kaucyi służbowych i handlowych.

§ 2.

Wykonanie niniejszej ustawy, która nabiera mocy obowiązującej z dniem ogłoszenia, poruczam Moim Ministrom skarbu, sprawiedliwości i spraw wewnętrżnych.

Bad Ischl, dnia 8. sierpnia 1908.

Franciszek Józef wkr.

Beck wkr.

Klein wkr.

Korytowski wkr.

Bienierth wkr.

172.**Ustawa z dnia 10. sierpnia 1908.,**

dotycząca używania książeczek wkładowych, wydanych przez Bank krajowy królestwa Galicyi i Lodomeryi z wielkiem księstwem Krakowskiem do korzystnego umieszczenia kapitałów fundacyjnych, pupilarnych i tym podobnych.

Za zgodą obu Izb Rady państwa postanawiam, co następuje:

§ 1.

Książeczek wkładowych, wydanych przez Bank krajowy królestwa Galicyi i Lodomeryi

z wielkiem księstwem Krakowskiem w granicach jego statutem oznaczonego zakresu działania, nżywać można aż do granicy, istniejącej kaźdocześnie dla książeczek wkładkowych publicznych kas oszczędności, do korzystnego umieszczania kapitałów fundacyi, stojących pod nadzorem publicznym zakładów, dalej pieniędzy pupilarnych, fideikomisowych i depozytowych, tudzież jako kaucyi służbowych i handlowych.

§ 2.

Ustawa niniejsza wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

§ 3.

Wykonanie niniejszej ustawy poruczam Moim Ministrom spraw wewnętrznych, sprawiedliwości i skarbu.

Bad Ischl, dnia 10. sierpnia 1908.

Franciszek Józef wkr.

Beck wkr.

Klein wkr.

Korytowski wkr.

Bienierth wkr.

173.

Ustawa z dnia 11. sierpnia 1908.,
dotycząca używania częściowych zapisów długu trzeciej dalmatyńskiej pożyczki funduszu melioracyjnego w kwocie 600.000 K do korzystnego umieszczania kapitałów fundacyjnych, pupilarnych i tym podobnych.

Za zgodą obu Izb Rady Państwa postanawiam, co następuje:

§ 1.

Częściowe zapisy długu pożyczki funduszu melioracyjnego w imiennej kwocie 600.000 K, zaciągnąć się mającej przez wydział krajowy królestwa Dalmacyi na podstawie ustawy krajowej z dnia 10. października 1906., Dz. u. kr. Nr. 35., można używać do korzystnego umieszczania kapitałów fundacyi, pod nadzorem publicznym stojących zakładów, dalej pieniędzy pupilarnych, fideikomisowych i depozytowych, a po kursie giełdowym, jednak nie powyżej wartości imiennej, także jako kaucyi służbowych i handlowych.

§ 2.

Wykonanie tej ustawy, która z dniem ogłoszenia nabiera mocy obowiązującej, poruczam Moim Ministrom spraw wewnętrznych, sprawiedliwości i skarbu.

Bad Ischl, dnia 11. sierpnia 1908.

Franciszek Józef wkr.

Beck wkr.

Klein wkr.

Korytowski wkr.

Bienierth wkr.

174.

Ustawa z dnia 11. sierpnia 1908.,
dotycząca używania częściowych zapisów długu pożyczki, zaciągnąć się mającej przez miasto Czerniowce w kwocie ośmiu milionów koron, do korzystnego umieszczania kapitałów fundacyjnych, pupilarnych i tym podobnych.

Za zgodą obu Izb Rady państwa postanawiam, co następuje:

§ 1.

Częściowych zapisów długu pożyczki, zaciągnąć się mającej przez miasto Czerniowce w myśl ustawy krajowej z dnia 11. stycznia 1908., Dz. u. kr. Nr. 10., w kwocie co najwyżej ośm milionów koron, można używać do korzystnego umieszczania kapitałów fundacyi, pod nadzorem publicznym stojących zakładów, dalej pieniędzy pupilarnych, fideikomisowych i depozytowych, a po kursie giełdowym, jednak nie powyżej wartości imiennej, także jako kaucyi służbowych i handlowych.

§ 2.

Wykonanie tej ustawy, która z dniem ogłoszenia nabiera mocy obowiązującej, poruczam Moim Ministrom spraw wewnętrznych, sprawiedliwości i skarbu.

Bad Ischl, dnia 11. sierpnia 1908.

Franciszek Józef wkr.

Beck wkr.

Klein wkr.

Korytowski wkr.

Bienierth wkr.

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Część LXXIX. — Wydana i rozesłana dnia 22. sierpnia 1908.

Treść: (№ 175—178.) 175. Dokument koncesyjny na kolej lokalną z Retz do Drosendorf. — 176. Rozporządzenie, którem ustala się kwotę uznawaną w zeznaniach dochodów pozycyji wydatkowej za prowadzenie urzędu dekanalnego dla nowo utworzonego rzymsko-katolickiego dekanatu w Radowcach, względnie zmienia się tę kwotę za prowadzenie rzymsko-katolickiego urzędu dekanalnego w Suczawie. — 177. Rozporządzenie, zmieniające częściowo postanowienia o depozytowem wydawaniu gotówki przez pocztę lub przez pocztową kasę oszczędności. — 178. Obwieszczenie, dotyczące utworzenia Głównego urzędu cłowego w Litomierzycach.

175.

Dokument koncesyjny z dnia 27. lipca 1908.,

na kolej lokalną z Retz do Drosendorf.

Na zasadzie Najwyższego upoważnienia nadaje w porozumieniu z interesowanymi Ministerstwami Wydziałowi krajowemu arcyksięstwa Austrii poniżej Anizy koncesyę na budowę i utrzymywanie w ruchu kolei żelaznej, poruszanej lokomotywą, która ma być wykonana jako normalnotorowa kolej lokalna od stacyi Retz c. k. uprz. austriackiej kolei północno-zachodniej przez Nieder-Fladnitz, Ober-Höflein, Geras i Zissersdorf do Drosendorf, a to w myśl postanowień ustawy o koncesyach na koleje żelazne z dnia 14. września 1854., Dz. u. p. Nr. 238., jakoteż ustaw z dnia 31. grudnia 1894., Dz. u. p. Nr. 2. z r. 1895., i z dnia 24. grudnia 1905., Dz. u. p. Nr. 216., pod następującymi warunkami i zastrzeżeniami:

§ 1.

Co do kolei żelaznej, będącej przedmiotem tego dokumentu koncesyjnego, korzysta koncesy-

naryusz z dobrodziejstw, przewidzianych w artykule V. ustawy z dnia 31. grudnia 1894., Dz. u. p. Nr. 2. z r. 1895.

§ 2.

Koncesyonaryusz obowiązany jest ukończyć budowę kolei koncesyonowanej najpóźniej w przeciągu dwóch lat, licząc od dnia dzisiejszego, gotową kolej oddać na użytek publiczny i utrzymywać ją w ruchu bez przerwy przez cały okres koncesyjny.

Jako rękojmię dotrzymania powyższego terminu budowy, jakoteż wykonania i urządzenia kolei zgodnie z warunkami koncesyi — złożyć ma koncesyonaryusz na żądanie c. k. rządu odpowiednią kaucyę w papierach wartościowych, nadających się do lokacyi pieniędzy sierocych.

W razie niedotrzymania powyższego zobowiązania kaucya ta uznana być może za przepadłą.

§ 3.

Do wybudowania koncesyonowanej kolei nadaje się koncesyonaryuszowi prawo wywłaszczania podług przepisów ustawowych w tej mierze obowiązujących.

Takie samo prawo przyznane będzie koncesyonaryuszowi co do wybudowania tych ewentualnie wybudować się mających kolei podjazdowych, których budowę rząd ze względu na dobro publiczne uznałby za pożyteczną.

§ 4.

Co do budowy koncesyonowanej kolei i co do ruchu na niej stosować się winien koncesyonaryusz do osnowy tego dokumentu koncesyjnego, do warunków koncesyjnych, ustanowionych przez Ministerstwo kolei żelaznych, jakoteż do istniejących w tej mierze ustaw i rozporządzeń, w szczególności do ustawy o koncesyach na koleje żelazne z dnia 14. września 1854., Dz. u. p. Nr. 238., i do regulaminu ruchu na kolejach żelaznych z dnia 16. listopada 1851., Dz. u. p. Nr. 1. z r. 1852., wreszcie do ustaw i rozporządzeń, któreby w przyszłości zostały wydane. Pod względem ruchu będzie można odstąpić od środków bezpieczeństwa i przepisów, dotyczących ruchu, a ustanowionych w regulaminie ruchu kolei żelaznych i w odnośnych postanowieniach dodatkowych o tyle, o ile ze względu na szczególne stosunki obrotu i ruchu, a w szczególności ze względu na zmniejszoną chyżość Ministerstwo kolei żelaznych uzna to za dopuszczalne; w tej mierze trzymać się należy osobnych przepisów ruchu, które wyda Ministerstwo kolei żelaznych.

§ 5.

Transporty wojskowe uskuteczniane być muszą po niższych cenach taryfowych. Taryfę wojskową stosuje się do przewozu osób i rzeczy według postanowień, które tak w tej mierze, jak i względem ulg dla podróżujących wojskowych, na austriackich kolejach państwowych każdorazem obowiązują.

Postanowienia te stosują się także do obrony rajowej i pospolitego ruszenia obu połów Monarchii, do tyrolskich strzelców krajowych i do żandarmerji a to nietylko w podróżach na koszt skarbu państwa, lecz także do podróży służbowych na ćwiczenia wojskowe i zebrania kontrolne, odbywanych własnym kosztem.

Koncesyonaryusz obowiązany jest przystąpić do umowy zawartej przez austriackie spółki kolejowe co do zakupu i utrzymywania w pogotowiu przyborów dla transportów wojskowych oraz co do pomagania sobie nawzajem służbą i taborem przy uskutecznianiu większych transportów wojskowych, dalej do każdorazem obowiązujących przepisów dla kolei żelaznych na wypadek wojny, jakoteż do umowy dodatkowej o przewozie chorych i rannych, przewożonych w postawie leżącej na rachunek

skarbu wojskowego, która weszła w wykonanie z dniem 1. czerwca 1871.

Przepis, który obowiązuje każdorazem pod względem transportu wojskowego na kolejach żelaznych, tudzież każdorazem obowiązujące przepisy dla kolei żelaznych na wypadek wojny nabywają dla koncesyonaryusza mocy obowiązującej od dnia otwarcia ruchu na koncesyonowanej kolei. Przepisy rzeczonożego rodzaju, które dopiero po tym terminie zostaną wydane i w Dzienniku ustaw państwa nie będą ogłoszone, staną się dla koncesyonaryusza obowiązującymi z chwilą, w której będą urzędownie podane do jego wiadomości.

Zobowiązania te ciężą na koncesyonaryuszu tylko o tyle, o ile dopełnienie ich będzie możliwe ze względu na drugorzędny charakter tej linii oraz ze względu na ułatwienia, udzielone skutkiem tego pod względem budowy, urządzenia i rodzaju ruchu.

Koncesyonaryusz obowiązany jest przy obsadzeniu posad mieć wzgląd na wysłużonych podoficerów armii, marynarki wojennej i obrony krajowej w myśl ustawy z dnia 19. kwietnia 1872., Dz. u. p. Nr. 60.

§ 6.

Do przewozu korpusów straży cywilnej (straży bezpieczeństwa, straży skarbowej itp.) stosować należy analogicznie niższą taryfę, przepisaną dla transportów wojskowych.

§ 7.

Nie wolno koncesyonaryuszowi powierzać ruchu na koncesyonowanej kolei osobom trzecim, wyjąwszy przypadek, gdy na to rząd wyraźnie zezwoli.

Rząd zastrzega sobie prawo objęcia kiedykolwiek ruchu na koncesyonowanej kolei i utrzymywania go aż do upływu okresu koncesyjnego na rachunek koncesyonaryusza.

W przypadku takim koncesyonaryusz zwracać ma rządowi koszta, z powodu utrzymywania ruchu rzeczywiście ponoszone.

Zresztą warunki tego utrzymywania ruchu unormowane będą w kontrakcie ruchu, który rząd zawrze z koncesyonaryuszem.

§ 8.

Koncesyonaryusz obowiązany jest postarać się o zaopatrzenie zajętych przy ruchu koncesyonowanej kolei funkcyonaryuszy na przypadek choroby

i na starość oraz o zaopatrzenie ich rodzin i w tym celu przystąpić do kasy emerytalnej związku austriackich kolei lokalnych, jeśliby dla koncesyonowanego przedsiębiorstwa kolejowego nie była utworzona własna kasa emerytalna, przynajmniej takie same korzyści członkom zapewniająca, względnie przynajmniej takie same obowiązki na koncesyonaryusza wkładająca, jak kasa rzeczzonego związku.

Owo zaopatrzenie na wypadek choroby i na starość należy tak przeprowadzić, by koncesyonaryusz lub przedsiębiorstwo na jego miejsce wstępujące mieli obowiązek zgłaszać w instytucie emerytalnym związku austriackich kolei lokalnych, względnie we własnej kasie emerytalnej stałych funkcjonaryuszy z dniem nadania im stałej posady, z innych zaś funkcjonaryuszy przynajmniej tych, którzy pełnią służbę jako pociągowi, konduktorzy, strażnicy lub posługacze stacyjni — przy odpowiednim ich zatrudnieniu — najpóźniej po ukończeniu trzech lat służby.

§ 9.

Koncesyonaryusz obowiązany jest pod warunkami i zastrzeżeniami w artykule XII. ustawy z dnia 31. grudnia 1894., Dz. u. p. Nr. 2. z r. 1895., podanemi, dozwolić rządowi na jego żądanie każdego czasu współużywania kolei do przewozu między kolejami, już istniejącymi lub dopiero w przyszłości mającymi powstać — na których rząd ruch utrzymuje — w taki sposób, by rząd mógł z prawem samoistnego ustanawiania tariff przeprowadzać lub pozwolić przeprowadzać tak całe pociągi jak i pojedyncze wozy współużywaną koleją lub jej częściami, za opłatą stosownego wynagrodzenia.

§ 10.

Nadaje się koncesyonaryuszowi prawo utworzenia — za osobnem zezwoleniem rządu i pod warunkami, które on ustanowi — spółki akcyjnej, która przejmie wszystkie prawa i obowiązki koncesyonaryusza.

Statut spółki oraz wzory akcyi, które będą wydane, podlegają zatwierdzeniu rządu.

Zaciągnięcie pożyczki pierwszeństwa, rozłożonej ewentualnie na częściowe zapisy długu, jest za zezwoleniem rządu o tyle dopuszczalne, o ile jej oprocentowanie i umorzenie okazuje się zapewnione przez zagwarantowanie czystego dochodu ze strony arcyksięstwa Austrii poniżej Anizy.

Osnowa skryptu dłużnego, który ewentualnie będzie wystawiony celem zaciągnięcia pożyczki ubez-

piezonej w księgach kolejowych a nie rozłożonej na częściowe zapisy długu, względnie formularze wydać się mających akcyi pierwszeństwa wymagają również zatwierdzenia rządowego.

Cyfra kapitału zakładowego, rzeczywistego i nominalnego podlega zatwierdzeniu rządu.

W tym względzie przyjmuje się za zasadę, że oprócz kosztów na sporządzenie projektu, budowę i urządzenie kolei, jakoteż kosztów sprawienia parku kolejowego i kosztów uposażenia rezerwy kapitału oznaczonej przez rząd, które rzeczywiście wyłożono i należycie udowodniono, tudzież odsetek interkalarnych, rzeczywiście zapłaconych w okresie budowy i straty na kursie, rzeczywiście poniesionej przy gromadzeniu kapitału, żadne wydatki jakiegobądź rodzaju nie mogą być liczone.

Gdyby po ukończeniu budowy jeszcze jakie nowe budowle miały być wystawione lub urządzenia ruchu pomnożone, natenczas koszta przez to poniesione mogą być doliczone do kapitału zakładowego, jeżeli rząd pozwolił na wzniesienie projektowanych nowych budowli lub na pomnożenie urządzeń ruchu i jeżeli koszta będą należycie wykazane.

Cały kapitał zakładowy być ma umorzony w obrębie okresu koncesyjnego według planu amortyzacyjnego przez rząd zatwierdzonego.

§ 11.

Rząd zastrzega sobie prawo wykupienia koncesyonowanej kolei po jej wybudowaniu i otwarciu na niej ruchu w każdym czasie pod następującymi warunkami:

1. Dla oznaczenia ceny wykupna policzy się czyste roczne dochody przedsiębiorstwa w ciągu ostatnich zamkniętych lat siedmiu przed chwilą wykupna, strąci się zaś z tego czyste dochody najniepomyślniejszych dwóch lat, poczem obliczy się średni dochód czysty pozostałych lat pięciu.

2. Gdyby wykupno nastąpić miało przed upływem unormowanego w § 1. czasowego uwolnienia od podatku, w takim razie przez resztujący okres uwolnienia od podatku stanowi obliczony w ten sposób średni dochód czysty owych lat pięciu rentę wykupna, uiścić się mającą bez opłaty podatku. Za czas po upływie wolności podatkowej oznacza się rentę wykupna w ten sposób, że od dochodów, podług których oblicza się sumę średnią, policza się podatek wraz z dodatkami według stopy procentowej odnośnych lat i potrąca go od dochodów. Do

pozostałej reszty dolicza się ze względu na to, że stosownie do § 131., lit. a, ustawy z dnia 25. października 1896., Dz. u. p. Nr. 220., opłacać się ma od renty wykupna podatek dziesięcioprocentowy — dodatek w wysokości jednej dziewiątej tego czystego dochodu.

3. Gdyby wykupno nastąpić miało po upływie czasowego, w § 1. ustanowionego uwolnienia od podatków, uważać się będzie przy obliczaniu czystych dochodów rocznych podatki i dodatki do podatków, ciężące na wykupionem przedsiębiorstwie kolejowem, oraz wszelkie inne opłaty publiczne za wydatki ruchu.

Jeżeli obowiązek płacenia podatku istniał nie przez wszystkie lata, podług których oblicza się sumę średnią, w takim razie obliczyć należy także co do lat wolnych od podatku podatek wraz z dodatkami według stopy procentowej odnośnych lat i potrącić z przychodów.

Ze względu jednak na to, że stosownie do § 131., lit. a) ustawy z dnia 25. października 1896., Dz. u. p. Nr. 220., opłacać się ma od renty wykupna podatek dziesięcioprocentowy, doliczyć należy do przeciętnych czystych dochodów, w taki sposób obliczonych, dodatek wynoszący jedną dziewiątą tych czystych dochodów.

4. Czysty dochód średni, obliczony w myśl powyższego postanowienia, płacić należy koncesyonaryuszowi jako wynagrodzenie za wykupioną kolej aż do upływu okresu koncesyjnego w ratach półrocznych, płatnych z dołu dnia 30. czerwca i dnia 31. grudnia każdego roku.

5. Gdyby jednak kolej miała być wykupioną przed upływem siódmego roku ruchu lub gdyby średni dochód czysty, w myśl powyższych postanowień obliczony, bez uwzględnienia dodatku w ustępach 2. i 3. przewidzianego, nie dawał przynajmniej takiej sumy rocznej, któraby się równała racie rocznej, potrzebnej na oprocentowanie i umorzenie według planu pożyczek, za zezwoleniem rządu na pokrycie policzalnych kosztów zakładowych zaciągniętych i w księgach kolejowych zabezpieczonych, wraz z ratą roczną, potrzebną na oprocentowanie po cztery od sta kapitału zakładowego, zatwierdzonego przez rząd i na umorzenie tegoż w ciągu trwania koncesyi, w takim razie wynagrodzenie, które państwo ma zapłacić za kolej wykupioną, będzie polegało na tem, że państwo wymienioną wyżej kwotę ryczałtową płacić będzie w ratach półrocznych z dołu dnia 30. czerwca i dnia 31. grudnia każdego roku i zwracać koncesyonaryuszom podatek rentowy, przypadający od tej renty wykupna.

6. Państwo zastrzega sobie prawo, iż może pożyczki zaciągnięte dla zebrania kapitału na koncesyonowaną kolej, w kwocie, według zatwierdzonego planu umorzenia w czasie wykupna jeszcze nie umorzonej, przejąć w każdym czasie w miejsce koncesyonaryusza do zapłaty z własnych funduszków, w którym to wypadku przypadająca do wypłaty renta wykupna obniża się o kwotę potrzebną do oprocentowania i umorzenia oznaczonego kapitału pożyczkowego, tudzież w danym razie o odpowiadającą temu zapotrzebowaniu kwotę dodatku, który w myśl postanowień ustępów 2. i 3. ma być doliczony do dochodu przeciętnego.

7. Państwo zastrzega sobie dalej prawo, że wolno mu będzie w każdym czasie zamiast niepłatnych jeszcze rent, w myśl postanowień powyższych punktów koncesyonaryuszowi należnych, zapłacić kapitał, równający się zdyskontowanej według stopy po cztery od sta — licząc odsetki od odsetek — na rok wartości kapitałowej tych rent, po strąceniu, jak się to samo przez się rozumie, dodatku, gdyby w myśl postanowień ustępów 2. i 3. zawierał się w tych rentach.

Gdyby państwo postanowiło w taki sposób spłacić kapitał, wolno mu będzie użyć do tego podług własnego wyboru gotówki lub obligacyi długu państwa. Obligacye długu państwa liczone będą w takim razie po kursie, jaki wyniknie jako przecięcie z porównania kursów pieniężnych obligacyi długu państwa tego samego rodzaju, notowanych urzędownie na giełdzie wiedeńskiej, w ciągu półroczna bezpośrednio poprzedzającego.

8. Przez wykupienie kolei i od dnia tego wykupienia przechodzi na państwo za wypłatą wynagrodzenia, pod l. 1. do 7. przepisanego, bez dalszej zapłaty, wolna od ciężarów, względnie obciążona tylko zalegającą jeszcze resztą pożyczek, za zezwoleniem rządowem zaciągniętych, własność i używanie koncesyonowanej kolei, ze wszystkimi do niej należącymi ruchomościami i nieruchomościami, licząc tu także tabor wozowy, zapasy materiałów i zapasy kasowe, ewentualnie także własnością koncesyonaryusza będące koleje podjazdowe i jego przedsiębiorstwa poboczne, jakoteż rezerwy obrotowe i kapitałowe, utworzone z kapitału zakładowego, o ileby te ostatnie z zezwoleniem rządu nie były już stosownie do swego przeznaczenia użyte.

9. Uchwała rządu, tycząca się wykonania państwowego prawa wykupna, które nastąpić musi zawsze tylko z początkiem roku kalendarzowego, oznajmiona będzie przedsiębiorstwu kolejowemu we formie deklaracyi najpóźniej do 31. października bezpośrednio poprzedzającego roku.

Deklaracja ta określać będzie następujące szczegóły:

- a) termin, od którego wykupno następuje;
- b) przedsiębiorstwo kolejowe, będące przedmiotem wykupna i inne przedmioty majątkowe, które bądź jako przynależność przedsiębiorstwa kolejowego, bądź jako zaspokojenie pretensyi państwa lub z jakichkolwiek innych tytułów prawnych przejść mają na państwo;
- c) kwotę ceny wykupna (l. 1. do 7.), którą państwo zapłacić ma przedsiębiorstwu kolejowemu, ewentualnie z zastrzeżeniem późniejszego sprostowania tymczasowo obliczoną, z oznaczeniem terminu i miejsca płatności.

10. Rząd zastrzega sobie prawo ustanowienia — jednocześnie z doręczeniem deklaracji, dotyczącej się wykupna — osobnego komisarza do czuwania nad tem, żeby stanu majątku, począwszy od tej chwili, nie został na szkodę państwa zmieniony.

Od chwili deklaracji co do wykupienia wymaga wszelka sprzedaż lub obciążenie nieruchomości w niej wymienionych pozwolenia tego komisarza.

Tosamo odnosi się do przyjmowania wszelkich nowych zobowiązań, które albo przekraczają zakres zwyczajnego toku interesów albo powodują trwałe obciążenie.

11. Koncesyonaryusz obowiązany jest mieć o to staranie, aby rząd mógł w dniu na wykupienie wyznaczonym, objąć w fizyczne posiadanie wszystkie w deklaracji wykupna wymienione przedmioty majątkowe.

Gdyby koncesyonaryusz nie uczynił zadość temu zobowiązaniu, będzie rząd miał prawo nawet bez jego zezwolenia i bez sądowej interwencji objąć w fizyczne posiadanie przedmioty majątkowe, oznaczone w deklaracji.

Począwszy od chwili wykupienia, odbywać się będzie ruch na wykupionej kolei na rachunek państwa; przeto od tej chwili przypadają wszelkie dochody ruchu na korzyść państwa, na koszt jego zaś wszelkie wydatki ruchu.

Czyste dochody, jakie okażą się z obrachunku po chwilę wykupienia, pozostaną własnością przedsiębiorstwa kolejowego, które natomiast odpowiadać ma samo za wszelkie należności obrachunkowe i za wszelkie inne długi, pochodzące z budowy i ruchu kolei aż do chwili powyższej.

12. Rząd zastrzega sobie prawo zahipotekowania na podstawie deklaracji wykupna (l. 9.)

prawa własności państwa na wszystkich nieruchomościach przedmiotach majątkowych, przechodzących wskutek wykupienia na państwo.

Koncesyonaryusz obowiązany jest oddać rządowi na jego żądanie do dyspozycji wszelkie dokumenty prawne, jakichby tenże do tego celu od niego jeszcze potrzebował.

§ 12.

Trwanie koncesyi łącznie z ochroną przeciw zakładaniu nowych kolei w myśl § 9., lit. b) ustawy o koncesjach na koleje żelazne, oznacza się na lat dziewięćdziesiąt (90), licząc od dnia dzisiejszego a gaśnie ona po upływie tego czasu.

Rząd może pod warunkami przewidzianymi w § 16. uznać koncesyę za zgasłą także przed upływem powyższego czasu.

§ 13.

Gdy koncesya uplynie i od dnia jej uplynięcia przechodzi na państwo bez wynagrodzenia wolna od ciężarów własność i używanie koncesyonowanej kolei i wszystkich ruchomych i nieruchomych przynależności, licząc tu także tabor wozowy, zapasy materiałów i zapasy kasowe, koleje podjazdowe i przedsiębiorstwa poboczne, gdyby je koncesyonaryusz posiadał, jakoteż rezerwowe kapitały ruchu i rezerwy, utworzone z kapitału zakładowego, o ileby te ostatnie nie były już za zezwoleniem rządu stosownie do swego przeznaczenia użyte.

§ 14.

Tak wtedy, gdy koncesya zgaśnie, jak i w razie wykupienia kolei (§ 11.), zatrzymuje koncesyonaryusz na własność fundusz rezerwowy, utworzony z własnych dochodów przedsiębiorstwa, i ewentualne aktywa obrachunkowe, tudzież te osobne zakłady i budynki z własnego majątku wzniesione lub nabyte, do których zbudowania lub nabycia rząd koncesyonaryusza z tym wyraźnym dodatkiem upoważnił, że przedmioty te nie mają stanowić przynależności kolei.

§ 15.

Rząd ma prawo przekonywać się, czy budowa kolei i jej urządzenia ruchu są we wszystkich częściach odpowiednio celowi i sumiennie wykonane, tudzież zarządzić, aby wadom w tym względzie zapobieżono, względnie je usunięto.

Rząd ma także prawo wglądać w zarząd kolei przez wydelegowanego przez siebie funkcjonariusza, a w szczególności nadzorować, aby budowę wykonano zgodnie z projektem i kontraktami za pośrednictwem organów nadzorczych, wydelegowanych na koszt koncesjonariusza i to w sposób, jaki uzna za stosowny.

W razie utworzenia spółki akcyjnej, komisarz przez rząd ustanowiony ma także prawo bywać na posiedzeniach rady zawiadowczej lub innej reprezentacji, sprawującej zarząd spółki jakoteż na walnych zgromadzeniach, ile razy uzna to za potrzebne i zawieszać wszelkie takie uchwały lub zarządzenia, któreby się sprzeciwiały ustawom, koncesji lub statutowi spółki, względnie były szkodliwe dla publicznego dobra; w przypadku jednak takim winien komisarz przedstawić sprawę natychmiast Ministerstwu kolei żelaznych do decyzji, która za paść ma bezwzględnie z mocą spółkę wiążącą.

§ 16.

Rząd zastrzega sobie ponadto prawo tej treści, że gdyby pomimo poprzedniego ostrzeżenia dopuszczono się ponownie naruszenia lub zaniebdania jednego z obowiązków, przepisanych dokumentem koncesyjnym, warunkami koncesji lub ustawami, będzie temu zapobiegał środkami, odpowiadającymi ustawom, a według okoliczności uzna koncesję za zgasłą jeszcze przed upływem okresu koncesyjnego. W szczególności można koncesję uznać za zgasłą jeszcze przed upływem okresu koncesyjnego, jeżeli nie dopełniono określonych w § 2. zobowiązań względem ukończenia budowy i otwarcia ruchu, o ile ewentualne przekroczenie terminu nie dałoby się usprawiedliwić w myśl § 11., lit. b, ustawy o koncesjach na koleje żelazne.

Derschatta wlr.

176.

Rozporządzenie Ministra wyznań i oświaty i Ministra skarbu z dnia 7. sierpnia 1908.,

którem ustala się kwotę uznawanej w zeznaniach dochodów pozycji wydatkowej za prowadzenie urzędu dekanalnego dla nowo utworzonego rzymsko-katolickiego dekanatu w Radowcach względnie zmienia się tę kwotę za prowadzenie rzymsko-katolickiego urzędu dekanalnego w Suczawie.

Uzupełniając względnie zmieniając rozporządzenie ministeryalne z dnia 19. czerwca 1886.,

Dz. u. p. Nr. 107., ustala się kwotę wydatków, połączonych ze sprawowaniem obowiązków dziekańskich, jaką w zeznaniach dochodów składanych w myśl ustawy z dnia 19. września 1898., Dz. u. p. Nr. 176., uznać należy za pozycję wydatkową, dla nowo utworzonego dekanatu w Radowcach na trzysta (300) koron a dla dekanatu w Suczawie na dwieście czterdzieści (240) koron; rozporządzeniem tem nie narusza się atoli w niczem rozstrzygnięcia kwestyi, czy dotyczącemu proboszczowi, któremu poruczono sprawowanie obowiązków dziekańskich, należy się w ogóle w myśl przytoczonej powyżej ustawy dopłata do kongruy z funduszu religijnego względnie jego dotacyi państwowej, czy nie.

Korytowski wlr.

Marchet wlr.

177.

Rozporządzenie Ministerstw sprawiedliwości i skarbu w porozumieniu z Najwyższą Izbą obrachunkową z dnia 10. sierpnia 1908.,

zmieniające częściowo postanowienia o depozytowem wydawaniu gotówki przez pocztę lub przez pocztową kasę oszczędności.

Zmieniając częściowo § 11. rozporządzenia ministeryalnego z dnia 13. stycznia 1900., Dz. u. p. Nr. 6., jakoteż §§ 23., 29. i 30. rozporządzenia ministeryalnego z dnia 1. maja 1903., Dz. u. p. Nr. 104. i §§ 77., 83. i 84. instrukcyi dla cywilnosądowych Urzędów depozytowych w Bernie i we Lwowie (rozporządzenie ministeryalne z dnia 1. maja 1903., Dz. u. p. Nr. 105., i z dnia 8. maja 1905., Dz. u. p. Nr. 75.) postanawia się, że urząd depozytowy skutecznie może wydanie depozytu w gotówce w kwocie nie przekraczającej 40 K za pomocą przekazu pocztowego lub w drodze pocztowej kasy oszczędności (skoro strona dostarczy kwitu złożenia pocztowej kasy oszczędności także i wtedy, gdy uprawniona do poboru strona nie przedłożyła potwierdzenia odbioru (pokwitowania) przepisanego w powołanych rozporządzeniach ministeryalnych.

Ten sposób postępowania ogranicza się do takich kwot w gotówce, które wydane być mają na podstawie szczegółowego sądowego polecenia wydania.

Urząd depozytowy wysłać ma zawsze przekaz pocztowy pod adresem mieszkania podanym w sądowym poleceniu wydania i skutecznie ma prze-

syłkę w drodze pocztowej, bez względu, czy przesyłkę kwoty przez pocztę sąd zarządził, lub czy też strona bezpośrednio w urzędzie depozytowym o to prosiła. Nazwisko właściciela konta w dostarczonym przez stronę odbiorczym kwicie złożenia musi się dokładnie zgadzać z oznaczeniem strony w sądownym poleceniu wydania.

Przypadającą za przechowanie należność i koszta pocztowe należy przy wysyłce depozytu odliczyć.

Dla depozytowego zarachowania wydania wystarcza w powyższych wypadkach, oprócz sądowego polecenia wydania, jako załącznik dziennika: przy wydaniach za pomocą przekazu pocztowego pocztowy receptis nadawczy, przy wydaniach w drodze pocztowej kasy oszczędności „kwit odbiorczy“ składnicy.

Klein wlr.

Korytowski wlr.

178.

Obwieszczenie Ministerstwa skarbu z dnia 12. sierpnia 1908.,

dotyczące utworzenia Głównego urzędu cłowego w Litomierzycach.

W Litomierzycach utworzono Główny urząd cłowy II. klasy, który rozpoczął już swoją czynność.

Ten urząd cłowy upoważniony jest do stosowania skróconego postępowania zapowiadawczego w obrocie kolejowym.

Korytowski wlr.

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Część LXXX. — Wydana i rozesłana dnia 23. sierpnia 1908.

Treść: № 179. Patent cesarski, dotyczący zwołania sejmów: Czech, Galicyi, Austrii górnej, Solnogradu, Styryi, Karyntyi, Bukowiny, Moraw, Śląska, Tryestu, Gorycyi i Gradyski i Przedarulanii.

179.

Patent cesarski z dnia 21. sierpnia 1908.,

dotyczący zwołania sejmów: Czech, Galicyi, Austrii górnej, Solnogradu, Styryi, Karyntyi, Bukowiny, Moraw, Śląska, Tryestu, Gorycyi i Gradyski i Przedarulanii.

My Franciszek Józef Pierwszy,
z Bożej łaski Cesarz Austriacki,

Król Węgierski i Czeski, Dalmatyński, Kroacki, Sławoński, Galicyjski, Lodomeryjski i Illiryski. Król Jerozolimski itd.; Arcyksiążę Austriacki. Wielki książę Toskański i Krakowski; Książę Lotaryński, Solnogradzki, Styryjski, Karyntyski, Kraiński i Bukowiński; Wielki Książę Siedmiogrodzki; Margrabia Morawski; Książę Górno- i Dolno-Sląski, Modeński, Parmanski, Piacencki i Gwastalski, Oświęcimski i Zatorski, Cieszyński, Fryulski, Dubrownicki i Zadarski; Uksiążęcony Hrabia na Habsburgu i Tyrolu, Kyburgu, Gorycyi i Gradysce; Książę na Trydencie i Bryksenie; Margrabia Górno- i Dolno-Lużycki i Istryjski; Hrabia na Hohenemsie, Feldkirchu, Bregencyi, Sonnenbergu itd.; Pan

na Tryeście, Kotorze i Windyjskiej Marchii; Wielki Wojewoda Województwa Serbskiego itd. itd. itd.

wiadomo czynimy:

Sejmy królestwa Czech, królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem księstwem Krakowskiem i kraju Przedarulanii zwołuje się na dzień 15. września, sejm uksiążęconego hrabstwa Gorycyi i Gradyski na dzień 22. września, a sejm księstwa Bukowiny na dzień 5. października 1908. do ich ustawowych miejsc zebrania.

Odroczone na podstawie Naszych postanowień sejmy księstwa Solnogradu, księstwa Styryi, margrabstwa Moraw, księstwa Karyntyi i księstwa Górno- i Dolnego Śląska zwołuje się na dzień 15. września, arcyksięstwa Austrii powyżej Anizy i uksiążęconego hrabstwa Tyrolu na dzień 22. września 1908., do ich ustawowych miejsc zebrania celem podjęcia ich czynności.

Dan w Bad Ischl dnia 21. sierpnia roku tysięcznego, dziewięćsetósmego, Naszego panowania sześćdziesiątego roku.

Franciszek Józef wkr.

Beck wkr.

Korytowski wkr.

Marchet wkr.

Prade wkr.

Ebenhoch wkr.

Prášek wkr.

Klein wkr.

Biennerth wkr.

Derschatta wkr.

Fiedler wkr.

Gessmann wkr.

Abrahamowicz wkr.

Georgi wkr.

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Część LXXXI. — Wydana i rozesłana dnia 25. sierpnia 1908.

Treść: № 180. Rozporządzenie, dotyczące urządzenia i ruchu założonych podług powszechnej ustawy górniczej hut ołowianych i cynkowych.

180.

Rozporządzenie Ministerstwa robót publicznych w porozumieniu z Ministerstwem spraw wewnętrznych z dnia 22. lipca 1908.,

dotyczące urządzenia i ruchu założonych podług powszechnej ustawy górniczej hut ołowianych i cynkowych.

Na zasadzie § 220. powszechnej ustawy górniczej i § 1. ustawy z dnia 30. kwietnia 1870., Dz. u. p. Nr. 68., zarządza Ministerstwo robót publicznych w porozumieniu z Ministerstwem spraw wewnętrznych pod względem urządzenia i ruchu założonych podług powszechnej ustawy górniczej hut ołowianych i cynkowych, co następuje:

§ 1.

Nowo powstające huty ołowiane i cynkowe urządzać należy z uwzględnieniem panującego kierunku wiatrów w ten sposób, by wydobywające się z nich gazy i pary nie dostawały się do innych pracowni, domów mieszkalnych itp. w sąsiedztwie hut się znajdujących.

Kominy stawiać należy, o ile to tylko możliwe, poza obrębem przestrzeni hutniczych i to w takiej wysokości, by odchodzące przez nie gazy i pary były ile możliwości w sposób nieszkodliwy odprowadzane.

O ile to ze względu na szczególniejsze stosunki, jak na przykład ze względu na miejscowość zakładu

hutniczego i rodzaj wytwarzających się przy postępowaniu hutniczym gazów i pary jest wskazanem, muszą być podług zarządzeń przez władze górnicze w każdym poszczególnym przypadku wydać się mających, stawiane zakłady kondenzacyjne, przez które przewodzić się ma gazy i pary przy pracy hutniczej się wytwarzające, przed ich przejściem w atmosferę.

Według możliwości zaprowadzić należy urządzenia umożliwiające, by poszczególne części zakładu hutniczego, względnie poszczególne ich urządzenia, można było dla przedsięwzięcia czyszczenia i naprawy, niezależnie od innych z ruchu wyłączyć.

§ 2.

Ubikacje, w których praży się rudy ołowiane lub zawierające ołów rudy cynkowe, wypraża się rudy cynkowe, spuszcza się lub stapia rudy ołowiane, czyści się dalej ołów, spędma rudę w ołów bogatą, w których w połączeniu z postępowaniem hutniczym wytwarza się, miele, przesiewa, składa lub pakuje glejtę łuskową lub inne tlenki ołowiu, destyluje się cynk surowy lub pianę cynkową i przerabia pył cynkowy (poussière), muszą być obszerne, wysokie, dobrze naturalnem światłem oświetlone i tak urządzone, by powietrze się w nich ustawicznie w dostatecznej mierze odświeżało. Gdyby ubikacje te nie mogły być dostatecznie oświetlone z boku, należy oprócz tego umożliwić wpadanie światła z góry.

Ubikacje, w których przedsięwzięcie się manipulacje z połączeniami tlenku ołowiu, winny mieć wolną wysokość co najmniej 4 metrów.

Celem przeszkodzenia nagromadzeniu się pyłu w pracowniach unikać należy gzymsów, występow murowych itp.

§ 3.

Oznaczone w § 2. ubikacje mają mieć równą i mocną podłogę z ubitego betonu, płyt żelaznych, mocno wypalonych cegieł lub w podobny sposób stawianą, z którejby drogą wilgotną można łatwo pył usunąć.

Dla uniknięcia nagromadzenia się pyłu muszą ściany tych ubikacji mieć równą powierzchnię i przynajmniej raz na rok być zmywane.

W ubikacjach, w których wywiązuje się w wielkich ilościach pył, zawierający w sobie tlenek ołowiu, należy ściany potynkować na gładko cementem albo tynk murowy klejową lub olejną farbą pomalować. Ściany innych pracowni, o ile są murowane, należy pobielić wapnem i to przynajmniej raz na rok powtarzać.

Podłogę utrzymywać należy ustawicznie w stanie wilgotnym i czyścić przynajmniej raz na dzień. Przepis ten stosuje się także do tych przestrzeni, w których przysposabia się mieszanie (zaprawianie kruszców do topienia) lub też przedsięwzięcie się inne prace, powodujące wytwarzanie się pyłu ołów zawierającego.

§ 4.

Wszystkie przyrządy, jakich się tylko w ruchu ołowiano- lub cynkowo-hutniczym używa, ustawiać należy o ile możności w ten sposób, by ze wszystkich stron były dostępne a robotnikowi dozwalały w wygodnym położeniu pracę przy nich wykonywać. Piece płomienne, destylacyjne i rafineryjne, baterie kotłowe do postępowania Pattinsonowego i Parkesowego itp. mają być w ten sposób ustawione, by robotnicy przy wykonywaniu swej pracy nie byli z kilku stron na działanie promieniującego ciepła narażeni.

Przyrządy, w których wywiązuje się pył ołów zawierający lub także gazy i para, należy, o ile urządzenie ich i rodzaj użycia nie wykluczają wydostawania się pyłu, względnie gazów i pary, w miejscach spojenia tak uszczelnić, by występ pyłu, gazów i pary do pracowni był ile możności powstrzymany.

§ 5.

W pobliżu pracowni musi być pod ręką dla robotników w ubikacjach w § 2. oznaczonych, dobra, przed weiskaniem się pyłu chroniona, świeża, o ile możności wolno wypływająca woda do picia w obfitej ilości, tak, by robotnicy, nie potrzebując wychodzić na wolne powietrze, mogli ją mieć wygodnie każdego czasu. Donoszenie wody do picia w naczyniach może być tylko w tym przypadku dopuszczone, jeżeli w dotyczącym zakładzie hutniczym wodociągów, doprowadzających wodę do picia nie możnaby wcale lub tylko z niestosunkowo wielkimi kosztami zaprowadzić. Za naczynia do wody do picia używać można w tym przypadku tylko naczyń zamkniętych,

które codziennie gruntownie mają być czyszczone a przynajmniej raz na tydzień w ukropie lub parze wodnej wygotowane. Jeżeli wodę do picia donosi się w naczyniach, w takim razie postarać się należy, by w ciągu szczyty pracy, woda była kilka razy odświeżana.

§ 6.

W ubikacjach w § 2. oznaczonych jakoteż we wszystkich innych lokalach, w których przedsięwzięcie się roboty, powodujące powstawanie pyłu ołów zawierającego, znajdują się muszą, o ile Władze górnicze w poszczególnym przypadku na wyjątek nie pozwoliły, hydranty z przewodami węzowymi i posypniczki lub inne stosowne urządzenia do chłodzenia gorących pozostałości, do zwilżania pyłu itp.

§ 7.

Rozdrabnianie oczyszczonych rud ołowiu i cynku jak i zawierających ołów produktów hutniczych może, o ile rozdrabniany materiał nie jest w tym stopniu zwilżony, by powstawanie pyłu było wykluczone, odbywać się tylko w przyrządach, przy których urządzenia pył wchłaniające zapobiegają skutecznie dostawaniu się do pracowni pyłu ołów zawierającego.

Worki służące do pakowania rud ołowianych lub cynkowych albo materiałów ołów zawierających można tylko w przyrządach nie przepuszczających pyłu lub też przez pranie uwalniać od pyłu i czyścić.

§ 8.

Przeznaczone do pieców, ognisk i mufl ołów zawierające materiały, o ile się oksydują i mogą spowodować powstawanie pyłu, należy przed zmieszaniem ich z innymi materiałami, złożeniem na skład i poddaniem postępowaniu hutniczemu w oznaczonych przyrządach dla zapobieżenia wytwarzaniu się pyłu zwilżyć, o ile dalsze ich obrobienie na to pozwala.

§ 9.

Pył ołów zawierający, także gazy i para, które z pieców, ognisk, konwerterów, przyrządów destylacyjnych, urządzeń spustu kruszcu stopionego, z tyglów żużlowych, wozów żużlowych, kotłów rafineryjnych i Pattinsona, żarzących pozostałości itp. się wydobywają, należy przez odpowiednie urządzenia, o ile możności blisko miejsca występu, podchwytwać i w sposób nieszkodliwy z pracowni odprowadzać.

Izby z pyłem lotnym i także kanały, jakoteż piece wystudzone, jeżeli wchodzić muszą do nich robotnicy, należy wprzód dostatecznie ochłodzić i przewietrzyć.

§ 10.

Przy przesiewaniu i pakowaniu glejty łuskowej i innych materiałów ołów zawierających, jak pył

cynkowy (poussière), tudzież przy innych urządzeniach, przy których wytwarza się pył zawierający, ołów, muszą znajdować się przyrządy wchłaniające i odprowadzające lub inne odpowiednie urządzenia, zapobiegające dostawaniu się pyłu ołów zawierającego do pracowni.

Przesiewanie i pakowanie tych materiałów odbywać się ma z najmożliwszym wykluczeniem roboty ręcznej zawsze w ubikacjach osobnych.

§ 11.

Na osobne zlecenie Władzy górniczej, celem zbadania jakości powietrza w poszczególnych oddziałach hutniczych przedsiębrać się ma w pewnych razach lub odstępach czasu, według wskazówek przez tę Władzę udzielonych, próby powietrza i poddać je przez odpowiednie organa zanalizowaniu pod względem zawartości ołowiu.

Dla wyników analiz prowadzić się ma bieżące zapiski, które na żądanie przedkładać się będzie tak Władzy górniczej jak i jej delegatom.

§ 12.

Robotnic wogóle a robotników poniżej lat 18 nie wolno zatrudniać w ubikacjach w § 2. oznaczonych, następnie przy przysposabianiu, napełnianiu i nadawaniu obesłania, w izbach z pyłem lotnym i takichże kanałach, przy czyszczeniu i zrywaniu ostudzonych pieców, przy transporcie pyłu lotnego, przy naprawach pieców i wszelkich innych, powstawaniu pyłu ołów zawierającego powodujących pracach.

§ 13.

Robotnicy przy piecach płomiennych i szachtowych, przy konwerterach, kotłach Pattinsonowych i rafineryjnych, przyrządach destylacyjnych i piecach szmelcarskich, przy wypróżnianiu izb i kanałów z pyłem lotnym, wilgotny pył lotny zawierających, przy transporcie pyłu lotnego i przy przysposabianiu obesłania w przypadku używania materiałów zawierających tlenek ołowiu, mogą być zatrudnieni tylko w szychcie ośmiogodzinnej. Dla robotników przy piecach płomiennych i szachtowych, konwerterach, kotłach Pattinsonowych i rafineryjnych w hutach w których dotyczące przyrządy tylko peryodycznie, i to nie dłużej nad dziesięć tygodni w roku przez tych samych ludzi są w ruchu utrzymywane, można ośmiogodzinną szychtę zastąpić dwunastogodzinną z dziesięciogodzinnym czasem pracy.

Przy ogniskach amerykańskich czas pracy przetapiaczy nie może być dłuższy niż sześć godzin w jednej szychcie; przy dotyczących robotach należy czas wedle możliwości tak podzielić, by na każdego robotnika po każdej dwugodzinnej pracy, dwugodzinną przypadła spoczynek.

Przy wypróżnianiu izb pyłu lotnego i takichże kanałów, które zawierają suchy pył lotny, przy prze-

siewaniu i pakowaniu glejty łuskowej i materiałów ołów zawierających innego rodzaju, jak pył cynkowy (poussière), o ile prac tych nie przedsięwzię się z wykluczeniem roboty ręcznej, czas trwania jednej szychty nie może być dłuższy, jak sześć godzin a czas rzeczywistej pracy podczas tejże nie ma wynosić więcej niż cztery godziny. Według potrzeby czas ten pracy należy przerywać odpowiednimi pauzami służącymi do czyszczenia i odpoczynku. Przy rozkładaniu tych prac należy dalej taką zmianę peryodycznie zaprowadzić, by poszczególny robotnik przy pracach tych nie częściej jak przez trzy dni w tygodniu był zatrudniony.

Przy czyszczeniu i zrywaniu wystudzonych pieców, jakoteż przy ich naprawie można zatrudniać robotników w cynkowniach tylko w ośmiogodzinnej szychcie. Jeżeli prace takie w hutach ołowianych się przedsięwzię, w takim razie obowiązują dla robotników zatrudnionych przy tych pracach przepisy ustępu trzeciego tego paragrafu.

Gdyby według wyniku dochodzeń i orzeczenia wysłuchać się mającego pod tym względem lekarza urzędowego przez przedłużenie czasu trwania szychty i pracy zdrowie dotyczących robotników uciepieć nie miało lub nadzwyczajne obciążenie z tego powodu dla nich nie powstało, może władza górnicza w stosownych razach w porozumieniu z władzą polityczną, po wysłuchaniu mężów zaufania ze strony robotników i w miarę obowiązujących przepisów ustawy pozwolić, aż do każdorazowego odwołania, na wyjątek od powyżej oznaczonych ograniczeń czasu trwania szychty i pracy.

§ 14.

Właściciel zakładu ma obowiązek, robotnikom, zatrudnionym przy przyrządach w § 13. wymienionych i przy pracach lub też innych robotach, przy których powstaje pył ołów zawierający, dostarczyć odzieży roboczej, składającej się co najmniej ze spodni, bluzy i czapki.

Gdzie tego higieniczne względy wymagają, należy zaopatrzyć robotników także i w rękawiczki.

Robotnicy zatrudnieni przy opróżnianiu izb z pyłem lotnym i takichże kanałów, albo też przy podobnych robotach, przy których wystawieni są w nadzwyczajnym stopniu na działanie pyłu ołów zawierającego, muszą być zaopatrzeni przez właściciela zakładu w ochraniacze od pyłu (respiratory, gąbki itp.), które zakrywają usta i nos.

§ 15.

Przepisane w § 14. suknie robocze, takież rękawiczki i ochraniacze od pyłu przydziałać należy robotnikom, zatrudnionym przy odnośnych pracach, w stanie do celu odpowiednim i w dostatecznej liczbie. Właściciel zakładu ma starać się o to, by suknie robocze były zawsze czyszczone, raz na

tydzień przynajmniej prane i wedle potrzeby naprawiane; czuwać ma nadto, by ochraniacze od pyłu znajdowały się zawsze w stanie używalności.

Nie wolno przechowywać sukni roboczych i ochraniaczy od pyłu w pracowniach.

§ 16.

W połączeniu z pracowniami urzędzi należy dla robotników przy każdej hucie tak, by pył nie dochodził, osobny lokal do mycia się i kąpieli, garderobę do rozbierania się i ubierania i jadalnię.

Ubikacje te utrzymywane być muszą w stanie czystym, przez zmywanie mokremi sukniami lub przez splukiwanie wodą wolnym od pyłu a w porze roku zimniejszej opalane. Przy nowych zakładach należy łazienkę urzędzi w połączeniu z lokalem do mycia się.

Lokal do mycia się i ubikacje do kąpieli mają posiadać podłogę nieprzemakalną i ściany do wysokości przynajmniej 2 metrów zmywać się dające. Lokal do mycia się zaopatrzyć należy przewodem doprowadzającym wodę zimną i ciepłą, jakoteż potrzebną ilością łatwo czyścić się dających miednic. W łazience urzędzi należy w odpowiedniej liczbie natryski (tusze) z wodą zimną i ciepłą jakoteż wanny do kąpieli. W umywalni i łazience mają być pod ręką kubki na wodę, szczoteczki do paznokci i do zębów i mydło. Każdy robotnik, który po myśli § 20., punktu 4., obowiązany jest korzystać z kąpieli, ma dostawać przynajmniej jeden ręcznik na tydzień.

Umywalnia i łazienka musi znajdować się każdego czasu w stanie używalnym. Każdemu robotnikowi należy dać możność korzystania z umywalni i urzędzi kąpielowych.

Suknie robocze i suknie złożone przed rozpoczęciem pracy przechowywać się ma osobno w przeznaczonych na ten cel szafach albo też zawieszają wysoko w górze w garderobie. Sposób przechowywania sukien przez zawieszanie wysoko w górze dozwolony jest tylko w lokalach, zupełnie przed pyłem chronionych.

W jadalni mają znajdować się w stosownem miejscu urzędzi do ogrzewania potraw.

Władza górnicza ma prawo w nadzwyczajnych przypadkach udzielić ułatwień pod względem przepisów, odnoszących się do urzędzi umywalni i łazienek dla tych zakładów hutniczych, które w chwili wejścia w życie tego rozporządzenia, już istnieją.

§ 17.

Nadzór nad utrzymywaniem w należytem stanie umywalni i łazienek, garderob i izb jadalnych prowadzić ma przeznaczony do tego przez kierownictwo ruchu nadzorczy lub inny jaki zaufania godny organ, który ewentualne braki w tych ubikacjach, względnie w ich urzędzi, o ile nie jest w stanie sam ich

usunąć, podać ma celem usunięcia do wiadomości kierownika ruchu lub jego zastępcy.

§ 18.

Jako robotnicy w ruchu hut ołownych i cynkowych zatrudnione być mogą tylko takie osoby, które według lekarskiego poświadczenia do wykonywania przydzielonej im pracy posiadają w zupełności fizyczne uzdolnienie.

Właściciel zakładu jest obowiązany przynajmniej raz na miesiąc robotników, zatrudnionych przy pracach i przyrządach w § 13. wymienionych, poddawać lekarskiemu badaniu w celu przekonania się o stanie ich zdrowia, a zwłaszcza, czy nie zachodzą jakie oznaki zatrucia ołowiem.

Robotnicy zatrudnieni w ruchu hutniczym przy innych robotach mają być poddawani temu badaniu przynajmniej raz na kwartał.

Robotnicy, według orzeczenia lekarza podejrzani o zatrucie się ołowiem, nie mogą być aż do zupełnego wyzdrowienia dopuszczani do robót w lokalach oznaczonych w § 2. jakoteż do robót rodzaju oznaczonego w § 13.

Robotników, u których stwierdzone zostało zatrucie ołowiem, zatrudniać można, o ile lekarz badający uzna, że w ogóle dopuścić ich można do dalszego zajęcia w ruchu hutniczym, tylko przy robotach przez lekarza oznaczonych.

Robotników, którzy okazał się szczególnie wrażliwymi na działanie ołowiu, stale wykluczyć należy od robót w oznaczonych w § 2. lokalach, jakoteż od robót rodzaju oznaczonego w § 13.

§ 19.

Dla kontroli stanu zdrowia zatrudnionych w ruchu hutniczym robotników prowadzić się ma w każdej hucie zapiski, zawierające dla każdego robotnika daty następujące:

1. imię i nazwisko, wiek, miejsce zamieszkania, dzień wstąpienia i wystąpienia robotnika, świadectwo lekarskie co do stanu zdrowia przy przyjęciu go na robotę i rodzaj przydzielonego mu zatrudnienia.

2. Dni i wyniki przepisanych w drugim i trzecim ustępie § 18. badań lekarskich i nazwisko badającego lekarza.

3. W przypadku zasłabnięcia robotnika:

a) dzień i rodzaj jego zasłabnięcia;

b) dzień wyzdrowienia;

c) rodzaj ewentualnie przydzielone robotnikowi po jego wyzdrowieniu lżejszego zatrudnienia.

Szczegóły w zapiskach, odnoszące się do wyników badań lekarskich ma lekarz, któremu poruczono badanie, o ile ich sam własnoręcznie nie wciągnął, stwierdzić swoim podpisem.

Zapiski przedłożyć należy na żądanie władzy górniczej i politycznej, względnie ich delegatom.

§ 20.

Właściciel zakładu ma w regulaminie służbowym (§ 200. p. u. g.) wydać dla robotników zatrudnionych przy jego hucie przepisy treści następującej:

1. Robotnicy mają sukni roboczych, rękawiczek roboczych i ochraniaczy od pyłu w tych ubikacjach i przy tych robotach, dla których zostały przepisane (§ 14.) prawidłowo używać, po skończonej szychcie, względnie po skończeniu roboty zdjąć je i na miejscach przepisanych na przechowanie złożyć.

Ubieranie i zdejmowanie sukni roboczych może mieć miejsce tylko w garderobie; zabieranie sukien tych do jadalni lub mieszkań jest surowo zakazane.

2. Robotnikom nie wolno przynosić z sobą artykułów żywności do pracowni. Pożywiać się wolno tylko poza obrębem pracowni w jadalni.

3. Przed każdorazowym jedzeniem jak i po ukończeniu szychty ma robotnik gruntownie oczyścić sobie ręce, twarz, usta i zęby; czyszczenie ma się odbywać zawsze w umywalni.

4. Wszyscy robotnicy zatrudnieni przy robotach, przy których po myśli § 13., ustępu 3. i 4. szychta jedna nie ma trwać dłużej niż sześć godzin, rzeczywisty zaś czas pracy w ciągu tejsze dłużej nad cztery godziny, muszą się codziennie, inni zaś w ruchu hutniczym zatrudnieni robotnicy zależnie od potrzeby, przynajmniej jednak raz na tydzień po ukończonej szychcie kąpać w zakładzie. Od tego obowiązku wolni są tylko robotnicy, którym według lekarskiego orzeczenia kąpiel nie służy.

5. Palenie cygar i papierosów zakazane jest we wszystkich pracowniach, palenie fajek i żucie tytoniu zaś przy następujących robotach: przy wypróżnianiu izb i kanałów z lotnym pyłem, przy czyszczeniu i zrywaniu ostudzonych pieców, przy amerykańskich ogniskach, przy destylacji cynku, przy przesiewaniu, mieleniu i pakowaniu glejty lub innych ołów zawierających wyrobów.

6. Robotnicy, którzy pomimo kilkakrotnych upomnień i kar, z powodu takich wykroczeń regulaminowo na nich nałożonych, wbrew wyżej podanym przepisom działają, mogą być przed upływem kontraktowego terminu bez wypowiedzenia wydalenii.

§ 21.

Właściciel zakładu ma osobom mającym nadzór nad ruchem polecić, by na ściśle stosowanie się wydanych po myśli § 20., punktu 1. do 5., przepisów z naciskiem nalegali, jakoteż je ustawicznie nadzorowali.

Osoby, które polecenie to otrzymały, są w miarę postanowień regulaminu służbowego za przestrzeganie oznaczonych przepisów odpowiedzialne.

§ 22.

Odbitki tego rozporządzenia jakoteż odbitki przepisów, po myśli § 20. przez właściciela huty wydanych, należy w każdej pracowni, w garderobie i jadalni przybić, jakoteż niemi wszystkich urzędników ruchu i nadzorców celem przestrzegania i odpowiedniego pouczenia robotników, obdzielić.

§ 23.

Robotników należy w odpowiedni sposób pouczyć o istocie i oznakach zatrucia się ołowiem a także i o sposobach, w jakie mogą się przed niem ustrzedz.

§ 24.

Rozporządzenie niniejsze nabiera mocy obowiązującej w trzy miesiące po ogłoszeniu w Dzienniku ustaw państwa; o ile do dopełnienia poszczególnych przepisów potrzebne jest wykonanie robót budowlanych lub też urządzeń, winne władze górnicze wyznaczyć odpowiednie terminy.

Bienerth wtr.

Gessmann wtr.

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Cześć LXXXII. — Wydana i rozesłana dnia 28. sierpnia 1908.

Cześć: № 181. Rozporządzenie, dotyczące zmiany ordynacyi wyborczej dla sądów przemysłowych.

181.

Rozporządzenie Ministrów spraw wewnętrznych, sprawiedliwości i handlu z dnia 22. sierpnia 1908., dotyczące zmiany ordynacyi wyborczej dla sądów przemysłowych.

Na podstawie § 10., ustępu 4. ustawy z dnia 27. listopada 1896., Dz. u. p. Nr. 218., dotyczącej zaprowadzenia sądów przemysłowych i sądownictwa w sporach wynikłych z przemysłowego stosunku pracy, nauki i najmu, rozporządza się:

I. Rozporządzenie ministeryalne z dnia 23. kwietnia 1898., Dz. u. p. Nr. 56., dotyczące przeprowadzania wyborów asesorów i ich zastępców do sądów przemysłowych jakoteż asesorów do sądów rekursowych uzupełnia się i zmienia, jak następuje:

1. Do drugiego ustępu § 1. należy dodać:

Wygotowania wezwania do wyboru należy udzielić odnośnym dziennikom i stowarzyszeniom przemysłowym jakoteż izbie handlowej i przemysłowej.

2. Czwarty ustęp § 1. ma brzmieć:

Wezwanie do odbycia prawidłowych wyborów uzupełniających musi być wydane najpóźniej w ciągu czwartego miesiąca przed upływem okresu wyborczego.

3. Pierwsze zdanie § 3., ustępu 1. ma opiewać:

W akcie rozpisania wyborów, który stosownie do § 1., ustępu 2. niniejszego rozporządzenia ma być ogłoszony, wezwać należy przedsiębiorców przemysłowych (zastępców, zawiadowców, dzierżawców, kierowników ruchu) tych przemysłów, na które rozciąga się właściwość sądu przemysłowego, żeby w przeciągu trzech tygodni po ogłoszeniu rozpisania wyborów w gazecie krajowej, podali piśmiennie zwierzchności gminnej miejsca wykonywania przemysłu, szczegóły potrzebne do ułożenia list wyborców obu ciał wyborczych.

4. § 3., ustępy 2. i 3. mają brzmieć:

Zwierzchności gmin, należących do okręgu sądu przemysłowego, wygotować mają osobne listy wyborców dla każdego ciała wyborczego i najpóźniej w ciągu trzeciego tygodnia po upływie terminu do zgłaszania wystawić je w urzędzie gminnym, ażeby każdy mógł je przeglądać.

Jednocześnie należy w gminie obwieścić publicznie wystawienie, z wyznaczeniem terminu dwutygodniowego do wnoszenia reklamacji. Termin do wnoszenia reklamacji oblicza się od dnia obwieszczenia.

5. a) § 24. ma opiewać:

Władza przemysłowa powołana do kierowania wyborami do sądów przemysłowych, obowiązana jest nadsyłać do Ministerstwa handlu wykaz wyniku wyborów asesorów sądu przemysłowego i ich zastępców tudzież asesorów sądu rekursowego, wygotowany według dołączonego formularza.

Wykaz przedkładać należy za pośrednictwem krajowej władzy politycznej w pierwszej połowie lutego w roku następującym po roku, z którego wykaz się składa.

b) Dołączone do formularza wykazu „Objaśnienie o sporządzaniu wykazu“ zmienia się w ten sposób, że pierwsze zdanie ma opiewać:

Wykaz niniejszy wygotować ma władza przemysłowa, powołana do kierowania wyborami do sądu przemysłowego.

c) Ostatnie zdanie dołączonej do tego formularza uwagi (N. B.):

„Jeżeli w ciągu roku, z którego składa się wykaz, nie odbywały się wybory, donieść należy, że się nie odbywały“
ma odpaść.

II. Rozporządzenie ministeryalne z dnia 27. listopada 1900., Dz. u. p. Nr. 197., zostaje uchylone.

III. Rozporządzenie niniejsze nabiera mocy obowiązującej z dniem ogłoszenia. Do wyborów, które z początkiem mocy obowiązującej tego rozporządzenia już były rozpisane, postanowienia niniejsze nie znajdują zastosowania.

Klein wlr.

Bienert wlr.

Fiedler wlr.

Rok 1908.

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Część LXXXIII. — Wydana i rozesłana dnia 30. sierpnia 1908.

Treść: *M* 182. Rozporządzenie, dotyczące prowizorycznego wprowadzenia w życie traktatów handlowego, zawartego z Serbią w dniu 14. marca 1908. wraz załącznikami i protokołem końcowym.

182.

Rozporządzenie całego Ministerstwa z dnia 29. sierpnia 1908.,

dotyczące prowizorycznego wprowadzenia w życie traktatu handlowego, zawartego z Serbią w dniu 14. marca 1908. wraz z załącznikami i protokołem końcowym.

Na zasadzie ustawy z dnia 30. grudnia 1907., Dz. u. p. Nr. 288., którą upoważniono rząd do prowizorycznego uregulowania stosunków handlowych z zagranicą na czas od 1. stycznia do 31. grudnia 1908., i na podstawie umowy zawartej w tym względzie z królewsko serbskim rządem ogłasza się w porozumieniu z królewsko węgierskim rządem traktat handlowy zawarty z Serbią w dniu 14. marca 1908. wraz z załącznikami i protokołem końcowym

z uwagą, że te postanowienia traktatowe mają wejść prowizorycznie w zastosowanie na obszarach Stron traktat zawierających na czas od 1. września najdalej do 31. grudnia 1908.

Rozporządzenie Ministerstw skarbu, handlu, spraw wewnętrznych i rolnictwa z dnia 6. lipca 1906., Dz. u. p. Nr. 133., dotyczące stosowania ogólnych stóp celnych obowiązującej taryfy celnej do przedmiotów pochodzenia serbskiego, traci moc obowiązującą z dniem 1. września 1908.

Beck wlr.

Korytowski wlr.

Marchet wlr.

Prade wlr.

Ebenhoch wlr.

Prášek wlr.

Klein wlr.

Bienerth wlr.

Derschatta wlr.

Fiedler wlr.

Gessmann wlr.

Abrahamowicz wlr.

Georgi wlr.

Traktat handlowy między Austro-Węgrami a Serbią z dnia 14. marca 1908.

Artykuł I.

Pomiędzy obszarami Stron zawierających traktat ma istnieć zupełna wolność handlu i żeglugi.

Obywatele każdej ze Stron kontraktujących używać mają w krajach Strony drugiej tych samych praw, przywilejów i uwolnień pod względem handlu, żeglugi i prowadzenia przemysłu, których w tychże krajach używają pod tym względem lub w przyszłości używać będą obywatele tamtejsi i obywatele narodu najbardziej uprzywilejowanego.

Artykuł II.

Obywatele każdej ze Stron kontraktujących będą zatem mieli wzajemnie w krajach Strony drugiej w tym samym zakresie jak krajowcy i obywatele narodu najwięcej uprzywilejowanego prawo podróżowania kolejami żelaznymi, rzekami i gościncami, prawo przemijającego pobytu lub stałego osiedlenia się w dowolnem miejscu, kupowania gruntów wszelkiego rodzaju i domów lub najmowania tychże w całości lub części, jak również prawo ich posiadania, w ogóle prawo nabywania ruchomości i nieruchomości i rozporządzania nimi za pomocą czynności prawnych wszelkiego rodzaju, zwłaszcza prawo ich sprzedawania i zostawiania w spadku, a do tego wszystkiego nie będą potrzebowali osobnego upoważnienia lub pozwolenia ze strony władz krajowych; będą mogli tamże trudnić się handlem i przemysłem, prowadzić interesa wszelkiego rodzaju i to albo sami albo za pośrednictwem wybranej przez siebie osoby trzeciej, bądź pojedynczo bądź w spółce, będą mogli przewozić towary i osoby, urządzać składy, oznaczać ceny, płace i wynagrodzenia za swoje towary i usługi, jak również załatwiać swoje sprawy, będą dalej mogli przedkładać urzędom celnym swoje deklaracje i zastępować swe prawa i prośby wobec krajowych władz i sądów; to wszystko będzie miało miejsce bez płacenia innych, wyższych lub uciążliwszych opłat, podatków, należności lub taks, niż te, które płacą krajowcy

albo obywatele narodu najwięcej uprzywilejowanego, i bez możności robienia między nimi różnicy ze względu na narodowość lub wyznanie.

Rozumie się samo przez się, że przy tem zachowywać należy ustawy i rozporządzenia, które pod względem handlu, przemysłu i bezpieczeństwa publicznego obowiązują w kraju i stosują się do krajowców, jakoteż do obywateli narodu najbardziej uprzywilejowanego.

Fundacye, korporacye, stowarzyszenia i w ogóle wszystkie osoby prawne, istniejące w krajach jednej ze Stron kontraktujących, nie mogą — z zastrzeżeniem postanowień zawartych w ustępie 4. — nabywać w krajach drugiej Strony majątku nieruchomości ani odpłatnie ani darmo.

Spółki akcyjne i inne spółki handlowe, przemysłowe lub finansowe, nie wyłączając towarzystw ubezpieczeń, mające siedzibę swoją na obszarach jednej ze Stron kontraktujących i istniejące prawnie podług ustaw teje powinny także w krajach drugiej Strony, pod warunkiem przestrzegania obowiązujących tamże odnośnych ustaw i rozporządzeń, mieć prawo dochodzenia wszelkich swoich praw a przede wszystkim prawo prowadzenia przed sądem procesów w charakterze powodów lub pozwanych. Zresztą korzystać one będą w krajach drugiej Strony z wszystkich praw, które przysługują lub w przyszłości przysługiwać będą takim samym spółkom narodu najwięcej uprzywilejowanego. Odnosi się to przede wszystkim także do dopuszczenia ich do prowadzenia przedsiębiorstwa i do zdolności ich do nabywania i posiadania nieruchomości. Niezależnie od tego prawa do korzystania z największych przywilejów, przyznane będzie towarzystwom żeglugi i ubezpieczeń, jak i dotychczas, prawo nabywania i posiadania nieruchomości.

Artykuł III.

Obywatele każdej ze Stron kontraktujących uwolnieni będą w krajach drugiej Strony od wszelkiej służby wojskowej, zarówno w armii regularnej,

jak i w milicyi tudzież gwardyi narodowej. Również wolni będą od kwaterunku wojskowego, od wszelkiej kontrybucyi wojennej, od wszelkiej rekwizycyi lub prestacyi wojskowej jakiegokolwiek rodzaju, z wyjątkiem atoli ciężarów przywiązanych do posiadania lub dzierżawy nieruchomości, jakoteż z wyjątkiem prestacyi lub rekwizycyi wojskowych, którym podlegają także krajowcy jako posiadacze lub dzierżawcy nieruchomości.

Mają oni być również wolni od wszelkiej przynusowej służby urzędowej przy wymiarze sprawiedliwości i administracyi rządowej lub gminnej, wliczając tu także obowiązek przyjęcia opieki (kurateli), o ile obowiązek ten nie odnosi się do opieki (kurateli) nad własnymi rodakami.

Nie mogą być zniewalani ani osobiście, ani ze względu na swoje ruchomości lub nieruchomości do innych obowiązków, ograniczeń, opłat lub podatków. prócz tych, którym podlegać będą krajowcy.

Artykuł IV.

Jeżeli przemysłowcy jednej ze Stron kontraktujących albo sami podróżują w krajach drugiej Strony lub wysyłają tam swoich pomocników handlowych, agentów, podróżujących lub innych zastępców w celu porobienia zakupów lub zbierania zamówień, czy to z próbkami czy bez próbek tudzież w ogóle w sprawach swoich interesów handlowych i przemysłowych, natenczas ani ci przemysłowcy ani ich wspomniani zastępcy nie mogą podpadać z tego tytułu dalszemu podatkowi lub opłacie, o ile będzie wykazane za pomocą karty legitymacyjnej, wygotowanej według dołączonego wzoru, że dom handlowy, na którego rachunek podróżują, opłacił w swej ojczyźnie podatki i opłaty, należące się od prowadzonego przezeń handlu i przemysłu.

Postanowienie powyższe nie stosuje się do poszukiwania zamówień u osób nie trudniących się przemysłem; pod tym względem jednak postępować się będzie wzajemnie z agentami podróżującymi według zasady przyznawania największych ulg.

Przemysłowcy i agenci podróżujący, którzy posiadają przemysłową kartę legitymacyjną, mogą wozić z sobą próbki towarów, ale nie towary same.

Z obywatelami Stron kontraktujących, udającymi się z obszarów jednej Strony kontraktującej na obszary drugiej Strony na targi i jarmarki celem prowadzenia tam swego handlu i zbywania swoich produktów, postępować się będzie nawzajem tak jak z krajowcami.

Obywatele jednej ze Stron kontraktujących, którzy zajmują się spedycją lub przewoźnictwem pomiędzy rozmaitemi miejscami obszarów należących do Stron kontraktujących, albo którzy oddają się żeglarstwu, nie będą podlegali, jeżeli ich główny

zakład przemysłowy znajduje się na obszarach jednej ze Stron kontraktujących, w krajach drugiej Strony żadnemu podatkowi przemysłowemu lub podatkowi specjalnemu z tytułu wykonywania tego myślu; jednak ich agenci, uprawiający ten przemysł na obszarach drugiej Strony kontraktującej podlegać będą opłacie podatku według wymiaru swego osobistego dochodu.

Artykuł V.

Przedmioty, podlegające opłacie cła, które służą za próbki lub wzory (z wyjątkiem wzorów przedmiotów spożywczych), a które na obszar jednej ze Stron kontraktujących wprowadzone będą przez agentów podróżujących drugiej Strony, mają być wpuszczane jako wolne od cła, a to pod warunkami i formalnościami, obowiązującymi dla narodu najwięcej uprzywilejowanego. Również nie będą one podlegały żadnej opłacie państwowej ani innej opłacie wewnętrznej.

Artykuł VI.

Strony kontraktujące zobowiązują się nie tawować obrotu pomiędzy Austro-Węgrami i Serbią żadnymi zakazami przywozu, wywozu lub przewozu.

Wyjątki w tej mierze mogą mieć miejsce tylko:

- a) co do monopolów państwowych już istniejących, lub któreby w przyszłości zostały zaprowadzone;
- b) ze względów bezpieczeństwa publicznego, politycy zdrowia i politycy weterynarskiej stosownie do uznanych zasad międzynarodowych;
- c) co do potrzeb wojennych w nadzwyczajnych okolicznościach.

Zastrzeżenie wzmiankowane pod b) rozciąga się także na te środki ostrożności, które użyte będą dla zabezpieczenia rolnictwa przed zawleczeniem i rozmnożeniem szkodliwych owadów, tudzież innych szkodliwych organizmów.

Artykuł VII.

Towary wszelkiego rodzaju, które przychodzą z krajów jednej ze Stron kontraktujących lub tam idą, będą nawzajem wolne w krajach drugiej Strony od wszelkiego cła przewozowego, jakoteż od opłat spożywczych jakiegokolwiek rodzaju, a to bez względu na to, czy bywają wprost przewożone, czy też muszą być podczas przewozu wyladowane, złożone na skład i znowu naładowane.

Artykuł VIII.

Plody ziemi i wyroby przemysłowe z Austrii i Węgier, wyliczone w taryfie A do niniejszego traktatu

handlowego powinny być przy dowozie dopuszczone do Serbii, za opłatą ceł ustanowionych w wymienionej taryfie.

Wszystkie ziemiopłody i wytwory przemysłowe Austrii i Węgier, bez względu na to, czy są lub nie są wymienione w taryfie *A*, traktowane będą przy dowozie do Serbii według zasady najdalej idącego uprzywilejowania.

Płody ziemi i wyroby przemysłowe z Serbii, wymienione w dołączonej do niniejszego traktatu handlowego taryfie *B*, powinny być przy dowozie na umowny obszar celny obydwu państw Monarchii austriacko-węgierskiej dopuszczone za opłatą ceł ustanowionych w rzeczonyj taryfie.

Wszystkie ziemiopłody i wytwory przemysłowe Serbii, bez względu na to, czy są lub nie są wymienione w taryfie *B* traktowane będą przy dowozie na umowny obszar celny obu państw Monarchii austriacko-węgierskiej według zasady najdalej idącego uprzywilejowania.

Przedmioty wytworzone na obszarach jednej ze Stron kontraktujących przez przerobienie materiałów zagranicznych w obrocie uszlachetniającym nie są wyłączone od uważania ich za wyroby przemysłowe obszarów tej Strony.

Istnieje zgoda co do tego, że pod względem ustawodawstwa cukrowego żadna ze Stron kontraktujących wskutek postanowień niniejszego traktatu nie może doznać przeszkody w dopełnieniu zobowiązań powstałych dla niej z powodu przystąpienia do brukselskich aktów co do cukru.

Celem ułatwienia wzajemnego obrotu przez bezpośrednią granicę ułożono te osobne postanowienia, które objęte są załącznikiem *C* niniejszego traktatu.

Artykuł IX.

Strony kontraktujące przyjmują zobowiązanie, że nie tylko pod względem wymiaru, zabezpieczenia i poboru opłat dowozowych i wywozowych, lecz także pod względem przewozu przypuszczają będą ziemiopłody i wyroby przemysłowe obszarów drugiej Strony do korzystania z wszelkich ulg, uwolnień lub ułatwień, które jedna z nich obecnie przyznaje lub przyzna w przyszłości trzeciemu mocarstwu tak, że wszelka taka ulga rozciągnięta będzie *ipso facto* odrazu i bez jakiegokolwiek wzajemnego świadczenia na ziemiopłody i wyroby przemysłowe krajów drugiej Strony kontraktującej.

Artykuł X.

Czasowe uwolnienie od opłat dowozowych i wywozowych przyzna się następującym przedmiotom pod warunkiem, że wyprawione zostaną w czasie z góry oznaczonym, i że tożsamość przed-

miotów przywiezionych i napowrót wywiezionych żadnej nie będzie podlegać wątpliwości:

1. Towarom (z wyjątkiem przedmiotów spożywczych), które z wolnego obrotu w krajach jednej ze Stron kontraktujących wprowadzone będą do krajów drugiej Strony na targi lub jarmarki albo na niepewną sprzedaż poza obrotem targowym lub jarmarcznym;

2. przedmiotom przeznaczonym do naprawienia, wskutek którego ani ich istota ani ich nazwa handlowa nie doznaje istotnej zmiany;

3. workom używanym i znaczoneym, jakoteż beczkom, które wprowadza się z obszarów drugiej Strony kontraktującej w tym celu, by je znowu wywieźć po napełnieniu lub wypróżnieniu lub które napowrót wprowadza się, wywiózłszy je poprzednio w stanie napełnionym, względnie wypróżnionym;

a to wszystko w miarę postanowień, wchodzących w zastosowanie dla narodu najbardziej uprzywilejowanego.

Artykuł XI.

Od ceł dowozowych i wywozowych w obrocie bezpośrednim przez wspólną granicę są uwolnione:

1. Ruchomości podróżnych, żeglarzy, woźniców i rzemieślników, jak: bielizna, odzienie, sprzęty podróżne, narzędzia i instrumenty dla własnego ich użytku i w ilości odpowiedniej do okoliczności;

2. wozy, taczki, kosze i inne podobne urządzenia do noszenia ciężarów, służące rzeczywiście do przewozu osób lub towarów, zwierzęta pociągowe i juczne, statki wodne ze zwyczajnym inwentarzem;

3. okrętowy zapas żywności;

4. karty z wzorami i wzory niezdatne do żadnego innego celu;

5. od zwyczajnych zewnętrznych osłon i naczyń, używanych do transportu towarów nie pobiera się osobno cła, lecz dla osłon takich obowiązują odnośnie postanowienia tary;

6. Strony kontraktujące nie będą pobierać wzajemnie na mocy osobnego pozwolenia opłaty dowozowej i wywozowej od używanych sprzętów domowych i ruchomości przybyszów, także od używanych maszyn i narzędzi fabrycznych, jakoteż od używanych sprzętów i ruchomości, wchodzących jako spadek, następnie od przedmiotów należących do wyprawy i podarków ślubnych, także w stanie nieużywanym, o ile wprowadza się je dla osób, które z powodu wejścia w związku małżeńskie osiadają na ich obszarach.

Od tego uwolnienia od cła wykluczone są przedmioty spożywcze, artykuły użytkowe, bydło i nieprzerobione materye, półfabrykaty i materyały surowe.

Artykuł XII.

Oplaty wewnętrzne, które na obszarach jednej ze Stron kontraktujących ciążyą obecnie lub ciążyć będą w przyszłości czy to na rzecz państwa czy na rzecz gmin lub korporacji na wytwarzaniu, przysposabianiu lub zużyciu pewnego wytworu, nie mogą pod żadnym pozorem dotyczyć wytworów obszarów drugiej Strony w wyższym wymiarze lub w uciążliwszy sposób, aniżeli takich samych wytworów własnych obszarów.

Na wyroby obszarów jednej Strony kontraktującej nakładać można przy dowozie na obszary drugiej Strony opłaty wewnętrzne tylko w tym razie, jeżeli przedmioty te wytwarza się również na obszarach tej Strony i jeżeli one podlegają tym samym opłatom wewnętrznym.

Wytwory, które wydobywa się lub wytwarza wprawdzie w Austrii lub na Węgrzech, lecz nie w Serbii, można wyjątkowo poddać opłacie „trošariny“, pobieranej na rzecz państwa lub gmin, jednak tylko o tyle i tylko w tej wysokości, w jakiej wytwory te przy zawarciu niniejszego traktatu opłacie tej już podlegają.

Towary wprowadzane z obu państw Monarchii austriacko-węgierskiej do Serbii, co do których przyznano w taryfach umownych zniżenia lub połączenia stóp celnych w razie dowozu do Serbii, nie podlegają zresztą w Serbii żadnym dalszym opłatom wewnętrznym jakiegokolwiek rodzaju, bez względu na to, czy opłaty te pobiera się na rzecz państwa, gmin albo korporacji.

Ze względu na to, że stopy obowiązujące serbskiej taryfy celnej mieszczą w sobie zarazem podatek „obrtowy“, pobierany dotychczas obok ceł, nie będzie się na przyszłość pobierać podatku tego od towarów wprowadzanych z obydwu państw Monarchii austriacko-węgierskiej do Serbii i to ani w tej ani w innej formie.

Artykuł XIII.

Tak jak w obu państwach Monarchii austriacko-węgierskiej postanowienia stosowane w obec narodu najbardziej uprzywilejowanego obowiązują pod względem zapłaty ceł i należności pobocznych także dla serbskich ziemiopłodów i wytworów przemysłowych, tak też i w Serbii nie podda się austriackich lub węgierskich ziemiopłodów i wytworów przemysłowych żadnym dodatkom celnym, czy to miejscowym, czy innym i żadnym nowym lub wyższym należnościom pobocznym prócz tych, które istnieją obecnie w stosunku do narodu najwięcej uprzywilejowanego, mianowicie:

1. należność facchinowa: 20 par dynarowych za 100 kilogramów i tylko tam, gdzie funkcjonarysze urzędu celnego pełnią tę służbę;

2. brukowe: 10 par dynarowych za 100 kilogramów;

3. składowe: 5 par dynarowych za 100 kilogramów dziennie; przy towarach łatwo zapalnych i wybuchających podwyższa się tę takse o 10 par za 100 kilogramów dziennie.

Rozumie się samo przez się, że powyższe opłaty dodatkowe pobierane być mogą tylko wtedy i tylko o tyle, o ile czynność, za którą mają być płacone, odbyła się rzeczywiście i to na podstawie przepisów celnych lub ustaw.

Zgodzono się zresztą, że każda zniżka tych należności dodatkowych, którą przyznano dla towarów trzeciego państwa, ma być bezzwłocznie zastosowana także do austriackich lub węgierskich ziemiopłodów i wytworów przemysłowych tego samego rodzaju.

Artykuł XIV.

Niezależnie od osobnych układów co do postępowania celnego w obrocie kolejowym, postanawia się, że towary, które na obszarach jednej ze Stron kontraktujących, poddane będą postępowaniu dla zabezpieczenia cła i z tej lub innej przyczyny już umieszczone pod zamknięciem przestrzennem lub pakietowem, nie powinny być na obszarach drugiej Strony kontraktującej rozpakowywane, a znajdujące się nienaruszone pieczęcie i plomby nie powinny być zastępowane innymi, o ile zresztą stało się zdosyć wymaganiom kontroli.

Formalności postępowania celnego powinny być w ogóle uregulowane według tych samych zasad i o ile można uproszczone, a również należy zapewnić prawidłową i szybką ekspedycję w ciągu godzin urzędowych, które w dostatecznej ilości mają być wyznaczone.

O ile okoliczności pozwolą, powinny być urzędy celne obu Stron kontraktujących z sobą złączone, albo przynajmniej powinny przedsiębrać swoje czynności urzędowe łącznie i jednocześnie, bez zbytecznego utrudniania obrotu.

Artykuł XV.

Strony kontraktujące zobowiązują się do współdziałania odpowiednimi środkami dla powstrzymania i karania przemytnictwa, skierowanego przeciw ich obszarom, do użyczenia w tym celu wszelkiej ustawowej pomocy urzędnikom drugiej Strony, wykonującym nadzór, do wspierania ich i udzielania im za pomocą urzędników skarbowych i policyjnych jakoteż w ogóle władz miejscowych wszelkich wiadomości, których mogliby potrzebować dla wykonania swej czynności urzędowej.

Strony kontraktujące zastrzegają sobie pod tym względem osobne porozumienie.

Artykuł XVI.

Uregulowanie wzajemnej ochrony wynalazków, znaczków handlowych i fabrycznych, wzorów i modeli, nazw i firm obywateli Stron kontraktujących pozostawia się osobnym umowom, które jak najrychlej mają być zawarte.

Zanim umowy takie przyjdą do skutku, obowiązująco będą postanowienia zawarte w artykule XIV. traktatu handlowego z dnia 9. sierpnia 1892., miarodajne pod względem wzajemnej ochrony tych praw.

Artykuł XVII.

Jeżeli pomiędzy Austro-Węgrami a Serbią powstanie różnica zdań co do interpretacji lub stosowania postanowień tego traktatu i załączników *A*, *B* i *C*, dołączonych do niego, tudzież należącego doń protokołu końcowego, względnie co do zastosowania klauzuli, dotyczącej się najdalej idącego uprzywilejowania przy istotnem stosowaniu innych obowiązujących tariff traktatowych, natenczas na żądanie jednej lub drugiej Strony winna ona być załatwiona orzeczeniem polubownem.

Sąd rozjemczy składa się dla każdej sprawy spornej w ten sposób, że każda Strona ustanawia sędziami polubownemi dwie odpowiednie osobistości z pośród swoich obywateli a obie Strony wybierają obywatela zaprzyjaźnionego państwa na zwierzchnika. Obydwe Strony zastrzegają sobie, że już z góry i na pewien oznaczony przeciąg czasu

porozumią się co do osoby zamianować się mającego w danym przypadku zwierzchnika.

W razie potrzeby i z zastrzeżeniem osobnego porozumienia załatwiać będą Strony umowne w drodze orzeczenia sądu rozjemczego prócz wymienionych w ustępie 1. także inne różnice zdań co do interpretacji lub stosowania tego traktatu.

Artykuł XVIII.

Traktat niniejszy odnosi się do wszystkich krajów, które obecnie są połączone lub w przyszłości będą związane z umownym obszarem celnym obydwu państw Monarchii austro-węgierskiej.

Artykuł XIX.

Traktat niniejszy ma wejść w życie następnego dnia po wymianie ratyfikacji, która nastąpi najpóźniej dnia 31. grudnia 1908., i ma obowiązywać aż do dnia 31. grudnia 1917.

Gdyby ani Austro-Węgry ani Serbia nie objawiły na dwanaście miesięcy przed dniem 31. grudnia 1917. zamiaru uchylecia z dniem tym skutków traktatu, natenczas traktat ma obowiązywać po dniu 31. grudnia 1917. aż do upływu roku od dnia, w którym go jedna lub druga ze Stron wypowie.

Artykuł XX.

Traktat obecny będzie ratyfikowany, a wymiana dokumentów ratyfikacyjnych nastąpi w Wiedniu o ile możności jak najprędzej.

Dodatek A.

(Cła przy dowozie do Serbii.)

Numer taryfy*)	Oznaczenie towarów	Jednostka ilości	Stopa celna w dynarach
6	Słód, z wyjątkiem palonego i mielonego	100 <i>kg</i>	4.—
26	Surogaty kawy: cykorya, żołądziej, jęczmień, słód i inne surogaty kawy, w kawałkach, palone, także mielone	„	12.—
40	Chmiel i mąka z chmielu (lupulina)	„	4.—
50	Konie: 1. maści ciemnej, w wieku ponad 2 lata: <i>a</i>) do 145 centymetrów (miary prętowej) <i>b</i>) ponad 145 centymetrów (miary prętowej) 2. maści ciemnej, w wieku do 2 lat: <i>a</i>) do 145 centymetrów (miary prętowej) <i>b</i>) ponad 145 centymetrów (miary prętowej) 3. maści jasnej, bez względu na wielkość i wiek	sztu- ka „ „ „ „ „	24.— 15.— 17.— 10.— 50.—
65	Wosk pszczelny, surowy: 1. w stanie naturalnym, czysty 2. zmieszany z innymi podobnymi zwierzęcymi dodatkami	100 <i>kg</i> „	15.— 15.—
85	Ryby, świeże	„	5.—
z 86	ex 2. Ryby, marynowane, w oliwie, occie, korzeniach i jarzynie itd. i pojedynczo przyprawione (tak zwane moskale), w beczkach lub flaszkiach łącznej wagi co najmniej 5 kilogramów Uwaga. Wymienione tu ryby nie podpadają dalszemu dodatkowi do cła.	„	27·50
91	Drzewo opałowe wszelkiego rodzaju; wióry z drzewa; gałęzie, kłody, pniaki, korzenie i inne drzewo, na opał się nadające Uwaga. Drzewo opałowe wszelkiego rodzaju nie podlega państwowemu podatkowi konsumpcyjnemu (Trošarina).	<i>m</i> ³	—·65

*) Podane numery taryfy odpowiadają numerom serbskiej taryfy celnej z dnia 30./17. marca 1904.

Numer taryfy	Oznaczenie towarów	Jednostka ilości	Stopa celna w dynarach
103	mąka : 1. ze zboża wszelkiego rodzaju, z wyjątkiem mąki z ryżu, owoców strączkowych i kartofli 2. z ryżu i owoców strączkowych 3. mąka kartoflana i mąka ze zboża przyrządzonego na sład; inne wyroby młynarskie: grys (drobna kasza), krupy, krupki perłowe (jęczmień łuskany) itd. ze zboża wszelkiego rodzaju, kartofli, ryżu i owoców strączkowych	100 kg „ „	6·50 10— 10—
104	Oleje tłuste: 1. Olej rzepakowy i rzepny 2. Olej bukwowy, makowy, słonecznikowy i kukurudzany 3. Olej z orzecha ziemnego, oliwkowy i łogowy tudzież wszystkie mieszaniny olejów używane do potraw z wyjątkiem takich mieszanin z olejem z nasienia bawelnianego 4. Olej z nasienia bawelnianego, czysty, tudzież mieszaniny oleju z nasienia bawelnianego z innymi olejami tłustymi 5. Olej rącznikowy 6. Olej lniany, tudzież oleje tłuste na innym miejscu nie wymienione	„ „ „ „ „ „	15— 20— 18— 25— 15— 8—
107	Kwas olejowy (oleina)	„	4—
z 108	Skrobia, wszelkiego rodzaju	„	15—
z 110	Cukier: 1. surowy 2. rafinowany 3. cukier miarki (mączka)	„ „ „	20— 30— 30—
121	Piwo wszelkiego rodzaju, także porter: 1. w beczkach 2. w butelkach	„ „	10— 20—
z 124	Drożdże winne i piwne, czyste; drożdże zaczynowe	„	11—
z 132	Cukry, towary cukrowe, cukierki zwyczajne i inne zwyczajne towary z dodatkiem cukru, pieczone lub nie; owoce, korzenie, kasztany, orzechy, owoce świeże, nasiona, przecukrzony (kandyzowane)	„	60—
133	Cukierki przednie (tak zwane jedwabne), napełnione marmeladką, czekoladą; fondants (t. j. miękkie cukierki), z czekoladą lub bez niej, marcypan, gelées, pralinki, owoce południowe i wszelkie inne rośliny lub części tychże, łupiny i skórki, przecukrzony (kandyzowane)	„	70—
z 134	3. Towary, całe lub po części z kakao, czekolady lub surogatów czekolady, także z dodatkiem korzeni i materiałów leczniczych, z wyjątkiem osobno na innym miejscu wymienionych	„	70—

Numer taryfy	Oznaczenie towarów	Jednostka ilości	Stopa celna w dynarach
z 136	2. Masło, świeże, solone i przetopione	100 kg	40—
z 143	Przedmioty do przedniego użytku stołowego:		
	4. Towary jadalne, na innym miejscu osobno nie wymienione	„	60—
145	Artykuły żywności i używki w naczyniach szczelnie zamkniętych, z wyjątkiem osobno na innym miejscu wymienionych	„	60—
151	Pumex, szmergiel, wapno wiedeńskie (do polerowania lub czyszczenia), trypla, karborund i inne podobne środki do gładzenia, polerowania i czyszczenia:		
	1. surowe	—	bez opłaty
	2. mielone i płukane	100 kg	5—
	3. w pakietach dla drobnej sprzedaży	„	20—
152	Kreda i łojek:		
	1. surowe, barwy naturalnej	„	2—
	2. mielone lub płukane, także wymyte i palone	„	2·50
z 153	Gips:		
	2. palony, w kawałkach lub sproszkowany, także barwiony	„	1—
154	Magnezyt i dolomit:		
	1. surowy, także palony, jednak nie mielony	—	bez opłaty
	2. mielony	100 kg	2—
158	Cement:		
	1. cement rzymski (wapno hydrauliczne)	„	1·20
	2. cement portlandzki	„	2·20
	3. cement żuźlowy, cement Puccolan i cement magnezynowy, cement mieszany	„	2·20
z 169	Węgle:		
	2. węgle kamienne i brunatne	—	bez opłaty
	4. brykiety z węgla wszelkiego rodzaju z wyjątkiem brykietów z węgla drzewnych	100 kg	—·30
175	Maż (katran) z węgla kamiennego i innych materiałów mineralnych, także smoła z niej	„	1—
177	Płynne produkty destylacji nafty i olejów z węgla kamiennego i brunatnego, jak: fotogen; oleje: olej solarny (olej do oświetlania), olej parafinowy, oleje do smarowania; eter naftowy, jak gazolina, ligroina, benzyna itd.; wszystkie te w beczkach lub wozach cysternowych	100 kg netto	2·50

Numer taryfy	Oznaczenie towarów	Jednostka ilości	Stopa celna w dynarach
178	Naftalina, antracen, fenol (kwas karbolowy), olej anilinowy, nitrobenzol, zasady pirydynowe, jakoteż wszelkie inne materiały z mazi pogazowej	100 kg	5.—
180	Wosk: 1. wosk pszczelny, także zaprawiony innymi materiałami, przysposobiony (bielony, barwiony), w formie tabliczek lub kulek 2. wosk roślinny (karnauba, wosk japoński itd.), czyszczony i przysposobiony, w formie tabliczek lub kulek	”	30.—
182	Cerezyzna, czyszczona, także zmieszana z parafiną	”	20.—
z 183	1. Kwas stearynowy Kwas palmitynowy i materiały podobne, także parafina czyszczona	”	15.—
184	Świece: 1. łojowe 2. woskowe i cerezynowe 3. parafinowe, stearynowe, olbrotowe itd.	”	25.—
186	Zwyczajne mydło do prania, także mydło do celów przemysłowych, twarde lub miękkie, w skrzyniach, beczkach itd., w bryłach, laskach, taflach itd.; także prasowane lub ukształtowane, w kawałkach, lane lub nie	”	16.—
187	Inne mydła wszelkiego rodzaju, twarde lub miękkie, na przykład mydła toaletowe itp., także woniejące; dalej mydła w formie proszku lub pasty; mydła z dodatkiem środków kosmetycznych lub lekarskich, tak zwane mydła lecznicze	”	35.—
191	Maź do wozów i inne smary sporządzone przy użyciu tłuszczów i olejów, stałe lub płynne, także z domieszką innych materiałów	”	7·50
192	Smarowidła i tłuszcze do czyszczenia obuwia i podłóg parkietowych: 1. czarne, zwyczajne, także w pudełeczkach 2. inne, przysposobione, także przy użyciu wosku, cerezyny i rozmaitych innych dodatków; rozmaite tłuszcze i preparaty do butów: a) w opakowaniach dla drobnej sprzedaży b) w innych opakowaniach	”	10.—
		”	60.—
		”	30.—

Numer taryfy	Oznaczenie towarów	Jednostka ilości	Stopa celna w dynarach
z 202	Sól: b) sole mineralne, sole źródłowe, wyciągi błotne: a) naturalne β) sztuczne	100 kg „	10.— 25.—
z 207	Aluny: alun glinowy, alun chromowy, alun miedziowy i żelazny, także aluny z potasem, sodem i amonem; siarkan glinowy, aluminat sodowy, chlorek glinowy: 1. skryształizowany, aluminat sodowy	„	2·50
z 212	Połączenia sodu i potasu: 1. soda (węglan sodowy), surowa i skryształizowana, także palona (wyprażona) i potaż (węglan potasowy) 2. dwuwęglan sodowy i potasowy 3. soda żrąca, jakoteż wodorollenek sody i potasu 4. siarkan sodowy (sól glauberska), dwusiarczan sodowy, siarczyn sodowy i wapniowy, dwusiarczyn sodowy i wapniowy, tudzież siarczek sodowy i wapniowy, siarczyn sodowy, krzemian sodowy i potasowy (szkło wodne), siarczan i dwusiarczan potasowy Uwaga ad 4: Tu należy także antychlor (tiosiarkan sodowy).	„ „ „ „	1.— 5.— 2·50 —·50
z 214	Kwas siarkowy, dwusiarczek węgla i kwas siarkowodorowy: 1. Kwas siarkowy i bezwodnik tegoż: a) oczyszczony i koncentrowany (angielski) b) dymiący kwas siarkowy (Nordhäuser) i trójtlenek siarki 2. dwusiarczek węgla, siarkowodór i chlorek siarki; czterochlorek węgla 3. kwas azotowy surowy (kwas saletrzany) i kwas solny	„ „ — 100 kg	1.— 1·50 bez opłaty 1.—
z 219	Węglík wapniowy	„	7·50
221	Siatki żarowe, ciółka żarowe do oświetlania, gotowe do użytku, także napojone kolloidium, żelatyną, klejem, szelakiem itp. lub w połączeniu z metalami nieszlachetnymi albo aliazami metalu nieszlachetnych	sztuka	—·10
z 223	2. Kwas octowy: b) oczyszczony, zawierający więcej niż 80 gramów kwasu na litr; esencya octowa	100 kg	60.—
232	Sok lukrecyowy: a) surowy lub wygotowany, w skrzyniach lub bryłach b) oczyszczony, także zaprawiony cukrem, miodem, olejkim anyżowym, sالميakiem lub innymi dodatkami dla poprawienia smaku albo środkami leczniczymi	„ „	30.— 70.—

Numer taryfy	Oznaczenie towarów	Jednostka ilości	Stopa celna w dynarach
233	Balsamy, sztuczne; wyciągi, esencje, nalewki i wody nie woniczące, do użytku przemysłowego lub leczniczego (z wyjątkiem wyciągów drzewa farbiarskiego i wyciągów garbnikowych): 1. nie zawierające eteru lub spirytusu winnego	100 kg	200.—
z 236	Farby naturalne: 2. farby mineralne: farby ziemne wszelkiego rodzaju, glina kolońska, siena, budzińska, werońska, bolus, umbra; ochra i czerwień angielska, także z odpadków przemysłowych; te wszystkie także sproszkowane (suche), w formie ciasta lub innej formie Uwaga. Farby mineralne i ziemne wszelkiego rodzaju, klarowane zapomocą co najwyżej 2 procentowego dodatku	„	200.— 3·50 10.—
239	Biel cynkowa (tlenek cynkowy); ultramaryna, szarota cynkowa, cynkolit, litopony	„	14.—
240	1. Biel ołowna 2. Czerwień ołowna, żółcień ołowna 3. Farby brązowe 4. Cynober, farby miedziowe i farby arsenikowo-miedziowe, błękit pruski, błękit paryski	„	14.— 30.— 60.— 45.—
241	Farby chromowe, antymonowe i kobaltowe: chromian ołowiony, zielen chromowa, szmalta i i.	„	45.—
242	Sadza (sadza z sosnowego drzewa); popiół ze spalonych winnych latorośli: a) w stanie naturalnym, także sproszkowana b) zaprawiona ultramaryną	„	3.— 7·50
243	Barwiki i lakiery (farby lakierowe), na innem miejscu nie wymienione lub nie zaliczone, także mieszaniny z potężcefi barwików z nieorganicznymi zasadami i solami (pokosty barwikowe itp.) Uwaga 1. Pod umowną stopę celną Nru 243 podpadają także tego rodzaju farby zaprawione olejem, gliceryną, pokostem olejnym, klejem, olejem skalnym i innymi materiałami, tak samo farby z pokostem spirytusowym, octanowym i lakowym. 2. Farby w puszkach blaszanych lub innych opakowaniach dla drobnej sprzedaży, wagi 1 kilograma i mniej, podpadają dodatkowi celnemu w wysokości 10 dynarów za cełnar metryczny.	„	50.—
z 244	Atrament: 1. płynny	„	18.—

Numer taryfy	Oznaczenie towarów	Jednostka ilości	Stopa celna w dynarach
245	Grafit: 1. surowy, także palony, płukany lub sproszkowany	—	bez opłaty
	2. zapakowany dla drobnej sprzedaży (na przykład w tablicach, kulach, cylindrach lub bryłach)	100 kg	2·50
248	Pokosty olejne, także z domieszką środków suchych (suszących); zgęszczony olej lniany	"	20—
249	Pokosty na spirytusie winnym (lakiery rozpuszczone w alkoholu)	"	50—
250	Lakiery: lakiery w oleju terpentynowym, skalnym lub żywicznym, pokoście, acetonie, w alkaliach lub innych środkach rozpuszczających; lak asfaltowy, asfalt lub masy podobne do asfaltu w oleju mineralnym lub terpentynowym, jakoteż maź lub smoła z węgla kamiennego rozpuszczona w lekich węglowodorach, jak benzyna, ligroina, fotogen; rozczyny farb i wosku; lak japoński, lak zapon, środki suszące, brunolina	"	50—
z 255	Aceton, czyszczony i nieczyszczony	"	10—
277	Gładkie tkaniny z bawełny: 1. Tkaniny o wadze metra kwadratowego ponad 120 gramów, zawierające w wątku i osnowie na 1 centymetr kwadratowy: a) do 50 nitek b) 50 do 80 nitek c) ponad 80 nitek 2. Tkaniny o wadze metra kwadratowego od 60 do 120 gramów, zawierające w wątku i osnowie na 1 centymetr kwadratowy: a) do 50 nitek b) 50 do 80 nitek c) ponad 80 nitek 3. Tkaniny o wadze metra kwadratowego do 60 gramów, zawierające w wątku i osnowie na 1 centymetr kwadratowy: a) do 50 nitek b) 50 do 80 nitek c) ponad 80 nitek Uwaga. Chusteczki do nosa, chustki na głowę, cachenez, fulary, szale, fichus itp. wszelkiego rodzaju i wielkości: bawełniane, barwione, drukowane, apretowane lub nie, gładkie, kiprowane lub krepowane	" "	60— 80— 100— 100— 120— 160— 170— 180— 200— 120— (razem ze wszystkimi dodatkami)

Numer taryfy	Oznaczenie towarów	Jednostka ilości	Stopa celna w dynarach
280	Towary dziane, pończoszkowe i siatkowe z bawełny: 1. wchodzące w sztuce jako towar metryczny 2. a) pończochy i rękawiczki, jeżeli tuzin par waży więcej jak 1 kilogram b) pończochy i rękawiczki, jeżeli tuzin par waży do 1 kilograma c) siatki do włosów, na meble, siatki na ptaki itd., i podobne dostosowane towary w gotowych sztukach 3. inne nie wymienione Uwaga. Przy oceniu towarów dzianych, pończoszkowych i siatkowych z bawełny przysłuży wprowadzającemu prawo wyboru pomiędzy powyżej podanym sposobem taryfowania a taryfowaniem innej serbskiej taryfy umownej.	100 kg „ „ „ „	130.— 150.— 200.— 200.— 150.—
290	Przędziwo z konopi, lnu (włókna konopne i lniane lub klaki) i ramie, raz skręcone: 1. do Nr. 20. ang.: a) surowe b) bielone, barwione, drukowane 2. powyżej Nr. 20. ang.: a) surowe b) bielone, barwione, drukowane	„ „ „ „	30.— 40.— 35.— 45.—
291	Przędziwo z konopi, lnu (włókna konopne i lniane lub klaki) i ramie, więcej razy skręcone: 1. do Nr. 20. ang.: a) surowe b) bielone, barwione, drukowane 2. powyżej Nr. 20. ang.: a) surowe b) bielone, barwione, drukowane	„ „ „ „	35.— 45.— 40.— 50.—
296	Tkaniny z lnu, ramie, konopi i innych materiałów przędzarskich Nru 288, z wyjątkiem osobno wymienionych: 1. ordynarne płótno do pakowania, zawierające w wątku i osnowie do 18 nitek na 1 centymetr kwadratowy: a) z juty b) inne 2. Tkaniny, zawierające w wątku i osnowie 18 do 36 nitek na 1 centymetr kwadratowy 3. Tkaniny, zawierające w wątku i osnowie 36 do 60 nitek na 1 centymetr kwadratowy 4. Tkaniny, zawierające w wątku i osnowie ponad 60 nitek na 1 centymetr kwadratowy	„ „ „ „ „ „ „	12.— 30.— 50.— 95.— 150.—

Numer taryfy	Oznaczenie towarów	Jednostka ilości	Stopa celna w dynarach
303	Towary powroźnicze: 1. Liny (sznury), powrozy, także namazione, średnicy ponad 5 millimetrów	100 kg	25.—
304	2. nici i sznurki, średnicy od 1 do 5 millimetrów	„	40.—
306	Wiadra, siatki, drabiny sznurowe, podeszwy, gurty i rzemie- nie rozpędowe, uździenice, węże i inne towary powroźnicze, na innym miejscu nie wymienione	„	50.—
313	Dywany na podłogę, wchodzące lub odznaczone w sztuce (jako towar metryczny), z włókien konopnych, lnianych, jutowych, kokosowych, ananasowych, manila itd. także zmieszane z innymi roślinnymi materiałami przędzarskimi: a) tkane na sposób aksamitu b) tkane inaczej	„ „	50.— 50.—
318	Kangarn do Nr. 16 włącznie podług systemu metrycznego:		
319	1. raz skręcony: a) surowy b) bielony, barwiony, drukowany lub w inny sposób uszla- chetniony	„ „	80.— 90.—
	2. dwa lub więcej razy skręcony: a) surowy b) bielony, barwiony, drukowany lub w inny sposób uszla- chetniony	„ „	90.— 100.—
318	Tchebad (ordynarne nakrycia)	„	50.—
319	Aba i sukno: 1. o wadze metra kwadratowego ponad 800 gramów 2. o wadze 800 gramów i mniej	„ „	70.— 90.—
	Uwaga. Pod Nr. 319 podpadają tkaniny wełniane, zwane aba i sukno, które odpowiadają ustalonym zgodnie wzorom jakości.		
320	Schajak: 1. o wadze metra kwadratowego ponad 800 gramów 2. o wadze 800 gramów i mniej	„ „	85.— 100.—
	Uwaga. Pod Nr. 320 podpadają tkaniny wełniane, zwane schajak, które odpowiadają ustalonym zgodnie wzorom jakości.		
321	Inne tkaniny wełniane z wyjątkiem osobno wymienionych, jeżeli metr kwadratowy waży: 1. powyżej 700 gramów 2. powyżej 500 do 700 gramów	„ „	125.— 150.—

Numer taryfy	Oznaczenie towarów	Jednostka ilości	Stoпа celna w. dynarach
	3. powyżej 300 do 500 gramów	100 kg	175.—
	4. 300 gramów i mniej	"	200.—
	Uwaga. Przy tkaninach wełnianych i półwełnianych nie uwzględnia się zawartości jedwabiu aż do 5 procent ogólnej wagi.		
323	Towary dziane, pończoszkowe i siatkowe z wełny:		
	1. wchodzące w sztuce, jako towar metryczny:		
	a) surowe	"	150.—
	b) bielone, barwione, pstro tkane, drukowane	"	180.—
	2. dostosowane (pończochy, rękawiczki, siatki na włosy, siatki meblowe i ptasznicze i podobne towary)	"	250.—
	3. inne	"	250.—
324	Wstążki, wełniane	"	180.—
325	Chustki i szale, wełniane, tkane i fasonowane	"	240.—
326	Tiul, petinet i podobne tkaniny wełniane	"	330.—
327	Koronki, wełniane	"	330.—
328	Wełniane towary pasamonicze, towary guzikarskie, także z podkładkami lub wstawkami z drzewa, kości, rogu, metalu itp.	"	180.—
z 329	Sukna prasowe z wełny, sierści wielbłądziej i ordynarnych włosów zwierzęcych	"	20.—
334	Przędziwo jedwabne do szycia, haftowania, roboty pończoszkowej, na siatki i plecionki, opakowane dla drobnej sprzedaży:		
	1. surowe	"	400.—
	2. przegotowane, bielone, barwione, drukowane	"	500.—
z 335	Tkaniny gęste z jedwabiu:		
	1. całe z jedwabiu	"	1300.—
339	Towary dziane, pończoszkowe i siatkowe:		
	1. wchodzące w sztuce, jako towar metryczny:		
	a) całe z jedwabiu	"	1400.—
	b) półjedwabne	"	600.—
	2. dostosowane (jak pończochy, rękawiczki, siatki na włosy i podobne artykuły):		
	a) całe z jedwabiu	"	1600.—
	b) półjedwabne	"	700.—
341	Wstążki:		
	1. całe z jedwabiu	"	1100.—

Numer taryfy	Oznaczenie towarów	Jednostka ilości	Stopa celna w dynarach
	2. półjedwabne:		
	<i>a</i>) wstążki rypsowe o szerokości do 6 centymetrów do fabrykacji kapeluszy	100 <i>kg</i>	400.—
	<i>b</i>) inne	„	600.—
345	Tkaniny, które uczyniono nieprzemakalnemi przez powleczenie lub napojenie woskiem, smołą (żywicą), olejem, pokostem, mazią i podobnemi materyałami, lub też na drodze chemicznej:		
	1. ordynarna cerata, niedrukowana; tkaniny powleczone asfaltem	„	25.—
	2. płachty na wozy i inne opony z ordynarnych tkanin, chemicznie preparowane lub pociągnięte i napojone olejem, mazią lub kompozycjami tłuszczu, także opatrzone pierścieniami, rzemieniami, sprzączkami itp.	„	45.—
350	Cerata i wogóle tkaniny powleczone (nie wyłączając muslinu woskowanego i kitajki woskowanej), na innem miejscu nie wymienione i nie zaliczone:		
	1. wchodzące w sztukach jako towar metryczny	„	60.—
	2. przystosowane	„	80.—
352	Płótno introligatorskie	„	60.—
353	Piłśnie i nieszyte towary z tyclże, także napojone żywicą lub mazią:		
	1. z grubych włosów zwierzęcych, także w połączeniu z roślinnemi materyałami przędzarskiemi	„	35.—
	2. z wełny, także w połączeniu z innymi roślinnemi lub zwierzęcemi materyałami przędzarskiemi	„	110.—
354	Berlaczce pilśniowe, także szyte, z pilśniowemi podeszwami	„	150.—
355	Wszelkie inne towary pilśniowe (wyjąwszy kapelusze)	„	150.—
z 357	Siatki na włosy, papiloty, kółka do włosów, z włosów ludzkich	„	500.—
	Opaski do wąsów wszelkiego rodzaju	„	300.—
360	Kołnierze, manszety, półkoszulki:		
	1. z bawełny:		
	<i>a</i>) białe	„	140.—
	<i>b</i>) inne	„	170.—
	2. z lnianej materyi wszelkiego rodzaju	„	200.—
	Uwaga Poszczególnych ozdóbek przy artykułach bielizny damskiej takich, jak naprzykład gwiazdy, kwiaty, szwy ażurowe itp. nie uwzględnia się przy oczeniu.		

Numer taryfy	Oznaczenie towarów	Jednostka ilości	Stopa celna w dynarach
	<p>Odzienie, bieliznę, towary strojowe i wszelkie inne przedmioty szyte odprawiać się będzie — o ile taryfa nie zawiera osobnych postanowień — podług materyi pierwotnej, która ze względu na ilość przeważa na stronie zewnętrznej, z 70%^o-wym dodatkiem do najniższej w danym razie obowiązującej stopy tej tkaniny, która dla oclenia jest miarodajną. Gdyby tkanina wzięta za podstawę oclenia składała się z jedwabiu lub półjedwabiu, w takim razie dodatek ten podwyższa się do 100 procent.</p> <p>Uwaga. Bieliznę skrojoną tylko i artykuły konfekcyjne odprawiać należy podług jakości tkaniny.</p>		
361	Pióra strojowe, przysposobione, wszelkiego rodzaju; głowy, części ptaków i całe skórki ptasie z pierzem, przysposobione do ozdoby	1 kg	30.—
363	Kapelusze męskie:		
	1. z przędzy jedwabnego, także ubrane	sztuka	2·50
	2. z innych przędziw, także powleczone kauczukiem, jakoteż lakierowane:		
	a) ubrane	"	1·20
	b) nieubrane	"	—·60
364	Kapelusze męskie pilśniowe:		
	a) ubrane	"	1.—
	b) nieubrane	"	—·60
365	Kapelusze damskie z pilśni wszelkiego rodzaju:		
	a) ubrane	"	1.—
	b) nieubrane	"	—·60
369	Fezy z kiścią lub bez tejże	"	—·15
370	Sztuczne kwiaty i ich części, liście, pączki, kwiecie, łodygi, gałęzie, owoce; całe lub po części z towarów tkanych i dzianych, także w połączeniu z innymi materiałami:		
	a) wieńce na groby	100 kg	200.—
	b) inne	"	600.—
371	Deszczochrony i parasole:		
	1. bez ozdób ze szlachetnych metali:		
	a) pokryte tkaniną jedwabną lub półjedwabną:		
	α) z ozdobami z koronek, wstążek, haftów	sztuka	2.—
	β) bez takich ozdób	"	1·50

Numer taryfy	Oznaczenie towarów	Jednostka ilości	Stopa celna w dynarach
	<p>b) pokryte innymi tkaninami:</p> <p>α) z ozdobami z koronek, wstążek, haftów</p> <p>β) bez takich ozdób</p> <p>2. z ozdobami ze szlachetnych metali:</p> <p>a) ze złota</p> <p>b) ze srebra</p>	<p>sztuka</p> <p>"</p> <p>"</p> <p>"</p> <p>"</p>	<p>—80</p> <p>—60</p> <p>6.—</p> <p>4.—</p>
z 372	<p>Obuwie z tkanin lub pilśni, także z podszewami z innych materiałów:</p> <p>1. całe lub po części z jedwabiu lub tego rodzaju aksamitu</p> <p>2. inne</p> <p>3. z tkanin nieprzemakalnych (z wyjątkiem tkanin napojonych lub powleczonej kauczukiem)</p>	<p>100 kg</p> <p>"</p> <p>"</p>	<p>230.—</p> <p>170.—</p> <p>140.—</p>
	<p>Uwaga. Obuwie haftowane podlega dodatkowi w wysokości 10 procent.</p>		
	<p>Uwagi ogólne do V. rozdziału taryfy.</p>		
	<p>1. O ile w taryfie niema osobnych postanowień, należy brać za podstawę przy oczeniu tkanin apretowanych stopę celną dla tkaniny surowej. Za apretowanie tkanin uiszcza się jednakowy dodatek w wysokości 15 procent do najniższej, w danym razie obowiązującej stopy celnej dotyczącej tkaniny surowej, bez względu na to, czy wprowadzana tkanina uległa jednemu lub kilku uszlachetnieniom. Za uszlachetnienie uważa się: ługowanie, bielenie zupełne lub półowiczne, merceryzowanie lub nitrowanie, barwienie, pstre tkanie, prasowanie lub drukowanie przędzy.</p>		
	<p>2. Materiały tkane w deseni kwiatów, wici, figur, arabesk i podobnych ornamentów opłacają prócz dodatku, wymienionego w punkcie 1., jeszcze dalszy dodatek w wysokości 10 procent każdorazowo najniższej stopy celnej za tkaninę surową.</p>		
	<p>3. Tkaniny, które przez tkackie broszuowanie lub lansowanie opatrzone deseniami podobnymi do haftów, jakoteż tkaniny z wiązaniem z gazy (ze stojąciami i skręconymi nitkami) podlegają, oprócz ewentualnego dodatku celnego w myśl uwagi 1., jeszcze dodatkowi w wysokości 15 procent obowiązującej w danym razie najniższej stopy celnej dla tkaniny surowej. Tkaniny tego rodzaju z deseniami, o których mowa w punkcie 2., nie podlegają jednak wspomnianemu w uwadze 2. osobnemu dodatkowi, jeżeli desenie te powstały wyłącznie przez tkackie broszuowanie lub lansowanie.</p>		
	<p>4. Przędziwa, tkaniny, materye haftowane i wyroby pasamoniczne, sporządzone z kilku przędziw, z wyjątkiem jedwabiu, odprawiać należy — o ile niema innego pod tym względem postanowienia — podług tego materiału, który podpada wyższej stopie celnej. Dodatki, nie przekraczające 10 procent ogólnej wagi nie mają wpływu na oczenie.</p>		
	<p>6. Tkaniny i wszelkie inne towary tkackie w połączeniu z nitkami z metalu zwyczajnego, ani nie pozłoczonego, ani nie posrebrzonego podlegają dodatkowi celnemu w wysokości 5 procent.</p>		
	<p>7. Tkaniny i wszelkie inne towary tkackie w połączeniu z nitkami z metalu zwyczajnego, jednak pozłoczonego lub posrebrzonego ocli się z dodatkami w wysokości 12 procent, jeżeli zaś nitki są ze złota lub srebra, z dodatkiem 25 procent do obowiązującej w danym razie dla surowej tkaniny najniższej stopy celnej.</p>		

Numer taryfy	Oznaczenie towarów	Jednostka ilości	Stopa celna w dynarach
	<p>8. Przędziwa i pilśnie zaopatrzone tylko pojedynczemi rąbkami, pojedynczemi szwami i zwyczajnemi dodatkami ocli się nie jak towary szyte, lecz tylko obłożą je dodatkiem celnym w wysokości 10 procent do najniższej w danym razie stopy celnej dla przędziwa lub pilśni; z takimi towarami siatkowemi postępować się będzie jak z towarami dzianemi, pokrajanemi lub zeszytemi. O ile nie przewidziano wyjątków, ocli się przędziwa odznaczone lub porozcinane bez szycia, jak przędziwa, nadechodzące w sztuce jako towar metryczny, jednak z dodatkiem 5 procent.</p> <p>9. Odzież, bielizna, towary strojowe i inne przedmioty szyte, przy których materyał zasadniczy, mający ulec ocleniu (przeważający co do ilości) pozostaje w połączeniu z nitkami metalowemi, podlegają dodatkom oznaczonym w punktach 6. względnie 7.</p> <p>Tkaniny w połączeniu z nitkami metalowemi, przy których te ostatnie użyte zostały po myśli punktów 2. i 3. do deseniowania lub broszurowania, opłacają tylko dodatki ustalone w punktach 6., 7. i 9., nie zaś także dodatki punktów 2. i 3.</p> <p>12. Podszewki, guziki, pasamany, wstążki, szlaczki, obszycia, części haftowane itd. nie wchodzi w rachubę przy ocleniu. Tak samo przy taryfowaniu chustek, szalów itp. z materyałów tkackich wszelkiego rodzaju nie uwzględnia się frędzli, nawet wtedy, gdy są wiązane lecz nie szyte.</p> <p>14. O ile podług postanowień taryfy uwzględniać należy przy ocleniu przędziw wagę tkaniny, bierze się przy towarach ługowanych, napół bielonych, bielonych, merceryzowanych lub nitrowanych za podstawę oclenia każdorazową wagę tkaniny, przypadającą na metr kwadratowy posyłki, podczas gdy przy materyach barwionych i drukowanych wymierza się cło od wagi tkaniny, przypadającej na metr kwadratowy po strąceniu 8 procent teje. Gdyby strącenie to w wysokości 8 procent pociągnęło za sobą podporządkowanie towaru pod wyższą stopę celną, w takim razie brać należy za podstawę oclenia rzeczywistą wagę tkaniny z potrąceniem 10 procent teje.</p> <p>Wprowadzającemu wolno spowodować wymiar cła dla dotyczącej tkaniny apretowanej przez dostarczenie decymetru kwadratowego surowej tkaniny tego samego rodzaju.</p>		
374	<p>Skóra wszelkiego rodzaju, także dalej przysposobiona, tłuszczem napojona, barwiona itd.:</p> <p>1. skóra do podeszew</p> <p>2. skóra branzolowa i odpadki skóry wszelkiego rodzaju</p> <p>3. Skóra błyszcząca:</p> <p> a) biała lub żółta</p> <p> b) czarna</p> <p>4. Juchty, skóra do czyszczenia, safian, chagrin, chevreau i inna skóra (z wyjątkiem osobno wymienionej), także lakierowana:</p> <p> a) o wadze pojedynczych sztuk większej niż 3 kilogramy</p> <p> b) o wadze pojedynczych sztuk od 1 do 3 kilogramów</p> <p> c) o wadze pojedynczych sztuk mniejszej niż 1 kilogram</p>	<p>100 kg</p> <p>"</p> <p>"</p> <p>"</p> <p>"</p> <p>"</p> <p>"</p> <p>"</p> <p>"</p> <p>"</p>	<p>66.—</p> <p>30.—</p> <p>75.—</p> <p>70.—</p> <p>80.—</p> <p>100.—</p> <p>120.—</p>

Numer taryfy	Oznaczenie towarów	Jednostka ilości	Stopa celna w dynarach
378	Skóra rękawiczkowa wszelkiego rodzaju, także skóra przykrojona na rękawiczki	100 kg	300.—
z 379	Obuwie ze skóry wszelkiego rodzaju surowej lub garbowanej i dalej przysposobionej, także ze skór owłosionych:		
	2. inne obuwie, z wyjątkiem butów i półbutów, także w połączeniu z innymi materiałami	"	270.—
	3. Buty i półbuty, ze skóry wszelkiego rodzaju	"	270.—
380	Rękawiczki ze skóry, także w połączeniu z przedziwami:		
	1. niepodszyte	"	900.—
	2. podszyte	"	500.—
382	Laski, pręty do jazdy konnej i podobne przedmioty ze skóry i ścięgien zwierzęcych, także w połączeniu z innymi materiałami, o ile wskutek tego nie podpadają wyższym stopom celnym, także lakierowane	"	200.—
383	Towary siodlarskie i rymarskie, w połączeniu z innymi materiałami:		
	1. w połączeniu z drzewem, żelazem i stalą, nie niklowane i nie powleczone innymi metalami, względnie aliazami tychże	"	140.—
	2. w połączeniu z blachą mosiężną lub innymi zwyczajnymi metalami, także niklowanem żelazem i stalą lub powleczone innymi metalami lub aliazami tychże	"	200.—
	3. w połączeniu ze srebrem, częściami srebrem platerowanymi, posrebrzonymi lub pozłoceniem	"	350.—
384	Towary kaletnicze ze skóry, z ceraty lub tkanin pokostowanych i napojonych:		
	1. o wadze pojedynczych sztuk, przynoszącej 1 kilogram:		
	a) w połączeniu z żelazem, stalą, nie niklowane lub nie powleczone innymi metalami, względnie aliazami tychże, także w połączeniu z innymi zwyczajnymi i przednimi materiałami	"	150.—
	b) w połączeniu z innymi metalami, także z żelazem niklowanym lub powleczonym innymi metalami i aliazami tychże i takąż stalą, także w połączeniu z innymi zwyczajnymi i przednimi materiałami	"	200.—
	c) w połączeniu z najprzedniejszymi materiałami	"	300.—
	2. o wadze pojedynczych sztuk, wynoszącej 1 kilogram lub mniej:		
	a) w połączeniu z żelazem i stalą, nie niklowane lub nie powleczone innymi metalami, względnie aliazami tychże, także w połączeniu z innymi zwyczajnymi i przednimi materiałami	"	200.—

Numer taryfy	Oznaczenie towarów	Jednostka ilości	Stopy celna w dynarach
	<p>b) w połączeniu z innymi metalami, także żelazem niklowanem lub pociągniętem innymi metalami i aliazami tychże i takąż stałą, także w połączeniu z innymi zwyczajnymi i przednimi materiałami</p> <p>c) w połączeniu z najprzedniejszymi materiałami</p> <p>Uwaga. Woreczki na pieniądze z cwylichu z kabłąkami z nieniklowanego żelaza należą do stopy celnej Nr. T. 384, 1, a.</p>	100 kg	250 — 400 —
385	<p>Towary skórzane, na innem miejscu nie wymienione lub nie wliczone, także w połączeniu z innymi materiałami, o ile przez to nie podpadają pod wyższe stopy celne:</p> <p>1. całe ze skóry lub ze skóry w połączeniu ze zwyczajnymi i przednimi materiałami</p> <p>2. w połączeniu z najprzedniejszymi materiałami</p> <p>3. w połączeniu ze szlachetnymi metalami:</p> <p>a) ze złotem</p> <p>b) ze srebrem</p> <p>Uwaga. Tutaj należą także paski damskie, opatrunki chirurgiczne i ubrania ze skóry.</p>		245 — 350 — 600 — 450 —
388	<p>Towary kuśnierskie:</p> <p>1. z futer zwyczajnych</p> <p>2. z futer przednich</p>		300 — 900 —
394	<p>Węże, rzemienie, obręcze z kauczuku do kół; osłony ochronne (płaszczki) do wężów lub obręczy przeznaczonych do kół; paski kauczukowe i gutaperchowe, także tkaniny napojone lub powleczone kauczukiem lub gutaperczą, z podkładkami lub wstawkami z kauczuku i gutaperchy lub z wkładkami z tkanin, także w połączeniu z nieszlachetnymi metalami lub ich aliazami</p>		120 —
395	<p>Obuwie z kauczuku, także w połączeniu z przędziwem i innymi materiałami</p>		140 —
397	<p>Tkaniny, towary pilśniowe i dziane, powleczone lub napojone kauczukiem lub gutaperczą, albo też z wkładkami z kauczuku lub gutaperchy:</p> <p>1. jedwabne i półjedwabne</p> <p>2. z innych przędziw</p>		300 — 130 —

Numer taryfy	Oznaczenie towarów	Jednostka ilości	Stopa celna w dynarach
398	Towary, na innem miejscu nie wymienione z miękkiego (także wulkanizowanego) kauczuku lub też tymże całkiem albo częściowo pociągnięte, pokostowane lub napojone:		
	1. tylko z kauczuku lub w połączeniu ze zwyczajnymi i przednimi materiałami	100 kg	150.—
	2. w połączeniu z najprzedniejszymi materiałami	„	300.—
	3. w połączeniu ze szlachetnymi metalami:		
	a) ze złotem	„	700.—
	b) ze srebrem	„	450.—
399	Tkaniny elastyczne, towary dziane lub pasamonicze, jeżeli użyte przedziwo jest:		
	1. z jedwabiu lub półjedwabiu	„	220.—
	2. z innych przedziw:		
	a) elastyki do butów	„	120.—
	b) inne	„	170.—
402	Rury z twardego kauczuku	„	120.—
403	Towary z twardego kauczuku i gutaperchy:		
	a) guziki (z wyjątkiem guzików ozdobnych, nie przeznaczonych do przyszywania)	„	140.—
	b) inne, także w połączeniu ze zwyczajnymi lub przednimi materiałami	„	180.—
405	Maty na podłogi:		
	1. maty i podobne wyroby z trzciny (sitowia) i słomy, surowe, barwione, także pokostowane	„	14.—
	2. inne maty i podobne wyroby z materiałów roślinnych, z wyjątkiem trzciny (sitowia) i słomy, surowe, barwione, pociągnięte, także z podkładkami z pilśni lub tkanin	„	22.—
406	Towary koszykarskie i plecionki, zwyczajne i ordynarne, zdadne do pakowania i transportu towarów lub do wozów, z prętów nieobranych lub obranych z kory albo też z wiór, także w połączeniu ze zwyczajnymi materiałami:		
	1. niebielone, niebarwione, niepokostowane	„	10.—
	2. bielone, barwione, powleczone farbą (także pokostowane)	„	20.—
407	Towary koszykarskie i plecionki z jakichbyś materiałów roślinnych do plecienia, z wyjątkiem sparteryi, także bielone, barwione, pokostowane lub w połączeniu z innymi, zwyczajnymi materiałami, wyjąwszy przedziwa i tkaniny:		
	1. o wadze pojedynczych sztuk, przenoszącej 1 kilogram	„	25.—

Numer taryfy	Oznaczenie towarów	Jednostka ilości	Stopa celna w dynarach
	2. o wadze pojedynczych sztuk wynoszącej 500 gramów do 1 kilograma	100 kg	30—
	3. o wadze pojedynczych sztuk mniejszej niż 500 gramów Uwaga 1. Trzepacze do mebli podlegają stopie Nr. 407., l. 1. 2. Za połączenia z przedziwami i tkaninami nie należy uważać podkładek przy tego rodzaju towarach z grubszych tkanin konopnych i podobnych.	"	40—
408	Towary koszykarskie i plecionki z wyjątkiem sparteryi, polerowane, lakierowane, bronzowane, pozłacane i posrebrzane, także w połączeniu z innymi materiałami, o ile wskutek tego nie podpadają pod wyższe stopy celne	"	90—
412	Towary szczotkarskie i miotły: 1. w połączeniu z drzewem nie lakierowanym i nie polerowanym, z żelazem lub trzeciną: a) z materiałów roślinnych lub materiałów zastępujących włókna roślinne i podobnych materiałów b) ze szczeciny zwierzęcej i jej surogatów. z farbowanych piór, także z mieszanych (roślinnych i zwierzęcych) materiałów 2. w połączeniu z drzewem lakierowanym i polerowanym, także z żelazem lub trzeciną: a) z materiałów roślinnych lub materiałów zastępujących włókna roślinne i podobnych materiałów b) ze szczeciny zwierzęcej i surogatów szczeciny, z barwionych piór, także z materiałów mieszanych (roślinnych i zwierzęcych) Uwaga. Miotły z chróstu brzoźowego i innego chróstu, także w połączeniu z trzonkami drewnianymi, podlegają stopie celnej w wysokości 10 dynarów za 100 kilogramów.	"	35— 90— 70— 140—
z 413	Przednie szczotki i miotły: 1. w połączeniu z innymi zwyczajnymi materiałami, prócz wymienionych pod Nr. 412. 2. w połączeniu z przednimi materiałami	"	200— 300—
z 415	2. a) Guziki z perłowej macicy (z wyjątkiem guzików ozdobnych, które nie są przeznaczone do przyszywania)	1 kg	2-50
z 419	1. c) Guziki rogowe (z wyjątkiem guzików ozdobnych, nie przeznaczonych do przyszywania)	100 kg	125—
424	Części podłogi klepkowej i taflowej (parkietowej): 1. nie lakierowane, nie fornirowane, bez wciśniętych desek, bez wykładan	"	8—

Numer taryfy	Oznaczenie towarów	Jednostka ilości	Stoпа celna w dynarach
	2. lakierowane, fornirowane, bez wciskanych deseniów, bez wykładai	100 kg	17.—
	3. z deseniami wciskany mi lub wykladaniami	"	30.—
425	Wykluwacze do zębów, gwoździe drewniane i drut drewniany	"	12.—
426	Laski z drzewa:		
	1. zwyczajne, surowe, nieco obrobione (zgięte, przycięte, ukształtowane), z rączkami drewnianymi lub trzciniowymi	"	10.—
	2. zwyczajne, pomalowane, pokostowane, lakierowane lub polerowane, także w połączeniu ze zwyczajnymi materiałami	"	35.—
	3. przednie i wyrzynane, z ozdobami, w połączeniu z innymi materiałami, o ile wskutek tego nie mają być zaliczone do towarów z jelit lub nie podpadają pod wyższe stopy taryfy:		
	a) w połączeniu ze zwyczajnymi i przednimi materiałami	"	75.—
	b) w połączeniu z najprzedniejszymi materiałami	"	300.—
	c) w połączeniu ze szlachetnymi metalami:		
	α) ze złotem	"	550.—
	β) ze srebrem	"	400.—
427	Roboty ciesielskie do celów budowlanych:		
	a) surowe	"	8.—
	b) pomalowane, pokostowane, lakierowane	"	12.—
428	Towary bednarskie:		
	1. Beczki i kadzie, jakoteż drzewo beczkowe heblowane i zupełnie obrobione (klepki):		
	a) surowe beczki z drewnianymi obręczami, także rozebrane	"	9.—
	b) beczki, pomalowane, pokostowane lub w inny sposób obrobione, także z metalowymi obręczami, także rozebrane	"	11.—
	2. Cebry, kufy itp., złożone lub rozebrane, pomalowane, pokostowane, połączone z innymi materiałami lub nie	"	11.—
429	Towary kołodziejские (stelmaskie), jak osie, dzwona do kół, sprychy, piasta, koła i inne przybory do kół i sani:		
	1. surowe	"	10.—
	2. pomalowane, lakierowane, okute stalą lub żelazem	"	15.—
430	Cewki, wrzeciona, wały do krosien tkackich, płochy i zęby do płoch, łódki tkackie, także okute:		
	1. nie polerowane	"	10.—
	2. polerowane lub w inny sposób obrobione	"	20.—

Numer taryfy	Oznaczenie towarów	Jednostka ilości	Stopa celna w dynarach
431	<p>Listwy drewniane do mebli i ram, także pociągnięte masą:</p> <p>1. bez inkrustacji, bez wciśniętych deseni i ozdób:</p> <p>a) surowe</p> <p>b) w sposób ordynarny pomalowane, pokostowane, pole- rowane, fornirowane</p> <p>c) przednio pomalowane, bronzowane, połączane, posre- brzane</p> <p>2. z inkrustacją, z wyciśniętymi deseniami, przednimi rzeź- bami na drzewie i ozdobami:</p> <p>a) surowe</p> <p>b) ordynarnie malowane, pokostowane, polerowane, forni- rowane</p> <p>c) przednio malowane, bronzowane, połączane, posrebrzane</p> <p>Uwaga. Ramy sporządzone z takich listw drewnianych pod- padają dodatkowi w wysokości 20 procent.</p>	<p>100 kg</p> <p>"</p> <p>"</p> <p>"</p> <p>"</p> <p>"</p> <p>"</p> <p>"</p>	<p>20.—</p> <p>35.—</p> <p>50.—</p> <p>25.—</p> <p>40.—</p> <p>65.—</p>
432	<p>Wykładania do okien, okna, drzwi, schody i części tychże:</p> <p>a) surowe</p> <p>b) bejcowane, lakierowane, zwyczajnie lub przednio malo- wane</p>	<p>"</p> <p>"</p>	<p>8.—</p> <p>12.—</p>
433	<p>Towary z drzewa na innem miejscu osobno nie wymienione, heblowane, gładkie lub odznaczone, ordynarnie toczone lub ordynarnie wyrzynane, także sklejone, spojone, lub w inny sposób połączone:</p> <p>1. z miękkiego drzewa lub fornirowane twardym drzewem:</p> <p>a) surowe, bez połączenia z innymi materiałami</p> <p>b) surowe, w połączeniu z żelazem i innymi nieszlachetnymi metalami</p> <p>c) bejcowane malowane, lakierowane, pokostowane, polero- wane, także w połączeniu z innymi zwyczajnymi mate- ryałami i ze skórą</p> <p>2. z twardego drzewa, także fornirowane takimże drzewem:</p> <p>a) surowe bez połączenia z innymi materiałami</p> <p>b) surowe, w połączeniu z żelazem i innymi nieszlachetnymi metalami</p> <p>c) bejcowane, malowane, lakierowane, pokostowane, pole- rowane, także w połączeniu z innymi zwyczajnymi ma- teryałami i ze skórą</p> <p>3. z drzewa przedniego, drogiego, także fornirowane takimże drzewem:</p> <p>a) surowe, bez połączenia z innymi materiałami lub tylko z żelazem i innymi nieszlachetnymi metalami</p> <p>b) bejcowane, malowane, pokostowane, lakierowane, pole- rowane, także w połączeniu z innymi materiałami i skórą</p>	<p>"</p> <p>"</p> <p>"</p> <p>"</p> <p>"</p> <p>"</p> <p>"</p> <p>"</p> <p>"</p> <p>"</p> <p>"</p> <p>"</p> <p>"</p> <p>"</p> <p>"</p>	<p>15.—</p> <p>20.—</p> <p>25.—</p> <p>20.—</p> <p>25.—</p> <p>30.—</p> <p>40.—</p> <p>60.—</p>

Numer taryfy	Oznaczenie towarów	Jednostka ilości	Stopa celna w dynarach
434	Przednie towary z drzewa, także w połączeniu ze zwyczajnymi i przednimi materiałami, o ile wskutek tego nie podpadają pod wyższe stopy celne (z wyjątkiem mebli wyścielonych i obitych):		
	1. przednio toczone, naśladowania przednich robót snycerskich (ozdób), wykonanych przez prasowanie, wypalanie i zapomocą pilarki, w połączeniu ze skórą lub zwyczajnymi materiałami	100 kg	30—
	2. z przednią robotą snycerską lub rzeźbiarską; towary drewniane, przednio malowane, bronzowane, pozłacane i posrebrzane (z wyjątkiem listw drewnianych i ram)	„	60—
	3. Towary drewniane z wykładaniem (boule, intarzye, mozaika drzewna)	„	120—
	Uwaga. Meble z drzewa giętego, także w połączeniu z nie giętym drzewem, które może być także fornirowane, lub w połączeniu z plecionkami ze słomy, trzciny do wyplatania krzeseł itp., z częściami toczonemi, podziurkowanemi lub z ozdobami wyłaczanemi, wypalanemi, wygryzanemi, lub wykonanemi zapomocą pilarki	„	25—
	Drewniane kopyta na buty, także wygładzone (pokostowane, polerowane)	„	25—
435	Mebłe wyścielane bez różnicy i części takich mebli:		
	1. bez pokrycia	„	40—
	2. z pokryciem		
	a) z jedwabiu lub półjedwabiu, z koronek, haftów, aksamitu, pluszu i tkanin w rodzaju aksamitu i pluszu; ze skóry	„	80—
	b) z innych materiałów	„	60—
z 443	Laski trzciniowe:		
	1. zwyczajnie obrobione, także z rączkami z trzciny lub drzewa, surowe	„	65—
	2. zwyczajne, lakierowane, polerowane, malowane, z rączkami ze zwyczajnych materiałów	„	90—
	3. przednie i wyrzynane, z ozdobami, także w połączeniu z innymi materiałami:		
	a) tylko z trzciny lub w połączeniu ze zwyczajnymi materiałami	„	130—
	b) w połączeniu z przednimi materiałami	„	240—
448	Tekstury, okładki tekturowe, kartony, także sporządzone z kilku warstw papieru, także barwione w masie lub później:		
	1. ordynarne, szorstkie po obydwu stronach, powleczone mazią, asfaltem, grafitem, pokostem itp.	„	3·50
	2. tektura glancowana i skórzana	„	20—

Numer taryfy	Oznaczenie towarów	Jednostka ilości	Stopa celna w dynarach
	3. biała lub kolorowo malowana, pokryta białym lub kolorowym papierem	100 <i>kg</i>	14—
	4. lakierowana, bronzowana z wzorami włożonymi, wyciśniętymi lub w inny sposób sporządzonymi, kartony dla fotografów i malarzy (karton brystolowy)	"	30—
	Uwaga 1. Podług Nr. 448, l. 1. odprawiać należy także parzone tektury drzewne, tektury dachowe i słomiane wszelkiego rodzaju.		
	2. Kartony (tektury), którym przez przykrojenie lub wybicie stancami nadano kształt gotowy do użytku, podpadają zależnie od jakości pod l. 1 do 4 z dodatkiem 10 procent.		
449	Bibuła i karton bibułowy, także papier do cedzenia:		
	1. zwyczajny (ordynarny), niebarwiony	"	5—
	2. przedni, barwiony, także z deseniami	"	15—
450	Papier do pakowania, także drukowany:		
	1. szorstki, niebarwiony	"	5—
	2. szorstki, barwiony	"	6—
	3. inny	"	7—
	Uwaga. Pod pozycyę 1 i 2 podpada także maszynowy gładki papier do pakowania.		
451	Papier do drukowania, rysowania, pisania, na rachunki, także papier pocztowy, jedno- lub różnokolorowy, satynowany lub nie satynowany:		
	1. papier drukarski	"	11—
	2. papier rysunkowy	"	25—
	3. każdy inny papier, z wyjątkiem liniowanego	"	14—
	4. liniowany	"	30—
452	Papier zaopatrzony deseniem przez prasowanie lub druk (wzorzysty wskutek kolorowania), szagrynowany, marmurkowy, wyciskany, fałdowany, gumowany, powleczony kauczukiem lub gutaperką	"	35—
453	Papier jedwabny, biały lub kolorowy	"	27·50
456	Papier i papier kartonowy połączony i posrebrzany, papier i papier kartonowy ze złotymi i srebrnymi ozdobami (wzorami), papier bronzowany; papier z innymi metalowymi powłokami, papier dziurkowany, ozdobiony przez podziurkowanie lub perforowany, papier koronkowy	"	60—
457	Papier z drukowanymi liniami do rachunków, jakoteż w ogóle drukowane wzory, formularze itp.	"	25—
	Uwaga. Serbskiemu monopolowi druków podlegają wyłącznie formularze druków urzędowych do użytku władz i szkół w Serbii. Zeszyty szkolne i inne przybory szkolne nie podpadają pod monopol ten.		

Numer taryfy	Oznaczenie towarów	Jednostka ilości	Stopa celna w dynarach
458	Papier z liniami na wzory, papier do haftów (stramin z papieru), drukowane wzory do odrysowania; etykiety do naklejania, nasadzania lub nakładania na towary lub opakowania towarów; tablice ogłoszeń; karty z drukowanymi poleceniami (reklamy) i adresami; plakaty; wszystkie te gatunki papieru wszelkiego rodzaju z wyjątkiem papieru należącego do Nr. 456., także kolorowe, jednak bez złocien i posrebrzań; karty wizytowe, drukowane i nie drukowane	100 kg	40.—
459	Papier listowy i karty pocztowe, także kowerty ozdobione liniami, monogramami, godkami lub arabeskami, za pomocą druku lub wytłoczenia, papier z ilustracjami, fotografiami i innymi obrazami, z prasowanymi kwiatami naturalnymi, także z ozdobami i wzorami, kolorowymi, ze złota, srebra, brązu lub podobnych materiałów; papier z nadrukowanymi jedno- lub różnokolorowymi obrazami (papier obrazkowy); papier z malowidłami ręcznymi; obrazki do odbijania; marki pocztowe, także używane; obrazki wybite stancami	"	75.—
461	Tapety papierowe: a) zwyczajne b) połączone, posrebrzane, brązowe, marmurkowe itp.	" " "	40.— 60.—
462	Karty do grania wszelkiej wielkości i kształtu	"	100.—
z 465	Papier fotograficzny: 2. wrażliwy na światło	"	150.—
466	Papier parafinowy, olejny, woskowy, glicerynowy, pergamentowy i pergaminowy, także naśladowania tegoż; papier chemicznie preparowany; papier niebieski (anilinowy i ultramarzynowy), papier indygo natłuszczony; papier dezynfekcyjny, papier potnikowy, papier na muchy i mole, papier odczynnikowy (papier lakmusowy i kurkuma), jakoteż inny papier chemiczny	"	45.—
467	Worki, kowerty, trąbki itp., niedrukowane: 1. bez połączenia z innymi materiałami: a) z papieru do pakowania b) inne 1. w połączeniu z innymi materiałami (płótnem, żelatyną, staniolem, papierem metalowym i podobnymi materiałami) Uwaga. Drukowane kowerty, worki itd. podlegają dodatkowi celnemu w wysokości 20 procent.	" " "	750 20.— 27.—

Numer taryfy	Oznaczenie towarów	Jednostka ilości	Stopa celna w dynarach
469	Papier listowy, karty pocztowe, karty listowe i kowerty (z wyjątkiem tych, które należą do Nr. 459. i 467.) w pudełkach i innych opakowaniach z drzewa, papieru i kartonu:		
	1. bez połączenia z innymi materiałami	100 kg	35—
	2. w połączeniu ze skórą i przędziwem	„	75—
	3. w połączeniu z innymi materiałami	„	60—
470	Księgi handlowe, notesy, okładki, mapy, pudełka i puzderka, bloki zbytkowne, kalendarze ścienne i inne (z wyjątkiem kalendarzy treści literackiej), w połączeniu ze zwyczajnymi i przednimi materiałami	„	45—
471	Towary z papieru, kartonu, masy drzewnej, masy papierowej, o ile nie należą do numerów powyżej wymienionych:		
	1. bez połączenia z innymi materiałami lub tylko w połączeniu ze zwyczajnymi i przednimi materiałami:		
	a) kwiaty, pączki, liście, łodygi i owoce	„	120—
	b) inne towary, także z powłoką metalową, prasowane lub w inny sposób szczególnie ukształtowane; lakierowane, pokostowane, barwione, bronzowane; umbry do lamp, lampiony, tudzież inne przednie towary i przedmioty zbytkowne	„	140—
	2. w połączeniu z najprzedniejszymi materiałami	„	275—
476	Obrazy na płótnie, drzewie, zwyczajnych metalach lub aliazach tychże, papierze lub kamieniu; rysunki oryginalne; te towary nalepione także na tekturze lub tkaninach, także w miękkiej okładce lub broszurowane	„	130—
481	Płyty kamienne (z wyjątkiem płyt z łupku, miki i kamieni litograficznych) grubości do 16 centymetrów:		
	1. nieszlifowane, przepiłowane lub w inny sposób podzielone, nie heblowane, nie wyrównane, i nie powleczone szklivem, niebarwione	„	2—
	2. heblowane, wyrównane, polerowane, szlifowane, powleczone szklivem, barwione	„	4.50
483	Roboty kamieniarskie i inne nie wymienione towary, nieszlifowane, nie heblowane, niepolerowane, nie powleczone szklivem, niebarwione, w połączeniu z nielakierowanym drzewem lub żelazem:		
	1. nieprofilowane, nie ozdobione (bez ornamentów), także nie-toczone	„	3—

Numer taryfy	Oznaczenie towarów	Jednostka ilości	Stopa celna w dynarach
	2. całkiem lub częściowo profilowane, także ozdobione (z ornamentami):		
	a) z alabastru, marmuru i węzowca	100 kg	5.—
	b) z granitu, porfiru, syenitu i podobnych kamieni; z wapienia nadającego się do polerowania	„	5.—
	c) z innych kamieni	„	3.—
484	Roboty kamieniarskie i inne towary nie wymienione, szlifowane, heblowane, wyrównane, złożone, polerowane, profilowane, zdobione, w połączeniu z lakierowaniem drzewem lub żelazem:		
	1. z marmuru, alabastru i węzowca	„	7.—
	2. z granitu, porfiru, syenitu i podobnych kamieni; z wapienia nadającego się do polerowania	„	7.—
	3. z innych kamieni	„	6.—
485	Roboty rzeźbiarskie, o ile są przedmiotami sztuki, z kamieni wszelkiego rodzaju; przednie przedmioty zbytkowne z kamienia, jak lichtarze, przybory do pisania, figury i podobne wyroby:		
	1. o wadze pojedynczych sztuk, przenoszącej 5 kilogramów	„	40.—
	2. o wadze pojedynczych sztuk, wynoszącej 5 kilogramów lub mniej	„	90.—
486	Towary kamienne w połączeniu z innymi materiałami, osobno nie wymienione, o ile nie podpadają pod wyższe stopy celne:		
	1. w połączeniu z materiałami zwyczajnymi	„	18.—
	2. w połączeniu z materiałami przednimi i najprzedniejszymi	„	32.—
	3. w połączeniu ze szlachetnymi metalami:		
	a) ze złotem	„	370.—
	b) ze srebrem	„	270.—
488	Naturalne kamienie do polerowania, kamienie szlifierskie i brusy; kamienie probiercze, krzemienie, łamane lub rżnięte:		
	1. bez połączenia z innymi materiałami	„	3.—
	2. w połączeniu z drzewem, żelazem lub innymi, nieszlachetnymi metalami	„	4·50
489	Sztuczne kamienie do polerowania, kamienie szlifierskie i brusy; także w połączeniu z drzewem, żelazem lub innymi nieszlachetnymi metalami, z wyjątkiem należących do Nr. 193.:		
	1. z szmerglu, korundu i karborundu	„	20.—
	2. z innych kamieni	„	5.—

Numer taryfy	Oznaczenie towarów	Jednostka ilości	Stopa celna w dynarach
z 492	Towary z cementu, także mieszane z azbestem lub innymi materiałami, także wydrążone lub podziurkowane: 1. jednokolorowe, nie szlifowane, nie polerowane, nie profilowane, nie ozdobione, nie pomalowane i nie lakierowane, także z wkładkami z żelaza 2. różnokolorowe, szlifowane, polerowane, bronzowane, lakierowane, profilowane, z wkładkami z żelaza lub wyłożone asfaltem itp. Uwaga. Do pozycyi 2. należy także łupek eternitowy.	100 kg „	3.— 5·50
z 494	2. Towary z gagatu i imitacji tegoż, z bursztynu naturalnego i sztucznego, z pianki morskiej i jej naśladowań, z lawy dziurkowej lub gęstej, także w połączeniu z innymi materiałami: a) tylko z wyliczonych materiałów lub w połączeniu z innymi zwyczajnymi i przednimi materiałami b) w połączeniu z najprzedniejszymi materiałami c) w połączeniu ze szlachetnymi metalami: α) ze złotem β) ze srebrem	1 kg „ „ „	4.— 6.— 10.— 6.—
495	Kamienie murowe, dachówki i cegły wydrążone: 1. z materiałów zwyczajnych, nie ogniotrwałych, palone lub niepalone: a) nie pomalowane, nie fasonowane, nie impregnowane, nie polewane b) malowane, fasonowane, impregnowane, polewane 2. z masy ogniotrwałej 3. Klinkiery i kamienie brukowe o grubości powyżej 3 centymetrów (także płyty do wykładania podłóg) wszelkiego rodzaju, także ze zwyczajnej kamionki itp. innych kompozycji	100 kg „ „	—·15 —·40 —·50 —·75
496	Rury z gliny: 1. nie polewane 2. polewane	„ „	2·50 3·50
497	Towary ze zwyczajnej kamionki lub z masy ogniotrwałej, także wobec kwasów odpornej: 1. rury i części form do rur 2. garnki, dzbany, butelki, skrzynki, butelki na kwasy, kurki beczkowe i spustowe, połączenia przyrządów, wszelkie inne przedmioty do celów technicznych i podobnych, z wyjątkiem przedmiotów na innym miejscu wymienionych	„ „	3·50 7.—

Numer taryfy	Oznaczenie towarów	Jednostka ilości	Stopa celna w dynarach
498	Statki gancarskie z kolorowo wypalającej się gliny, jakoteż statki czarne, tak zwane grafitowe: 1. zwyczajne, nie polewane, bez rzeźby wypukłej 2. polewane, jedno- lub różnokolorowe, lub z rzeźbą wypukłą	100 kg „	5.— 7.—
499	Piece kaflowe, ogniska do gotowania, kominy i części tychże, także polewane lub ozdobione rzeźbą wypukłą: 1. jednokolorowe lub białe 2. różnokolorowe, także z powłoką połyskującą lub metalową	„ „	6.— 8.—
500	Tygle do topienia kruszców, retorty, mufle, puszki i inne przedmioty techniczne z grafitu, masy grafitowej, cementu magnezowego i innych materiałów ogniotrwałych . . .	„	4.—
502	Płyty do wykładania podłogi i płyty brukowe grubości ponad 1·2 do 3 centymetrów: 1. nie polewane, bez powłoki: a) jednokolorowe b) różnokolorowe 2. polewane, z powłoką połyskującą lub metalową: a) jednokolorowe b) różnokolorowe	„ „ „ „ „	3.— 4.— 4.— 5.—
503	Płyty do wykładania ścian, to jest płyty grubości 1·2 centymetra i cieńsze, polewane i niepolewane, gładkie lub z wypukłymi rzeźbami: 1. jednokolorowe 2. różnokolorowe 3. z malowidłami, pozłoceniami lub ozdobami rzeźbionymi i innymi	„ „ „	5.— 7.— 12.—
504	Towary z masy kamiennej, z majoliki lub fajansu, jakoteż na innym miejscu nie wymienione towary z przedniego materiału kamiennego: 1. jednokolorowe, białe lub barwione w masie, bez rzeźby wypukłej 2. różnokolorowe, także z rzeźbą wypukłą, z ozdobami jednokolorowymi lub różnokolorowymi, malowane, złoczone, srebrzone, z powłoką połyskującą lub metalową 3. Przedmioty do ozdoby pokoju, także towary galanteryjne, jak figury, posążki i podobne przedmioty zbytkowne . . .	„ „ „	15.— 25.— 50.—

Numer taryfy	Oznaczenie towarów	Jednostka ilości	Stopa celna w dynarach
505	<p>Porcelana lub towary w rodzaju porcelany (mięka porcelana, porcelana angielska lub frytowa, porcelana niepolewana, bisquit, parian i jaspis), z innymi ozdobami lub bez nich:</p> <p>1. Naczynie stołowe i kuchenne i inne towary z wyjątkiem wyliczonych w punkcie 2.:</p> <p>a) białe lub barwione w masie, także z brzegami barwionymi lub złożonymi</p> <p>b) z malowidłami lub połączeniami arabeskami, kwiatami lub podobnymi ozdobami, drukowane, posrebrzane, połączone, także w połączeniu z zwyczajnymi materiałami</p> <p>2. Towary zbytkowne i galanteryjne dla ozdoby pokoju, jak wazy, posążki, figurki, kwiaty, rośliny, bukiety, wieńce itp.</p>	<p>100 kg</p> <p>„</p> <p>„</p>	<p>15.—</p> <p>25.—</p> <p>50.—</p>
506	<p>Towary z gliny i masy kamiennej, porcelany, fajansu i podobnych materiałów, w połączeniu z innymi materiałami, nie wymienione na innym miejscu:</p> <p>1. w połączeniu ze zwyczajnymi materiałami</p> <p>2. w połączeniu z przednimi materiałami</p> <p>3. w połączeniu z najprzedniejszymi materiałami</p> <p>4. w połączeniu ze szlachetnymi metalami:</p> <p>a) ze złotem</p> <p>b) ze srebrem</p>	<p>„</p> <p>„</p> <p>„</p> <p>„</p> <p>„</p> <p>„</p>	<p>30.—</p> <p>50.—</p> <p>250.—</p> <p>450.—</p> <p>300.—</p>
510	<p>Szkło wkleśte:</p> <p>1. ani nie szlifowane, ani nie prasowane, nie rżnięte i nie wzorowane:</p> <p>a) barwy naturalnej</p> <p>b) białe przezroczyste, także z pierścieniami z białego nieprzezroczystego szkła</p> <p>c) barwione lub białe nieprzezroczyste, także przesłonięte szkłem barwionem lub białem nieprzezroczystym</p> <p>2. z dnami prasowanymi lub oszlifowanymi, albo też z zatyckami obrobionymi lub ozdobionymi przez prasowanie, szlifowanie itd.:</p> <p>a) białe przezroczyste, także z pierścieniami z tego samego lub półbiałego szkła</p> <p>b) barwione lub białe nieprzezroczyste, także osłonięte szkłem barwionem lub białem nieprzezroczystym</p> <p>3. prasowane, szlifowane, polerowane, wzorowane, wygryzane lub w inny sposób grawirowane lub rżnięte:</p> <p>a) białe przezroczyste, także z pierścieniami</p> <p>b) barwione lub białe nieprzezroczyste, także osłonięte szkłem barwionem lub białem nieprzezroczystym</p>	<p>„</p> <p>„</p> <p>„</p> <p>„</p> <p>„</p> <p>„</p> <p>„</p> <p>„</p> <p>„</p> <p>„</p>	<p>6.—</p> <p>8.—</p> <p>19.—</p> <p>12.—</p> <p>20.—</p> <p>22·50</p> <p>27·50</p>

Numer taryfy	Oznaczenie towarów	Jednostka ilości	Stopa celna w dynarach
	<p>4. malowane lub też w jakikolwiek sposób pozłoczone lub posrebrzone</p> <p>Uwaga 1. Przy oczeniu szkła wklęsłego nie uwzględnia się wdętych lub chemicznie wypalonych napisów, oznaczeń itp.</p> <p>Uwaga 2. Szkła do lamp naftowych, także z czopkami, kapturkami i palnikami z nieszlachetnych metali, tudzież ordynarne lampy ścienne i kuchenne ze szkła z palnikami i umbrami ściennymi z metalu lub metalu połączonego z zwierciadłami szklanymi, ocli się, zależnie od jakości szkła wklęsłego, stanowiącego główną część, jako towary Nru 510.</p> <p>Za szkło wzorowane uważa się przytem tylko takie szkło, przy którym wytworzono wzór przez szlifowanie, rytowanie, malowanie itp., podczas gdy wszystkich ozdób, powstałych przez dęcie w formę, nie będzie się uważać za wzorowanie po myśli taryfy, tak, że i szkło wklęsłe z tego rodzaju ozdobami powstałymi przy dęciu należy odprawić podług Nr. 510, l. 1.</p> <p>Uwaga do Nrów. 511. i 512. Przy zwierciadłach w ramach wymierza się clo osobno od szkła i od ram, jeżeli można je rozebrać; w przeciwnym razie podlegają zwierciadła w ramach tej stopie celnej, pod którą podpadają dotyczące ramy.</p>	100 kg	37·50
513	Szkło mleczne i opalizujące, także szkło alabastrowe, w taflach	„	26—
515	<p>Szkło druciane:</p> <p>1. surowe, niebarwione, z równą powierzchnią lub żeberkowane</p> <p>2. szlifowane, polerowane, barwione, ozdobione wzorami</p> <p>Uwaga. Tu należą także szklane dachówki i płyty do podłogi.</p>	„	6— 10—
516	Szkła zegarkowe i okularowe, szkło optyczne, soczewki szklane; te wszystkie towary nieszlifowane lub szlifowane, nieprasowane lub prasowane, barwione itd., bez połączenia z innymi materiałami	„	100—
517	Szkła oczne i inne szkło oprawione, oprawione soczewki, dalekowidze wszelkiego rodzaju, oprawione lupy, przyrządy fotograficzne, stercoskopy; te wszystkie, o ile przez swe połączenie nie podpadają pod wyższe stopy celne	„	500—
518	<p>Pryzmaty szklane, wisiorki szklane do świeczników, lichtarze szklane, guziki szklane, kulki szklane:</p> <p>1. barwione lub barwy naturalnej</p> <p>2. malowane, pozłacane, posrebrzane</p>	„	45— 50—

Numer taryfy	Oznaczenie towarów	Jednostka ilości	Stopa celna w dynarach
520	Naśladowania drogich kamieni ze szkła (flus szklany, fałszywe drogic kamienie), kamienie szklane, korale szklane:		
	1. nanizane jedynie dla opakowania i transportu	100 kg	40—
	2. nanizane jako strój	„	100—
521	Towary z flusu szklanego, korale szklane, płytki szklane, także w połączeniu z innymi materiałami, o ile przez to nie podpadają pod wyższe stopy celne	„	120—
522	Szkło, na innem miejscu nie wymienione lub nie zaliczone, prasowane, polerowane, szlifowane, rytowane, z deseniem wygrzany lub w inny sposób sporządzonym; towary z szkła barwionego, szkła mlecznego, matowego, brózdziatego (żeberkowatego), lodowego, gdzie indziej nie wymienione lub nie zaliczone; przędzywo szklane, welna szklana:		
	1. przezrocyste, niebarwione	„	15—
	2. barwione, także nieprzezrocyste	„	25—
	3. wzorzyste, pozłoczone, posrebrzone	„	35—
525	Towary ze szkła i glazury w połączeniu z innymi materiałami, na innem miejscu nie wymienione:		
	1. w połączeniu ze zwyczajnymi materiałami	„	50—
	2. w połączeniu z przednimi materiałami	„	70—
	3. w połączeniu z najprzedniejszymi materiałami	„	250—
	4. w połączeniu ze szlachetnymi metalami:		
	a) ze złotem	„	400—
	b) ze srebrem	„	300—
	Uwaga. Tu należą także kolczyki ze szkła, krzyżki szklane, wisiorki ze szkła, cygarniczki ze szkła itp. towary drobne i biżuteryjne w połączeniu z innymi materiałami, o ile szkło stanowi główną ich część składową i o ile towary te nie podpadają pod Nry 520., 2. lub 521.		
do 528. 1.	Uwaga. Tu należą także austriackie i węgierskie monety waluty koronowej, guldeny srebrne, jakoteż dukaty pojedyncze i poczwórne.		
533	Towary złotnicze i inne zresztą nie wymienione towary ze złota i platyny, także w połączeniu z półdrogimi kamieniami albo imitacjami kamieni drogich i półdrogich, z koralami prawdziwymi lub fałszywymi i perłami fałszywymi	1 kg	250—
	Towary złotnicze w połączeniu z drogimi kamieniami i prawdziwymi perłami	„	500—

Numer taryfy	Oznaczenie towarów	Jednostka ilości	Stopa celna w dynarach
z 534	2. Przedmioty strojowe ze srebra, także połączone, także w połączeniu z półdrogimi kamieniami, lub imitacjami drogich i półdrogich kamieni, z koralami prawdziwymi lub fałszywymi i nieprawdziwymi perłami	1 kg	100—
	Przedmioty strojowe ze srebra, w połączeniu z drogimi kamieniami i prawdziwymi perłami	„	250—
536	Żelazo:		
	1. żelazo surowe (żelazo lane), w blokach, sztabach, płytach, bryłach	—	bez opłaty
	2. żelazo kowalne, surowe opławki, surowe szyny, stal surowa i inne żelazo, nie walcowane	100 kg	1·60
	3. żelazo niefasonowane	„	2—
	4. żelazo fasonowane (T-, H-, Z, L-, +żelazo itd. także żelazo ozdobne)	„	2—
z 537	Blacha i płyty z żelaza lub stali:		
	1. surowe (czarne)	„	5—
	2. powleczone cyną, cynkiem, miedzią i innymi nieszlachetnymi metalami lub ich aliazami, bez względu na grubość	„	5—
538	Drut, walcowany lub ciągnięty z żelaza lub stali:		
	1. surowy, nie lakierowany i bez powłoki z innych nieszlachetnych metali lub aliazów nieszlachetnych metali	„	6—
	2. lakierowany, polerowany, pokostowany, powleczony innymi nieszlachetnymi metalami lub aliazami nieszlachetnych metali	„	8—
	Uwaga. Blyszczący drut ciągnięty należy do l. 1.		
z 539	Rury żelazne wszelkiego rodzaju, z wyjątkiem rur do kotłów parowych i chłodniarni, także połączenia rur:		
	2. z żelaza lanego:		
	a) nie obrobione, lub zwyczajnie obrobione	„	4·50
	b) przednio obrobione	„	9—
540	Szyny kolejowe (bez względu na profil), także z otworami, części do przymocowywania szyn, progi kolejowe, kolejowe płyty podkładowe i	„	1·50

Numer taryfy	Oznaczenie towarów	Jednostka ilości	Stopa celna w dynarach
541	Urządzenia do wymijania, sygnady, osie kolejowe, koła kolejowe, żelazo na koła kolejowe (rozmaite części kół), hamulce, zderzaki i inny materiał kolejowy Uwaga do Nru taryfy 540. i 541. Tu mieszczą się także szyny i inny materiał kolei drogowych. Jeżeli wyroby wymienione w tych numerach taryfy wprowadza się dla kolei żelaznych, budowanych i eksploatowanych przez państwo, w takim razie nie podlegają one wcale cłu.	100 kg	3.—
542	Konstrukcye żelazne na mosty, dachy, warsztaty itp. złożone lub rozebrane, ordynarne lub pomalowane czerwienią ołowową	„	9.—
543	Młoty, kowadła i imadła, wagi 2½ kilograma i wyższej; kotwice	„	8.—
	Młoty, kowadła i imadła wagi poniżej 2½ kilograma; drągi żelazne (dla kamieniarzy)	„	20.—
544	Osie (z wyjątkiem kolejowych), części osi, także w połączeniu z częściami z nieszlachetnych metali:		
	1. surowe lub zwyczajnie obrobione	„	9.—
	2. przednio obrobione	„	18.—
545	Żórawie, windy i narzędzia do podnoszenia, także z należąciami do nich łańcuchami	„	18.—
546	Sprzęty kuchenne i inne sprzęty:		
	1. z blachy lub żelaza kowalnego:		
	a) surowe lub zwyczajnie obrobione	„	18.—
	b) przednio obrobione	„	32.—
	2. z lanego żelaza:		
a) surowe lub zwyczajnie obrobione	„	7.—	
b) przednio obrobione	„	16.—	
548	Rydle, łopaty, motyki, siekiery, skoble, grabie, widły, także w połączeniu z drzewem:		
	1. surowe lub zwyczajnie obrobione	„	10.—
	2. przednio obrobione	„	12.—
z 549	Piły, taśmy do pił i pilniki; kosy, sierpy, noże do sieczki (głównie do rzezaków)	„	10.—

Numer taryfy	Oznaczenie towarów	Jednostka ilości	Stopa celna w dynarach
	Szydła, obcęgi, dłuta, tłuczki, dłuta rzeźbiarskie, świdy, przysieki, żelaza do hebli, cyrkle nożaste, noże do rur, narzędzia do wycinania zwojów, jakoteż inne noże i narzędzia tnące, na innym miejscu nie wymienione, także w połączeniu z drzewem	100 kg	20.—
551	Siekiery, noże do mięsa i tasaki, także w połączeniu z drzewem	„	18.—
552	Na innym miejscu nie wymienione sprzęty do rolniczego użytku: pługi, części pługów, narzędzia do rozdrabniania ziemi, do łuszczenia kukurudzy, narzędzia do rżnięcia siewki itd.:		
	a) o wadze pojedynczych sztuk, przenoszącej 3 kilogramy	„	12.—
	b) o wadze pojedynczych sztuk poniżej 3 kilogramów	„	18.—
553	Śruby i mutry do śrub wszelkiego rodzaju	„	18.—
	Podkowy, nity, podpory do izolatorów	„	12.—
554	Sprężyny (z wyjątkiem sprężyn do wagonów kolejowych i wagonów kolei drogowej):		
	1. sprężyny wozowe wszelkiego rodzaju:		
	a) surowe	„	12.—
	b) szlifowane lub w inny sposób obrobione	„	21.—
	2. sprężyny do mebli:		
	a) surowe	„	15.—
	b) zwyczajnie lub przednio obrobione (także powleczone miedzią)	„	25.—
	3. inne, na innym miejscu nie wymienione, z wyjątkiem sprężyn zegarkowych	„	25.—
555	Towary drucziane, na innym miejscu nie wymienione:		
	a) surowe	„	20.—
	b) zwyczajnie obrobione	„	28.—
	c) przednio obrobione	„	35.—
	Uwaga. Z towarami z ciągniętego drutu błyszczącego postąpi się jak z towarami z nieobrobionego drutu.		
556	Haki, zasuwki, zawiasy do okien i drzwi, jakoteż inne haki dla przemysłu budowlanego, okucia do okien, drzwi, skrzyń, mebli, wozów, także w połączeniu z innymi nieszlachetnymi metalami lub z drzewem:		
	1. surowe lub zwyczajnie obrobione	„	22.—
	2. przednio obrobione	„	32.—

Numer taryfy	Oznaczenie towarów	Jednostka ilości	Stopa celna w dynarach
z 557	Szttyfy druciane, gwoździe, także wielkie (haki do rusztowań), i sztyfty, na innem miejscu nie wymienione, krajane, kule: 2. przednio obrobione; gwoździe z główkami z metali nieszlachetnych, także przednio obrobionych lub ze szkła, porcelany, fajansu	100 kg	25.—
558 i 559	Piece, rury do pieców i części tychże, puszk, szafy, beczki, wanny kąpielowe, dzwony; inne towary z blachy, na innem miejscu nie wymienione: 1. z czarnej blachy, także w połączeniu ze zwyczajnymi materiałami, pomalowane surowo i ordynarnie 2. a) z tego rodzaju blach pokrytych ołowiem, cyną, cynkiem, dalej towary z czarnej blachy, pokryte ołowiem, cyną, cynkiem b) przednio pomalowane, barwione lub pokostowane c) pomalowane, drukowane, bronzowane, lakierowane, emaliowane d) powleczone lub platerowane miedzią lub aliazami miedzi, niklem lub aluminium Uwaga do Nrów 555. i 559. Podstawy do lamp wiszących z drutu i blachy, także z blaszanymi umbrami, polakierowane i lakiem brązowym pociągnięte odprawia się podług Nrów 555. i 559.	, , , , , , ,	18.— 23.— 25.— 36.— 42.—
560	Łańcuchy i części tychże, o ile jako odznaczone łańcuszki strojowe nie należą do rzędu towarów galanteryjnych Nru 572.: 1. surowe 2. zwyczajnie obrobione 3. przednio obrobione	, , ,	15.— 20.— 30.—
561	Trenzle, strzemiona, ostrogi, okucia i inne części uprząży do jazdy konnej i wozowej tudzież podobne przedmioty: a) surowe b) zwyczajnie obrobione c) przednio obrobione	, , ,	22.— 32.— 52.—
562	Łyżwy zwykłe i na kółkach	-	40.—
564	Artystyczne wyroby ślusarskie, także w połączeniu z ozdobami kutelnymi, wyciskanymi lub wypukło rzeźbionymi	,	40.—
566	Kasy na pieniądze i kasetki (szafki na pieniądze), także lakierowane, w niektórych częściach polerowane, połączone, posrebrzane, w inny sposób obrobione lub z poszczególnymi częściami składowymi z innych nieszlachetnych metali: 1. o wadze pojedynczych sztuk, przenoszącej 50 kilogramów 2. o wadze pojedynczych sztuk, wynoszącej 50 lub mniej kilogramów	, ,	25.— 45.—

Numer taryfy	Oznaczenie towarów	Jednostka ilości	Stopa celna w dynarach
567	Meble (nie wyścielane, niepokryte), o ile nie należą do artystycznych towarów ślusarskich:		
	1. surowe lub zwyczajnie obrobione	100 kg	25.—
	2. przednio obrobione	„	35.—
568	Wyroby nożownicze i sztucze stołowe (noże i widelce), lane, prasowane, kute:		
	1. tylko z żelaza lub w połączeniu z drzewem, porcelaną, szkłem, kością, rogiem, imitacjami kości słoniowej i szyldekretu	„	60.—
	2. w połączeniu z przednimi materiałami, także połączone lub posrebrzane	„	230.—
	3. w połączeniu z najprzedniejszymi materiałami	„	300.—
569	Artystyczne roboty kowalskie	„	40.—
570	Osady do parasoli i ich części	„	25.—
571	Żelazka do prasowania i krawieckie:		
	1. surowo lub zwyczajnie obrobione	„	18.—
	2. przednio obrobione	„	30.—
572	1. Przedmioty strojowe z żelaza i stali, jak: pierścienie, kolczyki, naramienniki, łańcuszki na szyję, do zegarków i cwikierów, strój na głowę (tepeluk), agrafy, guziki strojowe, nie nadające się do przyszywania, medaliony, szpilki ozdobne, sprzączki strojowe i broszki, o ile przedmioty te nie należą do Nru 630.	„	150.—
	2. Wszystkie inne towary galanteryjne z żelaza lub stali, także w połączeniu z innymi zwyczajnymi lub przednimi materiałami	„	70.—
	<p>Uwaga 1. Do pozycji 2 należą mianowicie: guziki i sprzączki z żelaza i stali, nie nadające się na przedmioty strojowe, szpilki do włosów, haftki, uszka, sztyfciki do sznurowania itp.; dzwonki do użytku stołowego i biurowego; przybory pisarskie kieszonkowe i podróżne; perły stalowe, haki i łańcuszki na klucze, napastrki; kagańce i naszyjniki dla psów; marki do gry; puzderka (pochwy) na noże; cygarnice i cygarniczki, fajki; latarnie kieszonkowe; puzderka (fute-rały); rogi na proch; puszki na igły i pióra, tabakierki, zapalniczki kieszonkowe; pieczętki, garnitury na stoły do pisania, posążki itp.</p>		
	2. Tego rodzaju towary galanteryjne z innych nieszlachetnych metali i ich aliaży odcie należy podług jakości materiału.		
z 574	z 3. Wędkii na ryby	„	50.—

Numer taryfy	Oznaczenie towarów	Jednostka ilości	Stopa celna w dynarach
575	<p>Na innym miejscu nie wymienione towary z żelaza lanego, także w połączeniu z drzewem:</p> <p>1. surowe lub zwyczajnie obrobione:</p> <p>a) o wadze pojedynczych sztuk, przenoszącej 100 kilogramów</p> <p>b) o wadze pojedynczych sztuk, wynoszącej więcej niż 50 do 100 kilogramów</p> <p>c) o wadze pojedynczych sztuk, wynoszącej więcej niż 5 do 50 kilogramów</p> <p>d) o wadze pojedynczych sztuk, wynoszącej do 5 kilogramów</p> <p>2. przednio obrobione:</p> <p>a) o wadze pojedynczych sztuk, przenoszącej 100 kilogramów</p> <p>b) o wadze pojedynczych sztuk, wynoszącej więcej niż 50 do 100 kilogramów</p> <p>c) o wadze pojedynczych sztuk, wynoszącej więcej niż 5 do 50 kilogramów</p> <p>d) o wadze pojedynczych sztuk, wynoszącej do 5 kilogramów</p> <p>Uwaga 1. Do Nru 575. należą także wszystkie przedmioty użytkowe z żelaza lanego, jak kominy i naczynia na węgle i popiół, pogrzebaczki itp., dalej artykuły gospodarstwa domowego, jak maszyny do krajania i siekania mięsa, maszyny do gotowania spirytusowe i gazowe itp., następnie okucia drzwi i okucia budowlane z żelaza lanego, o ile towary wyliczone nie należą jako odlew artystyczny do Nru 576. Towary z żelaza lanego tylko zdobione lub profilowane nie podpadają pod Nr. 576.</p> <p>2. Powłokę przeciw rdzy uważa się za zwyczajne obrobienie.</p> <p>3. Towary odlewane kompletne, wchodzące chociażby w stanie rozібranym ocli się podług ciężaru całego złożonego towaru; przy towarach odlewanych wprowadzanych w stanie niekompletnym wymierza się opłatę celną na podstawie wagi każdej poszczególniej części składowej.</p>	100 kg	5·50 7— 8— 10— 10— 14— 18— 22—
576	<p>Odlew artystyczny z żelaza lanego, nie kowalnego, także w połączeniu z innymi zwyczajnymi materiałami:</p> <p>1. surowy lub zwyczajnie obrobiony</p> <p>2. przednio obrobiony</p>		20— 30—
577	<p>Towary z żelaza kowalnego, na innym miejscu nie wymienione lub nie objęte, także w połączeniu z drzewem lub żelazem lanem:</p> <p>1. surowe lub zwyczajnie obrobione:</p> <p>a) o wadze pojedynczych sztuk, przenoszącej 100 kilogramów</p> <p>b) o wadze pojedynczych sztuk, wynoszącej więcej niż 25 do 100 kilogramów</p> <p>c) o wadze pojedynczych sztuk wynoszącej więcej niż 3 do 25 kilogramów</p>		10— 14— 18—

Numer taryfy	Oznaczenie towarów	Jednostka ilości	Stopa celna w dynarach
	d) o wadze pojedynczych sztuk do 3 kilogramów	100 kg	24.—
	Uwaga. Tu należą także wszystkie narzędzia osobno nie wymienione bez względu na obrobienie.		
	2. przednio obrobione:		
	a) o wadze pojedynczych sztuk, przenoszącej 100 kilogramów	„	16.—
	b) o wadze pojedynczych sztuk, wynoszącej więcej niż 25 do 100 kilogramów	„	20.—
	c) o wadze pojedynczych sztuk, wynoszącej więcej niż 3 do 25 kilogramów	„	27.—
	d) o wadze pojedynczych sztuk do 3 kilogramów	„	40.—
578	Towary żelazne, w połączeniu z innymi materiałami, o ile nie są w tej taryfie traktatowej osobno wymienione lub zaliczone:		
	1. w połączeniu ze zwyczajnymi materiałami	„	40.—
	2. w połączeniu z przednimi materiałami	„	60.—
	3. w połączeniu z najprzedniejszymi materiałami	„	250.—
	4. w połączeniu ze szlachetnymi metalami:		
	a) ze złotem	„	450.—
	b) ze srebrem	„	300.—
	Uwaga 3. do rozdziału „żelazo”. Żelazo w sztabach, blacha, drut i inne towary żelazne, powleczone lub platerowane miedzią, aliazami miedzi, niklem lub aluminium, podlegają dodatkowi celnemu w wysokości 20 procent, o ile towary te nie podpadają pod wyższe stopy celne. Gdzie w taryfie podane są stopy celne dla zwyczajnego i przedniego obrobienia, uwzględnić należy przy obliczaniu 20 procentowego dodatku stopy celne dla obrobienia przedniego.		
587	Blacha ołowiana i ołów walcowany:		
	1. surowe lub zwyczajnie obrobione	„	10.—
	2. przednio obrobione, także powleczone innymi nieszlachetnymi metalami lub aliazami nieszlachetnych metali . .	„	12.—
588	Draży, sztaby i drut z ołowiu, walcowane lub ciągnięte:		
	1. surowe lub zwyczajnie obrobione	„	10.—
	2. przednio obrobione, także powleczone innymi nieszlachetnymi metalami	„	12.—
589	Rury i walce z ołowiu:		
	1. surowe lub zwyczajnie obrobione	„	12.—
	2. przednio obrobione, rytowane, wzorzyste, fasonowane i powleczone nieszlachetnymi metalami lub aliazami nieszlachetnych metali	„	20.—

Numer taryfy	Oznaczenie towarów	Jednostka ilości	Stopa celna w dynarach
591	Czcionki drukarskie, matryce, linie, ramy, ornamenty drukarskie	100 <i>kg</i>	50.—
592	Listki ołowiane	„	90.—
593	Kule ołowiane i śrut ołowiany	„	18.—
594	Towary z ołowiu na innym miejscu nie wymienione lub nie zamieszczone:		
	1. ordynarne, bez ozdób, w połączeniu z drzewem nielakierowanym, niepolerowanym, żelazem, cynkiem lub cyną	„	20.—
	2. przednie, zwłaszcza malowane, bronzowane, lakierowane, powleczone nieszlachetnymi metalami lub aliażami nieszlachetnych metali, także zaopatrzone wzorami	„	50.—
	3. w połączeniu z innymi materiałami, o ile wskutek tego nie należą do towarów strojowych i zbytkownych (galanteryjnych) Nru 630. lub nie podpadną pod wyższe stopy celne	„	50.—
	Uwaga: Do pozycji 1. należą także ozdoby budownicze z ołowiu.		
599	Towary z cynku, na innym miejscu nie wymienione lub nie zamieszczone:		
	1. ordynarne, bez wzorów, w połączeniu z drzewem nielakierowanym, niepolerowanym, żelazem, ołowiem i cyną; płyty drukarskie, rytowane lub chemicznie wypalane	„	25.—
	2. przednie, malowane, bronzowane, pokostem pociągnięte, lakierowane, polerowane, powleczone nieszlachetnymi metalami lub aliażami nieszlachetnych metali	„	60.—
	3. w połączeniu z innymi materiałami, o ile wskutek tego nie należą do towarów strojowych i zbytkownych (galanteryjnych) Nru 630. lub nie podpadną pod wyższe stopy celne	„	60.—
	Uwaga: Do pozycji 1. należą także ozdoby budownicze z cynku.		
601	Blacha i płyty z cyny, ciągnięte lub walcowane:		
	1. surowe lub zwyczajnie obrabione	„	45.—
	2. przednio obrabione lub powleczone innymi nieszlachetnymi metalami lub aliażami nieszlachetnych metali	„	50.—
602	Rury i walce z cyny:		
	1. surowe lub zwyczajnie obrabione	„	50.—
	2. przednio obrabione lub powleczone nieszlachetnymi metalami	„	70.—
603	Draży, sztaby, drut z cyny, ciągnięty lub walcowany:		
	1. surowe lub zwyczajnie obrabione	„	45.—
	2. przednio obrabione lub powleczone innymi metalami albo aliażami nieszlachetnych metali	„	60.—

Numer taryfy	Oznaczenie towarów	Jednostka ilości	Stopa cena w dynarach
604	Cyna listkowa (staniol)	100 kg	90.—
605	Towary cynowe, na innem miejscu nie wymienione lub nie zamieszczone:		
	1. ordynarne, bez wzorów, w połączeniu z drzewem niepolerowanym, nielakierowanym, żelazem, ołowiem i cynkiem; płyty drukarskie, rytowane lub chemicznie wypalane	„	50.—
	2. łyżki, widelce, sitka do herbaty, dzbanuszki, trąbki (tuby), puszkki i inne przednie towary cynowe, zwłaszcza malowane polerowane, wzorzyste, powleczone innymi nieszlachetnymi metalami lub aliażami nieszlachetnych metali, także z ozdobami	„	85.—
	3. w połączeniu z innymi materiałami, o ile z tego powodu nie należą do rzędu towarów strojowych i zbytkowych (galanteryjnych) Nru 630. lub nie podpadną pod wyższe stopy celne	„	85.—
	U w a g a. Do pozycyi 1. należą także ozdoby budowlane z cyny.		
607	Nikiel. kuty lub walcowany, w sztabach lub płytach rozmaitego kształtu:		
	1. surowy lub zwyczajnie obrobiony	„	60.—
	2. przednio obrobiony	„	70.—
608	Drut niklowy	„	70.—
609	Rury i walce z niklu	„	105.—
610	Towary z niklu, powyżej nie wymienione, także w połączeniu z innymi materiałami, o ile z tego powodu nie należą do rzędu towarów strojowych i zbytkowych (galanteryjnych) Nru 630 lub nie podpadną pod wyższe stopy celne	„	160.—
611	Nikiel listkowy	„	150.—
	U w a g a do Nrów 607. do 611. Tak jak z niklem postąpi się tylko z podobnymi do niklu aliażami niklu z innymi nieszlachetnymi metalami. Bakfoni i towary bakfonowe odcień należy, o ile jakoś ich odpowiada ustalonym zgodnie wzorom, z uwzględnieniem ich jakości po najniższych, w danym razie obowiązujących stopach celnych Nrów 606 do 611. z potrąceniem 25 procent.		
612	Miedź, surowa, w blokach i sztabach; monety miedziane; aliaże miedzi; lutowiny złotnicze	„	25.—
614	Rury i walce z miedzi i aliaży miedzi:		
	1. surowe i zwyczajnie obrobione	„	45.—
	2. przednio obrobione	„	60.—
615	Dna do sił, sukno metalowe i inne tkaniny z drutu	„	100.—
616	Powrozy i sznury z drutu miedzianego	„	60.—
617	Wyroby kolarskie (kotły gorzelniane i inne kotły a także nakrywy do nich, przyrządy do destylacji) z wyjątkiem kotłów parowych:		
	1. surowe	„	60.—
	2. zwyczajnie obrobione	„	80.—
	3. przednio obrobione	„	120.—

Numer taryfy	Oznaczenie towarów	Jednostka ilości	Stopa celna w dynarach
618	Miedź listkowa, mosiąd zlistkowy, listki tombakowe i podobnych aliaży	100 kg	100—
619	Sprzęty kuchenne i inne sprzęty z miedzi, także w połączeniu z innymi materiałami, o ile z tego powodu nie podpadną pod wyższe stopy celne:		
	1. surowe lub zwyczajnie obrobione	„	82—
	2. przednio obrobione	„	120—
620	Ordynarne towary odlewane, dalej nie obrobione, bez ozdób, także w połączeniu z drzewem lub ordynarnie obrobionymi częściami z żelaza, o wadze pojedynczych sztuk, przynoszącej 10 kilogramów	„	45—
621	Inne towary lane z miedzi, w połączeniu ze zwyczajnymi materiałami, z wyjątkiem towarów Nru 620:		
	1. surowe, także pilowane, bez ozdób	„	50—
	2. więcej obrobione lub z ozdobami:		
	a) wszystkie zdobione towary odlewane	„	80—
	b) inne towary odlewane, zwyczajnie obrobione	„	60—
	Uwaga do Nrów 594., 599., 605., 620. i 621. Ornamenty są to ozdoby, robiące wrażenie wskutek swej wypukłości (<i>haut-relief</i> , <i>bas-relief</i>), wytworzone przez odlew, wyciskanie, rytowanie, chemicznie wypalanie itd., które przedstawiają liście, figury itp. i powodują bogate upiększenie przedmiotu.		
622	Towary powyżej nie wymienione lub nie zamieszczone:		
	1. tylko z miedzi lub aliaży miedzi, także w połączeniu z innymi materiałami:		
	a) surowe lub zwyczajnie obrobione	„	80—
	b) przednio obrobione	„	100—
	2. w połączeniu z przednimi materiałami	„	230—
	3. w połączeniu z najprzedniejszymi materiałami, o ile z tego powodu nie podpadają pod Nr. 630. lub wyższe stopy celne	„	300—
623	Płyty drukarskie z miedzi lub aliaży miedzi, także w połączeniu z żelazem, drzewem, cynkiem, ołowiem lub cyną, także chemicznie wypalane lub w inny sposób sporządzone . . .	„	160—
	Uwaga. Do płyt drukarskich Nru 623. należą płyty do dziorynictwa, do druku pism i nut, zarówno rytowane jak i wypalane, z miedzi lub złotych aliaży miedzi, jak bronzu, mosiądzu itp., także ostalowane, to jest powleczone cienką warstwą żelaza. Nato-		

Numer taryfy	Oznaczenie towarów	Jednostka ilości	Stopa celna w dynarach
	miast płyty drukarskie stercotypowe i inne płyty do drukowania pism, nut lub obrazów z innych metali nie należących do Nru 623. i w tym razie, jeżeli są powleczone miedzią. Tak samo nie należą do tego numeru płyty do wybijania, na przykład na szarfach do wieńców pogrzebowych itp., następnie płyty do ornamentów drukarskich itp., także z miedzi i aliaży miedzi.		
628	Towary wyrobione w całości lub częściowo z pozłoconych lub posrebrzonych metali nieszlachetnych i aliaży metali nieszlachetnych, o ile nie są osobno wymienione lub nie podpadają pod wyższe stopy celne	100 kg	300.—
z 630	Przedmioty biżuteryjne, strojowe i wszelkie inne przedmioty zbytkowne i towary galanteryjne, wykonane w całości lub częściowo z nieszlachetnych metali i aliaży nieszlachetnych metali, pozłacane lub posrebrzane, także w połączeniu z innymi materiałami:		
	1. bez połączenia lub w połączeniu ze zwyczajnymi lub przednimi materiałami		500.—
	2. w połączeniu z najprzedniejszymi materiałami		500.—
634	Busole, kompasy, cyrkle, maszyny do rachowania i do pisania; krokomierze i podobne liczydła kieszonkowe bez werków zegarowych; automatyczne urządzenia do mierzenia i notowania bez werków zegarowych; wagi analityczne; automatyczne wagi i automaty do sprzedaży towarów; wszystkie te, o ile z powodu połączeń swoich z innymi materiałami nie podpadają pod wyższe stopy celne		150.—
Uwagi do rozdziału XIV. taryfy.			
1. Podług jakości materiału, z którego odnośne towary głównie się składają, odprawiać należy także ozdoby i towary służące do stroju, jakoteż inne towary zbytkowne i galanteryjne, wyrobione w całości lub po części z nieszlachetnych metali lub aliaży, nieposrebrzane, niepozłacane, także w połączeniu z innymi materiałami, zwłaszcza tak zwane jabłoneckie i czeskie biżuterie.			
2. Natomiast nie należą tu towary ze szkła, porcelany lub fajansu w połączeniu z nieszlachetnymi metalami, przy których główną część składową stanowi szkło, porcelana lub fajans a metal nieszlachetny służy tylko do oprawy, obramowania, do spojenia lub jako podstawa; tego rodzaju towary odprawiać należy podług ich dalszej jakości, to jest jako towary szklane, porcelanowe lub fajansowe.			
3. Na wymiar cła od towarów odprawianych podług XIV. rozdziału taryfy nie mają wpływu podszycia i podobne dodatki z przędzy; to samo tyczy się połączeń z nieistotnymi częściami składowymi z celulozoidu lub perłowej macicy.			

Numer taryfy	Oznaczenie towarów	Jednostka ilości	Stoпа celna w dynarach
	4. Przedmioty biżuteryjne, strojowe i inne przedmioty zbytkowe jakoteż towary galanteryjne z nieszlachetnych metali, w połączeniu z prawdziwymi drutami lub przedziwami leońskimi taryfować należy podług numeru 630.; połączenie z nieprawdziwymi drutami lub przedziwami leońskimi nie wywiera przy wspomnianych towarach żadnego wpływu na ocenie.		
642	Dynamomaszyny, elektromotory, alternatory i inne motory elektryczne wraz z przynależnościami i części ich:		
	1. gdy maszyna waży więcej niż 30 cetnarów metrycznych	100 kg	12.—
	2. gdy maszyna waży więcej niż 5 cetnarów metrycznych do 30 cetnarów metrycznych	"	17.—
	3. gdy maszyna waży 5 cetnarów metrycznych lub mniej	"	22.—
644	Przyrządy elektryczne w połączeniu z małymi motorami elektrycznymi, jak wentylatory elektryczne, elektryczne miechy itp.	"	100.—
649	Wozy kolejowe:		
	1. wozy ciężarowe	wartość	8 ⁰ / ₀
	2. wozy osobowe	"	10 ⁰ / ₀
650	Wagoniki i dresyny (z wyjątkiem dresyn parowych)	"	10 ⁰ / ₀
	Uwaga do Nrów 649: i 650. Wozy kolejowe, wagoniki i dresyny dla kolei żelaznych w zarządzie państwowym są wolne od cła.		
653 do 655	Wozy i sanie do przewozu osób lub ciężarów:		
	1. nieokute, niemalowane	sztuka	30.—
	2. okute lub pomalowane, jednak nie wyścielane i bez pokrycia:		
	a) bez sprężyn	"	40.—
	b) ze sprężynami	"	75.—
	3. wyścielane lub pokryte, także ze sprężynami	"	200.—
656	Części wozów i sani:		
	1. surowe	100 kg	10.—
	2. obrobione	"	15.—

Numer taryfy	Oznaczenie towarów	Jednostka ilości	Stoпа celna w dynarach
660	Instrumenty muzyczne :		
	1. fortepiany, harmonia i podobne instrumenty z klawiszami	sztuka	100.—
	2. harmoniki (z wyjątkiem harmonik ustnych)	100 <i>kg</i>	135.—
	3. mechanizmy fortepianowe i klawiatury	"	135.—
	4. skrzypce, tamburina, cytry i podobne instrumenty	"	170.—
	5. instrumenty dęte, klarnety, flety, fagoty, oboje i podobne narzędzia muzyczne dęte	"	210.—
	6. mechaniczne zabawki grające	"	135.—
	7. harmoniki ustne	"	60.—
	8. wszystkie inne instrumenty muzyczne tu osobno nie wymienione	"	100.—
z 666	Kluczyki do zegarków, wahadła zegarowe, tarcze cyfrowe do zegarków i zegarów ściennych z żelaza i innych nieszlachetnych metali, bez względu na obróbenie	1 <i>kg</i>	1.—
	Uwaga do Nru 670. Skrzyżki z kamykami do budowy, także z należącemi do nich pouczeniami i wzorkami	100 <i>kg</i>	25.—

Załącznik B.

(Cła przy dowozie na umowny obszar celny obydwu państw
Monarchii austriacko-węgierskiej.)

Numer taryfy	Oznaczenie towarów	Jednostka ilości	Stopa celna w koronach
23	Pszenica, półowoc, orkisz	100 <i>kg</i>	6·30
24	Żyto	"	5·80
25	Jęczmień	"	2·80
26	Owies	"	4·80
27	Kukurudza	"	2·80
31	Bób, groch, soczewica	"	2·40
z 35	Winogrona, świeże, do użytku stołowego, w pakietach pocztowych	—	bez opłaty
36	a) Orzechy dojrzałe	100 <i>kg</i>	3·60
	b) Orzechy laskowe, dojrzałe	"	2·50
37	Owoce, osobno nie wymienione, świeże:		
	1. morele	—	bez opłaty
	2. brzoskwinie	100 <i>kg</i>	2·40
	3. czereśnie	"	1·20
	4. wiśnie	"	1·20
	5. poziomki	"	10·—
	6. jabłka, gruszki, pigwy:		
	a) nieopakowane	—	bez opłaty
	b) luźnie w workach:		
	α) gdy waga surowa wynosi co najmniej 50 kilogramów:		
	od dnia 1. września do dnia 30. listopada	—	bez opłaty
	od dnia 1. grudnia do dnia 31. sierpnia	100 <i>kg</i>	2·—
	β) gdy waga surowa wynosi mniej niż 50 kilogramów	"	2·—

*) Podane numery taryfy odpowiadają numerom umownej taryfy celnej obydwu państw Monarchii austriacko-węgierskiej z dnia 8. października 1907.

Numer taryfy	Oznaczenie towarów	Jednostka ilości	Stopa celna w koronach
	c) w innym opakowaniu:		
	α) w pojedynczym opakowaniu	100 kg	3·70
	β) w wielokrotnym opakowaniu	"	5.—
	7. Śliwki:		
	a) śliwki domowe:		
	od dnia 1. września do dnia 30. listopada	—	bez opłaty
	od dnia 1. grudnia do dnia 31. sierpnia	100 kg	2·40
	b) inne	"	2·40
	8. inne owoce, osobno nie wymienione	—	bez opłaty
	2. wszelkie owoce świeże w pakietach pocztowych wagi do 5 kilogramów włącznie	—	bez opłaty
	<p>Uwaga. Świeże jabłka, gruszki i pigwy uważane będą za nieopakowane, względnie za luźne w workach, jeżeli nadchodzą wozami o nie więcej jak ośmiu przedziałach, luźnie lub w worach wagi surowej co najmniej 50 kilogramów.</p> <p>W ten sam sposób traktować należy jako nieopakowane względnie jako luźne w workach: jabłka, gruszki i pigwy świeże, jeżeli nadchodzą luźnie lub w workach, wagi surowej co najmniej 50 kilogramów okrętami, zaopatrzonymi w przedziały, o ile pojemność każdego przedziału wynosi co najmniej 6 metrów sześciennych.</p> <p>Przedziały wozowe lub okrętowe mogą być wyłożone lub okryte słomą, względnie wyścielone papierem lub słomą a mogą być także urządzone z warstw słomy.</p>		
38	Śliwki, suszone lub wyschnięte:		
	a) w beczkach lub workach wagi surowej ponad 50 kilogramów, w skrzyniach wagi surowej co najmniej 10 kilogramów lub nieopakowane	100 kg	8.—
	b) inne	"	10.—
z 39	Powidła ze śliwek bez cukru	"	5·50
63	Woły	sztuka	60.—
	lub podług wyboru wprowadzającego	100 kg wagi żywej	9·40
64	Byki	sztuka	30.—
65	Krowy	"	30.—
67	Cieleta	"	5.—
68	Owce i kozy (także barany, skopy i kozły)	"	2·50
69	Jagnięta i kozłeta	"	1·50

Numer taryfy	Oznaczenie towarów	Jednostka ilości	Stopa celna: w koronach
z 70	<p>Świnie, z zachowaniem osobnych wymogów i kontroli policyjno-weterynarskich, ustalonych drogą rozporządzenia:</p> <p>1. wagi ponad 10 kilogramów do 110 kilogramów włącznie .</p> <p>2. wagi ponad 110 kilogramów</p> <p>Uwaga. Wprowadzającemu wolno żądać ocenia świń w żywej wadze ponad 120 <i>kg</i> po stopie 22 K od sztuki.</p>	<p>sztuka</p> <p>100 <i>kg</i> wagi żywej</p>	<p>11.—</p> <p>10.—</p>
73	<p>Drob wszelkiego rodzaju (z wyjątkiem ptactwa dzikiego):</p> <p>a) żywy:</p> <p>1. gęsi</p> <p>2. inny</p> <p>b) nieżywy, także wypatroszony, skubany lub bez kończyn .</p>	<p>—</p> <p>100 <i>kg</i></p> <p>.</p>	<p>bez opłaty</p> <p>4.—</p> <p>16.—</p>
79	Jaja drobiu, także żółtka i białka, w stanie płynnym	—	bez opłaty
117	<p>Mięso:</p> <p>a) świeże</p> <p>b) przyrządzone, i to solone, suszone, wędzone, marynowane, także ugotowane</p>	<p>100 <i>kg</i></p> <p>"</p>	<p>30.—</p> <p>45.—</p>
z 135	Drzewiaki i węgiel kamienny	—	bez opłaty
142	Kamienie, surowe lub tylko grubo ociosane albo piłowane nie na więcej jak trzech stronach; płyty nie łupane i nie piłowane	—	bez opłaty

Załącznik C.

Szczególniejsze ułatwienia w obrocie granicznym.

I. Celem zapewnienia tych ułatwień w wzajemnym obrocie granicznym, których wymaga codzienna potrzeba, zgodziły się Strony kontraktujące na następujące punkta:

1. W obrocie przez bezpośrednią granicę wolne są tak od wszelkich ceł dowozowych jak i wywozowych, tudzież od obowiązku stemplowego za dokumenty celne:

- a) wszystkie te ilości towarów, przy których łączna suma pobrać się mających należności nie dosięga kwoty 0·10 K lub 0·10 dynara;
- b) trawa, siano, słoma, liście, mech, rośliny pastewne; sitowie i zwyczajna trzcina, rośliny żyjące (o ile one stosownie do obowiązujących umów międzynarodowych są dopuszczone do wolnego obrotu), płody polne w snopach lub kłosach, jarzyny, konopie i len w stanie nie międlonym;
- c) kosze z żywymi pszczołami;
- d) krew zwierzęca;
- e) jaja wszelkiego rodzaju;
- f) mleko, słodkie, kwaśne, zsiadłe (twaróg);
- g) węgle drzewne, brunatne i kamienne, torf i węgle torfowe;
- h) kamienie budowlane i ciosowe, kamienie brukowe i młyńskie, ordynarne kamienie szlifierskie, ordynarne brusy do ostrzenia kos i sierpów, w ogóle wszystkie gatunki kamieni ociosanych i nieociosanych — jednak nie polerowanych i nie w płytach — żużel, żwir, piasek, surowe wapno i gips, margiel, glina i w ogóle wszelkie rodzaje zwyczajnej gliny, nadającej się do wyrobu cegieł, garnków, fajek i naczyń;

- i) dachówki i murówki, także dachówki falcowane i cegły brukowe;
- j) otręby, makuchy z rzepaku i inne odpadki z owoców wyciśniętych i wywarzonych, jakoteż nasion zawierających olej;
- k) popiół roślinny i popiół węgla kamiennego, nawóz, braha, pomyje, glina;
- l) chleb i mąka w ilości najwyżej 10 kilogramów, ser w ilości najwyżej 2 kilogramy, świeże masło w ilości najwyżej 2 kilogramy, o ile towary te wprowadza się dla użytku mieszkańców pasu granicznego i nie poczta;
- m) świeże mięso w ilości najwyżej 4 kilogramy, dalej drób żyjący i to: 1 sztuka indyków, 2 sztuki kaczek, 4 sztuki kurcząt. następnie gęsi, te ostatnie bez ograniczenia co do liczby, a to przez stacje wchodowe, wyznaczone dla obrotu zwierząt, pod warunkami i kontrolami przepisanymi ze względów policyjno-weterynarskich i o ile wprowadza się wspomniane ilości dla potrzeb mieszkańców pasu granicznego i nie poczta;
- n) świeże warzywo jak: zielenina, sałata, kapusta, kiel, ogórki, buraki, kartofle itp., następnie świeże jarzyny i świeże owoce.

Właściwe władze polityczne wystawiać mogą świadectwa, służące do udowodnienia obrotu pogranicznego takim osobom, które regularnie chcą korzystać z ułatwień, podanych pod punktem 1., także i na dłuższy czas; certyfikatów takich nie można obłożyć na obszarach drugiej Strony żadną należnością stemplową ani inną należnością.

Każda ze Stron kontraktujących zastrzega sobie jednak prawo przywiązania wspomnianych ułatwień

do pewnych warunków dla zapobieżenia nadużyciom, tudzież prawo całkowitego lub częściowego uchylenia tychże w każdym czasie po poprzednim sześciomiesięcznem wypowiedzeniu.

2. Wzajemne uwolnienie od cła rozciągać się ma także na wszystkie worki i naczynia, w których mieszkańcy graniczni przenieśli do kraju sąsiedniego swe wyroby rolnicze, jak: zboże i inne owoce polne, gips, wapno, napoje i płyny innego rodzaju, tudzież inne przedmioty, pojawiające się w obrocie pogranicznym, a które wracają stamtąd próżne tą samą drogą.

3. Jeżeli mieszkańcy pograniczni przeprowadzają dla własnej potrzeby zboże, nasiona olejne, konopie, len, drzewo, dębnicę garbarską i inne tego rodzaju przedmioty rolnicze do młynów na drugi obszar graniczny celem zmielenia, utłuczenia, pokrajania, starcia itd. i napowrót je odwożą w stanie

przerobionym, natenczas korzysają oni wzajemnie co do obrotu tego z uwolnienia od cła.

Zarządy celne Stron kontraktujących ustalą zgodnie w miarę potrzeby odpowiednie ilości wyrobów, które mogą być napowrót wprowadzone w miejsce materiałów surowych, względnie które muszą być znowu wywiezione.

4. Wymienione ulgi ogranicza się na mieszkańców obustronnych pasów pogranicznych na obszarach Stron kontraktujących o szerokości nie przekraczającej 15 kilometrów.

5. Strony kontraktujące i ich władze administracyjne porozumieją się co do tego, w których miejscach oprócz zwyczajnych dróg celnych i przepisanych przepraw rzecznych odbywać się może obrót pograniczny, obejmujący przedmioty wyżej wymienione jak również inne wolne od cła artykuły codziennego obrotu.

Formularz.**Przemysłowa karta legitymacyjna****dla kupców podróżujących.**

Na rok 19.....

L. karty.....

(Herb.)
.....**Posiadacz:**

(Imię i nazwisko.)

(Nazwa miejscowości), dnia.....19.....

(Pieczęć.)

(Władza.)

Podpis.
.....

Poświadczam niniejszem, że posiadacz tej karty
jest właścicielem (rodzaj fabryki lub handlu) w pod firmą
jest agentem podróżującym firmy w, która
posiada tamże (oznaczenie fabryki lub handlu).

Ponieważ posiadacz tej karty zamierza starać się o zamówienia towarów i zakupowywać towary na
rachunek tej firmy, jakoteż następując $\frac{\text{firmy}}{\text{firm}}$ (rodzaj fabryki lub handlu) w
poświadczam nadto, że za wykonywanie przemysłu rzeczon $\frac{\text{firmy}}{\text{firm}}$ w kraju tutejszym należy
opłacić podatki prawnie istniejące.

Opis osoby posiadacza:

Wiek:

Wzrost:

Włosy:

Znaki szczególne:

Podpis posiadacza:

Uwaga: Z wierszy podwójnych wypełnić należy w formularzu, w którym powinno być w tym celu pozostawione odpowiednie miejsce, wiersz górny lub dolny, w miarę tego, który z nich odpowiada okolicznościom danego przypadku.

Przestroga.

Posiadacz tej karty ma prawo, stosownie do przepisów, obowiązujących na obszarze każdej ze Stron kontraktujących, starać się o zamówienia towarów i zakupowywać towary jedynie na objazdach i wyłącznie na rachunek wyż rzeczon $\frac{\text{firmy}}{\text{firm}}$. Wolno mu wozić z sobą tylko próbki, nie zaś same towary.

Protokół końcowy.

Do artykułu I. i II.

1. Prawo do traktowania na równi z własnymi obywatelami i obywatelami narodu najwięcej uprzywilejowanego, które przyznano obywatelom każdej ze Stron traktatowych w ustępie 2. artykułu I. pod względem żeglugi, odnosi się oczywiście także do towarzystw żeglugi i wykonywanej przez nie służby żeglarskiej.

2. Istnieje zgoda co do tego, że klauzula nadal idącego uprzywilejowania, zawarta w artykule I. i II. nie odnosi się do takich układów osobnych, które jedna ze Stron traktatowych zawarła lub zawrze w przyszłości z trzecim mocarstwem w sprawie wzajemnego uregulowania bezpośredniego opodatkowania. Jednak obywatele jednej ze Stron kontraktujących nie powinny być na obszarach drugiej Strony gorzej traktowani w sprawach bezpośredniego opodatkowania jak własni obywatele tam mieszkający.

Do artykułu II.

1. Postanowienia zawarte w artykule II. co do rozpoczęcia i wykonywania przemysłów nie mają zastosowania do przemysłu aptekarskiego i przemysłu stręczycielskiego, następnie do przemysłu domokrążnego i innych czynności przemysłowych wykonywanych wyłącznie sposobem obchodnym, jak również do czynności agentów takich towarzystw ubezpieczeń, które po myśli artykułu II. niniejszego traktatu nie są dopuszczone do wykonywania przemysłu.

2. Co do uwolnień pod względem bezpośredniego opodatkowania zgodzono się, że uwolnienia takie służą tylko wzajemnym konsulom zawodowym, o ile oni nie są obywatelami tej Strony kontraktującej, na której obszarach pełnią swoje czynności i nigdy

w większym zakresie, jak zastępcom dyplomatycznym Stron kontraktujących.

3. Prawidłowe paszporty i karty paszportowe, wystawione przez właściwą władzę kraju ojczystego wystarczają z reguły do legitymacji na obszarach drugiej Strony kontraktującej i nie będą wymagały widy maty ani ze strony poselstw i konsulatów, ani też ze strony władz terytoryalnych.

4. Obywatele austriaccy lub węgierscy, którzy na przyszłość rozpocząć chcą w Serbii jakikolwiek handel lub przemysł, mają postarać się o pozwolenie na to u królewskiej władzy administracyjnej tego miejsca, w którym zamierzają wykonywać handel lub przemysł.

Pozwolenia tego nie można odmówić, jeżeli starający się dopełnił wszystkich warunków przepisanych ustawowo także dla krajowców. Odnosne zażalenia rozstrzygać się będzie w ustawowym toku instancyi.

Do tych austriackich lub węgierskich kupców i przemysłowców, którzy już przed wejściem w życie niniejszego traktatu prowadzili w Serbii jakieś przedsiębiorstwo, nie można stosować dodatkowo wyższych wymogów co do rozpoczęcia przemysłu; jednak pod względem dalszego prowadzenia tegoż podlegają oni tym samym taksom, opłatom itd. co i krajowcy.

5. Przez wyraz „składy handlowe“ w artykule II. nie należy rozumieć składów publicznych.

6. Pod względem opodatkowania takich obywateli jednej ze Stron kontraktujących, którzy posiadają przedsiębiorstwa na obszarach obydwu państw Monarchii austriacko-węgierskiej a równocześnie i w Serbii, zgodzono się na to, że nie należy ich nigdy opodatkowywać wyżej lub na innej podstawie, jak przedsiębiorstwa krajowe, zajmujące się takimi

samemi interesami i to oczywiście tylko co do tych przedsiębiorstw, które w dotyczącym kraju wykonują.

Do artykułu V.

Królewsko-serbski rząd zobowiązuje się nie skracać przez czas trwania tej ugody terminu ustalonego obecnie na trzy miesiące, w ciągu którego można napowrót wywieźć wzory i modele bez opłaty cła.

Do artykułu VI.

1. Pominąwszy artykuły, które są przedmiotem monopolu państwowego lub ochrony patentowej, nie można przyznawać wyłącznych praw do uprawiania przemysłu lub handlu.

2. Bliższe postanowienia pod względem obrotu zwierzętami tudzież zwierzęcemi materiałami surowymi i produktami są podane w nocie wręczonej przy sposobności podpisania tego traktatu handlowego i obowiązywać będą przez czas trwania tegoż traktatu.

Do artykułu VIII.

By towar jakiś był traktowany po myśli umowy, musi deklaracja towarowa zawierać wskazanie jego pochodzenia.

Osoby, wprowadzające towary serbskie jakoteż austriackie lub węgierskie, mają być z reguły nawzajem uwolnione od obowiązku przedkładania świadectw pochodzenia, o ile w traktacie niniejszym nie zgodzono się wyraźnie na co innego.

O ile jednak jedna ze Stron kontraktujących stosuje rozmaite stopy celne, zależnie od pochodzenia towarów, może ona wyjątkowo żądać świadectw pochodzenia wtedy, jeżeliby ze względu na ogólne stosunki, zarówno z uwagi na stopy celne jak i warunki transportu istniało prawdopodobieństwo, że towary pochodzące z innego państwa, które w danym przypadku byłoby wykluczone od najdalej idącego uprzywilejowania, wprowadzanych z obszarów drugiej Strony kontraktującej.

Świadectwa te mogą być wystawiane przez władzę miejscową miejsca wysłania, przez właściwą izbę handlową lub urząd celny miejsca wysłania, położony wewnątrz kraju lub na granicy albo też przez urząd konsularny, a w razie potrzeby mogą być zastąpione także przez fakturę, jeżeli dotyczące rządy uznają to za odpowiednie.

Za wystawienie świadectw pochodzenia nie należy się żadna opłata. Gdyby dla świadectw pochodzenia, wystawionych przez władze miejscowe, izby handlowe lub urzędy celne, potrzebna była widymata konsularna, wówczas należy ją udzielić również bezpłatnie.

Każda strona będzie miała prawo zażądać dostarczenia przekładu świadectw pochodzenia wystawionych nie w języku jej urzędowania celnego. Przekład taki może skutecznie także organ kraju eksportującego, upoważniony do przechowywania pieczęci urzędowej.

Towary kolonialne, korzenie, oleje, owoce południowe, materiały apteczne, barwiki i garbniki, gумы i żywice traktowane będą zawsze przy dowozie do Serbii także i bez przedłożenia świadectw pochodzenia według zasady najdalej idącego uprzywilejowania.

Do artykułu IX.

1. Postanowienia artykułu IX. nie będą miały zastosowania:

- a) do ulg, przyznawanych innym bezpośrednio graniczącym państwom dla ułatwienia obrotu pogranicznego lub dla mieszkańców poszczególnych części obszaru;
- b) do zobowiązań, ciążących na jednej ze Stron kontraktujących wskutek postanowień związku celnego, już zawartego lub ewentualnie w przyszłości zawrzeć się mającego.

2. Cła wywozowe można pobierać w wysokości dowolnej, jednakowoż równej dla wszystkich kierunków komunikacji.

3. Zgodnie z zasadami, obowiązującymi w obydwu państwach Monarchii austriacko-węgierskiej przestrzegać się będzie w Serbii następujących prawideł przy oceniu:

- a) Strona może odesłać napowrót za granicę towary, które deklarowano jako dowiezione a które jeszcze nie weszły w wolny obrót, nawet po ich obejrzeniu, bez opłacenia cła lub innej należności konsumcyjnej, pod warunkiem jednak, że w deklaracji swojej nie dopuściła się żadnej nieprawidłowości, uzasadniającej celne postępowanie karne.

W tym przypadku postąpi się dalej z wprowadzonymi towarami według postanowień ustaw o dochodach skarbowych, a prawo do powrotnego wywiezienia odżyje znowu, jeżeli postępowanie celno-karne wykaże prawdziwość deklaracji.

W każdym przypadku jednak winna strona uiścić uboczne należności, przypadające stosownie do artykułu XIII.

- b) Osobie wprowadzającej przysługuje prawo zażądać stwierdzenia czystej wagi drogą rzeczywistego odważenia towaru netto, a wówczas w miejsce tary unormowanej w taryfie służyć ma za podstawę poboru należności wynik odważenia towaru netto.

Do artykułu XVI.

Królewsko-serbski rząd przedłoży Izbie serbskiej w najkrótszym czasie ustawę o przywilejach, odpowiadającą zasadom panującym w obrocie międzynarodowym i postara się o uzyskanie jej sankcji.

Do artykułu XVII.

Pod względem postępowania w przypadkach, w których na zasadzie ustępu pierwszego i drugiego artykułu XVII. załatwienie sporu nastąpi drogą sądu rozjemczego, umawiają się Austro-Węgry i Serbia w sposób następujący:

Przy pierwszej kwestyi spornej ma sąd rozjemczy siedzibę swoją na obszarach strony pozwanej, przy następnej kwestyi spornej na obszarach drugiej strony i tak na przemian na obszarach jednej lub drugiej ze Stron kontraktujących. Ta Strona, na której obszarach zbiera się sąd rozjemczy, oznacz

miejsce siedziby sądu; winna ona postarać się o dostarczenie ubikacji, pisarzy i służby, potrzebnych do czynności sądu rozjemczego. Zwierzchnik jest przewodniczącym sądu rozjemczego, który rozstrzyga większością głosów.

Strony kontraktujące porozumieją się co do postępowania przed sądem rozjemczym w każdym poszczególnym przypadku lub też raz na zawsze. W braku takiego porozumienia sam sąd rozjemczy oznaczy sposób postępowania. Postępowanie może być pisemne, jeżeli żadna ze Stron kontraktujących nie sprzeciwi się temu; w tym przypadku można odstąpić od postanowienia poprzedzającego ustępu.

Władze każdej ze Stron kontraktujących udziela na skutek prośby, wystosowanej przez sąd rozjemczy do odnośnego rządu, pomocy prawnej pod względem wzywania i przesłuchiwania świadków i znawców w ten sam sposób, jak na rekwizycye sądów cywilnych własnego kraju.

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Część LXXXIV. — Wydana i rozesłana dnia 31. sierpnia 1908.

Treść: № 183. Rozporządzenie, którem orzeka się, że obwieszczenie Ministerstwa skarbu z dnia 18. grudnia 1907., dotyczące papierów kredytowych powszechnego długu państwowego tudzież długu państwowego królestw i krajów reprezentowanych w Radzie państwa, przeznaczonych na wojskowe kaucye małżeńskie, znaleźć ma zastosowanie do złożonych w takich papierach kredytowych kaucyi małżeńskich oficerów i urzędników król. węg. obrony krajowej i król. węg. żandarmeryi.

183.

Rozporządzenie Ministerstwa skarbu z dnia 7. sierpnia 1908.,

którem orzeka się, że obwieszczenie Ministerstwa skarbu z dnia 18. grudnia 1907., Dz. u. p. Nr. 276., dotyczące papierów kredytowych powszechnego długu państwowego tudzież długu państwowego królestw i krajów reprezentowanych w Radzie państwa, przeznaczonych na wojskowe kaucye małżeńskie, znaleźć ma zastosowanie do złożonych w takich papierach kredytowych kaucyi małżeńskich oficerów i urzędników król. węg. obrony krajowej i król. węg. żandarmeryi.

Postanowienia obwieszczenia Ministerstwa skarbu z dnia 18. grudnia 1907., Dz. u. p. Nr. 276., dotyczące papierów kredytowych powszechnego długu państwowego tudzież długu państwowego królestw i krajów reprezentowanych w Radzie

państwa, przeznaczonych na wojskowe kaucye małżeńskie, stosować się będą z następującymi zmianami do złożonych w papierach kredytowych tego rodzaju kaucyi małżeńskich oficerów i urzędników król. węg. obrony krajowej i król. węg. żandarmeryi:

1. Zastrzeżone w powołanem obwieszczeniu wspólnemu Ministerstwu wojny, względnie terytorjalnym komendom wojskowym czynności urzędowe, przysługują co do kaucyi małżeńskich oficerów i urzędników król. węg. obrony krajowej i król. węg. żandarmeryi król. węg. Ministrowi obrony krajowej.

2. O ile w spomnianem obwieszczeniu powołano się na zarządzenia nowego przepisu o małżeństwach w c. i k. wojsku, służyć mają za podstawę co do kaucyi małżeńskich oficerów i urzędników król. węg. obrony krajowej i król. węg. żandarmeryi odpowiednie postanowienia przepisu o małżeństwach w król. węg. obronie krajowej, względnie król. węg. żandarmeryi.

Korytowski wlr.

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Część LXXXV. — Wydana i rozesłana dnia 2. września 1908.

Treść: № 184. Obwieszczenie, dotyczące urzędowego sprawdzania i uwierzytelniania przyrządów do pomiaru zużycia elektryczności.

184.

Obwieszczenie Ministerstwa robót publicznych z dnia 23. lipca 1908,

dotyczące urzędowego sprawdzania i uwierzytelniania przyrządów do pomiaru zużycia elektryczności.

Dodatkowo do przepisów dotyczących się urzędowego sprawdzania i uwierzytelniania przyrządów do pomiaru zużycia elektryczności, ogłoszonych rozporządzeniem ministeryalnym z dnia 21. grudnia 1903., Dz. u. p. Nr. 261., podaje się poniżej do publicznej wiadomości przez c. k. Komisję główną

miar i wag wydane, a co do należyłości przez Ministerstwo robót publicznych zatwierdzone przepisy, o fakultatywnem przyznawaniu ułatwień pod względem urzędowego sprawdzania i uwierzytelniania przyrządów do pomiaru zużycia elektryczności.

W następujących przepisach bliżej określone ułatwienia, które się w każdym poszczególnym przypadku z osobna przyznaje, może jednak c. k. Komisya główna miar i wag każdego czasu i to bez podania powodów odwołać.

Oдноśne przepisy, które na próbę się zaprowadza, nabierają mocy obowiązującej z dniem 1. kwietnia 1909.

Gessmann wlr.

Przepisy,

tyczące się fakultatywnego przyznawania ułatwień pod względem urzędowego sprawdzania i uwierzytelniania przyrządów do pomiaru zużycia elektryczności.

Celem umożliwienia naprawy urzędowo uwierzytelnionych elektromierzy w przeciągu okresu ważności należących do elektromierzy świadectw sprawdzenia (porówn. rozdział IX., punkt 45., przepisów, ogłoszonych rozporządzeniem ministeryalnym z dnia 21. grudnia 1903., Dz. u. p. Nr. 261.) może Komisya główna miar i wag przedsiębiorstwom trudniącym się zawodowo dostarczaniem energii elektrycznej, na prośbę tychże przyznać ułatwienia pod następującymi warunkami:

1. Podania o przyznanie takich ułatwień, polegających na ewentualnej dopuszczalności czasowego usunięcia cechy uwierzytelnienia celem przedsięwzięcia ewentualnych napraw elektromierzy, wnosić należy do c. k. Komisji głównej miar i wag w Wiedniu, II., Prager Reichsstrasse Nr. 1 (okręg doręczeń pocztowych 20/2).

W podaniu, podlegającym opłacie stemplowej, podać należy rodzaj dostarczanego przez dostawcę (elektrownie, przedsiębiorstwo) prądu (prąd stały, zmienny, wirowy), napięcie siatki, sposób rozdzielania, liczbę wszystkich włączonych, względnie do włączenia przeznaczonych narzędzi użytkowych, uporządkowanych podług stopni prądu (porówn. punkt 30. przepisów o urzędowym sprawdzaniu i uwierzytelnianiu przyrządów do pomiaru zużycia elektryczności, Dz. u. p. Nr. 261. z r. 1903.); następnie wyrazić ma dostawca prądu w podaniu, w jakie przyrządy miernicze do sprawdzania elektromierzy elektrownia jest zaopatrzona.

2. Dostawca prądu, który otrzymał wspomniane w punkcie 1. ułatwienie, jest obowiązany, wszystkie włączone, względnie do włączenia przeznaczone elektromierze, o ile możliwości według urzędowych liczb protokołu uporządkowane, wciągnąć do katastru liczydłowego (por. dodatek) i kataster bieżąco prowadzić; ewentualne zmiany formularza katastrowego zawisłe są od pozwolenia Komisji głównej miar i wag.

3. Obowiązkiem dostawcy prądu jest, stałe czynniki obrachunkowe otwartych przez niego elektromierzy każdym razem przed dalszym użyciem ich w publicznym obrocie stosownie do odnośnych postanowień (porówn. punkt 33., ustęp 2. przepisów, ogłoszonych w Dz. u. p. Nr. 261. z r. 1903.) obliczyć (porówn. także następujący punkt 16.) i znalezione stałe czynniki obrachunkowe tak w katastrze liczydeł, jak i w „doniesieniu“ (porówn. dodatek i następujący punkt 6.) i na odwrotnej stronie należącego do elektromierza świadectwa sprawdzenia zanotować; te stałe czynniki obrachunkowe należy w czasie okresu ważności odnośnych świadectw sprawdzenia brać aż do odwołania za podstawę do obliczenia konsumpcji (porówn. następujące punkty 11. do 15.).

4. Należące do elektromierza świadectwa sprawdzenia ma dostawca prądu przechowywać uporządkowane podług wciągnięć do katastru liczydeł.

5. Dostawca prądu jest obowiązany, dozwolić organom rządowym każdego czasu wglądu do katastru liczydeł.

6. Z końcem każdego miesiąca ma dostawca prądu wypełnić trzy zgodne doniesienia *) (porówn. dodatek) o otwartych w odnośnym miesiącu elektromierzach; wszystkie trzy wygotowania mają być wysłane do właściwego c. k. urzędu cechowniczego najpóźniej do dnia 10. następnego miesiąca.

Dostawcy prądu, których przedsiębiorstwa położone są na obszarze gminnym stołecznego i rezydencyjnego miasta Wiednia mają doniesienia *) te przesłać do c. k. Biura sprawdzania przyrządów do pomiaru zużycia elektryczności i przyrządów do pomiaru zużycia wody we Wiedniu, XIV/3, Diefenbachgasse Nr. 2.

*) Druk na „doniesienie“ będzie tego rodzaju, by wszystkie trzy egzemplarze doniesienia wypełniać można było równocześnie zapomocą niebieskiej kalki, których to trzech egzemplarzy niema dostawca prądu rozłączać. Formularze na doniesienia otrzymać można w wymienionem wyżej biurze sprawdzania.

7. Płytki metalowe, przymocowane do zamknięcia plomb każdego urzędowo uwierzytelnionego elektromierza, które stosownie do punktu 4°. przytoczonych przepisów (porów. Dz. u. p. Nr. 261. z r. 1903.) mają urzędową liczbę protokołu, należy przechować i c. k. cechmistrzowi, względnie organowi (manipulantowi, porów. punkt 8.) wysłanemu przez c. k. Biuro sprawdzania przyrządów do pomiaru zużycia elektryczności i przyrządów do pomiaru zużycia wody w Wiedniu, wydać.

W miejsce zgubionej płytki metalowej dostawca prądu ma się postarać o nową.

8. C. k. cechmistrz właściwego urzędu cechowniczego, względnie (na obszarze gminnym wiedeńskim) organ (manipulant) wysłany przez c. k. Biuro sprawdzania przyrządów do pomiaru zużycia elektryczności i przyrządów do pomiaru zużycia wody w Wiedniu ma jak najprędzej, i to po poprzednim zawiadomieniu dostawcy prądu, przy pomocy jego funkcjonariusza, wymienione w doniesieniu elektromierze, nie poddając ich urzędowemu sprawdzeniu, oplombować a na zamknięciu plomb należącą do tegoż płytkę metalową przymocować.

Plomba ma na jednej stronie orła państwowego, na drugiej stronie liczbę roku i miesiąca oplombowania.

Drut do plombowania i plomby ołowiane dostarczyć ma przedsiębiorstwo.

9. Po oplombowaniu elektromierzy ma dostawca prądu na wszystkich trzech, swego czasu (porów. punkt 6.) do c. k. urzędu cechowniczego, względnie do c. k. Biura sprawdzania przyrządów do pomiaru zużycia elektryczności i przyrządów do pomiaru zużycia wody w Wiedniu wysłanych doniesieniach, które organ cechowniczy ma okazać, dokonanie urzędowej czynności i podane mu przez organ cechowniczy do wiadomości należytości do zapłaty, jak i koszta komisyjne z wymienieniem liczby otwartych liczydeł i dni na zamknięcie ich obróconych potwierdzić i potwierdzenie to pieczęcią firmy zaopatrzyć.

10. Za każdy przez dostawcę prądu otwarty, w doniesieniu wymieniony elektromierz należy uiścić należytość w kwocie trzech koron.

Koszta wysłania cechmistrza, względnie delegowanego organu (manipulanta) c. k. Biura sprawdzania przyrządów do pomiaru zużycia elektryczności i przyrządów do pomiaru zużycia wody w Wiedniu (porów. poprzedzający punkt 8.) ponosić ma również dostawca prądu.

Cechmistrz (manipulant) wręczy dostawcy prądu odpowiednio przez siebie — prócz daty złożenia — wygotowany, na kwotę równającą się wszystkim wydatkom opiewający rewers przyjęcia i złożenia.

Dostawca prądu ma uiścić odnośną kwotę w obrocie przekazowym urzędu kasy oszczędności

najpóźniej dnia następującego; jeżeli zapłata nastąpi w obrocie klearingowym, w takim razie należy wyżej wspomniany rewers przyjęcia i złożenia dołączyć do czeku.

11. C. k. Biuro sprawdzania przyrządów do pomiaru zużycia elektryczności i przyrządów do pomiaru zużycia wody w Wiedniu ma prawo każdego czasu wysłać do elektrowni, której udzielona została ulga w punkcie 1. tych przepisów wspomniana, obeznany z urzędowym sprawdzaniem i uwierzytelnianiem elektromierzy organ, celem urzędowego sprawdzenia przez dostawcę prądu otwartych, w doniesieniu podanych i na nowo urzędowo zamkniętych elektromierzy.

Potrzebne do przeprowadzenia tego urzędowego sprawdzenia siły pomocnicze mają być przez dostawcę prądu dostarczone. Wszystkie z tej przyczyny dla skarbu państwa powstające ciężary ponosić ma dostawca prądu. Ten ma następnie na przedłożonych przez organ rewizyjny dwóch egzemplarzach doniesienia dokonanie czynności urzędowej, jakoteż podanie mu do wiadomości przez tenże organ rewizyjny do zapłaty przypadających kosztów komisyjnych, z wymienieniem dni obróconych na sprawdzenie liczydeł potwierdzić a potwierdzenie to pieczęcią firmy opatrzyć.

Wydatki, które ponosić ma dostawca prądu wyrównuje się w sposób analogiczny do tego, jaki w poprzedzającym punkcie 10. zarządzono.

12. Organ wysłany przez c. k. stację cechowniczą ma prawo sprawdzać wszystkie w poprzedzającym punkcie oznaczone elektromierze, bez względu na to, czy są one w elektrowni lub też na ich miejscu użycia; na każdy sposób jednak organa te muszą przynajmniej na wrywki przedsięwziąć urzędowe sprawdzenie wspomnianych elektromierzy; w ostatnim przypadku należy sprawdzać przynajmniej 10 procent wchodzących w rachubę elektromierzy.

13. Gdyby sprawdzanie wrywkowe wykazało, że trzecia część lub też więcej jak trzecia część badanych przez organ rewizyjny instrumentów, biorąc za podstawę stałe czynniki obrachunkowe, przez dostawcę prądu obliczone a w doniesieniu, względnie w katastrze liczydeł i na odwrotnej stronie świadectwa sprawdzenia uwidocznione, podaje daty, które od dat przez organ rewizyjny stwierdzonych różnią się o więcej niż 4 procent ostatnich, ma organ delegowany obowiązek, wszystkie w doniesieniu podane narzędzia użytkowe poddać urzędowemu sprawdzeniu, względnie można dostawcę prądu spowodować, by instrumenty te posłał do ponownego o cechowania do c. k. Biura sprawdzania przyrządów do pomiaru zużycia elektryczności i przyrządów do pomiaru zużycia wody w Wiedniu; w ostatnim przypadku rozumie się, uiszczać się będzie za przesłane c. k. stacji cechowniczej na-

rzędzia użytkowe pełne należytości za ocechowanie (porów. punkty 49. i 50. na wstępie przytoczonego rozporządzenia z dnia 21. grudnia 1903., Dz. u. p. Nr. 261.).

14. Gdyby wskazania elektromierzy, przy sposobności sprawdzania przez organ rewizyjny stwierdzone, różniły się od dat na podstawie stałych czynników obrachunkowych w odnośnych świadectwach sprawdzenia obliczonych, względnie stwierdzone przez dostawcę prądu stałe czynniki obrachunkowe różniły się od tych stałych czynników obrachunkowych, które w należących do elektromierzy świadectwach sprawdzenia są podane, o więcej niż 4 procent, w takim razie odnośne świadectwa sprawdzenia mają być ściągnięte i zastąpione nowymi świadectwami, których ważność jednak ustaje z terminem ustalonym w pierwotnych świadectwach sprawdzenia. W tych nowych świadectwach sprawdzenia, jako stały czynnik obrachunkowy podać należy, stosownie do postanowień poprzedzających punktów 12. i 13. stałe czynniki obrachunkowe przez dostawcę prądu stwierdzone, względnie te, które na podstawie przedsiębranego przez organ rewizyjny sprawdzenia obliczone zostały.

15. To nowe świadectwo sprawdzenia, oprócz dat, w punkcie 43. przepisów o urzędowym sprawdzaniu i uwierzytelnianiu przyrządów do pomiaru zużycia elektryczności (Dz. u. p. Nr. 261. z r. 1903.) przepisanych, zawierać ma jeszcze uwagę, że po-

dany w tem świadectwie sprawdzenia stały czynnik obrachunkowy obliczony został przy sprawdzeniu, przedsiębranem po myśli punktów poprzedzających.

16. Przy załatwianiu wspomnianej w punkcie 1. tych przepisów prośby poda c. k. Komisya główna miar i wag dostawcy prądu do wiadomości, w jakie przyrządy miernicze i wszelkie inne przyrządy pomocnicze ma się zaopatrzyć, celem dokonania sprawdzenia elektromierzy po myśli postanowień poprzedzających punktów 3., 12. i 13.

Wspomniane właśnie przyrządy miernicze i przyrządy pomocnicze, które c. k. Komisya główna miar i wag sprawdzić musi (porów. punkt 17.), ma dostawca prądu do urzędowego badania elektromierzy, przez organ rewizyjny przedsiębranego, dostarczyć bezpłatnie.

17. Dla sprawdzenia podanych w poprzedzającym punkcie przyrządów mierniczych i przyrządów pomocniczych obowiązują postanowienia dotyczące się badania przez Komisję główną miar i wag maszyn elektrycznych i przyrządów mierniczych, ogłoszone w obwieszczeniu z dnia 23. czerwca 1894., Dz. u. p. Nr. 136.

Wiedeń, dnia 4. marca 1908.

C. k. Komisya główna miar i wag:

Lang wtr.

Kataster elektromierzy.

Dodatek.

Do wypełnienia przez dostawcę prądu (elektrownie, przedsiębiorstwo)		Do wypełnienia przez organ rewizyjny	
Urzędowa liczba protokołu świadectwa sprawdzenia	Numer fabryczny elektromierza podług świadectwa sprawdzenia	Rok, miesiąc i dzień wyświadczenia świadectwa sprawdzenia	Staly czynnik obrachunkowy podług świadectwa sprawdzenia
		Miejsce wystawienia elektromierza	Staly czynnik obrachunkowy, stwierdzony przez dostawcę prądu
		Rok, miesiąc i dzień otwarcia elektromierza przez dostawcę prądu	Staly czynnik obrachunkowy, stwierdzony przez dostawcę prądu
		Rok, miesiąc i dzień zamknięcia elektromierza przez cechemistrza, względnie manipulantą	Staly czynnik obrachunkowy, stwierdzony przez organ rewizyjny
		Rok, miesiąc i dzień zamknięcia elektromierza przez cechemistrza, względnie manipulantą	Rok, miesiąc i dzień czynności urzędowej
			U w a z a

Liczba czynności: {

urzędu cechowniczego:

stacji cechownicznej:

Do wypełnienia przez dostawcę prądu (elektrownię, przedsiębiorstwo).

Nazwisko i miejscowość:

Rok, miesiąc i dzień wysłania doniesienia

Podpis:

Pieczczę urzędowa.

Pieczczę urzędowa.

Doniesienie

na otwarte w miesiącu 19 elektromierze.

(Najpóźniej do dnia 10. każdego po otwarciu elektromierzy następującego miesiąca wysłać za recepisem **in triplo** i nie odłączone do właściwego c. k. Urzędu cechowniczego. *)

Do wypełnienia przez dostawcę prądu (elektrownię, przedsiębiorstwo)						Do wypełnienia przez cechmistrza, względnie manipulantą		Do wypełnienia przez organ rewizyjny		
Numer bieżący	Urządowa liczba protokołu podług świadectwa sprawdzenia	Numer fabryczny elektromierza	folio katastru	Miejsce ustawienia elektromierza	Staly czynnik obrotowy podług świadectwa sprawdzenia	Staly czynnik obrotowy stwierdzony przez dostawcę prądu	Elektromierz został zamknięty dnia	Uwaga	Staly czynnik obrotowy, stwierdzony przez organ rewizyjny	Uwaga
1										
2										
3										

Po zamknięciu elektromierzy przez cechmistrza, względnie manipulantę do wypełnienia przez dostawcę prądu:

Czynność urzędowa odbyła się:

Elektrowni oznajmiono do zapłaty:

a) należności za otwarte elektromierze po 3 K K

b) koszty komisyjne za dni

Suma K

(Data. — Podpis dostawcy prądu.)

Podpis cechmistrza (manipulanta).

Po sprawdzeniu elektromierzy przez organ rewizyjny, do wypełnienia przez dostawcę prądu:

Czynność urzędowa odbyła się:

Elektrowni oznajmiono do zapłaty:

Koszty komisyjne za dni K

(Data. — Podpis dostawcy prądu.)

Podpis organu rewizyjnego.

*) Elektrownie, położone na obszarze gminy Wiednia mają doniesienie wysłać do c. k. Biura sprawdzania przyrządów do pomiaru zużycia elektryczności i przyrządów do pomiaru zużycia wody we Wiedniu, XIV/3, Diefenbachgasse Nr. 2.

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Część LXXXVI. — Wydana i rozesłana dnia 5. września 1908.

Treść: (№ 185—186). 185. Ustawa, dotycząca częściowego przedłużenia mocy obowiązującej ustawy o ulgach podatkowych z dnia 23. maja 1905., odnoszącej się do miasta Lublany. — 186. Ustawa, dotycząca przedłużenia mocy obowiązującej ustawy z dnia 8. lutego 1897. o rozciągnięciu czasowego uwolnienia od podatku domowo-czynszowego dla przebudowań, które z publicznych względów uzdrowotnienia lub ruchu będą przedsięwzięte na obszarze gminy miasta Królogrodu, tudzież dla nowych budowli w tamtejszym rejonie pofortyfikacyjnym.

185.

Ustawa z dnia 19. sierpnia 1908.,

dotycząca częściowego przedłużenia mocy obowiązującej ustawy o ulgach podatkowych z dnia 23. maja 1905., Dz. u. p. Nr. 89., odnoszącej się do miasta Lublany.

Za zgodą obu Izb Rady państwa postanawiam, co następuje:

§ 1.

Czasokres określony w § 2. ustawy z dnia 23. maja 1905., Dz. u. p. Nr. 89., w ciągu którego można uzyskać 18letnie uwolnienie od podatków dla nowych budowli i przebudowań na obszarze gminy miasta Lublany, przedłuża się do dnia 2. lipca 1910. włącznie przy utrzymaniu w mocy innych tamże zawartych wymogów.

§ 2.

Wykonanie ustawy niniejszej, która nabierze mocy obowiązującej w dniu 3. lipca 1908., poruczam Memu Ministrowi skarbu.

Bad Ischl, dnia 19. sierpnia 1908.

Franciszek Józef wkr.

Beek wkr.

Korytowski wkr.

186.

Ustawa z dnia 19. sierpnia 1908.,

dotycząca przedłużenia mocy obowiązującej ustawy z dnia 8. lutego 1897., Dz. u. p. Nr. 53. o rozciągnięciu czasowego uwolnienia od podatku domowo-czynszowego dla przebudowań, które z publicznych względów uzdrowotnienia lub ruchu będą przedsięwzięte na obszarze gminy miasta Królogrodu, tudzież dla nowych budowli w tamtejszym rejonie pofortyfikacyjnym.

Za zgodą obu Izb Rady państwa postanawiam, co następuje:

§ 1.

Czasokres dziesięcioletni, określony w § 2. ustawy z dnia 8. lutego 1897., Dz. u. p. Nr. 53., w ciągu którego nowe budowle i przebudowania na obszarze gminy miasta Królogrodu, mające korzystać z przedłużonego uwolnienia od podatku domowo-czynszowego, muszą być zupełnie wykonane względnie o tyle wykonane, aby nadawały się do użytku, przedłuża się, utrzymując zarazem w mocy inne warunki powołanej ustawy,

a) dla nowych budowli wymienionych w § 1., punkt 2. powołanej ustawy do dnia 19. lutego 1917.,

b) dla przebudowań wymienionych w § 1., punkt 1. powołanej ustawy do dnia 19. lutego 1909.

§ 2.

Po upływie czasokresu zakresłonego w § 1., lit. b przyzna się dla budowy nowych, wzniesionych w miejsce budynków, wymienionych w dołączonym spisie pod liczbami bieżącymi 1 do 155, ośmnastoletnie uwolnienie od podatku jedynie w miarę następujących postanowień. Co do budynków, wymienionych pod liczbami bieżącymi 156 do 163 spisu, które dotąd nie korzystały z uwolnienia, nabierają następujące postanowienia zaraz mocy obowiązującej.

§ 3.

Ulga ustanowiona w § 2. przysłuży tylko takim budowlom nowym, wzniesionym w miejsce dawnych, które

1. najdalej do dnia 19. lutego 1917. będą rozpoczęte i tak wykonane, iż zupełnie nadawać się będą do użytku,

2. na zasadzie ustawy krajowej korzystają na przeciąg 18 lat także z uwolnienia od dodatków krajowych i gminnych do podatku domowo-czynszowego i

3. odpowiedzą szczególnym warunkom i ograniczeniom podanym w dołączonym spisie.

O ile w samym spisie nie znajduje się odmiennie postanowienie, należy zawsze wszystkie budowle, wymienione w spisie w kolumnie „Opisanie“ pod tą samą liczbą bieżącą, zburzyć równocześnie.

§ 4.

Za budowle nowe, wzniesione w miejsce dawnych uważać należy te budynki, które wystawiono całkowicie lub przynajmniej po części na tych parcelach budowlanych, na których stały budynki wymienione w spisie; parcele budowlane, należące do budynków, objętych łącznie jedną liczbą bieżącą spisu uważa się przytem za jedną całość (uprzywilejowane parcele budowlane).

§ 5.

Ulga, określona w § 2. przysługuje w razie wystawienia budynku kilkupiętrowego w miejsce budynku parterowego lub jednopiętrowego jedynie trzem dolnym piętrami; jeżeli budynki przeznaczone do zburzenia mają różną ilość piątr, natenczas największa liczba piątr rozstrzyga pod względem oceny prawa do uwolnienia od podatku.

W budynku, który ma być nowo wystawiony, należy lokalności w suterrenach używane na mieszkania oraz mieszkania na poddaszu liczyć za piętra.

§ 6.

Jeżeli przestrzeń, na której wystawiono nowy budynek w miejsce dawnego, przekracza przestrzeń uprzywilejowanych parcel budowlanych, która w chwili wydania ustawy niniejszej była zabudowana podanymi w spisie a obecnie zburzonymi budynkami (prześczeń uprzywilejowana), albo jeżeli budynek nowy wzniesiony w miejsce dawnego przekracza liczbę piątr podaną w § 5., natenczas przedłużone uwolnienie od podatku przysłuży tylko tej rachunkowej kwocie dochodu czynszowego z nowego budynku wzniesionego w miejsce dawnego, która pozostaje do ogólnego dochodu czynszowego w takim stosunku, jak powierzchnia uprzywilejowana do zabudowanej przestrzeni nowego budynku wzniesionego w miejsce dawnego; przytem należy, o ile ilość piątr budynku nowego wzniesionego w miejsce dawnego przenosi liczbę podaną w § 5., wziąć w rachubę jako ogólny dochód czynszowy jedynie dochód czynszowy piątr, korzystających z ulgi.

O ile jednak przestrzeń uprzywilejowana ma mieć według wyraźnych postanowień dołączonego spisu mniejsze rozmiary od rozmiarów przestrzeni, która dotychczas była zabudowana, mają wejść w zastosowanie te postanowienia szczególne.

§ 7.

Przy stawianiu kilku nowych budynków w miejsce dawnych na uprzywilejowanych parcelach budowlanych, stanowiących jedną całość, rozdziela się przestrzeń uprzywilejowaną w sposób następujący:

a) Jeżeli wniesiono prośbę o przyznanie przedłużonego uwolnienia od podatku nie co do wszystkich budowli nowych, wzniesionych w miejsce dawnych równocześnie, natenczas oblicza się zakres przedłużonego uwolnienia od podatku dla tej budowli nowej, wzniesionej w miejsce dawnej, co do której prośbę najpierw wniesiono, a to według zasady zawartej w § 6. bez względu na inne nowe budowle, wniesione w miejsce dawnych.

Z dalszemi prośbami postępuje się w porządku kolejnym ich wniesienia w ten sam sposób, z tem jednak ograniczeniem, iż nowym budynkom, wzniesionym w miejsce dawnych przysługuje w każdym wypadku prawo do przedłużonego uwolnienia od podatku tylko o tyle, o ile już wskutek poprzedniej prośby nie wyczerpano uprzywilejowanej powierzchni.

b) W razie wniesienia prośby równocześnie co do kilku nowych budowli, wzniesionych w miejsce dawnych należy podzielić powierzchnię uprzywilejowaną, względnie jej

resztę pozostałą w myśl punktu *a* w stosunku do zabudowanych powierzchni tych nowych budowli.

§ 8.

Właściciele budynków wymienionych w spisie są obowiązani postarać się przed rozpoczęciem ich burzenia o ustalenie stanu budowli i parcel w czasie wydania ustawy niniejszej, oraz zmian zaszych co do nich od tego czasu, a to przez sporządzenie planu, który ma być potwierdzony przez władzę budowlaną a w którym podać należy cyfrowo także wymiary zabudowanych przestrzeni.

Jeżeli strona nie dopełni tego obowiązku, natenczas prawo do przedłużonego uwolnienia od podatku istnieje tylko o tyle, o ile strona udowodni rozstrzygające szczegóły w inny, niewątpliwy sposób.

Po uzyskaniu konsensu budowlanego dla budowli na uprzywilejowanych parcelach budowlanych można domagać się od władzy podatkowej pierwszej instancyi wydania orzeczenia przesądzającego w tym kierunku, czy zamierzonym budowlom przysługuje przymiot budowli nowych wzniesionych w miejsce dawnych w myśl niniejszej ustawy (§ 4.), oraz w jaki sposób nastąpić ma podział powierzchni uprzywilejowanej między kilka budowli nowych, wzniesionych w miejsce dawnych.

Bliższe postanowienia wydane będą drogą rozporządzenia.

§ 9.

Po ukończeniu nowej budowli, wzniesionej w miejsce dawnej lub części budynku, nadającej

się do samoistnego użytku, należy w przeciągu terminu podanego w § 4. ustawy z dnia 25. marca 1880., Dz. u. p. Nr. 39. wnieść prośbę o przyznanie przedłużonego uwolnienia od podatku.

Do prośby należy dołączyć plan przepisany w § 8., wydane w danym razie orzeczenie przesądzające tudzież dowód, iż dopełniono szczególnych warunków, podanych ewentualnie w dołączonym spisie.

Wskutek spóźnionych podań przyznaje się przedłużone uwolnienie od podatku tylko na okres czasu, który rozpoczyna się z terminem płacenia podatków następującym po wniesieniu prośby a kończy się w lat 18 po ukończeniu budynku (części budynku).

Postanowienia ustawy z dnia 25. marca 1880., Dz. u. p. Nr. 39., stosują się zresztą analogicznie także do budowli wymienionych w ustawie niniejszej.

§ 10.

Ustawa niniejsza nabiera co do § 1. mocy obowiązującej w dniu 20. lutego 1907., zaś co do innych paragrafów w dniu ogłoszenia.

§ 11.

Wykonanie ustawy tej poruczam Memu Ministrowi skarbu.

Bad Ischl, dnia 19. sierpnia 1908.

Franciszek Józef wkr.

Beck wkr.

Korytowski wkr.

S p i s

tych domów na obszarze gminy miasta Królogrodu, do których stosują się postanowienia powyższej ustawy.

Liczba bieżąca	Numer konskrypcyjny	Liczba parceli budowlanej	Ulica lub plac	Opis anie	Szczególne warunki i ograniczenia dla uzyskania przedłużonego uwolnienia od podatku
1	2	3	Ulica Mytnicza	Dwupiętrowy dom mieszkalny z parterowym skrzydłem w podwórzu, w podwórzu parterowe drewnitnie, szopy i wychodki	Ograniczenie powierzchni uprzywilejowanej na przestrzeń zabudowaną budynku dwupiętrowego z wyłączeniem skrzydła parterowego w podwórzu i innych budynków.
2	3	4	Ulica Mytnicza	Dwupiętrowy dom mieszkalny z parterowymi drewnitniami w podwórzu	Ograniczenie powierzchni uprzywilejowanej na przestrzeń zabudowaną dwupiętrowego domu mieszkalnego z wyłączeniem innych budynków.
3	4	6	Ulica Mytnicza	Dwupiętrowy dom mieszkalny, w podwórzu parterowe drewnitnie	Ograniczenie przestrzeni uprzywilejowanej jak przy liczbie bieżącej 2.
4	5	7	Mały Rynek	Dwupiętrowy dom mieszkalny z prawem jednopiętrowym skrzydłem w podwórzu, na dziedzińcu dwa parterowe domki i parterowe drewnitnie	Ograniczenie powierzchni uprzywilejowanej na przestrzeń zabudowaną dwupiętrowego domu mieszkalnego z wyłączeniem prawego jednopiętrowego skrzydła w podwórzu i innych budynków.
5	6	9 i 10	Mały Rynek	Dwupiętrowy dom mieszkalny z jednopiętrowym gankiem łączącym, w podwórzu jednopiętrowy dom mieszkalny, numer konskrypcyjny 6 a z parterową pralnią	Ograniczenie powierzchni uprzywilejowanej na przestrzeń zabudowaną dwupiętrowego domu mieszkalnego numer konskrypcyjny 6 z wyłączeniem jednopiętrowego ganku łączącego i innych budynków.
6	7	11	Mały Rynek	Dwupiętrowy dom mieszkalny z prawem skrzydłem częścią dwupiętrowym, częścią jednopiętrowym, częścią parterowym, w podwórzu na prawo parterowe drewnitnie, na lewo parterowy domek mieszkalny numer konskrypcyjny 7 a	Ograniczenie powierzchni uprzywilejowanej na przestrzeń zabudowaną dwupiętrowego domu mieszkalnego numer konskrypcyjny 7 z wyłączeniem skrzydeł w podwórzu i innych budynków.
7	8	12	Mały Rynek	Dwupiętrowy dom mieszkalny, w podwórzu parterowe drewnitnie	a) Ograniczenie przestrzeni uprzywilejowanej jak przy liczbie bieżącej 2; b) pod warunkiem, że dom ten równocześnie z domem numer konskrypcyjny 3 będzie zburzony i razem z nim jako jedna całość przebudowany (zobacz liczbę bieżącą 8).
8	9	13	Mały Rynek	Dwupiętrowy dom mieszkalny, w podwórzu parterowe oficyny	a) Ograniczenie przestrzeni uprzywilejowanej jak przy liczbie bieżącej 2; b) pod warunkiem, że dom ten równocześnie z domem numer konskrypcyjny 8 będzie zburzony i razem z nim jako jedna całość przebudowany (zobacz liczbę bieżącą 7).
9	10 i 11	14	Mały Rynek	Dwupiętrowy dom mieszkalny z jednopiętrowym gankiem i wychodkami, zamieszkała jednopiętrowa oficyna, otwarte wozownie w podwórzu	Ograniczenie powierzchni uprzywilejowanej na przestrzeń zabudowaną dwupiętrowego domu mieszkalnego z wyłączeniem jednopiętrowego ganku i innych budynków.

Liczba bieżąca	Numer konskrypcyjny	Liczba parceli budowlanej	Ulica lub plac	Opisanie	Szczególne warunki i ograniczenia dla uzyskania przedłużonego uwolnienia od podatku
10	12	15	Mały Rynek	Dwupiętrowy dom mieszkalny, dwupiętrowa oficyna numer konskrypcyjny 12 a, w podwórzu parterowe drewniane i drewniane szopy	Ograniczenie powierzchni uprzywilejowanej na przestrzeni zabudowaną dwupiętrowego domu mieszkalnego, stojącego na froncie ulicy z wyłączeniem innych budynków.
11	13	16	Mały Rynek	Dwupiętrowy dom mieszkalny, jednopiętrowa oficyna z prawem skrzydłem i jednopiętrową przybudówką (schodami), w podwórzu parterowe drewniane, szopy i wychodki	Ograniczenie przestrzeni uprzywilejowanej jak przy liczbie bieżącej 2.
12	14	17	Mały Rynek	Dwupiętrowy dom mieszkalny, zamieszkała oficyna jednopiętrowa z schodami od podwórza, w podwórzu parterowe wychodki i drewniane	Ograniczenie przestrzeni uprzywilejowanej jak przy liczbie bieżącej 2.
13	15	18	Wielki Rynek	Dwupiętrowy dom mieszkalny, w środku podwórza jednopiętrowy dom mieszkalny a z tyłu jednopiętrowy dom mieszkalny z schodami tworzącymi jego lewe skrzydło	a) Ograniczenie przestrzeni uprzywilejowanej jak przy liczbie bieżącej 2; b) przymus zburzenia nie rozciąga się na jednopiętrowy dom mieszkalny w środku podwórza.
14	16	19	Wielki Rynek	Dwupiętrowy dom mieszkalny, z tyłu w podwórzu parterowy magazyn częścią murowany częścią drewniany i szopa tudzież parterowe drewniane	Ograniczenie przestrzeni uprzywilejowanej jak przy liczbie bieżącej 2.
15	17	20 i 21	Wielki Rynek	Dwupiętrowy dom mieszkalny, jednopiętrowa oficyna z skrzydłem częścią jednopiętrowym częścią parterowym, w pierwszym podwórzu parterowe wychodki, w drugim podwórzu parterowe drewniane	Ograniczenie przestrzeni uprzywilejowanej jak przy liczbie bieżącej 2.
16	18	22	Wielki Rynek	Dwupiętrowy dom mieszkalny, jednopiętrowe zamieszkałe oficyny z dobudowanymi schodami, parterowa przybudowa w podwórzu i parterowe drewniane	Ograniczenie przestrzeni uprzywilejowanej jak przy liczbie bieżącej 2.
17	19	23	Wielki Rynek	Dwupiętrowy dom mieszkalny, jednopiętrowe zamieszkałe oficyny, w podwórzu parterowe drewniane i wychodek	a) Ograniczenie przestrzeni uprzywilejowanej jak przy liczbie bieżącej 2; b) pod warunkiem, iż dom ten równocześnie z domem numer konskrypcyjny 20 będzie zburzony i razem z nim jako jedna całość przebudowany (zobacz liczbę bieżącą 18).
18	20	24	Wielki Rynek	Dwupiętrowy dom mieszkalny, jednopiętrowa zamieszkała oficyna z skrzydłem od podwórza (schodami), w podwórzu parterowe drewniane	a) Ograniczenie przestrzeni uprzywilejowanej jak przy liczbie bieżącej 2; b) pod warunkiem, iż dom ten równocześnie z domem numer konskrypcyjny 19 będzie zburzony i wraz z nim jako jedna całość przebudowany (zobacz liczbę bieżącą 17).
19	21	25	Wielki Rynek	Dwupiętrowy dom mieszkalny, zamieszkała oficyna jednopiętrowa z prawem skrzydłem częścią murowanem częścią drewnianem (schodami), w podwórzu drewniany magazyn parterowy	Ograniczenie przestrzeni uprzywilejowanej jak przy liczbie bieżącej 2.

Liczba bieżąca	Numer kon-skrypcyjny	Liczba parceł budowlanej	Ulica lub plac	Opis anie	Szczególne warunki i ograniczenia dla uzyskania przedłużonego uwolnienia od podatku
20	22	26	Wielki Rynek	Dwupiętrowy dom mieszkalny, zamieszkała oficyna jednopiętrowa, połączona po stronie lewej z budynkiem frontowym jednopiętrowym skrzydłem, przybudowa do oficyny od podwórca	Ograniczenie powierzchni uprzywilejowanej na przestrzeń zabudowaną dwupiętrowego domu mieszkalnego z wyłączeniem jednopiętrowego skrzydła łączącego dom ten z oficyną, tudzież oficyny i przybudowy od podwórca.
21	23	27	Wielki Rynek	Dwupiętrowy dom mieszkalny, zamieszkała parterowa oficyna, w podwórzu parterowe wychodki i drewnitnie	Ograniczenie przestrzeni uprzywilejowanej jak przy liczbie bieżącej 2.
22	24	28	Wielki Rynek	Dwupiętrowy dom mieszkalny, zamieszkała parterowa oficyna, w podwórzu po stronie lewej parterowa przybudowa (magazyn), na prawo parterowa przybudowa na drewnitnie	Ograniczenie przestrzeni uprzywilejowanej jak przy liczbie bieżącej 2.
23	25	29	Wielki Rynek	Dwupiętrowy dom mieszkalny, jednopiętrowa zamieszkała oficyna z parterową przybudową (schodami) i gankiem, w podwórzu parterowe drewnitnie	Ograniczenie przestrzeni uprzywilejowanej jak przy liczbie bieżącej 2.
24	26	30	Wielki Rynek	Dwupiętrowy dom mieszkalny, z tyłu jednopiętrowy dom mieszkalny, połączony po stronie prawej podwórza schodami z budynkiem frontowym, w podwórzu parterowa drewnitnia i wychodek	Ograniczenie powierzchni uprzywilejowanej na przestrzeń zabudowaną dwupiętrowego domu mieszkalnego z wyłączeniem schodów łączących go z tylnym budynkiem mieszkalnym i innych budynków.
25	27	31	Wielki Rynek	Dwupiętrowy dom mieszkalny, parterowe drewnitnie i parterowa oficyna	Ograniczenie przestrzeni uprzywilejowanej jak przy liczbie bieżącej 2.
26	28	32	Wielki Rynek	Dwupiętrowy dom mieszkalny z jednopiętrowym gankiem łączącym od strony podwórza, jednopiętrowa oficyna	a) Ograniczenie powierzchni uprzywilejowanej na przestrzeń zabudowaną dwupiętrowego domu mieszkalnego z wyłączeniem jednopiętrowego ganku łączącego i oficyny; b) przymus zburzenia nie rozciąga się na jednopiętrową oficynę.
27	29	33	Wielki Rynek	Dwupiętrowy dom mieszkalny, zamieszkała jednopiętrowa oficyna, połączona z budynkiem frontowym po obu stronach podwórza jednopiętrowymi skrzydłami	Ograniczenie powierzchni uprzywilejowanej na przestrzeń zabudowaną dwupiętrowego domu mieszkalnego z wyłączeniem oficyny i obu skrzydeł łączących.
28	33	40	Wielki Rynek	Zamieszkały, dwupiętrowy dom od frontu, zamieszkała, dwupiętrowa oficyna, w podwórzu na prawo jednopiętrowy ganek łączący a na lewo parterowa szopa	Ograniczenie powierzchni uprzywilejowanej na przestrzeń zabudowaną obu dwupiętrowych domów mieszkalnych z wyłączeniem ganku łączącego i szopy.

Liczba bieżąca	Numer konskrypcyjny	Liczba parceli budowlanej	Ulica lub plac	Opisanie	Szczególne warunki i ograniczenia dla uzyskania przedłużonego uwolnienia od podatku
29	34	41	Wielki Rynek	Jednopiętrowy dom mieszkalny, zamieszkała, dwupiętrowa oficyna z dwupiętrowym skrzydłem łączącym	a) Ograniczenie powierzchni uprzywilejowanej na przestrzeń zabudowaną dwupiętrowej oficyny z dwupiętrowym skrzydłem łączącym; b) pod warunkiem, iż jednopiętrowy dom frontowy jako cenny zażytek historyczny i artystyczny będzie utrzymany.
30	36	44	Wielki Rynek	Dwupiętrowy zamieszkały dom frontowy, dwupiętrowa zamieszkała oficyna, w podwórzu parterowe drewniane	Ograniczenie przestrzeni uprzywilejowanej jak przy liczbie bieżącej 2.
31	38	46	Wielki Rynek	Zamieszkały dwupiętrowy dom frontowy, zamieszkała dwupiętrowa oficyna, oba budynki połączone gankiem, w podwórzu parterowe drewniane	Ograniczenie powierzchni uprzywilejowanej na przestrzeń zabudowaną dwupiętrowego domu mieszkalnego stojącego od frontu z wyłączeniem ganku łączącego, oficyny i innych budynków.
32	39	47	Wielki Rynek	Zamieszkały dwupiętrowy dom frontowy, zamieszkała dwupiętrowa oficyna z gankiem łączącym oba domy	Ograniczenie powierzchni uprzywilejowanej na przestrzeń zabudowaną dwupiętrowego domu frontowego z wyłączeniem dwupiętrowej oficyny i ganku łączącego.
33	40	48	Plac Dziekański	Zamieszkały dwupiętrowy dom frontowy, zamieszkała dwupiętrowa oficyna, oba budynki połączone jednopiętrowym gankiem	Ograniczenie przestrzeni uprzywilejowanej jak przy liczbie bieżącej 32.
34	41	49	Plac Dziekański	Zamieszkały dwupiętrowy dom od frontu, jednopiętrowa oficyna, w podwórzu parterowe drewniane	Ograniczenie przestrzeni uprzywilejowanej jak przy liczbie bieżącej 2.
35	42	50	Plac Dziekański	Zamieszkały dom dwupiętrowy z dwupiętrowym skrzydłem na prawo, zamieszkała jednopiętrowa oficyna na lewo z parterowymi schodami	Ograniczenie powierzchni uprzywilejowanej na przestrzeń zabudowaną dwupiętrowego domu mieszkalnego z wyłączeniem dwupiętrowego skrzydła oraz oficyny wraz z schodami.
36	43	51	Plac Dziekański	Dwupiętrowy dom mieszkalny, po prawej stronie podwórza parterowy budynek środkowy i parterowa oficyna, po lewej stronie podwórza parterowe drewniane	a) Ograniczenie przestrzeni uprzywilejowanej jak przy liczbie bieżącej 2; b) przymus zburzenia nie rozciąga się na parterowy budynek środkowy.
37	44	52	Plac Dziekański	Jednopiętrowy dom mieszkalny, parterowa oficyna numer konskrypcyjny 44 a, w podwórzu drewniane i parterowe wychodki	a) Ograniczenie powierzchni uprzywilejowanej na przestrzeń zabudowaną jednopiętrowego domu mieszkalnego z wyłączeniem reszty budynków; b) pod warunkiem, że dom ten równocześnie z domem numer konskrypcyjny 45 będzie zburzony i wpisnie jako jedna całość przebudowany (zobacz liczbę pozycji 38).

Liczba bieżąca	Numer konskrypcyjny	Liczba parceli budowlanej	Ulica lub plac	Opisanie	Szczególne warunki i ograniczenia dla uzyskania przedłużonego uwolnienia od podatku
38	45	53	Plac Dziekański	Jednopiętrowy dom mieszkalny, parterowa oficyna	a) Ograniczenie powierzchni uprzywilejowanej na przestrzeń zabudowaną jednopiętrowego domu mieszkalnego z wyłączeniem parterowej oficyny; b) pod warunkiem, że dom ten równocześnie z domem numer konskrypcyjny 44 będzie zburzony i razem jako jedna całość przebudowany (zobacz liczbę pozycyi 37).
39	47	55	Plac Dziekański	Jednopiętrowy dom mieszkalny od frontu, jednopiętrowa zamieszkała oficyna, na prawo z jednopiętrowym skrzydłem, parterowe drewnitnie w podwórzu	Ograniczenie powierzchni uprzywilejowanej na przestrzeń zabudowaną jednopiętrowego domu mieszkalnego z wyłączeniem reszty budynków.
40	53	64	Kozinka	Jednopiętrowy dom mieszkalny z dwoma jednopiętrowymi traktami od podwórza	Ograniczenie powierzchni uprzywilejowanej na przestrzeń zabudowaną jednopiętrowego domu mieszkalnego z wyłączeniem dwóch jednopiętrowych traktów od podwórza.
41	59	75	Plac Dziekański	Jednopiętrowy dom mieszkalny od frontu, jednopiętrowa zamieszkała oficyna i parterowe drewnitnie w podwórzu	a) Ograniczenie przestrzeni uprzywilejowanej jak przy liczbie bieżącej 39; b) pod warunkiem, iż płaskorzeźba (Madonna) znajdująca się na domu będzie przeniesiona na nową budowlę względnie, gdyby to było niewykonalne, odtworzona w tej samej formie.
42	62	78	Ulica Rokitański'ego	Dwupiętrowy dom mieszkalny	
43	63	79	Ulica Rokitański'ego	Jednopiętrowy dom mieszkalny od frontu, z tyłu jednopiętrowy dom mieszkalny, z podwórzu parterowe drewnitnie	Ograniczenie przestrzeni uprzywilejowanej jak przy liczbie bieżącej 39.
44	64	80	Ulica Rokitański'ego	Jednopiętrowy dom mieszkalny, z tyłu parterowy dom mieszkalny z skrzydłem od strony prawej, w podwórzu drewnitnie	Ograniczenie przestrzeni uprzywilejowanej jak przy liczbie bieżącej 37 pod lit. a.
45	65	81	Ulica Rokitański'ego	Jednopiętrowy dom mieszkalny, w podwórzu parterowe drewnitnie i pralnia	Ograniczenie przestrzeni uprzywilejowanej jak przy liczbie bieżącej 37 pod lit. a.
46	66	82	Ulica Rokitański'ego	Jednopiętrowy dom mieszkalny, w podwórzu parterowe drewnitnie	Ograniczenie przestrzeni uprzywilejowanej jak przy liczbie bieżącej 37 pod lit. a.
47	67	83	Ulica Rokitański'ego	Jednopiętrowy dom od frontu, jednopiętrowa zamieszkała oficyna	Ograniczenie powierzchni uprzywilejowanej na przestrzeń zabudowaną jednopiętrowego domu frontowego z wyłączeniem jednopiętrowej oficyny.
48	68	84	Ulica Rokitański'ego	Jednopiętrowy dom mieszkalny, parterowa zamieszkała oficyna, w podwórzu parterowe drewnitnie	Ograniczenie przestrzeni uprzywilejowanej jak przy liczbie bieżącej 37 pod lit. a.
49	69	85	Ulica Rokitański'ego	Jednopiętrowy dom mieszkalny, parterowa zamieszkała oficyna, w podwórzu parterowy warsztat, wychodki i drewnitnie	Ograniczenie przestrzeni uprzywilejowanej jak przy liczbie bieżącej 37 pod lit. a.
50	70	86	Ulica Rokitański'ego	Dwupiętrowy dom mieszkalny, parterowy domek w podwórzu, w podwórzu parterowe wychodki i dwie parterowe szopy	Ograniczenie przestrzeni uprzywilejowanej jak przy liczbie bieżącej 2.

Liczba bieżąca	Numer konskrypcyjny	Liczba parceli budowlanej	Ulica lub plac	Opisanie	Szczególne warunki i ograniczenia dla uzyskania przedłużonego uwolnienia od podatku
51	71	98	Ulica Rokitański'ego	Dwupiętrowy dom mieszkalny, parterowa oficyna, szopa w podwórzu, parterowe wychodki i drewnitnie	Ograniczenie przestrzeni uprzywilejowanej jak przy liczbie bieżącej 2.
52	72	99	Ulica Rokitański'ego	Dwupiętrowy dom mieszkalny, parterowa oficyna, w podwórzu otwarta szopa i parterowe drewnitnie	Ograniczenie przestrzeni uprzywilejowanej jak przy liczbie bieżącej 2.
53	73	100	Ulica Rokitański'ego	Dwupiętrowy dom mieszkalny, w podwórzu parterowy magazyn, szopa i drewnitnie	Ograniczenie przestrzeni uprzywilejowanej jak przy liczbie bieżącej 2.
54	74	101 i 102	Ulica Rokitański'ego	Dwupiętrowy dom mieszkalny, jednopiętrowa oficyna z dwoma skrzydłami	Ograniczenie przestrzeni uprzywilejowanej jak przy liczbie bieżącej 2.
55	75	103	Plac św. Jana	Dwupiętrowy dom mieszkalny od frontu, przytykająca do niego jednopiętrowa zamieszkała oficyna	a) Ograniczenie przestrzeni uprzywilejowanej jak przy liczbie bieżącej 2; a) przymus zburzenia nie odnosi się do jednopiętrowej oficyny.
56	76	104	Plac św. Jana	Jednopiętrowy dom mieszkalny, w podwórzu parterowe drewnitnie i parterowa drewniana szopa	Ograniczenie przestrzeni uprzywilejowanej jak przy liczbie bieżącej 37. pod lit. a.
57	77	105	Plac św. Jana	Dwupiętrowy dom mieszkalny, parterowa drewniana szopa	Ograniczenie powierzchni uprzywilejowanej na przestrzeń zabudowaną dwupiętrowego domu mieszkalnego z wyłączeniem szopy.
58	78	106	Ulica Palacký'ego	Dom mieszkalny częścią trzypiętrowy, częścią dwupiętrowy, w podwórzu parterowe drewnitnie	Ograniczenie powierzchni uprzywilejowanej na przestrzeń zabudowaną domu mieszkalnego z wyłączeniem reszty budynków.
59	79	107	Ulica Palacký'ego	Dwupiętrowy dom mieszkalny, w ogrodzie parterowe szopy, werandy restauracyjne i przybudowane wychodki	Ograniczenie przestrzeni uprzywilejowanej jak przy liczbie bieżącej 2.
60	81	281	Ulica Palacký'ego	Jednopiętrowy dom mieszkalny z jednopiętrowym skrzydłem	Ograniczenie powierzchni uprzywilejowanej na przestrzeń zabudowaną jednopiętrowego domu mieszkalnego z wyłączeniem skrzydła.
61	84	114	Ulica Palacký'ego	Trzypiętrowy dom mieszkalny, w podwórzu parterowe drewniane wychodki	a) Ograniczenie powierzchni uprzywilejowanej na przestrzeń zabudowaną trzypiętrowego domu mieszkalnego z wyłączeniem reszty budynków; b) pod warunkiem, iż dom ten równocześnie z domem numer konskrypcyjny 85 będzie zburzony i razem jako jedna całość przebudowany (zobacz liczbę pozycji 62.).
62	85	115	Ulica Palacký'ego	Dwupiętrowy dom mieszkalny, jednopiętrowa zamieszkała oficyna z skrzydłem od podwórza, w pierwszym podwórzu parterowe drewnitnie, w drugim podwórzu parterowe wychodki i stajnie	a) Ograniczenie przestrzeni uprzywilejowanej jak przy liczbie bieżącej 2; b) pod warunkiem, iż dom ten równocześnie z domem numer konskrypcyjny 84 będzie zburzony i razem jako jedna całość przebudowany (zobacz liczbę pozycji 61.).
63	86	116	Plac św. Jana	Dwupiętrowy dom mieszkalny, z tyłu w podwórzu parterowy budynek z parterowym skrzydłem (pralnia), w podwórzu na lewo parterowe drewnitnie	Ograniczenie przestrzeni uprzywilejowanej jak przy liczbie bieżącej 2.

Liczba bieżąca	Numer kon-skrypcyjny	Liczba parceli budowlanej	Ulica lub plac	Opisanie	Szczególne warunki i ograniczenia dla uzyskania przedłużonego uwolnienia od podatku
64	87	117	Plac św. Jana	Dwupiętrowy dom mieszkalny, w podwórzu parterowy magazyn, otwarta szopa i wychodki	Ograniczenie przestrzeni uprzywilejowanej jak przy liczbie bieżącej 2.
65	88	118	Plac św. Jana	Dwupiętrowy dom mieszkalny, dwupiętrowa zamieszkała oficyna, po obu stronach podwórza parterowe drewnitnie	Ograniczenie powierzchni uprzywilejowanej na przestrzeń zabudowaną frontowego domu mieszkalnego dwupiętrowego od placu św. Jana z wyłączeniem oficyny i reszty budynków.
66	89	119	Plac św. Jana, Ulica Zieglera	Zamieszkały dwupiętrowy dom narożny, jednopiętrowa oficyna od ulicy Ceglarskiej, w podwórzu parterowe drewnitnie	Ograniczenie powierzchni uprzywilejowanej na przestrzeń zabudowaną dwupiętrowego domu narożnego z wyłączeniem jednopiętrowej oficyny i reszty budynków.
67	90	233	Ulica Zieglera	Jednopiętrowy dom mieszkalny od frontu, jednopiętrowa zamieszkała oficyna z przylegającym jednopiętrowym magazynem (dom solny)	Ograniczenie powierzchni uprzywilejowanej na przestrzeń zabudowaną jednopiętrowego domu frontowego z wyłączeniem jednopiętrowej oficyny i jednopiętrowego magazynu (domu solnego).
68	91, 92, 93, 94	235	Ulica Długa	Jednopiętrowy dom od frontu z czterema jednopiętrowymi traktami, tworzącymi czworobok, jednopiętrowa oficyna z kościołem (seminarium teologiczne), w podwórzu na lewo murowane parterowe drewnitnie	a) Ograniczenie powierzchni uprzywilejowanej na przestrzeń zabudowaną jednopiętrowego domu od frontu z czterema jednopiętrowymi traktami, tworzącymi czworobok, z wyłączeniem reszty budynków. b) pod warunkiem, iż kościół będzie utrzymany.
69	97	238	Ulica Długa	Jednopiętrowy dom mieszkalny, z tyłu w podwórzu parterowe drewnitnie	Ograniczenie przestrzeni uprzywilejowanej jak przy liczbie bieżącej 37. pod lit. a.
70	99	241	Ulica Długa	Jednopiętrowy dom mieszkalny od frontu z jednopiętrowym skrzydłem, jednopiętrowa zamieszkała oficyna, w podwórzu parterowa pralnia oraz drewnitnie	Ograniczenie powierzchni uprzywilejowanej na przestrzeń zabudowaną jednopiętrowego domu mieszkalnego od frontu z wyłączeniem jednopiętrowego skrzydła, jednopiętrowej oficyny i reszty budynków.
71	100	242	Ulica Długa	Jednopiętrowy dom mieszkalny od frontu, jednopiętrowa zamieszkała oficyna, w podwórzu na prawo parterowy budynek (z pralnią i izbą) a na lewo parterowe drewnitnie	Ograniczenie powierzchni uprzywilejowanej na przestrzeń zabudowaną jednopiętrowego domu od frontu z wyłączeniem jednopiętrowej oficyny i innych budynków.
72	101, 102, 103,	243 i 244	Ulica Długa	Dwupiętrowy budynek frontowy, dwupiętrowy budynek z tyłu z dwupiętrowym skrzydłem łączącym (c. k. więzienie), w podwórzu na lewo parterowe szopy	Ograniczenie powierzchni uprzywilejowanej na przestrzeń zabudowaną dwupiętrowego budynku frontowego i dwupiętrowego budynku tylnego z dwupiętrowym skrzydłem łączącym (c. k. więzienie) z wyłączeniem parterowych szop po lewej stronie podwórza.
73	104	245	Ulica Długa	Jednopiętrowy dom mieszkalny od frontu, dwupiętrowa zamieszkała oficyna, w podwórzu na lewo parterowe drewnitnie, na prawo parterowe stajnie i drewnitnie	Ograniczenie powierzchni uprzywilejowanej na przestrzeń zabudowaną jednopiętrowego domu frontowego z wyłączeniem oficyny i wszystkich innych budynków.
74	105	246	Ulica Długa	Jednopiętrowy dom mieszkalny z jednopiętrowym skrzydłem, w podwórzu kręgielnia, parterowa weranda i drewnitnie	Ograniczenie powierzchni uprzywilejowanej na przestrzeń zabudowaną jednopiętrowego domu mieszkalnego z wyłączeniem jednopiętrowego skrzydła i reszty budynków.

Liczba bieżąca	Numer kon-skrypcyjny	Liczba parceli budowlanej	Ulica lub plac	Opis anie	Szczególne warunki i ograniczenia dla uzyskania przedłużonego uwolnienia od podatku
75	106	247	Ulica Długa	Jednopiętrowy dom mieszkalny, w podwórzu na lewo parterowy budynek mieszkalny, następnie na prawo parterowy domek mieszkalny a poza nim parterowe drewnitnie	Ograniczenie przestrzeni uprzywilejowanej jak przy liczbie bieżącej 37. pod lit. a.
76	107	248	Ulica Długa	Jednopiętrowy dom mieszkalny od frontu, jednopiętrowa zamieszkała oficyna, w podwórzu na lewo drewniane szopy i ganek z oszklonym dachem na I. piętrze, na prawo schody drewniane do oficyny	Ograniczenie powierzchni uprzywilejowanej na przestrzeń zabudowaną jednopiętrowego frontowego domu mieszkalnego z wyłączeniem oficyny, szopy, ganku z oszklonym dachem i schodów drewnianych do oficyny.
77	108	249	Ulica Długa	Jednopiętrowy dom mieszkalny od frontu, jednopiętrowy dom mieszkalny od podwórza z jednopiętrowym skrzydłem na prawo, w podwórzu na lewo parterowe drewnitnie i wychodki, na prawo drewnitnie	Ograniczenie przestrzeni uprzywilejowanej jak przy liczbie bieżącej 71.
78	109	250	Ulica Długa	Jednopiętrowy dom mieszkalny od frontu, jednopiętrowa zamieszkała oficyna, w podwórzu na prawo parterowe drewnitnie, na lewo stajnie i wychodki	Ograniczenie przestrzeni uprzywilejowanej jak przy liczbie bieżącej 71.
79	110	251	Ulica Długa	Dwupiętrowy dom mieszkalny, w podwórzu na lewo parterowe drewnitnie	Ograniczenie przestrzeni uprzywilejowanej jak przy liczbie bieżącej 2.
80	111	252	Mały Rynek	Dwupiętrowy dom mieszkalny, zamieszkała jednopiętrowa oficyna z parterowymi schodami zewnętrznymi, w podwórzu na lewo parterowe szopy i wychodki, na prawo drewnitnie	Ograniczenie przestrzeni uprzywilejowanej jak przy liczbie bieżącej 2.
81	112	253	Mały Rynek	Dwupiętrowy dom mieszkalny, parterowy domek w oficynie, w podwórzu na lewo parterowa szopa i pralnia, w podwórzu na prawo parterowe drewnitnie	Ograniczenie przestrzeni uprzywilejowanej jak przy liczbie bieżącej 2.
82	113	254	Mały Rynek	Dwupiętrowy dom mieszkalny, jednopiętrowa zamieszkała oficyna, w podwórzu na lewo parterowa szopa a na prawo drewnitnie	Ograniczenie przestrzeni uprzywilejowanej jak przy liczbie bieżącej 2.
83	114	255	Mały Rynek	Dwupiętrowy dom mieszkalny, jednopiętrowa zamieszkała oficyna z jednopiętrowym skrzydłem na lewo, w podwórzu na prawo i na lewo parterowe szopy i drewnitnie	Ograniczenie przestrzeni uprzywilejowanej jak przy liczbie bieżącej 2.
84	115	256	Mały Rynek	Dwupiętrowy dom mieszkalny z lewym jednopiętrowym skrzydłem, zamieszkała parterowa oficyna, w podwórzu na prawo i na lewo parterowe drewnitnie	Ograniczenie powierzchni uprzywilejowanej na przestrzeń zabudowaną dwupiętrowego domu mieszkalnego z wyłączeniem jednopiętrowego skrzydła, oficyny i reszty budynków.

Liczba bieżąca	Numer konskrypcyjny	Liczba parceli budowlanej	Ulica lub plac	Opisanie	Szczególne warunki i ograniczenia dla uzyskania przedłużonego uwolnienia od podatku
85	116	257	Mały Rynek	Dwupiętrowy dom mieszkalny, zamieszkała jednopiętrowa oficyna z lewym jednopiętrowym skrzydłem, w podwórzu na prawo parterowe drewnitnie	Ograniczenie przestrzeni uprzywilejowanej jak przy liczbie bieżącej 2.
86	117	258	Mały Rynek	Dwupiętrowy dom mieszkalny, jednopiętrowa oficyna mieszkalna, w podwórzu na prawo parterowy warsztat a na lewo otwarte schody	Ograniczenie przestrzeni uprzywilejowanej jak przy liczbie bieżącej 2.
87	118	259	Mały Rynek	Dwupiętrowy dom mieszkalny, w podwórzu na prawo parterowy dom mieszkalny, na lewo parterowe drewnitnie i wychodek	Ograniczenie przestrzeni uprzywilejowanej jak przy liczbie bieżącej 2.
88	119	260	Mały Rynek	Dwupiętrowy dom mieszkalny, jednopiętrowa oficyna mieszkalna, w drugim podwórzu na prawo i na lewo parterowe drewnitnie	Ograniczenie przestrzeni uprzywilejowanej jak przy liczbie bieżącej 2.
89	120	261	Mały Rynek	Dwupiętrowy dom mieszkalny, parterowy budynek w oficynie z dwoma skrzydłami bocznymi (warsztaty fabryczne numery konskrypcyjne 120 a i 120 b)	Ograniczenie powierzchni uprzywilejowanej na przestrzeń zabudowaną dwupiętrowego domu mieszkalnego numer konskrypcyjny 120 z wyłączeniem wszystkich innych budynków.
90	121	263	Piacyk Kawczy	Jednopiętrowy dom mieszkalny od frontu, jednopiętrowa oficyna (instytut ewangelicki)	a) Ograniczenie powierzchni uprzywilejowanej na przestrzeń zabudowaną jednopiętrowego domu frontowego; b) przyms zburzenia nie odnosi się do jednopiętrowej oficyny.
91	123	265	Mały Rynek	Dwupiętrowy dom mieszkalny z dwupiętrowym skrzydłem od podwórza na prawo (kancelarye miejskie), w podwórzu parterowe drewnitnie	Ograniczenie powierzchni uprzywilejowanej na przestrzeń zabudowaną dwupiętrowego domu mieszkalnego wraz z skrzydłem od podwórza z wyłączeniem drewnitni.
92	124	266	Mały Rynek	Dwupiętrowy dom (kancelarye miejskie)	
93	125	267	Mały Rynek	Dwupiętrowy dom z dwupiętrowym skrzydłem od podwórza na prawo (kancelarye miejskie), w podwórzu jednopiętrowy budynek mieszkalny z otwartymi schodami podwórzowymi i budynek parterowy (areszt miejski), tudzież parterowe drewnitnie	Ograniczenie powierzchni uprzywilejowanej na przestrzeń zabudowaną dwupiętrowego domu z wyłączeniem skrzydła od podwórza i reszty budynków.
94	126	268	Mały Rynek	Dwupiętrowy dom mieszkalny	
95	127	162	Mały Rynek	Dwupiętrowy dom mieszkalny z dwupiętrowym skrzydłem, jednopiętrowy dom mieszkalny w podwórzu	Ograniczenie powierzchni uprzywilejowanej na przestrzeń zabudowaną dwupiętrowego domu mieszkalnego z wyłączeniem dwupiętrowego skrzydła i jednopiętrowego domu mieszkalnego.
96	128	161	Mały Rynek	Dwupiętrowy dom mieszkalny z krytym gankiem, w podwórzu na lewo od wejścia stajnie końskie, na prawo od wejścia parterowa przybudowa, z tyłu w podwórzu parterowa pralnia i stajnie dla drobnego bydła	Ograniczenie powierzchni uprzywilejowanej na przestrzeń zabudowaną dwupiętrowego domu mieszkalnego z wyłączeniem krytego ganku i innych budynków.

Liczba bieżąca	Numer kon-skrypecyjny	Liczba parceli budowlanej	Ulica lub plac	Opisanie	Szczególne warunki i ograniczenia dla uzyskania przedłużonego uwolnienia od podatku
97	130	159	Wielki Rynek	Dwupiętrowy dom mieszkalny, w podwórzu budynek półpiętrowy (magazyn) i parterowa pralnia	Ograniczenie przestrzeni uprzywilejowanej jak przy liczbie bieżącej 2.
98	131	158	Wielki Rynek	Dwupiętrowy dom mieszkalny z otwartymi schodami do podwórza, w podwórzu na lewo parterowa pralnia i drewnitnie	Ograniczenie powierzchni uprzywilejowanej na przestrzeń zabudowaną dwupiętrowego domu mieszkalnego z wyłączeniem otwartych schodów i reszty budynków.
99	132	157	Wielki Rynek	Dwupiętrowy dom mieszkalny, parterowy domek w oficynie, po stronie prawej małego podwórza parterowe szopy i wychodki	Ograniczenie przestrzeni uprzywilejowanej jak przy liczbie bieżącej 2.
100	133	156	Wielki Rynek	Dwupiętrowy dom mieszkalny, jednopiętrowa oficyna mieszkalna, w podwórzu na lewo parterowa przybudowa (na wychodki i schody) a na prawo parterowe stajnie	Ograniczenie przestrzeni uprzywilejowanej jak przy liczbie bieżącej 2.
101	134	155	Wielki Rynek	Dwupiętrowy dom mieszkalny, jednopiętrowa oficyna mieszkalna z lewym skrzydłem od podwórza, w podwórzu na prawo parterowe drewnitnie	Ograniczenie przestrzeni uprzywilejowanej jak przy liczbie bieżącej 2.
102	137	152	Wielki Rynek	Dwupiętrowy dom mieszkalny z jednopiętrowym skrzydłem na lewo	Ograniczenie powierzchni uprzywilejowanej na przestrzeń zabudowaną dwupiętrowego domu mieszkalnego z wyłączeniem jednopiętrowego skrzydła.
103	138	151	Wielki Rynek Ulica Wązka	Jednopiętrowy narożny dom mieszkalny, w podwórzu parterowy drewniany magazyn i ganki	Ograniczenie powierzchni uprzywilejowanej na przestrzeń zabudowaną jednopiętrowego domu narożnego z wyłączeniem parterowego magazynu i ganków.
104	139 i 139a	150	Wielki Rynek, Ulica Tomeka, Ulica Wązka	Dwupiętrowy narożny dom mieszkalny, jednopiętrowa oficyna mieszkalna, otwarte schody podwórzowe	a) Ograniczenie powierzchni uprzywilejowanej na przestrzeń zabudowaną dwupiętrowego domu narożnego i jednopiętrowej oficyny z wyłączeniem otwartych schodów podwórzowych; b) dom frontowy i oficyna także osobno, to znaczy, że przedłużone uwolnienie od podatku przyznane będzie budowlom zastępczym także wówczas, jeżeli tylko dom frontowy lub tylko oficyna ulegnie przebudowie.
105	140 i 140a	149	Wielki Rynek, Ulica Tomeka, Ulica Klicpera	Dwupiętrowy narożny dom mieszkalny, jednopiętrowa oficyna mieszkalna, otwarte schody podwórzowe	a) Ograniczenie przestrzeni uprzywilejowanej jak przy liczbie bieżącej 104. pod lit. a. b) ograniczenie przymusu zburzenia jak przy liczbie bieżącej 104. pod lit. b.
106	141	148/1	Wielki Rynek, Ulica Klicpera	Jednopiętrowy narożny dom mieszkalny	
107	142	147	Wielki Rynek, Ulica Tomeka	Dwupiętrowy dom mieszkalny z lewym jednopiętrowym skrzydłem od podwórza, jednopiętrowa oficyna mieszkalna od ulicy Tomeka, w podwórzu na prawo parterowe drewnitnie i szopy	Ograniczenie powierzchni uprzywilejowanej na przestrzeń zabudowaną dwupiętrowego domu mieszkalnego z wyłączeniem jednopiętrowego skrzydła od podwórza, oficyny i innych budynków.
108	143	146	Wielki Rynek, Ulica Tomeka	Dwupiętrowy dom mieszkalny od frontu, dwupiętrowa oficyna mieszkalna, w podwórzu jednopiętrowe oraz parterowe skrzydło i parterowe drewnitnie	a) Ograniczenie powierzchni uprzywilejowanej na przestrzeń zabudowaną dwupiętrowego domu frontowego z wyłączeniem skrzydeł od podwórza, oficyny i reszty budynków; b) przymus zburzenia nie obejmuje dwupiętrowej oficyny.

Liczba bieżąca	Numer konskrypcyjny	Liczba parceli budowlanej	Ulica lub plac	Opisanie	Szczególne warunki i ograniczenia dla uzyskania przedłużonego uwolnienia od podatku
109	144	145	Wielki Rynek	Dwupiętrowy dom mieszkalny, w podwórzu na lewo parterowy budynek (palarnia kawy) a na prawo parterowa drewnitnia	Ograniczenie przestrzeni uprzywilejowanej jak przy liczbie bieżącej 2.
110	145	144	Wielki Rynek	Dwupiętrowy dom mieszkalny	
111	147	142	Wielki Rynek	Dwupiętrowy dom mieszkalny, jednopiętrowa oficyna mieszkalna z otwartymi schodami podwórzowemi, po prawej stronie podwórza parterowy magazyn i drewnitnie	Ograniczenie przestrzeni uprzywilejowanej jak przy liczbie bieżącej 2.
112	148	140	Wielki Rynek	Dwupiętrowy dom mieszkalny	
113	149	139	Wielki Rynek, Ulica Szpitalna, Ulica Tomeka	Dwupiętrowy narożny dom mieszkalny z dwupiętrowym skrzydłem mieszkalnym od podwórza i parterową zamieszkałą przybudową od strony ulicy Szpitalnej, dwupiętrowy dom mieszkalny od strony ulicy Tomeka z dwupiętrowym skrzydłem mieszkalnym od podwórza, po prawej i lewej stronie podwórza parterowe drewnitnie	Ograniczenie powierzchni uprzywilejowanej na przestrzeń zabudowaną dwupiętrowych domów mieszkalnych wraz z dwupiętrowymi skrzydłami z wyłączeniem parterowej przybudowy i innych budynków.
114	151a	135	Ulica Tomeka	Jednopiętrowy dom mieszkalny	Pod warunkiem, że dom ten równocześnie z domem numer konskrypcyjny 174 będzie zburzony i razem jako jedna całość przebudowany (zobacz liczbę bieżącą 133.).
115	153 i 13a	132 i 13	Wielki Rynek Ulica Tomeka	Dwupiętrowy dom mieszkalny od frontu, dwupiętrowa mieszkalna oficyna, połączone razem po stronie prawej dwupiętrowym skrzydłem mieszkalnym, w podwórzu na lewo parterowa piwnia	a) Ograniczenie powierzchni uprzywilejowanej na przestrzeń zabudowaną dwupiętrowej oficyny od strony ulicy Tomeka z wyłączeniem dwupiętrowego skrzydła łączącego, dwupiętrowego domu frontowego i innych budynków; b) przymus zburzenia nie odnosi się do dwupiętrowego domu frontowego (dwupiętrowe skrzydło łączące należy zburzyć).
116	154	131	Wielki Rynek	Dwupiętrowy dom mieszkalny	Pod warunkiem, iż dom ten równocześnie z domem numer konskrypcyjny 155 będzie zburzony i razem jako jedna całość przebudowany (zobacz liczbę bieżącą 117.).
117	155	130	Wielki Rynek	Dwupiętrowy dom mieszkalny	Pod warunkiem, iż dom ten równocześnie z domem numer konskrypcyjny 154 będzie zburzony i razem jako jedna całość przebudowany (zobacz liczbę bieżącą 116.).
118	156	129	Wielki Rynek	Dwupiętrowy dom mieszkalny	Pod warunkiem, iż dom ten równocześnie z domem numer konskrypcyjny 157 i z domem frontowym numer konskrypcyjny 158 będzie zburzony i razem jako jedna całość przebudowany (zobacz liczby bieżące 119. i 120.).
119	157	127	Wielki Rynek	Dwupiętrowy dom mieszkalny, z tyłu w podwórzu jednopiętrowy budynek (magazyn). po prawej stronie podwórza parterowe drewnitnie	a) Ograniczenie przestrzeni uprzywilejowanej jak przy liczbie bieżącej 2; b) pod warunkiem iż dom ten równocześnie z domem numer konskrypcyjny 156 i domem frontowym numer konskrypcyjny 158 będzie zburzony i razem jako jedna całość przebudowany (zobacz liczby bieżące 118. i 120.).

Liczba bieżąca	Numer konskrypcyjny	Liczba parceli budowlanej	Ulica lub plac	Opisanie	Szczególne warunki i ograniczenia dla uzyskania przedłużonego uwolnienia od podatku
120	158 i 158a	126	Wielki Rynek	Dwupiętrowy dom mieszkalny, jednopiętrowa mieszkalna oficyna, połączone parterowym traktem (magazynem)	<p>a) Ograniczenie powierzchni uprzywilejowanej na przestrzeń zabudowaną dwupiętrowego domu mieszkalnego i jednopiętrowej oficyny z wyłączeniem parterowego traktu łączącego (magazynu);</p> <p>b) dom frontowy i oficyna także pojedynczo (zobacz liczbę bieżącą 104. pod lit. b) jednak pod warunkiem:</p> <p>a) że dwupiętrowy dom frontowy numer konskrypcyjny 158 będzie równocześnie z domami numery konskrypcyjne 156 i 157 zburzony i razem jako jedna całość przebudowany (zobacz liczby bieżące 118. i 113.);</p> <p>β) że oficyna numer konskrypcyjny 158 a będzie zburzona równocześnie z domem numer konskrypcyjny 173 i razem jako jedna całość przebudowana (zobacz liczbę bieżącą 132.).</p>
121	159 i 159a	125	Wielki Rynek	Dwupiętrowy dom mieszkalny z parterową przybudową po prawej stronie podwórza, jednopiętrowa oficyna mieszkalna, po lewej stronie podwórza parterowe drewnitnie	<p>a) Ograniczenie powierzchni uprzywilejowanej na przestrzeń zabudowaną dwupiętrowego domu mieszkalnego i jednopiętrowej oficyny z wyłączeniem parterowej przybudowy po prawej stronie podwórza i parterowych drewnitni po lewej stronie podwórza;</p> <p>b) dom frontowy i oficyna także osobno (zobacz liczbę bieżącą 104. pod lit. b);</p> <p>c) oficyna pod warunkiem, iż oficyna ta numer konskrypcyjny 159 a będzie zburzona równocześnie z domem numer konskrypcyjny 172 i razem jako jedna całość przebudowana (zobacz liczbę bieżącą 131.).</p>
122	160	123	Wielki Rynek, Ulica Tomeka	Dwupiętrowy dom mieszkalny, jednopiętrowy domek mieszkalny w oficynie, po prawej stronie podwórza parterowy budynek (warsztat)	<p>a) Ograniczenie przestrzeni uprzywilejowanej jak przy liczbie bieżącej 2;</p> <p>b) pod warunkiem, iż dom ten będzie zburzony równocześnie z domem numer konskrypcyjny 161 i razem jako jedna całość przebudowany (zobacz liczbę bieżącą 123.).</p>
123	161	122	Wielki Rynek	Jednopiętrowy dom mieszkalny, w podwórzu parterowe wychodki i drewnitnie	<p>a) Ograniczenie przestrzeni uprzywilejowanej jak przy liczbie bieżącej 37. pod lit. a;</p> <p>b) pod warunkiem, iż dom ten będzie zburzony równocześnie z domem numer konskrypcyjny 160 i razem jako jedna całość przebudowany (zobacz liczbę bieżącą 122.).</p>
124	162	121	Wielki Rynek	Jednopiętrowy dom mieszkalny, w podwórzu budynek parterowy (magazyn), drewnitnie i pralnia	Ograniczenie przestrzeni uprzywilejowanej jak przy liczbie bieżącej 37. pod lit. a.
125	163	120	Wielki Rynek, Plac św. Jana, Ulica Tomeka	Dwupiętrowy narożny dom mieszkalny	
126	165	92	Wielki Rynek	Dwupiętrowy dom mieszkalny, w podwórzu parterowe stajnie, drewnitnie i wychodki	Ograniczenie przestrzeni uprzywilejowanej jak przy liczbie bieżącej 2.
127	166 i 166a	91	Wielki Rynek, Ulica Rautenkranza	Dwupiętrowy narożny dom mieszkalny, jednopiętrowa mieszkalna oficyna z schodami prowadzącymi z prawej strony podwórza a z drewnitniami po lewej stronie podwórza	<p>a) Ograniczenie powierzchni uprzywilejowanej na przestrzeń zabudowaną dwupiętrowego domu narożnego i jednopiętrowej oficyny z wyłączeniem schodów podwórzowych i drewnitni;</p> <p>b) dom frontowy i oficyna także osobno, zobacz liczbę bieżącą 104. pod lit. b;</p> <p>c) dom frontowy pod warunkiem, iż ornamenty na filarze wsporowym naprzeciw katedry będą przy przebudowaniu przeniesione na budynek, mający powstać w miejsce dawnego, o ile to według oceny władzy budowlanej da się technicznie przeprowadzić.</p>
128	169	97/1	Plac św. Jana, Ulica św. Ducha	Dwupiętrowy narożny dom mieszkalny	

Liczba bieżąca	Numer konskrypcyjny	Liczba parceli budowlanej	Ulica lub plac	Opisanie	Szczególne warunki i ograniczenia dla uzyskania przedłużonego uwolnienia od podatku
129	170	96	Plac św. Jana	Dwupiętrowy dom mieszkalny, w podwórzu parterowy budynek (magazyn)	a) Ograniczenie przestrzeni uprzywilejowanej jak przy liczbie bieżącej 2; b) pod warunkiem, iż dom ten będzie zburzony równocześnie z domem numer konskrypcyjny 171 i razem jako jedna całość przebudowany (zobacz liczbę bieżącą 130.).
130	171	95	Wielki Rynek, Plac św. Jana	Trzypiętrowy narożny dom mieszkalny	Pod warunkiem, iż dom ten będzie zburzony równocześnie z domem numer konskrypcyjny 170 i razem jako jedna całość przebudowany (zobacz liczbę bieżącą 129.).
131	172	124	Ulica Tomeka	Jednopiętrowy dom mieszkalny	Pod warunkiem, iż dom ten będzie zburzony równocześnie z oficyną numer konskrypcyjny 159 a i razem jako jedna całość przebudowany (zobacz liczbę bieżącą 121).
132	173	128	Ulica Tomeka	Dwupiętrowy dom mieszkalny	Pod warunkiem, iż dom ten będzie zburzony równocześnie z oficyną numer konskrypcyjny 158 a i razem jako jedna całość przebudowany (zobacz liczbę bieżącą 120. pod lit. a, b).
133	174	137	Ulica Tomeka	Dwupiętrowy dom mieszkalny	Pod warunkiem, iż dom ten będzie zburzony równocześnie z domem numer konskrypcyjny 151 a i razem jako jedna całość przebudowany (zobacz liczbę bieżącą 114.).
134	175	138	Ulica Tomeka, Ulica Szpitalna	Jednopiętrowy narożny dom mieszkalny	
135	178	217	Ulica Tomeka	Jednopiętrowy dom mieszkalny, w podwórzu parterowy budynek (magazyn) i wychodki	Ograniczenie przestrzeni uprzywilejowanej jak przy liczbie bieżącej 37. pod lit. a.
136	179	216	Ulica Tomeka	Jednopiętrowy dom mieszkalny, w podwórzu parterowe stajnie i wychodki	Ograniczenie przestrzeni uprzywilejowanej jak przy liczbie bieżącej 37. pod lit. a.
137	180 i 180a	215	Ulica Tomeka, Ulica Długa	Jednopiętrowy dom mieszkalny, jednopiętrowa oficyna mieszkalna, w podwórzu parterowe wychodki	a) Ograniczenie powierzchni uprzywilejowanej na przestrzeń zabudowaną jednopiętrowego domu mieszkalnego i jednopiętrowej oficyny z wyłączeniem parterowych budynków w podwórzu; b) dom frontowy i oficyna także osobno (zobacz liczbę bieżącą 104. pod lit. b).
138	185	227	Ulica Tomeka	Jednopiętrowy dom mieszkalny, w podwórzu na lewo parterowa stajnia a na prawo parterowe drewniane	Ograniczenie przestrzeni uprzywilejowanej jak przy liczbie bieżącej 37. pod lit. a.
139	188	230	Ulica Tomeka	Dwupiętrowy dom mieszkalny z parterową i jednopiętrową przybudową od podwórza, w podwórzu parterowa szopa i drewniane	Ograniczenie powierzchni uprzywilejowanej na przestrzeń zabudowaną dwupiętrowego domu mieszkalnego z wyłączeniem przybudowań w podwórzu i innych budynków.
140	189	231	Ulica Tomeka, Ulica Seminarńska	Jednopiętrowy narożny dom mieszkalny	
141	194	220	Ulica Długa	Jednopiętrowy dom mieszkalny	
142	196	178	Ulica Tomeka, Ulica Klicpera	Jednopiętrowy narożny dom mieszkalny	

Liczba bieżąca	Numer kon- skrypcyjny	Liczba parceli budowlanej	Ulica lub plac	O p i s a n i e	Szczególne warunki i ograniczenia dla uzyskania przedłużonego uwolnienia od podatku
143	197 i 198	177	Ulica Klicpera, Ulica Długa	Jednopiętrowy narożny dom mieszkalny	Pod warunkiem, iż dom ten będzie zburzony równocześnie z domem numer konskrypcyjny 199 i razem jako jedna całość przebudowany (zobacz liczbę bieżącą 144.).
144	199	176	Ulica Długa	Dwupiętrowy dom mieszkalny, w podwórzu parterowe wychodki i drewnitnie	a) Ograniczenie przestrzeni uprzywilejowanej jak przy liczbie bieżącej 2; b) pod warunkiem iż dom ten będzie zburzony równocześnie z domem numer konskrypcyjny 197 i 198 i razem jako jedna całość przebudowany (zobacz liczbę bieżącą 143.-j.).
145	201	174	Ulica Wązka	Dwupiętrowy dom mieszkalny z dwupiętrowym mieszkalnym skrzydłem od podwórza, w podwórzu jednopiętrowy budynek na wychodki i drewnitnie	Ograniczenie powierzchni uprzywilejowanej na przestrzeni zabudowaną dwupiętrowego domu mieszkalnego z wyłączeniem skrzydła od podwórza i reszty budynków.
146	205	171	Ulica Wązka	Jednopiętrowy dom mieszkalny z jednopiętrowym mieszkalnym skrzydłem od podwórza, w podwórzu parterowy magazyn i drewnitnie	Ograniczenie powierzchni uprzywilejowanej na przestrzeni zabudowaną jednopiętrowego domu mieszkalnego z wyłączeniem skrzydła od podwórza i innych budynków.
147	206	170	Ulica Wązka	Jednopiętrowy dom mieszkalny od frontu, jednopiętrowa oficyna mieszkalna z otwartymi schodami, w podwórzu parterowa szopa i wychodki	Ograniczenie powierzchni uprzywilejowanej na przestrzeni zabudowaną jednopiętrowego domu frontowego z wyłączeniem jednopiętrowej oficyny i innych budynków.
148	207	169	Ulica Wązka	Jednopiętrowy dom mieszkalny, w podwórzu parterowa szopa	Ograniczenie powierzchni uprzywilejowanej na przestrzeni zabudowaną jednopiętrowego domu mieszkalnego z wyłączeniem szopy.
149	208	168	Ulica Wązka	Jednopiętrowy dom mieszkalny z lewym jednopiętrowym zamieszkałym skrzydłem od podwórza	Ograniczenie powierzchni uprzywilejowanej na przestrzeni zabudowaną jednopiętrowego domu mieszkalnego z wyłączeniem skrzydła od podwórza.
150	209	167	Ulica Wązka	Jednopiętrowy dom mieszkalny z lewym jednopiętrowym skrzydłem mieszkalnym od podwórza, w podwórzu dwa parterowe budynki (magazyn i warsztat)	Ograniczenie powierzchni uprzywilejowanej na przestrzeni zabudowaną jednopiętrowego domu mieszkalnego z wyłączeniem skrzydła od podwórza i budynków parterowych.
151	210	166	Ulica Wązka	Jednopiętrowy dom mieszkalny, zamieszkała parterowa oficyna ze skrzydłem na prawo, w podwórzu parterowa szopa i wychodki	Ograniczenie przestrzeni uprzywilejowanej jak przy liczbie bieżącej 37. pod lit. a.
152	211	165	Ulica Długa, Ulica Wązka	Jednopiętrowy narożny dom mieszkalny, w podwórzu na prawo parterowa przybudowa, na lewo parterowe wychodki i drewnitnie	Ograniczenie powierzchni uprzywilejowanej na przestrzeni zabudowaną jednopiętrowego domu narożnego z wyłączeniem parterowej przybudowy i innych budynków.
153	212	164	Ulica Długa	Jednopiętrowy dom mieszkalny, w podwórzu na prawo parterowy domek mieszkalny a na lewo parterowe drewnitnie	Ograniczenie przestrzeni uprzywilejowanej jak przy liczbie bieżącej 37. pod lit. a.
154	213	163	Ulica Długa	Dwupiętrowy dom mieszkalny na lewo z dwupiętrowym mieszkalnym skrzydłem od podwórza, dwupiętrowa mieszkalna oficyna, w podwórzu parterowa szopa	Ograniczenie powierzchni uprzywilejowanej na przestrzeni zabudowaną dwupiętrowego domu mieszkalnego z wyłączeniem skrzydła od podwórza i oficyny tudzież szopy.

Liczba bieżąca	Numer kon-skrypcyjny	Liczba parceli budowlanej	Ulica lub plac	Opis anie	Szczególne warunki i ograniczenia dla uzyskania przedłużonego uwolnienia od podatku
155	229	1/1	Ulica Mylnicza	Jednopiętrowy dom mieszkalny, na prawo z jednopiętrowym mieszkalnym skrzydłem od podwórza, w podwórzu na lewo parterowy domek mieszkalny a na prawo parterowe wychodki	Ograniczenie powierzchni uprzywilejowanej na przestrzeń zabudowaną jednopiętrowego domu mieszkalnego z wyłączeniem skrzydła od podwórza, domku mieszkalnego i wychodków w podwórzu.
156	58	74	Plac Dziekański	Parterowa szopa narożna, jednopiętrowa mieszkalna oficyna z lewym jednopiętrowym skrzydłem mieszkalnym, w podwórzu po stronie prawej parterowe drewnitnie i stajnia dla kur	Ograniczenie powierzchni uprzywilejowanej na przestrzeń zabudowaną jednopiętrową oficyną mieszkalną z wyłączeniem reszty budynków.
157	129	160	Wielki Rynek, Mały Rynek	Dwupiętrowy narożny dom mieszkalny	
158	135	154	Wielki Rynek	Dwupiętrowy frontowy dom mieszkalny z dwupiętrowym skrzydłem mieszkalnym od podwórza, dwupiętrowa mieszkalna oficyna, w pierwszym podwórzu parterowe drewnitnie, w drugim podwórzu również drewnitnie, szopa po lewej stronie a dwupiętrowy magazyn po prawej stronie	Ograniczenie powierzchni uprzywilejowanej na przestrzeń zabudowaną dwupiętrowego frontowego domu mieszkalnego z wyłączeniem dwupiętrowego skrzydła od podwórza, dwupiętrowej oficyny i reszty budynków.
159	136	153	Wielki Rynek	Dwupiętrowy frontowy dom mieszkalny, dwupiętrowa mieszkalna oficyna, połączone dwupiętrowym, drewnianym, oszklonym gankiem, w podwórzu parterowe drewnitnie	Ograniczenie powierzchni uprzywilejowanej na przestrzeń zabudowaną dwupiętrowego frontowego domu mieszkalnego z wyłączeniem oficyny, ganku łączącego i innych budynków.
160	181	214	Ulica Tomeka, Ulica Długa	Jednopiętrowy frontowy dom mieszkalny, jednopiętrowa oficyna, w podwórzu parterowe drewnitnie	Ograniczenie powierzchni uprzywilejowanej na przestrzeń zabudowaną jednopiętrowego frontowego domu mieszkalnego z wyłączeniem oficyny i reszty budynków.
161	187	225	Ulica Tomeka	Dwupiętrowy dom mieszkalny z jednopiętrowym skrzydłem w podwórzu	Ograniczenie powierzchni uprzywilejowanej na przestrzeń zabudowaną dwupiętrowego domu mieszkalnego z wyłączeniem jednopiętrowego skrzydła w podwórzu.
162	219	271	Ulica Mylnicza, Ulica Jerzego	Mieszkalny dom narożny, od strony ulic jednopiętrowy, od podwórza parterowy, w podwórzu dwie parterowe przybudowy, łączące się z domem	Ograniczenie powierzchni uprzywilejowanej na przestrzeń zabudowaną narożnego domu mieszkalnego z wyłączeniem parterowych przybudowań.
163	239	306	Ulica Jerzego	Dwupiętrowy dom mieszkalny	

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Część LXXXVII. — Wydana i rozesłana dnia 6. września 1908.

Treść: (M^o 187 i 188.) 187. Ustawa, dotycząca używania częściowych zapisów długu pożyczek w kwotach 10,000.000 K i 11,157.900 K, które mają być zaciągnięte przez królestwo Galicyi i Lodomeryi z wielkiem księstwem Krakowskiem, do korzystnego umieszczania kapitałów fundacyjnych, pupilarnych i tym podobnych. — 188. Ustawa, dotycząca postanowień przejściowych co do rozkładu podatku budynkowego w niektórych gminach sąsiadujących z gminą miasta Pragi na wypadek ich złączenia z Pragą.

187.

Ustawa z dnia 19. sierpnia 1908.,
dotycząca używania częściowych zapisów długu pożyczek w kwotach 10,000.000 K i 11,157.900 K, które mają być zaciągnięte przez królestwo Galicyi i Lodomeryi z wielkiem księstwem Krakowskiem, do korzystnego umieszczania kapitałów fundacyjnych, pupilarnych i tym podobnych.

Za zgodą obu Izb Rady państwa postanawiam, co następuje:

§ 1.

Częściowych zapisów długu pożyczek, które królestwo Galicyi i Lodomeryi wraz z wielkiem księstwem Krakowskiem ma zaciągnąć na podstawie uchwał sejmowych z dnia 12. marca 1907. i z dnia 7. października 1907. w kwocie imiennej 10,000.000 K i 11,157.900 K, można używać do korzystnego umieszczania kapitałów fundacji, zakładów, stojących pod nadzorem publicznym, urzędu pocztowych kas oszczędności, dalej pieniędzy pupilarnych, fideikomisowych i depozytowych, a po kursie giełdowym, jednak nie powyżej wartości imiennej, także jako kaucyi służbowych i handlowych.

§ 2.

Wykonanie tej ustawy, która nabiera mocy obowiązującej z dniem ogłoszenia, poruczam Moim Ministrom spraw wewnętrznych, sprawiedliwości, i skarbu.

Bad Ischl, dnia 19. sierpnia 1908.

Franciszek Józef wkr.

Beck wkr.

Klein wkr.

Korytowski wkr.

Bienert wkr.

188.

Ustawa z dnia 21. sierpnia 1908.,
dotycząca postanowień przejściowych co do rozkładu podatku budynkowego w niektórych gminach sąsiadujących z gminą miasta Pragi na wypadek ich złączenia z Pragą.

Za zgodą obu Izb Rady państwa postanawiam, co następuje:

§ 1.

Postanowienia przejściowe, które w ustawie z dnia 21. lipca 1902., Dz. u. p. Nr. 165., zape-

wnione zostały gminom Winohrady Królewskie, Karlin, Żyżków, Smichów, Podol-Dworec, Nusle-Pankrác, Wrszowice, Strzeszowice, Koszyrz, Wejwice i Bubencz na ten przypadek, gdyby złączenie którejkolwiek z tych gmin z królewskim miastem głównem Pragą w jedną gminę miało przyjść do skutku w sposób odpowiadający ustawom w ciągu pięciu lat po wejściu w życie powołanej ustawy, należy zastosować także wówczas, jeżeli to złączenie będzie przeprowadzone w czasie pomiędzy dniem 7. sierpnia 1907. a 6. sierpnia 1912.

Te postanowienia przejściowe obowiązywać będą pod temi samemi warunkami także dla gmin Branik i Brzewnow.

§ 2.

Wykonanie ustawy niniejszej poruczam Memu Ministrowi skarbu.

Bad Ischl, dnia 21. sierpnia 1908.

Franciszek Józef wkr.

Beck wkr.

Korytowski wkr.

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Część LXXXVIII. — Wydana i rozesłana dnia 12. września 1908.

Treść: (№ 189 i 190.) 189. Ustawa, dotycząca pomnożenia liczby członków i zastępców Izby notaryalnej w Pradze. — 190. Rozporządzenie, dotyczące częściowej zmiany osobnych postanowień co do zabarwiania benzyny przeznaczonej do poruszania motorów.

189.

Ustawa z dnia 1. września 1908.,

dotycząca pomnożenia liczby członków i zastępców Izby notaryalnej w Pradze.

Za zgodą obu Izb Rady państwa postanawiam co następuje:

Artykuł I.

Zmienia się ustęp pierwszy § 127. i ustęp drugi § 138. ordynacji notaryalnej (ustawa z dnia 25. lipca 1871., Dz. u. p. Nr. 75.); ustępy te będą opiewać:

§ 127., ustęp 1.

Izba notaryalna składa się z prezesa i czterech członków, jeżeli kolegium notaryalne obejmuje dwadzieścia pięciu notaryuszy lub mniej, a z sześciu członków, jeżeli kolegium notaryalne obejmuje większą ilość notaryuszy. Izby notaryalne w Wiedniu i Pradze składają się z prezesa i ośmiu członków.

§ 138., ustęp 2.

Do uchwał względem wymierzenia kary porządkowej tudzież względem wniosków i opinii w sprawach ustawodawczych wymaga się obecności najmniej czterech, w Wiedniu i Pradze najmniej sześciu członków głosujących prócz przewodniczącego, zaś we wszystkich innych wypadkach obecności najmniej dwóch, w Wiedniu i Pradze najmniej czterech głosujących prócz przewodniczącego.

Artykuł II.

Ustawa niniejsza nabywa mocy obowiązującej w trzydziestym dniu po ogłoszeniu.

Wykonanie tej ustawy poruczam Memu Ministrowi sprawiedliwości.

Bad Ischl, dnia 1. września 1908.

Franciszek Józef wkr.

Beck wkr.

Klein wkr.

190.

Rozporządzenie Ministerstwa skarbu z dnia 1. września 1908.,

dotyczące częściowej zmiany osobnych postanowień co do zabarwiania benzyny przeznaczonej do poruszania motorów.

W porozumieniu z królewsko węgierskim Ministerstwem skarbu zmienia się ustęp 2. „Osobnych postanowień a) co do zabarwiania benzyny przeznaczonej do poruszania motorów“, zawartych w § 11., II, B rozporządzenia Ministerstwa skarbu z dnia 9. lipca 1903., Dz. u. p. Nr. 143.; ustęp ten będzie opiewał następująco:

„Za barwik służy zgęszczony rozczyń barwika smołowego ‚Discernatrot‘ w nitrobenzolu. Rozczyń ten sporządza się w ten sposób, iż rozpuszcza się po trzy gramy barwika w litrze nitrobenzolu o gęstości od 1·19 do 1·21.“

Rozporządzenie niniejsze nabywa mocy obowiązującej w dniu 1. października 1908. z tem ograniczeniem, iż zapasy dotychczasowego barwika, znajdujące się jeszcze w owej chwili, mogą być zużytkowane.

Korytowski wkr.

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Cześć LXXXIX. — Wydana i rozesłana dnia 18. września 1908.

Treść: (№ 191—193.) 191. Obwieszczenie, dotyczące zmiany dokumentu koncesyjnego z dnia 26. lipca 1907. na wązkotorową parową kolej lokalną z Ostrawy Morawskiej przez Peterswald do Karwina z odnogą dla połączenia z koleją lokalną Hruszów—Ostrawa Polska. — 192. Rozporządzenie, dotyczące zawiadamiania naczelników gmin o zarządzeniach sądów cywilnych, które powinny być uwidaczniane w listach wyborczych. — 193. Obwieszczenie, dotyczące utworzenia dwóch nowych starostw powiatowych w Czechach z siedzibą urzędową w Warnsdorfie i w Brandysie nad Łabą.

191.

Obwieszczenie Ministerstwa kolei żelaznych z dnia 20. sierpnia 1908.,

dotyczące zmiany dokumentu koncesyjnego z dnia 26. lipca 1907., Dz. u. p. Nr. 174., na wązkotorową, parową kolej lokalną z Ostrawy Morawskiej przez Peterswald do Karwina z odnogą dla połączenia z koleją lokalną Hruszów—Ostrawa Polska.

C. k. Ministerstwo kolei żelaznych zmieniło w porozumieniu z interesowanymi Ministerstwami nadaną gminie miasta Ostrawa Morawska dokumentem koncesyjnym z dnia 26. lipca 1907., Dz. u. p. Nr. 174., koncesję na budowę i utrzymywanie w ruchu kolei żelaznej, poruszanej lokomotywą i przeznaczoną wyłącznie do przewozu osób, pakunków i towarów z Ostrawy Morawskiej przez Peterswald do Karwina z odnogą dla połączenia z koleją lokalną Hruszów—Ostrawa Polska, która ma być wybudowana jako wązkotorowa kolej lokalna, poruszana parą, w ten sposób, iż wymieniona kolej lokalna będzie poruszana siłą elektryczną.

Derschatta wr.

192.

Rozporządzenie Ministra sprawiedliwości z dnia 4. września 1908.,

dotyczące zawiadamiania naczelników gmin o zarządzeniach sądów cywilnych, które powinny być uwidaczniane w listach wyborczych.

Aby ułatwić naczelnikom gmin (burmistrzom) ciągłe prostowanie list wyborczych w myśl § 11., ustęp ostatni ordynacji wyborczej do Rady państwa (ustawa z dnia 26. stycznia 1907., Dz. u. p. Nr. 17.) przez uwzględnianie zmian, wynikających z zarządzeń sądowych, poleca się sądom w wykonaniu postanowień § 8., l. 1., 3. i 8., oraz § 11., ustęp ostatni ordynacji wyborczej do Rady państwa, aby zawiadamiły o wymienionych poniżej zarządzeniach sądowych, skierowanych przeciw obywatelowi austriackiemu w wieku powyżej 24 lat, naczelnika tej gminy, w której osoba ta mieszka.

Naczelnikom gmin należy donosić o następujących zarządzeniach:

1. O przedłużeniu władzy ojcowskiej lub opieki, zawieszeniu kurateli i uchyleniu każdego takiego zarządzenia;

2. o otwarciu upadłości, następnie w wypadkach upadłości kupieckiej o przyznaniu krydataryuszowi ponownego uzdolnienia pod względem praw wymienionych w § 246. ordynacyi konkursowej z dnia 25. grudnia 1868., Dz. u. p. Nr. 1. z roku 1869., w innych zaś wypadkach o ukończeniu konkursu;

3. o odebraniu władzy ojcowskiej i o uchyleniu tego zarządzenia.

Zawiadomienie naczelnika gminy winno obejmować: datę, liczbę i przedmiot zarządzenia sądowego, tudzież imię i nazwisko, zatrudnienie i miejsce zamieszkania osoby, której zarządzenie dotyczy.

W zawiadomieniu naczelnika gminy o odebraniu władzy ojcowskiej należy podać także dni urodzenia się dzieci, przechodzących pod obcą opiekę. Jeżeli dzieci te (a w razie istnienia kilku dzieci, ostatnie dziecko) wychodzą następnie z pod opieki z innych powodów, a nie z powodu uzyskania pełnoletności, należy zawiadomić naczelnika gminy także o zgaśnięciu opieki z odwołaniem się na zarządzenie o odebraniu władzy ojcowskiej.

Klein wtr.

193.

Obwieszczenie Ministerstwa spraw wewnętrznych z dnia 15. września 1908.,

dotyczące utworzenia dwóch nowych starostw powiatowych w Czechach z siedzibą urzędową w Warnsdorfie i w Brandysie nad Łabą.

Jego c. i k. Apostolska Mość raczył Najwyższem postanowieniem z dnia 11. września 1908. zezwolić najmiłościwiej na częściową zmianę podziału administracyjnego królestwa Czeskiego, ogłoszonego rozporządzeniem Ministerstwa spraw wewnętrznych z dnia 10. lipca 1868., Dz. u. p. Nr. 101., i na utworzenie starostw powiatowych z siedzibą urzędową w Warnsdorfie i w Brandysie nad Łabą.

Okrag urzędowy Starostwa powiatowego w Warnsdorfie obejmować będzie powiat sądowy Warnsdorf, który wydzieli się z dotychczasowego powiatu politycznego Ronów, zaś okrag Starostwa powiatowego w Brandysie nad Łabą powiat sądowy Brandys nad Łabą, który wydzieli się z dotychczasowego powiatu politycznego Karlin.

Starostwa powiatowe w Warnsdorfie i w Brandysie nad Łabą rozpoczną swoją działalność urzędową z dniem 1. października 1908.

Bienerth wtr.

Rok 1908.

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Część XC. — Wydana i rozesłana dnia 19. września 1908.

Treść: (№ 194 i 195.) 194. Obwieszczenie, dotyczące używania zapisów długu Pierwszego austriackiego Zakładu kredytowego dla urzędników w Wiedniu do korzystnego umieszczania kapitałów fundacyjnych, pupilarnych i tym podobnych. — 195. Obwieszczenie, dotyczące sprostowania rysunku monet pamiątkowych po 5 koron, wybitych z powodu czterdziestej rocznicy koronacji Jego cesarskiej i królewskiej Apostolskiej Mości na króla węgierskiego.

194.

Obwieszczenie Ministerstwa skarbu w porozumieniu z Ministerstwami sprawiedliwości i spraw wewnętrznych z dnia 24. sierpnia 1908.,

dotycząca używania zapisów długu Pierwszego austriackiego Zakładu kredytowego dla urzędników w Wiedniu do korzystnego umieszczania kapitałów fundacyjnych, pupilarnych i tym podobnych.

Pierwszy austriacki Zakład kredytowy dla urzędników w Wiedniu wydaje w myśl swego statutu na podstawie interesów, odpowiadających statutowi, własne zapisy dłużne (fundowane obligacje bankowe), co do których zachodzą wymogi podane w § 8., l. 1. i 2. ustawy z dnia 27. grudnia 1905., Dz. u. p. Nr. 213., dotyczącej fundowanych obligacji bankowych. Niniejszem uznaje się zatem na zasadzie § 8. powołanej ustawy zapisy długu Pierwszego austriackiego Zakładu kredytowego dla urzędników wydane zgodnie ze statutem za nadające się do korzystnego umieszczania kapitałów fundacji, zakładów stojących pod nadzorem publicznym, urzędów pocztowych kas oszczędności, dalej pieniędzy pupilarnych, fideikomisowych i depozytowych, tudzież na kaucyje służbowe i handlowe.

Korytowski wkr.

195.

Obwieszczenie Ministerstwa skarbu z dnia 12. września 1908.,

dotyczące sprostowania rysunku monet pamiątkowych po 5 koron, wybitych z powodu czterdziestej rocznicy koronacji Jego cesarskiej i królewskiej Apostolskiej Mości na króla węgierskiego.

Zgodnie z obwieszczeniem królewsko węgierskiego Prezydenta ministrów, któremu poruczono kierownictwo królewsko węgierskiego Ministerstwa skarbu, z dnia 31. sierpnia 1908. prostuje się w załączniku rysunek monet pamiątkowych po 5 koron dołączony do obwieszczenia Ministerstwa skarbu z dnia 11. stycznia 1908., Dz. u. p. Nr. 16., dotyczącego wydania monet pamiątkowych po 100 koron i po 5 koron, wybitych z powodu czterdziestej rocznicy koronacji Jego cesarskiej i królewskiej Apostolskiej Mości na Króla węgierskiego tudzież krajowych monet złotych po 100 koron, w ten sposób, iż ornament dzielący słowa pogłębionego napisu brzeżnego zawiera tylko jedną gwiazdkę.

Korytowski wkr.

*** BIZALMAM AZ OSI BRENYSBEN

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Część XCI. — Wydana i rozesłana dnia 22. września 1908.

Treść: (№ 196 i 197.) 196. Rozporządzenie, dotyczące zmiany terminów zapłaty podatku domowo czynszowego w poborczym okręgu podatkowym Kolin w Czechach. — 197. Rozporządzenie, dotyczące działalności urzędowej starostów powiatowych w Litomierzycach i Karlinie.

196.

Rozporządzenie Ministerstwa skarbu z dnia 15. września 1908.,

dotyczące zmiany terminów zapłaty podatku domowo-czynszowego w poborczym okręgu podatkowym Kolin w Czechach.

Na zasadzie ustawy z dnia 11. czerwca 1894., Dz. u. p. Nr. 110., rozporządza się, że podatek domowo-czynszowy, który według postanowień dotychczasowych miał być płacony w poborczym okręgu podatkowym Kolin w ratach kwartalnych z góry dnia 1. stycznia, 1. kwietnia, 1. lipca i 1. października, uiszczany być ma w rzeczonym okręgu na przyszłość w czterech równych ratach, zapadających dnia 1. lutego, 1. maja, 1. sierpnia i 1. listopada każdego roku.

Nowe terminy zapłaty obowiązywać mają w myśl § 7. ustawy z dnia 9. lutego 1882., Dz. u. p. Nr. 17. także co do 5% podatku od czystego dochodu z budynków, uwolnionych całkowicie albo częściowo od podatku domowo-czynszowego z tytułu prowadzenia budowy.

Rozporządzenie niniejsze zacznie obowiązywać z dniem 1. października 1908.

Korytowski wlr.

197.

Rozporządzenie Ministerstwa spraw wewnętrznych z dnia 19. września 1908.,

dotyczące działalności urzędowej starostów powiatowych w Litomierzycach i Karlinie.

Z powodu otwarcia Starostw powiatowych w Warnsdorfie i Brandysie nad Łabą (obwieszczenie Ministerstwa spraw wewnętrznych z dnia 15. września 1908., Dz. u. p. Nr. 193.) zarządza się, zmieniając § 2. rozporządzenia Ministerstwa spraw wewnętrznych z dnia 31. lipca 1868., Dz. u. p. Nr. 114., dotyczącego poruczenia kilku starostom powiatowym w Czechach załatwiania w imieniu Namiestnika czynności należących do Namiestnictwa, iż rozszerzona działalność urzędowa starosty powiatowego w Litomierzycach rozciągać się ma w przyszłości na starostwa powiatowe Roudnice, Teplice, Duchców, Uście nad Łabą, Dzieczyn, Czeska Lipa, Ronów, Szluknów i Warnsdorf, zaś działalność starosty powiatowego w Karlinie na starostwa powiatowe Horzowice, Rakonice, Szlany, Melnik, Czeski Bród, Śmichów, Kladno, Przybram, Królewskie Winohrady, Žyžków i Brandys nad Łabą.

Bleuerth wlr.

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Część XCII. — Wydana i rozesłana dnia 24. września 1908.

Treść: (№ 198 i 199.) 198. Rozporządzenie, mające na celu wykonanie niektórych postanowień należyściowych §u 87. ustawy z dnia 16. grudnia 1906. o ubezpieczeniu pensyjnym funkcyjaryuszy w służbie prywatnej i niektórych funkcyjaryuszy w służbie publicznej. — 199. Obwieszczenie, dotyczące dopuszczenia nowego systemu elektromierza do urzędowego uwierzytelniania.

198.

Rozporządzenie Ministerstwa skarbu w porozumieniu z Ministerstwem spraw wewnętrznych z dnia 11. sierpnia 1908.,

mające na celu wykonanie niektórych postanowień należyściowych §u 87. ustawy z dnia 16. grudnia 1906., Dz. u. p. Nr. 1. z roku 1907. o ubezpieczeniu pensyjnym funkcyjaryuszy w służbie prywatnej i niektórych funkcyjaryuszy w służbie publicznej.

Na zasadzie §u 87. ustęp ostatni ustawy z dnia 16. grudnia 1906., Dz. u. p. Nr. 1. z roku 1907. rozporządza się w porozumieniu z c. k. Ministerstwem spraw wewnętrznych, co następuje:

I. Zakłady zastępcze i umowy zastępcze zakładów ubezpieczeń.

Artykuł 1.

Obowiązek donoszenia.

Zakłady zaopatrzenia i zakłady ubezpieczeń wymienione w §§ 65. i 66., lit. a) ustawy z dnia 16. gru dnia 1906., które w myśl §u 67. ustawy

uzyskały w Ministerstwie spraw wewnętrznych uznanie za zakłady zastępcze, względnie uznanie umów zastępczych lub formularzy na takie umowy, są obowiązane donieść o tej okoliczności w ciągu 30 dni, licząc od dnia doręczenia decyzji, wypowiadającej to uznanie, właściwej naczelnej władzy skarbowej I. instancji (dyrekcji okręgu skarbowego, urzędowi wymiaru należyści), przedkładając 2 odpisy (drukowane egzemplarze) swych statutów, względnie odpis odnośnych umów zastępczych lub formularzy.

Jeżeli wspomnianą decyzję doręczono już przed dniem 1. stycznia 1909., natenczas należy wnieść doniesienie, o którym była mowa, najpóźniej w ciągu miesiąca stycznia 1909.

Artykuł 2.

Wykazywanie miesięczne.

O ile w umowach ubezpieczenia zawartych przez zakłady zastępcze z osobami, podlegającymi obowiązkowi ubezpieczenia (§ 1. ustawy), lub w umowach zastępczych zakładów ubezpieczeń zapewniono prawa, przekraczające wymiar ustawy (§§ 4., 5., 6., 11., 12., 15. i 18. ustawy), podlegają ubezpieczenia te co do tej części praw wynikających z ubezpieczenia, która przekracza wymiar ustawy, ogólnym przepisom należyściowym. Zakłady ubezpieczające winny co do ubezpieczeń tego rodzaju, częściowo wolnych od należyści wykazywać osobno w „Dziennikach należyści

uiszczanych bezpośrednio“, które mają być prowadzone w myśl rozporządzenia Ministerstwa skarbu z dnia 20. grudnia 1862., Dz. u. p. Nr. 102. w kolumnie wyszczególnienia przedmiotu przy poszczególnych odnośnych pozycjach te kwoty częściowe, co do których zakłady te domagają się uwolnienia od należyci na zasadzie § 87., ustę 3. ustawy.

Artykuł 3.

Wykazywanie roczne.

Wszystkie zakłady zastępcze, bez względu na to, czy mają do wykazania obrót podlegający opłacie należyci lub nie, są obowiązane przedkładać właściwej władzy skarbowej I. instancyi w ciągu trzech miesięcy po upływie każdego roku kalendarzowego sprawozdanie rachunkowe wraz z zamknięciem rachunkowym, przyczem należy w danym razie podać, jakie kwoty częściowe z wykazanych sum rocznych przedstawiają się jako podlegające opłacie należyci.

Również zakłady ubezpieczeń wymienione w artykule 1., które zawierają umowy zastępcze, winny wykazywać właściwej władzy skarbowej I. instancyi w ciągu trzech miesięcy po upływie każdego roku obrotowego roczne sumy kwot uważanych za wolne od opłaty należyci.

Artykuł 4.

Kontrola.

Niezależnie od prawa rewizyi, przysługującego zarządowi skarbowemu na zasadzie § 12. ustawy z dnia 13. grudnia 1862., Dz. u. p. Nr. 89. co do obrótów podlegających opłacie należyci, ma zarząd ten co do zakładów zastępczych i zakładów ubezpieczeń wymienionych w artykule 1., które żądają uwolnienia od należyci na zasadzie § 87., ustę 3. ustawy z dnia 16. grudnia 1906., prawo wglądania za pośrednictwem organów swoich w odnośne zapiski przedsiębiorstwa i oryginalne dokumenty celem stwierdzenia warunków, uzasadniających to uwolnienie od należyci; co do ubezpieczeń traktowanych jako wolne od należyci można nadto zażądać przedkładań w oznaczonych dniach odpisów odnośnych zapisków przedsiębiorstwa, a w poszczególnych wypadkach także przedłożenia dowodów, ważnych pod względem żadanego uwolnienia.

II. Umowy zastępcze służbodawców.

Artykuł 5.

Korporacje wymienione w § 66., lit. b) i ustę końcowy ustawy (kraje, reprezentacje powiatowe i gminy) tudzież inni służbodawcy, którzy co do

swych umów służbowych, uznanych za umowy zastępcze, żądają ulg należyciowych w myśl § 87., ustę 3. ustawy, podlegają co do uznania umów zastępczych lub formularzy na takie umowy określone w artykule 1. obowiązku wnoszenia doniesień, a to niezależnie od zobowiązań, zachodzących według ogólnych przepisów należyciowych co do tych postanowień umownych, które podpadają należyciom.

Przy wnoszeniu doniesienia takiego należy podać co do uznanych umów zastępczych, w jaki sposób uczyniono zadość ustawowej powinności należyciowej odnośnie do postanowień umownych, nie korzystających z uwolnienia od należyci. Przytem należy także przedłożyć odnośną umowę w oryginale lub w odpisie wierzitelnym albo też doniesić, kiedy i w którym urzędzie przedłożono umowę w myśl § 43. ustawy o należyciach z dnia 9. lutego 1850., Dz. u. p. Nr. 50. celem wymiaru należyci.

Jeżeli jednak doniesienie miało za przedmiot uznanie formularzy na umowy zastępcze, natenczas należy przedłożyć właściwej naczelnej władzy skarbowej I. instancyi, przestrzegając postanowień wydanych w ustępie poprzedzającym, poszczególnie umowy zawarte według uznawego formularza dopiero później i to w ciągu 30 dni po zawarciu umowy albo też podać w ciągu tego samego terminu daty wniesionego w celu wymiaru należyci doniesienia o tych umowach (§ 43. ustawy o należyciach).

III. Postanowienia wspólne.

Artykuł 6.

Kary porządkowe.

W razie niedopełnienia zobowiązań nałożonych niniejszem rozporządzeniem można — niezależnie od innych niekorzystnych następstw, które zachodzą w myśl ogólnych przepisów należyciowych — nałożyć kary porządkowe, ustanowione w rozporządzeniu Ministerstwa skarbu z dnia 6. kwietnia 1856., Dz. u. p. Nr. 50., przy analogicznem przestrzeganiu postanowień niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 7.

Początek mocy obowiązującej.

Rozporządzenie niniejsze nabiera mocy obowiązującej w dniu 1. stycznia 1909.

Korytowski wlr.

Bienert wlr.

199.

Obwieszczenie Ministerstwa robót publicznych z dnia 25. sierpnia 1908.,

dotyczące dopuszczenia nowego systemu elektromierza do urzędowego uwierzytelniania.

Na zasadzie rozporządzenia ministeryalnego z dnia 23. września 1904., Dz. u. p. Nr. 111. i w wykonaniu przepisów co do urzędowego sprawdzania i uwierzytelniania przyrządów do pomiaru zużycia elektryczności, ogłoszonych rozporządzeniem ministeryalnym z dnia 21. grudnia 1903., Dz. u. p. Nr. 261., dopuściła c. k. Komisya główna miar i wag nowy system elektromierza (system XIII. — kulombmeter) do urzędowego uwierzytelniania.

Konstrukcyę systemu tego opisuje się poniżej.

Gessmann wtr.

O p i s

(wraz z ryciną)

XIII. systemu elektromierza

(Kulombmeter).

Zasadą, na której opiera się ten system przyrządu liczącego, jest zasada kółka Barlowa.

Figury 1., 2. i 3., przedstawiają konstrukcyę przyrządu liczącego tego systemu.

W kąpeli rtęciowej H spoczywa miedziana, emaliowana tarcza C , platerowana platyną.

Brzeg i środek tarczy są amalgamowane, aby spowodować przepływanie prądu przez tarczę w kierunku promieniowym.

Wspomniana wyżej kąpiel rtęciowa znajduje się w płaskim naczyniu, składającym się z dwóch niklowanych płyt mosiężnych i leżącego w środku pierścienia izolacyjnego; naczynie to spojone jest za pomocą kilku sworzeni.

Płyty mosiężne zaopatrzone są po stronie wewnętrznej izolacją z gładkiej tektury.

Prąd, który ma być mierzony, wchodzi do kąpeli rtęciowej przy zacisku z_1 , a wychodzi przy zacisku z_2 .

Tarcza miedziana jest naciśnięta na oś T i wybalansowana, do czego służą małe muterki g_1 i g_2 umieszczone na osi.

Aby tarcie osi i łożyska zmniejszyć do możliwych granic, umieszczony jest na osi tarczy miedzianej ciężarek W , tak przystosowany, iż tarcza właśnie zatapia się w kąpeli rtęciowej.

Siły poruszającej dostarcza para biegunów K , podczas gdy para biegunów D odwleka obrót tarczy.

Między temi parami biegunów magnetyzowanych przez dwa stałe magnesy D' i K' znajduje się tarcza miedziana.

W miarę wzrostu szybkości tarczy zwiększa się jednak opór rtęci, pochodzący z tarcia. Pociągaby to za sobą ten skutek, iż przyrządy miernicze tej konstrukcyi szłyby za powoli przy wysokich obciążeniach. Aby uchylić tę niedogodność, nawinięta jest cewka kompensująca S dokoła mostka żelaznego P , łączącego oba bieguny, przez którą prąd prowadzony jest w ten sposób, iż pole biegunów poruszających doznaje wzmocnienia a natomiast pole biegunów opóźniających osłabienia.

Przyrządy liczące tego systemu są kulombmetrami i rejestrują skutek tego amperogodziny.

Wiedeń, dnia 28. lipca 1908.

C. k. Komisya główna miar i wag:

Lang wtr.

XIII. System elektromierza.

Fig. 1.

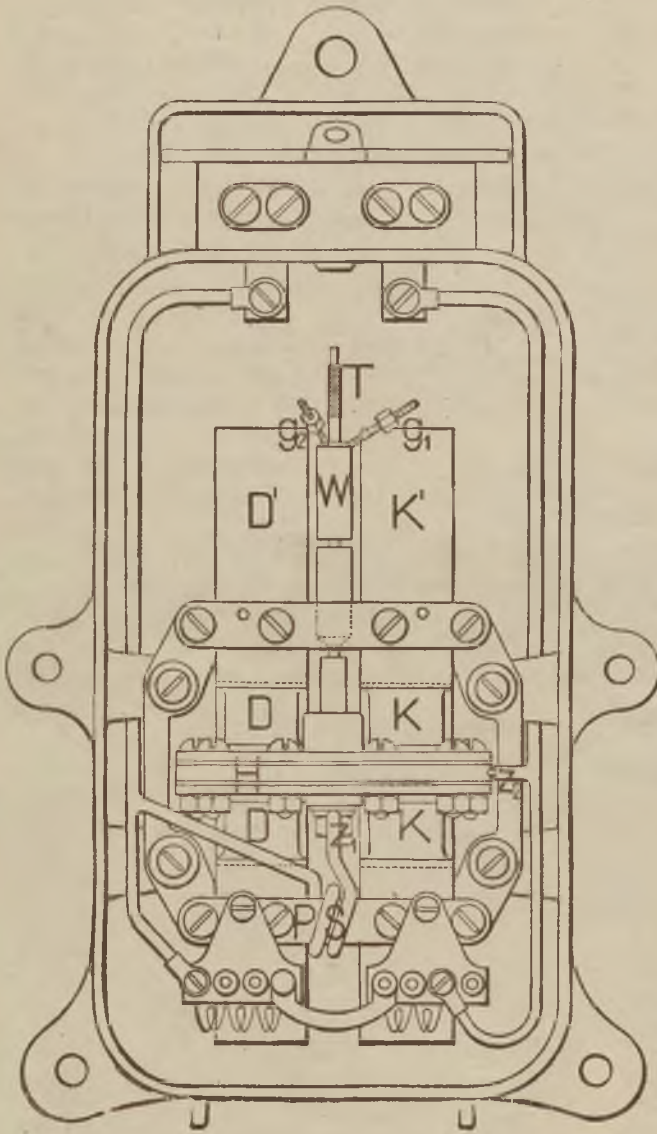

Fig. 2.

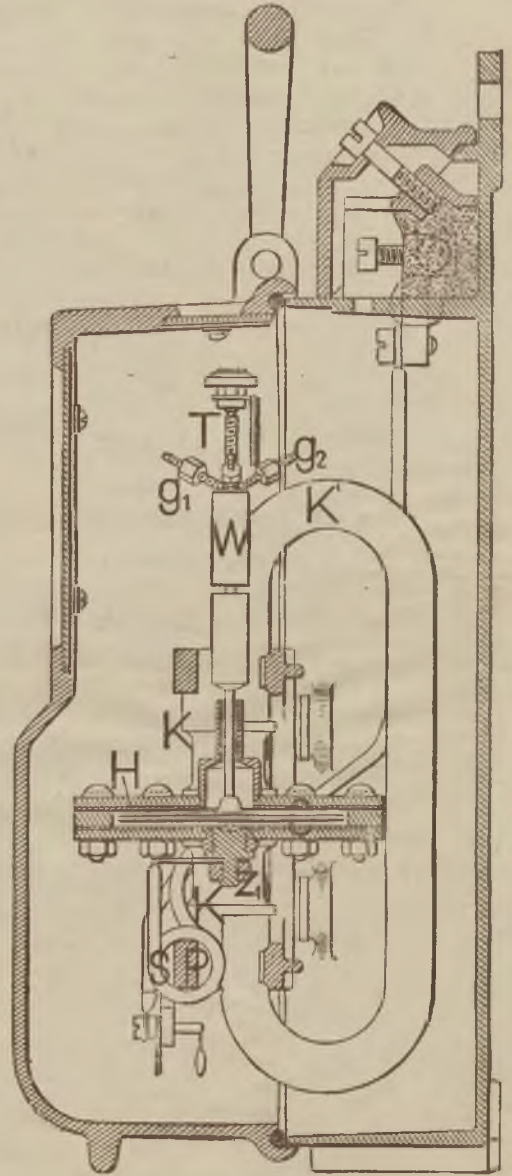
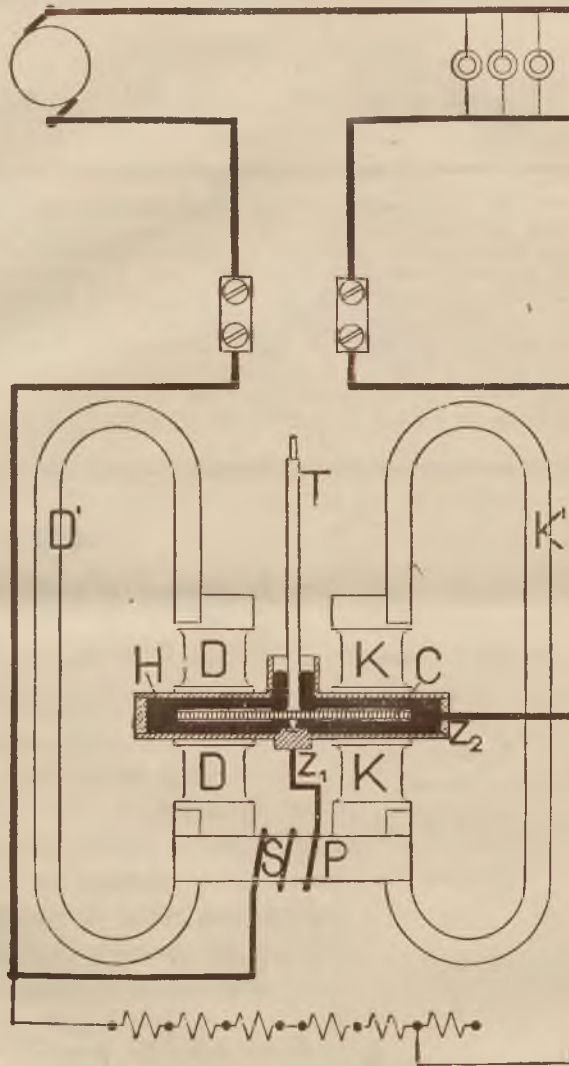

Fig. 3.

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Część XCIII. — Wydana i rozesłana dnia 26. września 1908.

Treść: (№ 200—202.) 200. Rozporządzenie, którem uznaje się, iż obwieszczenie Ministerstwa skarbu z dnia 18. grudnia 1907., dotyczące papierów kredytowych ogólnego długu państwowego tudzież długu państwowego królestw i krajów reprezentowanych w Radzie państwa, przeznaczonych na wojskowe kaucye małżeńskie, ma być stosowane do kaucyi małżeńskich członków c. i k. marynarki wojennej, które składają się z takich papierów kredytowych. — 201. Obwieszczenie, dotyczące przeniesienia Urzędu celnego pobocznego II. klasy Hueb (do Neuhaus). — 202. Rozporządzenie, dotyczące wydania nowych kart korespondencyjnych, listków kartkowych, opasek, znaczków przy przesyłkach pneumatycznych, poświadczeń nadania telegramów, blankietów nadawczych na telegramy z odroczeniem opłaty, kart rozmów telefonicznych, kart oszczędności pocztowych i poświadczeń wpłaty podatków, oraz używania stempli z wizerunkiem znaczka nowych blankietów pocztowych do bezpośredniego wyciskania pocztowego znaczka wartościowego.

200.

Rozporządzenie Ministerstwa skarbu z dnia 9. września 1908.,

którem uznaje się, iż obwieszczenie Ministerstwa skarbu z dnia 18. grudnia 1907., Dz. u. p. Nr. 276., dotyczące papierów kredytowych ogólnego długu państwowego tudzież długu państwowego królestw i krajów reprezentowanych w Radzie państwa, przeznaczonych na wojskowe kaucye małżeńskie, ma być stosowane do kaucyi małżeńskich członków c. i k. marynarki wojennej, które składają się z takich papierów kredytowych.

W porozumieniu z c. i k. wspólnym Ministerstwem wojny, sekcya marynarki, zarządza się, iż postanowienia obwieszczenia Ministerstwa skarbu z dnia 18. grudnia 1907., Dz. u. p. Nr. 276., dotyczącego papierów kredytowych ogólnego długu państwowego tudzież długu państwowego królestw i krajów reprezentowanych w Radzie państwa, przeznaczonych na wojskowe kaucye małżeńskie, mają być stosowane począwszy od dnia 1. października 1908. także do kaucyi małżeńskich członków c. i k. marynarki wojennej, które składają się z papierów kredytowych wymienionego rodzaju, a to z następującymi zmianami:

1. Czynności urzędowe, zastrzeżone w powołanem obwieszczeniu dla wspólnego Ministerstwa wojny, należą odnośnie do kaucyi małżeńskich członków c. i k. marynarki wojennej do wspólnego Ministerstwa wojny, sekcji marynarki.

2. O ile wspomniane obwieszczenie zawiera powołanie się na postanowienia nowego przepisu o małżeństwach w c. i k. wojsku, mają pod względem kaucyi małżeńskich członków c. i k. marynarki wojennej służyć za wskazówkę odpowiednie postanowienia przepisu o małżeństwach w c. i k. marynarce wojennej.

Korytowski wlr.

201.

Obwieszczenie Ministerstwa skarbu z dnia 18. września 1908.,

dotyczące przeniesienia Urzędu celnego pobocznego II. klasy Hueb (do Neuhaus).

Urząd celny poboczny II. klasy Hueb (do Neuhaus w Bawaryi) przeniesiono z dniem 1. września 1908. z Neuhaus do Hueb w Austrii.

Korytowski wlr.

202.

Rozporządzenie Ministerstwa handlu z dnia 23. września 1908.,

dotyczące wydania nowych kart korespondencyjnych, listków kartkowych, opasek, znaczków przy przesyłkach pneumatycznych, poświadczeń nadania telegramów, blankietów nadawczych na telegramy z odroczeniem opłaty, kart rozmów telefonicznych, kart oszczędności pocztowych i poświadczeń wpłaty podatków, oraz używania stempli z wizerunkiem znaczka nowych blankietów pocztowych do bezpośredniego wyciskania pocztowego znaczka wartościowego.

W ciągu bieżącego roku nastąpi wydanie kart korespondencyjnych, listów kartkowych, opasek, znaczków przy przesyłkach pneumatycznych, poświadczeń nadania telegramów, blankietów nadawczych na telegramy z odroczeniem opłaty, kart rozmów telefonicznych, kart oszczędności pocztowych i poświadczeń wpłaty podatków o zmienionym wyglądzie.

Przy wszystkich tych blankietach pocztowych użyje się jako wizerunku znaczka wizerunku 5cio,

10cio i 25cio halerzowego znaczka listowego emisji uskutecznionej w myśl rozporządzenia Ministerstwa handlu z dnia 23. grudnia 1907., Dz. u. p. Nr. 275. z podobizną Jego Cesarskiej i Królewskiej Apostolskiej Mości z roku 1908.

Pojedyncze karty korespondencyjne po 5 h i karty korespondencyjne z opłaconą odpowiedzią po 5 + 5 h rozpocznie się wydawać w dniu 4. października 1908. Czas wydania innych blankietów pocztowych ogłosi się w każdym wypadku z osobna w Dzienniku rozporządzeń pocztowych i telegraficznych.

Istniejące jeszcze zapasy blankietów pocztowych dotychczasowej emisji będą w zupełności zużyte

Do bezpośredniego wyciskania pocztowego znaczka wartościowego używać się będzie począwszy od dnia 4. października 1908. stempli z wizerunkiem znaczka nowych blankietów pocztowych.

Kopert listowych itd. z odciskiem dotychczasowego znaczka wartościowego można używać nadal aż do odmiennego zarządzenia.

Fiedler wlr.

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Część XCIV. — Wydana i rozesłana dnia 27. września 1908.

Treść: № 203. Rozporządzenie, dotyczące rozpoczęcia działalności urzędowej przez Sąd powiatowy w Gmünd, powiat polityczny Gmünd w Austrii dolnej.

203.

Rozporządzenie Ministerstwa sprawiedliwości z dnia 25. września 1908.,

dotyczące rozpoczęcia działalności urzędowej przez Sąd powiatowy w Gmünd, powiat polityczny Gmünd w Austrii dolnej.

Sąd powiatowy w Gmünd, utworzony rozporządzeniem Ministerstwa sprawiedliwości z dnia

22. lutego 1907., Dz. u. p. Nr. 40., ma rozpocząć swoją działalność urzędową z dniem 1. października 1908.

Klein wlr.

Rok 1908.

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Część XCV. — Wydana i rozesłana dnia 29. września 1908.

Trość: *M* 204. Ustawa, dotycząca otwarcia kredytu dodatkowego do preliminarza państwowego na rok 1908. celem poprawy położenia materialnego niektórych kategorii funkcjonaryuszy państwowych.

204.

Ustawa z dnia 25. września 1908.,

dotycząca otwarcia kredytu dodatkowego do preliminarza państwowego na rok 1908. celem poprawy położenia materialnego niektórych kategorii funkcjonaryuszy państwowych.

Za zgodą obu Izb Rady państwa postanawiam, co następuje:

Artykuł I.

Celem pokrycia wydatku połączonego z zarządzeniami, mającymi na celu poprawę położenia materialnego niektórych kategorii funkcjonaryuszy państwowych, przyznaje się na rok 1908. kredyt dodatkowy w wysokości 4,500.000 K, który ma być zarachowany na poczet ogólnego zarządu kasowego i pokryty z dochodów bieżących a w razie potrzeby z zapasów kasowych.

Artykuł II.

Z tego powodu zmienia się postanowienia §§ 2. do 8. ustawy z dnia 26. grudnia 1899., Dz. u. p. Nr. 255. o uregulowaniu poborów czynnych sług państwowych, należących do kategorii służby, w sposób następujący:

1. Płaca funkcjonaryuszy, wymienionych w § 1. ustawy z dnia 26. grudnia 1899., Dz. u. p. Nr. 255., wynosi:

W klasie płacy	Dla służby	Dla podurzędników
	w koronach	
1	900	1000
2	970	1080
3	1040	1160
4	1110	1240
5	1180	1320
6	1250	1400
7	1320	1480
8	1390	1560
9	1460	1640
10	1530	1720
11	1600	1800

Posunięcie do wyższych klas płacy następuje po każdym trzech latach służbowych, wliczalnych do emerytury, które przebyto w klasie płacy bezpośrednio poprzedzającej, i zależy od zadawalającego pełnienia służby.

Przydzielenie do kategorii sług lub podurzędników oraz do poszczególnych klas płacy unormowane będzie drogą rozporządzenia.

Wstrzymanie posunięcia do wyższej klasy płacy może być orzeczone na czas nie dłuższy od sześciu półroczy i tylko w drodze dyscyplinarnej.

Czas, przez który sługa lub podurzędnik wykluczony był od posunięcia do wyższej klasy, policzony mu będzie przy dalszem posunięciu, które nastąpi w myśl artykułu II., ustęp 2.

2. Członkowie wie umundurowanej straży bezpieczeństwa, należący do grupy żołnierzy, członkowie cywilnej straży bezpieczeństwa i ajenci policyjni otrzymają dodatki z tytułu starszeństwa służbowego, wliczalne do emerytury, a mianowicie:

po ukończeniu	3 lat służby	80 K
" "	6 " "	160 "
" "	9 " "	240 "
" "	12 " "	320 "
" "	16 " "	400 "
" "	20 " "	500 "

Słudzy i podurzędnicy wszystkich innych kategorii otrzymają dwa dodatki z tytułu starszeństwa służbowego, wliczalne do emerytury, wynoszące 100 K za każde cztery lata służbowe, przebyte w najwyższej klasie płacy.

3. Postanowienia co do policzenia czasu służby, nie podpadającego pod tę ustawę, pod wzglę-

dem przydzielenia do klas płacy, o których mowa w punkcie 1. niniejszego artykułu, i pod względem należności dodatków z tytułu starszeństwa służbowego, unormowanych w punkcie 2., ustęp 1. niniejszego artykułu, wydane będą drogą rozporządzenia.

Artykuł III.

Wykonanie ustawy niniejszej, która nabierze mocy obowiązującej z dniem 1. października 1908., poruczam Memu pełnemu Ministerstwu.

Budapeszt, dnia 25. września 1908.

Franciszek Józef włr.

Beck włr.

Korytowski włr.

Marchet włr.

Prade włr.

Ebenhoch włr.

Prášek włr.

Klein włr.

Bienerth włr.

Derschatta włr.

Fiedler włr.

Gessmann włr.

Abrahamowicz włr.

Georgi włr.

Rok 1908.

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Część XCVI. — Wydana i rozesłana dnia 3. października 1908.

Treść: (№ 205 i 206.) 205. Rozporządzenie, dotyczące porządku egzaminów ścisłych dla uzyskania doktoratu weterynaryi na akademiach weterynarskich. — 206. Rozporządzenie, dotyczące zaprowadzenia opłat szkolnych na akademiach weterynarskich.

205.

Rozporządzenie Ministra wyznań i oświaty z dnia 14. września 1908.,

dotyczące porządku egzaminów ścisłych dla uzyskania doktoratu weterynaryi na akademiach weterynarskich.

Na zasadzie Najwyższego postanowienia z dnia 5. września 1908. wydaje się w porozumieniu z c. k. Ministerstwem rolnictwa a co do c. i k. Akademii weterynarskiej w Wiedniu zarazem w porozumieniu z c. i k. wspólnem Ministerstwem wojny następujące postanowienia co do uzyskania doktoratu weterynaryi na akademiach weterynarskich:

§ 1.

Dla uzyskania doktoratu weterynaryi (*Doctor medicinae veterinariae*) na jednej z akademii weterynarskich w królestwach i krajach reprezentowanych w Radzie państwa wymaga się prócz uzyskanego poprzednio i ważnego w krajach tutejszych dyplomu weterynarskiego nadto przedłożenia rozprawy naukowej (dysertacyi), mającej za przedmiot dowolnie obrany temat z zakresu umiejętności weterynarskich, oraz złożenia egzaminu ścisłego (rygorozum).

Rozprawa i egzamin ścisły mają dostarczyć dowodu, że dyplomowany weterynarz uzdolniony jest także do samodzielnego badania naukowego na polu medycyny weterynarskiej.

Tylko wiadomości kazuistycznych lub prac kompilatorskich nie można przyjąć jako rozpraw.

§ 2.

Dyplomowani weterynarze, którzy chcą uzyskać doktorat weterynaryi, winni zgłosić się w rektoracie akademii weterynarskiej i przedłożyć następujące dokumenty:

- a) świadectwo chrztu lub urodzenia;
- b) świadectwo dojrzałości uzyskane w gimnazjum lub w szkole realnej, które było podstawą do przyjęcia na akademickie studia weterynarskie;
- c) absolutorium z akademickich studiów weterynarskich;
- d) dyplom weterynarski;
- e) *curriculum vitae* z przedstawieniem przebiegu nauk a ewentualnie z świadectwami co do naukowej działalności zawodowej w zakładach, laboratoryach itd.;
- f) rozprawę (§ 1.) napisaną lub wydrukowaną w języku wykładowym akademii weterynarskiej, którą kandydat według danego pod słowem uczciwości zapewnienia sam wypracował;

§ 3.

W podaniu o dopuszczenie do doktoratu należy dalej wymienić dwa przedmioty z dziedziny medycyny weterynarskiej, z których kandydat chce być pytany przy egzaminie ścisłym prócz przedmiotu odnoszącego się do rozprawy (§ 7.). Przytem musi się wybrać po jednym przedmiocie z każdej z dwóch następnych grup zawodowych:

I. Grupa zawodowa: anatomia; fizyologia; histologia i embryologia; chemia lekarska; farmakologia wraz z farmakognozą, toksykologia i nauka pisania recept; patologia ogólna (nauka o pasożytach); anatomia patologiczna; bakterjologia;

II. Grupa zawodowa: nauka o produkcji zwierząt; patologia i terapia szczegółowa; nauka o zarazach; chirurgia z okulistyką; pomoc przy porodach; weterynaryja sądowa i policja weterynarska; higiena mięsa.

Ogólne przedmioty przyrodnicze (chemia, fizyka, botanika, zoologia) nie mogą być obrane za przedmiot egzaminu.

§ 4.

Po przyjęciu podania (§ 2.) przydziela rektor akademii weterynarskiej przedłożoną rozprawę dwóm referentom do zaopiniowania, a mianowicie profesorom zwyczajnym lub nadzwyczajnym albo docentom akademii, wykładającym przedmiot dotyczący rozprawy lub przedmiot najwięcej zbliżony.

Rektor winien wyznaczyć odpowiedni termin do wydania opinii.

Na podstawie złożonych na piśmie opinii rozstrzyga grono profesorów akademii weterynarskiej co do aprobowania rozprawy, którą uważa się za przyjętą jedynie wówczas, jeżeli oświadczyło się za tem co najmniej dwie trzecie części członków grona profesorów.

Aprobowana rozprawa może być jedynie wówczas ogłoszona jako rozprawa doktorska, jeżeli grono profesorów uznało ją wyraźnie za nadającą się do tego. W tym wypadku należy dostarczyć rektorowi 50 egzemplarzy drukowanych.

§ 5.

W razie nieprzyjęcia rozprawy wolno kandydatowi przedstawić na tej samej akademii weterynarskiej nową rozprawę, dotyczącą tego samego lub innego tematu, najwcześniej po trzech miesiącach, a w przypadku ponownego jej odrzucenia znowu dopiero po upływie roku.

Kandydaci, których rozprawę odrzucono po raz trzeci, wykluczeni są na zawsze od ponownego przedłożenia nowej rozprawy, względnie od uzy-

skania doktoratu na jednej z akademii weterynarskich w królestwach i krajach reprezentowanych w Radzie państwa tudzież od nostryfikacji doktoratu weterynaryi uzyskanego za granicą.

§ 6.

Egzamin ścisły (rygorozum), który musi być składany na tej samej akademii weterynarskiej, która aprobowała rozprawę, odbywa się w terminie wyznaczonym przez rektora w obec grona profesorskiego, zebranego w liczbie dostatecznej do powzięcia uchwały, na posiedzeniu dostępnem dla weterynarzy i studentów.

§ 7.

Egzamin ścisły, który prawidłowo nie powinien trwać dłużej nad dwie godziny, rozciąga się na temat aprobowanej rozprawy i na gałąź wiedzy zawodowej, pozostającą w związku z rozprawą.

Przedmiot egzaminu stanowić nadto mając dwa przedmioty z zakresu medycyny weterynarskiej, które kandydat wymienił w swej prośbie o dopuszczenie (§ 3.).

§ 8.

W charakterze pytających przy egzaminie ścisłym występować ma przynajmniej jeden z obu referentów rozprawy (§ 4.) a nadto dwaj przedstawiciele obu obranych przedmiotów egzaminu lub przedmiotów najbardziej zbliżonych (§ 3. i 7.); wolno jednak także rektorowi i każdemu z członków grona profesorskiego zadawać kandydatowi pytania z przedmiotów egzaminu.

§ 9.

Po ukończeniu aktu egzaminacyjnego winno grono profesorskie przeprowadzić na posiedzeniu niejawnem naradę nad ogólnym wynikiem egzaminu i powziąć uchwałę.

Głosowanie, które przychodzi do skutku na wniosek poszczególnych egzaminatorów zwyczajną większością głosów, wliczając także głos rektora, winno brzmieć: „zdał z odznaczeniem“ lub „zdał“ albo „nie zdał“.

Jeżeli cenzura „zdał z odznaczeniem“ nie uzyska większości, natenczas należy doliczyć głosy, które padły na tę cenzurę, do głosów opiewających „zdał“.

Jeżeli większość głosów orzekła cenzurę „nie zdał“, natenczas kandydat zostaje reprobowany, jeżeli równa ilość głosów padnie na cenzurę „zdał“ i „nie zdał“, wówczas rozstrzyga głos rektora.

Co do wniesienia i aprobowania rozprawy oraz co do przebiegu i wyniku egzaminu ścisłego należy

prowadzić w gronie profesorskiem protokół, do którego wciąga się także uchwaloną cenzurę.

§ 10.

Jeżeli kandydat otrzymał przy egzaminie ścisłym cenzurę „nie zdał“, natenczas przed upływem trzech miesięcy nie można go dopuścić do powtórzenia egzaminu.

W razie niepomysłnego wyniku tego ponownego egzaminu nie można kandydata dopuścić jeszcze raz i już po tej drugiej reprobacie wchodzi w zastosowanie wykluczenie kandydata w myśl § 5., ustęp drugi.

§ 11.

Minister wyznań i oświaty może w porozumieniu z Ministerstwem rolnictwa na wniosek grona profesorskiego akademii weterynarskiej dopuścić wyjątkowo do uzyskania doktoratu weterynaryi — z zastrzeżeniem dopełnienia wszystkich innych warunków — kandydatów, którzy nie uzyskali dyplomu weterynarza (§ 2., d), którzy jednak po złożeniu egzaminu dojrzałości w szkole średniej pracowali przez dłuższy czas naukowo na polu medycyny weterynarskiej i mogą przedstawić szczególnie dobre prace naukowe z tej dziedziny, tudzież weterynarzy, którzy uzyskali dyplom przed zaprowadzeniem akademickich studyów weterynaryi (rozporządzenie ministerjalne z dnia 27. marca 1897., Dz. u. p. Nr. 80.), a więc także bez złożenia egzaminu dojrzałości w szkole średniej.

§ 12.

Osnowa dyplomu doktorskiego, który ma być podpisany przez rektora akademii weterynarskiej i jednego z profesorów zwyczajnych, występującego w charakterze promotora, oraz proceder, który ma być zachowany przy promocyi, określone będą osobnem rozporządzeniem.

§ 13.

Wnosząc podanie o dopuszczenie (§ 2.) wniён kandydat złożyć takse w kwocie 40 K, która przypada w równych częściach referentom (§ 3.) wyznaczonym do ocenienia rozprawy.

Przy dopuszczeniu do egzaminu ścisłego złożyć należy takse w kwocie 80 K, z której obaj referenci (§ 3.) oraz dwaj dalsi egzaminatorowie zawodowi (§ 7.) otrzymują po 10 K a fundusz kancelaryjny 10 K; reszta taksy w kwocie 30 K podzielona będzie w równych częściach pomiędzy tych wszystkich członków grona profesorskiego, którzy byli obecni przy egzaminie ścisłym.

-Za promocyę wraz z dyplomem należy uiścić takse w kwocie 60 K, z której rektor akademii

weterynarskiej otrzymuje 20 K, członek grona profesorskiego, występujący w charakterze promotora 10 K, następnie fundusz kancelaryjny za wygotowanie dyplomu (a także na wynagrodzenie ustanowionej w tym celu siły pisarskiej) 20 K, podczas gdy reszta w kwocie 10 K pozostaje zastrzeżona rozporządzeniu grona profesorów.

§ 14.

Pod względem nostryfikacji doktoratów weterynaryi (umiejętności leczenia zwierząt) uzyskanych na zagranicznych akademiach stosowane będą analogicznie postanowienia rozporządzenia ministerjalnego z dnia 6. czerwca 1850., Dz. u. p. Nr. 240.

Mężom, którzy położyli wybitne zasługi około umiejętności weterynarskich, może być udzielony doktorat weterynaryi *honoris causa* przy zachowaniu przepisów, istniejących także dla innych akademii.

§ 15.

Niniejszy porządek rygorozalny nabiera mocy obowiązującej z rokiem szkolnym 1908/1909.

Marchet wlr.

Ebenhoch wlr.

206.

Rozporządzenie Ministra wyznań i oświaty w z dnia 14. września 1908.,

dotyczące zaprowadzenia opłat szkolnych na akademiach weterynarskich.

Na zasadzie Najwyższego postanowienia z dnia 5. września 1908. wydaje się pod względem zaprowadzenia opłat szkolnych na akademiach weterynarskich następane postanowienia i to w porozumieniu z c. i k. wspólnem Ministerstwem wojny, o ile rozchodzi się o c. i k. Akademię weterynarską w Wiedniu:

§ 1.

Zwyczajni (immatrykułowani) studenci akademii weterynarskich opłacać winni za korzystanie z (obowiązkowych i nadobowiązkowych) wykładów i ćwiczeń, na które się zapisali, w każdym półroczu opłatę szkolną, która wyniesie dla studentów, należących do austriackiego związku państwowego pięćdziesiąt (50) koron, a dla innych studentów siedmdziesiąt pięć (75) koron.

Grono profesorów akademii weterynarskiej może uwolnić wszystkich zwyczajnych studentów weterynaryi od składania opłaty szkolnej w całości lub w połowie, a to w pierwszym półroczu naukowym, jeżeli będą mogli wykazać brak środków, a w dalszych półroczach naukowych nadto przebieg studyów, odpowiadający zupełnie przepisanej planowi nauki i połączony z dobrym skutkiem według osnowy świadectw z egzaminów postępu i z składanych ewentualnie kolokwiów.

C. i k. wojskowi akademicy weterynaryi na c. i k. Akademii weterynarskiej w Wiedniu są uwolnieni od uiszczania opłaty szkolnej.

§ 2.

Słuchacze nadzwyczajni t. j. ci, których dopuszczono do uczęszczania na poszczególne wykłady w akademii weterynarskiej, winni za te wykłady (ćwiczenia) uiszczać opłatę szkolną w wysokości po trzy (3) korony na półroczu za każdą tygodniową godzinę nauki.

Grono profesorskie akademii weterynarskiej może tylko wyjątkowo przyznać uwolnienie od tej opłaty szkolnej w razie udowodnionego ubóstwa i tylko wówczas, jeżeli uczęszczanie na wykłady, na które słuchacz nadzwyczajny zapisał się, stoi w związku z prawidłowym tokiem jego studyów.

§ 3.

Opłaty szkolne, przepisane w § 1. i 2. składać należy z góry za każde półroczu w rektoracie akademii weterynarskiej przy sposobności zapisywania się na wykłady.

Pod względem postępowania z podaniami o uwolnienie od opłaty szkolnej stosowane będą w sposób analogiczny przepisy obowiązujące dla uniwersytetów.

§ 4.

Rektorat akademii weterynarskiej winien odebrać do kasy państwowej wpłacone opłaty szkolne (§ 1. i 2.).

Te siły nauczycielskie akademii weterynarskich, które na zasadzie dotychczasowych przepisów pobierały czesne składane za wykłady nadobowiązkowe oraz przez cudzoziemców i słuchaczy nadzwyczajnych, otrzymają osobiste odszkodowanie wymierzone według przeciętnego dochodu trzech ostatnich lat naukowych, dopóki istotnie i nadal odbywają oddośne wykłady.

Docenci prywatni mają prawo żądania od słuchaczy odpowiedniej opłaty szkolnej za swe wykłady (nadobowiązkowe).

§ 5.

Uiszczanie opłat szkolnych wejdzie w moc obowiązującą dla nowo wstępujących studentów weterynaryi z rokiem szkolnym 1908/1909.

Wskutek tego przepisy dotychczasowe tracą stopniowo moc obowiązującą, a mianowicie co do c. i k. Akademii weterynarskiej w Wiedniu §§ 41. i 44. tymczasowego ogólnego porządku nauk dla studentów cywilnych, zatwierdzonego przez c. i k. wspólne Ministerstwo wojny w porozumieniu z Ministerstwem wyznań i oświaty reskrytem z dnia 21. października 1897., l. 2972., a co do Akademii weterynarskiej we Lwowie §§ 51. i 53. statutu zatwierdzonego reskrytem Ministerstwa wyznań i oświaty z dnia 4. listopada 1902., l. 34055, na zasadzie Najwyższego postanowienia z dnia 22. października 1902.

Marchet wtr.

Ebenhoch wtr.

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Część XCVII. — Wydana i rozesłana dnia 3. października 1908.

Treść: (№ 207—209.) 207. Rozporządzenie, którem, zmieniając rozporządzenie ministeryalne z dnia 4. maja 1907., ustanawia się na nowo dodatki aktywne systemizowanego grona nauczycielskiego przy rzymsko-katolickich i grecko-katolickich dyecezalnych zakładach naukowych teologicznych i przy głównych zakładach naukowych teologicznych w Gorycy i Zadarze. — 208. Obwieszczenie, którem ogłasza się przepisy, dotyczące urzędowego sprawdzania i uwierzytelniania żelaznych naczyń do przewozu piwa (naczyni do pasteryzowania). — 209. Obwieszczenie, dotyczące utworzenia urzędu podatkowego w Gmünd w Austrii dolnej.

207.

Rozporządzenie Ministra wyznań i oświaty oraz Ministra skarbu z dnia 26. sierpnia 1908.,

którem, zmieniając rozporządzenie ministeryalne z dnia 4. maja 1907., Dz. u. p. Nr. 118., ustanawia się na nowo dodatki aktywne systemizowanego grona nauczycielskiego przy rzymsko-katolickich i grecko-katolickich dyecezalnych zakładach naukowych teologicznych i przy głównych zakładach naukowych teologicznych w Gorycy i Zadarze.

§ 1.

Dodatek aktywny, należący się w myśl § 1., ustępu 2. ustawy z dnia 26. stycznia 1902., Dz. u. p. Nr. 25., profesorom przy dyecezalnych lub głównych zakładach naukowych teologicznych wynosi:

- a) w dyecezalnych zakładach naukowych w Bernie i Lincu rocznie 960 K,
- b) w dyecezalnych zakładach naukowych w St. Pölten, Trydencie, Celowcu, Lublanie, Prze-

myślu, Tarnowie, Stanisławowie oraz w głównych zakładach naukowych teologicznych w Gorycy i Zadarze rocznie 840 K,

- c) w dyecezalnych zakładach naukowych w Marburgu, Budziejowicach, Litomierzycach i Królogrodzie rocznie 720 K,
- d) w dyecezalnych zakładach naukowych w Brixenie i Weidenau rocznie 600 K.

§ 2.

Minister wyznań i oświaty może na wniosek biskupa dyecezyi, na zasadzie zadowolającego w każdym kierunku sprawowania służby podwyższyć ten dodatek aktywny po upływie, w regule dziesięciu, względnie 20 lat służby, przebytej przy tych zakładach naukowych lub przy państwowej szkole średniej, co do zakładów powyżej pod

a) wymienionych na 1104 K, względnie 1288 K, co do zakładów pod b) na 966 K, względnie 1127 K, co do zakładów pod c) na 828 K, względnie 966 K, co do zakładów pod d) na 690 K, względnie 805 K rocznie.

§ 3.

Kwotę, która w myśl ustępu 3. rozporządzenia ministeryalnego z dnia 30. listopada 1906., Dz. u. p. Nr. 238. ma być wliczona do podstawy wymiaru

poboru emerytalnego, przypadającego według postanowienia § 3., ustępu 1. ustawy z dnia 26. stycznia 1902., Dz. u. p. Nr. 25. systemizowanemu gronu nauczycielskiemu przy rzymsko-katolickich i grecko-katolickich dyecezalnych zakładach naukowych teologicznych i głównych zakładach naukowych teologicznych w Gorycy i Zadarze, należy wymierzyć tak jak dotąd, a to w pojedynczych wypadkach w wysokości 400 K, względnie 480 K, względnie 560 K. Również i wkładka na cele emerytalne w wysokości 3·8 od sta, przewidziana w powołanym rozporządzeniu ministeryalnym winna być nadal uiszczana bez zmiany.

§ 4.

Rozporządzenie niniejsze nabiera mocy obowiązującej z dniem 1. września 1908.

Korytowski wlr.

Marchet wlr.

208.

Obwieszczenie Ministerstwa robót publicznych z dnia 14. września 1908.,

którem ogłasza się przepisy, dotyczące urzędowego sprawdzania i uwierzytelniania żelaznych naczyń do przewozu piwa (naczyń do pasteryzowania).

Na zasadzie rozporządzenia ministeryalnego z dnia 23. września 1904, Dz. u. p. Nr. 111. podaje się poniżej do publicznej wiadomości przepisy, dotyczące urzędowego sprawdzania i uwierzytelniania żelaznych naczyń przewozowych, zaopatrzonych w urządzenia do pasteryzowania mieszczącego się w nich piwa (naczyń do pasteryzowania), które to przepisy wydała c. k. Główna Komisja miar i wag a które pod względem należytości zatwierdziło Ministerstwo robót publicznych.

Przepisy te nabierają mocy obowiązującej z dniem ogłoszenia.

Gessmann wlr.

Przepisy,

dotyczące urzędowego sprawdzania i uwierzytelniania żelaznych naczyń przewozowych, zaopatrzonych w urządzenia do pasteryzowania mieszczącego się w nich piwa (naczyń do pasteryzowania).

I. Opis i sposób użycia żelaznych naczyń do przewozu piwa (naczyń do pasteryzowania).

Te naczynia do przewozu piwa przedstawiają się co do swej istoty jako beczki żelazne, przy któ-

rych znajdują się osobne urządzenia do pasteryzowania mieszczącego się w nich piwa.

1. Naczynie do pasteryzowania, przedstawione na rycinach 1. i 2., składa się z żelaznego, szwajcowanego rezerwoaru Z w kształcie walca; górna i dolna powierzchnia podstawowa walca jest sklepiona ku zewnątrz.

Rezerwoar pokryty jest wewnątrz powłoką, zachowującą się w obec piwa obojętnie i wolną od zarzutów pod względem zdrowotnym.

Aby naczynie dało się pewnie ustawić, umieszczony jest na dolnej części rezerwoaru cylindrycznego żelazny pierścień R (ryc. 1.).

2. W dolnym dnie naczynia do pasteryzowania znajduje się otwór O , który da się zamykać przy pomocy nakrywki S przez przyśrubowanie tejże. Nakrywka S zawiera rowek r (ryc. 1.).

3. Dno górne, wzmocnione częścią nasadową A zawiera dwa otwory U_1 i U_2 , zaopatrzone w zwoje mutrowe (ryc. 1.).

W otwór U_1 wśrubowany jest kurek H , do którego przymocowana jest rura do napełniania F , sięgająca aż do rowka r nakrywki S , przyśrubowanej do dolnego dna naczynia do pasteryzowania.

Podobnie jak ściany wewnętrzne naczynia do pasteryzowania (porówn. punkt 1.), pokryta jest także rura do napełniania F zarówno zewnątrz jak i wewnątrz tą samą powłoką, zachowującą się obojętnie w obec piwa i wolną od zarzutów ze stanowiska zdrowotnego.

W otwór U_2 wśrubowany jest wentyl V (ryc. 1.).

4. Otwór kurka H zamyka się nakrywką D_1 , otwór wentyla V nakrywką D_2 (ryc. 1.) a stożek w kurka H (ryc. 2.) nakrywką D_3 (ryc. 1. i 2.).

Zwój umieszczony na części nasadowej A dzwala nadto na przyśrubowanie kaptura ochronnego K (ryc. 1.).

5. Na górnym dnie naczynia do pasteryzowania musi być przylutowana płytka metalowa, na której umieścić należy następujące oznaczenia:

„Pojemność przy wstawionej rurze do napełniania litrów.
Zewnętrzna } średnica rury do na- { mm
Wewnętrzna } pełniania { mm“.
Wielkość liter powinna wynosić przynajmniej 7 mm.

Cyfrowe oznaczenie pojemności i średnic uskutecznia organ cechowniczy.

Połączenia wyżej opisanej płytki metalowej z dnem naczynia do pasteryzowania należy zabezpieczyć za pomocą czterech kropli cyny.

Te krople cyny rozpostarte częścią na dnie naczynia a częścią na płytce metalowej muszą trzymać się silnie zarówno tej płytki jak i dna naczynia i być tak umieszczone, aby linie łączące każdą parę

przeciwległych kropli cyny stały na sobie prostopadle.

6. Naczynia do pasteryzowania napełnia się piwem przez kurek *H* (którego części wchodzące w styczność z piwem muszą być powleczone cyną bez domieszki ołowiu lub zaopatrzone tą samą powłoką, o której mowa w punkcie 1. i 3.) za pomocą rury do napełniania *F* (ryc. 1. i 2.); piwo dostaje się w ten sposób najpierw na dolne dno naczynia a stąd wznosi się powoli ku górze; wypychane powietrze uchodzi przez otwarty wentyl *V*.

Po całkowitem napełnieniu naczynia przysrubowuje się do górnego zwoju kurka (nie widzialne na rycinach) szczelnie przylegające naczynie (naczynie ekspansywne), przyczem wentyl *V* (ryc. 1.) ma być zamknięty a kurek *H* (ryc. 2.) otwarty.

Pasteryzowanie piwa przeprowadza się przez ogrzanie do ciepłoty około 70 do 80° C, poczem studzi się naczynie do pasteryzowania względnie znajdujące się w niem piwo.

Po ukończeniu tego proceduru zamyka się stożek kurka *H*, odśrubowuje naczynie ekspansywne, zakłada kapturek ochronny *K* i czyni w ten sposób naczynie do pasteryzowania zdatnem do przesyłki.

II. Władza cechownicza, sprawdzanie i stemplowanie.

7. Urzędowe sprawdzanie i stemplowanie opisanych naczyń do przewozu piwa (naczyń do pasteryzowania) przedsięwzięją urzędy cechownicze, zaopatrzone w przybory do cechowania beczek.

8. Przy urzędowym sprawdzaniu należy oznaczyć pojemność naczynia po wstawieniu do niego rury do napełniania w myśl postępowania podanego w instrukcyi i przy zachowaniu dokładności uwzględniającej $\frac{1}{300}$ pojemności oraz uwidocznienie pojemność tę na płytce metalowej (porówn. punkt 5.)

przylutowanej do górnego dna naczynia (w myśl postanowień § 10. ordynacyi cechowniczej z dnia 19. grudnia 1872., Dz. u. p. Nr. 171., po zaokrągleniu).

9. Stemplowanie skutecznie się przez wybicie stempli cechowniczych na czterech kroplach cyny, które zabezpieczają połączenie przylutowanej do górnego dna płytki metalowej z naczyniem (porówn. punkt 5.); na dwóch z tych stempli cechowniczych należy zamieścić liczbę roku i miesiąca.

III. Należytości cechownicze.

10. Należytości, przypadające do zapłaty za urzędowe sprawdzanie i uwierzytelnianie tych naczyń do przewozu piwa (naczyń do pasteryzowania), wymierzane będą na zasadzie rozporządzenia ministeryalnego z dnia 18. sierpnia 1906., Dz. u. p. Nr. 175., dotyczącego ustalenia opłat za manipulację cechowniczą z beczkami.

IV. Ponowne cechowanie.

11. Te naczynia do przewozu piwa (naczynia do pasteryzowania) należy w myśl rozporządzenia ministeryalnego z dnia 1. kwietnia 1894., Dz. u. p. Nr. 67. poddawać peryodycznie ponownemu cechowaniu przed upływem każdych dwóch lat.

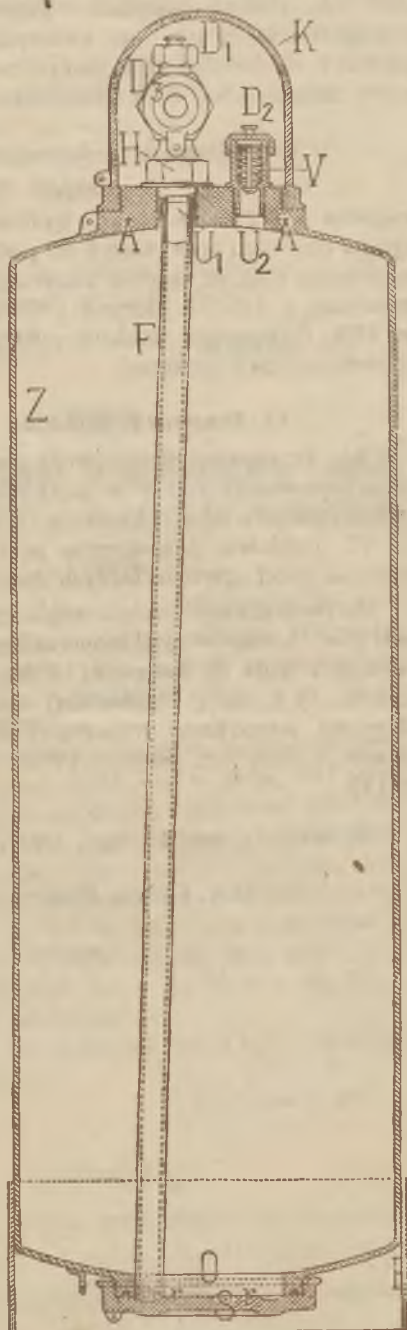
Za ponowne cechowanie tych naczyń do przewozu piwa należy w myśl rozporządzenia ministeryalnego z dnia 8. listopada 1899., Dz. u. p. Nr. 226. (§ 1., ustęp przedostatni) uiszczać pełne należytości ustanowione rozporządzeniem ministeryalnym z dnia 18. sierpnia 1906., Dz. u. p. Nr. 175.

W Wiedniu, dnia 11. lipca 1908.

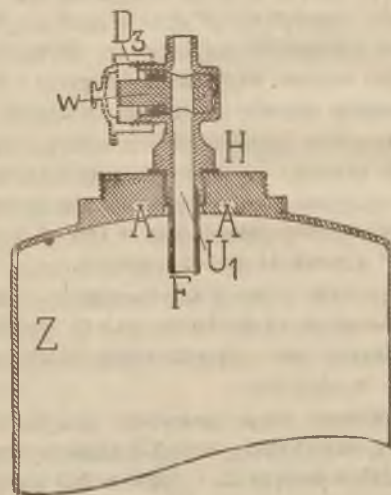
C. k. Główna Komisya miar i wag:

Lang wlr.

Ryc. 1.

Ryc. 2.

209.**Obwieszczenie Ministerstwa skarbu z dnia 30. września 1908.,****dotyczące utworzenia urzędu podatkowego w Gmünd w Austrii dolnej.**

Na zasadzie Najwyższego postanowienia z dnia 11. stycznia 1907. otwiera się w Gmünd w Austrii dolnej urząd podatkowy i sądowo-depozytowy dla gmin przydzielonych do okręgu Sądu powiatowego tej samej nazwy w myśl rozporządzenia Ministerstwa sprawiedliwości z dnia 22. lutego 1907., Dz. u. p. Nr. 40.

Urząd ten rozpocznie działalność swoją równocześnie z Sądem powiatowym (rozporządzenie Mini-

sterstwa sprawiedliwości z dnia 25. września 1908., Dz. u. p. Nr. 203.) w dniu 1. października 1908.

Z tą chwilą wydzieli się gminy:

1. Beinhöfen, Böhmeil, Eibenstein, Erdweis, Gmünd, Hoheneich, Schwarzbach, Wielands, Witschkoberg i Zuggers z okręgu Urzędu podatkowego Schrems, a

2. gminy Albrechts, Waldenstein, Gross-Neusiedl, Dietmanns, Weissenbach, Naglitz i Tannenbruck z okręgu Urzędu podatkowego Weitra i przydzieli się je do okręgu Urzędu podatkowego Gmünd.

Korytowski wlr.

Rok 1908.

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Część XCVIII. — Wydana i rozesłana dnia 10. października 1908.

Treść: (№ 210—215.) 210. Obwieszczenie, dotyczące dopuszczenia normalnych alkoholomierzy przeznaczonych dla celów administracji skarbowej do urzędowego sprawdzania i uwierzytelniania. — 211. Obwieszczenie, dotyczące utworzenia ekspozytury celnej Ulica Heinersdorf (w Czechach). — 212. Obwieszczenie, dotyczące utworzenia okręgu rozkładu podatku zarobkowego dla obszaru nowo utworzonego Starostwa powiatowego w Brandysie nad Łabą w Czechach, oraz zmiany liczby członków i zastępców członków komisji podatku zarobkowego IV. klasy dla „Powiatu politycznego Karlin z wyłączeniem miasta Karlina“. — 213. Obwieszczenie, dotyczące utworzenia nowego okręgu szacunkowego podatku osobisto-dochodowego dla obszaru nowo utworzonego Starostwa powiatowego w Brandysie nad Łabą, tudzież spowodowanego przez to zmniejszenia liczby członków komisji szacunkowej dla podatku osobisto-dochodowego „Powiat polityczny Karlin z wyłączeniem miasta Karlina“. — 214. Obwieszczenie, dotyczące utworzenia nowego okręgu rozkładu podatku zarobkowego dla obszaru nowo utworzonego Starostwa powiatowego w Warnsdorfie w Czechach, tudzież zmiany oznaczenia dotychczasowego okręgu rozkładu „Powiat polityczny Rumburk z wyjątkiem Warnsdorfu, Dolnego Gruntu, Horniego Gruntu i Jirzetina“. — 215. Obwieszczenie, dotyczące utworzenia nowego okręgu szacunkowego podatku osobisto-dochodowego dla obszaru nowo utworzonego Starostwa powiatowego w Warnsdorfie z wyłączeniem miasta Warnsdorfu, tudzież spowodowanego przez to zmniejszenia liczby członków komisji szacunkowej podatku osobisto-dochodowego dla „Powiatu politycznego Rumburk z wyłączeniem miasta Rumburka“.

210.

Obwieszczenie Ministerstwa robót publicznych i Ministerstwa skarbu z dnia 23. lipca 1908.,

dotyczące dopuszczenia normalnych alkoholomierzy przeznaczonych dla celów administracji skarbowej do urzędowego sprawdzania i uwierzytelniania.

Na zasadzie rozporządzenia ministeryalnego z dnia 23. września 1904., Dz. u. p. Nr. 111., podaje się poniżej do wiadomości publicznej przepisy wydane przez c. k. Główną Komisję miar i wag pod względem urzędowego sprawdzania i uwierzytelniania normalnych alkoholomierzy dla celów administracji skarbowej.

Przepisy te nabierają mocy obowiązującej z dniem 15. października 1908.

Korytowski wlr.

Gessmann wlr.

Przepisy,

dotyczące urzędowego sprawdzania i uwierzytelniania normalnych alkoholomierzy dla celów administracji skarbowej.

Normalne alkoholomierze przeznaczone dla celów administracji skarbowej winny podawać zawartość alkoholu, mieszczącą się w mieszaninie alkoholu i wody, w procentach objętościowych przy normalnej ciepłocie 15° C; alkoholomierze te będą poddawane urzędowemu sprawdzaniu i uwierzytelnianiu, o ile odpowiadają następnym postanowieniom:

1. Przyrząd sporządzony z czystego szkła bez szkazu nie może przekraczać długości 500 mm; średnica trzonka wynosić winna przynajmniej 4 mm.

2. Głowa trzonka i bezpośrednio dalsza jego część, długości co najmniej 2 mm muszą być wewnątrz pokryte powłoką z czerwonego wosku dla pieczętowania.

Górny brzeg podziałki papierowej musi być oddalony o co najmniej 10 mm od dolnego brzegu tej powłoki.

Dolny brzeg paska papierowego może leżeć najwyżej 10 mm ponad miejscem zlutowania alkoholomierza z trzonkiem.

3. Podziałka papierowa, znajdująca się wewnątrz trzonka, musi obejmować działki od 5 do 40, albo od 35 do 60 albo od 65 do 100 procentów a to z uwzględnieniem piątych części procentu.

Kreski podziałki, odpowiadające całym procentom muszą być dłuższe od kresek pośrednich; co drugi procent oznacza się cyframi.

Najniższa kreska podziałki musi leżeć co najmniej o 10 mm ponad miejscem wlutowania trzonka.

Oddalenie najwyższej przedziałki od głowy trzonka nie może wynosić mniej niż 20 mm.

Oznaczenia podawane przez przyrząd nie mogą w żadnym punkcie odbiegać o więcej jak 0.4 procent od oznaczeń rzetelnych.

Podziałka, o której mowa, musi być dalej zaopatrzona numerem wyrobu, liczbą roku i miesiąca, w których przyrząd wykonano, oraz oznaczeniem: „Normalny alkoholomierz“ (w formie skrótowej) i musi być umocowana w trzonku u góry za pomocą pęcherza, zaopatrzonego w umieszczany zwykle mały otwór, a u dołu za pomocą wosku do lakowania.

4. Ciepłomierz wtopiony w alkoholometr musi być zaopatrzony w podziałkę z papieru lub kartonu, umocowaną u góry i u dołu, oznaczoną wyrazem „Celzysus“ i mającą na stronie przedniej podział od 1° C poniżej zera do 30° C powyżej zera.

Kreski podziałki, oznaczające piątki i dziesiątki muszą być odpowiednio przedłużone a te ostatnie zaopatrzone nadto wyraźnymi cyframi.

Odległość kresek, oznaczających stopnie 0 do 30 nie śmie być mniejszą jak 60 mm; błędy podziałki nie mogą przekraczać 0.1°.

Przy wzrastającej i przy spadającej ciepłocie musi rtęć tworzyć zupełnie regularną kopolkę, nie może się ciągnąć skośnie lub przyczepiać do szkła, a także nie powinny się tworzyć bańki.

Przy łagodnem przewracaniu przyrządu nie powinien się słupek rtęci przerywać lub spływać; przy oziębieniu do 15° C poniżej zera chować się on winien do bańki ciepłomierza.

Wskazania ciepłomierza — którego rurka wioskowata ma być wyciągnięta w koniec bez rozszerzenia — mogą być najwyżej o 0.5° za wysokie względnie za niskie.

5. Odrotna strona podziałki alkoholomierza lub ciepłomierza może mieścić nazwisko i miejsce zamieszkania wytwórcy przyrządu.

6. Urzędowe badanie i sprawdzanie normalnych alkoholomierzy, odpowiadających powyższemu postanowieniom przeprowadza c. k. Główna Komisja miar i wag (we Wiedniu, II., Prager Reichsstraße Nr. 1, okrąg doręczeń pocztowych XX/2).

Zbadanie tych przyrządów wyprzedzić musi z reguły pozostawienie ich przez sześć miesięcy (licząc od chwili przedłożenia) w składzie c. k. Głównej Komisji miar i wag.

C. k. Głównej Komisji miar i wag wolno jednak ograniczyć ten okres składu, o ile przyrząd odnośny sporządzony jest dowodnie z takiego gatunku szkła, przy którym zmiany, zachodzące z biegiem czasu co do objętości i kształtu, są według poczynionych doświadczeń nieznaczne.

7. Przy przyrządach, odpowiadających powyższemu warunkom umieszcza się na trzonku pomiędzy powłoką laku a podziałką tudzież na samym alkoholomierzu stempel w kształcie orła .

Obok większego znaczka stempelowego na alkoholomierzu umieszcza się bieżącą liczbę protokołu.

8. Dla każdego uwierzytelnionego alkoholomierza wygotowuje się poświadczenie badania; zawiera ono numer fabryczny, urzędową liczbę protokołu, miesiąc i rok wyrobu przyrządu, tudzież jego wagę.

Do poświadczenia badania dołącza się pouczenie co do sposobu użycia tudzież potrzebne tabele redukcyjne.

Wiedeń, dnia 8. lipca 1908.

C. k. Główna Komisja miar i wag:

Lang wlr.

211.

Obwieszczenie Ministerstwa skarbu z dnia 30. września 1908.,

dotyczące utworzenia ekspozytury celnej Ulica Heinersdorf (w Czechach).

W Ulicy Heinersdorf (w Czechach) utworzono samoistną ekspozyturę celną, wyposażoną w uprawnienie urzędu celnego pobocznego II. klasy.

Korytowski wlr.

212.**Obwieszczenie Ministerstwa skarbu z dnia 30. września 1908.,**

dotyczące utworzenia okręgu rozkładu podatku zarobkowego dla obszaru nowo utworzonego Starostwa powiatowego w Brandysie nad Łabą w Czechach, oraz zmiany liczby członków i zastępców członków komisji podatku zarobkowego IV. klasy dla „Powiatu politycznego Karlin z wyłączeniem miasta Karlina“.

Dla obszaru nowo utworzonego Starostwa powiatowego w Brandysie nad Łabą w Czechach (obwieszczenie Ministerstwa spraw wewnętrznych z dnia 15. września 1908., Dz. u. p. Nr. 193.), ustanawia się na zasadzie §§ 13. i 16. ustawy z dnia 25. października 1896., Dz. u. p. Nr. 220.,

począwszy od okresu rozkładu 1910/1911, okrąg rozkładu dla III. i IV. klasy podatku zarobkowego: liczba członków komisji dla spółki podatkowej III. klasy wynosić będzie 4, a dla spółki podatkowej IV. klasy 6.

Zarazem zmniejsza się ze względu na zmianę terytoryalnego obszaru Starostwa powiatowego w Karlinie liczbę członków komisji podatku zarobkowego IV. klasy dla okręgu rozkładu: „Powiat polityczny Karlin z wyłączeniem miasta Karlina“ z 8 na 6.

W ślad za tem należy spis okręgów rozkładu powszechnego podatku zarobkowego, ogłoszony reskryptem Ministerstwa skarbu z dnia 24. kwietnia 1897, Dz. u. p. Nr. 117., uzupełnić, względnie sprostować w następujący sposób:

(Strona 905. XLVI. części Dziennika ustaw państwa, wydanej dnia 11. maja 1897., względnie strona 1291. LXXXVI. części Dziennika ustaw państwa wydanej dnia 15. września 1897.)

Liczba bieżąca	Okrąg rozkładu	Siedziby komisji	Ilość członków dla spółek podatkowych	
			III.	IV.
dla spółek podatkowych III. i IV. klasy			klasy	
9 a	Powiat polityczny Brandys nad Łabą	Starostwo w Brandysie nad Łabą	4	6
16	Powiat polityczny Karlin z wyłączeniem miasta Karlina	Starostwo w Karlinie	4	6

Korytowski wtr.

213.**Obwieszczenie Ministerstwa skarbu z dnia 30. września 1908.,**

dotyczące utworzenia nowego okręgu szacunkowego podatku osobisto-dochodowego dla obszaru nowo utworzonego Starostwa powiatowego w Brandysie nad Łabą, tudzież spowodowanego przez to zmniejszenia liczby członków komisji szacunkowej dla podatku osobisto-dochodowego „Powiat polityczny Karlin z wyłączeniem miasta Karlina“.

Dla obszaru nowo utworzonego Starostwa powiatowego w Brandysie nad Łabą (obwieszczenie Ministerstwa spraw wewnętrznych z dnia 15. wrze-

śnia 1908., Dz. u. p. Nr. 193.), ustanawia się na zasadzie §§ 177. i 179. ustawy z dnia 25. października 1896., Dz. u. p. Nr. 220., z dniem 1. stycznia 1909. celem rozkładu podatku osobisto-dochodowego komisję szacunkową, liczącą 6 członków.

Liczbę członków komisji szacunkowej, ustanowionej dla okręgu szacunkowego „Powiat polityczny Karlin z wyłączeniem miasta Karlina“ zmniejsza się z 18 na 12.

W ślad zatem należy spis okręgów szacunkowych podatku osobisto-dochodowego, ogłoszony reskryptem Ministerstwa skarbu z dnia 4. października 1897., Dz. u. p. Nr. 233., uzupełnić względnie sprostować w następujący sposób:

(Strona 1348. i 1349. XCII. części Dziennika ustaw państwa, wydanej dnia 9. października 1897.)

1 Numer okręgu	2 Okrąg szacunkowy	3 Komisyja		5 Siedziba komisji	6 Ilość członków komisji
		miej- scowa	powia- towa		
46a	Powiat polityczny Brandys nad Łabą	.	1	Starostwo w Brandysie nad Łabą	6
71	Powiat polityczny Karlin z wyłączeniem miasta Karlina	.	1	Starostwo w Karlinie	12

Korytowski wkr.

214.

Obwieszczenie Ministerstwa skarbu z dnia 30. września 1908.,

dotyczące utworzenia nowego okręgu rozkładu podatku zarobkowego dla obszaru nowo utworzonego Starostwa powiatowego w Warnsdorfie w Czechach, tudzież zmiany oznaczenia dotychczasowego okręgu rozkładu „Powiat polityczny Rumburk z wyjątkiem Warnsdorfu, Dolnego Gruntu, Horniego Gruntu i Jirzetina“.

Prócz istniejącego już okręgu rozkładu III. i IV. klasy „dla miasta Warnsdorfu z gminami Dolny Grunt, Horni Grunt i Jirzetin“, który pozostawiono bez zmiany a którego komisye będą miały obecnie siedzibę w Warnsdorfie, tworzy się na zasadzie §§ 13. i 16. ustawy z dnia 25. października 1896., Dz. u. p. Nr. 220., począwszy od okresu rozkładu 1910/11 dla pozostałego obszaru nowo

utworzonego Starostwa powiatowego w Warnsdorfie w Czechach (obwieszczenie Ministerstwa spraw wewnętrznych z dnia 15. września 1908., Dz. u. p. Nr. 193.), osobny okrąg rozkładu dla III. i IV. klasy podatku zarobkowego z oznaczeniem „Powiat polityczny Warnsdorf z wyjątkiem miasta Warnsdorfu i gmin Dolny Grunt, Horni Grunt i Jirzetin“; ilość członków komisji dla spółek podatkowych III. i IV. klasy tego okręgu rozkładowego wynosić ma 4 dla każdej klasy. Z uwagi na terytorjalne ograniczenie dotychczasowego okręgu rozkładu „Powiat polityczny Rumburk z wyjątkiem Warnsdorfu, Dolnego Gruntu, Horniego Gruntu i Jirzetina“ zmienia się zarazem oznaczenie tegoż na oznaczenie „Powiat polityczny Rumburk“.

W ślad za tem należy spis okręgów rozkładu powszechnego podatku zarobkowego, ogłoszony reskryptem Ministerstwa skarbu z dnia 24. kwietnia 1897., Dz. u. p. Nr. 117., uzupełnić względnie sprostować w następujący sposób:

(Strona 907. XLVI. części Dziennika ustaw państwa, wydanej dnia 11. maja 1897.)

Numer okręgu	Okrąg rozkładu	Siedziba komisji	Ilość członków dla spółek podatkowych	
			III.	IV.
dla spółek podatkowych III. i IV. klasy			klasy	
3	Miasto Warnsdorf z gminami Dolny Grunt, Horni Grunt i Jirzetin	Starostwo w Warnsdorfie	4	6
25	Powiat polityczny Rumburk	Starostwo w Rumburku	4	6
34	Powiat polityczny Warnsdorf z wyjątkiem miasta Warnsdorfu i gmin Dolny Grunt, Horni Grunt i Jirzetin	Starostwo w Warnsdorfie	4	4

Korytowski wkr.

215.**Obwieszczenie Ministerstwa skarbu z dnia 30. września 1908.,**

dotyczące utworzenia nowego okręgu szacunkowego podatku osobisto-dochodowego dla obszaru nowo utworzonego Starostwa powiatowego w Warnsdorfie z wyłączeniem miasta Warnsdorfu, tudzież spowodowanego przez to zmniejszenia liczby członków komisji szacunkowej podatku osobisto-dochodowego dla „Powiatu politycznego Rumburk z wyłączeniem miasta Rumburka“.

Dla obszaru nowo utworzonego Starostwa powiatowego w Warnsdorfie (obwieszczenie Ministerstwa spraw wewnętrznych z dnia 15. września 1908., Dz. u. p. Nr. 193.), z wyłączeniem jednak miasta Warnsdorfu ustanawia się na zasadzie

§§ 177. i 179. ustawy z dnia 25. października 1896., Dz. u. p. Nr. 220., z dniem 1. stycznia 1909. celem rozkładu podatku osobisto-dochodowego komisję szacunkową, liczącą 6 członków.

Siedzibę komisji szacunkowej, ustanowionej dla okręgu szacunkowego: miasto Warnsdorf, przynosi się do Warnsdorfu.

Liczbę członków komisji szacunkowej, ustanowionej dla okręgu szacunkowego „Powiat polityczny Rumburk z wyłączeniem miast Rumburka i Warnsdorfu“ zmniejsza się z 12 na 6, a oznaczenie tego okręgu szacunkowego zmienia się na oznaczenie „Powiat polityczny Rumburk z wyłączeniem miasta Rumburka“.

W ślad za tem należy spis okręgów szacunkowych podatku osobisto-dochodowego, ogłoszony reskryptem Ministerstwa skarbu z dnia 4. października 1897., Dz. u. p. Nr. 233., uzupełnić względnie sprostować w następujący sposób:

(Strona 1351. XCII. części Dziennika ustaw państwa, wydanej dnia 9. października 1897.)

1	2	3	4	5	6
Numer okręgu	Okrąg szacunkowy	Komisya		Siedziba komisji	Liczba członków komisji
		miejscowa	powiatowa		
37	Miasto Warnsdorf	1	.	Starostwo w Warnsdorfie	6
111	Powiat polityczny Rumburk z wyłączeniem miasta Rumburka	.	1	Starostwo w Rumburku	6
129 ^a	Powiat polityczny Warnsdorf z wyłączeniem miasta Warnsdorfu	.	1	Starostwo w Warnsdorfie	6

Korytowski wlr.

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Część XCIX. — Wydana i rozesłana dnia 22. października 1908.

Treść: (216—218.) 216. Rozporządzenie, dotyczące zmiany terminów zapłaty podatku domowo-czynszowego w poborczym okręgu podatkowym Karlsbad w Czechach. — 217. Rozporządzenie, którem zabrania się wprowadzania i rozsprzedaży niektórych artykułów kauczukowych. — 218. Reskrypt, dotyczący zabronienia wywozu i przewozu materiałów wojennych.

216.

Rozporządzenie Ministerstwa skarbu z dnia 7. października 1908.,

dotyczące zmiany terminów zapłaty podatku domowo-czynszowego w poborczym okręgu podatkowym Karlsbad w Czechach.

Na zasadzie ustawy z dnia 11. czerwca 1894., Dz. u. p. Nr. 110. rozporządza się, że podatek domowo-czynszowy, który według postanowień dotychczasowych miał być płacony w poborczym okręgu podatkowym Karlsbad w ratach kwartalnych z góry dnia 1. stycznia, 1. kwietnia, 1. lipca i 1. października, uiszczony być ma w rzeczonym okręgu na przyszłość w czterech równych ratach, zapadających dnia 1. maja, 1. lipca, 1. września i 1. listopada każdego roku.

Nowe terminy zapłaty obowiązywać mają w myśl § 7. ustawy z dnia 9. lutego 1882., Dz. u. p. Nr. 17. także co do 5% podatku od czystego dochodu z budynków, uwolnionych całkowicie albo częściowo od podatku domowo-czynszowego z tytułu prowadzenia budowy.

Rozporządzenie niniejsze zacznie obowiązywać z dniem 1. stycznia 1909.

Korytowski wlr.

217.

Rozporządzenie Ministerstw spraw wewnętrznych, handlu i skarbu z dnia 15. października 1908.,

którem zabrania się wprowadzania i rozsprzedaży niektórych artykułów kauczukowych.

Na zasadzie artykułu VII. ustawy o taryfie celnej z dnia 13. lutego 1906., Dz. u. p. Nr. 20., zabrania się ze względów policyi zdrowotnej wprowadzania i rozsprzedaży artykułów kauczukowych, przychodzących w handlu pod nazwą „paluszków drażniących“.

Rozporządzenie niniejsze nabiera mocy obowiązującej z dniem ogłoszenia.

Korytowski wlr.

Bienert wlr.

Fiedler wlr.

218.

Reskrypt Ministerstwa skarbu z dnia 21. października 1908.,

dotyczący zabronienia wywozu i przewozu materiałów wojennych.

Wskutek uchwały Rady Ministrów i w porozumieniu z Rządem królewsko węgierskim zabrania

się wywozu i przewozu broni, amunicji, wszelkich części składowych broni i amunicji; wszelkich środków strzelniczych, wybuchowych i zapalowych, tudzież materiałów potrzebnych do ich przyrządzenia; dalej koni, osłów, zwierząt wierzchowych i jucznych (mułów) oraz przedmiotów do ich wykwapowania: gołębi; wreszcie innych materiałów przydatnych do celów wojennych — przeznaczonych dla Serbii lub Czarnogóry z obu państw Monarchii austriacko-węgierskiej wraz z Bośnią i Hercegowiną względnie przez te państwa. Zakazowi temu podlegają wszystkie przesyłki, które albo wprost są przeznaczone dla Serbii lub Czarnogóry albo co do których można

zasadnie przyjąć, iż pośrednio dojdą do wymienionych państw.

Ministerstwo skarbu zastrzega sobie kontrolowanie przesyłek wyż wymienionych artykułów, o ile one wprowadzone będą w obrót z innym przeznaczeniem, pod względem ich ostatecznego przeznaczenia. Zmiany co do oznajmionego już przeznaczenia takich przesyłek nie są dopuszczalne.

Niniejszy zakaz wywozu i przewozu nabywa zaraz mocy obowiązującej.

Beck wlr.

Korytowski wlr.

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Część C. — Wydana i rozesłana dnia 27. października 1908.

Treść: № 219. Rozporządzenie, dotyczące utworzenia drugiej administracji podatkowej w Tryeście i spowodowanych tem zmian co do okręgów rozkładu powszechnego podatku zarobkowego i okręgów szacunkowych podatku osobisto-dochodowego.

219.

Rozporządzenie Ministerstwa skarbu z dnia 21. października 1908.,

dotyczące utworzenia drugiej administracji podatkowej w Tryeście i spowodowanych tem zmian co do okręgów rozkładu powszechnego podatku zarobkowego i okręgów szacunkowych podatku osobisto-dochodowego.

Na podstawie Najwyższego postanowienia z dnia 6. kwietnia 1908. tworzy się dla Tryestu drugą administrację podatkową pod nazwą „C. k. Administracja podatkowa II. w Tryeście“.

Do dotychczasowej administracji podatkowej, która na przyszłość nosić będzie nazwę „C. k. Administracja podatkowa I. w Tryeście“, przydzielone będą dzielnice miejskie I., II., III. i IV., dzielnice przedmiejskie IV., V. i VI., gmina katastralna Longera i dwa okręgi wiejskie (Prosecco i Opčina), a do Administracji podatkowej II. dzielnice miejskie V. i VI., tudzież dzielnice przedmiejskie I., II. i III. z wyjątkiem gminy katastralnej Longera.

Administracja podatkowa II. w Tryeście rozpocznie działalność swoją z dniem 1. listopada 1908.

Zakres działania nowej Administracji podatkowej obejmuje sprawy podatków bezpośrednich w jej okręgu urzędowym z wyjątkiem podatku gruntowego i szczególnego podatku zarobkowego, tudzież z wyjątkiem spraw egzekucyjnych, które to ostatnie sprawy pozostaną przy Administracji podatkowej I.

Dla obszaru nowo utworzonej Administracji podatkowej II. w Tryeście tworzy się na zasadzie §§ 13. i 16. ustawy z dnia 25. października 1896., Dz. u. p. Nr. 220. począwszy od okresu rozkładu 1910/1911 osobny okrąg rozkładu III. i IV. klasy; liczba członków komisji dla spółki podatkowej III. klasy wynosić będzie 6, a dla spółki podatkowej IV. klasy 8.

W ślad za tem należy uzupełnić względnie sprostować spis okręgów rozkładu powszechnego podatku zarobkowego, ogłoszony obwieszczeniem Ministerstwa skarbu z dnia 24. kwietnia 1897, Dz. u. p. Nr. 117., w sposób następujący:

(Strona 901. XLVI. części Dziennika ustaw państwa, wydanej dnia 11. maja 1897.)

Numer okręgu	Okrąg rozkładu	Siedziba komisji	Liczba członków dla spółek podatkowych	
			III.	IV.
dla spółek podatkowych III. i IV. klasy			klasy	
1	Tryest; dzielnica miejska I. do IV., dzielnica przedmiejska IV., V. i VI., gmina katastralna Longera i okrąg wiejski I. i II.	Administracja podatkowa I. w Tryeście	8	10
2	Tryest; dzielnica miejska V. i VI., dzielnica przedmiejska I., II. i III. z wyjątkiem gminy katastralnej Longera	Administracja podatkowa II. w Tryeście	6	8

Jako siedzibę komisji dla okręgów Izby handlowych w Tryeście. Rovigno i Gorycyi, złączonych w jeden okrąg rozkładu I. klasy wskutek rozporządzenia cesarskiego z dnia 15. lipca 1899., Dz. u. p. Nr. 147. i wydanego w jego wykonaniu obwieszczenia Ministerstwa skarbu z dnia 22. lipca 1899., Dz. u. p. Nr. 148., tudzież jako siedzibę komisji dla spółki podatkowej II. klasy dla okręgu Izby handlowej w Tryeście wyznacza się administrację podatkową I. w Tryeście.

Wreszcie ustanawia się z tego samego powodu na podstawie §§ 177. i 179. ustawy z dnia 25. października 1896., Dz. u. p. Nr. 220. po-

cząwszy od dnia 1. stycznia 1909. dla rozkładu podatku osobisto-dochodowego komisję szacunkową z 18 członków i uzupełnia względnie zmienia spis okręgów szacunkowych podatku osobisto-dochodowego, ogłoszony obwieszczeniem Ministerstwa skarbu z dnia 4. października 1897., Dz. u. p. Nr. 233, a zmieniony obwieszczeniem Ministerstwa skarbu z dnia 23. września 1907., Dz. u. p. Nr. 232., w sposób następujący:

(Strona 1346. XCII. części Dziennika ustaw państwa, wydanej dnia 9. października 1897. i strona 957. CVI. części Dziennika ustaw państwa wydanej dnia 3. października 1907.)

T r y e s t					
Numer okręgu	Okrąg szacunkowy	Komisja		Siedziba komisji	Liczba członków komisji
		3	4		
		miejscowa	powiatowa		
1	Miasto Tryest; dzielnica miejska I. do IV.	1		Administracja podatkowa I. w Tryeście	24
1 a	Miasto Tryest; dzielnica miejska V. i VI., dzielnica przedmiejska I., II. i III. z wyjątkiem gminy katastralnej Longera	1		Administracja podatkowa II. w Tryeście	18
1 s	Terytorium Tryestu; dzielnica przedmiejska IV., V. i VI., gmina katastralna Longera i okrąg wiejski I. i II.		1	Administracja podatkowa I. w Tryeście	12

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Część CI. — Wydana i rozesłana dnia 29. października 1908.

Treść: (№ 220 i 221.) Rozporządzenie, którem wydadz się postanowienia wykonawcze co do ubezpieczenia od wypadków przedsiębiorstw wymienionych w § 11. ustawy z dnia 9. sierpnia 1908. o odpowiedzialności za szkody wynikłe z ruchu samochodów. — 221. Rozporządzenie, dotyczące samochodów o nieznaczej chyżości.

220.

Rozporządzenie Ministra spraw wewnętrznych z dnia 23. października 1908.,

którem wydadz się postanowienia wykonawcze co do ubezpieczania od wypadków przedsiębiorstw wymienionych w § 11. ustawy z dnia 9. sierpnia 1908., Dz. u. p. Nr. 162. o odpowiedzialności za szkody wynikłe z ruchu samochodów.

§ 1.

Ubezpieczenie od wypadków zacznie obowiązywać co do przedsiębiorstw samochodowych, wchodzących świeżo w obowiązek ten w myśl § 11. ustawy z dnia 9. sierpnia 1908., Dz. u. p. Nr. 162., w dniu 1. listopada 1908.

§ 2.

Przedsiębiorcy przemysłów wymienionych w § 1., za których uważa się w myśl postanowień § 11., ustępu 4. ustawy z dnia 9. sierpnia 1908., Dz. u. p. Nr. 162. właściciele samochodów, winni wnieść zgłoszenie, przepisane w § 18. ustawy z dnia 28. grudnia 1887., Dz. u. p. Nr. 1. z roku 1888., o ile ono dotyczy przedsiębiorstw już istniejących, najpóźniej do dnia 30. listopada 1908., o ile zaś ono odnosi się do przedsiębiorstw, w ciągu tego czasokresu lub po jego upływie nowo otwartych, najpóźniej w 14 dniach po rozpoczęciu przedsiębiorstwa, a to do zakładu ubezpieczenia robotników od wypadków, utworzonego na zasadzie § 9. ustawy na końcu powołanej i właściwego pod względem ubezpieczenia.

Celem wniesienia zgłoszenia tego należy wypełnić dwa egzemplarze formularza zaprowadzonego w tym celu przez zakład ubezpieczenia i przedłożyć je zakładowi za pośrednictwem politycznej władzy powiatowej.

Formularze zgłoszeń można podjąć w dotyczącym zakładzie ubezpieczenia od wypadków.

Wniesienie zgłoszeń zawierających nieprawdziwe szczegóły faktyczne, jak również niewnie sienie zgłoszeń lub spóźnione ich wniesienie podpada ukaraniu przewidzianemu w §§ 51. i 52. ustawy z dnia 28. grudnia 1887., Dz. u. p. Nr. 1 z roku 1888.

§ 3.

Rozporządzenie to zacznie obowiązywać w dniu 1. listopada 1908.

Bienert hr.

221.

Rozporządzenie Ministerstwa spraw wewnętrznych w porozumieniu z Ministerstwem sprawiedliwości i Ministerstwem robót publicznych z dnia 26. października 1908.,

dotyczące samochodów o nieznaczej chyżości.

W wykonaniu § 5. ustawy z dnia 9. sierpnia 1908., Dz. u. p. Nr. 162. o odpowiedzialności za szkody wynikłe z ruchu samochodów rozporządza się, co następuje:

§ 1.

Dla samochodów, które przy obciążeniu niezbędnym dla ruchu i kierowania nie mogą przekroczyć na dobrej i równej drodze maksymalnej chyżości 25 *km* na godzinę, wystawi polityczna władza krajowa, w której okręgu administracyjnym znajduje się stanowisko samochodu, na żądanie urzędowe poświadczenie, stwierdzające tę ograniczoną chyżość maksymalną.

§ 2.

Prośba o wydanie tego poświadczenia urzędowego winna obejmować daty co do wszystkich szczegółów konstrukcji, wywierających wpływ na szybkość jazdy samochodem (co do jakości pudła, ilości cylindrów, skoku tłoka, wiercenia i najwyższej ilości obrotów, systemu karburatora, stosunku przeniesienia poszczególnych stopni chyżości z podaniem miarodajnej ilości zębów, a przy przenośniach adhezyjnych największego stosunku przeniesienia, co do stosunku przeniesienia na wał popędowy, ilości zębów kół łańcuchowych lub stożkowych, największej średnicy kół popędowych, zaopatrzonych obręczami; przy wozach parowych co do najwyższego dopuszczalnego ciśnienia pary, przy wozach poruszanych elektrycznością co do najwyższego napięcia przy wyladowaniu i ilości komórek w akumulatorach itd.).

Ewentualne środki dla uniemożliwienia przekroczenia szybkości 25 *km* należy w podaniu dokładnie opisać.

Do podania dołączyć należy poświadczenie co do zatwierdzenia typu (§ 15. rozporządzenia o samochodach z dnia 27. września 1905., Dz. u. p. Nr. 156.), a jeżeli przydzielenie numeru ewidencyjnego nastąpiło drogą osobnego wygotowania, także to wygotowanie.

§ 3.

Poświadczenie urzędowe wydaje się na podstawie wyniku próby, podjętej przez komisję politycznej władzy krajowej ustanowioną dla badania samochodów.

To poświadczenie urzędowe składa się:

- a) z tablicy według wzoru I. i
- b) z pisemnego potwierdzenia, obejmującego daty co do szczegółów konstrukcji, które wywierają wpływ na szybkość jazdy samochodem.

Tablicę należy stale przymocować na samochodzie, a potwierdzenie pisemne winien kierujący samochodem mieć podczas jazdy przy sobie.

Próby odbywają się tylko w siedzibie politycznej władzy krajowej.

§ 4.

Poświadczenie urzędowe może być wydane jedynie wówczas, jeżeli samochód w stanie zupełnie gotowym do ruchu i zaopatrzony tylko obciążeniem niezbędnym dla ruchu i kierowania nie osiąga na dobrej i równej drodze przy użyciu urządzeń, służących do rozwinięcia największej chyżości, w żadnym stadium jazdy takiej szybkości, która by obliczona na godzinę wynosiła więcej niż 25 *km*.

Jeżeli przy samochodzie, nadającym się do szybszej jazdy, umieszczono urządzenia, które nie dopuszczają rozwinięcia chyżości maksymalnej powyżej 25 *km*, wówczas można wydać poświadczenie urzędowe jedynie wówczas, jeżeli konstrukcja urządzenia tego daje pewność, iż ono niezależnie od woli kierującego wyklucza bezwarunkowo większą chyżość samochodu.

§ 5.

W razie zaprowadzenia zmian przy samochodzie, wskutek których daty ustalone w potwierdzeniu (§ 3.) nie odpowiadają już rzeczywistości lub wskutek których nastąpiło zwiększenie chyżości, należy zwrócić politycznej władzy krajowej poświadczenie urzędowe, składające się z tablicy i pisemnego potwierdzenia.

§ 6.

Naśladowanie tablic wymienionych w § 3.. umieszczanie tablic tych na samochodach bez poprzedniego urzędowego wypróbowania oraz przedsięwzięcie zmian, potęgujących szybkość samochodów, bez zwrócenia urzędowo wystawionego poświadczenia, jest zakazane.

§ 7.

Za wypróbowanie samochodów i za wydanie poświadczenia urzędowego należy uiścić takse, wynoszącą

przy wozach motorowych . . . 40 K,
przy kołach motorowych . . . 20 K.

§ 8.

Przekroczenia rozporządzenia niniejszego, które nie podpadają pod powszechną ustawę karną, karać należy według rozporządzenia ministeryjalnego z dnia 30. września 1857., Dz. u. p. Nr. 198.

Klein wtr.

Bienert wtr.

Gessmann wtr.

Oznaki ustaw państwa

Wzór 1.

64 mm.

Rok 1908.

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Część CII. – Wydana i rozesłana dnia 30. października 1908.

Treść: № 222. Rozporządzenie, dotyczące ubezpieczenia odpowiedzialności za szkody wynikłe z ruchu samochodów.

222.

Rozporządzenie Ministra spraw wewnętrznych w porozumieniu z Ministrem sprawiedliwości z dnia 28. października 1908.,

dotyczące ubezpieczenia odpowiedzialności za szkody wynikłe z ruchu samochodów.

Na zasadzie § 12., l. 1. ustawy z dnia 9. sierpnia 1908., Dz. u. p. Nr. 162. o odpowiedzialności za szkody wynikłe z ruchu samochodów rozporządza się:

§ 1.

Ubezpieczeni winni ponosić szkody aż do 100 K sami w pełnej wysokości, a z wyższych szkód 10 procent, co najmniej zaś 100 K bez prawa żądania zwrotu od ubezpieczającego. Rozmiar szkody, którą ubezpieczony sam ma ponosić, może być podwyższony w drodze porozumienia.

§ 2.

Rozporządzenie niniejsze nabiera mocy obowiązującej w dniu 1. listopada 1908.

Klein wlr.

Bienert h wlr.

Rok 1908.

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Część CIII. — Wydana i rozesłana dnia 2. listopada 1908.

Treść: (A⁷ 223 i 224.) 223. Rozporządzenie, dotyczące sądów polubownych dla ubezpieczenia pensyjnego. — 224. Obwieszczenie, dotyczące przeniesienia siedziby urzędowej Inspektoratu skarbowego w Zuckmantlu do Freiwaldau.

223.

Rozporządzenie Ministra sprawiedliwości w porozumieniu z Ministrem spraw wewnętrznych z dnia 10. października 1908.,

dotyczące sądów polubownych dla ubezpieczenia pensyjnego.

Na zasadzie § 76. ustawy z dnia 16. grudnia 1906., Dz. u. p. Nr. 1. z roku 1907. o ubezpieczeniu pensyjnym funkcjonaryuszy w służbie prywatnej i niektórych funkcjonaryuszy w służbie publicznej rozporządza się, co następuje:

I.

Utworzenie i skład sądów polubownych.

§ 1.

W siedzibie każdego biura krajowego Zakładu pensyjnego będzie utworzony stały sąd polubowny.

Sąd polubowny używa nazwy: „Sąd polubowny dla ubezpieczenia pensyjnego w”.

§ 2.

Sąd polubowny składa się ze stałego przewodniczącego, czterech asesorów i potrzebnej ilości zastępców.

Członkowie sądu polubownego nie mogą należeć do wydziału kierującego Zakładem pensyjnym lub wydziału jednego z biur krajowych tego Zakładu ani też nie mogą pozostawać w służbie Zakładu.

Przewodniczącego i jego zastępcę zamianuje Minister sprawiedliwości w porozumieniu z Ministrem spraw wewnętrznych z grona sędziowskich urzędników państwowych.

Asesorów i ich zastępców wybiera główne zgromadzenie. Jedna połowa asesorów i ich zastępców winna należeć do grupy służbodawców, a druga połowa do grupy ubezpieczonych.

§ 3.

Wybór asesorów i ich zastępców odbywa się równocześnie z wyborem członków wydziału według postanowień podanych w porządku czynności biur krajowych Zakładu pensyjnego (rozporządzenie Ministra spraw wewnętrznych z dnia 1. kwietnia 1908., Dz. u. p. Nr. 63.). Okres urzędowania asesorów i ich zastępców schodzi się z okresem urzędowania członków wydziału (§ 10. powołanego rozporządzenia).

Wybrany może nie przyjąć wyboru, który na niego padł, lub złożyć objęty urząd, jeżeli liczy więcej jak 60 lat lub dotknięty jest dolegliwością fizyczną, stanowiącą przeszkodę w sprawowaniu urzędu. To samo zachodzi wówczas, jeżeli wybrany uczestniczył w sądzie polubownym w ciągu bezpośredniego poprzedzającego okresu wyborczego jako asesor lub zastępca albo jeżeli nie mieszka w okręgu sądu polubownego.

O dopuszczalności nieprzyjęcia urzędu rozstrzyga ostatecznie polityczna władza krajowa, w której okręgu administracyjnym biuro krajowe Zakładu pensyjnego ma swoją siedzibę.

§ 4.

Przewodniczącego i jego zastępcę mianuje się odwoalnie na czas nieoznaczony.

§ 5.

Członkowie sądu polubownego mają prawo do zwrotu gotowych wydatków.

Asesorowie i ich zastępcy, którzy należą do grupy ubezpieczonych, otrzymują nadto za każdorazową swą czynność wynagrodzenie w postaci datku za obecność.

Datki za obecność można również przyznać asesorom, należącym do grupy służbowców, i ich zastępcom za każdorazową ich czynność, o ile wynagrodzenie takie przewidziano w porządku czynności biura krajowego Zakładu pensyjnego.

Wysokość datków za obecność oznaczy polityczna władza krajowa, w której okręgu administracyjnym biuro krajowe Zakładu pensyjnego ma swoją siedzibę, po porozumieniu się z tem biurem.

§ 6.

Ukonstytuowanie się sądu polubownego zarządza przewodniczący, a polityczna władza krajowa, w której okręgu administracyjnym biuro krajowe Zakładu pensyjnego ma swoją siedzibę, winna zawiadomić go o asesorach i ich zastępcach. Przewodniczący i jego zastępca pełnią urząd pod ważnością swej przysięgi sędziowskiej.

Do przewodniczącego należy kierownictwo i rozdział czynności sądu polubownego.

Asesorowie i ich zastępcy ślubują przed objęciem urzędu przez podanie ręki, iż urząd swój pełnić będą sumiennie i bezstronnie. Ślubowanie to odbiera przewodniczący sądu polubownego.

§ 7.

Sąd polubowny odbywa posiedzenia jawne i tajne.

Do powzięcia jakiegokolwiek uchwały potrzeba obecności przewodniczącego i czterech asesorów lub ich zastępców oraz przybrania pisarza.

§ 8.

Przewodniczący skaże asesorów i ich zastępców, którzy bez dostatecznego usprawiedliwienia nie stawili się na posiedzenia albo stawili się nie w czasie właściwym, lub którzy w inny sposób uchylili się od swych obowiązków urzędowych, na

karę porządkową do 200 K za każdy taki wypadek oraz na zwrot zrzędzonych kosztów. Jeżeli dodatkowo nastąpi odpowiednie usprawiedliwienie, wówczas może przewodniczący cofnąć zasądzenie całkowicie lub częściowo.

Przeciw orzeczeniu kary porządkowej można wnieść w 14 dniach zażalenie do prezydenta sądu krajowego wyższego, w którego okręgu sąd polubowny ma swoją siedzibę.

Poż względem ściągania i użycia grzywien tudzież ich ewentualnej zamiany obowiązują przepisy rozporządzenia Ministerstwa sprawiedliwości z dnia 5. listopada 1852., Dz. u. p. Nr. 227.

O zamianie kary orzeka przewodniczący sądu polubownego.

§ 9.

Polityczna władza krajowa może usunąć asesorów i ich zastępców od sprawowania urzędu, jeżeli znajdą lub dojdą do wiadomości takie okoliczności, które wykluczałyby ich od wybieralności, albo jeżeli oni dopuścili się ciężkiego naruszenia swych obowiązków urzędowych, zwłaszcza jeżeli mimo kilkakrotnego nałożenia kar porządkowych nie stawiają się na posiedzenia sądu polubownego.

Orzeczenie politycznej władzy krajowej winno zarazem obejmować oznaczenie czasu, w ciągu którego usunięty od sprawowania urzędu nie może być ponownie wybrany.

Usunięty od sprawowania urzędu może zaczepić takie orzeczenie politycznej władzy krajowej w ciągu dni 14 w drodze zażalenia. Zażalenie rozstrzyga Ministerstwo spraw wewnętrznych.

§ 10.

Jeżeli asesor lub zastępca ustąpił przed upływem okresu urzędowania, natenczas winien przewodniczący zarządzić potrzebne uzupełnienie sądu polubownego.

Osoby powołane celem uzupełnienia sądu polubownego w miejsce ustępującego członka pełnią urząd ten do chwili, do której trwałoby urzędowanie członka, który ustąpił.

§ 11.

Członkowie sądu polubownego są obowiązani do wstrzymania się od uczestniczenia w sprawach spornych, które dotyczą ich samych, ich żon lub osób spokrewnionych lub spowinowaconych z nimi w linii prostej albo związanych adopcją, tudzież osób spokrewnionych z nimi w linii bocznej do czwartego stopnia albo spowinowaconych do drugiego stopnia. Nadto mogą oni być wyłączeni przez stronę, dopóki ta nie wdała się w rozprawę nad sprawą sporną, jeżeli zachodzą powody zdolne wzbudzić wątpliwość co do ich nieuprzedzenia.

Jeżeli wyłączony członek sądu nie uznaje powodu do wyłączenia, natenczas przewodniczący sądu polubownego rozstrzyga ostatecznie co do zasadności wyłączenia.

II.

Właściwość. — Postępowanie.

§ 12.

Sąd polubowny jest wyłącznie właściwy do rozstrzygania sporów powstałych między Zakładem pensyjnym a ubezpieczonemi co do istnienia i wysokości pretensyi. wynikających z ubezpieczenia.

Sąd polubowny jest dalej właściwy do rozstrzygania sporów o takie same pretensye przeciw zakładom zastępczym i z umów zastępczych, wymienionych w § 66., lit. b i ustępie końcowym ustawy, jeżeli w statucie zakładu zastępczego lub w umowie służbowej zastrzeżono rozstrzygnięcie sądowi polubownemu.

§ 13.

Pretensyi do świadczeń przewidzianych w ustawie dochodzić należy przeciw Zakładowi pensyjnemu w ciągu nieprzekraczalnego terminu sześciomiesięcznego drogą skargi przed sądem polubownym, gdyż w przeciwnym razie traci się je. Czasokres ten rozpoczyna się z upływem dnia, w którym doręczono ubezpieczonemu orzeczenie Zakładu pensyjnego, ustalając lub oddalając pretensyę wynikłą z ubezpieczenia albo też wypowiedające ograniczenie lub uchylenie ustalonej renty.

Czasokresy, w ciągu których musi się dochodzić przed sądem polubownym pretensyi takich przeciw zakładom zastępczym lub służbodawcom, zależą od postanowień zawartych w tym przedmiocie w statutach zakładów zastępczych lub w umowach zastępczych.

§ 14.

Skarga winna zawierać zwięzłe przedstawienie wypadku spornego i wymienienie środków dowodowych, które będą wprowadzone. Dokumenty dowodowe należy dołączyć w pierwopisie lub odpisie.

Skargę należy wnieść na piśmie w dwóch egzemplarzach albo podać ustnie do protokołu u przewodniczącego sądu polubownego.

Ubezpieczeni, którzy mieszkają lub stale przebywają poza miejscem siedziby sądu polubownego, mogą podać skargę do protokołu w sądzie powiatowym swego miejsca zamieszkania lub stałego pobytu i żądać, aby protokół ten przesłano sądowi polubownemu.

Przewodniczący sądu polubownego winien natychmiast zarządzić uzupełnienie skargi, jeżeli w danym razie zajdzie tego potrzeba.

§ 15.

Przewodniczący sądu polubownego zarządzi doręczenie wygotowania skargi lub odpisu protokołu, obejmującego skargę, tudzież doręczenie odpisów załączników skargi do rąk pozwanego z wezwaniem, aby wniósł zarzuty swe na piśmie w podwójnem wygotowaniu w przeciągu terminu, oznaczonego przez wskazanie dnia kalendarzowego; na przedłużenie terminu tego może zezwolić przewodniczący z przyczyn godnych uwzględnienia. Jeżeli ubezpieczony ma wnieść zarzuty, natenczas stosuje się analogicznie postanowienia § 14., ustępy 2. i 3.

Przewodniczący winien zarządzić doręczenie wygotowania zarzutów do rąk skarżącego.

§ 16.

Po wniesieniu zarzutów lub po bezskutecznym upływie terminu wyznaczonego do ich wniesienia winien przewodniczący wydać, nawet z urzędu, odpowiednie zarządzenia celem dostarczenia środków dowodowych tudzież przeprowadzenia dowodów, których nie możnaby przeprowadzić przy rozprawie ustnej, i w ogóle celem jak najpewniejszego zbadania prawdziwego stanu rzeczy. Ma on prawo zwracania się w sprawie spornej, toczącej się przed sądem polubownym, o wyjaśnienia do władz państwowych, krajowych i gminnych, tudzież do Zakładu pensyjnego i jego biur krajowych, wreszcie do zakładów zastępczych i do służbodawców.

§ 17.

Przewodniczący może zarządzić przed przeprowadzeniem postępowania przygotowawczego (§§ 15., 16.) lub po jego przeprowadzeniu audyencyę bez przybrania asesorów celem doprowadzenia do ugody.

Jeżeli przewodniczący nie skorzysta z tego prawa albo jeżeli na audyencyi ugoda nie przyjdzie do skutku, natenczas należy po przeprowadzeniu postępowania przygotowawczego zarządzić ustną rozprawę.

Zarządzenie ustnej rozprawy odpada, jeżeli sąd polubowny postanowi na posiedzeniu tajnem, iż z powodu niewłaściwości sądu polubownego lub z powodu podniesionego przez pozwanego zaniedbania ustawowego terminu do wniesienia skargi należy skargę odrzucić, jako nie nadającą się do rozprawy.

§ 18.

Rozprawy przed sądem polubownym przeprowadza się w myśl zasad jawności, ustności i bezpośredniego postępowania.

§ 19.

Przewodniczący sądu polubownego kieruje rozprawą i winien starać się o wyczerpujące i rzeczowe zbadanie wypadku spornego. Do niego należy w szczególności zdanie sprawy z wyników postępowania przygotowawczego, przesłuchanie stron i przeprowadzenie dowodów.

Przewodniczący wykonuje policyę w czasie posiedzeń i ma prawo nałożenia w razie znaczących niewłaściwości kary porządkowej do 20 K lub aresztu do 24 godzin.

§ 20.

Przewodniczący ma prawo wzywania świadków i znawców oraz przesłuchiwania pod przysięgą zarówno tych osób jak i stron, a to przy zastosowaniu przepisów, obowiązujących w postępowaniu przed sądami zwyczajnymi.

Jeżeli przesłuchanie ma nastąpić poza siedzibą urzędową sądu polubownego, natenczas należy upraszać właściwy sąd o jego przeprowadzenie.

§ 21.

Niedopuszczalne jest zarządzenie, iż ubezpieczony ma złożyć w drodze zaliczki pewną kwotę na pokrycie kosztów zawnioskowanego przezeń dowodu.

§ 22.

Sąd polubowny uchwała orzeczenia swe na posiedzeniu tajnem.

Do powzięcia uchwały potrzebna jest obecność wszystkich członków, którzy byli obecni przy rozprawie jako sędziowie polubowni. Uchwałę należy wydać zgodnie z większością głosów.

§ 23.

Sąd polubowny winien ocenić według swobodnego przekonania, uwzględniając starannie wyniki całej rozprawy i całego postępowania dowodowego, czy pewne twierdzenie faktyczne należy uważać za prawdziwe lub nie.

§ 24.

W orzeczeniu musi być wypowiedziane wyraźnie, co strona ma uiścić pod względem przedmiotu głównego i żądań pobocznych, a które pretensje oddała się jako nieuzasadnione.

Musi być dalej ustanowiony termin, w ciągu którego nałożone świadczenie powinno być dopełnione pod rygorem egzekucyi. Czasokres ten określić należy stosownie do zachodzących w danym razie warunków i wymogów słuszności, a jeżeli

rozchodzi się o przyznanie świadczeń pieniężnych na rzecz ubezpieczonych, najwyżej w zakresie 14 dni.

§ 25.

Jeżeli strona żąda zwrotu kosztów, natenczas winien sąd polubowny orzec o tem, a w razie przyznania kosztów oznaczyć ich wysokość.

§ 26.

Orzeczenia sądu polubownego muszą obejmować nazwiska wszystkich członków, którzy współdziałali przy uchwalaniu orzeczenia.

Pierwopis orzeczenia ma być podpisany przez wszystkich sędziów polubownych, którzy brał udział w rozstrzygnięciu, i przechowany w aktach sądu polubownego.

W pisemnem wygotowaniu orzeczenia odpada zewnętrzne oddzielenie stanu faktycznego od powodów rozstrzygnięcia; w uzasadnieniu należy jednak podać także zwięzłe przedstawienie stanu rzeczy.

§ 27.

Z reguły należy ogłosić orzeczenie ustnie bezpośrednio po zamknięciu rozprawy ustnej.

Jeżeli nie można ogłosić orzeczenia bezpośrednio po ukończeniu rozprawy ustnej albo jeżeli strony nie były obecne przy ogłoszeniu orzeczenia, natenczas należy im doręczyć z urzędu wygotowanie orzeczenia.

Prócz tych wypadków doręcza się stronom wygotowanie orzeczenia jedynie na żądanie.

§ 28.

Jeżeli jedna ze stron nie stawiła się do rozprawy, natenczas można przeprowadzić rozprawę także w jej nieobecności.

§ 29.

Sąd polubowny orzeka także o sporach wypadkowych, w szczególności o prośbach względem przywrócenia do stanu poprzedniego.

§ 30.

Środki prawne lub skargi przeciw rozstrzygnięciu sądu polubownego lub przeciw orzeczeniom wypadkowym i zarządzeniom sądu polubownego nie są dopuszczalne.

§ 31.

Do wykonania orzeczenia sądu polubownego lub ugody zawartej przed sądem polubownym powołane są sądy.

§ 32.

Z ustnej rozprawy należy spisać protokół. Protokół ten musi stwierdzać nazwiska obecnych członków sądu polubownego, stron i ich zastępców, tudzież istotne zdarzenia w ciągu rozprawy.

Z posiedzeń tajnych spisuje się osobny protokół, w którym uwidocznić należy wynik narady i głosowania.

Każdy protokół ma być podpisany przez przewodniczącego i przez pisarza.

§ 33.

Wszystkie wygotowania sądu polubownego mają być podpisane przez przewodniczącego lub jego zastępcę i zaopatrzone pieczęcią sądu polubownego.

§ 34.

Pod względem doręczania wygotowań sądu polubownego i stwierdzania doręczeń rozstrzygają przepisy, obowiązujące co do doręczania załatwień sądowych.

§ 35.

O ile w powyższych postanowieniach nie wydano osobnych zarządzeń, nie jest sąd polubowny obowiązany do trzymania się pewnego oznaczonego postępowania.

III.

Czynności kancelaryjne. — Nadzór.

§ 36.

Trybunał pierwszej instancji, w którego okręgu zasiada sąd polubowny, załatwia czynności kancelaryjne sądu polubownego. Do niego należy w szczególności przyjmowanie podań przeznaczonych dla sądu polubownego, wygotowanie i doręczenie zarządzeń i orzeczeń, wydawanych na piśmie przez sąd polubowny, oraz przechowywanie aktów sądu polubownego. Trybunał ten ma również do-

starczyć zaprzysiężonego pisarza do posiedzeń sądu polubownego.

Minister sprawiedliwości może zarządzić, iż sąd polubowny płacić ma Trybunałowi pierwszej instancji wynagrodzenie za załatwianie czynności kancelaryjnych i może oznaczyć wynagrodzenie to na pewną kwotę ryczałtową.

§ 37.

Nadzór nad sądami polubownymi należy do prezydentów sądów krajowych wyższych, w których okręgu sąd polubowny ma siedzibę.

Prezydent może wglądać w agendy sądu polubownego albo sam albo przez zastępcę; celem usunięcia dostrzeżonych nieprawidłowości, o ile uchylenie ich nie może nastąpić w własnym zakresie działania, ma on przedstawić odpowiednie wnioski Ministrowi sprawiedliwości.

§ 38.

Koszty połączone z urządzeniem i działalnością sądów polubownych poniesie Zakład pensyjny.

Klein wlr.

Bienerth wlr.

224.**Obwieszczenie Ministerstwa skarbu z dnia 28. października 1908.,**

dotyczące przeniesienia siedziby urzędowej Inspektoratu skarbowego w Zuckmantlu do Freiwaldau.

Siedzibę urzędową Inspektoratu skarbowego w Zuckmantlu przenosi się z dniem 1. listopada 1908. do Freiwaldau.

Korytowski wlr.

Rok 1908.

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Część CIV. — Wydana i rozesłana dnia 7. listopada 1908.

Treść: (M 225—226.) 225. Rozporządzenie, którem uzupełnia się §§ 7. i 12. rozporządzenia Ministerstwa handlu z dnia 10. czerwca 1902., dotyczącego wydawania przesyłek pocztowych. — 226. Rozporządzenie, dotyczące odrębnego traktowania przemysłów, wymienionych w § 1., ustępie 3., punkcie 53. ustawy z dnia 5. lutego 1907., pod względem dowodu uzdolnienia w Liberu.

225.

Rozporządzenie Ministerstwa handlu z dnia 21. października 1908,

którem uzupełnia się §§ 7. i 12. rozporządzenia Ministerstwa handlu z dnia 10. czerwca 1902., Dz. u. p. Nr. 124., dotyczącego wydawania przesyłek pocztowych.

Następnymi dodatkami uzupełnia się §§ 7. i 12., punkt II. rozporządzenia Ministerstwa handlu z dnia 10. czerwca 1902., Dz. u. p. Nr. 124., dotyczącego wydawania przesyłek pocztowych:

Do § 7.

„VII. Przy odbiorze pakietu lub kwoty pieniężnej na podstawie przekazu pocztowego lub przekazu wypłaty ma odbiorca jedynie prawo zatrzymania odcinka (kuponu) pocztowego adresu przesyłkowego lub przekazu. Odbiorcy nie wolno odlepiać ani wycinać marek znajdujących się na adresach przesyłkowych lub przekazach pocztowych i to ani w całości ani częściowo.

Zakład pocztowy zastrzega sobie prawo odmówienia wydania pakietu lub kwoty pieniężnej i postąpienia z przesyłką tak, jak gdyby nie można jej było doręczyć, jeżeli odbiorca wbrew temu po-

stawieniu odlepił lub wyciął marki z adresu przesyłkowego lub przekazu pocztowego i jeżeli wzbrania się zwrócić je lub zapłacić ich wartość imienną.“

Do § 12., punktu II.

„d) jeżeli nie wydano przesyłki na zasadzie § 7., punktu VII.“

Postanowienia te nabierają mocy obowiązującej z dniem ogłoszenia.

Fiedler wlr.

226.

Rozporządzenie Ministra handlu w porozumieniu z Ministrem spraw wewnętrznych z dnia 26. października 1908.,

dotyczące odrębnego traktowania przemysłów, wymienionych w § 1., ustępie 3., punkcie 53. ustawy z dnia 5. lutego 1907., Dz. u. p. Nr. 26., pod względem dowodu uzdolnienia w Liberu.

Na zasadzie § 1., ustępu 4. ustawy z dnia 5. lutego 1907., Dz. u. p. Nr. 26., dotyczącej

zmiany i uzupełnienia ordynacyi przemysłowej rozporządza się, iż przemysły rękodzielnicze, wymienione w § 1., ustępie 3., punkcie 53. ustawy powyższej: „Pokostnictwo i lakiernictwo, malarstwo szyldów i napisów, zarobkowe malowanie wytworów przemysłowych, pozłotnictwo i szlafirownictwo, malarstwo pokojowe“ mają być uważane pod względem dowodu uzdolnienia na obszarze miasta Liberca za wymienione w oznaczonych tu osobnych punktach:

a) pokostnictwo i lakiernictwo;

b) malarstwo szyldów i napisów;

c) zarobkowe malowanie wytworów przemysłowych;

d) pozłotnictwo i szlafirownictwo;

e) malarstwo pokojowe.

Rozporządzenie to nabiera mocy obowiązującej w dniu ogłoszenia.

Bienerth wlr.

Fiedler wlr.

Rok 1908.

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Część CV. — Wydana i rozesłana dnia 7. listopada 1908.

Treść: *M* 227. Obwieszczenie, dotyczące terytorjalnego odgraniczenia i wyznaczenia siedzib biur krajowych Zakładu pensyjnego, które mają być utworzone w myśl § 53. ustawy z dnia 16. grudnia 1906. o ubezpieczeniu pensyjnym funkcjonaryuszy w służbie prywatnej i niektórych funkcjonaryuszy w służbie publicznej.

227.

Obwieszczenie Ministerstwa spraw wewnętrznych z dnia 5. listopada 1908.,

dotyczące terytorjalnego odgraniczenia i wyznaczenia siedzib biur krajowych Zakładu pensyjnego, które mają być utworzone w myśl § 53. ustawy z dnia 16. grudnia 1906., Dz. u. p. Nr. 1. z roku 1907. o ubezpieczeniu pensyjnym funkcjonaryuszy w służbie prywatnej i niektórych funkcjonaryuszy w służbie publicznej.

W wykonaniu § 53. ustawy z dnia 16. grudnia 1906., Dz. u. p. Nr. 1. z roku 1907. zarządza się po wysłuchaniu właściwych wydziałów krajowych otwarcie niżej wymienionych biur krajowych Zakładu pensyjnego, których okręgi i siedziby oznaczają się w sposób następujący:

1. Dwa biura krajowe w Czechach, oba z siedzibą w Pradze; biuro krajowe I. obejmuje okręgi wyborcze do Rady państwa 1 do 75, biuro krajowe II. okręgi wyborcze do Rady państwa 76 do 130;

2. biuro krajowe dla Austrii dolnej z siedzibą w Wiedniu;

3. biuro krajowe dla Austrii górnej, Solno-grodu, Tyrolu i Przedarulanii z siedzibą w Solno-grodzie;

4. biuro krajowe dla Styrii i Karyntyi z siedzibą w Gracu;

5. dwa biura krajowe dla Moraw, oba z siedzibą w Bernie; biuro krajowe I. obejmuje ubezpieczonych narodowości niemieckiej i ich służbodawców, biuro krajowe II. ubezpieczonych narodowości czeskiej i ich służbodawców.

Przynależność do jednego lub drugiego biura krajowego zależy w razie, jeżeli ubezpieczony ma prawo wyboru do Rady państwa, od jego przynależności do jednego z narodowościowych kół wyborczych przy wyborze do Rady państwa, w innych wypadkach zaś od oświadczenia, które ubezpieczony złoży;

6. biuro krajowe dla Śląska z siedzibą w Opawie;

7. biuro krajowe dla Galicyi i Bukowiny z siedzibą we Lwowie;

8. biuro krajowe dla miasta Tryestu z okręgiem, Gorycyi i Gradyski, Istrii, Krainy i Dalmacyi z siedzibą w Tryeście.

Bienert wlr.

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Część CVI. — Wydana i rozesłana dnia 10. listopada 1908.

Treść: № 228. Rozporządzenie, dotyczące zmiany niektórych postanowień przepisu wykonawczego do ustawy o taryfie celnej z dnia 13. lutego 1906, oraz objaśnień do taryfy celnej i spisu przeciętnej wartości handlowej najważniejszych chemicznych materiałów pomocniczych i wytworów, podlegających wymiarowi cła od wartości według Nr. 622., który to spis wydano rozporządzeniem z dnia 24. kwietnia 1908.

228.

Rozporządzenie Ministerstw skarbu, handlu i rolnictwa z dnia 9. listopada 1908,

dotyczące zmiany niektórych postanowień przepisu wykonawczego do ustawy o taryfie celnej z dnia 13. lutego 1906, Dz. u. p. Nr. 22, oraz objaśnień do taryfy celnej i spisu przeciętnej wartości handlowej najważniejszych chemicznych materiałów pomocniczych i wytworów, podlegających wymiarowi cła od wartości według Nr. 622, który to

spis wydano rozporządzeniem z dnia 24. kwietnia 1908. Dz. u. p. Nr. 84.

Następujące postanowienia przepisu wykonawczego do ustawy o taryfie celnej z dnia 13. lutego 1906, Dz. u. p. Nr. 22, oraz objaśnień do taryfy celnej, wydanych obwieszczeniem z dnia 13. czerwca 1906, Dz. u. p. Nr. 115 na zasadzie artykułu V. ustawy o taryfie celnej z dnia 13. lutego 1906, Dz. u. p. Nr. 20, uzupełniają się względnie zmienia się w sposób następujący:

I. Co do przepisu wykonawczego.

W tabeli „B. Alkohol“ do § 3. przepisu wykonawczego do ustawy o taryfie celnej należy zmienić drugą przedziałkę poziomą w sposób następujący:

620**	Eter etylowy (siarczany)	173 K	100 Kilo-gramów netto	20 procent za beczki
-------	------------------------------------	-------	-----------------------	----------------------

i dołączyć tamże następną uwagę:

** Eter etylowy (siarczany) dla celów technicznych nie podlega dodatkowi celnemu w takim razie, jeżeli strona wykaże się w myśl punktu V. rozporządzenia ministeryalnego z dnia 25. maja 1903, Dz. u. p. Nr. 135, pozwoleniem władzy skarbowej pierwszej instancji na sprowadzanie dla celów technicznych eteru siarczanego, wytworzonego przy użyciu wódki wolnej od podatku.

W ustępie 3. § 14., lit. A, l. 1. przepisu wykonawczego do ustawy o taryfie celnej należy w wierszu 4. wstawić po słowie „używać“ słowa: „albo jeżeli strona podda je w urzędzie odprawiającym takiemu zniekształceniu, które pospolicie wy-

klucza ich faktyczne ponowne użycie jako opakowań“.

Na końcu po ustępie 5., liczby 1. § 14. należy wstawić następujące nowe ustępy.

Jeżeli nie zachodzą szczególne wątpliwości, można wyjątkowo przy dowozie towarów, podlegających oczeniu od wagi brutto, pobrać na żądanie strony prócz stopy celnej, przypadającej za zawartość według wagi brutto, do za opakowanie jedynie według jego własnej wagi, o ile waga ta jest dokładnie wybita lub wryta na opakowaniu, a rzetelność jej potwierdzona towarzyszącem przesylce poświadczeniem władzy lokalnej w miejscu przesyłki lub znajdującego się tam c. i k. konsulatu względnie właściwej izby handlowej albo najbliższego zagranicznego urzędu celnego, z wyraźnym przytoczeniem znamion tożsamości odnośnego opakowania (jakość, znak, numer itd.).

Ważność poświadczeń tych gaśnie po upływie roku, lecz w ciągu terminu tego można ich użyć kilkakrotnie dla tych samych opakowań.

W ustępie 3., § 28., l. 8. przepisu wykonawczego do ustawy o taryfie celnej należy w wierszu przedostatnim po słowach „jeden z nich“ wstawić słowa: „albo też kierownik przedsiębiorstwa“.

II. Co do objaśnień.

Jako ustęp przedostatni uwagi wstępnej 3. do objaśnień należy zamieścić następane postanowienie:

Połączenie towarów ze strunami należy uważać za równorzędne z połączeniem ze skórą.

W ustępie 1. uw. do Nru 8. należy wstawić po słowie „także“:

Safflor (szafran nieprawdziwy, także szafran dziki, wysuszone korony kwiatów, posiadające szczególny zapach i mieszczące w sobie żółty lub czerwony barwik; nie należy ich brać za jedno z mineralnym saforem (Zaffer), to jest nieczystym tlenkiem kobaltowym), dalej . . .

W uwadze 1. do Nru 37. wstąpić ma w miejsce sześciu pierwszych wierszy następujący tekst:

Uwagi. 1. Za przednie owoce stołowe należy uważać: morele, brzoskwinie i nektaryny, czereśnie i wiśnie, dalej wszelkie wczesne śliwki t. j. śliwki (węgiarki) jakiegokolwiek rodzaju, dowożone przed 1. września, wliczając tu także renclody, mirabele, żółte śliwki, śliwki kirkes, tarnośliwki itd. (z wyjątkiem śliwek domowych [śliwek domowych lub chłopskich]), śliwki kaki . . .

W uwadze 2. do tego samego numeru należy wykreślić tekst od słowa „śliwki“ w wierszu drugim do słów „należy uważać“ w wierszu szóstym i zastąpić go następującym nowym brzmieniem:

śliwki domowe (śliwki domowe albo chłopskie) t. j. śliwki podługne, barwy niebieskiej, dające się oddzielić od pestki; tudzież wszystkie inne śliwki (węgiarki), o ile bywają dowożone po dniu 1. września; . . .

W uw. 3. do Nru 37. należy jako ustęp pierwszy zamieścić nowy ustęp:

3. W obrocie traktatowym należy zastosować stopę celną pozycyi 7. b do wszystkich rodzajów owoców, należących do śliwowatych owoców pestkowych, z wyjątkiem śliwek domowych.

W ustępie 5. uwag do Nr. 125., 126. i 127. należy słowo „leki“ zastąpić słowami „przetwory odzwywcze“.

W wierszu 15. do 18. Nr. 1. a) do Nr. 132. należy wykreślić słowa: „jako środki dyetetyczne . . . do . . . mocne piwo okrętowe“ i wstawić w ich miejsce:

wyciągi słodowe, ogłaszane także jako środki dyetetyczne lub leki, albo zaprawione innymi materiami, które można ewentualnie uważać także za środki lecznicze, n. p. maltyna, miód słodowy, mocne piwo okrętowe i wyciąg żelazowo-słodowy;

W uw. 2. b) do Nru 132. należy dodać na końcu:

o ile nie należy ich uważać za leki w myśl ustępu 1. uw. 2. do Nru 630.;

W uw. 2. d) do Nru 132. należy wykreślić słowa: „preparaty żelazowe, manganowe i białkowe, zaprawione cukrem . . . do . . . użytku leczniczego“.

W wierszu 5. ustępu 2. uwag do Nru 151. należy po słowach „itp.“ dodać: „o ile nie przedstawiają się wyłącznie jako towary lekarskie“. Ustęp końcowy: „w postaci . . . do . . . Nr. 630“ należy wykreślić.

W uw. do Nru 159. należy wykreślić słowa „Safflor (szafran nieprawdziwy . . . etc. . . do tlenek kobaltowy)“.

W ustępie 1. uw. do Nru 160. należy wykreślić ostatnie zdanie „katechu . . . do . . . niezupełnie“.

W ustępie 3. tej samej uw. należy wykreślić w wierszu trzecim słowa „wyciągów katechu“ i zastąpić je słowem „katechu“. Następane słowa „wyciągi katechu z Nr. 162.“ należy wykreślić.

W wierszu ostatnim ustępu 3. uw. 5. do Nru 162. należy wykreślić słowa „i wyciągi katechu“.

W wierszu drugim ustępu 7. uw. 1. do Nru 173. należy słowo „smoły“ zastąpić słowem „pozostałości“ a w wierszu piątym słowa „zawartości smoły“ słowami „zawartych pozostałości“.

W ustępie 1. uw. 2. do Nru 320. należy wykreślić zdanie drugie i zastąpić je następnym postanowieniem:

Węże takie muszą mieć średnicę zewnętrzną, wynoszącą co najmniej 20 mm i mogą mieć wkładki jedynie z grubych tkanin.

W wierszu szóstym względnie siódmym ustępu 1. uwag do Nru 405. należy wykreślić słowa „albo zaprawione tylko tłuszczem itd.“ a w ich miejsce wstawić: „bez domieszki materii nie mineralnych, jakoto tłuszczu, mydła, wytworów chemicznych itd.“.

W zdaniu drugim ustępu 2. uwag do Nru 405. należy wykreślić słowa: „i stearyny ukształtowane . . . do . . . gliny ukształtowane . . . itd.“.

Ustępie 5. uwag do Nru 405. ma opiewać:

Pasty do czyszczenia z kompozycji chemicznych lub z materiałów mineralnych z domieszką oleju mineralnego, tłuszczu, klejów itd., Nr. 618., z domieszką mydła Nr. 637.

W ustępie 3., uw. 2. do Nru 456. należy po słowach „kowadła do klepania“ dodać „kowadła szwskie (koziółki i stojaki do wbijania gwoździ dla szewców)“.

W ustępie 13. uw. 1. do Nr. 468. należy po słowie „igły“ wstawić słowa: „niklowane lub polewane“.

Lit. c) ogólnej uwagi 14. do klasy XL. zastępuje się następnym postanowieniem:

c) Różnicę pomiędzy stopą celną, przypadającą od całej maszyny (aparatu), a najwyższą stopą celną, wchodzącą w rachubę według danego stanu rzeczy, należy zabezpieczyć. Tak na przykład należy przy wprowadzeniu 15 g części składowych walcowni blaszanej o rzekomej wadze powyżej 100 g, którą zgłasza się do oclenia w częściach, zabezpieczyć różnicę między stopami celnymi Nru 538. c 1 a i 538. c 4.

W wierszu ostatnim ustępu drugiego uw. 1. do Nru 552. należy przekreślić liczbę „12⁷“ i zastąpić ją liczbą „10“.

W ustępie 5. uwag do Nr. 618. należy położyć na końcu średnik zamiast kropki i dodać:

różnią się one od mineralnych środków do czyszczenia, szlifowania i polerowania Nru 405. tem, iż nie składają się wyłącznie z składników mineralnych bez innych domieszek.

Jako ustęp ostatni uwagi 1. do Nru 620. należy zamieścić następujący odsyłacz:

Co do dodatku celnego przy eterze siarczanym z. przep. w. § 3.

W uw. 1. do Nru 630. należy zamieścić jako ustęp drugi następujące postanowienie:

Domieszka cukru lub czekolady nie uchyla przy towarach lekarskich ich przynależności do Nru 630., o ile one nie mają równocześnie zastosowania jako używki (n. p. kołaczyki ślazowe, gumy owocowe etc.) lub jako przetwory odżywcze, w których to wypadkach należy wymierzyć cło według Nru 131., 132. wzgl. 127.

W ustępie 1. uw. 2. do Nru 630. należy wykreślić słowo „kefirowe“. Następnie należy wykreślić w wierszu 23. i 24. słowa: „i z przymieszką cukru lub czekolady“ i zastąpić je słowami „o ile nie używa ich się także jako używek“.

W drugim i trzecim wierszu ustępu 2. uw. 2. do Nru 630. należy wykreślić słowa: „bez domieszki cukru“; w wierszu siódmym także należy wykreślić słowa „bez domieszki cukru“; w wierszu ósmym także należy po nawiasie wciągnąć przed słowem „i“ nadto: „*ferrum carbonicum saccharatum, ferrum oxydatum saccharatum*“; w wierszu 12. do 15. także należy wykreślić słowa „Lecznicy wyciąg słodowy . . . do . . . zmieszane wyciągi słodowe“.

W miejsce pierwszych dziesięciu wierszy ustępu 3. uw. 4. do Nru 630. wejść ma następujący tekst:

Pigułki lukrowane, gumy owocowe (korzeń lukrecyowy lub inne kołaczyki wytworzone z soków owocowych lub gum przy użyciu cukru), o ile artykułów tych nie stosuje się wyłącznie w celach leczniczych, lecz równocześnie używa ich także jako używek; wyciągi słodowe, także ogłaszane jako środki dyetetyczne lub lekarskie albo z przymieszką innych składników, . . .

W wierszu drugim ustępu 4., uw. 4. do Nru 630. należy po „Nr. 633“ położyć zamiast przecinka kropkę a resztę wykreślić.

III. Co do spisu wartości.

W spisie przeciętnej wartości handlowej najważniejszych chemicznych materiałów pomocniczych i wytworów, podlegających wymiarowi cła od wartości według Nru 622., wydanym rozporządzeniem ministerjalnym z dnia 24. kwietnia 1908, Dz. u. p. Nr. 84, należy przy słowie „nadtlenek sodowy“ w miejsce przeciętnej wartości handlowej oraz autonomicznego i traktatowego wymiaru cła od tego artykułu w kwotach 490 względnie 73.50 i 40 K za 100 kg netto, wstawić wartość w kwocie 260 a autonomiczny względnie traktatowy wymiar cła w kwocie 39 K za 100 kg netto.

Rozporządzenie niniejsze nabiera zaraz mocy obowiązującej.

Korytowski wtr.

Fiedler wtr.

Ebenhoch wtr.

Rok 1908.

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Część CVII. — Wydana i rozesłana dnia 17. listopada 1908.

Treść: № 229. Rozporządzenie, którem uznaje się wszystkie dzielnice tudzież kilka gmin podatkowych bezpośredniego miasta Tryestu za miejsce wyłączone w myśl § 2., ustępu 2. ustawy z dnia 26. grudnia 1893, odnoszącej się do uregulowania koncesyonowanych przemysłów budowlanych.

229.

Rozporządzenie Ministerstwa handlu w porozumieniu z Ministerstwem spraw wewnętrznych z dnia 8. listopada 1908,

którem uznaje się wszystkie dzielnice tudzież kilka gmin podatkowych bezpośredniego miasta Tryestu za miejsce wyłączone w myśl § 2., ustępu 2. ustawy z dnia 26. grudnia 1893, Dz. u. p. Nr. 193, odnoszącej się do uregulowania koncesyonowanych przemysłów budowlanych.

Na podstawie § 2., ustępu 2. ustawy z dnia 26. grudnia 1893, Dz. u. p. Nr. 193, odnoszącej

się do uregulowania koncesyonowanych przemysłów budowlanych, uznaje się za zgodą Wydziału krajowego bezpośredniego miasta Tryestu wszystkie dzielnice tego miasta tudzież sąsiednie gminy podatkowe Barcola, Greta, Roiano, Scorecola, Cologna, Guardiella, Chiadino, Rozzol, Chiarbola Superiore, Servola, S. Maria Maddalena Superiore i S. Maria Maddalena Inferiore za miejsce wyłączone.

Rozporządzenie niniejsze nabiera mocy obowiązującej w dniu ogłoszenia.

Bienert wlr.

Fiedler wlr.

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Część CVIII. — Wydana i rozesłana dnia 21. listopada 1908.

Treść: *N* 230. Druga umowa dodatkowa do umowy międzynarodowej, dotyczącej przewozu towarów na kolejach żelaznych z dnia 14. października 1890.

230.

Druga umowa dodatkowa do umowy międzynarodowej, dotyczącej przewozu towarów na kolejach żelaznych z dnia 14. października 1890 (Dz. u. p. Nr. 186 z r. 1892).

(Zawarta w Bernie dnia 19. września 1906.; ratyfikowana przez Jego c. i k. Apostolską Mość w Ischlu dnia 20. sierpnia 1908; ratyfikacye złożono w Bernie dnia 22. września 1908.)

Nos Franciscus Josephus Primus,
divina favente clementia Austriae Imperator;
Apostolicus Rex Hungariae, Rex Bohemiae, Dalmatiae, Croatiae, Slavoniae,
Galiciae, Lodomeriae et Illyriae; Archidux Austriae; Magnus Dux Cracoviae;
Dux Lotharingiae, Salisburgi, Styriae, Carinthiae, Carnioliae, Bucovinae,
superioris et inferioris Silesiae; Magnus Princeps Transilvaniae; Marchio
Moraviae; Comes Habsburgi et Tirolis etc. etc.

Notum testatumque omnibus et singulis, quorum interest, tenore praesentium facimus:

Quum ad retractandum pactum de jure mercium viis ferreis vehendarum communi Bernae die decima quarta mensis Octobris anno millesimo octingentesimo nonagesimo confectum et retractandas ceteras conventiones haec rem spectantes, inter Nos et reliquorum regiminum capita, quorum Plenipotentiarii consiliis desuper habitis intererant, nova conventio additionalis Bernae die undevicesima mensis Septembris anno millesimo nongentesimo sexto inita et signata fuit, tenoris in lingua gallica et germanica sequentis:

DEUXIÈME CONVENTION ADDITIONNELLE

à la

Convention internationale du 14 octobre 1890 sur le transport de marchandises par chemins de fer.

Sa Majesté l'Empereur d'Autriche, Roi de Bohême, etc. et Roi Apostolique de Hongrie, agissant également au nom de Son Altesse Sérénissime le Prince de Liechtenstein, Sa Majesté l'Empereur d'Allemagne, Roi de Prusse, au nom de l'Empire Allemand, Sa Majesté le Roi des Belges, Sa Majesté le Roi de Danemark, le Président de la République Française, Sa Majesté le Roi d'Italie, Son Altesse Royale le Grand-Duc de Luxembourg, Sa Majesté la Reine des Pays-Bas, Sa Majesté le Roi de Roumanie, Sa Majesté l'Empereur de toutes les Russies et le Conseil fédéral de la Confédération Suisse, ayant jugé utile d'apporter certaines modifications aux dispositions de la Convention internationale du 14 octobre 1890 sur le transport de marchandises par chemins de fer, ainsi qu'à celles de l'Arrangement y relatif du 16 juillet 1895 et de la Convention additionnelle du 16 juin 1898, ont décidé de conclure à cet effet une nouvelle Convention additionnelle et ont nommé pour leurs Plénipotentiaires, savoir:

Sa Majesté l'Empereur d'Autriche, Roi de Bohême, etc. et Roi Apostolique de Hongrie:

Son Excellence M. le Baron Charles Heidler de Egeregg et Syrgenstein, son Envoyé Extraordinaire et Ministre Plénipotentiaire près la Confédération Suisse.

Sa Majesté l'Empereur d'Allemagne, Roi de Prusse:

Son Excellence M. Alfred de Bulow, son Envoyé Extraordinaire et Ministre Plénipotentiaire près la Confédération Suisse.

Sa Majesté le Roi des Belges:

Son Excellence M. Maurice Michotte de Welle, son Envoyé Extraordinaire et Ministre Plénipotentiaire près la Confédération Suisse.

Sa Majesté le Roi de Danemark:

M. Henrick Vedel, Chef de bureau au Ministère de l'Intérieur.

Le Président de la République Française:

Son Excellence M. Paul Révoil, Ambassadeur de la République Française près la Confédération Suisse.

Sa Majesté le Roi d'Italie:

Son Excellence M. le Comte Roberto Magliano di Villar San Marco, son Envoyé Extraordinaire et Ministre Plénipotentiaire près la Confédération Suisse.

Son Altesse Royale le Grand-Duc de Luxembourg:

M. le Comte A. F. L. de Rechteren Limpurg Almelo, Ministre-Résident de Sa Majesté la Reine des Pays-Bas près la Confédération Suisse.

Sa Majesté la Reine des Pays-Bas:

M. le Comte A. F. L. de Rechteren Limpurg Almelo, son Ministre-Résident près la Confédération Suisse.

Sa Majesté le Roi de Roumanie:

M. Émile Miclesco, Directeur général des chemins de fer roumains.

Sa Majesté l'Empereur de toutes les Russies:

Son Excellence M. B. de Bacheracht, son Envoyé Extraordinaire et Ministre Plénipotentiaire près la Confédération Suisse.

Et le Conseil fédéral de la Confédération Suisse:

M. le Conseiller fédéral Zemp, Chef du Département fédéral des Postes et des Chemins de fer.

Lesquels, après s'être communiqué leurs pleins pouvoirs trouvés en bonne et due forme, ont arrêté les articles ci-après:

Article premier.

La Convention internationale est modifiée comme il suit:

I.—*Article 5.* Il est ajouté un alinéa (5) ainsi conçu:

„(5) La remise au transport et le chargement des marchandises sont réglés conformément aux lois et règlements en vigueur sur les lignes de l'administration dont dépend la gare expéditrice.“

II.—*Article 6.* La lettre *c* de l'alinéa (1) aura la teneur suivante:

„*c*) la désignation de la gare de destination, le nom et le domicile du destinataire, et, le cas échéant, la mention que la marchandise est adressée bureau restant ou en gars.“

La lettre *h* de l'alinéa (1) aura la teneur suivante:

„*h*) l'énumération détaillée des papiers requis par les douanes, octrois et autorités de police qui doivent accompagner la marchandise, et éventuellement les indications prévues à l'article 10, alinéa (4).“

La disposition préliminaire de l'alinéa (1) lettre *l*, aura la teneur suivante:

„*l*) la mention de la voie à suivre avec indication des stations où doivent être faites les opérations de douane, ainsi que les vérifications de police qui pourraient être nécessaires.“

L'alinéa (1), lettre *l*, 1°, aura la teneur suivante:

„1° Les opérations de douane et d'octroi, ainsi que les vérifications de police qui pourraient être nécessaires, auront toujours lieu aux stations désignées par l'expéditeur.“

Le chiffre 3 de la lettre *l* de l'alinéa (1) du texte allemand aura la teneur suivante:

„3. dass die Lieferfrist der Ware nicht länger ist, als sie gewesen wäre, wenn die Sendung auf dem im Frachtbriefe bezeichneten Wege befördert worden wäre.“

III.—*Article 7.* Il est ajouté à l'alinéa (5) la disposition suivante qui figurera sous la lettre *d*:

„*d*) en cas d'augmentation de poids survenue pendant le transport et n'occasionnant pas de surcharge, en tant que l'expéditeur prouve qu'elle doit être attribuée aux influences atmosphériques.“

Il est, en outre, ajouté un alinéa (6) ainsi conçu:

„(6) L'action en paiement ou remboursement de surtaxes (§ 3, alinéas (1) à (5), et § 9, alinéa (2), des Dispositions réglementaires) est prescrite par un an, lorsqu'il n'est pas intervenu entre les parties une reconnaissance de la dette, une transaction ou un jugement. La prescription court, pour les actions en paiement de surtaxes, du jour du paiement du prix de transport, ou, dans le cas où il n'y aurait pas eu de frais de transport à payer, du jour de la remise des marchandises au transport; pour les actions en remboursement de surtaxes, elle court du jour du paiement de la surtaxe. Les dispositions de l'article 45, alinéas (3) et (4), sont applicables à la prescription mentionnée ci-dessus. La disposition de l'article 44, alinéa (1), ne s'applique pas dans ce cas.“

IV.—*Article 10.* A la première phrase de l'alinéa (3) le mot „ou“ sera remplacé par „et“.

L'alinéa (5) aura la teneur suivante:

„(5) A l'arrivée de la marchandise à destination, le destinataire a le droit d'accomplir les formalités de douane et d'octroi, à moins d'indication contraire dans la lettre de voiture. Au cas où ces formalités ne sont accomplies ni par le destinataire ni par un tiers désigné par l'expéditeur dans la lettre de voiture, le chemin de fer est tenu de les accomplir.“

V.—*Article 12.* L'alinéa (1) sera complété par la phrase suivante:

„Il est permis de payer une partie quelconque des frais de transport à titre d'affranchissement.“

L'alinéa (4) aura la teneur suivante:

„(4) En cas d'application irrégulière du tarif ou d'erreurs de calcul dans la fixation des frais de transport et des frais accessoires, la différence en plus ou en moins devra être remboursée et l'ayant-droit devra en être avisé le plus tôt possible. L'action en rectification etc.“ (Comme dans le texte actuel.)

VI.—*Article 13.* A l'alinéa (1) du texte allemand, le mot „Nachnahme“ sera remplacé par

les mots „Nachnahme nach Eingang“; la seconde phrase de l'alinéa est supprimée à la fois dans les deux textes.

Il est, en outre, ajouté un alinéa (5) ainsi conçu:

„(5) Les débours ne sont admis que d'après les dispositions en vigueur pour le chemin de fer expéditeur.“

VII. — *Article 15.* La première phrase de l'alinéa (1) aura la teneur suivante:

„(1) L'expéditeur a seul le droit de disposer de la marchandise:

soit en la retirant à la gare de départ;

soit en l'arrêtant en cours de route;

soit en la faisant délivrer au lieu de destination, ou en cours de route, ou encore à une station située soit au delà du point de destination, soit sur un embranchement, à une personne autre que celle du destinataire indiqué sur la lettre de voiture;

soit en ordonnant son retour à la gare de départ.“

Dans le texte allemand de l'alinéa (2), le mot „Duplikatfrachtbriefes“ est remplacé par le mot „Frachtbriefduplikats“.

L'alinéa (5) aura la teneur suivante:

„(5) Le chemin de fer ne peut se refuser à l'exécution des ordres dont il est fait mention dans la première phrase de l'alinéa (1), ni apporter des retards ou des changements à ces ordres, qu'autant qu'il en résulterait un trouble dans le service régulier de l'exploitation.“

VIII. — *Article 16.* Dans le texte français de l'alinéa (2) à la fin de la première phrase, les mots: „pour l'exécution“ seront remplacés par les mots „moyennant l'exécution“.

IX. — *Article 17.* Le texte français sera rectifié ainsi qu'il suit: „La réception de la marchandise et de la lettre de voiture oblige“ . . . (au lieu de oblige).

X. — *Article 18.* La phrase suivante est ajoutée à la fin de l'alinéa (3):

„Au cas où la marchandise est acheminée sur la gare de destination par une autre route, le chemin de fer est fondé à exiger le paiement des frais supplémentaires.“

XI. — *Article 24.* L'alinéa (1) aura la teneur suivante:

„(1) Lorsqu'il se présente des empêchements à la livraison de la marchandise, la station chargée

de la livraison doit en prévenir sans retard l'expéditeur par l'entremise de la gare d'expédition et demander ses instructions. Quand la demande en a été faite dans la lettre de voiture, cet avis doit être donné immédiatement par télégraphe. Les frais de cet avis sont à la charge de la marchandise. Si le destinataire refuse la marchandise, l'expéditeur a le droit d'en disposer, même s'il ne peut pas produire le duplicata de la lettre de voiture. En aucun cas, la marchandise ne peut être retournée sans le consentement exprès de l'expéditeur.“

XII. — *Article 40.* L'alinéa (4) sera complété comme suit:

„Toutefois, si la somme déclarée est inférieure aux prix de transport qui pourrait être restitué dans le cas de l'alinéa (2) s'il n'y avait pas eu déclaration d'intérêt, le montant de l'indemnité pourra atteindre le prix de transport.“

XIII. — *Article 45.* Le renvoi mentionné à l'alinéa (1) doit viser l'article 44, alinéa (2), 1°.

XIV. — *Article 59.* L'alinéa (1) aura la teneur suivante:

„(1) Tous les cinq ans au moins après la mise en vigueur des modifications adoptées à la dernière Conférence de revision, une nouvelle Conférence de délégués des États participant à la Convention sera réunie, afin d'apporter à la Convention les modifications et améliorations jugées nécessaires.“

Article 2.

Le Règlement relatif à l'institution d'un Office central est modifié comme il suit:

Article I. L'alinéa (3) aura la teneur suivante:

„(3) Les frais de cet Office qui, jusqu'à nouvelle décision, ne pourront pas dépasser la somme de 110.000 francs par an, seront supportés par chaque État dans la proportion du nombre de kilomètres des lignes de chemins de fer admises au service des transports internationaux.“

En outre, il est mis à la disposition du Département fédéral suisse des postes et des chemins de fer une somme de 25.000 francs, en un versement unique, laquelle devra former avec les intérêts du capital, un fonds destiné à accorder des secours ou des indemnités aux fonctionnaires et employés de l'Office central des transports internationaux par chemins de fer pour le cas où, par suite d'âge avancé, d'accidents ou de maladies, ils seraient définitivement incapables de continuer à remplir leurs fonctions.“

Article 3.

Les Dispositions réglementaires de la Convention et leurs annexes sont modifiées comme il suit:

I. — Le *paragraphe 1er* aura la teneur suivante:

„(1) Sont exclus du transport, lorsqu'ils ne satisfont pas aux conditions prescrites par l'Annexe 1 :

1° tous les articles sujets à l'inflammation spontanée ou à l'explosion, tels que

- a) la nitroglycérine (Sprengöl), la dynamite,
- b) les autres matières explosibles et les poudres de tir de tout genre,
- c) les armes de tir chargées,
- d) le fulminate de mercure, l'argent fulminant et l'or fulminant, ainsi que les produits préparés avec ces matières,
- e) les pièces d'artifice,
- f) le papier fulminant,
- g) les picrates;

2° les produits répugnants ou de mauvaise odeur.

(2) Sont admis au transport sous certaines conditions:

1° Les objets désignés dans l'Annexe 1, aux conditions y énumérées. Ils doivent en outre être accompagnés de lettres de voiture spéciales ne comprenant pas d'autres objets.

2° L'or et l'argent en lingots, le platine, les valeurs monnayées ou en papier, les papiers importants, les pierres précieuses, les perles fines, les bijoux et autres objets précieux, les objets d'art, tels que tableaux, statues, bronzes d'art, antiquités. Dans les objets précieux sont comprises, par exemple, les dentelles et broderies de grande valeur.

Ces objets seront admis au transport international, avec la lettre de voiture internationale, en vertu, soit d'une entente entre les gouvernements des États intéressés, soit de tarifs élaborés par les administrations de chemins de fer, à ce dûment autorisées, et approuvés par toutes les autorités compétentes.

3° Les transports funèbres.

Ils sont admis au transport international avec la lettre de voiture internationale, sous les conditions suivantes:

- a) le transport est effectué en grande vitesse;
- b) les frais de transport doivent obligatoirement être payés au départ;

c) le transport ne peut s'effectuer que sous la garde d'une personne chargée de l'accompagner;

d) les transports funèbres sont soumis aux lois et règlements de police spéciaux de chaque État, en tant que ces transports ne sont pas réglés, par des conventions spéciales entre États.“

(3) Deux ou plusieurs ou même la totalité des États contractants peuvent convenir, par des accords spéciaux, que certains objets exclus par la présente Convention du transport international y seront admis sous certaines conditions ou que les objets désignés dans l'Annexe 1 seront admis au transport sous des conditions moins rigoureuses. Ces accords pourront être conclus par correspondance ou résulter d'une conférence technique convoquée à cet effet. Dans tous les cas on pourra avoir recours à l'intermédiaire de l'Office central des transports internationaux par chemins de fer à Berne. Les administrations des chemins de fer participantes pourront aussi, au moyen de tarifs, admettre certains objets exclus du transport ou adopter des dispositions moins rigoureuses au sujet de ceux qui ne sont admis que conditionnellement, pourvu:

a) que les règlements intérieurs admettent le transport des objets en question ou les conditions à appliquer à ce transport;

b) que les tarifs élaborés par les administrations de chemins de fer soient approuvés par toutes les autorités compétentes.“

II. — *Paragraphe 2.* Il est ajouté à la fin de l'alinéa (1) les phrases suivantes:

„Les bandes rouges des lettres de voiture pour la grande vitesse doivent avoir une largeur minimum de 1 centimètre.

Cette disposition ne deviendra toutefois obligatoire qu'après un délai maximum d'une année, à dater de l'entrée en vigueur de la Convention modifiée.“

Il est ajouté à la fin de l'alinéa (4) la phrase suivante:

„Lors de la remise au transport de marchandises dont le chargement incombe à l'expéditeur, celui-ci doit inscrire à la place prescrite le numéro et les marques de propriété du wagon.“

Il est ajouté au paragraphe 2 un nouvel alinéa (5) ainsi conçu:

„(5) Lorsqu'il existe dans une même localité des gares appartenant à des administrations différentes ou qu'il existe des localités portant le même nom ou des noms peu différents, l'expéditeur est obligé de remplir dans la lettre de voiture la rubrique „Chemin de fer destinataire“.“

Les alinéas (5) à (9) actuels porteront les numéros (6) à (10).

III. — *Paragraphe 3.* L'alinéa (1) aura la teneur suivante:

„(1) Lorsque des marchandises désignées à l'alinéa (1) du paragraphe 1er ou dans l'Annexe 1 auront été remises au transport avec une déclaration inexacte ou incomplète, ou que les prescriptions de sûreté indiquées dans l'Annexe 1 n'auront pas été observées, la surtaxe sera de 15 francs par kilogramme du poids brut du colis entier.“

La première phrase de l'alinéa (4) aura la teneur suivante:

„(4) En cas de surcharge d'un wagon chargé par l'expéditeur, la surtaxe sera de six fois le prix applicable au transport entre la station expéditrice et la station destinataire du poids qui dépassera la plus élevée des deux limites de chargement visées dans l'alinéa (5).“

IV. — *Paragraphe 6.* L'alinéa (4) aura la teneur suivante:

„(4) Lorsqu'un chemin de fer sera dans l'obligation d'user de l'un des délais supplémentaires facultativement autorisés par les États dans les quatre cas ci-dessus, il devra, en apposant sur la lettre de voiture le timbre de la date de transmission au chemin de fer suivant, y inscrire la cause et la durée de l'augmentation du délai dont il aura profité.“

L'alinéa (6) aura la teneur suivante:

„(6) Ces mêmes règlements déterminent les formes dans lesquelles la remise de la lettre d'avis sera constatée. Pour les marchandises qui ne font pas l'objet d'un avis d'arrivée et pour celles qui ne sont pas livrées à domicile par le chemin de fer, le délai de livraison est observé si, avant son expiration, la marchandise est mise à la disposition du destinataire à la gare de destination.“

V. — *Paragraphe 7.* Il est ajouté un second alinéa ainsi conçu:

„(2) Les instructions doivent être données conformément aux prescriptions du § 2, alinéas (2) et (3), concernant la rédaction de la lettre de voiture.“

VI. — *Paragraphe 8.* L'alinéa (1) aura la teneur suivante:

„(1) Une tolérance de 2 % du poids est accordée pour déchet de route sur le poids des marchandises liquides ou remises à l'état humide, et sur le poids des marchandises sèches désignées ci-après:

bois de teinture râpés et moulus,
écorces,
racines,
bois de réglisse,
tabac haché,
graisses.
savons et huiles fermes,
fruits frais,
feuilles de tabac fraîches,
laine,
peaux,
fourrures,
cuirs,
fruits séchés ou cuits,
tendons d'animaux.
cornes et onglons,
os (entiers et moulus),
poissons séchés,
houblon,
mastic frais,
soies de porc,
crins,
sel.“

VII. — *Paragraphe 9.* L'alinéa (2) aura la teneur suivante:

„(2) Dans ce cas, il est permis de percevoir une taxe supplémentaire de 0 ct. 25 par fraction indivisible de 10 francs et de 10 kilomètres.

Le montant total de cette taxe pourra être arrondi aux 5 centimes supérieures.

Annexe 1.

I. — Le *numéro VI* aura la teneur suivante:

„(1) Sans changement.

(2) Le phosphore amorphe (rouge) doit être emballé dans des boîtes en fer-blanc bien soudées, étanches et placées avec de la sciure de bois dans de fortes caisses. Ces caisses ne pèseront pas plus de 90 kilogrammes et elles porteront à l'extérieur l'indication „phosphore rouge“.

(3) Le phosphore de calcium est accepté au transport aux mêmes conditions. Les caisses doivent porter la suscription „phosphore de calcium“.

(4) Les mélanges de phosphore amorphe avec des résines ou des graisses dont le point de fusion est supérieur à 35° centigrade (Celsius) sont admis au transport s'ils ont été obtenus en fondant ensemble leurs composants. Ils doivent être emballés dans des caisses ne permettant aucune fuite, ou être fondus dans des projectiles non chargés.

(5) Le sesquisulfure de phosphore doit être renfermé dans des cylindres métalliques étanches, contenus eux-mêmes dans des caisses en bois faites de planches bien jointes.“

II. — L'alinéa (2) du *numéro VII* aura la teneur suivante:

„(2) 1° La matière ayant servi à épurer le gaz d'éclairage et contenant du fer ou du manganèse n'est expédiée que dans des wagons en tôle, à moins que cet article ne soit emballé dans d'épaisses caisses de tôle. Si lesdits wagons ne sont pas munis de couvercles en tôle, fermant bien, le chargement devra être parfaitement couvert avec des bâches préparées de telle manière qu'elles ne soient pas inflammables par le contact direct de la flamme. Le chargement et le déchargement se feront par l'expéditeur et le destinataire; c'est à l'expéditeur que, à la demande de l'administration du chemin de fer, incombe également le soin de fournir les bâches.

2° Si la matière ayant servi à épurer le gaz d'éclairage dont il est parlé au 1° est oxydée et que ce fait soit expressément confirmé par l'expéditeur dans la lettre de voiture, cette matière sera acceptée au transport comme colis isolé, avec un emballage quelconque; au cas où elle serait remise par chargement complet, le transport sera effectué dans des wagons découverts, non munis de bâches.“

III. — Le *numéro VIII a* est supprimé.

IV. — Le *numéro IX* aura la teneur suivante:

„(1) L'éther sulfurique et les solutions de nitrocellulose dans l'éther sulfurique (collodion), dans l'alcool méthylique, dans l'alcool éthylique, dans l'alcool amylique, dans l'éther acétique, dans l'acétate d'amyle, dans l'acétone, dans le nitrobenzol ou dans des mélanges de ces liquides, ainsi que les autres liquides qui contiennent de l'éther sulfurique en grande quantité (comme les gouttes d'Hoffmann), ne peuvent être expédiés que:

soit

1° dans des vases étanches de forte tôle de fer, bien rivés ou soudés ou assujettis par des rainures, contenant au maximum 500 kilogrammes, ou

2° dans des vases hermétiquement fermés en métal ou en verre, d'un poids brut de 60 kilogrammes au maximum, et emballés conformément aux prescriptions suivantes:

a) Quand plusieurs vases sont remis en un colis, ils doivent être emballés solidement dans de fortes caisses en bois garnies de paille, foin, sciure de bois, terre d'infusoires ou d'autres substances meubles.

b) Quand les vases sont emballés isolément, l'envoi est admis dans des paniers ou cuveaux solides munis de couvercles bien assujettis et de poignées, et garnis d'une quantité suffisante de

matière d'emballage; le couvercle consistant en paille, jonc, roseau ou matières analogues, doit être imprégné de lait d'argile ou de chaux ou d'une autre substance équivalente, mélangé avec du verre soluble.

(2) Pour les vases en tôle ou en métal, le maximum de contenance ne doit pas dépasser, à la température de 15° centigrade (Celsius), les neuf dixièmes de la capacité du récipient.

(3) Le transport peut avoir lieu en wagons découverts non bâchés. Lorsqu'il est effectué dans des wagons fermés, on doit ménager par des ouvertures latérales, volets ou jalousies, un courant d'air suffisant pour entraîner les vapeurs qui se dégageraient à l'intérieur.

(4) Les solutions de nitrocellulose dans l'acide acétique ne doivent être expédiées que dans des vases étanches, bien fermés, en terre ou en verre, par quantités ne dépassant pas 90 kilogrammes de poids brut. Sont applicables pour l'emballage des vases les prescriptions édictées à l'alinéa (1), 2° a) et b).

(5) En ce qui concerne l'emballage avec d'autres objets, voir le n° XXXV.

(6) Les dispositions de l'alinéa (1), 2° et de l'alinéa (5) sont aussi applicables au zinc-éthyle; toutefois aucune matière inflammable ne doit être employée pour l'emballage.“

V. — Le *numéro XI* aura la teneur suivante:

„(1) L'esprit de bois à l'état brut ou rectifié et l'acétone — à moins qu'ils ne soient dans des wagons spécialement construits à cet effet (wagons-réservoirs) ou en tonneaux — ne sont admis au transport que dans des vases de métal ou de verre. Ces vases doivent être emballés de la manière indiquée au n° XV, 1°.

(2) En ce qui concerne l'emballage avec d'autres objets, voir n° XXXV.“

VI. — Le *numéro XV* aura la teneur suivante:

„Les acides minéraux liquides de toute nature, particulièrement l'acide sulfurique, l'esprit de vitriol, l'acide muriatique, l'acide nitrique (eau-forte), d'un poids spécifique inférieur à 1,48 [46°,8 Baumé] (au sujet des acides concentrés, voir n° XVII), ainsi que le chlorure de soufre, sont soumis aux prescriptions suivantes:

1° Quand ces produits sont expédiés en touries, bouteilles ou cruches, les récipients doivent être hermétiquement fermés, bien emballés et renfermés dans des caisses spéciales ou des bannettes munies de poignées solides pour en faciliter le maniement. Au lieu des bannettes, on peut employer des paniers en métal; dans ce cas, la matière d'emballage entre le récipient et le panier de métal

doit être de nature à empêcher le récipient d'être brisé et à ne s'enflammer ni au contact avec le contenu du récipient, ni par des étincelles.

Quand ces produits sont expédiés dans des récipients de métal, de bois ou de caoutchouc, ces récipients doivent être parfaitement étanches et pourvus de bonnes fermetures.

Pour l'acide nitrique la lettre de voiture doit indiquer le poids spécifique pour une température de 15° centigrade (Celsius). A défaut de cette indication dans la lettre de voiture, l'acide est considéré comme concentré.

2° Ces produits doivent toujours, sous la réserve des dispositions du n° XXXV, être chargés séparément et ne peuvent notamment pas être placés dans le même wagon avec d'autres produits chimiques.

3° Les prescriptions du 1° et du 2° s'appliquent aussi aux vases dans lesquels lesdites matières ont été transportées. Ces vases doivent toujours être déclarés comme ayant servi à ce transport.

4° Le chargement des envois, parmi lesquels il se trouverait ne fût-ce qu'un seul colis dont le poids dépasserait 75 kilogrammes, incombe à l'expéditeur et le déchargement au destinataire.

5° Si le déchargement et l'enlèvement de ces envois ne sont pas effectués dans les trois jours qui suivent l'arrivée de la marchandise à la gare de destination, ou dans les trois jours après expédition de l'avis d'arrivée, l'administration du chemin de fer est autorisée, à la condition d'observer les dispositions réglementaires y relatives, à déposer ces envois dans un entrepôt ou à les confier à un commissionnaire. Si cela est impossible, elle peut les vendre sans autre formalité.

VII. — Il est ajouté après le numéro XV un numéro XVa ainsi conçu:

„Les résidus d'acide sulfurique provenant de la fabrication de la nitroglycérine ne sont admis à l'expédition que si la lettre de voiture porte une attestation du fabricant certifiant qu'ils ont été complètement dénitriés. Pour le reste, les dispositions du n° XV sont applicables.“

VIII. — Il est ajouté après le numéro XVa un numéro XVb ainsi conçu:

„Les accumulateurs électriques montés avec liquide, chargés ou non chargés, sont acceptés au transport aux conditions suivantes:

1° Les accumulateurs doivent être calés dans une caisse de batterie correspondant à leurs dimensions, de manière que les bacs ne puissent se déplacer à l'intérieur.

2° La caisse de batterie sera placée dans une caisse de transport et les espaces vides autour seront remplis de terre d'infusoires, de sciure de bois, de poudre de charbon, de sable, ou d'une autre matière absorbante analogue.

3° Les pôles doivent être protégés contre un court circuit.

4° Les caisses doivent être munies de poignées et les couvercles porteront lisiblement écrites les mentions „Accumulateurs électriques“ et „Haut“.

IX. — Le numéro XVI aura la teneur suivante:

„(1) La lessive caustique (lessive de soude caustique, lessive de soude, lessive de potasse caustique, lessive de potasse), le résidu d'huile (de raffinerie d'huile) sont soumis aux prescriptions spécifiées sous le n° XV, 1°, 3° (à l'exception de la disposition du 2° citée au 3°), 4° et 5°.

Les mêmes dispositions s'appliquent au brome, sauf que celui-ci est expédié seulement en wagons découverts, et que les ballons de verre qui le contiennent doivent être renfermés dans des caisses solides en bois ou en métal, et entourés jusqu'au col de cendre, de sable ou de terre d'infusoires.

(2) En ce qui concerne l'emballage avec d'autres objets, voir n° XXXV.“

X. — Le numéro XVII aura la teneur suivante:

„Sont applicables au transport d'acide nitrique concentré d'un poids spécifique de 1,48 (46° Baumé) et au-dessus, ainsi que d'acide nitrique rouge fumant, les prescriptions consignées au n° XV, en ce sens que les touries et bouteilles doivent être entourées dans les récipients d'un volume au moins égal à leur contenu de terre d'infusoires ou d'autres substances terreuses sèches appropriées, à moins que les touries et bouteilles ne soient placées dans des récipients de fer les enveloppant complètement et calées par de bons ressorts recouverts d'amiante, de telle façon qu'elles ne puissent se déplacer dans les récipients. Les enveloppes métalliques doivent être conditionnées de telle manière que le contenu des touries et bouteilles, en cas de bris, ne puisse se répandre au dehors.“

XI. — Le numéro XVIII aura la teneur suivante:

„(1) L'acide sulfurique anhydre (anhydride, huile fixe) ne peut être transporté que:

1° dans des boîtes en tôle, fortes, étamées et bien soudées,

ou

2° dans de fortes bouteilles de fer ou de cuivre dont l'ouverture est hermétiquement bouchée, mastiquée et revêtue d'une enveloppe d'argile.

Les boîtes et bouteilles doivent être entourées d'une substance inorganique fine, telle que laine minérale, terre d'infusoires, cendre ou autre, et solidement emballées dans de fortes caisses de bois.

(2) Pour le reste, les dispositions du n° XV, 2° à 5°, sont applicables. "

XII. — Le *numéro XIX* aura la teneur suivante:

„(1) Pour les vernis, les couleurs préparées avec du vernis, les huiles éthérées et grasses, ainsi que pour toutes les espèces d'essence, à l'exception de l'éther sulfurique (voir n° IX) et de l'essence de pétrole (voir n° XXII), pour l'alcool absolu, l'esprit de vin (spiritus), l'esprit et les autres spiritueux non dénommés sous le n° XI, de même que pour l'acétate d'amyle, on appliquera, lorsqu'ils sont transportés en touries, bouteilles ou cruches, les prescriptions du n° XV, 1°, alinéa 1.

(2) En ce qui concerne l'emballage avec d'autres objets, voir n° XXXV. "

XIII. — Le *numéro XX* aura la teneur suivante:

„(1) Le pétrole à l'état brut et rectifié, s'il a un poids spécifique d'au moins 0,780 à une température de 17°,₅ centigrade (Celsius), ou s'il n'émet pas de vapeurs inflammables à une température de moins de 21° du thermomètre centigrade de l'appareil Abel et à une hauteur du baromètre de 760 millimètres rapportée au niveau de la mer (pétrole de test);

(2) les huiles préparées avec le goudron de lignite, les huiles de tourbe et de schiste, l'asphalte-naphte et les produits de leur distillation, si ces liquides ont au moins le poids spécifique ci-dessus indiqué (huile solaire, photogène, etc.);

(3) les huiles préparées avec le goudron de houille qui, à une température de 17°,₅ centigrade (Celsius), ont un poids spécifique de moins de 1,00 (benzol, toluol, xylol, cumol, etc.), ainsi que l'essence de mirbane (nitrobenzine);

(4) les hydro-carbures d'autre provenance qui ont un poids spécifique d'au moins 0,830 à une température de 17°,₅ centigrade (Celsius),

sont soumis aux dispositions suivantes:

1° ces matières, à moins que des wagons spécialement construits à cet effet (wagons-réservoirs) ne soient employés, ne peuvent être transportées que:

a) dans des tonneaux particulièrement bons et solides,

ou

b) dans des vases en métal étanches et capables de résister,

ou

c) dans des vases en verre ou en grès; en ce cas toutefois en observant les prescriptions ci-dessous indiquées:

aa) quand plusieurs vases sont réunis en un colis, ils doivent être emballés solidement dans de fortes caisses de bois garnies de paille, de foin, de son, de sciure de bois, de terre d'infusoires ou autres substances meubles;

bb) quand les vases sont emballés isolément, l'envoi est admis dans des paniers ou cuveaux solides munis de couvercles bien assujettis et de poignées, et garnis d'une quantité suffisante de matières d'emballage; le couvercle, consistant en paille, jonc, roseau ou matières analogues, doit être imprégné de lait d'argile ou de chaux ou d'une autre substance équivalente, mélangé avec du verre soluble. Le poids brut du colis isolé ne doit pas dépasser 60 kilogrammes pour les vases en verre et 75 kilogrammes pour les vases en grès;

2° les vases qui se détérioreront pendant le transport seront immédiatement déchargés et vendus, avec le contenu qui y sera resté, au mieux des intérêts de l'expéditeur;

3° le transport n'a lieu que sur des wagons découverts. Si les opérations du passage en douane exigeaient des wagons munis de bâches plombées, le transport ne serait pas accepté;

4° les dispositions du 3° qui précèdent sont aussi applicables aux tonneaux et autres récipients dans lesquels ces matières ont été transportées. Ces récipients doivent toujours être déclarés comme ayant servi à ce transport;

5° en ce qui concerne l'emballage avec d'autres objets, voir n° XXXV;

6° il doit être indiqué sur la lettre de voiture que les matières désignées aux alinéas (1) et (2) du présent numéro ont un poids spécifique d'au moins 0,780 ou que le pétrole a la qualité indiquée dans le premier alinéa du présent numéro à l'égard du point d'inflammation. Si cette indication ne se trouve pas dans la lettre de voiture, on appliquera les conditions de transport du n° XXII (concernant l'essence de pétrole, etc.). "

XIV. — Le *numéro XXI* aura la teneur suivante:

„Le pétrole à l'état brut et rectifié, les huiles préparées avec le goudron de lignite, les huiles de tourbe et de schiste, l'asphalte-naphte et les produits de leur distillation, lorsque ces matières ne tombent pas sous l'application des dispositions du n° XX et

qu'elles ont un poids spécifique inférieur à 0,780 et supérieur à 0,680 à la température de 17°,5 centigrade (Celsius);

le pétrole-naphte et les produits de la distillation du pétrole et du pétrole-naphte (benzine, ligroïne, essence pour nettoyage, etc.) ainsi que les solutions de caoutchouc ou de gutta-percha, composées essentiellement de pétrole-naphte, lorsque ces matières ont un poids spécifique supérieur à 0,680 à la température de 17°,5 centigrade (Celsius),

sont soumis aux dispositions suivantes:

1° ces matières, à moins que des wagons spécialement construits à cet effet (wagons-réservoirs) ne soient employés, ne peuvent être transportées que:

- a) dans des tonneaux particulièrement bons et solides,
- ou
- b) dans des vases en métal étanches et capables de résister,
- ou

c) dans des vases en verre ou en grès, en ce cas toutefois en observant les prescriptions ci-dessous indiquées:

aa) quand plusieurs vases sont réunis en un colis, ils doivent être emballés solidement dans de fortes caisses de bois garnies de paille, de foin, de son, de sciure de bois, de terre d'infusoires ou autres substances meubles;

bb) quand les vases sont emballés isolément, l'envoi est admis dans des paniers ou cuveaux solides munis de couvercles bien assujettis et de poignées, et garnis d'une quantité suffisante de matières d'emballage; le couvercle consistant en paille, jonc, roseau ou matières analogues, doit être imprégné de lait d'argile ou de chaux ou d'une autre substance équivalente, mélangé avec du verre soluble. Le poids brut du colis isolé ne doit pas dépasser 40 kilogrammes;

2° les vases qui se détérioreront pendant le transport seront immédiatement déchargés et vendus, avec le contenu qui y sera resté, au mieux des intérêts de l'expéditeur;

3° le transport n'a lieu que sur des wagons découverts. Si les opérations du passage en douane exigeaient des wagons munis de bâches plombées, le transport ne serait pas accepté;

4° les dispositions du 3° qui précèdent sont aussi applicables aux tonneaux et autres récipients dans lesquels ces matières ont été transportées.

Ces récipients doivent toujours être déclarés comme ayant servi à ce transport;

5° en ce qui concerne l'emballage avec d'autres objets, voir n° XXXV;

6° au chargement et au déchargement, les paniers ou cuveaux contenant des ballons en verre ne doivent pas être transportés sur des camions, ni portés sur les épaules ou sur le dos, mais seulement par les poignées;

7° dans les wagons, les paniers et cuveaux doivent être solidement assujettis et attachés aux parois du wagon. Les colis ne doivent pas être chargés l'un sur l'autre, mais l'un à côté de l'autre et sans superposition;

8° chaque colis isolé doit porter sur une étiquette apparente le mot „inflammable“ imprimé sur fond rouge. Les paniers ou cuveaux renfermant des vases en verre ou en grès doivent en outre être munis de l'inscription: „à porter à la main“. Les wagons doivent être munis d'une étiquette rouge portant l'inscription: „à manœuvrer avec précaution“;

9° il doit être indiqué sur la lettre de voiture que les objets désignés dans le premier alinéa du présent numéro ont un poids spécifique de moins de 0,780 et de plus de 0,680 à une température de 17°,5 centigrade (Celsius). Si cette indication ne se trouve pas dans la lettre de voiture, l'on appliquera les conditions de transport du n° XXII (concernant l'essence de pétrole, etc.).“

XV. — Le numéro XXII aura la teneur suivante:

„L'essence de pétrole (gazoline, néoline, etc.) et les autres produits facilement inflammables préparés avec du pétrole-naphte ou du goudron de lignite, lorsque ces matières ont un poids spécifique de 0,680 ou moins à une température de 17°,5 centigrade (Celsius), sont soumis aux conditions suivantes:

1° ces matières ne peuvent être transportées que:

- a) dans des vases en métal étanches et capables de résister,
- ou

b) dans des vases en verre ou en grès, en ce cas toutefois en observant les prescriptions ci-dessous indiquées:

aa) quand plusieurs vases sont réunis en un colis, ils doivent être emballés solidement dans de fortes caisses de bois garnies de paille, de foin, de son, de sciure de bois, de terre d'infusoires ou autres substances meubles;

b) quand les vases sont emballés isolément, l'envoi est admis dans des paniers ou cuveaux solides, munis de couvercles bien assujettis et de poignées, et garnis d'une quantité suffisante de matières d'emballage; le couvercle consistant en paille, junc, roseau ou matières analogues, doit être imprégné de lait d'argile ou de chaux ou d'une autre substance équivalente, mélange avec du verre soluble. Le poids brut du colis isolé ne doit pas dépasser 40 kilogrammes;

c) dans des wagons-réservoirs parfaitement étanches;

2° les vases qui se détérioreront pendant le transport seront immédiatement déchargés et vendus, avec le contenu qui y sera resté au mieux des intérêts de l'expéditeur;

3° le transport n'a lieu que sur des wagons découverts. Si les opérations du passage en douane exigeaient des wagons munis de bâches plombées, le transport ne serait pas accepté;

4° les dispositions du 3° qui précèdent sont aussi applicables aux récipients dans lesquels ces matières ont été transportées. Ces récipients doivent toujours être déclarés comme ayant servi à ce transport;

5° en ce qui concerne l'emballage avec d'autres objets, voir n° XXXV;

6° au chargement et au déchargement, les paniers ou cuveaux contenant des ballons en verre ne doivent pas être transportés sur des camions, ni portés sur les épaules ou sur le dos, mais seulement par les poignées;

7° dans les wagons, les paniers et cuveaux doivent être solidement assujettis et attachés aux parois du wagon. Les colis ne doivent pas être chargés les uns sur les autres, mais l'un à côté de l'autre et sans superposition;

8° chaque colis isolé doit porter sur une étiquette apparente le mot „inflammable“ imprimé sur fond rouge. Les paniers ou cuveaux renfermant des vases en verre ou en grès doivent en outre porter l'inscription: „à porter à la main“. Les wagons doivent être munis d'une étiquette rouge portant l'inscription: „à manœuvrer avec précaution“;

9° en outre, les dispositions du n° XV, 4° et 5°, sont applicables.“

XVI. — Le numéro XXIII aura la teneur suivante:

„(1) Le transport d'essence de térébenthine et autres huiles de mauvaise odeur, ainsi que de la pyridine et des produits à base de pyridine, de

l'ammoniaque, du poison contre le chizoneure (mélange de savon mou, d'huile phéniquée et d'huile pyrogénée), de la solution de formaldéhyde et de la formaline (désinfectant qui renferme de la formaldéhyde et de l'acide formique), n'est fait que dans des wagons découverts.

(2) Cette disposition s'applique aussi aux tonneaux et aux autres récipients dans lesquels ces matières ont été transportées. Ces récipients doivent toujours être déclarés comme ayant servi à ce transport.

(3) En ce qui concerne l'emballage avec d'autres objets, voir n° XXXV.“

XVII. — Le numéro XXV aura la teneur suivante:

„Les substances arsenicales liquides, particulièrement les acides arsénieux, sont soumis aux dispositions spécifiées au n° XXIV, 1°, et au n° XV, 1°, 3° (à l'exception de la disposition du 2° citée au 3°), 4° et 5°.“

XVIII. — Le numéro XXVI aura la teneur suivante:

„(1) Les autres produits métalliques vénéneux (couleurs et sels à base métallique, etc.), particulièrement les produits mercuriels, tels que sublimé, calomel, précipité blanc et rouge, cinabre; les sels et couleurs à base de cuivre, tels que vert-de-gris, pigments de cuivre verts et bleus; les préparations de plomb, telles que litharge (massicot), minium, sucre de Saturne et autres sels de plomb, céruse et autres couleurs à base de plomb; la poussière de zinc, les cendres de zinc et d'antimoine, ainsi que les cendres de plomb, crasses de plomb, scories de plomb et autres déchets de plomb, ne peuvent être remis au chemin de fer pour le transport que dans des tonneaux ou caisses bien joints, faits de bois sec et solide, les fonds des tonneaux et les caisses étant consolidés au moyen de cercles ou de bandes. Ces cercles ou bandes doivent être tels que, malgré les secousses et chocs inévitables lors du transport, ces matières ne fuient pas par les fentes.

(2) Toutefois, pour le sulfate de cuivre, pour les mélanges de sulfate de cuivre avec la chaux, la soude et autres substances analogues (poudre pour bouillie bordelaise, etc.), il suffit d'un emballage en sacs assez solides pour ne pas laisser tamiser le contenu.“

XIX. — Il est ajouté après le numéro XXVI un numéro XXVI a ainsi conçu:

„1° (1) Le cyanure de potassium et le cyanure de sodium à l'état solide doivent être emballés:

a) dans de forts tonneaux de fer à couvercle vissé et munis de cercles de roulement,

ou

b) dans des tonneaux doubles, bien joints, faits de bois sec et solide, consolidés au moyen de cercles ou dans des caisses doubles construites de la même manière et entourées de bandes. Les récipients intérieurs doivent être revêtus d'un tissu serré et constitué de manière que, malgré les secousses et chocs inévitables en cours de route, aucune poussière du contenu ne puisse s'échapper. Les récipients intérieurs en bois peuvent aussi être remplacés par des récipients métalliques soudés. L'emploi de vases en verre ou en grès hermétiquement fermés, au lieu de récipients intérieurs en bois, est admis, à la condition que ces vases soient solidement emballés dans de fortes caisses en bois, remplies de foin, de paille ou d'une autre matière d'emballage analogue.

(2) La réunion en un seul colis de plusieurs vases est également admise, sous observation des conditions stipulées ci-dessus à l'alinéa (1), b).

2° (1) La lessive de cyanure de potassium et la lessive de cyanure de sodium ne sont admises au transport que:

a) dans des vases en fer étanches, munis de bonnes fermetures et emballés dans des caisses en bois ou en métal solides garnies de terre d'infusoires, de sciure de bois ou d'autres substances meubles,

ou

b) dans des wagons-réservoirs spécialement aménagés pour ce transport. Les réservoirs doivent être à double paroi et d'une étanchéité parfaite; aucune ouverture (robinets, soupapes, etc.) ne doit se trouver à leur partie inférieure. Les ouvertures que portent les réservoirs doivent être rendues étanches, fermées et protégées par des chapes métalliques vissées.

(2) Le chargement et le déchargement des colis renfermant les lessives, ainsi que le remplissage et la vidange des réservoirs incombent à l'expéditeur et au destinataire. Il ne sera pas donné suite à la demande qui serait adressée au chemin de fer en vue d'obtenir le concours de ses agents pour l'accomplissement de l'une ou de l'autre de ces opérations.

(3) Le poids brut d'un colis renfermant des lessives ne doit pas dépasser 75 kilogrammes. Le transport n'est permis qu'en wagons découverts.

3° Prescriptions communes aux 1° et 2°:

a) Les colis et les wagons-réservoirs doivent porter en caractères nets, bien apparents et

durables, la mention „Poison“, ainsi que l'indication du contenu („cyanure de potassium“, „cyanure de sodium“, „lessive de cyanure de potassium“, etc.).

b) Les colis ne peuvent être emballés avec des acides, des acétates, des denrées et boissons alimentaires, des médicaments ou articles analogues. Dans les trains, les wagons-réservoirs doivent être séparés, par un véhicule au moins, des wagons chargés d'acides liquides.

4° Les prescriptions édictées aux 1°, 2° et 3° sont applicables également par analogie aux vases et wagons-réservoirs ayant servi au transport du cyanure de potassium et du cyanure de sodium. Les vases de cette espèce doivent toujours être déclarés comme ayant servi à ce transport.“

XX. — Il est ajouté à la fin du numéro XXIX un nouvel alinéa (4) ainsi conçu:

„(4) Le charbon de bois entier (non moulu) n'est admis au transport que si la lettre de voiture déclare qu'il est refroidi depuis 48 heures au moins.“

XXI. — Il est ajouté après le numéro XXIX un numéro XXIXa ainsi conçu:

„Le noir minéral n'est admis au transport que s'il est emballé dans des caisses en bois ou dans des tonneaux fortement cloués, hermétiquement fermés et entièrement remplis.“

XXII. — Le numéro XXXI aura la teneur suivante:

„(1) La laine, les poils, la laine artificielle, le coton, la soie, le lin, le chanvre, le jute, à l'état brut, sous forme de déchets provenant de la filature ou du tissage, à l'état de chiffons ou d'étoupes; les cordages, les courroies de coton et de chanvre, les cordelettes et ficelles diverses [pour la laine ayant servi au nettoyage, voir alinéa (3)] ne doivent être transportés, s'ils sont imprégnés de graisse et de vernis, que dans des wagons couverts, ou dans des wagons découverts munis de bâches. Sous réserve des dispositions de l'alinéa (4), ces objets ne peuvent être remis au transport qu'à l'état sec, et les déchets provenant de la filature ou du tissage ne doivent pas être pressés en balles.

(2) La lettre de voiture doit indiquer si lesdits objets ne sont pas imprégnés de graisse ou de vernis; en cas de non-indication, ils seront considérés comme imprégnés de graisse ou de vernis.

(3) La laine ayant servi au nettoyage n'est admise au transport que dans des fûts, caisses ou autres récipients solides et hermétiquement fermés.

(4) Les chiffons gras ou imprégnés de vernis sont admis au transport même mouillés ou humides,

lorsqu'ils sont emballés dans les conditions indiquées à l'alinéa (3)."

XXIII. — Le numéro XXXII aura la teneur suivante:

„Les déchets d'animaux sujets à putréfaction, tels que les peaux fraîches non salées, les graisses, les tendons, les os, les cornes, les ongles ou sabots, les retailles de peaux fraîches servant à fabriquer la colle, non chaulées, ainsi que tous autres objets nauséabonds et répugnants, à l'exception toutefois de ceux qui sont mentionnés aux nos LII et LIII, sont acceptés aux conditions suivantes:

1° les os suffisamment nettoyés et séchés, le suif comprimé, les cornes sans l'appendice corné de l'os frontal à l'état sec, les ongles, c'est-à-dire les sabots des ruminants et des porcs, sans os ni matières molles, sont admis au transport par expéditions partielles, lorsqu'ils sont remis emballés dans des sacs solides;

2° les expéditions partielles des objets de cette catégorie, non dénommés ci-dessus au 1°, ne sont admises qu'emballées dans des tonneaux, cuveaux ou caisses solides et hermétiquement clos. Toutefois, les expéditions partielles de peaux fraîches non salées sont, pendant les mois de novembre, décembre, janvier et février, admises aussi dans des sacs solidement fermés, en bon état, d'un tissu fort et épais à la condition que les sacs soient passés à l'acide phénique pour que la mauvaise odeur du contenu ne puisse se faire sentir. Les lettres de voiture doivent indiquer la dénomination exacte des objets emballés dans les tonneaux, cuveaux, caisses ou sacs. Le transport ne pourra avoir lieu que dans des wagons découverts;

3° les tendons frais, les retailles de peaux fraîches servant à la fabrication de la colle, non chaulées, ainsi que les déchets de ces deux sortes de matières; en outre les peaux fraîches non salées et les os non nettoyés, garnis encore de fibres musculaires et de peau, remis par wagons complets, ne peuvent être transportés qu'aux conditions suivantes:

a) du 1er mars au 31 octobre, ces matières doivent être emballées dans des sacs solides en bon état. Ces sacs devront être passés à l'acide phénique, de telle sorte que l'odeur méphitique des matières qu'ils contiennent ne puisse se faire sentir. Tout envoi de ce genre doit être recouvert d'une bâche en tissu très fort (appelé toile à houblon) imprégné d'une solution d'acide phénique. Cette bâche doit elle-même être entièrement recouverte d'une grande bâche imperméable, non goudronnée.

Les bâches doivent être fournies par l'expéditeur;

b) pendant les mois de novembre, décembre, janvier et février, l'emballage en sacs n'est pas nécessaire. Cependant, les envois doivent être couverts également d'une bâche en tissu très fort (toile à houblon) et cette bâche doit être elle-même recouverte d'une grande bâche imperméable, non goudronnée. La première bâche doit au besoin être passée à l'acide phénique, de telle sorte qu'aucune odeur méphitique ne puisse se faire sentir. Les bâches doivent être fournies par l'expéditeur;

c) si l'acide phénique ne suffit pas pour empêcher les odeurs méphitiques, les envois doivent être emballés dans des tonneaux ou cuveaux solides et bien clos, de telle sorte que l'odeur du contenu du récipient ne puisse se faire sentir;

4° Les résidus secs ou comprimés à l'état humide, provenant de la fabrication de la colle de peau (résidus calcaires, résidus du chaulage des retailles de peau, ou résidus utilisés comme engrais) doivent être recouverts entièrement de deux grandes bâches superposées imperméables et non goudronnées. La bâche inférieure doit être passée à l'acide phénique dilué, de telle sorte qu'aucune odeur méphitique ne puisse se faire sentir. Entre les bâches, qui doivent être fournies par l'expéditeur, il sera répandu une couche de chaux sèche, éteinte, de poussière de tourbe ou de tan ayant déjà servi.

„Les résidus de cette nature, non comprimés et à l'état humide, doivent être emballés dans des tonneaux ou cuveaux solides et bien clos, de telle sorte que l'odeur du contenu du récipient ne puisse se faire sentir;

5° le transport par charge complète des matières non dénommées aux 3° et 4° ci-dessus, mais analogues à celles qui y sont indiquées, doit être effectué par wagons découverts munis de bâches. L'expéditeur doit fournir les bâches;

6° le chemin de fer peut se faire payer d'avance le prix de transport;

7° les sacs, récipients et bâches dans lesquels et sous lesquelles des matières de ce genre ont été transportées, ne sont admis au transport que sous condition d'avoir été absolument désinfectés par l'acide phénique;

8° les frais de désinfection, s'il y a lieu, sont à la charge de l'expéditeur ou du destinataire;

9° les peaux sèches ne sont admises que si elles sont remises en paquets et ficelées."

XXIV. — La référence au numéro VIII a, qui figure deux fois au numéro XXXV, sera supprimée.

XXV. — Le *numéro XL* aura la teneur suivante:

„(1) Le fulmi-coton sous forme d'ouate et le fulmi-coton (coton nitré) pour collodion sont acceptés au transport dans des récipients parfaitement étanches solidement emballés dans de fortes caisses en bois, à la condition qu'ils contiendront au moins 35% d'eau.

(2) La lettre de voiture doit contenir une déclaration revêtue de la signature de l'expéditeur et de celle d'un chimiste connu du chemin de fer, attestant que la nature de la marchandise et l'emballage sont conformes aux prescriptions ci-dessus énoncées. Les signatures doivent être dûment certifiées.

(3) Les prescriptions de l'alinéa (1) relatives à l'emballage, de même que les prescriptions de l'alinéa (2), sont aussi applicables au fulmi-coton pour collodion qui contient au moins 35% d'alcool.“

XXVI. — Il est ajouté après le *numéro XLII* un *numéro XLII a* ainsi conçu:

„Les mèches et amorces explosibles sont soumises aux conditions suivantes:

1° Elles seront emballées dans des boîtes en carton qui ne devront pas en contenir plus de 100 à la fois. L'ensemble ne devra pas former une masse explosible de plus de 75 centigrammes. Les paquets ne pourront comprendre plus de 12 rangées de boîtes et chaque rangée plus de 12 boîtes. Ils seront solidement enveloppés dans du papier.

2° Les paquets doivent être emballés dans des caisses en fer-blanc ou en bois très solide, d'un volume de 1 mètre cube 200 décimètres cubes au maximum, sans adjonction d'autres objets, en ménageant entre les parois de la caisse et son contenu un espace d'au moins 30 millimètres que l'on remplit de copeaux, de paille, d'étoupe ou d'autres matières analogues, de manière à empêcher tout mouvement ou tout déplacement des paquets, même en cas de secousse.

3° Les caisses doivent porter, d'une manière apparente, l'indication des matières qu'elles contiennent, le nom de l'expéditeur et celui de la fabrique d'origine.

4° Chaque envoi doit être accompagné d'une déclaration du fabricant et de celle d'un chimiste connu du chemin de fer, attestant que les prescriptions énumérées ci-dessus aux 1°, 2° et 3° ont été observées.“

XXVII. — Il est ajouté au *numéro XLIV* un chiffre 5° ainsi conçu:

„5° Les gaz liquéfiés peuvent également être transportés en petites quantités, dans des tubes de

verre solidement fondus, savoir l'acide carbonique et le protoxyde d'azote jusqu'à 3 grammes au maximum, l'ammoniaque et le chlore jusqu'à 20 grammes au maximum, l'acide sulfureux anhydre et l'oxychlorure de carbone (phosgène) jusqu'à 100 grammes au maximum, aux conditions ci-après: Les tubes de verre ne doivent être remplis qu'à moitié pour l'acide carbonique et le protoxyde d'azote, qu'aux deux tiers pour l'ammoniaque et le chlore et qu'aux trois quarts pour l'acide sulfureux et l'oxychlorure de carbone (phosgène). Chaque tube de verre doit être placé dans une capsule en fer-blanc remplie de terre d'infusoires et emballée dans une caisse en bois solide. Il est permis d'emballer plusieurs capsules de fer-blanc dans une même caisse, mais les tubes contenant de l'ammoniaque ne doivent pas être placés dans une même caisse avec des tubes contenant du chlore.

L'acide carbonique liquéfié peut encore être transporté en récipients métalliques (sodor, sparklets) contenant 25 grammes au plus de liquide. L'acide carbonique doit être pur de tout résidu d'air. Les récipients doivent être chargés au maximum de 1 gramme de liquide pour 1 centimètre cube 340 millimètres cubes de capacité.“

XXVIII. — Il est ajouté après le *numéro XLIV* un *numéro XLIV a* ainsi conçu:

„(1) L'air liquide est admis au transport dans des bouteilles en verre à double paroi, empêchant la conductibilité et le rayonnement de la chaleur, entourées de feutre et fermées par un bouchon de feutre permettant l'échappement des gaz sans produire à l'intérieur une forte pression, mais empêchant l'écoulement du liquide. Ce bouchon de feutre doit être fixé de manière que la bouteille ne puisse se déboucher si elle perd l'équilibre ou est renversée. Chaque bouteille ou plusieurs bouteilles réunies doivent être protégées contre les chocs par une corbeille en fil de fer ou un autre récipient analogue reposant d'aplomb sur le sol. Le transport de ces corbeilles ou récipients doit être effectué soit dans des coffres métalliques ouverts en haut, ou garanties à leur partie supérieure par un treillis en fil de fer, un couvercle perforé ou tout autre mode de protection analogue, soit dans des caisses en bois, portant les inscriptions „Air liquide“, „Haut“, „Bas“, „Très fragile“. Ces récipients ne renfermeront aucune matière d'emballage facilement inflammable, telle que: sciure de bois, tontisse ligneuse, tourbe, paille, foin. Les coffres et les caisses doivent être complètement étanches dans la partie inférieure jusqu'à une hauteur suffisante pour que, en cas de rupture des bouteilles, le liquide ne puisse se répandre à l'extérieur. Les coffres et les caisses doivent être placés dans les wagons de manière à ne pouvoir ni tomber ni se renverser, et de telle

sorte que les bouteilles restent debout et ne puissent pas être endommagées par d'autres colis. Aucune matière facilement inflammable en petits morceaux ou à l'état liquide ne doit être chargée à proximité immédiate de l'air liquide.

(2) Au lieu de bouteilles en verre à double paroi, entourées de feutre, on peut employer d'autres récipients, à la condition toutefois de les protéger contre l'échauffement, de manière qu'ils ne puissent se couvrir de rosée ni de givre. Si ces récipients sont assez résistants et se tiennent d'aplomb, ils n'ont pas besoin d'être entourés de corbeilles en fil de fer ou d'autres moyens de protection. Sont applicables au reste par analogie les dispositions de l'alinéa (1).“

XXIX. — Il est ajouté après le numéro XLIV a un numéro XLIVb ainsi conçu:

„L'acide carbonique sous forme de gaz et le protocarbure d'hydrogène (gaz des marais) ne sont acceptés au transport que si leur pression ne dépasse pas 20 atmosphères et s'ils sont renfermés dans des récipients de fer soudé, de fer fondu ou d'acier fondu, ayant, dans les quatre dernières années avant la remise au transport, supporté à l'épreuve officielle, sans avoir subi une déformation persistante, une pression égale à $1\frac{1}{2}$ fois au moins celle que produit l'acide carbonique ou le protocarbure d'hydrogène au moment de la remise au chemin de fer. Chaque récipient doit être pourvu d'une ouverture permettant de voir l'intérieur, d'une soupape de sûreté, d'un robinet, d'une soupape permettant de le remplir ou de le vider, ainsi que d'un manomètre. L'épreuve officielle doit être renouvelée tous les quatre ans. Le récipient doit porter, d'une manière apparente, l'indication de la date et du résultat de la dernière épreuve. L'expéditeur doit déclarer dans la lettre de voiture que, même dans le cas où la température s'élèverait jusqu'à 40° centigrade (Celsius), la pression de l'acide carbonique ou du protocarbure d'hydrogène expédié ne dépassera pas 20 atmosphères. La station de départ doit vérifier si les prescriptions ci-dessus énoncées ont été observées. Elle comparera notamment l'élévation du manomètre avec le résultat de la dernière épreuve officielle inscrite sur les récipients, afin de s'assurer que la résistance desdits récipients est suffisante.“

XXX. — Le numéro XLVI aura la teneur suivante:

„Le chlorure de méthyle et le chlorure d'éthyle ne peuvent être transportés que dans des récipients en métal solides, parfaitement étanches, hermétiquement fermés, et chargés sur des wagons découverts. Pendant les mois d'avril à octobre inclusivement, les envois doivent être recouverts

de bâches fournies par l'expéditeur, à moins que les récipients ne soient renfermés dans des caisses en bois.“

XXXI. — Le numéro XLVII aura la teneur suivante:

„Le trichlorure de phosphore, l'oxychlorure de phosphore et le chlorure d'acétyle ne sont admis que s'ils sont présentés au transport:

1° dans des récipients de fer forgé, de fer fondu, d'acier fondu, de plomb ou de cuivre, absolument étanches et hermétiquement clos,

ou

2° dans des récipients en verre; en ce dernier cas, les prescriptions suivantes doivent être observées:

- a) l'expédition ne peut avoir lieu qu'en bouteilles de verre solide, bouchées à l'émeri. Les bouchons de verre doivent être enduits de paraffine, et pour protéger cet enduit, le goulot des bouteilles doit être recouvert d'une enveloppe en parchemin;
- b) les bouteilles dont le contenu pèse plus de 2 kilogrammes doivent être placées dans des récipients en métal pourvus de poignées; un espace vide de 30 millimètres doit exister entre les bouteilles et les parois des récipients; les espaces vides doivent être soigneusement comblés avec de la terre d'infusoires, de façon qu'aucun mouvement des bouteilles ne puisse se produire;
- c) les bouteilles contenant 2 kilogrammes au plus doivent être admises au transport dans des caisses en bois solides, pourvues de poignées et divisées intérieurement en autant de compartiments qu'il y aura de bouteilles à expédier. Chaque caisse ne peut renfermer plus de quatre bouteilles. Celles-ci doivent être placées de telle sorte qu'il subsiste un espace vide de 30 millimètres entre elles et les parois de la caisse; cet espace vide sera soigneusement comblé avec de la terre d'infusoires, de façon qu'aucun mouvement des bouteilles ne puisse se produire. On peut employer dans l'emballage des bouteilles de chlorure d'acétyle (b et c) de la sciure de bois au lieu de terre d'infusoires;
- d) le couvercle des récipients dont il est parlé en b) et c) doit porter, à côté de la mention du contenu, les signes convenus pour le transport du verre.“

XXXII. — Il est ajouté après le numéro XLVIII un numéro XLVIIIa ainsi conçu:

„Le sodium et le potassium doivent être remis au transport dans des récipients en fer-blanc

solides, à couvercles soudés, ou dans des bouteilles en verre, solides, hermétiquement bouchées, qui doivent être complètement secs ou remplis avec du pétrole. Les bouteilles en verre doivent être placées dans de la terre d'infusoires ou de la sciure de bois. Les récipients en fer-blanc ou les bouteilles doivent être emballés dans des caisses en bois. Lorsqu'il est fait usage de bouteilles, ces caisses doivent être revêtues intérieurement d'une enveloppe de tôle à couvercle bien soudé.

XXXIII. — Il est ajouté après le numéro XLIX un *numéro XLIX a* ainsi conçu :

„Le peroxyde de sodium et le bioxyde de barium (oxylithe) doivent être remis au transport dans des récipients en fer-blanc solides, complètement étanches, emballés dans une forte caisse en bois revêtue intérieurement d'une caisse de tôle à couvercle soudé.

XXXIV. — Il est ajouté après le numéro XLIX a un *numéro XLIX b* ainsi conçu :

„Le carbure de calcium doit être emballé dans des récipients en fer étanches et suffisamment résistants. Ces récipients ne doivent renfermer aucune autre matière. Le transport ne peut être effectué que dans des wagons couverts.

XXXV. — Le *numéro L* aura la teneur suivante :

„Les préparations telles que les vernis et les siccatifs, formées d'un mélange d'essence de térébenthine, d'alcool, de pétrole-naphte ou d'autres liquides facilement inflammables avec des résines, sont soumises aux prescriptions suivantes :

1° Lorsque ces préparations sont expédiées en touries, bouteilles ou cruchons, les récipients doivent être fermés hermétiquement et bien emballés dans des caisses ou des paniers munis les uns et les autres de poignées solides et commodes.

Si les récipients sont en métal, en bois ou en caoutchouc, ils doivent être parfaitement étanches et hermétiquement clos.

2° Les préparations composées d'essence de térébenthine ou de pétrole-naphte et de résine, qui répandent une mauvaise odeur, ne peuvent être transportées que sur des wagons découverts.

3° En ce qui concerne l'emballage avec d'autres marchandises, voir n° XXXV.

XXXVI. — Il est ajouté après le numéro L un *numéro La* ainsi conçu :

„(1) La limaille de fer ou d'acier grasse (provenant des tours ou des machines à forer, etc.) et les résidus de la réduction du nitrobenzol des fabriques d'aniline qui ne sont pas présentés au transport dans des récipients en forte tôle et

hermétiquement fermés, ne peuvent être transportés que dans des wagons en fer, munis de couvercles ou revêtus de bâches.

(2) La lettre de voiture doit indiquer si la limaille de fer ou d'acier est grasse ou non; en cas de non-indication, elle sera considérée comme grasse.

XXXVII. — Le *numéro LI* aura la teneur suivante :

„(1) Le papier graissé ou huilé et les fuseaux faits de ce papier ne peuvent être expédiés qu'en wagons couverts ou en wagons découverts revêtus de bâches.

(2) La lettre de voiture accompagnant les envois de fuseaux de cette nature doit contenir une déclaration de l'expéditeur certifiant qu'ils ont été chauffés après avoir été imbibés d'huile et ensuite refroidis complètement dans l'eau.

XXXVIII. — Le *numéro LIII* aura la teneur suivante :

„(1) Les caillettes de veau fraîches ne sont admises au transport que dans des récipients étanches et aux conditions suivantes :

1° elles doivent être débarrassées de tout reste d'aliments et salées de telle sorte qu'il soit employé de 15 à 20 grammes de sel de cuisine par caillette;

2° une couche de sel d'environ un centimètre d'épaisseur doit être répandue, en outre, au fond des récipients servant d'emballage, ainsi que sur la couche supérieure des caillettes;

3° la lettre de voiture doit contenir une déclaration de l'expéditeur spécifiant que les prescriptions des 1° et 2° ont été observées;

4° le chemin de fer peut exiger le paiement du prix de transport au moment de la remise à l'expédition;

5° les frais de désinfection éventuelle du wagon sont à la charge de l'expéditeur ou du destinataire.

(2) Pendant les mois d'octobre, novembre, décembre, janvier, février et mars, les caillettes de veau fraîches non salées, débarrassées de tout reste d'aliments, sont admises aussi au transport dans des tonneaux ou cuveaux bien clos, et aux conditions énumérées au 4° et 5° ci-dessus. Les couvercles de ces récipients doivent être fixés au moyen d'une bande de fer.

XXXIX. — La *Disposition finale* est supprimée.

Annexe 2.

Il est apporté au *formulaire de la lettre de voiture* les modifications ci-après :

Le mot „propriétaire“ sera remplacé par les mots „marques de propriété (1)“, et dans la remarque

PROCÈS-VERBAL DE SIGNATURE.

Les soussignés Plénipotentiaires des Etats qui ont signé la Convention internationale du 14 octobre 1890, sur le transport de marchandises par chemins de fer, ou qui y ont adhéré, se sont réunis aujourd'hui le 19 septembre 1906, au Palais fédéral, pour procéder à la signature de la deuxième Convention additionnelle audit Acte international dont les termes ont été arrêtés entre leurs Gouvernements respectifs.

Après avoir collationné les instruments diplomatiques de ladite Convention additionnelle qui ont été préparés en nombre égal à celui des Etats contractants, ils ont constaté que ces actes étaient en bonne et due forme et y ont apposé leurs signatures et leurs cachets.

Un texte allemand est annexé au présent procès-verbal, et il est entendu que ce texte aura la même valeur que le texte français en tant qu'il s'agit de transports par chemins de fer intéressant un pays où l'allemand est employé exclusivement ou à côté d'autres langues comme langue d'affaires.

La Conférence de revision de juillet 1905 avait inscrit les articles bois, lin, chanvre, engrais, terre et charbon de terre, au nombre des marchandises dénommées spécialement au § 8 des Dispositions réglementaires pour l'exécution de la Convention internationale. A la demande du Gouvernement autrichien et du Gouvernement hongrois, motivée comme suit, les articles précités ont été laissés de côté dans la Convention additionnelle:

„Les classifications des marchandises des divers Etats contractants embrassent sous les dénominations de bois, engrais, terre, les articles les plus divers, voire même parfois les objets mis-

fabriqués, lesquels, en raison de leur nature particulière, diffèrent tellement les uns des autres qu'il serait certainement injuste d'appliquer à toutes ces marchandises un pourcentage supérieur pour la tolérance de déchet de route.

De plus, les classifications de marchandises des divers Etats diffèrent aussi entre elles sur des points essentiels en ce qui concerne les articles compris sous les dénominations génériques dont il s'agit, de sorte qu'il se produirait sans doute des divergences de vues relativement à la portée de la disposition proposée et que les articles en question ne seraient probablement pas traités de la même manière dans les divers Etats contractants.

Mais, même abstraction faite de ces considérations, l'extension proposée de la restriction de responsabilité des chemins de fer en ce qui concerne le déchet de route, en vertu de la Convention internationale, article 32, alinéa (1), ne se justifierait que si les articles visés subissaient en règle générale un déchet de poids allant jusqu'à 2 %, en raison de leur nature particulière, et non pas seulement à la suite de circonstances extraordinaires.

Or, l'enquête approfondie qui a été faite à ce sujet a permis de constater que cette présomption ne saurait être admise d'une manière générale non seulement pour les bois, les engrais et la terre, mais aussi pour le lin, le chanvre et le charbon de terre, et que, par conséquent, une élévation de la tolérance normale pour déchet de route régulier, en raison de la nature particulière des articles précités, ne se justifiait pas.

Et, pour ceux de ces articles — comme certaines espèces d'engrais et de terre par exemple —

qui sont en fait remis habituellement au transport à l'état humide, une mesure dans le sens de la décision dont il est fait mention plus haut paraît superflue, attendu que, pour les marchandises de cette nature transportées à l'état humide, la tolérance normale pour déchet de route régulier est déjà fixée à 2 %, aux termes du § 8, alinéa (1) des Dispositions réglementaires pour l'exécution de la Convention internationale sur le transport de marchandises par chemins de fer.

Fait à Berne, en onze exemplaires, le 19 septembre 1906.

Pour l'Autriche et pour la Hongrie:

Signé: **Baron Heidler-Egereg,**
Ministre d'Autriche-Hongrie à Berne.

Pour l'Allemagne:

Signé: **v. Bülow.**

Pour la Belgique:

Signé: **M. Michotte de Welle.**

Pour le Danemark:

Signé: **H. Vedel.**

Pour la France:

Signé: **Révoil.**

Pour l'Italie:

Signé: **Magliano.**

Pour le Luxembourg:

Signé: **Rechteren.**

Pour les Pays-Bas:

Signé: **Rechteren.**

Pour la Roumanie:

Signé: **Miclesco.**

Pour la Russie:

Signé: **Basile Bacheracht.**

Pour la Suisse:

Signé: **Zemp.**

ANNEXE AU PROCÈS-VERBAL DE SIGNATURE

du 19 septembre 1906.

(Tekst niemiecki.)

Druga umowa dodatkowa

do

umowy międzynarodowej, dotyczącej przewozu towarów na kolejach żelaznych z dnia 14. października 1890.

Najjaśniejszy Cesarz austriacki, Król czeski itd. i Apostolski Król węgierski, działający równocześnie imieniem Jego książęcej Mości księcia Liechtenstein, Najjaśniejszy Cesarz niemiecki, Król pruski imieniem Państwa niemieckiego, Najjaśniejszy Król Belgów, Najjaśniejszy Król duński, Prezydent Rzeczypospolitej francuskiej, Najjaśniejszy Król włoski, Jego królewska Wysokość Wielki Książę luksemburski, Najjaśniejsza Królowa Niderlandów, Najjaśniejszy Król rumuński, Najjaśniejszy Cesarz wszech Rosyan i szwajcarska Rada związkowa uznawszy za właściwe zarządzenie pewnych zmian w postanowieniach umowy międzynarodowej, dotyczącej przewozu towarów na kolejach żelaznych z dnia 14. października 1890, tudzież odnoszącego się do niej układu dodatkowego z dnia 16. lipca 1895, oraz umowy dodatkowej z dnia 16. czerwca 1898 i postanowiwszy zawrzeć w tym celu nową umowę dodatkową, ustanowili swymi pełnomocnikami:

Najjaśniejszy Cesarz austriacki, Król czeski itd. i Apostolski Król węgierski:

Jego Ekscellencyę barona Karola Heidlera d'Egeregg i Syrgenstein, Swego nadzwyczajnego

posła i upelnomocnionego ministra przy Związku szwajcarskim.

Najjaśniejszy Cesarz niemiecki, Król pruski:

Jego Ekscellencyę pana Alfreda de Bülow, Swego nadzwyczajnego posła i upelnomocnionego ministra przy Związku szwajcarskim.

Najjaśniejszy Król Belgów:

Jego Ekscellencyę pana Maurycego Michotte de Welle, Swego nadzwyczajnego posła i upelnomocnionego ministra przy Związku szwajcarskim.

Najjaśniejszy Król duński:

Pana Henryka Vedela, szefa oddziału w Ministerstwie spraw wewnętrznych.

Prezydent Rzeczypospolitej francuskiej:

Jego Ekscellencyę pana Pawła Révoila, ambasadora Rzeczypospolitej francuskiej przy Związku szwajcarskim.

Najjaśniejszy Król włoski:

Jego Ekscellencyę hrabiego Roberta Magliano di Villar San Marco, Swego nadzwyczajnego

posła i upelnomocnionego ministra przy Związku szwajcarskim.

Jego królewska Wysokość Wielki Książę luksemburski:

Hrabiego A. F. L. de Rechteren Limpurg Almelo, ministra rezydenta Najjaśniejszej Królowej Niderlandów przy Związku szwajcarskim.

Najjaśniejsza Królowa Niderlandów:

Hrabiego A. F. L. de Rechteren Limpurg Almelo, Swego ministra rezydenta przy Związku szwajcarskim.

Najjaśniejszy Król rumuński:

Pana Emila Miclesco, generalnego dyrektora rumuńskich kolei żelaznych.

Najjaśniejszy Cesarz wszech Rosyan:

Jego Ekscellencyę pana B. de Bacheracht, Swego nadzwyczajnego posła i upelnomocnionego ministra przy Związku szwajcarskim.

A Rada związkowa szwajcarska:

Radcę Związku Zempa, naczelnika szwajcarskiego Departamentu pocztowego i kolejowego,

którzy udzieliwszy sobie nawzajem odnośnie pełnomocnictwa i stwierdziwszy, iż one są w porządku, uchwalili następujące artykuły:

Artykuł I.

Umowę międzynarodową zmienia się w sposób następujący:

I. — Artykuł 5. otrzymuje następujący nowy ustęp:

„(5.) Dostawienie i załadowanie towarów stosuje się do postanowień ustawowych i regulaminowych, które obowiązują dla kolei przyjmującej towar do przewozu.“

II. — Artykuł 6., ustęp (1.), lit. c otrzyma następującą osnowę:

„c) nazwę stacyi przeznaczenia, imię, nazwisko i miejsce zamieszkania odbiorcy, tudzież w danym razie wzmiankę, iż towar ma pozostać w składzie kolejowym aż do zgłoszenia się odbiorcy.“

Ustęp (1.), lit. h otrzyma następującą osnowę:

„h) dokładny spis dołączonych dokumentów, potrzebnych dla manipulacyi celnej lub podatkowej albo dla badania policyjnego, tudzież zastrzeżenie, wynikające z artykułu 10., ustęp (4.).“

Początek ustępu (1.), lit. l otrzyma następujące brzmienie:

„l) podanie kierunku przewozu z wymienieniem stacyi, w których odbyć się ma ekspedycya celna, tudzież potrzebne w danym razie badanie policyjne.“

Ustęp (1.), lit. l, liczba 1. otrzyma następującą osnowę:

„1. że ekspedycya celna lub podatkowa, tudzież potrzebne w danym razie badanie policyjne odbędzie się zawsze w stacyach oznaczonych przez wysyłającego.“

Ustęp (1.), lit. l, liczba 3. tekstu niemieckiego otrzyma następującą osnowę:

„3. że termin dostawy towaru nie będzie dłuższy, niż byłyby w tym wypadku, gdyby przesyłkę przewieziono drogą wskazaną w liście przewozowym.“

III. — Artykuł 7. Do ustępu (5.) należy dodać pod lit. d co następuje:

„d) w razie zwiększenia się wagi, które zaszło w czasie przewozu a nie powoduje przeciążenia, o ile wysyłający udowodni, iż zwiększenie się wagi należy przypisać wpływom atmosferycznym.“

Artykuł 7. otrzyma nadto następujący ustęp nowy (6.):

„(6.) Roszczenie względem zapłaty lub zwrotu dodatków do przewoźnego (§ 3., ustęp (1.) do (5.), i § 9., ustęp (2.) postanowień wykonawczych) ulega jednorocznemu przedawnieniu, o ile roszczenie to nie zostało ustalone między stronomi drogą uznania, ugody lub wyroku sądownego. Przedawnienie roszczeń względem zapłaty dodatków do przewoźnego zaczyna biegać od chwili zapłaty przewoźnego albo od chwili dostarczenia towarów, jeżeli przewoźne nie przypadało do zapłaty; zaś przedawnienie roszczeń względem zwrotu dodatków do przewoźnego rozpoczyna się z chwilą zapłacenia dodatków. Do przedawnienia stosują się postanowienia artykułu 45., ustępów (3) i (4.). Postanowienie artykułu 44., ustęp (1.) nie wchodzi w zastosowanie.“

IV. — Artykuł 10. W tekście francuskim pierwszego zdania ustępu (3.) zastąpi się słowo „ou“ słowem „et“.

Ustęp (5.) otrzyma następujące brzmienie:

„(5.) Po przybyciu towaru na miejsce przeznaczenia ma odbiorca prawo dopełnienia formalności cłowych i podatkowych, o ile w liście przewozowym nie postanowiono inaczej. Jeżeli ani odbiorca ani osoba trzecia stosownie do odmiennego postanowienia listu przewozowego nie dopełniła tych formalności, wówczas ma kolej obowiązek ich dopełnienia.“

V. — Artykuł 12. Ustęp (1.) uzupełnia się następującym zdaniem:

„Wolno zapłacić na poczet przewoźnego dowolną jego część tytułem przedpłaty.“

Ustęp (4.) będzie brzmiał w sposób następujący:

„(4.) Jeżeli mylnie zastosowano taryfę lub jeżeli zaszyły błędy rachunkowe przy obliczaniu kwot, przypadających tytułem przewoźnego i należności, wówczas kwota, o którą pobrano za mało, winna być dopłacona, a kwota, którą pobrano nienależnie, zwrócona; w tym celu należy zawiadomić uprawnionego, o ile możności jak najrychlej. Prawo takie . . . itd.“ (Zgodnie z dotychczasowym tekstem.)

VI. — Artykuł 13. W ustępie (1.) zastąpi się słowo „powzięciem“ słowami „powzięciem po nadejściu“ i opuści drugie zdanie.

Ponadto doda się następujący ustęp (5.):

„(5.) Zaliczki w gotówce będą dopuszczone jedynie według postanowień, obowiązujących dla kolei, która przyjmuje towar do przewozu.“

VII. — Artykuł 15. Pierwsze zdanie ustępu (1.) otrzyma następującą osnowę:

„(1.) Tylko sam wysyłający ma prawo zarządzenia, by towar wydano napowrót na stacji wysyłkowej lub zatrzymano go w drodze albo wydano innemu odbiorcy a nie temu, którego wymieniono w liście przewozowym, i to albo w miejscu przeznaczenia albo na jednej z stacji pośrednich albo na pewnej stacji, leżącej poza stacją przeznaczenia na tej samej linii lub na linii bocznej, wreszcie by towar zwrócono do stacji wysyłkowej.“

W niemieckim tekście ustępu (2.) wstawi się zamiast słowa „Duplikatfrachtbriefes = list przewozowy, będący duplikatem“ słowo „Frachtbriefduplikats = duplikat listu przewozowego“.

Ustęp (5.) otrzyma następującą osnowę:

„(5.) Kolej żelazna może jedynie wówczas odmówić wykonania zarządzeń, o których mowa w pierwszym zdaniu ustępu (1.), albo odwlec ich wykonanie albo wykonać zarządzenia takie w odmienny sposób, gdyby zastosowanie się do nich powodowało zakłócenie regularnego ruchu przewozowego.“

VIII. — Artykuł 16. W tekście francuskim ustępu (2.) użyje się na końcu pierwszego zdania zamiast „pour l'exécution“ słów „moyennant l'exécution“.

IX. — Artykuł 17. W tekście francuskim umieści się słowa: „La réception de la marchandise et de la lettre de voiture oblige“ . . . (a nie obligent).

X. — Artykuł 18. Na końcu ustępu (3.) doda się następujące zdanie:

„Jeżeli towar dowieziono do miejsca przeznaczenia inną drogą, wówczas kolej może żądać zapłaty nadwyżki należności.“

XI. — Artykuł 24. Ustęp (1.) będzie brzmiał, jak następuje:

„(1.) Jeżeli zachodzą przeszkody co do odstawy, wówczas winna stacya odstawiająca zawiadomić natychmiast wysyłającego za pośrednictwem stacyi wysyłkowej o źródle przeszkody i zażądać jego poleceń. Jeżeli już w liście przewozowym zastrzeżono zawiadomienie, musi się natychmiast zawiadomić wysyłającego drogą telegraficzną. Towar odpowiada za koszta zawiadomienia. Jeżeli odbiorca nie chce przyjąć towaru, wówczas służy wysyłającemu nieograniczone prawo rozrządzania nim także w tym razie, gdy nie może okazać duplikatu listu przewozowego. W żadnym wypadku nie można odesłać towaru napowrót, jeżeli wysyłający nie zgodzi się na to wyraźnie.“

XII. — Artykuł 40. Ustęp (4.) otrzyma następujący dodatek:

„Jeżeli jednak kwota deklarowana jest niższa od wynagrodzenia przewoźnego, które należałoby się w myśl ustępu (2.) także bez deklaracji wartości poniesionej szkody, wówczas można domagać się tego ostatniego wynagrodzenia.“

XIII. — Artykuł 45. Odsyłacz w ustępie (1.) zmienia się w sposób następujący: „artykułu 44., ustęp (2.), liczba 1.“.

XIV. — Artykuł 59. Ustęp (1.) otrzyma następujące brzmienie:

„(1.) Przynajmniej co pięć lat po wejściu w moc obowiązującą zmian, uchwalonych na ostatniej konferencji rewizyjnej, zbierać się będzie nowa konferencya, złożona z delegatów państw umawiających się, celem zawnioskowania zmian i ulepszeń umowy, które uznano za potrzebne.“

Artykuł 2.

Regulamin, dotyczący zaprowadzenia Urzędu centralnego, zmienia się w sposób następujący:

Artykuł I. Ustęp (3.) będzie brzmiał, jak następuje:

„(3.) Koszta Urzędu tego, które aż do odmiennego zarządzenia nie powinny przenosić rocznej kwoty 110.000 franków, pokrywać będzie każde państwo w stosunku do kilometrowej długości szlaków kolejowych, które ono uzna za nadające się do przewozów międzynarodowych.“

Ponadto odda się szwajcarskiemu Departamentowi pocztowemu i kolejowemu do rozporządzenia sumę 25.000 franków, płatną jednoznaczowo, w tym celu, by z sumy tej i z odsetek od kapitału utworzono fundusz, służący do przyznawania urzędnikom, funkcyjaryuszom i podurzędnikom Urzędu centralnego dla międzynarodowego przewozu kolejowego zapomóg i odszkodowań na wypadek, gdyby oni wskutek podeszłego wieku, nieszczęśliwych wypadków lub choroby stali się trwale niezdolnymi do pełnienia obowiązków służbowych.“

Artykuł 3.

Postanowienia wykonawcze do umowy i ich załączniki ulegną następującym zmianom:

I. — Paragraf 1. będzie brzmiał, jak następuje:

„(1.) O ile nie wchodzi w zastosowanie postanowienia załącznika 1., wyłączone są od przewozu:

1. wszystkie przedmioty, podlegające samozapaleniu się lub wybuchowi, jakoto

- a) nitroglieceryna (olej do rozsadzania), dynamit,
- b) wszelkie inne środki wybuchowe i strzelnicze,
- c) nabita broń palna,
- d) pioruniany rtęci, srebra i złota, tudzież przetwory, sporządzone przy ich użyciu,
- e) ognie sztuczne,
- f) papier strzelający,
- g) sole kwasu pikrynowego;

2. wytwory, wzbudzające ódrażę lub śmierdzące.

(2.) Warunkowo przyjmie się do przewozu:

1. Przedmioty wymienione w załączniku 1. pod warunkami tamże podanymi. Do przedmiotów tych należy dołączać osobne listy przewozowe, nie obejmujące innych towarów.

2. Złoto i srebro w sztabach, platynę, pieniądze, monety i papiery posiadające wartość pieniężną, dokumenty, drogie kamienie, prawdziwe perły, precyzoza i inne kosztowności, dalej przedmioty sztuki, jako obraz, posągi, odlewy brązowe, starożytności. Do kosztowności należy zaliczyć na przykład także szczególnie wartościowe koronki i hafty.

Przedmioty te dopuści się do przewozu międzynarodowego na zasadzie międzynarodowego listu przewozowego i to albo według porozumień, zawartych między rządami interesowanych państw, albo stosownie do postanowień taryfowych, wydanych przez upoważnione do tego zarządy kolejowe a zatwierdzonych przez wszystkie właściwe władze nadzorcze.

3. Zwłoki.

Zwłoki przyjmować się będzie do przewozu międzynarodowego na podstawie międzynarodowego listu przewozowego pod następującymi warunkami:

- a) przewozi się je jako przesyłkę pospieszną;
- b) należytości przewozowe należy złożyć przy nadaniu;
- c) zwłokom musi towarzyszyć w czasie przewozu osoba do tego wyznaczona;
- d) przewóz podlega na obszarze każdego poszczególnego państwa ustawom i rozporządzeniom, obowiązującym tamże pod względem policyjnym, o ile interesowane państwa nie zawarły osobnych układów.

(3.) Poszczególne lub wszystkie państwa kontraktujące mogą pod względem swego wzajemnego obrotu postanowić w drodze układu, iż przedmioty, wyłączone od przewozu międzynarodowego w myśl umowy niniejszej, dopuszczone będą do przewozu pod pewnymi warunkami, albo iż przedmioty, wymienione w załączniku 1., dopuszczone będą pod łżejszymi warunkami. Układy takie mogą przyjść do skutku — w razie potrzeby za pośrednictwem Urzędu centralnego dla międzynarodowego przewozu kolejowego w Bernie — w drodze pisemnej, albo na konferencyi fachowej, zwołanej w tym celu. Także interesowane koleje mogą w drodze postanowień taryfowych dopuścić przedmioty, wyłączone od przewozu, albo przyznać łagodniejsze warunki dla przedmiotów, dopuszczonych warunkowo, jeżeli

- a) przewóz przedmiotów odnośnych lub warunki, które pod tym względem ma się ustanowić, są dopuszczalne według regulaminów wewnętrznych, a
- b) postanowienia taryfowe uzyskają zatwierdzenie wszystkich właściwych władz nadzorczych.“

II. — Paragraf 2. Do ustępu (1.) doda się następujące zdania:

„Paski czerwone na pospiesznych listach przewozowych muszą być przynajmniej na 1 centymetr szerokie.

Postanowienie to stanie się jednak obowiązującym dopiero po upływie maksymalnego terminu jednorocznego od czasu wejścia w życie zmienionej umowy.“

Do ustępu (4.) doda się następujące zdanie:

„Przy nadawaniu towarów, których załadowaniem ma zająć się wysyłający, winien tenże wpisać w wyznaczonym miejscu także numer i znamiona własności wozu.“

Jako ustęp nowy (5.) zamieszcza się:

„(5.) Przy przesyłkach do miejscowości, w których znajdują się dworce kolejowe, należące do różnych zarządów kolejowych, albo do miejscowości, których nazwa brzmi tak samo lub podobnie jak nazwa innych miejscowości, należy wpisać w wyznaczonym w tym celu miejscu przedziałki listu przewozowego także nazwę kolei odbierającej.“

Dotychczasowe ustępy (5.) do (9.) otrzymają numer (6.) do (10.).

III. — Paragraf 3. Ustęp (1.) otrzyma następującą osnowę:

„(1.) Jeżeli przedmioty wymienione w § 1., ustępie (1.) oraz w załączniku 1. oddano do przewozu za nieprawdziwą lub niedokładną deklaracją, albo jeżeli przy nadaniu nie zachowano przepisów bezpieczeństwa, objętych załącznikiem 1., natenczas dodatek do przewoźnego wynosi 15 franków od każdego kilograma brutto całej przesyłki.“

Zdanie pierwsze ustępu (4.) otrzyma następujące brzmienie:

„(4.) W razie przeciążenia wozu, załadowanego przez wysyłającego, wynosi dodatek do przewoźnego sześciokrotną kwotę opłaty, przypadającej za przewóz od stacji nadania aż do stacji przeznaczenia od tej wagi, która przekracza najdalszą granicę obciążenia, ustaloną w ustępie (5.).“

IV. — Paragraf 6. Ustęp (4.) otrzyma następującą osnowę:

„(4.) Gdy kolej żelazna jest zniewolona skorzystać z prawa przedłużenia terminów, które w niniejszym paragrafie, ustęp (3.), liczba 1. do 4. uznano za dopuszczalne fakultatywnie dla poszczególnych państw, wówczas winna ona uwidocznic na liście przewozowym przez wyciśnięcie pieczęci dzień, w którym przesyłkę oddano następnej kolei, i zaznaczyć na nim przyczynę i zakres przekroczenia terminu dostawy, które na jej szlaku zaszło.“

Ustęp (6.) otrzyma następującą osnowę:

„(6.) Te same przepisy rozstrzygają co do sposobu, w jaki ma się stwierdzać doręczenie wiadomości. Termin dostawy towarów, których nie awizuje się i których kolej nie doręcza, uważa się za dotrzymany, jeżeli w ciągu terminu tego przygotowano towar do odebrania na stacji przeznaczenia.“

V. — Paragraf 7. Jako ustęp (2.) dodaje się:

„(2.) Co do wystawiania zleceń obowiązują przepisy § 2., ustępy (2.) i (3.), odnoszące się do wystawiania listów przewozowych.“

VI. — Paragraf 8. Ustęp (1.) otrzyma następujące brzmienie:

„(1.) Normalna stopa prawidłowego ubytku wagi wynosi dwa procenty przy towarach płynnych i wilgotnych, tudzież przy następujących towarach suchych:

przy tartych i mielonych drzewach farbiarskich,
przy korach,
przy korzeniach,
przy lukrecyi,
przy tytoniu krajany, przy tłuszczach,
przy mydłach i olejach twardych,
przy owocach świeżych,
przy liściach tytoniowych świeżych,
przy wełnie owczej,
przy skórach niegarbowanych,
przy błamach,
przy skórach garbowanych,
przy owocach suszonych i pieczonych,
przy ścięgnach zwierzęcych,
przy rogach i kopytach,
przy kościach (całych i mielonych),
przy rybach suszonych,
przy chmielu,
przy kitach świeżych,
przy szczeci świńskiej,
przy włosieniu,
przy soli.“

VII. — Paragraf 9. Ustęp (2.) otrzyma następującą osnowę:

„(2.) W tym wypadku policzy się dodatek do przewoźnego w kwocie 0-25 cts. od niepodzielnych jednostek, za które przyjmie się 10 franków i 10 kilometrów.“

Wynikającą stąd kwotę można zaokrąglić do pełnych 5 cts.“

Załącznik 1.

I. — Numer VI. otrzyma następujące brzmienie:

„(1.) Tekst dotychczasowy.“

(2.) Fosfor bezkształtny (czerwony) należy zapakować w szczelne puszki blaszane, dobrze załutowane, które umieszcza się w silnych skrzyniach między trocinami. Skrzynie te nie mogą ważyć więcej jak 90 kilogramów i muszą mieć z wierzchu napis: „Wewnątrz fosfor czerwony“.

(3.) Fosforek wapnia przyjmuje się do przewozu pod tymi samymi warunkami. Napis na skrzyniach winien opiewać: „Wewnątrz fosforek wapnia“.

(4.) Mieszaniny fosforu bezkształtnego z żywicami lub tłuszczami, których punkt topliwości leży

powyżej 35 stopni Celzyusza, dopuści się do przewozu, jeżeli są wytworzone przez stopienie ich części składowych. Należy je albo zapakować w skrzynie, nie dopuszczające rozsypania, albo też musi się je wlać do nienabitych naboń.

(5.) Półtorakrotny siarczan fosforu musi się zapakować w szczelne cylindry metalowe, a te znów zamknąć w dobrze spojonych skrzyniach drewnianych.

II. — Ustęp (2.) numeru VII. otrzyma następującą osnowę:

„(2.) 1. Używaną masę do oczyszczania gazu, zawierającą żelazo lub mangan, przyjmie się do przewozu jedynie w wozach żelaznych, chyba że nadano ją w opakowaniu, składającym się z szczelnych naczyń blaszanych. O ile wozy te nie są zaopatrzone żelaznymi wiekami, zamykającymi je szczelnie, należy cały ładunek okryć osłonami wozowymi, preparowanymi w ten sposób, iż nie zapalają się przez bezpośrednie zetknięcie z płomieniem. Wysyłający i odbiorca winni sami zająć się załadowaniem względnie wyładowaniem. Na żądanie zarządu kolejowego winien również wysyłający sam dostarczyć osłon wozowych.

2. Jeżeli masa do oczyszczania gazu, wspomniana pod liczbą 1. jest zupełnie utleniona i jeżeli wysyłający potwierdzi wyraźnie okoliczność tę w liście przewozowym, wówczas przyjmie się ją do przewozu w dowolnym opakowaniu, w razie nadania w postaci mniejszych przesyłek; jeżeli nadano ją w ładunkach wagonowych, przewóz nastąpi zwyżajnymi, otwartymi wozami, bez ochrony za pomocą osłon.

III. — Numer VIII. *a* odpada.

IV. — Numer IX. otrzyma następujące brzmienie:

„(1.) Eter etylowy i roztwory nitrocelulozy w eterze etylowym (kolodium), w alkoholu metylowym, w alkoholu etylowym, w alkoholu amylovym, w octanie etylowym, w octanie amylovym, w acetonie, w nitrobenzolu lub w mieszaninach tych płynów, tudzież inne płyny, zawierające eter etylowy w większych ilościach (jak krople Hoffmanna), przewozi się jedynie:

albo

1. w szczelnych naczyniach z silnej blachy żelaznej, należycie zaklepanej lub spogrzewanej albo zaginanej, o pojemności, wynoszącej najwyżej 500 kilogramów,

albo

2. w naczyniach metalowych lub szklanych, zupełnie szczelnie zamkniętych, o wadze brutto co najwyżej 60 kilogramów, których opakowanie odpowiada następującym przepisom:

a) jeżeli kilka naczyń stanowi jedną posyłkę, wówczas musi się je silnie upakować w mocnych skrzyniach drewnianych przy użyciu słomy,

siana, otrąb, trocin, krzemionki lub innych materii sypkich.

b) Przy oddzielnym opakowaniu można przysyłać naczynia w mocnych koszach lub kublach, zaopatrzonych dobrze przytwierdzoną osłoną oraz antabami i dostatecznie wysłanych materiałem pakunkowym; jeżeli osłona ochronna zrobiona jest ze słomy, trzciny, sitowia, lub podobnego materiału, wówczas musi ona być nasycona mlekiem glinianem lub wapiennem albo innym tego rodzaju materiałem z dodatkiem szkła wodnego.

(2.) Napełnienie naczyń blaszanych lub innych naczyń metalowych nie może przy 15 stopniach Celzyusza sięgać powyżej dziewięciu dziesiątych części ich pojemności.

(3.) Przewóz powinien być skuteczniejszy wozami otwartymi bez nakrycia. Dopuszczalny jest także przewóz w wozach zamkniętych, jeżeli otwory boczne, klapy lub żaluzje umożliwiają w wozach tych taki przewiew powietrza, iż powstające pary ulatniają się bezpiecznie.

(4.) Rozczyny nitrocelulozy w kwasie octowym można przysyłać jedynie w szczelnych, dobrze zamkniętych naczyniach glinianych lub szklanych, w ilościach aż do 90 kilogramów wagi brutto. Co do opakowania naczyń obowiązują przepisy podane w ustępie (1.), liczba 2 *a* i *b*.

(5.) Co do zapakowania razem z innymi przedmiotami porównaj Nr. XXXV.

(6.) Postanowienia zawarte w ustępie (1.), liczba 2. i w ustępie (5.) stosują się także do dwuetylku cynku; do opakowania nie można jednak użyć materiałów zapalnych.

V. — Numer XI. otrzyma następujące brzmienie:

„(1.) Wysok drzewny w stanie surowym i oczyszczonym, tudzież aceton dopuści się do przewozu jedynie w naczyniach metalowych lub szklanych, chyba że nadano go w wozach unyślnie na ten cel zbudowanych (wozach kotłowych) lub w beczkach. Naczynia te muszą być opakowane w sposób, przepisany pod Nrem XV., liczba 1.

(2.) Co do zapakowania razem z innymi przedmiotami porównaj Nr. XXXV.

VI. — Numer XV. będzie brzmiał, jak następuje:

„Wszelkie płynne kwasy mineralne, zwłaszcza kwas siarkowy, kwas siarkowy dymiący, kwas solny, kwas azotowy (serwaser) o ciężarze gatunkowym poniżej 1.48 [46.8 stopni Baumégo] (co do kwasu bardzo zgęszczonego porównaj Nr. XVII.), tudzież chlorek siarki podlegają następującym przepisom:

1. Jeżeli materje te przesyła się w balonach, fiaskach lub kamionkach, wówczas zbiorniki te powinny być szczelnie zamknięte, dobrze zapakowane i umieszczone w osobnych naczyniach lub plecio-

nych kosztach, zaopatrzonych w silne urządzenia dla wygodnego manipulowania nimi. Zamiast kosztów plecionych można użyć także kosztów metalowych; materiał pakunkowy, umieszczony między naczyniem a koszem metalowym, musi w tym wypadku być tego rodzaju, aby chronił naczynie przed rozbiciem i nie mógł zapalić się ani od zawartości naczynia ani od iskier.

Jeżeli materiały te przesyła się w naczyniach metalowych, drewnianych lub gumianych, wówczas muszą naczynia te być zupełnie szczelne i posiadać dobre zamknięcia.

Przy kwasie azotowym musi być widoczny z listu przewozowego jego ciężar gatunkowy przy 15 stopniach Celsjusza. W braku tej wzmianki w liście przewozowym uważać się będzie kwas za bardzo zgęszczony.

2. Z zastrzeżeniem przepisów podanych pod Nrem XXXV. musi się zawsze załadowywać materiały te oddzielnie, a zwłaszcza nie można ich umieszczać w tym samym wozie z innymi chemikaliami.

3. Przepisy podane pod liczbą 1. i 2. obowiązują także co do naczyń, których użyto do przewiezienia wymienionych przedmiotów. Naczynia tego rodzaju należy zawsze deklarować jako takie.

4. Załadowaniem i wyładowaniem przesyłek, pomiędzy którymi znajduje się chociażby tylko jedna poсылka o wadze powyżej 75 kilogramów, winien zająć się wysyłający względnie odbiorca.

5. Jeżeli odbiorcy nie wyładują i nie odbiorą takich przesyłek w przeciągu trzech dni po nadejściu do stacji odbioru względnie po zawiadomieniu o nadejściu, wówczas może zarząd kolejowy przy zachowaniu odnośnych postanowień regulaminowych umieścić przesyłki w magazynie, lub oddać je spedytorowi. O ile to okaże się niewykonalne, może zarząd kolejowy sprzedać przesyłki bez dalszych formalności.

VII. — Jako numer XV. a zamieszcza się:

„Odpadki kwasu siarkowego z fabryk nitrogluceryny dopuści się do przewozu jedynie wówczas, jeżeli one uległy zupełnemu zdenitrowaniu według poświadczenia zamieszczonego przez fabrykanta w liście przewozowym. Zresztą znajdują zastosowanie przepisy podane pod Nr. XV.“

VIII. — Jako numer XV. b zamieszcza się:

„Napełnione akumulatory elektryczne przewozić się będzie w stanie nabitym lub nienabitym pod następującymi warunkami:

1. Akumulatory należy umocować w skrzynce bateryjnej, odpowiadającej ich wielkości, w ten sposób, aby poszczególne komórki nie mogły się tam poruszać.

2. Skrzynkę baterijną należy wstawić do paczki, a miejsce dokoła niej wypełnić krzemionką, troci-

nami, proszkiem węglowym, piaskiem lub innymi podobnymi przedmiotami chłonnymi.

3. Bieguny musi się zabezpieczyć przed możliwością krótkiego spięcia.

4. Paczki muszą być zaopatrzone w dwie antaby i mieć na wiekach wyraźne napisy „Akumulatory elektryczne“ i „Góra“.

IX. — Numer XVI. otrzyma następującą osnovę:

„(1.) Ług żrący (wodorotlenek sodu, ług z sodu, ług z potażu żrącego, ług z potażu), tudzież osady olejne (pozostałości przy rafinerii olejów) podlegają przepisom, podanym pod Nrem XV., liczba 1., 3. (z wyjątkiem powołanego pod liczbą 3. postanowienia liczby 2.), 4. i 5.

Te same postanowienia stosują się także do bromu z tem jednak ograniczeniem, iż przewóz jego może mieć miejsce jedynie w otwartych wozach i że naczynia szklane, napełnione bromem muszą być ustawione w silnych skrzyniach drewnianych lub metalowych, tkwiąc aż po szyjki w popiele, piasku lub krzemionce.

(2.) Co do zapakowania razem z innymi przedmiotami porównaj Nr. XXXV.“

X. — Numer XVII. otrzyma następującą osnovę:

„Do przewozu zgęszczonego kwasu azotowego o ciężarze gatunkowym, wynoszącym 1,48 (46,8 stopni Baumégo) lub więcej, tudzież do przewozu czerwonego, dymiącego kwasu azotowego stosowane będą przepisy podane pod Nrem XV., z tem ograniczeniem, iż balony i flaszki umieszczone w naczyniach muszą być otoczone co najmniej taką ilością krzemionki lub innych stosownych suchych materii ziemistych, któraby równała się ich zawartości, chyba gdyby umieszczono balony i flaszki w żelaznych koszach, otoczonych pełnym płaszczem, i gdyby one były tam przytrzymywane za pomocą zasuwek odpowiednio elastycznych i wyłożonych asbestem, w ten sposób, by nie mogły poruszać się w obrębie kosztów. Żelazne płaszcze muszą być tak urządzone, aby zawartość balonów i flaszek, w razie ich rozbicia się, nie mogła wyciec poza opakowanie“.

XI. — Numer XVIII. będzie brzmiał, jak następuje:

„(1.) Kwas siarkowy bezwodny (anhydrid, tak zwany olej stały) można przewozić jedynie:

albo

1. w silnych, dobrze zalutowanych, pobielanych puszkach z blachy żelaznej,

albo

2. w silnych fiaskach żelaznych lub miedzianych, których otwory są zupełnie szczelnie zamknięte, zakitowane i zaopatrzone nadto osłoną z gliny.

Puszki i flaszki musi się otoczyć ciałem nieorganicznym, dobrze pokruszonym, jakoto żużlem włóknistym, krzemionką, popiołem itp. i mocno upakować w grubych skrzyniach drewnianych.

(2.) Zresztą stosowane być winny postanowienia, umieszczone pod Nrem XV., liczba 2. do 5.

XII. — Numer XIX. otrzyma następującą osnowę:

„(1.) Co do pokostów i farb zaprawionych pokostem, co do olejów eterycznych i tłustych, tudzież co do wszystkich rodzajów eteru z wyjątkiem eteru etylowego (porównaj Nr. IX.) i eteru naftowego (porównaj Nr. XXII.), dalej co do alkoholu bezwodnego, wysokoku winnego (spirytusu), okowity i innych płynów wysokowych, nie wymienionych pod Nrem XI., tudzież co do octanu amyłowego, o ile oddano je do przewiezienia w balonach, flaszkach lub kamionkach, stosować należy przepisy, podane pod Nrem XV., liczba 1, ustęp 1.

(2.) Co do zapakowania razem z innymi przedmiotami porównaj Nr. XXXV.“

XIII. — Numer XX. otrzyma następujące brzmienie:

„(1.) Olej skalny, surowy i oczyszczony, o ile przy 17·5 stopniach Celzyusza posiada ciężar gatunkowy co najmniej 0·780, albo o ile przy stanie barometru, wynoszącym 760 milimetrów (w odniesieniu do poziomu morza) wytwarza w przyrządzie Abla pary, nie zapalające się w ciepłocie poniżej 21 stopni (Testpetroleum);

(2.) oleje wytworzone z smoły węgla brunatnego (oleje torfowe i łupkowe, nafta asfaltowa i destylaty z nich), o ile posiadają przynajmniej wyżej wymieniony ciężar gatunkowy (olej parafinowy, fotogen itd.);

(3.) oleje ze smoły węgla kamiennego, które przy 17·5 stopniach Celzyusza mają ciężar gatunkowy poniżej 1·00 (benzol, toluol, ksyłol, kumul itd.), tudzież olej mirbanowy (nitrobenzol);

(4.) węglowodory innego pochodzenia, które przy 17·5 stopniach Celzyusza mają ciężar gatunkowy, wynoszący co najmniej 0·830,

podlegają następującym postanowieniom:

1. O ile nie używa się umyślnie w tym celu zbudowanych wozów (wozów kotłowych), można przewozić przedmioty te tylko:

albo

a) w bardzo dobrych, trwałych beczkach,

albo

b) w szczelnych i wytrzymałych naczyniach metalowych,

albo

c) w naczyniach z szkła lub kamionki; w tym jednak przypadku z zachowaniem następujących przepisów:

aa) Jeżeli kilka naczyń stanowi jedną posyłkę, wówczas musi się je silnie upakować w mocnych skrzyniach drewnianych przy użyciu słomy, siana, otrąb, trocin, krzemionki lub innych materii sypkich;

bb) przy oddzielnem opakowaniu można przysłać naczynia w mocnych koszach lub kublach, zaopatrzonych dobrze przytwierdzoną osłoną oraz antabami i dostatecznie wysłanych materiałem pakunkowym; jeżeli osłona ochronna zrobiona jest ze słomy, trzciny, sitowia lub podobnego materiału, wówczas musi ona być nasycona mlekiem gliniancem lub wapiennem albo innym tego rodzaju materiałem z dodaniem szkła wodnego. Waga brutto poszczególnych sztuk przesyłki nie może przekroczyć 60 kilogramów w razie użycia naczyń szklanych, a 75 kilogramów w razie użycia naczyń z kamionki;

2. naczynia, które w danym razie uległy uszkodzeniu podczas przewozu, wyładuje się zaraz i sprzedaje jak najkorzystniej wraz z pozostałą jeszcze zawartością na rachunek wysyłającego;

3. przewóz skutecznia się tylko otwartymi wozami. Przedmiotów tych nie przyjmuje się do przewozu, jeżeli mają być poddane zapowiadawczemu postępowaniu celnemu, które wymagałoby trwałego przykrycia i oplombowania osłony wozu;

4. postanowienia poprzedzającej liczby 3. odnoszą się także do beczek i innych naczyń, których użyto do przewozu tych materiałów. Naczynia tego rodzaju należy zawsze deklarować jako takie;

5. co do zapakowania razem z innymi przedmiotami porównaj Nr. XXXV.;

6. musi być widoczne z listu przewozowego, iż przedmioty, wymienione w ustępie (1.) i (2.) niniejszego numeru, posiadają ciężar gatunkowy, wynoszący co najmniej 0·780, względnie że nafta odpowiada przytoczonemu na wstępie postanowieniu co do punktu zapalności. Jeżeli nie podano tego szczegółu w liście przewozowym, wówczas wchodzi w zastosowanie warunki przewozu, podane pod Nrem XXII. (co do eteru naftowego itd.).“

XIV. — Numer XXI. będzie brzmiał w sposób następujący:

„Olej skalny, surowy i oczyszczony, oleje z smoły węgla brunatnego, dalej oleje torfowe i łupkowe, nafta asfaltowa, tudzież destylaty z nich, o ile materiały te nie podpadają pod postanowienia Nru XX. i o ile mają przy 17·5 stopniach Celzyusza ciężar gatunkowy, wynoszący mniej niż 0·780 a więcej niż 0·680;

Nafta z oleju skalnego i destylaty oleju skalnego, tudzież nafty z oleju skalnego (benzyna, ligroina itd.), oraz rozczyny kauczuku lub gutaperki, składające się przeważnie z nafty z oleju skalnego, podlegają następującym postanowieniom, o ile materyały te mają przy 17·5 stopniach Celzyusza ciężar gatunkowy, wynoszący więcej niż 0·680;

1. O ile nie używa się wozów, umyślnie w tym celu zbudowanych (wozów kotłowych), można przedmioty te przewozić jedynie:

albo

a) w bardzo dobrych, trwałych beczkach,

albo

b) w szczelnych i wytrzymałych naczyniach metalowych,

albo

c) w naczyniach ze szkła lub kamionki; w tym jednak przypadku z zachowaniem następujących przepisów:

aa) jeżeli kilka naczyń stanowi jedną posyłkę, wówczas musi się je silnie upakować w mocnych skrzyniach drewnianych przy użyciu słomy, siana, otrąb, trocin, krzemionki lub innych materyi sypkich;

bb) przy oddzielnem opakowaniu można przesyłać naczynia w mocnych koszach lub kublach, zaopatrzonych dobrze przytwierdzoną osłoną oraz antabami i dostatecznie wysłanych materyałem pakunkowym; jeżeli osłona ochronna zrobiona jest ze słomy, trzciny, sitowia lub podobnego materyału, wówczas musi ona być nasycona mlekiem glinianem lub wapiennem albo innym tego rodzaju materyałem z dodaniem szkła wodnego. Waga brutto poszczególnych sztuk przesyłki nie może przenosić 40 kilogramów;

2. naczynia, które w danym razie uległy uszkodzeniu podczas przewozu, wyładuje się zaraz i sprzedaje jak najkorzystniej wraz z pozostałą jeszcze zawartością na rachunek wysyłającego;

3. przewóz skuteczniejszą się tylko otwartymi wozami. Przedmiotów tych nie przyjmuje się do przewozu, jeżeli mają być poddane zapowiadawczemu postępowaniu celnemu, które wymagałoby trwałego przykrycia i oplombowania osłony wozu;

4. postanowienia poprzedzającej liczby 3. odnoszą się także do beczek i innych naczyń, których użyto do przewozu tych materyałów. Naczynia tego rodzaju należy zawsze deklarować jako takie;

5. co do zapakowania razem z innymi przedmiotami porównaj Nr. XXXV.;

6. przy ładowaniu i wyładowaniu nie można wozić koszów lub kublów z balonami szklanymi

na wózkach, ani też przenosić ich na ramieniu lub na plecach, lecz można je przenosić tylko za antaby, umieszczone przy wspomnianych naczyniach;

7. w wozie kolejowym należy kosze i kubły pewnie ułożyć i odpowiednio przymocować. Można je ładować tylko w jednej warstwie obok siebie, nie zaś jeden na drugim;

8. każdą poszczególną sztukę przesyłki należy zaopatrzyć wyraźnym napisem wydrukowanym na czerwonym tle „Ostrożnie z ogniem“. Kosze i kubły, obejmujące naczynia ze szkła lub kamionki, winny ponadto otrzymać napis „Nieść ręką“. Na wozach należy umieścić czerwone kartki z napisem „Zestawić ostrożnie“;

9. musi być widoczne z listu przewozowego, iż przedmioty wymienione w ustępie 1. tego numeru mają przy 17·5 stopniach Celzyusza ciężar gatunkowy, wynoszący mniej niż 0·780 a więcej niż 0·680. Jeżeli nie podano szczegółu tego w liście przewozowym, wówczas wchodzi w zastosowanie warunki przewozu, podane pod XXII. (co do eteru naftowego itd.)“.

XV. — Numer XXII. otrzyma następujące brzmienie:

„Eter naftowy (gazolina, neolina itd.) i inne podobne wytwory, łatwo zapalne, sporządzone z nafty z oleju skalnego lub ze smoły z węgla brunatnych, o ile materyały te mają przy 17·5 stopniach Celzyusza ciężar gatunkowy, wynoszący 0·680 lub mniej, podlegają następującym postanowieniom:

1. przedmioty te można przewozić jedynie;

albo

a) w szczelnych i wytrzymałych naczyniach metalowych,

albo

b) w naczyniach ze szkła lub kamionki; w tym jednak wypadku z zachowaniem następujących przepisów:

aa) jeżeli kilka naczyń stanowi jedną posyłkę, wówczas musi się je silnie upakować w mocnych skrzyniach drewnianych przy użyciu słomy, siana, otrąb, trocin, krzemionki lub innych materyi sypkich;

bb) przy oddzielnem opakowaniu można przesyłać naczynia w mocnych koszach lub kublach, zaopatrzonych dobrze przytwierdzoną osłoną oraz antabami i dostatecznie wysłanych materyałem pakunkowym; jeżeli osłona ochronna zrobiona jest ze słomy, trzciny, sitowia lub podobnego materyału, wówczas musi ona być nasycona mlekiem glinianem lub wapiennem albo innym tego rodzaju materyałem z dodaniem szkła wodnego. Waga brutto

poszczególnych sztuk przesyłki nie może przenosić 40 kilogramów;

c) w wozach kotłowych, zamkniętych zupełnie szczelnie;

2. naczynia, które w danym razie uległy uszkodzeniu podczas przewozu, wyładuje się zaraz i sprzedaje jak najkorzystniej wraz z pozostałą jeszcze zawartością na rachunek wysyłającego;

3. przewóz uskutecznia się tylko otwartymi wozami. Przedmiotów tych nie przyjmuje się do przewozu, jeżeli mają być poddane zapowiadawczemu postępowaniu celnemu, które wymagałoby trwałego przykrycia i oplombowania osłony wozu;

4. postanowienia poprzedzającej liczby 3. odnoszą się także do beczek i innych naczyń, których użyto do przewozu tych materiałów. Naczynia tego rodzaju należy zawsze deklarować jako takie;

5. co do zapakowania razem z innymi przedmiotami porównaj Nr. XXXV;

6. przy ładowaniu i wyładowaniu nie można wozić koszów lub kubłów z balonami szklanymi na wózkach, ani też przenosić ich na ramieniu lub na plecach, lecz można je przenosić tylko za antaby, umieszczone przy wspomnianych naczyniach;

7. w wozie kolejowym należy kosze i kubły pewnie ułożyć i odpowiednio przymocować. Można je ładować tylko w jednej warstwie obok siebie, nie zaś jeden na drugim;

8. każdą poszczególną sztukę przesyłki należy zaopatrzyć wyraźnym napisem wydrukowanym na czerwonym tle „Ostrożnie z ogniem“. Kosze i kubły, obejmujące naczynia ze szkła lub kamionki, winny ponadto otrzymać napis „Nieść ręką“. Na wozach należy umieścić czerwone kartki z napisem „Zestawić ostrożnie“.

9. Ponadto wchodzi w zastosowanie postanowienia, podane pod Nrem XV., liczba 4. i 5.“

XVI. — Numer XXIII. otrzyma następującą ośnowę:

„(1.) Przewóz oleju terpentynowego i innych olejów śmierdzących a również pirydyny i zasad pirydynowych, amoniaku płynnego, mieszaniny mydła szarego, oleju karbolowego i olejku niedogonowego, tudzież rozczyntu formaldehydowego i formaliny (środku desynfekcyjnego, zawierającego formaldehyd i kwas mrówkowy) odbywa się tylko w wozach otwartych.

(2.) Przepis ten odnosi się także do beczek i innych naczyń, których użyto do przewozu tych materiałów. Naczynia tego rodzaju należy zawsze deklarować jako takie.

(3.) Co do pakowania razem z innymi przedmiotami porównaj Nr. XXXV.“

XVII. — Numer XXV. będzie brzmiał, jak następuje:

„Płynne przetwory arsenu, zwłaszcza kwas arsenowy, podlegają postanowieniom, podanym pod Nrem XXIV., liczba 1. i pod Nrem XV., liczba 1., 3. (z wyjątkiem powołanych pod liczbą 3. postanowień liczby 2.), 4. i 5.“

XVIII. — Numer XXVI. otrzyma następującą ośnowę:

„(1.) Inne trujące przetwory metalowe (trujące farby metalowe, sole metalowe itd.), do których należą zwłaszcza przetwory rtęciowe, jak sublimat, kalomel, chlorek rtęciowo-amonowy i czerwonony tlenek rtęci, cynober, dalej sole miedziane i farby miedziane, jak grynszpan, zielone i błękitne barwki miedziane, również przetwory ołowiowe, jak glejta (masykot), minia, octan ołowianowy i inne sole ołowiowe, biel ołowna i inne farby ołowne, także proszek cynkowy, tudzież popiół cynkowy i antymonowy, dalej popiół ołowiany, odchody ołowiane, pozostałości ołowiane i inne odpadki, zawierające ołów, można nadawać do przewozu jedynie w szczelnych beczkach lub skrzyniach, sporządzonych z mocnego, suchego drzewa i zaopatrzonych wpuszczonymi obręczami, a względnie wiązaniami, otaczającymi je. Osłony muszą być tak sporządzone, aby wskutek wstrząśnień i uderzeń itd., nieuniknionych przy przewozie nie mogło nastąpić wysypywanie się sproszkowanego materiału szczelinami.

(2.) Przy siarkaniu miedziowym i mieszaninach siarkanu miedziowego z wapnem, sodą itp. (proszek do przyrządzania zaprawy Bordeaux itp.) wystarczające jest jednak zapakowanie w silne worki, tak gęste, iż sproszkowana zawartość nie wysypuje się.“

XIX. — Jako numer XXVI. a zamieszcza się:

„1. (1.) Cyanek potasu i cyanek sodu w postaci stałej należy zapakować:

a) w silnych, żelaznych beczkach z przyśrubowanym wiekiem i z obręczami do toczenia, albo

b) w szczelnych, podwójnych beczkach, sporządzonych z mocnego, suchego drzewa i zaopatrzonych wpuszczanymi obręczami albo w tak samo sporządzonych podwójnych skrzyniach z okalającymi wiązaniami. Naczynia wewnętrzne muszą być wyłożone gęstą materią i tak urządzone, aby mimo wstrząśnień i uderzeń, nieuniknionych przy przewozie, pył z materiału przewożonego nie mógł na zewnątrz przechodzić. Zamiast wewnętrznych naczyń drewnianych można użyć także zalutowanych naczyń metalowych. Użycie szczelnie zamkniętych naczyń ze szkła lub kamionki w miejsce wewnętrznych naczyń drewnianych jest do-

puszczalne, jeżeli naczynia te owinięto lub zaszyto w gęste materye, a następnie upakowano silnie w mocne skrzynie drewniane przy użyciu siana, słomy, lub innych odpowiednich materiałów pakunkowych.

(2.) Przy zachowaniu warunków, podanych wyżej w ustępie (1.) b, można także kilka naczyń złączyć w jedną przesyłkę.

2. (1.) Ług cyanku potasu i ług cyanku sodu przyjmie się do przewozu jedynie:

a) w szczelnych naczyniach żelaznych, zaopatrzonych w dobre zamknięcia i ułożonych w silnych skrzyniach drewnianych lub metalowych, wyłożonych krzemionką, trocinami lub innymi materjami chłonnymi,

albo

b) w umyślnie urządzonych wozach kotłowych. Kotły muszą mieć podwójne ściany i być zupełnie szczelne; u ich części dolnych nie mogą znajdować się żadne otwory (kurki, wentyle lub t. p.). Otwory kotła muszą być uszczelnione, zamknięte i osłonięte nakryciami metalowymi, mocno zasrubowanymi.

(2.) Załadowanie i wyładowanie przesyłek, obejmujących ługi, tudzież napełnienie i wypróżnienie wozów kotłowych winien skutecznie wysyłający i odbiorca. Życzeniu, wystosowanemu w danym razie do kolei o dostarczenie robotników do takich czynności, nie można uczynić zadość.

(3.) Waga brutto każdej sztuki przesyłki, zawierającej ługi, nie może przenosić 75 kilogramów. Przewóz dopuszczalny jest tylko w wozach otwartych.

3. Przepisy wspólne, odnoszące się do liczby 1. i 2.:

a) Na przesyłkach i na wozach kotłowych musi się umieścić wyraźnym, odbijającym i trwałym pismem oznaczenie „Trucizna“ i podanie zawartości („Cyanek potasu“, „Cyanek sodu“, „Ług cyanku potasu“ itd.).

b) Przesyłek nie można ładować razem z kwasami lub kwaśnymi solami ani razem z środkami spożywczymi, użytkowymi, leczniczymi itp. Wozy kotłowe należy tak umieszczać w pociągu, aby przynajmniej jednym wozem były przedzielone od wozów, załadowanych płynnymi kwasami.

4. Przepisy zamieszczone pod liczbą 1. do 3. stosują się analogicznie także do naczyń i wozów kotłowych, których użyto do przewozu cyanku potasu lub cyanku sodu. Naczynia tego rodzaju należy zawsze deklarować jako takie.“

XX. — Numer XXIX. otrzyma następujący nowy (4.) ustęp:

„(4.) Węgiel drzewny w całych kawałkach (nie rozdrobniony) przyjmie się do przewozu jedynie wówczas, jeżeli w liście przewozowym mieści się deklaracja, iż węgiel ten leżał na składzie przynajmniej przez 48 godzin.“

XXI. — Jako nowy numer XXIX. a zamieszcza się:

„Czerń ziemną przyjmie się do przewozu jedynie w silnie zabitych, szczelnie zamkniętych i całkowicie wypełnionych skrzyniach drewnianych lub beczkach.“

XXII. — Numer XXXI. otrzyma następującą osnovę:

„(1.) Wełnę, włosy, wełnę sztuczną, bawełnę, jedwab, len, konopie, jutę, w stanie surowym, w postaci odpadków pozostałych przy przedzeniu i tkaniu, jako gałgany lub szmaty; dalej towary powroźnicze, rzemienie popędowe z bawełny lub konopi, obszycia tkackie, pancerzowe i uprężne [co do używanej wełny do czyszczenia, porówn. ustęp (3.)] przewozić się będzie, jeżeli przedmioty te są natłuszczone lub pokostowane, jedynie w wozach, zbudowanych jako wozy kryte, albo w wozach otwartych pod zamknięciem za pomocą osłon. Przedmioty te można dostawiać, niezależnie od postanowień ustępu (4.), jedynie w stanie suchym; odpadki pozostałe przy przedzeniu i tkaniu nie mogą także być prasowane w bale.

(2.) Wymienione przedmioty uważać się będzie zawsze za natłuszczone lub pokostowane, o ile przeciwnieństwo tego nie wynika z listu przewozowego.

(3.) Używaną wełnę do czyszczenia dopuści się do przewozu jedynie w silnych, szczelnie zamkniętych beczkach, skrzyniach lub innych naczyniach.

(4.) Natłuszczone lub pokostowane szmaty do czyszczenia (ścierki do czyszczenia) dopuści się do przewozu w opakowaniu, określonym w ustępie (3.), także w stanie mokrym lub wilgotnym.“

XXIII. — Numer XXXII. otrzyma następującą osnovę:

„Odpadki zwierzęce, podlegające gniciu, jakoto nienasolone świece skóry, tłuszcze, ścięgna, kości, rogi, racice, niewapnione obrzynki skórzane na klej, tudzież inne przedmioty, szczególnie silnie cuchnące i wzbudzające odrazę, z wyjątkiem atoli przedmiotów wymienionych pod Nr. LIII. i LIII. przyjmie się do przewozu i będzie się przewozić jedynie pod następującymi warunkami:

1. Dostatecznie oczyszczone i suche kości, wyprasowany łój, rogi bez cewki, to jest bez wzrostka rogowego kości czołowej, w stanie suchym, racice, to jest puszeki rogowe przeżuwaczy i świu bez kości i części miękkich, przyjmie się do przewozu jako oddzielne przesyłki, jeżeli są zapakowane w dobre worki.

2. Oddzielne przesyłki przedmiotów tej kategorii, nie wymienionych wyżej pod liczbą 1., do-

puści się do przewozu jedynie wówczas, jeżeli je zapakowano w mocne, szczelnie zamknięte beczki, kubły lub skrzynie; oddzielne przesyłki nienasolonych, świeżych skór można jednak nadawać w ciągu miesiąca listopada, grudnia, stycznia i lutego także w opakowaniu, składającym się z dobrze zamkniętych, nieuszkodzonych worków z gęstej, silnej tkaniny, jeżeli zwilżono worki kwasem karbolowym w ten sposób, iż przykra woń ich zawartości nie daje się odczuwać. Listy przewozowe muszą podawać dokładne oznaczenie przedmiotów, zapakowanych w beczkach, kubłach, skrzyniach lub workach. Przewóz odbywać się ma tylko wozami otwartymi.

3. Świeże ścięgnięta, świeże nie wapnione obrzynki skórzane na klej, jakoteż odpadki tych przedmiotów, równie jak świeże skóry, nie nasolone i nie oczyszczone, okryte włóknami skóry i mięsa podlegają wtedy, gdy oddawane są do przewozu pełnymi wagonami, następującym postanowieniom:

- a) w czasie od 1. marca aż do 31. października musi się zapakować przedmioty te w grubych, nie uszkodzonych worach, zwilżonych rozcieńczonym kwasem karbolowym w taki sposób, by zgniła woń ich zawartości nie dawała się odczuwać. Każda posyłka powinna być zupełnie okryta osłoną z grubej tkaniny (tak zwanego płótna-chmielowego), napojoną rozcieńczonym kwasem karbolowym, a ta znów wielką oponą wozową, nie przepuszczającą wody i nie namazioną. Okrycia dostarczyć ma wysyłający;
- b) w miesiącach listopadzie, grudniu, styczniu i lutym nie wymaga się opakowania w worach. Jednak posyłka musi być także okryta zupełnie osłoną z grubej tkaniny (płótna chmielowego), a ta znów wielką oponą wozową, nie przepuszczającą wody i nie namazioną. Osłonę spodnią zwilżać należy w razie potrzeby rozcieńczonym kwasem karbolowym w taki sposób, żeby woń zgniła nie dawała się odczuwać. Okrycia dostarczyć ma wysyłający;
- c) takie posyłki, których zgniłej woni nie można usunąć kwasem karbolowym, musi się zapakować w mocne, szczelnie zamknięte beczki lub kubły w ten sposób, aby zawartość naczynia nie zdradzała się wonią.

4. Suche lub wygniecione wilgotne pozostałości kotłowe przy wyrobie kleju z obrzynków skórzanych (wapno klejowe, ser klejowy lub gnój klejowy) muszą być w zupełności przykryte dwoma na sobie leżącymi, dużymi osłonami wozowymi, które nie przepuszczają wody i nie są namazione. Dolną osłonę należy nasycić rozcieńczonym kwasem karbolowym w ten sposób, aby zapach gnilny nie dawał się wyczuwać.

Pomiędzy obiema osłonami, których dostarczyć ma wysyłający, należy umieścić warstwę suchego wapna gaszonego, męsłinu torfowego lub używanej dębownicy garbarskiej.

Niewyciśnięte, mokre pozostałości tego rodzaju musi się zapakować w mocne, szczelnie zamknięte beczki lub kubły w ten sposób, aby zawartość naczyni nie zdradzała się swą wonią.

5. Przedmioty tego rodzaju, nie wymienione wyżej pod 3 i 4, przewozi się w ładunkach wagonowych wozami otwartymi, pod zamknięciem osłonem. Nakrycia dostarczyć ma wysyłający.

6. Kolej może żądać, by przewoźne zapłacono z góry.

7. Worki, naczynia i osłony, w których lub pod którymi przewieziono przedmioty tego rodzaju, dopuści się do przewozu jedynie wówczas, jeżeli wskutek odpowiedniego odwietrzenia kwasem karbolowym straciły zapach gnilny.

8. Koszta desyngfekcji, która ewentualnie okaże się potrzebną, obciążają wysyłającego względnie odbiorcę.

9. Wyschnięte skóry przyjmuje się do przewozu jedynie w związanych balach.

XXIV. — W numerze XXXV. należy dwukrotnie wykreślić numer VIII. a.

XXV. — Numer XL. otrzyma następującą osnovę:

„(1.) Bawełnę strzelniczą w postaci kosmyków i bawełnę kleinową przyjmie się do przewozu, o ile bawełna taka zwilżona jest przynajmniej 35 procentami wody, w hermetycznych naczyniach, zapakowanych mocno w trwałe skrzynie drewniane.

(2.) Wysyłający oraz jeden z chemików znanych kolei musi potwierdzić na liście przewozowym, iż jakość towaru i opakowanie odpowiada powyższym przepisom; podpisy osób tych winny być urzędownie uwierzytelnione.

(3.) Przepisy co do opakowania, podane w ustępie (1.), tudzież postanowienia, zawarte w ustępie (2.), stosują się także do bawełny kleinowej, zwilżonej przynajmniej 35 procentami alkoholu.“

XXVI. — Jako numer XLIII. a zamieszcza się:

„Lonty zapalowe i listki zapalowe (*amorces*) podlegają następującym postanowieniom:

1. Należy je zapakować w pudełka tekturowe, umieszczając w jednym pudełku najwyżej po 100 kapsli, które razem nie mogą zawierać więcej jak 0.75 grama masy zapalnej. Najwyżej 12 pudełek można złączyć w jeden zwój, a najwyżej 12 zwojów w mocny pakiet opakowany w papier.

2. Pakiety należy opakować w naczynia z mocnej blachy żelaznej lub w bardzo mocne skrzynie drewniane — przyczem wielkość tych naczyń i skrzyń nie może przenosić 1-2 metra sześciennego — bez dołączenia innych przedmiotów, w ten sposób, by co najmniej 30 milimetrowa przestrzeń między ścianami naczynia a jego zawartością była wypełniona trocinami, słomą, pakułami lub innym podobnym materiałem, a poruszanie się lub przesuwanie pakietów było nawet w razie wstrząśnięć wykluczone.

3. Naczynia muszą być zaopatrzone nie tylko w podanie zawartości, lecz także w wyraźne oznaczenie wysyłającego i fabryki.

4. Do każdej przesyłki musi być dołączone poświadczenie, wystawione przez fabrykanta i przez jednego z chemików znanych kolei, co do zachowania przepisów podanych wyżej w ustępie 1. do 3.“

XXVII. — Numer XLIV. Jako liczbę 5. zamieszcza się:

„5. Kwasy płynne w drobnych ilościach, a mianowicie kwas węglowy i bezwodnik podazotawy w ilości, wynoszącej najwyżej 3 gramy, amoniak i chlor w ilości najwyżej 20 gramów, kwas siarczany bezwodny i tlenochlorek węgla (fosgen) w ilości najwyżej 100 gramów można przewozić także w silnych, zatopionych rurach szklanych pod następującymi warunkami: Rury szklane napełniać można kwasem węglowym i bezwodnikiem podazotawym jedynie do połowy, amoniakiem i chlorem jedynie do dwóch trzecich części, kwasem siarczanym i tlenochlorem węgla (fosgenem) jedynie w trzech czwartych częściach. Każdą rurę szklaną musi się zapakować w zalutowaną puszkę blaszaną, wypełnioną krzemionką, tę zaś w silną skrzynię drewnianą. Wolno umieścić kilka puszek blaszanych w jednej skrzyni, lecz rur, mieszczących amoniak, nie można kłaść do tej samej skrzyni z rurami, zawierającymi chlor.

Można dalej przewozić metalowe puszki z kwasem węglowym (sodor, sparklett), które zawierają najwyżej 25 gramów płynnego kwasu węglowego. Kwas węglowy musi być wolny od zawartości powietrza. Puszki obejmować mogą najwyżej 1 gram płynu na 1·34 centymetra sześciennego pojemności.“

XXVIII. — Jako numer XLIV. a zamieszcza się:

„(1.) Powietrze płynne dopuści się do przewozu w fiaskach szklanych o podwójnych ścianach, wykluczających przewodzenie i promieniowanie ciepła, które obłożono filcem i zamknięto zatyczką filcową w ten sposób, iż ulatniające się gazy mogą uchodzić, nie wytwarzając wewnątrz znacznego nadmiaru ciśnienia, przyczem jednak wy-

ciekanie zawartości nie jest możebne. Zatyczka filcowa musi być umocowana na fiasku tak, by nie rozluźniała się przy przechylaniu i przewracaniu fiaski. Każda poszczególna fiaska lub kilka fiasek razem muszą być zabezpieczone od uderzeń za pomocą kosza drucianego o pewnej podstawie lub innego podobnego naczynia. Kosze druciane lub naczynia winno się przewozić w skrzyniach metalowych lub pakach drewnianych, otwartych od góry albo zamkniętych jedynie siatką drucianą, wickiem podziurkowanym lub innym podobnym urządzeniem; skrzynie te i paki muszą mieć napisy „Płynne powietrze“, „Góra“, „Spód“, „Bardzo łatwe do rozbicia“. W naczyniach tych nie mogą znajdować się łatwo zapalne materiały do opakowania, jakoto trociny, wełna drzewna, torf, słoma i siano. Skrzynie i paczki muszą być szczelne w dolnej swej części aż do takiej wysokości, aby w razie rozbicia się fiasek płyn nie mógł wypływać. Skrzynie i paczki należy ustawić w wozie kolejowym w ten sposób, aby nie mogły przewrócić się, ani spaść i aby fiaski stały prosto i były chronione od uszkodzeń przez inne przesyłki. W bezpośredniej bliskości płynnego powietrza nie można umieszczać ładunku, obejmującego łatwo zapalne materiały w drobnych kawałkach lub łatwo zapalne płyny.

(2.) W miejsce obłożonych filcem fiasek szklanych, o podwójnych ścianach można używać innych naczyń pod warunkiem, iż one są tak zabezpieczone przed ogrzaniem, że nie potnieją i nie pokrywają się szronem. Naczyń tych nie potrzeba osłaniać koszami drucianymi lub podobnymi osłonami, jeżeli one są dostatecznie silne i jeżeli stoją pewnie. Zresztą stosowane będą analogicznie przepisy ustępu (1).“

XXIX. — Jako numer XLIV. b zamieszcza się:

„Lotny kwas węglowy i lotny gaz bagienny przyjmie się do przewozu jedynie wówczas, jeżeli ciśnienie ich nie przenosi 20 atmosfer i jeżeli będą dostawione w naczyniach z żelaza szwajcowanego, żelaza lanego lub stali lanej, które przy badaniu urzędowym, przedsięwziętem w ciągu czterech ostatnich lat przed nadaniem do przewozu, wytrzymały bez trwałego zmienienia kształtu ciśnienie przynajmniej półtora raza większe od tego, jakie wykazuje kwas węglowy lub gaz bagienny przy nadaniu. Każde naczynie musi być zaopatrzone w otwór, umożliwiający obejrzenie jego ścian wewnętrznych, tudzież w wentyl bezpieczeństwa, kurek do odpuszczania wody, wentyl do napełniania względnie opróżniania, oraz w manometr i musi być co cztery lata urzędownie badane pod względem swego dobrego stanu. Znak urzędowy, umieszczony na naczyniu w miejscu łatwo dostępnym, musi dokładnie wskazywać, kiedy i pod względem jakiej wytrzymałości na ciśnienie naczynie to zbadano.

W liście przewozowym należy podać, iż ciśnienie oddanego do przewozu kwasu węglowego lub gazu bagiennego nie może przekroczyć ciśnienia 20 atmosfer, nawet przy podwyższeniu się ciepłoty aż do 40 stopni Celsjusza. Stacya wysyłająca winna przekonać się o dopełnieniu powyższych przepisów, a zwłaszcza stwierdzić przez porównanie stanu manometru z znakiem, odnoszącym się do przeprowadzonej próby, iż naczynia wypróbowano dostatecznie pod względem ciśnienia.“

XXX. — Numer XLVI. otrzyma następujące brzmienie:

„Chlorek metylu i chlorek etylu przewozić się będzie wozami otwartymi tylko w silnych naczyniach metalowych, zamkniętych hermetycznie. W miesiącach od kwietnia do października włącznie winien wysyłający zaopatrzyć przesyłki takie w osłony, chyba, że naczynia są zapakowane w skrzyniach drewnianych.“

XXXI. — Numer XLVII. otrzyma następującą osnowę:

„Trójchlorek fosforu, tlenotrójchlorek fosforu i chlorek acetylowy przewozić wolno tylko:
albo

1. w całkiem szczelnych i dobrem zamknięciem zaopatrzonych naczyniach z żelaza szwajcowanego, żelaza łanego, stali łanej, ołowiu lub miedzi,
albo

2. w naczyniach szklanych; w tym jednak przypadku z zachowaniem następujących przepisów:

a) do przewozu używać można tylko flasz szklanych o grubych ścianach, zamkniętych zatyczkami szklanymi, dobrze doszlifowanymi. Zatyczki szklane należy oblać parafiną; dla zabezpieczenia tego okitowania owinąć należy szyjkę flaszki osłoną z papieru pergaminowego;

b) jeżeli flaszki szklane obejmują więcej jak dwa kilogramy zawartości, wówczas należy je zapakować w naczynia metalowe, zaopatrzone w antaby i ustawić w naczyniach tych w ten sposób, aby odstawały od ścian o 30 milimetrów; przestrzeń pośrednią należy wypełnić całkowicie krzemionką tak, aby flaszki nie mogły się w ogóle poruszać;

c) flaszki szklane o pojemności aż do dwóch kilogramów dopuści się do przewozu także w mocnych skrzyniach drewnianych, zaopatrzonych antabami i podzielonych za pomocą przedziałów na tyle przegródek, ile flaszek posyła się. W jednej skrzyni nie można pakować więcej jak 4 flaszki. Flaszki ustawiać należy w ten sposób, aby odstawały od ścian o 30 milimetrów; przestrzeń pośrednią należy wypełnić całkowicie krzemionką tak, aby flaszki nie mogły się w ogóle poruszać. Zamiast krzemionki (b, c) można użyć przy przesyłaniu chlorku acetylowego także trocin.

d) na wiekach naczyń, wspomnianych pod b) i c), należy zamieścić prócz podania zawartości także znak, używany przy przesyłkach szkła.“

XXXII. — Jako numer XLVIII. a zamieszcza się:

„Sód i potas przysyłać należy w silnych puszkach blaszanych z przylutowanem wiekiem lub w silnych, szczelnie zamkniętych flaszkach szklanych, które muszą być albo nasmarowane naftą albo suche. Flaszki szklane należy ułożyć w krzemionce lub trocinach. Blaszane puszki lub szklane flaszki musi się zapakować w skrzynie drewniane; w razie użycia szklanych flaszek, muszą skrzynie te mieć blaszane zalutowane wkłady.“

XXXIII. — Jako numer XLIX. a zamieszcza się:

„Nadtlenek sodu i nadtlenek baru (oksyli) należy nadawać do przewozu w mocnych puszkach blaszanych, nieprzepuszczających wody, które muszą być zapakowane w silną skrzynię drewnianą, zaopatrzoną w zalutowany wkład blaszany.“

XXXIV. — Jako numer XLIX. b zamieszcza się:

„Węgiel wapniowy musi być zapakowany w odpowiednio mocne naczynia żelazne, zamknięte hermetycznie. Innych materiałów nie można łącznie pakować w te naczynia. Przewóz może odbywać się jedynie w wozach zamkniętych.

XXXV. — Numer L. otrzyma następującą osnowę:

„Przetwory, przyrządzone z oleju terpentynowego, spirytusu, nafty z oleju skalnego lub z innych łatwo zapalnych płynów oraz z żywicy, jakoto lakiery spirytusowe i środki wysuszające podlegają następującym przepisom:

1. Jeżeli przetwory te przesyła się w baniach, butlach lub kamionkach, wówczas muszą zbiorniki te być szczelnie zamknięte, dobrze opakowane i umieszczone w osobnych naczyniach, opatrzonych mocnymi przyrządami do wygodnego noszenia lub w koszach plecionych.

Jeżeli się je posyła w naczyniach metalowych, drewnianych lub gumowych, wówczas muszą naczynia te być całkiem szczelne i opatrzone dobrymi zamknięciami.

2. Przetwory suchnące, przyrządzone z oleju terpentynowego lub nafty z oleju skalnego i żywicy wolno przewozić tylko otwartymi wozami.

3. Co się tyczy pakowania razem z innymi przedmiotami porównaj Nr. XXXV.“

XXXVI. — Jako numer L. a zamieszcza się:

„(1.) Natłuszczone wióry żelazne i stalowe (wióry z toczenia, wiercenia itp.), oraz pozostałości, otrzymywane przy odtlenianiu nitrobenzolu w fabrykach aniliny, przewozić się będzie jedynie w wozach

żelaznych, nakrytych lub pod zamknięciem z osłon, o ile nie nadano ich w opakowaniu, składającym się z naczyń hermetycznych z silnej blachy żelaznej.

(2.) Z listu przewozowego musi być widoczne, czy wióry żelazne lub stalowe są natłuszczone czy też nie, gdyż w przeciwnym razie uważać się je będzie za natłuszczone.

XXXVII. — Numer LI. otrzyma następujące brzmienie:

„(1.) Papier napojony tłuszczem lub oliwą, tudzież tutki z takiego papieru przewozić się będzie tylko w wozach krytych lub w wozach otwartych pod zamknięciem z osłon.

(2.) Przy przesyłaniu tutek tego rodzaju musi list przewozowy zawierać deklarację wysyłającego, iż tutki po nasyczeniu ogrzano a następnie ochłodzono zupełnie w wodzie.“

XXXVIII. — Numer LIII. otrzyma następującą osnowę:

„(1.) Świeże żołądki cielęce przyjmie się do przewozu tylko wówczas, jeżeli są zapakowane w naczyniach, nie przepuszczających wody i pod następującymi warunkami:

1. Żołądki powinny być oczyszczone z wszelkich pozostałości pokarmu i nasolone w taki sposób, żeby na każdy żołądek użyto 15 do 20 gramów soli kuchennej;

2. przy pakowaniu należy nasypać na dno naczynia i na najwyższą warstwę żołądków warstwę soli, grubości mniej więcej jednego centymetra;

3. w liście przewozowym winien posyłający potwierdzić, że dopełniono przepisów, podanych pod liczbą 1. i 2.;

4. kolej żelazna może żądać, aby przewoźne zapłacono z góry przy nadaniu;

5. koszta odwiertzenia, jeżeli ono okaże się potrzebne, poniesie wysyłający względnie odbiorca.

(2.) W miesiącach października, listopadzie, grudniu, styczniu, lutym i marcu dopuści się także nienasolone, świeże żołądki cielęce, pod warunkiem, iż będą oczyszczone z wszelkich pozostałości pokarmu, do przewozu w mocnych, szczelnie zamkniętych beczkach lub kublach i przy przestrzeganiu postanowień, podanych w ustępie(1.), liczba 4. i 5. Wieka kublów muszą być umocowane za pomocą żelaznego płaszcza.“

XXXIX. — Postanowienie końcowe odpada.

Załącznik 2.

Formularz listu przewozowego zmienia się w sposób następujący:

Słowo „Właściciel“ zmienia się na słowa „Znamiona własności(1)“, także w uwadze(1) wstawi się po słowach „numery wozów“ słowa „i znamiona własności“.

Przedziałka „Nr.“ będzie rozszerzona, a przedziałki „Waga ładunkowa“ i „Powierzchnia ładunkowa“ będą razem złączone.

W formularzu II. na pośpieszny list przewozowy wstawi się pomiędzy słowami „papier biały z czerwonym paskiem“ a słowami „u brzegu górnego i dolnego“ słowa „o szerokości co najmniej jednego centymetra“.

Załącznik 4.

Formularz zlecenia późniejszego otrzyma następującą osnowę:

Zlecenie późniejsze.

.....dnia19..

„Upraszam (Upraszamy) ekspedycję towarową kolei żelaznej w , aby przesyłkę, nadaną do przewozu listem przewozowym z daty dnia 19.. pod adresem w , opisaną poniżej

Znak i liczba	Ilość	Sposób zapakowania	Zawartość	Waga kg

1. wydano napowrót w stacji nadawczej.....
2. zatrzymano w drodze i wydano w stacji kolei żelaznej
3. wydano w stacji kolei żelaznej
4. wydano jedynie za zaplaceniem powziątku w kwocie (słowami);
5. wydano za zaplaceniem powziątku w kwocie (słowami), nie zaś powziątku, wymienionego w liście przewozowym;
6. wydano bez powziątku;
7. wydano bez pobrania należności za przewóz.

(Podpis.)

Uwaga. Te ustępy formularza, które nie stosują się do poszczególnego wypadku, należy przekreślić.“

Artykuł 4.

Niniejsza umowa dodatkowa rozciąga się na ten sam czas i posiada tę samą moc obowiązującą, co umowa z dnia 14. października 1890, której istotną część składową ona stanowi. Zastrzega się jej ratyfikowanie. Dokumenty ratyfikacyjne będą złożone, ile możliwości jak najwcześniej, i to w tej samej formie, jak przy umowie głównej i przy układach dodatkowych. Umowa dodatkowa nabywa mocy

obowiązującej w trzy miesiące po złożeniu ratyfikacji.

Na dowód tego podpisani pełnomocnicy podpisali niniejszą umowę dodatkową i wycisnęli na niej swe pieczęcie.

Sporządzono w Bernie, w jedenastu wygotowaniach, dnia 19. września 1906.

(Następują podpisy pełnomocników.)

Protokół wykonawczy.

Podpisani pełnomocnicy tych państw, które przeprowadziły umowę z dnia 14. października 1890, dotyczącą przewozu towarów na kolejach żelaznych, lub które do niej przystąpiły, zgromadzili się dzisiaj, dnia 19. września 1906, w Domu związkowym celem podpisania zawartej przez odnośne rządy drugiej umowy dodatkowej do wspomnianej umowy międzynarodowej.

Uznali oni po porównaniu instrumentów dyplomatycznych, przygotowanych w tyłu wygotowaniach, ile jest państw kontraktujących, iż dokumenty te posiadały dobrą i należytą formę, i umieścili na nich swe podpisy i pieczęcie.

Do niniejszego protokołu dołączono tekst niemiecki. Zgodzono się na to, iż tekst ten będzie miał równą wagę z tekstem francuskim, o ile rozchodzi się o obrót kolejowy, dotyczący państwa, w którym używa się języka niemieckiego w interesach bądź wyłącznie bądź obok innych języków.

Konferencja rewizyjna z lipca 1905 zamieściła pomiędzy towarami, wymienionymi szczegółowo w § 8. postanowień wykonawczych do umowy międzynarodowej, także artykuły: drzewo, len, konopie, nawóz, ziemie i węgle kamienne. Artykuły te opuszczono w umowie dodatkowej na żądanie rządu austriackiego i rządu węgierskiego, które uzasadniają żądanie swoje w sposób następujący:

„Klasyfikacje towarowe poszczególnych państw kontraktujących obejmują oznaczeniami: drzewo, nawóz, ziemie najrozmaitsze artykuły, po części nawet półfabrykaty, które swymi naturalnymi właściwościami odróżniają się od siebie tak znacznie, iż byłoby bezwarunkowo nieuzasadnione, gdyby do wszystkich tych towarów zastosowano wyższą stopę procentową prawidłowego ubytku w wadze.

Ponadto klasyfikacje towarowe poszczególnych państw kontraktujących różnią się także między-

sobą co do artykułów, podciągniętych pod wspomniane oznaczenia zbiorowe, w istotnych punktach tak, iż niewątpliwie musiałyby objawić się różnice zdań co do rozciągłości zawnioskowanego postanowienia i prawdopodobnie zapanowałoby w poszczególnych państwach kontraktujących różnorodne traktowanie artykułów, o których mowa.

Ale także niezależnie od tego, istniałby warunek zawnioskowanego rozszerzenia ograniczonej odpowiedzialności kolei za ubytek w wadze w myśl artykułu 32., ustęp (1.) wspomnianej umowy międzynarodowej jedynie w tym wypadku, gdyby odnośne artykuły z powodu swych przyrodzonych własności prawidłowo, a nie ewentualnie tylko wśród nadzwyczajnych okoliczności, doznawały ubytku na wadze aż do wysokości 2 procent.

Dokładne badania, podjęte w tym względzie, stwierdziły jednak, iż warunek ten w ogóle nie zachodzi nietylko co do artykułów: drzewo, nawozy i ziemie, lecz także co do lnu, konopi i węgla kamiennych, że zatem podwyższenie normalnej stopy prawidłowego ubytku w wadze nie da się co do wymienionych wyżej artykułów usprawiedliwić ich przyrodzonymi własnościami.

O ile zaś niektóre z tych artykułów, jak pewne gatunki nawozu i ziemie, zwykło się istotnie nadawać w stanie wilgotnym, przedstawia się wydanie zarządzenia w duchu uchwały, wspomnianej na wstępie, jako zbyt szkodliwe, gdyż już i bez tego wyznaczona jest obecnie dla towarów tego rodzaju przy ich przesyłaniu w stanie wilgotnym normalna stopa prawidłowego ubytku w wadze w wymiarze 2 procentów w myśl § 8., ustępu (1.) postanowień wykonawczych do umowy międzynarodowej o przewozie towarów na kolejach żelaznych.“

Sporządzono w Bernie, w jedenastu wygotowaniach, dnia 19. września 1906.

Nos visis et perpensis conventionis huius articulis, illos omnes ratos gratosque habere profitemur, verbo Nostro spondentes, Nos ea omnia, quae in illis continentur, fideliter executioni mandaturos esse.

In quorum fidem majusque robur praesentis ratihabitionis Nostrae tabulas manu Nostra signavimus sigilloque Nostro adpresso muniri jussimus.

Dabuntur Ischl, die vicesimo mensis Augusti anno millesimo nongentesimo octavo, Regnorum Nostrorum sexagesimo.

Franciscus Josephus m. p.

Aloisius liber baro ab Aehrenthal m. p.

Ad mandatum Sacrae Caesareae et Regiae Apostolicae Majestatis proprium:

Gualterus eques Princig ab Herwalt m. p.

Consul generalis.

Powyzszą umowę dodatkową wraz z protokołem wykonawczym ogłasza się niniejszem po uzyskaniu zgody obu Izb Rady państwa; umowa ta nabiera mocy obowiązującej w dniu 22. grudnia 1908.

Wiedeń, dnia 21. listopada 1908.

Bienerth wlr.

Holknecht wlr.

Forster wlr.

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Część CIX. — Wydana i rozesłana dnia 24. listopada 1908.

Treść: (№ 231—234.) 231. Rozporządzenie, dotyczące zaprowadzenia rocznych wykazów czynności gminnych urzędów pośrednictwa. — 232. Obwieszczenie, dotyczące upoważnienia głównego Urzędu celnego II. klasy w Sarajewie do ekspedycyowania przesyłek roślin, uadchodzących z zagranicy. — 233. Obwieszczenie, dotyczące upoważnienia królewsko węgierskiego głównego Urzędu celnego I. klasy w Koloszwarze do kredytowania cła. — 234. Rozporządzenie, którem wydaje się postanowienia wykonawcze do artykułu II. ustawy z dnia 25. września 1908.

231.

Rozporządzenie Ministra sprawiedliwości z dnia 9. listopada 1908,

dotyczące zaprowadzenia rocznych wykazów czynności gminnych urzędów pośrednictwa.

Na zasadzie artykułu V. ustawy z dnia 27. lutego 1907, Dz. u. p. Nr. 59 rozporządza się, iż gminne urzędy pośrednictwa przedkładać mają co roku najdalej do dnia 15. stycznia sądowni powiatowemu, w którego okręgu znajdują się, wykaz swych czynności według formularza /1. Druków na wykazy dostarczą gminnym urzędom pośrednictwa sądy powiatowe.

Sądy powiatowe winny zestawić z wykazów gminnych urzędów pośrednictwa wykaz czynności

wszystkich urzędów pośrednictwa, istniejących w powiecie, według tego samego formularza, podając w nim cyfrę ogólną i przedłożyć wykaz ten prezydium sądu krajowego wyższego najdalej do dnia 31. stycznia.

W sprawozdaniu, którem przedłoży się wykaz, należy podać spostrzeżenia, poczynione co do działalności urzędów pośrednictwa i co do jej oddziaływania na wymiar sprawiedliwości. Jeżeli nie ma podstawy do uwag, winno sprawozdanie ograniczyć się do przedłożenia wykazu.

Po zbadaniu wykazów i zażądaniu bliższych wyjaśnień, potrzebnych w danym razie, winno prezydium sądu krajowego wyższego sporządzić ogólne zestawienie (§ 396. instr. s.) i przedłożyć zestawienie to wraz z wykazami sądów powiatowych Ministerstwu sprawiedliwości do dnia 15. lutego za pośrednictwem sprawozdania połączonego z wydaniem opinii.

Klein wlr.

Wykaz czynności gminnych urzędów pośrednictwa w powiecie sądowym

19

Nazwa gminnego urzędu pośrednictwa	Spory cywilne				Sprawy o obrazę czci													
	Ogólna liczba	zalatwiono ugodą wpisaną do księgi urzędowej	z pośród nich		wniesione przed pod- aniem skargi sądowej		skargi odstąpione przez sąd celem pod- jęcia próby pojednania											
			nie zalatwiono z powodu bez- owocności usiło- wań do doprowadze- nia do ugody lub z powodu nie- jawienia się stron	zalatwiono w inny sposób (zaspoko- jenie roszczenia, cofinicje zgło- szenia, zagrodzenie bez udziału urzędu)	liczba	zago- dzono	nie za- godzono	liczba	zago- dzono	nie zagodzono	próba po- jednania okazała się bezwolną							

Wykaz dla gminnych urzędów pośrednictwa (rozp. Min. spr. z dnia 9. listop. 1908, Dz. u. p. Nr. 231).

232.**Obwieszczenie Ministerstwa skarbu z dnia 16. listopada 1908,**

dotyczące upoważnienia głównego Urzędu celnego II. klasy w Sarajewie do ekspedycyowania przesyłek roślin, nadchodzących z zagranicy.

Według uwiadomienia c. i k. Wspólnego Ministerstwa skarbu w sprawach Bośni i Hercegowiny upoważniono główny Urząd celny II. klasy w Sarajewie do celnego odprawiania przesyłek, nadchodzących z zagranicy, które zawierają przedmioty wymienione w dodatku C, a, IV, 2 do § 18 przepisu wykonawczego do ustawy o taryfie celnej z dnia 13. lutego 1906, a to przy zachowaniu przepisów, wydanych celem zapobieżenia zawleczeniu mszycy winnej.

Jorkasch wtr.

233.**Obwieszczenie Ministerstwa skarbu z dnia 16. listopada 1908,**

dotyczące upoważnienia królewsko węgierskiego głównego Urzędu celnego I. klasy w Koloszarwarze do kredytowania cła.

Według uwiadomienia królewsko węgierskiego Ministerstwa skarbu upoważniono królewsko węgierski główny Urząd celny I. klasy w Koloszarwarze do kredytowania cła.

Jorkasch wtr.

234.**Rozporządzenie pełnego Ministerstwa z dnia 22. listopada 1908,**

którem wydaje się postanowienia wykonawcze do artykułu II. ustawy z dnia 25. września 1908, Dz. u. p. Nr. 204.

W wykonaniu artykułu II. ustawy z dnia 25. września 1908, Dz. u. p. Nr. 204., wydaje się następujące postanowienia z mocą obowiązującą od dnia 1. października:

§ 1.

1. Posady sług i podurzędników nadaje się drogą mianowania na podstawie formalnego ubiegania się o nie, i to prawidłowo w pierwszej klasie płacy.

W uwzględnieniu ważnych interesów wojskowych należy tym sługom i podurzędnikom, którzy w przyszłości otrzymają posady na podstawie uprawnienia, uzyskanego w myśl ustawy z dnia 19. kwietnia 1872, Dz. u. p. Nr. 60 (§§ 1. i 2.), policzyć przy ich przydzieleniu do klas płacy względnie przy dalszem ich posunięciu część czynnej służby wojskowej, przenoszącą trzy lata, w wymiarze ośmiu lat, jeżeli zaś część ta wynosi mniej, aniżeli ośm lat, w całości.

2. W razie zamianowania sługi podurzędnikiem należy go przydzielić do tej klasy płacy etatu podurzędniczego, która jest bezpośrednio wyższa w porównaniu z jego dotychczasową płacą; czas służby, przebyty w tej klasie płacy etatu sług, do której tenże należał w ostatnim czasie, policzy mu się przy posunięciu do drugiej z kolei wyższej klasy płacy etatu podurzędniczego.

§ 2.

Pod względem zaliczenia do kategorii posad podurzędnicznych mogą wejść w rachubę jedynie posady służbowe, połączone z zajęciami, nie posiadającymi przeważnie charakteru pracy fizycznej, dla których uzyskania wymaga się albo złożenia przepisanego w tym celu egzaminu fachowego albo innego dowodu wiadomości fachowych, nie dających się osiągnąć bez osobnego wykształcenia przygotowawczego.

Posady służbowe, które zaliczyć należy do kategorii posad podurzędnicznych, oznaczone będą w porozumieniu z Ministerstwem skarbu.

§ 3.

W ciągu tego okresu czasu, przez który sługa wykluczony był za karę od posunięcia do wyższych klas płacy, nie będzie on także mianowany podurzędnikiem.

§ 4.

Etaty sług, istniejące w myśl dotychczasowych norm, będą zniesione.

§ 5.

Postanowienia przejściowe.

Przy pierwszym przydzieleniu sług, zajmujących już posady w czynnej służbie, do ustawowych klas płacy należy postąpić według następujących zasad.

1. Co do służ z wyjątkiem straży policyjnej:

Za podstawę przydzielenia należy przyjąć te ogólne pobory poszczególnego funkcyjaryusza wliczalne do emerytury (płacę i dodatki z tytułu starszeństwa służbowego), które tenże pobierał aż do chwili wejścia w moc obowiązującą ustawy z dnia 25. września 1908, Dz. u. p. Nr. 204.

Tych funkcyjaryusza, którzy w dniu 30. września r. b. nie pobierali jeszcze przez całe trzy lata płacy, otrzymywanej aż do tego czasu, zaliczy się do tej klasy płacy w etacie służ względnie podporządkowanych, która jest bezpośrednio wyższa w stosunku do ich ogólnych poborów, wliczalnych do emerytury (płacy i dodatków z tytułu starszeństwa służbowego); czas służby. przebyty od czasu uzyskania ostatniej płacy, policzy im się przy posunięciu do drugiej z kolei wyższej klasy.

Tych jednak funkcyjaryusza, którzy w dniu 30. września r. b. pobierali już przez trzy lata płacę, otrzymywaną aż do tego czasu, zaliczy się natychmiast do tej klasy płacy w etacie służ względnie podporządkowanych, która jest o dwa stopnie wyższa w stosunku do ich ogólnych poborów, wliczalnych do emerytury; atoli czasu służby, przenoszącego trzy lata, nie policza się przy dalszem posunięciu.

Tym służom, którzy w dniu 30. września r. b. pobierali już płacę w kwocie 1400 K i oba dodatki z tytułu starszeństwa służbowego w kwocie 200 K według dotychczasowych przepisów, policzy się czas służby, przebyty od czasu uzyskania kwoty 1600 K tytułem ogólnych poborów, wliczalnych do emerytury, na poczet pierwszego dodatku z tytułu starszeństwa służbowego, o którym mowa w artykule II.,

punkcie 2., ustępie 2. ustawy z dnia 25. września 1908, Dz. u. p. Nr. 204.

2. Co do straży policyjnej:

Członków umundurowanej straży bezpieczeństwa, należących do kategorii żołnierzy, członków cywilnej straży policyjnej i agentów policyjnych przydzielili się do tych klas płacy, do których należy wcielić służę względnie podporządkowanych odpowiednich dotychczasowych klas płacy w myśl ustawy z dnia 26. grudnia 1899, Dz. u. p. Nr. 255, rozdział I., którzy mają za sobą równie długi czas służby.

3. Tym służom i podporządkowanym, którym nadano posady na podstawie uprawnienia, uzyskanego w myśl ustawy z dnia 19. kwietnia 1872, Dz. u. p. Nr. 60 (§§ 1. i 2.), policzyć należy przy ich przydzieleniu do wyższej klasy płacy względnie przy dalszem ich posunięciu część czynnej służby wojskowej, przenoszącą trzy lata, w wymiarze pięciu lat, jeżeli zaś część ta wynosi mniej niż pięć lat, w całości; według tej samej zasady postąpi się także z tymi funkcyjaryuszami, którzy uzyskali posadę służę na zasadzie rozporządzenia cesarskiego z dnia 19. grudnia 1853, Dz. u. p. Nr. 266.

Bienerth wtr.

Georgi wtr.

Żaček wtr.

Jorkasch wtr.

Holz knecht wtr.

Pop wtr.

Abrahamowicz wtr.

Haerdtl wtr.

Schreiner wtr.

Mataja wtr.

Kanëra wtr.

Wickenburg wtr.

Forster wtr.

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Część CX. — Wydana i rozesłana dnia 25. listopada 1908.

Treść: (Nr 235 i 236.) 235. Obwieszczenie, dotyczące utworzenia nowego okręgu rozkładu podatku zarobkowego dla obszaru nowo utworzonego Starostwa powiatowego w Eferding w Austrii górnej, oraz zmiany liczby członków i zastępców członków komisji podatku zarobkowego III. i IV. klasy dla „Powiatu politycznego Wels”. — 236. Rozporządzenie, któremi zmienia się niektóre postanowienia rozporządzeń z dnia 15. lipca 1906 i z dnia 23. marca 1907, dotyczących pomocniczego personelu kancelaryjnego przy państwowych władzach, urządach i zakładach.

235.

Obwieszczenie Ministerstwa skarbu z dnia 19. listopada 1908,

dotyczące utworzenia nowego okręgu rozkładu podatku zarobkowego dla obszaru nowo utworzonego Starostwa powiatowego w Eferding w Austrii górnej, oraz zmiany liczby członków i zastępców członków komisji podatku zarobkowego III. i IV. klasy dla „Powiatu politycznego Wels“.

Dla obszaru nowo utworzonego Starostwa powiatowego w Eferding w Austrii górnej (obwieszczenie Ministerstwa spraw wewnętrznych z dnia 27. lipca 1907, Dz. u. p. Nr. 177), ustanawia się na zasadzie §§ 13. i 16. ustawy z dnia 25. paź-

dziernika 1896, Dz. u. p. Nr. 220., począwszy od okresu rozkładu 1910/1911, okrąg rozkładu dla III. i IV. klasy podatku zarobkowego; liczba członków komisji dla spółki podatkowej III. klasy wynosić będzie 4, a dla spółki podatkowej IV. klasy 6.

Zarazem zmniejsza się ze względu na zmianę terytoryalnego obszaru Starostwa powiatowego w Wels liczbę członków komisji podatku zarobkowego III. klasy dla okręgu rozkładu: „Powiat polityczny Wels“ z 6 na 4, a liczbę członków komisji podatku zarobkowego IV. klasy z 10 na 8.

W ślad za tem należy spis okręgów rozkładu powszechnego podatku zarobkowego, ogłoszony re-skryptem Ministerstwa skarbu z dnia 24. kwietnia 1897, Dz. u. p. Nr. 117, uzupełnić względnie sprostować w następujący sposób:

(Strona 893. XLVI. części Dziennika ustaw państwa, wydanej dnia 11. maja 1897.)

Numer okręgu	Okrąg rozkładu	Siedziby komisji	Ilość członków dla spółek podatkowych	
			III.	IV.
dla spółek podatkowych III. i IV. klasy			klasy	
3 a	Powiat polityczny Eferding	Starostwo w Eferding	4	6
14	Powiat polityczny Wels	Starostwo w Wels	4	8

Jorkasch wlr.

236.**Rozporządzenie pełnego Ministerstwa z dnia 24. listopada 1908,**

którem zmienia się niektóre postanowienia rozporządzeń z dnia 15. lipca 1906, Dz. u. p. Nr. 141, i z dnia 23. marca 1907, Dz. u. p. Nr. 88, dotyczących pomocniczego personelu kancelaryjnego przy państwowych władzach, urzędach i zakładach.

Zmieniając rozporządzenia z dnia 15. lipca 1906, Dz. u. p. Nr. 141 i z dnia 23. marca 1907, Dz. u. p. Nr. 88, dotyczące pomocniczego personelu kancelaryjnego przy państwowych władzach, urzędach i zakładach, rozporządza się, co następuje:

§ 1.

Klasy lat służby oficjantów kancelaryjnych, ustalone w artykule I., § 1., ustępie pierwszym rozporządzenia z dnia 23. marca 1907, Dz. u. p. Nr. 88, oznaczać należy w przyszłości według następujących okresów czasu służby:

Klasa lat służby	Odpowiadająca służbie
I.	ponad 3 lata aż do 6 lat
II.	ponad 6 do 10 lat
III.	ponad 10 do 14 lat
IV.	ponad 14 do 18 lat
V.	ponad 18 do 22 lat
VI.	ponad 22 do 26 lat
VII.	ponad 26 do 30 lat
VIII.	ponad 30 lat

§ 2.

W miejsce przepisane w artykule III., § 1., punkcie 6. rozporządzenia z dnia 15. lipca 1906, Dz. u. p. Nr. 141 ogólnego warunku uzyskania po-

sady oficjantki kancelaryjnej, a to co najmniej pięcioletniej zadawalniającej służby przy państwowych władzach, urzędach i zakładach w charakterze całkowicie zatrudnionej pomocnicy kancelaryjnej, ustanawia się warunek pełnienia takiej służby co najmniej przez trzy lata.

§ 3.

Klasy lat służby oficjantek kancelaryjnych, ustalone w artykule I., § 2., ustępie pierwszym rozporządzenia z dnia 23. marca 1907, Dz. u. p. Nr. 88, oznaczać należy w przyszłości według następujących okresów czasu służby:

Klasa lat służby	Odpowiadająca służbie
I.	ponad 3 do 6 lat
II.	ponad 6 do 9 lat
III.	ponad 9 do 12 lat
IV.	ponad 12 do 15 lat
V.	ponad 15 do 19 lat
VI.	ponad 19 do 23 lat
VII.	ponad 23 do 27 lat
VIII.	ponad 27 do 31 lat
IX.	ponad 31 lat

§ 4.

Postanowienia niniejszego rozporządzenia nabywają mocy obowiązującej ze skutkiem wstecznym od dnia 1. października 1908.

Bienert wtr.	Abrahamowicz wtr.
Georgi wtr.	Haerdtl wtr.
Żáček wtr.	Schreiner wtr.
Jorkasch wtr.	Mataja wtr.
Holz knecht wtr.	Kaněra wtr.
Pop wtr.	Wickenburg wtr.
	Forster wtr.

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Część CXI. — Wydana i rozesłana dnia 29. listopada 1908.

Treść: (Nr 237—240.) 237. Rozporządzenie, dotyczące wprowadzenia w życie urzędowego wytłaczania w c. k. Urzędzie podatkowym w Cieplicach znaczków stemplowych po 2 h i 10 h na blankietach listów przewozowych, rachunków i na innych blankietach. — 238. Rozporządzenie, dotyczące zmiany terminów zapłaty podatku domowo-czynszowego w pobocznym okręgu podatkowym Uście nad Łabą w Czechach. — 239. Rozporządzenie, dotyczące upoważnienia c. k. Urzędu celnego pobocznego w Hermsdorf do odprawiania przesyłek roślin, nadchodzących z zagranicy. — 240. Rozporządzenie, dotyczące zaliczenia przedsiębiorstw samochodowych, poddanych ubezpieczeniu od nieszczęśliwych wypadków wskutek § 11. ustawy z dnia 9. sierpnia 1908, do klas niebezpieczeństwa.

237.

Rozporządzenie Ministerstwa skarbu z dnia 20. listopada 1908,

dotyczące wprowadzenia w życie urzędowego wytłaczania w c. k. Urzędzie podatkowym w Cieplicach znaczków stemplowych po 2 h i 10 h na blankietach listów przewozowych, rachunków i na innych blankietach.

Odnosnie do rozporządzenia z dnia 23. lutego 1900, Dz. u. p. Nr. 36 dotyczącego urzędowego wytłaczania znaczków stemplowych, podaje się niniejszem do wiadomości, iż począwszy od dnia 1. grudnia 1908 zaprowadza się pod zwykłymi warunkami wytłaczanie w c. k. Urzędzie podatkowym w Cieplicach znaczków stemplowych po 2 h i 10 h na blankietach listów przewozowych, rachunków i na innych blankietach tudzież w ogóle na niezapisanym papierze aż do kwoty stemplowej 50 h.

Jorkasch wlr.

238.

Rozporządzenie Ministerstwa skarbu z dnia 20. listopada 1908,

dotyczące zmiany terminów zapłaty podatku domowo-czynszowego w pobocznym okręgu podatkowym Uście nad Łabą w Czechach.

Na zasadzie ustawy z dnia 11. czerwca 1894, Dz. u. p. Nr. 110 rozporządza się, że podatek domowo-czynszowy, który według postanowień dotychczasowych miał być płacony w pobocznym okręgu podatkowym Uście nad Łabą w ratach kwartalnych z góry dnia 1. stycznia, 1. kwietnia, 1. lipca i 1. października, uiszczony być ma w rzeczonym okręgu na przyszłość w czterech równych ratach, zapadających dnia 1. lutego, 1. maja, 1. sierpnia i 1. listopada każdego roku.

Te same terminy zapłaty obowiązywać mają w myśl § 7. ustawy z dnia 9. lutego 1882, Dz. u. p. Nr. 17 także co do 5% podatku od czystego dochodu z budynków, uwolnionych całkowicie albo częściowo od podatku domowo-czynszowego z tytułu prowadzenia budowy.

Rozporządzenie niniejsze zacznie obowiązywać z dniem 1. stycznia 1909.

Jorkasch wlr.

239.**Rozporządzenie Ministerstw skarbu, rolnictwa, spraw wewnętrznych, handlu i kolei żelaznych z dnia 23. listopada 1908,**

dotyczące upoważnienia c. k. Urzędu celnego pobocznego w Hermsdorf do odprawiania przesyłek roślin, nadchodzących z zagranicy.

Dodatkowo do rozporządzenia Ministerstw rolnictwa, spraw wewnętrznych, handlu i skarbu z dnia 15. lipca 1882., Dz. u. p. Nr. 107., dotyczącego środków ostrożności, które zachować należy w stosunkach z zagranicą dla zapobieżenia zawleczeniu mszycy winnej (*Phylloxera vastatrix*), upoważnia się c. k. Urząd celny poboczny w Hermsdorf do odprawiania posyłek, nadchodzących z zagranicy a zawierających przedmioty wymienione pod Nr. 2. dodatku do powyższego rozporządzenia (załącznik C do § 18. przep. wyk. do u. o t. c. a, punkt IV.), według przepisów wydanych co do odprawiania takich posyłek przez urzędy celne do tego upoważnione.

Haerdtl wlr.

Jorkasch wlr.

Mataja wlr.

Pop wlr.

Forster wlr.

240.**Rozporządzenie Ministerstwa spraw wewnętrznych z dnia 27. listopada 1908,**

dotyczące zaliczenia przedsiębiorstw samochodowych, poddanych ubezpieczeniu od nieszczęśliwych wypadków wskutek § 11. ustawy z dnia 9. sierpnia 1908, Dz. u. p. Nr. 162, do klas niebezpieczeństwa.

Na zasadzie § 14. ustawy z dnia 28. grudnia 1887, Dz. u. p. Nr. 1. z roku 1888, dotyczącej

ubezpieczenia robotników od nieszczęśliwych wypadków, zalicza się po wysłuchaniu przyboocznej Rady dla spraw ubezpieczeń przedsiębiorstwa samochodowe, poddane ubezpieczeniu od nieszczęśliwych wypadków wskutek § 11. ustawy z dnia 9. sierpnia 1908, Dz. u. p. Nr. 162, na czas od rozpoczęcia się ubezpieczenia aż do dnia 31. grudnia 1909 do poszczególnych klas niebezpieczeństwa w sposób następujący:

	Klasa niebezpieczeństwa
1. Samochody, przeznaczone do przewozu osób :	
jeżeli siła motoru wynosi:	
a) do 8 HP włącznie	IX
b) do 40 HP włącznie	X
c) więcej niż 40 HP	XI
2. te same samochody, jeżeli zachodzą wymogi § 5., ustępu 1., ustawy z dnia 9. sierpnia 1908, Dz. u. p. Nr. 162.	VIII
3. samochody, przeznaczone do przewozu wielkich ciężarów	XII
4. samochody, przeznaczone do przewozu małych ciężarów	VIII

Zaliczenie poszczególnych przedsiębiorstw do klas niebezpieczeństwa i stóp procentowych nastąpi na podstawie szematu, zawartego w załączniku I. rozporządzenia ministeryalnego z dnia 15. czerwca 1904, Dz. u. p. Nr. 58. Postanowienia §§ 1. do 10. tegoż rozporządzenia będą przytem w odpowiedni sposób zastosowane.

Przepisy niniejsze nie naruszają zaliczenia tych przedsiębiorstw, prowadzonych przy pomocy samochodów, co do których obowiązek ubezpieczenia od wypadków zachodzi na zasadzie ustawy z dnia 28. grudnia 1887, Dz. u. p. Nr. 1. z roku 1888, lub ustawy z dnia 20. lipca 1894, Dz. u. p. Nr. 168.

Haerdtl wlr.

Rok 1908.

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Część CXII. — Wydana i rozesłana dnia 11. grudnia 1908.

Treść: (№ 241—245.) 241. Rozporządzenie, dotyczące uzupełnienia rozporządzenia ministeryalnego z dnia 26. marca 1902, o obrocie zgęszczonym kwasem octowym. — 242. Rozporządzenie, dotyczące wyprowadzania bez opłaty podatku próbek cukru, przeznaczonych do wywozu poza linię celną. — 243. Obwieszczenie, dotyczące utworzenia urzędu podatkowego w St. Michael im Lungau (w Solnogradzie). — 244. Rozporządzenie, dotyczące zmiany terminów zapłaty podatku domowo-czynszowego w pobocznym okręgu podatkowym Rokicany w Czechach. — 245. Rozporządzenie, dotyczące rozszerzenia wykazów statystycznych sądów przemysłowych.

241.

Rozporządzenie Ministerstw spraw wewnętrznych i handlu z dnia 22. listopada 1908,

dotyczące uzupełnienia rozporządzenia ministeryalnego z dnia 26. marca 1902, Dz. u. p. Nr. 66, o obrocie zgęszczonym kwasem octowym.

Uzupełniając rozporządzenie Ministerstw spraw wewnętrznych i handlu z dnia 26. marca 1902, Dz. u. p. Nr. 66, o obrocie zgęszczonym kwasem octowym, postanawia się:

Za obrót drobny w myśl tego rozporządzenia należy uważać sprzedaż w ilościach poniżej pięciu kilogramów.

Haerdtl wlr.

Mataja wlr.

242.

Rozporządzenie Ministerstwa skarbu z dnia 24. listopada 1908,

dotyczące wyprowadzania bez opłaty podatku próbek cukru, przeznaczonych do wywozu poza linię celną.

Na zasadzie postanowień §§ 38. i 42. ustawy o opodatkowaniu cukru zezwala się w porozumieniu z królewsko-węgierskiem Ministerstwem skarbu, uzupełniając § 20., I, l. 6. przepisu wykonawczego do tej ustawy, na wyprowadzanie bez opłaty podatku próbek cukru, przeznaczonych do wywozu poza linię celną, w pakietach pocztowych, pod następującymi warunkami:

1. Żądanie, by próbki cukru ekspedyowano bez pobrania podatku, należy podnieść w zgłoszeniu, które ma być wniesione w myśl § 20., I, l. 6., ustęp 2. przep. wyk. o op. c., i podać przytem wagę netto oraz miejsce przeznaczenia każdej przesyłki próbek, która ma być ekspedywana bez pobrania podatku.

2. Rzetelność podanej wagi netto należy stwierdzić w sposób wrywkowy przy urzędowym załatwianiu zgłoszenia.

3. Te próbki cukru należy oddawać zakładowi pocztowemu przy użyciu osobnej pocztowej książki nadawczej, którą winno się każdej chwili okazać na żądanie organów nadzorczych.

4. Przy miesięcznych zamknięciach rachunkowych, które mają być uskuteczniane w myśl § 20., I, l. 6., ustęp 5. przep. wyk. o op. c., można wyłączyć od wymierzenia podatku spożywczego tylko te przesyłki próbek, które według pocztowej książki nadawczej nadano do miejsca przeznaczenia, położonego poza linią celną. Liczby bieżące, pod którymi wciągnięto przesyłki próbek do pocztowej książki nadawczej, należy uwidocznnić w zapisku, przepisany w § 20., I, l. 6., ustęp 5. przep. wyk. o op. c. Nic nie stoi na przeszkodzie, by zapisek ten prowadzono osobno co do tych próbek cukru, co do których żąda się ekspedycji bez pobrania podatku.

Rozporządzenie niniejsze nabiera mocy obowiązującej w dniu 15. grudnia 1908.

Jorkasch wlr.

243.

Obwieszczenie Ministerstwa skarbu z dnia 30. listopada 1908,

dotyczące utworzenia urzędu podatkowego w St. Michael im Lungau (w Solnogradzie).

Na zasadzie Najwyższego postanowienia z dnia 14. października 1908, otwiera się w St. Michael im Lungau urząd podatkowy i sądowno-depozytowy dla gmin istniejącego już sądu powiatowego tej samej nazwy.

Urząd ten rozpocznie działalność swoją w dniu 1. stycznia 1909.

Z tą chwilą wydzielone będą gminy St. Margarethen, Mauterndorf, St. Michael Land, St. Michael Markt, Muhr, Thomathal, Tweng i Zederhaus z okręgu Urzędu podatkowego Tamsweg i przydzielone do okręgu Urzędu podatkowego St. Michael.

Jorkasch wlr.

244.

Rozporządzenie Ministerstwa skarbu z dnia 3. grudnia 1908,

dotyczące zmiany terminów zapłaty podatku domowo-czynszowego w poborczym okręgu podatkowym Rokicany w Czechach.

Na zasadzie ustawy z dnia 11. czerwca 1894, Dz. u. p. Nr. 110, rozporządza się, że podatek domowo-czynszowy, który według postanowień dotychczasowych miał być płacony w poborczym okręgu podatkowym Rokicany w ratach kwartalnych z góry dnia 1. stycznia, 1. kwietnia, 1. lipca i 1. października, uiszczany być ma w rzeczonym okręgu na przyszłość w czterech równych ratach, zapadających z góry dnia 1. lutego, 1. maja, 1. sierpnia i 1. listopada każdego roku.

Te same terminy zapłaty obowiązywać mają w myśl § 7. ustawy z dnia 9. lutego 1882, Dz. u. p. Nr. 17, także co do 5% podatku od czystego dochodu z budynków, uwolnionych całkowicie albo częściowo od podatku domowo-czynszowego z tytułu prowadzenia budowy.

Rozporządzenie niniejsze zacznie obowiązywać z dniem 1. stycznia 1909.

Jorkasch wlr.

245.

Rozporządzenie Ministerstwa sprawiedliwości w porozumieniu z Ministerstwami spraw wewnętrznych i handlu z dnia 3. grudnia 1908,

dotyczące rozszerzenia wykazów statystycznych sądów przemysłowych.

Na zasadzie § 40. ustawy z dnia 27. listopada 1896, Dz. u. p. Nr. 218 (ustawy o sądach przemysłowych) rozporządza się:

Artykuł I.

Formularze rejestru procesowego *Cr* i wykazu czynności, przepisane w myśl §§ 7. i 16. rozporządzenia z dnia 17. czerwca 1898, Dz. u. p. Nr. 96, dotyczącego porządku czynności dla sądów przemysłowych, zmienia się według dołączonych wzorów, załącznik 1. i 2.

Artykuł II.

W rozporządzeniu z dnia 17. czerwca 1898, Dz. u. p. Nr. 96, zamieszcza się następujące postanowienie:

„§ 10 a.

Rejestry *Cr* i *K* należy prowadzić w dwóch oddziałach. Do pierwszego oddziału należy wciągać sprawy, w których powód (wnioskodawca) jest robotnikiem (§ 5. ustawy z dnia 27. listopada 1896, Dz. u. p. Nr. 218) lub uczniem; zaś do drugiego oddziału sprawy, w których powód (wnioskodawca) jest przedsiębiorcą.

Liczbę, od której zaczyna się oddział drugi, należy wybrać stosownie do rozmiaru czynności sądu przemysłowego tak, aby liczby rejestru pozostawione w oddziale pierwszym wystarczyły dla spraw, które tam mają być wciągane, a zarazem były o ile możliwości zupełnie zużyte dla tych spraw.

W analogiczny sposób należy wydać zarządzenia, aby według tego samego rozróżnienia można było oddzielnie wykazywać wezwania, wydane w myśl § 433. p. c.“

Artykuł III.

Zmienia się ustęp trzeci § 16. powołanego rozporządzenia z dnia 17. czerwca 1898, Dz. u. p.

Nr. 96; ustęp ten będzie opiewał w sposób następujący:

„W wykazie należy podać liczby, wyciągnięte z rejestrów stałych oddziałów sądu przemysłowego, w ten sposób, iż dla każdego z tych oddziałów przedstawi się wyniki według zasady rozróżnienia, podanej w § 10. a, w dwóch oddzielnych grupach.

Na końcu wykazać należy po zesumowaniu liczb grup równorzędnych ogólne wyniki dla całego sądu przemysłowego.“

Artykuł IV.

Nowego formularza na wykaz roczny należy użyć po raz pierwszy przy wykazywaniu czynności za rok 1909. Inne przepisy mniejszego rozporządzenia nabierają mocy obowiązującej w dniu 1. stycznia 1909. Należy postarać się o to, aby sprawy, które pozostaną niezakończonymi z końcem roku 1908., mogły być wykazane w wykazie za rok 1909. stosownie do nowego formularza.

Haerdtl wlr.**Mataja wlr.****Holzknicht wlr.**

Załącznik 2.**Wykaz czynności****Sądu przemysłowego**

.

W**za rok 19 . .**

Ilość członków (asesorów i zastępców), wybranych lub wylosowanych w ciągu roku sprawozdawczego, którzy już dawniej należeli do sądu przemysłowego	Ze stanu właścicieli przedsiębiorstw (przedsiębiorców przemysłowych)		Ze stanu robotników	
	ze wszystkich grup przemysłowych razem (z wyłączeniem trudniących się handlem)	tylko z ciała wyborczego trudniących się handlem	ze wszystkich grup przemysłowych razem (z wyłączeniem trudniących się handlem)	tylko z ciała wyborczego trudniących się handlem

Osobne oddziały stałe sądu przemysłowego (§ 20., ustęp 3. u. o s. p.) istniały w roku sprawozdawczym dla następujących gałęzi przemysłu i handlu, a względnie dla następujących kategorii pokrewnych gałęzi przemysłu i handlu.

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych

wychodzi nakładem c. k. Drukarni nadwornej i państwowej w Wiedniu, dzielnica I., Seilerstätte l. 24,
także w roku 1909. w języku

niemieckim, chorwackim, czeskim, polskim, rumuńskim, ruskim, słoweńskim i włoskim.

Prenumerata na cały **rocznik 1909** każdego z tych ośmiu wydań Dziennika ustaw państwa wynosi za egzemplarz **8 K.** Pojedyncze jego części można odbierać w miejscu lub otrzymywać bezpłatnie pocztą.

Prenumerować można w składzie c. k. Drukarni nadwornej i państwowej w Wiedniu, dzielnica I., Seilerstätte l. 24, i nabywać tamże także pojedyncze roczniki i pojedyncze części Dziennika ustaw państwa.

Ponieważ Dziennik ustaw państwa wydaje się względnie rozsyła się abonentom tylko po poprzednim złożeniu prenumeraty rocznej, przeto należy równocześnie z zaabonowaniem uiścić także przypadającą kwotę pieniężną; celem umożliwienia szybkiego i niewadliwego doręczenia pocztowego należy podać prócz dokładnego adresu mieszkania także odnośny okrąg doręczeń pocztowych.

Pojedyncze roczniki wydania **niemieckiego** można nabywać:

Rocznik 1849 za	4 K 20 h	Rocznik 1869 za	6 K — h	Rocznik 1889 za	6 K — h
" 1850 "	10 " 50 "	" 1870 "	2 " 80 "	" 1890 "	5 " 40 "
" 1851 "	2 " 60 "	" 1871 "	4 " — "	" 1891 "	6 " — "
" 1852 "	5 " 20 "	" 1872 "	6 " 40 "	" 1892 "	10 " — "
" 1853 "	6 " 30 "	" 1873 "	6 " 60 "	" 1893 "	6 " — "
" 1854 "	8 " 40 "	" 1874 "	4 " 60 "	" 1894 "	6 " — "
" 1855 "	4 " 70 "	" 1875 "	4 " — "	" 1895 "	7 " — "
" 1856 "	4 " 90 "	" 1876 "	3 " — "	" 1896 "	7 " — "
" 1857 "	5 " 70 "	" 1877 "	2 " — "	" 1897 "	15 " — "
" 1858 "	4 " 80 "	" 1878 "	4 " 60 "	" 1898 "	6 " — "
" 1859 "	4 " — "	" 1879 "	4 " 60 "	" 1899 "	10 " — "
" 1860 "	3 " 40 "	" 1880 "	4 " 40 "	" 1900 "	7 " — "
" 1861 "	3 " — "	" 1881 "	4 " 40 "	" 1901 "	6 " — "
" 1862 "	2 " 80 "	" 1882 "	6 " — "	" 1902 "	7 " 50 "
" 1863 "	2 " 80 "	" 1883 "	5 " — "	" 1903 "	9 " — "
" 1864 "	2 " 80 "	" 1884 "	5 " — "	" 1904 "	5 " — "
" 1865 "	4 " — "	" 1885 "	3 " 60 "	" 1905 "	6 " — "
" 1866 "	4 " 40 "	" 1886 "	4 " 60 "	" 1906 "	12 " — "
" 1867 "	4 " — "	" 1887 "	5 " — "	" 1907 "	13 " — "
" 1868 "	4 " — "	" 1888 "	8 " 40 "		

Cenę sprzedaży rocznika 1908 poda się do wiadomości z początkiem stycznia 1909.

Pojedyncze roczniki **wydań w innych siedmiu językach** od r. 1870. począwszy można nabywać po tej samej cenie co wydanie niemieckie.

Nabywającym na raz przynajmniej 10 dowolnie wybranych, zupełnych roczników Dziennika ustaw państwa przyznaje się opust 20%, a nabywającym na raz przynajmniej 25 dowolnie wybranych, zupełnych roczników Dziennika ustaw państwa opust 25%, zaś nabywającym na raz przynajmniej 35 dowolnie wybranych, zupełnych roczników Dziennika ustaw państwa opust 30%.

NB. Części niemieckiego wydania Dziennika ustaw państwa, które **zaginięły** lub doszły w stanie **wadliwym**, reklamować należy najpóźniej w **przebiegu czterech tygodni** po ich ukazaniu się, zaś części wydań nieniemieckich najpóźniej w **przebiegu sześciu tygodni** po wydaniu spisu rzeczy i karty tytułowej do odnośnych wydań, wprost w c. k. Drukarni nadwornej i państwowej w Wiedniu, dzielnica III., Rennweg l. 16.

Po upływie tego terminu można pojedyncze części Dziennika ustaw państwa dostać wyłącznie tylko **za opłatą ceny handlowej** ($\frac{1}{4}$ arkusza = 2 strony za 2 h).

Ponieważ **wszystkie roczniki wydania niemieckiego** począwszy od roku 1849. i **wszystkie roczniki wydań w innych siedmiu językach** począwszy od roku 1870. są całkowicie uzupełnione, przeto można nabyć w składzie c. k. Drukarni nadwornej i państwowej w Wiedniu, dzielnica I., Seilerstätte Nr. 24., nie tylko każdy pojedynczy rocznik po cenie wyżej podanej, lecz nawet każdą z osobna część wszystkich tych roczników po cenie handlowej ($\frac{1}{4}$ arkusza = 2 strony za 2 h); tym sposobem umożliwione zostało uzupełnienie niekompletnych roczników i zestawienie pojedynczych części podług materji.

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Część CXIII. — Wydana i rozesłana dnia 15. grudnia 1908.

Treść: 246 i 247.) 246. Dokument koncesyjny na kolej lokalną z Slanego do Kačic. — 247. Rozporządzenie, dotyczące uzupełnienia postanowień co do wolnego od podatku poboru oleju skalnego, podlegającego opodatkowaniu.

246.

Dokument koncesyjny z dnia 28. listopada 1908 na kolej lokalną z Slanego do Kačic.

Na podstawie Najwyższego upoważnienia udzielam w porozumieniu z interesowanymi Ministerstwami c. i k. podkomorzemu i właścicielowi dóbr, hrabiemu Henrykowi Clam Martinic w Smečnie koncesyę na budowę i utrzymywanie w ruchu wązkotorowej kolei lokalnej, poruszanej lokomotywą i przeznaczonej wyłącznie do publicznego ruchu towarowego od stacy Slane c. k. kolei państwowych przez Smečno do Kačic, a to w myśl postanowień ustawy o koncesyach na koleje żelazne z dnia 14. września 1854., Dz. u. p. Nr. 238., jakoteż ustaw z dnia 31. grudnia 1894., Dz. u. p. Nr. 2. z r. 1895., i z dnia 24. grudnia 1905., Dz. u. p. Nr. 216., pod następującymi warunkami i zastrzeżeniami:

§ 1.

Co do kolei żelaznej, będącej przedmiotem tego dokumentu koncesyjnego, korzysta koncesyonaryusz z dobrodziejstw, przewidzianych w artykule V. ustawy z dnia 31. grudnia 1894., Dz. u. p. Nr. 2. z r. 1895.

§ 2.

Koncesyonaryusz obowiązany jest oddać kolej najpóźniej w przeciągu roku, licząc od dnia dzisiejszego, na użytek publiczny i utrzymywać ją w nieprzerwanym ruchu przez cały okres koncesyjny.

Koncesyonowaną kolej lokalną należy urządzać wyłącznie dla publicznego obrotu towarowego i jako taką utrzymywać w ruchu.

Jako rękojmię dotrzymania powyższego terminu, tudzież wykonania i wyposażenia kolei zgodnie z warunkami koncesyi złożyć ma koncesyonaryusz na żądanie c. k. rządu odpowiednią kaucyę w papierach wartościowych, nadających się do lokacyi pieniędzy sierocych.

W razie niedotrzymania powyższego zobowiązania można uznać kaucyę tę za przepadłą.

§ 3.

Celem wybudowania koncesyonowanej kolei nadaje się koncesyonaryuszowi prawo wywłaszczenia podług przepisów ustawowych, w tej mierze obowiązujących.

Takie samo prawo przyznane będzie koncesyonaryuszowi także co do ewentualnej budowy tych kolei podjazdowych, których budowę rząd ze względu na dobro publiczne uznałby za pożyteczną.

§ 4.

Co do budowy koncesyonowanej kolei i co do ruchu na niej stosować się winien koncesyonaryusz do osnowy tego dokumentu koncesyjnego, do warunków koncesyjnych, ustanowionych przez Ministerstwo kolei żelaznych, jakoteż do istniejących w tej mierze ustaw i rozporządzeń, w szczególności do ustawy o koncesjach na koleje żelazne z dnia 14. września 1854., Dz. u. p. Nr. 238. i do regulaminu ruchu na kolejach żelaznych z dnia 16. listopada 1851., Dz. u. p. Nr. 1. z r. 1852. wreszcie do ustaw i rozporządzeń, któreby w przyszłości wydano. Pod względem ruchu będzie można o tyle odstąpić od zarządzeń dla bezpieczeństwa i przepisów co do ruchu, ustanowionych w regulaminie ruchu kolei żelaznych i w odnośnych postanowieniach dodatkowych, o ile Ministerstwo kolei żelaznych uzna to za dopuszczalne ze względu na szczególnie stosunki obrotu i ruchu a w szczególności ze względu na zmniejszoną chyżość. W tej mierze stosowane będą osobne przepisy ruchu, które wyda Ministerstwo kolei żelaznych.

§ 5.

Transporty wojskowe przewożone być muszą po niższych cenach taryfowych. Pod względem zastosowania taryfy wojskowej, tudzież pod względem innych stosunków z administracją wojskową obowiązywać będą dla koncesyonowanej kolei żelaznej, o ile to da się pogodzić z jej urządzeniami, postanowienia, istniejące w danej chwili na austriackich kolejach państwowych.

Postanowienia te stosują się także do obrony krajowej i do pospolitego ruszenia obu połów Monarchii, do tyrolskich strzelców krajowych i do żandarmerji.

Koncesyonaryusz obowiązany jest uwzględnić przy obsadzaniu posad wysłużonych podoficerów armii, marynarki wojennej i obrony krajowej, w myśl ustawy z dnia 19. kwietnia 1872., Dz. u. p. Nr. 60.

§ 6.

Koncesyonaryuszowi nie wolno powierzać ruchu na koncesyonowanej kolei osobom trzecim, wyjąwszy w razie wyraźnego zezwolenia ze strony rządu.

Rząd zastrzega sobie prawo objęcia w każdym czasie ruchu koncesyonowanej kolei i utrzymywania go aż do upływu okresu koncesyjnego na rachunek koncesyonaryusza.

W przypadku takim winien koncesyonaryusz zwracać rządowi koszta, które z powodu utrzymywania tego ruchu istotnie powstaną.

Zresztą należy określić warunki tego utrzymywania ruchu w kontrakcie ruchu, który rząd zawrze z koncesyonaryuszem.

§ 7.

Koncesyonaryusz obowiązany jest postarać się o zaopatrzenie swoich funkcyonaryuszy na wypadek niezdolności do pracy i na starość, oraz o zaopatrzenie ich rodzin i przystąpić w tym celu do zakładu emerytalnego związku austriackich kolei lokalnych, o ileby nie utworzono dla koncesyonowanego przedsiębiorstwa kolejowego własnej kasy emerytalnej, zapewniającej członkom przynajmniej takie same korzyści, względnie nakładającej na koncesyonaryusza przynajmniej takie same obowiązki, jak wspomniany zakład emerytalny.

To zaopatrzenie na wypadek niezdolności do pracy i na starość należy tak przeprowadzić, by koncesyonaryusz lub przedsiębiorstwo w jego miejsce wstępujące mieli obowiązek zgłaszania w zakładzie emerytalnym związku austriackich kolei lokalnych, względnie we własnej kasie emerytalnej, stałych funkcyonaryuszy z dniem nadania im stałej posady, z innych zaś funkcyonaryuszy przynajmniej tych, którzy pełnią służbę jako kierownicy maszyn, palacze, konduktorzy, strażnicy lub posługacze stacyjni, przy odpowiednim ich zatrudnieniu najpóźniej po ukończeniu trzech lat służby.

§ 8.

Nadaje się koncesyonaryuszowi prawo utworzenia — za osobnem zezwoleniem rządu i pod warunkami, które on ustanowi — spółki akcyjnej, która wejść ma we wszystkie prawa i obowiązki koncesyonaryusza.

Statut spółki oraz wzory akcji, które będą wydane, podlegają zatwierdzeniu rządu.

Cyfra rzeczywistego, jakoteż imiennego kapitału zakładowego podlega zatwierdzeniu rządu.

W tym względzie przyjmuje się za zasadę, że oprócz kosztów, które rzeczywiście wyłożono na sporządzenie projektu, budowę i urządzenie kolei, wraz z nabyciem parku wozowego, tudzież na uposażenie rezerwy kapitału, oznaczonej przez rząd, i które należy wykazano, z doliczeniem odsetek interkalarnych, rzeczywiście zapłaconych w okresie budowy i straty na kursie, gdyby ją istotnie poniesiono przy gromadzeniu kapitału, żadnych wydatków dalszych jakiegobądź rodzaju w kapitał wliczać nie wolno.

Gdyby po wybudowaniu kolei miano jeszcze wystawić jakie nowe budowle lub pomnożyć urządzenia ruchu, natenczas można doliczyć odnośne

koszta do kapitału zakładowego, jeżeli rząd zezwolił na wzniesienie projektowanych nowych budowli lub na pomnożenie urządzeń ruchu i jeżeli koszta te będą należycie wykazane.

Cały kapitał zakładowy umorzony być ma w okresie koncesyjnym według planu amortyzacji, zatwierdzonego przez rząd.

§ 9.

Rząd zastrzega sobie prawo wykupienia koncesyonowanej kolei w każdym czasie pod następującymi warunkami:

1. Celem oznaczenia ceny wykupna policzyć się czyste roczne dochody przedsiębiorstwa w ciągu ostatnich zamkniętych lat siedmiu przed chwilą wykupna, strąci się z tego czyste dochody najniepomyślniejszych dwóch lat, poczem obliczy się średni dochód czysty pozostałych lat pięciu.

2. Gdyby wykupno nastąpić miało przed upływem unormowanego w § 1. czasowego uwolnienia od podatku, w takim razie przez resztujący okres uwolnienia od podatku obliczony w ten sposób średni dochód czysty owych lat pięciu stanowi rentę wykupna, która ma być wypłacona bez ściągnięcia podatku. Za czas po upływie wolności podatkowej oznacza się rentę wykupna w ten sposób, że od dochodów, podług których oblicza się sumę średnią, policza się podatek wraz z dodatkami według stopy procentowej odnośnych lat i potrąca go od dochodów. Do pozostałej reszty dolicza się, ze względu na to, że stosownie do § 131., lit. a) ustawy z dnia 25. października 1896., Dz. u. p. Nr. 220., opłacać się ma na przyszłość od renty wykupna podatek dziesięcioprocentowy, dodatek w wysokości jednej dziewiątej tego czystego dochodu.

3. Gdyby wykupno nastąpić miało po upływie ustanowionego w § 1. czasowego uwolnienia od podatków, uważać się będzie przy obliczaniu czystych dochodów rocznych podatki i dodatki do podatków, ciężące na wykupionem przedsiębiorstwie kolejowem, oraz wszelkie inne opłaty publiczne za wydatki ruchu.

Jeżeli obowiązek płacenia podatku istniał nie przez wszystkie lata, podług których oblicza się sumę średnią, w takim razie obliczyć należy także co do lat wolnych od podatku podatek wraz z dodatkami według stopy procentowej odnośnych lat i potrącić go z przychodów.

Ze względu jednak na to, że stosownie do § 131., lit. a) ustawy z dnia 25. października 1896., Dz. u. p. Nr. 220. opłacać się ma od renty wykupna podatek dziesięcioprocentowy, doliczyć należy do

przebiegających czystych dochodów, w taki sposób obliczonych, dodatek, wynoszący jedną dziewiątą tych czystych dochodów.

4. Czysty dochód roczny, obliczony w myśl powyższych postanowień, płacić należy koncesyonariuszowi jako wynagrodzenie za wykupioną koleją aż do upływu okresu koncesyjnego w ratach półrocznych, płatnych z dołu dnia 30. czerwca i dnia 31. grudnia każdego roku.

5. Gdyby jednak kolej miała być wykupioną przed upływem siódmego roku ruchu lub gdyby średni dochód czysty, obliczony w myśl powyższych postanowień ustępów 1. do 3., bez uwzględnienia dodatku, przewidzianego w ustępach 2. i 3., nie dawał przynajmniej takiej sumy rocznej, która by się równała racie rocznej, potrzebnej na oprocentowanie po cztery od sta kapitału zakładowego, zatwierdzonego przez rząd i na umorzenie go w ciągu okresu koncesyjnego, w takim razie wynagrodzenie, które państwo ma zapłacić za wykupioną koleją, będzie polegało na tem, że państwo płacić będzie wymienioną wyżej ratę ryczałtową w ratach półrocznych, płatnych z dołu dnia 30. czerwca i dnia 31. grudnia każdego roku, i zwracać koncesyonariuszowi podatek rentowy, przypadający od tej renty wykupna.

6. Państwo zastrzega sobie prawo zapłacenia w każdym czasie, zamiast niepłatnych jeszcze rent, należnych koncesyonariuszowi w myśl postanowień powyższych punktów, kapitału, równającego się zdyskontowanej według stopy po cztery od sta na rok — licząc odsetki od odsetek — wartości kapitałowej tych rent, po strąceniu, jak się samo przez się rozumie, dodatku, któryby w myśl postanowień ustępów 2. i 3. zawierał się w tych rentach.

Gdyby państwo postanowiło w taki sposób spłacić kapitał, wolno mu będzie użyć do tego, podług własnego wyboru, gotówki lub obligacyi długu państwa. Obligacye długu państwa liczone będą w takim razie po kursie takim, jaki wyniknie jako kurs średni z porównania kursów pieniężnych obligacyi długu państwa tego samego rodzaju, notowanych urzędownie na giełdzie wiedeńskiej, w ciągu półroczna bezpośrednio poprzedzającego.

7. Przez wykupienie kolei i od dnia tego wykupienia przechodzi na państwo za wypłatą wynagrodzenia, wymienionego pod l. 1. do 6., bez dalszej odpłaty własność koncesyonowanej obecnie kolei, wolna od ciężarów, tudzież jej używanie, a to ze wszystkimi do niej należącymi ruchomościami i nieruchomościami, licząc tu także tabor wozowy, zapasy materiałów i zapasy kasowe, koleje podjazdowe, będące ewentualnie własnością koncesyonariusza i jego przedsiębiorstwa poboczne, jakoteż

rezerwy obrotowe i kapitałowe, utworzone z kapitału zakładowego, o ileby tych ostatnich nie użyto już stosownie do ich przeznaczenia za zezwoleniem rządu.

8. Postanowienie rządu, dotyczące się wykonania państwowego prawa wykupna, które nastąpić może zawsze tylko z początkiem roku kalendarzowego, oznajmione będzie przedsiębiorstwu kolejowemu we formie deklaracji najpóźniej do dnia 31. października bezpośrednio poprzedzającego roku.

Deklaracja ta określać będzie następujące szczegóły:

- a) termin, od którego wykupienie następuje;
- b) przedsiębiorstwo kolejowe, będące przedmiotem wykupna, i inne przedmioty majątkowe, które bądź jako przynależność przedsiębiorstwa kolejowego, bądź jako zaspokojenie pretensyi państwa lub z jakichkolwiek innych tytułów prawnych przejść mają również na państwo;
- c) wysokość ceny wykupna (l. 1. do 6.), którą państwo zapłacić ma przedsiębiorstwu kolejowemu, a którą ewentualnie z zastrzeżeniem późniejszego sprostowania obliczy się tymczasowo, z oznaczeniem terminu i miejsca płatności.

9. Rząd zastrzega sobie prawo ustanowienia, jednocześnie z doręczeniem deklaracji, dotyczącej się wykupna, osobnego komisarza do czuwania nad tem, żeby począwszy od tej chwili nie zmieniono stanu majątku na szkodę państwa.

Od chwili deklaracji, dotyczącej się wykupienia, wymaga wszelka sprzedaż lub obciążenie nieruchomości przedmiotów majątkowych, w niej wymienionych, pozwolenia tego komisarza.

To samo odnosi się do przyjmowania wszelkich nowych zobowiązań, które albo przekraczają zakres zwyczajnego toku interesów albo powodują trwałe obciążenie.

10. Koncesyonaryusz obowiązany jest postarać się o to, aby rząd mógł w dniu, na wykupienie wyznaczonym, objąć w fizyczne posiadanie wszystkie przedmioty majątkowe, wymienione w deklaracji wykupna.

Gdyby koncesyonaryusz nie uczynił zadość temu zobowiązaniu, będzie rząd miał prawo nawet bez jego zezwolenia i bez interwencji sądowej objąć wymienione przedmioty majątkowe w fizyczne posiadanie.

Począwszy od chwili wykupienia, odbywać się będzie ruch na wykupionej kolei na rachunek państwa; od tej chwili przypadają więc wszystkie do-

chody ruchu na korzyść państwa, na koszt jego zaś idą wszystkie wydatki ruchu.

Czyste dochody, jakie wynikną z obrachunku po chwilę wykupienia, pozostaną własnością przedsiębiorstwa kolejowego, które natomiast odpowiadać ma samo za wszelkie należności obrachunkowe i za wszelkie inne długi, pochodzące z budowy i ruchu kolei aż do chwili powyższej.

11. Rząd zastrzega sobie prawo zahipotekowania na podstawie deklaracji wykupna (l. 8.) prawa własności państwa na wszystkich nieruchomościach przedmiotach majątkowych, przechodzących na państwo wskutek wykupienia.

Koncesyonaryusz obowiązany jest oddać rządowi na jego żądanie do dyspozycji wszelkie dokumenty prawne, jakichby od niego w tym celu jeszcze wymagano.

§ 10.

Trwanie koncesyi łącznie z ochroną przeciw zakładaniu nowych kolei w myśl § 9., lit. b) ustawy o koncesyach na koleje żelazne, oznacza się na lat dziewięćdziesiąt (90), licząc od dnia dzisiejszego; po upływie tego czasu koncesya gaśnie.

Rząd może uznać koncesyę za zgasłą także przed upływem powyższego czasu, jeżeli zajdą warunki, wymienione w § 14.

§ 11.

Gdy koncesya zgaśnie i od dnia jej zgaśnięcia przechodzi na państwo bez wynagrodzenia wolna od ciężarów własność i używanie koncesyonowanej kolei i wszystkich ruchomych i nieruchomych przynależności, licząc tu także tabor wozowy, zapasy materiałów i zapasy kasowe, koleje podjazdowe i przedsiębiorstwa poboczne, gdyby je koncesyonaryusz posiadał, jakoteż rezerwy obrotowe i kapitałowe, utworzone z kapitału zakładowego, o ileby nie użyto już tych ostatnich za zezwoleniem rządu stosownie do ich przeznaczenia.

§ 12.

Zarówno w razie zgaśnięcia niniejszej koncesyi, jak i w razie wykupienia kolei (§ 9.), zatrzymuje koncesyonaryusz na własność fundusz rezerwowy, utworzony z własnych dochodów przedsiębiorstwa i ewentualne aktywa obrachunkowe, tudzież te osobne zakłady i budynki z własnego majątku wzniesione lub nabyte, do których zbudowania lub nabycia rząd upoważnił koncesyonaryusza z tym wyraźnym dodatkiem, iż przedmioty te nie stanowią przynależności kolei.

§ 13.

Rząd ma prawo przekonywania się, czy budowę kolei i jej urządzenia ruchu wykonano we wszystkich częściach odpowiednio celowi i sumiennie, tudzież prawo zarządzenia, aby wadom zachodzącym w tym względzie zapobieżono, względnie aby je usunięto.

Rząd ma także prawo wglądania w zarząd kolei za pośrednictwem wydelegowanego przez siebie funkcjonariusza, a w szczególności prawo nadzorowania w sposób, jaki tylko za stosowny uzna, za pośrednictwem organów nadzorczych, które wydeleguje na koszt koncesjonariusza, aby budowę wykonano zgodnie z projektem i kontraktami.

W razie utworzenia spółki akcyjnej komisarz ustanowiony przez rząd ma także prawo bywania na posiedzeniach rady zawiadowczej lub innej reprezentacji, sprawującej zarząd spółki, jakoteż na walnych zgromadzeniach, ile razy uzna to za potrzebne, i zawieszania wszelkich takich uchwał lub zarządzeń, które sprzeciwiałyby się ustawom, koncesyi lub statutowi spółki, względnie były dla publicznego dobra szkodliwe; w przypadku takim winien jednak komisarz przedstawić sprawę natychmiast Ministerstwu kolei żelaznych do decyzji, która zapaść ma bezzwłocznie z mocą spółkę wiążącą.

§ 14.

Rząd zastrzega sobie ponadto prawo tej treści, że gdyby, pomimo poprzedniego ostrzeżenia, dopuszczono się ponownie naruszenia lub zaniebdania jednego z obowiązków, przepisanych dokumentem koncesyjnym, warunkami koncesyi lub ustawami, będzie temu zapobiegał środkami, odpowiadającymi ustawom, a według okoliczności uzna koncesyę za zgasłą jeszcze przed upływem

okresu koncesyjnego. W szczególności można koncesyę uznać za zgasłą jeszcze przed upływem okresu koncesyjnego, jeżeli nie dopełniono zobowiązań względem ukończenia budowy i otwarcia ruchu, określonych § 2., o ile ewentualne przekroczenie terminu nie dałoby się usprawiedliwić w myśl § 11., lit. b) ustawy o koncesyach na koleje żelazne.

Forster wlr.

247.

Rozporządzenie Ministerstwa skarbu z dnia 3. grudnia 1908,

dotyczące uzupełnienia postanowień co do wolnego od podatku poboru oleju skalnego, podlegającego opodatkowaniu.

Zmieniając częściowo punkt 3., lit. d/aa) dodatku do § 1. przepisu wykonawczego o podatku od oleju skalnego z dnia 9. lipca 1903, Dz. u. p. Nr. 143, zarządza się co następuje:

W razie używania lamp żarowych wolframowych, osminowych i osramowych należy przy obliczaniu ilości benzyny, która ma uleść opodatkowaniu, wziąć za podstawę $\frac{8}{25}$ części tej ilości, która według przepisanej obecnie klucza wypadłaby na zwykłe lampy żarowe o nitkach węglowych, posiadające tę samą siłę świec.

Rozporządzenie niniejsze nabiera mocy obowiązującej z dniem 1. stycznia 1909.

Jorkasch wlr.

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych

wychodzi nakładem c. k. Drukarni nadwornej i państwowej w Wiedniu, dzielnica I., Seilerstätte l. 24,
także w roku 1909. w języku

niemieckim, chorwackim, czeskim, polskim, rumuńskim, ruskim, słoweńskim i włoskim.

Prenumerata na cały **rocznik 1909** każdego z tych ośmiu wydań Dziennika ustaw państwa wynosi za egzemplarz **8 K.** Pojedyncze jego części można odbierać w miejscu lub otrzymywać bezpłatnie pocztą.

Prenumerować można w składzie c. k. Drukarni nadwornej i państwowej w Wiedniu, dzielnica I., Seilerstätte l. 24, i nabywać tamże także pojedyncze roczniki i pojedyncze części Dziennika ustaw państwa.

Ponieważ Dziennik ustaw państwa wydaje się względnie rozsyła się abonentom tylko po poprzednim złożeniu prenumeraty rocznej, przeto należy równocześnie z zaabonowaniem uiścić także przypadającą kwotę pieniężną; celem umożliwienia szybkiego i niewadliwego doręczenia pocztowego należy podać prócz dokładnego adresu mieszkania także odnośny okrąg doręczeń pocztowych.

Pojedyncze roczniki wydania **niemieckiego** można nabywać:

Rocznik	1849 za . . .	4 K 20 h	Rocznik	1869 za . . .	6 K — h	Rocznik	1889 za . . .	6 K — h
"	1850 " . . .	10 " 50 "	"	1870 " . . .	2 " 80 "	"	1890 " . . .	5 " 40 "
"	1851 " . . .	2 " 60 "	"	1871 " . . .	4 " — "	"	1891 " . . .	6 " — "
"	1852 " . . .	5 " 20 "	"	1872 " . . .	6 " 40 "	"	1892 " . . .	10 " — "
"	1853 " . . .	6 " 30 "	"	1873 " . . .	6 " 60 "	"	1893 " . . .	6 " — "
"	1854 " . . .	8 " 40 "	"	1874 " . . .	4 " 60 "	"	1894 " . . .	6 " — "
"	1855 " . . .	4 " 70 "	"	1875 " . . .	4 " — "	"	1895 " . . .	7 " — "
"	1856 " . . .	4 " 90 "	"	1876 " . . .	3 " — "	"	1896 " . . .	7 " — "
"	1857 " . . .	5 " 70 "	"	1877 " . . .	2 " — "	"	1897 " . . .	15 " — "
"	1858 " . . .	4 " 80 "	"	1878 " . . .	4 " 60 "	"	1898 " . . .	6 " — "
"	1859 " . . .	4 " — "	"	1879 " . . .	4 " 60 "	"	1899 " . . .	10 " — "
"	1860 " . . .	3 " 40 "	"	1880 " . . .	4 " 40 "	"	1900 " . . .	7 " — "
"	1861 " . . .	3 " — "	"	1881 " . . .	4 " 40 "	"	1901 " . . .	6 " — "
"	1862 " . . .	2 " 80 "	"	1882 " . . .	6 " — "	"	1902 " . . .	7 " 50 "
"	1863 " . . .	2 " 80 "	"	1883 " . . .	5 " — "	"	1903 " . . .	9 " — "
"	1864 " . . .	2 " 80 "	"	1884 " . . .	5 " — "	"	1904 " . . .	5 " — "
"	1865 " . . .	4 " — "	"	1885 " . . .	3 " 60 "	"	1905 " . . .	6 " — "
"	1866 " . . .	4 " 40 "	"	1886 " . . .	4 " 60 "	"	1906 " . . .	12 " — "
"	1867 " . . .	4 " — "	"	1887 " . . .	5 " — "	"	1907 " . . .	13 " — "
"	1868 " . . .	4 " — "	"	1888 " . . .	8 " 40 "			

Cenę sprzedaży rocznika 1908 poda się do wiadomości z początkiem stycznia 1909.

Pojedyncze roczniki **wydań w innych siedmiu językach** od r. 1870. począwszy można nabywać po tej samej cenie co wydanie niemieckie.

Nabywającym na raz przynajmniej 10 dowolnie wybranych, zupełnych roczników Dziennika ustaw państwa przyznaje się opust 20%, a nabywającym na raz przynajmniej 25 dowolnie wybranych, zupełnych roczników Dziennika ustaw państwa opust 25%, zaś nabywającym na raz przynajmniej 35 dowolnie wybranych, zupełnych roczników Dziennika ustaw państwa opust 30%.

NB. Części niemieckiego wydania Dziennika ustaw państwa, które **zaginięły** lub doszły **w stanie wadliwym**, reklamować należy najpóźniej **w przeciągu czterech tygodni** po ich ukazaniu się, zaś części wydań nieniemieckich najpóźniej **w przeciągu sześciu tygodni** po wydaniu spisu rzeczy i karty tytułowej do odnośnych wydań, wprost w c. k. Drukarni nadwornej i państwowej w Wiedniu, dzielnica III., Rennweg l. 16.

Po upływie tego terminu można pojedyncze części Dziennika ustaw państwa dostać wyłącznie tylko **za opłatą ceny handlowej** ($\frac{1}{4}$ arkusza = 2 strony za 2 h).

Ponieważ **wszystkie roczniki wydania niemieckiego** począwszy od roku 1849. i **wszystkie roczniki wydań w innych siedmiu językach** począwszy od roku 1870. są **całkowicie uzupełnione**, przeto można nabyć w składzie c. k. Drukarni nadwornej i państwowej w Wiedniu, dzielnica I., Seilerstätte Nr. 24., **nie tylko każdy pojedynczy rocznik po cenie wyżej podanej, lecz nawet każdą z osobna część** wszystkich tych roczników po cenie handlowej ($\frac{1}{4}$ arkusza = 2 strony za 2 h); tym sposobem umożliwiające **zostało uzupełnienie niekompletnych roczników i zestawienie pojedynczych części** podług materyi.

Rok 1908.

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Część CXIV. — Wydana i rozesłana dnia 15 grudnia 1908.

Treść: *N* 248. Patent cesarski, dotyczący zwołania sejmu Austrii górnej.

248.

Patent cesarski z dnia 13. grudnia 1908,

dotyczący zwołania sejmu Austrii górnej.

My Franciszek Józef Pierwszy,
z Bożej łaski Cesarz Austriacki,

Król Węgierski i Czeski, Dalmatyński, Kroacki, Sławoński, Galicyjski, Lodomeryjski i Illiryjski; Król Jerozolimski itd.; Arcyksiążę Austriacki; Wielki książę Toskański i Krakowski; Książę Lotaryński, Solnogrodzki, Styryjski, Karyntyjski, Kraiński i Bukowiński; Wielki Książę Siedmiogrodzki; Margrabia Morawski; Książę Górno- i Dolno-Sląski, Modeński, Parmański, Piacencki i Gwastalski, Oświęcimski i Zatorski, Cieszyński, Fryulski, Dubrownicki i Zadarski; Uksiążęcony Hrabia na Habsburgu i Tyrolu, Kyburgu, Gorycyi i Gradysce; Książę na Trydencie i Bryksenie; Margrabia Górno- i Dolno-Lużycki i Istryjski; Hrabia na Hohenemsie.

Feldkirchu, Bregencyi, Sonnenbergu itd.; Pan na Tryescie, Kotorze i Windyjskiej Marchii; Wielki Wojewoda Województwa Serbskiego itd. itd. itd.

wiadomo czytamy:

Sejm krajowy arcyksięstwa Austrii powyżej Anizy zwołuje się na dzień 19. grudnia 1908 do jego ustawowego miejsca zebrania.

Dan w Naszem stołecznem i rezydencyjnym mieście Wiedniu, dnia 13. grudnia tysiąc dziewięćsetnego ósmego, Naszego panowania sześćdziesiątego pierwszego roku.

Franciszek Józef wkr.

Bienertli wkr.	Abrahamowicz wkr.
Georgi wkr.	Haerdtl wkr.
Żáček wkr.	Schreiner wkr.
Jorkasch wkr.	Mataja wkr.
Holz knecht wkr.	Kaněra wkr.
Pop wkr.	Wickenburg wkr.
	Forster wkr.

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych

wychodzi nakładem c. k. Drukarni nadwornej i państwowej w Wiedniu, dzielnica I., Seilerstätte I. 24,
także w roku 1909. w języku

niemieckim, chorwackim, czeskim, polskim, rumuńskim, ruskim, słowenskim i włoskim.

Prenumerata na cały **rocznik 1909** każdego z tych ośmiu wydań Dziennika ustaw państwa wynosi za egzemplarz **8 K.** Pojedyncze jego części można odbierać w miejscu lub otrzymywać bezpłatnie pocztą.

Prenumerować można w składzie c. k. Drukarni nadwornej i państwowej w Wiedniu, dzielnica I., Seilerstätte I. 24, i nabywać tamże także pojedyncze roczniki i pojedyncze części Dziennika ustaw państwa.

Ponieważ Dziennik ustaw państwa wydaje się względnie rozsyła się abonentom tylko po poprzedniemu złożeniu prenumeraty rocznej, przeto należy równocześnie z zaabonowaniem uiścić także przypadającą kwotę pieniężną; celem umożliwienia szybkiego i niewadliwego doręczenia pocztowego należy podać prócz dokładnego adresu mieszkania także odnośny okrąg doręczeń pocztowych.

Pojedyncze roczniki wydania **niemieckiego** można nabywać:

Rocznik 1849 za 4 K 20 h	Rocznik 1869 za 6 K — h	Rocznik 1889 za 6 K — h
" 1850 " 10 " 50 "	" 1870 " 2 " 80 "	" 1890 " 5 " 40 "
" 1851 " 2 " 60 "	" 1871 " 4 " — "	" 1891 " 6 " — "
" 1852 " 5 " 20 "	" 1872 " 6 " 40 "	" 1892 " 10 " — "
" 1853 " 6 " 30 "	" 1873 " 6 " 60 "	" 1893 " 6 " — "
" 1854 " 8 " 40 "	" 1874 " 4 " 60 "	" 1894 " 6 " — "
" 1855 " 4 " 70 "	" 1875 " 4 " — "	" 1895 " 7 " — "
" 1856 " 4 " 90 "	" 1876 " 3 " — "	" 1896 " 7 " — "
" 1857 " 5 " 70 "	" 1877 " 2 " — "	" 1897 " 15 " — "
" 1858 " 4 " 80 "	" 1878 " 4 " 60 "	" 1898 " 6 " — "
" 1859 " 4 " — "	" 1879 " 4 " 60 "	" 1899 " 10 " — "
" 1860 " 3 " 40 "	" 1880 " 4 " 40 "	" 1900 " 7 " — "
" 1861 " 3 " — "	" 1881 " 4 " 40 "	" 1901 " 6 " — "
" 1862 " 2 " 80 "	" 1882 " 6 " — "	" 1902 " 7 " 50 "
" 1863 " 2 " 80 "	" 1883 " 5 " — "	" 1903 " 9 " — "
" 1864 " 2 " 80 "	" 1884 " 5 " — "	" 1904 " 5 " — "
" 1865 " 4 " — "	" 1885 " 3 " 60 "	" 1905 " 6 " — "
" 1866 " 4 " 40 "	" 1886 " 4 " 60 "	" 1906 " 12 " — "
" 1867 " 4 " — "	" 1887 " 5 " — "	" 1907 " 13 " — "
" 1868 " 4 " — "	" 1888 " 8 " 40 "	

Cenę sprzedaży rocznika 1908 poda się do wiadomości z początkiem stycznia 1909.

Pojedyncze roczniki **wydań w innych siedmiu językach** od r. 1870. począwszy można nabywać po tej samej cenie co wydanie niemieckie.

Nabywającym na raz przynajmniej 10 dowolnie wybranych, zupełnych roczników Dziennika ustaw państwa przynajmniej 20%, a nabywającym na raz przynajmniej 25 dowolnie wybranych, zupełnych roczników Dziennika ustaw państwa opust 25%, zaś nabywającym na raz przynajmniej 35 dowolnie wybranych, zupełnych roczników Dziennika ustaw państwa opust 30%.

NB. Części niemieckiego wydania Dziennika ustaw państwa, które **zaginięły** lub doszły **w stanie wadliwym**, reklamować należy najpóźniej **w przeciągu czterech tygodni** po ich ukazaniu się, zaś części wydań niemieckich najpóźniej **w przeciągu sześciu tygodni** po wydaniu spisu rzeczy i karty tytułowej do odnośnych wydań, wprost w c. k. Drukarni nadwornej i państwowej w Wiedniu, dzielnica III., Rennweg I. 16.

Po upływie tego terminu można pojedyncze części Dziennika ustaw państwa dostać wyłącznie tylko **za opłatą ceny handlowej** ($\frac{1}{4}$ arkusza = 2 strony za 2 h).

Ponieważ **wszystkie roczniki wydania niemieckiego** począwszy od roku 1849. i **wszystkie roczniki wydań w innych siedmiu językach** począwszy od roku 1870. są **całkowicie uzupełnione**, przeto można nabyć w składzie c. k. Drukarni nadwornej i państwowej w Wiedniu, dzielnica I., Seilerstätte Nr. 24., **nie tylko każdy pojedynczy rocznik po cenie wyżej podanej, lecz nawet każdą z osobna część** wszystkich tych roczników po cenie handlowej ($\frac{1}{4}$ arkusza = 2 strony za 2 h); tym sposobem umożliwione zostało uzupełnienie niekompletnych roczników i zestawienie pojedynczych części podług materji.

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Część CXV. — Wydana i rozesłana dnia 20. grudnia 1908.

Treść: (№ 249—252.) 249. Rozporządzenie, dotyczące przedaźni sądowych. — 250. Obwieszczenie, dotyczące otwarcia ekspozytury królewsko węgierskiego urzędu celnego głównego w Pozsony (Preszburgu). — 251. Rozporządzenie, dotyczące częściowej zmiany przepisu wykonawczego o podatku od cukru z dnia 29. sierpnia 1903. — 252. Rozporządzenie, dotyczące zmiany niektórych postanowień objaśnień do taryfy celnej z dnia 13. lutego 1906 i spisu przeciętnej wartości handlowej najważniejszych chemicznych materiałów pomocniczych i wytworów, podlegających wymiarowi cła od wartości według Nr. 622., który to spis wydano rozporządzeniem z dnia 24. kwietnia 1908.

249.

Rozporządzenie Ministerstwa sprawiedliwości z dnia 7. grudnia 1908, dotyczące przedaźni sądowych.

Na zasadzie § 274. ustawy z dnia 27. maja 1896, Dz. u. p. Nr. 78 (ordynacji egzekucyjnej) rozporządza się:

I. Uzupełnia się § 20. rozporządzeń Ministerstwa sprawiedliwości z dnia 29. października 1899, Dz. u. p. Nr. 217, z dnia 7. maja 1900, Dz. u. p. Nr. 82, z dnia 10. grudnia 1902, Dz. u. p. Nr. 228, z dnia 10. czerwca 1903, Dz. u. p. Nr. 125 i z dnia 3. lipca 1906, Dz. u. p. Nr. 135 o urzędzeniu przedaźni sądowych w Wiedniu, Bernie, Krakowie, Tryeście i Morawskiej Ostrawie, tudzież § 19. rozporządzeń Ministerstwa sprawiedliwości z dnia 7. grudnia 1899, Dz. u. p. Nr. 244, z dnia 24. kwietnia 1901, Dz. u. p. Nr. 42 i z dnia 10. stycznia 1903, Dz. u. p. Nr. 11 o urzędzeniu przedaźni sądowych w Pradze, Gracu i Lwowie. Ustęp pierwszy będzie zatem opiewał:

„Przedmioty, których nie sprzedano przy licytacji lub w ciągu terminu, wyznaczonego do sprzedaży z wolnej ręki, albo co do których zastanowiono postępowanie, zmierzające do sprzedaży, lub egzekucję, należy zwrócić zobowiązanemu (przechodzącemu).“

Do niezmienionych ustępów 2. do 4. należy dodać następujące nowe ustępy:

„Jeżeli nie można skutecznie zwrotu, wówczas winien zobowiązany po upływie tygodnia kalendarzowego, w ciągu którego zwrot miał nastąpić, opłacać składowe za przedmioty pozostałe w przedaźni sądowej. Wysokość składowego oznaczy Ministerstwo sprawiedliwości.

Sąd² może także oddać przedmioty te w przechowanie osoby trzeciej na koszt i niebezpieczeństwo zobowiązanego.“

II. Rozporządzenie niniejsze nabywa mocy obowiązującej z dniem ogłoszenia.

Holzknicht wlr.

250.

Obwieszczenie Ministerstwa skarbu z dnia 7. grudnia 1908, dotyczące otwarcia ekspozytury królewsko węgierskiego Urzędu celnego głównego w Pozsony (Preszburgu).

Według zawiadomienia królewsko węgierskiego Ministerstwa skarbu otwarto z dniem 1. grudnia b. r. przy Urzędzie pocztowym i telegraficznym Nr. 1.

w Pozsony ekspozyturę królewsko węgierskiego Urzędu celnego głównego w Pozsony, wyposażoną w obrocie pocztowym w upoważnienia urzędu celnego głównego I klasy, a ponadto upoważnioną do wymierzania cła od przedz wełnianych Nrów t. 223.—224., tudzież od towarów jedwabnych Nrów t. 250. a i 256. a stosownie do osobnego upoważnienia, nadanego Urzędowi celnemu głównemu w Pozsony.

Jorkasch wtr.

251.

Rozporządzenie Ministerstwa skarbu z dnia 12. grudnia 1908,

dotyczące częściowej zmiany przepisu wykonawczego o podatku od cukru z dnia 29. sierpnia 1903, Dz. u. p. Nr. 176.

W § 13., punkcie 4., wierszu 3. i 4. przepisu wykonawczego o podatku od cukru z dnia 29. sierpnia 1903, Dz. u. p. Nr. 176 należy słowa: „czarna farba” zastąpić słowami: „trwała farba”.

Rozporządzenie niniejsze nabywa mocy obowiązującej z dniem ogłoszenia.

Jorkasch wtr.

252.

Rozporządzenie Ministerstw skarbu, handlu i rolnictwa z dnia 16. grudnia 1908,

dotyczące zmiany niektórych postanowień objaśnień do taryfy celnej z dnia 13. lutego 1906, tudzież spisu przeciętnej wartości handlowej najważniejszych chemicznych materiałów pomocniczych i wytworów, podlegających wymiarowi cła od wartości według Nr. 622, który to spis wydano rozporządzeniem z dnia 24. kwietnia 1908, Dz. u. p. Nr. 84.

Następujące postanowienia objaśnień do taryfy celnej, wydanych obwieszczeniem z dnia 13. czerwca 1906, Dz. u. p. Nr. 115 na zasadzie artykułu V. ustawy o taryfie celnej z dnia 13. lutego 1906, Dz. u. p. Nr. 20, uzupełniają się względnie zmieniają się w sposób następujący:

I. Co do objaśnień.

W uw. 7. do Nr. 75. należy wstawić jako ustęp drugi:

Mąka rybia, przydatna jedynie w celu nawożenia albo dla żywienia zwierząt, z. uw. 11. do Nru 652.

Do uwag do Nru 92. należy dołączyć jako ustęp ostatni:

Pod względem sprowadzania takich pozostałości z topienia mają wejść w zastosowanie warunki, przepisane w uw. 11. do Nru 652.

Ustęp 3. uwag do Nru 117. będzie opiewał w sposób następujący:

Dalej należą tu: wnętrzności do spożycia n. p. zoładki, ozory, wątroby, płuca, śledziony itd., następnie pozwywienie dla zwierząt z odpadków mięsnych z dodatkiem otrąb, mąki itd., lub bez tego dodatku, pieczone lub w inny sposób przygotowane, jak n. p. placki dla psów, chleb dla psów itd.

W uw. 2. do Nru 134. należy wykreślić tekst, odnoszący się do drzewa na beczi, od słów „drzewo na beczi” do „przysposobione” i zamieścić po ustępie pierwszym następujący ustęp drugi:

Dalej należy tutaj drzewo na beczi, lupane, także obrobione toporem lub siekierą lub porżnięte piłą (także piłą cylindryczną, koronową, bębnową), lecz nie przysposobione dalej, to jest nie heblowane, nie zaopatrzone wpustami i nie nadające się wprost do złożenia beczek. Stosownie do tego należy z klepkami z drzewa twardego, także mającymi już kształt stożkowy, i z przysposobionymi dnami z drzewa twardego, które nie są zaopatrzone we wpusty i nie są heblowane (nawet na brzegach), postąpić według Nru 134. Natomiast z wszystkimi klepkami i dnami z drzewa twardego, które są zaopatrzone we wpusty lub heblowane, należy postąpić według Nru 356., tak samo, jak z klepkami, zaopatrzonymi we wpusty, lub klepkami, nie zaopatrzonymi we wpusty, a obrobionymi w kształt stożkowy, tudzież z przysposobionymi dnami z drzewa miękkiego.

W uw. 3. do Nru 134. należy wstawić w wierszu ostatnim przed słowami „przysposobione drzewo na beczi” słowo „dalej”

W rozdziale V., punkcie 13. uwag ogólnych do klas XXII—XXV należy w ustępie pierwszym wykreślić tekst od słów „natomiast należy przez wymienione w taryfie pod Nrami 210, 248” aż do końca ustępu i położyć kropkę.

Jako ustęp trzeci należy na nowo zamieścić:

Pod względem postępowania celnego z gazami jedwabnymi, zobacz uwagę przy Nrze 248.

W uwagach do Nru 248, należy po ustępie trzecim wstawić następujące trzy nowe ustępy:

Przez gazy numeru tego należy, oprócz materii tkanych nitkami stojącymi i kręcącymi (wiązanie krzyżowe, główka perłowa lub przy użyciu szydełka), rozumieć także inne niegęste tkaniny czysto jedwabne, przy których odstęp pomiędzy dwoma nitkami, mierzony zarówno w wątku, jak i w osnowie, przewyższa oczywiście grubość odnośnych nitki, a których ciężar wynosi na metr kwadratowy przy tkaninach czarno barwionych nie więcej

jak 25 g, przy innych zaś nie więcej jak 20 g. Przy ocenianiu odstepu należy nitki lekko kręcone brać wrachubę według ich całej grubości. Gęstsze części tkaniny, jakoteż wzory, paski itp. pominię się przy ocenianiu odstepów pomiędzy dwoma nitkami; natomiast należy odciec materye czystojedwabne, które są same przez się gęste, a które wykazują jedynie nie gęste części bez nitki stojących i kręconych, jako nie wymienione osobno towary czystojedwabne.

Granice wagi, postanowione wyżej pod względem przynależności do Nru 248. nie gęstych materyi czystojedwabnych, tkanych bez nitki stojących i kręconych, należy stwierdzić przy analogicznem zastosowaniu metod, podanych w uwagach do Nru 229., przyczem należy wagę wrobionych pereł metalowych, szklanych itd. odciągnąć od stwierdzonej wagi odcinków.

Nie gęste tkaniny półjedwabne, które nie przedstawiają się jako gazy, tkane krepki lub flory, tkane nitkami stojącymi lub kręconymi, należy odciec według ich dalszej jakości.

W ostatnim ustępie uwagi do Nru 248. należy wykreślić słowa „i uwagę do Nru 210“.

Ustępie 4. uwag do Nru 286. należy wykreślić i zastąpić go następującą osnową:

Tektury złobkowane, napojone mazią, podpadają również pod Nr. 286.

Ustępie 3. Nr. 2. uw. og. do klasy XXXIV. należy uzupełnić następującym dodatkiem:

O ile jednak, jak to ma miejsce przy giętych towarach drewnianych, naporzenie następuje jedynie w tym celu, aby umożliwić wygięcie drzewa, nie wchodzi ono w rachubę przy taryfowaniu.

Punkt 3. uwag do Nru 347. należy wykreślić i zastąpić następującą osnową:

3. Za przysposobione drzewo na beczki Nru 347. należy uważać te kawałki drzewa, przygotowane na klepki i dna beczek, które w myśl uw. 2. do Nru 134. nie są wolne od cła albo nie nadają się wprost do złożenia w beczki. (z. Nr. 356.)

W ustępie 2. uw. 4. do Nru 356. należy po słowie „drzewa“ położyć zamiast kropki przecinek i dodać: „także rozebrane (z. uw. do Nru 134. i 347.)“.

W uw. 5. do tego numeru należy wstawić jako ustępie trzeci:

Co się tyczy towarów z naporzonego drzewa, z. uw. 2., ustępie 3. uw. og. do klasy XXXIV.

Ustępie 1. uw. 3. do Nru 456. należy wykreślić.

Ustępie 1. uw. 3. do Nru 568. należy zastąpić następującą osnową:

Przez sztuczce (noże i widelce) tudzież łyżki (Nr. 568. a i b) należy rozumieć zarówno przedmioty takie, przeznaczone do użytku osób poszczególnych (jakoteż sztuczce do potraw, owoców, deseru, łyżki do zupy, deseru, kawy, lodów, jaj itp.), jak również do wspólnego użytku przy stole (jakoteż sztuczce do nabierania, krajania, do sałaty, noże do masła, sera, tortów, chochłę do zupy, łyżki do

kompotu, sałaty, sosu, łyżki do soli, cukru, musztardy itp.). Natomiast należy srebrne podstawki pod noże, kółka na serwety, kieliszki na jaja, naczynia do miarkowania cukru, solniczki, sitka do herbaty itp., które często bywają wprowadzane wraz z kompletnymi sztuczkami lub osobno, odciec zawsze jako inne wyroby srebrne Nru 568. d.

Po ustępie 6. uwag do Nru 622. należy zamieścić następujący nowy ustępie:

Do Nru 622. należą także corichron i corilactin (środki do białowania przy farbowaniu skóry, zawierające przeważnie sole kwasu tytanowego i mlecznego).

Uw. 11. do Nru 652. ma opiewać w sposób następujący:

11. Do odpadków mięsnych, służących do nawożenia, należy także mąka ze ścięgien tudzież wysuszone pozostałości przy wyrobie ekstraktu mięsnego. W taki sam sposób należy postępować także z odpadkami mięsa lub ryb, zmieszany lub niezmięszany z otrębami, mąką itp. a służącymi na pożywienie dla zwierząt, na przykład z mąkami do karmienia ryb, ptaków itp., o ile one nie ulegają postąpieniu w myśli Nru 117b.

Zobacz także uwagę do Nru 117., ustępie 3.

Co do ograniczeń obrotu z. § 18. p. w.

Odpadki tego rodzaju (z wyjątkiem odpadków z ryb) można wprowadzać z krajów, leżących poza Europą, tylko na podstawie osobnego zezwolenia Ministerstwa rolnictwa, o które należy postarać się w każdym wypadku z osobna, i tylko pod warunkami, które Ministerstwo to ustali.

Ministerstwo rolnictwa może udzielić poszczególnym przedsiębiorstwom przemysłowym zezwolenia na wprowadzanie z krajów, leżących poza Europą, wymienionych artykułów celem ich przemysłowego przerobienia, także na czas nieoznaczony, a to z podaniem bliższych warunków w każdym wypadku z osobna i z zastrzeżeniem kaszoczesnego odwołania.

Pozostałości przy stopieniu, zobacz Nr. 92.

II. Co do spisu wartości.

W spisie przeciętnej wartości handlowej najważniejszych chemicznych materiałów pomocniczych i wytworów, podlegających wymiarowi cła od wartości według Nru 622., wydanym rozporządzeniem ministeryalnym z dnia 24. kwietnia 1908, Dz. u. p. Nr. 84, należy zamieścić artykuły „Corichrom“ i „Corilactin“ z przeciętną wartością handlową 40 K za 100 kilogramów netto i wymiarem cła w kwocie 6 K za 100 kilogramów netto w obrocie autonomicznym względnie traktatowym.

Rozporządzenie niniejsze nabiera zaraz mocy obowiązującej.

Jorkasch wtr.

Mataja wtr.

Pop wh.

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych

wychodzi nakładem c. k. Drukarni nadwornej i państwowej w Wiedniu, dzielnica I., Seilerstätte l. 24,
także w roku 1909. w języku

niemieckim, chorwackim, czeskim, polskim, rumuńskim, ruskim, słoweńskim i włoskim.

Prenumerata na cały **rocznik 1909** każdego z tych ośmiu wydań Dziennika ustaw państwa wynosi za egzemplarz **8 K.** Pojedyncze jego części można odbierać w miejscu lub otrzymywać bezpłatnie pocztą.

Prenumerować można w składzie c. k. Drukarni nadwornej i państwowej w Wiedniu, dzielnica I., Seilerstätte l. 24, i nabywać tamże także pojedyncze roczniki i pojedyncze części Dziennika ustaw państwa.

Ponieważ Dziennik ustaw państwa wydaje się względnie rozsyła się abonentom tylko po poprzednim złożeniu prenumeraty rocznej, przeto należy równocześnie z zaabonowaniem uiścić także przypadającą kwotę pieniężną; celem umożliwienia szybkiego i niewadliwego doręczenia pocztowego należy podać prócz dokładnego adresu mieszkania także odnośny okrąg doręczeń pocztowych.

Pojedyncze roczniki wydania **niemieckiego** można nabywać:

Rocznik	1849 za . . .	4 K 20 h	Rocznik	1869 za . . .	6 K — h	Rocznik	1889 za . . .	6 K — h
"	1850 " . . .	10 " 50 "	"	1870 " . . .	2 " 80 "	"	1890 " . . .	5 " 40 "
"	1851 " . . .	2 " 60 "	"	1871 " . . .	4 " — "	"	1891 " . . .	6 " — "
"	1852 " . . .	5 " 20 "	"	1872 " . . .	6 " 40 "	"	1892 " . . .	10 " — "
"	1853 " . . .	6 " 30 "	"	1873 " . . .	6 " 60 "	"	1893 " . . .	6 " — "
"	1854 " . . .	8 " 40 "	"	1874 " . . .	4 " 60 "	"	1894 " . . .	6 " — "
"	1855 " . . .	4 " 70 "	"	1875 " . . .	4 " — "	"	1895 " . . .	7 " — "
"	1856 " . . .	4 " 90 "	"	1876 " . . .	3 " — "	"	1896 " . . .	7 " — "
"	1857 " . . .	5 " 70 "	"	1877 " . . .	2 " — "	"	1897 " . . .	15 " — "
"	1858 " . . .	4 " 80 "	"	1878 " . . .	4 " 60 "	"	1898 " . . .	6 " — "
"	1859 " . . .	4 " — "	"	1879 " . . .	4 " 60 "	"	1899 " . . .	10 " — "
"	1860 " . . .	3 " 40 "	"	1880 " . . .	4 " 40 "	"	1900 " . . .	7 " — "
"	1861 " . . .	3 " — "	"	1881 " . . .	4 " 40 "	"	1901 " . . .	6 " — "
"	1862 " . . .	2 " 80 "	"	1882 " . . .	6 " — "	"	1902 " . . .	7 " 50 "
"	1863 " . . .	2 " 80 "	"	1883 " . . .	5 " — "	"	1903 " . . .	9 " — "
"	1864 " . . .	2 " 80 "	"	1884 " . . .	5 " — "	"	1904 " . . .	5 " — "
"	1865 " . . .	4 " — "	"	1885 " . . .	3 " 60 "	"	1905 " . . .	6 " — "
"	1866 " . . .	4 " 40 "	"	1886 " . . .	4 " 60 "	"	1906 " . . .	12 " — "
"	1867 " . . .	4 " — "	"	1887 " . . .	5 " — "	"	1907 " . . .	13 " — "
"	1868 " . . .	4 " — "	"	1888 " . . .	8 " 40 "			

Cenę sprzedaży rocznika 1908 poda się do wiadomości z początkiem stycznia 1909.

Pojedyncze roczniki **wydań w innych siedmiu językach** od r. 1870. począwszy można nabywać po tej samej cenie co wydanie niemieckie.

Nabywającym na raz przynajmniej 10 dowolnie wybranych, zupełnych roczników Dziennika ustaw państwa przyznaje się opust 20%, a nabywającym na raz przynajmniej 25 dowolnie wybranych, zupełnych roczników Dziennika ustaw państwa opust 25%, zaś nabywającym na raz przynajmniej 35 dowolnie wybranych, zupełnych roczników Dziennika ustaw państwa opust 30%.

NB. Części niemieckiego wydania Dziennika ustaw państwa, które **zaginięły** lub doszły **w stanie wadliwym**, reklamować należy najpóźniej **w przeciągu czterech tygodni** po ich ukazaniu się, zaś części wydań nieniemieckich najpóźniej **w przeciągu sześciu tygodni** po wydaniu spisu rzeczy i karty tytułowej do odnośnych wydań, wprost w c. k. Drukarni nadwornej i państwowej w Wiedniu, dzielnica III., Rennweg l. 16..

Po upływie tego terminu można pojedyncze części Dziennika ustaw państwa dostać wyłącznie tylko **za opłatą ceny handlowej** ($\frac{1}{4}$ arkusza = 2 strony za 2 h).

Ponieważ **wszystkie roczniki wydania niemieckiego** począwszy od roku 1849. i **wszystkie roczniki wydań w innych siedmiu językach** począwszy od roku 1870. są całkowicie uzupełnione, przeto można nabyć w składzie c. k. Drukarni nadwornej i państwowej w Wiedniu, dzielnica I., Seilerstätte Nr. 24., nie tylko każdy pojedynczy rocznik po cenie wyżej podanej, **lecz nawet każdą z osobna część** wszystkich tych roczników po cenie handlowej ($\frac{1}{4}$ arkusza = 2 strony za 2 h); tym sposobem umożliwione zostało uzupełnienie niekompletnych roczników i zestawienie pojedynczych części podług materyi.

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Część CXVI. — Wydana i rozesłana dnia 20. grudnia 1908.

Treść: (№ 253 i 254.) 253. Dokument koncesyjny na wązkotorową linię kolei lokalnej z Bürgerstrasse do placu przed dworcem kolei południowej w Insbruku. — 254. Obwieszczenie, dotyczące koncesjonowania odnogi kolejowej do kamieniołomów na Damilu, odgałęziającej się od wązkotorowej kolejki parowej z Berun do Koněprus, tudzież zmiany postanowień koncesyjnych na wązkotorową kolejkę parową z Berun do Koněprus i z Berun do Krółodworu wraz z odnogami, oraz na odnogi kolejowe do miejsc ładunkowych „Bily lom“ i „Cisafsky lom“.

253.

Dokument koncesyjny z dnia 5. grudnia 1908,

na wązkotorową linię kolei lokalnej z Bürgerstrasse do placu przed dworcem kolei południowej w Insbruku.

Na podstawie Najwyższego upoważnienia udzielam w porozumieniu z interesowanymi Ministerstwami Spółce akcyjnej „Kolej lokalna Insbruk—Hall i. T.“ koncesję na budowę i utrzymywanie w ruchu wązkotorowej, elektrycznej kolei lokalnej z Bürgerstrasse przez Maximilianstrasse do placu przed dworcem kolei południowej w Insbruku, a to w myśl postanowień ustawy o koncesjach na koleje żelazne z dnia 14. września 1854, Dz. u. p. Nr. 238, jakoteż ustaw z dnia 31. grudnia 1894, Dz. u. p. Nr. 2 z r. 1895, i z dnia 24. grudnia 1905, Dz. u. p. Nr. 216, pod warunkami i zastrzeżeniami, podanymi w następujących §§ 1. do 4.:

§ 1.

Co do linii kolei żelaznej, będącej przedmiotem tego dokumentu koncesyjnego, korzysta spółka z dobrodziejstw, przewidzianych w artykule V. ustawy

z dnia 31. grudnia 1894, Dz. u. p. Nr. 2 z r. 1895.

§ 2.

Spółka ma obowiązek ukończenia budowy koncesjonowanej linii kolejowej najpóźniej w przeciągu roku, licząc od dnia dzisiejszego, tudzież oddania gotowej kolei na użytek publiczny i utrzymywania jej w ruchu bez przerwy przez cały okres koncesyjny, trwający aż do dnia 17. września 1979 włącznie.

Jako rękojmię dotrzymania powyższego terminu budowy, tudzież wykonania i urządzenia kolei zgodnie z warunkami koncesyi złożyć ma spółka na żądanie c. k. rządu odpowiednią kaucję w papierach wartościowych, nadających się do lokacyi pieniędzy sierocych.

W razie niedotrzymania powyższego zobowiązania można kaucję tę uznać za przepadłą.

§ 3.

Celem wybudowania koncesjonowanej kolei nadaje się spółce prawo wywłaszczania podług przepisów ustawowych, w tej mierze obowiązujących.

Takie samo prawo przyzna się spółce także co do ewentualnej budowy tych kolei podjazdowych, których urządzenie rząd uznałby za odpowiadające interesowi publicznemu.

§ 4.

Zresztą uważać należy linię kolei lokalnej, wymienioną na wstępie, za istotną część składową przedsiębiorstwa kolei lokalnej, stanowiącego przedmiot Najwyższego dokumentu koncesyjnego z dnia 18. września 1889, Dz. u. p. Nr. 171 i dokumentu koncesyjnego z dnia 24. grudnia 1904, Dz. u. p. Nr. 167, skutkiem czego postanowienia, zawarte w §§ 5. do 14. włącznie wspomnianego Najwyższego dokumentu koncesyjnego z dnia 18. września 1889, Dz. u. p. Nr. 171, wraz z uzupełnieniami i zmianami, postanowionymi w §§ 5. do 11. włącznie dokumentu koncesyjnego z dnia 24. grudnia 1904, Dz. u. p. Nr. 167, mają znaleźć zastosowanie do wszystkich linii kolei lokalnych, stanowiących przedmiot Najwyższego dokumentu koncesyjnego z dnia 18. września 1889, Dz. u. p. Nr. 171 i dokumentu koncesyjnego z dnia 24. grudnia 1904, Dz. u. p. Nr. 167, tudzież niniejszego dokumentu koncesyjnego.

Przytem wejdą w zastosowanie pod względem oznaczenia ceny wykupna w miejsce postanowień, zawartych w punkcie 1. i 2., § 11. dokumentu koncesyjnego z dnia 24. grudnia 1904, Dz. u. p. Nr. 167, które niniejszem uchyla się, następujące postanowienia:

1. Celem oznaczenia ceny wykupna policzy się czyste roczne dochody przedsiębiorstwa kolei lokalnej w ciągu ostatnich zamkniętych lat siedmiu przed chwilą wykupna, strąci się z tego czyste dochody najniepomyślniejszych dwóch lat, poczem obliczy się średni dochód czysty pozostałych lat pięciu.

2. a) Jeżeli wykupno nastąpi w czasie, kiedy ani co do linii głównej ani też co do jednej z pozostałych linii kolei lokalnej przedsiębiorstwa spółki nie zaistniał obowiązek płacenia podatków, natenczas aż do upływu okresu uwolnienia od podatków, które służyło pierwszej linii, wstępującej w obowiązek opłaty podatku, stanowi średni dochód czysty owych lat pięciu, obliczony w myśl powyższego ustępu 1, rentę wykupna, która ma być wypłacona bez pobrania podatku.

Z uwagi na to, że uwolnienie od podatku, służące linii głównej i pozostałym liniom kolei lokalnej, upływa w różnym czasie, oznaczy się zarazem na przyszłość rentę wykupna w ten sposób, iż w każdym wypadku obliczy się za czas od dnia, w którym co do pojedynczych linii kolejowych zajdzie obowiązek płacenia podatku, przypadający na nie podatek wraz z dodatkami według stóp procentowych lat, podług których oblicza się sumę średnią, i potrąci go z dochodów odnośnych lat tak, iż za czas po upływie wolności podatkowej, przysługującej tej linii, która ostatnia wstępuje w obowiązek opłaty podatku,

potrąci się z dochodów wszystkich linii odpowiadający im podatek wraz z dodatkami. Do pozostałych reszt dolicza się ze względu na to, że stosownie do § 131., lit. a ustawy z dnia 25. października 1896, Dz. u. p. Nr. 220, opłacać się ma od renty wykupna podatek dziesięcioprocentowy, dodatek w wysokości jednej dziewiątej tego czystego dochodu.

b) Gdyby wykupno nastąpić miało w chwili, w której zgasło czasowe uwolnienie od podatków co do poszczególnych albo wszystkich linii przedsiębiorstwa kolei lokalnych spółki, wówczas przy obliczaniu czystych dochodów rocznych uważać się będzie podatki i dodatki do podatków, ciążące na wykupionem przedsiębiorstwie kolejowem, za wydatki ruchu, podczas gdy co do dochodów linii wolnych jeszcze od podatku w czasie wykupna znajdują analogiczne zastosowanie postanowienia, zawarte w ustępie 2 a.

Jeżeli obowiązek płacenia podatku istniał nie przez wszystkie lata, podług których oblicza się sumę średnią, w takim razie obliczyć należy dla odnośnych linii także co do lat wolnych od podatku podatek wraz z dodatkami według stopy procentowej odnośnych lat i potrącić go z przychodów.

Ze względu jednak na to, że stosownie do § 131., lit. a ustawy z dnia 25. października 1896, Dz. u. p. Nr. 220, opłacać się ma od renty wykupna podatek dziesięcioprocentowy, doliczyć należy do przeciętnego czystego dochodu, w taki sposób obliczonego, dodatek, wynoszący jedną dziewiątą tego czystego dochodu.

Forster wtr.

254.

Obwieszczenie Ministerstwa kolei żelaznych z dnia 5. grudnia 1908,

dotyczące koncesjonowania odnogi kolejowej do kamieniołomów na Damilu, odgałęziającej się od wązkotorowej kolejki parowej z Berun do Koněprus, tudzież zmiany postanowień koncesyjnych na wązkotorową kolejkę parową z Berun do Koněprus i z Berun do Královdworu wraz z odnogami, oraz na odnogi kolejowe do miejsc ładunkowych „Bílý lom“ i „Císařský lom“.

C. k. Ministerstwo kolei żelaznych nadało na zasadzie i w myśl postanowień ustawy o kolejach

niższego rządu z dnia 31. grudnia 1894, Dz. u. p. Nr. 2. z r. 1895, tudzież ustawy z dnia 24. grudnia 1905, Dz. u. p. Nr. 216 w porozumieniu z interesowanymi c. k. Ministerstwami, oraz c. i. k. wspólnem Ministerstwem wojny Spółce akcyjnej kolejki Krółodwór—Beruny—Koněprus w Pradze na jej prośbę koncesyę na budowę i utrzymywanie w ruchu odnogi kolejowej do kamieniołomów na Damilu, służącej wyłącznie do publicznego ruchu towarowego a odgałęziającej się w kilometry 4⁷/₈ od istniejącej już, wązkotorowej kolejki parowej z Berun do Koněprus, z tem zastrzeżeniem, iż wspomniana odnoga kolejowa ma być uważana za istotną część składową wązkotorowej kolejki parowej z Berun do Koněprus i z Berun do Krółodworu wraz z odnogami. będącej przedmiotem obwieszczenia c. k. Ministerstwa kolei żelaznych z dnia 21. lutego 1897, Dz. u. p. Nr. 69.

Z tego powodu ustala się na nowo wynikające z koncesyi prawa i obowiązki wspomnianej spółki akcyjnej odpowiednio do zmienionych stosunków, jak następuje:

Rozdział I.

§ 1.

Postanowienia §§ 1., 2. i 3. obwieszczenia c. k. Ministerstwa kolei żelaznych z dnia 21. lutego 1897, Dz. u. p. Nr. 69, dotyczącego koncesjonowania wązkotorowej kolejki parowej z Berun do Koněprus i z Berun do Krółodworu wraz z odnogami, zatrzymają i nadal moc obowiązującą dla tej kolejki oraz dla odnogi kolejowej do miejsca ładunkowego „Bilý lom“, koncesjonowanej obwieszczeniem c. k. Ministerstwa kolei żelaznych z dnia 7. stycznia 1899, Dz. u. p. Nr. 7, i dla odnogi kolejowej do miejsca ładunkowego „Cisařský lom“, koncesjonowanej obwieszczeniem c. k. Ministerstwa kolei żelaznych z dnia 9. maja 1903. Dz. u. p. Nr. 107; natomiast postanowienia §§ 4. do 11. włącznie obwieszczenia c. k. Ministerstwa kolei żelaznych z dnia 21. lutego 1897, Dz. u. p. Nr. 69 tracą moc obowiązującą co do wszystkich wyżej wymienionych kolejek.

§ 2.

Co do odnogi kolejowej do kamieniołomów na Damilu korzysta spółka z dobrodziejstw skarbowych, przewidzianych w artykule V. ustawy z dnia 31. grudnia 1894, Dz. u. p. Nr. 2 z r. 1895.

Okres uwolnień od podatków, o których mowa w artykule V., lit. d) powyższej ustawy, ustanawia się na lat 15, licząc od dnia dzisiejszego.

§ 3.

Spółka ma obowiązek ukończenia budowy odnogi kolejowej do kamieniołomów na Damilu najpóźniej w przeciągu roku, licząc od dnia dzisiejszego, tudzież oddania gotowej kolei do użytku publicznego i utrzymywania jej w nieprzerwanym ruchu przez cały czas trwania koncesyi.

Jako rękojmię dotrzymania powyższego terminu budowy, jakoteż wykonania i urządzenia kolei zgodnie z warunkami koncesyi złożyć ma spółka na żądanie c. k. rządu odpowiednią kaucyę w papierach wartościowych, nadających się do lokacyi pieniędzy sierocych.

W razie niedotrzymania powyższego zobowiązania można kaucyę tę uznać za przepadłą.

§ 4.

Celem wybudowania odnogi kolejowej do kamieniołomów na Damilu nadaje się spółce prawo wywłaszczania podług przepisów ustawowych, w tej mierze obowiązujących.

Takie samo prawo przyznane będzie spółce także co do tych ewentualnie wybudować się mających kolei podjazdowych, których budowę rząd uznałby za odpowiadającą interesowi publicznemu.

Rozdział II.

Zresztą co do wszystkich linii kolejek, tworzących jednolite przedsiębiorstwo, znajdują zastosowanie następujące postanowienia.

§ 5.

Przy budowie koncesjonowanych kolejek i ruchu na nich stosować się winna spółka do osnowy niniejszego obwieszczenia koncesyjnego, do warunków koncesyjnych, ustanowionych przez Ministerstwo kolei żelaznych, jakoteż do istniejących w tej mierze ustaw i rozporządzeń, w szczególności do ustawy o koncesyach na koleje żelazne z dnia 14. września 1854, Dz. u. p. Nr. 238, i do regulaminu ruchu na kolejach żelaznych z dnia 16. listopada 1851, Dz. u. p. Nr. 1. z r. 1852, o ile one w myśl postanowień rozdziału B ustawy z dnia 31. grudnia 1894, Dz. u. p. Nr. 2 z r. 1895 mają zastosowanie do kolejek, dalej do ustaw i rozporządzeń, któreby w przyszłości zostały wydane, wreszcie do zarządzeń c. k. Ministerstwa kolei żelaznych i innych władz powołanych.

§ 6.

Cyfra rzeczywistego, jakoteż imiennego kapitału zakładowego podlega zatwierdzeniu rządu.

W tym względzie przyjmuje się za zasadę, że oprócz kosztów, które rzeczywiście wyłożono na sporządzenie projektu, budowę i urządzenie kolei, wraz z nabyciem parku wozowego, tudzież na uposażenie rezerwy kapitału, oznaczonej przez rząd, i które należycie będą wykazane z doliczeniem odsetek interkalarnych, rzeczywiście zapłaconych w okresie budowy i straty na kursie, gdyby ją istotnie poniesiono przy gromadzeniu kapitału, żadnych dalszych wydatków jakiegobądź rodzaju liczyć nie wolno.

Gdyby po ukończeniu kolei miano wystawić jeszcze dalsze nowe budowle lub pomnożyć urządzenia ruchu, wówczas można odnośne koszty doliczyć do kapitału zakładowego, jeżeli rząd zezwolił na wzniesienie projektowanych nowych budowli lub na pomnożenie urządzeń ruchu i jeżeli te koszty będą należycie wykazane.

Cały kapitał zakładowy umorzony być ma w okresie koncesyjnym według planu amortyzacji, zatwierdzonego przez rząd.

Zaciągnięcie pożyczek, które mają być ubezpieczone przez wpis do ksiąg kolejowych, oraz osnowa skryptów dłużnych, które w tym celu będą wydane, wymaga zatwierdzenia rządu.

§ 7.

Spółka obowiązana jest przystąpić do umowy, zawartej przez austriackie spółki kolejowe co do zakupu i utrzymywania w pogotowiu przyborów dla transportów wojskowych, oraz co do pomagania sobie nawzajem służbą i taborem przy skutecznieniu większych transportów wojskowych.

Spółka obowiązana jest uwzględniać przy obsadzaniu posad wysłużonych podoficerów wojska, marynarki wojennej i obrony krajowej, w myśl ustawy z dnia 19. kwietnia 1872, Dz. u. p. Nr. 60.

§ 8.

Spółka obowiązana jest postarać się o zaopatrzenie swoich funkcjonariuszy na wypadek niezdolności do pracy i na starość, oraz o zaopatrzenie ich rodzin i w tym celu przystąpić do zakładu emerytalnego związku austriackich kolei lokalnych, o ileby nie utworzono dla koncesyjonowanego przedsiębiorstwa kolejowego własnej kasy emery-

talnej, zapewniającej przynajmniej takie same korzyści dla członków, względnie nakładającej przynajmniej takie same zobowiązania na spółkę, jak zakład emerytalny wyżej wspomniany.

To zaopatrzenie na wypadek niezdolności do pracy i na starość należy przeprowadzić w ten sposób, iż spółka będzie miała obowiązek zgłaszania w zakładzie emerytalnym związku austriackich kolei lokalnych, względnie we własnej kasie emerytalnej, stałych funkcjonariuszy z dniem nadania im stałej posady, z innych zaś funkcjonariuszy przynajmniej tych, którzy pełnią służbę, jako maszyniści, palacze, konduktorzy, strażnicy lub posługacze stacyjny, przy odpowiednim ich zatrudnieniu, najpóźniej po ukończeniu trzech lat służby.

§ 9.

Spółka ma obowiązek dostarczania c. k. Ministerstwu kolei żelaznych na jego żądanie w należytym czasie wykazów statystycznych, potrzebnych do zestawienia rocznej statystyki kolei żelaznych.

§ 10.

Rząd zastrzega sobie prawo wykupienia koncesyjonowanej kolei w każdym czasie pod następującymi warunkami:

1. Celem oznaczenia ceny wykupna policzy się czyste roczne dochody przedsiębiorstwa w ciągu ostatnich zamkniętych lat siedmiu przed chwilą wykupna, strąci się z tego czyste dochody najniepomyślniejszych dwóch lat, poczem obliczy się średni dochód czysty pozostałych lat pięciu.

2. Jeżeli wykupienie następuje w takim czasie, w którym ani co do linii głównych, ani co do innej linii jednolitego przedsiębiorstwa kolejowego spółki nie zaistniał obowiązek opłaty podatku, natenczas aż do zgaśnięcia uwolnienia od podatku, które przysługiwało pierwszej linii, wstępującej w obowiązek opłaty podatku, stanowi średni dochód czysty, obliczony w myśl poprzedniego ustępu, rentę wykupna, która będzie wypłacona bez pobrania podatku. Zarazem należy, z uwagi na okoliczność, iż wolność podatkowa linii głównych kończy się pierwiej, obliczyć na przyszłość rentę wykupna w ten sposób, iż za każdym razem oblicza się za czas, poczynawszy od tego dnia, w którym poszczególne linie kolejowe wchodziły w obowiązek opłaty podatku, przypadający na nie podatek wraz z dodatkami według stóp procentowych lat wciągniętych w obliczenie przecięcia i odciaga go od dochodów z odnośnych lat, tak, iż za czas po zgaśnięciu uwolnienia od podatków, służącego linii, która ostatnia wchodzi w obowiązek

podatkowy, potrąci się z dochodów wszystkich linii przypadający na nie podatek wraz z dodatkami. Do pozostałej reszty dolicza się, ze względu na to, że stosownie do § 131., lit. a) ustawy z dnia 25. października 1896, Dz. u. p. Nr. 220 opłacać się ma na przyszłość od renty wykupna podatek dziesięcioprocentowy, dodatek w wysokości jednej dziewiątej tego czystego dochodu.

3. Gdyby wykupno nastąpić miało w chwili, w której upłynęło czasowe uwolnienie od podatków dla poszczególnych lub wszystkich linii jednolitego przedsiębiorstwa kolejowego spółki, natenczas przy obliczaniu czystych dochodów rocznych uważać się będzie podatki i dodatki do podatków, ciężące na wykupionem przedsiębiorstwie kolejowem, za wydatki ruchu, podczas gdy co do dochodów linii, wolnych jeszcze od podatku w chwili wykupna, stosuje się analogicznie postanowienia, zawarte w ustępie 2.

Jeżeli obowiązek płacenia podatku istniał nie przez wszystkie lata, podług których oblicza się sumę średnią, w takim razie obliczyć należy dla dotyczących linii także co do lat wolnych od podatku podatek wraz z dodatkami według stopy procentowej odnośnych lat i potrącić go z przychodów.

Ze względu jednak na to, że stosownie do § 131., lit. a) ustawy z dnia 25. października 1896, Dz. u. p. Nr. 220 opłacać się ma od renty wykupna podatek dziesięcioprocentowy, doliczyć należy do przeciętnych czystych dochodów, w taki sposób obliczonych, dodatek, wynoszący jedną dziewiątą tych czystych dochodów.

4. Przeciętny dochód czysty, obliczony w myśl powyższych postanowień, płacić należy spółce jako wynagrodzenie, za wykupno kolei aż do upływu okresu koncesyjnego w ratach półrocznych, płatnych z dołu dnia 30. czerwca i dnia 31. grudnia każdego roku.

5. Gdyby jednak średni dochód czysty, obliczony w myśl powyższych postanowień ustępów 1. do 3., bez uwzględnienia dodatku, przewidzianego w ustępach 2. i 3., nie dawał przynajmniej takiej sumy rocznej, która by się równała racie rocznej, potrzebnej na oprocentowanie i umorzenie według planu pożyczek, zaciągniętych za zezwoleniem rządu na pokrycie policzalnych kosztów zakładowych i zabezpieczonych w księgach kolejowych, wraz z ratą roczną, potrzebną na oprocentowanie po cztery od sta kapitału akcyjnego, zatwierdzonego przez rząd i na umorzenie tegoż w ciągu trwania koncesyi, w takim razie wynagrodzenie, które państwo ma zapłacić za wykupno kolei, bę-

dzie polegało na tem, że państwo płacić będzie wymienione wyżej kwoty w ratach półrocznych, płatnych z dołu dnia 30. czerwca i dnia 31. grudnia każdego roku i zwracać spółce podatek rentowy, przypadający od tej renty wykupna.

6. Państwu zastrzega się prawo przejęcia w każdym czasie w miejsce spółki pożyczek, zaciągniętych dla zgromadzenia kapitału na koncesyjonowaną kolej w kwocie, zalegającej jeszcze według zatwierdzonego planu umorzenia w czasie wykupna, do zapłaty z własnych funduszków, w którym to wypadku renta wykupna, przypadająca do wypłaty obniża się o kwotę, potrzebną na oprocentowanie i umorzenie wymienionego kapitału pożyczkowego, tudzież w danym razie o odpowiadającą temu zapotrzebowaniu kwotę dodatku, który w myśl postanowień ustępów 2. i 3. ma być doliczony do przeciętnego dochodu.

7. Państwo zastrzega sobie dalej prawo, że wolno mu będzie w każdym czasie zamiast niepłatnych jeszcze rent, należnych spółce w myśl postanowień powyższych punktów, zapłacić kapitał, równający się zdyskontowanej według stopy po cztery od sta na rok — licząc odsetki od odsetek — wartości kapitałowej tych rent, po strąceniu, jak się samo przez się rozumie, dodatku, któryby w myśl postanowień ustępów 2. i 3. mieścił się w tych rentach.

Gdyby państwo postanowiło w taki sposób spłacić kapitał, wolno mu będzie użyć do tego, podług własnego wyboru, gotówki lub obligacyi długu państwa. Obligacye długu państwa liczone będą w takim razie po kursie takim, jaki wyniknie jako kurs średni z porównania kursów pieniężnych obligacyi długu państwa tego samego rodzaju, notowanych urzędownie na giełdzie wiedeńskiej w ciągu półroczna bezpośrednio poprzedzającego.

8. Przez wykupienie kolei i od dnia tego wykupienia przechodzi na państwo za wypłatą wynagrodzenia oznaczonego pod l. 1. do 7., bez dalszej odpłaty, własność koncesyjonowanej kolei, wolna od ciężarów, względnie obciążona tylko zalegającymi jeszcze resztami pożyczek, zaciągniętych za zezwoleniem rządu, tudzież używanie tej kolei, a to ze wszystkimi do niej należącymi ruchomościami i nieruchomościami, licząc tu także tabor wozowy, zapasy materiałów i zapasy kasowe, ewentualnie także koleje podjazdowe, będące własnością spółki i jej przedsiębiorstwa poboczne, jakoteż rezerwy obrotowe i kapitałowe, utworzone z kapitału zakładowego, o ileby tych ostatnich nie użyto już stosownie do ich przeznaczenia za zezwoleniem rządu.

9. Postanowienie rządu, dotyczące się wykonania państwowego prawa wykupna, które nastąpić może zawsze tylko z początkiem roku kalendarzowego, oznajmione będzie przedsiębiorstwu kolejowemu we formie deklaracji najpóźniej do dnia 31. października bezpośrednio poprzedzającego roku.

Deklaracja ta obejmować będzie następujące szczegóły :

- a) termin, od którego wykupno następuje;
- b) przedsiębiorstwo kolejowe, będące przedmiotem wykupna, i inne przedmioty majątkowe, które bądź jako przynależność przedsiębiorstwa kolejowego, bądź jako zaspokojenie pretensyi państwa lub z jakichkolwiek innych tytułów prawnych przejść mają również na państwo;
- c) kwotę ceny wykupna (l. 1. do 7.), którą państwo zapłacić ma przedsiębiorstwu kolejowemu, ewentualnie tymczasowo obliczoną z zastrzeżeniem późniejszego sprostowania, przy oznaczeniu terminu i miejsca płatności.

10. Rząd zastrzega sobie prawo ustanowienia — jednocześnie z doręczeniem deklaracji, dotyczącej się wykupna — osobnego komisarza do czuwania nad tem, żeby począwszy od tej chwili, nie zmieniono stanu majątku na szkodę państwa.

Od chwili deklaracji co do wykupienia, wymaga wszelka sprzedaż lub obciążenie nieruchomości przedmiotów majątkowych, w niej wymienionych, pozwolenia tego komisarza.

To samo odnosi się do przyjmowania wszelkich nowych zobowiązań, które albo przekraczają zakres zwyczajnego toku interesów albo powodują trwałe obciążenie.

11. Spółka obowiązana jest postarać się o to, aby rząd mógł w dniu, na wykupienie wyznaczonym, objąć w fizyczne posiadanie wszystkie przedmioty majątkowe, wymienione w deklaracji wykupna.

Gdyby spółka nie uczyniła zadość temu zobowiązaniu, będzie rząd miał prawo objąć nawet bez jej zezwolenia i bez sądowej interwencji wymienione przedmioty majątkowe w fizyczne posiadanie.

Począwszy od chwili wykupienia, odbywać się będzie ruch na wykupionej kolei na rachunek państwa; przeto od tej chwili przypadają wszelkie dochody ruchu na korzyść państwa, na koszt jego zaś wszelkie wydatki ruchu.

Czyste dochody, jakie okażą się z obrachunku po chwilę wykupienia, pozostaną własnością przedsiębiorstwa kolejowego, które natomiast odpowia-

dać ma samo za wszelkie należytości obrachunkowe, pochodzące z budowy i ruchu kolei aż do chwili powyższej, i za wszelkie inne długi.

12. Rząd zastrzega sobie prawo zahipotekowania na podstawie deklaracji wykupna (l. 9.) prawa własności państwa na wszystkich nieruchomościach majątkowych, przechodzących wskutek wykupienia na państwo.

Spółka obowiązana jest oddać rządowi na jego żądanie do dyspozycji wszelkie dokumenty prawne, jakichby w tym celu od niej wymagano.

§ 11.

Trwanie koncesyi łącznie z ochroną przeciw zakładaniu nowych kolei w myśl § 9., lit. b) ustawy o koncesyach na koleje żelazne oznacza się na czas do dnia 20. lutego 1957 włącznie; po upływie tego czasu gaśnie koncesya.

Pod warunkami, przewidzianymi w § 16., może rząd uznać koncesyę za zgasłą także przed upływem powyższego czasu.

§ 12.

Gdy koncesya zgaśnie i od dnia jej zgaśnięcia przechodzi na państwo bez wynagrodzenia wolna od ciężarów własność i używanie koncesyonowanej kolei i wszystkich ruchomych i nieruchomych przynależności, licząc tu także tabor wozowy, zapasy materiałów i zapasy kasowe, koleje podjazdowe i przedsiębiorstwa poboczne, będące ewentualnie własnością spółki, jakoteż rezerwy obrotowe i kapitałowe, utworzone z kapitału zakładowego, o ileby tych ostatnich nie użyto już za zezwoleniem rządu stosownie do ich przeznaczenia.

§ 13.

Tak wtedy, gdy koncesya niniejsza zgaśnie, jak i w razie wykupienia kolei (§ 10.), zatrzymuje spółka na własność fundusz rezerwowy, utworzony z własnych dochodów przedsiębiorstwa i ewentualne aktywa obrachunkowe, tudzież te osobne zakłady i budynki, wzniesione lub nabyte z własnego majątku, do których zbudowania lub nabycia rząd upoważnił spółkę z tym wyraźnym dodatkiem, że przedmioty te nie mają stanowić przynależności kolei.

§ 14.

Spółka nie ma prawa oddania ruchu kolei osobom trzecim, wyjąwszy gdyby rząd wyraźnie na to zezwolił.

§ 15.

Rząd ma prawo przekonywania się, czy budowa kolei i jej urządzenia ruchu są wykonane we wszystkich częściach odpowiednio celowi i sumieniu, tudzież prawo zarządzenia, by istniejącym w tym względzie wadom zapobieżono, względnie aby je usunięto.

Rząd ma także prawo wglądania w zarząd kolei za pośrednictwem wydelegowanego przez siebie funkcyjnaryusza, a w szczególności prawo nadzorowania za pośrednictwem organów nadzorczych, wydelegowanych na koszt spółki, w sposób, jaki tylko za stosowny uzna, aby budowę wykonano zgodnie z projektem i kontraktami.

Komisarz ustanowiony przez rząd ma także prawo bywania na posiedzeniach rady zawiadowczej lub innej reprezentacji, sprawującej zarząd spółki, jakoteż na walnych zgromadzeniach, ile razy uzna to za potrzebne, i prawo zawieszania

wszystkich takich uchwał i zarządzeń, któreby sprzeciwiały się ustawom, koncesyi lub statutowi spółki, względnie były dla publicznego dobra szkodliwe; w przypadku jednak takim winien komisarz przedstawić sprawę natychmiast Ministerstwu kolejowemu do decyzji, która zapaść ma bezzwłocznie i obowiązywać spółkę.

§ 16.

Rząd zastrzega sobie dalej prawo, iż gdyby pomimo poprzedniego ostrzeżenia, dopuszczono się ponownie naruszenia lub zaniedbania jednego z obowiązków, przepisanych w koncesyi, w warunkach koncesyjnych lub ustawach, będzie temu zapobiegał środkami, odpowiadającymi ustawom, a według okoliczności uzna koncesyę za zgąsłą jeszcze przed upływem okresu koncesyjnego.

Forster wlr.

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych

wychodzi nakładem c. k. Drukarni nadwornej i państwowej w Wiedniu, dzielnica I., Seilerstätte l. 24.

także w roku 1909. w języku

niemieckim, chorwackim, czeskim, polskim, rumuńskim, ruskim, słoweńskim i włoskim.

Prenumerata na cały **rocznik 1909** każdego z tych ośmiu wydań Dziennika ustaw państwa wynosi za egzemplarz **8 K.** Pojedyncze jego części można odbierać w miejscu lub otrzymywać bezpłatnie pocztą.

Prenumerować można w składzie c. k. Drukarni nadwornej i państwowej w Wiedniu, dzielnica I., Seilerstätte l. 24, i nabywać także pojedyncze roczniki i pojedyncze części Dziennika ustaw państwa.

Ponieważ Dziennik ustaw państwa wydaje się względnie rozsyła się abonentom tylko po poprzednim złożeniu prenumeraty rocznej, przeto należy równocześnie z zaabonowaniem uiścić także przypadającą kwotę pieniężną; celem umożliwienia szybkiego i niewadliwego doręczenia pocztowego należy podać prócz dokładnego adresu mieszkania także odnośny okrąg doręczeń pocztowych.

Pojedyncze roczniki wydania **niemieckiego** można nabywać:

Rocznik	1849 za . . .	4 K 20 h	Rocznik	1869 za . . .	6 K — h	Rocznik	1889 za . . .	6 K — h
"	1850 " . . .	10 " 50 "	"	1870 " . . .	2 " 80 "	"	1890 " . . .	5 " 40 "
"	1851 " . . .	2 " 60 "	"	1871 " . . .	4 " — "	"	1891 " . . .	6 " — "
"	1852 " . . .	5 " 20 "	"	1872 " . . .	6 " 40 "	"	1892 " . . .	10 " — "
"	1853 " . . .	6 " 30 "	"	1873 " . . .	6 " 60 "	"	1893 " . . .	6 " — "
"	1854 " . . .	8 " 40 "	"	1874 " . . .	4 " 60 "	"	1894 " . . .	6 " — "
"	1855 " . . .	4 " 70 "	"	1875 " . . .	4 " — "	"	1895 " . . .	7 " — "
"	1856 " . . .	4 " 90 "	"	1876 " . . .	3 " — "	"	1896 " . . .	7 " — "
"	1857 " . . .	5 " 70 "	"	1877 " . . .	2 " — "	"	1897 " . . .	15 " — "
"	1858 " . . .	4 " 80 "	"	1878 " . . .	4 " 60 "	"	1898 " . . .	6 " — "
"	1859 " . . .	4 " — "	"	1879 " . . .	4 " 60 "	"	1899 " . . .	10 " — "
"	1860 " . . .	3 " 40 "	"	1880 " . . .	4 " 40 "	"	1900 " . . .	7 " — "
"	1861 " . . .	3 " — "	"	1881 " . . .	4 " 40 "	"	1901 " . . .	6 " — "
"	1862 " . . .	2 " 80 "	"	1882 " . . .	6 " — "	"	1902 " . . .	7 " 50 "
"	1863 " . . .	2 " 80 "	"	1883 " . . .	5 " — "	"	1903 " . . .	9 " — "
"	1864 " . . .	2 " 80 "	"	1884 " . . .	5 " — "	"	1904 " . . .	5 " — "
"	1865 " . . .	4 " — "	"	1885 " . . .	3 " 60 "	"	1905 " . . .	6 " — "
"	1866 " . . .	4 " 40 "	"	1886 " . . .	4 " 60 "	"	1906 " . . .	12 " — "
"	1867 " . . .	4 " — "	"	1887 " . . .	5 " — "	"	1907 " . . .	13 " — "
"	1868 " . . .	4 " — "	"	1888 " . . .	8 " 40 "			

Cenę sprzedaży rocznika 1908 poda się do wiadomości z początkiem stycznia 1909.

Pojedyncze roczniki **wydań w innych siedmiu językach** od r. 1870. począwszy można nabywać po tej samej cenie co wydanie niemieckie.

Nabywającym na raz przynajmniej 10 dowolnie wybranych, zupełnych roczników Dziennika ustaw państwa przysznaje się opust 20%, a nabywającym na raz przynajmniej 25 dowolnie wybranych, zupełnych roczników Dziennika ustaw państwa opust 25%, zaś nabywającym na raz przynajmniej 35 dowolnie wybranych, zupełnych roczników Dziennika ustaw państwa opust 30%.

NB. Części niemieckiego wydania Dziennika ustaw państwa, które **zagięły** lub doszły **w stanie wadliwym**, reklamować należy najpóźniej **w przeciągu czterech tygodni** po ich ukazaniu się, zaś części wydań nieniemieckich najpóźniej **w przeciągu sześciu tygodni** po wydaniu spisu rzeczy i karty tytułowej do odnośnych wydań, wprost w c. k. Drukarni nadwornej i państwowej w Wiedniu, dzielnica III., Rennweg l. 16.

Po upływie tego terminu można pojedyncze części Dziennika ustaw państwa dostać wyłącznie tylko **za opłatą ceny handlowej** ($\frac{1}{4}$ arkusza = 2 strony za 2 h).

Ponieważ **wszystkie roczniki wydania niemieckiego** począwszy od roku 1849. i **wszystkie roczniki wydań w innych siedmiu językach** począwszy od roku 1870. są całkowicie uzupełnione, przeto można nabyć w składzie c. k. Drukarni nadwornej i państwowej w Wiedniu, dzielnica I., Seilerstätte Nr. 24., nie tylko każdy pojedynczy rocznik po cenie wyżej podanej, lecz nawet każdą z osobna część wszystkich tych roczników po cenie handlowej ($\frac{1}{4}$ arkusza = 2 strony za 2 h); tym sposobem umożliwione zostało uzupełnienie niekompletnych roczników i zestawienie pojedynczych części podług materji.

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Część CXVII. — Wydana i rozesłana dnia 20. grudnia 1908.

Treść: № 255. Rozporządzenie, którem zmienia się § 7. postanowień wykonawczych do ustawy o dostarczaniu koni z dnia 16. kwietnia 1873.

255.

Rozporządzenie Ministerstwa obrony krajowej, Ministerstwa rolnictwa i Ministerstwa spraw wewnętrznych w porozumieniu z wspólnem Ministerstwem wojny z dnia 5. grudnia 1908,

którem zmienia się § 7. postanowień wykonawczych do ustawy o dostarczaniu koni z dnia 16. kwietnia 1873, Dz. u. p. Nr. 77.

Uchyła się § 7. rozporządzenia z dnia 18. marca 1891, Dz. u. p. Nr. 35 w jego dotychczasowem brzmieniu i wprowadza na jego miejsce następujące postanowienia:

Uwolnienie od doprowadzania koni do klasyfikacji.

Od doprowadzania do klasyfikacji są uwolnione:

- a) konie, wyłączone od corocznego zgłaszania według § 3. niniejszego rozporządzenia;
- b) konie, uwolnione od obowiązku dostawiania według § 8., lit. b, c, d i f ustawy o dostarczaniu koni;

- c) źrebięta, które w roku klasyfikacji nie kończą czwartego roku życia;
- d) klacze, które oźrebiły się na ośm dni przed klasyfikacją, albo które niebawem mają się oźrebić, jeżeli klasyfikacja nie odbywa się w miejscu, gdzie one stoją, lub gdyby trzeba było odbyć dłuższą drogę do miejsca klasyfikacji;
- e) konie, które były dotknięte zarazą płucną, aż do upływu dziesięciu tygodni po przebyciu choroby, tudzież konie, cierpiące na choroby zaraźliwe, ciężkie choroby gorączkowe lub inne ciężkie załabnięcia; wreszcie
- f) konie oczywiście niezdadne.

Oczywistą niezdadność uzasadniają następujące wady:

chorobliwa zmiana kopyta, martwa kostka (wytworzenie się kości dokoła stawu) i rak kopyta, jeżeli powodują widoczną i trwałą kulawiznę, dalej ślepotą obu oczu, wartogłowienie i dychawica w wysokim stopniu.

Co do koni, wymienionych pod lit. a niniejszego rozporządzenia, nie można wymagać poświadczenia, iż odnośny powód uwolnienia istnieje.

Co do innych powodów uwolnienia należy dostarczyć dowodu takiego w następujący sposób, mianowicie:

1. Co do koni, uwolnionych w myśl § 8. lit. f) ustawy o dostarczaniu koni, wystarcza przedłożenie poświadczenia licencyjnego.

2. Co do innych koni, wymienionych pod lit. b) niniejszego rozporządzenia, należy wykazać istnienie

okoliczności, uzasadniającej uwolnienie, świadectwem, wystawionem przez dwóch posiadaczy koni, które mają być dostawione, a potwierdzonem przez naczelnika gminy.

3. Co do koni, uwolnionych według lit *e*) niniejszego rozporządzenia z powodu przebycia zarazy płucnej, należy wykazać istnienie okoliczności, uzasadniającej uwolnienie, świadectwem, wystawionem przez urzędnika weterynarskiego politycznej władzy powiatowej na koszt posiadacza konia, albo też świadectwem, wystawionem również na koszt posiadacza konia przez ordynującego weterynarza a potwierdzonem przez naczelnika gminy.

4. Co do koni, które nie będą dostawione z innych wyżej wymienionych powodów, uzasadniających uwolnienie, można dostarczyć dowodu w sposób, podany w punkcie 2. albo 3., według wyboru posiadacza.

Poświadczenia należy oddać naczelnikowi gminy jeszcze przed klasyfikacją; ten zaś winien je dołączyć do wykazu klasyfikacyjnego.

Za prawdziwość szczegółów, podanych w świadectwach odpowiada odnośny posiadacz koni i ci, którzy świadectwa te wystawili, a o ile one mają być potwierdzone przez naczelnika gminy, także i ten ostatni.

Posiadaczy koni, których nie dostawiono do klasyfikacji bez słusznego powodu, należy zniewolić, by konie te przyprowadzili do klasyfikacji w jednej z gmin sąsiednich.

Georgi wlr.

Haerdtl wlr.

Pop wlr.

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Cześć CXVIII. — Wydana i rozesłana dnia 22. grudnia 1908.

Treść: (№ 256 i 257.) — 256. Rozporządzenie, którem zmienia się niektóre postanowienia rozporządzenia Ministerstwa handlu z dnia 15. września 1898, dotyczącego organizacji Urzędu patentowego, względnie rozporządzenia Ministerstwa handlu z dnia 29. października 1902. — 257. Rozporządzenie, którem zmienia się niektóre postanowienia porządku czynności c. k. Urzędu patentowego.

256.

Rozporządzenie Ministerstwa robót publicznych z dnia 17. grudnia 1908,

którem zmienia się niektóre postanowienia rozporządzenia Ministerstwa handlu z dnia 15. września 1898, Dz. u. p. Nr. 157, dotyczącego organizacji Urzędu patentowego, względnie rozporządzenia Ministerstwa handlu z dnia 29. października 1902, Dz. u. p. Nr. 205.

Na zasadzie §§ 34. i 124. ustawy z dnia 11. stycznia 1897, Dz. u. p. Nr. 30 o ochronie wynalazków (ustawy patentowej) rozporządza się:

Artykuł I.

§§ 2., 3., 4., 5., 7. i 9. rozporządzenia Ministerstwa handlu z dnia 15. września 1898, Dz. u. p. Nr. 157, dotyczącego organizacji Urzędu patentowego, przestaną obowiązywać w swem dotychczasowym brzmieniu, ustalonym co do §§ 2., 4., 5. i 7. rozporządzeniem ministeryalnym z dnia 29. października 1902, Dz. u. p. Nr. 205, i otrzymają, przy równoczesnej zmianie załączników I. i II. rozporządzenia ministeryalnego z dnia 29. października 1902, Dz. u. p. Nr. 205, następującą osnowę:

Oddziały zgłoszeń.

§ 2.

Dla załatwiania czynności w toku postępowania, mającego za przedmiot badanie wstępne i udzielenie patentu, istnieje w Urzędzie patentowym ośm oddziałów zgłoszeń (technicznych oddziałów zgłoszeń), noszących oznaczenie: oddział zgłoszeń I. do VIII.

Każdy z tych oddziałów zgłoszeń jest właściwy do opracowywania zgłoszeń patentowych z pewnych działów techniki, której gałęzie podzielone są na klasy patentowe, widoczne z załącznika I.

Załącznik I.

Każdy z tych oddziałów zgłoszeń przeprowadza w granicach przydzielonych sobie klas patentowych (załącznik II.) samodzielnie rozprawy i wydaje samodzielnie orzeczenia co do odnośnych zgłoszeń patentowych i sprzeciwów, tudzież co do innych niespornych spraw patentowych, które mu prezydent przydzieli stosownie do ustawy patentowej i rozporządzeń wydanych na jej podstawie.

Załącznik II.

Zmiany klas patentowych i ich poddziałów, tudzież zmiany w przydzieleniu klas patentowych i czynności do poszczególnych oddziałów zgłoszeń zastrzeżone są prezydentowi i winny być ogłaszane w dzienniku patentowym.

Dla uchwał, dotyczących wpisów do rejestru patentowego według § 40. ustawy patentowej, istnieje osobny oddział zgłoszeń (prawniczy oddział zgłoszeń); na jego posiedzeniach mają członkowie z wykształceniem prawniczym, przydzieleni do oddziałów zgłoszeń I. do VIII., brać udział w wydawaniu uchwał stosownie do § 40. ustawy patentowej i postanowień porządku czynności.

Zakres działania oddziałów zgłoszeń.

§ 3.

Zakres działania technicznych oddziałów zgłoszeń obejmuje samodzielne załatwianie:

1. zgłoszeń patentowych, które należą do klas patentowych, przydzielonych odnośnemu oddziałowi zgłoszeń;

2. sprzeciwów przeciw zgłoszeniom patentowym, wymienionym pod 1;

3. przedstawień, skierowanych przeciw zarządzeniu referenta, mającemu na celu przygotowanie uchwały oddziału zgłoszeń.

Członkowie oddziałów zgłoszeń powołani są nadto do współdziałania w oddziałach zażaleń tudzież w oddziale nieważności i to w pracach przygotowawczych lub przy uchwałach w charakterze członków lub referentów, przyczem jednak należy zwracać uwagę na to, aby osoby, które współdziałały przy powzięciu uchwały co do udzielenia patentu, nie brały udziału w oddziale zażaleń w sprawie, dotyczącej tego samego patentu, ani też w oddziale nieważności przy rozprawie i decyzji co do wniosku na uznanie patentu za nieważny, odsądzenie posiadacza od patentu, uznanie zawisłości patentu lub jego względnej bezskuteczności (§ 9. ustawy patentowej), o ile wnioski taki odnosi się do tego samego patentu. Od rozprawy i orzekania co do wniosków na ustalenie wyłączeni są członkowie, którzy brali udział w orzeczeniu co do udzielenia patentu, jedynie wówczas, jeżeli już w postępowaniu, mającym za przedmiot udzielenie patentu, rozstrzygnięto o stanie faktycznym, stanowiącym podstawę wniosku na ustalenie, jako o pytaniu głównym lub pobocznym.

Skład oddziałów zgłoszeń.

§ 4.

Do każdego z oddziałów zgłoszeń I. do VIII. należy przydzielić odpowiednią liczbę członków i urzędników zawodu technicznego.

Kierownictwo i nadzorowanie toku czynności w technicznych oddziałach zgłoszeń należy we wszystkich sprawach postępowania, mającego za przedmiot badanie wstępne i udzielenie patentu, do członka zawodu technicznego, którego prezydent Urzędu patentowego przeznaczy na naczelnika i który ma przewodniczyć na posiedzeniach oddziału zgłoszeń.

Do każdego z oddziałów zgłoszeń I. do VIII. należy dalej przydzielić członka (w razie potrzeby kilku członków) z wykształceniem prawniczym, który we wszystkich kwestiach, gdzie wchodzi w grę

względy prawnicze, ma stosownie do postanowień porządku czynności współdziałać na zarządzenie naczelnika oddziału przy odnośnych załatwieniach i uchwałach.

Na posiedzeniach prawniczego oddziału zgłoszeń przewodniczy naczelnik tegoż oddziału, którego prezydent Urzędu patentowego wyznaczy z góry na każdy rok czynności.

Pod względem zastępstwa naczelników oddziałów wyda prezydent Urzędu patentowego potrzebne zarządzenia.

Bliższe postanowienia co do toku czynności w oddziałach zgłoszeń zawiera porządek czynności.

Oddziały zażaleń.

§ 5.

W Urzędzie patentowym utworzy się dwa oddziały zażaleń z oznaczeniem:

oddział zażaleń *A* i

oddział zażaleń *B*.

Oddział zażaleń *A* jest właściwy dla zażaleń przeciw uchwałom oddziałów zgłoszeń I, II, VI i VIII. a oddział zażaleń *B* dla zażaleń przeciw uchwałom oddziałów zgłoszeń III, IV, V i VII.

Tok instancji przeciw uchwałom prawniczego oddziału zgłoszeń idzie do tego z obu oddziałów zażaleń, któremu podlega ten techniczny oddział zgłoszeń, do którego klas należy według obowiązującego podziału na klasy patent, stanowiący przedmiot zacepionej zażaleniem uchwały, albo zgłoszenie patentu, będące przedmiotem tej uchwały. Jeżeli podanie, na skutek którego zapadła uchwała, zacepiona zażaleniem, ma za przedmiot kilka patentów lub kilka zgłoszeń patentowych, należących według rozdziału klas do różnych technicznych oddziałów zgłoszeń, wówczas rozstrzyga pod względem przydziału patent, wymieniony w podaniu na pierwszym miejscu, lub zgłoszenie patentu, przytoczone na pierwszym miejscu.

Skład oddziałów zażaleń.

§ 7.

Każdy z obu oddziałów zażaleń składa się z członków zawodu prawniczego i technicznego.

Orzeczenia ostateczne oddziałów zażaleń spadają w składzie dwóch członków z wykształceniem prawniczym i trzech członków z zawodu technicznego, wliczając także przewodniczącego. Do orzeczeń wpadkowych wystarcza obecność trzech członków, z których dwóch należy do zawodu technicznego (§ 37., ustęp 2. ustawy patentowej).

Na posiedzeniach oddziałów zażeń przewodniczy albo prezydent Urzędu patentowego albo jego zastępca albo jeden z stałych lub niestałych członków Urzędu patentowego, posiadających wykształcenie prawnicze.

Przy orzeczeniach ostatecznych należy dla oddziału zażeń *A* powołać drugiego członka z wykształceniem prawniczym z grona członków z wykształceniem prawniczym, należących do oddziałów zgłoszeń III, IV, V lub VII, albo z grona niestałych członków z wykształceniem prawniczym, zaś dla oddziału zażeń *B* z grona członków z wykształceniem prawniczym, należących do oddziałów zgłoszeń I, II, VI lub VIII, albo z grona niestałych członków z wykształceniem prawniczym.

Przy orzeczeniach ostatecznych należy trzech członków z zawodu technicznego, a przy orzeczeniach wпадkowych dwóch członków z zawodu technicznego powołać dla oddziału zażeń *A* z grona członków zawodu technicznego, należących do oddziałów zgłoszeń III, IV, V lub VII, albo z grona niestałych członków zawodu technicznego, a dla oddziału zażeń *B* z grona członków zawodu technicznego, należących do oddziałów zgłoszeń I, II, VI lub VIII, albo z grona niestałych członków zawodu technicznego.

Członków stałych, którzy nie należą do żadnego z oddziałów zgłoszeń I do VIII, można użyć jako głosujących w obu oddziałach zażeń.

Skład oddziału nieważności.

§ 9.

Oddział nieważności składa się z członków zawodu prawniczego i technicznego.

Orzeczenia ostateczne oddziału nieważności zapadają w składzie dwóch członków z wykształceniem prawniczym i trzech członków z zawodu technicznego, wliczając także przewodniczącego. Do orzeczeń wпадkowych wystarcza obecność trzech członków, z których dwóch należy być do zawodu technicznego (§ 37., ustęp 2. ustawy patentowej).

Na posiedzeniach oddziału nieważności przewodniczy prezydent Urzędu patentowego albo jego zastępca albo jeden z stałych lub niestałych członków Urzędu patentowego, posiadających wykształcenie prawnicze.

Przy orzeczeniach ostatecznych należy powołać drugiego członka z wykształceniem prawniczym dla utworzenia oddziału nieważności z grona stałych lub niestałych członków Urzędu patentowego, posiadających wykształcenie prawnicze.

Przy orzeczeniach ostatecznych należy trzech członków zawodu technicznego, a przy orzeczeniach wпадkowych dwóch członków zawodu technicznego powoływać z uwzględnieniem technicznej istoty danego przypadku z grona stałych lub niestałych członków Urzędu patentowego z zawodu technicznego.

Artykuł II.

Rozporządzenie niniejsze nabywa mocy obowiązującej w dniu 1. stycznia 1909.

Wickenburg wtr.

Spis klas patentowych i ich poddziałów.

1. Przygotowanie rud, kopalin i materiałów palnych.

2. Piekarstwo:

- a) piece piekarskie, maszyny piekarskie, przybory piekarskie,
- b) maszyny do wytwarzania i obrabiania ciasta,
- c) postępowanie przy przyrządzaniu ciasta.

3. Przemysł wyrobu odzieży, z wyjątkiem kapeluszy (klasa 41) i obuwia (klasa 71):

- a) bielizna, odzienie spodnie, gorsety,
- b) odzież i przybory,
- c) spięcia do odzieży,
- d) środki pomocnicze przy wyrobie odzieży,
- e) kwiaty, towary futrzane, pióra, maski, peruki.

4. Przyrządy do oświetlania (z wyjątkiem przyrządów do oświetlania elektrycznego i gazowego):

- a) lichtarze i latarnie,
- b) urządzenia lamp bez palników,
- c) palniki.

5. Górnictwo:

- a) wiertnictwo,
- b) górnicze dobywanie kruszców, budowa chodników, szybów, wywóz (także w klasie 20 i 35). wentylacja.

6. Piwo, wódka, wino, ocet, drożdże:

- a) zboże, słód, chmiel,
- b) wyrób piwa,
- c) wyrób spirytusu,
- d) wyrób wina,
- e) wyrób octu,
- f) wyrób drożdży prasowanych.

7. Wyrób blachy i drutu, tudzież walcownie w ogólności.

8. Blicharstwo, farbiarstwo, druk tkanin, apretura:

- a) czyszczenie, folusznictwo (dział mechaniczny),
- b) roboty przy wyrobie powierzchni równych, jednostajnych, gładkich i deseniowanych, wykończanie i roboty dodatkowe, wyrób i obrabianie linoleum (dział mechaniczny),
- c) blicharstwo,
- d) farbiarstwo i merceryzacja,
- e) druk tkanin (dział chemiczny),
- f) apretura (dział chemiczny).

9. Towary ze szczeci.**10. Paliwo:**

- a) wydobywanie torfu, przerabianie torfu na materiały opałowe,
- b) paliwo sztuczne (prasy do cegiełek opałowych, klasa 80),
- c) koksownia (zwęglanie, koksowanie, piece do koksu).

11. Introligatorstwo:

- a) przybory, maszyny, postępowanie, książki, rejestry,
- b) teki, registry listów.

12. Postępowanie chemiczne i przyrządy chemiczne, o ile nie są przytoczone w osobnych klasach:

- a) pierwiastki niemetaliczne, ich związki między sobą, tudzież z metalami alkalicznymi i ziemiami alkalicznymi (o ile nie należą do klasy 62 lub 75),
- b) sole i związki wszelkich metali, z wyjątkiem należących do klasy 12 a i 75,
- c) postępowanie i przyrządy z zakresu chemii nieorganicznej,
- d) postępowanie z gazami,
- e) postępowanie i przyrządy z zakresu chemii organicznej.
- f) filtry na płyny i prasy filtrowe.

13. Kotły parowe i ich wyposażenie (z wyjątkiem palenisk, klasa 24):

- a) kotły parowe (z wyjątkiem do opalania),
- b) grzanie przygotowawcze i czyszczenie mechaniczne wody zasilającej, zasilanie, regulacja obiegu,
- c) wodoskazy, przyrządy sygnałowe i przyrządy dla bezpieczeństwa,
- d) przewód. suszenie i przegrzanie pary, odprowadzanie wody z skroplonej pary,
- e) czyszczenie kotłów i rur, przytwierdzanie i uszczelnianie rur,
- f) szczególne sposoby wytwarzania pary, także ogrzewanie kotłów za pomocą materii poprzednio ogrzanych (gorących żużli, płynnych metali itd.) i paleniska zamknięte (z bezpośrednim oddziaływaniem płomieni na wodę).

14. Maszyny parowe (maszyny stałe, lokomotywy i maszyny okrętowe):

- a) z tłokami poruszającymi się tam i nazad,
- b) z tłokami kołującymi i wahadłowymi i cylindrami krążącymi,
- c) turbiny parowe,
- d) części stawidła i przybory,
- e) postępowanie celem zużytkowania siły parowej.

15. Drukarstwo, maszyny do pisania, stemple:

- a) przybory, narzędzia i maszyny do układania czcionek,
- b) postępowanie drukarskie i powielające, część chemiczna drukarstwa, przyrządy do powielania z wyjątkiem maszyn drukarskich z użyciem przepustnic,
- c) prasy i maszyny drukarskie, maszyny drukarskie z użyciem przepustnic,
- d) maszyny pomocnicze i przyrządy drukarskie (maszyny do wyrzynania, liniowania, zaginania, dziurkowania, bronzowania, czyszczenie, gładzenie, gumowanie itd.),
- e) maszyny do pisania,
- f) przyrządy do stemplowania i numerowania.

16. Wyrób nawozu.**17. Wyrób lodu i wytwarzanie zimna, wymiana ciepła i przechowywanie środków żywności:**

- a) wyrób lodu i wyrąb lodu naturalnego,
- b) lodownie, chłodnice i lodownie pokojowe, ochładzanie przestrzeni, wozy chłodzące,
- c) kondensatory, przyrządy do wymiany ciepła, oziębiarki; skraplanie powietrza i trudno zgęszczalnych gazów, oziębiarki kominowe,
- d) maszyny do wytwarzania zimna i chłodu.

18. Wyrób żelaza:

- a) żelazo surowe (wielki piec, kupolak, piec ciągowy, specjalne żelazo surowe),
- b) żelazo kowalne (piec fryzerski, pudłowy, Bessemera, Martina, tyglowy, stal specjalna, płyty pancerzowe, rafinowanie, hartowanie, czyszczenie).

19. Budowa kolei żelaznych, dróg i mostów:

- a) budowa kolei żelaznych,
- b) budowa dróg i mostów,
- c) czyszczenie ulic.

20. Ruch kolei żelaznych:

- a) budowa wozów i lokomotyw (z wyjątkiem kotłów, stawideł i palenisk lokomotyowych. skrapianie, przyrządy do gaszenia iskier, do chłonicenia dymu),
- b) hamulce,
- c) wiązania, przewody pociągowe i urządzenia zderzakowe,
- d) środki pomocnicze do ruchu kolei żelaznych i urządzenia stacyjne,
- e) systemy kolejowe,
- f) sygnały dla kolei żelaznych i urządzenia dla bezpieczeństwa,
- g) koleje elektryczne i uzbrojenie elektryczne wozów motorowych (z wyjątkiem przyrządów do puszczania i regulowania motorów).

21. Elektrotechnika:

- a) telegrafy i telefony,
- b) elementy galwaniczne i akumulatory,
- c) przewody, budowa przewodów, przynależności przewodów,
- d) przyrządy i urządzenia do wytwarzania i przemiany energii elektrycznej,
- e) przyrządy do pomiaru elektryczności,
- f) oświetlenie elektryczne, dział mechaniczny,
- g) oświetlenie elektryczne, dział chemiczny,
- h) urządzenia do regulowania prądów elektrycznych.
- i) inne przyrządy elektryczne.

22. Barwiki, pokosty, lakiery, powłoki, klej:

- a) barwiki organiczne sztuczne (syntetyczne),
- b) barwiki mineralne, roślinne i zwierzęce,
- c) pokosty i lakiery,
- d) powłoki,
- e) klej, kity i inne lepy.

23. Przemysł tłuszczowy, świece, mydła, oleje ziemne:

- a) otrzymywanie tłuszczów i olejów, czyszczenie tłuszczów i olejów, lanolina,
- b) mydła, kwasy tłuszczowe, świece, oleje eteryczne, zestawianie pachnideł,
- c) oleje mineralne i inne osobno nie wymienione płyny do świecenia, parafina, wosk ziemny, smary, wyrób asfaltu.

24. Urządzenia palenisk:

- a) paleniska w ogólności,
- b) paleniska do mialu węglowego i do płynnego paliwa,
- c) ruszty i czyszczenie rusztów,
- d) inne części składowe i narzędzia (przyrządy zasilające, rurki dla przewiewu, progi ogniowe, drzwiczki paleniska, iskrochłony, urządzenia kominowe itp.),
- e) paleniska gazowe.

25. Plecionki, wyrób koronek, dzianie i szmuklerstwo:

- a) pończosznictwo i dzianie,
- b) wyrób plecionek, koronek, maszyny bobinetowe, szmuklerstwo, wiązanie siatek.

26. Wyrób gazu i oświetlenie gazowe:

- a) wyrób gazu,
- b) lampy i palniki gazowe,
- c) ciała żarowe,
- d) przyrządy do zapalania i gaszenia gazu,
- e) wyrób gazu acetylenowego i oświetlanie nim.

27. Miechy i przyrządy do wietrzenia:

- a) przyrządy do zgęszczania i rozrzedzania powietrza (miechy skórzanec, tłokowe, puszkowe, obrotowe, wytryskowe itp.),
- b) przyrządy do wentylacji i do czyszczenia powietrza, przyrządy do zwilżania powietrza.

28. Garbarstwo, obrabianie skóry:

- a) maszyny do mechanicznego obrabiania skór nie garbowanych i garbowanych),
- b) dział chemiczny.

29. Włókna na przędzywo:

- a) mechaniczne otrzymywanie włókien na przędzywo,
- b) dział chemiczny.

30. Piecza o zdrowie:

- a) instrumenty i przybory lekarskie (z wyjątkiem instrumentów i przyborów dentystycznych),
- b) maszyny, instrumenty i przybory dentystyczne, zęby sztuczne, przybory do czyszczenia zębów,
- c) przyrządy do inhalacji, gimnastyki leczniczej i mięsienia, urządzenia kąpielowe. tudzież do leczenia zapomocą elektryczności i światła,
- d) członki sztuczne, przyrządy ortopedyczne, obwiązki,
- e) łoża dla chorych, przewóz chorych, nocniki, krzesła operacyjne, urządzenia pogrzebowe,
- f) przetwory higieniczne i farmaceutyczne, przybory aptekarskie, materyały opatrunkowe, opaski, okłady, odwietrzanie, sterylizacya.

31. Odlewnictwo:

- a) formierstwo i maszyny formierskie,
- b) odlewnictwo.

32. Szkło:

- a) postępowanie z szkłem rozżarzonem,
- b) postępowanie z szkłem oziębionem,
- c) dział chemiczny.

33. Przybory podręczne i podrózne:

- a) parasole, laski, wachlarze,
- b) torby, schowki, trzymadła, nosidła,
- c) przybory do czesania, zapinacze,
- d) przybory wojskowe, namioty, hamaki.

34. Przybory do gospodarstwa domowego:

- a) przybory i przyrządy do gotowania,
- b) naczynia kuchenne i stołowe,
- c) sprzęty,
- d) przybory i przyrządy do czyszczenia w gospodarstwie domowem,
- e) przybory do gospodarstwa domowego, szczegółowo nie wymienione.

35. Przyrządy do podnoszenia ciężarów:

- a) urządzenia do wyciągania w górę i podnoszenia (z wyjątkiem urządzeń elektrycznych),
- b) żórawie stałe i ruchome, windy, kołowroty, hamulce itd.,
- c) elewatory łańcuchowe i śrubowe, dźwigarki, pogłębiarki, przyrządy do ładowania, urządzenia hydrauliczne do podnoszenia ciężarów.

36. Ogrzewanie (w ogólności):

- a) piece i ogniska do paliwa stałego,
- b) piece i ogniska do ogrzewania gazem i paliwem płynnym,
- c) ogrzewanie centralne i regulatory ciepła,
- d) ogrzewacze do płynów (z wyjątkiem elektrycznych),
- e) ogrzewanie elektryczne i przyrządy do ogrzewania elektrycznego.

37. Budownictwo lądowe:

- a) konstrukcye dźwigające i odgraniczające przestrzeń,
- b) części składowe konstrukcyi,
- c) wykonanie wewnętrzne i zewnętrzne budynków,
- d) budowa rusztowań.

38. Obrabianie i konserwowanie drzewa:

- a) pilowanie, także ostrzenie i prostowanie zębów,
- b) narzędzia maszynowe z wyjątkiem pił, zdobienie powierzchni drzewa (dział mechaniczny),
- c) wyrób szczególnych przedmiotów,
- d) chemiczne procedury co do drzewa (impregnowanie, konserwacja), suszenie (z wyjątkiem urządzeń do suszenia).

39. Róg, kość słoniowa, kauczuk, gutaperka i inne masy plastyczne:

- a) dział mechaniczny,
- b) dział chemiczny.

40. Hutnictwo:

- a) chemiczne przysposabianie rud,
- b) otrzymywanie kruszcu, piece hutnicze (także elektryczne),
- c) stopy kruszcowe (z wyjątkiem żelaza) i postępowanie z nimi.

41. Kapelusznictwo i wyroby piłśniowe.**42. Instrumenty:**

- a) instrumenty rysunkowe (cyrkle do kół i krzywizn),
- b) przyrządy do mierzenia długości, powierzchni, grubości,
- c) instrumenty geodetyczne,
- d) przyrządy do rejestrowania i kontroli,
- e) przyrządy do mierzenia gazu, wody, objętości,
- f) przyrządy do ważenia,
- g) fonografy,
- h) przyrządy optyczne (także obiektywy fotograficzne),
- i) instrumenty i przybory fizykalne, kalendarze,
- k) przybory rachunkowe,
- l) środki naukowe,
- m) kasy automatyczne.

43. Odpada.**44. Towary drobne i przybory do palenia:**

- a) towary drobne (guziki, szpilki, sprzączki, przedmioty do stroju),
- b) przybory do palenia, zapalniczki, obcinacze cygar.

45. Rolnictwo i leśnictwo, ogrodnictwo, uprawa wina, mleczarstwo, zootechnika:

- a) obrabianie gruntu, siejba, nawożenie,
- b) zbiór plonu, postępowanie z zebranych plonem,
- c) ogrodnictwo, uprawa jarzyn, owoców, wina i chmielu, leśnictwo,
- d) mleczarstwo, dział mechaniczny (dział chemiczny w klasie 53 a i b),
- e) hodowla, połów, tępienie zwierząt, weterynarya (dział mechaniczny),
- f) podkownictwo,
- g) dział chemiczny (weterynarya, środki do tępienia zwierząt i chwastów, postępowanie z zbożem do siewu itd.).

46. Motory wybuchowe, motory poruszane przez spalanie, motory poruszane ciśnieniem gazu; motory sprężynowe i ciężarowe:

- a) motory wybuchowe i poruszane przez spalanie w swym ogólnym układzie,
- b) przyrządy stawidłowe i regulacyjne, wentyle, przyrządy do wytwarzania gazu, do karburyzacji, podpalacze, chłodniki, przyrządy do puszczenia w ruch dla maszyn, wymienionych pod a).
- c) motory poruszane ciśnieniem gazu (maszyny urządzone do gorącego powietrza, do ciśnienia powietrza, do amoniaku, kwasu węglowego, eteru, mieszanin powietrza przesyconego parą oraz mieszanin gazu przesyconego parą itd.),
- d) windy, deptaki, motory sprężynowe i ciężarowe.

47. Części składowe maszyn:

- a) stałe części konstrukcji,
- b) części konstrukcji do przenoszenia ruchu,
- c) sprzężenia, przeguby, hamulce, przyrządy zamykające i łączące,
- d) rzemienie, sznury, łańcuchy itp.,
- e) przyrządy do smarowania,
- f) rury, węże i ich połączenia, zamknięcia rur i naczyń, tłoki, uszczelnienia, dławnice, urządzenia i środki chroniące ciepło itp.,
- g) wentyle, kurki, suwaki,
- h) tryby (bez podania szczególnego celu).

48. Obrabianie chemiczne metali (emalia, galwanoplastyka):

- a) powłoki metaliczne, wykonywane drogą elektrolityczną,
- b) powłoki metaliczne, wykonywane drogą nieelektrolityczną i postępowanie z metalami,
- c) emaliowanie.

49. Obrabianie mechaniczne metali (z wyjątkiem walcowni w ogólności):

- a) narzędzia maszynowe,
- b) maszyny do wyrobu pewnych towarów metalowych,
- c) postępowanie przy robocie, narzędzia i przyrządy do wykonywania teje.

50. Młyny:

- a) młynarstwo w ścisłym znaczeniu,
- b) maszyny rozdrabniające, o ile nadają się do ogólnego użytku.

51. Instrumenty muzyczne:

- a) fortepian, harmonium, organy,
- b) instrumenty orkiestrowe,
- c) instrumenty do grania mechanicznego i przybory muzyczne pomocnicze.

52. Szycie i hafty:

- a) szycie,
- b) hafty.

53. Środki żywności:

- a) przyrządzanie,
- b) przechowywanie,
- c) środki żywności dla bydła,
- d) maszyny i narzędzia do wyrobu towarów cukrowych.

54. Wyroby papierowe, przerabianie papieru i reklama:

- a) wyrób pudełek z tektury oraz roboty przygotowawcze,
- b) koperty, worki papierowe, karty i ich wytwarzanie,
- c) wyrób papieru w deseń, tudzież przedmiotów z masy papierowej i papieru,
- d) reklama.

55. Wyrób papieru:

- a) wyrób miazgi papierowej z rozmaitych materiałów surowych drogą mechaniczną,
- b) maszyny do wyrobu papieru, roboty wykończające (dział mechaniczny),
- c) dział chemiczny, gotowanie celulozy, papier pergaminowy, pstry.

56. Siodlarstwo, tudzież ubiory na konie i inne zwierzęta.**57. Fotografia:**

- a) dział fizyczny,
- b) dział chemiczny.

58. Prasy:

- a) z ciśnieniem zapomocą płynu,
- b) bez ciśnienia zapomocą płynu.

59. Pompy i inne urządzenia do podnoszenia płynów:

- a) pompy tłokowe, błonowe, sikawki pożarne,
- b) pompy obrotowe (ciskające, puszkowe itp.),
- c) pompy tętnicze parowe (pulsometry), pompy poruszane ciśnieniem gazu i powietrza,
- d) pompy smoczkowe (injektory),
- e) rozmaite metody podnoszenia płynów, jakoto czerpaki, koła czerpakowe, pompy wytryskowe itp.

60. Regulatory do motorów.**61. Przybory ratunkowe.****62. Przemysł solno-alkaliczny i ziemno-alkaliczny, żupnictwo.****63. Budowa wozów, koła (rowery) i wozy motorowe:**

- a) budowa wozów,
- b) koła (rowery),
- c) motocykl i wóz motorowy,
- d) koło i obręcz do koła.

64. Przybory szynkarskie:

- a) naczynia, flaszki i ich zamknięcia,
- b) czyszczenie flaszek, szklanek; przyrządy do przelewania, korkowania i odkorkowania,
- c) przyrządy naciskowe do piwa, przyrządy wyszynkowe, czopy, główki syfonów, przyrządy do mierzenia piwa w beczkach itp.

65. Budowa statków i żeglarsstwo:

- a) budowa statków,
- b) ruch statków i przyrządy do sterowania,
- c) uzbrojenie statków, przyrządy do sygnalizacji i przyrządy ratunkowe morskie,
- d) łodzie i welocypedy wodne,
- e) szczególne urządzenia wojenno-techniczne (opancerzenie, torpedy, miny, statki podwodne),
- f) przyrządy do wyciągania i spuszczenia, doki pływające, wydobywanie statków, które zatonęły, czyszczenie i konserwacja statków.

66. Rzeźnictwo.**67. Szlifierstwo i polernictwo:**

- a) maszyny do szlifowania i polerowania,
- b) środki do szlifowania i polerowania,
- c) dział chemiczny.

68. Wyroby ślusarskie i szafy na pieniądze:

- a) zamki,
- b) okucia, zamykadła, przyrządy do otwierania i przytrzymywania drzwi i okien,
- c) szafy na pieniądze.

69. Narzędzia do krajanía, zarazem broń do cięcia i sztychu.**70. Materyały do pisania i rysowania:**

- a) ołówki do pisania i rysowania, pióra, rączki, kałamarze itd.,
- b) deski do rysunków, linie, narzędzia do zaostrzania ołówków i do wyskrobywania,
- c) przybory na biurka, urządzenia do kopiowania.

71. Szewstwo:

- a) obuwie,
- b) sprzączki, rzemyki itd. do obuwia, podkówki, ostrogi itp.,
- c) maszyny i narzędzia do wyrobu obuwia (z wyjątkiem maszyn do szycia).

72. Broń palna, pociski, oszańcowania:

- a) broń palna ręczna z przyborami,
- b) działa i strzelby maszynowe,
- c) lawety, obsługa mechaniczna dział, pancerze i tarcze ochronne,
- d) amunicya,
- e) przyrządy do celowania, strzelnice, tarcze, służące za cel.

73. Powroźnictwo.**74. Sygnalizacya (z wyjątkiem sygnalizacyi na kolejach żelaznych).****75. Soda i inny przemysł chemiczny hurtowny:**

- a) siarka, dwutlenek siarki i kwas siarkowy, kwas solny, kwasy azotu i ich sole, kwas węglowy.
- b) ługi kwasu węglowego i żrące (z wyjątkiem otrzymanych drogą elektrolityczną), amoniak, związki sinku, żelazocyanu i rodanu.
- c) elektroliza alkaliów chlorowych (chlor, alkalia żrące, chlorany i bielące połączenia chloru).

76. Przędzenie:

- a) roboty przygotowawcze,
- b) przędzenie i skręcanie nici,
- c) nawijanie i motanie.

77. Sport, gry, zabawy ludowe, aeronautyka:

- a) gry towarzyskie,
- b) zabawki dziecięce (lalki, bąki, skrzynki budowlane itp.),
- c) przybory do gimnastyki, łyżwy itd., zabawy ludowe,
- d) aeronautyka.

78. Materyały wybuchowe i wytwarzanie towarów zapalnych:

- a) wyrób zapalek (dział mechaniczny),
- b) dział chemiczny, towary zapalne, ognie sztuczne.

79. Tytoń:

- a) dział mechaniczny,
- b) dział chemiczny.

80. Towary gliniane, przemysł kamienny i cementowy:

- a) maszyny przygotowawcze, obróbka kamienia,
- b) nadawanie formy,
- c) piece i urządzenia do suszenia,
- d) kamienie sztuczne (dział chemiczny) i ich ozdabianie,
- e) cement i lep cementowy, tudzież ich wytwarzanie (dział chemiczny) wraz z cementem asfaltowym, asfalt sztuczny,
- f) wytwarzanie towarów porcelanowych i glinianych (dział chemiczny) oraz ich ozdabianie.

81. Transport i pakowanie:

- a) środki pakunkowe,
- b) urządzenia do transportowania i ładowania, poczta pneumatyczna, wywóz śmieci i urządzenia magazynowe (silos),
- c) maszyny do pakowania i etykietowania.

82. Przyrządy do suszenia i maszyny odśrodkowe (do celów ogólnych):

- a) przyrządy do suszenia i postępowanie przy suszeniu (suszenie słoju i chmielu w kl. 6 a),
- b) maszyny odśrodkowe.

83. Zegary (także elektryczne).**84. Budownictwo wodne i ziemne.****85. Woda, wodociągi i kanalizacja:**

- a) wodociągi,
- b) kanalizacja,
- c) czyszczenie wody (do picia, do innych celów, wody odpływającej) prócz filtrów.

86. Tkactwo:

- a) roboty przygotowawcze i pomocnicze, maszyny z krosnami i żakardówki,
- b) warsztaty tkackie, postępowanie tkackie i tkaniny.

87. Narzędzia i przybory bez nazwy szczególnej.**88. Motory wodne i wiatrowe:**

- a) turbiny, koła wodne, motory wodne, maszyny hydrauliczne,
- b) motory powietrzne.

89. Wyrób cukru i skrobi:

- a) wyrób cukru,
- b) wyrób skrobi, dekstrozy i dekstryny.

Podział poszczególnych klas patentowych w ośmiu oddziałach zgłoszeń.

I. Oddział zgłoszeń.

3. Przemysł wyrobu odzieży, z wyjątkiem kapeluszy (klasa 41) i obuwia (klasa 71):

- a) bielizna, odzienie spodnie, gorsety,
- b) odzież i przybory,
- c) spięcia do odzieży,
- d) środki pomocnicze przy wyrobie odzieży,
- e) kwiaty, towary futrzane, pióra, maski, peruki.

8. Blicharstwo, farbiarstwo, druk tkanin, apretura:

- a) czyszczenie, folusznictwo (dział mechaniczny),
- b) roboty przy wyrobie powierzchni równych, jednostajnych, gładkich i deseniowanych, wykończanie i roboty dodatkowe, wyrób i obrabianie linoleum (dział mechaniczny),

9. Towary ze szczeci.

11. Introligatorstwo:

- a) przybory, maszyny, postępowanie, książki, rejestry,
- b) teki, registry listów.

25. Plecionki, wyrób koronek, dzianie i szmuklerstwo:

- a) pończosznictwo i dzianie,
- b) wyrób plecionek, koronek, maszyny bobinetowe, szmuklerstwo, wiązanie siatek.

28. Garbarstwo, obrabianie skóry:

- a) maszyny do mechanicznego obrabiania skór nie garbowanych i garbowanych.

29. Włókna na przędziwo:

- a) mechaniczne otrzymywanie włókien na przędziwo.

33. Przybory podręczne i podróżne:

- a) parasole, laski, wachlarze,
- b) torby, schowki, trzymadła, nosidła,
- c) przybory do czesania, zapinacze,
- d) przybory wojskowe, namioty, hamaki.

38. Obrabianie i konserwowanie drzewa:

- a) piłowanie, także ostrzenie i prostowanie zębów,
- b) narzędzia maszynowe z wyjątkiem pił, zdobienie powierzchni drzewa (dział mechaniczny),
- c) wyrób szczególnych przedmiotów.

39. Róg, kość słoniowa, kauczuk, gutaperka i inne masy plastyczne:

- a) dział mechaniczny.

41. Kapelusznictwo i wyroby pilśniowe.**52. Szycie i hafty:**

- a) szycie,
b) hafty.

54. Wyroby papierowe, przerabianie papieru i reklama:

- a) wyrób pudełek z tektury oraz roboty przygotowawcze,
b) koperty, worki papierowe, karty i ich wytwarzanie,
c) wyrób papieru w deseń, tudzież przedmiotów z masy papierowej i papieru,
d) reklama.

55. Wyrób papieru:

- a) wyrób miazgi papierowej z rozmaitych materiałów surowych drogą mechaniczną.
b) maszyny do wyrobu papieru, roboty wykończające (dział mechaniczny).

70. Materiały do pisania i rysowania:

- a) ołówki do pisania i rysowania, pióra, rączki, kałamarze itd.,
b) deski do rysunków, linie, narzędzia do zaostrzania ołówków i do wyskrobywania,
c) przybory na biurka, urządzenia do kopiowania.

71. Szewstwo:

- a) obuwie,
b) sprzączki, rzemyki itd. do obuwia, podkówki, ostrogi itp.,
c) maszyny i narzędzia do wyrobu obuwia (z wyjątkiem maszyn do szycia).

73. Powroźnictwo.**76. Przędzenie:**

- a) roboty przygotowawcze,
b) przędzenie i skręcanie nici,
c) nawijanie i motanie.

78. Materiały wybuchowe i wytwarzanie towarów zapalnych:

- a) wyrób zapalek (dział mechaniczny).

86. Tkactwo:

- a) roboty przygotowawcze i pomocnicze, maszyny z krosnami i żakardówki,
b) warsztaty tkackie, postępowanie tkackie i tkaniny.

II. Oddział głośzeń.**13. Kotły parowe i ich wyposażenie (z wyjątkiem palenisk, klasa 24):**

- a) kotły parowe (z wyjątkiem do opalania),
b) grzanie przygotowawcze i czyszczenie mechaniczne wody zasilającej, zasilanie, regulacja obiegu,
c) wodoskazy, przyrządy sygnałowe i przyrządy dla bezpieczeństwa,
d) przewód, suszenie i przegrzanie pary, odprowadzanie wody z skroplonej pary,
e) czyszczenie kotłów i rur, przytwierdzanie i uszczelnianie rur,
f) szczególne sposoby wytwarzania pary, także ogrzewanie kotłów za pomocą materii poprzednio ogrzanych (gorących żużli, płynnych metali itd.) i paleniska zamknięte (z bezpośrednim oddziaływaniem płomieni na wodę).

14. Maszyny parowe (maszyny stałe, lokomotywy i maszyny okrętowe):

- a) z tłokami poruszającymi się tam i назад,
- b) z tłokami kołującymi i wahadłowymi i cylindrami krążącymi,
- c) turbiny parowe,
- d) części stawidla i przybory,
- e) postępowanie celem zużytkowania siły parowej.

17. Wyrób lodu i wytwarzanie zimna, wymiana ciepła i przechowywanie środków żywności:

- a) wyrób lodu i wyrób lodu naturalnego,
- b) lodownie, chłodnice i lodownie pokojowe, ochładzanie przestrzeni, wozy chłodzące;
- c) kondensatory, przyrządy do wymiany ciepła, oziębiarki; skraplanie powietrza i trudno zgęszczalnych gazów, oziębiarki kominowe,
- d) maszyny do wytwarzania zimna i chłodu.

27. Miechy i przyrządy do wietrzenia:

- a) przyrządy do zgęszczania i rozrzedzania powietrza (miechy skórzane, tłokowe, puszkowe, obrotowe, wytryskowe itp.),
- b) przyrządy do wentylacji i do czyszczenia powietrza, przyrządy do zwilżania powietrza.

35. Przyrządy do podnoszenia ciężarów:

- a) urządzenia do wyciągania w górę i podnoszenia (z wyjątkiem urządzeń elektrycznych),
- b) żórawie stałe i ruchome, windy, kołowroty, hamulce itd.,
- c) elewatory łańcuchowe i śrubowe, dźwigarki, pogłębiarki, przyrządy do ładowania, urządzenia hydrauliczne do podnoszenia ciężarów.

46. Motory wybuchowe, motory poruszane przez spalanie; motory poruszane ciśnieniem gazu; motory sprężynowe i ciężarowe:

- a) motory wybuchowe i poruszane przez spalanie w swym ogólnym układzie,
- b) przyrządy stawidłowe i regulacyjne, wentyle, przyrządy do wytwarzania gazu, do karburyzacji, podpalacze, chłodniki, przyrządy do puszczenia w ruch dla maszyn, wymienionych pod a),
- c) motory poruszane ciśnieniem gazu (maszyny urządzone do gorącego powietrza, do ciśnienia powietrza, do amoniaku, kwasu węglowego, eteru, mieszanin powietrza przesyconego parą oraz mieszanin gazu przesyconego parą itd.),
- d) windy, deptaki, motory sprężynowe i ciężarowe.

47. Części składowe maszyn:

- a) stałe części konstrukcji,
- b) części konstrukcji do przenoszenia ruchu,
- c) sprzężenia, przeguby, hamulce, przyrządy zamykające i łączące.
- d) rzemienie, sznury, łańcuchy itp.,
- e) przyrządy do smarowania,
- f) rury, węże i ich połączenia, zamknięcia rur i naczyń, tłoki, uszczelnienia, dławnice, urządzenia i środki chroniące ciepło itp.,
- g) wentyle, kurki, suwaki,
- h) tryby (bez podania szczególnego celu).

58. Prasy:

- a) z ciśnieniem zapomocą płynu,
- b) bez ciśnienia zapomocą płynu.

59. Pompy i inne urządzenia do podnoszenia płynów:

- a) pompy tłokowe, błonowe, sikawki pożarne,
- b) pompy obrotowe (ciskające, puszkowe itp.),
- c) pompy tętnicze parowe (pulsometry), pompy poruszane ciśnieniem gazu i powietrza.
- d) pompy smoczkowe (injektory),
- e) rozmaite metody podnoszenia płynów, jakoto czerpaki, koła czerpakowe, pompy wytryskowe itp.

60. Regulatory do motorów.**65. Budowa statków i żeglarstwo:**

- a) budowa statków,
- b) ruch statków i przyrządy do sterowania,
- c) uzbrojenie statków, przyrządy do sygnalizacji i przyrządy ratunkowe morskie,
- d) łodzie i welocypedy wodne,
- e) szczególne urządzenia wojenno-techniczne (opancerzenie, torpedy, miny, statki podwodne),
- f) przyrządy do wyciągania i spuszczenia, doki pływające, wydobywanie statków, które zatonięły, czyszczenie i konserwacja statków.

72. Broń palna, pociski, oszańcowania:

- a) broń palna ręczna z przyborami,
- b) działa i strzelby maszynowe,
- c) lawety, obsługa mechaniczna dział, pancerze i tarcze ochronne,
- d) amunicja,
- e) przyrządy do celowania, strzelnice, tarcze służące za cel.

88. Motory wodne i wiatrowe:

- a) turbiny, koła wodne, motory wodne, maszyny hydrauliczne,
- b) motory powietrzne.

III. Oddział zgłoszeń.**21. Elektrotechnika:**

- a) telegrafy i telefony,
- c) przewody, budowa przewodów, przynależności przewodów,
- d) przyrządy i urządzenia do wytwarzania i przemiany energii elektrycznej,
- e) przyrządy do pomiaru elektryczności,
- f) oświetlenie elektryczne, dział mechaniczny,
- h) urządzenia do regulowania prądów elektrycznych,
- i) inne przyrządy elektryczne.

30. Piecza o zdrowie:

- a) instrumenty i przybory lekarskie (z wyjątkiem instrumentów i przyborów dentystycznych),
- b) maszyny, instrumenty i przybory dentystyczne, zęby sztuczne, przybory do czyszczenia zębów,
- c) przyrządy do inhalacji, gimnastyki leczniczej i mięsienia, urządzenia kąpielowe, tudzież do leczenia zapomocą elektryczności i światła,
- d) członki sztuczne, przyrządy ortopedyczne, obwiązki,
- e) łoża dla chorych, przewóz chorych, nocniki, krzesła operacyjne, urządzenia pogrzebowe.

42. Instrumenty:

- a) instrumenty rysunkowe (cyrkle do kół i krzywizn),
- b) przyrządy do mierzenia długości, powierzchni, grubości,
- c) instrumenty geodetyczne,
- d) przyrządy do rejestrowania i kontroli,
- e) przyrządy do mierzenia gazu, wody, objętości,
- f) przyrządy do ważenia,
- g) fonografy,
- h) przyrządy optyczne (także obiektywy fotograficzne),
- i) instrumenty i przybory fizyczne, kalendarze,
- k) przybory rachunkowe,
- l) środki naukowe,
- m) kasy automatyczne.

51. Instrumenty muzyczne:

- a) fortepian, harmonium, organy,
- b) instrumenty orkiestrowe,
- c) instrumenty do grania mechanicznego i przybory muzyczne pomocnicze.

57. Fotografia:

- a) dział fizyczny.

74. Sygnalizacja (z wyjątkiem sygnalizacji na kolejach żelaznych).**83. Zegary (także elektryczne).****IV. Oddział zgłoszeń.****7. Wyrób blachy i drutu, tudzież walcownie w ogólności.****34. Przybory do gospodarstwa domowego.**

- a) przybory i przyrządy do gotowania,
- b) naczynia kuchenne i stołowe,
- c) sprzęty,
- d) przybory i przyrządy do czyszczenia w gospodarstwie domowym,
- e) przybory do gospodarstwa domowego, szczegółowo nie wymienione.

49. Obrabianie mechaniczne metali (z wyjątkiem walcowni w ogólności):

- a) narzędzia maszynowe,
- b) maszyny do wyrobu pewnych towarów metalowych,
- c) postępowanie przy robocie, narzędzia i przyrządy do wykonywania tejże.

63. Budowa wozów, koła (rowery) i wozy motorowe:

- a) budowa wozów,
- b) koła (rowery),
- c) motocykl i wóz motorowy,
- d) koło i obręcz do koła.

67. Szlifierstwo i polernictwo:

- a) maszyny do szlifowania i polerowania,
- b) środki do szlifowania i polerowania.

68. Wyroby ślusarskie i szafy na pieniądze:

- a) zamki,
- b) okucia, zamykadła, przyrządy do otwierania i przytrzymywania drzwi i okien,
- c) szafy na pieniądze.

69. Narzędzia do krajania, zarazem broń do cięcia i sztychu.**81. Transport i pakowanie:**

- a) środki pakunkowe,
- b) urządzenia do transportowania i ładowania, poczta pneumatyczna, wywóz śmieci i urządzenia magazynowe (silos),
- c) maszyny do pakowania i etykietowania.

85. Woda, wodociągi i kanalizacja:

- a) wodociągi,
- b) kanalizacja.

87. Narzędzia i przybory bez nazwy szczególnej.

V. Oddział zgłoszeń.

2. Piekarstwo:

- c) postępowanie przy przyrządzaniu ciasta.

6. Piwo, wódka, wino, ocet, drożdże:

- a) zboże, słód, chmiel,
- b) wyrób piwa,
- c) wyrób spirytusu,
- d) wyrób wina,
- e) wyrób octu,
- f) wyrób drożdży prasowanych.

8. Blicharstwo, farbiarstwo, druk tkanin, apretura:

- c) blicharstwo,
- d) farbiarstwo i merceryzacja,
- e) druk tkanin (dział chemiczny),
- f) apretura (dział chemiczny).

10. Paliwo:

- a) wydobywanie torfu, przerabianie torfu na materiały opałowe,
- b) paliwo sztuczne (prasy do cegiełek opałowych, klasa 80),
- c) koksownia (zwęglanie, koksowanie, piece do koksu).

12. Postępowanie chemiczne i przyrządy chemiczne, o ile nie są przytoczone w osobnych klasach:

- a) pierwiastki niemetaliczne, ich związki między sobą, tudzież z metalami alkalicznymi i ziemiami alkalicznymi (o ile nie należą do klasy 62 lub 75),
- b) sole i związki wszelkich metali, z wyjątkiem należących do klasy 12 a) i 75,
- c) postępowanie i przyrządy z zakresu chemii nieorganicznej,
- d) postępowanie z gazami.

16. Wyrób nawozu.

18. Wyrób żelaza:

- a) żelazo surowe (wielki piec, kupolak, piec ciągowy, specjalne żelazo surowe),
- b) żelazo kowalne (piec fryszerski, pudłowy, Bessemiera, Martina, tyglowy, stal specjalna, płyty pancernowe, rafinowanie, hartowanie, czyszczenie).

21. Elektrotechnika:

- g) oświetlenie elektryczne, dział chemiczny.

22. Barwiki, pokosty, lakiery, powłoki, klej:

- a) barwiki organiczne sztuczne (syntetyczne),
- b) barwiki mineralne, roślinne i zwierzęce,
- c) pokosty i lakiery,
- d) powłoki,
- e) klej, kity i inne lepy.

24. Urządzenia palenisk:

- e) paleniska gazowe.

26. Wyrób gazu i oświetlenie gazowe:

- a) wyrób gazu,
- b) lampy i palniki gazowe,
- c) ciała żarowe,
- d) przyrządy do zapalania i gaszenia gazu.

28. Garbarstwo, obrabianie skóry:

b) dział chemiczny.

29. Włókna na przędziwo:

b) dział chemiczny.

32. Szkło:

c) dział chemiczny.

39. Róg, kość słoniowa, kauczuk, gutaperka i inne masy plastyczne:

b) dział chemiczny.

40. Hutnictwo:

- a) chemiczne przysposabianie rud,
- b) otrzymywanie kruszcu, piece hutnicze (także elektryczne),
- c) stopy kruszcowe (z wyjątkiem żelaza) i postępowanie z nimi.

48. Obrabianie chemiczne metali (emalia, galwanoplastyka):

- a) powłoki metaliczne, wykonywane drogą elektrolityczną,
- b) powłoki metaliczne, wykonywane drogą nieelektrolityczną i postępowanie z metalami,
- c) emaliowanie.

62. Przemysł solno-alkaliczny i ziemno-alkaliczny, żupnictwo.**67. Szlifierstwo i polernictwo:**

c) dział chemiczny.

75. Soda i inny przemysł chemiczny hurtowny:

- a) siarka, dwutlenek siarki i kwas siarkowy, kwas solny, kwasy azotu i ich sole, kwas węglowy,
- b) ługi kwasu węglowego i żrące (z wyjątkiem otrzymanych drogą elektrolityczną), amoniak, związki cynku, żelazoocyanu i rodanu,
- c) elektroliza alkaliów chlorowych (chlor, alkalia żrące, chlorany i bielące połączenia chloru).

VI. Oddział zgłoszeń.

12. Postępowanie chemiczne i przyrządy chemiczne, o ile nie są przytoczone w osobnych klasach:

- e) postępowanie i przyrządy z zakresu chemii organicznej,
- f) filtry na płyny i prasy filtrowe.

15. Drukarstwo, maszyny do pisania, stemple:

- b) postępowanie drukarskie i powielające, część chemiczna drukarstwa, przyrządy do powielania, z wyjątkiem maszyn drukarskich z użyciem przepustnic.

21. Elektrotechnika:

b) elementy galwaniczne i akumulatory.

23. Przemysł tłuszczowy, świece, mydła, oleje ziemne:

- a) otrzymywanie tłuszczów i olejów, czyszczenie tłuszczów i olejów, lanolina,
- b) mydła, kwasy tłuszczowe, świece, oleje eteryczne, zestawianie pachnidła,
- c) oleje mineralne i inne osobno nie wymienione płyny do świecenia, parafina, wosk ziemny, smary, wyrób asfaltu.

26. Wyrób gazu i oświetlenie gazowe:

e) wyrób gazu acetylenowego i oświetlanie nim.

30. Piecza o zdrowie:

- f) przetwory higieniczne i farmaceutyczne, przybory aptekarskie, materiały opatrunkowe, opaski, okłady, odwietrzanie, sterylizacja.

38. Obrabianie i konserwowanie drzewa:

- d) chemiczne procedury co do drzewa (impregnowanie, konserwacja), suszenie (z wyjątkiem urządzeń do suszenia).

45. Rolnictwo i leśnictwo, ogrodnictwo, uprawa wina, mleczarstwo, zootechnika:

- g) dział chemiczny (weterynaryja, środki do tępienia zwierząt i chwastów, postępowanie ze zbożem do siewu itd.).

53. Środki żywności:

- a) przyrządzanie,
b) przechowywanie,
c) środki żywności dla bydła,
d) maszyny i narzędzia do wyrobu towarów cukrowych.

55. Wyrób papieru:

- c) dział chemiczny, gotowanie celulozy, papier pergaminowy, pstry.

57. Fotografia:

- b) dział chemiczny.

78. Materiały wybuchowe i wytwarzanie towarów zapalnych:

- b) dział chemiczny, towary zapalne, ognie sztuczne.

79. Tytoń:

- b) dział chemiczny.

80. Towary gliniane, przemysł kamienny i cementowy:

- d) kamienie sztuczne (dział chemiczny) i ich ozdabianie,
e) cement i lep cementowy, tudzież ich wytwarzanie (dział chemiczny) wraz z cementem asfaltowym, asfalt sztuczny,
f) wytwarzanie towarów porcelanowych i glinianych (dział chemiczny) oraz ich ozdabianie.

85. Woda, wodociągi i kanalizacja:

- c) czyszczenie wody (do picia, do innych celów, wody odpływającej) prócz filtrów.

89. Wyrób cukru i skrobi:

- a) wyrób cukru,
b) wyrób skrobi, dekstrozy i dekstryny.

VII. Oddział zgłoszeń.**1. Przygotowanie rud, kopalin i materiałów palnych.****2. Piekarstwo:**

- a) piece piekarskie, maszyny piekarskie, przybory piekarskie,
b) maszyny do wytwarzania i obrabiania ciasta.

5. Górnictwo:

- a) wiertnictwo,
b) górnicze dobywanie kruszców, budowa chodników, szybów, wywóz (także w klasie 20 i 35), wentylacja.

15. Drukarstwo, maszyny do pisanja, stemple:

- a) przybory, narzędzia i maszyny do układania czcionek,
c) prasy i maszyny drukarskie, maszyny drukarskie z użyciem przepustnic,

- d) maszyny pomocnicze i przyrządy drukarskie (maszyny do wyrzynania, liniowania, zaginania, dziurkowania, bronzowania, czyszczenie, gładzenie, gumowanie itd.),
- e) maszyny do pisania,
- f) przyrządy do siemplowania i numerowania.

31. Odlewnictwo:

- a) formierstwo i maszyny formierskie,
- b) odlewnictwo.

32. Szkło:

- a) postępowanie z szkłem rozżarzonem,
- b) postępowanie z szkłem oziębionem.

44. Towary drobne i przybory do palenia:

- a) towary drobne (guziki, szpilki, sprzączki, przedmioty do stroju),
- b) przybory do palenia, zapalniczki, obcinacze cygar.

45. Rolnictwo i leśnictwo, ogrodnictwo, uprawa wina, mleczarstwo, zootechnika:

- a) obrabianie gruntu, siejba, nawożenie,
- b) zbiór plonu, postępowanie z zebraniem plonem,
- c) ogrodnictwo, uprawa jarzyn, owoców, wina i chmielu, leśnictwo.
- d) mleczarstwo, dział mechaniczny (dział chemiczny w klasie 53 a i b),
- e) hodowla, polów, tępienie zwierząt, weterynaryja (dział mechaniczny),
- f) podkownictwo.

50. Młyny:

- a) młynarstwo w ściślejszem znaczeniu,
- b) maszyny rozdrabniające, o ile nadają się do ogólnego użytku.

56. Siodlarstwo, tudzież ubiory na konie i inne zwierzęta.

64. Przybory szynkarskie:

- a) naczynia, flaszki i ich zamknięcia,
- b) czyszczenie flaszek, szklanek; przyrządy do przelewania, korkowania i odkorkowania,
- c) przyrządy naciskowe do piwa, przyrządy wyszynkowe, czopy, główki syfonów, przyrządy do mierzenia piwa w beczkach itp.

66. Rzeźnictwo.

77. Sport, gry, zabawy ludowe, aeronautyka:

- a) gry towarzyskie,
- b) zabawki dziecięce (lalki, bąki, skrzynki budowlane itp.),
- c) przybory do gimnastyki, łyżwy itd., zabawy ludowe,
- d) aeronautyka.

79. Tytuł:

- a) dział mechaniczny.

80. Towary gliniane, przemysł kamienny i cementowy:

- a) maszyny przygotowawcze, obróbka kamienia,
- b) nadawanie formy,
- c) piece i urządzenia do suszenia.

82. Przyrządy do suszenia i maszyny odśrodkowe (do celów ogólnych):

- a) przyrządy do suszenia i postępowanie przy suszeniu (suszenie słodu i chmielu w kl. 6 a),
- b) maszyny odśrodkowe.

VIII. Oddział zgłoszeń.

4. Przyrządy do oświetlania (z wyjątkiem przyrządów do oświetlania elektrycznego i gazowego):

- a) lichtarze i latarnie,
- b) urządzenia lamp bez palników,
- c) palniki.

19. Budowa kolei żelaznych, dróg i mostów:

- a) budowa kolei żelaznych,
- b) budowa dróg i mostów,
- c) czyszczenie ulic.

20. Ruch kolei żelaznych:

- a) budowa wozów i lokomotyw (z wyjątkiem kotłów, stawideł i palenisk lokomotywowch, skraplanie, przyrządy do gaszenia iskier, do chłonięcia dymu),
- b) hamulce,
- c) wiązania, przewody pociągowe i urządzenia zderzakowe,
- d) środki pomocnicze do ruchu kolei żelaznych i urządzenia stacyjne,
- e) systemy kolejowe,
- f) sygnały dla kolei żelaznych i urządzenia dla bezpieczeństwa,
- g) koleje elektryczne i uzbrojenie elektryczne wozów motorowych (z wyjątkiem przyrządów do puszczania i regulowania motorów).

24. Urządzenia palenisk:

- a) paleniska w ogólności,
- b) paleniska do mialu węglowego i do płynnego paliwa,
- c) ruszty i czyszczenie rusztów,
- d) inne części składowe i narzędzia (przyrządy zasilające, rurki dla przewiewu, progi ogniowe, drzwiczki paleniska, iskrochłony, urządzenia kominowe itp.).

36. Ogrzewanie (w ogólności):

- a) piece i ogniska do paliwa stałego,
- b) piece i ogniska do ogrzewania gazem i paliwem płynnym,
- c) ogrzewanie centralne i regulatory ciepła,
- d) ogrzewacze do płynów (z wyjątkiem elektrycznych),
- e) ogrzewanie elektryczne i przyrządy do ogrzewania elektrycznego.

37. Budownictwo lądowe:

- a) konstrukcje dźwigające i odgraniczające przestrzeń,
- b) części składowe konstrukcji,
- c) wykonanie wewnętrzne i zewnętrzne budynków,
- d) budowa rusztowań.

61. Przybory ratunkowe.

84. Budownictwo wodne i ziemne.

257.

Rozporządzenie Ministerstwa robót publicznych z dnia 17. grudnia 1908,

którem zmienia się niektóre postanowienia porządku czynności c. k. Urzędu patentowego.

Na zasadzie §§ 38. i 124. ustawy z dnia 11. stycznia 1897, Dz. u. p. Nr. 30 o ochronie wynalazków (ustawy patentowej) rozporządza się, co następuje:

Artykuł I.

§§ 5., 14., 15., 16., 19., 20., 22. i 34. rozporządzenia Ministerstwa handlu z dnia 15. września 1898. Dz. u. p. Nr. 159, którym wydano porządek czynności dla c. k. Urzędu patentowego, przestaną obowiązywać w swem dotychczasowem brzmieniu, a natomiast będą opiewać w sposób następujący:

§ 5.

Wszystkie akta, odnoszące się do udzielonego patentu, przechowywać należy razem i to akta, dotyczące patentów dodatkowych, z odesłaniem do aktów. mających za przedmiot odnośny patent główny.

Co do zgłoszeń, będących jeszcze przedmiotem postępowania, udzieli się wyjaśnienia przed ogłoszeniem zapowiedzi jedynie co do okoliczności. pod jakim nazwiskiem, przez którego zastępcę, kiedy i pod jakim tytułem pewne zgłoszenie wpłynęło, oraz czy i na kogo przeniesiono w danym razie prawa ze zgłoszenia tego.

Co do innych aktów z wyjątkiem wypadków, wymienionych w § 65. ustawy patentowej, może naczelnik właściwego oddziału zgłoszeń zezwolić w razie uprawdopodobnienia uzasadnionego interesu prawnego na przegląd i sporządzenie odpisów tych aktów, o ile ich przeglądnięcie i odpisanie nie jest już i tak dozwolone na zasadzie §§ 45. i 57. albo w danym razie na zasadzie § 81. ustawy patentowej; wyjątek stanowią jednak protokoły narady i akta, odnoszące się wyłącznie do wewnętrznego toku czynności.

§ 14.

Wszystkie sprawy, dotyczące udzielonego już patentu lub załatwionego ostatecznie zgłoszenia patentu. których załatwienie nie jest zastrzeżone oddziałowi zażaleń lub nieważności, winny być załatwiane, o ile nie wymagają wydania uchwały na posiedzeniu prawniczego oddziału zgłoszeń w myśl § 40. ustawy patentowej, w tym oddziale zgłoszeń, do którego klas należy odnośny patent według obo-

wiązującego podziału na klasy; w szczególności załatwiać je ma członek odnośnego oddziału zgłoszeń, posiadający wykształcenie prawnicze, i to w porozumieniu z naczelnikiem oddziału, o ile przytem wchodzi w grę pytania techniczne.

§ 15.

Gdy zachodzi jeden z powodów wyłączenia, wymienionych w § 42. ustawy patentowej lub w § 3. rozporządzenia ministeryalnego, dotyczącego organizacji Urzędu patentowego (rozporządzenie Ministerstwa handlu z dnia 15. września 1898. Dz. u. p. Nr. 157, względnie Ministerstwa robót publicznych z dnia 17. grudnia 1908, Dz. u. p. Nr. 256), wówczas winien członek, do którego powód ten odnosi się, donieść o tem bezzwłocznie naczelnikowi oddziału względnie prezydentowi, który wyda potrzebne zarządzenia celem zastępstwa członka wyłączonego; jeżeli powody wyłączenia spostrzeżono lub podniesiono dopiero na posiedzeniu oddziału, wówczas rozstrzyga oddział o ich istnieniu.

Tok czynności w oddziałach zgłoszeń.

§ 16.

Do naczelników technicznych oddziałów zgłoszeń należy przydzielanie zgłoszeń patentowych, wpływających do ich oddziałów, egzaminatorom, należącym do oddziału. Przytem należy zwracać uwagę na to, aby zgłoszenia z pewnej klasy lub pewnego poddziału przypadały o ile możności stale do załatwienia temu samemu egzaminatorowi i aby, o ile to będzie możebne, unikano co do tego samego zgłoszenia zmiany w osobie egzaminatora.

Naczelnik każdego z technicznych oddziałów zgłoszeń winien podać do wiadomości prezydenta. które klasy lub poddziały przydzielił stale każdemu poszczególnemu egzaminatorowi swego oddziału; przed ewentualną zmianą tego stałego podziału czynności ma on zasięgnąć zatwierdzenia prezydenta.

Jeżeli badanie wstępne (§ 55. ustawy patentowej) wykaże w zgłoszeniu wady, nie naruszające kwalifikacji wynalazku do opatentowania, wezwać należy zgłaszającego, aby wady te usunął w oznaczonym terminie.

Jeżeli z badania wstępnego okaże się, że zgłoszenie zdaje się napotykać okoliczności, uchylające kwalifikację do opatentowania, wówczas uwiadamia się o tem zgłaszającego z wezwaniem, aby w wyznaczonym terminie objawił swoje zdanie albo opis swój odpowiednio ścieśnił lub zmienił.

Prezydent może upoważnić do samodzielnego wydawania zarządzeń, wynikających z poprzedniego ustępu, tych egzaminatorów i referentów, którzy są członkami urzędu patentowego uprawnionymi do głosowania.

Załatwienia, posiadające szczególną doniosłość lub zasadnicze znaczenie, tudzież załatwienia, wymagające ocenienia także ze stanowiska innych klas lub poddziałów prócz tych, które przydzielone są odnośnemu egzaminatorowi, należy w każdym razie przedłożyć naczelnikowi.

W tych wypadkach, co do których współdziałanie członka z wykształceniem prawniczym jest przepisane w § 19. niniejszego rozporządzenia, nie można wydać załatwienia bez współdziałania przydzielonego oddziałowi członka z wykształceniem prawniczym i to nawet wówczas, jeżeli załatwienie to nie ma zapaść w postaci uchwały. Jeżeli w wypadkach takich ma się zamieścić wywody prawnicze w samym załatwieniu, wówczas współdziałanie to winno prawidłowo przyjść do skutku w ten sposób, iż odstąpi się akt członkowi z wykształceniem prawniczym celem zbadania go lub wygotowania w razie potrzeby odnośnej części załatwienia.

W tych wypadkach, w których osnowa pretensyi patentowych powoduje wątpliwość co do ich prawniczej doniosłości, należy zawsze zasięgnąć rady członka z wykształceniem prawniczym.

Zgłaszający, którego zgłoszenie uznano za wadliwe, może w terminie, wyznaczonym mu do uchylecia wad lub do oświadczenia się co do przeszkód, z jakimi jego zgłoszenie spotkało się, stawić się osobiście w biurze dotyczącego egzaminatora lub referenta dla udzielenia stosownych wyjaśnień celem uchylecia wad i sprostowania swego zgłoszenia.

Postanowienie, czy dostrzeżone wady mają być uchylone zapomocą poprawek w egzemplarzach pierwotnie podanego opisu, czy przez przedłożenie nowych sprostowanych opisów, zależy od uznania odnośnego egzaminatora lub referenta.

§ 19.

Techniczne oddziały zgłoszeń wydają uchwały swoje prawidłowo w składzie 3 stałych członków z zawodu technicznego, wliczając także przewodniczącego (obsada techniczna).

W następujących wypadkach winien zamiast jednego z członków z zawodu technicznego brać udział w wydawaniu uchwał członek z wykształceniem prawniczym, przydzielony do oddziału zgłoszeń (obsada mieszana):

We wszystkich wypadkach, w których ma się rozstrzygać o kwalifikacji wynalazku do opatentowania ze stanowiska kwestyi, czy nadaje się on do zastosowania w przemyśle (§ 1. ustawy patentowej), albo na zasadzie § 2., punkt 1. do 3. ustawy patentowej; następnie we wszystkich wypadkach, w których oczywistość poprzedniego używania albo pytanie, czy pewne pismo drukowe należy uważać za ogłoszone pismo drukowe, jest przedmiotem wątpliwości albo zaprzeczenia, lub w których rozchodzi się o odgraniczenie ochrony wynalazków od

innych dziedzin ochrony (ochrony wzorów, praw autorskich), a to bez różnicy, czy wypadki wyżej wymienione mają być rozstrzygnięte w toku postępowania, wdrożonego wskutek sprzeciwu, czy też w toku postępowania, wdrożonego z urzędu celem badania wstępnego;

w przypadkach sprzeciwu, opartego na § 58., punkcie 3. i 4. ustawy patentowej;

w przypadkach, w których ma się rozstrzygać pytania, objęte §§ 4., ustępem 3., lub 14., ustępem 2. ustawy patentowej;

przy uchwałach co do zgłoszeń, z którymi ma się postąpić w myśl § 65. ustawy patentowej;

wreszcie we wszystkich wypadkach, w których wchodzi w grę wątpliwe lub sporne kwestye prawne, albo w których ma się rozstrzygać o prawach pierwszeństwa, dochodzonych na podstawie traktatów państwowych albo na podstawie czasowej ochrony patentowej, przyznanej ze względu na wystawę w myśl § 6. ustawy patentowej, o ile wymogi prawne tych praw pierwszeństwa nie zostały już wyjaśnione przy badaniu wstępnem z współudziałem członka z wykształceniem prawniczym.

Jeżeli dopiero w czasie narady, toczącej się na posiedzeniu oddziału zgłoszeń o obsadzie technicznej, okaże się, iż przy uchwale ma być także rozstrzygnięte pytanie, zastrzeżone decyzji z współudziałem członka, posiadającego wykształcenie prawnicze, wówczas należy odroczyć wydanie uchwały, porozumieć się z członkiem zawodu prawniczego i wziąć w danym razie sprawę na posiedzenie mieszane.

Sprawy, w których w myśl § 40. ustawy patentowej ma zapaść uchwała w prawniczym oddziale zgłoszeń, obsadzonym wyłącznie członkami z wykształceniem prawniczym, należy przydzielić członkowi z wykształceniem prawniczym z tego oddziału zgłoszeń, który według podziału na klasy jest właściwy dla odnośnego patentu lub odnośnego zgłoszenia patentu. Jeżeli sprawy takie dotyczą kilku patentów lub kilku zgłoszeń patentów, wówczas rozstrzyga co do przydziału patent, wymieniony w dotyczącym podaniu na pierwszym miejscu, względnie zgłoszenie patentu, przywiedzione na pierwszym miejscu. Członek z wykształceniem prawniczym, który stosownie do tego zajmie się sprawą, winien przygotować załatwienie dla wydania uchwały i wziąć udział w wydaniu uchwały jako jeden z trzech członków z wykształceniem prawniczym. Drugiego członka z zawodu prawniczego, który prócz przewodniczącego będzie współdziałał przy wydaniu uchwały, wyznaczy przewodniczący prawniczego oddziału zgłoszeń.

§ 20.

Akta przygotowane na posiedzenie będą wciągnięte do porządku dziennego i na jego pod-

stawie brane pod obrady. Na posiedzeniach oddziałów zgłoszeń nie pisze się protokołu, lecz należy na każdym z aktów, co do których oddział wydał uchwałę, uwidocznic nazwiska osób, które miały udział w wydaniu uchwały i wynik głosowania.

Uchwałę wydaje się na podstawie wniosku przygotowanego przez egzaminatora lub referenta; zmiany, uchwalone na posiedzeniu, przeprowadzić należy w koncepcie wniosku; jeżeli zaś uchwała różni się znacznie od wniosku, należy projekt załatwienia wygotować na nowo w porozumieniu z tym członkiem, którego wniosek został uchwalony.

Każdy z głosujących może aż do końca posiedzenia odstąpić od zdania, za którym głosował; jeżeli powzięta uchwała nie ma już skutku tego większości głosów, należy zarządzić ponowne głosowanie.

§ 22.

W sali wystawowej trzymać należy wystawione zgłoszenia razem z załącznikami, tudzież dokumenty nadanych patentów w pogotowiu, aby każdy mógł je przeglądać. Drukowanego egzemplarza rysunku nie wystawia się.

Co do wystawionych zgłoszeń należy prowadzić stosowne zapiski, aby każde wystawione zgłoszenie za podaniem nazwiska zgłaszającego, a tak samo i zgłoszenia, należące do pewnej klasy, za podaniem tej klasy, można było łatwo i szybko znaleźć.

Sala wystawowa jest otwarta dla publiczności w dniach powszednich od godziny 9. do 3., w niedziele i święta (§ 11.) od godziny 9. do 12.; jednakże na pół godziny przed upływem tego czasu nie wydaje się już zgłoszeń ani dokumentów patentowych. Po upływie godzin urzędowych należy odebrać zgłoszenia i dokumenty patentowe, znajdujące się w rekach stron i wziąć je napowrót w urzędowe przechowanie.

Kto w sali wystawowej wypożycza do przedzenia zgłoszenie lub dokument patentowy, winien wygotować potwierdzenie, na którym zanotować należy ilość wypożyczonych przedmiotów. Wypożyczający winni korzystać z wypożyczonych zgłoszeń i dokumentów patentowych w tych miejscach, które im będą wskazane.

Wolno sporządzać notatki ze zgłoszeń i zdejmować szkice rysunków; zupełne kopie opisów a zwłaszcza rysunków można jednak sporządzać tylko za szczególnem pozwoleniem naczelnika sali wystawowej, który ma prawo zażądać od strony wiarygodnego wyjaśnienia okoliczności, na jaki cel zupełna kopia jest jej potrzebna.

Przytem atoli należy wyraźnie zwrócić uwagę strony na ochronę prawa autorstwa, przysługującą wystawionemu opisowi patentu i rysunkowi w myśl § 57., ustęp 4. ustawy patentowej, a naczelnik sali wystawowej winien zaopatrzyć zupełne kopie tudzież dłuższe wyciągi i rysunki odciskiem pieczętki, wyrażającym tę okoliczność.

Strony winny przedstawić naczelnikowi sali wystawowej wygotowane notatki, szkice lub kopie.

Przy odbiorze wypożyczonych przedmiotów winien urzędnik, pełniący służbę, przekonać się o ich zupełności i zwrócić lub zniszczyć wystawione potwierdzenie.

Kilka zgłoszeń i dokumentów patentowych można wydać stronie jednocześnie tylko w takim razie, jeżeli potrzebuje ich do porównania ze sobą.

Należy postarać się o to, aby strony obsługiwane były kolejno w takim porządku, jak przychodzą.

W sali wystawowej zakazane jest głośne mówienie i przeszkadzanie innym obecnym, tudzież palenie tytoniu. Naczelnik sali wystawowej winien czuwać nad tem, aby panował tam spokój i porządek.

Osobom, wykraczającym ponownie przeciw postanowieniom powyższym, może prezydent Urzędu patentowego na wniosek naczelnika sali wystawowej zabronić trwale lub czasowo uczęszczania do niej.

Wygotowania.

§ 34.

Wygotowania Urzędu patentowego wydaje się z napisem „C. k. Urząd patentowy“ i z wymienieniem oddziału („Oddział zgłoszeń I, II. itd.; Oddział zgłoszeń według § 40. ustawy patentowej; Oddział zażaleń A lub B; Oddział nieważności“). Rozstrzygnięcia i uchwały mają być podpisane przez przewodniczącego lub naczelnika dotyczącego oddziału.

Wygotowania, tyjące się spraw prezydyalnych, wydaje się z napisem „Prezydent c. k. Urzędu patentowego“, a podpisuje je prezydent Urzędu patentowego lub jego zastępca.

Artykuł II.

Rozporządzenie niniejsze nabywa mocy obowiązującej w dniu 1. stycznia 1909.

Wickenburg wlr.

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych

wychodzi nakładem c. k. Drukarni nadwornej i państwowej w Wiedniu, dzielnica I., Seilerstätte l. 24, także w roku 1909. w języku

niemieckim, chorwackim, czeskim, polskim, rumuńskim, ruskim, słowenskim i włoskim.

Prenumerata na cały **rocznik 1909** każdego z tych ośmiu wydań Dziennika ustaw państwa wynosi za egzemplarz **8 K.** Pojedyncze jego części można odbierać w miejscu lub otrzymywać bezpłatnie pocztą.

Prenumerować można w składzie c. k. Drukarni nadwornej i państwowej w Wiedniu, dzielnica I., Seilerstätte l. 24, i nabywać tamże także pojedyncze roczniki i pojedyncze części Dziennika ustaw państwa.

Ponieważ Dziennik ustaw państwa wydaje się względnie rozsyła się abonentom tylko po poprzednim złożeniu prenumeraty rocznej, przeto należy równocześnie z zaabonowaniem uściślić także przypadającą kwotę pieniężną; celem umożliwienia szybkiego i niewadliwego doręczenia pocztowego należy podać prócz dokładnego adresu mieszkania także odnośny okrąg doręczeń pocztowych.

Pojedyncze roczniki wydania **niemieckiego** można nabywać:

Rocznik	1849 za . . .	4 K 20 h	Rocznik	1869 za . . .	6 K — h	Rocznik	1889 za . . .	6 K — h
"	1850 " . . .	10 " 50 "	"	1870 " . . .	2 " 80 "	"	1890 " . . .	5 " 40 "
"	1851 " . . .	2 " 60 "	"	1871 " . . .	4 " — "	"	1891 " . . .	6 " — "
"	1852 " . . .	5 " 20 "	"	1872 " . . .	6 " 40 "	"	1892 " . . .	10 " — "
"	1853 " . . .	6 " 30 "	"	1873 " . . .	6 " 60 "	"	1893 " . . .	6 " — "
"	1854 " . . .	8 " 40 "	"	1874 " . . .	4 " 60 "	"	1894 " . . .	6 " — "
"	1855 " . . .	4 " 70 "	"	1875 " . . .	4 " — "	"	1895 " . . .	7 " — "
"	1856 " . . .	4 " 90 "	"	1876 " . . .	3 " — "	"	1896 " . . .	7 " — "
"	1857 " . . .	5 " 70 "	"	1877 " . . .	2 " — "	"	1897 " . . .	15 " — "
"	1858 " . . .	4 " 80 "	"	1878 " . . .	4 " 60 "	"	1898 " . . .	6 " — "
"	1859 " . . .	4 " — "	"	1879 " . . .	4 " 60 "	"	1899 " . . .	10 " — "
"	1860 " . . .	3 " 40 "	"	1880 " . . .	4 " 40 "	"	1900 " . . .	7 " — "
"	1861 " . . .	3 " — "	"	1881 " . . .	4 " 40 "	"	1901 " . . .	6 " — "
"	1862 " . . .	2 " 80 "	"	1882 " . . .	6 " — "	"	1902 " . . .	7 " 50 "
"	1863 " . . .	2 " 80 "	"	1883 " . . .	5 " — "	"	1903 " . . .	9 " — "
"	1864 " . . .	2 " 80 "	"	1884 " . . .	5 " — "	"	1904 " . . .	5 " — "
"	1865 " . . .	4 " — "	"	1885 " . . .	3 " 60 "	"	1905 " . . .	6 " — "
"	1866 " . . .	4 " 40 "	"	1886 " . . .	4 " 60 "	"	1906 " . . .	12 " — "
"	1867 " . . .	4 " — "	"	1887 " . . .	5 " — "	"	1907 " . . .	13 " — "
"	1868 " . . .	4 " — "	"	1888 " . . .	8 " 40 "			

Cenę sprzedaży rocznika 1908 poda się do wiadomości z początkiem stycznia 1909.

Pojedyncze roczniki **wydań w innych siedmiu językach** od r. 1870. począwszy można nabywać po tej samej cenie co wydanie niemieckie.

Nabywającym na raz przynajmniej 10 dowolnie wybranych, zupełnych roczników Dziennika ustaw państwa przysnuje się opust 20%, a nabywającym na raz przynajmniej 25 dowolnie wybranych, zupełnych roczników Dziennika ustaw państwa opust 25%, zaś nabywającym na raz przynajmniej 35 dowolnie wybranych, zupełnych roczników Dziennika ustaw państwa opust 30%.

NB. Części niemieckiego wydania Dziennika ustaw państwa, które **zajęły** lub doszły **w stanie wadliwym**, reklamować należy najpóźniej **w przeciągu czterech tygodni** po ich ukazaniu się, zaś części wydań nieniemieckich najpóźniej **w przeciągu sześciu tygodni** po wydaniu spisu rzeczy i karty tytułowej do odnośnych wydań, wprost w c. k. Drukarni nadwornej i państwowej w Wiedniu, dzielnica III., Rennweg l. 16.

Po upływie tego terminu można pojedyncze części Dziennika ustaw państwa dostać wyłącznie tylko **za opłatą ceny handlowej** ($\frac{1}{4}$ arkusza = 2 strony za 2 h).

Ponieważ **wszystkie roczniki wydania niemieckiego** począwszy od roku 1849. i **wszystkie roczniki wydań w innych siedmiu językach** począwszy od roku 1870. są **całkowicie uzupełnione**, przeto można nabyć w składzie c. k. Drukarni nadwornej i państwowej w Wiedniu, dzielnica I., Seilerstätte Nr. 24., **nie tylko każdy pojedynczy rocznik po cenie wyżej podanej, lecz nawet każdą z osobna część** wszystkich tych roczników po cenie handlowej ($\frac{1}{4}$ arkusza = 2 strony za 2 h); tym sposobem umożliwione zostało uzupełnienie niekompletnych roczników i zestawienie pojedynczych części podług materji.

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Część CXIX. — Wydana i rozślana dnia 22. grudnia 1908.

Treść: № 258. Rozporządzenie, dotyczące stosowania ogólnych stóp celnych obowiązującej taryfy celnej do przedmiotów, pochodzących z Czarnogóry.

258.

Rozporządzenie Ministerstw skarbu, handlu i rolnictwa z dnia 21. grudnia 1908,

dotyczące stosowania ogólnych stóp celnych obowiązującej taryfy celnej do przedmiotów, pochodzących z Czarnogóry.

W porozumieniu z Rządem królewsko-węgierskim rozporządza się, iż aż do odmiennego zarzą-

dzenia stosować należy do przedmiotów, pochodzących z Czarnogóry, ogólne stopy celne obowiązującej taryfy celnej.

Rozporządzenie niniejsze nabywa mocy obowiązującej z dniem ogłoszenia.

Jorkasch wlr.

Mataja wlr.

Pop wlr.

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych

wychodzi nakładem c. k. Drukarni nadwornej i państwowej w Wiedniu, dzielnica I., Seilerstätte I. 24, także w roku 1909. w języku

niemieckim, chorwackim, czeskim, polskim, rumuńskim, ruskim, słoweńskim i włoskim.

Prenumerata na cały **rocznik 1909** każdego z tych ośmiu wydań Dziennika ustaw państwa wynosi za egzemplarz **8 K.** Pojedyncze jego części można odbierać w miejscu lub otrzymywać bezpłatnie pocztą.

Prenumerować można w składzie c. k. Drukarni nadwornej i państwowej w Wiedniu, dzielnica I., Seilerstätte I. 24, i nabywać tamże także pojedyncze roczniki i pojedyncze części Dziennika ustaw państwa.

Ponieważ Dziennik ustaw państwa wydaje się względnie rozsyła się abonentom tylko po poprzednim złożeniu prenumeraty rocznej, przeto należy równocześnie z zaabonowaniem uiścić także przypadającą kwotę pieniężną; celem umożliwienia szybkiego i niewadliwego doręczenia pocztowego należy podać prócz dokładnego adresu mieszkania także odnośny okrąg doręczeń pocztowych.

Pojedyncze roczniki wydania **niemieckiego** można nabywać:

Rocznik	1849 za . . .	4 K 20 h	Rocznik	1869 za . . .	6 K — h	Rocznik	1889 za . . .	6 K — h
"	1850 " . . .	10 " 50 "	"	1870 " . . .	2 " 80 "	"	1890 " . . .	5 " 40 "
"	1851 " . . .	2 " 60 "	"	1871 " . . .	4 " — "	"	1891 " . . .	6 " — "
"	1852 " . . .	5 " 20 "	"	1872 " . . .	6 " 40 "	"	1892 " . . .	10 " — "
"	1853 " . . .	6 " 30 "	"	1873 " . . .	6 " 60 "	"	1893 " . . .	6 " — "
"	1854 " . . .	8 " 40 "	"	1874 " . . .	4 " 60 "	"	1894 " . . .	6 " — "
"	1855 " . . .	4 " 70 "	"	1875 " . . .	4 " — "	"	1895 " . . .	7 " — "
"	1856 " . . .	4 " 90 "	"	1876 " . . .	3 " — "	"	1896 " . . .	7 " — "
"	1857 " . . .	5 " 70 "	"	1877 " . . .	2 " — "	"	1897 " . . .	15 " — "
"	1858 " . . .	4 " 80 "	"	1878 " . . .	4 " 60 "	"	1898 " . . .	6 " — "
"	1859 " . . .	4 " — "	"	1879 " . . .	4 " 60 "	"	1899 " . . .	6 " — "
"	1860 " . . .	3 " 40 "	"	1880 " . . .	4 " 40 "	"	1900 " . . .	7 " — "
"	1861 " . . .	3 " — "	"	1881 " . . .	4 " 40 "	"	1901 " . . .	6 " — "
"	1862 " . . .	2 " 80 "	"	1882 " . . .	6 " — "	"	1902 " . . .	7 " 50 "
"	1863 " . . .	2 " 80 "	"	1883 " . . .	5 " — "	"	1903 " . . .	9 " — "
"	1864 " . . .	2 " 80 "	"	1884 " . . .	5 " — "	"	1904 " . . .	5 " — "
"	1865 " . . .	4 " — "	"	1885 " . . .	3 " 60 "	"	1905 " . . .	6 " — "
"	1866 " . . .	4 " 40 "	"	1886 " . . .	4 " 60 "	"	1906 " . . .	12 " — "
"	1867 " . . .	4 " — "	"	1887 " . . .	5 " — "	"	1907 " . . .	13 " — "
"	1868 " . . .	4 " — "	"	1888 " . . .	8 " 40 "			

Cenę sprzedaży rocznika 1908 poda się do wiadomości z początkiem stycznia 1909.

Pojedyncze roczniki **wydań w innych siedmiu językach** od r. 1870. począwszy można nabywać po tej samej cenie co wydanie niemieckie.

Nabywającym na raz przynajmniej 10 dowolnie wybranych, zupełnych roczników Dziennika ustaw państwa przyznaje się opust 20%, a nabywającym na raz przynajmniej 25 dowolnie wybranych, zupełnych roczników Dziennika ustaw państwa opust 25%, zaś nabywającym na raz przynajmniej 35 dowolnie wybranych, zupełnych roczników Dziennika ustaw państwa opust 30%.

NB. Części niemieckiego wydania Dziennika ustaw państwa, które **zaginięły** lub doszły **w stanie wadliwym**, reklamować należy najpóźniej **w przeciągu czterech tygodni** po ich ukazaniu się, zaś części wydań nieniemieckich najpóźniej **w przeciągu sześciu tygodni** po wydaniu spisu rzeczy i karty tytułowej do odnośnych wydań, wprost w c. k. Drukarni nadwornej i państwowej w Wiedniu, dzielnica III., Rennweg I. 16.

Po upływie tego terminu można pojedyncze części Dziennika ustaw państwa dostać wyłącznie tylko **za opłatą ceny handlowej** ($\frac{1}{4}$ arkusza = 2 strony za 2 h).

Ponieważ **wszystkie roczniki wydania niemieckiego** począwszy od roku 1849. i **wszystkie roczniki wydań w innych siedmiu językach** począwszy od roku 1870. są **całkowicie uzupełnione**, przeto można nabyć w składzie c. k. Drukarni nadwornej i państwowej w Wiedniu, dzielnica I., Seilerstätte Nr. 24., **nie tylko każdy pojedynczy rocznik po cenie wyżej podanej, lecz nawet każdą z osobna część** wszystkich tych roczników po cenie handlowej ($\frac{1}{4}$ arkusza = 2 strony za 2 h); tym sposobem umożliwiające zostało uzupełnienie niekompletnych roczników i zestawienie pojedynczych części podług materyi.

Rok 1908.

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Część CXX. — Wydana i rozesłana dnia 23. grudnia 1908.

Treść: № 259. Obwieszczenie, dotyczące utworzenia Rady rękodzielniczo-przemysłowej.

259.

Obwieszczenie Ministerstwa handlu z dnia 21. grudnia 1908,

dotyczące utworzenia Rady rękodzielniczo-przemysłowej.

Jego c. i k. Apostolska Mość raczył Najmiłościwiej zatwierdzić Najwyższem postanowieniem z dnia 18. grudnia 1908 utworzenie Rady rękodzielniczo-przemysłowej według następującego statutu:

Statut Rady rękodzielniczo-przemysłowej.

§ 1.

Rada rękodzielniczo-przemysłowa jest radą przyboczną Ministerstwa handlu w sprawach, które należą do zakresu działania tego Ministerstwa a dotyczą drobnego przemysłu i drobnego handlu.

Rada rękodzielniczo-przemysłowa ma albo udzielać opinii na wezwanie Ministerstwa handlu albo przedstawiać Ministerstwu handlu z własnego popędu wnioski w granicach statutu i porządku czynności.

§ 2.

Rada rękodzielniczo-przemysłowa jest powołana do przygotowawczych obrad w sprawach ustawodawczych, administracyjnych i organizacyjnych, dotyczących drobnego przemysłu i drobnego handlu.

§ 3.

Postanowienia odnoszące się do spraw nauki w dziedzinie drobnego przemysłu, względnie do Centralnej komisji dla spraw nauki przemysłowej, tudzież do działalności Rady przybocznej dla spraw popierania przemysłu, nie ulegają zmianom wskutek statutu niniejszego.

§ 4.

Radzie rękodzielniczo-przemysłowej przewodniczy Minister handlu lub wyznaczony przezeń zastępca.

Rada rękodzielniczo-przemysłowa składa się z 75 członków, a utworzenie jej przychodzi do skutku w sposób następujący:

- a) 29 członków wybierają związki stowarzyszeń, które Minister handlu wyznaczy na każdy okres urzędowania, a których okrąg obejmuje co najmniej obręb jednej izby handlowej i przemysłowej albo przynajmniej większość powiatów politycznych w tym obrębie. Miasta, liczące co najmniej 100.000 mieszkańców, należy pod względem prawa wyboru, służącego związkom stowarzyszeń, postawić na równi z obrębem izby handlowej i przemysłowej;
- b) 29 członków wybierają izby handlowe i przemysłowe. Każda z tych izb wybiera na każdoroczny okres urzędowania jednego przedstawiciela ze stanu drobnych przemysłowców lub drobnych kupców;
- c) 17 członków mianuje Minister handlu na okres urzędowania, przepisany statutem.

Wszyscy członkowie muszą być obywatelami austriackimi, używającymi pełni praw obywatelskich i politycznych, i trudnić się faktycznie przemysłem lub handlem (jako posiadacze przedsiębiorstw przemysłowych, zastępcy, kierownicy przedsiębiorstwa lub dzierżawcy).

Członków, ubywających z jakiegokolwiek powodu w ciągu okresu urzędowania, zastępuje się na pozostały okres urzędowania drogą wyboru dodatkowego, przedsięwziętego przez odnośne korporacje (lit. *a* i *b*), względnie drogą mianowania (lit. *c*).

§ 5.

Okres urzędowania Rady rękodzielniczo-przemysłowej wynosi pięć lat, licząc od dnia jej ukonstytuowania się.

§ 6.

Minister handlu zwołuje przynajmniej raz na rok pełne zebranie Rady rękodzielniczo-przemysłowej.

§ 7.

W sprawach, wchodzących w zakres działania zarówno Rady rękodzielniczo-przemysłowej jak i Rady przemysłowej, można spowodować wspólne obrady.

Obrady odbywają się we wspólnym wydziale. Wydział ten składa się z równej, nie wyższej jednak nad ośm, liczby członków odnośnych rad przybocznych, wybranych z pełnego grona lub przez pewien oddział. Wydział wspólny ma zebrać się na skutek zarządzenia przewodniczącego jednej z interesowanych rad przybocznych albo wskutek żądania, postawionego przez pełne zebranie lub przez pewien oddział jednej z tych rad.

Wydział wspólny wybiera po jednym członku rad przybocznych, zastąpionych w wydziale wspólnym, na przewodniczących, którzy na przemian przewodniczą.

Głosowanie w wydziale wspólnym należy przedsiębrać oddzielnie, stosownie do przynależności członków do tej rady przybocznej, która wysłała ich do wspólnego wydziału.

Wynik obrad będzie przedmiotem dalszego postępowania w interesowanych radach przybocznych.

§ 8.

Opinie i wnioski Rady rękodzielniczo-przemysłowej ustalane będą drogą głosowania.

O ile porządek czynności nie zastrzeże odmiennych postanowień co do poszczególnych przedmiotów, potrzeba do ważności głosowania obecności

takiej liczby członków, jaka według porządku czynności jest wymagana, by w ogóle uchwały mogły przyjść do skutku.

Uchwały zapadają w ogóle bezwzględną większością głosów. W razie równego podziału głosów uważa się wniosek za odrzucony.

§ 9.

W razie potrzeby może Rada rękodzielniczo-przemysłowa utworzyć dla pewnych grup należących do niej zadań stałe oddziały, którym poruczy się obrady przygotowawcze nad przydzielonymi im sprawami i które mają następnie składać walnemu zgromadzeniu sprawozdanie celem powzięcia uchwał.

Porządek czynności zawiera bliższe przepisy co do tworzenia stałych oddziałów, oraz co do ich obrad i uchwał, przyczem można także zastrzec, iż w sprawach szczególnie nagłych opinia oddziału może być z pominięciem walnego zgromadzenia wprost udzielona imieniem tegoż Ministrowi handlu.

§ 10.

Celem wyczerpującego zbadania i rozpatrzenia spraw, będących przedmiotem rozpraw, ma Rada rękodzielniczo-przemysłowa prawo przesłuchiwania za zgodą Ministra handlu poszczególnych rzeczoznawców albo też przedstawienia Ministrowi handlu wniosku względem urządzenia formalnych ankiet.

§ 11.

Na walne zgromadzenia i narady Rady rękodzielniczo-przemysłowej i jej oddziałów wysyła rząd według swego uznania przedstawicieli bez prawa głosowania, którzy mogą każdej chwili przemawiać.

§ 12.

Posiedzenia Rady rękodzielniczo-przemysłowej i jej oddziałów są niejawne.

§ 13.

Rada rękodzielniczo-przemysłowa i jej oddziały nie prowadzą korespondencji na zewnątrz.

Ministerstwo handlu poruczy jednemu z departamentów funkcje pomagania Radzie rękodzielniczo-przemysłowej przy spełnianiu jej zadań, tudzież załatwianie czynności biurowych i popieranie pracy oddziałów przez dostarczanie potrzebnego materiału, oraz zarządzanie wskazanych w danym razie dochodzeń.

Pisma wystosowane do Rady rękodzielniczo-przemysłowej będą traktowane jako wpływ Ministerstwa handlu i podawane przez Ministerstwo handlu do wiadomości pełnego zgromadzenia lub właści-

wego oddziału, o ile odnoszą się do spraw, należących do zakresu działania Rady rękodzielniczo-przemysłowej.

§ 14.

Urząd członka Rady rękodzielniczo-przemysłowej jest urzędem honorowym.

Członkowie, nie mieszkający w Wiedniu, mogą żądać za podróż do Wiednia i z powrotem, tudzież za czas trwania posiedzenia dyet po 16 K dziennie oraz zwrotu istotnie poniesionych kosztów podróży, o ile już z innego tytułu nie pobierają z kas państwowych dyet i wynagrodzenia kosztów podróży.

§ 15.

Minister handlu ma prawo rozwiązania Rady rękodzielniczo-przemysłowej.

§ 16.

Minister handlu wyda tymczasowy porządek czynności dla Rady rękodzielniczo-przemysłowej, a po zaopiniowaniu tegoż przez Radę rękodzielniczo-przemysłową wprowadzi go w życie jako stały porządek czynności.

Mataja wtr.

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych

wychodzi nakładem c. k. Drukarni nadwornej i państwowej w Wiedniu, dzielnica I., Seilerstätte I. 24,
także w roku 1909. w języku

niemieckim, chorwackim, czeskim, polskim, rumuńskim, ruskim, słoweńskim i włoskim.

Prenumerata na cały **rocznik 1909** każdego z tych ośmiu wydań Dziennika ustaw państwa wynosi za egzemplarz **8 K.** Pojedyncze jego części można odbierać w miejscu lub otrzymywać bezpłatnie pocztą.

Prenumerować można w składzie c. k. Drukarni nadwornej i państwowej w Wiedniu, dzielnica I., Seilerstätte I. 24, i nabywać także pojedyncze roczniki i pojedyncze części Dziennika ustaw państwa.

Ponieważ Dziennik ustaw państwa wydaje się względnie rozsyła się abonentom tylko po poprzednim złożeniu prenumeraty rocznej, przeto należy równocześnie z zaabonowaniem uiścić także przypadającą kwotę pieniężną; celem umożliwienia szybkiego i niewadliwego doręczenia pocztowego należy podać prócz dokładnego adresu mieszkania także odnośny okrąg doręczeń pocztowych.

Pojedyncze roczniki wydania **niemieckiego** można nabywać:

Rocznik	1849 za . . .	4 K 20 h	Rocznik	1869 za . . .	6 K — h	Rocznik	1889 za . . .	6 K — h
"	1850 " . . .	10 " 50 "	"	1870 " . . .	2 " 80 "	"	1890 " . . .	5 " 40 "
"	1851 " . . .	2 " 60 "	"	1871 " . . .	4 " — "	"	1891 " . . .	6 " — "
"	1852 " . . .	5 " 20 "	"	1872 " . . .	6 " 40 "	"	1892 " . . .	10 " — "
"	1853 " . . .	6 " 30 "	"	1873 " . . .	6 " 60 "	"	1893 " . . .	6 " — "
"	1854 " . . .	8 " 40 "	"	1874 " . . .	4 " 60 "	"	1894 " . . .	6 " — "
"	1855 " . . .	4 " 70 "	"	1875 " . . .	4 " — "	"	1895 " . . .	7 " — "
"	1856 " . . .	4 " 90 "	"	1876 " . . .	3 " — "	"	1896 " . . .	7 " — "
"	1857 " . . .	5 " 70 "	"	1877 " . . .	2 " — "	"	1897 " . . .	15 " — "
"	1858 " . . .	4 " 80 "	"	1878 " . . .	4 " 60 "	"	1898 " . . .	6 " — "
"	1859 " . . .	4 " — "	"	1879 " . . .	4 " 60 "	"	1899 " . . .	10 " — "
"	1860 " . . .	3 " 40 "	"	1880 " . . .	4 " 40 "	"	1900 " . . .	7 " — "
"	1861 " . . .	3 " — "	"	1881 " . . .	4 " 40 "	"	1901 " . . .	6 " — "
"	1862 " . . .	2 " 80 "	"	1882 " . . .	6 " — "	"	1902 " . . .	7 " 50 "
"	1863 " . . .	2 " 80 "	"	1883 " . . .	5 " — "	"	1903 " . . .	9 " — "
"	1864 " . . .	2 " 80 "	"	1884 " . . .	5 " — "	"	1904 " . . .	5 " — "
"	1865 " . . .	4 " — "	"	1885 " . . .	3 " 60 "	"	1905 " . . .	6 " — "
"	1866 " . . .	4 " 40 "	"	1886 " . . .	4 " 60 "	"	1906 " . . .	12 " — "
"	1867 " . . .	4 " — "	"	1887 " . . .	5 " — "	"	1907 " . . .	13 " — "
"	1868 " . . .	4 " — "	"	1888 " . . .	8 " 40 "			

Cenę sprzedaży rocznika 1908 poda się do wiadomości z początkiem stycznia 1909.

Pojedyncze roczniki **wydań w innych siedmiu językach** od r. 1870. począwszy można nabywać po tej samej cenie co wydanie niemieckie.

Nabywającym na raz przynajmniej 10 dowolnie wybranych, zupełnych roczników Dziennika ustaw państwa przysługuje opust 20%, a nabywającym na raz przynajmniej 25 dowolnie wybranych, zupełnych roczników Dziennika ustaw państwa opust 25%, zaś nabywającym na raz przynajmniej 35 dowolnie wybranych, zupełnych roczników Dziennika ustaw państwa opust 30%.

NB. Części niemieckiego wydania Dziennika ustaw państwa, które **zagięły** lub doszły w stanie **wadliwym**, reklamować należy najpóźniej w **przebiegu czterech tygodni** po ich ukazaniu się, zaś części wydań niemieckich najpóźniej w **przebiegu sześciu tygodni** po wydaniu spisu rzeczy i karty tytułowej do odnośnych wydań, wprost w c. k. Drukarni nadwornej i państwowej w Wiedniu, dzielnica III., Rennweg I. 16.

Po upływie tego terminu można pojedyncze części Dziennika ustaw państwa dostać wyłącznie tylko za **opłatą ceny handlowej** ($\frac{1}{4}$ arkusza = 2 strony za 2 h).

Ponieważ **wszystkie roczniki wydania niemieckiego** począwszy od roku 1849. i **wszystkie roczniki wydań w innych siedmiu językach** począwszy od roku 1870. są **całkowicie uzupełnione**, przeto można nabyć w składzie c. k. Drukarni nadwornej i państwowej w Wiedniu, dzielnica I., Seilerstätte Nr. 24., **nie tylko każdy pojedynczy rocznik po cenie wyżej podanej, lecz nawet każdą z osobna część** wszystkich tych roczników po cenie handlowej ($\frac{1}{4}$ arkusza = 2 strony za 2 h); tym sposobem umożliwione zostało **uzupełnienie niekompletnych roczników i zestawienie pojedynczych części** podług materji.

Rok 1908.

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Część CXXI. — Wydana i rozesłana dnia 24. grudnia 1908.

Treść: № 260. Rozporządzenie, dotyczące ustalenia na rok 1909. tej ilości cukru, którą dopuści się do ekspedycjonowania do Bośni i Hercegowiny bez opłaty należności.

260.

Rozporządzenie Ministerstwa skarbu z dnia 23. grudnia 1908,

dotyczące ustalenia na rok 1909. tej ilości cukru, którą dopuści się do ekspedycjonowania do Bośni i Hercegowiny bez opłaty należności.

Na zasadzie II. rozdziału, punktu 3. protokołu końcowego do artykułu XIII. umowy, dotyczącej uregulowania wzajemnych stosunków handlowych i obrotowych pomiędzy królestwami i krajami reprezentowanymi w Radzie państwa a krajami świętej

Korony węgierskiej, Dz. u. p. Nr. 278. roku 1907 oznacza się na rok 1909. w porozumieniu z królewsko-węgierskiem Ministerstwem skarbu tę ilość cukru, którą dopuści się bez opłaty należności do ekspedycjonowania z królestw i krajów reprezentowanych w Radzie państwa do Bośni i Hercegowiny, na 20.000 cetnarów metrycznych; pod względem rozłożenia tej ilości rocznej obowiązywać mają także na rok 1909. postanowienia § 5. rozporządzenia Ministerstwa skarbu z dnia 2. stycznia 1908, Dz., u. p. Nr. 4.

Rozporządzenie niniejsze nabywa mocy obowiązującej z dniem ogłoszenia.

Jorkasch wtr.

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych

wychodzi nakładem c. k. Drukarni nadwornej i państwowej w Wiedniu, dzielnica I., Seilerstätte l. 24.

także w roku 1909. w języku

niemieckim, chorwackim, czeskim, polskim, rumuńskim, ruskim, słoweńskim i włoskim.

Prenumerata na cały **rocznik 1909** każdego z tych ośmiu wydań Dziennika ustaw państwa wynosi za egzemplarz **8 K.** Pojedyncze jego części można odbierać w miejscu lub otrzymywać bezpłatnie pocztą.

Prenumerować można w składzie c. k. Drukarni nadwornej i państwowej w Wiedniu, dzielnica I., Seilerstätte l. 24, i nabywać tamże także pojedyncze roczniki i pojedyncze części Dziennika ustaw państwa.

Ponieważ Dziennik ustaw państwa wydaje się względnie rozsyła się abonentom tylko po poprzednim złożeniu prenumeraty rocznej, przeto należy równocześnie z zaabonowaniem uiścić także przypadającą kwotę pieniężną; celem umożliwienia szybkiego i niewadliwego doręczenia pocztowego należy podać prócz dokładnego adresu mieszkania także odnośny okrąg doręczeń pocztowych.

Pojedyncze roczniki wydania **niemieckiego** można nabywać:

Rocznik	1849 za . . .	4 K 20 h	Rocznik	1869 za . . .	6 K — h	Rocznik	1889 za . . .	6 K — h
"	1850 " . . .	10 " 50 "	"	1870 " . . .	2 " 80 "	"	1890 " . . .	5 " 40 "
"	1851 " . . .	2 " 60 "	"	1871 " . . .	4 " — "	"	1891 " . . .	6 " — "
"	1852 " . . .	5 " 20 "	"	1872 " . . .	6 " 40 "	"	1892 " . . .	10 " — "
"	1853 " . . .	6 " 30 "	"	1873 " . . .	6 " 60 "	"	1893 " . . .	6 " — "
"	1854 " . . .	8 " 40 "	"	1874 " . . .	4 " 60 "	"	1894 " . . .	6 " — "
"	1855 " . . .	4 " 70 "	"	1875 " . . .	4 " — "	"	1895 " . . .	7 " — "
"	1856 " . . .	4 " 90 "	"	1876 " . . .	3 " — "	"	1896 " . . .	7 " — "
"	1857 " . . .	5 " 70 "	"	1877 " . . .	2 " — "	"	1897 " . . .	15 " — "
"	1858 " . . .	4 " 80 "	"	1878 " . . .	4 " 60 "	"	1898 " . . .	6 " — "
"	1859 " . . .	4 " — "	"	1879 " . . .	4 " 60 "	"	1899 " . . .	10 " — "
"	1860 " . . .	3 " 40 "	"	1880 " . . .	4 " 40 "	"	1900 " . . .	7 " — "
"	1861 " . . .	3 " — "	"	1881 " . . .	4 " 40 "	"	1901 " . . .	6 " — "
"	1862 " . . .	2 " 80 "	"	1882 " . . .	6 " — "	"	1902 " . . .	7 " 50 "
"	1863 " . . .	2 " 80 "	"	1883 " . . .	5 " — "	"	1903 " . . .	9 " — "
"	1864 " . . .	2 " 80 "	"	1884 " . . .	5 " — "	"	1904 " . . .	5 " — "
"	1865 " . . .	4 " — "	"	1885 " . . .	3 " 60 "	"	1905 " . . .	6 " — "
"	1866 " . . .	4 " 40 "	"	1886 " . . .	4 " 60 "	"	1906 " . . .	12 " — "
"	1867 " . . .	4 " — "	"	1887 " . . .	5 " — "	"	1907 " . . .	13 " — "
"	1868 " . . .	4 " — "	"	1888 " . . .	8 " 40 "			

Cenę sprzedazy rocznika 1908 poda się do wiadomości z początkiem stycznia 1909.

Pojedyncze roczniki **wydań w innych siedmiu językach** od r. 1870. począwszy można nabywać po tej samej cenie co wydanie niemieckie.

Nabywającym na raz przynajmniej 10 dowolnie wybranych, zupełnych roczników Dziennika ustaw państwa przysnuje się opust 20%, a nabywającym na raz przynajmniej 25 dowolnie wybranych, zupełnych roczników Dziennika ustaw państwa opust 25%, zaś nabywającym na raz przynajmniej 35 dowolnie wybranych, zupełnych roczników Dziennika ustaw państwa opust 30%.

NB. Części niemieckiego wydania Dziennika ustaw państwa, które **zagięły** lub doszły **w stanie wadliwym**, reklamować należy najpóźniej **w przeciągu czterech tygodni** po ich ukazaniu się, zaś części wydań nieniemieckich najpóźniej **w przeciągu sześciu tygodni** po wydaniu spisu rzeczy i karty tytułowej do odnośnych wydań, wprost w c. k. Drukarni nadwornej i państwowej w Wiedniu, dzielnica III., Rennweg l. 16.

Po upływie tego terminu można pojedyncze części Dziennika ustaw państwa dostać wyłącznie tylko **za opłatą ceny handlowej** ($\frac{1}{4}$ arkusza = 2 strony za 2 h).

Ponieważ **wszystkie roczniki wydania niemieckiego** począwszy od roku 1849. i **wszystkie roczniki wydań w innych siedmiu językach** począwszy od roku 1870. są całkowicie uzupełnione, przeto można nabyć w składzie c. k. Drukarni nadwornej i państwowej w Wiedniu, dzielnica I., Seilerstätte Nr. 24., **nie tylko każdy pojedynczy rocznik po cenie wyżej podanej, lecz nawet każdą z osobna część** wszystkich tych roczników po cenie handlowej ($\frac{1}{4}$ arkusza = 2 strony za 2 h); tym sposobem umożliwione zostało uzupełnienie niekompletnych roczników i zestawienie pojedynczych części podług materji.

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Część CXXII. – Wydana i rozesłana dnia 29. grudnia 1908.

Treść: № 261. Rozporządzenie, dotyczące uskuteczniania wypłat na rachunek władz skarbowych w Styryi, Karyntyi, Krainie, Pobrzeżu, Tyrolu i Vorarlbergu przez c. k. pocztową Kasę oszczędności.

261.

Rozporządzenie Ministerstwa skarbu i Ministerstwa handlu w porozumieniu z Najwyższą Izbą obrachunkową z dnia 16. grudnia 1908,

dotyczące uskuteczniania wypłat na rachunek władz skarbowych w Styryi, Karyntyi, Krainie, Pobrzeżu, Tyrolu i Vorarlbergu przez c. k. pocztową Kasę oszczędności.

§ 1.

Od dnia 1. stycznia 1909 uskuteczniane będą przez pocztową Kasę oszczędności wypłaty, wymienione w §§ 1. i 2. rozporządzenia ministeryalnego z dnia 14. grudnia 1907, Dz. u. p. Nr. 274, o ile asygnata na nie wydana będzie przez krajowe władze skarbowe i prokuratury skarbu w Styryi, Karyntyi, Krainie, Pobrzeżu, Tyrolu i Vorarlbergu, tudzież przez władze, podlegające wymienionym

krajowym władzom skarbowym a posiadające prawo asygnowania.

§ 2.

Względem wydatków, które mają być zrealizowane w obrocie przekazowym c. k. pocztowej Kasy oszczędności, kasą wypłacającą będzie łącznie c. k. krajowa kasa skarbową (krajowy urząd płatniczy) odnośnego obszaru administracyjnego, a organem likwidacyjnym wyłącznie departament rachunkowy tej krajowej władzy skarbowej (prokuratury skarbu), na której rachunek uskutecznią się wypłaty.

§ 3.

Zresztą stosowany będzie § 4. rozporządzenia ministeryalnego z dnia 14. grudnia 1907, Dz. u. p. Nr. 274 i §§ 5., 6. i 7. rozporządzenia ministeryalnego z dnia 10. grudnia 1906, Dz. u. p. Nr. 245, z tą zmianą, iż ewentualne reklamacje wnosić należy do departamentu rachunkowego, wymienionego w § 2.

Jorkasch wtr.

Mataja wtr.

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych

wychodzi nakładem c. k. Drukarni nadwornej i państwowej w Wiedniu, dzielnica I., Seilerstätte l. 24,
także w roku 1909. w języku

niemieckim, chorwackim, czeskim, polskim, rumuńskim, ruskim, słoweńskim i włoskim.

Prenumerata na cały **rocznik 1909** każdego z tych ośmiu wydań Dziennika ustaw państwa wynosi za egzemplarz **8 K.** Pojedyncze jego części można odbierać w miejscu lub otrzymywać bezpłatnie pocztą.

Prenumerować można w składzie c. k. Drukarni nadwornej i państwowej w Wiedniu, dzielnica I., Seilerstätte l. 24, i nabywać tamże także pojedyncze roczniki i pojedyncze części Dziennika ustaw państwa.

Ponieważ Dziennik ustaw państwa wydaje się względnie rozsyła się abonentom tylko po poprzednim złożeniu prenumeraty rocznej, przeto należy równocześnie z zaabonowaniem uiścić także przypadającą kwotę pieniężną; celem umożliwienia szybkiego i niewadliwego doręczenia pocztowego należy podać prócz dokładnego adresu mieszkania także odnośny okrąg doręczeń pocztowych.

Pojedyncze roczniki wydania **niemieckiego** można nabywać:

Rocznik	1849 za	4 K	20 h	Rocznik	1869 za	6 K	— h	Rocznik	1889 za	6 K	— h
"	1850	"	10 " 50 "	"	1870	"	2 " 80 "	"	1890	"	5 " 40 "
"	1851	"	2 " 60 "	"	1871	"	4 " — "	"	1891	"	6 " — "
"	1852	"	5 " 20 "	"	1872	"	6 " 40 "	"	1892	"	10 " — "
"	1853	"	6 " 30 "	"	1873	"	6 " 60 "	"	1893	"	6 " — "
"	1854	"	8 " 40 "	"	1874	"	4 " 60 "	"	1894	"	6 " — "
"	1855	"	4 " 70 "	"	1875	"	4 " — "	"	1895	"	7 " — "
"	1856	"	4 " 90 "	"	1876	"	3 " — "	"	1896	"	7 " — "
"	1857	"	5 " 70 "	"	1877	"	2 " — "	"	1897	"	15 " — "
"	1858	"	4 " 80 "	"	1878	"	4 " 60 "	"	1898	"	6 " — "
"	1859	"	4 " — "	"	1879	"	4 " 60 "	"	1899	"	10 " — "
"	1860	"	3 " 40 "	"	1880	"	4 " 40 "	"	1900	"	7 " — "
"	1861	"	3 " — "	"	1881	"	4 " 40 "	"	1901	"	6 " — "
"	1862	"	2 " 80 "	"	1882	"	6 " — "	"	1902	"	7 " 50 "
"	1863	"	2 " 80 "	"	1883	"	5 " — "	"	1903	"	9 " — "
"	1864	"	2 " 80 "	"	1884	"	5 " — "	"	1904	"	5 " — "
"	1865	"	4 " — "	"	1885	"	3 " 60 "	"	1905	"	6 " — "
"	1866	"	4 " 40 "	"	1886	"	4 " 60 "	"	1906	"	12 " — "
"	1867	"	4 " — "	"	1887	"	5 " — "	"	1907	"	13 " — "
"	1868	"	4 " — "	"	1888	"	8 " 40 "				

Cenę sprzedaży rocznika 1908 poda się do wiadomości z początkiem stycznia 1909.

Pojedyncze roczniki **wydań w innych siedmiu językach** od r. 1870. począwszy można nabywać po tej samej cenie co wydanie niemieckie.

Nabywającym na raz przynajmniej 10 dowolnie wybranych, zupełnych roczników Dziennika ustaw państwa przyznaje się opust 20%, a nabywającym na raz przynajmniej 25 dowolnie wybranych, zupełnych roczników Dziennika ustaw państwa opust 25%, zaś nabywającym na raz przynajmniej 35 dowolnie wybranych, zupełnych roczników Dziennika ustaw państwa opust 30%.

NB. Części niemieckiego wydania Dziennika ustaw państwa, które **zaginięły** lub doszły w **stanie wadliwym**, reklamować należy najpóźniej w **przeciągu czterech tygodni** po ich ukazaniu się, zaś części wydań nieniemieckich najpóźniej w **przeciągu sześciu tygodni** po wydaniu spisu rzeczy i karty tytułowej do odnośnych wydań, wprost w c. k. Drukarni nadwornej i państwowej w Wiedniu, dzielnica III., Rennweg l. 16.

Po upływie tego terminu można pojedyncze części Dziennika ustaw państwa dostać wyłącznie tylko **za opłatą ceny handlowej** ($\frac{1}{4}$ arkusza = 2 strony za 2 h).

Ponieważ **wszystkie roczniki wydania niemieckiego** począwszy od roku 1849. i **wszystkie roczniki wydań w innych siedmiu językach** począwszy od roku 1870. są **całkowicie uzupełnione**, przeto można nabyć w składzie c. k. Drukarni nadwornej i państwowej w Wiedniu, dzielnica I., Seilerstätte Nr. 24., **nie tylko każdy pojedynczy rocznik po cenie wyżej podanej, lecz nawet każdą z osobną część** wszystkich tych roczników po cenie handlowej ($\frac{1}{4}$ arkusza = 2 strony za 2 h); tym sposobem umożliwiające zostało uzupełnienie niekompletnych roczników i zestawienie pojedynczych części podług materyi.

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Część CXXIII. — Wydana i rozesłana dnia 31. grudnia 1908.

Trość: (№ 262—265.) 262. Obwieszczenie, dotyczące przedłużenia terminu, wyznaczonego koncesją do ukończenia budowy kolei lokalnej z Dermulo na przesmyk Mendel i otwarcia na niej ruchu. — 263. Rozporządzenie, którem uwalnia się niektóre grupy funkcyjaryuszy od obowiązku ubezpieczenia w myśl ustawy z dnia 16. grudnia 1906 o ubezpieczeniu pensyjnym funkcyjaryuszy w służbie prywatnej i niektórych funkcyjaryuszy w służbie publicznej. — 264. Ustawa, dotycząca ponownego przedłużenia ważności postanowień ustawy z dnia 31. grudnia 1894 o kolejach niższego rzędu. — 265. Obwieszczenie, dotyczące koncesjonowania elektrycznej normalnotorowej kolejki na obszarze głównego miasta Solnogradu.

262.

Obwieszczenie Ministerstwa kolei żelaznych z dnia 25. grudnia 1908,

dotyczące przedłużenia terminu, wyznaczonego koncesją do ukończenia budowy kolei lokalnej z Dermulo na przesmyk Mendel i otwarcia na niej ruchu.

Na podstawie Najwyższego upoważnienia przedłużono do dnia 20. czerwca 1909 termin, wyznaczony w § 2. dokumentu koncesyjnego z dnia 20. grudnia 1906, Dz. u. p. Nr. 244 do ukończenia budowy kolei lokalnej z Dermulo na przesmyk Mendel i otwarcia na niej ruchu.

Forster wlr.

263.

Rozporządzenie Ministerstwa spraw wewnętrznych w porozumieniu z Ministerstwami wyznań i oświaty, sprawiedliwości, skarbu, handlu i robót publicznych z dnia 28. grudnia 1908,

którem uwalnia się niektóre grupy funkcyjaryuszy od obowiązku ubezpieczenia w myśl ustawy z dnia

16. grudnia 1906, Dz. u. p. Nr. 1. z r. 1907 o ubezpieczeniu pensyjnym funkcyjaryuszy w służbie prywatnej i niektórych funkcyjaryuszy w służbie publicznej.

Artykuł I.

Na zasadzie § 1., ustęp końcowy ustawy z dnia 16. grudnia 1906, Dz. u. p. Nr. 1. z roku 1907 uwalnia się od obowiązku ubezpieczenia następujące grupy funkcyjaryuszy, podlegających obowiązkowi temu w myśl ustępu pierwszego powyższego paragrafu:

1. Osoby, które celem wykonywania samodzielnego zawodu muszą w myśl ustawy lub rozporządzenia wykazać się praktycznym zatrudnieniem i które w tym celu zajmują posadę służbową, uzasadniającą obowiązek ubezpieczenia, przez przepisany najkrótszy czas tego zatrudnienia.

2. Studentów szkół średnich i pokrewnych zakładów naukowych, tudzież przemysłowych zakładów naukowych, oraz zwyczajnych słuchaczy szkół wyższych, tych jednak nie na dłużej, jak na pięć lat po złożeniu egzaminu dojrzałości.

3. Osoby, których zajęcie na posadzie, uzasadniającej obowiązek ubezpieczenia, uważać należy jedynie za zajęcie uboczne.

4. Osoby, odbywające praktykę próbną lub zajmujące posadę tymczasową w służbie publicznej, o ile takie użycie ich jest warunkiem przepisany dla uzyskania posady służbowej, połączonej z unormowanymi prawami, wymienionymi w § 1., ustępie 1. ustawy, przez czas przepisanego najkrótszego

trwania praktyki próbnej, a o ile w tym względzie nie ma przepisu, najdłużej przez pięć lat.

5. Funkcjonaryuszy takich przedsiębiorstw handlowych, które zajmują się wyłącznie wywozem wyrobów przemysłowych, z wyjątkiem osób zajętych w służbie buchalterskiej i kasowej.

6. Wszystkich duchownych i nauczycieli, podlegających obowiązkowi ubezpieczenia, którzy pozostają w służbie kościoła ewangelickiego w. a. i h., tudzież jego gmin.

7. Funkcjonaryuszy Banku austriacko-węgierskiego.

Artykuł II.

Rozporządzenie niniejsze nabiera mocy obowiązującej w dniu 1. stycznia 1909.

Haerdtl wlr.

Jorkasch wlr.

Mataja wlr.

Holz knecht wlr.

Kanéra wlr.

Wickenburg wlr.

264.

Ustawa z dnia 29. grudnia 1908,

dotycząca ponownego przedłużenia ważności postanowień ustawy z dnia 31. grudnia 1894, Dz. u. p. Nr. 2. z r. 1895 o kolejach niższego rzędu.

Za zgodą obu Izb Rady państwa postanawiam, co następuje:

Artykuł I.

Ważność postanowień artykułu I do XXIII włącznie ustawy z dnia 31. grudnia 1894, Dz. u. p. Nr. 2. z r. 1895 o kolejach niższego rzędu, którą przedłużono ustawą z dnia 24. grudnia 1905, Dz. u. p. Nr. 216 na czas aż do dnia 31. grudnia 1908, przedłuża się ponownie aż do wydania nowej ustawy o kolejach niższego rzędu.

Artykuł II.

Wykonanie tej ustawy, która nabiera mocy obowiązującej z dniem 1. stycznia 1909, poruczam Memu Ministrowi kolei żelaznych, Memu Ministrowi spraw wewnętrznych i Memu Ministrowi skarbu.

Wiedeń, dnia 29. grudnia 1908.

Franciszek Józef wlr.

Bienierth wlr.

Haerdtl wlr.

Jorkasch wlr.

Forster wlr.

265.

Obwieszczenie Ministerstwa kolei żelaznych z dnia 30. grudnia 1908,

dotyczące koncesyonowania elektrycznej normalnotorowej kolejki na obszarze głównego miasta Solnogradu.

C. k. Ministerstwo kolei żelaznych nadało na zasadzie i w myśl postanowień ustawy o kolejach niższego rzędu z dnia 31. grudnia 1894, Dz. u. p. Nr. 2 z r. 1895, tudzież ustawy z dnia 24. grudnia 1905, Dz. u. p. Nr. 216, w porozumieniu z interesowanymi c. k. Ministerstwami oraz c. i k. wspólnem Ministerstwem wojny, gminie miasta Solnogradu żadaną koncesyę na budowę i utrzymywanie w ruchu elektrycznej normalnotorowej linii kolejki na obszarze miasta Solnogradu od placu przed dworcem kolejowym w Solnogradzie przez Westbahnstrasse, Mirabellplatz, Dreifaltigkeitsgasse, Platzl, Staatsbrücke i Rathausplatz do Ludwig Viktor-Platz, a to pod warunkami i zastrzeżeniami, w dalszym ciągu bliżej oznaczonymi.

§ 1.

Co do koncesyonowanej kolei żelaznej korzysta koncesyonaryuszka z dobrodziejstw skarbowych, wymienionych w artykule V. ustawy z dnia 31. grudnia 1894, Dz. u. p. Nr. 2 z r. 1895.

Okres uwolnień od podatków, przewidzianych w artykule V., lit. d) powyższej ustawy, ustanawia się na lat 25, licząc od dnia dzisiejszego.

§ 2.

Koncesyonaryuszka jest obowiązana ukończyć budowę kolei żelaznej, wspomnianej na wstępie, najpóźniej w przeciągu roku, licząc od dnia dzisiejszego, i oddać gotową kolej na użytek publiczny, oraz utrzymywać ją w nieprzerwanym ruchu przez cały okres koncesyjny.

Jako rękojmię dotrzymania powyższego terminu budowy ma koncesyonaryuszka złożyć na żądanie rządu odpowiednią kaucyę w papierach wartościowych, nadających się do lokowania pieniędzy pupilarnych.

W razie niedotrzymania powyższego zobowiązania można kaucyę tę uznać za przepadłą.

§ 3.

Celem wybudowania koncesyjonowanej kolei żelaznej nadaje się koncesyonaryuszce prawo wywłaszczania podług przepisów ustawowych, w tej mierze obowiązujących.

Takież samo prawo nadane będzie koncesyonaryuszce także odnośnie do kolei podjazdowych, ewentualnie wybudować się mających, których budowę rząd uznałby za odpowiadającą interesowi publicznemu.

§ 4.

O ileby celem budowy koncesyjonowanej kolei miały być użyte drogi publiczne, nie zostające w zarządzie gminy Solnogród, winna koncesyonaryuszka postarać się o pozwolenie na to u osób, które są obowiązane do utrzymywania tych dróg, względnie u tych władz i organów, które według obowiązujących ustaw są powołane do udzielania pozwolenia na używanie drogi.

W razie, gdyby zamierzano korzystać z torów, należących do innych przedsiębiorstw, należy porozumieć się z dotyczącym przedsiębiorstwem co do ich współużywania.

§ 5.

Przy budowie koncesyjonowanej kolei i utrzymywaniu jej w ruchu powinna koncesyonaryuszka stosować się do osnowy tego dokumentu koncesyjnego, oraz do technicznych warunków koncesyjnych, ustanowionych przez Ministerstwo kolei żelaznych, jakoteż do istniejących w tej mierze ustaw i rozporządzeń, mianowicie do ustawy o koncesjach na koleje żelazne z dnia 14. września 1854, Dz. u. p. Nr. 238 i regulaminu ruchu kolei żelaznych z dnia 16. listopada 1851, Dz. u. p. Nr. 1 z r. 1852, o ile one w myśl postanowień rozdziału B ustawy z dnia 31. grudnia 1894, Dz. u. p. Nr. 2 z r. 1895, znajdują zastosowanie do kolejek, dalej do ustaw i rozporządzeń, któreby w przyszłości zostały wydane, nakoniec do zarządzeń Ministerstwa kolei żelaznych i innych władz do tego powołanych.

§ 6.

Cyfra kapitału zakładowego, rzeczywistego jakoteż imiennego podlega zatwierdzeniu rządu.

W tym względzie przyjmuje się za zasadę, że oprócz kosztów, które rzeczywście wyłożono na sporządzenie projektu, budowę i urządzenie kolei łącznie z kosztami nabycia parku wozowego i uposażenia funduszu zasobowego, i które będą należycie udowodnione, z doliczeniem odsetek interkalarnych, rzeczywście zapłaconych w okresie budowy i straty na kursie, gdyby ją istotnie

poniesiono przy gromadzeniu kapitału, nie można policzać żadnych innych wydatków jakiegobądź rodzaju.

Gdyby po wyczerpaniu zatwierdzonego kapitału zakładowego miano wystawić jeszcze jakie nowe budowle lub pomnożyć urządzenia ruchu, natenczas można odnośnie koszty doliczyć do kapitału zakładowego, jeżeli rząd pozwolił na wzniesienie projektowanych nowych budowli lub na pomnożenie urządzeń ruchu i jeżeli koszty te będą należycie wykazane.

Cały kapitał zakładowy ma być umorzony w okresie koncesyjnym według planu amortyzacji, zatwierdzonego przez rząd.

§ 7.

Koncesyonaryuszka obowiązana jest przyznawać zawsze podoficerom i ordynansom, w służbie będącym, woźną jazdę na kolei.

Co do bliższych szczegółów w tym względzie porozumieć się należy z właściwymi władzami wojskowymi.

Koncesyonaryuszka jest obowiązana, uwzględniać przy obsadzaniu posad wysłużonych podoficerów wojska, marynarki wojennej i obrony krajowej w myśl ustawy z dnia 19. kwietnia 1872, Dz. u. p. Nr. 60.

§ 8.

Gdyby władze z powodu uroczystości, marszów wojska, parad, tudzież w razie robót przy kanałach, przewodach rurowych itp. uznały za potrzebne, wstrzymać na pewien czas ruch na pewnej przestrzeni koncesyjonowanej kolei, natenczas winna koncesyonaryuszka poddać się bez oporu odnośnym zarządzeniom władz, nie podnosząc żadnych roszczeń do wynagrodzenia straty, poniesionej wskutek czasowego wstrzymania ruchu.

§ 9.

Urzednicy państwa, funkcyonaryusze i słudzy, jadący koleją żelazną z polecenia władz, sprawujących nadzór nad zarządem i ruchem kolei żelaznych, lub dla strzeżenia interesów państwa z tytułu koncesyi lub w sprawach dochodów skarbowych, przewożeni być muszą wraz z pakunkami podróznymi bezpłatnie, o ile wykażą się certyfikatami urzędowymi, jakie im c. k. Ministerstwo kolei żelaznych dla legitymacyi wystawi.

§ 10.

Koncesyonaryuszka obowiązana jest przewozić pocztę, tudzież funkcyonaryuszy zarządu pocztowego i telegraficznego wszystkimi pociągami programowymi.

Za te świadczenia, jakoteż za wszelkie inne usługi na rzecz zakładu pocztowego może koncesyonaryuszka żądać odpowiedniego wynagrodzenia, które ustanowione będzie drogą ugody.

Korespondencye, tyczące się zarządu kolejki a wymieniane między dyrekcją lub zarządem przedsiębiorstwa kolejki i jej podwładnymi funkcyonaryuszami, lub przez tych ostatnich między sobą, mogą być przewożone przez służbę zakładu kolejowego.

§ 11.

Koncesyonaryuszka obowiązana jest postarać się o zaopatrzenie funkcyonaryuszy, zajętych przy ruchu koncesyonowanej kolei, na wypadek niezdolności do pracy i na starość oraz o zaopatrzenie ich rodzin i w tym celu przystąpić do zakładu emerytalnego związku austriackich kolei lokalnych, o ileby nie utworzono dla koncesyonowanego przedsiębiorstwa kolejowego własnej kasy emerytalnej, zapewniającej przynajmniej takie same korzyści dla członków, względnie nakładającej przynajmniej takie same obowiązki na koncesyonaryuszkę, jak zakład emerytalny wyżej wspomniany.

To zaopatrzenie należy przeprowadzić w ten sposób, iż koncesyonaryuszka będzie miała obowiązek zgłaszania w zakładzie emerytalnym związku austriackich kolei lokalnych, względnie we własnej kasie emerytalnej stałych funkcyonaryuszy z dniem nadania im stałej posady, z innych zaś funkcyonaryuszy przynajmniej tych, którzy pełnią służbę jako motorowi, konduktorzy, strażnicy lub posługacze stacyjni, przy odpowiedniem ich zatrudnieniu, najpóźniej po ukończeniu trzech lat służby.

§ 12.

Koncesyonaryuszka obowiązana jest dostarczać Ministerstwu kolei żelaznych na jego żądanie w należytem czasie wykazów statystycznych, potrzebnych do zestawienia rocznej statystyki kolei żelaznych.

§ 13.

Czas trwania koncesyi wraz z ochroną przeciw zakładaniu nowych kolei w myśl § 9., lit. b)

ustawy o koncesyach na koleje żelazne wynosić ma lat dziewięćdziesiąt (90), licząc od dnia dzisiejszego; po upływie tego czasu koncesya traci moc swoją.

Rząd może uznać koncesyę za zgasłą jeszcze przed upływem powyższego terminu, jeżeli nie dopełniono określonych w § 2. zobowiązań co do rozpoczęcia i skończenia budowy, tudzież otwarcia ruchu, o ile ewentualne przekroczenie terminu nie dałoby się usprawiedliwić w myśl § 11., lit. b) ustawy o koncesyach na koleje żelazne.

§ 14.

Prawo powrotu na rzecz państwa, unormowane w § 8. ustawy o koncesyach na koleje żelazne z dnia 14. września 1854, Dz. u. p. Nr. 238, nie ma zastosowania do koncesyonowanej kolei.

§ 15.

Koncesyonaryuszka nie ma prawa, wyjąwszy w przypadku wyraźnego zezwolenia ze strony rządu, oddać osobom trzecim utrzymywania ruchu na koncesyonowanej kolei żelaznej.

§ 16.

Rząd ma prawo przekonywania się, czy budowę kolei i urządzenia ruchu wykonano we wszystkich częściach odpowiednio celowi i trwale, tudzież prawo zarządzenia, żeby wadom, istniejącym w tym względzie, zapobieżono, względnie aby je usunięto.

§ 17.

Rząd zastrzega sobie prawo, iż na wypadek, gdyby pomimo poprzedniego ostrzeżenia dopuszczono się ponownie naruszenia lub zaniedbania jednego z obowiązków, przepisanych w koncesyi, w warunkach koncesyjnych lub ustawach, będzie temu zapobiegał środkami, odpowiadającymi ustawom, a według okoliczności uzna koncesyę za zgasłą jeszcze przed upływem jej czasu trwania.

Forster wlr.

Rok 1908.

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Część CXXIV. — Wydana i rozesłana dnia 31. grudnia 1908.

Treść: (№ 266—271.) 266. Układy, dotyczące Unii międzynarodowej dla ochrony własności przemysłowej i międzynarodowego rejestrowania marek. — 267. Układ z Państwem niemieckiem w celu wzajemnej ochrony prawnej przemysłu. — 268. Ustawa, którą wydaje się postanowienia wykonawcze z powodu przystąpienia do Unii międzynarodowej dla ochrony własności przemysłowej. — 269. Ustawa, którą zatwierdza się i wprowadza w życie uzupełniające postanowienia do artykułów XVI. i XVII. umowy z daty Budapeszt, dnia 8. października 1907, dotyczącej uregulowania wzajemnych stosunków handlowych i obrotowych między królestwami i krajami reprezentowanymi w Radzie państwa a krajami świętej Korony węgierskiej (ustawa z dnia 30. grudnia 1907), ułożone w porozumieniu z rządem krajów Korony węgierskiej z powodu przystąpienia do międzynarodowej Unii dla ochrony własności przemysłowej i do układu madryckiego z dnia 14. kwietnia 1891, dotyczącego międzynarodowego rejestrowania marek fabrycznych lub handlowych. — 270. Rozporządzenie, dotyczące międzynarodowego rejestrowania marek. — 271. Rozporządzenie, dotyczące dokumentów potrzebnych dla wykazania prawa pierwszeństwa przy zgłaszaniu patentów, wzorów i marek.

266.

Układy,

dotyczące Unii międzynarodowej dla ochrony własności przemysłowej i międzynarodowego rejestrowania marek.

I.

Convention internationale

pour

la protection de la propriété industrielle

conclue

entre a Belgique, le Brésil, l'Espagne, la France, le Guatémala, l'Italie, les Pays-Bas, le Portugal, le Salvador, la Serbie et la Suisse

à Paris, le 20 Mars 1883.

Umowa międzynarodowa

dla

ochrony własności przemysłowej,

zawarta

między Belgią, Brazylią, Hiszpanią, Francją, Gwatemalą, Włochami, Niderlandami, Portugalia, Salvadorem, Serbią i Szwajcaryą

w Paryżu, dnia 20. marca 1883.

(Pierwopis.)

Sa Majesté le Roi des Belges, Sa Majesté l'Empereur du Brésil, Sa Majesté le Roi d'Espagne, le Président de la République française, le Président de la République de Guatémala, Sa Majesté le Roi d'Italie, Sa Majesté le Roi des Pays-Bas, Sa Majesté le Roi de Portugal et des Algarves, le Président de la République de Salvador, Sa Majesté le Roi de Serbie et le Conseil fédéral de la Confédération suisse,

Également animés du désir d'assurer, d'un commun accord, une complète et efficace protection à l'industrie et au commerce des nationaux de leurs États respectifs et de contribuer à la garantie des droits des inventeurs et de la loyauté des transactions commerciales, ont résolu de conclure une convention à cet effet et ont nommé pour leurs plénipotentiaires, savoir:

Sa Majesté le Roi des Belges,

M. le Baron Beyens, Grand-Officier de son Ordre royal de Léopold, Grand-Officier de la Légion d'honneur, etc., son Envoyé extraordinaire et Ministre plénipotentiaire à Paris;

Sa Majesté l'Empereur du Brésil,

M. Jules Constant, Comte de Villeneuve, Membre du Conseil de Sa Majesté, son Envoyé extraordinaire et Ministre plénipotentiaire près Sa Majesté le Roi des Belges, Commandeur de l'Ordre du Christ, Officier de son Ordre de la Rose, Chevalier de la Légion d'honneur, etc.;

Sa Majesté le Roi d'Espagne:

S. Exc. M. le Duc de Fernan-Nuñez, de Montellano et del Arco, Comte de Cervellon, Marquis de Almonacir, Grand d'Espagne de 1re classe, Chevalier de l'Ordre insigne de la Toison d'or, Grand-Croix de l'Ordre de Charles III, Chevalier de Calatrava, Grand-Croix de la Légion d'honneur, etc., Sénateur du Royaume, son Ambassadeur extraordinaire et plénipotentiaire à Paris;

Le Président de la République Française,

M. Paul Challemel-Lacour, Sénateur, Ministre des Affaires étrangères;

M. Hérisson, Député, Ministre du Commerce;

(Przekład.)

Najjaśniejszy Król Belgów, Najjaśniejszy Cesarz brazylijski, Najjaśniejszy Król hiszpański, Prezydent Rzeczypospolitej francuskiej, Prezydent Rzeczypospolitej Gwatemala, Najjaśniejszy Król włoski, Najjaśniejszy Król niderlandzki, Najjaśniejszy Król Portugalii i Algarbii. Prezydent Rzeczypospolitej Salvador, Najjaśniejszy Król serbski i Rada związkowa Związku szwajcarskiego,

ożywieni w równej mierze pragnieniem zapewnienia we wspólnym porozumieniu obywatelom swych państw zupełnej i skutecznej ochrony działalności przemysłowej i handlu, tudzież przyczynienia się do zagwarantowania praw wynalazców oraz rzetelności interesów handlowych, postanowili zawrzeć w tym celu umowę i mianowali swymi pełnomocnikami:

Najjaśniejszy Król Belgów:

barona Beyensa, wielkiego oficera Swego królewskiego orderu Leopolda, wielkiego oficera Legii honorowej itd., Swego nadzwyczajnego posła i upelnomocnionego ministra w Paryżu;

Najjaśniejszy Cesarz brazylijski:

pana Juliusza Constant, hrabiego de Villeneuve, członka rady Jego Cesarskiej Mości, komandora orderu Chrystusa, oficera Swego orderu Róży, kawalera Legii honorowej itd., Swego nadzwyczajnego posła i upelnomocnionego ministra przy Najjaśniejszym Królu Belgów;

Najjaśniejszy Król hiszpański:

Jego Ekscellencyę księcia Fernan-Nuñez, de Montellano i Arco, hrabiego de Cervellon, Markiza de Almonacir, granda hiszpańskiego pierwszej klasy, kawalera wysokiego orderu Złotego Runa, kawalera wielkiego krzyża orderu Karola trzeciego, kawalera de Calatrava, kawalera wielkiego krzyża Legii honorowej itd., senatora królestwa, Swego nadzwyczajnego ambasadora i upelnomocnionego ministra w Paryżu;

Prezydent Rzeczypospolitej francuskiej:

pana Pawła Challemel-Lacour, senatora, ministra spraw zewnętrznych;

pana Hérisson, deputowanego, ministra handlu;

M. Charles Jagerschmidt, Ministre plénipotentiaire de 1re classe, Officier de l'Ordre national de la Légion d'honneur, etc.;

Le Président de la République de Guatémala,

M. Crisanto Medina, Officier de la Légion d'honneur, etc., son Envoyé extraordinaire et Ministre plénipotentiaire à Paris;

Sa Majesté le Roi d'Italie,

M. Constantin Ressmann, Commandeur de ses Ordres des Saints Maurice et Lazare et de la Couronne d'Italie, Commandeur de la Légion d'honneur, etc., Conseiller de l'Ambassade d'Italie à Paris;

Sa Majesté le Roi des Pays-Bas,

M. le Baron de Zuylen de Nyevelt, Commandeur de son Ordre du Lion néerlandais, Grand-Croix de son Ordre grand-ducal de la Couronne de chêne et du Lion d'or de Nassau, Grand-Officier de la Légion d'honneur, etc., son Envoyé extraordinaire et Ministre plénipotentiaire à Paris;

Sa Majesté le Roi de Portugal et des Algarves,

M. José da Silva Mendes Leal, Conseiller d'État, Pair du Royaume, Ministre et Secrétaire d'État honoraire, Grand-Croix de l'Ordre de Saint-Jacques, Chevalier de l'Ordre de la Tour et de l'Épée de Portugal, Grand-Officier de la Légion d'honneur, etc., son Envoyé extraordinaire et Ministre plénipotentiaire à Paris;

M. Fernand de Azevedo, Officier de la Légion d'honneur, etc., Premier Secrétaire de la Légation de Portugal à Paris;

Le Président de la République de Salvador,

M. Torres Caicedo, Membre correspondant de l'Institut de France, Grand-Officier de la Légion d'honneur, etc., son Envoyé extraordinaire et Ministre plénipotentiaire à Paris;

Sa Majesté le Roi de Serbie,

M. Sima S. Marinovitch, Chargé d'affaires par intérim de Serbie, Chevalier de l'Ordre royal de Takovo, etc. etc.;

pana Karola Jagerschmidt, oficera orderu narodowego Legii honorowej itd., upelnomocnionego ministra pierwszej klasy;

Prezydent Rzeczypospolitej Gwatemala:

pana Crisanto Medina, oficera Legii honorowej itd., Swego nadzwyczajnego posta i upelnomocnionego ministra w Paryżu;

Najjaśniejszy Król włoski:

pana Konstantego Ressmana, komandora Swego orderu św. Maurycego i Łazarza, oraz orderu Korony włoskiej, komandora Legii honorowej itd., Swego radcę ambasady w Paryżu;

Najjaśniejszy Król Niderlandzki:

barona Zuylen de Nyevelt, komandora Swego orderu Lwa niderlandzkiego, kawalera wielkiego krzyża Swego wielkksiążęcego orderu Korony dębowej i złotego Lwa nassauskiego, wielkiego oficera Legii honorowej itd., Swego nadzwyczajnego posta i upelnomocnionego ministra w Paryżu;

Najjaśniejszy Król Portugalii i Algarbii:

pana José da Silva Mendes Leal, radcę stanu, para królestwa, ministra i sekretarza stanu poza służbą, kawalera wielkiego krzyża orderu świętego Jakóba, kawalera portugalskiego orderu Wieży i Miecza, wielkiego oficera Legii honorowej itd., Swego nadzwyczajnego posta i upelnomocnionego ministra w Paryżu;

pana Fernanda de Azevedo, oficera Legii honorowej itd., pierwszego sekretarza Swego poselstwa w Paryżu;

Prezydent Rzeczypospolitej Salvador:

pana Torres Caicedo, korespondującego członka Institut de France, wielkiego oficera Legii honorowej itd., Swego nadzwyczajnego posta i upelnomocnionego ministra w Paryżu;

Najjaśniejszy Król serbski:

pana Simę S. Marinovitcha, kawalera królewskiego orderu Takowy itd., Swego tymczasowego ajenta dyplomatycznego;

Et le Conseil Fédéral de la Confédération Suisse,

M. Charles Édouard Lardy, son Envoyé extraordinaire et Ministre plénipotentiaire à Paris;

M. J. Weibel, Ingénieur à Genève, Président de la Section suisse de la Commission permanente pour la protection de la Propriété industrielle;

Lesquels, après s'être communiqué leurs pleins pouvoirs respectifs, trouvés en bonne et due forme, sont convenus des articles suivants:

Art. 1er.

Les Gouvernements de la Belgique, du Brésil, de l'Espagne, de la France, du Guatémala, de l'Italie, des Pays-Bas, du Portugal, du Salvador, de la Serbie et de la Suisse sont constitués à l'état d'Union pour la protection de la propriété industrielle.

Art. 2.

Les sujets ou citoyens de chacun des États contractants jouiront, dans tous les autres États de l'Union, en ce qui concerne les brevets d'invention, les dessins ou modèles industriels, les marques de fabrique ou de commerce et le nom commercial, des avantages que les lois respectives accordent actuellement ou accorderont par la suite aux nationaux.

En conséquence, ils auront la même protection que ceux-ci et le même recours légal contre toute atteinte portée à leurs droits, sous réserve de l'accomplissement des formalités et des conditions imposées aux nationaux par la législation intérieure de chaque État.

Art. 3.

Sont assimilés aux sujets ou citoyens des États contractants les sujets ou citoyens des États ne faisant pas partie de l'Union qui sont domiciliés ou ont des établissements industriels ou commerciaux sur le territoire de l'un des États de l'Union.

Art. 4.

Celui qui aura régulièrement fait le dépôt d'une demande de brevet d'invention, d'un dessin ou modèle industriel, d'une marque de fabrique ou de commerce, dans l'un des États contractants, jouira, pour effectuer le dépôt dans les autres États, et sous réserve des droits des tiers, d'un droit de priorité pendant les délais déterminés ci-après.

A Rada związkowa Związku szwajcarskiego:

pana Karola Edwarda Lardy, Swego nadzwyczajnego posła i upelnomocnionego ministra w Paryżu;

pana J. Weibel, inżyniera w Genewie, prezydenta szwajcarskiej sekcji stałej Komisji dla ochrony własności przemysłowej.

Po udzieleniu sobie odnośnych pełnomocnictw i uznaniu ich dobrej i należytej formy, zgodzili się wymienieni pełnomocnicy na następujące artykuły:

Art. 1.

Rządy belgijski, brazylijski, hiszpański, francuski, gwatemalski, włoski, niderlandzki, portugalski, salvadorski, serbski i szwajcarski tworzą Unię dla ochrony własności przemysłowej.

Art. 2.

Poddani lub obywatele każdego z państw umawiających się będą korzystali we wszystkich innych państwach Unii co do patentów na wynalazki, wzorów lub modeli przemysłowych, marek fabrycznych lub handlowych i nazw handlowych z tych korzyści, jakie odnośne ustawy przyznają obecnie własnym obywatelom lub jakie przyznane im będą w przyszłości.

Wskutek tego będą oni doznawali tej samej ochrony, co ci, i tej samej pomocy prawnej przeciw każdemu naruszeniu swych praw, z zastrzeżeniem dopełnienia formalności i warunków, nałożonych na własnych obywateli w drodze wewnętrznego ustawodawstwa każdego państwa.

Art. 3.

Na równi z poddanymi lub obywatelami państw umawiających się postawieni będą poddani lub obywatele państw, nienależących do Unii, o ile posiadają na obszarze jednego z państw objętych Unią miejsce zamieszkania lub zakłady przemysłowe albo handlowe.

Art. 4.

Kto w jednym z państw umawiających się złożył przepisowo podanie o patent na wynalazek albo wzór lub model przemysłowy lub markę fabryczną albo handlową, będzie korzystał celem złożenia podania w innych państwach i z zastrzeżeniem praw osób trzecich z prawa pierwszeństwa w ciągu wyznaczonych poniżej terminów.

En conséquence, le dépôt ultérieurement opéré dans l'un des autres États de l'Union avant l'expiration de ces délais ne pourra être invalidé par des faits accomplis dans l'intervalle, soit, notamment, par un autre dépôt, par la publication de l'invention ou son exploitation par un tiers, par la mise en vente d'exemplaires du dessin ou du modèle, par l'emploi de la marque.

Les délais de priorité mentionnés ci-dessus seront de six mois pour les brevets d'invention, et de trois mois pour les dessins ou modèles industriels, ainsi que pour les marques de fabrique ou de commerce. Ils seront augmentés d'un mois pour les pays d'outre-mer.

Art. 5.

L'introduction par le breveté, dans le pays où le brevet a été délivré, d'objets fabriqués dans l'un ou l'autre des États de l'Union, n'entraînera pas la déchéance.

Toutefois, le breveté restera soumis à l'obligation d'exploiter son brevet conformément aux lois du pays où il introduit les objets brevetés.

Art. 6.

Toute marque de fabrique ou de commerce régulièrement déposée dans le pays d'origine sera admise au dépôt et protégée telle quelle dans tous les autres pays de l'Union.

Sera considéré comme pays d'origine le pays où le déposant a son principal établissement.

Si ce principal établissement n'est point situé dans un des pays de l'Union, sera considéré comme pays d'origine celui auquel appartient le déposant.

Le dépôt pourra être refusé, si l'objet pour lequel il est demandé est considéré comme contraire à la morale ou à l'ordre public.

Art. 7.

La nature du produit sur lequel la marque de fabrique ou de commerce doit être apposée ne peut, dans aucun cas, faire obstacle au dépôt de la marque.

Art. 8.

Le nom commercial sera protégé dans tous les pays de l'Union sans obligation de dépôt, qu'il fasse ou non partie d'une marque de fabrique ou de commerce.

Stosownie do tego złożenie, dokonane później w jednym z innych państw Unii przed upływem tych terminów, nie będzie mogło stać się bezskutecznym wskutek okoliczności, zaszłych w międzyczasie, w szczególności wskutek innego złożenia, wskutek ogłoszenia wynalazku lub jego wykonywania przez osobę trzecią, wskutek trzymania na sprzedaż egzemplarzy wzoru lub modelu, wreszcie wskutek używania marki.

Wspomniane wyżej terminy pierwszeństwa wynosić będą sześć miesięcy dla patentów na wynalazki, a trzy miesiące dla wzorów i modeli przemysłowych, tudzież dla marek fabrycznych lub handlowych. Dla krajów zamorskich będą one o miesiąc dłuższe.

Art. 5.

Przedsięwzięty przez posiadacza patentu dowóz przedmiotów, wytworzonych w tem lub innym z państw Unii, do kraju, w którym udzielono patentu, nie będzie pociągał za sobą utraty patentu.

Posiadacz patentu będzie jednak obowiązany do wykonywania swego patentu stosownie do ustaw kraju, do którego wprowadza opatentowane przedmioty.

Art. 6.

Każda marka fabryczna lub handlowa, złożona przepisowo w kraju pochodzenia, winna być dopuszczona do złożenia i chroniona we wszystkich innych państwach Unii w tej formie, jaką ma.

Za kraj pochodzenia należy uważać ten kraj, w którym składający ma swój główny zakład.

Jeżeli zakład główny nie leży w jednym z państw Unii, wówczas powinno się uważać za kraj pochodzenia ten kraj, do którego składający należy.

Będzie można nie przyjąć złożenia, jeżeli przedmiot, co do którego żądano złożenia marki, uznany będzie za niezgodny z dobrymi obyczajami lub porządkiem publicznym.

Art. 7.

Właściwość wyrobu, na którym ma się umieścić markę fabryczną lub handlową, nie może w żadnym razie stanowić przeszkody pod względem złożenia marki.

Art. 8.

Nazwa handlowa powinna być chroniona we wszystkich państwach Unii bez obowiązku jej deponowania i bez względu na to, czy stanowi część marki fabrycznej albo handlowej, czy też nie.

Art. 9.

Tout produit portant illicitement une marque de fabrique ou de commerce, ou un nom commercial, pourra être saisi à l'importation dans ceux des États de l'Union dans lesquels cette marque ou ce nom commercial ont droit à la protection légale.

La saisie aura lieu à la requête soit du ministère public, soit de la partie intéressée, conformément à la législation intérieure de chaque État.

Art. 10.

Les dispositions de l'article précédent seront applicables à tout produit portant faussement, comme indication de provenance, le nom d'une localité déterminée, lorsque cette indication sera jointe à un nom commercial fictif ou emprunté dans une intention frauduleuse.

Est réputé partie intéressée tout fabricant ou commerçant engagé dans la fabrication ou le commerce de ce produit, et établi dans la localité faussement indiquée comme provenance.

Art. 11.

Les Hautes Parties contractantes s'engagent à accorder une protection temporaire aux inventions brevetables, aux dessins ou modèles industriels, ainsi qu'aux marques de fabrique ou de commerce, pour les produits qui figureront aux expositions internationales officielles ou officiellement reconnues.

Art. 12.

Chacune des Hautes Parties contractantes s'engage à établir un service spécial de la propriété industrielle et un dépôt central, pour la communication au public des brevets d'invention, des dessins ou modèles industriels et des marques de fabrique ou de commerce.

Art. 13.

Un office international sera organisé sous le titre de „Bureau international de l'Union pour la protection de la propriété industrielle“.

Ce Bureau, dont les frais seront supportés par les Administrations de tous les États contractants, sera placé sous la haute autorité de l'Administration supérieure de la Confédération suisse, et fonctionnera sous sa surveillance. Les attributions en seront déterminées d'un commun accord entre les États de l'Union.

Art. 9.

Każdy wyrób, zaopatrzonej bezprawnie marką fabryczną lub handlową albo nazwą handlową, będzie mógł ulec konfiskacie przy dowozie do tych państw Unii, w których marka ta lub nazwa handlowa ma prawo do ochrony ustawowej.

Konfiskacie nastąpi stosownie do wewnętrznego ustawodawstwa tegoż państwa na wniosek władzy państwowej lub interesowanego.

Art. 10.

Postanowienia poprzedzającego artykułu będą mogły mieć zastosowanie do każdego wytworu, który nosi fałszywie jako oznaczenie pochodzenia nazwę pewnego miejsca, jeżeli w zamiarze oszustym połączono oznaczenie to ze zmyśloną lub za pożyczoną nazwą handlową.

Za interesowanego uważać należy każdego fabrykanta lub kupca, który zajmuje się fabrykacją tego wytworu lub handlem nim a ma swój zakład w miejscu, podanem fałszywie jako miejsce pochodzenia.

Art. 11.

Wysokie Strony umawiające się zobowiązują się przyznawać wynalazkom, nadającym się do opatentowania, tudzież wzorom lub modelom, oraz markom fabrycznym lub handlowym czasową ochronę odnośnie do tych wyrobów, które wystawione będą na pokaz na wystawach międzynarodowych, urządzonych lub uznanych urzędownie.

Art. 12.

Każda z Wysokich Stron traktatowych zobowiązuje się do utworzenia osobnego urzędu dla własności przemysłowej oraz centralnego urzędu składowego celem zawiadamiania publiczności o patentach na wynalazki, tudzież wzorach lub modelach przemysłowych i markach fabrycznych lub handlowych.

Art. 13.

Pod nazwą: „Międzynarodowe Biuro Unii dla ochrony własności przemysłowej“ będzie utworzony urząd międzynarodowy.

Biuro to, którego koszta pokrywać będą rządy wszystkich państw umawiających się, podlegać będzie wysokiej powadze Wyższej Władzy administracyjnej Związku szwajcarskiego i pracować pod jej nadzorem. Upoważnienia biura tego będą określone w drodze wzajemnego porozumienia się państw, wchodzących w skład Unii.

Art. 14.

La présente Convention sera soumise à des revisions périodiques en vue d'y introduire les améliorations de nature à perfectionner le système de l'Union.

A cet effet, des Conférences auront lieu successivement, dans l'un des États contractants, entre les Délégués desdits États.

La prochaine réunion aura lieu, en 1885, à Rome.

Art. 15.

Il est entendu que les Hautes Parties contractantes se réservent respectivement le droit de prendre séparément, entre elles, des arrangements particuliers pour la protection de la Propriété industrielle, en tant que ces arrangements ne contreviendraient point aux dispositions de la présente Convention.

Art. 16.

Les États qui n'ont point pris part à la présente Convention seront admis à y adhérer sur leur demande.

Cette adhésion sera notifiée par la voie diplomatique au Gouvernement de la Confédération suisse, et par celui-ci à tous les autres.

Elle emportera, de plein droit, accession à toutes les clauses et admission à tous les avantages stipulés par la présente Convention.

Art. 17.

L'exécution des engagements réciproques contenus dans la présente Convention est subordonnée, en tant que de besoin, à l'accomplissement des formalités et règles établies par les lois constitutionnelles de celles des Hautes Parties contractantes qui sont tenues d'en provoquer l'application, ce qu'elles s'obligent à faire dans le plus bref délai possible.

Art. 18.

La présente Convention sera mise à exécution dans le délai d'un mois à partir de l'échange des ratifications et demeurera en vigueur pendant un temps indéterminé, jusqu'à l'expiration d'une année à partir du jour où la dénonciation en sera faite.

Cette dénonciation sera adressée au Gouvernement chargé de recevoir les adhésions. Elle ne produira son effet qu'à l'égard de l'État qui l'aura faite, la Convention restant exécutoire pour les autres Parties contractantes.

Art. 14.

Niniejsza umowa winna podlegać peryodycznym rewizjom, aby można było wprowadzać do niej poprawki, nadające się do wydoskonalenia systemu Unii.

W tym celu mają odbywać się kolejno w poszczególnych państwach traktatowych konferencje delegatów wymienionych państw.

Najbliższe zebranie nastąpić ma w Rzymie w roku 1885.

Art. 15.

Zgodzono się na to, iż Wysokie Strony umawiające się zastrzegają sobie wzajemnie prawo, zawierania pomiędzy sobą osobnych układów dla ochrony własności przemysłowej, o ile układy te nie sprzeciwiają się postanowieniom niniejszej umowy.

Art. 16.

Państwa, które nie wzięły udziału w niniejszej umowie, winno się na skutek postawionego przez nie wniosku dopuścić do przyłączenia się do tejże.

Przyłączenie to ma być podane do wiadomości Związku szwajcarskiego drogą dyplomatyczną, zaś Związek ten doniesie o niem wszystkim innym państwom.

Następstwem przyłączenia się będzie przystąpienie z pełnym skutkiem prawnym do wszystkich postanowień i dopuszczenie do wszystkich korzyści, postanowionych w umowie niniejszej.

Art. 17.

Wykonanie wzajemnych zobowiązań, zawartych w umowie niniejszej, zależy, o ile to okaże się potrzebne, od dopełnienia formalności i przepisów, wymaganych przez ustawy konstytucyjne tych z pośród Wysokich Stron umawiających się, które są obowiązane wprowadzić je w zastosowanie; Strony te obowiązują się uczynić to w terminie możliwie najkrótszym.

Art. 18.

Niniejsza umowa ma wejść w moc obowiązującą w przeciągu miesiąca po wymianie ratyfikacji i pozostać w mocy przez czas z góry nieoznaczony aż do upływu roku od dnia wypowiedzenia.

Wypowiedzenie to ma być wystosowane do rządu, któremu poruczono przyjmowanie oświadczeń względem przystąpienia. Skutek jego odnosi się tylko do tego państwa, które je zgłasza; dla innych stron umawiających się pozostaje umowa i nadal ważną.

Art. 19.

La présente Convention sera ratifiée, et les ratifications en seront échangées à Paris, dans le délai d'un an au plus tard.

En foi de quoi, les Plénipotentiaires respectifs l'ont signée et y ont apposé leurs cachets.

Fait à Paris, le 20 mars 1883.

Signé:

(L. S.) Beyens.

(L. S.) Villeneuve.

(L. S.) Duc de Fernan-Nuñez.

(L. S.) P. Challemel-Lacour.

(L. S.) Ch. Hérisson.

(L. S.) Ch. Jagerschmidt.

(L. S.) Crisanto Medina.

(L. S.) Ressmann.

(L. S.) Baron de Zuylen de Nyevelt.

(L. S.) José Da Silva Mendes Leal.

(L. S.) F. D'Azevedo.

(L. S.) J. M. Torres-Cañedo.

(L. S.) Sima M. Marinovitch.

(L. S.) Lardy.

(L. S.) J. Weibel.

Protocole de clôture.

Au moment de procéder à la signature de la Convention conclue, à la date de ce jour, entre les gouvernements de la Belgique, du Brésil, de l'Espagne, de la France, du Guatemala, de l'Italie, des Pays-Bas, du Portugal, du Salvador, de la Serbie et de la Suisse, pour la protection de la propriété industrielle, les Plénipotentiaires sous-signés sont convenus de ce qui suit:

1. — Les mots „Propriété industrielle“ doivent être entendus dans leur acception la plus large, en ce sens qu'ils s'appliquent non seulement aux produits de l'industrie proprement dite, mais également aux produits de l'agriculture (vins, grains, fruits, bestiaux, etc.) et aux produits minéraux livrés au commerce (eaux minérales, etc.).

2. — Sous le nom de „Brevets d'invention“ sont comprises les diverses espèces de brevets industriels admises par les législations des États contractants, telles que brevets d'importation, brevets de perfectionnement, etc.

Art. 19.

Umowa niniejsza ma być ratyfikowana, a ratyfikacje mają być wymienione w Paryżu najpóźniej w przeciągu roku.

W dowód tego odnośni pełnomocnicy podpisali umowę tę i wycisnęli na niej swe pieczęcie.

Działo się w Paryżu, dnia 20. marca 1883.

Podpisano:

Beyens.

Villeneuve.

Książę de Fernan-Nuñez.

P. Challemel-Lacour.

Ch. Hérisson.

Ch. Jagerschmidt.

Crisanto Medina.

Ressmann.

Baron de Zuylen de Nyevelt.

José Da Silva Mendes Leal.

F. D'Azevedo.

J. M. Torres-Cañedo.

Sima M. Marinovitch.

Lardy.

J. Weibel.

Protokół końcowy.

Przystępując do podpisania umowy dla ochrony własności przemysłowej, zawartej w dniu dzisiejszym między rządami belgijskim, brazylijskim, hiszpańskim, francuskim, gwatemalskim, włoskim, niderlandzkim, portugalskim, salvadorskim, serbskim i szwajcarskim, zgodzili się podpisani pełnomocnicy na następujące punkta:

1. Słowa: „Własność przemysłowa“ rozumieć należy w ich najszerszym znaczeniu, tak iż odnoszą się one nie tylko do wyrobów przemysłowych w właściwym znaczeniu, lecz także do wytworów z dziedziny rolnictwa (wina, zboża, owoców, bydła itd.), oraz do wprowadzonych w handel wytworów z dziedziny minerałów (wód mineralnych itd.).

2. W oznaczeniu „Patenty na wynalazki“ mieszczą się różne rodzaje patentów przemysłowych, dopuszczone przez ustawodawstwa stron umawiających się, jakoto patenty wprowadzające, ulepszenia itd.

3. — Il est entendu que la disposition finale de l'article 2 de la Convention ne porte aucune atteinte à la législation de chacun des États contractants, en ce qui concerne la procédure suivie devant les tribunaux et la compétence de ces tribunaux.

4. — Le paragraphe 1er de l'article 6 doit être entendu en ce sens qu'aucune marque de fabrique ou de commerce ne pourra être exclue de la protection dans l'un des États de l'Union par le fait seul qu'elle ne satisferait pas, au point de vue des signes qui la composent, aux conditions de la législation de cet État, pourvu qu'elle satisfasse, sur ce point, à la législation du pays d'origine et qu'elle ait été, dans ce dernier pays, l'objet d'un dépôt régulier.

Sauf cette exception, qui ne concerne que la forme de la marque, et sous réserve des dispositions des autres articles de la Convention, la législation intérieure de chacun des États recevra son application.

Pour éviter toute fausse interprétation, il est entendu que l'usage des armoiries publiques et des décorations peut être considéré comme contraire à l'ordre public, dans le sens du paragraphe final de l'article 6.

5. — L'organisation du service spécial de la propriété industrielle mentionné à l'article 12 comprendra, autant que possible, la publication, dans chaque État, d'une feuille officielle périodique.

6. — Les frais communs du Bureau international institué par l'article 13 ne pourront, en aucun cas, dépasser, par année, une somme totale représentant une moyenne de 2.000 fr. par chaque État contractant.

Pour déterminer la part contributive de chacun des États dans cette somme totale des frais, les États contractants et ceux qui adhèreraient ultérieurement à l'Union seront divisés en six classes, contribuant chacune dans la proportion d'un certain nombre d'unités, savoir :

1 ^{re} classe	25 unités.
2 ^e "	20 "
3 ^e "	15 "
4 ^e "	10 "
5 ^e "	5 "
6 ^e "	3 "

Ces coefficients seront multipliés par le nombre des États de chaque classe, et la somme des produits ainsi obtenus fournira le nombre d'unités par lequel la dépense totale doit être divisée. Le quotient donnera le montant de l'unité de dépense.

Les États contractants sont classés ainsi qu'il suit, en vue de la répartition des frais :

3. Zgodzono się na to, że postanowienie końcowe artykułu 2. umowy nie narusza bynajmniej ustawodawstwa żadnego z państw umawiających się co do postępowania przed sądami i co do właściwości tych sądów.

4. Ustęp 1. artykułu 6. należy rozumieć w ten sposób, iż żadnej marki fabrycznej lub handlowej nie można wyłączyć od ochrony w pewnym państwie Unii jedynie z tego powodu, iż ona nie odpowiada wymogom ustawodawstwa tego państwa pod względem znaków, z których się składa, pod warunkiem jednak, iż czyni ona pod tym względem zadość ustawodawstwu kraju pochodzenia, oraz iż w tym kraju została złożona w sposób zgodny z przepisami.

Pominąwszy ten wyjątek, odnoszący się jedynie do formy marki, i z zastrzeżeniem postanowień reszty artykułów umowy, ma zresztą znaleźć zastosowanie ustawodawstwo wewnętrzne każdego państwa.

Aby zapobiec wszelkiemu mylnemu tłumaczeniu, zgodzono się na to, iż używanie herbów publicznych i znaków honorowych może być uznane za niezgodne z porządkiem publicznym w myśl zdania końcowego artykułu 6.

5. Przy urządzeniu wspomnianej w artykule 12. osobnej władzy dla własności przemysłowej należy, o ile możliwości, wziąć pod rozwagę ogłaszanie periodycznego dziennika urzędowego w każdym państwie.

6. Wspólne koszty Biura międzynarodowego, utworzonego w myśl artykułu 13., nie powinny w żadnym razie przekraczać sumy ogólnej, odpowiadającej przeciętnemu dodatkowi rocznemu w kwocie 2000 fr. ze strony każdego z państw umawiających się.

W celu oznaczenia dodatku, którym każde państwo przyczyniać się ma do tej ogólnej sumy kosztów, podzielono państwa umawiające się, oraz te, które później przystąpią do Unii, na sześć klas, z których każda przyczynia się w stosunku pewnej oznaczonej ilości jednostek, a mianowicie

1. klasa	25 jednostek
2. "	20 "
3. "	15 "
4. "	10 "
5. "	5 "
6. "	3 "

Te współczynniki pomnożone będą przez liczbę państw, należących do każdej klasy, a suma otrzymanych w ten sposób iloczynów przedstawia ilość jednostek, przez którą podzielić należy ogólny wydatek. Iloraz przedstawi wówczas wysokość jednostki wydatku.

Pod względem rozdziału kosztów klasyfikuje się państwa umawiające się w sposób następujący :

1 ^{re} classe	France, Italie.
2 ^e „	Espagne.
3 ^e „	{ Belgique, Brésil, Portugal, Suisse.
4 ^e „	Pays-Bas.
5 ^e „	Serbie.
6 ^e „	Guatémala, Salvador.

L'Administration suisse surveillera les dépenses du Bureau international, fera les avances nécessaires et établira le compte annuel, qui sera communiqué à toutes les autres Administrations.

Le Bureau international centralisera les renseignements de toute nature relatifs à la protection de la propriété industrielle, et les réunira en une statistique générale qui sera distribuée à toutes les Administrations. Il procédera aux études d'utilité commune intéressant l'Union et rédigera, à l'aide des documents qui seront mis à sa disposition par les diverses Administrations, une feuille périodique, en langue française, sur les questions concernant l'objet de l'Union.

Les numéros de cette feuille, de même que tous les documents publiés par le Bureau international, seront répartis entre les Administrations des États de l'Union, dans la proportion du nombre des unités contributives ci-dessus mentionnées. Les exemplaires et documents supplémentaires qui seraient réclamés, soit par lesdites Administrations, soit par des sociétés ou des particuliers, seront payés à part.

Le Bureau international devra se tenir en tout temps à la disposition des membres de l'Union, pour leur fournir, sur les questions relatives au service international de la propriété industrielle, les renseignements spéciaux dont ils pourraient avoir besoin.

L'administration du pays où doit siéger la prochaine Conférence préparera, avec le concours du Bureau international, les travaux de cette Conférence.

Le directeur du Bureau international assistera aux séances des Conférences et prendra part aux discussions sans voix délibérative. Il fera, sur sa gestion, un rapport annuel qui sera communiqué à tous les membres de l'Union.

La langue officielle du Bureau international sera la langue française.

7. — Le présent protocole de clôture, qui sera ratifié en même temps que la Convention conclue à la date de ce jour, sera considéré comme faisant partie intégrante de cette convention, et aura mêmes force, valeur et durée.

1. klasa	Francya, Włochy,
2. „	Hiszpania,
3. „	{ Belgia, Brazylia, Portugalia, Szwajcarya,
4. „	Niderlandy.
5. „	Serbia,
6. „	Gwatemala, Salvador.

Rząd szwajcarski będzie nadzorował wydatki Biura międzynarodowego, dostarczał potrzebnych zaliczek i zestawiał rachunek roczny, który będzie udzielany wszystkim innym rządóm.

Biuro międzynarodowe będzie zbierało wiadomości wszelkiego rodzaju, odnoszące się do ochrony własności przemysłowej, i zestawiało je w ogólną statystykę, którą rozdzielać należy pomiędzy rządy. Biuro będzie zajmowało się studjami ogólnie użytecznymi, posiadającymi znaczenie dla Unii, i redagowało przy pomocy dokumentów, dostarczanych mu przez poszczególne rządy, dziennik peryodyczny w języku francuskim, omawiający pytania, dotyczące przedmiotu Unii.

Numera dziennika tego oraz wszystkie pisma, ogłaszane przez Biuro międzynarodowe, rozdzielać należy pomiędzy rządy państw Unii w stosunku do ilości wspomnianych wyżej jednostek udziału w kosztach. Za dodatkowe egzemplarze i pisma, których żądałyby w danym razie wymienione rządy albo też stowarzyszenia lub osoby prywatne, należy płacić osobno.

Biuro międzynarodowe musi być zawsze do rozporządzenia członków Unii w celu udzielania im żądanych szczegółowych wyjaśnień co do pytań, odnoszących się do międzynarodowego zarządu spraw własności przemysłowej.

Rząd tego kraju, w którym obradować ma najbliższa konferencja, przygotowuje przy pomocy Biura międzynarodowego prace tej konferencji.

Naczelnik Biura międzynarodowego winien być obecny na posiedzeniach konferencji i brać udział w rozprawach bez głosu stanowczego. Winien on składać coroczne sprawozdanie ze swoich czynności, które udzielać należy członkom Unii.

Językiem urzędowym Biura międzynarodowego ma być język francuski.

7. Niniejszy protokół końcowy, który będzie ratyfikowany równocześnie z umową, zawartą w dniu dzisiejszym, ma być uważany za istotną część tej umowy i posiadać tę samą moc i ważność oraz ten sam czas trwania.

En foi de quoi, les Plénipotentiaires soussignés ont dressé le présent protocole.

Signé:

Beyens.

Villeneuve.

Duc de Fernan-Nuñez.

P. Challemel-Lacour.

Ch. Hérisson.

Ch. Jagerschmidt.

Crisanto Medina.

Ressmann.

Baron de Zuylen de Nyevelt.

José Da Silva Mendes Leal.

F. D'Azevedo.

J. M. Torres-Cañedo.

Sima M. Marinovitch.

Lardy.

J. Weibel.

W dowód tego sporządzili podpisani pełnomocnicy protokół niniejszy.

Podpisano:

Beyens.

Villeneuve.

Książę de Fernan-Nuñez.

P. Challemel-Lacour.

Ch. Hérisson.

Ch. Jagerschmidt.

Crisanto Medina.

Ressmann.

Baron de Zuylen de Nyevelt.

José Da Silva Mendes Leal.

F. D'Azevedo.

J. M. Torres-Cañedo.

Sima M. Marinovitch.

Lardy.

J. Weibel.

II.

Arrangement

concernant

l'enregistrement international des marques de fabrique ou de commerce

conclu

entre la Belgique, l'Espagne, la France, le Guatémala, l'Italie, les Pays-Bas, le Portugal, la Suisse et la Tunisie.

Les soussignés, Plénipotentiaires des Gouvernements des États ci-dessus énumérés,

Vu l'article 15 de la Convention internationale du 20 mars 1883 pour la protection de la propriété industrielle,

Ont, d'un commun accord, et sous réserve de ratification, arrêté l'Arrangement suivant:

Art. 1er.

Les sujets ou citoyens de chacun des États contractants pourront s'assurer, dans tous les autres États, la protection de leurs marques de fabrique ou de commerce acceptées au dépôt dans le pays

Układ,

dotyczący

międzynarodowego rejestrowania marek fabrycznych lub handlowych,

zawarty

między Belgią, Hiszpanią, Francją, Gwatemalą, Włochami, Niderlandami, Portugalią, Szwajcaryą i Tunisem.

Podpisani pełnomocnicy rządów państw wyżej wymienionych zawarli, z uwagi na artykuł 15. międzynarodowego układu z dnia 20. marca 1883 dla ochrony własności przemysłowej, we wspólnem porozumieniu i z zastrzeżeniem ratyfikacji następujący układ:

Art. 1.

Poddani lub obywatele każdego z państw umawiających się będą mogli zapewnić sobie ochronę marek fabrycznych lub handlowych, dopuszczonych w kraju ojczystym do złożenia, we wszystkich innych

d'origine, moyennant le dépôt desdites marques au Bureau international à Berne, fait par l'entremise de l'Administration dudit pays d'origine.

Art. 2.

Sont assimilés aux sujets ou citoyens des États contractants les sujets ou citoyens des États n'ayant pas adhéré au présent Arrangement qui satisfont aux conditions de l'article 3 de la Convention.

Art. 3.

Le Bureau international enregistrera immédiatement les marques déposées conformément à l'article 1er. Il notifiera cet enregistrement aux États contractants. Les marques enregistrées seront publiées dans un supplément au journal du Bureau international, au moyen soit d'un dessin, soit d'une description présentée en langue française par le déposant.

En vue de la publicité à donner dans les divers États aux marques ainsi enregistrées, chaque administration recevra gratuitement du Bureau international le nombre d'exemplaires de la susdite publication qu'il lui plaira de demander.

Art. 4.

A partir de l'enregistrement ainsi fait au Bureau international, la protection dans chacun des États contractants sera la même que si la marque y avait été directement déposée.

Art. 5.

Dans les pays où leur législation les y autorise, les Administrations auxquelles le Bureau international notifiera l'enregistrement d'une marque auront la faculté de déclarer que la protection ne peut être accordée à cette marque sur leur territoire.

Elles devront exercer cette faculté dans l'année de la notification prévue par l'article 3.

Ladite déclaration ainsi notifiée au Bureau international sera par lui transmise sans délai à l'Administration du pays d'origine et au propriétaire de la marque. L'intéressé aura les mêmes moyens de recours que si la marque avait été par lui directement déposée dans le pays où la protection est refusée.

Art. 6.

La protection résultant de l'enregistrement au Bureau international durera vingt ans à partir de cet

państwach traktatowych przez złożenie wspomnianych marek w Biurze międzynarodowym w Bernie; złożenie to uskuteczni się za pośrednictwem władzy jednośnego kraju pochodzenia.

Art. 2.

Na równi z poddanymi lub obywatelami państw umawiających się postawieni będą poddani lub obywatele państw, które nie przystąpiły do niniejszego układu, jeżeli odpowiedzą warunkom, podanym w artykule 3. umowy.

Art. 3.

Biuro międzynarodowe wciągnie marki, złożone w myśl artykułu 1., natychmiast do rejestru i doniesie o wciągnięciu tem państwom umawiającym się. Wciągnięte marki ogłosi się w dodatku do dziennika, wydawanego przez Biuro międzynarodowe, na podstawie rysunku lub opisu, podanego przez zgłaszającego w języku francuskim.

Aby można było w poszczególnych państwach podać marki w ten sposób wciągnięte do wiadomości powszechnej, otrzyma każdy rząd bezpłatnie od Biura międzynarodowego taką ilość egzemplarzy wspomnianej wyżej publikacji, jakiej zażąda.

Art. 4.

Z chwilą uskutecznionego w sposób powyższy zarejestrowania marki w Biurze międzynarodowym, udzielona jej będzie w każdym z państw umawiających się taka sama ochrona, jak gdyby złożenie marki było nastąpiło bezpośrednio w tem państwie.

Art. 5.

Władze, którym Biuro międzynarodowe doniesie o zarejestrowaniu marki, będą miały w tych państwach, w których ustawodawstwo upoważnia je do tego, prawo oświadczenia, iż dotyczącej marce nie można przyznać ochrony na ich obszarze.

Z prawa tego muszą one skorzystać w ciągu terminu jednorocznego po doniesieniu, o którym mowa w artykule 3.

Biuro międzynarodowe winno udzielić natychmiast oświadczenie, które w ten sposób podano do jego wiadomości, władzy kraju pochodzenia i właścicielowi marki. Interesowany będzie miał do rozporządzenia te same środki prawne, jak gdyby był złożył markę bezpośrednio w tym kraju, w którym odmówiono jej ochrony.

Art. 6.

Ochrona, uzyskana przez zarejestrowanie w Biurze międzynarodowym, trwać będzie przez 20 lat,

enregistrement, mais ne pourra être invoquée en faveur d'une marque qui ne jouirait plus de la protection légale dans le pays d'origine.

Art. 7.

L'enregistrement pourra toujours être renouvelé suivant les prescriptions des articles 1 et 3.

Six mois avant l'expiration du terme de protection, le Bureau international donnera un avis officieux à l'Administration du pays d'origine et au propriétaire de la marque.

Art. 8.

L'Administration du pays d'origine fixera à son gré et percevra à son profit une taxe qu'elle réclamera du propriétaire de la marque dont l'enregistrement international est demandé.

A cette taxe s'ajoutera un émolument international de 100 francs, dont le produit annuel sera réparti par parts égales entre les États contractants par les soins du Bureau international, après déduction des frais communs nécessités par l'exécution de cet Arrangement.

Art. 9.

L'Administration du pays d'origine notifiera au Bureau international les annulations, radiations, renonciations, transmissions et autres changements qui se produiront dans la propriété de la marque.

Le Bureau international enregistrera ces changements, les notifiera aux Administrations contractantes et les publiera aussitôt dans son journal.

Art. 10.

Les Administrations régleront d'un commun accord les détails relatifs à l'exécution du présent Arrangement.

Art. 11.

Les États de l'Union pour la protection de la propriété industrielle qui n'ont pas pris part au présent Arrangement seront admis à y adhérer sur leur demande, et dans la forme prescrite par l'article 16 de la Convention du 20 mars 1883 pour la protection de la propriété industrielle.

Dès que le Bureau international sera informé qu'un État a adhéré au présent Arrangement, il adressera à l'Administration de cet État, conformément à l'article 3, une notification collective

licząc od chwili tego zarejestrowania; nie można jednak będzie korzystać z niej odnośnie do takiej marki, która w kraju pochodzenia nie doznaje już ochrony ustawowej.

Art. 7.

Zarejestrowanie będzie można zawsze odnawiać według postanowień artykułów 1. i 3.

Na sześć miesięcy przed upływem terminu ochronnego prześle Biuro międzynarodowe upomnienie zarówno władzy kraju pochodzenia, jak i właścicielowi marki.

Art. 8.

Władza kraju pochodzenia ustanowi takse według swego uznania i pobierać ją będzie na swoją korzyść od właściciela marki, co do której zażądano międzynarodowego zarejestrowania.

Do taksy tej doliczać się będzie należytość międzynarodową w kwocie 100 franków, z której dochód roczny rozdzieli Biuro międzynarodowe w równych częściach między państwa umawiające się, po potrąceniu wspólnych kosztów potrzebnych celem wykonania niniejszego układu.

Art. 9.

Władza kraju pochodzenia winna zawiadomić Biuro międzynarodowe o unieważnieniach, wykreśleniach, zrzeczeniach się, przeniesieniach i innych zmianach, zachodzących co do stanu posiadania marki.

Biuro międzynarodowe zarejestruje te zmiany, zawiadomi o nich władze umawiające się i ogłosi je bezzwłocznie w swoim dzienniku.

Art. 10.

Władze unormują w drodze wzajemnego porozumienia szczegóły, odnoszące się do wykonania niniejszego układu.

Art. 11.

Państwa, należące do Unii dla ochrony własności przemysłowej, które nie przystąpiły do niniejszego układu, powinno się na ich żądanie dopuścić do przyłączenia się do tegoż w formie, przepisanej artykułem 16. umowy dla ochrony własności przemysłowej z dnia 20. marca 1883.

Skoro Biuro międzynarodowe otrzyma wiadomość, iż pewne państwo przyłączyło się do niniejszego układu, wówczas prześle ono w myśl artykułu 3. władzy tego państwa ogólny wykaz wszystkich

des marques qui, à ce moment, jouissent de la protection internationale.

Cette notification assurera, par elle-même, aux dites marques le bénéfice des précédentes dispositions sur le territoire de l'État adhérent, et fera courir le délai d'un an pendant lequel l'Administration intéressée peut faire la déclaration prévue par l'article 5.

Art. 12.

Le présent Arrangement sera ratifié, et les ratifications en seront échangées à Madrid dans le délai de six mois au plus tard.

Il entrera en vigueur un mois à partir de l'échange des ratifications, et aura la même force et durée que la Convention du 20 mars 1883.

En foi de quoi, les Plénipotentiaires des États ci-dessus énumérés ont signé le présent Arrangement à Madrid, le 14 avril 1891.

Pour la Belgique:

Th. de Bounder de Melsbroeck.

Pour l'Espagne:

S. Moret.

Marqués de Aguilar.

Enrique Calleja.

Luis Mariano de Larra.

Pour la France et la Tunisie:

P. Cambon.

Pour le Guatémala:

J. Carrera.

Pour l'Italie:

Maffei.

Pour les Pays-Bas:

Gericke.

Pour le Portugal:

Comte de Casal Ribeiro.

Pour la Suisse:

Ch. E. Lardet.

Morel.

marek, które w danej chwili korzystają z ochrony międzynarodowej.

Zawiadomienie to zapewni samo przez się wspomnianym markom na obszarze przystępującego państwa korzyści, określone w poprzedzających postanowieniach, a termin jednoroczny, w ciągu którego interesowana władza może złożyć oświadczenie, przewidziane w artykule 5., biegnąć będzie od chwili tego zawiadomienia.

Art. 12.

Niniejszy układ będzie ratyfikowany, a ratyfikacje będą wymienione w Madrycie najpóźniej w sześć miesięcy.

Układ ten nabywa mocy obowiązującej w miesiąc po wymianie ratyfikacji i ma tę samą skuteczność prawną i ten sam czas trwania, co układ z dnia 20. marca 1883.

W dowód tego pełnomocnicy wymienionych wyżej państw podpisali układ ten w Madrycie, dnia 14. kwietnia 1891.

Za Belgię:

Th. de Bounder de Melsbroeck.

Za Hiszpanię:

S. Moret.

Marqués de Aguilar.

Enrique Calleja.

Luis Mariano de Larra.

Za Francję i Tunis:

P. Cambon.

Za Gwatemalę:

J. Carrera.

Za Włochy:

Maffei.

Za Niderlandy:

Gericke.

Za Portugalię:

Comte de Casal-Ribeiro.

Za Szwajcaryę:

Ch. E. Lardet.

Morel.

Protocole de clôture.

Au moment de procéder à la signature de l'Arrangement concernant l'enregistrement international des marques de fabrique ou de commerce, conclu à la date de ce jour, les Plénipotentiaires des États qui ont adhéré audit Arrangement sont convenus de ce qui suit:

Des doutes s'étant élevés au sujet de la portée de l'article 5, il est bien entendu que la faculté de refus que cet article laisse aux Administrations ne porte aucune atteinte aux dispositions de l'article 6 de la Convention du 20 mars 1883 et du paragraphe 4 du protocole de clôture qui l'accompagne, ces dispositions étant applicables aux marques déposées au Bureau international, comme elles l'ont été et le seront encore à celles déposées directement dans tous les pays contractants.

Le présent Protocole aura la même force et durée que l'Arrangement auquel il se rapporte.

En foi de quoi, les Plénipotentiaires soussignés ont signé le présent Protocole à Madrid, le 14 avril 1891.

Pour la Belgique:

Th. de Bounder de Melsbroeck.

Pour l'Espagne:

S. Moret.
Marqués de Aguilar.
Enrique Calleja.
Luis Mariano de Larra.

Pour la France et la Tunisie:

P. Cambon.

Pour le Guatémala:

J. Carrera.

Pour l'Italie:

Maffei.

Pour les Pays-Bas:

Gericke.

Pour le Portugal:

Comte de Casal Ribeiro.

Pour la Suisse:

Ch. E. Lardet.
Morel.

Protokół końcowy.

Przystępując do podpisania zawartego w dniu dzisiejszym układu co do międzynarodowego rejestrowania marek fabrycznych lub handlowych, zgodzili się pełnomocnicy państw, które do układu tego przyłączyły się, na następujące postanowienia:

Ponieważ objawiła się wątpliwość co do doniosłości artykułu 5., przeto zgodzono się na to, że przyznane artykułem tym upoważnienie władz do odmówienia ochrony nie narusza pod żadnym względem postanowień artykułu 6. układu z dnia 20. marca 1883 i § 4. protokołu końcowego, dołączonego do tegoż, gdyż postanowienia te mogą być stosowane do marek, złożonych w Biurze międzynarodowym, w równej mierze, jak były stosowane i w przyszłości będą stosowane także do takich marek, które złożono bezpośrednio we wszystkich krajach umawiających się.

Niniejszy protokół będzie posiadał tę samą skuteczność prawną i ten sam czas trwania, jak układ, do którego się odnosi.

W dowód tego podpisani pełnomocnicy podpisali protokół niniejszy w Madrycie, dnia 14. kwietnia 1891.

Za Belgię:

Th. de Bounder de Melsbroeck.

Za Hiszpanię:

S. Moret.
Marqués de Aguilar.
Enrique Calleja.
Luis Mariano de Larra.

Za Francję i Tunis:

P. Cambon.

Za Gwatemalę:

J. Carrera.

Za Włochy:

Maffei.

Za Niderlandy:

Gericke.

Za Portugalię:

Comte de Casal Ribeiro.

Za Szwajcaryę:

Ch. E. Lardet.
Morel.

III.

Protocole

concernant

la dotation du Bureau international de l'Union pour la protection de la propriété industrielle

conclu

entre la Belgique, le Brésil, l'Espagne, les États-Unis d'Amérique, la France, la Grande-Bretagne, le Guatemala, l'Italie, la Norvège, les Pays-Bas, le Portugal, la Suède, la Suisse et la Tunisie.

Les soussignés, Plénipotentiaires des Gouvernements des États ci-dessus énumérés,

Vu la déclaration adoptée le 12 mars 1883 par la Conférence internationale pour la protection de la propriété industrielle, réunie à Paris,

Ont, d'un commun accord et sous réserve de ratification, arrêté le Protocole suivant :

Art. 1er.

Le premier alinéa du chiffre 6 du Protocole de clôture annexé à la Convention internationale du 20 mars 1883 pour la protection de la propriété industrielle est abrogé et remplacé par la disposition suivante :

„Les dépenses du Bureau international institué par l'article 13 seront supportées en commun par les États contractants. Elles ne pourront, en aucun cas, dépasser la somme de 60.000 francs par année.“

Art. 2.

Le présent Protocole sera ratifié, et les ratifications en seront échangées à Madrid dans le délai de six mois au plus tard.

Il entrera en vigueur un mois à partir de l'échange des ratifications, et aura la même force et durée que la Convention du 20 mars 1883 dont il sera considéré comme faisant partie intégrante.

En foi de quoi les Plénipotentiaires des États ci-dessus énumérés ont signé le présent Protocole à Madrid, le 15 avril 1891.

Pour la Belgique :

Th. de Bounder de Melsbroeck.

Pour le Brésil :

Luis F. d'Abreu.

Protokół,

dotyczący

uposażenia międzynarodowego Biura Unii dla ochrony własności przemysłowej,

zawarty

między Belgią, Brazylią, Hiszpanią, Stanami zjednoczonymi Ameryki, Francją, Wielką Brytanią, Gwatemalą, Włochami, Norwegią, Niderlandami, Portugalia, Szwecją, Szwajcaryą i Tunisem.

Podpisani pełnomocnicy wymienionych powyżej rządów zawarli z uwagi na oświadczenie, przyjęte w dniu 12. marca 1883 przez zgromadzoną w Paryżu międzynarodową konferencję dla ochrony własności przemysłowej, we wzajemnem porozumieniu i z zastrzeżeniem ratyfikacji następujący protokół :

Art. 1.

Uchyła się ustęp pierwszy liczby 6. protokołu końcowego, dołączonego do umowy dla ochrony własności przemysłowej z dnia 20. marca 1883, i zastępuje go następującem postanowieniem :

„Koszta Biura międzynarodowego, utworzonego na zasadzie art. 13., mają być wspólnie ponoszone przez państwa umawiające się. Nie powinny one w żadnym razie przekraczać sumy 60.000 franków rocznie.“

Art. 2.

Niniejszy protokół będzie ratyfikowany, a ratyfikacje będą wymienione w Madrycie najpóźniej w sześć miesięcy.

Protokół ten wejdzie w moc obowiązującą w miesiąc po wymianie ratyfikacji i będzie miał tę samą skuteczność prawną i ten sam czas trwania, co układ z dnia 20. marca 1883, za którego istotną część składową należy go uważać.

W dowód tego pełnomocnicy wymienionych powyżej państw podpisali protokół niniejszy w Madrycie, dnia 15. kwietnia 1891.

Za Belgię :

Th. de Bounder de Melsbroeck.

Za Brazylię :

Luis F. d'Abreu.

Pour l'Espagne:

S. Moret.

Marqués de Aguilar.

Enrique Calleja.

Luis Mariano de Larra.

Pour les États-Unis d'Amérique:

E. Burd Grubb.

Pour la France et la Tunisie:

P. Cambon.

Pour la Grande-Bretagne:

Francis Clare Ford.

Pour le Guatemala:

J. Carrera.

Pour l'Italie:

Maffei.

Pour la Norvège:

Arild Huitfeldt.

Pour les Pays-Bas:

Gericke.

Pour le Portugal:

Comte de Casal Ribeiro.

Pour la Suède:

Arild Huitfeldt.

Pour la Suisse:

Ch. E. Lardet.

Morel.

Za Hiszpanię:

S. Moret.

Marqués de Aguilar.

Enrique Calleja.

Luis Mariano de Larra.

Za Stany zjednoczone Ameryki:

E. Burd Grubb.

Za Francję i Tunis:

P. Cambon.

Za Wielką Brytanię:

Francis Clare Ford.

Za Gwatemalę:

J. Carrera.

Za Włochy:

Maffei.

Za Norwegię:

Arild Huitfeldt.

Za Niderlandy:

Gericke.

Za Portugalię:

Comte de Casal Ribeiro.

Za Szwecję:

Arild Huitfeldt.

Za Szwajcaryę:

Ch. E. Lardet.

Morel.

IV.

Acte additionnel

du 14 décembre 1900

**modifiant la convention du
20 mars 1883**

ainsi que

le Protocole de clôture y annexé.

Sa Majesté le Roi des Belges; le Président des États-Unis du Brésil; Sa Majesté le Roi de Danemark; le Président de la République Dominicaine; Sa Majesté le Roi d'Espagne et, en son Nom, Sa Majesté la Reine Régente du Royaume; le Président des États-Unis d'Amérique; le Président de la République Française; Sa Majesté la Reine du Royaume-Uni de la Grande-Bretagne et d'Irlande, Impératrice des Indes; Sa Majesté le Roi d'Italie; Sa Majesté l'Empereur du Japon; Sa Majesté la Reine des Pays-Bas; Sa Majesté le Roi de Portugal et des Algarves; Sa Majesté le Roi de Serbie; Sa Majesté le Roi de Suède et de Norvège; le Conseil Fédéral de la Confédération Suisse; le Gouvernement Tunisien,

ayant jugé utile d'apporter certaines modifications et additions à la Convention internationale du 20 mars 1883, ainsi qu'au Protocole de clôture annexé à ladite Convention, ont nommé pour Leurs Plénipotentiaires, savoir:

Sa Majesté le Roi des Belges:

M. A. Nyssens, Ancien Ministre de l'Industrie et du Travail;

M. L. Capelle, Envoyé Extraordinaire et Ministre Plénipotentiaire, Directeur général du Commerce et des Consuls au Ministère des Affaires Étrangères;

M. Georges de Ro, Avocat à la Cour d'Appel de Bruxelles, Ancien Secrétaire de l'Ordre;

M. J. Dubois, Directeur général au Ministère de l'Industrie et du Travail.

Le Président des États-Unis du Brésil:

M. da Cunha, Envoyé Extraordinaire et Ministre Plénipotentiaire des États-Unis du Brésil près Sa Majesté le Roi des Belges.

Akt dodatkowy

z dnia 14. grudnia 1900,

**obejmujący zmiany umowy z dnia
20. marca 1883,**

tudzież

protokołu końcowego do tej umowy.

Najjaśniejszy Król Belgów, Prezydent Stanów Zjednoczonych brazylijskich, Najjaśniejszy Król duński, Prezydent Rzeczypospolitej San Domingo, Najjaśniejszy Król hiszpański i w imieniu Jego Najjaśniejsza Królowa-regentka królestwa, Prezydent Stanów Zjednoczonych Ameryki, Prezydent Rzeczypospolitej francuskiej, Najjaśniejsza Królowa Zjednoczonego królestwa Wielkiej Brytanii i Irlandii, Cesarzowa indyjska, Najjaśniejszy Król włoski, Najjaśniejszy Cesarz japoński, Najjaśniejsza Królowa niderlandzka, Najjaśniejszy Król Portugalii i Algarbii, Najjaśniejszy Król serbski, Najjaśniejszy Król szwedzi i norweski, Rada związkowa Związku szwajcarskiego. Rząd tunetański,

uznawszy za korzystne zaprowadzenie pewnych zmian i dodatków do umowy międzynarodowej z dnia 20. marca 1883, oraz do protokołu końcowego, dołączonego do tej umowy, zamianowali Swoimi pełnomocnikami, w szczególności:

Najjaśniejszy Król Belgów:

pana A. Nyssens, byłego ministra handlu i robót publicznych;

pana L. Capelle, Swego nadzwyczajnego posła i upelnomocnionego ministra, generalnego dyrektora dla spraw handlowych i konsularnych w ministerstwie spraw zewnętrznych;

pana Georges de Ro, adwokata przy trybunale apelacyjnym w Brukseli, byłego sekretarza izby adwokackiej;

pana J. Dubois, generalnego dyrektora w ministerstwie handlu i robót publicznych.

Prezydent Stanów Zjednoczonych brazylijskich:

pana da Cunha, nadzwyczajnego posła i upelnomocnionego ministra Stanów Zjednoczonych brazylijskich przy Najjaśniejszym Królu Belgów.

Sa Majesté le Roi de Danemark:

M. H. Holten-Nielsen, Membre de la Commission des brevets, Enregistreur des marques de fabrique.

Le Président de la République Dominicaine:

M. J. W. Hunter, Consul général de la République Dominicaine à Anvers.

Sa Majesté le Roi d'Espagne et, en Son Nom, Sa Majesté La Reine Régente du Royaume:

M. de Villa Urrutia, Son Envoyé Extraordinaire et Ministre Plénipotentiaire près Sa Majesté le Roi des Belges.

Le Président des États-Unis d'Amérique:

M. Lawrence Townsend, Envoyé Extraordinaire et Ministre Plénipotentiaire des États-Unis d'Amérique près Sa Majesté le Roi des Belges;

M. Francis Forbes;

M. Walter H. Chamberlin, Assistant Commissioner of Patents.

Le Président de la République Française:

M. Gérard, Envoyé Extraordinaire et Ministre Plénipotentiaire près Sa Majesté le Roi des Belges;

M. C. Nicolas, ancien Conseiller d'État, Directeur honoraire au Ministère du Commerce, de l'Industrie, des Postes et des Télégraphes;

M. Michel Pelletier, avocat à la Cour d'Appel de Paris.

Sa Majesté la Reine du Royaume-Uni de la Grande-Bretagne et d'Irlande, Impératrice des Indes:

Le Très Honorable C. B. Stuart Wortley, M. P.;

Sir Henry Bergne, K. C. M. G., Chef du Département commercial au Foreign Office;

M. C. N. Dalton, C. B., Comptroller General of Patents.

Sa Majesté le Roi d'Italie:

M. Romeo Cantagalli, Son Envoyé Extraordinaire et Ministre Plénipotentiaire près Sa Majesté le Roi des Belges;

Najjaśniejszy Król duński:

pana H. Holten-Nielsen, członka komisji patentowej, naczelnika urzędu rejestrowania marek.

Prezydent Rzeczypospolitej San Domingo:

pana J. W. Hunter, generalnego konsula Rzeczypospolitej Domingo w Antwerpii.

Najjaśniejszy Król hiszpański i w imieniu Jego Najjaśniejsza Królowa-regentka królestwa:

pana de Villa Urrutia, Swego nadzwyczajnego posła i pełnomoczonego ministra przy Najjaśniejszym Królu Belgów.

Stany zjednoczone Ameryki północnej:

pana Lawrence Townsend, nadzwyczajnego posła i pełnomoczonego ministra Stanów zjednoczonych Ameryki przy Najjaśniejszym Królu Belgów;

pana Francis Forbes;

pana Waltera H. Chamberlin, zastępcę komisarza patentowego.

Prezydent Rzeczypospolitej francuskiej:

pana Gérard, nadzwyczajnego posła i pełnomoczonego ministra Francji przy Najjaśniejszym Królu Belgów;

pana C. Nicolas, byłego radcę stanu, honorowego dyrektora w ministerstwie handlu, przemysłu, poczt i telegrafów;

pana Michel Pelletier, adwokata przy Trybunale apelacyjnym w Paryżu.

Najjaśniejsza Królowa zjednoczonego królestwa Wielkiej Brytanii i Irlandyi, Cesarzowa indyjska:

wielce szanownego pana C. B. Stuart Wortley, członka parlamentu;

Sir Henry Bergne, K. C. M. G., naczelnika departamentu handlowego w Urzędzie spraw zagranicznych;

pana C. N. Dalton, C. B., generalnego kontrolora patentów.

Najjaśniejszy Król włoski:

pana Romeo Cantagalli, Swego nadzwyczajnego posła i pełnomoczonego ministra przy Najjaśniejszym Królu Belgów;

M. le Commandeur Carlo Francesco Gabba, Sénateur, Professeur à l'Université de Pise;

M. le Chevalier Samuele Ottolenghi, Chef de division au Ministère de l'Agriculture, de l'Industrie et du Commerce, Directeur du Bureau de la Propriété industrielle.

Sa Majesté l'Empereur du Japon:

M. Ichtiro Motono, Son Envoyé Extraordinaire et Ministre Plénipotentiaire près Sa Majesté le Roi des Belges.

Sa Majesté la Reine des Pays-Bas:

M. F. W. I. G. Snyder van Wissenkerke, Docteur en droit, Conseiller au Ministère de la Justice, Directeur du Bureau de la Propriété industrielle.

Sa Majesté le Roi de Portugal et des Algarves:

M. le Conseiller E. Madeira Pinto, Directeur Général au Ministère des Travaux Publics, du Commerce et de l'Industrie.

Sa Majesté le Roi de Serbie:

M. le Docteur Michel Vouitch, Son Envoyé Extraordinaire et Ministre Plénipotentiaire à Paris.

Sa Majesté le Roi de Suède et de Norvège:

M. le comte Wrangel, Son Envoyé Extraordinaire et Ministre Plénipotentiaire près Sa Majesté le Roi des Belges.

Le Conseil Fédéral de la Confédération Suisse:

M. J. Borel, Consul-Général de la Confédération suisse à Bruxelles;

M. le Docteur Louis Rodolphe de Salis, Professeur à Berne.

Le Président de la République Française:

Pour la Tunisie:

M. Gérard, Envoyé Extraordinaire et Ministre Plénipotentiaire près Sa Majesté le Roi des Belges;

M. Bladé, Consul de première classe au Ministère des Affaires Étrangères de France.

komandora Carlo Francesco Gabba, senatora i profesora uniwersytetu w Pizie;

pana Samuele kawalera Ottolenghi, szefa sekcji w ministerstwie rolnictwa, handlu i przemysłu, naczelnika biura dla własności przemysłowej.

Najjaśniejszy Cesarz japoński:

pana Ichtiro Motono, Swego nadzwyczajnego posła i upelnomocnionego ministra przy Najjaśniejszym Królu Belgów.

Najjaśniejsza Królowa niderlandzka:

pana F. W. I. G. Snyder van Wissenkerke, doktora praw, radcę w ministerstwie sprawiedliwości, naczelnika biura dla własności przemysłowej.

Najjaśniejszy Król Portugalii i Algarbii:

radcę E. Madeira Pinto, generalnego dyrektora w ministerstwie robót publicznych, handlu i przemysłu.

Najjaśniejszy Król serbski:

Dra Michel Vouitch, Swego nadzwyczajnego posła i upelnomocnionego ministra w Paryżu.

Najjaśniejszy Król szwedzi i norweski:

hrabię Wrangel, Swego nadzwyczajnego posła i upelnomocnionego ministra przy Najjaśniejszym Królu Belgów.

Rada związkowa Związku szwajcarskiego:

pana J. Borel, generalnego konsula Związku szwajcarskiego w Brukseli;

Dra Louis Rodolphe de Salis, profesora w Bernie.

Prezydent Rzeczypospolitej francuskiej:

Za Tunis:

pana Gérard, nadzwyczajnego posła i upelnomocnionego ministra przy Najjaśniejszym Królu Belgów;

pana Bladé, konsula pierwszej klasy w francuskim ministerstwie spraw zewnętrznych.

Lesquels, après s'être communiqué leurs pleins pouvoirs respectifs, trouvés en bonne et due forme, sont convenus des articles suivants:

Article 1er.

La Convention internationale du 20 mars 1883 est modifiée ainsi qu'il suit:

I. L'article 3 de la Convention aura la teneur suivante:

Art. 3.

Sont assimilés aux sujets ou citoyens des États contractants, les sujets ou citoyens des États ne faisant pas partie de l'Union qui sont domiciliés ou ont des établissements industriels ou commerciaux effectifs et sérieux sur le territoire de l'un des États de l'Union.

II. L'article 4 aura la teneur suivante:

Art. 4.

Celui qui aura régulièrement fait le dépôt d'une demande de brevet d'invention, d'un dessin ou modèle industriel, d'une marque de fabrique ou de commerce, dans l'un des États contractants, jouira, pour effectuer le dépôt dans les autres États et sous réserve des droits des tiers, d'un droit de priorité pendant les délais déterminés ci-après.

En conséquence, le dépôt ultérieurement opéré dans l'un des autres États de l'Union avant l'expiration de ces délais ne pourra être invalidé par des faits accomplis dans l'intervalle, soit, notamment, par un autre dépôt, par la publication de l'invention ou son exploitation, par la mise en vente d'exemplaires du dessin ou du modèle, par l'emploi de la marque.

Les délais de priorité mentionnés ci-dessus seront de douze mois pour les brevets d'invention, et de quatre mois pour les dessins ou modèles industriels, ainsi que pour les marques de fabrique ou de commerce.

III. Il est inséré dans la Convention un article 4 bis ainsi conçu:

Art. 4 bis.

Les brevets demandés dans les différents États contractants par des personnes admises au bénéfice de la Convention aux termes des articles 2 et 3, seront indépendants des brevets obtenus pour la même invention dans les autres États adhérents ou non à l'Union.

Po udzieleniu sobie dotyczących pełnomocnictw i stwierdzeniu ich dobrej i należytej formy, zgodzili się pełnomocnicy ci na następujące artykuły:

Artykuł 1.

Zmienia się umowę międzynarodową z dnia 20. marca 1883 w sposób następujący:

I. Artykuł 3. umowy tej otrzyma następującą osnovę:

Art. 3.

Na równi z poddanymi lub obywatelami państw umawiających się postawieni będą poddani lub obywatele państw, nie należących do Unii, o ile posiadają na obszarze jednego z państw objętych Unią miejsce zamieszkania albo rzeczywiste i prawdziwe zakłady przemysłowe lub handlowe.

II. Artykuł 4. umowy tej otrzyma następującą osnovę:

Art. 4.

Kto w jednym z państw umawiających się złoży przepisowo podanie o patent na wynalazek albo o wzór lub model przemysłowy lub o markę fabryczną albo handlową, korzystać będzie celem złożenia podania w innych państwach i z zastrzeżeniem praw osób trzecich z prawa pierwszeństwa w ciągu wyznaczonych poniżej terminów.

Stosownie do tego złożenie, dokonane później w jednym z innych państw Unii przed upływem tych terminów, nie będzie mogło stać się bezskutecznym wskutek okoliczności, zaszytych w międzyczasie, w szczególności wskutek innego złożenia, wskutek ogłoszenia wynalazku lub jego wykonywania, wskutek trzymania na sprzedaż egzemplarzy wzoru lub modelu, wreszcie wskutek używania marki.

Wspomniane wyżej terminy pierwszeństwa wynosić będą dwanaście miesięcy dla patentów na wynalazki, a cztery miesiące dla wzorów lub modeli przemysłowych, tudzież dla marek fabrycznych lub handlowych.

III. W umowie zamieści się artykuł 4 b o następującem brzmieniu:

Art. 4 b.

Patenty, zgłoszone w poszczególnych państwach traktatowych przez osoby, korzystające w myśl artykułu 2. i 3. umowy z praw zapewnionych umową, będą niezależne od patentów, uzyskanych dla tego samego wynalazku w innych państwach, należących lub nie należących do Unii.

Cette disposition s'appliquera aux brevets existants au moment de sa mise en vigueur.

Il en sera de même, en cas d'accession de nouveaux États, pour les brevets existants de part et d'autre au moment de l'accession.

IV. Il est ajouté à l'article 9 deux alinéas ainsi conçus:

Dans les États dont la législation n'admet pas la saisie à l'importation, cette saisie pourra être remplacée par la prohibition d'importation.

Les autorités ne seront pas tenues d'effectuer la saisie en cas de transit.

V. L'article 10 aura la teneur suivante:

Art. 10.

Les dispositions de l'article précédent seront applicables à tout produit portant faussement, comme indication de provenance, le nom d'une localité déterminée, lorsque cette indication sera jointe à un nom commercial fictif ou emprunté dans une intention frauduleuse.

Est réputé partie intéressée tout producteur, fabricant ou commerçant, engagé dans la production, la fabrication ou le commerce de ce produit, et établi soit dans la localité faussement indiquée comme lieu de provenance, soit dans la région où cette localité est située.

VI. Il est inséré dans la Convention un article 10 bis ainsi conçu:

Art. 10 bis.

Les ressortissants de la Convention (art. 2 et 3) jouiront, dans tous les États de l'Union, de la protection accordée aux nationaux contre la concurrence déloyale.

VII. L'article 11 aura la teneur suivante:

Art. 11.

Les Hautes Parties contractantes accorderont, conformément à la législation de chaque pays, une protection temporaire aux inventions brevetables, aux dessins ou modèles industriels, ainsi qu'aux marques de fabrique ou de commerce, pour les produits qui figureront aux Expositions internationales officielles ou officiellement reconnues, organisées sur le territoire de l'une d'elles.

VIII. L'article 14 aura la teneur suivante:

Art. 14.

La présente Convention sera soumise à des revisions périodiques en vue d'y introduire les

Postanowienie to będzie mogło być stosowane do patentów, istniejących w czasie, gdy ono uzyska moc obowiązującą.

To samo ma mieć miejsce także w razie przystąpienia nowych państw odnośnie do patentów, istniejących u obu stron w czasie przystąpienia.

IV. Do artykułu 9. doda się dwa ustępy w następującem brzmieniu:

W tych państwach, których ustawodawstwo nie zezwala na konfiskatę przy dowozie, będzie można konfiskatę tę zastąpić zakazem dowozu.

Władze nie będą obowiązane do wykonywania konfiskaty w razie przewozu.

V. Artykuł 10. otrzyma następujące brzmienie:

Art. 10.

Postanowienia poprzedzającego artykułu będą mogły mieć zastosowanie do każdego wytworu, który nosi fałszywie jako oznaczenie pochodzenia nazwę pewnego miejsca, jeżeli w zamiarze oszustnym połączono oznaczenie to ze zmyśloną lub zapożyczoną nazwą handlową.

Za interesowanego uważać należy każdego producenta, fabrykanta lub kupca, który zajmuje się wyrobem lub fabrykacją wytworu, albo handlem nim i ma swój zakład czy to w samem miejscu, podanem fałszywie jako miejsce pochodzenia, czy też w okolicy, w której miejsce to leży.

VI. Zamieści się w umowie artykuł 10. bis o następującej osnowie:

Art. 10. bis.

Osoby, objęte umową (art. 2. i 3. umowy), korzystać będą we wszystkich państwach Unii z takiej ochrony przeciw nierzetelnej konkurencji, jaka przyznana jest własnym obywatelom.

VII. Artykuł 11. otrzyma następującą osnowę:

Art. 11.

Wysokie Strony umawiające się przyznawać będą zgodnie z ustawodawstwem każdego państwa wynalazkom, nadającym się do opatentowania, tudzież wzorom lub modelom, oraz markom fabrycznym lub handlowym czasową ochronę odnośnie do tych wyrobów, które wystawione będą na pokaz na wystawach międzynarodowych, urządzonych lub uznanych urzędownie na obszarze jednej ze stron umawiających się.

VIII. Artykuł 14. otrzyma następującą osnowę:

Art. 14.

Niniejsza umowa winna podlegać peryodycznym rewizjom, aby można było wprowadzać do niej

améliorations de nature à perfectionner le système de l'Union.

A cet effet, des Conférences auront lieu successivement, dans l'un des États contractants, entre les Délégués desdits États.

IX. L'article 16 aura la teneur suivante:

Art. 16.

Les États qui n'ont point pris part à la présente Convention seront admis à y adhérer sur leur demande.

Cette adhésion sera notifiée par la voie diplomatique au Gouvernement de la Confédération suisse, et par celui-ci à tous les autres.

Elle emportera, de plein droit, accession à toutes les clauses et admission à tous les avantages stipulés par la présente Convention, et produira ses effets un mois après l'envoi de la notification faite par le Gouvernement suisse aux autres États unionistes, à moins qu'une date postérieure n'ait été indiquée par l'État adhérent.

Article 2.

Le Protocole de Clôture annexé à la Convention internationale du 20 mars 1883 est complété par l'addition d'un numéro 3 bis, ainsi conçu:

3 bis: Le breveté, dans chaque pays, ne pourra être frappé de déchéance pour cause de non-exploitation qu'après un délai minimum de trois ans, à dater du dépôt de la demande dans le pays dont il s'agit, et dans le cas où le breveté ne justifierait pas des causes de son inaction.

Article 3.

Le présent Acte additionnel aura même valeur et durée que la Convention du 20 mars 1883.

Il sera ratifié, et les ratifications en seront déposées à Bruxelles, au Ministère des Affaires Étrangères, aussitôt que faire se pourra, et au plus tard dans le délai de dix-huit mois à dater du jour de la signature.

Il entrera en vigueur trois mois après la clôture du procès-verbal de dépôt.

En foi de quoi les Plénipotentiaires respectifs ont signé le présent Acte additionnel.

poprawki, nadające się do wydoskonalenia systemu Unii.

W tym celu powinny odbywać się kolejno w poszczególnych państwach traktatowych konferencje delegatów wymienionych państw.

IX. Artykuł 16. otrzyma następującą osnovę:

Art. 16.

Państwa, które nie wzięły udziału w niniejszej umowie, winno się na skutek postawionego przez nie wniosku dopuścić do przyłączenia się do tejsze.

Przyłączenie to ma być podane do wiadomości rządu Związku szwajcarskiego drogą dyplomatyczną, a rząd ten doniesie o niem wszystkim innym państwom.

Następstwem przyłączenia się będzie przystąpienie z pełnym skutkiem prawnym do wszystkich postanowień i dopuszczenie do wszystkich korzyści, postanowionych w umowie niniejszej; skutki przystąpienia tego zaistnieją w miesiąc po przesłaniu doniesienia, wystosowanego przez Związek szwajcarski do innych państw Unii, wyjąwszy gdyby państwo świeżo przystępujące podało termin późniejszy.

Artykuł 2.

Protokół końcowy do międzynarodowej umowy z dnia 20. marca 1883 uzupełnia się przez dodanie ustępu 3 b w następującej osnovie:

3 b: Cofnięcie patentu z powodu niewykonania nie będzie mogło nastąpić w żadnym kraju przed upływem trzech lat od chwili złożenia podania w odnośnym kraju i tylko w tym wypadku, jeżeli posiadacz patentu nie zdoła usprawiedliwić swej beczynności.

Artykuł 3.

Niniejszy akt dodatkowy będzie posiadał to samo znaczenie i ten sam czas trwania, co umowa z dnia 20. marca 1883.

Będzie on ratyfikowany, a ratyfikacje będą złożone w Brukseli w Ministerstwie spraw zewnętrznych, o ile możliwości najwcześniej, najpóźniej zaś w ciągu 18 miesięcy, licząc od dnia podpisania.

Akt ten uzyska moc obowiązującą w trzy miesiące po zamknięciu protokołu, spisane go względem złożenia ratyfikacyi.

W dowód tego odnośni pełnomocnicy podpisali niniejszy akt dodatkowy.

Fait à Bruxelles, en un seul exemplaire, le
14 décembre 1900.

Pour la Belgique:

Signé: A. Nyssens.
Capelle.
Georges de Ro.
J. Dubois.

Pour le Brésil:

Signé: F. Xavier da Cunha.

Pour le Danemark:

Signé: H. Holten-Nielsen.

Pour la République Dominicaine:

Signé: John W. Hunter.

Pour l'Espagne:

Signé: W. R. de Villa Urrutia.

Pour les États-Unis d'Amérique:

Signé: Lawrence Townsend.
Francis Forbes.
Walter H. Chamberlin.

Pour la France:

Signé: A. Gérard.
C. Nicolas.
Michel Pelletier.

Pour la Grande-Bretagne:

Signé: Charles B. Stuart Wortley.
H. G. Bergne.
C. N. Dalton.

Pour l'Italie:

Signé: R. Cantagalli.
C. F. Gabba.
S. Ottolenghi.

Pour le Japon:

Signé: J. Motono.

Pour la Norvège:

Signé: Cte Wrangel.

Pour les Pays-Bas:

Signé: Snyder van Wissenkerke.

Pour le Portugal:

Signé: Ernesto Madeira Pinto.

Pour la Serbie:

Signé: Dr. Michel Vouitch.

Sporządzono w Brukseli w jednym jedynym
egzemplarzu, dnia 14. grudnia 1900.

Za Belgię:

Podpisano: A. Nyssens.
Capelle.
Georges de Ro.
J. Dubois.

Za Brazylię:

Podpisano: F. Xavier da Cunha.

Za Danię:

Podpisano: H. Holten-Nielsen.

Za Rzeczpospolitą San Domingo:

Podpisano: John W. Hunter.

Za Hiszpanię:

Podpisano: W. R. de Villa Urrutia.

Za Stany zjednoczone Ameryki:

Podpisano: Lawrence Townsend.
Francis Forbes.
Walter H. Chamberlin.

Za Francję:

Podpisano: A. Gérard.
C. Nicolas.
Michel Pelletier.

Za Wielką Brytanię:

Podpisano: Charles B. Stuart Wortley.
H. G. Bergne.
C. N. Dalton.

Za Włochy:

Podpisano: R. Cantagalli.
C. F. Gabba.
S. Ottolenghi.

Za Japonię:

Podpisano: J. Motono.

Za Norwegię:

Podpisano: Cte Wrangel.

Za Niderlandy:

Podpisano: Snyder van Wissenkerke.

Za Portugalię:

Podpisano: Ernesto Madeira Pinto.

Za Serbię:

Podpisano: Dr. Michel Vouitch.

Pour la Suède:Signé: Cte Wrangel.**Pour la Suisse:**

Signé: Jules Borel.

L. R. de Salis.

Pour la Tunisie:

Signé: A. Gérard.

Etienne Bladé.

Za Szwecyę:Podpisano: Cte Wrangel.**Za Szwajcaryę:**

Podpisano: Jules Borel.

L. R. de Salis.

Za Tunis:

Podpisano: A. Gérard.

Etienne Bladé.

V.

Acte additionnel

du 14 décembre 1900

à l'arrangement du 14 avril 1891

concernant

**l'enregistrement international des
marques de fabrique ou de com-
merce**

conclu entre

**la Belgique, le Brésil, l'Espagne, la France,
l'Italie, les Pays-Bas, le Portugal, la Suisse
et la Tunisie.****Article Premier.****Les soussignés, dûment autorisés par leurs
Gouvernements respectifs, ont, d'un commun
accord, arrêté ce qui suit:***I. L'article 2 de l'Arrangement du 14 avril
1891 aura la teneur suivante:***Art. 2.**

Sont assimilés aux sujets ou citoyens des États contractants les sujets ou citoyens des États n'ayant pas adhéré au présent Arrangement qui, sur le territoire de l'Union restreinte constituée par ce dernier, satisfont aux conditions établies par l'article 3 de la Convention générale.

Akt dodatkowy

z dnia 14. grudnia 1900

do układu z dnia 14. kwietnia 1891,

dotyczącego

**międzynarodowego rejestro-
wania marek fabrycznych lub
handlowych,**

zawarty

**między Belgią, Brazylią, Hiszpanią, Fran-
cją, Włochami, Niderlandami, Portugalią,
Szwajcaryą i Tunisem.****Artykuł 1.****Podpisani, upelnomocnieni przez swoje rządy
w sposób należyty, ułożyli zgodnie następujące
postanowienia:***I. Artykuł 2. układu z dnia 14. kwietnia 1891
otrzyma następującą osnovę:***Art. 2.**

Na równi z poddanymi lub obywatelami państw umawiających się postawieni będą poddani lub obywatele państw, które nie przystąpiły do niniejszego układu, jeżeli na obszarze ściślejszej Unii, stworzonej niniejszą umową, uczynią zadość warunkom, podanym w artykule 3. ogólnej umowy.

II. L'article 3 aura la teneur suivante:

Art. 3.

Le Bureau international enregistrera immédiatement les marques déposées conformément à l'article 1er. Il notifiera cet enregistrement aux États contractants. Les marques enregistrées seront publiées dans un supplément au journal du Bureau international au moyen d'un cliché fourni par le déposant.

Si le déposant revendique la couleur à titre d'élément distinctif de sa marque, il sera tenu:

1° De le déclarer, et d'accompagner son dépôt d'une description qui fera mention de la couleur;

2° De joindre à sa demande des exemplaires de ladite marque en couleur, qui seront annexés aux notifications faites par le Bureau international. Le nombre de ces exemplaires sera fixé par le Règlement d'exécution.

En vue de la publicité à donner, dans les divers États, aux marques enregistrées, chaque Administration recevra gratuitement du Bureau international le nombre d'exemplaires de la susdite publication qu'il lui plaira de demander.

III. Il est inséré dans l'Arrangement un article 4 bis ainsi conçu:

Art. 4 bis.

Lorsqu'une marque, déjà déposée dans un ou plusieurs des États contractants, a été postérieurement enregistrée par le Bureau international au nom du même titulaire ou de son ayant cause, l'enregistrement international sera considéré comme substitué aux enregistrements nationaux antérieurs, sans préjudice des droits acquis par le fait de ces derniers.

IV. L'article 5 aura la teneur suivante:

Art. 5.

Dans les pays où leur législation les y autorise, les Administrations auxquelles le Bureau international notifiera l'enregistrement d'une marque, auront la faculté de déclarer que la protection ne peut être accordée à cette marque sur leur territoire. Un tel refus ne pourra être opposé que dans les conditions qui s'appliqueraient, en vertu de la Convention du 20 mars 1883, à une marque déposée à l'enregistrement national.

II. Artykuł 3. otrzyma następującą osnovę:

Art. 3.

Biuro międzynarodowe wciągnie marki, złożone w myśl artykułu 1., natychmiast do rejestru i doniesie o wciągnięciu tem państwom umawiającym się. Wciągnięte marki ogłosi się w dodatku do dziennika, wydawanego przez Biuro międzynarodowe, na podstawie odcisku, dostarczonego przez składającego.

Jeżeli składający używa pewnej barwy, jako cechy odróżniającej swą markę, wówczas będzie on obowiązany:

1. Oznajmić to wyraźnie i dołączyć do swego zgłoszenia opis, w którym barwa ta będzie podana;

2. załączyć do swego podania o zarejestrowanie kolorowe egzemplarze odnośnej marki, które dołączone będą do doniesień, jakie wyśle Biuro międzynarodowe. Ilość tych egzemplarzy ustalona będzie przepisem wykonawczym.

Aby można było w poszczególnych państwach podać marki zarejestrowane do wiadomości powszechnej, otrzyma każdy rząd bezpłatnie od Biura międzynarodowego taką ilość egzemplarzy wspomnianej wyżej publikacyi, jakiej zażąda.

III. Wstawi się do układu artykuł 4 b w następującej osnovie:

Art. 4 b.

Jeżeli Biuro międzynarodowe zarejestrowało dodatkowo markę, wpisaną już do rejestru w jednym lub w kilku z państw umawiających się, na korzyść tego samego posiadacza lub jego prawonabywcy, wówczas uważać należy zarejestrowanie międzynarodowe za zastępujące poprzednie państwowe wpisy do rejestru, niezależnie jednak od praw, nabytych już przez te ostatnie.

IV. Artykuł 5. otrzyma następującą osnovę:

Art. 5.

Władze, którym Biuro międzynarodowe doniesie o zarejestrowaniu marki, będą miały w tych państwach, w których ustawodawstwo upoważnia je do tego, prawo oświadczenia, iż dotyczącej marce nie można przyznać ochrony na ich obszarze. Takie odmówienie ochrony będzie jednak mogło nastąpić tylko z powodów, które stosownie do umowy z dnia 20. marca 1883 byłyby dopuszczalne co do marki, złożonej do zarejestrowania w odnośnym państwie.

Elles devront exercer cette faculté dans le délai prévu par leur loi nationale, et, au plus tard, dans l'année de la notification prévue par l'article 3, en indiquant au Bureau international leurs motifs de refus.

Ladite déclaration ainsi notifiée au Bureau international sera par lui transmise sans délai à l'Administration du pays d'origine et au propriétaire de la marque. L'intéressé aura les mêmes moyens de recours que si la marque avait été par lui directement déposée dans le pays où la protection est refusée.

V. Il est inséré dans l'Arrangement un article 5 bis ainsi conçu :

Art. 5 bis.

Le Bureau international délivrera à toute personne qui en fera la demande, moyennant une taxe fixée par le Règlement, une copie des mentions inscrites dans le Registre relativement à une marque déterminée.

VI. L'article 8 aura la teneur suivante :

Art. 8.

L'Administration du pays d'origine fixera à son gré, et percevra à son profit, une taxe qu'elle réclamera du propriétaire de la marque dont l'enregistrement international est demandé.

A cette taxe s'ajoutera un émolument international de 100 francs pour la première marque, et de 50 francs pour chacune des marques suivantes, déposées en même temps par le même propriétaire. Le produit annuel de cette taxe sera réparti par parts égales entre les États contractants par les soins du Bureau international, après déduction des frais communs nécessités par l'exécution de cet Arrangement.

VII. Il est inséré dans l'Arrangement un article 9 bis ainsi conçu :

Art. 9 bis.

Lorsqu'une marque inscrite dans le Registre international sera transmise à une personne établie dans un État contractant autre que le pays d'origine de la marque, la transmission sera notifiée au Bureau international par l'Administration de ce même pays d'origine. Le Bureau international enregistrera la transmission et, après avoir reçu l'assentiment de l'Administration à laquelle ressortit le nouveau titulaire, il la notifiera aux autres Administrations et la publiera dans son journal.

Z powyższego prawa muszą władze te skorzystać w ciągu terminu, zastrzeżonego przez ustawodawstwo krajowe, a najpóźniej w przeciągu terminu jednorocznego po doniesieniu, o którym mowa w artykule 3., przyczem zawiadomić należy Biuro międzynarodowe o powodach odmówienia ochrony.

Biuro międzynarodowe winno udzielić natychmiast oświadczenie, które w ten sposób podano do jego wiadomości, władzy kraju pochodzenia i właścicielowi marki. Interesowany będzie miał do rozporządzenia te same środki prawne, jak gdyby był złożył markę bezpośrednio w tym kraju, w którym odmówiono jej ochrony.

V. W układzie zamieści się artykuł 5 b w następującem brzmieniu :

Art. 5 b.

Biuro międzynarodowe wyda każdemu na żądanie za złożeniem taksy, ustanowionej w przepisie wykonawczym, odpis wszystkich wpisów rejestrowych, odnoszących się do pewnej marki.

VI. Artykuł 8. otrzyma następujące brzmienie :

Art. 8.

Władza kraju pochodzenia ustanowi taksę wdług swego uznania i pobierać ją będzie na swoją korzyść od właściciela marki, co do której zażądano międzynarodowego zarejestrowania.

Do taksy tej doliczać się będzie należytość międzynarodową w kwocie 100 franków za pierwszą markę, a po 50 franków za wszystkie dalsze marki, złożone równocześnie przez tego samego zgłaszającego. Dochód roczny z tej taksy rozdzieli Biuro międzynarodowe w równych częściach między państwa umawiające się, po potrąceniu wspólnych kosztów potrzebnych celem wykonania niniejszego układu.

VII. W układzie zamieści się artykuł 9 b w następującej osnowie :

Art. 9 b.

W razie przeniesienia marki wpisanej do rejestru międzynarodowego na osobę, osiadłą w innym państwie traktatowem a nie w kraju pochodzenia, winna władza odnośnego kraju pochodzenia zawiadomić o tem przeniesieniu Biuro międzynarodowe. Biuro międzynarodowe wciągnie wówczas przeniesienie do rejestru, a po nadejściu oświadczenia zezwalającego ze strony odnośnej władzy, której podlega nowy posiadacz marki, doniesie o przeniesieniu innym rządóm i ogłosi je w swym dzienniku.

La présente disposition n'a point pour effet de modifier les législations des États contractants qui prohibent la transmission de la marque sans la cession simultanée de l'établissement industriel ou commercial dont elle distingue les produits.

Nulle transmission de marque inscrite dans le Registre international, faite au profit d'une personne non établie dans l'un des pays signataires, ne sera enregistrée.

Article 2.

Le Protocole de clôture signé en même temps que l'Arrangement du 14 avril 1891 est supprimé.

Article 3.

Le présent Acte additionnel aura même valeur et durée que l'Arrangement auquel il se rapporte.

Il sera ratifié, et les ratifications en seront déposées à Bruxelles, au Ministère des Affaires Étrangères, aussitôt que faire se pourra, et au plus tard dans le délai d'un an à dater du jour de la signature.

Il entrera en vigueur trois mois après la clôture du procès-verbal de dépôt.

En foi de quoi les soussignés ont signé le présent Acte additionnel.

Fait à Bruxelles, en un seul exemplaire, le 14 décembre 1900.

Pour la Belgique:

Signé: A. Nyssens.

Capelle.

Georges de Ro.

J. Dubois.

Pour le Brésil:

Signé: F. Xavier da Cunha.

Pour l'Espagne:

Signé: W. R. de Villa Urrutia.

Pour la France:

Signé: A. Gérard.

C. Nicolas.

Michel Pelletier.

Niniejsze postanowienie nie pociągnie za sobą zmiany w ustawodawstwie państw traktatowych, zakazujących przeniesienia marki bez równoczesnego przeniesienia przedsiębiorstwa przemysłowego lub handlowego, którego wytwory oznaczone są tą marką.

Przeniesienia marki wpisanej w rejestrze międzynarodowym na osobę, która nie ma siedziby w żadnym z państw umawiających się, nie wpisze się do rejestru.

Artykuł 2.

Protokół końcowy, podpisany równocześnie z układem z dnia 14. kwietnia 1891, traci moc obowiązującą.

Artykuł 3.

Niniejszy akt dodatkowy będzie posiadał to samo znaczenie i ten sam czas trwania, co umowa, do której się odnosi.

Będzie on ratyfikowany, a ratyfikacje będą złożone w Brukseli w Ministerstwie spraw zewnętrznych, o ile możliwości najwcześniej, najpóźniej zaś w ciągu terminu jednorocznego, licząc od dnia podpisania.

Akt ten uzyska moc obowiązującą w trzy miesiące po zamknięciu protokołu, spisanego względem złożenia ratyfikacji.

W dowód tego odnośni pełnomocnicy podpisali niniejszy akt dodatkowy.

Sporządzono w Brukseli w jednym jedynym egzemplarzu, dnia 14. grudnia 1900.

Za Belgię:

Podpisano: A. Nyssens.

Capelle.

Georges de Ro.

J. Dubois.

Za Brazylię:

Podpisano: F. Xavier da Cunha.

Za Hiszpanię:

Podpisano: W. R. de Villa Urrutia.

Za Francję:

Podpisano: A. Gérard.

C. Nicolas.

Michel Pelletier.

Pour l'Italie:

Signé: R. Cantagalli.
C. F. Gabba.
S. Ottolenghi.

Za Włochy:

Podpisano: R. Cantagalli.
C. F. Gabba.
S. Ottolenghi.

Pour les Pays-Bas:

Signé: Snyder van Wissenkerke.

Za Niderlandy:

Podpisano: Snyder van Wissenkerke.

Pour le Portugal:

Signé: Ernesto Madeira Pinto.

Za Portugalię:

Podpisano: Ernesto Madeira Pinto.

Pour la Suisse:

Signé: Jules Borel.
L. R. de Salis.

Za Szwajcaryę:

Podpisano: Jules Borel.
L. R. de Salis.

Pour la Tunisie:

Signé: A. Gérard.
Etienne Bladé.

Za Tunis:

Podpisano: A. Gérard.
Etienne Bladé.

Powyższe układy, przytoczone pod I—V, ogłasza się niniejszem na zasadzie przystąpienia, dokonanego w myśl artykułu 16. umowy paryskiej w przedmiocie Unii z dnia 20. marca 1883 i artykułu 11. układu madryckiego z dnia 14. kwietnia 1891, po uzyskaniu zgody obu Izb Rady państwa, z mocą obowiązującą dla królestw i krajów reprezentowanych w Radzie państwa od dnia 1. stycznia 1909.

Wiedeń, dnia 30. grudnia 1908.

Bieñerth wñr.

Wickenburg wñr.

267.

Układ

z Państwem niemieckiem w celu wzajemnej ochrony prawnej przemysłu
z dnia 17. listopada.

(Zawarty w Berlinie dnia 17. listopada 1908, ratyfikowany przez Jego c. i k. Apostolską Mość w dniu 29. grudnia 1908; wzajemne ratyfikacje wymieniono w Berlinie dnia 30. grudnia 1908.)

Nos Franciscus Josephus Primus,
divina favente clementia Austriae Imperator;
Apostolicus Rex Hungariae, Rex Bohemiae, Dalmatiae, Croatiae, Slavoniae,
Galiciae, Lodomeriae et Illyriae; Archidux Austriae; Magnus Dux Cracoviae;
Dux Lotharingiae, Salisburgi, Styriae, Carinthiae, Carnioliae, Bucovinae,
superioris et inferioris Silesiae; Magnus Princeps Transilvaniae; Marchio
Moraviae; Comes Habsburgi et Tirolis etc. etc.

Notum testatumque omnibus ac singulis quorum interest tenore praesentium
facimus:

Posteaquam a Plenipotentiaris Nostris atque illo Suae Majestatis, Germaniae
Imperatoris, Borussiae Regis, tractatus specialis ad tuendas in Austria et in Imperio
Germaniae res recenter inventas et tesseras mercibus affixas atque ad tuenda in
Austria et in Imperio Germaniae mercium specimina, die septimo decimo mensis
Novembris anni millesimi nongentesimi octavi Berolini initus et signatus fuit,
tenoris sequentis:

**Najjaśniejszy Cesarz austriacki, Król i
czeski itd. i Apostolski Król węgierski,**

oraz

**Najjaśniejszy Cesarz niemiecki, Król
pruski w imieniu Państwa niemieckiego,**

kierowani pragnieniem uregulowania wzajemnych
stosunków pomiędzy Austryą z jednej strony a Pań-
stwem niemieckiem z drugiej strony pod względem
ochrony prawnej przemysłu, postanowili zawrzeć
w tym celu osobny układ i zamianowali wskutek
tego Swoimi pełnomocnikami:

**Najjaśniejszy Cesarz austriacki, Król
czeski itd., i Apostolski Król węgierski**

Swego podkomorzego, radcę legacyjnego przy
cesarskiej i królewskiej Ambasadzie tutejszej

barona Dra Ludwika de Flotow

Swego prezydenta cesarsko - królewskiego
Urzędu patentowego, szefa sekcji

Dra Pawła Becka de Mannagetta i Ler-
chenau,

**Najjaśniejszy Cesarz niemiecki i Król
pruski:**

Swego nadzwyczajnego posła i upełnomocnio-
nego ministra, sprawującego kierownictwo Urzędu
spraw zewnętrznych, rzeczywistego tajnego radcę

Alfreda de Kiderlen-Waechter,

którzy po wzajemnem udzieleniu sobie pełnomoc-
nictw, uznanych za dobre i należyte co do formy,
zgodzili się na następujące artykuły:

Artykuł 1.

We wzajemnych stosunkach między Państwem
niemieckiem a Austryą stosowane będą pod wzglę-

dem ochrony prawnej przemysłu po przystąpieniu Austrii do umowy międzynarodowej dla ochrony własności przemysłowej z dnia 20. marca 1883 oraz do aktu dodatkowego, uzupełniającego lub zmieniającego tę umowę, obok postanowień tej umowy następujące postanowienia.

Artykuł 2.

Dowóz towaru, wytworzonego na obszarach jednej ze stron umawiających się, na obszary drugiej strony nie będzie tamże pociągać za sobą utraty prawa ochrony, uzyskanego dla tego towaru, i to także wówczas, jeżeli ochrona ta dotyczy wzoru lub modelu.

Artykuł 3.

Publiczne herby z obszarów jednej ze stron umawiających się nie będą uważane na obszarach drugiej strony za znaki wolne. Odnosi się to także do takich wyobrażeń herbów, które wykazują zmiany w porównaniu z oficjalną formą ich wykonania, o ile pomimo zmian tych można oczekiwać, iż w obrocie weźmie się jedne za drugie.

O ile zgłaszający ma udowodnione prawo do używania herbów tych w znakach towarowych, nie będzie można znakom towarowym, zawierającym herby takie jako części składowe, odmówić na obszarach drugiej strony wpisania do wykazu znaków (rejestru marek) celem używania herbów tego rodzaju.

Prócz tego, kto posiada uprawnienie do używania takich herbów, nie ma nikt inny prawa do ochrony tych skombinowanych znaków towarowych.

Postanowienia te mają w szczególności zastosowanie także do austriackiego herbu krajów dziedzicznych.

Znaki towarowe, doznające na obszarach jednej ze stron umawiających się ochrony jako znamiona towarów, należących do członków pewnego związku przemysłowego, do osób z pewnej miejscowości lub pewnego okręgu, wykluczone są na obszarach drugiej strony od używania w charakterze znaków wolnych, o ile te znaki towarowe zgłoszono tamże przed dniem 1. października 1875.

Prócz osób, należących do takiego związku, takiej miejscowości lub takiego okręgu, nie ma nikt inny prawa do ochrony tych znaków towarowych.

Artykuł 4.

Wzory i modele, tudzież znaki towarowe, co do których obywatele niemieccy chcą zapewnić sobie ochronę w Austrii, należy zgłosić w Izbie handlowej i przemysłowej w Wiedniu albo u władzy rejestrowej, która w przyszłości wstąpi w jej miejsce.

Artykuł 5.

Każda ze stron umawiających się wyda, o ile to nie nastąpiło jeszcze dotąd, postanowienia przeciw sprzedaży i trzymaniu na sprzedaż takich towarów, które w celu złudzenia handlu i obrotu zaopatrzone bezprawnie herbami publicznymi z obszarów drugiej strony umawiającej się lub nazwami pewnych miejscowości albo okręgów, leżących na obszarach drugiej strony, celem wskazania pochodzenia.

Artykuł 6.

W razie, gdyby jedna ze stron umawiających się miała wystąpić ze związku Unii międzynarodowej dla obrony własności przemysłowej, winna ona natychmiast zawiadomić drugą stronę o dokonaniem wypowiedzenia i wdrożyć równocześnie rokowania celem rewizji niniejszego układu.

Gdyby rokowań tych nie ukończono do chwili, w której wystąpienie uzyska w myśl artykułu 18. układu międzynarodowego z dnia 20. marca 1883 skuteczność prawną, natenczas postanowienia owego układu, tudzież uzupełniających lub zmieniających go aktów dodatkowych będą miały i nadal aż do zawarcia nowego układu zastosowanie we wzajemnych stosunkach stron umawiających się.

Artykuł 7.

Dla przedmiotów, zgłoszonych w Państwie niemieckiem jako wzory użytkowe, zaś w Austrii jako wynalazki, wyznacza się termin pierwszeństwa, zapewniony w artykule 4. układu międzynarodowego z dnia 20. marca 1883, zmienionego aktem dodatkowym z dnia 14. grudnia 1900, na cztery miesiące, jeżeli zgłoszenie nastąpiło najpierw w Państwie niemieckiem, a na 12 miesięcy, jeżeli zgłoszenie nastąpiło najpierw w Austrii.

Artykuł 8.

Niniejszy układ wchodzi w życie z chwilą, w której przystąpienie Austrii do Unii międzynarodowej dla ochrony własności przemysłowej uzyska skuteczność prawną. Z tą chwilą tracą moc obowiązującą dotychczasowe porozumienia, odnoszące się do wzajemnej ochrony patentów, wzorów i marek, z zastrzeżeniem jednak postanowienia, zawartego w artykule 9., ustęp 1. niniejszego układu.

Układ niniejszy pozostanie w mocy aż do upływu roku od wypowiedzenia, skutecznego przez jedną ze stron umawiających się.

Artykuł 9.

Te wynalazki, wzory i modele, tudzież znaki towarowe, które zgłoszono na obszarach jednej ze stron umawiających się przed chwilą wejścia w życie niniejszego układu, a w przeciągu terminu trzechmiesięcznego po tej chwili także na obszarach drugiej strony, korzystają z prawa pierwszeństwa albo stosownie do artykułów 3. i 4. układu z dnia 6. grudnia 1891, albo stosownie do artykułu 4. układu międzynarodowego z dnia 20. marca 1883, zmienionego aktem dodatkowym z dnia 14. grudnia 1900, według tego, czy pierwszy lub drugi z tych układów jest korzystniejszy dla zgłaszającego.

Postanowienia artykułu 3. stosują się także do tych znaków towarowych, co do których w chwili wejścia niniejszego układu w życie nie załatwiono

jeszcze stanowczo zgłoszenia, wniesionego celem wpisania do wykazu znaków (rejestrów marek).

Artykuł 10.

Niniejszy układ będzie ratyfikowany, a dokumenty ratyfikacyjne będą wymienione w Berlinie, o ile możliwości najprędzej.

W dowód tego obustronni pełnomocnicy podpisali układ niniejszy i wycisnęli na nim swe pieczęcie.

Działo się w Berlinie, dnia 17. listopada 1908.

(S.) Flotow wlr.

(S.) de Beck wlr.

(S.) Kiderlen wlr.

Nos visis et perpensis tractatus huius articulis, illos omnes et singulos ratos hisce confirmatosque habere profiteamur ac declaramus Verbo Nostro promittentes, Nos omnia, quae in illis continentur, fideliter executioni mandatuos esse.

In quorum fidem majusque robur praesentes ratihabitionis Nostrae tabulas manu Nostra signavimus sigilloque Nostro adpresso firmari jussimus.

Dabantur Viennae die vigesimo nono mensis Decembris anno Domini millesimo nongentesimo octavo, Regnorum Nostrorum sexagesimo primo.

Franciscus Josephus m. p.

Aloisius liber Baro ab Aehrenthal m. p.

Ad mandatum Sacrae Caesareae et Regiae Apostolicae Majestatis proprium:

Johannes a Mihalovich m. p.

Caes. et Reg. Caput sectionis.

Powyższy układ ogłasza się niniejszem po uzyskaniu zgody obu Izb Rady państwa.

Wiedeń, dnia 30. grudnia 1908.

Bienerth wlr.

Wickenburg wlr.

268.

Ustawa z dnia 29. grudnia 1908,

którą wydaje się postanowienia wykonawcze z powodu przystąpienia do Unii międzynarodowej dla ochrony własności przemysłowej.

Z powodu przystąpienia do wymienionych poniżej układów międzynarodowych, a to:

do umowy międzynarodowej dla ochrony własności przemysłowej, zawartej w Paryżu, dnia 20. marca 1883;

do układu, dotyczącego międzynarodowego rejestrowania marek fabrycznych lub handlowych, zawartego w Madrycie, dnia 14. kwietnia 1891;

do protokołu, dotyczącego uposażenia międzynarodowego Biura Unii dla ochrony własności przemysłowej, zawartego w Madrycie, dnia 15. kwietnia 1891;

do brukselskiego aktu dodatkowego z dnia 14. grudnia 1900, obejmującego zmiany umowy z dnia 20. marca 1883, i do brukselskiego aktu dodatkowego z dnia 14. grudnia 1900 do układu z dnia 14. kwietnia 1891, dotyczącego międzynarodowego rejestrowania marek fabrycznych lub handlowych,

postanawiam za zgodą obu Izb Rady państwa, co następuje:

§ 1.

Prawa pierwszeństwa, przyznane artykułem 4. umowy międzynarodowej z daty Paryż, dnia 20. marca 1883, zmienionej brukselskim aktem dodatkowym, należy zastrzec sobie wyraźnie przy zgłaszaniu wynalazku albo przy składaniu wzoru lub marki, w przeciwnym bowiem razie stosuje się pierwszeństwo do chwili zgłoszenia lub złożenia, dokonanego w krajach tutejszych.

W drodze rozporządzenia postanowi się, jakie dokumenty są potrzebne dla udowodnienia prawa pierwszeństwa, zastrzeżonego w czasie właściwym, i do jakiego czasu dokumenty te mają być dostarczone.

§ 2.

Z praw pierwszeństwa, przyznanych artykułem 4. umowy międzynarodowej z daty Paryż, dnia

20. marca 1883, zmienionej brukselskim aktem dodatkowym, nie może w krajach tutejszych korzystać krajowiec na podstawie zgłoszenia wynalazku albo złożenia wzoru lub marki, które uskuteczniło za granicą.

Postanowienie to nie stosuje się do krajowców, którzy na obszarze innego państwa Unii mają miejsce zamieszkania, albo rzeczywiste i prawdziwe zakłady przemysłowe lub handlowe.

§ 3.

Drugi i trzeci ustęp § 27. ustawy z dnia 11. stycznia 1897, Dz. u. p. Nr. 30, dotyczącej ochrony wynalazków (ustawy patentowej), zmienia się w sposób następujący.

„Jeżeli patent ma być cofnięty przed upływem trzech lat od dnia ogłoszenia udzielonego patentu w dzienniku patentowym, wówczas cofnięcie musi być poprzedzone przez zagrożenie, połączone z podaniem powodów i z zakreśleniem stosownego terminu do odpowiedniego wykonywania wynalazku. Termin ten nie może skończyć się przed upływem trzech lat od dnia zgłoszenia patentu.

Cofnięcie objawia swe skutki z dniem prawomocności orzeczenia, wypowiadającego cofnięcie. Jeżeli jednak przed cofnięciem miało miejsce zagrożenie, wówczas skuteczność cofnięcia zaczyna się od ostatniego dnia terminu, wyznaczonego w zagrożeniu dla ustawowego wykonywania wynalazku, który to dzień będzie podany w orzeczeniu, zapadłym w przedmiocie cofnięcia.“

§ 4.

Z wyjątkiem § 3. wchodzi ustawa ta w życie w tym dniu, w którym przystąpienie do układów, wymienionych na wstępie, uzyska skuteczność prawną.

§ 3. wchodzi w życie w sześć miesięcy po dniu ogłoszenia niniejszej ustawy.

§ 5.

Wykonanie ustawy tej poruczam Memu Ministrowi robót publicznych.

Wiedeń, dnia 29. grudnia 1908.

Franciszek Józef wkr.

Bienert wkr.

Wickenburg wkr.

269.

Ustawa z dnia 29. grudnia 1908,

którą zatwierdza się i wprowadza w życie uzupełniające postanowienia do artykułów XVI. i XVII. umowy z daty Budapeszt, dnia 8. października 1907, dotyczącej uregulowania wzajemnych stosunków handlowych i obrotowych między królestwami i krajami reprezentowanymi w Radzie państwa a krajami świętej Korony węgierskiej (ustawa z dnia 30. grudnia 1907, Dz. u. p. Nr. 278), ułożone w porozumieniu z rządem krajów Korony węgierskiej z powodu przystąpienia do międzynarodowej Unii dla ochrony własności przemysłowej i do układu madryckiego z dnia 14. kwietnia 1891, dotyczącego międzynarodowego rejestrowania marek fabrycznych lub handlowych.

Za zgodą obu Izb Rady państwa postanawiam, co następuje:

§ 1.

Zatwierdza się dołączone postanowienia uzupełniające do artykułów XVI. i XVII. umowy z daty Budapeszt, dnia 8. października 1907, dotyczącej uregulowania wzajemnych stosunków handlowych i obrotowych między królestwami i krajami reprezentowanymi w Radzie państwa a krajami świętej Korony węgierskiej (ustawa z dnia 30. grudnia 1907, Dz. u. p. Nr. 278), ułożone przez Ministerstwo królestw i krajów reprezentowanych w Radzie państwa w porozumieniu z Ministerstwem krajów Korony węgierskiej ze względu na przystąpienie do międzynarodowej Unii dla ochrony własności przemysłowej i do układu madryckiego z dnia 14. kwietnia 1891, dotyczącego międzynarodowego rejestrowania marek fabrycznych lub handlowych.

§ 2.

Ustawa niniejsza wchodzi w życie w tym dniu, w którym przystąpienie obu państw do międzynarodowej Unii dla ochrony własności przemysłowej i do układu madryckiego z dnia 14. kwietnia 1891, dotyczącego międzynarodowego rejestrowania marek fabrycznych lub handlowych uzyska skuteczność prawną, i pod warunkiem, iż ułożone postanowienia uzyskają równocześnie także w krajach Korony węgierskiej moc obowiązującą.

§ 3.

Wykonanie ustawy niniejszej poruczam Memu pełnemu Ministerstwu.

Wiedeń, dnia 29. grudnia 1908.

Franciszek Józef wkr.

Bienert wkr.	Abrahamowicz wkr.
Georgi wkr.	Haerdtl wkr.
Žaček wkr.	Schreiner wkr.
Jorkasch wkr.	Mataja wkr.
Holz knecht wkr.	Kaněra wkr.
Pop wkr.	Wickenburg wkr.
Forster wkr.	

Postanowienia uzupełniające

do artykułów XVI. i XVII. umowy z daty Budapeszt, dnia 8. października 1907, dotyczącej uregulowania wzajemnych stosunków handlowych i obrotowych między królestwami i krajami reprezentowanymi w Radzie państwa a krajami świętej Korony węgierskiej (ustawa z dnia 30. grudnia 1907, Dz. u. p. Nr. 278).

Z uwagi na przystąpienie królestw i krajów reprezentowanych w Radzie państwa, tudzież krajów świętej Korony węgierskiej do międzynarodowej Unii dla ochrony własności przemysłowej i do układu madryckiego z dnia 14. kwietnia 1891, dotyczącego międzynarodowego rejestrowania marek fabrycznych lub handlowych, zawarto w uzupełnieniu artykułów XVI. i XVII. umowy z daty Budapeszt, dnia 8. października 1907, dotyczącej uregulowania wzajemnych stosunków handlowych i obrotowych między królestwami i krajami reprezentowanymi w Radzie państwa a krajami świętej Korony węgierskiej (ustawa z dnia 30. grudnia 1907, Dz. u. p. Nr. 278), następujący układ:

Artykuł I.

Dopóki zarówno królestwa i kraje reprezentowane w Radzie państwa, jak i kraje świętej Korony węgierskiej należą do Unii międzynarodowej dla ochrony własności przemysłowej, będą we wzajemnym obrocie obu państw przez czas trwania umowy z daty Budapeszt, dnia 8. października 1907, dotyczącej uregulowania wzajemnych stosunków handlowych i obrotowych, stosowane pod względem obliczania terminu dla dochodzenia praw pierwszeń-

stwa co do zgłoszeń patentowych albo postanowienia punktu 3. artykułu XVI. powołanej umowy, albo postanowienia artykułu 4. umowy międzynarodowej w przedmiocie Unii z daty Paryż, dnia 20. marca 1883 w brzmieniu, nadanem im brukselskim aktem dodatkowym z dnia 14. grudnia 1900, stosownie do tego, czy pierwszy lub drugi sposób obliczania tego terminu będzie korzystniejszy dla zgłaszającego.

Prawo pierwszeństwa musi być jednak bezwzględnie wyjątkowo zastrzeżone już przy zgłaszaniu wynalazku, gdyż w przeciwnym razie traci się je.

Artykuł II.

Dopóki zarówno królestwa i kraje reprezentowane w Radzie państwa, jak i kraje świętej Korony węgierskiej należą do Unii międzynarodowej dla ochrony własności przemysłowej, nie będzie miał zastosowania we wzajemnym obrocie obu państw punkt 4. artykułu XVI. umowy z daty Budapeszt, dnia 8. października 1907, dotyczącej uregulowania wzajemnych stosunków handlowych i obrotowych.

Stosownie do tego będą patenty i przywileje, które na zasadzie postanowień, obowiązujących w obu państwach przed wejściem w życie niniejszego układu, udzielono w jednym państwie z ograniczeniem do czasu trwania ochrony wynalazku, przyznanej temu samemu wynalazkowi w państwie drugim, i które istnieją jeszcze w mocy w dniu, w którym przystąpienie obu państw do Unii międzynarodowej dla ochrony własności przemysłowej uzyska skuteczność prawną, uwolnione od tego ograniczenia co do czasu ich trwania; patenty i przywileje tego rodzaju oceniać należy co do czasu ich trwania wyłącznie według praw tego państwa, w którym je nadano.

Artykuł III.

Do artykułu XVII. wspomnianej wyżej umowy doda się następujący dodatek, jako punkt 9.:

9. Dopóki oba państwa należą do układu, dotyczącego międzynarodowego rejestrowania marek fabrycznych lub handlowych z daty Madryt, dnia 14. kwietnia 1891, nie należy marek, które na obszarze jednego z państw, równocześnie z złożeniem do zarejestrowania w kraju ojczystym, złożone będą stosownie do tego układu także do zarejestrowania międzynarodowego, przesyłać bezpośrednio właściwemu ministrowi drugiego państwa lub władzy centralnej, która ewentualnie wstąpi w przyszłości w jego miejsce. Wskutek tego obliczać należy termin jednoroczny, w ciągu którego ma się skorzystać z prawa odmówienia markom takim ochroną, od chwili doniesienia, uczynionego w myśl artykułu 3. układu madryckiego; oświadczenie co do odmówienia marce

takiej ochrony należy wystosować do Biura międzynarodowego w Bernie.

Ochrona marek takich w drugim obszarze państwowym rozpoczyna się z chwilą zarejestrowania w Biurze międzynarodowym w Bernie (artykuł 4. układu madryckiego). Czas trwania tej ochrony określa artykuł 6. układu madryckiego. Co do marek takich odpada przewidziane punktem 7. odstąpienie drugiemu państwu 25 procent należitości za zarejestrowanie.

Zresztą obowiązują także co do marek, podanych zarejestrowaniu międzynarodowemu, postanowienia, zawarte w punktach 1. do 7. tego artykułu.

W szczególności pozostaje nienaruszone także upoważnienie właściwej władzy centralnej każdego z obu państw do odmówienia marce, złożonej na obszarze drugiego państwa, ochrony z powodów, przywiezionych w punkcie 5. niniejszego artykułu.

Artykuł IV.

Układ niniejszy wchodzi w życie w tym dniu, w którym przystąpienie obu państw do międzynarodowej Unii dla ochrony własności przemysłowej i do układu madryckiego z dnia 14. kwietnia 1891, dotyczącego międzynarodowego rejestrowania marek fabrycznych lub handlowych, uzyska skuteczność prawną.

Wiedeń, dnia 30. listopada 1908.

Bienert hr.

Wekerle hr.

Mataja hr.

Kossuth hr.

Wickenburg hr.

270.

Rozporządzenie Ministerstwa robót publicznych z dnia 30. grudnia 1908,

dotyczące międzynarodowego rejestrowania marek.

Celem wykonania układu madryckiego, dotyczącego międzynarodowego rejestrowania marek fabrycznych lub handlowych, Dz. u. p. Nr. 266, rozporządza się:

§ 1.

Warunkiem złożenia marki do międzynarodowego zarejestrowania jest złożenie tej marki do zarejestrowania w kraju ojczystym. Złożenie to może nastąpić albo równocześnie albo później od pierwszego.

§ 2.

Złożenie marki do międzynarodowego zarejestrowania winno nastąpić w tej izbie handlowej i przemysłowej, w której złożyć należy markę celem zarejestrowania w krajach tutejszych.

§ 3.

Złożenie marki do międzynarodowego zarejestrowania winno nastąpić drogą podania, wolnego od stempla, wniesionego w podwójnem wygotowaniu. Każde podanie może odnosić się tylko do jednej jedynej marki. Formularzy na podanie można dostać bezpłatnie w izbach handlowych i przemysłowych, tudzież w centralnem Archiwum marek c. k. Ministerstwa robót publicznych.

Podanie to winno obejmować następujące szczegóły:

1. imię, nazwisko (firmę) składającego i jego adres;

2. jego przemysł;

3. towary, dla których marka jest przeznaczona; międzynarodowe złożenie nie może mieć miejsca dla takich przedmiotów, dla których nie zarejestrowano marki w krajach tutejszych;

4. chwilę zarejestrowania w krajach tutejszych;

5. liczbę bieżącą, pod którą zarejestrowano markę w krajach tutejszych; podanie liczby bieżącej skutecznia się przez wymienienie numeru, pod którym wciągnięto markę do rejestru izby handlowej i przemysłowej, z dodaniem nazwy miejscowości, gdzie izba ta ma siedzibę, n. p.: 14217 Wiedeń, 7312 Praga.

6. Jeżeli barw marki użyto jako jej cechy odróżniającej, wówczas należy to objaśnić w podaniu przy opisanii barw, n. p.: tło niebieskie, powierzchnia wewnętrznego koła czerwona, albo czerwony rysunek na złotem tle itd.

§ 4.

Równocześnie z podaniem należy przedłożyć:

A. Odcisk (kliszę) marki w wymiarach, wynoszących nie mniej jak 15 milimetrów, a nie więcej jak 10 centymetrów długości i szerokości, przyczem wysokość druku wynosić ma 24 milimetrów. Odcisk ten zatrzymany będzie w przechowaniu Biura międzynarodowego dla własności przemysłowej w Bernie.

B. Wypełniony przekaz pocztowy, zaadresowany do Biura międzynarodowego dla własności przemysłowej w Bernie (Szwajcarya), z podaniem

nazwiska składającego jako nadawcy i opłacony, który opiewać ma na kwotę międzynarodowej należności za zarejestrowanie.

Należność ta wynosi w razie złożenia jednej tylko marki 100 franków, a w razie równoczesnego złożenia kilku marek dla tego samego składającego, i to bez względu na to, czy towary, dla których składa się marki, zgadzają się ze sobą lub nie, za pierwszą markę 100, a za każdą następną 50 franków (art. 8., ustęp 2. układu madryckiego w brzmieniu, ustalonym brukselskim aktem dodatkowym).

C. Kwotę, odpowiadającą międzynarodowej należności za zarejestrowanie, w gotówce w walucie krajowej, a to według stałego kursu wymiany w kwocie 95 K 50 h za 100 franków, obowiązującego dla pocztowych przekazów międzynarodowych.

Dalszych należności nie uiszcza się.

D. Jeżeli barw marki użyto jako cechy odróżniającej ją (§ 3., liczba 6.), 40 kolorowych wizerunków marki.

§ 5.

Po wciągnięciu marki do rejestru Biura międzynarodowego w Bernie, zwróci się składającemu jeden egzemplarz podania, dotyczącego złożenia, za pośrednictwem izby handlowej i przemysłowej z potwierdzeniem Biura międzynarodowego co do dokonania zarejestrowania.

§ 6.

Czas ochrony marki, która uległa międzynarodowemu zarejestrowaniu, wynosi 20 lat. Po upływie tego czasu można postarać się o odnowienie. Ochrona międzynarodowa marki gaśnie jednak, gdy skończy się jej ochrona w krajach tutejszych (art. 6. i 7. układu madryckiego).

§ 7.

Biuro międzynarodowe w Bernie wystawi każdemu na żądanie za opłatą taksy w kwocie 2 franków odpis wszystkich wpisów rejestrowych, odnoszących się do pewnej marki (art. 5 b układu madryckiego, dodany przez brukselski akt dodatkowy).

§ 8.

Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie w dniu 1. stycznia 1909.

Wickenburg wtr.

271.

Rozporządzenie Ministerstwa robót publicznych z dnia 30. grudnia 1908,

dotyczące dokumentów potrzebnych dla wykazania prawa pierwszeństwa przy zgłaszaniu patentów, wzorów i marek.

Na zasadzie §§ 1. i 5. ustawy z dnia 29. grudnia 1908, Dz. u. p. Nr. 268, którą wydano postanowienia wykonawcze z powodu przystąpienia do Unii międzynarodowej dla ochrony własności przemysłowej, rozporządza się:

§ 1.

Jako dokumenty, służące za dowód zastrzeżonego na czasie prawa pierwszeństwa, należy przedkładać:

A. Przy zgłaszaniu patentów.

- a) Odpis wraz z rysunkiem tego zgłoszenia, z którego pierwszeństwa chce się korzystać;
- b) poświadczenie właściwej władzy państwa, w którym nastąpiło to poprzednie zgłoszenie, co do okoliczności, iż odpis zgadza się ze zgłoszeniem, wniesionem tamże, oraz co do czasu zgłoszenia.

Zamiast odpisu zgłoszenia można przedłożyć egzemplarz urzędowego dokumentu patentowego, wydanego na podstawie poprzedniego zgłoszenia, o ile właściwa władza potwierdzi, iż ten dokument patentowy zgadza się zupełnie ze zgłoszeniem, z którego pierwszeństwa chce się korzystać.

Jeżeli dla krajowego zgłoszenia patentu chce się korzystać z pierwszeństwa, służącego zgłoszeniu wzoru użytkowego, wówczas należy przedłożyć odpis tego zgłoszenia wraz z ewentualnym opisem, tudzież podobiznę lub rycinę modelu; w tym wypadku należy potwierdzić także zgodność tej podobizny lub ryciny z podobizną lub ryciną, przedłożoną wraz z zgłoszeniem wzoru użytkowego, jakoteż w danym razie okoliczność, iż ze zgłoszeniem tem nie przedłożono także opisu.

B. Przy składaniu wzorów.

- a) Odpis zgłoszenia wzoru, z którego pierwszeństwa chce się korzystać, wraz z ewentualnym opisem, przedłożonym równocześnie z tem

zgłoszeniem, tudzież podobiznę lub rycinę wzoru;

- b) poświadczenie właściwej władzy państwa, w którym nastąpiło to poprzednie zgłoszenie, co do okoliczności, iż odpis zgadza się ze zgłoszeniem, wniesionem tamże, tudzież co do czasu tego zgłoszenia i co do zgodności przedłożonej podobizny lub ryciny (lit. a) ze złożonym tamże wzorem.

Miejsce dokumentów, wymienionych pod a) i b), może zastąpić urzędowy certyfikat co do dokonanego zarejestrowania wzoru, o ile wymienia on złożony wzór, czas złożenia i osobę składającego. Jeżeli certyfikat nie podaje czasu złożenia i osoby składającego, wówczas należy dostarczyć w tym względzie osobnego potwierdzenia.

Przy wzorach, które złożono w opieczętowaniu, odpada konieczność przedłożenia podobizny lub ryciny wzoru.

C. Przy składaniu marek.

- a) Odpis zgłoszenia marki, z którego pierwszeństwa chce się korzystać, wraz z ryciną marki.
- b) poświadczenie właściwej władzy państwa, w którym nastąpiło to poprzednie zgłoszenie, co do okoliczności, iż odpis zgadza się ze zgłoszeniem, wniesionem tamże, tudzież co do czasu tego zgłoszenia i co do zgodności przedłożonej ryciny ze zgłoszoną tamże marką.

Miejsce dokumentów, wymienionych pod a) i b), może zastąpić urzędowy certyfikat co do dokonanego zarejestrowania.

§ 2.

Jeżeli zgłaszający nie ma w obrębie państw Unii ani miejsca zamieszkania ani rzeczywistego i prawdziwego zakładu przemysłowego lub handlowego, wówczas winien on dostarczyć także poświadczenia, iż jest poddanym lub obywatelem państwa, należącego do Unii międzynarodowej.

§ 3.

Uwierzytelnienie pism lub urzędowych dokumentów patentowych, które mają być przedkładane w myśl §§ 1. i 2., nie jest wymagane. Wolno jednak zażądać, o ile nie sprzeciwiają się temu obowiązujące traktaty państwowe, w razie wątpliwości co do autentyczności tych pism lub dokumentów patentowych, ich uwierzytelnienia.

§ 4.

Jeżeli dokumenty władz zagranicznych lub urzędowe dokumenty patentowe, które mają być przed-

kładane w myśl §§ 1. i 2., są wygotowane w innym języku a nie niemieckim, wówczas należy przedłożyć także ich przekład na język niemiecki, zaopatrzone w prawidłowe uwierzytelnienie.

Od wymogu tego odstąpi się aż do odmiennego zarządzenia przy takich pismach i dokumentach patentowych, które są sporządzone w języku angielskim, francuskim lub włoskim. Władzy rejestrującej wolno jednak i w tych wypadkach, o ile to w danym razie okaże się wskazane, polecić zgłaszającemu przedłożenie uwierzytelnionego przekładu.

§ 5.

Jeżeli zgłoszenie w krajach tutejszych będzie dokonane nie przez osobę, która je uskuteczniła w innym państwie Unii, lecz przez jej prawną nabywcę, wówczas należy przedłożyć prawidłowe dowody przeniesienia praw.

§ 6.

Dokumenty, które mają być dostarczone na zasadzie postanowień §§ 1., 2., 4., ust. 1. i 5., muszą być przedłożone, pod zagrożeniem utraty prawa pierwszeństwa, przy zgłaszaniu patentów w ciągu sześciu miesięcy po dniu zgłoszenia patentu w krajach tutejszych, a przy składaniu wzorów lub marek w ciągu czterech miesięcy po dniu złożenia wzoru lub marki w krajach tutejszych.

§ 7.

Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie w dniu 1. stycznia 1909.

Wickenburg wkr.

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Część CXXV. — Wydana i rozesłana dnia 31. grudnia 1908.

Treść: (№ 272—275.) 272. Ustawa, dotycząca dalszego poboru podatków i opłat, tudzież pokrywania wydatków państwowych w czasie od dnia 1. stycznia do dnia 30. czerwca 1909. — 273. Ustawa, którą upoważnia się rząd do tymczasowego uregulowania stosunków handlowych z zagranicą na czas od dnia 1. stycznia do dnia 31. marca 1909. — 274. Rozporządzenie, dotyczące wypowiedzenia układu zawartego z wielkksiążęcym Rządem badeńskiim względem wzajemnego postępowania z spadkami, składającymi się z ruchomości. — 275. Rozporządzenie, dotyczące uskutecznienia wypłat na rachunek władz sądowych w Austrii poniżej Anizy, Austrii powyżej Anizy i w Solnogradzie przez c. k. pocztową Kasę oszczędności.

272.

Ustawa z dnia 29. grudnia 1908,
dotycząca dalszego poboru podatków i opłat, tudzież pokrywania wydatków państwowych w czasie od dnia 1. stycznia do dnia 30. czerwca 1909.

Za zgodą obu Izb Rady państwa postanawiam, co następuje:

§ 1.

Upoważnia się rząd do dalszego pobierania podatków bezpośrednich i opłat pośrednich w czasie od dnia 1. stycznia do dnia 30. czerwca 1909 według istniejących przepisów.

§ 2.

Wydatki w czasie od dnia 1. stycznia do dnia 30. czerwca 1909 pokrywać należy w miarę potrzeby na rachunek kredytów, które na rok 1909. będą wyznaczone ustawą.

§ 3.

Na pokrycie tych kapitałów ogólnego długu państwowego, które mają być spłacone w ciągu roku 1909., można stosownie do § 2. ustawy z dnia

24. grudnia 1867, Dz. u. p. Nr. 3 z r. 1868, wydać obligacje długu rentowego w walucie koronowej, utworzonego ustawą z dnia 16. lutego 1903, Dz. u. p. Nr. 37, a oprocentowanego po cztery od sta z uwolnieniem od podatku, i to w takiej kwocie, jaka stosownie do preliminarza państwowego okaże się jeszcze potrzebną do spłacenia tych kapitałów.

§ 4.

Upoważnia się Ministra skarbu do sprzedania w ciągu roku 1909. nieruchomości państwowych, których wartość szacunkowa każdej z osobna nie przenosi kwoty 50.000 K, aż do sumy ogólnej 600.000 K, i to bez poprzedniego osobnego pozwolenia Rady państwa, pod warunkiem późniejszego usprawiedliwienia sprzedaży. Podobnie upoważnia się Ministra skarbu pod warunkiem późniejszego usprawiedliwienia, by w ciągu roku 1909. zezwolił na obciążenie nieruchomości państwowych służebnościami, o ile zmniejszenie wartości nieruchomości, która ma być obciążona, lub wartość prawa, które ma być nadane, nie przenosi w każdym przypadku z osobna sumy 50.000 K. Wartość ogólna służebności, które w roku 1909. w taki sposób mają być nadane, nie może przenosić sumy 400.000 K. Upoważnia się nadto Ministra skarbu pod warunkiem późniejszego usprawiedliwienia, by spółkom, którym służy użytkowanie państwowych kolei żelaznych, zezwolił w ciągu roku 1909. na sprzedaż zbytecznych gruntów kolei państwowej z zastrzeże-

niem odpowiedniego wynagrodzenia skarbu państwa za zrzeczenie się prawa własności; pozwolenie to może być udzielone i w tych wypadkach, w których wartość szacunkowa poszczególnego przedmiotu sprzedaży przenosi sumę 50.000 K.

§ 5.

Przyznaje się rządowi następujące kredyty nadzwyczajne, w szczególności: na ulepszenie sieci telefonicznej 6,000.000 K, dalej na wykończenie robót przy kolei przez Taury 18,300.000 K, na roboty budowlane na istniejących liniach kolei państwowych 21,700.000 K, wreszcie na powiększenie, odnowienie i uzupełnienie parku wozowego kolei państwowych 45,000.000 K.

Na pokrycie tych kredytów należy podjąć w razie sumę 44,000.000 K z zapasów kasowych, do których przenosi się nadwyżki obrotowe z roku 1907. w kwocie 43,959.232 K. Kwotę, nie pokrytą w ten sposób, należy w razie potrzeby uzyskać drogą operacji kredytowej.

§ 6.

Kredytów (kwot) wymienionych poniżej, można użyć jeszcze do końca czerwca 1909; o ile kredytów (kwot) tych nie użyto do końca roku 1908., należy postąpić z nimi tak, jak gdyby były wyznaczone w preliminarzu na rok 1909.

A. W etacie Ministerstwa spraw wewnętrznych.

1. Kwota, wyznaczona w rozporządzeniu cesarskim z dnia 29. grudnia 1904, Dz. u. p. Nr. 163 na rok 1904. pod tytułem 3., § 3., pozycja 4., oraz kwota, wyznaczona w myśl § 6. ustawy z dnia 21. grudnia 1905, Dz. u. p. Nr. 196 na rok 1905. pod tytułem 7., § 1., pozycja 1. jako kwota kosztów budowy (i wewnętrznego urządzenia) budynku urzędowego w XV. dzielnicy Wiednia (2. i 3. rata), a przedłużona ustawą z dnia 29. czerwca 1908, Dz. u. p. Nr. 118 do końca grudnia 1908 140.000 K i 26.952 K.

Kwoty, wyznaczone w myśl § 6. ustawy z dnia 28. grudnia 1906, Dz. u. p. Nr. 257 na rok 1906., a przedłużone ustawą z dnia 29. czerwca 1908, Dz. u. p. Nr. 118 (punkt E) do końca grudnia 1908, a mianowicie:

2. tytuł 2., § 8., pozycja 1., na większe roboty w skarbowym budynku urzędowym w Szwarz (1. rata) 5.000 K;

3. tytuł 2., § 13., pozycja 3., część kosztów na wybudowanie nowego mostu na granicy państwa na potoku Rokitna pod Nowosielicą . . . 6.100 K.

B. W etacie Ministerstwa wyznań i oświaty.

1. Kwota, wyznaczona w cesarskim rozporządzeniu z dnia 29. grudnia 1904, Dz. u. p. Nr. 163 na rok 1904. pod tytułem 13., § 4., na budowy i kupno realności celem pomieszczenia instytutu fizjologicznego niemieckiego Uniwersytetu w Pradze (4. i ostatnia rata), a przedłużona ustawą z dnia 29. czerwca 1908., Dz. u. p. Nr. 118 do końca grudnia 1908 100.000 K;

2. kwota, wyznaczona w myśl § 6. ustawy z dnia 28. grudnia 1906, Dz. u. p. Nr. 257 na rok 1906. pod tytułem 14., § 2, na subwencye i dotacje w Czechach, a przedłużona ustawą z dnia 29. czerwca 1908, Dz. u. p. Nr. 118 (punkt E), do końca grudnia 1908 14.000 K.

C. W etacie Ministerstwa kolei żelaznych.

1. Kwota, wyznaczona na rok 1904 w cesarskim rozporządzeniu z dnia 29. grudnia 1904, Dz. u. p. Nr. 163 pod tytułem 6., § 10., na inwestycje i inne nadzwyczajne wydatki z powodu objęcia ruchu kolei lokalnej Celje—Wolany, a przedłużona ustawą z dnia 29. czerwca 1908. Dz. u. p. Nr. 118 do końca grudnia 1908 . . . 375.000 K;

2. kwota, wyznaczona w myśl § 6. ustawy z dnia 28. grudnia 1906, Dz. u. p. Nr. 257 na rok 1906. pod tytułem 6., § 11., na poprawienie wód zasilających, a przedłużona ustawą z dnia 29. czerwca 1908, Dz. u. p. Nr. 118 (punkt E) do końca grudnia 1908 250.000 K.

D. W etacie Ministerstwa robót publicznych.

1. Kwota, wyznaczona w myśl § 6. ustawy z dnia 21. grudnia 1905, Dz. u. p. Nr. 196 na rok 1905. w rozdziale 7., tytuł 5., § 8., pozycja 1., jako dodatek państwowy na poprawienie drogi prowadzącej z Decani do St. Antonio tak, aby nadawała się do jazdy, i na budowę mostu na potoku Martesin. powiat polityczny Capodistria, a przedłużona ustawą z dnia 29. czerwca 1908, Dz. u. p. Nr. 118 do końca grudnia 1908 3.000 K.

Kwoty, wyznaczone w myśl § 6. ustawy z dnia 28. grudnia 1906, Dz. u. p. Nr. 257 na rok 1906. w rozdziale 7, a przedłużone ustawą z dnia 29. czerwca 1908, Dz. u. p. Nr. 118 (punkt E) do końca grudnia 1908, a mianowicie:

2. tytuł 5., § 8., pozycja 10., dodatek państwowy na wybudowanie drogi w dolinie Kozvanjsček z Molinut przez Peternel do Kužin, powiat polityczny Gradyska (3. rata) 9.000 K;

3. tytuł 5., § 9., pozycja 2., dodatek państwowy na przywrócenie zniszczonej przez powódź drogi z Sebi do Durchholzen, powiat polityczny Kufstein 10.000 K;

4. tytuł 5., § 9., pozycya 3., uregulowanie gościńca państwowego judykaryjnego od kilometra 12·345 do 12·475 obok Vezzano, powiat polityczny Trydent 17.300 K;

5. tytuł 5., § 9., pozycya 4., podniesienie włoskiego gościńca państwowego od kilometra 192·7 do 193 pod Matarello, powiat polityczny Trydent 13.000 K;

6. tytuł 5., § 9., pozycya 21., dodatek państwowy na uregulowanie potoku Karlin pod Graun, powiat polityczny Landeck (3. rata) . . . 1.950 K;

7. tytuł 5., § 10., pozycya 31., dodatek państwowy na wybudowanie drogi w Pečinie, powiat polityczny Żamberk (5. rata) 8.000 K;

8. tytuł 5., § 10., pozycya 32., dodatek państwowy na wybudowanie drogi z Rokitnic do Gross-Stiebnitz. powiat polityczny Żamberk (6. rata) 20.556 K;

9. tytuł 5., § 13., pozycya 8., dodatek państwowy na wybudowanie drogi gminnej Ostrowczyk polny — Poczapy, powiat polityczny Złoczów (3. rata) 8.000 K.

E. Kwoty, wymienione w § 7. ustawy z dnia 28. grudnia 1907, Dz. u. p. Nr. 285.

Nadto mogą być użyte aż do dnia 30. czerwca 1909 następujące kredyty, dozwolone ustawą z dnia 6. czerwca 1901, Dz. u. p. Nr. 63, a przedłużone ustawą z dnia 29. czerwca 1908, Dz. u. p. Nr. 118 do końca grudnia 1908, w szczególności:

kredyt w kwocie 540.000 K, dozwolony na rok 1902. pod pozycyą 10.;

kredyty w kwotach 2,000.000 K i 3,000.000 K, dozwolone na lata 1903 i 1904 pod pozycyą 7. i

kredyty w kwotach 2,000.000 K, 2,800.000 K, 11,474.000 K i 19,554.000 K, dozwolone na rok 1905. pod pozycyą 7., 11., 12. i 14.

Również użyć można do dnia 30. czerwca 1909 kredytu w kwocie 180.000 K, dozwolonego ustawą z dnia 8. marca 1907, Dz. u. p. Nr. 75, artykuł II. na rok 1907. celem wygotowania projektu na linię kolei żelaznej z Jasła do Koniecznej, a przedłużonego ustawą z dnia 29. czerwca 1908, Dz. u. p. Nr. 118 do końca grudnia 1908.

Zezwala się, by w roku 1909. dokonywano zamiany nieużytych jeszcze kwot pomiędzy przyznany mi zarządowi kolei państwowych kredytami, liczby pozycji 12. do 20. programu budowlanego i inwestycyjnego, zatwierdzonego ustawą z dnia 6. czerwca 1901, Dz. u. p. Nr. 63, tudzież pomiędzy kwotami w łącznej wysokości 19,737.000 K, przyznany mi w myśl § 6. ustawy z dnia 28. grudnia

1907, Dz. u. p. Nr. 285 na rok 1907. w rozdziale zapotrzebowania 25., tytule 11., §§ 1. do 7.

§ 7.

Wykonanie tej ustawy, która nabiera mocy obowiązującej z dniem ogłoszenia, poruczam Memu Ministrowi skarbu.

Wiedeń, dnia 29. grudnia 1908.

Franciszek Józef wkr.

Bienierth wkr.

Jorkasch wkr.

273.

Ustawa z dnia 29. grudnia 1908,

którą upoważnia się rząd do tymczasowego uregulowania stosunków handlowych z zagranicą na czas od dnia 1. stycznia do dnia 31. marca 1909.

Za zgodą obu Izb Rady państwa postanawiam, co następuje:

§ 1.

Nadaje się rządowi upoważnienie do uregulowania stosunków handlowych i obrotowych z tymi państwami zagranicznymi, co do których zachodzi konieczność przedłużenia istniejących tymczasowych układów, i to całkowicie albo częściowo na zasadach dotychczasowych, z tem jednakże zastrzeżeniem, że o ileby i na jak długo uregulowanie takie miało obowiązywać poza dzień 31. marca 1909, musi ono być w każdym wypadku poddane poprzednio załatwieniu w drodze konstytucyjnej.

Gdy i dopóki takie uregulowanie nie nastąpi, ma rząd prawo wydania drogą rozporządzenia od dnia 31. marca 1909 odpowiednich zarządzeń, mających na celu unormowanie dotyczących stosunków obrotowych.

§ 2.

Wykonanie ustawy tej, która nabierze mocy obowiązującej z dniem ogłoszenia, poruczam Memu pełnemu Ministerstwu.

Wiedeń, dnia 29. grudnia 1908.

Franciszek Józef wkr.

Bienierth wkr.

Abrahamowicz wkr.

Georgi wkr.

Haerdtl wkr.

Żáček wkr.

Schreiner wkr.

Jorkasch wkr.

Mataja wkr.

Holz knecht wkr.

Kaněra wkr.

Pop wkr.

Wickenburg wkr.

Forster wkr.

274.

Rozporządzenie Ministerstwa sprawiedliwości w porozumieniu z Ministerstwem skarbu z dnia 29. grudnia 1908,

dotyczące wypowiedzenia układu zawartego z wielkksiążęcym Rządem badeńskim względem wzajemnego postępowania z spadkami, składającymi się z ruchomości.

Wielkksiążęcy Rząd badeński wypowiedział z dniem 31. grudnia 1908 układ względem wzajemnego postępowania z spadkami, składającymi się z ruchomości, zawarty w drodze wymiany oświadczeń ministerjalnych z dnia 10. i 25. kwietnia 1862, a ogłoszony obwieszczeniem Ministerstwa spraw zewnętrznzych z dnia 26. kwietnia 1862, Dz. u. p. Nr. 27.

Postanowienia układu tego zatrzymają więc począwszy od dnia 1. stycznia 1909 moc obowiązującą jedynie tylko w tych wypadkach, w których śmierć spadkodawcy nastąpiła przed dniem 1. stycznia 1909.

Co do pozostawionego w Badeniu majątku ruchomego obywateli austriackich, którzy umrą po dniu 31. grudnia 1908, nie można było uzyskać zapewnienia wielkksiążęcego Rządu badeńskiego, że wielkksiążęce władze badeńskie uznają właściwość sądów austriackich do przeprowadzenia postępowania spadkowego.

Co do postępowania z pozostawionymi w krajach tutejszych spadkami ruchomymi obywateli badeńskich, których śmierć nastąpi po dniu 31. grudnia 1908, należy stosować się do § 23., ustępu 2. cesarskiego patentu z dnia 9. grudnia 1854, Dz. u. p. Nr. 208. Pod względem wymiaru należytości od spadków takich rozstrzygają ogólne postanowienia rozporządzenia ministerjalnego z dnia 8. kwietnia 1854, Dz. u. p. Nr. 84.

Holzkuecht wlr.

275.

Rozporządzenie Ministerstwa sprawiedliwości, Ministerstwa skarbu i Ministerstwa handlu w porozumieniu z Najwyższą Izbą obrachunkową z dnia 29. grudnia 1908,

dotyczące uskuteczniania wypłat na rachunek władz sądowych w Austrii poniżej Anizy, Austrii powyżej Anizy i w Solnogradzie przez c. k. pocztową Kasę oszczędności.

§ 1.

Od dnia 1. stycznia 1909 uskuteczniiane będą przez pocztową Kasę oszczędności wszystkie wypłaty na rachunek zarządu sprawiedliwości w Austrii poniżej Anizy, Austrii powyżej Anizy i w Solnogradzie, tudzież etatu zakładów karnych w Austrii poniżej Anizy i Austrii powyżej Anizy, które dotąd dokonywane były w kasach państwowych (głównych kasach krajowych, kasach skarbowych, urzędach podatkowych), o ile ich asygnowanie zarządza Prezydium sądu krajowego wyższego w Wiedniu i Nadprokuratorya Państwa w Wiedniu, wyjąwszy gdy rozchodzi się o wypłaty, które mają być uskuteczniiane na rzecz uprawnionych do poboru, przebywających za granicą, albo gotówką w złocie.

§ 2.

Względem wydatków, które mają być zrealizowane w obrocie przekazowym c. k. pocztowej Kasy oszczędności, będzie kasą wypłacającą wyłącznie c. k. główna Kasa krajowa w Wiedniu, a organem likwidacyjnym departament rachunkowy c. k. Sądu krajowego wyższego i c. k. Nadprokuratoryi Państwa w Wiedniu.

§ 3.

Do wymienionych wypłat stosowane będą zresztą postanowienia §§ 5., 6., 7. i 9. rozporządzenia ministerjalnego z dnia 10. grudnia 1906, Dz. u. p. Nr. 245, z tą zmianą, iż ewentualne zażalenia wnosić należy do departamentu rachunkowego c. k. Sądu krajowego wyższego i c. k. Nadprokuratoryi Państwa w Wiedniu.

§ 4.

Wypłaty, które mają być uskuteczniiane z funduszów podręcznych sądów i zakładów karnych, nie ulegają skutek tego zmianie.

Jorkasch wlr.

Mataja wlr.

Holzkuecht wlr.